

İÇİNDEKİLER

CİLT I AB Müktesebatının Üstlenilmesine İlişkin Türkiye Ulusal Programı

1.	GİRİŞ	15
1.1.	Giriş	15
2.	SİYASİ KRİTERLER	17
2.1.	Siyasi Kriterler	17
2.1.1.	Düşünce ve İfade Özgürlüğü	17
2.1.2.	Dernek Kurma Özgürlüğü, Barışçı Toplantı Hakkı ve Sivil Toplum	18
2.1.3.	İşkenceyle Mücadele	18
2.1.4.	Duruşma Öncesi Gözaltı	19
2.1.5.	İnsan Hakları İhlalleri Sonuçlarının Düzeltilmesi İmkânlarının Güçlendirilmesi	19
2.1.6.	Devlet Memurları ve Kamu Görevlilerinin İnsan Hakları Konusunda Eğitimleri	19
2.1.7.	Devlet Güvenlik Mahkemeleri Dahil Olmak Üzere, Yargının İşlevselliği ve Verimliliği	20
2.1.8.	Ölüm Cezasının Kaldırılması	20
2.1.9.	Kültürel Yaşam ve Bireysel Özgürlükler	20
2.1.10.	Tüm Vatandaşların Ekonomik, Sosyal ve Kültürel İmkânlarının Artırılması	
2.1.11.	Amacıyla, Bölgesel Dengesizliklerin Azaltılması Ekonomide Serbestleşme Süreci	21
2.1.11.	Tüm Bireylerin, Herhangi Bir Ayırım Yapılmaksızın ve Dil, İrk, Renk, Cinsiyet, Siyasî Görüş, Felsefî İnanç veya Dinine Bakılmaksızın, Tüm İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerinden Tam Olarak Yararlandırılması; Düşünce, Vicdan ve Din Özgürlükleri	21
2.1.12.	Anayasa'nın ve İlgili Diğer Yasaların AB Müktesebatına Uyumu	22
2.1.13.	BM Uluslararası Medenî ve Siyasî Haklar Sözleşmesi ile İhtiyari Ek Protokolü ve BM Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi	22
2.1.14.	Cezaevlerindeki Tutukluluk Koşulları	22
2.1.15.	Millî Güvenlik Kurulu	22
2.1.16.	Olağanüstü Hal	22
3.	EKONOMİK KRİTERLER	23
3.1.	Ekonomik Kriterler	23
3.1.1.	Ekonomide Serbestleşme Süreci	23
3.1.2.	Enflasyonla Mücadele ve Yeniden Yapılanma Programı	23
3.1.3.	2000 ve 2001 Yılı Ekonomik Gelişmeler	25
3.1.4.	Yapısal Reformlar	27
4.	ÜYELİK YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ ÜSTLENEBİLME YETENEĞİ	33
4.1.	Gümrük Birliği (ortaklık ilişkileri çerçevesinde)	33
4.2.	Malların Serbest Dolaşımı	39
4.2.1.	Genel	39
4.2.2.	Piyasa Gözetimi	43
4.2.3.	Motorlu Araçlar	45
4.2.4.	Gıda Sanayii	49
4.2.5.	Kimyasallar	62
4.2.5.1	Gübreler	62
4.2.5.2	Psikotrop Maddeler	63
4.2.6.	Tıbbi Ürünler	65
4.2.7.	Kozmetik	76
4.2.8.	Yasal Metroloji ve Hazır Ambalajlama	80
4.2.9.	Elektriksel Risk ve Elektrikli Techizat	81
4.2.10.	Telekomünikasyon	83
4.2.11.	Oyuncaklar	84

4.2.12.	Diğer Ürün Grupları _____	85
4.2.12.1	Tekstil _____	85
4.2.12.2	Tıbbi Cihazlar _____	86
4.2.12.3	Gezi Amaçlı Tekneler _____	88
4.2.12.4	Diğer Ürünler _____	89
4.2.13.	Malların Serbest Dolaşımı-Muhtelif _____	92
4.2.13.1	Kültürel Mallar _____	92
4.2.13.2	Kamu İhaleleri _____	95
4.3.	Kişilerin Serbest Dolaşımı _____	97
4.3.1.	İkamet Hakkı _____	97
4.3.2.	İşçilerin Serbest Dolaşımı _____	99
4.3.3.	Sosyal Güvenliğin Koordinasyonu _____	102
4.3.4.	Medikal ve Paramedikal Faaliyetler _____	105
4.3.5.	Vize _____	107
4.3.6.	Göç _____	108
4.4.	Hizmetlerin Serbest Dolaşımı _____	109
4.4.1.	Sektörel Uygulama _____	109
4.4.1.1	Mali Hizmetler _____	109
4.4.1.2	Mali Hizmetler Dışındaki Hizmetler _____	120
4.5.	Sermayenin Serbest Dolaşımı _____	127
4.6.	Şirketler Hukuku _____	134
4.6.1.	Şirketler Hukuku _____	134
4.6.2.	Sınai Mülkiyet Hakları _____	140
4.6.3.	Fikri Mülkiyet Hakları _____	143
4.7.	Rekabet ve Devlet Yardımları _____	146
4.7.1.	Rekabet Politikası _____	146
4.7.2.	Devlet Yardımları _____	150
4.8.	Ortak Tarım Politikası _____	156
4.8.1.	Genel Değerlendirme _____	156
4.8.2.	Tarımsal Ürünler _____	165
4.8.3.	Bitki Sağlığı _____	174
4.8.4.	Hayvan Sağlığı _____	176
4.8.5.	Hayvan Kimlik Sistemi _____	182
4.8.6.	Arazi Kayıt Sistemi _____	183
4.8.7.	Kırsal Kalkınma Politikaları _____	188
4.9.	Ortak Balıkçılık Politikası _____	191
4.10.	Ortak Taşımacılık Politikası _____	196
4.10.1.	Ulaştırma (Genel-Altyapılar) _____	196
4.10.2.	İç Ulaşım _____	197
4.10.2.1	Karayolu Ulaştırması _____	197
4.10.2.2	Demiryolu Ulaştırması _____	198
4.10.3.	Denizyolu Ulaştırması _____	204
4.10.4.	Havayolu Taşımacılığı _____	209
4.10.4.1	Piyasaya Giriş ve Piyasanın Düzenlenmesi _____	209
4.10.4.2	Lisanslar _____	212
4.10.4.3	Havaaracı Gürültü Yayımları ve Gürültülü Uçaklar _____	213
4.10.4.4	Teknik ve Güvenlik _____	214
4.11.	Vergilendirme _____	215
4.12.	Ekonomik ve Parasal Birlik _____	219
4.12.1.	Genel _____	219
4.12.2.	Para Politikası _____	222
4.12.3.	Ekonomi Politikası _____	225
4.13.	İstatistik _____	228
4.13.1.	İstatistik _____	228
4.13.2.	Sınıflandırmalar _____	230
4.13.3.	İstatistiksel Eşgüdüm _____	232
4.13.4.	Kayıtlar _____	233
4.13.5.	Veri Güvenliği ve İstatistiksel Gizlilik _____	235
4.13.6.	Nüfus _____	236
4.13.7.	Emek Piyasası (Çalışma İstatistikleri) _____	237

4.13.8.	İşgücü İstatistikleri ve Ücretle, İşgücü Maliyetleri ve Kazançlarının Yapısı ile İlgili İstatistikler	239
4.13.9.	Sağlık Emniyeti ve Tüketicinin Korunması	242
4.13.10.	Yıllık Ekonomik Hesaplar	244
4.13.11.	Üç Aylık ve Çevre Hesapları	245
4.13.12.	Mali Hesaplar	246
4.13.13.	İzleme ve Kaynaklar	248
4.13.14.	Fiyatlar	248
4.13.15.	Sanayi	251
4.13.16.	İnşaat İstatistikleri	252
4.13.17.	Enerji ve Ham Maddeler	253
4.13.18.	Ulaştırma	255
4.13.19.	Turizm	258
4.13.20.	Mal Ticareti	260
4.13.21.	Toprak Kullanımı ve Yöre	262
4.13.22.	Tarımsal Yapılar	264
4.13.23.	Tarımsal Üretim	265
4.13.24.	Hayvansal Üretim	265
4.13.25.	Diğer Tarımsal İstatistikler	266
4.13.26.	Orman İstatistikleri	267
4.13.27.	Balıkçılık İstatistikleri	268
4.13.28.	Bölgesel ve Coğrafik Bilgi	269
4.13.29.	İstatistik Alanındaki Komiteler	270
4.13.30.	Ödemeler Dengesi	271
4.13.31.	Para ve Banka İstatistikleri	273
4.14.	Sosyal Politika ve İstihdam	275
4.14.1.	İş Hukuku	275
4.14.2.	Sosyal Diyalog	282
4.14.3.	Kadın ve Erkekler Arasında Eşit Muamele	285
4.14.4.	İrkçiliğe Karşı Mücadele	288
4.14.5.	İstihdam	290
4.14.6.	Avrupa Sosyal Fonu	293
4.14.7.	Sosyal Yardım ve Hizmetler, Yaşlılar ve Dışlanma	295
4.14.8.	Dublin Vakfı (Yaşam ve Çalışma Kosullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı)	297
4.14.9.	Kamu Sağlığı	299
4.14.10.	İş Sağlığı ve İş Güvenliği	301
4.15.	Enerji	305
4.16.	Sanayi Politikaları	314
4.17.	Küçük ve Orta Boy İşletmeler (KOBİ'ler)	320
4.18.	Bilim ve Araştırma	325
4.19.	Eğitim, Staj ve Gençlik	328
4.20.	Telekomünikasyon	333
4.21.	Kültür ve Görsel-İşitsel Politikalar	335
4.21.1.	Kültür	335
4.21.2.	Görsel-İşitsel Politika	337
4.22.	Bölgesel Politika	339
4.23.	Çevre	347
4.23.1.	Yatay	347
4.23.1.1.	Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED)	349
4.23.1.2.	Çevresel Bilgiye Erişim Avrupa Çevre Ajansı	350
4.23.2.	Hava Kalitesi	351
4.23.3.	Atık Yönetimi	354
4.23.4.	Su Kalitesi	358
4.23.5.	Doğa Koruma	364
4.23.6.	Kimyasallar ve Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar	367
4.23.6.1.	Kimyasallar	367
4.23.6.2.	Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar	369
4.23.6.3.	İyi Laboratuvar Uygulamaları Prensipleri ve Kimyasal Maddelerin Testleri İçin Kullanımın Doğrulanması ve İyi Laboratuvar Uygulamalarının Denetlenmesi ve Onaylanması	370
4.23.7.	Araç ve Makinalardan Kaynaklanan Gürültü	372

4.23.8.	Nükleer Güvenlik ve Radyasyondan Korunma	373
4.23.9.	İklim Değişikliği	374
4.24.	Tüketicinin Korunması ve Sağlık	375
4.25.	Adalet ve İçişleri	382
4.26.	Gümrük Birliği	410
4.27.	Dış İlişkiler	416
4.28.	Ortak Dış ve Güvenlik Politikası	422
4.29.	Mali Kontrol ve Mali ve Bütçesel İşler	423
5.	MÜKTESEBATIN UYGULANMASINA YÖNELİK İDARİ KAPASİTE	433
5.1.	Müktesebatın Uygulanmasına Yönelik İdari Kapasite	433
6.	REFORMLARIN MALİ AÇIDAN GLOBAL DEĞERLENDİRİLMESİ	443
6.1.	Reformların Mali Açından Global Değerlendirilmesi	443

CİLT II AB Müktesebatı Listesi

7.	AB MÜKTESEBATI LİSTESİ	451
7.1	Malların Serbest Dolaşımı	451
7.1.1	Motorlu Araçlar	451
7.1.2	Gıda Ürünleri	464
7.1.3	Kimyasallar	468
7.1.4	Tıbbi Ürünler	469
7.1.5	Kozmetikler	470
7.1.6	Yasal Metroloji ve Hazır Ambalajlama	471
7.1.7	Elektrikli Teçhizat	472
7.1.8	Telekomünikasyon	472
7.1.9	Tüketici (Oyuncaklar)	475
7.1.10	Diğer Ürün Grupları	475
7.1.11	Yatay ve Prosedürel Tedbirler	479
7.1.12	Malların Serbest Dolaşımı - Muhtelif	479
7.2	Kişilerin Serbest Dolaşımı	482
7.2.1	Mesleki Niteliklerin Karşılıklı Olarak Tanınması - İlkeler ve Koşullar	482
7.2.2	Hukukçular	482
7.2.3	Mimarlar	482
7.2.4	Medikal ve Para Medikal Faaliyetler	482
7.2.5	İkamet Hakkı	484
7.2.6	Avrupa Vatandaşlığı	484
7.2.7	Vize	484
7.2.8	İşçilerin Serbest Dolaşımı	485
7.2.9	Göç	485

7.2.10	Sosyal Güvenliğin Koordinasyonu	485
7.3	Hizmetlerin Serbest Dolaşımı	490
7.3.1	İlkeler ve Koşullar	490
7.3.2	Sektörel Uygulama	490
7.3.3	Bilgi Toplumu Hizmetleri	496
7.4	Sermayenin Serbest Dolaşımı	496
7.5	Şirketler Hukuku	497
7.5.1	Şirketler Hukuku	497
7.5.2	Fikri Mülkiyet Hakları	498
7.6	Rekabet Politikası	499
7.7	Ortak Tarım Politikası	502
7.7.1	Taze Meyve ve Sebzeler	502
7.7.2	Meyve ve Sebzelerden İşlenen Ürünler	507
7.7.3	Ekilebilir Ürünler, Ortak Pazar Organizasyonu	511
7.7.4	İşlenebilir Ürünler, Telafi Ödeme Cetvelleri	514
7.7.5	Canlı Hayvanlarda Topluluk İçi Kontroller	517
7.7.6	Hayvansal Ürünlerde Topluluk İçi Kontroller	518
7.7.7	Topluluk İçi Ticarete Belgeleme	518
7.7.8	Topluluk İçi Ticarete Korunma Hükümleri	518
7.7.9	Üçüncü Ülkelerden Canlı Hayvan İthalatında Kontroller	519
7.7.10	Üçüncü Ülkelerden Hayvansal Ürünler İthalatında Kontroller	519
7.7.11	Üçüncü Ülkeler Menşeli Ticarete İlişkin Korunma Hükümleri	520
7.7.12	Veterinerlik Sınır Kontrol Pozisyonları	521
7.7.13	Değişim Sistemi	522
7.7.14	Karşılıklı Yardım	522
7.7.15	Kontrollerin Finansmanı	522
7.7.16	Daimi Veterinerlik Komitesi	522
7.7.17	Veterinerlik Danışma Komitesi	522
7.7.18	Zoo-teknik Daimi Komitesi	522
7.7.19	Büyükbaş Hayvanların Tanımlanması	522
7.7.20	Küçükbaş Hayvanların Tanımlanması	523
7.7.21	Şap Hastalığının Kontrolü Hakkında Ortak Tedbirler	523
7.7.22	Şap Hastalığının Kontrolü Hakkında İlave Tedbirler	524
7.7.23	Klasik Domuz Ateşine Karşı Kontrol Tedbirleri	524
7.7.24	Afrika At Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri	524
7.7.25	Avian Influenza Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri	525
7.7.26	Newcastle Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri	525
7.7.27	Balık Hastalıklarına Karşı Kontrol Tedbirleri	525
7.7.28	Yumuşakça Hastalıklarına Karşı Kontrol Tedbirleri	525
7.7.29	Diğer Hastalıklara Karşı Kontrol Tedbirleri	525
7.7.30	Hastalıkların Bildirimi	525
7.7.31	Büyükbaş Hayvanlar (üçüncü ülkeler hariç)	525

7.7.32	Küçükbaş Hayvanlar (üçüncü ülkeler hariç) _____	527
7.7.33	Erkek Binek Hayvanları (üçüncü ülkeler hariç) _____	527
7.7.34	Kümes Hayvanları ve Kuluçkalık Yumurtalar (üçüncü ülkeler hariç) _____	527
7.7.35	Akuakültür Hayvanları _____	529
7.7.36	Büyükbaş Hayvanların Semeni (üçüncü ülkeler hariç) _____	531
7.7.37	Domuz Türlerinin Semeni (üçüncü ülkeler hariç) _____	531
7.7.38	Diğer Hayvanların Semen, Yumurta ve Embriyoları (üçüncü ülkeler hariç) _____	531
7.7.39	Kırmızı Et (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.40	Beyaz Et (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.41	Tavşan Eti ve Çiftlikte Yetiştirilen Av Hayvanı (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.42	Yabani Av Hayvanı Eti _____	532
7.7.43	Et Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.44	Süt ve Süt Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.45	Diğer Ürünler (üçüncü ülkeler hariç) _____	532
7.7.46	Kırmızı Et (üçüncü ülkeler hariç) _____	533
7.7.47	Beyaz Et (üçüncü ülkeler hariç) _____	533
7.7.48	Et Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	534
7.7.49	Kıyılmış Et (üçüncü ülkeler hariç) _____	534
7.7.50	Yumurta Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	534
7.7.51	Balıkçılık Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	534
7.7.52	Gemilerde Uygulanan Asgari Hijyen Kuralları (üçüncü ülkeler hariç) _____	535
7.7.53	Yumuşakçalar (üçüncü ülkeler hariç) _____	535
7.7.54	Süt ve Süt Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç) _____	535
7.7.55	Tavşan Eti ve Çiftlikte Yetiştirilen Av Hayvanı (üçüncü ülkeler hariç) _____	536
7.7.56	Yabani Av Hayvanı Eti (üçüncü ülkeler hariç) _____	536
7.7.57	Diğer Ürünler (üçüncü ülkeler hariç) _____	536
7.7.58	Bazı Maddelerin Kullanımının Yasaklanması _____	536
7.7.59	Kullanım Yasaklamalarına İlişkin Kontrol Tedbirleri _____	536
7.7.60	BST'nin Kullanımını Belirleyen Kurallar _____	537
7.7.61	Zoonozla İlgili Kontrol Tedbirleri _____	537
7.7.62	İlaçlı Yemler _____	537
7.7.63	Hayvansal Atıklar _____	538
7.7.64	Büyükbaş Hayvanlar, Domuz Türleri, Küçükbaş Hayvanlardaki İthalat Kısıtlaması _____	538
7.7.65	Binek Hayvanlarında İthalat Kısıtlaması _____	541
7.7.66	Kümes Hayvanları ve Kuluçkalık Yumurtalara İlişkin İthalat Şartları _____	542
7.7.67	Su Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları _____	542
7.7.68	Büyükbaş Hayvan Embriyolarına İlişkin İthalat Şartları _____	542
7.7.69	Büyükbaş Hayvanların Semenlerine İlişkin İthalat Şartları _____	543
7.7.70	Domuz Türlerinin Semenlerine İlişkin İthalat Şartları _____	543
7.7.71	Diğer Hayvanların Semen, Yumurta ve Embriyolarına İlişkin İthalat Şartları _____	543
7.7.72	Beyaz Ete İlişkin İthalat Şartları _____	544
7.7.73	Kıyılmış Ete İlişkin İthalat Şartları _____	544

7.7.74	Balıkçılık Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları	544
7.7.75	Yumuşakçalara İlişkin İthalat Şartları	546
7.7.76	Süt ve Süt Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları	547
7.7.77	Yabani Av Hayvanlarının Etlerine İlişkin İthalat Şartları	547
7.7.78	Diğer Ürünlere İlişkin İthalat Şartları	547
7.7.79	Trişin Kontrol Tedbirlerine İlişkin Şartlar	549
7.7.80	Yerinde Teftişe Tabi İşletmelerin Listesi	549
7.7.81	San Marino Cumhuriyeti ile İkili Anlaşma	551
7.7.82	Yeni Zelanda ile İkili Anlaşma	551
7.7.83	Andorra ile İkili Anlaşma	551
7.7.84	Hayvanların Nakil Süresince Korunması	552
7.7.85	Hayvanların Kesim Sırasında Korunması	552
7.7.86	Yetiştirme Amaçlı Hayvanların Korunması	552
7.7.87	Yumurtlayan Tavukların Korunması	552
7.7.88	Buzağuların Korunması	552
7.7.89	Domuzların Korunması	552
7.7.90	Veterinerlik Alanlarındaki Harcamalar	552
7.7.91	Büyükbaş Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar	556
7.7.92	Domuz Türlerine Uygulanabilir Zooteknik Standartlar	556
7.7.93	Küçükbaş Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar	557
7.7.94	Topluluk İçi Ticarete Binek Hayvanlarına Uygulanabilir Standartlar	557
7.7.95	Müsabakalar İçin Binek Hayvanları Ticareti	558
7.7.96	Safkan Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar	558
7.7.97	Üçüncü Ülkelerden İthalatta Geçerli Zooteknik ve Soy Koşulları	558
7.7.98	Bitki Sağlığı (zararlı organizmalar)	558
7.7.99	Bitki Sağlığı (böcek ilacı)	560
7.7.100	Tohum ve Fide Kalitesi	561
7.7.101	Bitki Çeşidi Hakları	565
7.7.102	Hayvan Beslenmesi	565
7.7.103	Organik Üretim	568
7.7.104	Bitki Sağlığı	568
7.7.105	Kırsal Kalkınma ve Tarımsal Yapılar	568
7.7.106	Tarımsal Ürünlerin İşlenmesi ve Pazarlanması	570
7.7.107	Ormancılık	572
7.7.108	Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Genel	574
7.7.109	Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Rehberlik Bölümü	574
7.7.110	Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Garanti Bölümü	575
7.7.111	Süt Ürünleri	576
7.7.112	Siğir ve Dana Eti	582
7.7.113	Koyun ve Keçi Eti	586
7.7.114	Domuz Eti	588
7.7.115	Yumurta ve Kümes Hayvanları	590

7.7.116	Albumin _____	591
7.7.117	Bal _____	591
7.7.118	Ticaret Mekanizması/Kalite Politikası _____	592
7.7.119	Organik Tarımsal Üretim _____	594
7.7.120	Dikey Direktifler _____	594
7.7.121	Tarımsal/Parasal Düzenlemeler _____	595
7.7.122	Çiftlik Muhasebe Veri Ağı (FADN) _____	595
7.7.123	İstatistik _____	596
7.7.124	Ek l'de Yer Almayan Ürünler _____	597
7.7.125	Muhtelif _____	599
7.7.126	Uluslararası Anlaşmalar _____	602
7.7.127	Pirinç _____	603
7.7.128	Şeker _____	605
7.7.129	Şarap _____	609
7.7.130	Muz _____	615
7.7.131	Çiçekçilik _____	616
7.7.132	Tütün _____	617
7.7.133	Şerbetçi Otu _____	618
7.7.134	Tohumlar _____	619
7.7.135	Kuru Yem _____	620
7.7.136	Lif, Keten ve Kenevir _____	620
7.7.137	İpekböceği _____	621
7.7.138	Pamuk _____	621
7.7.139	Zeytinyağı _____	622
7.7.140	Tarım- Gündem 2000 _____	623
7.8	Ortak Balıkçılık Politikası _____	624
7.8.1	Genel, Arz ve Araştırma _____	624
7.8.2	Ortak Balıkçılık Politikası _____	624
7.8.3	Dış İlişkiler _____	631
7.8.4	Balıkçılık- Ek _____	635
7.8.5	Balıkçılık-Ek (1.1.2000) _____	638
7.9	Ortak Taşımacılık Politikası _____	641
7.9.1	Ulaştırma Altyapısı _____	641
7.9.2	İç Ulaşım _____	641
7.9.3	Deniz Taşımacılığı _____	644
7.9.4	Havayolu Ulaştırması _____	646
7.9.5	Düzeltilmeler _____	647
7.9.6	Ulaştırma - Ekler (1.1.2000) _____	648
7.10	Vergilendirme _____	649
7.10.1	Özel Tüketim Vergisi _____	649
7.10.2	Katma Değer Vergisi _____	650
7.10.3	Karşılıklı Yardım _____	656

7.10.4	Muhtelif _____	657
7.10.5	Dolaysız Vergilendirme _____	658
7.11	Ekonomik ve Parasal Birlik _____	659
7.11.1	İlkeler _____	659
7.11.2	Para Politikası _____	661
7.11.3	Ekonomi Politikası _____	661
7.11.4	Değişiklik (1.1.1999) _____	662
7.11.5	Değişiklik 1.1.2000 _____	662
7.11.6	Ekonomik ve Mali Komite Statüsü _____	663
7.12	İstatistik _____	663
7.12.1	Temel Prensipler _____	663
7.12.2	Sınıflandırma _____	663
7.12.3	İstatistiki Koordinasyon _____	664
7.12.4	Veri Güvenliği ve İstatistiki Gizlilik _____	664
7.12.5	Nüfus _____	664
7.12.6	İş Piyasası _____	665
7.12.7	Sağlık Güvenliği ve Tüketicinin Korunması _____	665
7.12.8	Yıllık Ekonomik Hesaplar _____	665
7.12.9	Üç Aylık ve Çevre Hesapları _____	666
7.12.10	Mali Hesaplar _____	666
7.12.11	İzleme ve Kaynaklar _____	666
7.12.12	Fiyatlar _____	667
7.12.13	Sanayi _____	667
7.12.14	Enerji ve Ham Maddeler _____	668
7.12.15	Ulaştırma _____	668
7.12.16	Haberleşme _____	669
7.12.17	Turizm _____	669
7.12.18	Hizmetler _____	669
7.12.19	Mal ticareti _____	670
7.12.20	Toprak Kullanımı ve Yöre _____	670
7.12.21	Tarımsal Yapılar _____	670
7.12.22	Tarımsal Üretim _____	673
7.12.23	Hayvansal Üretim _____	673
7.12.24	Diğer Tarımsal İstatistikler _____	674
7.12.25	Orman İstatistikleri _____	674
7.12.26	Balıkçılık İstatistikleri _____	675
7.12.27	Bölgesel ve Coğrafi Bilgi _____	675
7.12.28	İstatistik Alanındaki Komiteler _____	676
7.13	Sosyal Politika ve İstihdam _____	676
7.13.1	İş Hukuku _____	676
7.13.2	Sosyal Diyalog _____	677
7.13.3	Kadın ve Erkekler Arasında Eşit Muamele _____	678

7.13.4	İrkçılığa Karşı Mücadele	679
7.13.5	İstihdam	679
7.13.6	Avrupa Sosyal Fonu	679
7.13.7	Sosyal Güvenlik, Yaşlılar ve Dışlanma	680
7.13.8	Dublin Vakfı	680
7.13.9	Kamu Sağlığı	681
7.13.10	İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği	682
7.14	Enerji	684
7.14.1	Genel	684
7.14.2	Enerjinin Rasyonel Kullanımı ve Muhafazası	686
7.14.3	Kömür Endüstrisinin Teşviki	687
7.14.4	Rekabet : Oranlar ve Diğer Satış Koşulları	689
7.14.5	Kömür ile İlgili Diğer Önlemler	689
7.14.6	Elektrik	689
7.14.7	Yakıt Tedariki	690
7.14.8	Enerji Santralleri ve Ortak İşletmeler	690
7.14.9	Güvenlik	691
7.14.10	Nükleer Enerji ile İlgili Diğer Önlemler	691
7.14.11	Malzeme ve Stoklar	692
7.14.12	Topluluk İçi Ticaret	692
7.14.13	Petrol veya Gaz ile İlgili Diğer Önlemler	692
7.14.14	Diğer Enerji Kaynakları	693
7.14.15	Enerji - Ek (01.01.1999)	693
7.14.16	Enerji - Ek (01.01.2000)	694
7.15	Sanayi Politikaları	695
7.15.1	Program ve İstatistikler	695
7.15.2	Demir ve Çelik Endüstrisi	696
7.15.3	Rekabet : Fiyatlar ve Diğer Satış Şartları	696
7.15.4	Demir ve Çelikle İlgili Diğer Önlemler	696
7.15.5	Orman Sanayi	697
7.16	Küçük ve Orta Boy İşletmeler	697
7.17	Bilim ve Araştırma	697
7.17.1	Araştırma ve Teknolojik Gelişme	697
7.17.2	Genel Prensipler	698
7.17.3	Bilim	698
7.17.4	Ek (1.1.1999)	698
7.17.5	Ek (1.1.2000)	699
7.18	Eğitim, Staj ve Gençlik	700
7.19	Telekomünikasyon	703
7.20	Kültür ve Görsel-İşitsel Politikalar	705
7.20.1	Kültür	705
7.20.2	Görsel-İşitsel Politikalar	705

7.21	Bölgesel Politika	705
7.22	Çevre	708
7.22.1	Yatay	708
7.22.2	Hava Kalitesi	709
7.22.3	Atık Yönetimi	709
7.22.4	Su Kalitesi	711
7.22.5	Doğa Koruma	712
7.22.6	Endüstriyel Kirlilik Kontrolü ve Risk Yönetimi	713
7.22.7	Kimyasallar ve Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar	715
7.22.8	Araç ve Makinelere Kaynaklanan Gürültü	717
7.22.9	Nükleer Güvenlik ve Radyasyondan Korunma	718
7.22.10	İklim Değişikliği	719
7.22.11	Sivil Koruma	719
7.22.12	Politika	719
7.22.13	Uluslararası İşbirliği	720
7.23	Tüketicinin Korunması ve Sağlık	720
7.24	Adalet ve İçişleri	721
7.24.1	İltica	721
7.24.2	Dış Sınırlar	723
7.24.3	Göç	723
7.24.4	Örgütlü Suçlar, Sahtecilik ve Yolsuzluk	726
7.24.5	Uyuşturucular	729
7.24.6	Terörizm	730
7.24.7	Polis İşbirliği	731
7.24.8	Gümrük İşbirliği	732
7.24.9	Hukuki Konularda Adli İşbirliği	733
7.24.10	Cezai Konularda Adli İşbirliği	735
7.24.11	Altıncı Başlık Altındaki REU (Lisans Öğrencileri İçin Araştırma Deneyimi) Etkinliklerinin Finansmanı	737
7.24.12	İnsan Haklarına İlişkin Konular	737
7.24.13	Muhtelif	738
7.24.14	Schengen	738
7.25	Gümrük Birliği	744
7.25.1	Genel Mevzuat	744
7.25.2	Sınıflandırma ve Tarife	745
7.25.3	Kotalar, Tavanlar ve Askıya Alma	745
7.25.4	Menşe	746
7.25.5	Gümrük Prosedürleri	746
7.25.6	Transit	746
7.25.7	Karşılıklı Yardım	749
7.25.8	Uluslararası Gümrük İşbirliği	749
7.25.9	Malların Dolaşımı	752
7.26	Dış İlişkiler	752

7.26.1	DTÖ _____	752
7.26.2	İhracat Kredileri/OECD _____	754
7.26.3	Ticaret ve Ticaretle Alakalı Konulardaki Anlaşmalar _____	754
7.26.4	Ticaret Politikası Araçları _____	755
7.26.5	Genelleştirilmiş Preferanslar Sistemi _____	758
7.26.6	Tehlikeli Olmayan Atıkların Sevkiyatı _____	759
7.26.7	Karşılıklı Tanıma _____	759
7.26.8	Çift Kullanıma Konu Mallar _____	759
7.26.9	Sektörel Politikalar- Tekstil Ürünleri _____	759
7.26.10	Sektörel Politikalar - AKÇT _____	765
7.26.11	Negatif Tedbirler (yaptırımlar) _____	767
7.26.12	Kuzey Amerika, Uzak Doğu, Okyanusya _____	768
7.26.13	Genişleme _____	769
7.26.14	RELEX _____	776
7.26.15	Avrupa, BDT – Çok Taraflı İlişkiler _____	776
7.26.16	Avrupa, BDT – Çok Taraflı İlişkiler _____	777
7.26.17	Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	777
7.26.18	Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	777
7.26.19	Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	778
7.26.20	Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	778
7.26.21	Avrupa, BDT- Geçiş Sürecindeki Ülkeler Yararına Faaliyetler _____	779
7.26.22	Avrupa, BDT- Geçiş Sürecindeki Ülkeler Yararına Faaliyetler _____	779
7.26.23	Avrupa, BDT – Ticaret Politikası _____	779
7.26.24	Avrupa, BDT – Ticaret Politikası _____	779
7.26.25	Avrupa, BDT - Ekler (1.1.1999) _____	780
7.26.26	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Çok Taraflı İlişkiler _____	781
7.26.27	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Çok Taraflı İlişkiler _____	782
7.26.28	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	782
7.26.29	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	782
7.26.30	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	783
7.26.31	Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya –Ticaret Politikası _____	783
7.26.32	Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası _____	783
7.26.33	Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası _____	783
7.26.34	Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası _____	784
7.26.35	Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası _____	784
7.26.36	Kalkınma Politikası- Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	784
7.26.37	Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar _____	784
7.26.38	AKP-Ticaret Politikası _____	785
7.26.39	AKP-Ticaret Politikası _____	785
7.26.40	AKP-Ticaret Politikası _____	786
7.26.41	AKP-Ticaret Politikası _____	786
7.26.42	AKP-Ticaret Politikası _____	786

7.26.43	AKP - Kalkınma Politikası	786
7.26.44	AKP - Kalkınma Politikası	787
7.26.45	AKP - Kalkınma Politikası	787
7.26.46	AKP - Kalkınma Politikası	787
7.26.47	AKP - Kalkınma Politikası	787
7.26.48	AKP- Kalkınma Politikası - Ekler (1.1.2000)	787
7.26.49	İnsani Yardımlar	788
7.27	Mali Kontrol	788
7.28	Mali ve Bütçesel Hükümler	788
7.28.1	Bütçe	788
7.28.2	Özkaynaklar	789
7.28.3	Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu	790
7.28.4	Diğer Gelirler	790
	KISALTMALAR	793

1. GİRİŞ

1.1. Giriş

Modern Türkiye Cumhuriyeti'nin özünde, barışçı bir dış politika ile laiklik, hukukun üstünlüğü, çoğulcu ve katılımcı demokrasi, insan hak ve özgürlükleri bulunur.

Atatürk'ün önderliğinde kurulan Türkiye Cumhuriyeti, benimsemiş olduğu değerler sistemi temelinde çok kısa bir zaman dilimi içinde toplumsal yaşamın her alanında gerçekleştirdiği devrimlerle, Türk Milletini ilk kez ortak coğrafyayı ve tarihi paylaştığı Avrupa ailesiyle aynı değerler sisteminde buluşturmuştur.

Cumhuriyetin kurulmasıyla birlikte hukuk ve sosyal düzenini Batı normlarına göre kuran Türkiye, 1946 yılında çok partili siyasi hayata geçmiş, başta basın özgürlüğü ve sendikal haklarda olmak üzere, açık ve katılımcı bir toplum düzeni yolunda çok önemli mesafeler kaydetmiştir. Birey ve bireysel özgürlükler, Türkiye'nin temel referansları olmuştur. Türkiye'nin demokratik gelişimi ve hukuk düzeni, dinamik bir evrim sürecine girmiştir.

Türkiye, 1984 yılından bu yana dışarıdan da yoğun bir şekilde desteklenmiş olan ayrılıkçı terörle mücadele etmektedir. Bu terör olgusu, Türkiye'nin demokrasi ve insan hakları iklimine, sosyal ve ekonomik gelişimine olumsuz etkilerde bulunmuştur. Bu tehdide rağmen, Türkiye Cumhuriyeti, ulusal bütünlüğünü korumuş ve vatandaşlarının eşitlik temelinde birliğini sürdürmüştür.

Türkiye'nin ekonomik politikaları, Cumhuriyetin ilk yıllarındaki koşulların da gerektirdiği Devlet önderliğindeki kalkınma modelinden giderek karma ekonomik sistem ve daha sonra da dünya konjonktüründeki gelişmelere paralel olarak piyasa sistemi ağırlıklı bir yapıya kavuşmuştur. Türkiye, son zamanlarda yaşanan ve daha çok ülkenin mali yapısına ilişkin sorunlardan kaynaklanan krize rağmen, serbest piyasa ekonomisini tüm kurum ve kurallarıyla güçlendirici politikalarını sürdürmektedir. Bu çerçevede, enflasyonun uzun yıllardan beri Türk ekonomisine verdiği zararın giderilebilmesi, kamu açıklarının sürdürülebilir bir boyutta tutulması ve makro-ekonomik dengesizliklerin ortadan kaldırılabilmesi amacıyla, mali sektör reformu, tarım reformu, sosyal güvenlik reformu gibi yapısal değişikliklerin tamamlanması ve özelleştirme sürecine hız verilmesi hedeflerini benimsemiştir. Türkiye, Kopenhag ekonomik kriterlerine bu hedeflere ulaşmak suretiyle uyum sağlayacaktır.

Uluslararası ilişkilerde, barış, refah, güvenlik ve istikrar artırıcı ve pekiştirici katkılar yapan deneyimli bir ülke olan Türkiye, barışçı dış politikası çerçevesinde, komşularıyla ilişkilerinin geliştirilmesine özen gösterecek, bu bağlamda Yunanistan'la sorunlarına diyalog yoluyla çözümler getirilmesi için girişim ve çabalarını sürdürecektir. Türkiye Kıbrıs'ta tarafların egemen eşitliğine ve ada gerçeklerine dayalı karşılıklı olarak kabul edilebilir bir çözüm kapsamında, yeni bir ortaklık kurulması için BM Genel Sekreteri'nin iyi niyet misyonu çerçevesindeki çabalarına destek vermeye devam edecektir. Bir AB üyesi olarak demokratik ve lâik Türkiye modeli, Türk dünyası ve İslâm aleminin evrensel değerler temelinde ilerlemelerinde, Balkanlar, Kafkaslar, Orta Asya ve Orta Doğu coğrafyalarında istikrar sağlayacak yeni bir mayalanma sürecinin başlamasında, Avrupa ile Asya'nın yakınlaştırılmasında, kısacası Avrasya'nın çağdaşlaşma yolunun genişletilmesinde etkili olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti, Avrupa Birliği üyesi ülkelerle, evrensel ortak değerleri esas alan, barışçı ve aydınlık bir geleceği paylaşmak ve bu hususta katkılarda bulunmak azmindedir.

Türk Hükümeti, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliğini, Cumhuriyetimizin kurucu felsefesini ve Atatürk'ün geleceğe bakışını doğrulayan kilit bir aşama ve Türkiye Cumhuriyeti için yeni bir basamak olarak değerlendirmektedir.

Türk halkı, çağdaş değerlere uyumu vazgeçilmez bir yaşam tarzı ve daimî bir hedef olarak benimsemiştir. Halkımız, tarihsel birikim ve deneyimi ile yüzyılların şekillendirdiği uygarlık bilinci sayesinde Avrupa'nın birleşmesi ideali bağlamında önemli görevler ve sorumluluklar üstlenmeye hazır ve muktedirdir. Bu çerçevede, Türkiye'nin AB müktesebatını özümseme iradesi tamdır.

Avrupa Birliği'ne üyelik, bu husustaki kriterlerin karşılanması suretiyle ve Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasamızda ifade bulan temel özellikleri çerçevesinde gerçekleşecektir. Avrupa Birliği'ne üyelik, hem ulusal kimliğimizin bileşiminde yer alan ülkelerle örtüşmekte, hem de Türkiye için bilinçli bir tercihin ve çağdaşlaşmada yeni ufuklar açmanın bir vasıtası hâline gelmektedir. Bu amaçla, tüm vatandaşların eğitiminin nicelik ve nitelik itibarıyla AB standartlarına yaklaştırılması, Ulusal Program'da öngörülen hedeflere uyulmasını kolaylaştıracaktır.

Türkiye, başta insan hakları ve demokrasi alanlarında olmak üzere, Avrupa Birliği müktesebatı niteliğindeki evrensel normlar ile Avrupa Birliği ülkelerinin uygulamalarına daha fazla uyum sağlamak amacıyla, gerekli tüm uluslararası sözleşmelere taraf olacak ve bunların etkin şekilde uygulanmasını sağlayacak tedbirleri alacaktır. Türkiye esasen, bu bağlamdaki sözleşmelerin çoğuna taraftır.

Türkiye'nin AB üyeliği, farklı kültürler arasında uyum kurma özlemini taşıyan dinamiklerin tarihin akışıyla buluştuğunu simgeleyecek ve Avrupa'nın manevî dokusunu zenginleştirecektir. Türkiye ve Avrupa Birliği, karşılıklı ve sürekli etkileşim hâlindeki kültürel öğeleriyle, felsefî ve moral plânda daha yüksek bir uygarlık sentezinin oluşumunu başlatacaklardır. Bu gelişme, siyasî, ekonomik ve sosyal alanlardaki olumlu yansımalarıyla, her iki tarafın da daha güvenli ve huzurlu bir ortam içinde aydınlık bir geleceği şekillendirmelerini kolaylaştıracaktır.

Türkiye, somut ve özgün katkılarıyla Avrupa'nın evriminde önemli bir rol oynayacaktır. Türkiye ve Avrupa Birliği'nin farklı tecrübe ve birikimlerini birleştirmeleri, çağımızın sorunlarının çözümüne önemli bir katkı sağlayacaktır. Günümüz dünyasının maddî ve manevî mirasının yarattığı fırsatlardan ileriye dönük olumlu sonuçlar elde edilmesi, ancak bu takdirde mümkün olabilecektir. Böylece, Türkiye ve Avrupa Birliği, karşılıklı sağladıkları yarar ve katkılarla, 21'nci yüzyıl dinamiklerinin yönlendirilmesinde daha güçlü ve yaratıcı olacaklar, işbirliği ve dayanışma içinde kendi hakları ve uluslararası toplumun yükselmesi ve gelişmesi için birlikte çalışmaya devam edeceklerdir.

2. SİYASİ KRİTERLER

2.1. Siyasi Kriterler

Türk Hükümeti, siyasî, idarî ve yargı reformlarına ilişkin çalışmalarını 2001 yılında hızlandıracak ve önerilerini mümkün olan en kısa zamanda TBMM'ye sunacaktır. Bu bağlamda amaç, özgürlükçü, katılımcı, güvenceli, devlet organları arasında görev ve yetkileri dengeleyen, hukuk devleti ilkesini üstün kılan Anayasa ve yasa hükümlerinin, Türkiye'nin uluslararası taahhütleri ile AB standartları temelinde daha da geliştirilmesidir. Demokrasi ve insan hakları alanlarındaki reform sürecinde, öncelikle Anayasa gözden geçirilecektir. Anayasa değişiklikleri, yasal düzenlemelerin de çerçevesini belirleyecektir.

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğü alanlarında kaydedilecek gelişmeleri sürekli olarak izleyecek, AB müktesebatına uyum çalışmalarını düzenli şekilde değerlendirecek ve bu çalışmaların hızlandırılması için gerekli tüm önlemleri alacaktır.

Söz konusu reformlar bağlamında, Türkiye Büyük Millet Meclisi esasen önemli bir çalışma içindedir. Partilerarası Anayasa Uyum Komisyonu, halen Anayasa'da yapılabilecek değişiklikler üzerinde çalışmaktadır.

2.1.1. Düşünce ve İfade Özgürlüğü

Türk Hükümeti, ifade özgürlüğünün Avrupa Birliği müktesebatı ile Avrupa Birliği üyesi ülkelerin uygulamaları ışığında geliştirilmesine önem ve öncelik vermektedir. Anayasa ve diğer mevzuattaki ilgili hükümlerin, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10'uncu maddesi çerçevesindeki toprak bütünlüğü ve ulusal güvenliğin korunmasını da öngören ölçütler ile lâik ve demokratik Cumhuriyeti, üniter devlet yapısını ve millî birliği koruma kriterleri temelinde gözden geçirilmesi öngörülmektedir.

Bu anlayış doğrultusunda, ifade özgürlüğünün daha da geliştirilmesine yönelik anayasal ve yasal güvencelerin güçlendirilmesi amacıyla kısa vadede,

- Anayasa'nın temel hak ve hürriyetlerle ilgili bölümlerinin, başta düşünceyi açıklama ve yayma, bilim ve sanat ile basın özgürlükleriyle ilgili hükümler olmak üzere gözden geçirilmesi,
- Türk Ceza Kanunu'nun 312. maddesinin, koruduğu değerler zedelenmeden gözden geçirilmesi,
- Aynı anlayışla Terörle Mücadele Kanunu'nun 7. ve 8. maddelerinin gözden geçirilmesi,
- RTÜK Kanunu'nun gözden geçirilmesi,
- Basın suçlarının kapsamı ve öngörülen cezalarla ilgili olarak Basın Kanunu'nun gözden geçirilmesi planlanmaktadır.

Orta vadede ise,

- Siyasî Partiler Kanunu'nun,
- Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu ve Tüzüğü ile Jandarma Teşkilât, Görev ve Yetkileri Kanunu ve Yönetmeliği, Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu ve Tüzüğü'nün,
- 3257 sayılı Sinema, Video ve Müzik Eserleri Kanunu ile ilgili diğer mevzuatın gözden geçirilmesi;
- Yeni Türk Ceza Kanunu'nun yasalaşması;

- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları uyarınca ödenen tazminatların kusurlu kamu görevlilerinden tahsili için çalışmalar yapılması hedeflenmektedir.

2.1.2. Dernek Kurma Özgürlüğü, Barışçı Toplantı Hakkı ve Sivil Toplum

Türk Hükümeti, sivil toplumun gelişmesine önem vermektedir. Sivil toplumun güçlenmesi, Türk demokrasisinin gelişmesine katkı sağlayacaktır. Dernek kurma özgürlüğü ve barışçı toplantı hakkının daha da geliştirilmesi ve sivil toplumun güçlendirilmesiyle, bireylerin toplumsal sorunların çözümüne aktif katkıda bulunmaları mümkün olacaktır.

Bu çerçevede kısa vadede,

- Ekonomik ve Sosyal Konsey'in Kuruluşu, Çalışma Esas ve Yöntemleri Hakkında Kanun Tasarısı'nın yasalaşması,
- Sivil toplum örgütleri ile ekonomik ve sosyal demokrasinin uzantısı niteliğindeki kurumsal yapılanmanın anayasal güvenceye kavuşturulması,
- İş Güvencesi Yasa Tasarısı'nın yasalaşması öngörülmektedir.

Orta vadede ise,

- Sendikal haklarla ilgili mevcut sınırlamaların gözden geçirilmesi, hak grevi yapılmasına olanak tanınması için Anayasa'nın ilgili maddelerinin yeniden düzenlenmesi,
- Sendikal hakların 87 ve 98 sayılı ILO Sözleşmeleri uyarınca ve Avrupa Sosyal Şartı doğrultusunda yeniden düzenlenmesi,
- Dernek kurma özgürlüğü ile toplantı ve gösteri yürüyüşleriyle ilgili mevzuatın gözden geçirilmesi öngörülmektedir.

Başbakanlık tarafından Ağustos 1999'da yayımlanan bir genelgeyle, "Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu Tasarısı" yasalaşmaya değin kamu görevlilerinin sendika ve konfederasyonlar şeklinde örgütlenmesine engel olunmaması ve bu kuruluşların faaliyetlerine imkan tanınması istenmiştir.

2.1.3. İşkenceyle Mücadele

Türk Hükümeti, işkenceyle mücadele konusunda kararlıdır. Bunun için, eğitimden başlayarak işkence olaylarının aydınlatılması ve sorumlularının cezalandırılmasına kadar uzanan yasal ve idarî önlemleri güçlendirmiştir.

Bu bağlamda son dönemde alınmış başlıca önlemler şunlardır:

- Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği'nin etkin bir şekilde uygulanması ve uygulamanın sıkı bir biçimde denetlenmesini sağlamak üzere Haziran 1999'da bir Başbakanlık genelgesi yayımlanmıştır.
- Ağustos 1999'da Türk Ceza Kanunu'nun işkence ve kötü muameleyle ilgili maddeleri değiştirilerek, işkence ve kötü muamelelerin tanımı uluslararası sözleşmelere uygun şekilde yeniden yapılmış, cezalar artırılmış, ayrıca gerçeğe aykırı rapor düzenleyerek işkenceyi gizleyen sağlık personeline cezalar getirilmiştir.

Aralık 1999'da Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun kabul edilmiş ve böylece kamu görevlileri hakkında soruşturma ve takibatın süratlendirilmesi mümkün olmuştur.

Buna rağmen ortaya çıkan ve Hükümetimiz tarafından hiçbir şekilde müsamaha edilmesi mümkün olmayan işkence ve kötü muamele olaylarının önlenmesi için, ilgili bakanlıkların yanısıra, yeni kurulan Başbakanlık İnsan Hakları Başkanlığı'na da görev verilmiştir.

İşkence ve kötü muameleyle mücadelenin güçlendirilmesine yönelik bir dizi yasa ve mevzuat değişikliği yapılması planlanmıştır. Bu doğrultuda kısa vadede,

- Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu ve Tüzüğü, Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu ve Yönetmeliği, Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu ve Tüzüğü'nün gözden geçirilmesi,
- Adli Tıp Kurumu'nun modernizasyonu çalışmalarına başlanması öngörülmektedir.

Orta vadede ise,

- Yeni Türk Ceza Kanunu'nun,
- Yeni Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun yasalaşması;
- İnsan hakları ihlallerine meydan verilmemesi için güvenlik güçlerine gerekli eğitimin verilmesi ve ihlallerin yoğun olarak yaşandığı ortamların teknolojiden daha fazla yararlanılarak etkin denetimi için malî kaynak tahsisi olanaklarının araştırılması,
- İşkenceye uğradığı kanıtlanan kişiye karşı bu fiili işleyenlerin müşterek ve müteselsil hukukî sorumluluğunun yasa hükmüne bağlanması hedeflenmektedir

2.1.4. Duruşma Öncesi Gözaltı

Duruşma öncesi gözaltıyla ilgili yasal uygulama ve usullerin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları ile Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi tavsiyeleri ışığında uluslararası standartlara yakınlaştırılması ve mevzuatımızın yeknesak hâle getirilmesi amacıyla orta vadede,

- Anayasa'nın 19/6'ncı maddesinin gözden geçirilmesi,
- Yeni Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun yasalaşması,
- Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu'nda değişiklik yapılması planlanmaktadır.

2.1.5. İnsan Hakları İhlalleri Sonuçlarının Düzeltilmesi İmkânlarının Güçlendirilmesi

Türk Hükümeti, bu amaca yönelik olarak orta vadede,

- Yeni Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun,
- Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılama Hakkındaki Kanun Tasarısı'nın yasalaşmasını öngörmektedir.

2.1.6. Devlet Memurları ve Kamu Görevlilerinin İnsan Hakları Konusunda Eğitimleri

Başta güvenlik güçleri olmak üzere, Devlet memurları ve kamu görevlilerinin insan hakları alanında eğitimi için tüm ilgili kurumlarda çalışmalar yürütülmektedir. Türk Hükümeti, bu alanda başlattığı ikili ve çok taraflı işbirliği faaliyetlerini yoğunlaştırarak sürdürecektir.

Bu amaca yönelik olarak kısa vadede,

- Polis okullarındaki öğretim sürelerinin 9 aydan 2 yıla çıkarılması amacıyla yasal düzenlemeler yapılması,
- BM İnsan Hakları Eğitimi On Yıllı Programı çerçevesinde hazırlanmış olan İçişleri Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının İnsan Hakları Eğitimi Projesi (2000-2007)'nin yürürlüğe konulması,

- Avrupa Konseyi İnsan Hakları Direktörlüğü'nün 1997-2000 Polis ve İnsan Hakları Programı çerçevesinde uygulamaya konulan proje ışığında, 7 yıllık bir süre içerisinde tüm güvenlik güçleri mensuplarının insan hakları alanında eğitilmesi öngörülmektedir.

Bu bağlamdaki diğer önlemler, "Adalet ve İşçileri" bölümünde yer almaktadır.

2.1.7. Devlet Güvenlik Mahkemeleri Dahil Olmak Üzere, Yargının İşlevselliği ve Verimliliği

Türk Hükümeti tarafından özel önem verilen bu konuda kısa vadede,

- Anayasa'nın DGM'lere ilişkin hükümleri ile DGM Kanunu'nun gözden geçirilmesi,
- Savunmanın yargının temel unsurlarından biri olduğunun Anayasa hükmü olarak tesciliyle savunmanın güçlendirilmesi ve Avukatlık Kanunu'nun çıkarılması,
- Yargı bağımsızlığını sınırlayan hükümlerin gözden geçirilmesi, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yeniden yapılandırılması,
- Adli Tıp Kurumu'nun modernize edilmesi için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması,
- "BM İnsan Hakları Eğitimi On Yılı" faaliyetlerinin yoğunlaştırılması ve hakim ve savcılarımızın Avrupa Konseyi ile AB üyesi ülkelerde eğitim imkanlarının artırılması,
- Hakim ve savcılar için insan hakları ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararları hakkında periyodik meslek içi hizmet eğitim programları düzenlenmesi öngörülmektedir.

Orta vadede ise,

- 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun'un uygulamada edinilen tecrübeler ışığında gözden geçirilmesi,
- Askerî Ceza Kanunu ile 353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluşu ve Yargılama Usulü Kanunu ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanunu'nun gözden geçirilmesi,
- Olağanüstü Hal Yasası'nın genel Anayasa ve mevzuat değişiklikleri ışığında gözden geçirilmesi hedeflenmektedir.

Bu bağlamdaki diğer önlemler, "Adalet ve İşçileri" bölümünde yer almaktadır.

2.1.8. Ölüm Cezasının Kaldırılması

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na göre, kesinleşmiş idam cezalarının yerine getirilmesi kararı münhasıran TBMM'nin yetkisindedir. Hükümet, TBMM'nin 1984 yılından bu yana yaşam hakkının özüne dokunulmaması yönünde benimsediği uygulamaya saygılıdır.

Türk ceza hukukundan ölüm cezasının kaldırılması hususu, şekil ve kapsamı itibarıyla TBMM tarafından orta vadede ele alınacaktır.

2.1.9. Kültürel Yaşam ve Bireysel Özgürlükler

Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi ve eğitim dili Türkçedir.

Ancak bu, vatandaşlarının günlük yaşamlarında farklı dil, lehçe ve ağızların serbest kullanılmasına engel teşkil etmez. Bu serbestlik, ayrılıkçı veya bölücü amaçlarla kullanılamaz.

2.1.10. Tüm Vatandaşların Ekonomik, Sosyal ve Kültürel İmkanlarının Artırılması Amacıyla, Bölgesel Dengesizliklerin Azaltılması

Hükümet, bölgesel dengesizliklerin azaltılması ve tüm vatandaşların sosyal ve kültürel imkânlarının artırılmasına yönelik kapsamlı bir strateji benimsemiştir.

Bu çerçevede, 1984 yılından bugüne kadar süregelen ayrılıkçı terör faaliyetinin kontrol altına alınmasıyla birlikte, Türk Hükümeti, ekonomik ve sosyal kalkınma yolunda bir dizi önlem almıştır.

Bu stratejinin orta vadede tam olarak uygulamaya konulması öngörülmektedir.

2.1.11. Tüm Bireylerin, Herhangi Bir Ayırım Yapılmaksızın ve Dil, Irk, Renk, Cinsiyet, Siyasî Görüş, Felsefî İnanç veya Dinine Bakılmaksızın, Tüm İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerinden Tam Olarak Yararlandırılması; Düşünce, Vicdan ve Din Özgürlükleri

Anayasamızın yürürlükteki 10'uncu maddesi ayırmacılığı çok kapsamlı bir şekilde yasaklamış olup, Anayasa ve kanunlar önünde herkesin eşit olduğu ilkesini benimsemiştir.

- Bu anayasal ilkeye uygun olarak kısa vadede,
- BM Her Türlü Irk Ayırımının Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi'nin sonuçlandırılması;
- Kadın ve erkeklerin eşit haklara sahip oldukları ilkesine Anayasa'da yer verilmesi,
- Kadın-erkek eşitliği alanında önemli değişiklikler getiren Türk Medenî Kanunu Tasarısı'nın yasalaşması,
- Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü ve Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı Teşkilat Yasa Tasarılarının yasalaşması,
- 182 sayılı ILO En Kötü Biçimde Çocuk İşçiliğinin Önlenmesi Sözleşmesi'nin onaylanması ve çocuk işçiliğinin önlenmesine yönelik olarak, ILO ile işbirliği içinde hazırlanan Ulusal Eylem Planı'nın uygulamaya konulması planlanmaktadır.

Orta vadede,

- BM Kadınlara Karşı Her Türlü Ayırmacılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi'ne Ek İhtiyarî Protokol'ün sonuçlandırılması,
- Avrupa İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşme'ye İlişkin, Bu Sözleşmede ve Bu Sözleşmeye Ek 1. Protokolde Yer Alanlardan Başka Bazı Hak ve Özgürlükleri Tanıyan 4 No.lu Protokol'ün sonuçlandırılması,
- Avrupa İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşmeye Ek 7 No.lu Protokol'ün sonuçlandırılması,
- Avrupa Sosyal Şartı'nın gözden geçirilmiş metni ile kolektif şikâyetler sistemine ilişkin Ek Protokol'ün sonuçlandırılması,
- Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin ayırmacılık yasağını düzenleyen 14'üncü maddesinin kapsamını genişleten 12 No.lu Ek Protokol'ün sonuçlandırılması,
- Ülkemizde yaşayan ve Türk vatandaşı olmayan gayrimüslim kişilerin de mensup oldukları dinin vecibelerini yerine getirmelerinde ve kendileriyle ilgili diğer uygulamalarda gerekli pratik kolaylıkların kamu düzeninin korunmasına ilişkin mevzuatımız çerçevesinde geliştirilmesini sağlayacak tedbirlerin alınması,

- Özürlülerin meslekî rehabilitasyonu ve istihdamları hakkındaki 159 No.lu ILO Sözleşmesine uygun tedbirlerin alınması öngörülmektedir.

2.1.12. Anayasa'nın ve İlgili Diğer Yasaların AB Müktesebatına Uyumu

- Türk Hükümeti, kısa vadede Anayasa'nın Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ışığında gözden geçirilmesini,
- Orta vadede ise, yasalarda gerekli değişikliklerin yapılmasını öngörmektedir.

2.1.13. BM Uluslararası Medenî ve Siyasî Haklar Sözleşmesi ile İhtiyari Ek Protokolü ve BM Uluslararası Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi

Söz konusu iki sözleşmenin imzalanması, Türkiye'nin bu yöndeki siyasî irade ve niyetini ifade etmektedir. Onay işlemlerinin başlatılması için hazırlanacak kanun tasarıları, olabilecek çekincelerle birlikte TBMM'ye sunulacaktır .

2.1.14. Cezaevlerindeki Tutukluluk Koşulları

Türk Hükümeti, cezaevlerindeki olumsuzlukların giderilmesi hususunda kararlıdır ve bu yönde yoğun bir çaba içindedir.

Tüm Avrupa'da 1960-70'li yıllarda vazgeçilen koğu sistemi, ülkemizde de terkedilmektedir.

Cezaevleri, Avrupa Konseyi ve Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi'nin tavsiyeleri doğrultusunda, BM Cezaevleri Asgari Standartları ile Avrupa Konseyi kurallarına uygun hale getirilmektedir.

Bu alanda kısa vadede,

- Adalet Bakanlığı'nca, idarecilerin ve Cumhuriyet başsavcılarının cezaevlerindeki denetim ve kontrollerinin daha etkin hâle getirilmesi sağlanacak ve
- Terörle Mücadele Kanunu Değişiklik Tasarısı'nın yasalaştırılarak, bu suçlardan hükümlü bulunanların da açık görüş yapma ve iş yurdu çalışmalarına katılımlarına ilişkin hususlar gözden geçirilecektir.

Bu konudaki diğer önlemler, "Adalet ve İçişleri" bölümünde yer almaktadır.

2.1.15. Millî Güvenlik Kurulu

Anayasal bir kuruluş olan Millî Güvenlik Kurulu, ulusal güvenliği ilgilendiren alanlarda bir danışma organı niteliğindedir. Anayasa ve Yasanın ilgili maddeleri, Kurul'un yapısı ve işlevini daha açık bir biçimde tanımlayacak şekilde orta vadede gözden geçirilecektir.

2.1.16. Olağanüstü Hal

Bölgedeki terörle mücadele için ilan edilmiş ve esasen toplam 10 ilden 4 ile indirilmiş bulunan Olağanüstü Hal uygulamasının tamamen kaldırılması, bölgenin ekonomik, sosyal ve kültürel gelişimini öngören stratejinin bir parçasıdır. Bu alanlardaki gelişmeler ve güvenlik değerlendirmesi ışığında Olağanüstü Halin tamamen kaldırılması planlanmaktadır.

3. EKONOMİK KRİTERLER

3.1. Ekonomik Kriterler

3.1.1. Ekonomide Serbestleşme Süreci

Türkiye ekonomisi, 1960'lı yıllarda kalkınma planları çerçevesinde, devletin pek çok sektörde önderlik ettiği ithal ikameci bir sanayileşme stratejisiyle hızlı bir büyüme performansı gerçekleştirmiştir. Ancak, 1970'li yıllarda yaşanan petrol şokları ile ödemeler dengesi açıklarının finansmanında karşılaşılan güçlükler yüksek enflasyon ve ekonomik daralmaya neden olmuştur. Bu sıkıntılar, 24 Ocak 1980'de Uluslararası Para Fonu, İktisadi İşbirliği ve Kalkınma Örgütü ve Dünya Bankası gibi uluslararası kuruluşların da desteğini alan kapsamlı bir istikrar ve yapısal uyum programının başlatılmasına neden olmuştur. Bu programla kaynakların etkin dağılımını artırmaya yönelik olarak piyasa güçlerini harekete geçirmek ve Türkiye ekonomisini rekabete açık bir ekonomi haline getirmek amacıyla önemli ve radikal adımlar atılmıştır.

Programın temel hedefleri dış ticaretin serbestleştirilmesi, kur ve teşvik politikaları ile ihracatın desteklenmesi, mali serbestleşme sonucu reel faiz oranlarının pozitif dönmesi ile yurt içi özel tasarruf ve yatırımların artırılması, uluslararası sermaye hareketlerinin serbestleştirilmesi, Türk Lirasının konvertibil hale getirilmesi ve özelleştirme ile kamunun ekonomideki ağırlığının azaltılması olarak sıralanabilir.

Bu programla Türkiye ithal ikameci bir kalkınma stratejisinden, dışa açık bir büyüme modeline adım atmıştır. Bu bağlamda, dış ticaret rejimi serbestleştirilmiş, dış ticaret üzerindeki miktar kısıtlamaları kaldırılmış ve gümrük vergilerinde önemli oranda indirimle gidilmiştir. Dış ticaret, uygulanan politikaların bir sonucu olarak ülke ve mal bazında genişlemiş, 1980'lerin ilk yarısında ihracat hızla yükselmiştir.

1980 yılında uygulamaya konulan yapısal uyum ve reform programı ile mali sistemin uluslararası mali piyasalarla entegrasyonunu sağlayacak çalışmalar da 1980'li yıllarda hız kazanmıştır.

3.1.2. Enflasyonla Mücadele ve Yeniden Yapılanma Programı

1980'lerin başındaki serbestleşme sonucunda ülke ekonomisi hızlı bir büyüme performansı göstermiştir. Bununla birlikte yüksek enflasyon ve giderek artan kamu açıkları makroekonomik dengesizliklerin oluşmasında önemli rol oynamıştır. Bu çerçevede ülke, 1994 yılındaki mali krizden ve 1997 yılından itibaren uluslararası piyasalarda yaşanan krizlerden etkilenmiştir. 1999 yılında Türkiye'nin yaşadığı en büyük felaketlerden biri olan 17 Ağustos depremi, ekonomide az da olsa canlanma belirtilerinin gözlenmeye başlandığı bir döneme rastlamış ve ekonomik faaliyetleri durdurmuştur. Bu gelişmelerin sonucunda 1999 yılında GSYİH reel olarak yüzde 5 oranında GSMH ise yüzde 6,1 oranında daralmıştır.

Türkiye'nin 1980'li yıllardan itibaren uygulamaya koyarak önemli bir yol kat ettiği rekabete dayalı piyasa ekonomisi anlayışının sağlıklı bir biçimde işlemesi, ekonominin değişen iç ve dış koşullara uyum sağlayabilmesi ve ülke dinamiklerinin önündeki ciddi engellerin kaldırılabilmesi için bazı yapısal değişikliklere gidilmesi son derece önemlidir. Bu çerçevede; enflasyonun uzun yıllardan beri ekonomiye verdiği zarar, kamu açıklarının sürdürülebilir olmaması ve Avrupa Birliği üyeliğine gidilen yolda başta enflasyon olmak üzere makroekonomik dengesizliklerin ortadan kaldırılmasının kaçınılmaz olması, kapsamlı bir programın hazırlanmasını gerekli kılmıştır.

Bu bilinçle, 1999 sonunda üç yıllık bir enflasyonla mücadele ve yapısal uyum programı yürütülmeye başlanmış ve Uluslararası Para Fonu ile de Stand-by Düzenlemesi yapmıştır. Son derece iddialı hedefleri olan bu program 2000 yılı içinde başarıyla uygulandıktan sonra Kasım 2000'de finansal bir kriz olarak ortaya çıkan istikrarsızlığın Şubat 2001'de ekonomik krize dönüşmesi sonucunda birtakım değişikliklere uğramıştır.

Yaşanan ekonomik kriz sonrasında da Avrupa Birliği'ne tam üyelik hedefinde olan Türkiye'nin gerek ekonomik yapısı, gerekse Maastricht Kriterlerince belirlenen temel ekonomik göstergeleri itibarıyla Birliğe yakınlaşmasını sağlayacak politikaları içermekte olan programın temel ilkelerinden sapma olmamıştır. Ekonomik krize rağmen, kamu disiplininin tesis edilmesinin ve yapısal reformların hayata geçirilmesinin sürdürülebilir bir ekonomik istikrarın sağlanabilmesi için olmazsa olmaz bir koşul olduğunun bilinciyle bu alanlardaki politikalara başlangıç aşamasında öngörüldüğü gibi kararlılıkla devam edilecektir.

Programın ilk ayağını oluşturan mali disiplin, bütçe faiz dışı dengesinin iç borç stokunu reel olarak azaltacak biçimde fazla vermesini böylelikle hızla büyüyen iç borç yükünün azalmasını sağlayacaktır. 1980'li yılların ortasından bu yana yükselme eğiliminde olan kamu kesimi açıklarında sağlanacak ciddi bir azalma kalıcı fiyat istikrarının temini ve makroekonomik dengelerin tesisi için kaçınılmazdır. Program ile kamu mali disiplini çerçevesinde, kamunun önemli ölçüde faiz dışı fazla vermesini sağlayacak gelir artırıcı ve gider azaltıcı önlemler alınmış ve 2000 yılı içinde başarıyla uygulanmıştır.

Kamu disiplininin bundan sonraki dönemlerde de devamı için ise şeffaflık ilkesine dayalı bir mali yönetim anlayışının oluşturulması amaçlanmakta ve bu konudaki çalışmalar hızlı bir şekilde ilerlemektedir.

Yapısal reformlar enflasyonla mücadele ve yeniden yapılanma programının ikinci bileşeni oluşturmaktadır. Programın yürürlüğe girmesinden bu yana başta bankacılık, sosyal güvenlik ve tarım alanlarında gerçekleştirilmekte olan yapısal reformların uygulaması, önümüzdeki dönemde de hızlandırılarak sürdürülecektir.

Programın son ayağını oluşturan döviz kuru politikası ile belirsizliği ortadan kaldıracak ve enflasyonist beklentilerin kırılmasına katkıda bulunacak bir ekonomik ortamın yaratılması amaçlanmıştır. Kur politikasında, gelecek dönemdeki kurların açıklanması biçiminde ileriye dönük resmi bir taahhüt ortaya konmuş, bir başka deyişle sürüklenen çapa uygulamasına geçilmiştir. Sıkı para politikası çerçevesinde Merkez Bankasının para yaratması döviz rezervleri ile ilişkilendirilmiştir. Bununla birlikte Kasım ve Şubat aylarında mali piyasalarda meydana gelen dalgalanmalar sonucunda sürüklenen çapa uygulaması terk edilerek serbest döviz kuru uygulamasına geçilmiş para politikaları değiştirilmiştir.

Dalgalı kur rejimi çerçevesinde para politikalarının fiyat istikrarını teminini sağlayacak şekilde değiştirilmiştir.

Bundan sonraki aşamada kamu disiplininin sağlanması ve yapısal reformların gerçekleştirilmesi uygulamalarına olduğu gibi ve hatta daha fazla hız verilerek devam edilecektir. Orta ve uzun vadede enflasyon gerçekleşmelerinin Avrupa Birliği kriterleri ile uyumlu düşük tek haneli rakamlarda istikrar kazanabilmesi için kamu bankalarının yeniden yapılandırılmaları ve özelleştirme programı büyük önem taşımaktadır.

Kamu maliyesi üzerinde uzun yıllardır büyük bir finansman yükü oluşturan ve yurtiçi finans piyasalarının sağlıklı yapısına önemli oranda katkıda bulunan kamu bankalarının görev zararlarının en kısa sürede kapatılması ve bu bankaların yeniden yapılandırılmaları programın kısa vadedeki en önemli aşamalarını oluşturmaktadır. Bu çerçevede, Türk Telekom ve Türk Hava Yolları gibi kuruluşların özelleştirilmesi ile birlikte hem kamu mali disiplininin sağlanması için kaynak sağlanmış olacak hem de rekabete ve pazar ekonomisi kurallarına dayalı ekonomik yapı daha da kuvvetlendirilecektir.

Kopenhag Kriterleri dikkate alındığında, Türkiye'nin özellikle son 20 yıldır pazar ekonomisini uygulamada çok başarılı bir çizgi yakaladığı görülmektedir. Kamunun, rekabet kurallarının geçerli olması gereken piyasalardan özelleştirmeler yolu ile çekilmesi, ekonomik kaynakların daha etkin bir biçimde kullanılması yönünde önemli aşamalar kaydedilmiştir. Öte yandan, 1996 yılında hayata geçen Gümrük Birliği ile, özel sektör başta olmak üzere, Türkiye ekonomisinin uluslararası rekabete dayanabilirliğinin gayet yüksek olduğu kanıtlanmıştır. Bazı yapısal sorunlar bulunmakla birlikte, Türkiye ekonomisinin yapısal temellerinin, rekabete dayalı serbest piyasa kurallarını sağlıklı bir biçimde işlemlerini sağlayacak yeterlilik ve gelişmişlik düzeyinde olduğu görülmektedir.

Başta kamu disiplininin sağlanmasına yönelik önlemler ve yapısal reformlar olmak üzere uygulanacak politikalar sonucunda pazar ekonomisi daha sağlıklı bir yapıya kavuşturulurken, sağlanacak istikrarla özel sektörün uluslararası alanda rekabet edebilirliği daha da artırılmış olacaktır. Kopenhag kriterlerinin tam olarak sağlanması konusunda uygulanacak politikalar önemli bir aşama olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türkiye, Katılım Öncesi Mali İzleme Sürecinin iki önemli ayağından birini oluşturan ve Avrupa Birliği'ne üye olmak için gerekli ekonomik reformları ve üyelik sonrası Ekonomik ve Parasal Birliğe katılmaya yönelik oluşturacağı ekonomik politikaları, yapısal reformları ve kurumsal kapasitesini içeren bir "Katılım Öncesi Ekonomik Program (KEP)" (Pre-Accession Economic Programme) hazırlamaktadır. Söz konusu program her yıl güncelleştirilecektir. Türkiye ekonomisindeki son gelişmeler, makro ekonomik çerçeve, kamu

maliyesi ve yapısal reform amaçları olmak üzere dört bölümden oluşan ve 1 Ekim 2001 tarihinde AB Komisyonu'na sunulacak olan KEP uygulanmakta olan politikalar ile de uyumludur.

3.1.3. 2000 ve 2001 Yılı Ekonomik Gelişmeler

2000 yılı boyunca Enflasyonla Mücadele ve Yapısal Uyum programı başarıyla uygulanmıştır. Kamu finansmanı alanındaki performans, program hedeflerinin ötesinde gerçekleşmiştir. Kasım ayına kadar parasal hedeflere aynen uyulmuştur. Kur politikasından hiçbir sapma olmamıştır. Ancak, cari işlemler açığı öngörülenin üzerinde gerçekleşmiştir.

Uygulanmakta olan program çerçevesinde sıkı para ve maliye politikasının ekonomik faaliyetler üzerinde olumsuz bir etkisi olmamış, aksine beklentilerin ötesinde bir ekonomik canlanma yaşanmıştır. 1999 sonundan itibaren hızla düşen faiz oranları ekonomik canlanmayı artırıcı yönde bir etkiye neden olmuştur. Öte yandan, döviz kurlarının nominal çapa olarak önceden ilan edilen kur sepeti değerlerinden farklı bir seyir izlemesi ve kur sepeti artışının enflasyon oranının gerisinde kalması ithalatın hızla artması sonucunu doğurmuştur. İthalatın seyri özellikle sanayi yatırımlarının ve üretimin artmasında etkili olmuştur. Bu çerçevede yılın ilk dokuz ayında Gayri Safi Yurt İçi Hasıla (GSYİH) yüzde 6,5 oranında büyümüştür.

Program çerçevesinde kamu açıklarının azaltılması, kamu kesimi faiz dışı fazlasının yaratılması hedeflenmiştir. Bu çerçevede 2000 yılında konsolide bütçe dengesi performansı hedeflenenin üzerinde gerçekleşmiştir. 1999 yılında 1,6 katrilyon TL olan faiz dışı fazla 2000 yılı sonunda 7,6 katrilyon TL ye ulaşmıştır.

Programa iç ve dış piyasalarda duyulan güven ile Hazine'nin dış finansman imkanları artmış, iç piyasalardan 1999 yılı sonlarında yüzde 100'ler seviyesinde borçlanma yapılır iken 2000 yılı içinde bu oranlar yüzde 30-40'lar seviyesine düşmüştür. 2000 yılında uzun vadeli borçlanmanın yoğun olması bütçe üzerindeki faiz yükünün azalmasına katkıda bulunmuştur.

Ekonomik istikrarın sağlanmasında ve enflasyonla mücadelede en büyük sorun olan kamu açıklarının kalıcı bir şekilde azaltılmasında yapısal reformlar önemli bir rol oynamaktadır. Sosyal güvenlik kurumlarına ve vergi reformuna ilişkin düzenlemeler, özelleştirme faaliyetlerinin hızlandırılması ve kamu harcamalarına disiplin getirilmesi kamu dengesinin kalıcı bir şekilde hızla iyileşmesini sağlayacaktır.

Cari işlemler ve dış ticaret açığı programda öngörülenin üzerinde gerçekleşmiştir. 2000 yılında ihracat yüzde 6,4 oranında artarken, ithalat yüzde 34,7 oranında büyümüş, dış ticaret açığı 10,4 milyar dolardan 22,3 milyar dolara yükselmiştir. Cari işlemler açığı ise 9,8 milyar dolara ulaşmıştır.

Sürüklenen kur çapasına dayalı enflasyonla mücadele programlarında, enflasyonun kurdaki hareketi bir miktar gecikme ile takip etmesi, yani programa göre Türk Lirasının değer kazanması beklenen bir süreçtir. Değeri artan Türk Lirası ise ithalatın ihracata oranla daha hızlı artmasında rol oynamıştır. Bunun yanı sıra, 2000 yılı içinde dış konjoktürde meydana gelen gelişmeler de cari işlemler açığının artmasında etkili olmuştur.

İhracat miktar olarak arttığı halde, ihracat ürünlerinin fiyatlarının uluslararası piyasalarda düşük seyretmesi, dolar cinsinden ihracatın değerini olumsuz yönde etkilemiştir. Euro-Dolar paritesinin Euro aleyhine seyretmesi ve ihracatın önemli bir bölümünün Euro bölgesi ile yapılması bölge ülkelerinin ihracat mallarına olan talebini azaltmış ve dolar cinsinden ihracat gelirlerini olumsuz yönde etkilemiştir. Son yıllarda önemli ticari partnerlerimizden biri haline gelmiş olan Rusya'nın ekonomisindeki durgunluk da özellikle bavul ticareti şeklinde gerçekleşen ihracatımızı azaltmıştır.

İhracata benzer şekilde ithalatın artışında da dış konjoktürün büyük etkisi olmuştur. Dünya talebinin artması nedeniyle yüksek seyreden petrol ve hammadde fiyatları ithalat faturasını yükseltmiştir. 1999 yılındaki daralmanın ardından canlanma sürecinde hammadde ve aramalı ithalatı da canlı seyretmiştir. Programın daha başında hızla düşen faizler özellikle dayanıklı tüketim malına yönelik kredi talebini ve dolayısıyla ithalatını artırmıştır.

Dış ticaret açığının beklenenin üzerinde büyümesi nedeniyle cari işlemler açığı hedeflenenin üzerinde gerçekleşmiştir. Bu beklentiye rağmen, cari açığın finansmanında ciddi bir sorunla karşılaşılmasıdır.

Doğrudan yabancı sermaye yatırımları Türkiye'nin kapasitesi ve imkanları göz önünde bulundurulduğunda genel olarak düşük seyretmekle birlikte 2000 yılında geçen yıllara göre yabancı sermaye yatırımlarında bir artış görülmektedir. 2000 yılında fiili yabancı sermaye girişi tutarı 1,7 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Türkiye'ye daha fazla yabancı sermaye akışının sağlanması amacıyla yeni bir yabancı sermaye kanun taslağının yanı sıra bürokrasinin azaltılması için gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

Uygulanmakta olan program çerçevesinde enflasyon oranı 2001 yılının Şubat ayına kadar bir düşüş eğilimine girmiştir. 1999 yılında yüzde 62,9 olan toptan eşya fiyatları 2000 yılında yüzde 32,7 ve 2001 yılının Şubat ayında ise yüzde 26,5'e inmiştir. Enflasyon oranlarında, programın 2000 yılı hedeflerinden bir sapma görülmesine rağmen, büyük bir başarı elde edilmiştir.

Program kapsamında ileriye yönelik endeksleme ile enflasyon beklentilerinin kırılması temel hedef olmuştur. Uluslararası piyasalarda hammadde ve petrol fiyatlarının yüksek seyretmesi ve canlı seyreden iç talep enflasyonun 2000 yılında daha da düşük bir seviyeye gerilemesini engellemiştir.

Para politikaları çerçevesinde belirlenen hedefler Kasım ayı sonunda mali piyasalarda meydana gelen dalgalanmalar sonrasında 30 Kasım'da yeniden belirlenmiştir. Kasım ayında piyasalardaki dalgalanmaların temel nedenlerinden birisi bankalar arasında risk algılama farklılıkları nedeniyle sistemde gereken likidite ihtiyacının karşılanamaması olmuştur. Bankaların likidite sorunlarının temelinde, sıkı maliye politikaları sonucu kamu kesimi borçlanma ihtiyacının azalması ve açıkların ağırlıklı olarak dış borçlanma imkanları ile kapatılması nedeniyle kamunun iç mali piyasalardan fon talebinin 2000 yılında önemli oranda azalması yatmaktadır. 1999 yılında hızla düşen faiz oranları da bankacılık kesimi gelirlerinin azalmasında rol oynamıştır. Özel sektörün kredilendirilmesi faaliyetlerinde ortaya çıkan rekabet de sektördeki kar marjlarını düşürmüştür.

Artan likidite ihtiyacının bankalar arasında giderilememesinin yanı sıra bankacılık kesiminin yıl sonlarında mevsimsel olarak açık pozisyonlarını kapatmaları gereği piyasalarda döviz talebinin artmasına neden olmuştur. Cari işlemler dengesinin hedeflenenin üzerinde açık vermesi ve mevsimsel olarak uluslararası piyasalarda yaşanan dalgalanmalar da dış kaynaklı döviz girişini azaltmıştır. Döviz talebinin Merkez Bankası rezervlerinden karşılanması likiditede bir miktar daralma meydana getirmiştir.

Kasım ayı sonunda bankalararası piyasada artan likidite ihtiyacı faiz oranlarının artmasına neden olmuştur. Aralık ayının başında da yüksek düzeyde seyreden faiz oranları daha sonra alınan tedbirlerin etkisiyle düşmeye başlamıştır. Piyasaların tekrar eskisi gibi çalışması ve faizler üzerindeki baskının azalması ile birlikte 30 Kasım'da değişen para politikası performans kriterlerinde 30 Ocak 2001 tarihinde verilen ek niyet mektubu ile tekrar değişiklik yapılmış ve parasal göstergelerin kriz öncesi düzeye çekilmesine ilişkin politikalar belirlenmiştir.

Bununla birlikte, 19 Şubat 2001 tarihinde yaşanan gelişmeler programın sürdürülebilirliğine ilişkin kuşkuları artırmıştır. Türk Lirasının devalüasyonu ihtimali karşısında zarar etmemek amacıyla bankalar, açık pozisyonları kapatmak amacıyla döviz talebinde bulunmuşlardır. Piyasalarda likidite sıkışıklığı ile birlikte oluşan güvensizlik ortamı 20 Şubat tarihinde yapılan yüklü iç borçlanma ihalesinde faiz oranlarının yüzde 140'lar düzeyine çıkmasına neden olmuştur.

Döviz talebinin devam ediyor olması, Merkez Bankasının IMF'in de desteği ile uygulamakta olduğu kur sistemini terk etmesine ve Türk Lirasının yabancı paralar cinsinden değerinin piyasa tarafından belirlenmesi kararının almasına neden olmuş ve Türk Lirası Dolar karşısındaki yaklaşık yüzde 30 civarlarında değer kaybına uğramıştır.

Enflasyonla Mücadele ve Yapısal Uyum Programının en önemli ayaklarından biri olan para ve kur politikasında değişiklik yapılması sonucunda program çerçevesinde belirlenen makroekonomik göstergelerin yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Türkiye'de enflasyonun en önemli bileşenlerinden birinin döviz kurundaki değişimler olması nedeniyle Türk Lirasının dolar karşısındaki değer kaybı sonucunda enflasyon gerçekleştirmelerinin önümüzdeki aylarda yüksek düzeyde olacağı tahmin edilmektedir. Esasında sözkonusu yükselme enflasyondan ziyade fiyatlar genel seviyesinin yükselmesidir. Görelî fiyatlar yeni bir denge seviyesinde istikrar kazandıktan sonra aylık enflasyon gerçekleştirmelerinin izlenecek olan sıkı maliye ve para politikaları sonucunda kontrol altına alınacağı öngörülmektedir.

Enflasyonun neden olduğu makro ekonomik istikrarsızlıklar ve gelir dağılımı bozuklukları göz önünde bulundurulduğunda enflasyonla mücadele ülkenin vazgeçilmez hedeflerinden birisidir. Enflasyonu körükleyen kamu açıklarının düşürülmesi amacıyla uygulanan sıkı maliye politikalarının yanısıra bunun kalıcılığını sağlayan yapısal reformlara devam edilmesi sistemin sürdürülebilirliğini sağlayacaktır. Bu çerçevede mali piyasalarda meydana gelen dalgalanmalar sonucunda kur politikasının terkedilmesi ülkenin enflasyonla mücadeleden vazgeçtiği anlamına gelmemektedir.

Yeni program ile özellikle piyasalarda dengesizliklere neden olan hususların giderilmesi yönünde yapısal reform niteliğindeki uygulamaların toplumun tüm kesimlerinin desteği alınarak hızlandırılması ve kaybolan güvenin tesis edilmesi amaçlanmaktadır.

3.1.4. Yapısal Reformlar

Sosyal Güvenlik Reformu

Türkiye’de Sosyal Güvenlik Sistemi uzun yıllardır uygulanan popülist politikalar sonucunda sürekli bir biçimde açık veren bir yapıya dönüşmüştür. Özellikle aktif ve pasif sigortalılar arasındaki dengenin bozulması ve sistemin sürdürülemez bir boyuta gelmesi bu alanda bir reform yapılmasını kaçınılmaz kılmıştır.

Bu doğrultuda ilk ciddi girişim 1999 yılında çıkarılan 4447 sayılı yasa olmuştur. Yasa ile belirli bir geçiş süresi çerçevesinde emeklilik yaşı ve asgari prim ödeme dönemi yükseltilmiştir. Prime esas kazançların artış oranları ve emekli maaşlarının artış oranları Tüketici Fiyat Endeksi ve Gayri Safi Milli Hasıla büyüme oranına endekslenmiş ve işsizlik sigortası sistemi oluşturulmuştur.

Reformun ikinci aşamasında, sosyal güvenlik kuruluşlarının idari ve kurumsal alanda daha etkin ve daha şeffaf bir yapıya kavuşturulmaları amaçlanmaktadır. Sistemde yer alan Sosyal Sigortalar Kurumu, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur arasında koordinasyonun ve uyumun sağlanmasının yanı sıra, emeklilik, sağlık ve işsizlik sigortalarının muhasebe ve idari işlevlerinin kesin olarak birbirinden ayrılması önem taşımaktadır. Kuruluşlar arasında norm ve standart birliği sağlamaya dönük çalışmaların yapılması amacıyla Sosyal Güvenlik Kurumu oluşturulmuştur. Ayrıca, SSK ve Bağ-Kur için hazırlanan Kanun tasarılarında sağlık ve emeklilik sigortalarının birbirinden ayrılmasına ve söz konusu kuruluşların aksayan yönlerinin düzeltilmesine yönelik düzenlemeler yer almaktadır.

Reformun üçüncü aşamasını oluşturan özel emeklilik sisteminin kurulması ile ilgili çalışmalar devam etmektedir. Ayrıca, Sosyal Korumanın Güçlendirilmesi’ne ilişkin yapısal düzenlemelerin 2002 yılına kadar tamamlanması öngörülmüştür.

Sosyal güvenlik kuruluşlarının gelirlerinin artırılması amacıyla etkin bir fon yönetimi politikası uygulanacaktır. Bu çerçevede, varlıkların doğrudan işletilmesi yerine kiraya verilmesi, gayrimenkul yatırım ortaklığı gibi araçlardan yararlanılacaktır.

Vergi Reformu

1998 yılında yasalaşan Vergi Kanunu vergi tabanının genişletilmesi, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması, vergi adaletinin sağlanması ve vergi sisteminin daha basit ve açık duruma getirilmesi yolunda düzenlemeler içermektedir. Ancak, uluslararası piyasalarda yaşanan ekonomik kriz ülke ekonomisini olumsuz yönde etkilemiş, reel sektörün sözkonusu krizin etkilerini daha kolay atlatması amacıyla vergi yasalarında bazı değişikliklere gidilmiştir.

Enflasyonla mücadele programı ve depremler sonucunda kamu harcamalarına gelen ek yüklerin finansmanı için birtakım ek vergiler devreye sokulmuştur. Önümüzdeki dönemde de kamu dengelerinin iyileştirilmesi ve bu iyileşmenin kalıcı hale gelmesi için vergi sisteminin iyileştirilmesine yönelik çabalar sürecektir.

Vergi idaresinin geliştirilmesi amacıyla sürdürülen çalışmalar ile vergi numarası uygulamasının 2001 yılında büyük ölçüde tamamlanması mümkün olacak ve vergi kimlik uygulaması daha yaygın hale gelecektir. 1999 yılı sonu itibarıyla 13 milyon düzeyinde olan Vergi Kimlik Numarası 2000 yılı sonu itibarıyla 15,2 milyona yükseltilmiştir. 2002 yılı sonuna kadar mevcut sayının yüzde 50 oranında artırılması öngörülmekte olup konu ile ilgili mevzuatın 2001 yılı içinde çıkarılması hedeflenmektedir.

Mali Sektör Reformu

Enflasyonla Mücadele ve Yapısal Reform programı çerçevesinde oluşturulan bankacılık reformu ile bankacılık sisteminin uluslararası standartlara göre yeniden yapılandırılması hedeflenmektedir. Bankacılık reformunun şimdiye kadar gerçekleştirilen aşamalarında uluslararası standartlara uygun bir düzenleyici çerçeve oluşturulmuş ve düzenleyici-denetleyici otorite yeniden tanımlanmıştır.

Haziran 1999’da yasalaşan Bankalar Kanununda, Aralık 1999’da yapılan değişiklikler bankacılık sisteminin düzenleme, gözetim ve denetiminde uyulacak esaslar yeniden belirlenmiştir.

Söz konusu kanun ile getirilen en temel değişiklik Merkez Bankası ve Hazine Müsteşarlığı'nın görev alanına dağılmış bulunan düzenleme gözetim ve denetim işlevlerinin tek bir otoritenin çatısı altına toplanmasıdır. Bankacılık sektöründeki tek otorite olarak tespit edilen Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu'nun (BDDK) üyeleri 31 Mart 2000 tarihinde atanmış ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu 31 Ağustos 2000 tarihinde faaliyete geçmiştir. Oluşturulan Kurul'un idari ve mali özerkliğe sahip olması hususu Bankaların Etkin Denetimi için Temel Prensipler (Bank for International Settlements) ile paralellik göstermektedir. Bankalara lisans vermek, bunları kaldırmak ve karşılık düzenlemelerini onaylamak yetkileri BDDK'ya verilmiştir.

Kanun, bankaların ortaklarına ve müşterilerine doğrudan veya dolaylı olarak verecekleri kredilere ilişkin standartları güçlendirmektedir. Bu çerçevede, dolaylı kredi ilişkisi içinde bulunanlara verilebilecek toplam kredilere ilişkin sınır özkaynakların yüzde 75'i seviyesinden 1 Temmuz 2000'e kadar yüzde 70 seviyesine indirilmiştir. Bu oranın yüzde 25'e ulaşana kadar her altı ayda bir 5 puan azaltılması öngörülmüştür.

Ödeme gücünü yitirmiş bir bankanın sistem açısından risk oluşturmasını önlemek için söz konusu bankaya Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından el konulması kolaylaştırılmıştır. Bu çerçevede Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu, sorunlu bir bankanın yeniden yapılandırılarak tamamının veya bir bölümünün satılması veya yürürlükteki kanunlar çerçevesinde tasfiye edilmesi hususunda yetkilendirilmiştir.

Bankaların mali yapılarının gerçekçi bir biçimde izlenmesi amacıyla konsolide bazda raporlama ve menkul kıymetlerin doğru bir biçimde değerlemelerinin yapılması ile ilgili olarak uygulanacak muhasebe standartlarını oluşturma hedefi çerçevesinde 31 Mart 2000 tarihinden itibaren krediler ve diğer alacakların geri ödenebilirliklerine ve borçluların kredi değerliliklerine göre gruplandırılması uygulaması başlatılmıştır. Ayrıca yapılan çeşitli düzenlemeler ile Türk bankacılık sisteminin uluslararası standartlara yaklaştırılması yönünde adımlar atılmaktadır.

Tasarruflara uygulanan garanti sisteminin bankacılık sistemindeki bozucu etkilerini ortadan kaldırmak amacıyla mevduata sınırsız güvenceye son verilmiş ve tasarruf mevduatı sigorta fonunun kapsamı daraltılmıştır. Ayrıca, Hükümet 6 Aralık 2000 tarihinde tüm mevduatların ve diğer kreditorlerin geçici tam güvenceye alındığını ilan etmiştir. Söz konusu garanti, Bankacılık Kanununa göre Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından yönetilecek olup mevduat toplayan tüm yerel bankaları kapsamaktadır.

Bankacılık sistemindeki kamu mülkiyetinin ağırlığının azaltılmasına dönük olarak belirlenen hedefler çerçevesinde Vakıflar Bankası'nın özelleştirilmesi ve Ziraat Bankası, Halk Bankası ve Emlak Bankası'nın özelleştirmeye hazırlamak üzere özkerleştirilmesine dönük yasal düzenlemeler yürürlüğe konulmuştur.

Bankacılık sisteminde önümüzdeki dönemde gerçekleşmesi beklenen banka hisselerinin devralınması ve banka birleşmelerinin sağlıklı bir biçimde yapılmasını sağlamak aranan şartları düzenleyen bir BDDK kararı yürürlüğe konulmuştur.

Bankacılık sisteminin uluslararası normlar çerçevesinde yeniden yapılandırmayı amaçlayan ve 2000 yılında büyük bir hızla gerçekleştirilmeye başlanan gelişmeler, sistemde gözetim ve denetim hususlarında ek önlemlerle devam edecektir. Bunların arasında, (i) ihtiyati raporlama ve finansal bilgilerin açıklanmasına yönelik muhasebe standartları, (ii) piyasa riskini de içeren sermaye yeterliliği, (iii) iyileştirilmiş dahili risk yönetimi prosedürleri alanlarında uluslararası standartlara paralel yeni düzenlemeler bulunmaktadır. Bu değişiklikler, bankaların varlık değerlemelerinin daha iyi yapılmasına, daha anlamlı mali tabloların ortaya çıkmasına olanak sağlayacak, daha gerçekçi varlık değerlemesine bağlı olarak bankalara karşı düzeltici tedbirlerin zamanında alınmasını kolaylaştıracak ve bankaların kredi verme politikalarına gerekli disiplini getirirken uluslararası standartların ve AB normlarının yakalanmasını da sağlayacaktır.

Kısa vadede hedef, bankacılık sisteminin riskliliğini ve kayıt sisteminin şeffaflaşmasını AB standartlarına yaklaştırmakken orta vadede hedeflenen unsur, mali sistemin tam anlamıyla piyasa koşullarına göre çalışmasının teminidir. Ayrıca orta vadede bir diğer hedef de mevduat sigortasının AB düzeyine indirilmesi olacaktır.

Bankacılık sisteminin güçlendirilmesine dönük bu yoğun gündem enflasyonla mücadele programı ile eş anlamlı bir biçimde yürütülmektedir. Dolayısıyla bankacılık sistemi, bir taraftan bu yasal düzenlemelere kendini adapte etmeye çalışırken, diğer taraftan uygulanan ekonomik programın yarattığı köklü değişikliklere uyum sağlamaya çalışmaktadır. Bu durum Türkiye'nin yaşadığı geçiş döneminde bankacılık sisteminin kırılganlığını artırmaktadır. Ancak bankacılık sektörünün Türkiye'deki en dinamik sektörlerden biri olması dolayısıyla değişmelere uyum potansiyeli yüksektir. Bankaların bu geçiş sürecini başarı ile tamamlayarak uluslararası alanda rekabet edebilecek ölçüde güçlü bir yapıya kavuşmalarını teminen bankalar kanununda yapılacak olan düzenlemelere devam edilecektir.

Merkez Bankası Kanunu'nda değişiklik yapılmasına ilişkin olarak hazırlıkları büyük ölçüde tamamlanan ve hızla yasalaştırılacak olan Merkez Bankası Kanun Taslağı önemli yapısal değişikliği beraberinde getirecektir. Kanun ile kamu finansmanında Merkez Bankası'nın üstlenebileceği işlevler ortadan kaldırılacaktır. Ayrıca yeni kanun ile Merkez Bankası bağımsızlığı sağlanacak ve Banka'nın, enflasyonla mücadele hedefine odaklanması ve enflasyon hedeflemesi rejimini sağlıklı bir biçimde uygulaması mümkün olacaktır.

Sermaye Piyasası

Ülkemiz sermaye piyasasını uluslararası standartlarla uyumlu hale getirmek, küçük yatırımcıların haklarını güvence altına almak, borsaların daha modern bir yapıda örgütlenmelerini sağlamak ve vadeli işlemler borsalarının kurulmasına yönelik hukuki alt yapıyı oluşturmak amacıyla Sermaye Piyasası Kanunu yeniden düzenlenmiştir.

Mali Şeffaflık

Mali disiplinin sağlanması, kaynakların stratejik önceliklere göre dağıtılması ve etkin kullanılması gibi temel bütçesel sonuçların sağlanmasında mali saydamlık önemli bir araçtır. Kamu maliyesinde şeffaflığın sağlanması amacı ile gerek bütçe içinde gerekse bütçe dışında yer alan fonlar sırasıyla kapatılmaya başlanmıştır. Program doğrultusunda kapatılması kararlaştırılan fonların tamamına yakını 2001 yılı Haziran ayına kadar tasfiye edilmiş olacaktır.

Hazine garantili borçlanmalara sınırlama getirilmiştir. Devlet garantilerinin vade yapısı ve diğer ihtiyati yükümlülüklerinin koşulları açıklanmıştır.

Vergi ve sosyal güvenlik katkı payı ödemeleri ve varolan görev zararı ve gecikmiş vergi borçları stoklarının çözüme kavuşturulması da dahil olmak üzere, merkezi hükümet ile kamu teşebbüsleri ve sosyal güvenlik kuruluşları arasındaki ilişkinin revizyona tabi tutulmasını içerecek çalışmalar sürdürülmektedir.

2001 yılında çıkartılması beklenen Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi Kanunu ile de borçlanma kurallarının daha açık tanımlanması hedeflenmekte, borçlanma limitleri belirlenmekte ve devirli kredilere ilişkin faaliyetler de dahil olmak üzere devlet garantilerinden yapılan ödemelerin bütçe dengelerinde yer almasına ilişkin hükümler belirlenmektedir. Ayrıca, Uluslararası Para Fonu tarafından "Kamu Mali Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması ve Kamu Maliyesinde Şeffaflık" hususunda hazırlanan rapor dikkate alınarak bu alanda gerekli çalışmalar sürdürülmektedir.

Mali saydamlığın yaygınlaştırılmasını sağlamak amacıyla muhasebe ve mali raporlama standartları geliştirilmesi ve sisteme aktif bir şekilde dahil edilmesi önümüzdeki dönemin hedefleri arasındadır.

Ayrıca, Merkez Bankası bankacılık kesimi kredileri oranlarına ilişkin yeni raporlama düzenlemeleri getirmiştir. Hazırlanan değişikliklerle, bankacılık kesiminin yanı sıra bankacılık dışı kesime de raporlama koşulu getirilerek ödemeler dengesi istatistiklerinin iyileştirilmesi amaçlanmıştır.

Tarım Alanında Yapılan Reformlar

Tarım kesimine yönelik bugüne kadar uygulanan fiyat ve girdi sübvansiyonlarının devlete oldukça yüklü bir maliyeti olmuş, destekleme yardımları çiftçiler arasında dengeli dağıtılamamış ve tarımda verimlilik düşük olmuştur. Tarım destekleme politikalarının devlete giderek artan maliyetinin azaltılması amacıyla çiftçiye doğrudan gelir desteği sistemine geçilmesi yönünde önemli bir adım atılmıştır. Bu çerçevede, "Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu" teşkil edilmiştir. Tarımsal veri tabanının Kurul tarafından tamamlanmasının ardından doğrudan gelir sistemine geçilmesi beklenmektedir. Halen sistemin muhtemel sonuçlarının test edilmesi amacıyla pilot proje uygulamaları başlatılmıştır.

Çiftçiye düşük faizli kredi desteği kaldırılmış olup, gübre desteği aşamalı olarak azaltılmaktadır. Gübre desteği 2001 yılı boyunca nominal olarak aynı kalacak, dolayısıyla reel olarak azalacak ve 2002 yılının ilk çeyreğinde ise kaldırılacaktır.

2000 yılı hububat destekleme fiyatları, bu fiyatlar ile tahmin edilen dünya piyasa fiyatı arasındaki farkın öngörülen dünya CIF piyasa fiyatının yüzde 35'inden fazla olmayacağı şekilde belirlenmiş olup 2001 yılında bu farkın yüzde 20 olması hedeflenmektedir.

Tütündeki destek politikalarının reformu ve TEKEL'in ticari varlıklarının özelleştirilmesi yönünde çalışmalar yapılmaktadır. Gerçekleştirilmekte olan düzenlemelerle TEKEL'in hükümet tarafından belirlenen destekleme fiyatından bütün alımı yaptığı mevcut sistem yerine açık artırma sisteminin tesis edilmesine, kurumun destekleme alımı birimi ile diğer işlevsel birimlerinin birbirinden ayrılmasına ve sektördeki tekel

statüsünün ortadan kaldırılmasını teminen özel sektörün alkollü ürünler üretmesine olanak tanınması planlanmıştır. Alkollü içkilerde tekeli ortadan kaldıran Kanun çıkarılmış olup Tütün Kanununun da en kısa sürede yasalaşması beklenmektedir. Son olarak, TEKEL özelleştirme kapsamına alınmış olup özelleştirme işleminin üç yıl içerisinde tamamlanması öngörülmektedir.

Şeker destekleme fiyatı sistemini ortadan kaldıracak ve Türkiye Şeker Fabrikaları ile özel fabrikalara, üreticilerle fiyat ve diğer kontrat hükümleri üzerinde müzakere edebilme olanağı getirecek olan yeni Şeker Yasası çıkarılacaktır. Ayrıca Özelleştirme İdaresine devredilecek olan şeker fabrikalarının özelleştirilmeleri 2001 ve 2002 yılında tamamlanacaktır.

Tarım Satış Kooperatifleri ve bunların kurduğu Birlikler tarafından Hükümet adına yürütülen sınıai tarımsal ürünlere ilişkin destekleme alımlarında Birliklere tam özerklik sağlayan kanun 2000 yılında yürürlüğe girmiştir. Söz konusu Kanun ile Kooperatif ve Birliklerin yeniden yapılandırılması, tüm faaliyetlerinin kapsamlı bir şekilde gözden geçirilmesi ve mali/ıdari denetimin yapılması, her Birlik için detaylı yeniden yapılandırma programlarının geliştirilmesi, atıl varlıklar ile asli faaliyetler için gerekli olmayan varlıkların tasfiye edilmesi, kooperatif ve Birliklerin tabandan tavana yönetilen, yöneten, tam anlamda özerk yapıda faaliyet göstermeleri sağlanacaktır.

Türk Akreditasyon Kurumu

“Türk Akreditasyon Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun” ile laboratuvar, belgelendirme ve muayene hizmetlerini yürütecek yurtiçi ve yurtdışındaki kuruluşları akredite etmek, bu kuruluşların belirlenen ulusal ve uluslararası standartlara göre faaliyette bulunmalarını ve bu suretle ürün/hizmet, sistem, personel ve laboratuvar belgelerinin ulusal ve uluslararası alanda kabulünü temin etmek amacıyla merkezi Ankara’da olmak üzere Başbakanlıkla ilgili özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz, idari ve mali özerkliğe sahip Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK) kurulmuştur.

Özelleştirme

Etkinliğin artırılması için özelleştirme çalışmalarının hızlandırılması hedeflenmiştir. Bu açıdan özelleştirme reform programının çok önemli bir unsurudur. Türkiye ekonomisinin rekabetçi bir ortamda büyüebilmesi için devletin, özellikle tekeli konumdaki ekonomik faaliyetlerinin hızlı bir biçimde özelleştirilmesi gerekmektedir. Bu yapılırken, devlet tekelinin yerine özel tekelin oluşmaması için azami özen gösterilmektedir. Devletin asli görevlerine dönmesi sürecinde önemli bir rol oynayacak olan özelleştirme sonucunda devletin kamu iktisadi teşebbüsleri nedeni ile yüklenmek zorunda kaldığı finansal açıklar sona erecek ve mali disiplinin sağlanması daha kolaylaşacaktır. Devletin ekonomideki işlev ve ağırlığının azaltılması, kaynak dağılımının, üretimde verimliliğin ve üretim teknolojisindeki etkinliğin artmasına katkıda bulunacaktır.

1999 yılında yapılan değişiklik ile özelleştirme ilk kez Anayasaya girmiş ve enerji ihalelerindeki darboğazın aşılması için uluslararası tahkim müessesesi düzenlenmiştir.

İki adet GSM lisansının satışına ilişkin sözleşmeler 1998 yılında imzalanmış ve bu işlemde bütçeye bir milyar dolar gelir aktarılmıştır. 2000 yılı ilk çeyreğinde üçüncü GSM lisansının satışı gerçekleştirilmiş olup bu satıştan KDV dahil yaklaşık üç milyar dolar gelir elde edilmiştir.

2000 yılı içerisinde aralarında Tüpraş, Petkim, THY, Erdemir, SEKA gibi büyük ölçekteki KİT’lerin de bulunduğu kamu işletmelerinin blok satış ve halka arz gibi çeşitli yöntemlerle özelleştirilmeleri programlanmıştır. Nitekim 2000 yılı içerisinde, Petrol Ofisi’nin yüzde 51’inin blok satışı, TÜPRAŞ’ın halka arz yolu ile yüzde 31.5’inin satılması ve cep telefonu lisans satışı ile beklenenin üzerinde gelir elde edilmesi olumlu gelişmeler olmuştur. İhale duyurusu 14 Aralık 2000 tarihinde yapılmış olan Türk Hava Yolları’nın yüzde 51’inin satışının ise 2001 yılı başlarında gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

Telekomünikasyon Alanındaki Düzenlemeler

27 Ocak 2000 tarihinde yapılan yasal düzenleme ile Türk Telekom A.Ş.’nin özel hukuk hükümlerine tabi bir şirket olarak yeniden yapılandırılması sağlanmış ve sektörde düzenlemelerden sorumlu Telekomünikasyon Kurumu oluşturulmuştur. Yapılan bu düzenlemeler ile telekomünikasyon sektörünün rekabete açılması, bu alanda kamunun yükünün azaltılması ile daha verimli ve kaliteli hizmet sağlanması amaçlanmıştır.

Türk Telekom’un özelleştirilmesinde kamuoyunda duyarlılığın yüksek oluşu nedeniyle bir miktar gecikilse de kurumun blok satışına ilişkin özelleştirilmesi süreci başlatılmış olup tamamının satılmasına ilişkin yasal değişiklik çalışmaları sürdürülmektedir.

Enerji Sektörüne İlişkin Düzenlemeler

Enerji sektöründeki özelleştirme hem işletme haklarının devrine ilişkin sözleşmelerle gelir sağlamak hem de bu sektördeki yatırımı ve etkinliği artırmak için hayati öneme sahiptir. Bu nedenle enerji sektörünün de tam anlamıyla rekabete açılabilmesi ve bu alanda kamu yükünün azaltılması amacıyla elektrik dağıtımı ve enerji santrallerinin işletme hakları özel kesime devredilecektir. Bu çerçevede, elektrik sektörünün özelleştirilmesi için gerekli yasa tasarısı 14 Aralık 2000 tarihine kadar Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulmuş olup ilgili Kanun Mart 2001 başında Resmi Gazete'de yayınlanarak yasalaşmıştır. Böylece elektrik sektöründe rekabete dayalı bir piyasanın oluşmasını ve kamu kesiminin gerekli regülasyon konusunda tek otorite olmasını mümkün kılacak gerekli altyapı oluşturulmuştur.

Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren 24 aylık süreyi kapsayan hazırlık dönemini takiben yeni sisteme geçilecektir. Bu sistemde bağımsız olarak oluşturulacak Elektrik Piyasası Düzenleme Kurulu piyasada serbest rekabet koşullarının oluşumunu sağlayacak ve denetleyecektir.

4. ÜYELİK YÜKÜMLÜLÜKLERİNİ ÜSTLENEBİLME YETENEĞİ

4.1. Gümrük Birliği (ortaklık ilişkileri çerçevesinde)

Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki ortaklık ilişkisinde 6 Mart 1995 tarih ve 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı (OKK) ve beraberindeki iki metinle (Ortaklık İlişkilerinin Gelişmesine Yönelik İlke Kararı ve Mali İşbirliğine İlişkin Topluluk Bildirisi) yeni bir döneme girilmiştir. Anılan OKK'nın 31 Aralık 1995 tarihinde yürürlüğe girmesi ile birlikte Türkiye ile AT arasında temel olarak sanayi ürünlerini konu alan bir gümrük birliği oluşturulmuş ve böylece Türkiye-AT ilişkilerinde geçiş dönemi sona ermiş ve son döneme girilmiştir.

Türkiye ile AB arasındaki gümrük birliğinin usul ve esaslarını belirleyen 1/95 sayılı OKK'da gümrük birliğinin tam olarak işlemeye başlaması için, Türkiye'nin, gümrükler ve dış ticaret mevzuatı konularında yerine getirmesi gerekli uyum çalışmalarının yanında, rekabet hukuku, fikri ve sınai mülkiyet hakları, sınai mevzuat, devlet yardımları gibi alanlarda mevzuatını AT hukuk düzenine yaklaştırması için göz önünde tutması gerekli AT mevzuatı da belirtilmektedir. Karara göre, Türkiye yukarıda anılan alanlardaki mevzuat yaklaştırmasının önemli bir bölümünü 31 Aralık 1995 tarihine kadar tamamlamak durumundadır. Ortaklık Konseyi Kararının diğer bir bölümü de gümrük birliğinin 1996 yılı ve sonrasında sağlıklı biçimde işlemesi için alınması gerekli tedbirler ile izlenmesi gerekli usulleri tespit etmekte, bu amaçla, ortaklığın kurumsal veçhelerini, özellikle danişma prosedürleri açısından takviye edici yeni düzenlemeler getirmektedir.

6 Mart 1995 tarihinde toplanan Ortaklık Konseyinden geçen ikinci metin, "Ortaklık İlişkilerinin Gelişmesine İlişkin İlke Kararı"dır. İlke Kararında, ortaklık rejiminin son dönemine ilişkin olarak, Türkiye-AT ilişkilerinin gelişme yönünü belirleyici konularda yapılacak çalışmaların genel çerçevesi ortaya konmaktadır.

6 Mart 1995 tarihli Ortaklık Konseyi toplantısında ele alınan üçüncü metin, Mali İşbirliğine İlişkin Topluluk Bildirisi'dir. Bildiride Topluluk tarafı, Türkiye ile mali işbirliğine, gümrük birliğinin işlemeye başlamasıyla birlikte yeniden başlanacağını ve bu konudaki ayrıntılı düzenlemelerin 1995 yılının ikinci yarısında belirleneceğini belirtmektedir.

AB'ye tam üye olma nihai amacını taşıyan ortaklık ilişkisi, yukarıda bahse konu, Ortaklık Konseyi belgelerinin yürürlüğe girmesiyle ivme kazanmıştır. Türkiye 1/95 sayılı OKK'da yer alan hükümler çerçevesinde, özellikle gümrük birliği öncesinde ve sonrasında çok yoğun bir yasalaştırma hareketini gerçekleştirmiştir.

Dış Ticaret ve Gümrükler

Türkiye'nin, 1/95 sayılı OKK'da yer alan yükümlülükleri uyarınca, AB mevzuatına ileri derecede uyum sağladığı alanlar dış ticaret ve gümrüklerdir. Bu kapsamda gerçekleştirilen uyum çalışmaları şunlardır:

95/7603 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 1 Ocak 1996 tarihi itibarıyla, 12 ve 22 yıllık listelerde yer alan ürünlerde, Topluluğa karşı gümrük vergileri kaldırılmış ve üçüncü ülkelere karşı Türk Gümrük Tarifesinin Topluluk Ortak Gümrük Tarifesine (OGT) uyumu, 2/95 sayılı OKK'nın ekindeki listede yer alan bazı ürünler dışında sağlanmıştır. Anılan listedeki ürünlerde ise, 1 Ocak 2001 tarihine kadar sürecek beş yıllık bir dönem zarfında aşamalı olarak gerçekleştirilecek olan indirimlerle OGT'ye uyum sağlanması öngörülmüştür. Bu çerçevede, 2/95 sayılı OKK uyarınca, anılan listedeki ürünlerin gümrük vergileri, 1997 ve 1998 yıllarında yüzde 10'ar, 1999 ve 2000 yıllarında da yüzde 15'er oranında indirilmiş 31 Aralık 2000 tarihinde yapılan yüzde 50 oranında gümrük vergisi indirimiyle de söz konusu ürünlerde de OGT'ye uyum sağlanmıştır (31 Aralık 2000 tarih ve 24274 sayılı Resmi Gazete: Mükerrer) .

95/6814 sayılı İthalatta Gözetim ve Korunma Önlemleri ile Kota İdaresi ve Tarife Kontenjanı Hakkında Karar, 95/6815 sayılı Belirli Tekstil Ürünleri İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında Karar, 95/6816 sayılı İkili Anlaşmalar ve Protokoller veya Diğer Düzenlemeler Kapsamı Dışında Kalan Belirli Ülkeler Menşeli Tekstil Ürünleri İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında Karar, 95/7608 sayılı

Türkiye'nin Ticari Haklarının Korunması Hakkında Karar, 95/7348 sayılı Belirli Ülkeler Menşeli Malların İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında Karar, 95/7614 sayılı Bazı Şahsi ve Ticari Mahiyette Eşyanın Bedelsiz İthaline İlişkin Karar, 95/7615 sayılı Dahilde İşleme Rejimi Kararı, 95/7616 sayılı İhracatta Kota ve Tarife Kontenjanı Belirlenmesi ve İdaresine İlişkin Karar, 95/7617 sayılı Hariçte İşleme Rejimi Kararı ve 96/8703 sayılı Bazı Üçüncü Ülkelerde İşlem Gördükten Sonra Türkiye'ye Yeniden İthal Edilen Belirli Tekstil Ürünlerine ve Giyim Eşyasına Uygulanan Ekonomik Etkili Hariçte İşleme Düzenlemeleri Hakkında Karar çıkarılmıştır.

Tekstil ve giyim ürünlerinde malların serbest dolaşımının sağlanması amacıyla, Topluluk uygulamaları paralelinde miktar kısıtlamaları ve gözetim önlemleri uygulanmaya başlanmıştır. Türkiye ile AB arasında malların serbest dolaşımını teminen, tekstil ve konfeksiyon ürünlerinde toplam 43 ülkeye karşı AB ile paralel tek ve çift taraflı miktar kısıtlamaları ve gözetim önlemleri uygulamaya konulmuştur. Bu kapsamda, 3030/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü çerçevesinde yürürlüğe konulan 95/6815 sayılı Karara bağlı yönetmeliklere uygun olarak, 11 ülkeye çift taraflı kontrol rejimi çerçevesinde kota, 7 ülkeye yine çift taraflı kontrol rejimi çerçevesinde gözetim uygulanmaktadır. Yine anılan Karara bağlı yönetmeliklere uygun olarak, 10 ülkeye tek taraflı kontrol sistemi çerçevesinde kota, 15 ülkeye tek taraflı kontrol rejimi çerçevesinde gözetim önlemi uygulanmaktadır (Özbekistan, Ukrayna, Mısır ve Vietnam'a, gözetim ve kota önlemleri birlikte uygulanmaktadır).

Ayrıca, 517/94/EC işaretli Konsey Tüzüğü kapsamında, 95/6816 sayılı Karara istinaden 4 ülkeye de kota uygulanmaktadır.

Kurumsal alanda da, İthalatta Haksız Rekabeti Değerlendirme Kurulu, İthalatta Gözetim ve Korunma Önlemlerini Değerlendirme Kurulu, Türkiye'nin Ticari Haklarını Değerlendirme Kurulu ve Tekstil Ürünleri İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemlerini Değerlendirme Kurulu kurulmasına ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Ortaklık Konseyinin 6 Mart 1995 tarihli toplantısında alınan İlke Kararı doğrultusunda, Türkiye-AT ortaklık ilişkisinin son döneminde öncelikle ele alınması gereken çalışmalar çerçevesinde olmak üzere, Türkiye Cumhuriyeti ve Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu (AKÇT) arasında "Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunu Kuran Antlaşmanın Yetki Alanına Giren Ürünlerin Ticareti ile İlgili Anlaşma", 25 Temmuz 1996 tarihinde imzalanmıştır. Anlaşma, 1 Ağustos 1996 tarih ve 22714 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

AB'nin üçüncü ülkelerle yapmış olduğu serbest ticaret anlaşmalarının Türkiye tarafından üstlenilmesi çalışmaları çerçevesinde, İsrail, Romanya, Macaristan, Çek ve Slovak Cumhuriyetleri, Bulgaristan, Estonya, Litvanya, Makedonya, Polonya, Letonya ve Slovenya ile Serbest Ticaret Anlaşmaları imzalanmıştır. Tunus, Mısır, Fas ve Filistin ile müzakereler sürdürülmektedir.

Madencilik Fonuna maden ithalatı ve ihracatından yapılan kesintilerin kaldırılması amacıyla hazırlanan "Maden Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" yasalaşınca kadar geçecek süre zarfında, soruna çözüm bulunması amacıyla yürürlüğe konulan "Maden Kanununun Uygulanmasına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik" ile Madencilik Fonu sıfıra indirilmiştir.

Ticaret politikası araçlarına ilişkin AT mevzuatına uyum sağlanması çerçevesinde, daha önce ihracında Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu kesintisi uygulanan ürünlerden fındık, zeytinyağı, çavdar, hayvan derileri ve postları haricindeki ürünlerde uygulanmakta olan söz konusu kesinti kaldırılmıştır.

Türk gümrük mevzuatının AT gümrük mevzuatına uyumunun sağlanması amacıyla çıkarılmış bulunan, 1615 sayılı Gümrük Kanununda değişiklik yapan 564 sayılı KHK, akçeli ve cezai hükümler içermediğinden, bu hükümleri de kapsayacak şekilde, Topluluğun Gümrük Kodunu ve uygulama Yönetmeliğini esas alan yeni bir Gümrük Kanunu 4 Kasım 1999 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak, 5 Şubat 2000 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir. Aynı kapsamda olmak üzere, 20 Ocak 2000 tarih ve 23939 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gümrük Yönetmeliği de 5 Şubat 2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Üçüncü ülkelerden dampedli ve/veya sübvansiyonlu ithalata karşı korunmayı düzenleyen AT mevzuatına uyum sağlanması amacıyla 3577 sayılı İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin 4412 sayılı Kanun 25 Temmuz 1999 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Kamu kurum ve kuruluşlarına ithal imtiyazları veren kanun ve kararname hükümlerinin AB'nin ilgili mevzuatı ile uyumlu hale getirilmesi amacıyla 2767 sayılı Sıtma ve Frengi İlaçları Hakkında Kanun, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Kanunu ve 32 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında Kararda yapılması gereken değişiklikler gerçekleştirilememiştir

İhracı izne bağlı mallar ile yasak mallar listesini de kapsayacak şekilde, ihracatta uygulanan ortak kurullarla ilgili ve Topluluk mevzuatına özü itibarıyla benzer mevzuat, 1995 yılı sonu itibarıyla uygulamaya konmuştur.

Tarım

Tarım alanında Türkiye-AB ilişkileri, tarım ürünlerinin serbest dolaşımı (Türk tarımının Ortak Tarım Politikasına-OTP uyumu), tarım ürünleri ticaretinde karşılıklı olarak tercihli bir rejim uygulanması (tarım tavizleri) ve bünyesinde hububat, şeker ve süt bulunduran işlenmiş tarım ürünleri konuları olmak üzere üç yönlü bir gelişme göstermektedir.

Katma Protokolde, 22 yıllık dönem sonunda, Türk tarımının OTP'ye uyumunun sağlanması için, Türkiye'nin gerekli OTP tedbirlerini alması öngörülmüştür. Ancak, bu hüküm, 1/95 sayılı OKK ile değiştirilerek, bu sürenin her hangi bir tarih belirtilmeden ek bir süre verilerek uzatılması kabul edilmiştir.

Katma Protokol ile, Türkiye ve Topluluğun karşılıklı olarak, tarım ürünleri ticaretinde tercihli bir rejim uygulaması öngörülmüştür. Katma Protokolde Türkiye lehine işleyen tercihli rejimin, 1/95 sayılı OKK ile, karşılıklı çıkar sağlayacak şekilde yeniden gözden geçirilmesi kabul edilmiştir. Bu amaca yönelik olarak, Türkiye ile AT arasında gerçekleştirilen görüşmeler, Nisan 1997 tarihinde tamamlanmıştır. Söz konusu tercihli rejim, 1998 yılı başlarında, her iki tarafın da Resmi Gazetelerinde (9 Ocak 1998 tarihinde İthalat Rejimi Kararı olarak Türkiye Resmi Gazetesinde; 1/98 sayılı OKK olarak 28 Şubat 1998 tarihinde Topluluk Resmi Gazetesinde) yayımlanarak yürürlüğe girmiştir..

1/95 sayılı OKK'ya göre, işlenmiş tarım ürünlerinin korunmasında tarım payı ve sanayi payı olarak yer alan iki unsurdan, sanayi payının Türkiye tarafından, bazı ürünlerde 1 Ocak 1996 tarihinden itibaren bazı ürünlerde de aşamalı olarak 1 Ocak 1999 tarihine kadar Topluluk için sıfırlanması öngörülmüştür. Türkiye, 1 Ocak 1996 tarihinde yürürlüğe giren İthalat Rejimi Kararı ve bunu izleyen İthalat Rejimi Kararları ile, 1/95 sayılı OKK'da öngörülen takvime uygun olarak işlenmiş tarım ürünlerinde sanayi paylarını tamamen sıfırlamıştır. Topluluk ise, Türkiye için daha önce sıfırlamamış olduğu bazı ürünlerdeki sanayi paylarını 1/95 sayılı OKK çerçevesinde tamamen kaldırmıştır.

Fikri, Sınai ve Ticari Mülkiyet Hakları

1/95 sayılı OKK'nın fikri, sınai ve ticari mülkiyet haklarına ilişkin 8 Numaralı Ekinde yer alan hükümler doğrultusunda, Türkiye'nin üstlenmiş olduğu yükümlülükler ve ayrıca Türkiye'nin bu alandaki uluslararası normlara uyum sağlaması açısından hedeflenmiş bulunan düzenlemeler çerçevesinde, bir çok hukuki düzenleme gerçekleştirilmiştir:

Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına ilişkin Bern Sözleşmesinin Paris Metnine (4117 sayılı Kanun), İcracı Sanatçılar, Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Roma Sözleşmesine (4116 sayılı Kanun), Sınai Mülkiyetin Korunması Hakkında Paris Sözleşmesinin Stokholm Metnine (94/5903 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Markaların Tescilli Amacıyla Mal ve Hizmetlerin Uluslararası Sınıflandırılmasına ilişkin Nis Anlaşmasına (95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Patent İşbirliği Antlaşmasına (4115 sayılı Kanun), Markaların Şekli Elemanlarının Uluslararası Sınıflandırılmasını Tesis Eden Viyana Anlaşmasına (95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Uluslararası Patent Sınıflandırılması ile ilgili Strazburg Anlaşmasına (95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Markaların Uluslararası Tescilli Konusundaki Madrid Sözleşmesi ile ilgili Protokole (97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Sınıflandırılması Hakkında Lokarno Anlaşmasına (97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Patent İşlemleri Amacıyla Mikroorganizmaların Tevdi Edilmesinin Uluslararası Kabulü Konusunda Budapeşte Anlaşmasına (97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı), Avrupa Patentlerinin Verilmesi ile ilgili Avrupa Patent Sözleşmesi ve Eklerine (4504 sayılı Kanun) katılım sağlanmıştır.

Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Tesciline ilişkin Lahey Anlaşmasının değiştirilmesi yolunda müzakerelerin başlamış olması nedeniyle, anılan Anlaşmaya Türkiye'nin katılımı çalışmaları bir süre ertelenmiştir. Anlaşmanın değiştirilmesi amacıyla başlatılan müzakereler neticelenmiş olup, Lahey Anlaşmasının yeni metni ve Yönetmeliğinin yürürlüğe girmesi için, 16 Haziran-6 Temmuz 1999 tarihlerinde Cenevre'de yapılan "Diplomatik Konferans"a katılım sağlanmış ve yeni metne katılım için gerekli çalışmalar başlatılmıştır.

Markalar Kanunu Antlaşmasına Türkiye'nin katılımı yönündeki çalışmalar da sürdürülmektedir.

Bitki Türlerinin Korunması Hakkında UPOV Sözleşmesine Türkiye'nin katılımı, yeni bitki türlerinin korunması ile ilgili hukuki düzenlemenin henüz çıkarılmamış olması sebebiyle gerçekleştirilememiştir. Yeni Bitki Çeşitlerine Ait İslahçı Haklarının Korunmasına ilişkin Kanun Tasarısının kanunlaşması beklenmektedir.

Sınai mülkiyet haklarının AB mevzuatına ve uluslararası normlara ve özellikle Dünya Ticaret Örgütü Anlaşması TRIPS Metnine uygun bir şekilde korunması amacıyla 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında KHK, 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında KHK, 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında KHK ve 556 sayılı Markaların Korunması Hakkında KHK 26 Haziran 1995 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Aynı konulara ilişkin cezai müeyyideleri düzenleyen 4128 sayılı Kanun ise 7 Kasım 1995 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır. Entegre devre topografyalarının ve biyoteknolojik buluşların korunması amacıyla hukuki düzenleme yapılması çalışmaları devam etmektedir. 1/95 sayılı OKK uyarınca, sınai mülkiyet hakları alanında, gümrük birliğinin gerçekleşmesinden itibaren 3 yıl içinde uyum sağlanması gerekli konulardan birisi de know-how ve ticari sırların korunması konusudur. İlgili Türk mevzuatı incelenmiş ve AB ülkelerindeki yaklaşımla uyumlu olduğu anlaşılmıştır.

Fikri mülkiyet haklarının AB sistemine paralel biçimde korunması amacıyla 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ilişkin 4110 sayılı Kanun çıkarılmıştır. Ancak, bu konuda AB mevzuatına tam uyum sağlanabilmesi için 5846 sayılı Kanunda bazı değişikliklerin yapılması amacıyla bir Kanun Tasarısı daha hazırlanarak TBMM'ye sevk edilmiş ve söz konusu tasarı, TBMM'de oy birliği ile kabul edilerek, Cumhurbaşkanlığı'na sevk edilmiştir.

Fikri ve sınai haklarla ilgili mevzuatın uygulanmasında görev alacak ihtisas mahkemeleri henüz kurulamamıştır. Ancak, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, anılan mahkemeler kuruluncaya kadar, geçici olarak Asliye Ticaret, Asliye Hukuk ve Asliye Ceza Mahkemelerini görevlendirmiştir. Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanan "Fikri Mülkiyet Kanunlarının Etkin Olarak Uygulanması" başlıklı proje kapsamında, fikri ve sınai haklar konusundaki uyumsuzluklarda ihtisaslaşmayı teminen, 12 mahkemeyi içine alan pilot uygulamaya da yer verilmektedir. Projenin MEDA fonlarından desteklenmesine ilişkin finansman anlaşması imzalanmış olup, uygulama aşamasına gelinmiştir. AB'nin gerekli finansmanı sağlaması durumunda 2001 yılında sonuçlanması beklenmektedir.

Tüketicinin Korunması

Tüketicinin korunması alanında, tüketicinin sağlık ve güvenliği ile ekonomik çıkarlarının korunması ve bilgilendirilmesi amacıyla 23 Şubat 1995 tarih ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun çıkarılmıştır. Anılan Kanunun bu alandaki AB mevzuatını büyük ölçüde karşıladığı tespit edilmiştir. Ancak, bu konuda AB mevzuatına tam uyum sağlanabilmesi açısından Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından 4077 sayılı Kanunda bazı değişikliklerin ve yeni düzenlemelerin yapılması amacıyla çalışmalar başlatılmıştır.

4077 sayılı Kanun uyarınca kurulması öngörülen Tüketici Mahkemeleri 1 Şubat 2001 tarih ve 24805 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığının 25 Ocak 2001 tarih ve 60 sayılı Kararı ile ilk aşamada Ankara, İstanbul ve İzmir'de kurulmuş ve faaliyete geçmiştir.

4077 sayılı Kanunda kurulması öngörülen Tüketici Konseyi, Tüketici Sorunları Hakem ve Reklam Kurulu oluşturulmuştur.

Teknik Mevzuat

Akreditasyon sisteminin ulusal ve uluslararası düzeyde işlerlik kazanmasını sağlamak amacıyla hazırlanmış olan "Türkiye Akreditasyon Konseyi Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun" 4 Kasım 1999 tarih ve 23866 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Teknik mevzuatın uyumlaştırılması ve uygulanması ile 1/95 ve 2/97 sayılı OKK'larda yer alan hükümler çerçevesindeki yükümlülüklerimizin yerine getirilmesini teminen, AB mevzuatının hangi kuruluşlar tarafından uyumlaştırılacağı ve bu çalışmalara katkıda bulunacak diğer ilgili kurum ve kuruluşlar, Bakanlar Kurulunun 24 Nisan 1997 tarih ve 97/9196 sayılı "Türk Ürünlerinin İhracatının Artırılmasına Yönelik Teknik Mevzuatı Hazırlayacak Kurumların Belirlenmesine İlişkin Karar" ile tespit edilmiştir. Bu çerçevede, "Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Taslağı (Çerçeve Kanun Taslağı)" hazırlanmış ve TBMM'ye sunulmuştur. Ayrıca, ilgili Bakanlıklar kendi yetki alanlarına giren konularda teknik mevzuatın uyumlaştırılması ile ilgili mevzuat hazırlama çalışmalarına devam etmektedir.

Kamu İhaleleri

Kamu ihaleleri alanında Topluluk ihale mevzuatının ana ilkeleri olan ve Türk mevzuatında da yer alan rekabet, şeffaflık ve idarenin ihtiyaçlarının en uygun ve en iyi şekilde karşılanması ilkelerinin uluslararası normlar paralelinde uygulanabilmesi için, 2886 sayılı Devlet İhale Kanununda değişiklik yapılması amacıyla başlatılan çalışmalar sürdürülmektedir. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı

tarafından, Dünya Ticaret Örgütü normları ile bu konudaki AB direktiflerini de göz önüne alacak şekilde bir Kanun Tasarısı hazırlanmış ve ilgili kurum ve kuruluşların görüşüne sunulmuştur.

Sirketler Hukuku

Şirketler hukuku alanında; 559 sayılı Türk Ticaret Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair KHK ile anonim şirketlerin asgari sermayesi 500.000 TL'den 5 milyar TL'ye, limitet şirketlerin asgari sermayesi ise 10.000 TL'den 500 milyon TL'ye yükseltilmiştir.

Rekabet Hukuku

Rekabet hukuku alanında, piyasada iktisadi rekabetin korunması amacıyla çıkarılan 7 Aralık 1994 tarih ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunda öngörülen Rekabet Kurulunun üyeleri, Bakanlar Kurulunun 97/9090 sayılı Kararı ile atanmış olup; Kurul 5 Mart 1997 tarihinde görevine resmen başlamıştır. Kurul, gerek Kanun, gerek 1/95 sayılı OKK ile öngörülen mevzuat uyumlaştırmasını sağlamak ve Kanuna işlerlik kazandırmak amacıyla çeşitli konularda tebliğler yayımlamıştır: Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gerekten Birleşme ve Devralmalar Hakkında Rekabet Kurulu Tebliği No 1997/1; Anlaşmalar, Uyumlu Eylemler ve Teşebbüs Birliği Kararlarının Kanunun 10. maddesine Göre Bildiriminin Usul ve Esasları Hakkında Rekabet Kurulu Tebliği No 1997/2; Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği No 1997/3; Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği No 1997/4; Franchise Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği No 1998/7. AB'nin blok muafiyet tüzüklerine paralel düzenlemelerin uygulamaya konulmasına devam edilmektedir. Bu çerçevede, patent, know-how, lisans, marka anlaşmalarına grup muafiyeti tanıyan teknoloji transferi ile ilgili tebliğ ve küçük ve orta ölçekli işletmelerin piyasalardaki rekabet açısından önemsenmeyecek derecede küçük etkiyi haiz bir takım anlaşma, uyumlu eylem ve uygulamalarının rekabet kurallarının uygulama alanı dışında tutulması ile ilgili tebliğ hazırlama çalışmaları sürdürülmektedir.

Rekabet Kurumu Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik 21 Haziran 1997 tarihinde çıkarılmış; Rekabet Kurumu Teşkilatı, "Rekabet Kurumu Teşkilatının Oluşturulduğuna Dair 1997/5 sayılı Tebliğ" ile 5 Kasım 1997 tarihi itibarıyla oluşturulmuş bulunmaktadır. Bu Tebliğin yürürlüğe girmesiyle, Rekabet Kurumu şikayetleri kabule başlamıştır. AT mevzuatına uyum amacıyla Tebliğ çıkarma çalışmaları yukarıda belirtildiği üzere Rekabet Kurumu tarafından sürdürülmektedir.

Türkiye'nin 1/95 sayılı OKK uyarınca üstlenmiş bulunduğu, kamu teşebbüsleri ve teşebbüslere tanınan özel veya inhisari hakların tabi olduğu kuralların Topluluk mevzuatı ile uyumlu hale getirilmesi yükümlülüğünün gereğini yerine getirmek amacıyla, ülkemizdeki özel veya inhisari hakka sahip kuruluşların ve tabi oldukları kuralların belirlenmesi için bir ön çalışma başlatılmıştır.

1/95 sayılı OKK çerçevesinde, ticari nitelikli tüm devlet tekellerinin, Türk vatandaşları ile AB üyesi devlet vatandaşları arasında, malların üretimi ve pazarlanması koşullarında ayrımcılık bulunmamasını temin edecek biçimde yeniden düzenlenmesi yükümlülüğünü yerine getirmek açısından başlatılan çalışmalar sürdürülmektedir. Bu çerçevede hazırlanan ve 4250 sayılı İsperto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanununda, TEKEL idaresinin, alkollü içkilerin dağıtımı ve ithali üzerindeki inhisarını kaldırmayı amaçlayan Kanun Tasarısı 11 Ocak 2001 tarihinde TBMM'nde kabul edilmiştir. Diğer taraftan 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Yasasında yer alan ve yaprak tütün üretiminden başlayarak, tütün mamulleri ticaretine kadar tüm safhalar dikkate alınarak, tütün ve tütün mamullerinin ülkemizde üretimine, iç ve dış alımı ve satımına, bu işlemlerden fon alınması ve kullanılmasına, tütün üreticilerinin desteklenmesine ilişkin usul ve esasları yeniden düzenleyen Tütün ve Tütün Mamulleri Kanun Tasarısı da TBMM'ye sevk edilmiştir.

Devlet Yardımları

1/95 sayılı OKK'ya istinaden "Yatırımlarda Devlet Yardımları" konusundaki mevzuatın AB mevzuatına uyum çalışmaları başlamıştır.

Genel teşvik mevzuatının "bölgesel" sisteme geçirilmiş olmasının yanı sıra, uyum çalışmalarına hız vermek, AB Komisyonu ile görüşmeler yoluyla koordinasyon ve işbirliği içinde bulunmak amacıyla "Adaptation of the Investment Incentive System and Its Related Aspect to EU Framework and Guidelines" başlıklı proje uygulamaya konmaya çalışılmıştır. 12 Ağustos 1998 tarih ve C 212 sayılı Topluluk Resmi Gazetesinde belirtilen kriterler çerçevesinde "Türkiye için Bölgesel Gelişmişlik Haritası"nın çıkarılmasına yönelik çalışmalarımız devam etmektedir.

Topluluk tarafınca, ülkemizde uygulanan yatırımlarda devlet yardımlarına ilişkin mevzuatımızın bilinmesine rağmen, tarafımıza bugüne kadar olumsuz bir görüş iletilmemiştir.

Keza, özel kurallara tabi sektörlerdeki (Tekstil ve Konfeksiyon, Sentetik Elyaf, Motorlu Taşıt Araçları, Gemi İnşa, Kömür, Çelik, Ulaştırma, Tarım ve Balıkçılık) devlet yardımları programlarına uyum konusunda, Dış Ticaret Müsteşarlığı AB Genel Müdürlüğü koordinasyonunda düzenlenen çalışma grupları sonucunda ortaya çıkarılarak, AB Komisyonu Rekabet Genel Müdürlüğüne bildirilen gündem taslağına ilişkin bir görüş bugüne kadar alınamamıştır.

Özel Kurallara tabi sektörlerdeki hususların yanı sıra, Avrupa Kömür Çelik Topluluğu (AKÇT) çerçevesinde uyum çalışmaları ve görüşmelerine devam edilmektedir. Ancak "Temas Grubu" kurulmasına rağmen "Ortak Komite" çalışmalarına başlanılamamıştır.

Öte yandan, yürürlükteki mevzuatımızın Dünya Ticaret Örgütü ve gümrük birliğinden kaynaklanan yükümlülüklerimiz ile uyumlu hale getirilmesi kapsamında, ihracatı teşvik mevzuatımız Topluluk ile uyumlu hale getirilmiştir. Bu kapsamda, ihracata yönelik devlet yardımlarına ilişkin 94/6401 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının verdiği yetkiye dayanarak hazırlanan Para-Kredi ve Koordinasyon Kurulu Tebliği yürürlüğe konulmuştur.

Bu alandaki dağınıklığın giderilebilmesi ve uyum ihtiyacı gösteren alanların tespit edilebilmesi amacıyla, ilgili Kamu Kurum ve Kuruluşları temsilcilerinin katılımı ile bir Alt Çalışma Grubu oluşturulmuştur.

Ulaştırma

Taşımacılık alanında, Türkiye'nin, henüz taraf olmadığı uluslararası anlaşmalara taraf olmasının sağlanması ve karayolu, demiryolu, hava taşımacılığı ile kombine taşımacılıkta, AT mevzuatına uygun düzenlemeler yapılması öngörülmüştür.

Uluslararası Karayolu Taşımacılığı Yapan Taşıt Personelinin Çalışmasına İlişkin Avrupa Anlaşmasına (AETR) Katılmamızın Uygun Bulduğuna Dair Kanun TBMM tarafından 20 Temmuz 1999 tarihinde kabul edilmiş ve 25 Temmuz 1999 tarihli ve 23766 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Türkiye'nin katılımının uygun görüldüğü diğer anlaşmaların onaylanmasına ilişkin çalışmalar ise sürdürülmektedir. Diğer taraftan, karayolu, demiryolu ve havayolu taşımacılığı ile kombine taşımacılık konularında, AB mevzuatına uyum sağlanması için mevzuat tasarıları hazırlama çalışmaları da sürdürülmektedir. Bu bağlamda, Türkiye'de şehirlerarası karayolu taşımacılığında, özellikle yük taşımacılığında, büyük ve güvenilir ortaklık ve örgütlenmelerin özendirilmesi, taşımacılığın sağlıklı bir yapıya kavuşturulması amacıyla hazırlanan "Karayolu Taşıma Kanunu Tasarısı" T.B.M.M.'ye sevk edilmiştir. Uluslararası yolcu taşımacılığına ilişkin düzenlemelere, yük taşımacılığı mesleğine girişe ilişkin düzenlemelere ve yolcu taşımacılığı mesleğine girişe ilişkin düzenlemelere anılan Kanun Tasarısı kapsamında yer verilmektedir.

Diğer

AB'yi kuran Maastricht Antlaşması uyarınca tek para sistemine dahil olan Birlik üyesi ülkelerin ulusal paralarına veya ECU'ye gönderme yapan hukuki araçların, Euronun kullanıma girmesi nedeniyle ortaya çıkabilecek sonuçlar bakımından tabi olacağı esas ve usulleri belirleyen 24 Şubat 2000 tarih ve 4538 sayılı "Euronun Hukuki Araçlara Etkisi ile Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" 27 Şubat 2000 tarih ve 23977 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

AB ile ilişkilerin etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla, kamu kurum ve kuruluşları arasında koordinasyon sağlanmasını teminen, 1997/56 sayılı Başbakanlık Genelgesi ile, AB ile ilişkiler konusunda bir Devlet Bakanı görevlendirilmiştir. Devlet Bakanının başkanlığında Koordinasyon Kurulu ve Danışma Kurulu çalışmaları yürütülmüştür. Bu çalışmalar, Türk Strateji Metninin hazırlanmasında ve Türkiye'de yürütülmekte olan uyum çalışmalarının koordine edilmesinde etkili olmuştur. Bu dönemde, AB mevzuatına uyum çalışmalarına yeni bir ivme kazandırılması, 1/95 sayılı OKK'da yer alan hükümler uyarınca, gerçekleştirilmesi gereken çalışmalardan henüz tamamlanmamış olanların sonuçlandırılması ve gümrük birliğinin sağlıklı işlemesi dahil, ortaklığın son döneminin gereklerinin yerine getirilmesine yönelik yeni bir gelişmenin başlatılması ihtiyacı karşısında, uyum çalışması programı hazırlanarak 1998-2000 yıllarını kapsayan 24 Kasım 1998 tarih ve 1998/31 sayılı ve 1999-2000 yıllarını kapsayan 5 Ağustos 1999 tarih ve 1999/46 sayılı Başbakanlık Genelgesi çıkarılmıştır. AB'ye tam üyelik yönündeki çalışmaların üyelik adaylığının tescil edildiği Helsinki Zirvesi sonrasında ne şekilde yürütüleceğinin belirlenmesi amacıyla 2000/3 sayılı Başbakanlık Genelgesi çıkarılmış ve Türkiye'de bu alandaki örgütlenme için yeni bir yapı oluşturulmuştur. Anılan Genelge ile Avrupa Birliği Ekonomik ve Teknik Koordinasyon Kurulu, İç Koordinasyon ve Uyum Komitesi ve Yürütme Sekreterliği, Avrupa Birliği Danışma Kurulu ve Danışmanlar Grubu kurulması öngörülmüştür.

AB ile ilişkilerde etkin bir koordinasyon sağlanması amacıyla, Başbakanlığa bağlı bir "Avrupa Birliği Genel Sekreterliği" 27 Haziran 2000 tarih ve 4587 sayılı Kanunla kurulmuştur.

4.2. Malların Serbest Dolaşımı

4.2.1. Genel

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

2/97 sayılı OKK ekinde yer alan AB'nin malların serbest dolaşımı ile ilgili teknik araçlarının Türkiye tarafından üstlenilmesi bağlamındaki çalışmalar, 29.4.1997 tarih ve 22974 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 97/9196 sayılı "Türk Ürünlerinin İhracatının Arttırılmasına Yönelik Teknik Mevzuatı Hazırlayacak Kurumların Belirlenmesine İlişkin Karar" ve "19 Şubat 1999 tarih ve 23616 sayılı Türk Ürünlerinin İhracatının Arttırılmasına yönelik Teknik Mevzuatı Hazırlayacak Kurumların Belirlenmesine İlişkin Kararda Değişiklik Yapılması Hakkında (99/7) sayılı Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği" uyarınca, aşağıda yer alan 32 konu başlığı ve sorumlu kuruluşlar tarafından sürdürülmektedir..

- 1- Motorlu Taşıtlar: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 2- Tarım veya Ormancılıkta Kullanılan Tekerlekli Traktörler: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 3- Kaldırma ve Mekanik Taşıma Araçları: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 4- Ev Aletleri: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 5- Gaz Yakan Aletler: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 6- İnşaatlarda kullanılan İş Makinaları ve Ekipmanları: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 7- Diğer Makinalar: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 8- Basıncılı Kaplar: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 9- Ölçü Aletleri: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 10- Elektrikli Materyaller: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 11- Tekstil Ürünleri: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı (Tekstil ürünleri konusundaki mevzuat uyumunun Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından yapılması konusunda Dış Ticaret Müsteşarlığı ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığı arasında mutabakata varılmıştır)
- 12- Gıda Maddeleri: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı
- 13- Tıbbi Ürünler
 - a) Beşeri İlaçlar: Sağlık Bakanlığı
 - b) Veterinerlik Ürünleri: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı
- 14- Gübreler: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı
- 15- Tehlikeli Maddeler: Çevre Bakanlığı
- 16- Kozmetikler: Sağlık Bakanlığı
- 17- Çevre Koruması: Çevre Bakanlığı
- 18- İletişim Teknolojisi, Telekomünikasyon ve Veri İşleme: Ulaştırma Bakanlığı
- 19- Ticarete Teknik Engellerin Kaldırılmasına İlişkin Genel Hükümler: Dış Ticaret Müsteşarlığı

- 20- Malların Serbest Dolaşımı: Dış Ticaret Müsteşarlığı
- 21- İnşaat Malzemeleri: Bayındırlık ve İskan Bakanlığı
- 22- Kişisel Korunma Donanımları: Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı
- 23- Oyuncaklar: Sağlık Bakanlığı
- 24- Makinalar: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 25- Tütün: TEKEL Genel Müdürlüğü
- 26- Enerji: Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı
- 27- Alkollü İçecekler: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı
- 28- Kültürel Mallar: Kültür Bakanlığı
- 29- Sivil Kullanım İçin Patlayıcılar: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
- 30- Tıbbi Cihazlar: Sağlık Bakanlığı
- 31- Gezi Amaçlı Tekneler: Denizcilik Müsteşarlığı
- 32- Muhtelif: Sanayi ve Ticaret Bakanlığı

Mevcut mevzuatın ilgili AB mevzuatına uyumlaştırılması ve mevcut olmadığı durumlarda yeni mevzuatın hazırlanması şeklinde devam etmekte olan bu çalışmalar çerçevesinde 2/97 sayılı OKK ekinde yer alan teknik mevzuatın yaklaşık yüzde 35'inin uyum çalışmaları tamamlanmış ve Resmi Gazetede yayımlanmış bulunmaktadır. Geriye kalan mevzuatın çoğunun ise taslak metinlerinin hazırlık çalışmaları tamamlanmıştır.

Diğer taraftan, "Çerçeve Kanun" tasarısı olarak da bilinen "Ürünlere İlişkin Teknik Düzenlemelerin Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun" tasarısı, diğer bir ifade ile malların serbest dolaşımını sağlayacak "yatay mevzuat", TBMM'ye sevk edilmiş bulunmaktadır.

Söz konusu Kanun tasarısı, AB'nin malların serbest dolaşımına ilişkin sisteminin temel hükümlerini düzenlemeyi amaçlamakta ve Genel Ürün Güvenliği Direktifi'nin de Türk mevzuatına dahil edilmesini sağlamaktadır.

AB'nin malların serbest dolaşımına ilişkin mevzuatını yayımlayacak ve uygulayacak birimler halihazırda mevcuttur, ancak söz konusu birimlerin çoğunun piyasa gözetimi mekanizması açısından güçlendirilmesi gerekmektedir. Benzer şekilde, AB mevzuatının uygulanabilmesi için mevcut test, belgelendirme ve muayene kuruluşlarının bir envanterinin çıkarılması ve özellikle de Yeni Yaklaşım Direktifleri çerçevesinde faaliyet gösterecek mevcut kuruluşların ekipman ve personel açısından güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu çalışma sonucunda ihtiyaç duyulması halinde yeni test ve belgelendirme kuruluşlarının oluşturulması gündeme gelebilecektir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmekle beraber, bu bölümde esas alınan temel mevzuat aşağıda sıralanmaktadır.

Malların Serbest Dolaşımı (Genel) ile ilgili Mevzuat

1. Malların Toplulukta serbest dolaşımını engelleyen ulusal önlemlerin bildirimine ilişkin 3052/95/EC sayılı Karar.
2. Teknik Mevzuatın Karşılıklı Bildirimine İlişkin 98/34/EC sayılı Direktif.
3. Teknik uyum direktiflerinde kullanılmak üzere, uygunluk değerlendirme prosedürlerinin değişik aşamalarına dair modüller ve CE Uygunluk İşaretinin iştirilmesi ve kullanımına dair kurallar hakkında 93/465/EEC sayılı Karar.

4. Üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünlerin güvenlik kontrollerine ilişkin 339/93 sayılı Tüzük.

c) Sorumlu kuruluş

Bu kapsamdaki dört adet mevzuat ile ilgili uyumlaştırmayı Dış Ticaret Müsteşarlığı gerçekleştirecektir. Bildirimlere ilişkin olanlar Dış Ticaret Müsteşarlığınca uygulanacak olup, diğer iki mevzuat, kendi yürütecekleri mevzuat yönüyle ilgili teknik mevzuatı uyumlaştıracak yetkili tüm kamu kuruluşları tarafından uygulanacaktır.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Ürünle ilgili yürürlükteki mevzuat kapsamındaki üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünlerin güvenlik kontrolleri, halihazırda Dış Ticarete Teknik Düzenlemeler ve Standardizasyon Rejimi Kararı ile bağlı Yönetmelik ve Tebliğler çerçevesinde yürütülmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

"Malların Toplulukta serbest dolaşımını engelleyen ulusal önlemlerin bildirimine ilişkin 3052/95/EC sayılı Karar", "Teknik Mevzuatın Karşılıklı Bildirimine İlişkin 98/34/EC sayılı Direktif" ve "Teknik Uyum Direktiflerinde Kullanılmak Üzere, Uygunluk Değerlendirme Prosedürlerinin Değişik Aşamalarına Dair Modüller ve CE Uygunluk İşaretinin İliştirilmesi ve Kullanımına Dair Kurallar Hakkında 93/465/EEC sayılı Karar" temel alınarak, ilgili uygulama Yönetmelikleri hazırlanmıştır. Söz konusu Yönetmelikler "Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun (Çerçeve Kanun)" tasarısının uygulanmasına ilişkin Yönetmelikler olup, anılan tasarının onaylanmasını müteakip yayımlanacaktır.

Diğer taraftan, Çerçeve Kanuna istinaden hazırlanan "Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine İlişkin Yönetmelik" taslağında, ithalat aşamasında ürünlerin ilgili teknik düzenlemeye uygun ve güvenli olup olmadığına dair denetimlerin Dış Ticarete Teknik Düzenlemeler ve Standardizasyon Rejimi Kararı ile bağlı Yönetmelik ve Tebliğlerde yer alan usul ve esaslara göre yürütüleceği hükme bağlanmıştır. Bu çerçevede, 339/93/EC sayılı Tüzüğün üçüncü ülkelerden yapılacak ithalata ilişkin kuralları, Dış Ticarete Teknik Düzenlemeler ve Standardizasyon Rejimine yansıtılarak uygulamaya konulacaktır. Bu konudaki çalışmalar devam etmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Özellikle önemli bir serbest piyasa operatörü olarak, Türkiye Akreditasyon Kurumunun 4 Kasım 1999 tarihi itibarıyla kuruluşu hukuken tamamlanmıştır. Bu Kurum tarafından tanzim edilecek akreditasyon belgeleri aynı zamanda, Türkiye tarafından uyumlaştırılan AB mevzuatının uygulanması ile ilgili konularda da kullanılabilirler¹.

Buna bağlı olarak, mevzuata uygunluğu değerlendirecek ve belgeleyecek olan uygunluk değerlendirme ve belgelendirme kuruluşları ile bazı yüksek risk grubu ürünlere yönelik mevzuata uygunluğu değerlendirecek

¹ Akreditasyon alanında, uluslararası yapılanmaya uygun olarak tesis edilen Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK) Kuruluş ve Görevleri hakkında kanun 4 Kasım 1999 tarih ve 23866 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

TÜRKAK Kanunu hazırlanırken bu alanda genel kabul gören EN 45000 (yeni EN ISO 17000) serisi standartlar, Avrupa ülkelerinin mevzuatı ve mevcut uygulamalar esas alınmıştır.

TÜRKAK'ın oluşturulmasında;

- Tarafsız olması,
- Standart hazırlayan, test ve belgelendirme yapan kuruluşlardan ayrı ve bağımsız bir yapıya sahip olması,
- Sistemin işleminde devamlılık sağlayacak mali güce sahip bulunması

ilkeleri benimsenmiştir.

TÜRKAK, özel hukuk hükümlerine tabi, tüzel kişiliği haiz, idari ve mali özerkliğe sahip bir şekilde yapılandırılmıştır.

ve belgeleyecek olan ve aynı zamanda AB Komisyonu'na da bildirilecek olan onaylanmış kuruluşların oluşturulması ve gelişimi teşvik edilecektir. Bu aşamada öngörülen diğer kurumsal değişikliklere, uygunluk değerlendirme ve belgelendirme işlemlerini gerektiren ilgili ana Direktiflerin ele alındığı bölümlerde yer verilmiştir.

Bildirimlere ve ithalattaki güvenlik kontrollerine ilişkin bir kurumsal değişiklik öngörülmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Özellikle Yeni Yaklaşım direktifleri ile ilgili yönetmeliklerin uygulanması aşamasında kullanılacak olan standartlar ile ilgili olarak Türk Standartları Enstitüsü² çalışmalarını sürdürmektedir. Bu bağlamda Türkiye'nin Avrupa Standardı Envanteri aşağıdaki tabloda verilmiştir:

EN standartları		Direktiflerin atıfta bulunduğu EN standartları		
	Genel	TS Karşılığı Olanlar	Genel	TS Karşılığı Olanlar
CEN	5844	4857	858	829
CENELEC	2769	2284	586	531
TOPLAM	8613	7141	1444	1360

Bu aşamada öngörülen diğer ek ihtiyaçlara uygunluk değerlendirme ve belgelendirme işlemlerini gerektiren ilgili ana Direktiflerin ele alındığı bölümlerde yer verilmiştir.

Bunlara ek olarak, mevzuat uyumunun yapılması, uygulamayı yapacak olan tarafların en azından direktiflerde kurulması öngörülen komitelere iştirakini gerektirmektedir. Aksi halde, mevzuatın yürürlüğe girmesinden itibaren bir müddet sonra AB ve Türkiye arasında uygulamada bir takım farklar ortaya çıkması kaçınılmaz olacaktır. Bu nedenle, Türkiye'nin temsilcilerinin mevzuatın uygulamaları ile ilgili komitelere iştiraki kadar, mevzuat hazırlık çalışmalarına da katılmaları önem taşımaktadır.

² TSE; Türk standartlarının hazırlanması veya hazırlanması ve yayımının yanısıra halihazırda, sınıai metroloji ve kalibrasyon, laboratuvar, madde, mamul ve hizmet uygunluk değerlendirmesi ve belgelendirilmesi, kalite bilincinin yaygınlaştırılması ve kalite sistemlerinin (TS EN ISO 9000 ve TS-ISO 14000) belgelendirilmesi gibi hizmetleri de yürütmektedir.

TSE, Gümrük Birliği ve AB ile ilişkiler çerçevesinde de Topluluk ile ticari ilişkilere yön veren teknik mevzuatta atıfta bulunulan Avrupa standartlarının (CEN/CENELEC) Türk standardı olarak hazırlanması ve kabulü faaliyetlerinin yerine getirilmesini sağlamaktadır. TSE Avrupa standart teşkilatları **CEN/CENELEC** Bağılı Üyesi (affiliate member) konumundadır.

TSE'nin Kalibrasyon Laboratuvarları, son 10 yılda uygulanan program çerçevesinde uluslararası izlenebilirlikleri tesis edilmiş olup, personel, teçhizat ve hizmetleri Almanya **DKD-PTB**'den akredite ettirilmiştir.

TSE, **EOQ** (Avrupa Kalite Teşkilatının) üyesi bulunmaktadır. Söz konusu kuruluşa üye 33 üye ülkenin kalite kuruluşları birbirlerinin belgelerini tanıma yönünde bir anlaşma yapmamakla birlikte, karşılıklı iyi niyet göstermektedir. Ayrıca, TS-ISO 9000 Sistem Hizmet Belgeleri ve TS-ISO 14000 Çevre Yönetimi belgelerinin karşılıklı tanınması uygulamaları da devam etmektedir. TSE aynı zamanda EOQ bünyesinde tesis edilen Personel Belgelendirme Sistemine katılımla ilgili çalışmalarını nihai aşamaya getirmiş bulunmaktadır.

TSE-Deney Laboratuvarları Merkezi; **IECEE-CB** (Certification Body=Belgelendirme Kuruluşu) Sistemi, **CCA** (CENELEC Certification Agreement=CENELEC Belgelendirme Anlaşması), **HAR** (Elektrik Kabloları Anlaşması) ve **KEYMARK** (Avrupa Anahtar Markası) Anlaşmalarına taraf olmuştur.

Gümrük birliği ve tam üyelik süreci kapsamında, kalibrasyon, deney ve belgelendirme konularında yeniden yapılanmaya gidilerek Belgelendirme Merkezi, Deney Merkezi ve Kalibrasyon Merkezleri ihdas edilmiştir. Bu merkezler, EN 45000 (yeni EN ISO 17000 serisi standartlar) standartlarına göre organize edilmiş ve kalite sistemleri çalışır hale getirilmiştir.

Enstitü, uyum çalışmaları ilerleyen ve yürürlüğe girmesi kesinleşen konularda personel eğitimi yanında sanayinin ihtiyaç duyduğu alanlarda da eğitim ihtiyacını karşılamaya çalışmaktadır. Söz konusu eğitim programları, TSE'nin finansman kaynaklarının yanında, AB tarafından mevcut diğer fon ve finansman kaynaklarına müracaat edilerek düzenlenecektir.

Bildirimlere ve ithalattaki güvenlik kontrollerine ilişkin ek bir ihtiyaç öngörülmemektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Özellikle, bildirimlere ilişkin mevzuat Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından uygulanacaktır. Söz konusu bildirimleri gerçekleştirecek personelin teknik eğitime ihtiyacı olacaktır. Anılan personel Genel Ürün Güvenliği Direktifi kapsamındaki bildirimleri de gerçekleştirecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Herhangi bir yatırım öngörülmemektedir.

III. Takvim

Bu kapsamdaki mevzuatın, Çerçeve Kanunun yayımlanmasına bağlı olmak kaydıyla, 2001 yılı içerisinde yayımlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

Özellikle uygunluk değerlendirme, test ve belgelendirme ile ilgili projeler finansmanı MEDA bütçesinden sağlanacak olan MSDK Projesi içerisinde ele alınabilir. Ayrıca, İdari İşbirliği Fonu ve diğer kaynakların biran önce harekete geçirilmesi gereklidir.

4.2.2. Piyasa Gözetimi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Mevzuatları gereği piyasa gözetimi yapan kuruluşlar Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Denizcilik Müsteşarlığı gibi kuruluşlar olup, bu konudaki uygulamalarına ilişkin bilgiler, ilgili alt başlıklar altında verilmektedir.

Avrupa Birliği ile Türkiye arasında gümrük birliğinin ihdasından sonra, yeni bir piyasa gözetimi sistemi oluşturmak üzere gerekli çalışma ve düzenlemeler yapılmaktadır. Bu sistem, Avrupa Birliği teknik mevzuatı ile bunun standardizasyon, metroloji, akreditasyon gibi uygulanma aşamaları ile ilgilidir.

Buna bağlı olarak, piyasa gözetimi açısından uygunluk değerlendirme (test ve belgelendirme) uygulamaları akreditasyon aşamasından başlayarak düzenlenecektir. Bu yeni sistem, Çerçeve Kanunun ve bu Kanuna istinaden hazırlanan "Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine İlişkin Yönetmelik" in yürürlüğe konması ile çalışmaya başlayacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

AB teknik mevzuatının Türkiye tarafından uyumlaştırılması gereken kısmının tamamı bu başlık altında piyasa gözetimine tabidir.

c) Sorumlu kuruluş

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Denizcilik Müsteşarlığı gibi kuruluşlar kendi mevzuatları kapsamındaki konular itibarıyla sorumlu kuruluşlardır.

d) Nihai hedef

Avrupa Birliğinin yeni yaklaşım politikası çerçevesinde uluslararası tanınırlığı olan güvenilir bir uygunluk değerlendirme ve piyasa gözetimi sisteminin benimsenmesi ile Gümrük birliği Alanında malların serbest

dolaşımının düzgün işleyişinin temini ve ilgili mevzuatın uygulanması için gerekli, standardizasyon, test, belgelendirme, muayene, metroloji, kalibrasyon, akreditasyon ve piyasa gözetimi altyapısının kurulmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Sorumlu kuruluşlar mevzuatları çerçevesinde piyasa gözetimi faaliyetlerini sürdürmektedirler.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Ticarette teknik engellerin kaldırılması amacına yönelik bir hukuki dayanak oluşturması amacıyla Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından, genel ürün güvenliği konusunu da içeren Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanması Hakkında bir Kanun Tasarısı (Çerçeve Kanun) hazırlanmış ve TBMM'ye sevk edilmiştir.

Öte yandan, Çerçeve Kanun uyarınca, "Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine İlişkin Yönetmelik", "CE Uygunluk İşaretinin İliştirilmesi ve Kullanımına Dair Yönetmelik", "Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları ile Onaylanmış Kuruluşlar Hakkında Yönetmelik", "Avrupa Topluluğu ile Türkiye Arasında Teknik Düzenlemelerin Karşılıklı Bildirimine İlişkin Yönetmelik" ve "Avrupa Topluluğu ile Türkiye Arasında Ürünlerin Serbest Dolaşımını Engelleyen Önlemlerin Karşılıklı Bildirimine İlişkin Yönetmelik" tasarıları hazırlanmıştır.

Bununla birlikte, 1995 yılından bu yana Tüketicinin Korunması hakkında Kanun gereği piyasa gözetimi Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğüne yapılmaktadır.

Uyumlaştırılmış mevzuat yürürlüğe girdikçe, bu konulardaki mecburi uygulamada bulunan Türk standartları kaldırılarak ihtiyari uygulanmaya geçilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Sorumlu oldukları alanlar itibarıyla piyasa gözetimini gerçekleştirecek olan diğer ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının da bu konudaki idari yapılarını güçlendirmeleri gerekecektir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Türkiye'de varolan belgelendirme sisteminin bir envanterinin çıkarılması ve buna bağlı olarak, Avrupa Birliği teknik mevzuatını uyumlaştıracak mevzuat yürürlüğe girdikten sonra yeni laboratuvar, test ve muayene kuruluşu, yetkili kurum ve/veya onaylanmış kuruluş kurulmasına ihtiyaç olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

Hali hazırda AB mevzuatına mukabil olarak yürürlüğe konan Türk mevzuatı ile ilgili deney ve belgelendirme konularında bir envanter çalışması bulunmamaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

"Gerekli Kurumsal Değişiklikler" kısmında verilen alternatif kurumsal değişikliklerin niteliğine bağlı kalmaksızın orta vadede ilave personele ihtiyaç bulunmaktadır. Ayrıca bu personelin tamamının, ülke içinde piyasaya sürülecek veya hizmete alınacak bir sınai malın ilgili teknik mevzuata uygunluğu hakkında hüküm verebilecek yeterlilikte teknik eğitim almaları gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Bu konudaki envanter çalışması tamamlandıktan sonra belirlenecektir.

III. Takvim

Uyum çalışmaları kapsamında, piyasa gözetimi için gerek teknik gerek idari altyapının oturtulması orta vadede mümkün olabilecektir.

IV. Finansman

İdari İşbirliği Fonu ve diğer kaynakların biran önce harekete geçirilmesi gerekli görülmektedir. Ayrıca, standardizasyon, deney, belgelendirme, muayene, metroloji, kalibrasyon, akreditasyon ve piyasa gözetimi altyapısı çerçevesinde hazırlanacak olan projeler, finansmanı MEDA bütçesinden sağlanacak olan (Metroloji, Standardizasyon, Deney, Kalite) MSDK Projesi içerisinde ele alınabilir.

4.2.3. Motorlu Araçlar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de otomotiv sektörü ana sanayiinde tamamen özel teşebbüs statüsündeki 16 kuruluş genellikle lisans altında üretim faaliyetini sürdürmektedir.

1999 yılında traktör dahil 911.577 adet motorlu araç üretim kapasitesine sahip olan otomotiv sektörü üretimi 325.297 adet olmuştur. Yine aynı yılda ana ve yan sanayii olarak sektörün toplam ihracatı yaklaşık 1,6 milyar Dolar, ithalatı ise 3,4 milyar Dolar olmuştur.

Gümrük birliği sonrasında sektör ithalatı yüksek oranda artmış olup, 1995 yılında 34.631 adet otomobil ithal edilirken, 1999 yılı otomobil ithalatı 130.522 adede ulaşmış ve otomobil talebi içinde ithal otomobillerin pazar payı 1999 yılında yüzde 47 olmuştur.

AB ile gerçekleştirilen Gümrük birliğinin, Türkiye’nin özellikle Avrupa, Ortadoğu ve Kuzey Afrika pazarlarına yakınlığının, sektöre yeni üreticilerin girmesinde ve geleceğe yönelik yatırım eğilimlerinin artmasında önemli bir etken olduğu görülmektedir.

Otomotiv sanayiinde, ekonomik ölçekte üretimin yapıldığı, yeni teknolojilerin uygulandığı, ihracata dayalı ve sürdürülebilir rekabet gücünün sağlandığı bir yapının oluşturulması önem arz etmektedir.

Motorlu taşıtlar ile ilgili mevcut teknik mevzuat, 3 Şubat 1993 tarihli ve 21485 mükerrer sayılı Resmî Gazetede yayınlanan ve Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca yürürlüğe konulan “Araç İmal ve Tadil ve Montaj Yönetmeliği (AİTM)”dir.

70/156/EEC sayılı AB Direktifini esas alan “Motorlu Taşıtlar Tip Onayı Yönetmeliği (MARTOY)” 1997 yılında yürürlüğe konulmuştur. MARTOY 70/156/EEC sayılı Direktifi tadil eden 98/14/EC sayılı Direktif esas alınarak 1999 yılında değiştirilmiştir. Buna göre, AB’nin motorlu taşıtlar tip onay mevzuatı kapsamında yer alan parça, aksam ve ünitelerle ilgili mevzuat yürürlüğe girdikçe buna mukabil olan uygulamadaki AİTM mevzuatı yürürlükten kaldırılmaktadır. Bu alandaki uyumlaştırma çalışmaları tamamlandıktan sonra AİTM Yönetmeliği tamamen iptal edilerek yerine AB Tip Onayı sistemi getirilecektir.

MARTOY uyarınca Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca, uyumlaştırma çalışmalarını ve bu alandaki uygulama faaliyetlerini takip etmek amacıyla 1997 yılında bir Motorlu Taşıtlar Teknik Komitesi (MARTEK) oluşturulmuştur. Kamu ve özel sektör temsilcilerinden oluşan Komite düzenli olarak toplanmaktadır. MARTEK bünyesinde bu Komiteye bağlı olarak faaliyet gösteren 10 adet alt-komite bulunmaktadır. Bunlar; gürültü, aydınlatma ve ışıklı sinyal cihazları, emisyon ve enerji, fren ve tahrik tertibatı, genel emniyet, pasif güvenlik, lastikler, römorklar, tarım ve orman traktörleri ve motosikletler ve mopedler teknik alt-komiteleridir.

Bunlardan römorklar ve motosikletler haricindeki 8 adet alt-komitenin çalışma alanları AB’nde motorlu taşıtlarla ilgili olarak halen faaliyet gösteren komitelerin çalışma alanları ile aynı konuları kapsamaktadır. Bu alt-komiteler, konuları ile ilgili AB mevzuatını ve Türk mevzuatına aktarılacak ve aktarılan mevzuatı incelemekte ve MARTEK’e tavsiyelerini bildirmektedir.

Türkiye’de tarım ve orman traktörleri için AB tip onayı sisteminin oluşturulması yönündeki çalışmalar 74/150/EEC sayılı Avrupa Birliği Direktifini esas alan “Tarım ve Orman Traktörleri Tip Onayı Yönetmeliği”nin 1999 yılında yayınlanması ile başlatılmıştır. Benzeri bir çalışma da 92/61/EEC sayılı AB Direktifini esas alan “İki veya Üç Tekerlekli Motorlu Taşıtların Tip Onayı ile İlgili Yönetmelik”in yine 1999 yılında yürürlüğe konması ile başlatılmıştır.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı piyasa gözetimini 1705 sayılı "Ticarette Tağışın Men'i ve İhracatın Murakebesi Hakkındaki Kanun" ve 4077 sayılı "Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun" uyarınca gerçekleştirmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAİEX tarafından verilmeyen, ancak, sorumlu kuruluş tarafından değerlendirmeye alınan AB mevzuatı aşağıda sıralanmaktadır:

- 78/1015/EEC
- 80/780/EEC
- 98/91/EEC
- 00/30/EC
- 00/40/EC
- 75/323/EEC

c) Sorumlu kuruluş

Motorlu taşıtlar ve tarım ve orman traktörleri ile ilgili teknik mevzuatın uyumlaştırılması görevi Sanayi ve Ticaret Bakanlığı koordinatörlüğünde yürütülmektedir.

d) Nihai hedef

Gümrük birliği kapsamında malların serbest dolaşımını sağlayabilmek amacıyla, AB Direktiflerini ve Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu Regülasyonlarını Türk mevzuat sistemine dahil ederek ülkemizde AB tip onayı sistemini kurmaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Avrupa Birliği teknik mevzuatının Motorlu Araçlar ve Römorkları başlığı altında yer alan 72 adet ana direktif ile tarım ve orman traktörleri başlığı altında yer alan 24 ana direktiften uyum çalışmaları tamamlananların listesi aşağıda verilmektedir.

Motorlu Taşıtlar ve Römorkları ile İlgili Uyumlaştırılan Mevzuat

1. 70/156/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 07.05.1997 Resmi Gazete No 22987 ve 1.04.1999 Resmi Gazete No 23653mükerrer)
2. 70/157/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 30.11.2000 Resmi Gazete No 24246)
3. 70/221/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 23.09.1999 Resmi Gazete No 23825)
4. 70/222/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 11.07.1999 Resmi Gazete No 23752)
5. 70/311/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 15.12.2000 Resmi Gazete No 24261)
6. 70/387/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 12.10.1999 Resmi Gazete No 23844)
7. 70/388/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 01.05.1999 Resmi Gazete No 23682 ve 11.12.1999 Resmi Gazete No 23903)

8. 71/127/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 09.11.1999 Resmi Gazete No 23871 ve 09.05.2000 Resmi Gazete No 24044)
9. 76/115/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 09.01.2001 Resmi Gazete No 24282)
10. 76/756/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 10.08.2000 Resmi Gazete No 24136)
11. 76/761/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 11.09.2000 Resmi Gazete No 24167)
12. 76/762/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 14.08.2000 Resmi Gazete No 24140)
13. 77/389/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 30.10.2000 Resmi Gazete No 24215)
14. 77/538/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 21.08.2000 Resmi Gazete No 24147)
15. 77/539/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 15.08.2000 Resmi Gazete No 24141)
16. 77/541/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 17.04.2000 Resmi Gazete No 24023)
17. 78/316/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 23.09.1999 Resmi Gazete No 23825)
18. 78/317/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 21.01.2001 Resmi Gazete No 24294)
19. 78/318/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 08.01.2001 Resmi Gazete No 24281)
20. 78/549/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 30.11.2000 Resmi Gazete No 24246)
21. 78/932/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 03.12.2000 Resmi Gazete No 24249)
22. 92/23/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 25.04.2000 Resmi Gazete No 24030 ve 28.07.2000 Resmi Gazete No 24123)
23. 92/61/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 02.07.1999 Resmi Gazete No 23743)

Tekerlekli Tarım ve Orman Traktörleri ile İlgili Uyumlaştırılan Mevzuat

1. 74/150/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 07.01.1999 Resmi Gazete No 23576)
2. 74/347/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 06.02.2001 Resmi Gazete No 24310)
3. 75/321/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 06.02.2001 Resmi Gazete No 24310)
4. 75/323/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 17.12.1999 Resmi Gazete No 23909)
5. 76/763/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 26.01.2000 Resmi Gazete No 23945)
6. 77/536/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 16.08.2000 Resmi Gazete No 24142)
7. 78/764/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 30.11.2000 Resmi Gazete No 24246)
8. 79/533/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 17.12.1999 Resmi Gazete No 23909)
9. 79/622/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 17.08.2000 Resmi Gazete No 24143)
10. 86/297/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 02.11.2000 Resmi Gazete No 24218)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Anılan mevzuat Türk hukuk sistemine Yönetmelik olarak kazandırılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Türkiye’de AB tip onayı sisteminin etkin çalışması için, Sanayi Genel Müdürlüğü bünyesinde faaliyet gösteren ilgili birimin güçlendirilmesi, buna paralel olarak Sanayi ve Ticaret Bakanlığının İl Müdürlüklerinin teknik ve idari altyapısının takviye edilmesi gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Motorlu taşıtlar konusunda AB mevzuatıyla bire bir aynı olan AEK mevzuatı üzerinde çalışmalar 1993 yılında başlatılmıştır.

TSE, otomotiv sektörünü ilgilendiren, AEK yönetmelikleri ve AB direktiflerinin tercümelerini Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile imzalanan bir protokol çerçevesinde gerçekleştirmektedir. Bu Projenin AB direktifleriyle ilgili kısmının bir bölümünün finansmanı, AB Komisyonu tarafından karşılanacaktır.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile TSE arasında yapılan başka bir protokol uyarınca, TSE, motorlu taşıtlar ve tarım ve orman traktörleri ile ilgili yürürlüğe giren uyumlaştırılmış mevzuatın uygulanması aşamasında teknik servis olarak atanmıştır. Bu çerçevede ihtiyaç duyulan deney ve incelemeler TSE tarafından yapılacak veya yaptırılacaktır.

Bu çerçevede, TSE tarafından, motorlu taşıtlar ile ilgili 71 başlık altındaki AEK Regülasyonları itibarıyla 1999 yılı Şubat ayından itibaren hizmet vermeye başlanmıştır. Bu kapsamda, 160 konuda Teknik Servis hizmeti verilerek, Onay Kuruluşu olan Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından bildirim belgesi tanzimi sağlanmış ve E37 Markası'nın sanayici tarafından kullanılması temin edilmiştir.

AB Direktifleri kapsamındaki diğer konularda çalışmalar, teknik servis hizmeti verilmesi yönünde devam ettirilmektedir. Ayrıca, AB Tip Onayı kapsamındaki teknik mevzuat henüz tümüyle yayımlanmadığından, bu konulardaki Teknik Servis Hizmetleri de henüz belirlenmemiş ve bu nedenle, e37 taşıyan bir belge düzenlenememiş ve bildirim süreci de başlamamıştır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

“Gerekli Kurumsal Değişiklikler” kısmında önerilen yeni oluşum için şimdilik (15 merkez 35 il müdürlüğü) yaklaşık 50 adet yabancı dil bilen (tercihen İngilizce) teknik personele ihtiyacın olacağı düşünülmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

İstanbul’da, motorlu taşıtlar için, merkezi bir deney, muayene ve tip onayı laboratuvarı kurulması amacıyla hazırlanan bir ortak yatırım projesi 2000 yılında Hazine Müsteşarlığı'nın onayından geçmiştir. Söz konusu yatırım Anonim Şirket şeklinde olup, ortakları kamu ve özel teşebbüslerden olacaktır. İstanbul Teknik Üniversitesinin teknik altyapısından faydalanılacaktır.

Ayrıca, TSE'nin Gebze’de bulunan Kalite Kampüsü ile diğer laboratuvarlarında aydınlatma elemanları, EMC, pasif ve aktif güvenlik, LPG alanlarında yapılmış, yapılmakta olan veya planlanan yatırımlar bulunmaktadır.

Motorlu taşıtların sürüş testleri için Sakarya’da (Pamukova) bir test parkuru kurulması planlanmaktadır. Bu proje için gerekli çalışmalar devam etmektedir.

Tarım ve orman traktörleri için test ve muayene laboratuvarı olarak Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın Ankara’da bulunan merkez laboratuvarı kullanılacaktır.

III. Takvim

Avrupa Birliği teknik mevzuatının Motorlu Araçlar ve Römorkları başlığı altında bulunan ve henüz uyumlaştırılmamış olan 49 adet ana Direktif ile ilgili mevzuat uyumu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır. Tekerlekli Tarım ve Orman Traktörleri başlığı altında bulunan ve henüz

uyumlaştırılmamış olan 14 adet ana Direktif ile ilgili mevzuat uyum çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

İstihdam edilecek yeni personel ve bunların eğitim harcamaları için ilave bütçeye ihtiyaç vardır. Ayrıca, Avrupa Birliği Komisyonu nezdinde Brüksel'de ve BM-AEK nezdinde Cenevre'de motorlu taşıtlar ve tarım ve orman traktörleri teknik komite toplantılarına düzenli katılım sağlanması için sabit bütçe tahsisi gerekmektedir.

Motorlu taşıtlar ve tarım ve orman traktörleri konularında henüz tercümesi tamamlanmamış AB mevzuatının Türkçe'ye tercümesi için yaklaşık 50 bin Euro değerinde bir Proje giderleri İdari İşbirliği Fonu'ndan karşılanmak üzere başlatılmıştır.

Ayrıca, finansmanı MEDA bütçesinden karşılanacak olan MSDK Projesinin de bu kapsamda kullanılabilmesinin temin edilmesi gerekmektedir.

4.2.4. Gıda Sanayii

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Teknik Mevzuat Uyum çerçevesinde hazırlanan yeni Gıda Mevzuatı Avrupa Topluluğu'nun Gıda Mevzuatı ile büyük ölçüde uyum içerisindedir. 1995 yılında çıkarılan 560 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair" Kanun Hükmünde Kararname ile getirilen yeni düzenlemelerin hazırlığında, öncelikle AB Tüzük ve Direktifleri ile Codex Alimentarius Commission tarafından yayınlanan standartlar göz önünde bulundurulmuştur.

Gıda mevzuatı ile ilgili 64 temel Direktif ve bunların ileriye doğru gelişmelerini ortaya koyan ve değişiklik getiren pek çok sayıdaki direktif incelenmiştir. Direktiflerin bir kısmı ile tam olarak uyum sağlanmıştır. Günümüze değin uyumu gerçekleştirilen, halen uyumlaştırma çalışmaları devam eden ve programa alınarak en kısa zamanda uyumlaştırılması sağlanacak AB Direktifleri ile bunların Türk Mevzuatındaki karşılıkları, farklılıklar, uyum durumlarına ait bilgiler Türk Mevzuatında Yapılması Gereken Değişiklik ve Yenilikler başlığı altında bir tablo halinde belirtilmektedir.

AB'nde Direktiflerle yasalaştırılmış olan bazı düzenlemeler henüz ülkemizde mevzuat halinde yayımlanmamış olmasına rağmen uygulamalarda paralellik bulunmaktadır. Örneğin, mevcut Gıda Mevzuatında Gıda Komitelerinin kurulacağına dair herhangi bir hüküm bulunmamakla beraber, uygulamada İdari Olur ile bazı gıda alt komiteleri kurulmuş ve çalışmalarını sürdürmektedir. Ayrıca, Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca hazırlanan Gıda Güvenliği Eylem Planında Bilimsel Gıda Komitelerinin alt sektörler itibarıyla kurulmasının tamamlanacağı belirtilmektedir.

Türk Mevzuatı karşılığı olmayan bazı Direktifler bulunmaktadır. Ancak, 560 sayılı KHK ye ilişkin olarak 1998 yılında yayımlanarak yürürlüğe giren "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelik" de ülke mevzuatında yer almayan hususlarda uluslararası mevzuata uyumlu işlem yapılacağı belirtilmektedir. Uygulamada uluslararası mevzuat olarak öncelikle AB Direktifleri kullanılmaktadır. Bu durum Bakanlık Talimatlarında belirtilmiştir. Uygulamadaki bu yaklaşım AB Gıda Mevzuatına uyumda Türkiye'nin avantajlarını ortaya koymaktadır.

Alkollü içkilere ilişkin AB Mevzuatında yer alan bazı ürünler (rom, yumurtalı likör vb.) Türkiye'de üretilmediğinden mevzuatı bulunmamaktadır. Ancak uygulamada AB Direktiflerine başvurulmaktadır. Buna ilişkin uyum durumunu gösteren bir tablo, Türk mevzuatında yapılması gerekenler başlığı altında yer almaktadır.

AB'nin Şarap, Doğal Köpüren Şarap ve Suni Köpüren Şarap ile ilgili Direktiflerine uyum kapsamında son 1,5 yıldır çalışma yürütülmekte ve sektörler arası değerlendirmeler yapılmaktadır. Çalışmalar son aşamaya gelmiştir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köyışleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

560 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair KHK ve buna dayanılarak çıkarılan yönetmelik ve tebliğler ile adigeçen KHK'da değişiklik yapan 4128 sayılı Kanun.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gıda sektöründe mevzuat uyum durumunu ve yapılması gerekenleri özetleyen bir tablo aşağıda yer almaktadır.

1.	67/427/EEC	: Narenciyelerde yüzeyde kullanılan koruyucu maddeler, kalitatif ve kantitatif analizler
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Tarım ve Köyışleri Bakanlığı tarafından 1.5 yıldır analiz yöntemleri uyum çalışmaları yürütülmekte olup, çalışmaların kısa vadeye (2001 sonu) sonuçlandırılması mümkündür.
2.	69/414/EEC	: Gıda güvenliği komitesinin oluşturulması
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uygulama mevcuttur. Alt Komiteler kurulmuştur. Ancak ilgili yasa bulunmamaktadır. 2001 yılında mevzuata bununla ilgili hükümler konulacaktır.
3.	73/241/EEC	: Kakao ve çikolata ürünleri
	Türk mevzuatı	: Kakao ve kakao ürünleri tebliği (27.3.2000 tarih ve 24002 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Kakao birebir uyum içerisinde olup, çikolata ayrı olarak genel Kodeks içinde değerlendirilmektedir.
	Açıklama	: Çikolata ürünleri tebliği üzerinde çalışılmakta olup, kısa vadede sonuçlandırılması mümkündür.
4.	73/437/EEC	: İnsan tüketimine sunulan şeker
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (T GK) Şeker Tebliği (21.10.1999 tarih ve 23853 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Ülkemizde üretimi yapılmayan şekerler tebliğ kapsamına alınmamıştır
	Açıklama	: İthalatta AB mevzuatı uygulanmaktadır. Bu nedenle uygulamada bir sorun yoktur.

5.	74/409/EEC	: Bal ile ilgili hükümler
	Türk mevzuatı	: TGK Bal Tebliği (22.10.2000 tarih ve 24208 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Bal birebir uyumlu ancak "naftalin bulunmamalı" gibi hükümler, AB mevzuatında "naftalin 0" olarak yer almaktadır. Mevzuatımızda "Temel petek kalınlığı 3 mm'den fazla olmayacak, parafin, reçine, selezin, okzalik asit, içyağı gibi organik madde ile ağartıcı madde gibi inorganik madde bulunmayacaktır. Ticari glukoza izin verilmemektedir" ifadeleri bulunmaktadır.
	Açıklama	: Topluluğun genel hükümleri ile uyum içindedir. Ancak Türkiye'nin şartları itibarıyla önem arzeden kriterler Tebliğe ilave edilmiştir.
6.	76/118/EEC	: Kısmen koyulaştırılmış süt veya süt tozu
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Süt ürünleri ile ilgili çalışma kapsamında uyum çalışmalarına devam edilmektedir. 2001 yılında çalışmalar tamamlanacaktır.
7.	76/621/EEC	: İlave yağ içeren gıdalarda erusik asit miktarının sabitlemesi
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi(TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: TGK ile tam uyumlu
	Açıklama	: ...
8.	77/436/EEC	: Kahve ve hindiba ekstraktı
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışması kapsamındadır.
9.	78/142/EEC	: Gıda ambalaj materyallerinde vinil klorid monomer ile ilgili düzenlemeler
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: TGK ile tam uyumlu
	Açıklama	: ...
10.	78/663/EEC	: Emülsifier, stabilizer, kalınlaştırıcı, jelleştiricilerin saflık kriterleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyumuşturma çalışmaları başlatılacaktır. Uygulamada AB kriterleri kullanılmaktadır.
11.	79/112/EEC	: Gıdaların etiketlenme göz önünde bulundurulmuş kriterler
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti	:	Ülke mevzuatında üretim tarihinin belirtilmesi zorunludur. Muhteviyatının belirlenmesi ile ilgili bir çok hüküm direktiflerdeki kadar belirgin değildir. Alt direktifinde raf ömrü aranmayacak maddeler listesi mevzuatta belirtilmemiştir.
Açıklama	:	Uyumlaştırma çalışmaları 2000/13 Direktifine uygun olarak devam etmektedir. 2001 yılında uyumlaştırma çalışmaları tamamlanacaktır.
12.	79/693/EEC	: Reçel, jöle, marmelat, kestane püresi ile ilgili hükümler
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Uyum çalışmaları 2001'de gerçekleştirilecektir.
13.	79/796/EEC	: Şeker analizleri
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Analiz metodları toplu olarak ayrı çalışılmaktadır. Bu amaçla orta vadede uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir. Şeker analizleri kısa vadeye yetişebilir. Gıda laboratuvarlarının iyileştirilmesi gerekmektedir.
14.	79/1066/EEC	: Kahve ve hindiba ekstraktlarının analiz metodları
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Analiz metodları toplu olarak ayrı çalışılmaktadır. Bu amaçla orta vadede uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir. Gıda laboratuvarlarının iyileştirilmesi gerekmektedir.
15.	79/1067/EEC	: Kısmen koyulaştırılmış süt ve süt tozu analiz yöntemleri
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Analiz metodları toplu olarak ayrı çalışılmaktadır. Bu amaçla orta vadede uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir. Gıda laboratuvarlarının iyileştirilmesi gerekmektedir.
16.	80/1073/EEC	: Gıda danışma komitesi kuruluşu hakkında
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Her kurumun kendi komitesi olmasına rağmen, genel bir kurul bulunmamaktadır.
17.	80/590/EEC	: Gıda ambalaj maddeleri üzerinde bulunan sembol
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Uyum çalışması devam etmektedir.
18.	80/766/EEC	: Vinil klorid monomer seviyelerinin resmi kontrol analiz metodları
Türk mevzuatı	:	...

	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz metodları toplu olarak ayrı çalışılmaktadır. Bu amaçla orta vadede uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir. Gıda laboratuvarlarının iyileştirilmesi gerekmektedir.
19.	80/891/EEC	: İnsan tüketimine yönelik yağlarda erusik asit miktar tespiti
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz yöntemleri komisyonu tarafından uyum çalışmaları yürütülmektedir.
20.	81/432/EEC	: Ambalaj materyallerinde vinil klorid miktarının tespiti
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz yöntemleri komisyonu tarafından uyum çalışmaları yürütülmektedir.
21.	81/712/EEC	: Gıda katkı maddeleri saflık kriterlerinin analiz metodları
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz yöntemleri komisyonu tarafından uyum çalışmaları yürütülmektedir.
22.	82/711/EEC	: Gıda ile temasta bulunan ambalaj maddelerinden gıdaya bulaşan düzeyinin belirlenmesi
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz yöntemleri komisyonu tarafından uyum çalışmaları yürütülmektedir.
23.	83/417/EEC	: Kazein, kazeinat gibi laktoproteinler ile ilgili hükümler
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmalarının yürütülmesi gerekmektedir.
24.	84/500/EEC	: Gıda ile temasta bulunan seramik maddeleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmalarının yürütülmesi gerekmektedir.
25.	85/503/EEC	: Yenilebilir kazein ve kazeinatların analiz metodları
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Analiz metodları toplu olarak ayrı çalışılmaktadır. Bu amaçla orta vadede uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir. Gıda laboratuvarlarının iyileştirilmesi gerekmektedir.

26.	85/572/EEC	: Gıda ile temasta bulunan plastik materyallerdeki migrasyon testinde kullanılacak olan simülant listesi
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmaları gerçekleştirilecektir.
27.	85/591/EEC	: Gıda maddelerinin kontrolünde örnekleme ve analiz metodları
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Örnekleme TGK ile uyumludur.
	Açıklama	: Analiz metodları açısından uyum sağlanması çalışmaları devam etmektedir.
28.	86/424/EEC	: Yenilebilir kazein ve kazeinatların kimyasal analiz ve örnekleme metodları
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir.
29.	87/250/EEC	: Alkollü içeceklerde hacmen alkol derecesinin belirtilmesine ait direktif
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Etiket ve ambalaj ile ilgili TGK değişiklik çalışmasında ele alınmaktadır. 2001'de yayınlanacaktır.
30.	87/524/EEC	: Dayanıklılık süt ürünlerinin kimyasal analiz ve örnekleme metodları
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmaları sürdürülmektedir.
31.	88/389/EEC	: Aromaların hazırlanmasında kullanılan maddeler hakkında
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu.
32.	88/344/EEC	: Gıda üretiminde ve ingredientlerde kullanılan çözücüler ve özellikleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir.
33.	88/388/EEC	: Aroma maddelerinin üretimi ve kaynağı hakkında

	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu
34.	89/107/EEC	: Gıda katkı maddeleri ile ilgili hükümler
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu
35.	89/109/EEC	: Gıda ile temasta bulunan ambalaj maddeleri
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu
36.	89/396/EEC	: Gıda maddelerinin parti numaralarının belirtilmesi
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Özel beslenme amaçlı gıdaların tanımı ve etiket bilgisi ile ilgili tebliğler bulunmakla birlikte, ürün listesi bulunmamaktadır.
	Açıklama	: Uyum çalışması yapılacaktır. Uygulamada AB mevzuatı göz önünde bulundurulmaktadır.
37.	89/397/EEC	: Gıda maddelerinin resmi denetimine ilişkin
	Türk mevzuatı	: Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararname (1995/560)
	Farklılık özeti	: Uyumlu
38.	89/398/EEC	: Özel beslenme amaçlı gıdalar ile ilgili direktif
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Kısmen uyumlu
	Açıklama	: Uyum çalışmaları devam etmektedir. Uygulamada AB mevzuatı göz önünde bulundurulmaktadır.
39.	90/128/EEC	: Gıda ile temas halinde olan plastik maddeler ile ilgili
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu
40.	90/496/EEC	: Gıdaların besin değeri etiketleri
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: TGK değişiklik çalışmalarında 2000/13 Direktifi ile uyum çerçevesinde çalışmalar devam etmektedir.
41.	90/2377	: Veteriner ilaçlarının kalıntı limitleri

Türk mevzuatı	:	Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
Farklılık özeti	:	TGK yayın tarihine kadar yayımlanmış olan direktifler ülke uygulamaları dikkate alınarak uyum çalışması yapılmıştır. Ancak, birebir uyumlu değildir.
Açıklama	:	TGK değişiklik çalışmalarında yeniden gözden geçirilecek olup, ülke şartları göz önünde bulundurulacağından, farklılıklar olabilecektir.
42.	91/321/EEC	: Bebek mamaları ve devam mamaları
Türk mevzuatı	:	Türk Gıda Kodeksi (TGK)Bebek Mamaları-Bebek Formülleri TGK Devam Mamaları-Devam Formülleri (28.8.1998 tarih ve 23447 sayılı Resmi Gazete) (16.8.2000 tarih ve 24142 sayılı Resmi Gazete)
Farklılık özeti	:	Birebir uyumlu
43.	92/1/EEC	: Gıda maddesi olarak tüketilecek şok dondurulmuş meyvelerin taşınması ve depolanmasındaki sıcaklığın denetlenmesi
Türk mevzuatı	:	Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
Farklılık özeti	:	Tam uyumlu
44.	92/2/EEC	: Şok dondurulmuş maddelerin resmi olarak sıcaklık denetlenmesine ilişkin örnekleme ve analiz metodları
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Analiz yöntemlerinde uyum çalışmaları sürdürülmektedir.
45.	92/52/EEC	: Üçüncü ülkelere ihraç edilecek bebek ve devam mamaları ile ilgili
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Uyumludur. Ancak, ihracata ilişkin özel bir düzenleme bulunmamaktadır.
46.	93/5/EEC	: Üye ülkeler arasında bilimsel anlamda koordinasyonun sağlanması
Türk mevzuatı	:	...
Farklılık özeti	:	...
Açıklama	:	Gıda Bilimsel Komitelerinin tamamlanmasına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.
47.	93/43/EEC	: Gıda Hijyeni
Türk mevzuatı	:	Türk Gıda Kodeksi (TGK) (16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)
Farklılık özeti	:	Tam uyumlu
48.	93/45/EEC	: Şeker ve bal ilavesiz meyve nektarlarının üretimi
Türk mevzuatı	:	Türk Gıda Kodeksi (TGK)

(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti : Tam uyumlu

49. 93/77/EEC : Meyve suyu ve benzeri ürünler

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti : Tam uyumlu, ancak ülkedeki meyve özelliklerine göre şeker ve asit miktarları göz önünde bulundurularak, meyve oranı düşük tutulmuştur.

50. 93/102/EC : Üye devletlerin nihai alıcıya satılacak olan gıda maddelerinin etiketlenmesi, sunulması ve reklamı ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 79/112/EEC sayılı direktifi değiştiren Komisyon Direktifi

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti : Tam uyumlu

51. 93/315/EEC : Gıdalarda maddelerindeki bulaşanlara ilişkin

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti : Tam uyumlu

52. 94/652/EEC : Gıdalar ile ilgili bilimsel kontroller ve sorunlar

Türk mevzuatı : ...

Farklılık özeti : ...

Açıklama : Uyumlaştırma çalışmaları yapılacaktır.

53. 94/35/EEC : Gıdalarda kullanılan tatlandırıcılar

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı Resmi Gazete)

Farklılık özeti : Tam uyumlu

54. 94/36/EC : Gıdalarda kullanılan renklendiriciler

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

Farklılık özeti : Tam uyumlu

55. 95/45/EC : Gıda maddelerinde kullanılan renklendiricilerin saflık ölçütüne dair

Türk mevzuatı : ...

Farklılık özeti : ...

Açıklama : Uyum çalışmaları sürdürülmektedir.

56. 94/54/EC : 79/112/EEC direktifinde belirtilmeyen gıdaların etiketlenmesinde zorunlu uygulamalar

Türk mevzuatı : Türk Gıda Kodeksi (TGK)

	Farklılık özeti	: Tam uyumlu
57.	95/2/EC	: Renk ve tatlandırıcılar dışında kalan gıda katkı maddeleri hakkında
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK)
	Farklılık özeti	: Tam uyumlu Ancak, direktiflerde olmasına rağmen, pastörize süt ve krema, reçel, jöle, marmelatlar da katkı maddesi kullanımına ülke komisyonunca onay verilmemiştir. Türkiye’de üretilmeyen GEHAKT gibi gıda katkı maddeleri yönetmeliğe dahil edilmemiştir
	Açıklama	: Yönetmelikte belirtilmeyen maddeler için AB direktifleri geçerlidir.
58.	95/31/EC	: Gıda maddelerinde kullanılan tatlandırıcıların saflık kriterleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmaları sürdürülmektedir.
59.	96/5/EC	: İşlem görmüş tahıl bazlı bebek ve küçük çocuk mamaları
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmaları sürdürülmektedir.
60.	96/8/EC	: Kilo kontrolü amaçlı enerjisi kısıtlanmış gıdalar hakkında
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyumlu değildir.
61.	96/77/EC	: Renk ve Tatlandırıcılar haricindeki gıda katkı maddelerinin saflık kriterleri hakkında
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir.
62.	96/2232/EC	: Gıdalarda kullanılan veya gıdalarda kullanım amacı ile üretilen aroma maddeleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: TGK değişiklik çalışmalarında değerlendirilmektedir.
63.	97/258/EC	: Yeni gıda maddeleri ve içerikleri hakkında
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...

	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir.
64.	97/1813/EC	: Genetik modifiye gıdaların etiketlenmesi
	Türk mevzuatı	: ...
	Farklılık özeti	: ...
	Açıklama	: Uyum çalışmaları 2001 yılında yapılacaktır.

Alkollü içkiler alanındaki Türk mevzuatını ve yapılması gerekenleri gösterir bir tablo aşağıda yer almaktadır.

1.	1576/89/EEC	: Alkollü içeceklerin tanımlanması, özellikleri ve arzı ile ilgili direktif
	Türk mevzuatı	: Türk Gıda Kodeksi (TGK) Distile alkollü içecekler tebliği 21.10.1995 tarih ve 22440 sayılı RG
	Açıklama	: İlgili direktif ile büyük ölçüde uyumlu olmakla birlikte, rom, advocat ve yumurtalı likör üretimi Türkiye’de yapılmadığından, mevzutta değinilmemiştir. Gerekli durumlarda AB direktifleri kullanılmaktadır.
2.	1014/90/EEC	: Alkollü içeceklerin tanımlanması, tarifi ve arzı ile ilgili detaylar
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir
3.	1601/91/EEC	: Aromatik şaraplar, aromatik şarap bazlı içecekler, aromatik şarap ürün kokteylleri
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir
4.	3664/91/EEC	: Aromatik şaraplar ve aromatik şarap bazlı içeceklerin taşınması ve depolanması amacıyla gerekli kriterler
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Uyum sağlanması gerekmektedir.
5.	1238/92/EEC	: Şaraplarda doğal alkol miktar analizi
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Analiz metodları çalışmaları kapsamındadır.
6.	2009/92/EEC	: Alkollü içecekler, aromatik şaraplar, aromatik şarap bazlı içecekler ve aromatik şarap kokteyllerinin hazırlanmasında kullanılan tarımsal kökenli etil alkolün analiz metodları
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Analiz metodları çalışmaları kapsamındadır

Gıda Kontrol sistemimizi, son ürün kontrolüne dayalı sistemden, üretim hattında kritik kontrol noktalarında ve bu noktalarda oluşabilecek riskleri belirleyerek önlemleri zamanında alan böylece tüketiciye kabul edilebilir düzeylerde risk taşıyan, daha sağlıklı ve kaliteli gıda sunma imkanı veren kontrol sistemine geçirmek için yoğun çalışmalar yapılmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yeni Gıda Mevzuatı pek çok yeni görev ve yükümlülük getirmesine rağmen, idari yapılanmada herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Bu nedenle mevzuatın etkin bir şekilde uygulanmasında zaman zaman çeşitli sorunlarla karşılaşmaktadır.

Dünyadaki teknolojiye ayak uydurma, güncel ve sanayiye rehber olma, tüketiciyi koruma, ulusal ve uluslararası ticareti kolaylaştırma, gıda mevzuatını etkin bir şekilde ülke genelinde uygulama için gıda kontrol idaresinin yapılandırılmasına ve güçlendirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

Alt yapı merkez ve taşra teşkilatı itibarıyla yeterli değildir. Merkezi teşkilat, bir yandan gıda ile ilgili AB ve diğer uluslararası yaklaşımları belirli bir disiplin altında izleyerek, bunları ülke mevzuatına adapte etmeye çalışırken, diğer yandan ülkede etkin bir gıda güvenliğini yerleştirmeye yönelik olarak taşra teşkilatını koordine, organizasyon ve denetleme çalışmalarında bulunmaktadır.

Merkez ve Taşra Teşkilatı arasında birliktelik, çalışma koordinasyonu, kontrol ve izleme vb. faaliyetler; toplantı, yazışma, telefon ve faks ile gerçekleşmektedir. Anında haberleşme ve etkin bir çalışmaya imkan verecek olan Bilgi-Ağı sistemi bulunmamaktadır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Codex Alimentarius Commission bazında ülkemizdeki irtibat noktasıdır. AB dahil pek çok ülkenin üye olduğu ve dünya gıda normlarının geliştirildiği bu Komisyonun toplantılarına Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ülke görüşü hazırlamakla yükümlüdür. Finansman yetersizliğinden ötürü uluslararası Kodeks toplantılarına katılım sağlanamamaktadır. Nitekim, 2000 yılında yapılan yaklaşık 12 adet Gıda Kodeks toplantısının sadece birine anılan Bakanlık temsilcileri katılabilmektedir. Toplantı sonuçları yazılı dokümanlarla takip edilmekle beraber, toplantıya katılım sağlanamaması nedeniyle ülkemiz uluslararası gıda politikalarını belirlemeye yönelik tartışmalara müdahil olamamakta, bu nedenle stratejik ürünlerimizde bile uluslararası mevzuatta yönlendirme yapamamaktadır.

AB her Gıda Kodeks toplantısına AB Komisyonu ve AB ülkeleri düzeyinde çok sayıda kişi ile katılmasına rağmen, AB'nin 2000 yılında yayımladığı Gıda Güvenliği-Beyaz Dokümanında "AB'nin Dünya Kodeks toplantılarına daha aktif olarak katılması" zikredilmektedir. Türkiye'nin de bu toplantılara aktif katılarak izlemesi için finansman sağlanması gerekmektedir.

AB normlarına uyumlu olan Laboratuvar Analiz yöntemlerinin gıda kontrol laboratuvarlarında uygulanması aşamasında pek çok problemle karşılaşmaktadır. Zira bu yöntemler için spesifik laboratuvar alet ve ekipmanı, bunların uygulanmasını sağlayacak yetişmiş teknik personel gerekmektedir.

AB Hibe projesi olarak hazırlanan "Gıda Denetim Hizmetlerinin Güçlendirilmesi Projesi" 1997 yılında kabul edilmesine rağmen halen uygulamaya konulamamıştır. Bir an önce aktif olarak uygulanmasına başlanması gereken 10 milyon Euro'luk AB hibi kapsamında Gıda Kontrol Laboratuvarlarının ve gıda denetim sisteminin alet ekipman yönünden güçlendirilmesine yönelik olarak yaklaşık 9 milyon Euro'luk cihaz alınması gerekmektedir. İhtiyaçları önemli ölçüde gidermesi beklenilmekle birlikte, analiz yöntemlerinin ülke genelinde etkin bir şekilde yapılması için ilave cihaz alımına ihtiyaç vardır.

Gıda Kontrol sisteminin AB'de olduğu gibi Risk Analizine dayalı olması için yoğun çalışmalar başlatılmıştır. Bu husus Gıda Güvenliği Eylem Planında yer almaktadır. Ancak Risk Değerlendirme sistemlerini yerleştirmek için laboratuvarların da buna hazır olması ve risk teşkil eden analizleri yapar duruma gelmesi gerekmektedir. Örneğin, geçtiğimiz yıllarda Avrupa'da ortaya çıkan dioksin analizleri bu amaçla kullanılması gereken spesifik cihazların bulunmaması nedeniyle Türk laboratuvarlarında yapılamamıştır.

Mevcut yapının daha etkin hale getirilerek mevzuatın yürütülmesinde karşılaşılan sorunların kolayca aşılabilmesi ve kurumlar arası koordinasyonun geliştirilmesi, AB gıda mevzuatında yapılan değişikliklerin izlenerek Türk mevzuatına uyarlanabilmesi amacıyla bir Koordinasyon Komitesinin kurulması öngörülmektedir. Bu Komiteden yetkililerin, AB'de bulunan Gıda Maddeleri Danışma Kurulu gibi birimlerle bağlantı halinde olmalarının ve yapılan toplantılara gözlemci olarak katılmalarının faydalı olacağı düşünülmektedir.

AB'de gelişmekte olan Gıda Güvenilirliği politikaları ile bağlantılı yapılara uyum sağlanması amacıyla dinamik bir izleme ve uygulama sisteminin oluşturulması gerekmektedir.

Gıda Kontrol uygulamaları gıda üretim yerleri ile ithal ve ihraç edilen ürünlerde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, gıda satış yerlerinde ise Sağlık Bakanlığı tarafından yapılmaktadır. Bakanlık, Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü ile 81 İl Müdürlüğü bünyesinde yer alan Kontrol Şube Müdürlükleri ve 40 ilde bulunan İl Kontrol Laboratuvar Müdürlükleri ve çeşitli Araştırma Enstitüleri tarafından gıda kontrol hizmetlerini yürütmektedir.

Gümrüklerimiz fiziksel şartlar bakımından genel olarak tarım ve gıda girişi için uygun değildir. Çabuk bozulabilen tarım ürünleri ve gıda maddeleri, su ürünleri için gümrük giriş kapıları yeniden belirlenmeli ve alt yapıları güçlendirilmelidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Gıda kontrolü ile denetim hizmetlerini yürütmekte olan ilgili Bakanlıkların personel ihtiyacı bulunmaktadır. Nitelikli teknik personel ve AB'ye uyum konusunda çalıştırılabilecek personel sayısı kısıtlı durumdadır. İlgili Bakanlıklardan Tarım ve Köyişleri Bakanlığında, personel ihtiyacı, çeşitli konularda çalıştırılmak üzere 400-500 kişi olarak saptanmıştır. Yatırım Programında yer alan Gıda Denetim Hizmetlerinin Geliştirilmesi projesinin bir bileşeni, Tarım ve Köyişleri Bakanlığında gıda kontrolü konusunda çalışmakta olan personelin eğitiminin sağlanması hususuna ayrılmıştır. Söz konusu projenin MEDA-I fonlarından yararlandırılması öngörülmüş olup, 4 yıldır AB'nin hibe katkısını beklemektedir. Katkının sağlanması ile birlikte personel eğitiminin AB'den gelecek uzmanlarca gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı dört yüzün üzerinde Gıda Kontrolörüne sahiptir. Gıda Kontrolörleri yüksek okul mezunu olup, ayrıca anılan Bakanlık tarafından açılan Gıda Kontrolörü Eğitim Kurslarına tabi tutulmaktadır. Ayrıca gıda teknikerleri de hizmet içi eğitimden geçirilerek gıda kontrolör yardımcısı olarak görev yapmaktadırlar. Eğitimlerde gıda mevzuatının uygulanması, gıda kontrol beceri ve teknikleri teorik ve pratik olarak verilmektedir.

Gıda kontrolörlerinin gıda kontrol cihazları ve uygulamaları (numune alma araçları ve kullanımı, örnekleme metodları), sistematik gıda kontrolü konularında AB standartlarında eğitime ihtiyaçları bulunmaktadır. Ayrıca İngilizce bilgileri yetersizdir, uluslararası gıda kontrol yaklaşımlarını izlemeleri ve uygulamaları için İngilizce öğrenmelerine, bu amaçla da finansmana ihtiyaç bulunmaktadır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Gıda Kontrol Laboratuvarlarında 700 dolayında mühendis, veteriner hekim, biyolog, laborant, tekniker, teknisyen düzeyinde laboratuvar elemanı görev yapmaktadır. Özel laboratuvar cihazlarını kullanacak olan bu personele AB standartlarında eğitim verilmesi gerekmektedir. Ayrıca personel İngilizce bilmemektedir. Personelin analiz yöntemlerini, direktifleri, cihazların özelliklerini tam olarak anlayabilmeleri ve uygulayabilmeleri için öncelikle İngilizce eğitimi almaları sağlanmalıdır. Bunun için finansman ihtiyacı bulunmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Yatırım Programında yer alan Gıda Denetim Hizmetlerinin Geliştirilmesi projesi AB tarafıyla birlikte revize edilmiş olup bu konuda çalışmalar devam etmektedir. AB MEDA kaynaklarından gelecek hibe ile laboratuvarlara alet ekipman alınması ve personel eğitimi ile birlikte mevzuat uyumu konusundaki çalışmaların da daha hızlı yürütülmesi ve uyumlaştırılması söz konusu olacaktır. Bunun yanı sıra, AB'de gelişmekte olan Gıda Güvenilirliği politikalarına uyuma yönelik altyapının sağlanması için ihtiyaç duyulan yatırım tutarının belirlenmesi gerekmektedir.

III. Takvim

Mevzuat düzenlemeleri için gerekli olan kanuni dayanak hazır olup Bakanlıkların çalışmalarına bağlı olarak; ürün bazında yapılması gereken düzenlemelerin kısa vadede, gıda analiz metotları, gıda katkı maddelerinin saflık toleranslarının saptanması gibi daha teknik konuların ise orta vadede uyumlaştırılması öngörülmektedir. Bu da Türkiye'nin 2/97 uyarınca 2001 yılı başına kadar gıda maddeleri konusunda taahhüt ettiği mevzuat uyumlaştırmasını tam anlamıyla yerine getiremediği anlamını taşımaktadır.

IV. Finansman

Finansman gereği özellikle laboratuvar olanaklarının geliştirilmesi ve teknik eleman eğitimi konusunda ortaya çıkacaktır. İlgili Bakanlıkların eleman ihtiyacının karşılanması da önemli bir finansman gereksinimi yaratacaktır.

4.2.5. Kimyasallar

4.2.5.1 Gübreler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

1994 yılından itibaren gübrelerde AB üyesi ülkelere sıfır gümrük vergisi, diğer ülkelere ise OGT uygulanmaya başlanmıştır.

Sektörde faaliyet gösteren iki kamu kuruluşunun özelleştirme çalışmaları devam etmektedir.

Genel tarımsal destekleme politikaları çerçevesinde diğer tarımsal girdilerde olduğu gibi gübre desteklemesinin orta vadede tamamen kaldırılması söz konusudur.

AB Gübre Direktiflerine uyum çalışmaları sonuçlandırılmadığından yürürlüğe konulmamıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, TSE

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Gübrelerde uygulanan Türk Standartları (TS No:836, 4837, 856, 566, 1054, 2832) mevcuttur.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gübrelerle ilgili teknik mevzuatı kapsayan AB Gübre Direktiflerine uyumun sağlanması için mevcut Türk Standartlarında değişiklik yapılması gerekmektedir. Ayrıca, zorunlu uygulamada bulunan ve bu standartlara atıf yapan mevzuatta değişiklik yapılması gerekli olabilecektir.

Bazı Topluluk mevzuatı ile Türk mevzuatındaki karşılık durumunu gösterir bir tablo aşağıdadır.

1.	76/116/EEC	:	Birincil Gübreler
	Türk mevzuatı	:	Kimyevi Gübre Denetim Yönetmeliği
	Açıklama	:	Uyumlu
2.	77/535/EEC	:	Numune alma ve analiz yöntemleri
	Türk mevzuatı	:	Kimyevi Gübre Denetim Yönetmeliği
	Açıklama	:	Uyumlu
3.	80/876/EEC	:	Yüksek azot içeren amonyum nitrat gübreleri

Türk mevzuatı : ...
Açıklama : Uyum sağlanması gerekmektedir

4. 87/94/EEC : Yüksek azotlu amonyum nitrat gübrelere ilişkin karakteristik özelliklerinin sınırlamaları ve patlamaya dayanıklılıklarının kontrol işlemleri

Türk mevzuatı : ...
Açıklama : Uyum sağlanması gerekmektedir

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal değişiklik gerekli görülmemektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından bu standartların yürürlüğe girmesini sağlayacak bir yönetmelik çıkarılması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın 10 kişilik bir ekip oluşturmasına ve bu ekibin AB ülkelerindeki referans laboratuvarlarında uygulanan yöntemler hakkında eğitimine ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, AB'de uygulanan mevzuatın yerinde görülmesi, başlatılacak uygulamalardaki hataların önüne geçilmesi ve zaman kazanılması açısından yararlı olacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde gübre analizlerini yapabilecek, yurt çapında 10-15 laboratuvara ihtiyaç bulunmaktadır. Bir laboratuvarın maliyeti 250.000-300.000 Dolardır.

III. Takvim

Gereken mevzuat değişiklikleri kısa vadede tamamlanabilir.

4.2.5.2 Psikotrop Maddeler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Tıbbi amaçlı kullanılan uyuşturucu ve psikotrop maddelerin amaç dışı kullanımı, toplumda özellikle sağlık açısından bir çok sorunu gündeme getirmektedir. Bu nedenle, uyuşturucu ve psikotrop madde kullanımlarını tıbbi ve bilimsel amaçla sınırlamak için bir takım tedbirlerin alınmasına gerek duyulmuştur.

Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü bünyesinde faaliyet gösteren Uyuşturucu ve Psikotrop Maddeler Daire Başkanlığı; uyuşturucu ve psikotrop maddeler ile bunları içeren müstahzarların imalatı, ithalatı, ihracatı, alımı, satımı, yurtiçi dağıtımları, stok durumları ile halka intikaline kadar olan kontrolünü yürütmektedir. Ayrıca, uyuşturucu ve psikotrop maddelerin yasa dışı imalinde kullanılan bazı kimyasal maddelerin/prekürörlerin ithalatı, alımı, satımı ve yurtiçi stokları da kontrol edilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Uyuşturucu ve psikotrop maddelerin yasal ticareti ile ilgili olarak-Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü,Uyuşturucu madde bağımlılığının tedavisi ile ilgili olarak –Sağlık Bakanlığı, Temel Sağlık Hizmetleri ve Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlükleri,Haşhaş ekimi ile ilgili olarak- Tarım ve Köyişleri Bakanlığı,Uyuşturucuların yasa dışı trafiği ile ilgili olarak-İçişleri Bakanlığı,Uyuşturucuların gümrük kontrolleri ile ilgili olarak-Gümrük Müsteşarlığı,Cezai hükümlerle ilgili olarak- Adalet Bakanlığı

d) Nihai hedef

İlgili AB düzenlemesi açısından Türkiye’de uluslararası sözleşmeler yürürlükte bulunmaktadır. Türkiye’deki mevcut uygulamanın ilgili BM Sözleşmesi çerçevesinde olduğu cihetle, uyum ile ilgili bir sorun bulunmamaktadır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 1961 BM Uyuşturucu maddelere Dair Tek Sözleşmesi (12.5.1967 tarih ve 12596 sayılı RG)
- 1971 BM Psikotrop Maddeler Sözleşmesi (7.3.1981 tarih ve 17272 sayılı RG)
- 1988 BM Uyuşturucu ve Psikotrop Maddelerin Yasadışı Trafikine Karşı Sözleşme (11.2.1996 tarih ve 22551 sayılı RG)
- 12.3.1927 tarih ve 984 sayılı Ecza Ticarethaneleri ile Sanat ve Ziraat İşlerinde Kullanılan Zehirli ve Müessir Kimyevi Maddelerin Satıldığı Dükkanlara Mahsus Kanun ve bu Kanununun 18. maddesine tevfikan çıkarılan talimatname
- 26.5.1928 tarih ve 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu
- 12.6.1933 tarih ve 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkındaki Kanun ve Bu Kanuna dayanılarak çıkarılan kararnameleri
- 24.12.1953 tarih ve 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler hakkında Kanun
- İlaç Ruhsatlandırma Danışma Komisyonunun Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Yönetmelik (6.2.1990 tarih ve 20425 sayılı RG) ile kurulan Komisyonun kararları
- İthalat Rejimi
- Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği (18.6.2000 tarih ve 24083 sayılı RG)
- Kara Paranın Aklanması İle İlgili Kanun (19.11.1996 tarih ve 22822 sayılı R.G.)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

1972 tarihli BM Uyuşturucu Maddelere Dair Tek Sözleşmesini Düzeltgen Protokolün kabul edilmesiyle, mevcut mevzuatta yapılması gereken bazı küçük değişiklikler de yürürlüğe girecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Gerekli kurumsal değişiklikler Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünün yeniden yapılanması kapsamında değerlendirilmektedir.Uyuşturucu ve Psikotrop Maddeler Daire Başkanlığı bünyesindeki Uyuşturucu ve Psikotrop Maddeler Kontrol Şubesi ve Uyuşturucu ve Psikotrop Maddeler Etüd Şubesinin yanı sıra üçüncü bir şubenin oluşturulması ile ilgili çalışmalar devam etmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yapılacak ayrıntılı çalışmalar neticesinde belirlenecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Mevzuat çalışmalarının daha verimli olarak sürdürülebilmesi amacıyla nitelikli, yabancı dil bilen eczacı, hukukçu, kimya mühendisi/kimyager ve müfettişe ihtiyaç duyulmaktadır. Yapılacak ayrıntılı çalışmalarla birlikte, gerek görülmesi halinde farklı meslek grupları da belirtilecektir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleşmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Türk Hükümeti Bütçesi, AB Kaynakları

4.2.6. Tıbbi Ürünler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Beşeri Tıbbi Ürünler

1928 tarihli 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu, ilaç konusunda, dönemin kavram ve ilkelerinin hemen tamamını içermekte olup, bu temel ilke ve kuralların pek çoğu kavram olarak günümüzde de geçerli bulunmaktadır. Ancak, yine de Kanununun AB mevzuatı ile uyumlaştırılması ve güncelleştirilmesi ve yeni kural ve kavramlarla zenginleştirilmesi gerekmektedir.

Türkiye’de beşeri ilaçların piyasaya sürülebilmesi için öncelikle ruhsat alınması gerekmektedir. Bu konuda 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu ve 2 Mart 1995 tarih ve 22218 sayılı Resmi Gazetede yayımlanıp, bir yıl sonra yürürlüğe giren Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği mevcuttur.

İnsanda kullanılmak üzere ticarete sunulmak istenen tıbbi farmasötik ürünlerin yeterli etkiye, gerekli emniyete ve uygun kaliteye sahip olmalarını sağlamak üzere, ruhsatlandırma işlemlerinde uygulanacak esas ve usuller ile ruhsatlandırılmış tıbbi farmasötik ürünlere ilişkin uygulamalar yönetmelikle belirlenmiştir.

Buna göre, ruhsat almak isteyen kişilerin tıp, eczacılık veya kimya bilim dalına ait bir mesleğe ve Türkiye’de mesleğini icra etme yetkisine sahip olmaları gerekmektedir. Ruhsat başvurusunda, Sağlık Bakanlığının istediği bilgi ve belgeler sunulmaktadır. Ruhsat başvuruları, 6 Şubat 1990 tarih ve 20425 sayılı Yönetmelik gereğince oluşturulan İlaç Ruhsatlandırma Danışma Komisyonu tarafından incelenmektedir. İlaçlar etkinlik, güvenilirlik, farmasötik nitelikleri ve tedaviye olan katkıları yönünden değerlendirilmekte ve gerekçeli bilimsel görüş verilmektedir. Ruhsatı iptal edilecek ya da uyuşturucu ve psikotrop listesine alınacak ilaçlar için de aynı Komisyon tarafından değerlendirme yapılmaktadır.

İlaçların kontrolleri Devlet Kontrol Laboratuvarları olan Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığı’nda yapılmaktadır. Ruhsat için kontrol sonuçlarının başvuru dosyasında sunulan bilgilere uygun olması gerekmektedir.

İlacın iyi üretim uygulamaları (GMP) koşullarına uygun olarak üretilebilmesi, etkili, güvenli, kaliteli ilaç üretiminin sağlanması için İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar İmalathaneleri Yönetmeliği, 1 Kasım 1984 tarih ve 18562 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Yönetmelik, hayat kurtarma, halk sağlığını korumak veya tedavi etmek için gerekli olan farmasötik ve tıbbi müstahzar, madde, malzeme ve terkiplerin belirlenen kalitede üretimi için üretim yeri, şartları, kontrolü ve elemanlarının sorumluluğunu kapsamaktadır. Bu Yönetmelik hükümlerine göre, ilaç fabrikalarının denetimi Sağlık Bakanlığı müfettişleri ve denetim elemanlarınca gerçekleştirilmektedir.

İlaç tüketicisinin sağlığı ve güvenliği açısından, ilacın tanınmasını ve doğru kullanılmasını sağlamak için ambalajında bulunması gereken bilgiler konusundaki kurallar ve uygulama hakkında Beşeri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği 24 Nisan 1991 tarih ve 20851 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

İlacın tanıtımında uyulması gerekli kuralları belirlemek ve buna bağlı olarak, bu müstahzarların rasyonel kullanımını temin üzere beşeri ve İspençiyari Tıbbi Müstahzarların Tıbbi Tanıtım Yönetmeliği 7 Eylül 1990 tarih ve 20628 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Tüketicinin sağlığı ve güvenliği açısından bozuk ve hatalı bulunan ya da kullanılmasında sakınca görülen farmasötik ve müstahzarların piyasadan kısa sürede ve etkin şekilde geri çekilmesinde ve toplatılmasında uygulanacak kural, yetki ve sorumlulukları ve kontrol esaslarını belirlemek üzere Geri Çekme Yönetmeliği 15 Ağustos 1986 tarih ve 19196 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Klinik araştırma ile ilgili "İlaç Araştırmaları" hakkında yönetmelik 29 Ocak 1993 tarih ve 21480 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmelikle ilaçların etkileri ve/ veya yan etkileri, emilim, dağılım, metabolizma ve atılımlarını araştırmak ve değerlendirmek amacıyla insanlar üzerinde çalışmalar yürütülmesi söz konusudur. Yönetmeliğin uygulanması açısından "İyi Klinik Uygulamaları" hakkında bir kılavuz mevcuttur. Yönetmeliğin ve kılavuzun revizyon çalışmaları devam etmektedir.

27 Mayıs 1994 tarih ve 21942 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Farmasötik Müstahzarların Biyoyararlanım ve Biyoşdeğerliğinin Değerlendirilmesi Hakkında Yönetmeliğin amacı, farmasötik müstahzarların biyoyararlanım ve biyoşdeğerlik incelemelerinin uygulanması ile ilgili esasları ve farmasötik bakımdan eş değer olan müstahzarların biyoyararlanımlarının farklılık göstermesini ve bu durumun tedavinin yetersizliği veya toksisite artması sonucu sebep olabileceği sakıncaları incelemek için alınacak tedbirleri belirlemektir. Yönetmelik, müstahzarların biyoyararlanım ve biyoşdeğerlik bakımından incelemeleri ile ilgili esasları, bu incelemelerin gereklilik dereceleri ile ilgili koşulları ve öncelik sıralarının saptanmasına ilişkin kriterleri, incelemelerin tasarım, uygulama ve kontrolünü, ruhsat başvurularında biyoyararlanımın konumunu, incelemeyi yürütecek personeli ve incelemenin yapılacağı yerleri kapsamaktadır.

Radyofarmasötiklerin tesciline, üretimine ve ithalatına ilişkin kuralları belirlemek ve hastaya uygulanacak radyofarmasötiklerin istenen etki, emniyet ve kalitede olmasını sağlamak amacıyla hazırlanan Radyofarmasötik Yönetmeliği 23 Aralık 1993 tarih ve 21797 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Ecza Depoları ve Ecza Depolarında Bulundurululan Ürünler Hakkında Yönetmelik, 20 Ekim 1999 tarih ve 23852 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Yönetmeliğin amacı, tıbbi farmasötik ürünler, immünolojik ürünler, kan ürünleri, ilaç üretiminde kullanılan başlangıç maddeleri, kozmetik, tıbbi madde ve malzemelerin tüketiciye güvenli ve istenen kalitede sunulmasını ve gerektiğinde geri çekilmesini sağlamak üzere, söz konusu madde ve ürünlerin alımının, satımının, muhafazasının, nakliyesinin ve bu konuda yapılacak işlemlerin uygun şartlarda yürütülmesine yöneliktir.

İlaçlar için piyasa kontrolü (gözetimi), İl Sağlık Müdürlükleri aracılığı ile piyasadan numune toplanıp gerekli incelemelerin yapılması ile yürütülmektedir. Piyasadan alınan numunelerde, nihai ürün olarak piyasaya sürülen bir ilaç için aranan ve Sağlık Bakanlığına bildirilen her konuda ayrı ayrı (ürünün teknik içeriği, ambalajı, prospektüsü, etiketi,...) inceleme yapılmaktadır. Piyasa kontrollerine 1262 sayılı Kanun kadar, "İyi İmalat Uygulamaları Yönetmeliği ve Kılavuzu" da uygulanmakta ve gerekirse "Farmasötik ve Tıbbi Müstahzar, Madde, Malzeme, Terkipler ve Bitkisel Preparatların Geri Çekilmesi ve Toplatılması Hakkında Yönetmelik"de dikkate alınmaktadır.

Beşeri homeopatik ürünlerle ilgili Türkiye'de bir düzenleme bulunmamaktadır.

Kan, kan ürünleri ve biyolojik ürünleri belgelendirme konularında yeni bir yönetmelik çalışması sürmektedir.

Çeşitli hastalıkların tedavisinde kullanılan ve ileri teknoloji ile üretilen kan ürünleri ülkemizde üretilmediğinden dolayı ithal edilmektedir. Hastaların ihtiyaç duydukları an bu ürünlere sorunsuz bir şekilde ulaşmaları ve ilaçların satış ve kullanımının kontrol altında tutulabilmesi için, kan ürünlerine ait özel reçete karne ve kayıt sistemi oluşturmak, çeşitli önlemler almak ve programlar geliştirmek amacıyla çalışmalar devam etmektedir.

Ayrıca kan ürünleri ve biyolojik ürünlerin belgelendirilmesi konusunda; kan ürünlerinin ve aferez kitlerinin ithalat onayının verilmesi, fiyatlandırılması, mevzuat ile ilgili çalışmalar istatistik çalışmaları ve Ocak 2001 tarihinden itibaren kan ürünlerine ait özel reçete, karne ve kayıt sisteminin oluşturulması Sağlık Bakanlığı faaliyetleri arasındadır.

Veteriner Tıbbi Ürünler

Veteriner ilaçları ile ilgili hizmetler, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü İlaç-Alet Hizmetleri Daire Başkanlığına bağlı Veteriner İlaç Şube Müdürlüğü tarafından yürütülmektedir. Teknik personel olarak 3 veteriner hekim ve 1 kimya mühendisi görevlidir.

İlaçlarla ilgili tahliller genel olarak Sağlık Bakanlığına bağlı Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezinde yaptırılmaktadır. Pendik Kontrol ve Araştırma Enstitüsünde veteriner ilaçlarının tahlili amacıyla laboratuvar kurulmuştur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Beşeri tıbbi ürünlerde Sağlık Bakanlığı, Veteriner tıbbi ürünlerde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Tıbbi ürünlerde ek koruma sertifikası için Türk Patent Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Beşeri Tıbbi Ürünler

- İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu (1262 sayılı Kanun, 26 Mayıs 1928 tarih ve 898 sayılı Resmi Gazete),
- İlaç Ruhsatlandırma Danışma Komisyonunun Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Yönetmelik 6 Şubat 1990 tarih ve 20425 sayılı Resmi Gazete),
- Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği (2 Mart 1995 tarih ve 22218 sayılı Resmi Gazete),
- Ruhsatlandırılmış veya Ruhsatlandırılma Başvuru Yapılmış Tıbbi Ürünlerde Tip I ve Tip II Değişiklikler için Klavuz (1 Ocak 2000 tarihinden itibaren yürürlüktedir.),
- İlaç Araştırmaları Hakkında Yönetmelik (29 Ocak 1993 tarih ve 21480 sayılı Resmi Gazete),
- Farmasötik Müstahzarların Biyoyararlanım ve Biyoeşdeğerliliğinin Değerlendirilmesi Hakkında Yönetmelik (27 Mayıs 1994 tarih ve 21942 sayılı Resmi Gazete),
- İyi Klinik Uygulamaları (GCP) Kılavuzu,
- İyi Laboratuvar Uygulamaları (GLP) Kılavuzu,
- İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar İmalathaneleri Yönetmeliği (GMP) (1 Kasım 1984 tarih ve 18562 sayılı Resmi Gazete),
- GMP Kılavuzu (1995),
- Farmasötik ve Tıbbi Müstahzar Madde, Malzeme, Terkipler ile Bitkisel Preparatların Geri Çekilmesi ve Toplatılması Hakkında Yönetmelik (15 Ağustos 1986 tarih ve 19196 sayılı Resmi Gazete),
- İthal Edilecek İlaç Ham, Başlangıç Maddeleri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Yönetmeliği (1 Kasım 1984 tarih 18562 sayılı Resmi Gazete),
- Radyofarmasötik Yönetmeliği (23 Aralık 1993 tarih ve 21797 sayılı Resmi Gazete),

- İlaçların Fiyatlandırılmasına Dair Kararname (28 Aralık 1984 tarih ve 18619 sayılı Resmi Gazete),
- Ecza Depoları ve Ecza Depolarında Bulundurulan Ürünler Hakkında Yönetmelik (20 Ekim 1999 tarih ve 23852 sayılı Resmi Gazete),
- İlaç ve Ecza Depolarında Bulundurulan Ürünler Kılavuzu,
- Beşeri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği (24 Nisan 1991 tarih ve 20851 sayılı Resmi Gazete),
- Beşeri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarların Tıbbi Tanıtım Yönetmeliği (7 Eylül 1990 tarih ve 20628 sayılı Resmi Gazete),
- (İlaçlarda Kullanılan) Boyar Maddelerle ilgili 10 Ekim 1995 tarihli Bakanlık Genelgesi
- Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (No: 551) (27 Haziran 1995 tarih ve 22326 sayılı Resmi Gazete),
- Patent Haklarının Korunması Hakkında 551 sayılı Kanun Hükmünde Kararıyla Değişiklik Yapılmasına İlişkin 566 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (No: 566) (22 Eylül 1995 tarih ve 22412 sayılı Resmi Gazete),

Veteriner Tıbbi Ürünler

- Veteriner İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Sınıflandırma ve Ruhsatlandırma Yönetmeliği”
- Veteriner İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Etiket Yönetmeliği
- Veterinerlik Farmasötik ve Tıbbi ürünleri ve Talimatları Hakkında Yönetmelik 96/10

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Beşeri tıbbi ürünlerin ruhsatlandırılması, farmokotoksikolojik çalışmaları, fiyatlandırılması, sınıflandırılması, ambalajları, prospektüsleri ve tanıtımları hakkında yürürlükte olan mevzuatta bir takım küçük eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç vardır. Beşeri homeopatik ürünlerle ilgili bir düzenleme bulunmamaktadır.

İlaç güvenliğinin izlenmesi ve değerlendirilmesine ilişkin (farmakovijilans) bir sistemin oluşturulması gerekmektedir (konuyla ilgili yönetmelik taslağı hazırlama çalışmaları devam etmektedir).

Ayrıca Avrupa İlaç Ajansı ile ilgili Birlik düzenlemesi, Birlik üyesi ülkeleri bağlamaktadır. Türkiye'nin tam üye olmadan söz konusu Birlik düzenlemesini değerlendirmesi zorunlu olmamakla birlikte, Türkiye'de Avrupa İlaç Ajansına benzer işleve sahip bir yapılanmaya gidilmesi öngörülmektedir. Ancak böyle kapsamlı bir yapının oluşturulmasının, orta vadede uzun bir süreyi kapsayacağı düşünülmektedir.

Kan ürünleri ile ilgili yeni bir sistemin oluşturulması gerekmektedir (konuyla ilgili yönetmelik taslağı hazırlama çalışmaları devam etmektedir).

Tıbbi Ürünler

1.	65/65/EEC	: Tıbbi ürünlerle ilgili yasa, yönetmelik ve idari kararların yakınlaştırılmasına ilişkin Konsey Direktifi
-----------	------------------	---

Türk mevzuatı : - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu (1262 no.lu Kanun) Res. Gaz. 898/ 26.5.1928

		<ul style="list-style-type: none"> - Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res.Gaz.22218/2.3.1995 - İlaç Ruhsatlandırma Danışma Komisyonunun Kurulmasına Dair Yönetmelik 6 Şubat 1990 tarih ve 20425 sayılı Resmi Gazete), - Ruhsatlandırılmış veya Ruhsatlandırılma Başvurusu Yapılmış Tıbbi Ürünlerde Tip I ve Tip II Değişiklikler için Kılavuz (1.1.2000 tarihinden itibaren yürürlüktedir)
Açıklama	:	Genel olarak uyumlu, bazı küçük eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.
2.	75/318/EEC	: Tıbbi ürünlerin testinde kullanılan analitik, farmakotoksikolojik ve klinik standartlar ve protokollerle ilgili Üye Devletlerin mevzuat yakınlaştırmasını düzenleyen Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	:	<ul style="list-style-type: none"> - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu (1262 no.lu Kanun) Res. Gaz. 898/ 26.5.1928 - Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res.Gaz.22218/2.3.1995 - İlaç Araştırmaları Yönetmeliği Res. Gaz. 21480/29.1.1993 - Farmasotik Müstahzarların Biyoyaralanım ve Biyo-eşdeğerliliğinin Değerlendirilmesi Hakkında Yönetmelik Res. Gaz. 21942/27.5.1994 - İyi Klinik Uygulamaları Kılavuzu - İyi Laboratuar Uygulamaları Kılavuzu
Açıklama	:	Genel olarak uyumlu, bazı küçük eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.
3.	75/319/EEC	: Tıbbi ürünlerle ilgili yasa, yönetmelik ve idari kararların yakınlaştırılmasına ilişkin İkinci Konsey Direktifi (65/65/EEC sayılı Konsey Direktifini tadil etmektedir
Türk mevzuatı	:	<ul style="list-style-type: none"> - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu (1262 no.lu Kanun) Res. Gaz. 898/ 26.5.1928 - Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res.Gaz.22218/2.3.1995 - İlaç Araştırmaları Yönetmeliği Res. Gaz. 21480/29.1.1993 - Farmasotik Müstahzarların Biyoyaralanım ve Biyo-eşdeğerliliğinin Değerlendirilmesi Hakkında Yönetmelik Res. Gaz. 21942/27.5.1994 - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar İmalathaneleri Yönetmeliği (GMP) Res. Gaz. 18562/1.11.1984 - GMP Klavuzu (1995) - Farmasötik ve Tıbbi Müstahzar, Madde, Malzeme, Terkipler ile Bitkisel Preparatların Geri Çekilmesi ve Toplatılması hakkında Yönetmelik Res. Gaz. 19196/15.08.1986 - İthal Edilecek İlaç Ham, Başlangıç maddeleri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Yönetmeliği Res. Gaz. 18562/1.11.1984
Açıklama	:	Genel olarak uyumlu, bazı küçük eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.
4.	75/320/EEC	: Farmasötik Komitenin kurulmasına dair Konsey Kararı

	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Bu konuda Türkiye’de bir düzenleme bulunmamaktadır.
5.	78/25/EEC	: Tıbbi ürünlere katılan renklendirici maddelerle ilgili olarak Üye Devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına dair Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: İlaçlarda kullanılan boyar maddelerle ilgili 10.10.1995 tarihli Bakanlık Genelgesi (Sağlık Bakanlığı).
	Açıklama	: İlgili AB direktifine uyumludur.
6.	88/320/EEC	: İyi laboratuvar uygulamalarının teftişi ve onaylanmasına dair Konsey Direktifi(TAIEX listesinde kimyasallar altında bulunmakla birlikte, sorumlu kuruluş tarafından tıbbi ürünler altında değerlendirilmiştir)
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Bu konuda bir mevzuat bulunmamakla birlikte yayımlanmış bulunan “İyi Laboratuvar Uygulamaları”na dair bir kılavuz bulunmaktadır.
7.	89/105/EEC	: Tıbbi ürünlerin fiyatlandırılmasını düzenleyen önlemlere şeffaflık getirilmesi ve bunların ulusal sağlık sigorta sistemleri kapsamına alınması ile ilgili Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: İlaçların Fiyatlandırılmasına Dair Kararname Res. Gaz. 18619/28.12.1984
	Açıklama	: Uygulamada bir Kararname mevcut olmakla birlikte, yeniden düzenlemeye ihtiyaç duyulmaktadır.
8.	89/342/EEC	: 65/65/EEC ve 75/319/EEC sayılı direktiflerin etki alanını genişleten, aşı, allerjen ve toksin veya serum içeren immunolojik tıbbi ürünler için ek hükümler getiren Konsey Direktifi (75/319/EEC sayılı Konsey Direktifini tadil etmektedir.)
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Sağlık Bakanlığı gerekli yasal düzenlemeleri yapacaktır.
9.	89/343/EEC	: 65/65/EEC ve 75/319/EEC sayılı direktiflerin etki alanını genişleten ve radyofarmasötiklere ek hükümler getiren Konsey Direktifi (75/319/EEC sayılı Konsey Direktifini tadil etmektedir.)
	Türk mevzuatı	: Radyofarmasötik Yönetmeliği: Res. Gaz. 21797/ 23.12.1993
	Açıklama	: Uyumlu
10.	89/381/EEC	: Tescilli tıbbi ürünlerle ilgili yasa, yönetmelik ve idari kararlarla hükümlerin yaklaştırılması hakkında 65/65/EEC ve 75/319/EEC sayılı Konsey Direktifinin etki alanını genişleten ve insan kanı veya plazmasından elde edilen tıbbi ürünler için ek hükümler getiren Konsey Direktifi (75/319/EEC sayılı Konsey Direktifini tadil etmektedir.)

	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Sağlık Bakanlığı gerekli yasal düzenlemeleri yapacaktır.
11.	91/356/EEC	: Beşeri tıbbi ürünler için iyi imalat uygulamaları prensipleri ve kılavuzunu düzenleyen Komisyon Direktifi
	Türk mevzuatı	: - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar İmalathaneleri Yönetmeliği (GMP) Res. Gaz. 18562/1.11.1984 - GMP Kılavuzu (1995)
	Açıklama	: Uyumlu
12.	92/25/EEC	: Beşeri tıbbi ürünlerin toptan dağıtımına ilişkin Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: - Ecza Depoları ve Ecza Depolarında Bulundurulmuş Ürünler Hakkında Yönetmelik Res. Gaz. 23852/20.10.1999 - İlaç ve Ecza Depolarında Bulundurulmuş Ürünler Kılavuzu (Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'nün 22.10.1999 tarih ve 28196 sayılı yazısı ile valiliklere tebliğ)
	Açıklama	: Uyumlu hale getirilmiştir.
13.	92/26/EEC	: Beşeri tıbbi ürünlerin sınıflandırılması ile ilgili Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu (1262 no.lu Kanun) Res. Gaz. 898/ 26.5.1928 - Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res. Gaz. 22218/2.3.1995
	Açıklama	: Bu konuda mevcut bir uygulama bulunmakla birlikte, kimi düzenlemelere ihtiyaç vardır.
14.	92/27/EEC	: Beşeri tıbbi ürünlerin etiket ve prospektüsleri ile ilgili Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: Beşeri ispençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Ambalaj ve Etiketleme Yönetmeliği Res.Gaz.20851/24.4.1991
	Açıklama	: Yönetmeliği mevcuttur, kimi eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.
15.	92/28/EEC	: Beşeri tıbbi ürünlerin tanıtımına ilişkin Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: Beşeri İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarların Tıbbi Tanıtım Yönetmeliği: Res. Gaz.20628/7.9.1990
	Açıklama	: Yönetmeliği mevcuttur, kimi eksikliklerin giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.
16.	92/73/EEC	: Tıbbi ürünlerle ilgili yasa, yönetmelik ve idari kararların yakınlaştırılmasına ilişkin 65/65/EEC ve 75/319/EE sayılı Konsey Direktiflerinin kapsamını genişleten ve homeopatik tıbbi ürünlerle ilgili ek hükümler getiren Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Bu konuda Türkiye'de düzenleme bulunmamaktadır.

17.	1768/92/EEC	: Tıbbi ürünler için ek koruma sertifikası oluşturulması ile ilgili Konsey Tüzüğü
	Türk mevzuatı	: 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında KHK Res. Gaz. 22326/27.6.1995 ve bu KHK'da Değişiklik Yapılmasına İlişkin 566 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname (No: 566) (22 Eylül 1995 tarih ve 22412 sayılı Resmi Gazete),
	Açıklama	: Söz konusu Kararname Türk Patent Enstitüsü tarafından uygulanmaktadır.
18.	93/41/EEC	: Özellikle biyoteknolojiden elde edilen ileri teknoloji ürünü tıbbi ürünlerin pazarda yer alması ile ilgili ulusal tedbirlerin yakınlaştırılmasına ve 87/22/EEC sayılı Direktifin yerini almasına dair Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Bu konuda Türkiye'de bir düzenleme bulunmamaktadır
19.	2309/93/EEC	: Beşeri ve veteriner tıbbi ürünlerin ruhsatlandırma ve izlenmesinde uygulanacak Topluluk kararları ve tıbbi ürünlerin değerlendirilmesi için bir Avrupa İlaç Ajansının Kurulması ile ilgili Konsey Tüzüğü
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Söz konusu Topluluk düzenlemesi, Topluluk üyesi ülkeleri bağlamakla birlikte, Türkiye'de Avrupa İlaç Ajansına benzer yapılanma ve işleve sahip bir yapılanmaya gidilmesi öngörülmektedir.
20.	297/95/EC	: Avrupa İlaç Ajansına ödenecek harçlarla ilgili Konsey Tüzüğü
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: Söz konusu Topluluk düzenlemesi, Topluluk üyesi ülkeleri bağlamakla birlikte, Türkiye'de Avrupa İlaç Ajansına benzer yapılanma ve işleve sahip bir yapılanmaya gidilmesi öngörülmektedir
21.	540/95/EC	: Toplulukta dolaşan ya da üçüncü ülkelere gönderilmiş olan beşeri ve veteriner tıbbi ürünler hakkında ciddi olmayan beklenmedik şüpheli advers etkilerin raporlanmalarının uyarlanmasına dair Konsey Tüzüğü
	Türk mevzuatı	: ...
	Açıklama	: İlaç Güvenliğinin İzlenmesi ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik taslağı üzerinde çalışmalar devam etmektedir.
22.	541/95/EC	: Bir Üye Devletin yetkili otoritesi tarafından alınan pazarlama ruhsatının varyasyonlarının değerlendirilmesi ile ilgili Konsey Tüzüğü
	Türk mevzuatı	: - İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu Res. Gaz. 898/26/5/1928 - Tıbbi Farmasötik ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res. Gaz. 22218/2.3.1995

		- Ruhsatlandırılmış veya Ruhsatlandırılma Başvurusu Yapılmış Tıbbi Ürünlerde Tip I ve Tip II Değişiklikler için Kılavuz (1 Ocak 2000 tarihinden itibaren yürürlüktedir.)
Açıklama	:	Pazarlama Varyasyonları ile ilgili Kılavuz mevcut olup, sözkonusu Topluluk düzenlemesi ile uyumludur. Ancak, varyasyonlarla ilgili bir Yönetmelik mevcut değildir.

23.	542/95/EC	: 2309/93/EEC kapsamında alınan pazarlama ruhsatının varyasyonlarının değerlendirilmesi ile ilgili Konsey Tüzüğü
------------	------------------	---

Türk mevzuatı	:	- İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu Res. Gaz. 898/26/5/1928
		- Tıbbi Farmasötik ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res. Gaz. 22218/2.3.1995
		- Ruhsatlandırılmış veya Ruhsatlandırılma Başvurusu Yapılmış Tıbbi Ürünlerde Tip I ve Tip II Değişiklikler için Kılavuz (1 Ocak 2000 tarihinden itibaren yürürlüktedir.)
Açıklama	:	Pazarlama Ruhsatının Varyasyonları Hakkındaki kılavuz söz konusu Topluluk düzenlemesi ile uyumludur. Ancak, varyasyonlarla ilgili bir Yönetmelik mevcut değildir.

24.	2141/96/EC	: 2309/93/EEC kapsamında alınan pazarlama ruhsatlarının transfer edilmesi için başvuruların değerlendirilmesi ile ilgili Konsey Tüzüğü
------------	-------------------	---

Türk mevzuatı	:	Tıbbi Farmasötik Ürünler Ruhsatlandırma Yönetmeliği Res. Gaz. 22218/23.3.1995
Açıklama	:	Topluluk tarafından verilen ruhsat söz konusu olduğu için Topluluğa üyelikle değerlendirilebilecek bir husustur.

Kan, kan ürünleri ve biyolojik ürünleri belgelendirme konularında yönetmelik çalışmaları sürdürülmektedir.

Kan ürünlerine ait özel reçete, karne ve kayıt sistemi oluşturmak, çeşitli önlemler almak ve programlar geliştirmek amacıyla devam eden çalışmaların sonuçlandırılıp uygulamanın 2001 yılı itibarıyla yürürlüğe girmesi hedeflenmektedir.

Veteriner Tıbbi Ürünler

"Hayvan Sağlığı Ürünleri Kanununa" ihtiyaç bulunmaktadır. Böylece, veteriner hekimliği ilaçları ve biyolojik maddelerin ruhsatlandırılması, üretilmeleri, üretim yerleri ve üretim şartlarının taşınması gereken asgari teknik ve hijyenik şartlar, depolama, satış ve dağıtım kanalları, tanıtım, kontrol, dış alım ve satımı, suçlar ve cezaları kapsayan düzenlemeler bir bütünlük içinde yapılabilecektir.

Veteriner ilaçları açısından mevzuat durumunu gösterir bir tablo aşağıda gösterilmektedir.

1.	81/851/EEC	: Veteriner ilaçları ürünleri
Türk mevzuatı	:	- Veteriner İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Sınıflandırma ve Ruhsatlandırma Yönetmeliği
		- Veteriner İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Etiket Yönetmeliği
Açıklama	:	Uyumludur ancak dar kapsamlı olduğundan daha geniş kapsamlı olan yeni yönetmelik hazırlanmıştır ancak yürürlüğe girmemiştir. 2001 yılı başında yürürlüğe girecektir.
2.	81/852/EEC	: Veteriner ilaçlarının test edilmesi açısından analitik, farmotoksikolojik ve klinik standartlar ve protokoller

Türk mevzuatı	:	Veterinerlik Farmasötik ve Tıbbi ürünleri ve Talimatları Hakkında Yönetmelik 96/10
Açıklama	:	Uyumludur ancak dar kapsamlı olduğundan daha geniş kapsamlı olan yeni yönetmelik hazırlanmıştır ancak yürürlüğe girmemiştir. 2001 yılı başında yürürlüğe girecektir.
3.	91/412/EEC	: Tıbbi veteriner ürünlerinin iyi imalat uygulamalarına ilişkin prensipler
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Konuyu bilen, yeterli eleman bulunduğu takdirde bu yönetmeliği 2 ay içerisinde yürürlüğe koyup uygulamak mümkün olacaktır. Bu nedenle teknik yardıma ihtiyaç duyulmaktadır.
4.	92/74/EEC	: Tıbbi veteriner ürünlerine ve buna ek olarak homeopathic veteriner ilaçlarına ilişkin yasa, yönetmelik ve hükümlerin uyumlaştırılmasının genişletilmesini düzenleyen direktif
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Uyumlu yeni yönetmelik hazırlanmıştır ancak yürürlüğe henüz girmemiştir. Talimatlar ise hazırlanmaktadır.
5.	86/609/EEC	: Deney ve diğer amaçlarla kullanılan hayvanların korunmasıyla ilgili üye devletlerin yasa, yönetmelik ve idari hükümlerinin uyumlaştırılması
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Mevzuat uyum çalışmalarına kısa sürede başlanılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Avrupa İlaç Ajansı ile ilgili AB düzenlemesi, Birlik üyesi ülkeleri bağlamaktadır. Türkiye'nin tam üye olmadan söz konusu Birlik düzenlemesini değerlendirmesi zorunlu olmamakla birlikte, Türkiye'de Avrupa İlaç Ajansı'na benzer işleve sahip bir yapılanmaya gidilmesi öngörülmektedir. Bunun için Fransa ve Almanya İlaç Kurumları model olarak alınmış olup, kozmetiklerin de bu kurum kapsamında değerlendirilmesi öngörülmektedir. Ancak böyle kapsamlı bir yapının oluşturulmasının, orta vadeden de uzun bir süreyi kapsayacağı düşünülmektedir.

Kan ürünleri konusunda yeni bir yapılanmaya ihtiyaç duyulacaktır.

Veteriner İlaç Enstitüsünün kurulması gerekecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Türk İlaç Kurumunun kurulması kapsamında, ilk aşamada;

- Denetim sisteminin AB'ye uyumu için İlaç Teftiş Anlaşması (Pharmaceutical Inspection Convention-PIC) üyeliğine kabul edilme şartının yerine getirilmesi ve
- Kurumun uygun bir statüde hizmet verebilmesi için döner sermayesinin oluşturulması öngörülmektedir.

Türk İlaç Kurumunun kurulmasıyla Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü'nün yeniden yapılanması, statüsünün yeniden belirlenmesi söz konusudur.

Ayrıca, Türk Akreditasyon Kurumunun faaliyete geçmesi ile uluslararası kabul edilebilir nitelikte akreditasyon laboratuvarlarının da kurulması ve hizmet vermesinin temini de sistemin sağlıklı bir biçimde yürütülmesi açısından önemlidir.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığındaki veterinerlik ilaçları ile ilgili şube müdürlüğü'nün daire başkanlığı seviyesine çıkarılarak, idari faaliyetlerle ilgili olarak müştemilatın temini gerekmektedir. Ayrıca,

laboratuvarların müşteriler yönünden desteklenmesi ve merkez teşkilatı ile laboratuvarlarda çalışmayı teşvik amacıyla gerekli imkanların sağlanması önem taşımaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeni yapılanmaya uygun olarak, gerekli eleman ihtiyacını karşılamak ve mevcut elemanların niteliklerini artırmak üzere üniversitelerle işbirliği içinde yüksek lisans veya özel eğitim programlarının düzenlenmesi ve uygulamanın yerinde izlenip değerlendirilmesi açısından teknik personelin bazı Avrupa ülkelerinde yerinde eğitimi de öngörülmektedir. Aynı durum, modernize edilecek Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığının laboratuvarında çalışacak personelin eğitimi bakımından da önemlidir.

Bu kapsamda, kan ve kan ürünleri belgelendirme prosedürlerinin öğrenilmesi, uygulanabilmesi ve denetimlerinin daha sağlıklı yapılabilmesi amacıyla iki kişinin iki ay süreyle Hollanda veya Belçika'da eğitilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, referans laboratuvarlarının çalışma disiplininin yerinde öğrenilmesi amacıyla iki kişinin üç ay süreyle Almanya veya Fransa'da eğitilmesi öngörülmektedir.

Avrupa Birliği ile uyumun sağlanması için laboratuvarların standardizasyonu ve denetçi eğitimi gibi konularda teknik personelin AB ülkelerinde eğitimi uygun olacaktır.

İlaveten, kan ve kan ürünleri ile ilgili projelerin sürdürülebilmesi için yetişmiş teknik elemana ve alt yapıya ihtiyaç bulunmaktadır.

Veteriner İlaçları ile ilgili olarak önümüzdeki yıllarda karşılanması gereken ihtiyaçlar aşağıda belirtilmiştir.

- Tarım ve Köyişleri Bakanlığındaki şube müdürlüğünün personel sayısının 16'ya çıkarılması,
- Laboratuvar personel sayısının asgari 12'ye çıkarılarak veteriner hekimin yanında kimyager ve eczacıların istihdamının sağlanması,
- Laboratuvar personelinin temel analizler ve GLP (iyi laboratuvar uygulamaları) yönünden kısa süreli eğitimi,
- En az iki elemanın üretim tesislerinin kuruluş ve etkili denetimi amacıyla GMP (iyi imalat uygulamaları) yönünden eğitimi,
- İlaç sektöründe tecrübesi olan personelin laboratuvarlarda istihdamının sağlanması,
- Uzman personelin istihdamını teşvik edecek uygulamaların yürürlüğe konulması,
- Tüm personelin yabancı dil eğitiminin sağlanması,
- Yeni farmasötik terkipler ve analizleri hakkında personelin yurtdışı eğitimi,

f) Gerekli yatırımlar

Türk İlaç Kurumunun kurulmasını öngören tasarı, Sağlık Bakanlığı açısından revizyon niteliği taşımaktadır. Bu çalışma projelendirilerek Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığına iletilmiştir. Ancak, projede talep edilen bütçe yerine, kurumun yeniden yapılanmasına yönelik olarak Sağlık Bakanlığı 2001 yılı yatırım ödeneklerine Etüt Proje olarak 5 Milyar TL konulmuştur. 5 Milyar TL'lik ödenek, yapılması gerekli olan çalışmaların oluşturulması için kaynak olarak kullanılacaktır.

Türk İlaç Kurumunun uygun bir statüde hizmet verebilmesi için, ilaç ve kozmetik alanlarında hizmet veren Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezi Başkanlığının laboratuvar şartlarının iyileştirilmesi, elektronik ortamda dosya kabulünü ve arşivlenmesini sağlayacak etkin bir bilgisayar altyapısının oluşturulması öngörülmektedir.

Kozmetik ve biyoteknolojik ürünler laboratuvarlarının Avrupa standartlarında modernizasyonu, radyofarmasötik ürünler ve tıbbi gazlar için Avrupa standartlarında kalite kontrol laboratuvarlarının kurulması önem taşımaktadır. Ayrıca, kan ürünlerinin analizi için referans laboratuvarı oluşturulması gerekmektedir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleşmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Finansman kaynağı olarak aşağıda sıralanan imkanlar değerlendirilmektedir.

- MEDA (Akdeniz Kalkınma Programı) II
- Avrupa Stratejisi / Katılım Öncesi Stratejisi Tüzükleri çerçevesinde ayrılacak fonlar
- Diğer Avrupa Birliği Kaynakları
- Sektörel Sivil Toplum Örgütleri
- Mali destek verebilecek uluslararası diğer kuruluşlar

4.2.7. Kozmetik

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

8 Nisan 1994 tarih ve 21899 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Kozmetik Yönetmeliği, kozmetiklerin üretim ve ithal izinleri ve kontrollerine ilişkin kuralları belirlemek ve insan sağlığına zarar vermeyecek nitelikte olması amacına yöneliktir. Söz konusu yönetmelik, kozmetik olarak kabul edilen madde ve ürünler ile bunların sınıflandırılması, üretim ve ithal izni verilmesi, ambalaj bilgileri, kontrolleri ve tanıtımlarına ilişkin esaslar ile üretim yerlerinin taşınması gereken özellikler ve kozmetik ürünlere ilişkin tedbirleri kapsamaktadır.

Kozmetiklerin piyasaya arz edilmeden önce izin alınması zorunluluğu bulunmaktadır. Bu ürünlerin analiz yöntemleriyle ilgili uygulamalar bulunmakla birlikte, bu husus Türk mevzuatında ayrıca düzenlenmiş değildir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilmeyen, ancak, sorumlu kuruluş tarafından değerlendirmeye alınan AB Mevzuatı aşağıdadır:

78/45/EEC

c) Sorumlu kuruluş

Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Kozmetik Kanunu (23 Şubat 1994 tarih ve 21861 sayılı Resmi Gazete)
- Kozmetik Yönetmeliği (8 Nisan 1994 tarih ve 21899 sayılı Resmi Gazete)

- Kozmetik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (28 Ocak 1998 tarih ve 23244 sayılı Resmi Gazete)

Kozmetikler

1.	76/768/EEC	:	Kozmetik ürünlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına dair Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	:	- Kozmetik Kanunu (23 Şubat 1994 tarih ve 21861 sayılı Resmi Gazete) - Kozmetik Yönetmeliği (8 Nisan 1994 tarih ve 21899 sayılı Resmi Gazete) - Kozmetik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (28 Ocak 1998 tarih ve 23244 sayılı Resmi Gazete)
	Açıklama	:	Uyumlu
2.	80/1335/EEC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili ilk Komisyon Direktifi
	Türk mevzuatı	:	...
	Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
3.	82/434/EEC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili ikinci Komisyon Direktifi
	Türk mevzuatı	:	...
	Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
4.	83/514/EEC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili Üçüncü Komisyon Direktifi
	Türk mevzuatı	:	...
	Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
5.	85/490/EEC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili Dördüncü Komisyon Direktifi
	Türk mevzuatı	:	...
	Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
6.	87/137/EEC	:	Kozmetik ürünlerde Üye devletlerin yasalarının yaklaştırılması hakkındaki Konsey Direktifinin eklerinin teknik sürecinin adapte edilmesi hakkında Dokuzuncu Komisyon Direktifi(76/768/EEC sayılı Direktife değişiklik getirmektedir)
	Türk mevzuatı	:	...

Açıklama	:	Bu konuda Türkiye’de bir düzenleme bulunmamaktadır
7. 93/73/EEC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili Beşinci Komisyon Direktifi
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
8. 95/17/EC	:	Kozmetik ürünlerin etiketlenmesi için kullanılan liste ile ilgili Konsey Direktifinin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kuralların oluşturulduğu Komisyon Direktifi
Türk mevzuatı	:	- Kozmetik Kanunu (23 Şubat 1994 tarih ve 21861 sayılı Resmi Gazete) - Kozmetik Yönetmeliği (8 Nisan 1994 tarih ve 21899 sayılı Resmi Gazete) - Kozmetik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (28 Ocak 1998 tarih ve 23244 sayılı Resmi Gazete)
Açıklama	:	Uyumlu
9. 95/32/EC	:	Kozmetik Ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz ve yöntemlerle ilgili üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılması ile ilgili Altıncı Komisyon Direktifi
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.
10. 96/335/EC	:	Kozmetik ürünlere uygulanan(yardımcı) maddelerin ortak nomenklatürünün oluşturulmasına dair Komisyon Direktifi
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Bu konuda Türkiye’de bir düzenleme bulunmamaktadır.
11. 96/45/EC	:	Kozmetik ürünlerin kompozisyonlarının kontrolü için gerekli analiz yöntemleri ile ilgili üye devletlerin yasalarının yaklaştırılması ile ilgili Yedinci Komisyon Direktifi
Türk mevzuatı	:	...
Açıklama	:	Uygulamada mevcut olmakla birlikte, yasal düzenlemesi bulunmamaktadır. Uyum çalışmaları devam etmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Kozmetiklerin Türkiye’de piyasaya arz edilmesinden önce izin alma zorunluluğu bulunmaktadır. Ticarete teknik engel oluşturan bu durumun giderilmesi, AB ülkelerinde uygulanan piyasa kontrol (in market control) yöntemlerine geçilmesi ile mümkün olacaktır. Kozmetiklerin analiz yöntemleriyle ilgili düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kozmetiklerin, kurulması öngörülen Türk İlaç Kurumu kapsamında değerlendirilmesi öngörülmektedir.

Ayrıca, söz konusu Kurumun kurulmasıyla Sağlık Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü’nün yeniden yapılanması, statüsünün yeniden belirlenmesi söz konusudur.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Kozmetiklerin analiz metotlarının kontrol edilmesi ile ilgili düzenlemenin yapılması gerekmektedir.

Ayrıca, Türk Akreditasyon Kurumunun faaliyete geçmesiyle uluslararası kabul edilebilir nitelikte akreditasyon laboratuvarlarının da kurulması ve hizmet vermesinin temini de sistemin sağlıklı bir biçimde yürütülmesi açısından önemlidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Türk İlaç Kurumu kapsamında yeni yapılanmaya uygun olarak, gerekli eleman ihtiyacını karşılamak üzere üniversitelerle işbirliği içinde yüksek lisans veya özel eğitim programlarının düzenlenmesi gerekecektir.

Aynı durum, modernize edilecek Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığının laboratuvarında çalışacak personelin eğitimi açısından da önemlidir.

f) Gerekli yatırımlar

Laboratuvarların iyileştirilmesi, gerekirse yenilerinin kurulması gerekecektir. Bu bağlamda, kozmetiklerin teknik içeriğinin incelenmesi bakımından hizmet veren Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığının laboratuvar hizmetlerinin iyileştirilmesi, modernize edilmesi AB müktesebatına uyumun tatmin edici bir düzeyde gerçekleşmesi açısından oldukça önemlidir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

- MEDA (Akdeniz Kalkınma Programı) II
- Avrupa Stratejisi/Katılım Öncesi Stratejisi Tüzükleri çerçevesinde ayrılacak fonlar
- Diğer Avrupa Birliği Kaynakları
- Sektörel Sivil Toplum Örgütleri
- Mali destek verebilecek uluslararası diğer kuruluşlar

4.2.8. Yasal Metroloji ve Hazır Ambalajlama

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Uluslararası izlenebilir ölçü zinciri oluşturularak ticarete kullanılan ölçü aletlerinin üretimi ve kullanımı aşamasında gerekli olan kalibrasyon hizmetleri için altyapıdaki eksikliklerin giderilmesine yönelik çalışmalar ve bu kapsamda il laboratuvarlarının iyileştirilmesi çalışmaları sürdürülmektedir.

Yasal metrolojiden sorumlu kuruluş Sanayi ve Ticaret Bakanlığıdır. Yasal metrolojiyi düzenleyen 3516 sayılı "Ölçü ve Ayar" Kanunu 21.01.1989 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu Kanunun amacı, milli ekonominin ve ticaretin gereklerine ve kamu yararına uygun olarak Türkiye hudutları içinde her türlü ölçü ve ölçü aletlerinin doğru kalibrasyonlu ve uluslararası birimler sistemine uygun olarak imalini ve kullanılmasını sağlamaktır.

Bu amaçla, bu Kanun kapsamındaki ölçü aletleri, Bakanlığın 80 il müdürlüğü bünyesinde kurulan Ölçü ve Ayar Teşkilatı tarafından ilk, periyodik, ani, şikayet ve stok muayenelerine tabii tutulmakta ve uygun olanlar

damgalanmakta veya belgelenmektedir. "Türk - Alman Teknik İşbirliği Anlaşması" uyarınca Türk ve Alman Hükümetleri arasında 13.09.1993 tarihinde imzalanan "Türkiye'de Metroloji ve Kalibrasyonun Geliştirilmesi" Projesi halen yürütülmektedir. Söz konusu Proje ve Metroloji Yıllık Yatırım Programı çerçevesinde, ticarete kullanılan ölçü aletlerinin muayenelerinin yapılması ve Bakanlık bünyesinde otonom bir metrolojik kontrol teşkilatı kurulması amaçlanmaktadır. Bu Projelerle, halen 80 ilde bulunan Ölçü ve Ayar Teşkilatının gerekli teçhizat, alet ve ölçü etalonları ile donatılması amaçlanmaktadır.

Almanya ile Türkiye'nin ortak yürüttüğü Türkiye'de Metroloji ve Kalibrasyonun Geliştirilmesi Projesi kapsamında, ölçü aletlerinin muayeneleri için, diğer 74 ile örnek teşkil edecek olan altı pilot ilde (Ankara, İstanbul, Konya, İzmir, Gaziantep ve Samsun) Metroloji ve Kalibrasyon laboratuvarları kurulmuştur. Bu altı laboratuvar kısmen Alman kısmen Türk tarafınca alınan tam donanımlı akaryakıt ölçekli araçlar, muayene araçları ve etalonları ile donatılmıştır. Ölçüler ve Standartlar Genel Müdürlüğünden 10 personel ve pilot illerden de ilgili personel Almanya'da PTB Enstitüsünde birer yıl süreyle eğitime tabi tutulmuştur.

Türkiye, OIML'nin muhabir üyesidir. Ayrıca, yasal metroloji alanında ise BIPM'e tam üyedir.

Türkiye'de Bilimsel Metroloji'den sorumlu kuruluş Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumuna (TÜBİTAK) bağlı Ulusal Metroloji Enstitüsü (UME)'dür. UME halen EUROMET'in tam üyesidir. UME ve TSE, ayrıca, endüstriyel metroloji yani kalibrasyon'da yapmaktadır. UME'nin Alman PTB'den izlenebilirliği bulunmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Ticarete konu ölçü aletleri ile ilgili teknik mevzuatın uyumlaştırılması görevi Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölçüler ve Standartlar Genel Müdürlüğü koordinatörlüğünde yürütülmektedir.

d) Nihai hedef

Daha çok tüketiciye yönelik olarak kullanılan ölçü ve tartı aletlerinin kalibrasyonları ve izlenebilirliğinin sağlanabilmesi için ülkede otonom yasal metroloji sistemini kurmak ve uygulamaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Merkez ve Taşra Teşkilatındaki personeli, piyasa gözetimini 3516 sayılı "Ölçü ve Ayarlar Kanunu" ve bu Kanuna istinaden çıkartılmış bulunan ilgili mevzuat (yönetmelik, tebliğ talimat, vb.) çerçevesinde gerçekleştirmektedir.

Halen, bu kapsamda, 15.04.2000 tarihinde yürürlüğe giren "Otomatik Olmayan Tartı Aletleri Muayene Yönetmeliği", 27.04.1994 tarihinde yürürlüğe giren "Ölçü ve Ölçü Aletleri Muayene Yönetmeliği", 17.02.2000 tarihinde yürürlüğe giren "Ölçü ve Ölçü Aletlerinin İthalatında ve İhracatında Uygulanacak İşlemler Hakkında Yönetmelik" ve 21.02.2000 tarihinde yürürlüğe giren "Ölçü ve Ölçü Aletlerinin Marka Kaydı ile Tip ve Sisteminin Onaylanması Hakkında Yönetmelik" uygulanmaktadır.

Buna göre; ölçü aletleri ile ilgili 25 adet ana direktiften uyumlaştırma çalışması gerçekleştirilen 6 adedi aşağıda belirtilmektedir. Geriye kalan direktifler ile ilgili çalışmalar devam etmektedir.

Yasal Metroloji ve Hazır Ambalajlama ile ilgili Uyumlaştırılan Mevzuat

1. 71/317/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 02.12.1996 tarih ve 22835 sayılı Resmi Gazete)
2. 74/148/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 02.12.1996 tarih ve 22835 sayılı Resmi Gazete)
3. 86/217/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 23.01.2001 tarih ve 24296 sayılı Resmi Gazete)
4. 76/766/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 13.02.2001 tarih ve 24317 sayılı Resmi Gazete)

5. 76/765/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 14.02.2001 tarih ve 24318 sayılı Resmi Gazete)

6. 76/891/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 15.02.2001 tarih ve 24319 sayılı Resmi Gazete)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İlgili mevzuat Türk hukuk sistemine yönetmelik olarak kazandırılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

“Türkiye’de Metroloji ve Kalibrasyonun Geliştirilmesi” Projesi ile 1991 yılından bu güne uygulanan yıllık yatırım programlarında yer alan Metroloji Projesi çerçevesinde, Türkiye’de, UME, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve TSE arasında izlenebilirliğin sağlanabilmesi ve Sanayi ve Ticaret Bakanlığı sorumluluğundaki ticarete kullanılan ölçü aletlerinin kontrollerinin yapılması amacıyla Bakanlık bünyesinde otonom bir metrolojik kontrol teşkilatı kurulması amaçlanmaktadır.

Ölçü ve kalibrasyon faaliyetlerinin yurt genelinde daha etkin, süratli ve verimli bir şekilde yerine getirilebilmesi ve sürekli bir izlenebilirliğin sağlanabilmesi amacıyla Ölçü ve Kalibrasyon Merkezi Laboratuvarının kurulması ve diğer il laboratuvarlarının tam kadro eğitilmiş personel ve tam donanımlı olarak faaliyete geçirilmesi zaruridir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Firmaların da uyum kapsamındaki gelişmeleri izleyebilmeleri için gerekli tedbirleri almaları gerekmektedir. Bunun için de özel sektörün bilgilendirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Orta vadede ilave personele ihtiyaç vardır. Merkez laboratuvarı ve il laboratuvarlarındaki personelin eğitimi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Ölçü aletleriyle ilgili olarak merkez laboratuvarı ve hizmet binası ile il laboratuvarlarının kurulması amacıyla yatırıma ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Mevzuat uyum çalışmalarının büyük ölçüde 2001 yılı içerisinde tamamlanması hedeflenmektedir.

IV. Finansman

İdari İşbirliği Fonu, ve diğer kaynakların biran önce harekete geçirilmesi gerekli görülmektedir. Ayrıca, özellikle metroloji ve kalibrasyon ile ilgili projeler finansmanı MEDA bütçesinden sağlanacak olan MSDK Projesi içerisinde ele alınabilir.

4.2.9. Elektriksel Risk ve Elektrikli Techizat

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Konuyla ilgili Türk Standartlarını esas alan Tebliğler yürürlükte. Bu Tebliğlere uygunluk değerlendirme ve deneyler ise Türk Standartları Enstitüsü laboratuvarlarında yapılmaktadır.

Bu alandaki piyasa gözetimi, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından 1705 sayılı "Ticarette Taşışın Men'i ve İhracatın Murakebesi Hakkındaki Kanun" ve 4077 sayılı "Tüketicinin Korunması Hakkındaki Kanun" uyarınca gerçekleştirilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilmeyen, ancak, sorumlu kuruluş tarafından değerlendirmeye alınan AB mevzuatı aşağıda sıralanmaktadır:

- 84/539/EEC
- 94/26/EEC

c) Sorumlu kuruluş

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı

d) Nihai hedef

Bu konuda ilgili Avrupa Birliği mevzuatının tamamının uyumlaştırılması ve özellikle Elektromanyetik Uyumluluk ile ilgili uygunluk değerlendirme ve belgelendirme işlemlerinin tamamının Türkiye'de yapılmasının sağlanması planlanmaktadır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Bu konuda uygulanmakta olan Türk Standartlarını esas alan Tebliğler mevcuttur.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Anılan mevzuat Türk hukuk sistemine yönetmelik olarak kazandırılacaktır. Müteakiben ilgili tebliğler yürürlükten kaldırılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Özellikle Yeni Yaklaşım Direktiflerinin uygulanmasına yönelik olarak yayımlanacak olan Çerçeve Kanun uyarınca uygunluk değerlendirme ve belgelendirme kuruluşları tayin edilecektir. Ayrıca, bu konularda, yüksek risk unsuru içeren uygunluk değerlendirme işlemlerini yürütecek olan onaylanmış kuruluşların tayini ve bunların AB Komisyonuna bildirim yapılacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Özellikle Yeni Yaklaşım Direktiflerinin yürürlüğe girmesi ile alınacak tedbirler yayımlanacak olan Çerçeve Kanun içeriğinde ele alınmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB teknik mevzuatı hazırlandıktan sonra Klasik Yaklaşım ve Yeni Yaklaşım kapsamındaki mevzuat hakkında sanayiciyi bilgilendirme ihtiyacı vardır.

f) Gerekli yatırımlar

Türkiye'nin bu konudaki uygunluk değerlendirme ve belgelendirme işlemlerinde kendi kendine yeter bir ülke olmayı hedeflemesi sebebiyle gerek kamu gerekse özel sektör yatırımlarına ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Bu konudaki mevzuat uyumu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

İdari İşbirliği Fonu ve diğer kaynakların biran önce harekete geçirilmesi gerekli görülmektedir. Ayrıca, özellikle test ve belgelendirme ile ilgili projelerin finansmanı MEDA bütçesinden sağlanacak olan MSDK Projesi içerisinde ele alınabilir.

4.2.10. Telekomünikasyon

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye, Avrupa Posta ve Telekomünikasyon Birliği (CEPT- Conference of the European Postal and Telecommunication), Avrupa Telekomünikasyon Standartları Enstitüsü (ETSI- European Telecommunication Standardization Institute) ve Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (ITU-International Telecommunication Union) gibi çeşitli uluslararası kuruluşlara üye olup, bu organizasyonlar ile telekomünikasyon sektöründe yakın işbirliği içinde bulunmaktadır. Ayrıca, telekomünikasyon sektörünün gerek üretim ve montaj alanında ve gerek regülasyon alanında Avrupa'yı yakından takip etmesi nedeniyle, AB mevzuatına uyum bakımında en az sorunla karşılaşılabilecek alanlardan birisini oluşturmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

TBMM tarafından onaylanan 4502 sayılı yasa gereğince, Telsiz Genel Müdürlüğü lağvedilerek, 15 Ağustos 2000 tarihi itibarıyla Telekomünikasyon Kurumu faaliyete geçmiş bulunmaktadır. Telekomünikasyon Kurumu söz konusu yasa gereğince Ulaştırma Bakanlığının ilgili kurumu haline getirilerek özerk bir yapıya kavuşturulmuş olup, gerek telekomünikasyon ve gerek radyokomünikasyon sektöründeki çalışmalardan sorumlu bulunmaktadır.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

AB telekomünikasyon standartlarının da temelini teşkil eden CEPT, ETSI ve ITU gibi uluslararası standardizasyon kuruluşları tarafından hazırlanan teknik düzenlemelere uygun olarak Kurum bünyesinde mevcut laboratuarda telekomünikasyon ve radyokomünikasyon cihazlarının bazıları için test yapılabilmektedir. Ancak, harmonize bandta çalışan ya da kurum laboratuvarında testi yapılamayan cihazlar, akredite edilmiş, Avrupa'da yerleşik herhangi bir laboratuardan alınmış Tip Onayı Sertifikasına sahip olmaları halinde kabul edilmektedir.

Telekomünikasyon alanındaki AB müktesebatı ile Türk mevzuatı genel olarak uyumlu bulunmaktadır. Diğer taraftan, henüz tam uyumun sağlanmadığı Komisyon Kararları ile ilgili olarak mevcut durum aşağıda yer almaktadır:

AB Mevzuatı	Mevcut Durum
98/543/EC	: Mobil telefon hizmetlerinde herhangi bir tekel durumu bulunmamaktadır. Halihazırda iki adet GSM 900 işletmecisi faaliyet göstermekte olup, 2001 yılının başlarında iki adet GSM 1800 işletmecisinin daha faaliyete geçmesi beklenmektedir.
98/577/EC	: VSAT haberleşme sistemi kullanılmakta olup, milli frekans planlamasına göre başka bir frekans bandında kullanılmaktadır.

98/535/EC	:	TFTS'ye ayrılan bant ve teknik kriterler uyumlu olmakla birlikte henüz kullanıma girmemiştir.
99/497/EC	:	Uyumlu olmakla birlikte, şu aşamada DECT/GSM çift modlu terminal cihazı kullanılmamaktadır.
98/522/EC	:	Uyumlu olmakla birlikte, şu aşamada ERMES sistemi kullanılmamaktadır.
99/645/EC	:	Uyumlu olmakla birlikte, şu aşamada TETRA sistemi kullanılmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

99/5/EC işaretli, radyo ve telekomünikasyon cihazlarının karşılıklı kabulüne ilişkin Direktife uyum hususunda ise; gerek 4502 sayılı Kanun ve gerek ilgili diğer kanunlarda yapılacak değişiklikler söz konusu uygulamaların gündeme getirilmesi halinde değerlendirilecektir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

99/5/EC işaretli Direktife uyum kapsamında, sonraki aşamalarda değerlendirilecektir.

d) Gerekli yatırımlar

99/5/EC işaretli Direktife uyum kapsamında, sonraki aşamalarda değerlendirilecektir.

III. Takvim

Türk mevzuatının AB ile uyumlaştırılması çalışmaları halen devam etmekte olup, kısa vadeli yapılanma çerçevesinde Telekomünikasyon Kurumu 4502 sayılı yasa ile kurulmuş bulunmaktadır. Diğer mevzuat uyum çalışmalarının ise orta vadede tamamlanabileceği tahmin edilmektedir.

IV. Finansman

Konu ile ilgili olarak Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin gerçekleşmesi ve uygulamaya geçirilmesi için gereken harcamaların finansmanı ve finansman kaynakları ileride karşılaşılabilecek durumlar göz önüne alınarak belirlenecektir.

4.2.11. Oyuncaklar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Oyuncaklarla ilgili olarak, "Gıda Maddelerinin ve Umumi Sağlığı İlgilendiren Eşya ve Levazımın Hususi Vasıflarını Gösteren Tüzük" çerçevesinde yasal düzenlemeler mevcuttur. Ancak bu düzenlemeler yetersiz bulunmaktadır. AB direktifleriyle uyumlu Oyuncak Yönetmeliği Taslağı hazırlanmış olup, Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan Çerçeve Kanununun yürürlüğe girmesi ertesinde yürürlüğe konulacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

8326 sayılı Gıda Maddelerinin ve Umumi Sağlığı İlgilendiren Eşya ve Levazımın Hususi Vasıflarını Gösteren Tüzük (18.10.1952)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB direktifleriyle uyumlu Oyuncak Yönetmeliği Taslağı hazırlanmış olup, Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan Çerçeve Kanununun ilgili Yönetmeliklerinin yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Oyuncak güvenliği ile ilgili onaylanmış kuruluşların atanması ve çalışmaya başlaması gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Oyuncak Yönetmeliği yürürlüğe girdikten sonra gerekli değişiklikler tespit edilecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Oyuncak Yönetmeliği yürürlüğe girdikten sonra gerekli ek personel ihtiyacı tespit edilecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Oyuncak Yönetmeliği yürürlüğe girdikten sonra gerekli yatırımlar tespit edilecektir.

III. Takvim

6 Mart 1995 tarih ve 1/95 Sayılı Ortaklık Konseyi Kararının 8-11. maddelerine istinaden, oyuncaklar konusundaki çalışmaların 31.12.2000 tarihine kadar tamamlanmış olması gerekmektedir. Ancak, henüz tamamlanmamış olan bu çalışmaların kısa vadede sona erdirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

- MEDA (Akdeniz Kalkınma Programı) II
- Avrupa Stratejisi / Katılım Öncesi Stratejisi Tüzükleri çerçevesinde ayrılacak fonlar
- Diğer Avrupa Birliği Kaynakları
- Sektörel Sivil Toplum Örgütleri
- Mali destek verebilecek uluslararası diğer kuruluşlar

4.2.12. Diğer Ürün Grupları

4.2.12.1 Tekstil

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

73/44/EEC, 96/73/EC ve 96/74/EC sayılı AB mevzuatına ilişkin yönetmelik çalışmaları sürdürülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

İkili ve Üçlü Lifli Tekstil Ürünleri ile ilgili olarak hazırlanan yönetmelik taslakları Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Ölçüler ve Standartlar Genel Müdürlüğüne ilgili kurum ve kuruluşların görüşüne sunulmuştur. Tekstil ürünlerinin isimleri ile ilgili olarak hazırlanan yönetmelik taslağı üzerinde Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğüne yürütülen çalışmalar devam etmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Anılan mevzuat Türk hukuk sistemine yönetmelik olarak kazandırılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bu konuda yeni bir kurumsal değişiklik öngörülmemektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Bu konuda ek bir ihtiyaç henüz belirlenmemiştir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Bu konuda ek personel ihtiyacı henüz belirlenmemiştir.

f) Gerekli yatırımlar

Bu konuda ek yatırım henüz öngörülmemektedir.

III. Takvim

Mevzuat uyumu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması öngörülmektedir.

IV. Finansman

Bu konuda ek finansman ihtiyacı henüz belirlenmemiştir.

4.2.12.2 Tıbbi Cihazlar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Tıbbi cihazlar ve vücuda yerleştirilebilir aktif tıbbi cihazlarla ilgili herhangi bir yasal düzenleme bulunmamaktadır. Bununla birlikte, bazı tıbbi cihazların ithalatı, Başbakanlık Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından yayımlanan "Dış Ticaret Tebliği" çerçevesinde yürütülmektedir. Şu anda 2001/4 sayılı (RG No: 24271, 25.12.2000) Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği kullanılmaktadır. Tıbbi cihazlarla ve vücuda yerleştirilebilir aktif tıbbi cihazlarla ilgili yasal boşluğu gidermek amacıyla, AB'nin ilgili direktifleri doğrultusunda yönetmelik taslakları hazırlanmıştır. Yönetmeliklerin yürürlüğe girmesi için Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan Çerçeve Kanununun ve ilgili yönetmeliklerin çıkması beklenmektedir.

"Vücut Dışında Kullanılan Tıbbi Tanı Ürünleri Yönetmeliği" mevcut olmakla birlikte, Yönetmelik AB mevzuatına göre revizyona ihtiyaç duymaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Tıbbi Cihazların İthalatında uygulanan "25 Aralık 2000 tarih ve 24271 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Dış Ticarete Standardizasyon Tebliği (2001/4)",
- Vücut Dışında Kullanılan Tıbbi Tanı Ürünleri Yönetmeliği (13.11.1999 tarih ve 23875 sayılı Resmi Gazete).

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Tıbbi cihazlarla ilgili yasal boşluğu gidermek amacıyla, AB'nin ilgili direktifleri doğrultusunda Tıbbi Cihaz Yönetmeliği ve Vücuda Yerleştirilebilir Aktif Tıbbi Cihazlar Yönetmeliği Taslağı hazırlanmış ve yayım aşamasına gelmiştir. Bu yönetmelik taslaklarının "Ürünle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanmasına ve Uygulanmasına İlişkin Kanun" (Çerçeve Kanunu) ve AB' nin bu konuda yaptığı yeni düzenlemeler çerçevesinde tekrar gözden geçirilerek yayımlanması gerekmektedir.

"Vücut Dışında Kullanılan Tıbbi Tanı Ürünleri Yönetmeliği" mevcut olmakla birlikte, Yönetmelik AB mevzuatına göre revizyona ihtiyaç duymaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Tıbbi cihazlarla ilgili tüm işlemlerin (imalatçı kayıtlarının yapılması, onaylanmış kurumların atanması ve AB Komisyonu'na bildirilmesi, piyasa gözetiminin yapılması, ürünlerin mevzuata uygunluğunun kontrolü için gerekli olan referans laboratuvarlarının kurulması, CE işaretlemesinin kontrol ve denetim mekanizmasının oluşturulması, klinik araştırmalar vb.) yürütülmesinden sorumlu, Sağlık Bakanlığı çatısı altında bir birimin oluşturulması ve bu kapsamda, söz konusu yeni yapılanmayı mümkün kılacak kurumsal değişikliklerin yapılması gerekmektedir. Halihazırda, bu sistemi kurmak amacıyla, sekreteryaya işlemlerini yürütmek üzere Sağlık Bakanlığı Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğünde 28 Aralık 1999 tarihinde "Tıbbi Ürün Güvenliği Daire Başkanlığı" oluşturulmuştur.

Ayrıca, Sağlık Bakanlığında tıbbi cihazlar konusunda her türlü işlemi yapan tek bir birim olmamasından ve çok az sayıda kontrol edilen cihazların da farklı birimler tarafından farklı prosedürlerle kontrol edilmesinden dolayı işlemlerin yürütülmesinde pek çok sorunla karşılaşmaktadır. Ayrıca, tıbbi cihaz ithalatında kontrol işlemini yürüten birimlerin, teknik bilgi ve altyapı yetersizliği nedeniyle bu işlemler sağlıklı bir şekilde yapılamamaktadır.

Bu kapsamda yapılan toplantılar sonucunda, anılan Bakanlığa bağlı müstakil "Tıbbi Cihaz Dairesi Başkanlığı" kurulması için Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 181 sayılı KHK'da değişiklik yapılmasına dair "Kanun Tasarısı Taslağı" hazırlanmıştır. Hazırlanan "Kanun Tasarı Taslağı" gerekçeleriyle birlikte ilgili kurumların görüşüne sunulmuştur.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tıbbi cihazlar konusunda AB düzenlemelerinin ülkemizde tamamen uygulanmaya başlanmasıyla birlikte, piyasa gözetim sistemi ve CE işaretlemesinin kontrol ve denetim mekanizmasının oluşturulması

gerekmektedir. Bu kapsamda, iyi işleyen gözetim ve denetim sisteminin oluşturulmasına ve bu işlemleri yürütecek kalifiye personelin yetiştirilmesine ihtiyaç duyulacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB'nin tıbbi cihazlarla ilgili direktifleri doğrultusunda Sağlık Bakanlığı bünyesinde gerçekleştirilecek olan yeni yapılanmada, öncelikle, 10 teknik personelin ikişer aylık sürelerle, bu konudaki sistemi etkin olarak sürdüren AB ülkelerinden (İngiltere, Almanya, Fransa) birinde eğitim alması öngörülmektedir.

Ayrıca, tıbbi cihazlar konusundaki yapılanma ülkemizde yeni olup, anlaşılması zor bir sistemdir. Aday ülkelere, AB Komisyonunda yapılan toplantılara sistemi ülkelerinde oluşturmaları için "aday ülke statüsü" çerçevesinde gözlemci olarak katılma hakkı tanınmaktadır. Bu nedenle, bu toplantılara Türkiye'nin de "gözlemci" statüsünde düzenli katılımın sağlanması yararlı olacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Sağlık Bakanlığında tıbbi cihazlar konusunda her türlü işlemi yapan tek bir birimin oluşturulması amacıyla, anılan Bakanlık bünyesinde kurulması öngörülen "Tıbbi Cihaz Dairesi Başkanlığı"nın ilk kuruluş çalışmaları için gerekli çekirdek kadronun eğitimi ve asgari alt yapının oluşturulması için yatırım ihtiyacı olduğu tespit edilmiştir. Gerekli yatırım miktarının tespiti amacıyla, bu konu kapsamındaki tüm uygulamalarda AB sistemine bire bir uyum ve sistemde yer alan tüm işlemlerin ülkemizde uygulamaya geçirilmesi aşamasında merkezi yapının geliştirilmesi, referans laboratuvarlarının oluşturulması ve benzeri durumlar için, ayrı bir bütçe çalışmasının yapılması gerekmektedir.

III. Takvim

6 Mart 1995 tarih ve 1/95 Sayılı Ortaklık Konseyi Kararının 8-11. maddelerine istinaden, tıbbi cihazlar ve vücuda yerleştirilebilir aktif tıbbi cihazlar konularındaki uyumlaştırma çalışmalarının 31.12.2000 tarihine kadar tamamlanması öngörülmüştür. Ancak, konunun zorluğu ve anlaşılmasındaki güçlükler nedeniyle çalışmalar tamamlanamadığından, Ulusal Program kapsamında, çalışmaların kısa vadede tamamlanması hedeflenmektedir. Vücut dışında kullanılan (invitro) tıbbi tanı ürünlerine ilişkin mevzuatın ise orta vadede uyumlaştırılması öngörülmektedir.

IV. Finansman

- MEDA (Akdeniz Kalkınma Programı) II
- Avrupa Stratejisi / Katılım Öncesi Stratejisi Tüzükleri çerçevesinde ayrılacak fonlar
- Diğer Avrupa Birliği Kaynakları
- Sektörel Sivil Toplum Örgütleri
- Mali destek verebilecek uluslararası diğer kuruluşlar

4.2.12.3 Gezi Amaçlı Tekneler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Gümrük birliğinden kaynaklanan yükümlülük gereği AB'nin ilgili direktif hükümlerine uyum amaçlı bir Yönetmelik Taslağı hazırlanmış olup, Teknik Mevzuat Uyumuna İlişkin Çerçeve Kanununun TBMM'nce onaylanmasını takiben yürürlüğe konulacaktır.

Gezi amaçlı teknelere yönelik harmonize standartlar Türk Standartları Enstitüsü tarafından adapte edilmiştir.

Onaylanmış kuruluş olarak tayin edilecek organizasyonlar akredite olma çalışmalarını sürdürmektedir.

Gezi Amaçlı Tekne Direktifinin getirdiği kural ve standartların yürürlüğe konulup, uygulanması açısından başlıca sorun, endüstrinin mevcut durumudur. Gezi amaçlı tekne imalat sanayii, geleneksel üretim tekniklerini kullanan, dağınık ve küçük işletmelerden oluşmaktadır. Bu nedenle ilgili Yönetmeliğin uygulanabilmesi için üretim yapısında ve tekniklerinde önemli ölçüde değişim ve yeni yatırımlar gerekmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Denizcilik Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İlgili Yönetmelik Taslağı , Çerçeve Kanununun TBMM'de onaylanmasını müteakip yürürlüğe konulacaktır.

b) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Denizcilik Müsteşarlığının idari kapasitesi, ilgili Yönetmeliğin etkin uygulanabilmesini teminen güçlendirilecektir.

Denizcilik Müsteşarlığının koordinatörlüğünde, imalatçı, onaylanmış kuruluş ve test organizasyonları temsilcilerinden oluşan bir Danışma Kurulu oluşturulacaktır.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Onaylanmış kuruluşları tayin etmek, uygunluk değerlendirmesi ve sertifikalandırma sistemini kontrol etmek ve etkin bir piyasa gözetimini gerçekleştirmek için sorumlu olan Denizcilik Müsteşarlığı yeterli sayıda ek kalifiye personel ile teknik teçhizata ihtiyaç duymaktadır.

Bu amaçla, 15 ek personel istihdam edilerek yurt içinde ve yurt dışında eğitilecektir.

d) Gerekli yatırımlar

Gezi amaçlı tekne imalat endüstrisinin mevcut durumunun Yönetmelikte getirilen teknik zorunluluklara uyum için yeterli olmadığı dikkate alındığında, yeniden yapılanma ve yeni yatırımlar zorunlu görülmektedir.

Uygunluk değerlendirmesi için büyük önem arzeden test laboratuvarları için yeni teknik imkanlar yaratılmasına yönelik yatırımlar da yapılacaktır.

III. Takvim

Mevzuat açısından uyum çalışmalarının kısa vadede tamamlanması hedeflenmektedir.

4.2.12.4 Diğer Ürünler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

2/97 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının Eki listede yer alan Gaz Yakan Aletler, Makine, Kaldırma ve Mekanik Taşıma Araçları, İnşaat Tesisleri ve Ekipmanları, Yapı Malzemeleri, Diğer Makineler, Sivil Amaçlı

Patlayıcılar ve diğer konu başlıkları altında halen ülkemizde AB mevzuatına eşdeğer bir mevzuat bulunmamaktadır.

Ancak, anılan mevzuat ile ilgili Türk Standartlarını esas alan Tebliğler yürürlüktedir. Bu Tebliğlere uygunluğun değerlendirilmesi ve deneyler ise Türk Standartları Enstitüsü laboratuvarlarında yapılmaktadır.

Bu alanlardaki piyasa gözetimi de, sorumlu kuruluşlar tarafından ilgili mevzuatları uyarınca sürdürülmektedir.

Diğer taraftan, Türkiye, inşaat sektörünün önemli ara mallarından olan kaplama malzemelerinde 200 milyon m2 üretim kapasitesi ile dünya sıralamasında ilk beş ülke arasına girmiş bulunmaktadır. İç talep 100 yerli üretimle karşılanmaktadır. Üretimin üçte birine tekabül eden miktarı ihraç edilmektedir. 1999 yılı ihracat değeri 268 milyon ABD Dolarını bulmuştur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilmeyen, ancak, sorumlu kuruluşlar tarafından değerlendirmeye alınan AB mevzuatı aşağıda sıralanmaktadır:

- 86/295/EEC
- 86/296/EEC
- 86/663/EEC
- 95/17/EC
- 93/15/EEC

c) Sorumlu kuruluş

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı (Yapı Malzemeleri)

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Anılan mevzuatın bir bölümü ile ilgili uygulanmakta olan Türk Standartlarını esas alan tebliğler mevcuttur.

Basınçlı kaplarla ilgili yedi adet ana AB direktifinin dört adedi yönetmelik haline getirilip yayımlanmıştır. Bir adedinin de 2001 yılı sonuna kadar yayımlanması düşünülmektedir. Kalan iki adedi de Yeni Yaklaşım Direktifi olup, Çerçeve Kanununun yayımı akabinde Başbakanlığa yayım için gönderilecek durumdadır.

Gaz yakan aletlerle ilgili üç adet AB ana direktifinden iki adedi Yeni Yaklaşım Direktifi olup, Çerçeve Kanunun yayımı akabinde yayımı için Başbakanlığa gönderilecek durumdadır.

Ayakkabıların etiketlenmesi ile ilgili olan direktif, tebliğ halinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Uyumlaştırma çalışmaları çerçevesinde yürürlüğe konan mevzuatın listesi aşağıda verilmektedir.

Ayakkabılar ile ilgili Mevzuat

- 94/11/EC (Mukabil Türk mevzuatı: 03.06.2000 tarih ve 24068 sayılı Resmi Gazete)

Basınçlı Kaplar ile ilgili Mevzuat

- 75/324/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 30.11.2000 tarih ve 24246 sayılı Resmi Gazete)
- 76/767/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 10.11.2000 tarih ve 24226 sayılı Resmi Gazete)
- 84/525/EEC (Mukabil Türk mevzuatı: 10.11.2000 tarih ve 24226 sayılı Resmi Gazete)
- 84/527/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 25.01.2001 tarih ve 24298 sayılı Resmi Gazete)

Gaz Yakan Aletler ile ilgili Mevzuat

- 78/170/EEC (Mukabil Türk Mevzuatı: 24.12.2000 tarih ve 24246 sayılı Resmi Gazete)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Kaldırma ve Mekanik Taşıma Araçları ile ilgili beş adet ana direktif, Makine Emniyeti ile ilgili bir adet ana direktif ve Kristal Camlar ile ilgili bir adet ana direktif üzerinde uyumlaştırma çalışmaları devam etmektedir. Bu konudaki mevzuat uyumu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır.

Patlayıcı maddelerle ilgili olarak AB Resmi Gazetesinde 5 Nisan 1993 tarihinde "Sivil Kullanım Amaçlı Patlayıcıların Piyasaya Sürülmesi ve Denetlenmesine İlişkin Hükümlerin Uyumlu Hale Getirilmesi" hakkında Konsey Direktifi (93/15/EEC) yayımlanmıştır. Bu direktif 1 Ocak 1995 tarihinde yürürlüğe girmiş olup geçiş dönemi son tarihi ise 31 Aralık 2002'dir. Patlayıcı maddelerle ilgili olarak çeşitli Bakanlıklarda çalışmalar yapılmaktadır. Ancak söz konusu Bakanlıklar, birbirlerinden ayrı bir şekilde çalışmaktadır. İçişleri Bakanlığı tarafından 87/12028 karar sayılı "Tekel Dışı Bırakılan Patlayıcı Maddelerle Av Malzemesi ve Benzerlerinin İthalı, Taşınması, Saklanması, Depolanması, Satışı, Kullanılması, Yok Edilmesi, Denetlenmesi, Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzük", Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından ise 7/7551 karar sayılı "Patlayıcı, Tehlikeli ve Zararlı Maddelerle Çalışılan İşyerlerinde ve İşlerde Alınacak Tedbirler Hakkında Tüzük" üzerinde güncelleştirme çalışmaları yapılmaktadır. Bu aşamada, 93/15/EEC sayılı Direktifi Türk mevzuatına kazandıracak çalışmayı hangi kurumun yapacağı konusu üzerindeki görüşmeler devam etmektedir.

Diğer taraftan, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından "Yapı Malzemeleri Yönetmelik Taslağı" hazırlanmış olup görüş alınmak üzere ilgili Bakanlık ve kuruluşlara gönderilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Özellikle Yeni Yaklaşım Direktiflerinin uygulanmasına yönelik olarak yayımlanacak olan Çerçeve Kanun uyarınca uygunluk değerlendirme ve belgelendirme kuruluşları tayin edilecektir. Ayrıca, bu konularda, yüksek risk unsuru içeren uygunluk değerlendirme işlemlerini yürütecek olan onaylanmış kuruluşların tayini ve bunların AB Komisyonuna bildirim yapılacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Özellikle Yeni Yaklaşım Direktiflerinin yürürlüğe girmesi ile alınacak tedbirler yayımlanacak olan Çerçeve Kanun içeriğinde ele alınmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB teknik mevzuatı hazırlandıktan sonra Klasik Yaklaşım ve Yeni Yaklaşım kapsamındaki mevzuat hakkında sanayiciyi bilgilendirme ihtiyacı vardır.

f) Gerekli yatırımlar

Türkiye'nin bu konudaki uygunluk değerlendirme ve belgelendirme işlemlerinde kendi kendine yeter bir ülke olmayı hedeflemesi sebebiyle gerek kamu gerekse özel sektör yatırımlarına ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Bu konudaki mevzuat uyumu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

Bu başlık altındaki konular üzerinde çalışmalar ilerledikçe bu konulardaki yatırım, personel ihtiyacı ve finansman kaynakları belirlenecektir.

İdari İşbirliği Fonu ve diğer kaynakların biran önce harekete geçirilmesi gerekli görülmektedir. Ayrıca, özellikle test ve belgelendirme ile ilgili projeler, finansmanı MEDA bütçesinden sağlanacak olan MSDK Projesi içerisinde ele alınabilir.

4.2.13. Malların Serbest Dolaşımı-Muhtelif

4.2.13.1 Kültürel Mallar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu (23.7.1983 tarih ve 18113 sayılı RG); korunması gerekli taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile ilgili tanımları belirlemek, yapılacak işlem ve faaliyetleri düzenlemek, bu konuda gerekli ilke ve uygulama kararlarını alacak teşkilatın kuruluş ve görevlerini tespit etmek amacını taşımakta, söz konusu varlıklarla ilgili hususları ve bunlara ilişkin gerçek ve tüzel kişilerin görev ve sorumluluklarını kapsamaktadır.

Anılan Kanunda yapılan bazı değişiklikler, 17.06.1987 tarih ve 3386 sayılı Kanun ile yürürlüğe girmiştir.

3386 sayılı ile değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, altı bölüm ve yetmiş beş maddeden oluşmaktadır:

1. **Bölümde:** Amaç, Tanımlar, Haber Verme Zorunluluğu ve Devlet Malı Niteliğine ilişkin
2. **Bölümde:** Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarına ilişkin hükümler (Md.6-
3. **Bölümde:** Korunması Gerekli Taşınır Kültür ve Tabiat Varlıklarına ilişkin hükümler (Md.23-34),
4. **Bölümde:** Araştırma, Sondaj, Kazı ve Define Aramaya ilişkin hükümler (Md. 35-50),
5. **Bölümde:** Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu ile Koruma Kurullarına ilişkin
6. **Bölümde:** İkramiye ve Cezalara ilişkin hükümler (Md. 64-75) düzenlenmiştir.

Kanunun ilgili hükümleri, on sekiz adet yönetmelik ile desteklenmiş, şekil, usul ve esaslar belirlenmiştir.

Kanun özünde; gelecek nesillere doğru ve sağlıklı aktarılması gereken evrensel kültür ve tabiat varlıklarının, ait olduğu ortamda korunması esaslarını taşımaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Kültür Bakanlığı

d) Nihai hedef

Türkiye'nin, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma müktesebatına ilişkin nihai hedefin sağlanması ve AB müktesebatının (kültürel mallara yönelik) Türkiye'nin menfaatlerine uygun olarak üstlenilmesidir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 3386 sayılı ile değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu
- Ayrıca, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa bağlı on sekiz adet yönetmelik mevcut olup, bunlardan ilgili olanları aşağıda sıralanmaktadır:
 - Korunması Gerekli Taşınır Kültür ve Tabiat Varlıklarının Tasnifi, Tescili ve Müzelere Alınmaları Hakkında Yönetmelik. RG: 13.08.1984/18488
 - Özel Müzeler ve Denetimleri Hakkında Yönetmelik. RG: 22.01.1984/18289
 - Müzeler ile Müzelere Bağlı Birimlerde ve Örenyerlerindeki Kültür Varlıklarının Film ve Fotoğraflarının Çekilmesi Mülaj ve Kopyalarının Çıkarılması Hakkında Yönetmelik. RG:26.01.1984/18293
 - Define Arama Yönetmeliği. RG: 27.01.1984/18294
 - Korunması Gerekli Taşınır Kültür ve Tabiat Varlıklarının Yurt Dışına Çıkarılması ve Yurda Sokulması Hakkında Yönetmelik (Sergiler). RG:16.02.1984/18314
 - Korunması Gerekli Taşınır Kültür ve Tabiat Varlıkları Koleksiyonculuğu ve Denetimi Hakkında Yönetmelik. RG: 15.03.1984/18342
 - Etnografik Nitelikteki Taşınır Kültür Varlıkları Hakkında Yönetmelik. RG:03.05.1988/19803

Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmeler:

- Silahlı Bir Çatışma Halinde Kültürel Varlığın Korunmasına Dair Sözleşme, Lahey 1954 (Türkiye 10 Nisan 1965 tarihinde taraf olmuştur).
- Kültürel Varlığın Kanun Dışı İthal, İhraç ve Mülkiyet Değiştirmesinin Önlenmesi ve Yasaklanması ile İlgili Alınacak Tedbirlere İlişkin Sözleşmesi, UNESCO-Paris, 1970 (Türkiye 21 Nisan 1981 tarihinde taraf olmuştur)
- Dünya Kültürel ve Doğal Mirasının Korunmasına Dair Sözleşme, UNESCO-Paris, 1972 (Türkiye 14 Şubat 1983 tarihinde taraf olmuştur)
- Arkeolojik Mirasın Korunmasına Dair Avrupa Sözleşmesi, Malta 1992-Gözden Geçirilmiş No 143 (Türkiye 5 Ağustos 1999 tarihinde taraf olmuştur)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Bir Üye Devletin Ülkesinden Yasadışı Yollarla Çıkarılan Kültürel Objelerin İadesi Hakkındaki 93/7/EEC sayılı Konsey Direktifi (Md.5) çerçevesinde; dava açma hükmü bulunmaktadır. Bu hususun, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa konulacak bir ek madde ile uyumlaştırılması öngörülmektedir.

93/7/EEC sayılı Konsey Direktifi (Md.9), "İyi Niyeti Kanıtlama Yükümlülüğü"nü talep eden Üye Devletin mevzuatına tabi olduğunu belirtmektedir. Türk mevzuatına ilgili hükmün konması gerekmektedir.

93/7/EEC sayılı Konsey Direktifi (Md.12) çerçevesinde, "iade" den sonra, kültürel objenin mülkiyeti talep eden devletin kanununa tabidir hükmü bulunmaktadır. Türk mevzuatına benzer bir düzenlemenin konulması öngörülmektedir.

Kanunun uyumlaştırılmasını müteakip, yönetmelik hazırlanması veya bazı yönetmeliklerde değişiklik yapılması gerekmektedir (Örn.Sergiler).

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB'nin kültürel mallara yönelik üç yasal düzenlemesi ile iki değişiklik tüzüğü'nün uyumlaştırılması ve uyum sonucu sağlıklı ve başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için idari yapılanma gerekmektedir.

Halihazırda, Kültür Bakanlığı Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü bünyesinde 25.11.1997 tarihli "Makam Onayı" ile kurulmuş olan "Uluslararası Antlaşmalar ve AT ile İlişkiler Birimi"nce AB'nin kültürel konularına ilişkin tüm işlemlerin yanısıra, mevzuat uyumu çalışmaları yürütülmektedir.

Gerek konuların yoğunluğu ve gerek uyum sonucu uygulamaların yapılabilmesi ve denetlenebilmesi amacıyla söz konusu Birimin Şube Müdürlüğü haline getirilebilmesi ve Genel Müdür Yardımcılığına bağlı bir Daire Başkanlığı kurularak daha rasyonel bir çözüm sağlanabilmesi amacıyla girişimler başlatılmıştır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

AB'nin yasal düzenlemelerine uyum için çıkarılması gereken mevzuat üzerindeki hukuki çalışmalar henüz tamamlanmadığından, ek önlemler hususunun ileriki aşamada belirtilmesinin daha doğru olacağı düşünülmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında gerçekleştirilecek değişiklik, yenilik çalışmaları ve bunların uygulamaya geçirilebilmesi için yapılacak kurumsal düzenlemenin hedeflenen sonuçları sağlayabilmesi için "Uzman Değişimi Programı" kapsamında, yargı çevreleri, gümrük yetkilileri ve yeni yapılanmada görev alacak uzmanlara yurtiçinde ve uluslararası platformda düzenlenecek eğitim programlarının oluşturulması önem arz etmektedir.

Bu kapsamda, Kültür Bakanlığı merkez ve taşra teşkilatının deneyimli, iyi derecede İngilizce bilen AB Uzmanı, arkeolog, sanat tarihçisi ve etnologlarla takviye edilmesi zorunlu görülmektedir.

Söz konusu uzmanların özellikle, üye ülkelerden benzer coğrafya ve kültürleri paylaştığımız Yunanistan, İtalya, Fransa, İspanya ve Portekiz'in uygulamalarını incelemeleri son derece yararlı bulunmaktadır.

Ayrıca, Kültür Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatı ile diğer kültür departmanlarına (Vakıflar Genel Müdürlüğü, Milli Saraylar Dairesi Başkanlığı vb.), adli merciler, polis (INTERPOL vb.) gümrük idareleri ve AB'nin ilgili birimlerine bağlantılı olabilecek bilgisayar ve kullanıcılara ihtiyaç duyulmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Mevzuatta yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilebilmesi için yatırım yapılması gerekmektedir. Ancak, yatırım miktarı çalışmaların tamamlanmasını müteakip belirtilecektir.

III. Takvim

Kültürel varlıklarımızın hassas durumu göz önüne alınarak, mevzuatta yapılması gereken değişiklik ve yenilikler için, orta vade hedeflenmiştir.

IV. Finansman

Kültür Bakanlığı 2000 yılı bütçesinin Genel Bütçenin yüzde 0,26'sı olduğu gerçeği göz önüne alındığında, değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilebilmesi için bu bütçe yeterli olamayacaktır.

Bu nedenle, Bakanlık bütçesinin artırılmasının yanı sıra, AB'nin mali yardımına da ihtiyaç duyulmaktadır.

4.2.13.2 Kamu İhaleleri

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı çerçevesinde, Türkiye'nin, AB mevzuatına uyum sağlama konusunda üstlenmiş bulunduğu bir yükümlülük olmamakla beraber, tam üyelik perspektifi çerçevesinde, kamu ihaleleri mevzuatının AB mevzuatına ve uluslararası normlara uyum sağlaması amacıyla çalışmalar başlatılmıştır.

Türk ihale mevzuatında 1.1.1984 tarihinde yürürlüğe giren 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu temel düzenlemedir. Anılan Kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmelikler, kararname ve şartnameler de ihale mevzuatının bir parçasıdır. Genel bütçeye dahil dairelerin, katma bütçeli idarelerin, özel idare ve belediyelerin alım, satım, hizmet, yapım, kira, trampa, mülkiyetin gayri aynı hak tesisi, taşıma işleri konularında açtığı ihaleler 2886 sayılı Kanun hükümlerine göre yürütülmektedir.

Kamu iktisadi teşekkülleri veya kimi özerk yönetimler bu Kanun kapsamı dışında yer almaktadır. Bu yönetimler Devlet İhale Kanunu ile benzer çizgide kendi düzenlemelerini yapmışlardır.

Bu Kanunun yürütülmesinde, ihtiyaçların en iyi şekilde en uygun şartlarla ve zamanında karşılanması temel ilkedir. İhale prosedürü açıklık ve rekabet ilkelerine uygun bir şekilde yürütülmektedir. Yabancı uyruklu gerçek ve tüzel kişilerin açılan ihalelere katılmasını yasaklayıcı hiçbir hüküm yoktur. İhaleler gazetelere verilen ilanlar aracılığıyla duyurulmaktadır. Tahmini bedeli Kanunda ifade edilen ve her yıl Bütçe Kanununda belirlenen alt sınırın üstünde kalan ihale duyuruları Resmi Gazetede de yayımlanmak zorundadır.

Bu konudaki AB mevzuatına uyum sağlanması ve şeffaflığın, rekabetin ve kamuoyu denetiminin en geniş şekilde sağlanması amacıyla, Maliye Bakanlığı ve Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu yerine geçecek yeni bir Devlet İhale Kanunu Taslağı hazırlık çalışmaları devam etmektedir.

Söz konusu Taslak çalışmaları ile getirilmesi öngörülen değişiklikler aşağıdaki maddelerde özetlenmektedir:

- Kamuda uygulama birliğini sağlamak üzere kamu kaynağı kullanan bütün kamu kurum ve kuruluşları yeni Devlet İhale Kanunu Tasarısı kapsamına alınarak, kamu ihalelerinde mal ve hizmet alımı, yapım, kiralama ve taşıma işleri için tek bir yasal düzenlemeye tabi olunması sağlanmaktadır.
- İsteklilerin yapılacak ihalelere katılabilmeleri için, işin gerektirdiği nitelik ve yeterliğe sahip olmaları dışında Türkiye'de tebligat adresi göstermeleri yeterli görülmüştür.
- Tahmini bedelden indirim yapılması uygulaması yerine, işlerin piyasa rayiçlerine uygun fiyatlara göre istekliler tarafından tespit edilen gerçekçi bedeller üzerinden ihale edilmesi benimsenmiştir.
- Avrupa Birliği ve uluslararası ihale uygulamalarına paralellik sağlamak üzere, şartları taşıyan herkesin katılımına imkan tanıyan açık ihale usulü ile belli istekliler arasında ihale usulü ve pazarlık usulü şeklinde üç ihale usulü belirlenmiştir.
- Belli istekliler arasında ihale usulünün uygulanmasında ön seçim ilanı yapılması zorunluluğu getirilerek, bu ihale usulü belli tutarı aşan ve ileri teknoloji gerektiren işlerle sınırlı tutulmuştur.
- Yapım işlerinde, idarelerce yeterli etüd ve fizibilite çalışmaları yapılmadan ön proje ile ihaleye çıkılması nedeniyle yatırım maliyetleri gerçekçi bir şekilde belirlenemediğinden, işler öngörülen bedellerin üzerinde ve daha uzun sürede tamamlanmaktadır. Bu durumun önlenmesi amacıyla, yapım işlerinin uygulama projeleri yapılarak ihale edilmesi zorunluluğu getirilmiştir.
- Uluslararası uygulamalara paralellik sağlamak üzere, "götürü bedel", "anahtar teslimi götürü bedel" veya "birim fiyat" teklif türlerinden biri üzerinden teklif alınması öngörülmektedir.
- Teknik değerlendirme gerektiren işlerde teknik özellik ve fiyat karşılaştırmasının birlikte yapılabilmesi için teknik ve mali tekliflerin aynı anda verilmesi ve birlikte değerlendirilmesi sağlanmıştır.

- Sorumluluk taşıyan gerçekçi teklifler hazırlayabilmeleri açısından isteklilere yeterli hazırlık süresinin tanınmasını sağlamak amacıyla, AB'nin kamu alımlarıyla ilgili direktiflerinde öngörülen ilan süreleri de dikkate alınarak, ihale usulleri ve belli limitler dahilinde ilan süreleri yeniden belirlenmiştir. Ayrıca daha çok isteklinin ihalelere katılabilmesi amacıyla, günümüz teknolojilerinden yararlanmak üzere elektronik haberleşme (internet) yoluyla ilana da imkan tanınmıştır.
- Kamu kaynaklarının kullanımı konusunda kamuoyunun bilgilendirilmesi ve sadece ihale öncesi değil ihale sonrası şeffaflığın da sağlanması amacıyla, yapılan ihalelere ilişkin sonuçların ilan edilmesi öngörülmüştür.
- Kamu yapılarının fen ve sanat kurallarına uygun ve sağlam bir şekilde yapılmasını sağlamak, denetim eksikliği nedeniyle ortaya çıkabilecek hasarların ve buna rağmen herhangi bir hasar oluşması durumunda da Devletin zararını önlemek amacıyla yapım ve denetim sorumluluğuna ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.
- Taahhüdünü sözleşme ve şartname hükümlerine uygun olarak yerine getirebilecek isteklilerin ihaleye katılmalarını sağlamak amacıyla geçici ve kesin teminat oranları yükseltilmiştir.
- Kamu kaynaklarının etkin bir şekilde kullanılmasını sağlamak amacıyla, sorumluluğunu yerine getirmeyen yükleniciler ve idare görevlileri hakkında cezai yaptırımlar getirilmiştir.

Diğer taraftan, 11 Nisan 2000 tarihli ve 2000/3 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı uyarınca başlatılmış olan Hizmetlerin ve Kamu Alımlarının Serbestleştirilmesi amacıyla bir Ortaklık Konseyi Kararı oluşturulması yönündeki müzakereler sürdürülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Kamu ihalelerinin denetimi konusunda özel olarak görevlendirilmiş bir kuruluş bulunmamaktadır. Ancak, yürürlükte olan 2886 sayılı Devlet İhale Kanununun uygulaması ile ilgili yönlendirme ve denetim Maliye Bakanlığı tarafından yapılmaktadır. Yapım işlerine ilişkin uygulamalar ayrıca Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca da yönlendirilmektedir. Avrupa Birliğine uyum çalışmaları çerçevesinde yeni İhale Kanunu Tasarısı da Maliye Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca birlikte hazırlanmaktadır.

d) Nihai hedef

Bu alandaki AB mevzuatına uyum sağlanması ve uygulamaya geçirilmesidir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

8.3.1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu (RG 10.9.1983/18161)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu yerine hazırlanmakta olan yeni İhale Kanunu Taslağı çalışmalarının tamamlanması ve kanunlaşması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kamu ihalelerine ilişkin uygulamayı yönlendirecek ve şikayetleri çözüme bağlayacak hukuki veya idari (tercihen idari) bağımsız bir kurum oluşturulması ihtiyacı bulunmaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

AB mevzuatına uyum çerçevesinde hazırlanan Devlet İhale Kanun Tasarısının yürürlüğe girmesi halinde, Kanuna ilişkin uygulamaların düzenleneceği yönetmelikler ile tip şartname ve sözleşmelerin hazırlanması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İhale yapan bütün kamu kurum ve kuruluşlarının yürürlüğe konulacak yeni ihale mevzuatı konusunda bilgilendirilmesi amacıyla ilgili personele eğitim verilmesi ve bu alandaki kalifiye personel ihtiyacının giderilmesi gerekmektedir.

III. Takvim

2001 yılı içerisinde, 2886 sayılı Kanunun yerine hazırlanan Devlet İhale Kanunu Taslağı çalışmalarının devam ettirilmesi ve orta vadede tamamlanması hedeflenmektedir.

4.3. Kişilerin Serbest Dolaşımı

4.3.1. İkamet Hakkı

I. Öncelik tanımı

a) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

- Adalet Bakanlığı
- Hazine Müsteşarlığı
- İçişleri Bakanlığı
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

c) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- 2007 sayılı Türkiye'de Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 6326 sayılı Petrol Kanunu
- 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu

- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanunu
- 3218 sayılı Serbest Ticaret Bölgeleri Kanunu
- 403 sayılı Vatandaşlık Kanunu
- 854 Deniz İş Kanunu
- 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye ve Limanlar Karasuları Dahilinde İcrai Sanat ve Ticaret Hakkında Kanun
- 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu
- 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye'de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine Kamu veya Özel Kurum, Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırabilmelerine İlişkin Kanun
- 3308 sayılı Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanunu
- 2922 sayılı Türkiye'de Eğitim Gören Yabancı Öğrenciler Hakkında Kanun
- Türkiye'de Eğitim Gören Yabancı Öğrenciler Hakkında Yönetmelik
- 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu
- 1136 sayılı Avukatlık Kanunu
- 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu
- 3958 sayılı Gözlükçülük Hakkında Kanun
- 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun
- 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına Dair Kanun
- 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun
- 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu
- 5680 sayılı Basın Kanunu
- 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanunu
- Türkiye'de Öğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilere İlişkin Yönetmelik

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Yabancıların Çalışma İzinleri Kanun Tasarısı Taslağı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak, Başbakanlığa sunulmuştur. Söz konusu Taslak, Türkiye'de bağımlı ve bağımsız çalışan yabancılar ve yabancı çalıştıran gerçek ve tüzel kişileri kapsamına alarak çalışma izninin tek bir merkez tarafından verilmesini öngörmektedir. Halen Türk mevzuatında, yetmişin üzerinde Kanunda, yabancıların istihdamı ile doğrudan veya dolaylı olarak ilgili hükümler bulunmakta ve bu durum dağınık bir yapı yaratmaktadır. Bu dağınık yapı yabancıların istihdamının düzenlenmesinde yetersiz kalmaktadır. Ayrıca, Türkiye'nin bulunduğu coğrafyada yaşanan hızlı siyasal ve ekonomik gelişmeler ülkemize yönelik yabancı göçü artırarak kayıt dışı yabancı istihdamında büyük artışlara neden olmuştur. AB ile Türkiye arasında sonuçlandırılan sosyal içerikli Ortaklık Konseyi Kararları da Türkiye'nin, yabancıların istihdamını düzenlemesi gerekliliğini doğurmuştur.

Yapılan düzenleme ile yabancıların çalışma izinleri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilecektir. Bakanlık, çalışma izinlerini verirken, ilgili Bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumları niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerine başvuracaktır. Bakanlık tarafından verilecek çalışma izinleri genel çalışma izni, özel çalışma izni, bağımsız çalışma izni ve istisnai hallerde verilecek çalışma izni olarak dört grupta toplanmış olup, bu izinlerle ilgili olarak 1/80 sayılı OKK'daki hususlar dikkate alınmıştır. Yasa Tasarısı uyarınca, Kanunlarla açıkça çalışma izni vermeye yetkili kılınan Bakanlıklar ve kamu kurum ve kuruluşları çalışma izni vermeye devam edebilecekler ve ayrıca yabancı istihdam edebilecekler, ancak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bilgi vermeyi sürdürecektir. Söz konusu tasarinin yasalaşması ile kayıt dışı yabancı istihdamın önlenmesi hususunda önemli bir aşama sağlanmış olacaktır. Ayrıca, bu yasa ile Türkiye'nin taraf olduğu çok taraflı sözleşmelere ve AB müktesebatına aykırı düzenlemeler içeren 2007 sayılı "Türkiye'de Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun" yürürlükten kaldırılacaktır.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Uyum sürecinde, AB ülkelerinin tecrübelerini paylaşmak ve bu tecrübelerden yararlanmak üzere personele eğitim verilmesi gerekmektedir.

III. Takvim

"Yabancıların Çalışma İzinleri Kanun Tasarısı Taslağı"nın kısa vadede yasallaşması, diğer değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

4.3.2. İşçilerin Serbest Dolaşımı³

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

T.C. Anayasası'nın 48. maddesi "herkes dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetine sahiptir. Özel teşebbüsler kurmak serbesttir" hükmüne yer vermiş ve kural olarak eşitlik prensibini getirmiştir. Ancak, yabancıların çalışma hakkı, Anayasa'nın 16. maddesine uygun olarak kanunla sınırlandırılabilir. Türkiye'de bir çok mesleğin icrasında Türk vatandaşı olma şartı aranmaktadır. Yabancılar izin almak koşuluyla, kendilerine tanınan mesleklerde çalışabilmektedirler.

Serbest dolaşım konusunda AB ile Türkiye arasında imzalanan Ortaklık Anlaşması (1963), Katma Protokol (1970) ile 2/76, 1/80 ve 3/80 sayılı Ortaklık Konseyi Kararları bu konudaki temel kaynakları oluşturmaktadır. Ortaklık Anlaşmasının 12. maddesi ile Katma Protokolün 36. maddesi Türkiye ile AB üyesi ülkeler arasında kademeli olarak işgücünün serbest dolaşımının sağlanmasını öngörmektedir. 1/80 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının 6-18. maddeleri istihdam ve işçilerin serbest dolaşımına ilişkin hükümleri içermektedir. 1/95 sayılı Gümrük birliği Kararı ile birlikte kabul edilen Tavsiye Kararında AB ülkelerinde yasal olarak ikamet eden Türk işçileri konusunda sürekli bir diyalogun tesisi ve söz konusu işçilerin daha iyi entegrasyonları yönünde her türlü tedbirin araştırılmasının kabul edildiği belirtilmektedir.

AB'ye üye ülkelerde ikamet eden işçilerimizin Ankara Anlaşması, Katma Protokol ve 1/80 sayılı OKK'nın serbest dolaşımına ilgili hükümlerine dayanarak ulusal mahkemelerde açtıkları davalar ATAD'a intikal ettirilmiş ve Divan günümüze kadar bu konuda on yedi davada karar almıştır. Divan Kararlarında Ortaklık Anlaşması, Katma Protokol ve OKK'ların AB Hukukunun ayrılmaz bir parçası olduğu ve uygulanmaları için

³ Türkiye ile AB ortaklık hukukunda serbest dolaşım Ankara Anlaşması ve Katma Protokol'de ayrıntılı olarak düzenlenmiş ve Türkiye-AB Ortaklık Konseyi bu anlaşmaların ilgili maddelerine dayanarak serbest dolaşım nihai hedefinin tedrici olarak gerçekleştirilmesine yönelik 1/80 sayılı Kararı almıştır. Bu Karar esas olarak üye ülkelerde Türk işçilerinin ve aile bireylerinin istihdam piyasasına giriş koşulları, ücret ve çalışma koşulları bakımından üye ülke vatandaşlarıyla muamele eşitliği ve Türk işçilerinin diğer üçüncü ülke vatandaşlarına göre işe yerleştirilmede öncelik hakkı gibi hususları düzenlemektedir. Söz konusu Ortaklık Konseyi Kararı, ilişkilerin beklendiği şekilde seyredememesi nedeniyle geliştirilememiş ancak, ATAD'ın 1986 yılından beri aldığı çeşitli kararlarla 1/80 sayılı Kararın birçok hükmüne yorumlar getirmiştir. Sadece 1/80 sayılı Kararı yorumlayan 17 dolayında Divan Kararı mevcuttur. Topluluk müktesebatının Divan Kararlarının getirdiği yorumlar çerçevesinde güncelleştirilmesi, AB'nin sık sık başvurduğu bir yöntem olup benzer bir uygulamanın 1/80 sayılı Karar için de yapılmasına ihtiyaç vardır. 1/80 sayılı Kararı, Divanın yorumlarının dercedilmesiyle geliştirecek ve üye ülkelerde yasal olarak çalışan ve ikamet eden vatandaşlarımızın serbest dolaşım hakkının Türkiye'nin üyeliğini beklenmeden gerçekleştirilmesini sağlayacak yeni Ortaklık Konseyi Kararlarına ihtiyaç bulunmaktadır. Türkiye müktesebat uyumunu sürdürürken, ortaklık hukukunun serbest dolaşım boyutunun da buna paralel olarak sürdürülmesi önem arz etmektedir.

ilave tedbir gerektirmeyecek kadar açık ve kesin olan hükümlerin üye ülkelerde doğrudan uygulanır etkiye sahip olduğunu hükme bağlamıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

İçişleri Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Türkiye Cumhuriyeti Anayasası,
- 1475 sayılı İş Kanunu,
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu,
- 4837 sayılı İş ve İşçi Bulma Kurumunun Görevleri Hakkında Kanun,
- 854 sayılı Deniz İş Kanunu,
- 3308 sayılı Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanunu,
- 7/6825 sayılı İş ve İşçi Bulma Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük,
- 83/6750 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Daimi Kadrolarına Alınacak İşçiler Hakkında Sınav Yönetmeliği,
- 2644 sayılı Tapu Kanunu,
- 442 sayılı Köy Kanunu,
- 2565 sayılı Askeri Yasak Bölgeler Kanunu,
- 2885 sayılı Toplu Konut Kanunu,
- 1580 sayılı Belediyeler Kanunu,
- 743 sayılı Türk Medeni Kanunu,
- 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu,
- 2007 sayılı Türkiye'de Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun,
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun,
- 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu,
- 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu,
- 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye ve Limanlar Karasuları Dahilinde İcrai Sanat ve Ticaret Hakkında Kanun,

- 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu,
- 992 sayılı Umuma Mahsus Bakteriyoloji ve Kimya Laboratuvarları Kanunu,
- 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun,
- 2219 sayılı Hususi Hastaneler Kanunu,
- 3958 sayılı Gözlükçülük Hakkında Kanun,
- 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun,
- 1136 sayılı Avukatlık Kanunu,
- 6326 sayılı Petrol Kanunu,
- 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu,
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu,
- 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına Dair Kanun,
- 1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanunu,
- Nükleer Tesislere Lisans Verilmesine İlişkin Tüzük,
- Radyasyon Güvenliği Tüzüğü,
- Araştırma Reaktörü İşletmecilerine Lisans Verilmesi, Görev, Yetki ve Sorumluluklarının Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik,
- 1512 sayılı Noterlik Kanunu,
- 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanunu,
- 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu,
- 5590 sayılı "Ticaret ve Sanayi Odaları" "Ticaret Odaları", "Sanayi Odaları", "Deniz Ticaret Odaları", "Ticaret Borsaları", "Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları" ve "Ticaret Borsaları Birliği" Kanunu,
- 1618 sayılı Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği Kanunu,
- 1615 sayılı Gümrük Kanunu,
- 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu,
- 3797 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,
- 93/4074 sayılı Türk Öğrencilerin Yabancı Ülkelerde Öğrenimleri Hakkında Yönetmelik,
- 85/9380 sayılı Türkiye'de Öğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilere İlişkin Yönetmeliği,
- 2922 sayılı Türkiye'de Öğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilere İlişkin Kanun,
- 2684 sayılı Temel Eğitim Kanunu,
- 5680 sayılı Basın Kanunu,

- 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye’de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine Kamu veya Özel Kurum, Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırabilmelerine İlişkin Kanun,
- 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanunu,
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu,
- Avrupa Konseyi Üyesi Ülkeler Arasında Seyahat Edenler ile İlgili Hususları Düzenleyen Avrupa Anlaşması,
- Yabancı Sermaye Çerçeve Kararı,

c) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

1612/68/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 68/360/EEC sayılı Konsey Direktifinin Türkçe çevirileri tamamlanmış, diğer AB mevzuatı ile ilgili Türk mevzuatının karşılaştırılması yapılmıştır. Bir işin icrası için aranan Türk vatandaşlığı şartının Türk mevzuatında yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Yabancıların Çalışma İzinleri Kanun Tasarısı Taslağı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak, Başbakanlığa sunulmuştur. Söz konusu Taslak metne ilişkin açıklayıcı bilgi, İkamet Hakkı bölümünde Türk Mevzuatında Yapılması Gereken Değişiklik ve Yenilikler başlığı altında verilmektedir.

III. Takvim

“Yabancıların Çalışma İzinleri Kanun Tasarısı Taslağı”nın kısa vadede yasallaşması, diğer değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

4.3.3. Sosyal Güvenliğin Koordinasyonu⁴

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Her bireyin sosyal güvenlik hakkına ilişkin hükümler Anayasada güvence altına alınmıştır.

Türkiye’de sosyal güvenlik alanında çağdaş riskler (analık sigortası hariç -1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanunu, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına veya Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu ve 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunlarında bu konuda düzenleme yoktur) uygulanmaktadır. Ayrıca,

⁴ 3/80 sayılı Kararla ilgili olarak ise tam bir tikanıklık söz konusudur. 3/80 sayılı Kararın uygulanması, uygulama tüzüğü çıkarılmadığı için mümkün olmamıştır. Konsey, bu Tüzüğün uygulama tüzüğünü 1983 yılında Komisyona önermiş ancak bu tüzük önerisi siyasi nedenlerle kabul edilememiştir. 3/80 sayılı OKK hükümlerinin yorumlandığı iki adet ATAD Kararı 3/80 sayılı Kararın Topluluk müktesebatının bir parçası olduğunu ve kabul edildiği tarihten itibaren yürürlükte olduğunu, işlem eşitliği gibi açık ve kesin hüküm bildiren maddeler doğrudan etkiye sahip bulunmakla birlikte koordinasyon kuralları gerektiren bazı maddelerin doğrudan etkiye sahip bulunmadığı hususlarını açıklığa kavuşturmuş olup, bir bakıma Konseyin 3/80 sayılı Kararın Uygulama Tüzüğünü çıkarma yükümlülüğüne işaret etmiş bulunmaktadır. Komisyonun 1983 yılında hazırlayarak Konseye sunduğu ancak siyasi nedenlerle çıkarılmayan Uygulama Tüzüğünü yeniden Konseye sunma hususunda irade eksikliği bulunmaktadır. Bu durumda, 3/80 sayılı Kararın yerini alacak ve koordinasyon maddelerinde 1408/71 sayılı AB tüzüğüne atıfta bulunan yeni bir OKK çıkartılması halinde 3/80 sayılı Karar, bununla ilgili bir uygulama tüzüğü çıkarılmasına gerek bulunmaksızın yürürlüğe girmiş olacaktır. Türk tarafı sosyal güvenliğin koordinasyonunu temine yönelik olarak mevzuatını AB müktesebatına uyumlu hale getirme çalışmalarını sürdürürken mevcut ortaklık hukukunun da geliştirilmesini sağlayacak şekilde Ortaklık Konseyinin sosyal konularla ilgili olarak toplanması ve yeni kararlar alması gerekmektedir. Üye ülkelerde yasal olarak çalışan ve ikamet eden ve bu ülkelere sosyal güvenlik primlerini düzenli olarak ödeyen Türk vatandaşlarının sosyal güvenlik haklarının koordinasyonu ivedilikle gerçekleştirilmelidir. 1980 yılında sonuçlandırılan Kararlardan kaynaklanan hakların kullanılması ve gerçekleştirilmesi Türkiye’nin üyeliğinin gerçekleşmesi ile ilişkilendirilmemelidir.

sosyal güvenlik örgütleri üç kurum altında toplanmıştır. Ücretli çalışanlar 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa, bağımsız çalışanlar 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanununa ve memurlar ise 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununa tabidirler.

3/80 sayılı OKK ise üye devletlerin sosyal güvenlik sistemlerinin Türk işçilerine uygulanmasına ilişkindir. Bu konuda Ortaklık Konseyi tarafından çıkarılması gereken Uygulama Tüzüğü'nün henüz çıkarılmamış olması nedeniyle uygulamaya konulamamıştır. 3/80 sayılı OKK ile ilgili iki adet ATAD Kararı bulunmaktadır. Taflan-Met Kararında, 3/80 sayılı OKK'nın kabul edildiği tarihte yürürlüğe girmiş olduğu hükme bağlanmıştır. 3/80 sayılı Kararın muamele eşitliği hakkındaki 3. maddesi ile ilgili Sema Sürül Kararında ise; ATAD, 3/80 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının söz konusu maddesinin üye ülkelerde doğrudan etkiye sahip olduğunu kabul etmiştir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- 102 sayılı Sosyal Güvenliğin Asgari Normları Hakkında ILO Sözleşmesi
- 118 sayılı Vatandaşlarla Vatandaş Olmayan Kimselere Sosyal Güvenlik Konusunda Eşit Muamele Yapılması Hakkında ILO Sözleşmesi
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu
- 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanunu
- 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına veya Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu
- 2925 sayılı Tarım İşçilerinin Sosyal Sigortalar Kanunu
- 4447 sayılı İşsizlik Kanunu
- Sosyal Sigortalar İşlemleri Yönetmeliği
- İkili Sosyal Güvenlik Anlaşmaları (Bkz. EK 1)
- Çok Taraflı Sosyal Güvenlik Anlaşmaları (1976 Avrupa Sosyal Güvenlik Sözleşmesi, 1989 Avrupa Sosyal Şartı, 1980 Avrupa Sosyal Güvenlik Kodu) (1990 Avrupa Sosyal Güvenlik Revize Kodu ise imzalanmış, ancak, henüz onaylanmamıştır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gerek 1408/71/EEC sayılı Tüzüğün gerekse Türk sosyal güvenlik mevzuatının, 102 sayılı ILO Sözleşmesinde belirtilen sigorta risklerini esas aldığı dikkate alındığında, genel olarak model bakımından bir sorun olmadığı söylenebilir.

1408/71/EEC sayılı Tüzüğe uyum bakımından Türk sosyal güvenlik mevzuatının kapsamının ücretli ve ücretsiz tüm çalışanları içerecek mahiyette genişletilmesi gerekmektedir.

1408/71/EEC sayılı Tüzükte bulunan riskler açısından değerlendirildiğinde dokuz geleneksel riskin Türk mevzuatında aile yardımları dışında yer aldığı gözlenmektedir. Bununla birlikte, bazı sigorta kanunlarında eksik olan risklerin tamamlanmasına gerek bulunmaktadır. İşsizlik sigortasının yürürlüğe girmesiyle önemli bir eksiklik giderilmiştir. Aile yardımlarının da mevzuatımızda düzenlenmesine ihtiyaç vardır.

1408/71 sayılı Tüzükte yer alan eşitlik ilkesi bakımından değerlendirildiğinde Türk sisteminde bazı hususların yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. 619 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Bağ-Kur Kanunu kapsamı dışında olan yabancılar kapsama alınmıştır. 506 sayılı Kanunda ise uzun dönemli sigorta kollarına tabi olmaları yabancıların kendi isteklerine bırakılmıştır. Oysa bunun zorunlu olması gerekmektedir.

AB'nin sosyal politika ve sosyal güvenliğin koordinasyonuna dair müktesebatına uyum sağlanmasını temin etmek üzere Türk Sosyal Güvenlik Kanunlarında yapılması gereken değişiklikler her bir sosyal güvenlik kanunu bakımından ayrı ayrı tespit edilmiş olup değişikliklerin tamamına "Sosyal Güvenlik Kanunlarında Avrupa Topluluğu Sosyal Güvenlik Mevzuatı ile Uyumlu Değişiklikler Hakkında Kanun Tasarısı"nda düzenlemeler getirilmektedir. Söz konusu Tasarı Taslağına nihai şekli verilmek üzere Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında çalışmalar sürdürülmektedir.

Dört dilde düzenlenecek bir sosyal güvenlik sözlüğünün taslağı hazırlanmıştır. Sözlük anılan Bakanlık tarafından bastırılacaktır.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Türk sosyal güvenlik mevzuatında AB müktesebatına uyum bakımından yapılacak değişiklikler ek finansman ihtiyacı doğuracaktır.

EK:İTürkiye'nin ikili sosyal güvenlik anlaşmaları⁵

Anlaşma yapılan ülke	İmza Tarihi	Onaylanma Tarihi
İngiltere	09.09.1959	01.06.1961
Almanya	30.04.1964	01.11.1965
Hollanda	05.04.1966	01.02.1968
Belçika	04.07.1966	01.05.1968
Avusturya	12.10.1966	01.10.1969

⁵ Türkiye'nin sosyal güvenlik alanında tamamlamış olduğu on sekiz anlaşma bulunmaktadır. Yukarıda da belirtildiği üzere, on üç tanesi yürürlükte olup, Kanada, Arnavutluk, Gürcistan, Romanya ve Azerbaycan ile yapılmış bulunan toplam beş adet anlaşma yakın bir zamanda yürürlüğe girecektir. Diğer taraftan, Quebec ve Özbekistan ile anlaşma tamamlanmasına yönelik görüşmelere devam edilmektedir. Ayrıca, Avusturya ile yapılmış bulunan anlaşma, anılan ülkenin tek tarafı kararı ile iptal edilmiş olup, imzalanan yeni anlaşma henüz yürürlüğe girmemiştir.

İsviçre	01.05.1969	01.01.1972
Fransa	20.01.1972	01.08.1973
Libya	20.03.1976	01.10.1976
Danimarka	22.01.1976	01.02.1978
İsveç	30.06.1978	01.05.1981
Norveç	20.07.1978	01.06.1981
K. Kıbrıs Türk Cumhuriyeti	10.03.1987	01.12.1988
Makedonya Cumhuriyeti	21.09.1998	01.07.2000

4.3.4. Medikal ve Paramedikal Faaliyetler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Doktorlar Dış Hekimleri ve Ebeler

Doktorluk, dış hekimliği, ebelik mesleği ile ilgili faaliyetlerin yürütülmesi eğitim ve bu ünvanların nasıl kullanılacağına ilişkin hususlar 1219 Sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun tarafından düzenlenmektedir. Tıp mesleğini yapabilmek ve hasta tedavi edebilmek için Türkiye'deki Tıp Fakülteleri ve diğer meslek okullarından diploma sahibi olmak ve Türk Vatandaşı ya da Türk soylu olmak şartı aranmaktadır.

Yabancı ülke Tıp fakültelerinden mezun olan Türk Tıp Doktorları, YÖK'e başvurarak denklik belgesi almaktadırlar. Sağlık Bakanlığında bir komisyon kurularak bu eğitimleri incelenmekte ve komisyonun kararı doğrultusunda tıp diplomaları tescil edilmektedir. Dış hekimleri ve eczacıların diploma denklikleri de aynı şekilde yapılmaktadır.

Diğer taraftan, yurt dışında uzmanlık eğitimi yapan doktorlar için de, uzmanlık süre ve rotasyonlarının Tababet Uzmanlık Tüzüğünde belirtilen süre ve rotasyonlara uyması şartı aranmaktadır. Uzmanlık eğitimi sırasında, süre ve rotasyonlarda eksiklik görüldüğü takdirde, herhangi bir tıp fakültesinde bu süre ve rotasyonların tamamlanmasıyla sınava alınmaktadırlar. Sınav sonucunda başarılı olanların uzmanlık belgeleri de yine Sağlık Bakanlığı tarafından tescil edilmektedir.

Eczacılar

Eczacılarla ilgili Türk mevzuatı 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde düzenlenmektedir. Türkiye'de eczacılık yapabilmek için Türk vatandaşı veya Türk soylu olmak ve Türkiye'deki eczacılık eğitimi veren 4 yıllık fakültelerden mezun olmak gerekmektedir.

Yurtdışında eğitim görmüş eczacıların, Türkiye'de mesleklerini icra edebilmeleri için de YÖK tarafından verilen denklik belgesini almaları gerekmektedir.

Hemşireler

Hemşirelerle ilgili Türk mevzuatı 6283 sayılı Hemşirelik Kanunu ile düzenlenmiştir. Buna göre; hemşirelik mesleğini kanun hükümleri çerçevesinde hemşirelik unvanı kazanmış Türk vatandaşı yapabilir. Ancak, Türk soylu yabancıların hemşirelik mesleğini yapabilmelerine 2527 sayılı Kanunun Uygulanması Hakkındaki Yönetmelikle izin verilmiştir. Yurt dışında hemşirelik eğitimi görmüş kişilerin Türkiye'de hemşirelik mesleğini yapabilmeleri de yukarıda belirtilen esaslara tabidir (doktorlarda olduğu gibi).

Hemşirelerin ve ebelerin eğitimi 1997 yılından itibaren lise temelli 4 yıllık yüksek okullarda verilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Yüksek Öğretim Kurulu, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Yasa, 14.4.1928 tarih ve 863 sayılı Resmi Gazete
- 6283 sayılı Hemşirelik Yasası, 28.2.1954 tarihli 8647 sayılı Resmi Gazete,
- 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Yasa, 24.12.1953 tarih ve 8591 sayılı Resmi Gazete
- 7/6229 sayılı Tababet Uzmanlık Tüzüğü, 18.4.1973 tarih ve 14511 sayılı Resmi Gazete

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- AB'nin ilgili mevzuatına karşılık gelen Türk mevzuatı kapsamında hazırlanan, Hemşireler ve Hemşireler Birliği Yasa Tasarısı, Ebelik Yasa Tasarısı ve Tıpta Uzmanlık Tüzüğüne son şekli verildikten sonra yürürlük prosedürlerinin başlatılması hedeflenmektedir. Bu amaçla, özellikle vatandaşlık esasına dayalı kısıtlamaların kaldırılması konusundaki hükümlerin gözden geçirilmesi, mesleğe giriş esaslarından "Türk vatandaşı ya da Türk soylu olma" tabirlerinin çıkarılması öngörülmektedir.
- Serbest dolaşımın sağlanabilmesi açısından, diplomaların karşılıklı tanınması ve bu amaçla eğitim müfredatlarında gerekli değişikliklerin yapılması, uyum amaçlı düzenlemelerin korunması hedeflenmektedir.
- Hekim dışı sağlık personelinin eğitim müfredatlarının denkleştirilmesi, görev analizi, iş tanımlarının yapılması ve mevzuat hazırlanması amaçlanmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Hekim dışı sağlık personelinin meslek birliklerinin kurulması.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

- Mevcut yasalar ve tüzükte yapılacak değişiklikler sonrası, uygulama aşamasında, istihdam açığını önlemeye dayalı olarak ek tedbirlerin alınması,
- Tıp ve sağlık eğitimi veren kurumların müfredatlarının yenilenmesi.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

- Hemşirelik mesleğine yönelik olarak özel dal eğitiminin başlatılarak ihtisaslaşmış personel yetiştirilmesi,
- Hemşirelik ve ebelik meslekleriyle ilgili olarak, meslek eğitimlerinin sürekliliğinin sağlanarak bilgi ve becerilerinin periyodik olarak test edilmesi

- Doktorlar, diş hekimleri ve eczacılar konusunda şu aşamada ek personel ihtiyacı bulunmamaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

İstihdam ihtiyacı ortaya çıktığı takdirde ek personel yetiştirme ile ilgili yatırım ihtiyacı söz konusu olacaktır.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Gerekli harcamaların büyüklüğü ve finansman biçimleri daha sonra belirlenecektir.

4.3.5. Vize

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'nin vize uygulamaları genel olarak AB müktesebatına uyumlu bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB müktesebatının öngördüğü tek tip vize uygulaması ile güvenli vizelerin uygulamaya konulması hususunda henüz bir ilerleme sağlanamamıştır. Ancak, İçişleri Bakanlığı bünyesinde oluşturulan bir çalışma grubu idari yapılanma ve hukuki değişiklikler ile ilgili çalışmalarda bulunmaktadır.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Uyum sürecinde, AB ülkelerinin tecrübelerini paylaşmak ve bu tecrübelerden yararlanmak üzere personele eğitim verilmesi gerekmektedir.

d) Gerekli yatırımlar

Vizelerin tek tip ve standart güvenlik önlemlerini içermesi için gerekli yatırımların yapılması gerekmektedir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

4.3.6. Göç

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'nin göç politikası ile AB müktesebatında yer alan göç kavramları birbirinden oldukça farklıdır.

Diğer taraftan, AB politikalarını yönlendiren göç (yasa dışı göç veya toplu insan göçleri) kavramı üzerinde ise tam bir mutabakat mevcuttur. Buna ilişkin olarak gerek yasa uyumlaştırma gerekse idari yapılanmaya yönelik birçok faaliyet tamamlanmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 765 sayılı Türk Ceza Kanunu
- 1475 sayılı İş Kanunu
- Karayolu ile Uluslararası Yolcu veya Eşya Taşımaları Hakkındaki Yönetmelik
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 2007 sayılı Türkiye'deki Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkındaki Kanun
- 4422 Sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Öncelikle, Türkiye'nin göç politikası ile AB müktesebatında yer alan göç kavramlarındaki mevcut farklılıkların giderilmesine yönelik değişikliklerin yapılması gerekmektedir.

İlaveten, AB'nin yoğun olarak üzerinde durduğu yasa dışı göç ve toplu göç hareketlerinin önlenmesi ile ilgili olarak 5682 sayılı Pasaport Kanununun ilgili maddelerinin değiştirilerek Topluluk müktesebatındaki kararlara uygun bir yapıya oturtulması öngörülmektedir. Bu kapsamda hazırlanan yasa taslağı Başbakanlığa sunulmuş bulunmaktadır.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Uyum sürecinde, AB ülkelerinin tecrübelerini paylaşmak ve bu tecrübelerden yararlanmak üzere personele acilen eğitim verilmesi gerekmektedir.

4.4. Hizmetlerin Serbest Dolaşımı

4.4.1. Sektörel Uygulama

4.4.1.1 Mali Hizmetler

Bankacılık ve diğer mali kurumlar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de, genelde mali, özeld ise bankacılık sektörü, uluslararası rekabete açık ve liberal bir ortamda faaliyet göstermektedir. 4491 sayılı Yasa ile değişik 4389 sayılı Bankalar Kanunu ile; yeterli idari ve mali özerkliğe sahip, şeffaf bir yapıda çalışması öngörülen Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu oluşturulmuştur. Kurumun karar organı siyasi otoriteden bağımsız Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruludur. Bu çerçevede, bankacılık sistemine giriş ve çıkışların kararını Kurul verecektir. Yeni Kanun ile; banka kurmada aranan şartlar sıkılaştırılmış ve ağırlaştırılmış, sınır ötesi bankacılık faaliyetlerinin denetimi ve gözetimi bakımından ülkelerarası anlaşmaların yapılması öngörülmüş, banka ortakları ile yönetim kurulları ve üst düzey yöneticilerin sorumluluk ve yükümlülükleri artırılmış, iç denetim ve risk yönetim sistemi getirilmiş, bu çerçevede bankaların icrai birimleri ile yönetim birimlerinin kısmen ayrıştırılması öngörülmüş, kredilere ve iştiraklere ilişkin sınırlamalar ile dolaylı kredi tanımı AB düzenlemeleri ile uyumlu hale getirilmiş, standart oranların uluslararası uygulamalar paralelinde oluşturulması öngörülmüş, bankaların denetim ve gözetimi daha şeffaf ve sıkı kurallara bağlanmış, bankaların denetim ve gözetimine ilişkin bulguların sonuçlandırılması daha objektif, detaylı ve kapsamlı adım adım ilerleyen bir süreçle bağlanmış, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun işleyişine esneklik ve canlılık kazandırılmış, bankaların devir ve birleşmesi teşvik edilmiş, tasfiye süreci hızlandırılmış, özel finans kurumları da Bankalar Kanununa uymakla yükümlü kılınmış, idari ceza uygulaması getirilmiş, adli suç ve cezaların hadleri yükseltilmiş, bankacılık sisteminin işleyişini inkitaya uğratacak fiil ve davranışların önlenmesi için yeni hükümler ihdas edilmiş, finansal sistemin bir bütün olduğundan hareketle finansal piyasaları düzenleyen ve denetleyen kurumlar arasında sıkı işbirliği zorunlu kılınmıştır. Bankalar Kanunu uyarınca çıkarılacak düzenlemeler ile AB’ye ve uluslararası düzenlemelere büyük ölçüde uyum sağlanmış olacaktır.

Avrupa Birliğinde hizmetler sektörünün entegrasyonu, 1992 yılında İç Pazarın tesisi ile oluşturulmuştur. Bu süreç üç temel prensibe dayalı olarak gerçekleşmiştir: Bunlardan birincisi, Orijin Ülke Prensibidir (Home Country Control). Buna göre; bankacılık alanından örnek verilecek olursa; bir üye ülke bankası kendi ülkesindeki yetkili merciin gözetim ve denetimine tabidir. Diğer prensip ise Tek Lisans (Single License) uygulamasıdır, buna göre bankalar tek bir ülkeden aldıkları lisans ile Birlik üyesi ülkelerin tamamında faaliyette bulunabilmektedir. Üçüncü prensip ise, ilk ikisinin doğal bir sonucu olarak, üye ülkelerin birbirlerindeki yetkili merci ve mevzuatı karşılıklı olarak tanımalarıdır (Mutual Recognition).

Türkiye, AB’ye katılım sürecinde mali hizmetler alanında yukarıda belirtilen prensiplere ve bu prensipler ışığında çıkarılmış Birlik mevzuatına uyum sağlamak durumundadır. Bankacılık ile ilgili mevzuatta, yabancıların Türkiye’de banka kurmalarına ve şube açmak suretiyle faaliyet göstermelerine engel teşkil eden herhangi bir husus bulunmamaktadır. Türkiye’de faaliyet gösteren 61 ticari bankadan ondokuzu Türkiye’de kurulmuş veya şube açmış olan yabancı bankalardır. Türkiye ile AB arasında hizmetler alanında serbest dolaşımın sağlanması, üyelik öncesi dönemin gündeminde bulunmakta olup, 11 Nisan 2000 tarihli OKK ile (2000/3/EC) hükme bağlanmıştır. Türkiye ile AB arasında hizmetlerin serbest dolaşımının devreye girmesiyle ülkemizde yabancı bankaların sayısının ve uluslararası bankacılık işlemlerinin artacağı beklenmektedir. Bu hususun gerçekleşmesi ile birlikte, bankalar arasındaki rekabet artacak, mali piyasalar daha da düzenli ve disiplinli hale gelecek, sonuçta bankalar ve mali piyasalar daha etkin çalışacaktır.

Öte yandan, Türk Bankacılık Sektörü, kalifiye insan kaynakları ve teknolojik altyapı açısından avantajlı bir konumda olup, hizmet çeşitliliği açısından da dünya ölçeğinde rekabet edebilecek güçtedir.

Yakın zamanda, uluslararası bankacılık uygulamalarına büyük ölçüde uyum sağlanmasına yönelik çok önemli düzenlemeler yapılmıştır. Bunlar;

- 1) Bankalarca Karşılık Ayrılacak Kredilerin ve Diğer Alacakların Niteliklerinin Belirlenmesi ve Ayrılacak Karşılıklara İlişkin Esas ve Usuller Hakkında Yönetmelik,
- 2) Karşılık Kararnamesine İlişkin Tebliğ,
- 3) Sigortaya Tabi Tasarruf Mevduatı ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunca Tahsil Olunacak Pirimler Hakkında Karar,
- 4) Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Yönetmeliği,
- 5) Bankaların İç Denetim ve Risk Yönetimi Sistemleri Hakkında Yönetmelik,
- 6) Piyasa Riskini İhtiva Eden Bankaların Sermaye Yeterliliğinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik,
- 7) Standart oranların konsolide bazda hesaplanmasına ilişkin tebliğler.

Bankacılık sektöründe kısa dönemde yapılacak düzenlemeler ise şu şekilde sıralanabilir:

- 1) Kuruluş, faaliyete geçme, hisse devri, şube ve temsilcilik açma, genel müdür ve yardımcılarının atanması, yemin ve mal bildirim, kredi açma yetkisinin devri, kredi komitesinin oluşumu, çalışma ve karar alma esasları, dolaylı kredi, dolaylı iştirak, kredi sınırlarının tespitinde nakdi ve gayri nakdi kredilerin dikkate alınma oranları, kredi sınırlamalarına tabi olmayan bankalararası işlemler, hesap durum belgesi, alacaklardan dolayı edinilen emtia ve gayrimenkuller ile bankaların hesap ve kayıt düzenleri ile ilgili hükümleri ihtiva eden "Bankaların Kuruluş ve Faaliyetleri Hakkında Yönetmelik,
- 2) Uluslararası Muhasebe Standartları dikkate alınarak hazırlanacak olan ve konsolidasyon ile bağımsız denetim şirketlerinin muhasebe denetimine ilişkin hükümleri de ihtiva eden "Muhasebe Uygulama Yönetmeliği",
- 3) Kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilecek karşılıklara ilişkin esasları düzenleyen Bakanlar Kurulu Kararı,
- 4) Bankaların devir ve birleşmelerine ilişkin esas ve usulleri ihtiva eden Yönetmelik,
- 5) Özel Finans Kurumlarının Kuruluş ve Faaliyetleri Hakkında Yönetmelik.

Bankacılık sektörünün yapısının piyasa koşullarına uydurulması amacı çerçevesinde, kamu bankalarının bir süreç içinde özelleştirilmeleri de diğer bir gündem maddesidir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bankacılık (özel finans kurumları dahil) alanında sorumlu kuruluşlar, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu ve Kurumu ile Kurul bünyesinde faaliyet gösteren Tasarruf Mevduat Sigortası Fonudur. Leasing, factoring, tüketici finansman şirketleri ve yetkili müesseseler ile ilgili mevzuat bakımından sorumlu kuruluş ise Hazine Müsteşarlığıdır.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

AB'deki, malların, hizmetlerin, sermayenin ve kişilerin dolaşımına ilişkin olmayan görünmeyen muamelelerle ilgili transferlerin serbestleştirilmesi hakkındaki 30 Temmuz 1963 tarihli Konsey Direktifi (63/474/EC) hükümlerinin muadilleri, Türk Parasının Kıymetini Koruma hakkındaki 32 sayılı Karar ve 91/32-5 sayılı Tebliğe ilişkin I-M sayılı Merkez Bankası Genelgesinde yer almaktadır. Muadil hükümler, söz konusu AB mevzuatındaki hükümlere uyumlu bulunmaktadır.

Bankacılıkla ilgili mevcut Türk mevzuatı, mukabil AB mevzuatıyla özü itibarıyla geniş ölçüde uyumludur. Bu konudaki mevcut AB mevzuatı, ülkemizdeki muadil mevzuat ile bire bir karşılaştırıldığında, bazılarının tam uyumlu hale getirilmiş olduğu, bazılarında cüzi değişiklikler yapmak gerektiği, bazılarında ise muadil mevzuat bulunmadığı gözlenmektedir. Bu alandaki mevzuatımızın AB müktesebatı ile uyum düzeyi aşağıda gösterilmektedir.

1.	73/183/EEC	: Bankaların ve diğer finans kuruluşlarının serbest istihdamda bulunma faaliyetleri açısından yerleşme hakkı ve hizmet sunma serbestisi üzerindeki sınırlandırmaların kaldırılmasına ilişkin 28 Haziran 1973 tarihli Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: 4389 Sayılı Bankalar Kanununun, T.P.K.K.Hk 32 sayılı Kararın ve Yabancı Sermaye Mevzuatının ilgili maddeleri.
	Uyum düzeyi	: Bankalar Kanunu ve 32 Sayılı Karar bakımından uyumsuzluk bulunmuyor.
2.	77/780/EEC	: Kredi kurumlarının ihdasına ve faaliyete geçmelerine ilişkin kanunların ve idari hükümlerin koordinasyonu hakkında 12 Aralık 1977 tarihli Birinci Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: 4389 Sayılı Bankalar Kanununun ilgili hükümleri ile Kanuna istinaden çıkarılan Yönetmelik ve Tebliğler 19 Kasım 2000 tarih ve 24235 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren "Bankaların Kuruluşu ve Hisse Devirleri İçin Yapılacak İzin Başvurularının Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik"
	Uyum düzeyi	: Büyük ölçüde uyum sağlanmıştır.
3.	89/646/EEC	: Kredi kurumlarının ihdasına ve faaliyete geçmelerine ilişkin kanunların, yönetmeliklerin ve idari hükümlerin koordinasyonu hakkında ve 77/780/EEC sayılı Direktif'te değişiklikler yapan 15 Aralık 1989 tarihli İkinci Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: 4389 sayılı Bankalar Kanununun ilgili hükümleri, 10.5.1997 tarih ve 22985 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Bankaların Konsolide Mali Tablolar Düzenlemesine ve Konsolide Mali Tabloların İlanına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ
	Uyum düzeyi	: Uyumsuzluklar bulunmaktadır. Kanun gereği Konsolidasyon Tebliğinin yenilenmesi gerekmektedir. Bununla ilgili çalışmalar devam etmektedir.
4.	94/19/EC	: Mevduat garanti sistemleri hakkında 30 Mayıs 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
	Türk mevzuatı	: 4389 sayılı Bankalar Kanununun ilgili maddeleri, Sigortaya Tabi Tasarruf Mevduatı ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'nca Tahsil Olunacak Primler Hakkında 2000/682 Sayılı Karar ile 26 Ağustos 2000 tarih ve 24152 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Yönetmeliği
	Uyum düzeyi	: Büyük ölçüde uyum sağlanmıştır.
5.	89/299/EEC	: Kredi kurumlarının özkaynakları hakkında 17 Nisan 1989 tarihli

Konsey Direktifi	
Türk mevzuatı	: 4389 sayılı Bankalar Kanununun ilgili maddeleri ile Bankalarca Uygulanacak Muhasebe Standartları Tekdüzen Hesap Planı ve İzahnamesi
Uyum düzeyi	: Uyumsuzluklar bulunmaktadır. Kanun gereği düzenlemenin yenilenmesi gerekmektedir. Konuya ilişkin çalışmalar devam etmektedir.
6. 89/647/EEC	: Kredi kurumlarının ödeme gücü oranları hakkında 18 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	: 10.2.2001 tarih ve 24314 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Bankaların Sermaye Yeterliliğinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik
Uyum düzeyi	: Önemli ölçüde uyum sağlanmıştır.
7. 93/6/EEC	: Kredi kurumları da dahil olmak üzere yatırım şirketlerinin sermaye yeterliliği hakkında 15 Mart 1993 tarihli Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	: 10.2.2001 tarih ve 24314 (Mükerrer) sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Bankaların Sermaye Yeterliliğinin Ölçülmesine ve Değerlendirilmesine İlişkin Yönetmelik, 8 Şubat 2001 tarih ve 24312 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Bankaların İç Denetim ve Risk Yönetimi Sistemeleri Hakkında Yönetmelik" ile 29.8.1998 tarih ve 23448 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Yabancı Para Net Genel Pozisyon/Sermaye Tabanı" Standart Rasyosunun Bankalarca Hesaplanmasına ve Uygulanmasına İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ,
Uyum düzeyi	: Önemli ölçüde uyum sağlanmıştır.
8. 92/30/EEC	: Kredi kurumlarının konsolide bazda denetlenmesi hakkında 6 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	: 4389 sayılı Bankalar Kanununun ilgili maddeleri ve 10.5.1997 tarih ve 22985 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Bankaların Konsolide Mali Tablolar Düzenlemesine ve Konsolide Mali Tabloların İlanına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ
Uyum düzeyi	: Uyumsuzluklar bulunmaktadır. Kanun gereği düzenlemenin yenilenmesi gerekmektedir. Bununla ilgili çalışmalar devam etmektedir.
9. 92/121/EEC	: Kredi kurumlarının geniş riziko sahalarının izlenmesi ve denetlenmesi hakkında 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	: 4389 sayılı Bankalar Kanununun ilgili maddeleri ve bununla ilgili çıkarılacak düzenlemeler.
Uyum düzeyi	: Büyük ölçüde uyum sağlanmıştır. İlgili düzenlemeler üzerindeki çalışmalar son aşamaya gelmiştir.
10. 86/635/EEC	: Bankaların ve diğer finans kurumlarının yıllık hesapları ve konsolide hesapları hakkında 8 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
Türk mevzuatı	: Bankalarca Uygulanacak Muhasebe Standartları, Tekdüzen Hesap Planı ve İzahnamesi
Uyum düzeyi	: Bankalar açısından uyumsuzluklar bulunmaktadır. Kanun gereği düzenlemenin yenilenmesi gerekmektedir. "Muhasebe Uygulama Yönetmeliği"ne ilişkin çalışmalar devam etmektedir. Bu yıl içerisinde yürürlüğe konulması beklenmektedir.
Diğer Finans Kurumları	: Faktoring, leasing, tüketici finansman şirketleri ve yetkili müesseseler gibi banka dışı mali kurumlar için özel düzenlemeler bulunmamaktadır. Ancak bu Direktif 78/660/EEC ve 83/349/EEC işaretli Direktiflerle birlikte uygulandığından sözkonusu mali kurumlar SPK mevzuatına tabi ise

Şirketler Hukuku bölümünde belirtilen kısmi düzenlemeler bu mali kurumlar için de geçerlidir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- 4491 sayılı Kanunla değişik 4389 sayılı Bankalar Kanunu'na istinaden çıkarılan alt düzenlemeler ve Özel Finans Kurumları ile ilgili hükümleri itibarıyla Bankalar Kanununda değişiklik yapan 4491 sayılı Kanun; AB'deki kredi kuruluşlarının kuruluş ve faaliyetleriyle ilgili yasaların, tüzüklerin ve idari uygulamaların koordinasyonu hakkındaki 12 Aralık 1977 tarihli birinci Konsey Direktifi (77/780/EEC) ve değişiklikleri hükümlerine uyum sağlamak üzere tadil edilecektir.
- 4491 sayılı Kanunla değişik 4389 sayılı Bankalar Kanunu, AB'deki kredi kuruluşlarının öz kaynakları hakkındaki 17 Nisan 1989 tarihli Konsey Direktifi (89/299/EEC) ve değişiklikleri hükümlerine göre gözden geçirilerek uyumlu hale getirilecektir.
- 4491 sayılı Kanunla değişik 4389 sayılı Bankalar Kanunu'na istinaden çıkarılan alt düzenlemeler, AB'deki 77/780/EEC sayılı birinci bankacılık direktifinde değişiklik yapan ve kredi kuruluşlarının kuruluş ve faaliyetleriyle ilgili yasaların, tüzüklerin ve idari uygulamaların koordinasyonu hakkındaki 15 Aralık 1989 tarihli ikinci Konsey Direktifi (89/646/EEC) ve değişiklikleri hükümlerine uyumlu hale gelecek şekilde tadil edilecektir.
- 3182 sayılı mülga Bankalar Kanunu uyarınca çıkarılan Bankaların Konsolide Mali Tablolar Düzenlenmesine ve Konsolide Mali Tabloların İlanına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ, 4491 sayılı Kanunla değişik 4389 sayılı Bankalar Kanunu uyarınca yeniden gözden geçirilecek ve AB'deki konsolide hesap defteri hakkında 13 Haziran 1983 tarihli Konsey Direktifi (83/349/EEC) ile kredi kuruluşlarının konsolide esasa göre düzenlenmesine ve konsolide mali tabloların ilanına gözetim ve denetimi hakkındaki 6 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi (92/30/EEC) ve değişiklikleri hükümleri doğrultusunda değişikliğe tabi tutulacaktır.
- Sigortaya Tabi Tasarruf Mevduatı ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunca Tahsil Olunacak Primler Hakkında Karar ve Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu Yönetmeliği hükümleri AB'deki mevduat garanti sistemleri hakkındaki 30 Mayıs 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (94/19/EC) hükümleri doğrultusunda gözden geçirilerek uyum sağlanacaktır.
- Bankalarca uygulanacak muhasebe standartları, tekdüzen hesap planı ve izahnamesi AB'deki bankaların ve diğer finans kurumlarının yıllık hesapları ve konsolide hesapları hakkında 8 Aralık 1986 tarih ve 86/635/EEC sayılı Direktifi hükümleri ile muhasebe ve rakamla ilgili diğer direktiflere uyumu sağlanacaktır.
- Kredi kuruluşları ve finansal kuruluşlardan şubeleri bir üye devlette kurulu olup da, merkezleri o üye devletin dışında olanların yıllık hesap dokümanlarının yayımlanmasıyla ilgili yükümlülükleri hakkındaki 13 Şubat 1989 tarihli Konsey Direktifi (89/117/EEC) ve değişikliklerine uyum sağlanacaktır.

Türk mevzuatında düzenlenmemiş olup da, gözden geçirilerek gereken hususlarda muadil hükümleri içeren düzenleme oluşturulacak AB mevzuatı şunlardır:

- Çok taraflı kalkınma bankalarının teknik tanımının, kredi kuruluşları için solvabilite (ödeme gücü) rasyosu hakkındaki 18 Aralık 1989 tarihli ve (89/647/EEC) sayılı Konsey Direktifine uyarlanması (adaptasyonu) ile ilgili 19 Aralık 1990 tarihli Komisyon Direktifi (91/31/EEC) ve 15 Mart 1994 tarihli Komisyon Direktifi (94/7/EC),
- Çok taraflı kalkınma bankalarının tanımıyla ilgili olarak, kredi kuruluşları için solvabilite (ödeme gücü) rasyosu hakkındaki 18 Aralık 1989 tarihli ve (89/647/EEC) sayılı Konsey Direktifinde teknik değişiklik yapan 15 Aralık 1995 tarihli Komisyon Direktifi (95/67/EEC),
- Ödeme sistemleri ve özellikle kart hamili ile kart ihraç edenlerin ilişkileri ile ilgili olarak 17 Kasım 1988 tarihli ve 88/590/EEC sayılı Komisyon önerisi.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB mevzuatına uyum, herhangi bir kurumsal değişikliğe ihtiyaç göstermemektedir. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu ve Kurumu zaten faaliyete geçmiştir. Bununla birlikte, benzer bir şekilde, diğer mali kuruluşları düzenleyen ve denetleyen birimlerin de, ayrı kurum veya kurullar olarak faaliyet gösterecek

şekilde yapılandırılması sağlanabilecektir. Türkiye Bankalar Birliği nezdinde bankacılıkla ilgili "Ombudsman"lık müessesesinin kurulmasında yarar bulunmaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Gerekmemektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Mevcut personelin aşağıda belirtilen alanlarda bilgi ve deneyimlerinin artırılması ihtiyacı bulunmaktadır:

- Topluluk üyesi ülkelerin düzenleyici otoritelerinin organizasyon yapıları ve çalışma esaslarının yerinde incelemelerle öğrenilmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerin düzenleyici otoritelerinin düzenleme yapma tekniklerinin yerinde incelemelerle öğrenilmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otoriteler ile bu otoritelerde çalışanların sahip oldukları özel niteliklerin neler olduğunun tespit edilmesi (kalite belgesi, iç denetim ve dış denetim sertifikaları ve diğer sertifikalar gibi),
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otoriteler ile çalışanlarının ulusal ve uluslararası nitelikteki üyelikleri ve kurumsal ilişkilerinin neler olduğu,
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otoriteler ile çalışanlarının oluşturduğu kurum ve kuruluşlar (bankacılık enstitüleri, mesleki örgütlenmeler gibi) ile örgütlenmelerin nelerden ibaret olduğu,
- Topluluk üyesi ülkelerin düzenlemelerinin uygulanmasının ve takibinin nasıl yapıldığının yerinde incelemelerle öğrenilmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerde denetim ve gözetim teknikleri deneyimlerinin kazanılabilmesi için yerinde incelemelerde bulunulması,
- Topluluk üyesi ülkelerde risk yönetim tekniklerinin Türkiye'ye uyarlanabilmesi için yerinde incelemelerde bulunulması,
- Topluluk üyesi ülkelerde muhasebe sisteminin nasıl olduğunun tespiti için yerinde incelemeler yapılması,
- Topluluk üyesi ülkelerde iç ve dış denetim sistemine ilişkin uygulamalara uyum bakımından yerinde incelemelerin yapılması,
- Topluluk üyesi ülkelerde sınır ötesi bankacılık uygulamalarının nasıl olduğunun öğrenilmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerde tasarruf mevduatı sigorta fonu uygulamalarına uyumun sağlanabilmesi için yerinde incelemelerin yapılması,
- Topluluk üyesi ülkelerde bankaların finansal aracılık maliyetlerinin karşılaştırılmasının yapılması,
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otoritelerin diğer kurumlarla işbirliğinin nasıl sağlandığı,
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otorite ile bankalar arasındaki iletişimin nitelik ve şeklinin tespit edilmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerde bankacılıkla ilgili ombudsman sistemlerinin incelenmesi,
- Topluluk üyesi ülkelerde bankalar birliğinin işlevlerinin nelerden ibaret olduğu,
- Topluluk üyesi ülkelerde bankalar birliği dışında bankacılıkla ilgili diğer yasal kurumların işleyişi (çalışanlar ya da mudiler birliği gibi),
- Topluluk üyesi ülkelerde bankalarda çalışanların bir meslek mensubu olup olmadıklarına ilişkin uygulamaların neler olduğu,

- Topluluk üyesi ülkelerde bankalarda çalışanlara yönelik hizmet veren bir enstitü ya da başka bir oluşumun olup olmadığı,
- Topluluk üyesi ülkelerde düzenleyici otoriteler tarafından bankalarda öngörülen zorunlu organizasyon yapıları ile yönetim biçimlerinin nasıl şekillendiği,
- Topluluk üyesi ülkelerde bankalar arası ilişkiler ve işbirliği ortamlarının yerinde incelemelerle tespit edilmesi.

III. Takvim

Mevzuat çalışmalarının kısa vadede büyük ölçüde tamamlanması hedeflenmektedir.

Menkul Kıymetler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Menkul kıymetler, borsalar ve yatırım hizmetleri alanında Türkiye'deki mevcut yapı büyük ölçüde AB direktiflerindeki ilkelerle uyumlu durumdadır. Ancak bazı konularda tam uyum sağlanması için belirli değişikliklerin yapılması da gerekmektedir.

Türkiye'deki sermaye piyasaları, boyutları bakımından gelişmiş ülkelere paralel olmamakla birlikte; mevzuat, kuruluşlar ve ürünler bakımından uluslararası piyasalara ve AB mevzuatına büyük ölçüde yakın durumdadır. SPK düzenleyici işlevini yerine getirirken AB'de uygulanan kuralları izlemektedir.

Menkul kıymetlerin borsaya kote olması hakkındaki kurallarla ilgili olarak, sermayenin hesaplanması ve asgari sermaye miktarında, asgari halka açıklık oranlarında ve zorunlu aracılık kullanımı konusunda bazı farklılıklar mevcuttur.

Türkiye'de izahnamede yayınlanması gereken bilgi ile ilgili standartlar SPK tarafından belirlenmekte iken birçok AB ülkesinde bu görevi Borsalar üstlenmiştir. AB'de izahname yayımlanması borsaya kote olmak için gerekli bir şart iken, Türkiye'de izahname halka arz aşamasında yayımlanmaktadır.

Menkul kıymetler ile ilgili olarak gerek ihraç veya kotasyon esnasında, gerekse sürekli olarak yayımlanması gereken bilgilerle ilgili olarak, Türkiye'de hiçbir istisna söz konusu olmamaktadır. AB'de ise belli durumlarda izahname yayımlanma yükümlülüğüne istisna getirilebilmektedir. Ayrıca Avrupa'da altı aylık dönemler itibarıyla yayımlanması zorunlu tutulan ara mali tabloların Türkiye'de üçer aylık dönemler itibarıyla yayımlanması gerekmektedir. Piyasaların genel yapısı itibarıyla Avrupa'dan daha kısa dönemli bakışın hakim olduğu Türk mali piyasaları için bu uygulama gerekli olmaktadır.

Kolektif yatırım kuruluşları ile ilgili olarak, Türkiye'de sadece yatırım fonları açık sonlu yapıları dolayısıyla UCITS Direktifi kapsamına dahil olabilecek niteliktedir. Ancak yatırım fonlarıyla ilgili Kurul tebliğinde fon portföyüne altın ve diğer kıymetli madenlerin dahil edilebilmesi hükmü konuyla ilgili AB direktifindeki (UCITS Direktifi) tanımdan farklılık göstermektedir.

Türkiye'de "içeriden öğrenenlerin ticareti" ile ilgili düzenlemeler Avrupa düzenlemeleri ile çok büyük ölçüde benzerlik göstermektedir. İçeriden öğrenilen bilginin tanımı aynıdır, ancak içeriden bilgi öğrenebilecek kimselerin (insider) tanımında Türk mevzuatında AB düzenlemelerinden farklı olarak "pay sahipleri" ile "elde ettikleri bilginin sadece 'insider' olan kişiler tarafından verilebileceğini bilen şahıslar" sayılmamıştır.

Aracılık faaliyetlerinde AB'den ayrılan en temel nokta Türkiye'de bankaların durumudur. Türkiye'de bankalar doğrudan Borsada hisse senedi işlemleri yapmamaktadır. Sermaye Piyasası Kanunu ile SPK'ya her bir aracılık faaliyetinin ayrı kuruluşlar tarafından yapılmasına ilişkin düzenlemeler yapma yetkisi verilmiştir. Bu çerçevede Aracılık Faaliyetleri ve Aracı Kuruluşlara İlişkin Esaslar Hakkındaki SPK tebliği ile yapılan düzenlemelere göre, bankaların sermaye piyasası faaliyetleri borsada hisse senedi üzerine yapılan işlemleri kapsamayacak şekilde sınırlandırılmıştır. Söz konusu düzenlemeye göre bankalar, daha önce ihraç edilmiş sermaye piyasası araçlarının borsa dışında alım satımına aracılık, hisse senetleri hariç olmak üzere borsada alım satımına aracılık, repo-ters repo işlemleri ve türev araçların alım satımına aracılık faaliyetinde bulunabilmektedir. Mevduat kabul etmeyen bankalar ise bu faaliyetlere ek olarak sermaye piyasası araçlarının ihraç veya halka arz yoluyla satışına aracılık, portföy yöneticiliği ve yatırım danışmanlığı faaliyetlerini de yapabilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sorumlu kuruluş, Sermaye Piyasası Kurulu'dur.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Sermaye Piyasası Kanunu
- Menkul Kıymetler Borsaları Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (KHK/91)
- Menkul Kıymetler Borsalarının Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik
- İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Yönetmeliği
- İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Kotasyon Yönetmeliği
- İstanbul Menkul Kıymetler Borsası Uluslararası Pazar Yönetmeliği

SPK Tebliğleri:

- Seri V, No.34 Aracı Kurumların Sermayelerine ve Sermaye Yeterliliğine ilişkin Esaslar Tebliği
- Seri XI, No.3 Sermaye Piyasasında Ara Mali Tablolara İlişkin İlke ve Kurallar hakkında Tebliği
- Seri I, No.26 Hisse Senetlerinin Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri II, No.13 Tahvillerin Kurul Kaydına Alınmasına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri IV, No. 9 İhraççıların Muafiyet Şartlarına ve Kurul Kaydından Çıkarılmalarına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri VIII, No.20 Özel Durumların Kamuya Açıklanmasına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri IV, No. 8 Halka Açık Anonim Ortaklıklar Genel Kurullarında Vekaleten Oy Kullanılmasına ve Çağrı Yolu ile Vekalet veya Hisse Senedi Toplanmasına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri VII, No.10 Yatırım Fonlarına İlişkin Esaslar Tebliği
- Seri V, No.19 Aracılık Faaliyetleri ve Aracı Kuruluşlara İlişkin Esaslar Tebliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Bu başlık altında incelenen Türk mevzuatı AB ilkelerinin tam olarak üstlenilmesi konusunda ciddi bir engel yaratmamaktadır. Ancak, AB'ye üyelik aşamasına gelindiğinde bazı konularda yapılması gereken değişiklikler mevcuttur. Türk yatırım fonlarının tek izin prensibinden yararlanabilmesi için Türk düzenlemelerinde yatırım fonlarının portföylerine alabilecekleri araçlar arasından altın ve kıymetli madenlerin çıkarılması gerekecektir. Ayrıca bankaların sermaye piyasası faaliyetinde bulunabilmeleri konusunda değişiklik gerekecektir.

Bunlardan başka, Borsa kotasyonunda gereken asgari halka açıklık oranı ve kamuyu aydınlatma yükümlülüklerine bazı durumlarda istisna getirilebilmesi gibi konularda bir takım değişiklikler gerekmektedir. Ayrıca, aracı kuruluşların sermaye yeterliliği konusunda, mevcut düzenleme AB düzenlemeleriyle temelde uyumlu olmakla birlikte, üyelik aşamasında tam uyumun sağlanması için bazı düzeltmeler yapılmasına ihtiyaç bulunmaktadır.

Menkul Kıymetler alanında AB'ye tam uyum sağlamış olmak için muadil mevzuatımızda tadilat gerektiren AB mevzuatı; 79/279/EEC ve değişiklikleri, 80/390/EEC ve değişiklikleri, 85/611/EEC ve değişiklikleri, 88/627/EEC ve değişiklikleri, 93/22/EEC ve değişikliklerinden oluşan Konsey Direktifleridir.

AB'deki 79/279/EEC sayılı Direktife uyum amacıyla, İMKB Kotasyon Yönetmeliğinde tadilat yapılacaktır.

AB'deki 80/390/EEC sayılı Direktife uyum amacıyla; Menkul Kıymetler Borsalarının Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkındaki Yönetmelikte ve İMKB Kotasyon Yönetmeliğinde tadilat yapılacaktır.

AB'deki 85/611/EEC sayılı Direktife uyum amacıyla; Yatırım Fonlarına İlişkin Esaslar Hakkındaki Tebliğde (seri: VII, no:10), Portföy Yöneticiliği Faaliyetine ve Bu Faaliyette Bulunacak Portföy Yönetim Şirketlerine İlişkin Esaslar Tebliğinde (seri: V no: 29), Menkul Kıymetler Yatırım Fonları Mali Tabloları ve Raporlarına İlişkin İske ve Kurallar Hakkında Tebliğde (seri: XI, no:6) tadilat yapılacaktır.

AB'deki 88/627/EEC sayılı Direktife uyum amacıyla; İMKB Kotasyon Yönetmeliğinde ve Özel Durumların Kamuya Açıklanmasına İlişkin Esaslar Tebliğinde (seri: VIII, no: 20) tadilat yapılacaktır.

AB'deki 93/22/EEC sayılı Direktife uyum amacıyla; Aracılık Faaliyetleri ve Aracı Kurumlara İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğde (seri: V, no: 46), Yatırım Danışmanlığı ve Faaliyetine ve Bu Faaliyette Bulunacak Kurumlara İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğde (seri: V, no:47) ve Portföy Yöneticiliği Faaliyetine ve Bu Faaliyette Bulunacak Portföy Yönetim Şirketlerine İlişkin Esaslar Tebliğinde (seri: IV, no: 29) tadilat yapılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal değişikliğe ihtiyaç bulunmamaktadır.

III. Takvim

Orta vadede gerçekleştirilecektir.

IV. Finansman

İhtiyaç bulunmamaktadır.

Sigortacılık

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de sigortacılık sektörü Hazine Müsteşarlığı tarafından düzenlenmekte ve denetlenmektedir. Sigortacılık sektörünün düzenlenmesi ve buna ilişkin politikaların uygulanması Sigortacılık Genel Müdürlüğü, denetlenmesi ise Sigorta Denetleme Kurulu tarafından yapılmaktadır. Her iki kurum da düzenleme ve denetlemenin en yüksek seviyede uyumunun sağlanması açısından Hazine Müsteşarlığına bağlı faaliyet göstermektedir. Bunun yanı sıra, farklı devlet kurumları tarafından uygulanan ekonomik politikaların uyumunun temin edilebilmesi amacıyla mali hizmetler alanında faaliyet gösteren diğer kurumlar gibi Hazine Müsteşarlığı da Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanına bağlıdır.

AB sigortacılık mevzuatının ana prensipleri halihazırda Türk sigortacılık mevzuatına uyarlanmıştır. Bu bağlamda AB'nin sigortacılık sektörüne ilişkin mevzuatının önemli bir bölümü, Türk mevzuatında yer almaktadır.

Örneğin, sigorta ve reasürans şirketlerinin kuruluş aşamasında istenen şartlar yerli ve yabancı girişimciler için aynıdır ve bu anlamda herhangi farklı bir uygulama bulunmamaktadır. Sigorta ve reasürans şirketlerinin faaliyetleri ve kuruluşlarına ilişkin gerekli şartlar, Avrupa ülkelerindeki gerekli şartlarla benzerlik arz etmektedir.

Pazara giriş, izin ve ruhsata tabidir. Yönetici ve ortaklara ilişkin kurallar AB'nin kurallarıyla aynıdır.

1990 yılında tarife sisteminin liberalleştirilmesi, hayat sigortaları ve zorunlu hayat-dışı sigorta branşlarının dışında kalan hayat-dışı sigortalara uygulanmıştır.

Türk Sigortacılık Mevzuatı AB'de olduğu gibi hayat ve hayat-dışı arasında bir fark gözetmemektedir. Bu iki ana sigorta branşı tek bir mevzuat altında toplanmıştır. 1998 yılının başlangıcından itibaren sigorta şirketlerine hayat ve hayat-dışı işlemlerini ayırma zorunluluğu getirilmiş, kompozit şirketlerin hayat poliçesi üretebilmeleri için sigortacılık işlemlerinde söz konusu ayırma gitme zorunluluğu getirilmiştir.

Yabancı sigorta şirketleri Türkiye'de ancak şube açarak ya da TTK ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu hükümleri dahilinde kurulu bir şirket olarak faaliyette bulunabilirler.

Türk mevzuatı ilgili AB mevzuatı ile karşılaştırıldığında, temel farklılıklar aşağıda anlatıldığı şekliyle ortaya konulabilir:

AB'de motorlu taşıtlar sorumluluk sigortası, hayat ve hayat-dışı sigortacılık alanları ayrılmış ve düzenleme ile denetim bakımından kurumlaşmalar birbirinden farklılaşmıştır. Türkiye'de ise hayat ve hayat-dışı sigortacılık grupları tek bir yasal düzenleme altında yer almıştır. 1998 yılı başından itibaren, sigorta şirketlerine hayat ve hayat-dışı alanında faaliyet göstermek zorunluluğu getirilerek, kompozit şirketler oluşması ve faaliyetlerin ayrışması sağlanmıştır. Bu değişiklik AB mevzuatı ile uyum yolundaki önemli kilometre taşlarından biri olmuştur.

Sigorta hizmetleri açısından, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 29'uncu maddesine göre, Türkiye'de ikamet eden gerçek ve tüzel kişiler, hayat-dışı sigortalarını Türkiye'de faaliyet gösteren sigorta şirketlerinden satın almak zorundadırlar (Birkaç istisna söz konusudur).

Türkiye'de faaliyet gösteren sigorta şirketleri ve yabancı sigorta şirketlerinin Türkiye'de açılmış bulunan şubeleri, sonuçlandırdıkları her bir sigorta sözleşmesinden belli bir kısmının Milli Reasürans T.A.Ş. adlı yerli bir özel reasürans şirketi tarafından yürütülen Yurt İçi Saklama ve Reasürans Kapasitesini Artırma Sistemine devretmek zorundadırlar (Muhtemelen bu zorunlu devir 31.12.2001 tarihinde sona erdirilecektir).

Gerçek sigorta aracıları (sigorta brokerleri, prodüktörler, sigorta eksperleri) Türk vatandaşı olmak zorundadırlar.

AB mevzuatı ile daha ileri seviyede bir uyum sağlayacak olan sigortacılık sektörünün denetlenmesi ve düzenlenmesi hakkında yeni bir Kanun tasarısı hazırlanmıştır. Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi hakkında yeni bir Kanun tasarısı da TBMM'ye sunulmuştur.

26.12.1994 tarih ve 22153 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış olan Yönetmeliği değiştiren yeni bir Sigorta ve Reasürans Brokerleri Yönetmeliği hazırlanmış ve 1.11.2000 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Herşeyden önce, Türk sigortacılık pazarının gelişme aşamasında olduğu ve prim üretim seviyesinin GSMH'nin küçük bir kısmını oluşturduğu düşünüldüğünde, AB'ye katılım öncesi süreçte asimetrik bir yaklaşım sergilenmesi gerektiği düşünülmektedir.

AB'nin ilgili sigortacılık direktifleri karşısındaki Türk sigortacılık mevzuatının mevcut durumu aşağıdaki şekildedir.

- AB Direktiflerinin sekizi ile uyum içindedir: 64/225/EEC, 76/580/EEC, 77/92/EEC, 79/267/EEC, 87/344/EEC, 90/619/EEC, 91/674/EEC, 92/96/EEC,
- AB Direktiflerinin beşi sadece üye ülkeler için uyum gerektirmektedir: 91/323/EEC, 91/371/EEC, 91/675/EEC, 2155/91/EEC, 93/43/EEC,
- AB Direktiflerinin on biri ile uyum gerekmektedir: 72/166/EEC, 73/239/EEC, 73/240/EEC, 78/473/EEC, 84/5/EEC, 88/357/EEC, 90/232/EEC, 90/618/EEC, 92/49/EEC, 97/828/EC, 97/78/EC.

AB'deki reasürans ve retrosesyon konusunda yerleşme ve hizmet sunma serbestisi üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması hakkındaki 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi (64/225/EEC) hükümlerinin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar, Sigortacılık ve Reasürans Şirketlerinin Kuruluş ve Çalışma Esaslarına Dair Yönetmelik ve 1160 sayılı Mükerrer Sigorta Hakkındaki Kanunda yer almaktadır. 1160 sayılı Kanunda yapılacak değişiklikle mevzuatımız AB'nin ilgili Direktifi ile uyumlu hale gelmiş olacaktır. Sigorta Murakabe Kanununda değişiklik yapacak taslak üzerindeki çalışmalar sürdürülmektedir.

AB'deki hayat sigortası dışındaki doğrudan sigorta işine giriş ve faaliyeti sürdürme ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararların koordinasyonu hakkındaki 73/239/EEC sayılı Direktifte değişiklik yapan 29 Haziran 1976 tarihli Konsey Direktifi (77/92/EEC) hükümlerinin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar ile Sigortacılık ve Reasürans Şirketlerinin Kuruluş ve Çalışma Esaslarına Dair Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili AB Direktifi hükümleri ile uyumludur.

AB'deki sigorta acenteleri ve aracılardan faaliyetleri konusunda yerleşme ve hizmet sunma serbestisinin etkin bir şekilde uygulanmasını sağlayacak tedbirler hakkındaki 13 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi (76/580/EEC) ile değişikliklerinde yer alan hükümlerin muadilleri, Sigorta ve Reasürans Aracıları hakkındaki Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili AB Direktifi hükümlerine uyumludur.

AB'deki 79/267/EEC sayılı Direktifin taşıdığı hükümlerin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar ile Hayat Sigortası hakkındaki Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili hükümlere uyumludur.

AB'deki 87/344/EEC sayılı Direktifin taşıdığı hükümlerin muadilleri, Hukuki Giderler Sigortası Dalının Kurulması Hakkındaki Tebliğde yer almakta olup, mevzuatımız ilgili hükümlere uyumludur.

AB'deki 90/619/EEC sayılı Direktifin taşıdığı hükümlerin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar ile Hayat Sigortası hakkındaki Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili hükümlere uyumludur.

AB'deki 91/674/EEC sayılı Direktifin taşıdığı hükümlerin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar ile Sigortacılık ve Reasürans Şirketlerinin Kuruluş ve Çalışma Esaslarına Dair Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili AB Direktifi hükümleri ile uyumludur.

AB'deki 92/96/EEC sayılı Direktifin taşıdığı hükümlerin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Karar ile Hayat Sigortası hakkındaki Yönetmelikte yer almakta olup, mevzuatımız ilgili hükümlere uyumludur.

AB'deki 95/26/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin taşıdığı hükümlerin muadilleri, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu ve bunda değişiklik yapan 539 sayılı Kararda yer almakta olup, mevzuatımız ilgili hükümlere uyumludur.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- 1) Esas itibarıyla, motorlu taşıt mali sorumluluk sigortası ve hayat dışı sigorta alanlarında sigortacılık faaliyetine başlama ve yürütme ile ilgili koordinasyon direktiflerine uyum sağlanacaktır.
 - 2) Türk mevzuatının AB mevzuatına yaklaştırılması gayesiyle aşağıda gösterilen konularda mevzuat değişikliklerinin yapılabilmesi için gereken çaba gösterilecektir.
- Yabancı sigorta şirketlerinin Türkiye'de şube açmaksızın sınır ötesi faaliyette bulunması,

- Hayat-dışı sigortalarda, sigorta hizmetinin Türkiye’de yerleşik sigorta şirketlerinden alınması zorunluluğu,
 - Gerçek kişi sigorta aracılarının (brokerler, prodüktörler ve eksperler) Türk olma zorunluluğu,
 - Yurt içinde yerleşik bir reasürans şirketi olan “Milli Reasürans T.A.Ş.” şirketine zorunlu devri öngören reasürans tekelinin kaldırılması
- 3) Türk Mevzuatı ile uyum gerektiren 11 AB Direktifi şunlardır: 72/166/EEC, 73/239/EEC, 73/240/EEC, 78/473/EEC, 84/5/EEC, 88/357/EEC, 90/232/EEC, 90/618/EEC, 92/49/EEC, 97/828/EC, 97/78/EC.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bu aşamada herhangi bir değişiklik öngörülmemektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Hazine Müsteşarlığındaki organizasyon ve ilgili bölümlerdeki personel büyük bir ihtimalle mevzuat uyumlaştırılması sırasında yürürlüğe girecek olan yeni düzenlemelerin uygulanması için yeterli olacaktır. Ancak, personelin eğitilmesi uyumlaştırma sürecinde büyük önem arz etmektedir.

III. Takvim

Topluluk mevzuatının Türk mevzuatında karşılığı olmayan sigortacılıkla ilgili düzenlemelerinin uyarlanması orta vadede gerçekleşeceği öngörülmesine karşın, yapılacak değişikliklerin kısa vadede gerçekleştirilebileceği düşünülmektedir.

IV. Finansman

Bu aşamada finansman öngörülmemektedir.

4.4.1.2 Mali Hizmetler Dışındaki Hizmetler

a) Mevcut durum

Hizmetler sektörünün Türkiye ekonomisindeki önemi

Türkiye’de hizmetler sektörü ekonominin en büyük sektörü konumundadır. Aşağıdaki tabloda da izlenebileceği gibi hizmetlerin ekonomideki payı son yıllarda yüzde 57-59 düzeylerinde istikrar kazanmıştır.

Ana Sektörler ve GSMH

Yıllar	Tarım	Sanayi	Hizmetler	GSMH
1987	12,883	18,680	43,457	75,019
1988	13,991	19,074	43,123	76,108
1989	12,845	20,008	44,494	77,347
1990	13,746	21,873	48,973	84,592
1991	13,663	22,504	48,720	84,887
1992	14,249	23,911	52,163	90,323
1993	14,129	25,898	57,650	97,677
1994	14,045	24,433	53,255	91,733
1995	14,230	27,476	57,322	99,028
1996	14,879	29,335	61,866	106,080
1997	14,550	32,337	67,988	114,874

1998	15,621	32,923	70,665	119,209
------	--------	--------	--------	---------

Sektör Payları (Yüzde)

Yıllar	Tarım	Sanayi	Hizmetler
1987	17,2	24,9	57,9
1988	18,3	25,1	56,7
1989	16,6	25,9	57,5
1990	16,3	25,9	57,9
1991	16,1	26,5	57,4
1992	15,8	26,5	57,8
1993	14,5	26,5	59,0
1994	15,3	26,6	58,1
1995	14,4	27,7	57,9
1996	14,0	27,7	58,3
1997	12,7	28,1	59,2
1998	13,1	27,6	59,3

Büyüme Hızları (Yüzde)

Yıllar	Tarım	Sanayi	Hizmetler	GSMH
1987	0,4	9,2	13,2	9,8
1988	8,0	2,1	-0,8	1,5
1989	-7,7	4,9	3,2	1,6
1990	7,0	9,3	10,1	9,4
1991	-0,6	2,9	-0,5	0,3
1992	4,3	6,2	7,1	6,4
1993	-0,8	8,3	10,5	8,1
1994	-0,6	-5,7	-7,6	-6,1
1995	1,3	12,5	7,6	8,0
1996	4,6	6,8	7,9	7,1
1997	-2,2	10,2	9,9	8,3
1998	7,4	1,8	3,9	3,8

Kaynak: DİE

Hizmetler sektörü ülkemizde 1965-1980 döneminde yılda ortalama yüzde 6,2, 1980-90 döneminde yüzde 5,1, 1990-1998 arasında ise yüzde 5,4'lük bir hızla büyümüştür. Sektörde en büyük gerileme bir kriz yılı olan 1994'de yaşanmış olup (yüzde - 7,6), bu düşüş aynı yılda GSMH'da ortaya çıkan düşüşten (yüzde - 6,1) büyüktür.

Hizmetler sektörünün alt sektörlere göre yapısı ise aşağıdaki tablodan izlenebilir

Yıllık, 1987 Üretici Fiyatlarına Göre, Milyar TL

1998 Yılı	Değer	Sektör Payları (yüzde)	Gelişme Hızı (yüzde)
C. Hizmetler Toplamı *	67,224	56,4	2,3
A. İnşaat Sanayi	6,368	5,3	-0,5

B. Ticaret	24,538	20,6	1,3
1.Toptan ve Perakende Ticaret	20,726	17,4	1,9
2.Otel Lokanta Hizmetleri	3,812	3,2	-1,6
C. Ulaştırma ve Haberleşme	15,319	12,9	6,0
D. Mali Kuruluşlar	2,527	2,1	6,3
E. Konut Sahipliği	5,561	4,7	2,4
F. Serbest Meslek ve Hizmetler	2,585	2,2	2,7

Kaynak: DİE

(*) Dış alem faktör gelirleri hariç

Tablodan da görüleceği gibi geniş tanımıyla ticaret, hizmetler sektörünün en önemli alt dalını GSMH içinde yüzde20.3 lük bir payla oluşturmakta, onu yüzde12.7 ile ulaştırma ve haberleşme izlemektedir. Bu oranlar, gelişmiş ekonomilere ait UNCTAD-Dünya Bankası Kaynaklı rakamlarla karşılaştırıldığında şunlar söylenebilir:

- Gelişmiş ekonomilerde 1988-90 döneminde ulaştırma-haberleşmenin toplam katma değere katkısı Türkiye'den küçük olup yüzde7'dir. Aynı şekilde ticaret kesiminin (geniş tanımıyla) katkısı da Türkiye'den küçüktür ve yüzde15 düzeyindedir.
- Buna karşılık ; finans, sigorta, emlak, iş gibi faaliyetler toplamının katkısı yüzde17'ye ulaşmakta olup, Türkiye'nin payından (yüzde7,6) hayli büyüktür.
- Bu olgu kabaca, gelişmiş ekonomilerdeki en dinamik yapıya sahip ve sanayi sektörüyle güçlü bir etkileşim içinde olan hizmet alt-sektörlerinin Türkiye'de yeterince gelişmemiş olduğunu göstermektedir.

Uluslararası Hizmet Ticareti ve Türkiye

Dünya Ticaret Örgütü'nün 1998 yılı istatistiklerine göre, Türkiye 1997 yılında 19,2 milyar Dolar tutarında hizmet ihraç etmiş, buna karşılık 8,1 milyar Dolarlık hizmet ithalatı gerçekleştirmiştir. 1975 yılında hizmet ihracatında dünyada otuz altıncı sırada yer alan Türkiye, 1990'da yirmi üçüncü 1998' de ise on yedinci sırada yer almıştır. 1980'li yıllarda ve 1990'ların başlarında özellikle turizm sektörünün gelişmesinden kaynaklanan bu olgu Türkiye'yi dünyanın başlıca hizmet ihracatçıları arasına sokmuştur.

Türkiye'nin 1997 yılında dünya hizmet ihracat ve ithalatlarındaki payı sırasıyla yüzde 1,5 ve yüzde 0,6'dır. Türkiye uzun süre hizmet ithalatında ilk kırk ülke arasına girmemiş, 1997 yılında ise otuz üçüncü sırada yer almıştır. Türkiye dünyanın hizmet ticareti bilançosu fazla veren ülkeleri arasındadır.

Türkiye'nin Cari İşlemler Dengesi İçinde Hizmet Ticareti

Milyon Dolar	1994	1997	1998
CARİ İŞLEMLER DENGESİ (I+II)	2 631	-2 638	1 871
(I) DIŞ TİCARET DENGESİ (A+B)	-4 216	-15 358	-14 332
A- İhracat FOB	18 390	32 647	31 220
- İhracat	18 106	26 261	26 973
- Bavul Ticareti		5 849	3 689
- Transit Ticaret	284	537	558
B-İthalat FOB	-22 606	-48 005	-45 552
- İthalat CIF	-23 270	-48 559	-45 935
- Altın İthalatı	-480	-1 867	-1 861
- Transit Ticaret	-251	-492	-514
- Navlun Ve Sigorta	1 395	2 913	2 758
(II) GÖRÜNMEYEN İŞLEMLER DENGESİ (A+D)	6 847	12 720	16 203
A- Diğer Mal Ve Hizmet Gelirleri	11 691	21 273	25 802
- Turizm	4 321	7 002	7 177
- Faiz Gelirleri	890	1 900	2 481
- Diğer	6 480	12 371	16 144
B- Diğer Mal Ve Hizmet Giderleri	-7 936	-13 419	-15 326

- Turizm	-866	-1 716	-1 754
- Faiz Giderleri	-3 923	-4 588	-4 823
- Diğer	-3 147	-7 115	-8 749
C- Karşılıksız Transfer (ÖZEL- Net)	2 709	4 552	5 568
- İşçi Gelirleri	2 627	4 197	5 356
- Diğer	82	355	212
D- Karşılıksız Transferler (RESMİ-Net)	383	314	159
- İşçi Gelirleri	37	32	41
- Diğer	346	282	118
(III)TOPLAM MAL VE HİZM. DENGESİ (I+II/I, II)	-461	-7 504	-3 856

Kaynak: TCMB

DTÖ verilerine göre, dünyanın belli başlı kırk altı ülkesinin toplam ihracatının yüzde 19,3' ü ticari hizmetlerden oluşurken, Türkiye için bu oran yüzde 28,4' tür. Hizmet ithalatı açısından söz konusu oranlar sırasıyla yüzde 19,6 ve yüzde 12,3' tür. Bu durum Türkiye' nin dünya ortalamasının üzerinde bir ihracatçı ve dünya ortalamasının altında bir ithalatçı olduğunu kanıtlamaktadır.

Türkiye' nin hizmet ihracatı içinde ilk sırayı alan turizm gelirinde 1980-1995 döneminde yaklaşık dört kat, 1988-1998 yılları arasında ise üç katın üzerinde bir artış kaydedilmiştir. Aynı süre içinde turizm giderlerinin kaydettiği artış ise yüzde 490' a yakındır. Turizmi izleyen gelir kalemi inşaatır. Bu alanda Türk firmaları uluslararası sözleşmelerin yaklaşık yüzde 9' una sahiptir. İnşaat sektörünün arkasında taşımacılık üçüncü gelir kaynağı olarak gelmektedir. Deniz taşımacılığında Türkiye sahip olduğu kapasite ile on yedinci sırayı almaktadır.

1984 yılından beri Türkiye'nin dış ödemeler bilançosunun karşılıksız (tek-yanlı) transferler hesabına kaydedilen işçi gelirleri ise 1988 yılında 1.865 milyon Dolardan 1998'de 5.397 Dolara yükselmiştir. Söz konusu dönemde gerçekleşen artış yüzde 189,4 düzeyindedir.

Uluslararası Hizmet Ticaretinin Serbestleştirilmesi ve Türkiye

Hizmet ticaretinin serbestleştirilmesi Türkiye açısından önemli bir konudur. Bunun başta gelen nedeni 1998 verilerine göre hizmetler sektörünün GSMH içinde yüzde 59,3'lük bir paya sahip olmasıdır. Ayrıca Türkiye, DTÖ istatistiklerine göre ticari hizmetler ihracatında yüzde 1,5'lik bir payla dünyada on yedinci sırada, ticari hizmetler ithalatında ise yüzde 0,6'lık bir payla otuz üçüncü sırada yer almaktadır.

Türkiye ile AB arasındaki Ortaklık Anlaşmalarının Türkiye ile AB arasında yerleşme ve hizmet edimi serbestisi üzerindeki kısıtlamaların tedricen kaldırılmasını ve bu işlemin sıra, süre ve usüllerinin Ortaklığın karar organı olan Ortaklık Konseyince belirlenmesini öngörmesine karşın, 1990'ların ilk yarısına kadar bu konuda bir gelişme olmamıştır.

Gümrük birliği sürecinin tamamlanmasına ilişkin çabaların yoğunluk kazanmaya başladığı 1992 yılında Ortaklık Konseyinde varılan mutabakat uyarınca ve Türkiye'nin isteği doğrultusunda, Gümrük birliğinin işleyiş kurallarını belirleyecek OKK taslağında, Topluluk ile Türkiye arasında yerleşme hakkı ve hizmet edimi serbestisinin tedricen gerçekleştirilmesi ile ilgili bir bölüme de yer verilmesi üzerinde mutabakat sağlanmıştır. Bu karar doğrultusunda Kasım 1992'den başlayarak, AB tarafı ile ana sektörler itibarıyla yerleşme hakkı serbestisi ve hizmet ticareti alanında Topluluk içinde ulaşılan entegrasyon düzeyi ile mukabil Türk mevzuatı konusunda araştırmacı görüşmelerde bulunulmuştur. Bu sektörler şunlardır:

- Mali hizmetler;
- Mesleki hizmetler;
- Telekomünikasyon;
- Dağıtım;
- Görsel-işitsel hizmetler;
- Turizm;

- Ulaştırma.

Yapılan bu çalışmalar sonucunda taraflar, aralarında yerleşme hakkı ve hizmetlerin serbest dolaşımına ilişkin kısıtlamaların aşamalı olarak kaldırılması konusundaki yasal çerçeveyi belirleyen taslak metinler hazırlamışlar, ancak AB Bakanlar Konseyinin, Türkiye’de gerçek kişilere AB’de yerleşme ve hizmet sunma serbestisi tanınmasını reddetmesi nedeniyle bu konu 1994 yılının sonunda askıya alınmış ve gümrük birliğinin işleyiş kurallarını düzenleyen 6 Mart 1995 tarih ve 1/95 sayılı OKK’da yer almamıştır. Ancak söz konusu kararın ekinde yer alan “AB-Türkiye OKK Taslağı”nda taraflar arasında ulaştırma ve telekomünikasyon alanlarında işbirliği yapılması öngörülmüştür.

Bu arada Türkiye, Uruguay Round sonucunda, 1995 yılında Dünya Ticaret Örgütünü kuran Anlaşmanın ekinde yer alan ve hizmetlerin liberalizasyonu amacıyla imzalanan “Hizmet Ticareti Genel Anlaşması (GATS)”na taraf olmuş ve aşağıda sayılan hizmet sektörlerinde taahhütte bulunmuştur:

- Mesleki Hizmetler;
- Haberleşme Hizmetleri;
- Müteahhitlik ve İlgili Mühendislik-Mimarlık Hizmetleri;
- Eğitim Hizmetleri;
- Çevre Hizmetleri;
- Mali Hizmetler;
- Sağlık ile İlgili ve Sosyal Hizmetler;
- Turizm ve Seyahat ile İlgili Hizmetler;
- Ulaştırma Hizmetleri.

Türkiye’nin özel taahhütleri GATS’in sektörel sınıflandırma listesinde yer alan yüz elli beş hizmet faaliyetinden yetmiş ikisine tekabül etmektedir. Listelenmeyen hizmetler için bir inceleme yapıldığında, mesleki hizmetlerde bazı hizmet dallarının Türk vatandaşlarına bırakılması nedeniyle (doktorluk, diş hekimliği, veterinerlik, hemşirelik gibi) taahhütte bulunulmadığı, bazı sektörlerde ise (Araştırma Geliştirme Hizmetleri, Gayrimenkul Kiralama Hizmetleri, Dağıtım Hizmetleri gibi) genel olarak bu hizmetlere ilişkin, özel olarak da yabancıların bu pazara girişini düzenlemeye yönelik mevzuatın bulunmaması nedeniyle taahhütte bulunulmadığı, iç su taşımacılığının kabotaj nedeniyle yabancılara kapalı olması ve uzay teknolojisi gibi sektörlerde de ülkemizde uygulama alanı bulunmadığından taahhütte bulunulmadığı görülmektedir.

Türkiye ile AB arasındaki yerleşme hakkı ve hizmetlerin serbest dolaşımına ilişkin kısıtlamaların kaldırılması konusu, AB Komisyonu’nun Türkiye ile ilişkileri geliştirmeyi amaçlayan 4 Mart 1998 tarihli “Türkiye İçin Avrupa Stratejisi” metninde tekrar gündeme getirilmiş, Türkiye de taraflar arasındaki ilişkilerin geliştirilmesi için kendi hazırladığı 22 Temmuz 1998 tarihli strateji metninde bu konuya prensipte son derece olumlu yaklaşmıştır.

Bu bağlamda, Türkiye-AB Ortaklık Konseyinin 11 Nisan 2000 tarihinde Lüksemburg’da yapılan toplantısında, taraflar arasında hizmetlerin ve kamu alımlarının serbestleştirilmesine yönelik müzakerelere eş zamanlı olarak başlanması yönünde karar alınmıştır. Taraflar arasındaki görüşmelerin yasal zeminini, GATS’i imzalayan ülkelerin kendi aralarında hizmetlerin liberalizasyonu konusunda daha ileri entegrasyonu öngören anlaşmalar akdetmelerine olanak veren V. maddesi oluşturmaktadır. Müzakerelerin ilk turu, hizmetler alanında 17 Ekim 2000 tarihinde gerçekleştirilmiştir.

Bu müzakerelerde Türkiye’nin pozisyonunun belirlenebilmesi, öncelikli ve avantajlı sektörlerin tespiti amacıyla, DPT ve Hazine Müsteşarlıkları koordinasyonunda yedi Alt Komite oluşturulmuş olup, sözkonusu Alt Komiteler çalışmalarına başlamıştır.

Turizm

Çevre, ulaştırma, KOBİ’ler, tüketici hakları, vergi, sosyal politikalar gibi çeşitli alanlardaki düzenlemelerden etkilenen bir hizmet sektörü olan turizme ilişkin ortak bir AB politikası bulunmamaktadır.

Türkiye, esasen üyesi bulunduğu Dünya Turizm Örgütü, OECD Turizm Komitesi, Uluslararası Sosyal Turizm Bürosu (BITS), Uluslararası Turizm Birliği (AIT), Avrupa Seyahat Komisyonu (ETC), Uluslararası Kongreler ve Toplantılar Birliği (ICCA) gibi diğer uluslararası kuruluşlar tarafından da benimsenen sürdürülebilir turizm, turist güvenliği, hizmet kalitesi, bölgesel gelişmeye ve istihdama katkı gibi standart ve ilkeleri mevzuatına yansıtmaktadır.

Turizm Bakanlığınca yürütülmekte olan yeniden yapılandırma çalışmalarında AB ile uyum, tüketici haklarının korunması, seyahat acentelerinin niteliğinin artırılması, tanıtımın turizm yaratıcı niteliğe kavuşturulması, profesyonelliğin yerleştirilmesi, bürokrasinin azaltılması kriterleri göz önünde bulundurulmuştur. Bu kapsamda hazırlanan KHK Bakanlar Kuruluna sunulacaktır.

Diğer taraftan, 507 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Kanununda, AB'nin hizmetlerin serbest dolaşımı müktesebatı kapsamında yer alan toptan ve perakende alanda hizmet sunan esnaf ve sanatkarlarla ilgili mevzuat açısından genel olarak kısıtlayıcı bir hüküm bulunmamaktadır. Belirli mesleklerde mesleki eğitime tabi tutulanların belgeleri Milli Eğitim Bakanlığı, diğer mesleklerde de Esnaf Sanatkarlar Odaları tarafından verilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Hizmet ticaret anlaşması kapsamı doğrultusunda AB müktesebatı üstlenilecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Türkiye'deki Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında 2007 sayılı Kanun
- 142 sayılı Köy Kanunu
- 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu
- 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanunu
- 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu
- 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu
- 3958 sayılı Gözlükçülük Kanunu
- 3213 sayılı Madencilik Kanunu
- 6326 sayılı Petrol Kanunu
- 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu
- 5590 sayılı "Ticaret Ve Sanayi Odaları", "Ticaret Odaları", "Sanayi Odaları", "Deniz Ticaret Odaları", "Ticaret Borsaları", ve "Türkiye Ticaret, Sanayi, Deniz Ticaret Odaları Ve Ticaret Borsaları Birliği" Kanunu
- Sendikalar Kanunu

- 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu
- Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanunu
- TPKK hakkında 32 sayılı Karar

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Hizmetlerin serbest dolaşımı kapsamındaki ilgili Türk mevzuatının AB müktesebatına uyumu çalışmaları sürdürülmektedir.

"Üye Devlet vatandaşları için yerleşme hakkı ve hizmet sunumu serbestisine ilişkin olarak hareket ve ikamet üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması" konusundaki AB müktesebatına uyum büyük ölçüde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanmış bulunan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı"nın yasallaşması ile gerçekleşmiş olacaktır.

Bağımsız çalışanların (self-employed persons) Türkiye'de iş kurması hakkında kısıtlamalar mevcuttur. Türk mevzuatına göre bu kişiler hiçbir ekonomik faaliyette bulunamamakta; yatırım yapmaları veya ticari faaliyette bulunabilmeleri için limited veya anonim şirket kurmaları gerekmektedir. Ayrıca, şirket kurmak ve/veya şube açmak için en az 50.000 ABD Doları karşılığı Türk Lirası sermaye gerekmektedir. Yabancı sermayeli şirketlerin Türkiye'de faaliyette bulunabilmeleri için de Hazine Müsteşarlığı Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğünden izin almaları gerekmektedir. Mevzuat uyumu konusunda hazırlanmış olan ve 6224 sayılı "Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu"nu yürürlükten kaldıracak "Yabancı Sermaye Kanunu" tasarısı TBMM'ye sevk edilmiş olup, tasarı ile izin prosedürünün kaldırılıp, yerine kayıt sistemi getirilmesi öngörülmektedir.

"Kişisel verilerin korunması" alanındaki AB müktesebatına uyum için de Adalet Bakanlığınca bir yasa tasarısı hazırlanmış bulunmaktadır.

Erkek ve kadın çalışanlara (serbest meslek ve tarım dahil) eşit muamele ilkesini ve serbest çalışan kadınların hamilelik ve doğum döneminde korunmasını öngören AB Müktesebatına uyum için de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanmış bulunan Sosyal Güvenlik Kanun Tasarısının yasallaşması gerekmektedir.

Türk mevzuatının ilgili AB müktesebatı ile uyuşmadığı ve uyum gerektiren alanlar özellikle tarım sektörü, toptan satış, ticari araçlar sanayi ve küçük esnaf sektörüdür. Buna ek diğer alanlar ise, madencilik ve taş ocakçılığı, gıda üretimi ve içecek endüstrisi, petrol ve doğal gaz arama, emlakçılık, restoran, kafe, taverna ve konaklama ve otelcilik, perakende satış, berberlik, toptan kömür ticareti, aracılık faaliyetleri de dahil olmak üzere toksik maddelerin üretimi, ticareti ve dağıtımı ve bu maddelerin profesyonel olarak kullanımı, seyyar satıcılık ve ticari acentelikler konularında serbest çalışan kişilerle ilgilidir.

Esnaf ve Sanatkarlarla ilgili olarak, 507 ve 3308 sayılı Kanunlarda bir değişikliğe ihtiyaç bulunmamakla birlikte, AB mevzuatında detaylı olarak verilen hususlar yönetmelikler ile düzenlemeye tabi tutulabilir. Ayrıca, genel olarak Yabancı Sermaye Mevzuatı, Türk Ticaret Kanunu ve Türkiye'de Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanunda yapılması gereken değişikliklerle birlikte 507 ve 3308 sayılı Kanunlara göre çıkarılabilecek yönetmelikler değerlendirilmelidir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Mali hizmetler dışındaki hizmetlerin serbest dolaşımı alanındaki çalışmaların koordinasyonu, bu alandaki kamu kurum ve kuruluşlarının çokluğu da dikkate alınarak, diğer konularda olduğu gibi Avrupa Birliği Genel Sekreterliği tarafından yürütülecektir. Bu aşamada, başka bir kurumsal yapıya ihtiyaç bulunmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Öğrencilerin yerleşme hakkı, ormancılık ve kerestecilik, taşıma ve seyahat acenteleri, toksik ürünlerin ticareti ve dağıtımı ve film endüstrisi alanlarındaki AB müktesebatına mukabil Türk mevzuatı bulunmamaktadır. Bu alanda yasal düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Hizmetler ve hizmetlerin serbest dolaşımı alanında geniş çaplı bir eğitim faaliyeti zorunludur.

III. Takvim

Esnaflık ve Sanatkarlarla ilgili olarak mevzuat değişikliği çalışmalarının Sanayi ve Ticaret Bakanlığı koordinatörlüğündeki "Mevzuat Komisyonu" tarafından yürütülmesi öngörülmüş olup, bu komisyonun işlerlik kazanması durumunda, AB müktesebatı ile uyum konusunda orta vadeye ilişkin bir çalışma programı ve takvimi hazırlanabilecektir.

4.5. Sermayenin Serbest Dolaşımı

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Sermayenin serbest dolaşımı bakımından Türk mevzuatı bazı istisnalar dışında AB mevzuatına uyumlu durumdadır. Avrupa Topluluğu 1992 yılında İç Pazarın oluşturulmasıyla, daha önceki yıllarda kademeli olarak bir takvim çerçevesinde aşama kaydedilen bu alanda nihai safhaya ulaşarak Topluluk sathında sermaye hareketlerini serbestleştirmiştir. Türkiye, bazı mevzuat değişiklikleriyle tam uyumu gerçekleştirmiş olacaktır. Bu arada, Karaparanın Aklanması ile ilgili mevzuat da 1996 ve 1997 yıllarında çıkarılmış bulunmaktadır. Doğrudan yabancı sermaye yatırımları ve diğer sermaye hareketleri ile ilgili mevcut durum aşağıda belirtilmiştir:

Doğrudan yabancı sermaye yatırımları bakımından;

- Eşit muamele prensibi uygulanmaktadır.
- Bazı istisnalar hariç, yabancı sermaye katılımına sınır uygulanmamaktadır. İstisnai alanlar ise şunlardır: Radyo ve Televizyon Kuruluşu ve Yayıncılığı hakkındaki 3984 sayılı Kanun bu sektörde yapılacak yabancı sermaye yatırımlarında yabancılara ait hisseleri yüzde 20 ile sınırlamıştır. Öte yandan havacılık, deniz taşımacılığı ve limanlarda yapılacak yatırımlar için yabancı hisse sınırı, 2920 sayılı Sivil Havacılık Kanunu, 815 sayılı Kabotaj Kanunu ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu gereği olarak yüzde 49'dur.
- Tasfiye veya satış hallerinde karların, ücretlerin, royaltilerin ve sermayenin serbestçe transferi garanti altına alınmıştır.
- Balıkçılık ve emlak komisyonculuğu haricinde, Türk özel sektörüne açık olan bütün sektörler yabancı yatırımlara açıktır. Yalnızca sivil havacılık, deniz taşımacılığı, liman işletmeciliği, radyo-televizyon yayıncılığı ve telekomünikasyon (value-added telecom services) alanlarında yabancı sermaye payı konusunda sınırlamalar mevcuttur. Ayrıca, petrol ve madencilik sektörüne yapılan yatırımlar ilgili kanunlar gereği izine tabidir. Mali sektörde şirket olarak kuruluşta milli muamele prensibi uygulanmaktadır. Tüketici finansman şirketleri, kıymetli maden aracı kurumları, faktoring şirketleri ve yetkili müesseselere ilişkin mevzuatta, dışarıda yerleşiklerin şube açarak faaliyet göstermelerine ilişkin düzenleme bulunmamaktadır. Dışarıda yerleşik kişilerin, Türkiye'de, yabancı sermaye mevzuatına ve Petrol Kanununa göre şirket kurmaları, şube ve irtibat bürosu açmaları dışında, ticari faaliyette bulunmaları ve adi ortaklık tesis etmeleri (uluslararası ihaleler için oluşturulan adi ortaklıklar hariç), 32 sayılı Karar hükümleri çerçevesinde Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlığın iznine tabidir. Yerleşiklerin, yurtdışında yerleşik kredi kartı kuruluşları ile lisans ve temsilcilik sözleşmeleri yapmaları da aynı Karar çerçevesinde Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakanlığın iznine tabidir. Sigortacılık sektöründe yerli ve yabancı sigorta şirketleri arasında pazara giriş koşulları açısından ayırım gözetilmemekte olup, yabancı sigorta şirketleri ülkemizde şube açmak suretiyle veya TTK hükümleri çerçevesinde kurulmak kaydıyla 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu hükümleri çerçevesinde faaliyette bulunabilirler.
- Yabancılar idari ve teknik personel olarak istihdam edilebilirler.
- Dışarıdan kredi temini konusunda ihracatın prefinansmanı için sağlanan kredi vadelerinin, on sekiz ayı geçmemesi durumu hariç, bir kısıtlama bulunmamaktadır.
- Lisans, know-how, teknik yardım ve yönetim anlaşmalarının kabulünde herhangi bir koşul aranmamaktadır. Sadece, Hazine Müsteşarlığına tescil gerekmektedir.

- Dışarıdan şirket kurma, sermaye artışı veya hisse satın alımı amaçlarıyla getirilen döviz (efektif dahil) Döviz Tevdiat Hesaplarında bloke edilebilmektedir.

Diğer sermaye hareketleri bakımından; esas itibarıyla Türk Parası Kıymetini Koruma hakkındaki 32 sayılı Karar ve değişiklikleri kapsamında yer alan bu türden sermaye hareketleri kalemleri birkaç istisna hariç, AB normları ile tam bir uyum halindedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

Ancak, bu bölümle ilgili olarak 97/9/EC sayılı Yatırımcı Tazminat Sistemleri Hakkında Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi de değerlendirilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı (emtia kredileri ile ilgili olarak), Sermaye Piyasası Kurulu, T.C. Merkez Bankası.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

AB'deki 88/361/EEC sayılı Konsey Direktifi tüm sermaye kalemlerini içeren ve bunları libere eden bir mevzuattır. Bu Direktif hükümlerine muadil hükümleri içeren Türk mevzuatı aşağıda verilmiştir.

Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımları Bakımından Muadil Mevzuat

- Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Karar ile buna ilişkin 91-32/5 sayılı Tebliğ,
- Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu (624 sayılı),
- Yabancı Sermaye Çerçeve Kararnamesi (7 Haziran 1995),
- Yabancı Sermaye Çerçeve Kararnamesi Hakkında Tebliğ,
- Köy Kanunu (42 sayılı),
- Petrol Kanunu (6326 sayılı),
- Madencilik Kanunu (3213 sayılı),
- Radyo ve Televizyon Kuruluşu ve Yayıncılığı hakkında Kanun (3984 sayılı),
- Sivil Havacılık Kanunu (2920 sayılı),
- Türk Ticaret Kanunu (6762 sayılı),
- Kabotaj Kanunu (815 sayılı),
- 28.6.1985 tarih ve 18975 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 3226 sayılı Finansal Kiralama Kanunu,

- 16.10.1993 tarih ve 21730 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Kıymetli Madenler Borsası Üyelik Belgesi Verilme Esasları ile Kıymetli Madenler Borsası Aracı Kurumlarının Kuruluş ve Faaliyet Şartlarına ilişkin Yönetmelik,
- 21.12.1994 tarih ve 22148 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Faktoring Şirketlerinin Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik,
- 26.7.1994 tarih ve 22002 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmelik.

Diğer Sermaye Hareketleri Bakımından Muadil Mevzuat

- 11.8.1989 tarih ve 20249 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Karar ile buna ilişkin 20.6.1991 tarih ve 20907 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 91-32/5 sayılı Tebliğ,
- 06.01.1996 tarih 22515 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan İhracat Yönetmeliği,
- Sermaye Piyasası Kanunu,
- İstanbul Menkul Kıymetler Borsası (İMKB) Uluslararası Menkul Kıymetler Serbest Bölgesi Kurulmasına Dair 95/6571 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı,
- SPK Tebliğleri: Seri III, No.20 Yabancı Sermaye Piyasası Araçlarının Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliği, Seri VII, No.14 Yabancı Yatırım Fonu Paylarının Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliği,
- İMKB Uluslararası Menkul Kıymetler Serbest Bölgesi Uygulama Yönetmeliği,
- İMKB Uluslararası Pazar Yönetmeliği,
- İMKB Takas ve Saklama Merkezleri Yönetmeliği,
- İMKB Uluslararası Pazar Takas ve Saklama İşlem Esasları Yönetmeliği,
- Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Karar ile 91-32/5 sayılı Tebliğine ilişkin 1-M sayılı Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Genelgesi.

Münferit sermaye kalemleri itibarıyla mevzuat aşağıda detaylı olarak verilmektedir:

Yurtdışına Doğrudan Yatırımlar

32 sayılı Karar çerçevesinde, yerleşiklerin yurtdışında yapacakları yatırımlar için 5 milyon Dolar veya eşiti dövizli yurtdışına transfer ettirmeleri serbesttir. Bu hususta sermaye ihracını takip eden bir ay içerisinde Hazine Müsteşarlığına bildirim yükümlülüğü bulunmaktadır. 5 milyon Doları aşan sermaye ihracı Hazine Müsteşarlığının bağlı bulunduğu Bakanın iznine tabidir.

Gayrimenkul Yatırımları

Türkiye’de dışarıda yerleşiklerin gayrimenkul edinimine ilişkin 32 sayılı Kararda herhangi bir kısıtlama bulunmamaktadır. Dışarıda yerleşiklerin Türkiye’deki ticari faaliyetleri ile ilgili olarak gayrimenkul edinimleri Yabancı Sermaye Mevzuatı çerçevesinde mümkün bulunmaktadır. Ancak, yabancılarca kontrol edilen şirketler gayrimenkul ticaretinde bulunamazlar. Yabancıların gayrimenkul edinimine ilişkin kısıtlamalar büyük ölçüde Köy Kanunundan kaynaklanmaktadır. Ancak, Turizm Kanunu ve Petrol Kanunu ile bu kısıtlamalara istisnalar getirilmiştir.

Menkul Kıymetler

32 sayılı Kararın menkul kıymetlere ilişkin 15’inci maddesi para ve sermaye piyasaları ve enstrümanları arasında bir ayırım yapılmaksızın bütün menkul kıymetleri içermektedir. Bu çerçevede, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının yurda giriş çıkışı ile gerek yerleşik olmayanların yerli menkul kıymetler ve diğer sermaye piyasası araçlarını, gerek yerleşiklerin yabancı menkul kıymetleri alıp satmaları

serbesttir. Bu husustaki tek koşul, alım satım ve transfer işlemlerinin Sermaye Piyasası Mevzuatına göre yetkili bulunan aracı kurumlar ve bankalar vasıtasıyla gerçekleştirilmesidir.

32 sayılı Karar Türkiye’de yerleşik kişilerce sermaye piyasası araçlarının yurt dışında ihraç, arz ve satışının serbest olarak, dışarıda yerleşik kişilerin Türkiye’de bu tür işlemlerinin ise sermaye piyasası mevzuatı hükümleri çerçevesinde yapılabileceğini hükme bağlamıştır.

Yabancı sermaye piyasası araçlarının yurt içinde satışı “Yabancı Sermaye Piyasası Araçlarının Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Tebliği (Seri: III, No:20)” ile düzenlenmiştir. Söz konusu Tebliğin 3’üncü maddesi çerçevesinde;

- Yeni çıkarılan yabancı sermaye piyasası araçlarının halka arzı,
- Yabancı sermaye piyasası araçlarının, maliklerince halka arzı,
- Depo sertifikalarının halka arzı,
- Yabancı sermaye piyasası araçlarının ve depo sertifikalarının tahsisli satışı,

kurula kaydedilmesi şartıyla serbesttir.

Yabancı sermaye piyasası araçlarının Kurul kaydına alınmasına ilişkin ön şartlar da Tebliğin dördüncü maddesinde düzenlenmiştir.

Öte yandan, Sermaye Piyasası Kanununda Aralık 1999’da yapılan değişikliklerle, “Yatırımcıyı Koruma Fonu” getirilmiştir. Bu fon, büyük oranda AB’deki ilkeler dahilinde tasarlanmıştır. Yeni sistemin işlerlik kazanabilmesi için gereken ayrıntılı düzenlemeler hakkında çalışmalar halen devam etmektedir.

Takas sistemleriyle ilgili olarak, Türkiye’de işlemlerin takası, merkezi bir takas-saklama kuruluşu olan Takasbank tarafından, “Otuzlar Grubunun” (Group of Thirty) tavsiyeleriyle uyumlu bir yapıda gerçekleştirilmektedir. Yatırımcının korunması çerçevesinde Sermaye Piyasası Kanununda yapılan son değişikliklerle, aracı kurumlar için tedrici tasfiye mekanizması getirilmiş ve bunu yürütmek görevi de kurulacak olan Merkezi Kayıt Kuruluşunca idare edilecek olan Yatırımcıyı Koruma Fonuna verilmiştir.

Yatırım fonları ve ortaklıkları gibi portföy yönetimi esasına dayanan kurumsal yatırımcıların menkul kıymet ihracı ve bu menkul kıymetlerin işlem görme esasları Sermaye Piyasası Kanunu çerçevesinde Sermaye Piyasası Kurulu tarafından düzenlenmektedir.

Yurtdışında yerleşik yabancı yatırım fonlarının ve yatırım ortaklıklarının Türk sermaye piyasasında paylarının halka arz edilerek veya halka arz edilmeksizin satışı, SPK’nın Yabancı Yatırım Fonu Paylarının Kurul Kaydına Alınmasına ve Satışına İlişkin Esaslar Tebliği ile düzenlenmiştir. Türkiye’de vadeli ve opsiyon kontratlarının alım satımının yapıldığı tek piyasa kıymetli madenler için mevcuttur.

Vadesiz ve Vadeli Mevduat Hesaplarıyla İlgili İşlemler

32 sayılı Karar çerçevesinde gerek yerleşikler gerek yerleşik olmayanlar Türkiye’de Merkez Bankası ve bankalarda döviz tevdiat ve altın depo hesabı açabilir ve bu hesaplar üzerinde serbestçe tasarrufla bulunabilirler, ayrıca yerleşiklerin yurt dışındaki kredi kurumlarında döviz hesapları bulundurmaları da serbesttir.

I-M sayılı Merkez Bankası Genelgesi çerçevesinde, bankalar ve kıymetli maden aracı kuruluşları vadeli döviz alım ve satım işlemleri yapabilir.

Ticari amaçlarla ihraç edilen malların bedellerinin, 32 sayılı Kararda öngörülen özel haller ile Bakanlıkça uygun görülen mücbir sebeplerden kaynaklanan gecikmeler hariç, fiili ihraç tarihinden itibaren en çok 180 gün içinde ihracatçılar tarafından yurda getirilerek bankalara ve özel finans kurumlarına, Türk parası olması halinde tevsiği, döviz ise satılması zorunludur (ancak, söz konusu ihracat dövizlerinin en az yüzde 70’inin fiili ihraç tarihinden itibaren 90 gün içerisinde getirilerek bankalara veya özel finans kurumlarına satılması halinde, bakiyenin yüzde 30’una tekabül eden kısmı üzerinde ihracatçı serbestçe tasarruf edebilir).

Krediler

32 Sayılı Kararın 17'inci maddesi uyarınca; Türkiye'de yerleşik kişilerin yurt dışından aynı ve nakdi kredi temin etmeleri, bu kredileri bankalar ve özel finans kurumları aracılığıyla kullanmaları kaydıyla serbesttir. Ancak, yerleşiklerce ihracatın finansmanı amacıyla temin edilen kredilerin vadesi gemi inşa ve ihracatın finansmanı (yirmi dört ay) hariç on sekiz aydır.

Finansal Kiralama Mevzuatına göre yerleşiklerin dışarıda yerleşik kiralayan şirketle yapacakları sözleşmeler Hazine Müsteşarlığının onayına tabidir.

Yerleşiklerce yurtdışından temin edilen bir yıldan uzun vadeli krediler Hazine Müsteşarlığında mevcut borç kütüğüne kaydedilir. Kamu tarafından sağlananlar hariç bir yıldan kısa vadeli krediler ise Merkez Bankası tarafından takip edilir.

32 sayılı Karar çerçevesinde yerleşiklerce yurt dışına kredi açılması hususunda ise, bankaların Türk Lirası kredi açmaları ile sağladıkları döviz kredileri ile döviz tevdiat hesapları tutarını geçmemek üzere, döviz kredisi açmaları serbesttir. Bankaların bankacılık teamülleri çerçevesinde yurt dışına Türk Lirası kredi açmaları serbesttir. Türkiye'de yerleşikler ticari faaliyetlerin finansmanı amacıyla da yurt dışına kredi açabilirler. Yerleşiklerin dışarıda yerleşiklere verdikleri ihracat kredilerinde süre, dayanıksız tüketim mallarında iki yılı, diğer mallarda beş yılı geçmemektedir.

Kefalet, Diğer Garanti ve Taahhütler

32 sayılı Kararın 18'inci maddesi uyarınca; Türkiye'de yerleşik kişilerin; yurtdışından gayri nakdi kredi, garanti ve kefalet sağlamaları ile Türkiye'de ve dışarıda yerleşik kişiler lehine, dışarıda yerleşik kişilere muhatap teminat mektubu düzenlemeleri, garanti ve kefalet vermeleri serbesttir.

2581 sayılı Kanun kapsamında yurtdışından satın alınacak gemiler için, yurtdışından temin edilen kredilerle ilgili olarak yabancı para üzerinden gemi ipoteği tesis edilmesi serbesttir.

Sigorta Sözleşmeleri ile İlgili Ödemeler

32 Sayılı Karar gereğince tespiti Merkez Bankasına bırakılan konularda uyulması gereken usul ve esaslar 3 Temmuz 1991 tarihinde yayımlanan I-M sayılı Genelge ile düzenlenmiştir.

I-M sayılı Genelgenin 21'inci maddesi Türkiye'de yerleşik kişilerin dışarıda yerleşik kişilerden Türkiye'deki işleriyle ilgili olarak sağladıkları döviz tahsis edilebilecek veya Türk parası transferi suretiyle ödeme yapılabilecek hizmetler ve görünmeyen işlemlerle ilgili diğer ödemeler 25'inci maddede açıklanmıştır.

25'inci maddenin "D. Sigorta" başlığı altında, (D1) Sosyal Güvenlik ve Sosyal Sigorta, (D2) Uluslararası Ticarete Konu Mallara İlişkin Sigortalar, (D3) Hayat Sigortaları, (D4) Diğer Sigortalar konuları düzenlenmiştir.

Hayat Sigortası Prim ve Tazminat Ödemeleri: Türkiye'de yerleşik kişilerin tek veya grup olarak dışarıda yerleşik sigorta şirketlerine yaptıracakları hayat sigortası primleri ve Türkiye'de yerleşik sigorta şirketlerince dışarıda yerleşik gerçek kişilere yapılacak hayat sigortası sözleşmelerine ait ödemeler serbestçe yapılabilir.

Kredi Sigortası Prim ve Tazminat Ödemeleri: (D4) başlığı altında "2. Harice Yapılan Hasar Tazminatı ve Benzeri Ödemeler" paragrafında Türkiye'de yerleşik sigorta şirketleri ile dışarıda yerleşik gerçek ve tüzel kişiler arasında yapılan diğer tüm sigortalara ilişkin sözleşmelere dayanılarak ödenecek hasar tazminatı ve buna bağlı ödemeler serbesttir. Kredi sigortası prim ve tazminat ödemeleri de bu kapsamda değerlendirilmektedir. Ancak, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 29'uncu maddesi uyarınca Türkiye'de yerleşik kişiler, hayat sigortaları, ihracat ve ithalata konu olan nakliyat sigortaları, dış kredi ile alınan uçak, gemi ve helikopter gibi araçların kredisi geri ödeninceye kadar olan sigortalar, gemilerin sorumluluk sigortaları ile kişilerin yurt dışı seyahatleri esnasında yaptıracakları sigortalar hariç Türkiye'deki risklerini ülkede faaliyette bulunan ruhsatlı sigorta şirketlerine ve Türkiye'de yaptırmak zorundadırlar.

Sigorta Sözleşmeleri Kapsamındaki Diğer Transferler: (D5) Reasürans ve Retrosesyon İşlemleri, (D6) Türkiye'deki Yabancı Sigorta Şirketleri ve Şubeleriyle İlgili Diğer Ödemeler başlıkları altında diğer transferler düzenlenmiştir. Reasürans ve retrosesyon işlemleriyle ilgili olarak yürürlükte bulunan 1160 sayılı Kanun ve 91/2276 sayılı BKK hükümlerine uygunluk gerekmektedir. Reasürans işlemlerinde branşlara göre belirlenen oranlarda Millî Reasürans T.A.Ş.'ye zorunlu devir öngören bu karar 31 Aralık 2001 tarihine kadar geçerli olup büyük olasılıkla yürürlükten kalkacaktır.

Kişisel Sermaye Hareketleri

Kişisel sermayenin nakit olarak yurda giriş ve çıkışı, 32 Sayılı Karar ve "I"-M sayılı Merkez Bankası Genelgesi kapsamında serbestçe yapılmaktadır. Söz konusu sermayenin aynı olarak yurda giriş ve çıkışı ise Gümrük Mevzuatı ve Kambiyo Mevzuatı çerçevesinde mümkün bulunmaktadır.

Finansal Varlıkların Yurda Giriş ve Çıkışı

Menkul kıymetlerin yurda giriş ve çıkışında herhangi bir kısıtlama yoktur. Döviz ve Türk Lirası ithali serbesttir. Nakit olarak yurt dışına 5000 Dolar veya mukabili döviz ve Türk Lirası yolcu beraberinde çıkartılabilir. Bu miktarın üzerindeki dövizin nakit olarak çıkarılması ise dışarıda yerleşiklerin yurda girişte deklare etmeleri, yerleşiklerin ise görünmeyen işlemler çerçevesinde bankalar ve özel finans kurumlarından döviz satın aldıklarını tevsik etmeleri kaydıyla mümkündür.

Diğer

I-M sayılı Merkez Bankası Genelgesinin 25'inci maddesinin G4 başlıklı bölümünün 3'üncü ve 5'inci paragraflarında yabancı ülkelerde ölüm halinde, cenazenin yurda getirilmesi için yapılacak giderler döviz veya Türk parası transferi gerektiren durumlar içinde zikredilmiştir.

XIII'ün B şikkında zarar, ziyana ilgili olarak Türk mevzuatında herhangi bir düzenleme olup olmadığı sorulmaktadır. Bu konu I-M sayılı Genelgenin 25'inci maddesinin "K.Genel Karakterli İşlemler" başlığı altında "K.3. Zarar, Ziyana ve Tazminatlar" alt başlığıyla düzenlenmiştir.

XIII'ün C şikkında yer alan "iadeler" konusu ise 25'inci maddenin "K.7. İadesi Gereklili Tutarlar" başlığı altında düzenlenmiştir. Bu çerçevede, borç olmadığı halde yanlışlıkla gönderilen, mükerrer olarak gönderilen, tahakkuk ettirilmeyen bir işlem nedeniyle peşin olarak gönderilen, feshedilen sözleşmeler kapsamında evvelce peşin olarak gönderilen ve bir bankaca satın alınarak Türk parasına çevrilmiş dövizler Türk mevzuatında sermaye hareketleri içinde öngörülmüştür.

XIII'ün D şikkı ise I-M sayılı Genelgenin 25'inci maddesinin "A. Ticaret ve Endüstri" başlığı altında "A.5. Telif Hakları, Fikri ve Sınai Mülkiyet ile Yönetim Anlaşmaları" alt başlığı ile düzenlenmiştir. A.5. alt başlığı Merkez Bankasının I-A/H sayılı Genelgesi ile değiştirilmiştir. Bu çerçevede, bilimsel ve sanatsal eserlerin telif hakları ile gazete, dergi ve diğer yayın araçlarında yayımlanan fotoğraf, makale ve benzerlerine ilişkin ödemeler, bilgi işlem makinelerinde kullanılmak üzere Türkiye'ye ithal edilen program ürünlerine ilişkin lisans ücretleri, Hazine Müsteşarlığı Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğüne onaylanan lisans, know-how ve benzeri maddi haklara, lisansa bağlı teknik yardım anlaşmalarına ve yönetim anlaşmalarına ilişkin ödemeler ve Hazine Müsteşarlığının izni çerçevesinde yurt dışındaki kredi kartı kuruluşları ile yapılacak lisans ve temsilcilik sözleşmelerine ilişkin ödemeler Türk mevzuatında sermaye hareketleri içinde öngörülmüştür.

XII.'nin B şikkında diğer her türlü ödemeler hakkında bilgi istenilmektedir. Merkez Bankası gözetiminde yürütülen elektronik fon transferleri gibi sistemlerle, halen Avrupa Birliği ülkelerinde kullanılan tüm ödeme şekilleri Türkiye'de de kullanılmaktadır.

XIII'ün E şikkı finansal kurumlarda döviz mevduat hesabı açılması başlığı altında kapsanmayan hizmetlerle ilgili para transferlerine ilişkindir. Bu konuda, 25'inci maddenin altında çeşitli hükümler bulunmaktadır. Bir örnek olarak, "B.Dış Ticaret" başlığı altında B.1.c. gösterilebilir. Bu bölümde, banka komisyon ve masrafları düzenlenmiştir.

Kara Paranın Aklanması Bakımından Muadil Mevzuat:

- Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair 4208 sayılı Kanun (RG:19.11.1996)
- 4208 Sayılı Kanunun Uygulanması Hakkında 2.7.1997 tarihli Yönetmelik
- Mali Suçlarla Mücadele Koordinasyon Kurulunun Çalışma Esas ve Usulleri Hakkında 2.7.1997 tarihli Yönetmelik
- Mali Suçları Araştırma Kurulu Mali Suçları Araştırma Uzmanları Görev ve Çalışma Yönetmeliği (RG: 20.8.1998)
- Kontrollü Teslimat Uygulanması Esas ve Usulleri Hakkında 15.9.1997 tarihli Yönetmelik

- Mali Suçları Araştırma Kurulu Kimlik Tespiti Hakkında 30.12.1997 tarihli ve 1 Sıra Nolu Genel Tebliğ
- Mali Suçları Araştırma Kurulu Şüpheli İşlemler Hakkında 31.12.1997 tarihli 2 Sıra Nolu Genel Tebliğ

Kara paranın aklanması ile ilgili Türk mevzuatı muadil AB mevzuatına uyumludur.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımları bakımından uyum yapılacak olan hususlar aşağıda belirtilmiştir:

- Türkiye’de kendi namına çalışan kişilerin (self-employed persons) iş kurması hakkında kısıtlamalar bulunmaktadır. Yürürlükteki mevzuata göre, yabancı gerçek ve tüzel kişilerin yatırım yapabilmesi veya ticari faaliyette bulunabilmesi için limited veya anonim şirket kurması gerekmektedir. Şirket kurulması veya şube açılması için en az 50.000 Dolar karşılığı Türk Lirası sermaye getirilmesi şartı bulunmaktadır. Ayrıca, yabancı sermayeli şirketlerin Türkiye’de faaliyette bulunabilmeleri için de Hazine Müsteşarlığı, Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğünden izin almaları zorunluluğu mevcuttur. TBMM’ye sevk edilmiş olan yeni “Yabancı Sermaye Kanunu” tasarısında izin prosedürünün kaldırılıp yerine kayıt sistemi getirilmesi öngörülmektedir. Diğer kısıtlamaların kaldırılması yönünde yeni düzenlemelerin yapılması ise AB ile Türkiye arasındaki entegrasyon sürecinin ilerlemesiyle gündeme alınabilecektir.
- Radyo ve Televizyon Kuruluşu ve Yayıncılığı hakkındaki Kanunda, Sivil Havacılık, Kabotaj ve Türk Ticaret Kanunlarında yer alan yabancı hisse ile ilgili sınırlamaların gözden geçirilmesi gerekmektedir.
- Yabancıların emlak edinmesine ilişkin kısıtlamalar ile petrol ve madencilik alanlarına yapılacak yabancı yatırımlarda izin konusu yeniden düzenlenecektir.
- Faktoring, yetkili müesseseler, kıymetli maden aracı kurumları ve tüketici finansman şirketleri hakkındaki mevzuatta yabancıların şube açabilmelerine imkan tanıyacak düzenlemelerin yapılması orta vadede öngörülmektedir.

Diğer sermaye hareketleri bakımından ise, aşağıdaki hususlarda uyum sağlanacaktır:

- Sigorta şirketlerinin teknik rezervlerinin yabancı aktiflere yatırılamaması,
- Türkiye’de yerleşik kişilerin D.4 başlığı altında belirtilen istisnalar dışındaki risklerini Türkiye’de ruhsatlı olarak faaliyette bulunan sigorta şirketlerine ve Türkiye’de sigorta ettirmek zorunda olmaları,
- Yurt dışına aynı ya da nakdi transferlerin, 5 milyon Doları aşan miktarının ilgili Bakanlığın iznine tabi oluşu.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Sermaye Piyasası Kanununda 1999 yılı Aralık ayında yapılan değişiklikler çerçevesinde oluşturulacak düzenlemelerin yürürlüğe girmesiyle birlikte mevcut sermaye piyasası kurumlarının yapılarında bazı değişiklikler olacak ve yeni kurumlar oluşturulacaktır.

Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığı bünyesinde yeni Daire Başkanlıkları ve Şube Müdürlükleri oluşturulması planlanmaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yeni Sigorta Murakabe Kanunu ile Bireysel Emeklilik Kanununun yasallaşması ile birlikte yeni birimler oluşturulabilecektir.

Kara paranın aklanması bakımından AB mevzuatı çerçevesinde mevzuatımızda yeni düzenlemelerin yapılması gerekecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Hazine Müsteşarlığının AB Müktesebatının üstlenilmesi ile ilgili olarak ilave elemana ihtiyacı bulunmaktadır.

Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığına ilave uzman ve uzman yardımcısı kadrosu alınmasına ve bunların eğitim programlarına katılmasına ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Mevcut ve ilave elemanların AB Müktesebatı konusunda eğitilmesi için 2001-2004 yılları arasında 151.000 Euro'ya ihtiyaç duyulmaktadır. AB Komisyonundan alınacak teknik yardım için aynı dönem içerisinde 22.000 Euro'ya ihtiyaç duyulmaktadır.

Kara paranın aklanması ile etkin bir mücadelenin sağlanması için veri tabanı oluşturma çalışmaları sürdürülmekte olup söz konusu sistemin oluşturulması için mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

4.6. Şirketler Hukuku

4.6.1. Şirketler Hukuku

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye, Kıta Avrupası hukuk sistemini benimsemiş olduğu için, şirketler hukuku alanında, Türk mevzuatı ile AB mevzuatı arasında çok büyük farklılıklar bulunmamaktadır. Ancak AB direktifleri ile Türk mevzuatı karşılaştırıldığında tespit edilen bazı eksikliklerin giderilmesi ve uyumun sağlanması amacıyla Adalet Bakanlığı koordinatörlüğünde, Türk Ticaret Kanununda gerekli değişikliklerin yapılabilmesini teminen "Türk Ticaret Kanunu Komisyonu" oluşturulmuştur. Şirketler hukukuna ilişkin uyum çalışmaları bu Komisyon bünyesinde yürütülmektedir.

Türk hukukunda, hem kamu hem de özel sektör şirketleri dahil olmak üzere çok çeşitli teşebbüs türleri mevcut bulunmaktadır. İlk ayrımında "Adi Ortaklık" ve "Ticaret Şirketleri" olmak üzere iki tür şirket vardır.

Borçlar Kanununda düzenlenen "Adi Ortaklık", şirketin ortaklarından ayrı bir hukukî kişiliğe sahip değildir. Bununla beraber, en basit şirket türüdür ve ticaret şirketlerine nazaran kuruluş muameleleri daha az külfetlidir. Ayrıca tüm ortaklarının sorumluluğu, adî şirketin sermayesine bakılmaksızın, sınırsızdır. Özellikle "joint venture"lar adî şirket hükümlerine tabidirler.

Ticaret Şirketleri için "Sınırlı Sayı ve Tipe Bağlılık (Numerus Clauses)" ilkesi geçerlidir. Türk Ticaret Kanununda, beş tür ticaret şirketi sayılmış ve düzenlenmiştir. Bunlar, "Kollektif Şirket", "Komandit Şirket", "Sermayesi Paylara Bölünmüş Komandit Şirket", "Limited Şirket" ve "Anonim Şirket"lerdir. Tüm ticaret şirketleri, kendilerini kuran şahıslardan ayrı bir hukukî kişiliğe sahiptir. Anonim şirketler ve limited şirketler; şirketin sermayesinin, şirketin ortaklarının kimliğinden çok daha önemli olduğu sermaye şirketleridir, ve şirketin ortaklarının sorumluluğu kayıtlı sermaye ile sınırlıdır. Kooperatifler ise 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu ile düzenlenmiştir.

Kollektif şirketin en önemli karakteristik özelliği, şirketin borçlarından dolayı tüm ortakların müşterek bir ticaret ünvanı altında sınırsız sorumlu olmalarıdır. Komandit şirketlere gelince iki kategori ortak vardır. Komanditer ortak olarak adlandırılan ilk ortak kategorisi, şirketin borçlarından, taahhüt ettikleri sermaye oranında sorumludur. Komandite ortak olarak adlandırılan diğer kategori ortakları ise şirketin borçlarından dolayı sınırsız şekilde sorumludur.

Limited şirketler en az iki, en fazla elli ortak tarafından ihdas edilebilir ve her bir ortak şirketin borçlarından dolayı koymayı taahhüt ettiği sermaye miktarı ile sınırlı sorumludur.

Kooperatifler karşılıklı yardım ve dayanışma ilkesi üzerine inşa edilmektedir. Kooperatifler, meslek, sanat ve geçimleri ile ilgili çeşitli ihtiyaçlarını müşterek olarak karşılamak isteyen şahıslar tarafından kurulmaktadır.

Anonim şirket, en önemli şirket türlerinden biridir. Bir anonim şirket kurmak için en az beş kurucu üye olmalı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığından izin alınmalı, merkezinin bulunduğu yer ticaret siciline tescil (Mahkeme tasdiki 559 sayılı KHK ile kaldırılmıştır) ve ilan edilmelidir. Yukarıda bahsedilen ticaret şirketleri arasında sermayesi paylara bölünmüş komandit şirket ve anonim şirketler hisse senedi çıkarabilmektedir. Anonim şirketler, toplam sermayeye tekabül eden miktarda sınırlı sorumluluğa sahiptirler. 250'den (SPK Kanununda 1999 yılında yapılan değişiklikle) fazla hissedarı bulunan veya hisselerini ya da menkul kıymetlerini halka arz eden anonim şirketler temelde Sermaye Piyasası Kanununa tabidir. Türkiye'de tüm bankalar ve sigorta şirketleri Anonim şirket şeklinde ihdas edilmek zorundadır. Anonim şirketlerin alacaklarını ve hissedarlarını gerektiği şekilde koruyabilmek için özel bir kurum olarak Sermaye Piyasası Kurulu ihdas edilmiştir. Bu Kurulun temel görevi; mukabil AB direktiflerinin temel amacı olan hissedarlar ve alacaklılar için şeffaflığı, açıklığı ve güvenliği temin etmektir. Anonim şirketlerin asgari sermayesinin miktarı ve sermaye koyma şartları Kanun ile tespit edilmektedir.

Tüm ticaret şirketleri için temel önemi haiz gerekli bilgiler Sanayi ve Ticaret Odaları tarafından tutulan sicile kaydedilmekte ve bu bilgiler kamuya açık bulunmaktadır. Anonim şirketler ile diğer ticaret şirketleri, alacaklıları ve hissedarları etkileyen belli kararlarla ilgili bilgileri yayımlamaya mecbur bulunmaktadır.

Türk mevzuatında, şirketlerin ortaklarının ve alacaklılarının menfaatlerini korumak için şirketlerin tescili, ilanı, borçlarının geçerliliği ve feshi ile ilgili uygun hükümler mevcut bulunmaktadır. Türk Ticaret Kanununa göre, ticaret sicili memurlukları Ticaret/Ticaret ve Sanayi Odaları nezdinde kurulmaktadır (559 sayılı KHK). Bugün, 81 il ve son nüfus sayımına göre nüfusu 50.000'i aşan 154 ilçe olmak üzere toplam 235 bölgemizde ticaret sicili bürosu bulunmaktadır.

Herkes ticaret siciline kayıtlı şirketler ile ilgili bilgilere erişme ve hatta yazılı olarak belgelerin bir nüshasını edinme hakkına sahiptir. Bu hizmetin ücreti, her sayfanın tasdikinde 800. 000 TL (1,3 EURO) gibi gayet makul bir fiyattır.

Ticaret Sicili Tüzüğü'nün 84'üncü maddesine göre, şirketler ile ilgili tüm bilgiler kağıt ortamı yerine elektronik ortamda tutulabilmektedir. Üç büyük ilimizde yani İstanbul, Ankara ve İzmir'de şirketlerle ilgili bilgi ve belgeler elektronik ortamda tutulmaktadır.

2001 yılı Ocak ayı verilerine göre Türkiye'de kayıtlı anonim şirketlerin toplam sayısı 87.534, limited şirketlerin sayısı ise 465.616'dır.

Tescil için başvuru ile şirketin tescil edilmesi arasında geçen azami süre iki gündür. Şirketlerle ilgili belge ve bilgilerin ilanı aksi açıkça belirtilmediği sürece tüm metnin Ticaret Sicili Gazetesinde yayımlanması yoluyla yapılmaktadır.

Şirket işlerinde şeffaflık ilkesinin temin edilmesi amacıyla çıkartılan 68/151/EEC sayılı Birinci Konsey Direktifinin düzenlediği konulardaki Türk Ticaret Kanunu, Ticaret Sicili Nizamnamesi, Türkiye Ticaret, Sanayi ve Deniz Ticaret ve Ticaret Borsaları Kanunu ve Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun hükümleri, genel olarak bu direktif hükümleri ile uyumlu bulunmaktadır. Özellikle anonim şirketler açısından hemen hemen tam bir uyum olduğu tespit edilmiştir. Bununla beraber, birtakım şekilsel değişikliklere ihtiyaç duyulmaktadır. Türk Ticaret Kanununda Birinci Direktifin aksine, anonim şirketin organlarının eylem ve işlemleri, eğer şirketin amaçları içinde ise bağlayıcı bulunmaktadır. Buna karşın, AB mevzuatına göre, şirketin amaçları arasında yer almasa bile şirket organlarının eylem ve işlemleri bağlayıcı olmaktadır.

Tescil ve ilân ile ilgili hükümlerin yerine getirilmemesi durumunda, Türk mevzuatında gerekli ceza ve özel hukuk müeyyideleri mevcut bulunmaktadır. Genel hatlarıyla bu müeyyideler; hapis, para cezası, ticaret odası ve sanayi odası üyeliğinden çıkarılma ve tazminattır.

Halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin kuruluşu, sermayelerinin muhafazası ve değiştirilmesine ilişkin olarak ortakların ve üçüncü kişilerin menfaatlerinin korunması amacıyla çıkarılan 77/91/EEC sayılı İkinci Konsey Direktifi hükümlerinin karşılığı 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu, 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu ve 4389 sayılı Bankalar Kanununda yer almaktadır. Türk mevzuatı ile anılan Direktif karşılaştırıldığında konunun Türk hukukunda da yeterli bir şekilde düzenlenmiş olduğunu söylemek mümkündür. AB mevzuatında olduğu gibi Türk mevzuatında da halka arz edilen hisse senetleri nakit olarak ödenmek

zorundadır. Ancak bazı hususlarda Türk mevzuatı, AB mevzuatının içerdiği kadar ayrıntılı hükümler içermemektedir. Türkiye’de anonim şirketlerin kurulması için gerekli olan asgari sermaye miktarının AB’deki 25.000 Euro’luk eşiğe yükseltilmesi için gerekli düzenlemeler yapılacaktır. Ayrıca, hisse senetleri açısından ikinci direktif Türk Ticaret Kanununa nazaran daha ayrıntılı hükümler içermektedir.

Üye ülkelerdeki anonim şirketlerin (halka açık sorumlu şirketlerin) yıllık hesapları ile ilgili uygulamalarını uyumlaştırmak amacıyla çıkartılan 78/660/EEC sayılı Dördüncü Konsey Direktifinde yer alan konular, Türk mevzuatında, Sermaye Piyasası Kanunu ile SPK tebliğleri tarafından düzenlenmiştir. Söz konusu düzenlemeler Dördüncü Direktif hükümleriyle geniş ölçüde uyumlu bulunmaktadır.

Anonim şirketlerin birleşmesini düzenleyen 78/855/EEC sayılı Üçüncü Konsey Direktifi hükümleri ile Türk Ticaret Kanununun ilgili hükümleri genel çizgileri itibarıyla uyumlu bulunmaktadır. Ancak Direktifte ayrıntılı hükümler yer almaktadır. Hazırlanmakta olan yeni Türk Ticaret Kanunu Tasarısında Üçüncü Konsey Direktifine uyum sağlanması için gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

Halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin bölünmesi ile ilgili 82/891/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifi hükümleri doğrultusunda bir düzenleme Türk hukukunda bulunmamaktadır. Türk Ticaret Kanunu Tasarısının, şirketlerin bölünmesine ilişkin hükümleri, Altıncı Konsey Direktifi hükümleri göz önüne alınarak hazırlanmaktadır.

Şirketlerin konsolide hesapları ile ilgili 83/349/EEC sayılı Yedinci Konsey Direktifi bakımından ise; limited şirketler ve Sermaye Piyasası Kanununa tâbi olmayan anonim şirketler açısından uyum ihtiyacı hissedilmektedir. Sermaye Piyasası Kanununa tâbi olan anonim şirketler açısından ilgili Türk mevzuatı büyük ölçüde Yedinci Direktif ile uyum halinde bulunmaktadır. Ancak Yedinci Direktifin aksine Sermaye Piyasası Kanununa göre, yıllık konsolide rapor ve hesapların hazırlanması zorunlu olmayıp, ihtiyarî bulunmaktadır.

Üye ülkelerin bağımsız dış denetim ilkelerine bir standardizasyon getiren 84/253/EEC sayılı Sekizinci Konsey Direktifi hükümlerine paralel düzenleme 3568 sayılı Serbest Muhasebecilik, Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu ile getirilmiştir. Anılan Kanunun pek çok hükmü Direktif ile uyumlu bulunmaktadır. Bununla birlikte bütün ticari işletmelerin muhasebe ve dış denetim işlemleri ile söz konusu hizmetlerden yararlanma hususları, Direktifteki hükmün aksine ihtiyari bulunmaktadır.

Ancak, bazı şirket türlerinin başka bir üye devlette açılan şubelerinin tescil ve ilan şartlarına dair 89/666/EEC sayılı Onbirinci Konsey Direktifi hükümleri ile Türk mevzuatının karşılaştırılması sonucu ortaya çıkan sonuç, Türk mevzuatında yer alan ulusal ticari şirketlerin tescil ve ilanı hakkındaki hükümlerin yabancı şirketlerin Türkiye’de açılan şubelerine de uygulanabileceği ve alacaklılar ile şirket ortaklarını korumak açısından şirketin orijin ülkesi temeline dayalı herhangi bir ayırıcı düzenleme mevcut olmadığıdır. Esas itibarıyla bu konudaki Türk mevzuatı, Direktifin tüm hükümlerini kapsamaktadır. Bununla birlikte, şirket kaydı, kayıt numarası ve bilançoya ilişkin hükümler açısından AB mevzuatına uygun düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

Tek ortaklı şirketlerin kurulmasına ilişkin 89/667/EEC sayılı Onikinci Konsey Direktifinin düzenlediği konuda Türk mevzuatında herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Türk hukukuna göre, tek kişilik sınırlı sorumlu şirket kurmak mümkün değildir. Fakat Türk Ticaret Kanunu Tasarısı tek kişilik şirket kurulması hükmünü de içermekte ve bireysel girişimcilerin sorumluluğunun sınırlanmasına imkân tanımaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Topluluk direktifleri itibarıyla ilgili Türk makamlarını gösterir liste aşağıdadır.

ŞİRKET MUHASEBESİ	
AB Direktifi	İlgili Türk Makamları
78/660/EEC	- Maliye Bakanlığı - Sermaye Piyasası Kurulu - Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği
84/253/EEC	- Maliye Bakanlığı - Sermaye Piyasası Kurulu

	- Merkez Bankası - Hazine Müsteşarlığı - Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği
83/349/EEC	- Maliye Bakanlığı - Sermaye Piyasası Kurulu - Merkez Bankası - Hazine Müsteşarlığı - Türkiye Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler ve Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği
ŞİRKETLER HUKUKU	
68/151/EEC	Adalet Bakanlığı Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
77/91/EEC	Adalet Bakanlığı Sermaye Piyasası Kurulu
78/855/EEC	Adalet Bakanlığı
82/891/EEC	Adalet Bakanlığı
89/666/EEC	Adalet Bakanlığı Sanayi ve Ticaret Bakanlığı
89/667/EEC	Adalet Bakanlığı
90/434/EEC	Maliye Bakanlığı
90/435/EEC	Maliye Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Aşağıdaki tabloda ilgili AB Direktifleri ile karşılaştırmalı olarak, şirketler hukuku ve şirket hesapları konusundaki önemli Türk mevzuatının altı çizilmektedir.

AB ŞİRKETLER HUKUKU VE ŞİRKET HESAPLARI MEVZUATI VE MUKABİL TÜRK MEVZUATI	
AB Direktifi	Mukabil Türk Mevzuatı
Şirketler Hukuku	
68/151/EEC	Türk Ticaret Kanunu No: 6762 (RG No: 9353, tarih:09.07.1956) Ticaret Sicili Nizamnamesi (RG No: 9530, tarih: 08.02.1957) Ticaret Sicili Nizamnamesinin Değiştirilmesi Hakkında Tüzük (RG No: 23447, tarih: 28.08.1998)
77/91/EEC	Türk Ticaret Kanunu No: 6762 (RG No: 9353, tarih:09.07.1956) 559 sayılı Türk Ticaret Kanununun Değiştirilmesi Hakkında KHK (RG No: 22326, tarih: 27.06.1995) Sermaye Piyasası Kanunu No:2499 (RG No: 17416, tarih: 30.07.1981) Bankalar Kanunu No:4389 (RG No:23734, tarih: 23.06.1999)
78/855/EEC	Türk Ticaret Kanunu No:6762 (RG No: 9353, tarih:09.07.1956) Borçlar Kanunu No: 818 (RG No: 359, tarih: 29.04.1926) Sigorta Murakabe Kanunu No: 7397 (RG No: 10394, tarih: 31.12.1959) 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri Hakkında Kanun Bankalar Kanunu No:4389 (RG No: 23734, tarih: 23.06.1999)
82/891/EEC	Yürürlükte Mukabil Türk Mevzuatı yoktur

89/666/EEC	Türk Ticaret Kanunu No: 6762 (RG No: 9353, tarih: 09.07.1956) Ticaret Sicili Nizamnamesi (RG No: 9530, tarih: 08.02.1957) Ticaret Sicili Nizamnamesinin Değiştirilmesi Hakkında Tüzük (RG No: 23447, tarih: 28.08.1998) Bankalar Kanunu No: 4389 (RG No: 23734, tarih: 23.06.1999) Ecnebi Anonim ve Sermayesi Eshama Münkasem Şirketlerle Ecnebi Sigorta Şirketleri Hakkında Kanunu Muvakkat (tarih:1914)
89/667/EEC	Yürürlükte Mukabil Türk Mevzuatı yoktur
90/434/EEC	Şirket Vergileri Kanunu No: 5422 (RG No:7229, tarih: 10.06.1949)
90/435/EEC	Şirket Vergileri Kanunu No: 5422 (RG No:7229, tarih: 10.06.1949)
Şirket Hesapları	
AB Direktifi	Mukabil Türk Mevzuatı
78/660/EEC	Türk Ticaret Kanunu No: 6762 (RG No: 9353, tarih: 09.07.1956) Vergi Usul Kanunu No:213 (RG No: 10703-10705, tarih: 10.01.1961) Sermaye Piyasası Kanunu No:2499 (RG No: 17416, tarih 30.07.1981) Sermaye Piyasası Kurulu Tebliği (Seri XI, No: 1, 11, 13, 14) & (Seri XII, No: 1)
84/253/EEC	Merkez Bankası Kanunu No: 1211 (RG No: 13409, tarih: 26.01.1970) Bankalar Kanunu No: 4389 (RG No: 23734, tarih: 23.06.1999) Sermaye Piyasası Kanunu No:2499 (RG No: 17416, tarih: 30.07.1981) Serbest Muhasebecilik, Serbest Muhasebeci-Malî Müşavirlik ve Yeminli Müşavirlik Hakkında Kanun No:3568 (RG No: 20194, tarih: 13.06.1989) Sermaye Piyasasında Bağımsız Dış Denetleme Hakkında Yönetmelik (RG No: 19663, tarih: 13.12.1987) Sermaye Piyasası Kurulu Tebliği (Seri X, No: 7, 12, 15, 16)
83/349/EEC	Sermaye Piyasası Kanunu No: 2499 (RG No: 17416, tarih: 30.07.1981) Bankalar Kanunu No: 4389 (RG No: 23734, tarih: 23.06.1999) Sermaye Piyasası Kurulu Tebliği (Seri XI, No: 10)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türk mevzuatının AB mevzuatı ile uyum durumu, ilgili her bir direktif bazında aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Şirketler Hukuku	
AB Direktifi	Türk Mevzuatı ile Uyum Durumu
68/151/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli
77/91/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ⁶
78/855/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ⁷
82/891/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ⁸
89/666/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ⁹
89/667/EEC	Mukabil Türk mevzuatı bulunmamaktadır.(Uyumlaştırılması gerekmektedir)
2137/85/EEC	Sadece Üye Devletler için geçerlidir ¹⁰

⁶ Bununla birlikte, bu konudaki Türk mevzuatı İkinci Konsey Direktifi ile büyük ölçüde uyumludur.

⁷ Türk mevzuatında, şirket birleşmeleri konusu genel hatlarıyla düzenlenmiştir ve ayrıntılı hükümler içermemektedir; bununla birlikte söz konusu Direktif bu konuda kapsamlı ve ayrıntılı hükümler içermektedir.

⁸ Bununla birlikte, Türk mevzuatına göre, anonim şirket biçimindeki sigorta şirketleri dışında halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin bölünmesi konusunda herhangi bir düzenleme ve hüküm yoktur. Bu noktadan hareketle " karşılığı Türk mevzuatının olmadığını" söylemek mümkündür. Diğer taraftan, bu Direktife göre üye devletler halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin bölünmesi konusunda düzenlemede bulunmaya zorlanamazlar.

⁹ Genel olarak, bu konudaki Türk mevzuatı söz konusu Direktifle uyumlu görülmektedir. Bununla birlikte, anılan Direktif daha kapsamlı ve detaylı hükümler içermektedir.

Şirket Hesaplar	
78/660/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ¹¹
83/349/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ¹²
84/253/EEC	Uyumlaştırılması Gerekli ¹³

Yukarıdaki açıklamalardan anlaşılacağı üzere; şirketler hukuku ve şirket hesapları konusundaki Türk mevzuatı AB mevzuatı ile büyük ölçüde uyumlu bulunmaktadır.

Şirketler konusundaki Türk mevzuatının AB Direktifleri ile genel olarak uyumlu bulunmasının temel nedeni Türk mevzuatının Kıta Avrupası hukuk sistemi örnek alınarak hazırlanmış olmasıdır.

Bununla birlikte bazı konular açısından Türk mevzuatında kısmi değişikliklere ihtiyaç bulunmaktadır.

Adalet Bakanlığının koordinatörlüğünde çalışan özel bir Komisyon, ilgili bütün AB Direktiflerini dikkate almak suretiyle yeni bir Türk Ticaret Kanunu Taslağı hazırlamaktadır. Örneğin, AB'nin Dördüncü, Yedinci ve Sekizinci Direktif hükümleri, Türk Ticaret Kanunu Taslağında 150 maddede düzenlenmekte ve ayrıca, Altıncı ve Onikinci Direktiflerde düzenlendiği şekliyle tek ortaklı sınırlı sorumlu şirketlerin kurulmasına ve şirketlerin bölünmelerine izin verilmektedir. Söz konusu Komisyon, AB'nin Taslak metinlerini dahi dikkate almaktadır. Ayrıca Komisyon AB'ye üye ülkelerin şirketler hukuku mevzuatını da incelenmekte ve çalışmalarında değerlendirmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yapılacak olan uyum çalışmaları esnasında ve sonrasında herhangi bir kurumsal yapılanma veya değişiklik söz konusu olmayacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tek ortaklı sınırlı sorumlu şirketler hakkında Onikinci Konsey Direktifi (89/667/EEC, 21.12.1989) karşılığında Türk mevzuatında herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Mevcut mevzuatımıza göre Türkiye'de tek ortaklı sınırlı sorumlu şirketlerin kurulması mümkün bulunmamaktadır. Ancak hazırlanmakta olan yeni taslakta, Onikinci Direktifte düzenlendiği gibi tek ortaklı sınırlı sorumlu şirketlerin kurulmasına izin verilmektedir.

III. Takvim

Şirketler hukuku konusundaki temel hedef en geç 2001 yılında yeni bir "Türk Ticaret Kanunu" taslağının hazırlanması ve 2002 yılında TBMM'ye sunulmasıdır.

IV. Finansman

Mevcut bilgiler ışığında, uyum çalışmaları esnasında ve uyum sonucu herhangi bir mali harcama öngörülmemektedir.

¹⁰ Tam üyelik anından önce uyum gerekmemektedir.

¹¹ Bununla birlikte, Sermaye Piyasası Kanununa tabi anonim şirketler ile ilgili Türk mevzuatı büyük ölçüde Direktif ile uyumludur, oysa Sermaye Piyasası Kanununa tabi olmayan anonim şirketler ile bu Direktif kapsamındaki diğer şirketler açısından ilgili Türk mevzuatının uyumlaştırılmaya ihtiyacı vardır.

¹² Özellikle, Sermaye Piyasası Kanununa tabi olmayan anonim şirketlerle ilgili uyumlaştırmaya ihtiyaç vardır. Sermaye Piyasası Kanununa tâbi anonim şirketler ile ilgili Türk mevzuatı bu Direktif ile büyük ölçüde uyumludur. Fakat, söz konusu Direktifin aksine Sermaye Piyasası Kanununa göre, konsolide yıllık raporların ve hesapların tutulması ihtiyarîdir.

¹³ Topluluk Hukukunun aksine, bağımsız dış denetim Türk hukukuna göre zorunlu bulunmamaktadır.

4.6.2. Sınai Mülkiyet Hakları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye, 1/95 sayılı OKK'nın fikri, sınai ve ticari mülkiyet haklarına ilişkin 8 Numaralı Ekinde yer alan hükümlerde atıf yapılan AB mevzuatı doğrultusunda, DTÖ Kuruluş Anlaşması TRIPS Metni de göz önüne alınmak suretiyle, gümrük birliği öncesinde bu alanda çıkarmış bulunduğu mevzuat ile önemli bir adım atmış ve AB mevzuatına büyük ölçüde uyumu gerçekleştirmiştir. Bu çerçevede bir çok uluslararası anlaşmaya taraf olunmuştur. Son olarak da Avrupa Patent Sözleşmesine katılımın uygun bulunduğu dair 4504 sayılı Kanun ve 2000/842 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı yayımlanarak üyelik 1 Kasım 2000 tarihinden itibaren başlamıştır. Marka Kanunları Antlaşmasına (TLT) katılım çalışmaları ile Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Tesciline İlişkin Lahey Anlaşması Cenevre Metnine katılım prosedürleri için gerekli çalışmalar sürdürülmektedir. Bitki Türlerinin Korunması Hakkında UPOV Sözleşmesine Türkiye'nin katılımının gerçekleştirilmesi için öncelikle Türk mevzuatında bitki türlerinin korunması ile ilgili hukuki düzenleme yapılması beklenmektedir.

Bu çerçevede, 24.6.1994 tarihli ve 544 sayılı KHK ile sınai mülkiyet haklarının yönetimi için, finans ve yönetim bakımından özerk olan Türk Patent Enstitüsü kurulmuştur. Türk Patent Enstitüsü, sınai mülkiyet hakları ile ilgili mevzuat hükümleri uyarınca tüm işlemleri sanayici ve araştırmacılarla ilgili döküman hizmeti ve basımından, sınai mülkiyet hakları konusunda yurt içinde kişi ve kuruluşların bilgilendirilmesinden, yurt içi ve yurt dışında teknoloji, araştırma ve geliştirme ile ilgili kuruluşlarla işbirliği yapılmasından, dokümantasyon merkezleri kurulmasından ve bu bilgilerin kamunun hizmetine sunulmasından, Sınai Mülkiyet Hakları alanında Uluslararası platformlarda Türkiye'nin temsil edilmesinden sorumludur. Sanayi ve Ticaret Bakanlığının bağlı kuruluşu olan Türk Patent Enstitüsünün mevcut personel sayısı 153'tür. Sınai mülkiyet hakları konusunda, 551 sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında KHK, 554 sayılı Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında KHK, 555 sayılı Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında KHK, 556 sayılı Markaların Korunması Hakkında KHK, 26.06.1995 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Aynı konulara ilişkin cezai müeyyideleri düzenleyen 4128 sayılı Kanun ise 07.11.1995 tarihinde yürürlüğe girmiş bulunmaktadır.

Markaların Korunması Hakkında KHK, 89/104/EEC sayılı Konsey Direktifi esas alınarak hazırlanmış olup, anılan Direktif ile uyumludur. Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında KHK ise, o dönemde Taslak halinde bulunan 98/71/EEC sayılı Konsey Direktifi esas alınarak hazırlanmış olup, anılan Direktif ile uyumludur. Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında KHK ise, AB mevzuatından daha kapsamlı bir şekilde hazırlanmış olup, uygulama alanı daha geniştir. Patent Haklarının Korunması Hakkında KHK de TRIPS Anlaşmasının bu konudaki hükümleri göz önünde tutularak düzenlenmiştir. Daha sonra, Patent Haklarının Korunması Hakkında 551 sayılı KHK'da Değişiklik Yapılmasına İlişkin 566 sayılı KHK ile, Türkiye'nin 1/95 sayılı OKK'dan kaynaklanan yükümlülüğü uyarınca, tıbbi ve veteriner ilaç üretim usullerine ve ürünlerine patent belgesi ile sağlanan koruma 1 Ocak 1999 tarihi itibarıyla başlatılmıştır.

1/95 sayılı OKK uyarınca, sınai mülkiyet hakları alanında, Gümrük birliğinin gerçekleşmesinden itibaren üç yıl içinde uyum sağlanması gerekli konulardan birisi olan know-how ve ticari sırların korunması ile ilgili Türk mevzuatı incelenmiş ve AB ülkelerindeki yaklaşımla uyumlu bulunmuştur.

Yine 1/95 sayılı OKK uyarınca, Türkiye'nin, Gümrük birliğinin gerçekleşmesinden itibaren üç yıl içinde uyum sağlaması gerekli konulardan birisi olan entegre devre topografyalarının korunması konusunda, 87/54/EEC sayılı Konsey Direktifi esas alınarak Türk Patent Enstitüsü tarafından hazırlanan Kanun Tasarısı Taslağı 2001 yılında TBMM'ye sunulacaktır.

Tıbbi ürünler için ek koruma belgesi verilmesi konusundaki 1768/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve bitki türleri için ek koruma belgesi verilmesi konusundaki 1610/96/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile henüz uyum sağlanamamıştır.

Bitki türlerinin korunması amacıyla, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından, "Yeni Bitki Çeşitlerine Ait İslahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun Tasarısı Taslağı" hazırlanmış bulunmaktadır.

Topluluk Marka ve Tasarım Ofisi (İç Pazar Uyumlaştırma Kurumu) ile Türk Patent Enstitüsü arasında hukuki, idari ve teknik faaliyetler bakımından paralellik sağlanmasını hedefleyen "Mutabakat Zaptı" 1 Aralık 2000 tarihinde imzalanmış bulunmaktadır.

Fikri ve sınai mülkiyet hakları ihlallerine karşı sınırlarda önlem alınması amacıyla, 1/95 sayılı OKK'dan kaynaklanan yükümlülüğümüz uyarınca, 5 Şubat 2000 tarihinde yürürlüğe giren 4458 sayılı Gümrük

Kanunu ile sahte markalı mal veya taklit mallar için 3295/94/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 1367/95/EEC sayılı Komisyon Tüzüğü esas alınarak gerekli düzenleme yapılmıştır.

Fikri ve sınai mülkiyet haklarıyla ilgili mevzuatta kurulması öngörülen ihtisas mahkemeleri kuruluncaya kadar geçici olarak Asliye hukuk mahkemeleri yetkilendirilmiştir. Adalet Bakanlığı tarafından, AB kaynaklarından destek alınmak üzere hazırlanan, "Fikri Mülkiyet Kanunlarının Etkin Olarak Uygulanması" başlıklı Proje kapsamında fikri ve sınai mülkiyet hakları konusundaki uyuşmazlıklarda ihtisaslaşmayı teminen on iki ihtisas mahkemesinin kurulması da yer almaktadır. Bu kapsamda ilk aşamada Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun 25 Ocak 2001 tarih ve 59 sayılı Kararı ile, yargı alanı, İstanbul ili mülki hudutları olmak üzere, Fikri ve Sınai Haklar Hukuk ve Ceza Mahkemeleri kurulmuştur. AB'nin gerekli finansmanı aktarması durumunda, 2005 yılı sonuna kadar sistemin tamamlanması beklenmektedir.

1.8.1999 tarihli ve 4421 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Cezaların İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile para cezalarının artırılması konusunda yeni bir sistem getirilmiştir. Bu kapsamda fikri ve sınai mülkiyet haklarının ihlali durumundaki para cezalarının da daha caydırıcı hale gelmesi sağlanmıştır. Buna göre, para cezaları yıllık fiyat artışları dikkate alınarak, Maliye Bakanlığı tarafından her yıl hesaplanarak ilan edilen orana göre tespit edilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sınai mülkiyet hakları alanında sorumlu kuruluş 24.6.1994 tarihli ve 544 sayılı KHK ile kurulmuş bulunan Türk Patent Enstitüsüdür.

Diğer taraftan, 3295/94/EC ve 1367/95/EC sayılı Tüzüklerin uygulanmasından Gümrük Müsteşarlığı ve 1610/96/EC sayılı Tüzüğün uygulanmasından da Tarım ve Köyişleri Bakanlığı sorumludur.

Cezai hükümler ise Adalet Bakanlığının sorumluluğunda bulunmaktadır

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Sınai Mülkiyetin Korunması Hakkında Paris Sözleşmesi Stokholm Metnine Türkiye'nin Katılmasına ilişkin 94/5903 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 23.9.1994/22060)
- Türk Patent Enstitüsü Kuruluşu ve Görevleri Hakkında 544 sayılı KHK (RG 24.6.1994/21970)
- Patent Haklarının Korunması Hakkında 551 sayılı KHK (RG 27.6.1995/22326)
- Patent Haklarının Korunması Hakkında 551 sayılı KHK'da Değişiklik Yapılmasına ilişkin 566 sayılı KHK (RG 22.9.1995/22412)
- 12.9.1960 tarihli ve 80 sayılı, 29.6.1956 tarihli ve 6762 sayılı ve 10.6.1930 tarihli ve 1705 sayılı kanunlar ile 24.6.1995 tarihli ve 551, 552, 554, 555, 556 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler ile 28.6.1995 tarihli ve 560 sayılı KHK'da Değişiklik Yapılması Hakkında 3.11.1995 tarihli ve 4128 sayılı Kanun (RG 07.11.1995 /22456) (Sınai mülkiyet hakları ile ilgili cezai hükümler düzenlenmiştir).
- Endüstriyel Tasarımların Korunması Hakkında 554 sayılı KHK (RG 27.6.1995/22326)
- Coğrafi İşaretlerin Korunması Hakkında 555 sayılı KHK (RG 27.6.1995/22326)
- Markaların Korunması Hakkında 556 sayılı KHK (RG 27.6.1995/22326)

- Patent İşbirliği Antlaşmasına Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair 4115 sayılı Kanun (RG 12.7.1995/22341)
- Markaların Tescili Amacıyla Mal ve Hizmetlerin Uluslararası Sınıflandırılmasına İlişkin Nis Anlaşmasına Katılmamız Hakkında 95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 13.8.1995/22373)
- Markaların Şekilli Elemanlarının Uluslararası Sınıflandırılmasını Tesis Eden Viyana Anlaşmasına Katılmamız Hakkında 95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 13.8.1995/22373)
- Uluslararası Patent Sınıflandırılması İle İlgili Strasburg Anlaşmasına Katılmamız Hakkında 95/7094 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 13.8.1995/22373)
- Markaların Uluslararası Tescili Konusundaki Madrid Sözleşmesi ile İlgili Protokole Katılmamız Hakkında 97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, (RG 22.8.1997/23088)
- Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Sınıflandırılmasına İlişkin Lokarno Anlaşmasına Katılmamız Hakkında 97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 22.8.1997/23088)
- Patent İşlemleri Amacıyla Mikroorganizmaların Tevdi Edilmesinin Uluslararası Kabulü Konusunda Budapeşte Anlaşmasına Katılmamız Hakkında 97/9731 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (RG 22.8.1997/23088)
- Avrupa Patentlerinin Verilmesi ile İlgili Avrupa Patent Sözleşmesi ve Eklerine Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair 4504 sayılı Kanun (RG 29.1.2000/23948) ve 2000/842 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı yayımlanarak üyelik 1 Kasım 2000 tarihinde başlamıştır.
- 3295/94 sayılı Konsey Tüzüğü ve uygulama usullerine ilişkin 1367 sayılı Komisyon Tüzüğü 1995 yılından beri ilgili KHK hükümleri ile Türk mevzuatına aktarılmıştır. Ayrıca 4458 sayılı Gümrük Kanununun 5 Şubat 2000 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi ile de ilgili düzenlemeler Kanun hükmü kapsamına aktarılmıştır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Entegre devre topografyalarının korunması konusunda Türk mevzuatındaki boşluğu gidermek üzere AB mevzuatına uygun bir Kanun Tasarısı hazırlanmış bulunmaktadır. Söz konusu Tasarı, değerlendirmeleri alınmak üzere AB Komisyonuna iletilmiş olup, görüş beklenmektedir. Bu konudaki görüş halen alınamamış olduğundan "Taslak Kanunun" yasalaşma çalışmaları başlatılmamıştır.

Bitki türlerinin korunması amacıyla, "Yeni Bitki Çeşitlerine Ait İslahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun Tasarısı Taslağı"nın 1/95 sayılı OKK'dan kaynaklanan yükümlülüğümüz açısından da çıkartılması gerekmektedir.

"Yeni Bitki Çeşitlerine Ait İslahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun Tasarısı", yurt içinde veya yurt dışında ıslah edilen veya bulunan ve geliştirilen bitki türlerinin çeşit, üretim materyali veya ürün olarak iç ve dış piyasada işlem görmesine esas olmak üzere, yeni bir çeşit üzerinde ıslahçı hakkı iddia etmenin, hakkın tescil edilmesinin ve kullanılmasının usullerini, hak sahibinin yetkilerini ve sınırlarını, hakkın devredilmesinin üçüncü kişilere kullandırılmasının, iptalinin yöntemini, hakkın alınması, sürdürülmesi ve gasp edilmesi ile ilgili hukuki düzenlemeleri, Tasarıda öngörülen işleri yapacak bir Kuruluşun kurulması ve organizasyonu ile ilgili hususları içermektedir.

"Yeni Bitki Çeşitlerine Ait İslahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun Tasarısı", UPOV 1991 Yılı Sözleşmesi ile Avrupa Birliği'nin 2100/94/EC ve 1768/95/EC sayılı direktifleri esas alınarak hazırlanmıştır.

Endüstriyel Tasarımların Uluslararası Tesciline İlişkin Lahey Anlaşması Cenevre Metnine katılım prosedürleri ile Marka Kanunları Antlaşmasına (TLT) katılım çalışmaları sürdürülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Fikri ve sınai mülkiyet haklarıyla ilgili mevzuatta öngörülen ihtisas mahkemelerinin kurulması sürecinin tamamlanması gerekmektedir.

Patent ve marka vekillerine ait bir birlik oluşturularak vekillik müessesesinin kurumsallaştırılması ihtiyacı bulunmaktadır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Türk Patent Enstitüsünün altyapı olanaklarının geliştirilmesi amacıyla uluslararası kaynaklı bir proje kapsamında çalışmalar sürdürülmektedir. Bu çerçevede Enstitünün fiziki, teknik altyapı, tanıtım ve eğitim faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir. Bu kapsamda Türk Patent Enstitüsünün halihazırda 153 olan personel sayısının yüksek kalitedeki uzmanlarla artırılarak 209'a çıkarılması amaçlanmaktadır. Türk Patent Enstitüsünde, halihazırda AB uzman kadroları bulunmadığından, yeni kabul edilecek mevzuatın uygulanması için en az iki dil bilen on elemanın istihdamına ve bunların eğitimine ihtiyaç duyulmaktadır.

Bitki türlerinin korunması açısından da Tarım ve Köyişleri Bakanlığının ilgili biriminin yeniden yapılandırılması çerçevesinde yeni elemanlara ve bunların eğitimine ihtiyaç olacaktır.

e) Gerekli yatırımlar

Yukarıda belirtilen kurumların fiziki altyapılarının tamamlanması ve geliştirilmesi açısından bilgisayar alınması, bilgi ağı kurulması gibi yatırımlara ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Sınai mülkiyet hakları alanında, Yeni Bitki Çeşitlerine Ait Islahçı Haklarının Korunmasına İlişkin Kanun Taslağının ve Entegre Devre Topografyalarının Korunması Hakkında Kanun Taslağının kanunlaşması hedeflenmektedir.

4.6.3. Fikri Mülkiyet Hakları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Fikir ve sanat eserlerini yaratanların bu eserler üzerindeki mali ve manevi haklarına ilişkin düzenlemeler ve bu hakların ihlalinde uygulanacak cezai müeyyideler 1951 tarihli 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında yer almaktadır.

Söz konusu Kanunda bugüne kadar iki değişiklik yapılmıştır. Bu değişikliklerden ilki 1983 yılında ikincisi ise 1995 yılında Türkiye-AB Gümrük birliği mevzuat uyum çalışmaları kapsamında 1/95 sayılı OKK Ek No:8'de yer alan yükümlülükler çerçevesinde gerçekleştirilmiştir.

1995 yılında Kanunda yapılan bu değişiklikte, bilgisayar programları, veri tabanları, sinema eseri sahipliği, koruma süreleri, meslek birlikleri, eser sahiplerinin haklarının ihlalinde verilen cezalarla ilgili düzenlemeler yapılmış, fikir ve sanat eserlerini özgün bir biçimde yorumlayan icracı sanatçılarla, bir icrayı ya da sesleri ilk defa tespit eden ses taşıyıcısı yapımcıları ve radyo-televizyon kuruluşlarının, eser sahiplerinin mali ve manevi haklarına zarar vermemek kaydıyla sahip oldukları haklar da ilk defa olarak Kanun kapsamına alınmıştır.

Ayrıca, 1995 yılında, Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda değişiklik yapan 4110 sayılı Kanunun kabulünden sonra, Türkiye'nin "Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına İlişkin Bern Sözleşmesinde Değişiklik yapan ve 1979'da Tadil Edilen Paris Metnine" ve "İcracı Sanatçılar Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Roma Sözleşmesine" katılımının onaylanmasına ilişkin Kanunlar yürürlüğe girmiştir.

Fikri hakların korunması kapsamında, her türlü taşıyıcı ortama kaydedilmiş süreli olmayan yayınlarda bandrol kullanılması zorunluluğu getirilmiş, bu bandrol güvenlik hologramı olarak, 31 Mart 1999 tarihinden itibaren tüm süreli olmayan yayınlarda zorunlu hale getirilmiştir. Bu uygulamanın kamu kurumlarına da yayılması sağlanmıştır.

Fikri ve sınai mülkiyet haklarıyla ilgili mevzuatta kurulması öngörülen ihtisas mahkemeleri kuruluncaya kadar geçici olarak Asliye Hukuk mahkemeleri yetkilendirilmiştir. Adalet Bakanlığı tarafından, AB kaynaklarından destek alınmak üzere hazırlanan, "Fikri Mülkiyet Kanunlarının Etkin Olarak Uygulanması" başlıklı Proje kapsamında fikri ve sınai mülkiyet hakları konusundaki uyuşmazlıklarda ihtisaslaşmayı teminen 12 ihtisas mahkemesinin kurulması da yer almaktadır. Bu kapsamda ilk aşamada Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun 25 Ocak 2001 tarih ve 59 sayılı Kararı ile, yargı alanı, İstanbul ili mülki

hudutları olmak üzere, Fikri ve Sınai Haklar Hukuk ve Ceza Mahkemeleri kurulmuştur. AB'nin gerekli finansmanı aktarması durumunda, 2005 yılı sonuna kadar sistemin tamamlanması beklenmektedir.

1.8.1999 tarihli ve 4421 sayılı Türk Ceza Kanunu ile Cezaların İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile para cezalarının artırılması konusunda yeni bir sistem getirilmiştir. Bu kapsamda fikri ve sınai mülkiyet haklarının ihlali durumundaki para cezalarının da daha caydırıcı hale gelmesi sağlanmıştır. Buna göre, para cezaları yıllık fiyat artışları dikkate alınarak, Maliye Bakanlığı tarafından her yıl hesaplanarak ilan edilen orana göre tespit edilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Fikri haklar konusu Kültür Bakanlığının sorumluluğu altında yürütülmektedir.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine İlişkin 7.6.1995 tarihli ve 4110 sayılı Kanun (RG 12.6.1995/22311)
- İcracı Sanatçılar, Fonogram Yapımcıları ve Yayın Kuruluşlarının Korunmasına Dair Roma Sözleşmesine Katılmamızın Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında 4116 sayılı Kanun (RG 12.7.1995/22341)
- Edebiyat ve Sanat Eserlerinin Korunmasına İlişkin Bern Sözleşmesinde Değişiklik Yapan ve 1979'da Tadil Edilen Paris Metnine Katılmamızın Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında 4117 sayılı Kanun (RG 12.7.1995/22341)
- Fikir ve Sanat Eserlerinin İşaretlenmesine İlişkin Yönetmelik (RG 16.11.1997/23172) ile Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik (RG 30.6.1998)
- Eser Sahibinin Haklarına Komşu Haklar Yönetmeliği (RG 16.11.1997/23172)
- Süreli Olmayan Yayınlarda Güvenlik Hologramı Uygulamasına İlişkin Tebliğ (RG 30.6.1998)
- Televizyon Programlarının yayınlanmasından önce Yayın Kuruluşlarınca Uyulması Gereken Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ (RG 16.9.1997/23112)
- Fikir ve Sanat Eser Sahipleri ile Komşu Hak Sahipleri Meslek Birlikleri ve Federasyonları Hakkında Tüzük (RG 1.4.1999/23653)
- 3295/94 sayılı Konsey Tüzüğü ve uygulama usullerine ilişkin 1367 sayılı Komisyon Tüzüğü, fikri mülkiyet hakları açısından da, 1995 yılından beri ilgili KHK hükümleri ile Türk mevzuatına aktarılmıştır. Ayrıca 4458 sayılı Gümrük Kanununun 5 Şubat 2000 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi ile ilgili düzenlemeler de Kanun hükmü kapsamına aktarılmıştır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB mevzuatına tam uyum sağlanması amacıyla 5846 sayılı Kanunda gerekli değişikliklerin gerçekleştirilmesi için Kültür Bakanlığı tarafından hazırlanan 4430 sayılı Kanun 3 Mart 2001 tarih ve 24335 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Kanun ile yapılan değişiklikler, Konsey direktifleri, Bern ve Roma Sözleşmeleri, TRIPs Metni ile taraf olunması planlanan WIPO Telif Hakları ve

WIPO İcralar Fonogramlar Anlaşmaları hükümlerine uyumlu olarak gerçekleştirilmiştir. Söz konusu Anlaşmalara taraf olunması planlanmaktadır. Bu hususun 2001 yılı içerisinde gerçekleşmesi hedeflenmektedir.

Kanun ile öncelikle;

- Eser sahibinin mali ve manevi haklarını ihlal edenler hakkında uygulanacak hapis ve para cezaları artırılmıştır.
- Uluslararası sözleşmeler ve Konsey Direktiflerinde yeralan fikri haklar alanındaki son gelişmeler dikkate alınarak mevcut kanundaki 80'inci maddenin başlığı, "Eser Sahibinin Hakları ile Bağlantılı Haklar" şeklinde değiştirilmiştir. Bu şekilde, icracı sanatçılar, fonogram yapımcıları ve radyo-televizyon kuruluşlarının yanı sıra filmlerin ilk tespitini gerçekleştiren film yapımcılarının sahip oldukları haklar da ayrıntılı biçimde düzenlenmiştir. Bu düzenleme gerçekleştirilirken, kiralama ve ödünç verme, uydu ve kablo ile yayın hakkındaki Konsey Direktifleri ile Roma Sözleşmesi, TRIPs metni ve WIPO İcralar ve Fonogramlar Anlaşmasının ilgili hükümleri dikkate alınmıştır.
- Fikir ve sanat eserlerinin izinsiz çoğaltımını engellemek ve korsan faaliyetlerle mücadelede etkinlik sağlamak amacıyla, mevcut Kanunun fikri haklara tecavüz halinde uygulanacak hükümleri içeren maddesi yeniden düzenlenmiştir. Maddede orijinal nüsha ile korsan nüshanın birbirinden ayırılması önemli bir tespit aracı olan bandrol kullanımına ilişkin usul ve esaslar belirlenmiş, ihlal durumları bentler halinde sayılmıştır. İhlal hallerinde verilen hapis ve para cezaları artırılmıştır. Ayrıca, mülki idare amirlerince, İçişleri, Maliye ve Kültür Bakanlıkları ile meslek birlikleri temsilcilerinden illerde oluşturulacak bir komisyon aracılığıyla bandrol kullanımının resen takibi sağlanmıştır.
- Yapılan başka bir değişiklikle de 1995 yılından önce yapımı gerçekleştirilen sinema eserlerinde geriye dönük koruma getirilmiştir. Bu düzenleme Bern Sözleşmesi hükümlerine uygun olarak yapılmıştır.

Mevcut Kanunun ilgili maddelerine getirilen değişikliklerin yanı sıra iki yeni madde eklenmiştir.

- Eklenen 4'üncü madde ile, elektronik ticaret de dahil olmak üzere eserlerin ticari dolaşımında eserler, fonogram ve icralar üzerinde hak sahibi olan kişilere ilişkin bilgilerin hak sahiplerinin belirlediği şekilde korunmasına yönelik tedbirler getirilmiştir. Bu madde, WIPO Telif Hakları ve WIPO İcralar ve Fonogramlar Anlaşmalarının hak yönetim bilgileri ile ilgili hükümlerine uygun biçimde düzenlenmiştir.
- Eklenen 5'inci madde ile de, Türk kültürünün önemli bir bölümünü oluşturan fikir ve sanat eserlerinin gelecek nesillere aktarılmasını teminen bu eserlerin çoğaltılmış nüshalarının Kültür Bakanlığınca derlenmesi amaçlanmıştır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bu alanda gerekli denetimin ve koordinasyonun sağlanması amacıyla, mevcut Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğünün iki ayrı kurumsal yapı şeklinde organize edilmesi gerekmektedir. Türk fikri mülkiyet sisteminin güçlendirilmesi amacıyla yönelik olarak, Kültür Bakanlığına bağlı ya da ilgili kuruluş statüsünde bir enstitü ya da kurumun oluşturulması düşünülmektedir. Diğer taraftan, gerçekleştirilmesi düşünülen bu düzenlemenin sonucunda, mevcut Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğü bünyesinde yer alan Sinema ve Müzik Eserleri Daire Başkanlığının görev ve yetkilerinin genişletilerek, Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğünde olduğu gibi, Kültür Bakanlığına bağlı Sinema ve Müzik Eserleri Genel Müdürlüğü biçiminde yapılandırılması zorunluluk arz etmektedir. Bu amaca yönelik çalışmalar 1 Eylül 1999 tarihi itibarıyla ilgili Bakanlık tarafından başlatılmıştır.

Fikri ve sınai mülkiyet hakları konusundaki uyumsuzluklarda ihtisaslaşmayı teminen on iki ihtisas mahkemesinin kurulması konusunun da yer aldığı AB destekli projenin sonuçlandırılması beklenmektedir. AB'nin gerekli finansmanı aktarması durumunda, 2005 yılı sonuna kadar sistemin oluşturulmasının tamamlanması hedeflenmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kültür Bakanlığının ilgili biriminin yeniden yapılandırılması veya geliştirilmesi projesi çerçevesinde, eleman ve bunların eğitimi ihtiyacı olacaktır. Ayrıca, fikri haklar alanında yapılan uluslararası konferans, seminer ve sempozyum gibi etkinliklere katılım büyük önem taşımaktadır.

e) Gerekli yatırımlar

Yukarıda belirtilen kurumların fiziki altyapılarının tamamlanması ve geliştirilmesi açısından bilgisayar alınması, bilgi ağı kurulması gibi yatırımlara ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Fikri mülkiyet hakları alanında, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı TBMM'de 21 Şubat 2001 tarihinde kabul edilmiş olup, yürürlüğe girmiştir. Bu bağlamda söz konusu Kanun ile Türkiye fikri mülkiyet hakları alanında kısa vadede belirlenen hedeflere ulaşılmıştır.

WIPO Telif Hakları ve WIPO İcralar Fonogramlar Anlaşmalarına 2001 yılı içerisinde taraf olunması planlanmaktadır.

IV. Finansman

1999 ve 2000 Mali Yılı Bütçe Kanunlarında "Fikri Mülkiyet Sisteminin Güçlendirilmesi"ne ödenek tahsis edilmiştir. Tahsis edilen ödenek, Türkiye'deki fikri mülkiyet sistemine işlerlik kazandırılması ve etkinliğin artırılması hususunda yürütülen çalışmalar için yeterli düzeyde değildir. Amaçlanan hedeflere ulaşılması açısından mali kaynakların artırılması önem arz etmektedir. Ayrıca bağlı kuruluş statüsünde yapılandırılması planlanan Enstitünün "kuruluş bütçesini" oluşturacak finansal kaynakların temini aciliyet taşımaktadır.

4.7. Rekabet ve Devlet Yardımları

4.7.1. Rekabet Politikası

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamalar ile piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamayı amaçlayan 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun T.B.M.M tarafından 7 Aralık 1994 tarihinde kabul edilmiş, 13 Aralık 1994 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Kanunu uygulamaktan sorumlu Rekabet Kurumunun karar organı olan Rekabet Kurulu ise üyelerinin yaklaşık 27 aylık bir gecikmeyle atanması ile oluşmuştur. Ancak Kurum, teşkilatını 8 ay gibi kısa bir sürede tamamlayarak bu durumu Kanunun Geçici 2'inci maddesi uyarınca, 5 Kasım 1997 tarihinde yayımladığı bir tebliğ ile kamuoyuna duyurmuş ve bu tarihten sonra hızla başvuruları değerlendirmeye başlamıştır.

Temel olarak, Kanun, Rekabet Hukuku ile ilgili üç ana konuyu düzenlemektedir:

- Birincisi, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde mal ve hizmet piyasalarında faaliyet gösteren ya da bu piyasaları etkileyen her türlü teşebbüsün aralarında yaptığı rekabeti engelleyici, bozucu ve kısıtlayıcı anlaşma, uyumlu eylem ve kararlardır. Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4'üncü maddesi, belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmaları, uyumlu eylemleri ve teşebbüs birliklerinin bu tür kararlarını ve eylemlerini yasaklar. Maddede rekabeti ihlale ilişkin örnekler 6 bent halinde sunulmuştur: Fiyat tespiti, pazar paylaşımı, miktar anlaşmaları vs. 4'üncü madde, bazı küçük istisnalar dışında Roma Antlaşmasınının 81'inci maddesine paraleldir.
- İkincisi, piyasada hakim durumda bulunan teşebbüsler tarafından hakim durumun kötüye kullanılmasıdır. Kanunun 6'ncı maddesi, ilgili piyasalarda hakim durumda bulunan teşebbüslerin hakim durumlarını kötüye kullanmalarını önlemeyi amaçlar. Kanunun 6'ncı maddesi, Roma

Antlaşması'nın 82'inci maddesine paralel düzenlemeler içermektedir. Kanunun 4'üncü veya 6'ncı maddelerin ihlalinde Kurul, resen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da rekabeti ihlal eden teşebbüsler hakkında soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için ön araştırma yapılmasına karar verir. Kurul, soruşturma sonunda 4'üncü veya 6'ncı maddelerin ihlaline karar verirse Kanunun 16'ncı maddesine göre rekabet kurallarını ihlal eden teşebbüslere ya da teşebbüs birliklerine idari para cezası verilmesine karar verir.

- Üçüncüsü ise piyasadaki rekabeti önemli ölçüde etkileyecek birleşme ve devralma niteliğindeki işlem ve davranışlardır. Kanunun 7'inci maddesi birleşme ve devralmalarla ilgilidir. Kanunun 7'inci maddesine göre, bir ya da birden fazla teşebbüsün hâkim durum yaratmaya veya hâkim durumlarını daha da güçlendirmeye yönelik olarak, ülkenin bütünü yahut bir kısmında herhangi bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabetin önemli ölçüde azaltılması sonucunu doğuracak şekilde birleşmeleri veya herhangi bir teşebbüsün ya da kişinin diğer bir teşebbüsün mal varlığını yahut ortaklık paylarının tümünü veya bir kısmını ya da kendisine yönetimde hak sahibi olma yetkisi veren araçları, miras yoluyla iktisap durumu hariç olmak üzere, devralması hukuka aykırı ve yasaktır. Kanunun 7'inci maddesi AB'nin 4064/89/EEC sayılı Birleşme Tüzüğü ile paralel düzenlemeler içermektedir.

Kanunun 5'inci maddesi, Kurula, rekabeti kısıtlayan bir anlaşma, karar ve uyumlu eylemin, ilgili tarafların başvurusu üzerine ve belirli koşulların varlığı halinde, 4'üncü madde hükümlerinden muaf tutma ve belirli anlaşma kategorilerini grup olarak muaf tutan tebliğleri çıkarma yetkisi vermiştir. Aynı zamanda, Kanunun 8'inci maddesi çerçevesinde ilgililerin başvurusu üzerine, teşebbüslerin ya da teşebbüs birliklerinin anlaşmalarının, kararlarının, eylemlerinin veya birleşme ve devralmalarının Kanunun 4'üncü, 6'ncı ve 7'inci maddelerine aykırı olmadığını gösteren bir menfi tespit belgesi verilebilir.

Yukarıdaki açıklamalardan da anlaşıldığı üzere, Türk Rekabet Hukuku, AB Rekabet Hukuku'na paraleldir ve Türk Rekabet Hukuku, mevzuat uyumu kapsamında Gümrük birliği'nin etkin olarak uygulanmasına yardımcı olur.

1998 ve 1999 yıllarında 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunda temel bir değişiklik meydana gelmemiştir. 1998 ve 1999 yıllarında Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 16'ncı ve 17'inci maddelerinde düzenlenen idari para cezaları artırılmıştır. Aynı zamanda, 2000 yılının ilk tebliği de cezaların artırımına ilişkindir.

18 Haziran 1999 tarihinde kabul edilen 4389 sayılı Bankacılık Kanunu 17 Aralık 1999 tarihli 4491 sayılı Kanunla değişmiş ve bu Kanunlarla Türk bankacılık sistemine yeni düzenlemeler getirilmiştir. Zorda kalan bankaları Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu'na devir yetkisi, bankaların denetimini düzenleyen banka kanunlarında değişiklik yapılması sonucu kurulan Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna verilmiştir. Kanunun "Denetlemeler Sonucunda Alınacak Tedbirler" başlıklı 14'üncü maddesinin 7'inci paragrafında da belirtildiği üzere Fon, zor durumda kalanları istekli diğer bankalara ya da kurulacak bir bankaya devretmeye veya gönüllü bir diğer bankayla birleştirmeye yetkilidir. Aynı maddenin "...devir ve birleşmeye tabi tutulacak bankaların toplam aktiflerinin sektör içindeki paylarının yüzde 20'yi geçmemesi kaydıyla 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 7'inci, 10'uncu ve 11'inci maddeleri uygulanmaz." hükmüyle Fon tarafından yapılan birleşme ve devirlerde Rekabet Kurumunun kontrolü azaltılmıştır.

Türk ve AB mevzuatı arasındaki bir fark şudur: Mevcut Türk mevzuatına göre, AB Komisyonu'nun aksine Rekabet Kurumu devlet yardımlarını denetleme konusunda yetkili otorite değildir.

1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının 41'inci maddesinin getirdiği yükümlülükleri üstlenme çerçevesinde, Rekabet Kanunu rekabet kurallarının kamu ya da özel olmalarına bakılmaksızın tüm teşebbüslere uygulanacağını öngörmektedir. Bununla birlikte, 41'inci maddeye tam olarak uyum sağlanabilmesi için kendilerine özel veya inhisari haklar verilmiş kamu teşebbüsleriyle ilgili düzenlemelerin gözden geçirilmesi gerekmektedir. Kendilerine özel haklar verilmiş olan teşebbüslerin kanunlarını değiştirme yetkisi münhasıran bu kuruluşlara ya da bakanlıklara aittir. Rekabet Kurumu, yapılan değişikliklerin rekabet kurallarına uygun olup olmadığı hakkındaki fikirlerini değişiklikleri içeren kanun taslağı üzerinde belirtir.

1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı'nın 42'inci maddesinin getirdiği ticari tekellerle ilgili yükümlülükleri üstlenme çerçevesinde, bazı devlet tekellerinin hukuki yapısı incelenmekte ve değişiklikler yapılmaktadır. Tekel Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan 4250 sayılı İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı 11 Ocak 2001 tarihinde TBMM tarafından kabul edilmiştir.

Diğer taraftan, 1177 sayılı Tütün ve Tütün Mamulleri Kanun Tasarısı üzerindeki çalışmalar devam etmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Rekabet Kurumu

d) Nihai hedef

Türkiye'nin nihai hedefi mal ve hizmet piyasalarında "işleyebilir rekabeti" sağlamak, toplumda rekabet kültürünü ve Türkiye'de istikrarlı ve düzenli işleyen bir rekabet politikasını oluşturmaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun

Rekabet Kurulundan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ, No.1997/1. Rekabet Kurulu'ndan İzin Alınması Gereken Birleşme ve Devralmalar Hakkında Tebliğ

Bu tebliğin amacı, Kanunun 7'inci maddesine göre, hukuki geçerlilik kazanabilmesi için Rekabet Kuruluna bildirilerek izin alınması gereken birleşme ve devralmaları tespit ve ilan etmektir. Kanunun 7'inci maddesi çerçevesinde birleşme ve devralma sayılan ve sayılmayan haller, hukuki geçerlilik kazanabilmesi için Rekabet Kurulundan izin alınması gereken birleşme veya devralmalar ve bunların Rekabet Kuruluna bildirilmesi usul ve esasları bu Tebliğ kapsamında yer almaktadır.

Anlaşmaların, Uyumlu Eylemler ve Teşebbüs Birliği Kararlarının Kanununun 10. Maddesine Göre Bildiriminin Usul ve Esasları Hakkında Rekabet Kurulu Tebliği

Bu Tebliğin amacı, bildirimlerin yapılma usul ve esaslarını belirlemektir. Bu Tebliğ, Kanunun 4'üncü maddesinde düzenlenmiş olan belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalara, uyumlu eylemlere ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerine uygulanmaktadır.

Tek Elden Dağıtım Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği

Bu Tebliğin amacı, belirli tek elden dağıtım anlaşmalarının Kanununun 4'üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmasının koşullarını belirlemektir. Yalnız iki teşebbüsün taraf olduğu, bir tarafın belirli malları ülkenin tamamında veya belirlenmiş bir bölümünde yeniden satması amacıyla yalnızca diğer tarafa sağlamayı kabul ettiği anlaşmalar, Kanununun 4'üncü maddesindeki yasaklamadan grup olarak muaf tutulmuştur.

Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği

Bu Tebliğin amacı, Kanununun 4'üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmasının koşullarını belirlemektir. Birisi yeniden satıcı ve diğeri sağlayıcı olmak üzere, yalnız iki teşebbüsün taraf olduğu ve anlaşmada belirtilen malları yeniden satmak amacıyla sadece sağlayıcıdan veya onunla bağlantılı bir teşebbüsten ya da sağlayıcının mallarını satma görevi verdiği başka bir teşebbüsten satın alma konusunda yapılan anlaşmalar, Kanununun 4'üncü maddesi yasağından grup olarak muaf tutulmuştur.

Motorlu Taşıtlar Dağıtım ve Servis Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği

Bu Tebliğin amacı, motorlu taşıtlar dağıtım ve servis anlaşmalarının Kanununun 4'üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmasının koşullarını belirlemektir. İki teşebbüsün taraf olduğu ve bir tarafın karayollarında kullanım amaçlı üç veya daha fazla tekerlekli motorlu yeni taşıt araçları ile bunlarla birlikte yedek parçalarını ülkenin tamamında veya belirlenmiş bir bölümünde yeniden satış amacıyla yalnız diğer tarafa veya onunla birlikte dağıtım sistemi içinde yer alan belirli sayıdaki teşebbüslere vermeyi kabul ettiği anlaşmalar Kanununun 4'üncü maddesindeki yasaklamadan grup olarak muaf tutulmuştur.

Özelleştirme Yoluyla Devralmaların Hukuki Geçerlilik Kazanabilmeleri İçin Rekabet Kurumuna Yapılacak Ön Bildirimlerde ve İzin Başvurularında Takip Edilecek Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ

Bu Tebliğin amacı, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı veya diğer kamu kurum veya kuruluşlarının gerçekleştirecek devirlerin hukuki geçerlilik kazanabilmeleri için Rekabet Kurumuna yapılacak ön bildirimlerde ve izin başvurularında takip edilecek usul ve esasları belirlemektir.

Bir teşebbüsün ortaklık paylarının ya da diğer hak ve araçlarının tümünün veya bir kısmının teşebbüsün üzerindeki kontrolü değiştirecek ya da karar organlarını etkileyecek şekilde yahut mal veya hizmet üretimine yönelik birimlerin özelleştirme yolu ile her türlü devri bu Tebliğ hükümlerine tabidir. Bu Tebliğ kapsamı dışında kalan haller şunlardır: Mahalli idareler dahil kamu kurum veya kuruluşlarına yapılan devirler, mal veya hizmet üretimine yönelik olmayan gayrimenkullerin devri, yurt dışı sermaye piyasalarında satışlar, halka arz, sermaye piyasalarına ilişkin mevzuattaki hükümler saklı kalmak kaydı ile süresi üç yılı aşmayan gecikmeli halka arzı içeren blok satışlar, çalışanlara devirler, borsada normal ve/veya teşebbüsün kontrolünde değişikliğe yol açmayan özel emir ile satışlar, menkul kıymetler yatırım fonları ve/veya menkul kıymetler yatırım ortaklıklarına satışlar.

Franchise Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliği

Bu Tebliğin amacı, franchise anlaşmalarının Kanununun 4'üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasından grup olarak muaf tutulmasının koşullarını belirlemektir. Yalnız iki teşebbüsün taraf olduğu franchise anlaşmaları, Kanun'un 4'üncü maddesindeki yasaklamadan, grup olarak muaf tutulmuştur. Muafiyet, iki teşebbüsün taraf olduğu ana franchise anlaşmalarına da uygulanır. Bu Tebliğin franchise veren ile franchise alan arasındaki ilişkiye dair hükümleri, mahiyetleri uygun olduğu ölçüde, franchise veren ile ana franchise alan ve ana franchise alan ile franchise alan arasındaki ilişkiye de uygulanmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Aşağıda belirtilen AB mevzuatına paralel düzenlemelerin yapılması gerekmektedir:

- 240/96/EC: Belirli kategorideki teknoloji transferi anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3). maddesinin uygulanması hakkında 31 Ocak 1996 tarihli, 240/96/EC sayılı Komisyon Tüzüğü
- 418/85/EEC: Araştırma ve geliştirme anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3). maddesinin uygulanması hakkında 19 Aralık 1984 tarihli, 418/85/EEC sayılı Komisyon Tüzüğü
- 2790/1999/EC: Antlaşmanın 81'inci maddesinin 3'üncü fıkrasının dikey anlaşmalara ve uyumlu eylem kategorilerine tatbik edilmesi hakkında 22 Aralık 1999 tarih ve 2790/1999/EC sayılı Komisyon Tüzüğü
- 17/62/EEC: 17 sayılı Konsey Tüzüğü, Antlaşmanın 85. Ve 86. Maddelerini uygulayan ilk Tüzük
- 19/65/EEC: Belirli kategorilerdeki anlaşma ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3).maddesinin uygulanması hakkında 2 Mart tarihli, 19/65/EEC sayılı Konsey Tüzüğü

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal yapıda bir değişikliğe gerek duyulmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun düzenlemediği alanlarda, ilgili kamu kurum ve kuruluşları tarafından gerekli yasal düzenlemeler oluşturulacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Rekabet Kurumu bünyesinde kurulması planlanan “AB Koordinasyon Daire Başkanlığı” Kurumun gündemindedir. Hedeflere ulaşmak için, 8-10 ilave personel ve söz konusu personelin AB konularında yetiştirilmesi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Rekabetin korunması alanında mevzuatta yapılması gereken değişiklik ve yenilikler herhangi bir yatırım harcamasını gerektirmemektedir.

III. Takvim

Rekabet Kurumunun kısa vadeli hedefi, “de minimis”, “araştırma ve geliştirme” ve patent, know-how, lisans, marka anlaşmalarına grup muafiyeti tanıyan “teknoloji transferi”ne ilişkin tebliğleri yayımlamaktır.

Rekabet Kurumu, AB rekabet kurallarında “1215/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğü”, “1216/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğü”, “2790/1999/EC sayılı Komisyon Tüzüğü” ve “AB Rekabet Politikasında Dikey Sınırlamalar Hakkında Yeşil Kitap” ile ortaya çıkan yeni gelişmeleri ilgiyle izlemektedir. Rekabet Kurulu yayınlamış olduğu grup muafiyeti tebliğlerinde AB’deki yeni düzenlemelere paralel düzenlemeler yapmak için hazırlık çalışmalarına başlamıştır. Rekabet Kurumunun orta vadedeki hedefi bu çalışmalarını sonuçlandırmaktır.

“Rekabet Hukuku ve Devlet Yardımları” başlıklı bölümde yer alan ve Rekabet Kurumu’nun yanı sıra ilgili kuruluş ve bakanlıkların da yetki alanına giren diğer mevzuat düzenlemeleri de orta vadeli bir çalışma programını gerektirmektedir.

IV. Finansman

Genel olarak, Rekabet Kurumu harcamaları karşılayacaktır. Bununla birlikte, Rekabet Kurumu Avrupa Birliği’nden AB konusundaki uzmanlarının yetiştirilmesi hususunda mali yardım ve danışmanlık hizmeti alınması ve uzman mübadelesi gibi hususlarda da teknik yardım talep edebilir.

4.7.2. Devlet Yardımları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de devlet yardımları alanında birbirinden bağımsız olarak faaliyet gösteren bir çok kurum ve kuruluş bulunmaktadır. Yatırım yardımları (yerli ve yabancı) esas itibarıyla Hazine Müsteşarlığınca uygulanmaktadır. Yatırımlarda devlet yardımları uygulamaları halen birden çok karar ve tebliğde yer alan usul ve esaslara göre yürütülmektedir. Yatırımlarda Devlet Yardımları Sisteminin ana dayanağı, halen yürürlükte olan 25.3.1998 tarih ve 23297 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yatırımlarda Devlet Yardımları ve Yatırımları Teşvik Fonu Hakkında 23.02.1998 tarihli ve 98/10755 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıdır.

Yatırımlarda devlet yardımları sistemine dahil mevzuattan Genel Destek Sistemi (98/10755 sayılı Karar) ve KOBİ Destek Sistemi ülke bazında uygulanan genel nitelikli destek sistemleridir. Bu sistemlerde bölgesel farklılıklar sadece desteklerin yoğunluğunu etkilemektedir. Diğer uygulamalar ise, sadece belirli bölgeleri kapsayan sistemlerden oluşmaktadır (Doğu ve Güneydoğu Anadolu illeri, depremde zarar görmüş iller gibi).

İhracat destekleri olarak yapılan yardımlar ise AB’nin “yatay yardımlar” başlığı altında topladığı nitelikteki yardımlardan oluşmakta ve esas itibarıyla Dış Ticaret Müsteşarlığınca yürütülmektedir. İhracat kredisi ve sigortası uygulamaları ise Eximbank tarafından yapılmaktadır. Ayrıca KOBİ sayılan firmalara Halk Bankası tarafından kredi verilmektedir.

AB Hukuku, devlet yardımlarına, rekabeti ve ticareti olumsuz yönde etkilemediği ve Topluluğun tümünün çıkarına olduğu durumlarda cevaz veren bir yapı arz etmektedir. Dolayısıyla yardım esasta “yasak” olup, istisnai durumlarda onay alınmaktadır. Söz konusu istisnai durumlar ise Topluluğu kuran Antlaşmada sayılmıştır. Bunlar elbette GATT Sübvansiyonlar Anlaşmasına da uygun kurallardır. Bu konudaki AB Hukuku, Antlaşmadaki temel kurallar dışında, bir dizi tüzük, direktif ve kararlardan, içtihat kararlarından ve hayli kapsamlı bir ikincil mevzuattan (Komisyon genelgeleri) oluşmaktadır. Komisyon bu mevzuat ile üye devletlerin yardım uygulamalarını kontrol etmekte ve izlemektedir. Kabul gören yardımlar, kısaca şöyle

özetlenebilir: çevre, ar-ge, istihdam, eğitim gibi yatay nitelikli yardımlar; bölgesel gelişmişlik farklarını önlemeye yönelik yardımlar; KOBİ'ler gibi belirli ekonomik faaliyet alanlarına yönelik yardımlar ve gemi-inşa ile ulaştırma sektörüne yönelik yardımlar. Tarımsal yardımlar sözü edilen AB sübvansiyon hukukunun dışında tutulmaktadır. Devlet Yardımları, Topluluk bütçesinden yapılan yardımlar gibi, aynı bölgesel esasa dayanmaktadır. Uygulanan sistem, NUTs (nomenclature of statistical territorial units) adı verilen coğrafi bazda tespit edilmiş kalkınmışlık kriterleri esası üzerine kuruludur. Bu kriterlere göre coğrafi ünitelerin gelişmişlik düzeyleri belirlenmekte ve yardım seviyeleri buna göre ayarlanmaktadır. Türkiye, 1/95 sayılı OKK hükümleri gereği olarak beş yıl boyunca (bu süre uzatılabilecektir) en az gelişmişlik düzeyinde sayılmıştır. Dolayısıyla yukarıda sayılan yardımları azami düzeylerde uygulayabilecektir. Kaldı ki, mevcut mevzuatın objektif kriterleri bazında değerlendirildiğinde de durum değişmemekte ve Türkiye en ziyade müsaadeye mazhar olma konumunu elde edebilmektedir. Bununla birlikte, mevcut mevzuat hüküm ve kriterlerinin Türkiye'ye cari olabilmesi için ivedilikle yukarıda adı geçen bölgesel yardım mevzuat ve tekniklerinin (NUTs) uyumlaştırılmasına ihtiyaç bulunmaktadır.

Türkiye'nin bu konudaki mevcut uygulamaları da coğrafi esasa dayanmakla birlikte istatistiki coğrafi birimler, kriterler ve hesaplama teknikleri bakımından geniş bir uyum çalışması gereklidir.

Türkiye ayrıca AB'nin hassas sektörlerinde yardımları kısıtlayıcı ve/veya yasaklayıcı hükümleri içeren mevzuatı da uygulamak durumundadır.

"Yatay" nitelikli yardımlarla ilgili mevzuatımız halihazırda AB mevzuatına geniş ölçüde uyumlu hale getirilmiştir.

Türkiye bir yandan uyguladığı yardımları AB kurallarına uygun hale getirirken, öte yandan Komisyonun "izleme ve bildirim" (monitoring and notification) ihtiyacını karşılayabilecek şekilde yeniden organize olmak durumundadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

Rekabet ve Devlet Yardımları ile ilgili tüm yasal düzenlemeler (ikincil mevzuat dahil) ve mevcut uygulama kuralları ülkemiz açısından bağlayıcı bulunmaktadır.

Söz konusu mevzuat, esas itibarıyla, yardımın Komisyona bildirim prosedürleri, AB'de geliştirilen rekabeti bozmayan yardım türleri, bölgesel yardım eşikleri, özel kurallara tabi hassas sektörler, yardım yoğunlukları, ihmal edilebilir yardım tutarları (de minimis) gibi konulara ait yasal düzenlemeler ve yatay yardım mevzuatı ile kamu kesiminden KİT ve özel sektöre aktarılan kaynakların saydamlığını sağlamayı amaçlayan düzenlemelerden oluşmaktadır.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet Yardımları alanında ana sorumlu kuruluşlar Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Eximbanktır. Ayrıca, bu hususta mevzuat gereği görev verilmiş olan Bakanlıklar, kurum ve kuruluşlar ile bankalar (İller Bankası gibi) da yetkili olabilmektedir.

d) Nihai hedef

Yatırımlarda devlet yardımları alanında müktesebata uyum sağlamak açısından AB tarafından bu konuda alınan kararların, konuların ve/veya kriterlerin yerli mevzuatın içine yerleştirilmesi diğer bir deyişle birebir üstlenilmesiyle uyum sorununun çözülmesi mümkün görülmemektedir. Bu sorunların çözümü aşamasında ortaya çıkması muhtemel idari ve teknik sıkıntıların aşılabilmesi ve sürecin kısaltılabilmesi açısından teknik düzeyde ortak çalışmalar yapılması gerekecektir. Bu manada AB'den ekonomik ve sosyal açıdan oldukça farklı bir yapıya sahip olan Türkiye'nin devlet yardımları sistemine AB'de kullanılan devlet yardımları enstrümanlarının (bölgesel ve sektörel tercih kriterleri, KOBİ tanımı, yardım tavanları ve gereçleri gibi) yerleştirilmesi ve uyarlanabilmesi için teknik düzeyde ortak çalışma imkanları sağlanmalıdır. Konuyla ilgili olarak Türk tarafınca hazırlanan proje ve yürütülen çalışmalarda AB ile yeterli seviyede irtibat sağlanamamış ve teknik düzeyde çalışmalar henüz başlatılamamıştır.

Diğer taraftan, devlet yardımları uygulamalarını yürüten birimlerin organizasyonu açısından da AB Üyesi Ülkeler ile Türkiye arasında idari yapıdan kaynaklanan sistem farklılıkları bulunmaktadır. AB'de yardım uygulamaları AB fonları, Merkezi Hükümet ve yerel idarelerce yürütülürken Türkiye'de bu uygulamalar tamamen Merkezi Hükümet tarafından yapılmaktadır. Ayrıca, uyum sağlanması gereken mevzuat sadece uygulama kriterlerini kapsamamaktadır. Devlet yardımları uygulama birimlerinin mevcut uygulamalarının

kontrolü, takibi ve sonuçlarının değerlendirilmesine yönelik AB tarafından talep edilen bilgilerin temini açısından idari anlamda yeniden yapılanması gerekebilecektir.

Ülkemizde devlet yardımı politikalarının belirlenmesi, koordinasyonu ve denetlenmesi, AB kurallarına göre eksiklikleri ve yapılması gerekenler, uygulamalar arasında koordinasyonun temini, AB rekabet politikalarına uygunluk ve uygulamaların takibi ve sonuçlarının değerlendirilmesine yönelik yeni yapılanmaların oluşturulması konularında ilgili tüm kurumların katılımıyla Türkiye çapında ortak çalışmalar yürütülerek, bu çalışmalarda ortaya çıkan hususlar ve değerlendirmelerin AB ile yapılacak ortak çalışmalar ile ele alınması uygun olabilecektir.

Avrupa Birliği Genel Sekreterliği koordinasyonunda bir Alt Çalışma Grubu oluşturulmuş ve devlet yardımları ile ilgili çeşitli konularda çalışmalara başlamıştır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Yatırım Destekleri

Yatırımlarda Devlet Yardımları başlığı altında uygulanmakta olan mevzuat iki ana başlık altında toplanmaktadır. Ülke bazında yapılan yatırımları kapsayan genel nitelikli uygulamalar ile bölgesel amaçlı uygulamalar.

Genel Amaçlı Uygulamalar

Genel Teşvik Mevzuatı:

Mevzuata yönelik hükümler, 25.3.1998 tarih ve 23297 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yatırımlarda Devlet Yardımları ve Yatırımları Teşvik Fonu Hakkında 23.02.1998 tarihli ve 98/10755 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 6.5.1998 tarih ve 23334 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yatırımlarda Devlet Yardımları ve Yatırımları ve Teşvik Fonu Esasları Hakkında Kararın Uygulanmasına ilişkin 98/1 No'lu Tebliğ çerçevesinde yürütülmektedir.

Genel Teşvik mevzuatı yöresel ve sektörel ayırım içermeyen yatay ve genel bir mevzuattır. Bu mevzuat çerçevesinde sadece vergi muafiyet ve istisnaları bulunmaktadır. Diğer ülkelerde vergi mevzuatı içinde yer alan uygulamalar Türkiye'de teşvik mevzuatında derlenmektedir. Şu anda uygulanmakta olan destekler;

Yatırım indirimi: Gelir ve Kurumlar Vergisinden indirim imkanı sağlamaktadır.

Gümrük Muafiyeti: Yatırım kapsamında yer alan makine ve teçhizata uygulanmaktadır (amortismanına tabi yatırım malları). Bu muafiyet Gümrük birliğinden sonra anlamını büyük ölçüde yitirmiştir.

KDV istisnası: Teşvik Belgesi kapsamında yer alan makine ve teçhizata KDV istisnası uygulanmaktadır.

Vergi Resim Harç istisnası: Kredi kullanımında ve sermaye artırımında tahakkuk eden damga vergisi ve harçlardan istisna imkanı sağlar. Bu uygulamanın amacı firmalara maddi anlamda gelir sağlamaktan ziyade bürokrasi ve zaman kaybının önlenmesidir. Bu istisnaların tutarı çok düşük orandadır.

KOBİ Teşvik Mevzuatı

5.3.99 tarih ve 23630 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 19.02.1999 tarihli ve 99/12474 sayılı Karara istinaden uygulanmaktadır.

KOBİ kapsamına imalat sanayinde faaliyet gösteren, işletmelerinde en fazla yüz elli işçi çalıştıran ve makine ve teçhizat bedelleri toplamı 100 Milyar Türk Lirasını aşmayan işletmeler dahil edilmiştir.

Yukarıda sayılan vergi desteklerinin yanında 75 Milyar TL'sına kadar kısa ve orta vadeli yatırım ve işletme kredisi tahsis edilmektedir. Faiz oranı kalkınmada öncelikli yörelerde yüzde 20, Diğer yörelerde ise yüzde 30'dur.

Bölgesel Amaçlı Uygulamalar

Yarım Kalmış veya İşletme Sermayesi Yetersizliği Nedeniyle Faaliyete Geçememiş Yatırımların Ekonomiye Kazandırılmasına Dair Karar ile Sağlanan Teşvikler

5.3.1999 tarih ve 23630 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 99/12474 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı gereği yürütülmektedir. Bu uygulama ile aşağıda sayılan geri kalmış illerde tamamlanamamış ya da tamamlanmış olup da işletme sermayesi temin edememiş işletmelerin bir an önce ekonomiye kazandırılması ve bölgede ekonomik canlılık sağlanması hedef olarak belirlenmiştir.

99/12477 sayılı Karar ile Adıyaman, Ağrı, Ardahan, Bayburt,Batman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Gümüşhane, Hakkari, Hatay, Iğdır, Kars, Mardin, Muş, Ordu, Siirt, Sivas, Şanlıurfa, Sımak, Tunceli, Van ve Yozgat illerinde imalat Sanayi (çirçir ve paketlenme yatırımları hariç), tarımsal sanayi, sağlık ve eğitim alanlarındaki yarım kalmış yatırımlar belirtilen kapsama alınmıştır.

Her bir işletme itibarıyla en fazla 300 Milyar Türk Lirasına kadar yatırım ve/veya işletme kredisi tahsis edilmektedir.

Enerji Desteği

5.3.1999 tarih ve 23630 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, enerji desteğine ilişkin 26.02.1999 tarih ve 99/12478 sayılı Karar

Yatırım teşvik belgeli işletmelere, yatırım tamamlandıktan sonra üç yıl süre ile birinci yıl yüzde 50, ikinci yıl yüzde 40, üçüncü yıl yüzde 25 oranında indirimli enerji verilmesi amaçlanmaktadır.

Söz konusu Kararnameye göre, Adıyaman, Ağrı, Ardahan, Batman, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Gümüşhane, Hakkari, Hatay Iğdır, Kars, Mardin, Muş, Ordu, Siirt, Sivas, Şanlıurfa, Sımak, Tunceli, Van ve Yozgat illerinde faaliyet gösteren firmalar kapsam dahilinde bulunmaktadır. Bu uygulama kapsamında yer alan iller, enerji sıkıntısının ve altyapı eksikliğinin yoğun olarak yaşandığı bölgeler olmalarının yanı sıra sosyal birçok sıkıntıya da sahiptir. Bu mevzuat, bölgedeki ekonomik ve sosyal istikrarın sağlanabilmesi ve ekonomik canlılığın temini için geçici olarak uygulanmaktadır (uygulamanın 2002 yılında sona ermesi öngörülmektedir).

Tabii Afetten Zarar Gören Yatırımların Ekonomiye Kazandırılması Hakkında Karar

99/13717 Sayılı Karar kapsamında yürütülen bu uygulama ile depremde zarar görmüş işletmelerin yeniden faaliyete geçebilmeleri ve bölgede yeniden ekonomik hareketliliğin sağlanması amaçlanmaktadır. Bu uygulamada, depremde hasar görmüş tesis ve makine ve teçhizatın yarısı kadar bir meblağın kredi olarak tahsisi öngörülmektedir.

İhracat Destekleri

Türkiye'de halen uygulanmakta olan ihracatı destekleyici nitelikteki tedbirler şunlardır:

- Eximbank İhracat Kredi ve Sigortaları: Türkiye bu konuda yukarıda sözü geçen OECD Uzlaşmasının öngördüğü kurallara uyacak biçimde kendi ilgili mevzuatını yeniden düzenlemiştir. Zaten Gümrük birliği ile öngörülen yükümlülüklerden biri olan bu Resmi Destekli İhracat Kredileri konusunda halen İhracat- 96/12 sayılı Tebliğ doğrultusunda OECD koşulları ve AB kuralları çerçevesinde uygulama yapılmaktadır.
- Araştırma Geliştirme AR-GE Yardımı (98/10 sayılı Tebliğ, RG: 4.11.1998)
- Çevre Maliyetlerinin Desteklenmesi (97/5 ve 98/13 sayılı Tebliğler, RG: 31.7.1997 ve 14.11.1998)
- Patent, Faydalı Model Belgesi ve Endüstriyel Tasarım Tescil Yardımı (98/3 sayılı Tebliğ, RG: 27.2.1998)
- Uluslararası Nitelikteki Yurtiçi İhtisas Fuarlarının Desteklenmesi (95/7 sayılı Tebliğ, RG: 1.6.1995)
- Yurtdışında Ofis-Mağaza Açma, İşletme ve Marka Tanıtım Faaliyetlerinin Desteklenmesi (97/9 ve 98/14 sayılı Tebliğler, RG: 31.7.1997 ve 15.11.1998)

- Yurt Dışında Düzenlenen Fuar ve Sergilere Milli Düzeyde veya Bireysel Katılımın Desteklenmesi (95/6 ve 97/3 sayılı Tebliğler, RG: 1.6.1995 ve 31.7.1997)
- İstihdam Yardımı (97/8 ve 2000/1 sayılı Tebliğler, RG: 31.7.1997 ve 29.1.2000)
- Eğitim Yardımı (97/7 ve 2000/2 sayılı Tebliğler, RG: 31.7.1997 ve 29.1.2000)
- İhracat Pazar Araştırması Desteği (97/6 ve 98/12 sayılı Tebliğler, RG: 31.7.1997 ve 14.11.1998)
- Türk Ürünlerinin Yurtdışında Markalaşması, Tanıtım ve Tutundurulması ile Türk Malı İmajının Yerleştirilmesine Yönelik Faaliyetlerin Desteklenmesi (2000/3 sayılı Tebliğ, RG: 29.1.2000)
- Tarımsal Ürünlerde İhracat İadesi (2000/5 sayılı Tebliğ, RG 25.3.2000)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Devlet yardımı uygulamalarıyla ilgili mevzuatta yapılması gerekenler konusu iki ayrı bölüm olarak ele alınmalıdır. Devlet Yardımları uygulamasının birden çok bağımsız birim tarafından yürütülmesi dolayısıyla uygulama mevzuatı da ayrı ayrı çıkartılmaktadır. Bu nedenle, aynı konuda destekler içeren değişik mevzuatın bir araya getirilmesi ve yardım politikalarının birbirine uyumlu ve tamamlayıcı mahiyette olması gerekmektedir.

Konuyla ilgili bir diğer husus ise, mevcut durum itibarıyla uygulanan teşvik mevzuatının uluslararası anlaşmalarda ve AB mevzuatında yer alan rekabet ve devlet yardımları kısıtlarına genel olarak aykırı olmadığı düşünülmeyle birlikte, uygulamaların ve sistemin tümünün AB'nin yukarıda belirtilen NUTs esasına dayalı bölgesel mevzuatı zeminine oturtulması zorunludur. Kaldı ki, bu sistemin yerleştirilmesi sadece devlet yardımları uygulamaları için değil, ilerde Topluluk bütçesinden alınacak fonlar için de gereklidir. Dolayısıyla, bölgesel yapının yansırı, sektörel uygulamalar, ihmal edilebilir devlet yardımları "de minimis kuralı" yanında KOBİ'lere yönelik uygulamalar ile sosyal amaçlı uygulamaların AB Müktesebatında yer alan sistematik çerçevesinde yeniden ele alınması gerekmektedir.

Bu yaklaşım çerçevesinde hareket etmek suretiyle, Türk mevzuatı aşağıdaki birincil mevzuata ve gerek buna bağlı olarak ve gerekse münferiden oluşturulan ikincil mevzuata (aşağıda yer almamaktadır) adapte edilecektir.

- 80/723/EEC: Kamu teşebbüsleri ile üye devletler arasındaki mali ilişkilerin şeffaflığı hakkında 25 Haziran 1980 tarihli Komisyon Direktifi
- 90/684/EEC: Gemi inşasına yapılan devlet yardımları hakkında 21 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 3094/95/EC:Gemi inşasına yapılan devlet yardımları hakkında 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 2496/96/ECSC: Çelik endüstrisine devlet yardımlarında Topluluk kurallarını tahsis eden 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 994/98/EC: Avrupa Topluluğunu kuran Antlaşmanın 92 ve 93'üncü maddelerinin belirli Yatay Devlet Yardımı kategorilerine uygulanması hakkında 7 Mayıs 1998 tarih Konsey Tüzüğü
- 1540/98/EC: Gemi inşasına yapılan devlet yardımlarına ilişkin yeni kurallar getiren 29 Haziran 1998 tarih Konsey Tüzüğü
- 659/1999/EC: AT Antlaşmasının 93'üncü maddesinin uygulanmasına yönelik olarak detaylı kurallar getiren 22 Mart 1999 tarih Konsey Tüzüğü

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Devlet yardımları uygulamalarını yürüten birimlerin organizasyonu açısından da AB Üyesi Ülkeler ile Türkiye arasında idari yapıdan kaynaklanan sistem farklılıkları bulunmaktadır. AB'de yardım uygulamaları AB Fonları, üye devletlerin merkezi idareleri ve yerel idarelerce yürütülmekte, ancak Komisyon, üye devletlerdeki tüm yardım programı uygulamalarını bildirim ve onay safhasından başlayarak, programın neticelenme safhasına kadar izlemektedir. Dolayısıyla üye devletlerde Komisyonu bu şekilde daimi olarak

bilgilendirecek bir örgüte, bir başka deyişle milli düzeyde oluşturulacak bir Devlet Yardımları İzleme ve Denetleme Kurumuna (National State Aid Monitoring Authority) ihtiyaç bulunmaktadır. Bu kurumun görevi, devlet yardımı uygulamalarının AB müktesebatında yer alan kriterlere uygunluğunu değerlendirmek olacaktır.

Böylece, Komisyon izleme ve denetim işlevini bu kuruluşu muhatap alarak sürdürebilecektir. Türkiye'de bu uygulamalar tamamen merkezi idare tarafından yapılmaktadır. Buradan hareketle görülmektedir ki, uyum sağlanması gereken mevzuat sadece uygulama kriterlerini kapsamamaktadır. Devlet yardımları uygulama birimlerinin mevcut uygulamalarının kontrolü, takibi ve sonuçlarının değerlendirilmesine yönelik AB tarafından talep edilen bilgilerin temini açısından idari anlamda yeniden yapılanma gereklidir.

Oluşturulacak organ ya da kurum, devlet yardımları konusunda AB ile yürütülecek çalışmalarda mevzuat ve uygulama sonuçlarıyla ilgili gerekli bildirimlerin yapılması, bilgilendirme ve karşılıklı soruların yanıtlanmasında aktif olarak görev alacak, devlet yardımlarına yönelik GATT/DTÖ gibi uluslararası anlaşmalara, AB'de geçerli kural ve ilkelere uygunluğu sağlayacak, ülkemizin çıkarları doğrultusunda gerekli devlet yardımları politikasının oluşturulmasına katkı yapacak, uygulamaya yönelik yasal düzenlemelerin hazırlanmasında rol oynayacak ve uygulama sonuçlarını değerlendirecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Devlet yardımları alanında müktesebata uyum sağlamak açısından AB mevzuatının yerli mevzuatın içine yerleştirilmesi diğer bir deyişle bire bir üstlenilmesiyle uyum sorununun çözülmesi mümkün görülmemektedir. Bu sorunların çözümü aşamasında ortaya çıkması muhtemel idari ve teknik sıkıntıların aşılabilmesi ve sürecin kısaltılabilmesi açısından teknik düzeyde ortak çalışmalar yapılması gerekecektir. Bölgesel esasları getiren NUTs sistemine geçiş çalışmaları, yukarıda sorumlu kuruluş başlığı altında sayılan tüm kuruluşların ortak çalışmasını zaruri kılmaktadır. Öte yandan, AB'den ekonomik ve sosyal açıdan oldukça farklı bir yapıya sahip olan Türkiye'nin devlet yardımları sistemine, AB'de kullanılan devlet yardımları enstrümanlarının (bölgesel ve sektörel tercih kriterleri, KOBİ tanımı, yardım tavanları ve gerekçeleri gibi) yerleştirilmesi ve uyarlanabilmesi için teknik düzeyde AB ile ortak çalışma imkanları yaratılmalıdır. Daha önce bu amaca yönelik olarak hazırlanan proje ve yürütülen çalışmalarda AB ile yeterli seviyede irtibat sağlanamamış ve teknik düzeyde çalışmalar henüz başlatılamamıştır.

Diğer taraftan, gerek ortaya konacak olan bölgesel değerlendirme kriterleri, gerekse devlet yardımları konusunda mevzuat ve idari yapılanmada mevcut olan dağınıklığı gidermek ve yeniden düzenlemek amacıyla bir çalışma çerçevesinin oluşturulması gerekli görülmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB mevzuatına uyum için gerekli yasal altyapının oluşturulması sırasında aşağıda sıralanan konularda bilgilendirme ve eğitim çalışmalarına gereksinim vardır.

Ekonomik amaçlı yardımların temel hedef ve politikaları (özel kurallara tabi sektörler, Ar-Ge ve KOBİ destekleri, şirket kurtarma ve yeniden yapılandırma işlemleri gibi ekonomik istikrara yönelik uygulamalar)

Sosyal amaçlı uygulamaların temel hedef ve politikaları (NUTs sistemi, bölgesel amaçlı uygulamalar, çevre korumaya ve işsizliğe yönelik destekler vb.)

Yukarıda yer alan uygulamaların birimler arasında nasıl dağıtıldığı ve uygulamacı birimlere hangi kriterlere göre verildiği, yardım alması uygun görülen ekonomik faaliyetlerin alt ve üst sınırları ve eşiklerinin neler olduğu ve daha önemlisi bu oranların nasıl belirlendiği konuları önemli eğitim alanlarıdır.

Kısaca, AB'ye uyum çalışmalarında mevzuatın tercüme edilmesi ve aynen kabulü yerine, temelde serbest piyasa ekonomisine müdahale niteliğinde olan ve bu hali ile rekabeti bozucu etkisi olan devlet yardımlarını haklı kılan sosyal gerekçelerin neler olduğu ve rekabet politikalarıyla nasıl ilişkilendirildiği üzerinde durmak gerekmektedir. Bu şekilde AB'nin rekabet ve devlet yardımları politikalarına ve ülkenin ekonomik ve sosyal yapısına uygun teşvik enstrümanlarına sahip bir mevzuat ile uygulamada verimi azami kılacak bir kurum ya da uygulama birimi ihdas edilmiş olabilecektir.

Buna göre, mevzuat uyumu çalışmalarında teknik işbirliği çok önemli bulunmaktadır. Bununla birlikte yukarıda öngörülen şekliyle görev tanımı çizilmiş bir kurumun oluşturulması halinde bu birimin mevcut personelinin eğitimi yanında önemli ölçüde nitelikli personel ile takviyesi de gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Kurulacak sistemin işler hale getirilmesi ve mevzuata yönelik uyum için gerekli yatırımları iki kategoride ele almak gerekmektedir.

Bu amaçla yapılması gereken fiziki yatırımlar, devlet yardımları ile ilgili oluşturulacak kurum için gerekli fiziki mekan ve donanımı kapsamaktadır. Buna göre işlevleri ölçüsünde belirlenmiş personelin bu hizmetleri görmesine imkan tanıyacak bina ve teknik donanım gereksinimi vardır.

Konuyla ilgili bir diğer yatırım kalemi ise eğitim amaçlı harcamalardan oluşmaktadır. Bu kapsamda istihdam edilen personelin genel uzmanlık eğitimi yanında AB mevzuat ve uygulamaları, DTÖ ve diğer uluslararası anlaşma hükümleri ile ilgili bilgilendirme çalışmaları yapılmalıdır.

Her iki yatırım için gerekli olan bedel, oluşturulacak yeni kuruma yüklenilen görev çerçevesinde değişecektir. Bununla birlikte Devlet yardımları alanında Türkiye-AB arasında gerçek anlamda uyum sağlanması, devlet yardımları uygulamalarının tek bir politika etrafında toplanabilmesi ve uygulamaların etkinliğinin sağlanabilmesi için böylesi bir yapıya gereksinim bulunmaktadır. Uzun vadede bu tür bir oluşum kamu maliyetleri yönünden mevcut sistemden daha avantajlı olacaktır. Ayrıca bu kapsamda faaliyetler için AB fonlarından yararlanma imkanı da araştırılmalıdır.

III. Takvim

Kısa vadede, mevzuat alanında yapılacak değişikliklerin altyapısını oluşturacak çalışmalar ile kurumsal yapıda yapılması gereken değişikliklerin yasal prosedürü ortaya konulmalıdır. Buna göre, AB rekabet ve devlet yardımı uygulamalarının mesnedini teşkil eden politikalar ile hedef ve amaçları ele alınmalı ve bu konuda AB ile teknik işbirliği sağlamak suretiyle Türkiye'ye yönelik devlet yardımları mevzuatının altyapısı oluşturulmalıdır. Kanun değişikliği öngörülen haller orta vadeye sarkabilecektir.

4.8. Ortak Tarım Politikası

4.8.1. Genel Değerlendirme

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Tarım alanında Türkiye-AB ilişkileri; tarım ürünlerinin serbest dolaşımını sağlamak üzere Türk tarımının Ortak Tarım Politikasına (OTP) uyumu, tarım ürünleri ticaretinde karşılıklı olarak tercihli bir rejim uygulanması (tarım tavizleri) ve işlenmiş tarım ürünleri, konuları olmak üzere üç yönlü bir gelişme göstermektedir.

Tarım alanında Türkiye-AB ilişkilerinde en öncelikli konu Türk tarımının OTP'ye uyumudur. Türk tarımının OTP'ye uyumu gerçekleştirildiğinde, Türkiye ile Topluluk arasında tarım ürünlerinin serbest dolaşımı sağlanacak, dolayısıyla, işlenmiş tarım ürünleri (tarım unsuru bakımından) ve karşılıklı tarım tavizleri ile ilgili rejim OTP'ye uyum kapsamına girerek sona erecektir.

Türk tarımının OTP'ye uyumu Türkiye ve Toplulukta; genel ekonomik ve sosyal yapı yanında, tarım ile doğrudan ilgili olarak işletme yapısı, üretim, tüketim, fiyat ve pazar politikası, dış ticaret, tarıma bağlı ve dayalı sanayiler, teknoloji kullanımı, verimlilik, üretici gelirleri, kendine yeterlilik, mali politikalar, kırsal, bölgesel ve sosyal politikalar, mevzuat ve kurumsal yapı olmak üzere pek çok konu üzerinde etkili olacaktır.

Türkiye'de; doğal kaynaklar bakımından avantajlı ve Topluluk tarımını tamamlayıcı nitelikte olabilecek meyve-sebze, tütün, pamuk gibi ürünler dışında, çoğu tarımsal üründe, özellikle hayvansal ürünlerde tarım işletmelerinin yapısındaki bozukluk, teknoloji kullanımındaki yetersizlik, düşük verimlilik gibi sorunlar mevcuttur. Türkiye'deki tarım işletmelerinin kullandıkları arazi miktarı küçük ölçekte, birbirinden uzak ve çok sayıda parçalardan meydana gelmiştir. Arazi parçalılığı da Medeni Kanundaki miras hükümleri, alım ve satışlar, kanal ve yol inşası vb. nedenlerle gittikçe artmakta ve tarım işletmeleri ekonomik işletme büyüklüklerinin altına düşmektedir. Bu nedenle, tarımsal yapının en önemli unsuru olan tarım

işletmelerimizin kullandıkları arazilerdeki işletme parçalılığını engellemek ve parçalılık oranını AB ülkelerindeki gibi azaltmak zorunluluk arz etmektedir.

Sonuç olarak, Türkiye söz konusu nedenlerle tarım alanında Toplulukla rekabet edemeyebilecektir. Tarımsal üretimde ve üretici gelirlerinde beklenen artış sağlanamayacak, hatta azalmalar ortaya çıkabilecektir.

Bu nedenle Türkiye, özellikle verimlilik ve rekabet gücünün artmasına imkan verecek, kırsal ve tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi ve etkin teknoloji kullanımı politikaları ile tarım ürünleri fiyatlarını-maliyetlerini Topluluk fiyatlarına yaklaştırmalıdır. Bunun için de tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi çerçevesinde mülkiyet ve arazi tasarruf rejiminin ıslahı, toprak koruma ve muhafazası, drenaj ve sulama çalışmaları gibi tedbir ve faaliyetler ülke çapında yürütülmelidir. Bu alınacak tedbirler demetinin tamamı geniş anlamda "Arazi toplulaştırması" veya "Arazi düzenlemesi" dediğimiz çalışmalar kapsamında yer almaktadır. Türk tarımı uzun dönemde ve bu alanlardaki iyileştirmelerle ancak, belirli bir rekabet gücü kazanabilecektir. Bu kapsamda, Tarım Reformu Türkiye için Türk tarımının OTP'ye uyumunda son derece önemli bir unsur olarak belirlemektedir. Türk tarımının OTP'ye uyumu ve Türk tarımının reformu için AB'nin sağlayacağı mali ve teknik destek önemli bir ihtiyaç olarak ortaya çıkmaktadır.

Türk tarımının OTP'ye uyumunda en önemli sorunlardan birisi mali konulardır. Türk tarımının OTP'ye uyumunun, desteklemenin azaldığı bir dönemde gerçekleşmesi beklenildiğinden, uyumun AB'nin bütçesine büyük bir yük getireceği söylenemez. Nitekim Gündem 2000 çerçevesinde, yeni genişleme sürecinde destekleme fiyat politikası yoluyla gerçekleştirilen desteklerin azaltılması, kırsal, yapısal ve çevre sorunları ile ilgili desteklerin artırılması öngörülmektedir.

Ülkemizde 1950 yılında 2,2 milyon olan tarım işletmesi sayısı 1990 yılında 3,9 milyona çıkmıştır. Buna paralel olarak 1950 yılında 100 dekar olan ortalama işletme büyüklüğü 1990 yılında giderek küçülerek 59 dekara düşmüştür. 1991 yılı genel tarım sayımı sonuçlarına göre ülkemizde 21,6 milyon parça tarım alanı bulunmakta ve işletme başına ortalama beş parça arazi isabet etmektedir. Yani çiftçilerimiz beş ayrı parça üzerinde çiftçilik yapmaya çalışmaktadır.

Makineli tarım, gübreleme, ilaçlama, sulama, kaliteli tohumluk, teşvikler, vb. girdilere rağmen AB üyeleri ile mukayese edildiğimizde, tarımsal üretim açısından parlak bir noktada olmadığımız görülmektedir. Bitkisel verimliliğimiz Avrupa'daki ortalamanın yarısı kadardır. Bunun da başlıca nedenlerinden birisi, ortalama işletme büyüklüğünün AB ülkeleri ortalamasının yaklaşık 1/3'ü kadar olmasından ve ayrıca işletmelerimizin çok parçalı ve dağınık olmasından ileri gelmektedir.

İşletmelerimizin belirli bir bölümü pazara yeterli ürün arz etmeyen işletmeler seviyesine düşmüştür. Uzmanlaşmış mal üretimi ve tarımsal üretim artışı için rekabet edebilmek amacıyla tarım işletmelerimizin ortalama işletme büyüklüğünün bir plan dahilinde tedbirler alınarak artırılması ve kuru, sulu tüm tarım alanlarında arazi toplulaştırılması (düzenlemesi) yapılarak, işletmelerin parçalılığının giderilmesi gerekmektedir. Bunun yanı sıra, Medeni Kanun çerçevesinde tarım arazilerinin daha fazla parçalanmasını önleyecek tedbirler alınması uygun olacaktır.

OTP reformu çerçevesinde önümüzdeki yıllarda tarıma sağlanan desteklerin azaltılması nedeniyle, OTP uzun dönemde Türk tarımı için yeterli ölçüde destekleyici-koruyucu olmayabilecektir.

Ormancılıkta, kadastro işlerinin tamamlanamaması, uzmanlaşmış teknik personel ve işçi açığı, kapsamlı yetişme muhiti envanterinin olmaması, işletme amaçlarındaki belirsizlik, ergonomik faaliyetlere gereken ağırlığın verilmemesi, gençleştirme çalışmalarında planların gerisinde kalınması, korunan alanların azlığı ve finansman yetersizliği nedeniyle yıllık ağaçlandırmaların düşüklüğü sektörün temel sorunlarını oluşturmaktadır.

Uluslararası düzeyde özellikle 1992 zirvesinde ortaya konulan "Orman Prensipleri" ve "Gündem 21"e ve zirveyi takiben geliştirilen "Hükümetlerarası Ormancılık Paneli ve Forumu, Avrupa'da Ormanların Korunması Bakanlar Konferansı" gibi uluslararası ve bölgesel süreçlerde yer alan hususlara ormancılık çalışmalarında dikkat edilmektedir. Bu doğrultuda, ormancılık sektöründe üstlenilmiş olan uluslararası ve bölgesel sorumlulukların yerine getirilmesini ve takibini de kapsayan "Ulusal Ormancılık Programı"nın hazırlanması çalışmaları devam etmektedir.

Tarım sektörü ekonomik ve sosyal yönleriyle Türkiye için son derece önemli bir sektördür. Tarım sektörünün 1999 yılı itibarıyla GSYİH içindeki payı yüzde 15 olmasına karşın, tarımsal istihdamın sivil istihdam içindeki payı yüzde 45,1'dir. Tarımın milli gelirdeki ağırlığı azalırken, nüfusun önemli bir kısmı geçimini hala tarımla sağlamaya devam etmektedir.

1991 Genel Tarım Sayımına göre Türkiye’de 4,1 milyon tarım işletmesi bulunmaktadır. İşletmelerin yaklaşık yüzde 3,6’sı hayvancılık ve yüzde 96,4’ü bitkisel üretim ve hayvancılıkla uğraşmaktadır. Söz konusu işletmelerin yaklaşık yüzde 35’i 0-2 hektar, yüzde 32’si 2-5 hektar arasında, yüzde 28’i 5-20 hektar arasında ve yüzde 5’i 20 hektarın üzerinde arazi büyüklüğüne sahiptir. Ancak 0-2 hektar arasında bulunan işletmelerin işledikleri alan oranı yüzde 6; 2-5 hektar arasında yüzde 16, 5-20 hektar arasında yüzde 41 ve 20 hektar üzerinde ise yüzde 37 olarak belirlenmiştir. Ortalama işletme büyüklüğü ise yaklaşık 5,9 hektardır. Aynı sayım sonuçlarına göre; büyükbaş hayvancılık işletmelerinin yüzde 71,9’u 5 başın altında, küçükbaş hayvancılık işletmelerinin ise yüzde 31,6’sı 20 başın altında bir büyüklüğe sahiptir.

Tarım sektöründe istihdam edilenlerin gelirleri diğer sektörlerle oranla düşük olup, sektör içerisinde de gruplar arası gelir dağılımında büyük ölçüde farklılık mevcuttur.

Uygulanan destekleme politikaları ile üretici gelirlerinde istikrar sağlanamamış, dünya fiyatları üzerindeki destekleme alım fiyatları bazı ürünlerin ekim alanlarının genişlemesine, üretim fazlası oluşmasına ve devletin fazla alım yaparak yüksek stok maliyetine katlanmasına neden olmuştur. Bu olumsuzlukları kısmen gidermek üzere, yeni bir tarımsal destekleme aracı olarak; 2000 yılında Çiftçilere Yönelik Doğrudan Gelir Desteği uygulanması yönünde bir pilot proje başlatılmıştır.

GATT Uruguay Turu Tarım Anlaşmasının ilgili hükümleri çerçevesinde Türkiye, yükümlülüklerini yerine getirmeye devam etmektedir. Uruguay Turu sonrası gelişmeler de göz önüne alınarak AB ile yeni bir tercihli ticaret rejimi oluşturulmuştur.

VII. Plan döneminde, 4342 sayılı Mera Kanunu çıkarılmıştır. Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu oluşturulmuştur. 4487 sayılı Kanun ile Ürün Borsalarında vadeli işlemler yapılabilmesi imkanı sağlanmıştır. Ayrıca, 552 sayılı Yaş Sebze ve Meyve Ticaretinin Düzenlenmesi ve Toptancı Halleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname çıkarılmış, 4367 sayılı Kanunla söz konusu KHK’nın bazı maddeleri değiştirilmiş ve ilgili mevzuatta düzenlemeler yapılmıştır. 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri Hakkındaki Kanun çıkarılmıştır. Bu kanunla tarım satış kooperatif ve birliklerine ilişkin hükümler düzenlenerek bu kuruluşların yeniden yapılanması için yasal bir çerçeve oluşturulmuş, bu kuruluşlar etkin ve sürdürülebilir bir şekilde özerk ve mali yönden bağımsız kılınmışlardır.

Ancak VII. Plan döneminde, Tarımsal Politikalar ile ilgili Yapısal Değişim Projesi çerçevesinde öngörülen Tütün Tarımının Yeniden Düzenlenmesi, Ürün Sigortası, Türkiye Ziraat Odaları Birliği, Tarım ve Köyşerhi Bakanlığı’nın Yeniden Organizasyonu Kanunları çıkarılamamıştır. Üretici Birlikleri Kanun Tasarısı son aşamaya gelmiştir.

Türkiye’de modern biyoteknoloji henüz başlangıç aşamasındadır. Mevcut çalışmalar, herhangi bir üründe transgenik ürün elde edilebilecek düzeye gelmemiştir. Bu konuda temel çalışmaların yapılması gerekmektedir. Ancak, öncelikle yapılması gereken geliştirilmiş bulunan teknolojinin transfer edilerek kullanılması ve transferi aşamasında gerekli biyo-güvenlik önlemlerinin alınmasıdır. Teknoloji transferi ve kullanımı ile ilgili alt yapı Türkiye’de büyük oranda mevcuttur. Yapılması gereken, ileriye dönük, sanayi sektörüne aktarılacak ve sektörün kendi içinde kullanabileceği ürünlerin üretimine yönelik çalışmaların biyo-güvenlik önlemleri alınarak ivedilikle başlatılmasıdır.

Henüz başlangıç safhasında olunması, bu çalışmaların daha güvenli ortamlarda ve daha güvenli sonuçlar üretecek şekilde planlanması ve yürütülmesini kolaylaştırmaktadır. Ayrıca, Türkiye’de bu çalışmaların doğrudan kar amacına yönelik olmaması nedeniyle gerekli güvenlik önlemlerinin alınması daha da kolaylaşmaktadır.

Amaçlar, İlkeler ve Politikalar

Türkiye kendi tarım politikası ihtiyaçları, dünya tarımındaki gelişmeler ve Türk tarımının OTP’ye uyumu zorunluluğunu göz önünde bulundurarak VIII. Planda aşağıdaki amaç, ilke ve politikaları belirlemiştir:

Kaynakların etkin kullanımı ilkesi çerçevesinde ekonomik, sosyal, çevresel ve uluslararası gelişmeler boyutunu bütün olarak ele alan örgütlü, rekabet gücü yüksek, sürdürülebilir bir tarım sektörünün oluşturulması temel amaçtır. Gıda güvenliği ilkesi çerçevesinde artan nüfusun dengeli ve yeterli beslenmesi esas alınacaktır.

Piyasa fiyat oluşumu üzerinde olumsuz etkileri olan ürün fiyatlarına devlet müdahaleleri yerine, üretimin piyasa koşullarında talebe uygun olarak yönlendirilmesini sağlayacak politika araçları devreye sokularak, üretici gelir düzeyinin yükseltilmesi ve istikrarı esas alınacaktır. Üretim maliyetlerini azaltıcı ve teknolojik gelişimi hızlandırıcı tedbirler uygulamaya konulacaktır.

Tarım politikalarının esasları; Dünya Ticaret Örgütü Tarım Anlaşmasının öngördüğü yükümlülükler ile AB'ye tam üyelik sürecine girerken AT Ortak Tarım Politikasında ve uluslararası ticaretteki gelişmeler çerçevesinde belirlenecektir.

İnsan kaynakları başta olmak üzere, üretim faktörlerinin daha etkin kullanılması, verimliliğin artırılması, tarımla ilgili kuruluşlarda kurumsal kapasitenin güçlendirilmesi, kurumsal hizmet akışında gözlenen sorunların giderilmesi, sektör içi kaynak dağılımında etkinlik ve rasyonel kullanımın sağlanması, üretici örgütlerinin güçlendirilmesi, tarımsal işletmelerin rekabet güçlerinin artırılması ve pazarlama ağlarının geliştirilmesine ağırlık verilecektir.

Çiftçi Kayıt Sistemi, Tapu-Kadastro Sistemi, Coğrafi Bilgi Sistemi ve Çiftlik Muhasebe Veri Ağının geliştirilmesi sağlanacaktır. Tarımsal veri tabanını kullanan Tarım Bilgi Sistemi kurulacaktır.

Üretici ve üretim düzeyini risklere karşı korumak amacıyla Risk Yönetimi araçları geliştirilecektir. Bu çerçevede; tarım ürünlerine yönelik sigorta sistemi, vadeli işlemler borsası, sözleşmeli tarım ve stok yönetimi araçlarının geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve etkin şekilde uygulamaya konulması sağlanacaktır.

Tarımsal gelişmede bölgesel nitelikli programların önemi nedeniyle Tarımda Sorunlu ve Öncelikli Üretim Alanlarının Tespit Çalışmaları çerçevesinde bölgesel özel programlar geliştirilecektir.

Tarım sektörü ile ilgili her türlü konuda, her aşamada ve düzeyde katılımcı proje planlaması ve yönetimi esas alınacaktır.

Üreticilerin katılımını ve sorumluluğunu esas alan ve doğrudan üreticilere finansman sağlayan Kırsal Kalkınma Projelerine ilişkin çalışmalar sürdürülecektir. Bu çerçevede, gerçekleştirilmekte olan ve kırsal kesimdeki gelir seviyesini artırmayı amaçlayan Doğu Anadolu Su Havzası Rehabilitasyon Projesi halen 11 ilde uygulanmaktadır.

Kırsal alanda tarım-dışı sektörlere destek verilmesi ve kırsal sanayinin yaygınlaştırılması sağlanacaktır. Tarımdan çekilecek nüfusa yeni istihdam imkanları yaratacak projeler geliştirilecektir.

Tarımsal araştırma kurumları etkili bir yapıya kavuşturulacak, çeşitli kurum, kuruluş ve üniversiteler tarafından yapılan araştırma faaliyetlerinde koordinasyon sağlanacaktır.

Tarımsal araştırma önceliklerinin belirlenmesinde üretici talepleri dikkate alınacak ve uygulamaya yönelik araştırma projelerinin geliştirilmesi ve uygulanmasında üreticilerin katılımı ve katkısı esas alınacaktır.

Tarım-sanayi entegrasyonunun geliştirilmesi, işleme sanayiinin rekabet edebilirliğini artırıcı nitelikte uygun ve kaliteli hammaddenin temini ile tarımsal sanayie dönük sözleşmeli üretimin yaygınlaştırılması sağlanacaktır.

Tarım Satış Kooperatifleri ve Birliklerinin kooperatifçilik ilkeleri doğrultusunda özleştirilmesi sağlanırken, söz konusu kurumların yeniden yapılandırılması durumunda sürdürülebilirliği sağlayıcı gerekli önlem ve politikalar uygulamaya konulacaktır.

Kamu tarafından yapılmakta olan bir kısım görevler üretici organizasyonlarına devredilecektir.

Doğal kaynak kullanımında havza bazında katılımcı proje planlaması ve yönetimi benimsenecektir. Doğal kaynakların sürdürülebilir biçimde kullanılması, gen kaynakların korunması ve saklanması sisteminin kurulması sağlanacaktır.

Tarımsal politikalar doğrultusunda dengeli ve çevreyle uyumlu tarımsal kalkınmanın sağlanmasına yönelik olarak tarımsal altyapı yatırımlarının her aşamasında yatırımdan faydalananların her türlü katılımı sağlanacak, mevcut altyapının etkin kullanımı ve yeni yatırımların gerçekleştirilmesinde kaynakların rasyonel kullanımı temin edilecektir.

Detaylı toprak etütlerinin ve toprak haritalarının yapılması ile toprakların kullanım ve korunmasına ilişkin bir Kanunun çıkarılması, kadastro çalışmalarının tamamlanması ve toprak veri tabanının oluşturulması sağlanarak Arazi Kullanım Planı hazırlanacaktır.

Bölünemeyecek en küçük parsel anlamında optimum işletme büyüklükleri bölgelere göre tespit edilecek, belirlenecek ekonomik işletme büyüklüklerine bağlı özendirici tedbirler geliştirilecektir.

Hayvansal ürünler üretimi geliştirilecek, toplumun hayvansal protein bakımından dengeli ve yeterli beslenebilmesini sağlamak amacıyla hayvan ıslahı, hayvan hastalık ve zararlılarıyla mücadele ile kaliteli kesif yem ve yem bitkileri üretiminin artırılmasına, meraların ıslahına ve yayım hizmetlerine ağırlık verilecektir.

Su ürünlerinde sürdürülebilir üretimin artırılması amacıyla; doğal kaynakların rasyonel kullanımı sağlanacak, yetiştiricilik ve açık deniz balıkçılığı geliştirilecek, araştırma ve geliştirme faaliyetlerine önem verilecek ve kamuda etkin kurumsal bir yapının oluşturulması için gerekli düzenlemeler yapılacaktır.

Ormanlar; toplumun ormancılık sektörü ürün ve hizmetlerine olan gereksinimlerini, sürdürülebilir ormancılık, biyolojik çeşitlilik ile yaban hayatını koruma ve çok yönlü yararlanma ilkeleri doğrultusunda ekonomik, sosyal, çevresel ve ergonomik kriterler çerçevesinde yönetilecek, işletilecek ve korunacaktır.

Türkiye’de ormansızlaşma, çölleşme, toprak erozyonu, sel, heyelan ve çığ gibi afetleri önlemek amacıyla, ağaçlandırma, erozyon kontrolü, mera ıslahı ve sosyal ormancılık faaliyetleri geliştirilecek, gerçek ve tüzel kişilerin orman yetiştirme etkinlikleri desteklenecektir.

Hukuki ve Kurumsal Düzenlemeler

Tarım sektörü ile ilgili konuları bir bütünlük içinde ele alan Çerçeve Tarım Kanunu çıkarılacaktır. Ziraat Odalarının etkin olarak faaliyetlerini sürdürmeleri ve geliştirilmeleri yönünde düzenlemeler yapılacaktır.

Kamudan bağımsız bir yapıda üreticilere üretimden pazarlamaya kadar olan safhalarda hizmet vermek üzere kar amacı gütmeyen organizasyonlar oluşturmaya yönelik Üretici Birliklerine ilişkin bir kanun tasarısı hazırlanmış olup, Başbakanlığa sunulmuştur. Örgütlü çiftçi kesiminin desteklenmesi ve bu yönde teşvik önlemlerinin uygulamaya geçirilmesi sağlanacaktır. Söz konusu örgütlerde denetimin özerkleştirilmesi yönünde düzenlemeler yapılacaktır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile tarımsal nitelikli Kamu İktisadi Teşebbüsleri yeniden yapılandırılacaktır.

Tarımsal Ürün Sigortaları Kanununun ve buna ilişkin eylem planının hazırlanmasına ilişkin çalışmalar tamamlanacaktır.

Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu, özel sektör kuruluşları ile çiftçi örgütleri temsilcilerini yeterince kapsamadığından, yeni üyelerin katılımıyla genişletilecektir.

Yukarıdaki hususlar da göz önünde bulundurularak, tarım alanında en önemli unsur olan, Türk tarımının OTP’ye uyumunda şu hususların öncelikli olarak yerine getirilmesi gerekli görülmektedir:

Türk mevzuatının AB müktesebatına uyumu konusunda sürdürülen çalışmalar çerçevesinde, Türk tarımının OTP’ye uyumunun aşamalı bir şekilde gerçekleştirilmesi ve bu amaca yönelik gerekli idari, hukuki, mali ve teknik düzenlemelerin yapılması öngörülmektedir.

Kırsal ve tarımsal sivil örgütlenme (kooperatifler, birlikler, meslek kuruluşları vb.) OTP yükümlülüklerini yerine getirebilecek şekilde güçlendirilmekte, yönetim ve finansman bakımından bağımsız bir yapıya kavuşturulmakta ve devletin bu alandaki rolü azaltılmaktadır.

Tarım işletmelerinin yapısı ve kırsal ve tarımsal alt yapı, arazi düzenlemeleri (toplulaştırma) kapsamında planlanıp iyileştirilerek tarımsal verimlilik ve rekabet gücünün artırılmasına yönelik çalışmalar yapılmaktadır.

Tarımsal üretim yanında tarıma dayalı sanayiler ve pazarlama kanalları, özellikle, borsa sistemi ve hallerin geliştirilmesine yönelik çalışmalar yürütülmektedir.

Doğal kaynaklar ile çevre ve kırsal peyzaj, ülke, bölge ve havza bazında korunmalı ve geliştirilmelidir. Kırsal alanda tarıma dayalı sanayiler ve tarım dışı ekonomik faaliyetler desteklenmeli, kırsal alanların rekabet gücü geliştirilmelidir.

Gıda güvenliği, bitki ve hayvan sağlığı ve kalite kontrol konularında Topluluk sistemine uyum için gerekli yasal, kurumsal ve teknik düzenlemeler yerine getirilmektedir.

Çay, tiftik keçisi, yaş ipek kozası gibi ürünler için AB ile işbirliği yapılarak özel destekleme ve koruma sistemleri geliştirilmelidir.

Çevre ve kırsal mirasın korunmasına özen gösterilmelidir. Bu kapsamda, çiftçilerin çevre ve doğal kaynaklar ile uyumlu tarım tekniklerini uygulamasına özel bir önem verilmelidir.

Türkiye ile Topluluk tarım politikalarının muhtemel gelişme eğilimleri de göz önüne alınarak tarım politikaları ve mevzuat sürekli uyumlu hale getirilmelidir.

Ülkesel biyogüvenlik sisteminin kurulması için yasal düzenlemelerin yapılmasına, elde edilen bilgilerin kullanıcılar, karar vericiler ve halka duyurulması için gerekli tedbirlerin alınmasına ve kontrol ve takip sisteminin kurulmasına ihtiyaç vardır. İthal edilen veya yurt içinde geliştirilen biyoteknoloji ürünlerinin biyogüvenlik ile ilgili testlerin tamamından geçmesi gerekmektedir.

Türkiye’de konuyla ilgili ilk mevzuat hazırlık çalışmaları Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından başlatılmıştır. Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü koordinasyonunda yürütülen çalışmalar neticesinde, ilgili mevzuat çalışmalarında çok kısa sürede büyük aşamalar kaydedilmiştir. Transgenik bitkilerle ilgili mevzuat çalışmaları dünyanın diğer ülkeleri ve uluslararası mevzuat çalışmaları ile paralel olarak yürütülmektedir.

Belirlenen ana esaslar çerçevesinde, konu “Transgenik Kültür Bitkilerinin Alan Denemeleri, Transgenik Kültür Bitkilerinin Tescili ve Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmaların (GDO) Üretilmesi, Pazara Sürülmesi” olarak üç kısma ayrılmıştır. Bu kapsamda, söz konusu ürünlerin üretilmek üzere Türkiye’ye girmeden önce gerekli araştırmaların yapılmasını sağlamak üzere “Transgenik Kültür Bitkilerinin Alan Denemeleri Hakkında Talimat” Mayıs 1998’de yürürlüğe girmiştir.

Bu çalışmalara paralel olarak TÜBİTAK koordinatörlüğünde kurulan komisyonlar tarafından “Genetik Yapıları Değiştirilmiş Organizmaların (GDO) Üretilmesi, Pazara Sürülmesi” ve “Genetik Olarak Değiştirilmiş Mikroorganizmaların Geliştirilmesi ve Kullanımı” ile ilgili mevzuat çalışmalarına temel teşkil edecek teknik metinler hazırlanmış ve kanunlaşması için gerekli prosedür devam etmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Kamu kuruluşları tarım sektörü ile ilgili faaliyetlerde oldukça yaygın bir örgütlenmeye gitmiştir. Türkiye’de tarım politikalarının yürütülmesinden sorumlu kuruluşlar içerisinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı en önemli yere sahip olan kuruluştur. Ayrıca, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Orman Bakanlığı, bazı Devlet Bakanlıkları, Devlet Planlama Teşkilatı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Merkez Bankası ve Ziraat Bankası, tarımsal etkinliklerin yürütülmesi ile yakından ilgili kamu kuruluşlarıdır. Bunun yanında, kamu kuruluşlarının koordinasyonunu sağlamak üzere “Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu” oluşturulmuştur. Topluluk müktesebatının üstlenilmesinde ve uygulanmasında, ilgili kuruluşlar arasındaki koordinasyonun daha etkin bir şekilde sağlanabilmesi için bu Kurul, daha aktif rol almalıdır.

Türkiye’de, üreticilerin örgütlenmesinde, Ziraat Odaları, kooperatifler ve birlikler önemli yere sahiptirler. Üretici kuruluşlar özellikle OTP çerçevesinde, satın alma sorumluluklarını yerine getirecek şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Topluluk müktesebatının uygulamaya konulabilmesi için yeni bir idari yapılanma gerekmektedir.

d) Nihai hedef

Türkiye ve Topluluk tarımının ve ekonomisinin çıkarlarına uygun şekilde Türkiye’nin, Topluluk müktesebatını, özellikle OTP’yi en etkili şekilde uygulamasına imkan verecek bir uyumun gerçekleştirilmesi sağlanmalıdır. Bu kapsamda ilk aşamada, bitki-hayvan sağlığı kuralları, taze işlenmiş meyve ve sebze, su ürünleri, zeytinyağı, şeker ve ormancılık, ikinci aşamada tarla bitkilerinden (arable crops)hububat, pirinç, yağlı tohumlardan ayçiçeği, soya ve kolza, keten-kenevir, nişastalık patates ve son aşamada hayvancılık başta olmak üzere diğer tarımsal ürünlerde uyumun gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

Tarım sektörü ile ilgili olarak uyum sağlanması gereken diğer önemli konular ise gıda kontrolü ile tarım ürünlerinin kalite ve standartları ile ilgili olarak gerçekleştirilecek uyumdur. Türkiye’nin bu alandaki uyum çalışmaları, özellikle DTÖ kuralları göz önünde bulundurularak, gelişmelere paralel olarak sürdürülmektedir. Türkiye’nin DTÖ kurallarına uyum yönünde sağlayacağı gelişmeler, Topluluk kurallarına da uyumun gerçekleştirilmesine imkan tanıyacaktır.

Mevcut Topluluk tarım müktesebatının üstlenip uygulanmasının yanında, Topluluk müktesebatında ortaya çıkan gelişmeler sürekli izlenecek ve uyum için gerekli önlemler alınacaktır. Bu konuda Türkiye'nin AB Komisyonunun teknik komite çalışmalarına katılımı gerekli görülmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türkiye'de tarım ve tarım sektörü faaliyetleriyle ilgili temel mevzuat olarak, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'nün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, 3285 sayılı Hayvan Sağlığı Zabıtası Kanunu, 904 sayılı İslahı Hayvanat Kanunu, Mera Kanunu, bulunmaktadır. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile doğrudan ilgili diğer mevzuat ise şunlardır: Pamuk İslahı Kanunu, Zeytinciliğin İslahı ve Yabanilerinin Aşılştırılması Hakkında Kanun, Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanunu, Türkiye Bağcılığının Modernleştirilmesi ve Bağcılığımızın Kalkındırılması Hakkında Kanun, Su Ürünleri Kanunu, Yem Kanunu, Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun, Fındık Üretim Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanun, Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanunu, Çay Kanunu, Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair KHK ve Bitkisel ve Hayvansal Ürünlerin Ekolojik Metotlarla Üretilmesine İlişkin Yönetmelik.

Öte yandan, Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanunu, Ziraat Odaları ve Ziraat Odaları Birliği Kanunu, Kooperatifler Kanunu, Tarım Kredi Kooperatifleri ve Birlikleri Kanunu, Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri Kanunu, Orman Kanunu ve Çevre Kanunu tarım sektörü ile yakından ilgili kanunlardır.

Ayrıca, GATT ve Topluluk ile yapılan anlaşmalar ve muhtelif ülkelerle akdedilen serbest ticaret anlaşmaları da çeşitli yönleriyle tarım ürünleri ile ilgili mevzuat kapsamına girmektedir.

Yukarıdaki Türk mevzuatına ilave olarak ormancılık alanında sayılmasında fayda görülen mevzuat da şunlardır; 3800 sayılı Orman Bakanlığı Kuruluş Kanunu, 6831 sayılı Orman Kanunu, 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu, 2924 sayılı Orman Köylülerinin Kalkındırılmalarının Desteklenmesi Kanunu, 4122 sayılı Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrol Milli Seferberlik Kanunu, 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Kuruluş Kanunu, 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanunu ve Orman Yangınlarının Önlenmesi ve Mücadelesine İlişkin Uygulama Esasları ile İlgili 285 sayılı Tebliğ.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türk mevzuatının bitki ve hayvan sağlığı ile kalite ve standartlara ilişkin bölümleri önemli ölçüde Topluluk mevzuatı ile uyumludur. Ancak, fiyat ve pazar sistemi ile ilgili mevzuat Topluluk mevzuatından farklılıklar göstermektedir veya mukabil Türk mevzuatı yoktur. Topluluk mevzuatı ve Türk mevzuatı taranarak söz konusu farklılıkları ve eksiklikleri gidermek amacıyla gerekli değişikliklerin ve ilavelerin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Kamu kuruluşlarının ve sivil toplum örgütlerinin Tarım Sektörü açısından Topluluk müktesebatını uygulayabilecek etkin bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir. Bu kapsamda, yapılacak hukuki düzenlemelerle kamu kuruluşlarının bir bakanlık çatısı altında toplanması veya "Tarımda Yeniden Yapılanma ve Destekleme Kurulu"na etkin bir nitelik kazandırılması gerekmektedir.

Sivil toplum kuruluşları ile ilgili olarak, özellikle, satın alma kuruluşları ve üretici birlikleri OTP'yi uygulayabilecek hukuki yapıya kavuşturulmalıdır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Türkiye'de toprak ve su kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, ekonomik ve tekniğine uygun olarak kullanılması ve arazi toplulaştırılmasının yapılması gerekmektedir. Bugüne kadar yapılan toplulaştırma miktarı 23,5 milyon hektar tarla arazisinde ancak 414 bin hektarlık bölüme tekabül etmektedir. Bu çalışmalar ise farklı kurumlar tarafından yürütülmektedir. Bu dağılımın önlenmesi ve önem teşkil eden söz konusu çalışmaların daha hızlı ve etkin bir şekilde tüm ülke çapında yürütülebilmesi için VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında da öngörüldüğü şekilde yeni bir genel müdürlük oluşturulması ve ayrıca Toprak Koruma Kanununun, Tarım Çerçeve Kanununun hızla yasalaşması gerekmektedir.

Ayrıca, toplulaştırma çalışmasını parçalanmış arazilerin birleştirilmesi, köy yenilemesi, tarla içi hizmetlerinin geliştirilmesi kapsamında sınırlı tutmayıp, işletmelerin arazi varlığını optimum büyüklüğe ulaştırmayı amaçlamalıdır. Bunun için, sahipleri tarafından satışa çıkarılan tarım işletmelerini ya da tarım

topraklarının satışını düzenlemek üzere tedbirler alınmalıdır. Bunun amacı esas itibarıyla, tarımsal yapıyı iyileştirmek, küçük tarım işletmelerinin alanlarını genişletmek, toprakları işlenebilir hale getirmek, boş bıraktırmamak ve çiftçilerin yeter geliri getirebilecek düzeyde toprağa ulaşmalarını sağlamak olmalıdır. Bu amaçla, VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında da belirtildiği gibi tarımsal arazi edindirme ofisi kurulmalıdır.

Türkiye'nin tarımsal yapısına bakıldığında, işletmelerin küçük olması, bu işletmelerin girdi, finansman ve teknoloji kullanımının yeterli olmaması nedeniyle optimal verimi sağlayamaması ve bu yüzden de bu küçük işletmelerin ürünlerini gerçek değeri üzerinden pazarlayamaması, üretici-tüketici arasındaki pazarlama kanalında aracılardan çok olması, gelirin önemli bir kısmının ara kademelerde kalması, iç ve dış piyasaların ürün taleplerini bilmemeleri gibi nedenlerle Türkiye'de üretim planlaması yapılamamakta ve bu sebeplerle rekolte durumuna göre bazen talep fazlası bazen de üretim noksanlığı ile karşılaşmaktadır. Bu itibarla, ürün desenini ülke içi ve dışı ihtiyaçlar doğrultusunda değiştirmeye imkan verecek piyasa düzenlerinin işlenmesinin sağlanması gerekmektedir.

Tarımla ilgili girdileri zamanında, ucuz ve kaliteli bir şekilde sağlayıp uygun teknolojileri kullanmak suretiyle üretimin yönlendirilmesi, pazarlanması, fiyat oluşumu konularında hizmet götürülmesinde üreticilerin örgütlenmesi yetersizdir. Kamu kesiminde yetki dağınıklığı ve koordinasyon eksikliği devam etmektedir. Tarım kesiminde çiftçilerimize kredi ve girdi temini ile muhtelif hizmetler götürmek ve üretimlerini gerçek değeri üzerinden pazarlayabilmek amacıyla Tarım Kredi, Tarım Satış ve tarımsal amaçlı diğer kooperatifler kurulmuştur. Ayrıca sulama birlikleri, ziraî mücadele birlikleri ve köye hizmet götürme birlikleri, süt birliği gibi değişik kanunlarla değişik isimler altında kuruluşlar meydana getirilmiştir. Ancak, tarımda muhtelif bakanlık ve kuruluşlar tarafından kurulup yönlendirilen bu organizasyonlar, hizmetlerin götürülmesinde dağınıklığa sebep olduğu gibi, görevlerini yürütebilmeleri için devletten sürekli kaynak aktarılmasına, böylece kaynakların israfına yol açmaktadırlar. Diğer taraftan, bu organizasyonlar tarımsal ürünlerle ilgili problemlerin çözüme ulaştırılmasında da etkili olamamışlardır.

Tarım kesiminde olan yetki dağınıklığının giderilmesi ve hizmetlerin tek elde toplanması amacıyla "Tarım Hizmetlerinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur. Söz konusu kanunun amacı, tarımla ve tarımın desteklenmesi ile ilgili kurum ve kuruluşların katılımı ile oluşturulan bir Üst Kurul tarafından; tarımsal politika ve hedefleri belirlemek, tarım sektöründe yeniden yapılanmayı sağlamak, sürdürülebilir tarımın temel ilkelerini belirlemek, uzun süreli tarımsal planlar yapmak, tarımsal destekleme modellerini belirlemek, tarıma ayrılan plasmanların rasyonel bir şekilde kullanımını sağlamak, üretici ve yetiştirici birliklerinin kurulmalarını desteklemek, tarımsal örgütlenme çalışmalarının tek elden yürütülmesini sağlamak, yönlendirmede görevlendirilecek müdahale kuruluşlarını belirlemek, ürün deseni ve ürünler arası parite çalışmalarını yapmak, tarımsal ürünlerin doğal afetlerle ilgili risklere karşı sigorta ettirilmesini teşvik etmek, tarımsal sigorta uygulamalarını yaygınlaştırmak, devletçe yapılacak prim desteği ile ilgili esasları düzenlemek, doğal ve sınırlı bir kaynak olan tarım topraklarının korunması, geliştirilmesi, sürekli olarak üretken bir şekilde kullanımını sağlamak, toprağın amaç dışı kullanımlarını ve yanlış tarım uygulamalarını önlemek, arazinin koruma ve kullanım öncelikleri ile uygulama esaslarını belirlemek, tarımsal üretim parsellerinin, ekonomik işletme büyüklüğünün altında parçalanmasını önlemek, tarımsal üretime konu olabilecek her türlü gen kaynağını korumak, ekolojik ve sözleşmeli tarımsal üretimi desteklemek ve geliştirmektir.

Öte yandan, Tarım ve Köyşeri Bakanlığının yeniden yapılanma sürecine ilişkin olarak "441 sayılı Tarım ve Köyşeri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanun Tasarısı"nın yürürlüğe girmesi önem arz etmektedir.

Türkiye'de çiftçilerimizin kooperatifler şeklinde teşkilatlanmasını sağlayabilecek hukuki ve mali alt yapı bulunmasına rağmen, AB normlarına uygun tarımsal üretici birlikleri mevzuatı henüz bulunmamaktadır. Bu konuda hazırlanan Tarımsal Üretici Birlikleri Kanun Tasarısı henüz Kanun olarak yayımlanmamıştır. Kanunlaşmak üzere 10.05.2000 tarihinde Başbakanlığa sevk edilen, "Tarımsal Üretici Birlikleri" kanun tasarısının bir an önce yasalaşması gerekmektedir. Bu kanun ile AB'de mevcut olan çiftçi örgüt yapısının Türkiye'de de oluşması mümkün olacaktır. Kamudan bağımsız bir yapıda üreticilere üretimden pazarlamaya kadar olan safhalarda hizmet vermek üzere kar amacı gütmeyen organizasyonlar oluşturmaya yönelik söz konusu kanun ile örgütlü çiftçi kesiminin desteklenmesi ve bu yönde teşvik önlemlerinin uygulamaya geçirilmesi sağlanacaktır. Söz konusu örgütlerde denetimin özzerkleştirilmesi yönünde düzenlemeler yapılacaktır.

Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri hakkında çıkarılan kanun, 16 Haziran 2000 tarih ve 24081 sayılı Resmî Gazetede yayımlanmıştır. Bu kanun ile kooperatif ve birliklerin etkin ve sürdürülebilir bir şekilde özerk ve mali yönden bağımsız bir yapıya kavuşturulmaları hedeflenmiştir. Kooperatif ve birliklerin yeniden yapılandırılması, ekonomik etkinlik ve verimlilik ilkeleri çerçevesinde faaliyetlerini sürdürülebilir bir yapıya kavuşmaları için gerekli çalışma, inceleme ve öneriler Yeniden Yapılandırma Kurulunda oluşturulmaktadır. Kooperatif ve Birliklerin ihtiyacı olan işletme kredileri de Yeniden Yapılandırma Kurulunun önerisiyle genel bütçeden ve Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonundan karşılanmaktadır. Tarım Satış Birliklerinin özelleştirilmesi için dört yıllık bir geçiş süresi öngörülmektedir.

Türkiye’de tarım ürünleri pazarlama sistemi kamu, özel ve kooperatifler olmak üzere üç kurumsal yapıda yer almaktadır. Pazarlama sistemi içinde kamu kurumları; hububat (TMO), şeker pancarı (TSFAŞ), çay (ÇAYKUR) ile tütün, tuz ve alkol (TEKEL) ürünlerinin pazarlanmasında aktif olarak yer almakta ve fiyat oluşumunda ürün alımları oranında etkili rol oynamaktadırlar. Türkiye Hükümeti ile IMF arasında imzalanan stand-by anlaşmasında yer alan tarım reformu kapsamında bu kurumların bazılarının özelleştirilmesi öngörülmektedir.

Avrupa Birliği mevzuatına uygun olarak hazırlanan yeni Şeker Tasarısı TBMM’ne intikal ettirilmiştir. Söz konusu yasa tasarısı yürürlükteki 60747 sayılı Şeker Kanunu’nun yerini alacaktır. Şeker Kanun Tasarısının yasallaşması ile birlikte, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş.’nin elinde bulunan fabrikalar özelleştirilecek, fabrikalar, sözleşmeli olarak şeker pancarı üretimini sağlayacak ve fiyat mevcut sistem içerisinde belirlenecektir. 6.1.2001 tarih, 24279 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararı ile Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. özelleştirme kapsamına alınmış bulunmaktadır.

Tekel Kanununun yasallaşmasıyla birlikte, Tekele ait fabrikaların özelleştirilmesi ve tütün fiyatlarının 2002 yılından sonra borsada oluşması öngörülmektedir.

Ülke çapında hububat alımında TMO yetkili kuruluş olarak belirlenmiş ve ana statüsü 11 Aralık 1984 tarih ve 18602 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır. Ancak stand-by anlaşmasına göre TMO;

- 2001 yılında küçülerek sadece olağanüstü hal stoku ve stratejik stok (müdahale amacıyla) tutacak yapıda olacak,
- 2002 yılı ve sonrasında borsada oluşan fiyatlardan ve borsadan alım yapacaktır.

2002 yılı ve sonrasında OTP’ye uyum çerçevesinde Topluluk benzeri müdahale kuruluşu ve müdahale fiyatı sistemine uyum sağlanması için gerekli tedbirler alınacaktır.

Tarımda yeniden yapılandırma ve destekleme politikaları çerçevesinde proje bazında 2000 yılında başlatılan ve 2001 yılında tüm yurttan tedricen uygulanması planlanan Çiftçilere Doğrudan Gelir Desteği ödemelerinin yapılmasını sağlayacak Çiftçi Kayıt Sistemi kapsamında çiftçiler tapu kayıtları, diğer kayıtlar ve saha çalışmalarına göre sisteme dahil edilecektir. Bilgilerin geliştirilerek tarımsal pazarlamada kullanılabilecek verileri içeren bir pazarlama bilgi sisteminin oluşturulması mümkün olacaktır.

Tarım Bilgi Sistemi, tarım sektöründe ve kırsal alanlarda sürdürülebilir bir kalkınma sağlamak amacıyla; bilim ve araştırma, tarımsal yayım hizmetleri ve tarımsal eğitim alanlarında etkin bir koordinasyona yönelik kurumsal düzenlemeleri kapsamaktadır.

Yaygın olarak doğal kaynaklar ile çevre ve gıda güvenliği konularında etkin politikaların uygulanmasını sağlamak üzere oluşturulan sistem, iyi bir organizasyon ve koordinasyon gerektirmesi bağlamında oldukça geniş bir içeriğe sahiptir. Tarım Bilgi Sistemi içerisinde yer alan unsurlar (kurumlar) dışında üreticiler, tüketiciler, sivil toplum örgütleri ve gıda sanayi arasında uygun bir işbirliğinin sağlanması da önem arz etmektedir.

VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı’nda Genel Tarım Politikaları bölümünde Tarım Bilgi Sistemi’nin kurulması yönünde bir ilke yer almaktadır. Yine planda, “tarım sektörü ile ilgili konuları bir bütünlük içinde ele alan Çerçeve Tarım Kanununun çıkarılması” öngörülmektedir.

“Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu”, özel sektör kuruluşları ile çiftçi örgütleri temsilcilerini yeterince kapsamadığından, yeni üyelerin katılımıyla genişletilecektir” ifadesi de planda yer almış olup, ilgili kesimlerin yer aldığı geniş katılımlı bir danışma platformu öngörülmüştür.

Tarım Bilgi Sistemi ve tarım sektöründe dolaylı ve dolaysız açılardan söz sahibi kuruluşlar arasında etkin bir organizasyon sonucu yüksek düzeyli bir koordinasyon sağlamayı amaçlayan çerçeve nitelikli söz konusu Kanun ve Kurul, istenen hedefler bakımından bir uyum göstermekte olup, büyük önem taşımaktadır.

Ayrıca sivil toplum kuruluşlarının OTP’yi uygulayacak bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Tarım ve Köyşleri Bakanlığı başta olmak üzere, ilgili kamu kuruluşlarının ve sivil toplum örgütlerinin Topluluk müktesebatını yerine getirebilecek şekilde yeterli sayı ve nitelikte elemanlarla güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu kuruluşlardaki elemanlara Topluluk müktesebatının üstlenilmesi ile ilgili olarak yeterli

eğitim imkanları sağlanmalıdır. Özellikle, mevzuatın düzenlenmesinde ve Tarım Bilgi Sistemine geçişte ilave eğitim imkanlarının sağlanması gerekmektedir.

Bu aşamada eleman ihtiyacını sayısal olarak belirlemek mümkün görülmemektedir.

e) Gerekli yatırımlar

Tarım reformunun sürdürülmesi, kırsal ve tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi, etkin teknoloji kullanımının gerçekleştirilmesi, araştırma, yayın, eğitim hizmetlerinin geliştirilmesi ve Topluluk standartlarında Tarım Bilgi Sistemine geçiş için gerekli yatırımlar yapılmalıdır.

2000 yılı fiyatları ile 1 hektarlık alanda tesviye,drenaj, tarla içi yollarının yapılması, arazi toplulaştırma mühendislik hizmetleri faaliyetleri, sulama ve drenaj kanallarının inşası için 680 milyon TL.lık bir harcama gerekmektedir. Türkiye’de işlenebilir arazi 27,6 milyon hektar olup, bunun ancak 8,5 milyon hektarı ekonomik olarak sulamaya uygundur. Bu 8,5 milyon hektar sulu arazinin 8 milyon hektarlık kısmı ve diğer 15 milyon hektarlık kuru tarım alanlarında arazi düzenlemelerine gerek duyulmaktadır.

III. Takvim

Kısa Vade

Hayvan ve bitki hastalıkları ile mücadeleye ilişkin mevzuat uyumlaştırılması birinci önceliği oluşturacak şekilde, Topluluğun hayvan ve bitki sağlığına uyum için uygun bir stratejinin tesisi, laboratuvar testleri, kontrol düzenlemeleri ve ilgili kuruluşların uygulama kapasitelerinin güçlendirilmesi, işleyen bir arazi kayıt, hayvan kimlik ve bitki pasaport sistemlerinin geliştirilmesi ve tarımsal piyasaların izlenmesi ve çevresel, yapısal ve kırsal kalkınma tedbirlerinin uygulanması amacıyla idari yapıların geliştirilmesi kısa vadede yerine getirilmesi gereken öncelikler olarak belirlenmiştir.

Orta Vade

Orta vadede ise, tarımsal ve kırsal kalkınma politikaları ile ilgili müktesebat için hazırlıkların tamamlanması, gıda işleme kuruluşlarının (et, süt işleme tesisleri) AB hijyen ve kamu sağlığı standartlarına göre modernize edilmesi ve test ve teşhis imkanlarının daha ileri düzeyde tesis edilmesi ile Topluluk standartlarında Tarım Bilgi Sistemine geçilmesi öngörülmektedir.

Kırsal ve tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi ve Topluluk düzeyine yakın etkin teknoloji kullanımı ile ilgili faaliyetler ile tarım reformu faaliyetlerine kısa ve orta vadede devam edilecektir.

IV. Finansman

Ayrıntılı bir çalışma gerçekleştirilmeksizin kesin finansman ihtiyacını belirlemek oldukça güçtür. Ancak, genel varsayımlardan hareketle, tarım reformunun sürdürülmesi, kırsal ve tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi, Topluluk standartlarında tarımsal bilgi sistemine geçiş, Topluluk müktesebatının üstlenilmesi ve diğer gerekli harcamalar için kısa ve orta dönem boyunca toplam 8-10 milyar EURO dolayında bir mali kaynağa ihtiyaç duyulacağı tahmin edilmektedir. Bu kaynağın sağlanmasında, Topluluk imkanlarından da yararlanılması gerekli görülmektedir.

Ayrıca, üyelik öncesinde Topluluk ile yapılacak görüşmeler çerçevesinde OTP’ye uyumu gerçekleştirecek ürünler için, özellikle fiyat ve pazar politikasına uyumda ilave finansman ihtiyacı ortaya çıkabilecektir. Bu kaynağın temininde de Topluluk imkanlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

4.8.2. Tarımsal Ürünler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Bitkisel Ürünler

Bitkisel üretim, tarım sektörü üretimi içerisinde yaklaşık yüzde 65'lik payı ile önemini korumaktadır. Ancak, büyük ölçüde iklim şartlarına bağlı kalan bitkisel üretim potansiyelinden yeterli düzeyde yararlanılamadığı ve birim alandan elde edilen verimin düşük kaldığı görülmektedir.

Nadas Alanlarının Daraltılması Projesi uygulama alanında bakliyat ve yem bitkileri ekim alanları 1995 yılında toplam 114,321 hektar iken 1999 yılında 237,589 hektara ulaşmıştır.

İkinci Ürün Araştırma ve Yayım Projesi uygulama alanı 1995 yılında toplam 13,665 hektar iken özellikle mısır, susam, ayçiçeği, çeltik ve soya ekim alanlarındaki artışlar sonucu 1999 yılında toplam 34,994 hektar olmuştur.

Türkiye'de, 26 Mayıs 1925 tarihli ve 558 sayılı Kanun ile tütün ve tütün mamulleri devlet tekeli altına alınmıştır. Daha sonra çıkartılan 7 Haziran 1926 tarih ve 907 sayılı, 5 Haziran 1930 tarih ve 1701 sayılı, 10 Haziran 1938 tarih ve 1177 sayılı kanunlarla tekel uygulaması devam ettirilmiştir. 28 Mayıs 1986 tarih ve 3291 sayılı Kanun ile tütün mamulleri üretimi, dağıtımı ve pazarlamasındaki tekel kaldırılmıştır. Özellikle bu doğrultuda 1991 yılında yapılan bir takım yeni düzenlemeler, uluslararası sigara üreticisi firmalardan bazılarını Türkiye'de sigara üretmek üzere yatırıma yöneltmiştir. Halen iç piyasada Tekel ve özel sektör sigara üretici firmaları üretim faaliyetlerini rekabet şartlarında sürdürmektedirler.

Kamu tarafından yürütülen bitki hastalık ve zararlıları ile mücadele programı, öncelikle süne, kıvıll ve zeytin sineğine karşı sürdürülmüştür.

Amaçlar, İlkeler ve Politikalar

Bitkisel ürünlerin üretim, verim, kalite ve ihracatının artırılması temel amaçtır. Bitkisel üretimde verim ve kalite artışını sağlamak için çiftçiler tarafından sertifikalı tohumluk kullanımı yaygınlaştırılacaktır. Tohumculuk sektörü ile ilgili düzenlemelerde uluslararası ve özellikle AB ilke, norm ve uygulamaları esas alınacaktır. Ayrıca, transgenik bitkilere ilişkin düzenlemeler yapılacaktır.

Verimlilik ve dış rekabet gücünün artırılabilmesi için tohumculuk sektörünün piyasa koşulları dahilinde faaliyet göstermesi sağlanacak ve özel girişimciliğin üretim, işleme ve pazarlama safhalarında olduğu kadar AR-GE alanlarında da daha etkin rol alması özendirilecektir.

Tarımsal üretimin çevre üzerinde olumsuz etkilerini azaltmak esas alınacaktır. Bu kapsamda alınacak önlemlere ilaveten gübre, ilaç ve sulama girdilerinde doğal kaynaklar ve çevre ile uyumlu kullanımların yaygınlaştırılması sağlanacak, girdi desteklerinden gübre ve ilaç desteği azaltılarak zaman içerisinde kaldırılacak, bitki, hayvan ve insan sağlığını azami derecede gözetilen organik (ekolojik) ürünlerin AB ile uyumlu mevzuat çerçevesinde üretimi özendirilecektir.

Başta biyolojik mücadele olmak üzere, alternatif mücadele metodlarına öncelik verilecek, entegre zararlı yönetimi anlayışının yaygınlaştırılması için çaba harcanacaktır. Bu çerçevede, zirai mücadelede uluslararası taahhütlerimiz, çağdaş bitki koruma anlayışı, gıda güvenirliliği, ekolojik denge ile çevre boyutu göz önünde bulundurulacaktır.

Pazarlama altyapısına yönelik olarak Ürün Borsaları Geliştirme Projesi tamamlanacak ve Vadeli İşlem Borsalarının geliştirilmesi ile Toptancı Hallerinin etkin çalışması sağlanacak, çiftçi/özel kesim silo ve depolama kapasitesinin artırılmasına yönelik girişimler özendirilecektir.

Tarımsal yayım, çiftçi eğitimi ve tarımla ilgili öğretim kurumlarının gelişmelere uygun olarak yeniden düzenlenmesi sağlanacaktır. Mevcut eğitim ve yayım sistemi yeniden değerlendirilecek, kamunun yayındaki rolü gözden geçirilerek, özel yayıncılığa önem verilecektir. Genç çiftçilere sertifikalı eğitim ve yetişkin çiftçiye talebe göre eğitim temel yaklaşım olacaktır.

Ayçiçeği, soya ve pamuk gibi ürünlerde gerekli kurumsal ve pazarlama altyapısının geliştirilmesi başta olmak üzere prim sistemi uygulaması ile üretim artışı sağlanacaktır. Ayrıca, mısır üretim artışını teminen kurutma tesisleri yapımı özendirilecektir.

Stok yönetimi çerçevesinde, tahıl grubu ürünlerin alım fiyatı ile satış fiyatı arasında belirli bir fiyat aralığının belirlenmesi ve aynı dönemde ilan edilmesi uygulaması sürdürülecektir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından fındık, tütün, çay, çekirdeksiz kuru üzüm ve şeker pancarı gibi üretim fazlası olan ürünlere yönelik "Alternatif Ürün Projeleri" geliştirme çabaları devam etmektedir.

Şeker üretimi ve talebi arasında dengeyi tesis etmek ve pancar alımları ile talep fazlası şeker stoklarının bütçe üzerindeki yükünü azaltmak amacıyla şeker pancarı üretiminde kota uygulamasına devam edilecek ve ekim nöbeti süresi uzatılacaktır. Dünya Bankası ile yapılan "Alternatif Ürün Projesi" kapsamında şeker pancarında ekim alanları daraltılacaktır.

Fındık üretim alanlarının daraltılmasına yönelik önlemler alınacak ve çay üretim alanlarının genişlemesi önlenecek, budama uygulamasına devam edilerek kaliteli yaş çay arzı sağlanacaktır.

Arz fazlası olan fındık, çay ve tütün üretim alanlarında alternatif ürünler ile bölgede yeni iş imkanlarının geliştirilmesine yönelik projeler uygulamaya geçirilecektir.

Tütün üretiminde piyasa fiyatları esas alınacak ve bu çerçevede tütün müzayede sistemi kurulacaktır.

Hayvancılık

Hayvancılık sektörü; hayvansal ürünler ihtiyacının karşılanmasının yanı sıra devamlı istihdam yaratması, tarıma dayalı et, süt, yumurta, gıda, yem, yünlü tekstil ve deri sanayilerine hammadde sağlaması yönünden önem arz etmektedir.

Türkiye'de hayvan sayısı, hayvancılık sektörü gelişmiş pek çok ülkeden fazla olmasına rağmen birim hayvan başına elde edilen verim daha düşüktür. Hayvancılığı gelişmiş ülkelerde ortalama sığır karkas ağırlığı 250 kg. dolayında iken, Türkiye'de 160-170 kg'dır. Sığır başına süt verimi bu ülkelerde ortalama 5,000-6,000 kg/laktasyon olup, Türkiye'de 1,400-1,500 kg/laktasyondur.

1998 yılı hayvancılık istatistiklerine göre genel hayvan sayısı içerisinde düşük verimli yerli ırk hayvanlar, sığır mevcudunun yüzde 41,7'sini, koyun mevcudunun ise yüzde 97'sini oluşturmaktadır.

Hayvanların ıslahı maksadıyla suni tohumlama faaliyetine devam edilmektedir. Bu çerçevede, 1995 yılında 898 bin, 1996 yılında 962 bin, 1997 yılında 1 milyon, 1998 yılında 1,1 milyon, 1999 yılında 1,2 milyon baş sığır suni tohumlama metoduyla tohumlanmıştır. 2000 yılında bu rakamın 1,3 milyon baş olması beklenmektedir.

1996-1999 yılları arasında 51.586 baş olmak üzere belli bir program dahilinde, 1987-1999 yılları arasında toplam 342,608 baş damızlık sığır ithal edilerek üreticilere dağıtılmıştır.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından yürütülen Gıda Sanayi envanter çalışmaları sonucuna göre Türkiye'de yaklaşık 450 adet et ürünleri işleme tesisi, 4,033 adet süt ve süt ürünleri işleme tesisi bulunmaktadır. Bu tesislerin bir kısmı AB standartlarında olup, modern gıda teknikleri kullanırken, sayıca büyük bir kısmı ise arzu edilen standartta hijyen ve teknoloji kullanmamaktadır.

Öte yandan, 560 sayılı KHK'ya istinaden 1998 yılında çıkarılan gıdaların üretimi, tüketimi ve denetlenmesine dair yönetmelikte bu ürünleri üreten işyerlerinin teknik ve hijyenik düzenlemeler yönünden uymaları gereken esaslar belirtilmiş olup, kritik kontrol noktaları ve tehlike analizleri (HACCP) sisteminin yerleşmesine dair hükümleri kapsamaktadır. Bu konu Topluluğun gıdaların resmi kontrolü ve gıda hijyen direktifleri ile uyum halledir. Et, süt ve su ürünleri işleme tesislerinin, HACCP uygulamalarına dayalı gıda kontrol sistemini yerleştirmeleri için belli bir süre verilmiştir. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, işletmeleri gıda kontrol programı kapsamında denetlemekte ve izlemektedir.

Amaçlar, İlkeler ve Politikalar

VIII. Plan Döneminde hayvancılıktaki temel amaç; toplumumuzun hayvansal protein bakımından dengeli, yeterli beslenebilmesini temin maksadıyla üretim artışını sağlamaktır. Bu amaçla, hayvan ıslahı, kaliteli kesif yem ve yem bitkileri üretimi artırılacak, hayvan hastalık ve zararlılarıyla etkili mücadele ve yayım hizmetleri geliştirilecektir. İç talebi karşıladıktan sonra ihracata yönelik üretim seviyesini yakalayabilmek için hayvancılığa özel önem verilecek, ete ve süte dayalı sanayi ülke genelinde yaygınlaştırılacaktır.

Hayvan ıslahı politikalarına işlerlik kazandırmak amacıyla, ilgili kurum ve kuruluşlar ile sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinden oluşan "Hayvan Islahı Komisyonu" kurulması, mevcut danışma kurullarının geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması sağlanacaktır.

Hayvancılıkla ilgili güvenilir istatistiklerin toplanması amacıyla 1984 yılından beri yapılmayan "Genel Hayvan Sayımı" gerçekleştirilecektir. Farklı hayvan türleriyle yetiştirme faaliyeti sürdüren işletmelerde optimum işletme büyüklüğü tespit çalışmaları yapılacaktır.

Üreticilerin kooperatifleşmesi, şirketleşmesi ve üretici birlikleri kurulması özendirilecektir.

Damızlıkçı işletmelerin yaygınlaştırılması sağlanacak ve bu işletmeler tarafından elde edilen hayvanların yetiştirme, dağıtım ve pazarlanmaları safhalarında, kamu kuruluşları tarafından sözleşmeli yetiştiricilik konusu dahil her türlü teknik bilgi ve yardımlar etkin bir şekilde sağlanacak, özel sektör katkısı özendirilecektir.

Yetiştiricilerin damızlık ve kasaplık hayvan ihtiyaçlarının yurtiçinden karşılanmasına öncelik verilecek, gerekli hallerde ise öncelikle damızlık boğa, sperma, embriyo veya damızlık gebe düve ithali yoluna gidilecektir.

Sanayinin kaliteli hammadde ihtiyacını karşılamak ve aynı zamanda kırmızı et, süt üretimini artırabilmek için sığırın yanında et ve süt verim yönlü koyun ile keçilerin ıslah ve üretim çalışmalarına önem verilecektir.

Arcılığın geliştirilebilmesi maksadıyla flora çeşitleri, flora mevsimi ve kapasitesinin haritalandırılmasına önem verilecek ve Arcılık Araştırma Enstitülerinin tüm ülkeye hizmet verecek tarzda yapılandırılmaları sağlanacaktır.

Suni tohumlama teknisyeni, sağımçı ve çoban eğitimine önem verilecektir.

Kanatlı hayvan üretimi artırılarak, tavuk, hindi ve ördek etleri ile yumurta tüketimi ve ihracatı özendirilecektir.

Yerli hayvan gen kaynakları korunacak; bu maksatla Hayvan Gen Bankası kurulacaktır.

Tarım yapılan alanlarda yüzde 3-3,5 oranında yer alan kaliteli kaba yem üretim alanlarının artırılması sağlanacaktır.

Hayvan hastalıkları ve zararlılarının etkilerinin en aza indirilmesine ilişkin çalışmalar yoğunlaştırılacak, ayrıca aşı, ilaç, serum üretimlerinin miktar, kalitesi artırılacak ve ithal edilen ürünlerin denetimleri üzerinde önemle durulacaktır.

Öte yandan, süt ve et işleme tesislerinin geliştirilmesine yönelik orta vade önlemler belirlenirken Türk hayvancılık sektörü ve üreticisinin ileride herhangi bir problemle karşılaşmaması için ulusal düzeyde öncelik verilmesi ve önlemler alınması, Türkiye'nin salt çiğ ve işlenmiş süt ve/veya et sektöründe net ithalatçı olma tehdidini ortadan kaldıracaktır.

Süt ve süt ürünleri ihracatında ise 92/46/EEC sayılı Konsey Direktifine uygun şartlara sahip olan süt tesisleri bulunmaktadır. Bu tesislerin AB standartları düzeyine gelmesi ve AB'ye sürdürülebilir ihracat imkanlarının sağlanması için Süt Uyum Eylem Planı hazırlanarak AB Komisyonuna gönderilmiş olup, konuyla ilgili çalışmalar devam etmektedir. AB'nin hijyen ile ilgili direktifleri, tesislerin sahip olması gereken şartlar, ürünle ilgili gıda güvenliği kriterleri talimat haline getirilerek uygulamaya geçilmiştir. Bunların bazıları 2001 yılında Resmi Gazetede yayımlanacaktır.

Ormancılık

Ülkenin sosyoekonomik kalkınmasına önemli katkıları olan ve 2000 yılı sonu itibarıyla yüzde 76'sında kadastro-sınırlandırma işlerinin tamamlanması planlanan ormanlar, tarihi gelişim sürecinde plansız ve aşırı kullanımlar sonucu yapı, servet ve genetik yönlerden tahrip olmuş, erozyona uğramıştır. Yaklaşık yarısı verimli durumda olan 20,7 milyon hektarlık ormanlık alanın yaklaşık yüzde 1,8'i biyolojik çeşitlilik olmak üzere, toplam yüzde 17,5'i "Korunan Alanlar" olarak değerlendirilmektedir.

1999 yılı sonu itibarıyla planlı dönemde, kaynağı geliştirmek ve daha iyi değerlendirmek amacıyla, 120 bin hektarı yeşil kuşak olmak üzere toplam 1.739 bin hektar ağaçlandırma, 388 bin hektar toprak muhafaza, 536 bin hektar enerji ormanı tesisi ve 92 bin hektar mera ıslahı çalışması gerçekleştirilmiştir. Bu gelişmelere karşın, aynı dönemde toplam 451 bin hektarlık orman alanı yangınlarla tahrip olmuş, 450 bin hektarlık alan da çeşitli yasa uygulamalarıyla orman rejimi dışına çıkarılmıştır.

Amaçlar, İlkeler ve Politikalar

Ormanlar, eko sistem yaklaşımı dahilinde, devamlılık, çok amaçlı yararlanma, katılımcılık, uzmanlaşma, biyolojik çeşitlilik ile su ve yaban hayatının korunması ve toplumsal istikrarın geliştirilmesi ilkeleri doğrultusunda; yetişme muhiti şartları, sektörler arası bağımlılık, verim gücü ve taşıma kapasitesi, orman sağlığı ve peyzajı, eko turizm, verimlilik, kirlenme, yangın-böcek-heyelan-kar-çığ-sel-don ve kuraklık gerçeği ile ergonomik faktörler dikkate alınarak işletilecek, korunacak ve geliştirilecektir.

Orman rejimindeki alanlarda, saha emniyetinin sağlanması, korumanın etkinleştirilmesi, kamu yararının gözetilmesi ve yatırımların verimliliği bakımından, kadastro-sınırlandırma faaliyetinin, potansiyel gençleştirme ve ağaçlandırma sahaları öncelikli olmak üzere ormanların saha bütünlüğünün korunması göz önünde bulundurularak, yoğunlaştırılması esas alınacaktır.

Biyolojik çeşitliliği, su ve yaban hayatını, kültürel ve estetik değerleri korumak, ormanların henüz bilinmeyen yararlarının araştırılmasına imkan vermek, toprak erozyonu ile heyelan ve çığ olgularını önlemek ve eko turizmi geliştirmek amacıyla, Tabiatı Koruma Alanları, Milli Park ve benzeri Korunan Alanlar geliştirilecek ve yaygınlaştırılacaktır. Bu çalışmalarda, eko sistemlerin içerdiği değerleri koruyucu yeterli büyüklükte olması esas alınacaktır.

Orman, mera ve su amenajman planları, sürdürülebilir orman yönetimi ilkeleri doğrultusunda, toplum ihtiyaçları, eko sistemin çeşitli fonksiyonları, odun ve odun dışı ürün ve hizmetler dahil yetişme muhiti envanteri, işletme amaçları, korunan alanlar ve nesli tehlikede olan yaban hayatı ile bitki türleri dikkate alınarak yeniden düzenlenecektir. Gençleştirme çalışmalarının, sivil kültür planları doğrultusunda, doğal ağaç türleri esas alınarak aksatılmadan gerçekleştirilmesi sağlanacaktır.

Orman alanlarında çeşitli kuruluşlarca gerçekleştirilecek bina, tesis, yol, maden çıkarma, elektrik havai hattı ve benzeri tüm inşaat işleriyle odun üretim faaliyetlerinde, toprak, flora ve faunanın korunması ile su kalitesinin gözetilmesi temel ilke olacak, standartlar geliştirilerek gerekli düzenlemeler yapılacaktır.

Orman alanlarında, çevreyi koruma ve batık maliyet/yatırım yaratılmaması amacıyla mevcut yolların iyileştirilmesi öncelikli olmak üzere teknik standartlara uygun yol yapımına ağırlık verilecektir. VIII. Plan döneminde toplam 5 bin km. yeni yol ve özellikle Batı Karadeniz kayın ormanlarında, kış mevsiminde üretim yapılmasını sağlayarak odun kaybını azaltmak amacıyla 10 bin km. stabilize yol yapılacaktır.

Ormansızlaşma, çölleşme, toprak erozyonu, sel, heyelan ve çığ gibi doğal afetleri önlemek, küresel karbon dengesinin iyileştirilmesine katkıda bulunmak, odun hammaddesi ihtiyacını karşılamak ve köylünün sosyoekonomik durumunu iyileştirme amaçlarıyla, ve biyolojik çöl ortamı yaratmayacak şekilde, plan döneminde toplam 300 bin hektar ağaçlandırma, 175 bin hektar toprak muhafaza ve 30 bin hektar mera ıslahı çalışması yapılması beklenmektedir. Çalışmalarda hızlı büyüyen türlere özel ağırlık verilecek, orman bakım çalışmaları aksatılmayacaktır.

Sosyal, kültürel ve çevresel nedenlerle ve doğal ormanlara olan sosyal baskının azaltılması amacıyla, yeşil kuşak ve parklar şeklinde oluşturulacak şehir ormanları ile hatıra ormanları kurulması özendirilecek ve yaygınlaştırılacaktır.

Orman köylüsünün kalkındırılması amacıyla meşe, akasya, fıstık çamı ve benzeri çok yönlü yarar sağlayan türleri içeren sosyal ve tarımsal ormancılık faaliyetleri ile tıbbi, aromatik ve süs bitkileri üretimi geliştirilecek, enerji ormanları tesisi yaygınlaştırılacaktır. Gerçek ve tüzel kişilerin özel orman kurma etkinlikleri desteklenecektir.

Orman yangınlarını önleme ve mücadelede, sivil kültürel önlemlerin alınması, yangın emniyet yol ve şeritlerinin tesisi ve kontrollü yakma gibi tedbirlerin uygulanması yanında, yangın ekiplerinin tam donanımlı olarak istihdamı, başta arozöz olmak üzere, helikopter ve uçaktan yararlanmanın artırılması, erken haber alma ve ulaşım sistemlerinin geliştirilmesi, eğitim ve halkın bilgilendirilmesi amacıyla çalışmalar etkinleştirilecektir. Zararlı böcek ve hastalıklarla mücadelede, biyolojik metotlara ağırlık verilecektir.

Ormancılık faaliyetlerinin sağlıklı, güvenli ortam ve koşullarda yapılabilmesi amacıyla koruyucu giysilerden, mekanizasyon ve çalışma ortamına kadar, insan-iş-çevre sistemi ile ilgili olarak gerekli ergonomik düzenlemeler yapılacak, standartlar geliştirilecek, istatistikler oluşturularak eğitsel çalışmalar yapılacak, iş başı denetimleri etkinleştirilecektir.

Ormancılık araştırma birimleri ve çalışmaları; dünya ile entegrasyon bilincinde, arazi kullanımı, biyolojik çeşitlilik, çevresel fonksiyonlar, sosyal ormancılık, kirlenme, sera etkisi, asit yağmurları, nesli tehlikede su ve yaban hayatı ile sahanın üretim gücü ve taşıma kapasitesi konularını kapsayacak, katma değer ve diğer ekonomik verileri üretecek şekilde oluşturulacaktır. Konunun özelliğine bağlı olarak, araştırmacı, uygulayıcı, sivil toplum örgütleri ve orman köylülerinin işbirliği sağlanacaktır.

Yeşil, yaşanabilir bir çevre yaratma ve orman yangınlarını önleme konusunda, gerekli toplumsal iradenin oluşturulması amacı ile faaliyet gösteren sivil toplum örgütleri, meslek odaları ve bilim çevrelerinin çalışmaları desteklenecektir.

Amenajman planı yapımı, orman yangınları ile zararlı böcek ve hastalıklarla mücadele ve kadaströ çalışmaları öncelikli olmak üzere tüm ormancılık faaliyetlerinde sağlık ve etkinlik açısından halihazırda kullanılan uzaktan algılama yöntemlerinin kullanımına ağırlık verilecek, Orman Yangınları Yönetim Sistemi oluşturulacak, ormanlarımızın koruma, kontrol ve işletilmesinde yüksek çözünürlüklü uydu görüntüleri kullanılacak, ortofoto harita üretimi ve ormancılık veri tabanını kullanan Orman Bilgi Sistemi oluşturulacak, böylelikle Coğrafi Bilgi Sistemlerinin ormancılıkta etkin bir şekilde kullanımı yaygınlaştırılacaktır.

AB mevzuatına uyum çalışmaları paralelinde, mevzuat, strateji, organizasyon, faaliyet programları ve ürün standartlarının gözden geçirilmesi, iç tüketim ile dış ticarete konu olan bitkisel kaynaklar, tıbbi bitkiler ve doğal mantarların yok olmasını önleyecek önlemlerin alınması, orman ürünlerinin çevresel ve sosyal sorumluluk anlayışı ile üretimini ifade eden Yeşil Sertifika veya Yeşil Etiket olarak nitelendirilen yöntemin Türkiye’de de prensip ve kriterlerinin oluşturularak, uygulamaya konulması gerekli görülmektedir.

Hukuki ve Kurumsal Düzenlemeler

Hayvansal ürünler başta olmak üzere ürünlerin kalite, standart ve sınıflandırılmaları gerçekleştirilecektir.

1177 Sayılı Tütün Tekeli Kanunu ve 196 sayılı Ekici Tütün Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun günün şartlarına uygun hale getirilecektir.

Şeker üretim-tüketim dengesinin gözetilmesi esasına dayalı olarak şeker sanayiinde özel sektörün daha etkin kılınması amacıyla yeni bir Şeker Kanunu hazırlanmaktadır.

Tarımsal ürünlerin ekolojik metotlarla üretilmesine ilişkin Kanun çalışmalarına başlanılacak, transgenik bitkilere ilişkin bir yönetmelik hazırlanacaktır.

6831 sayılı Orman Kanunu; çevre koruma, kamu yararı ormanlarının daraltılmaması, eko sistem bütünlüğü ve yaban hayatının korunması hususları dikkate alınarak yeniden düzenlenecektir.

Orman Bakanlığı bünyesinde, iş güvenliği, işçi sağlığı ve çalışma hayatını iyileştirmek, konu ile ilgili standartlar ve istatistikler oluşturmak, eğitim ve denetim çalışmaları yapmak amacıyla, uzman kadro, laboratuvar ve yayın araçları ile donatılmış ergonomik bir birim kurulacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bitkisel ve hayvansal ürünlerin önemli bir bölümünün üretim, birinci dereceden işleme ve ticaretinden sorumlu kuruluş Tarım ve Köyişleri Bakanlığıdır. Ancak, bazı ürünlerin üretim, işleme ve/veya ticaretinden sorumlu kuruluş Sanayi ve Ticaret Bakanlığı (şeker pancarı, pamuk, ayçiçeği, fındık, kuru incir, kuru üzüm, zeytinyağı vs.), bazılarında da Devlet Bakanlıkları (tütün, çay) sorumlu durumdadırlar. Ormancılık ile ilgili sorumlu kuruluşlar, Orman Bakanlığı ve Orman Genel Müdürlüğüdür.

d) Nihai hedef

İlk aşamada, taze işlenmiş meyve ve sebze ve ormancılıkta, ikinci aşamada tarla bitkilerinde (arable crops) ve son aşamada da diğer bitkisel ürünlerde ve hayvansal ürünlerde uyumun gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır.

Uyumun gerçekleştirilmesi gereken diğer önemli bir alan ise, bitki sağlığı, hayvan sağlığı, gıda kontrolü ve tarım ürünlerinin kalite ve standartları ile ilgili olarak gerçekleştirilecek uyumdur. Bu süreç DTÖ kurallarını da kapsayacak şekilde halen devam etmekte olup, söz konusu alanlarda ortaya çıkan gelişmelere paralel olarak sürdürülecektir.

Topluluğun tarım ile ilgili müktesebatının üstlenilmesi ve uygulanması yanında, Topluluk müktesebatında ortaya çıkan gelişmeler sürekli izlenecek ve uyum için gerekli önlemler alınacaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türk tarım mevzuatında yukarıda, genel tarım politikaları bölümünde belirtilen mevzuat yanında, ürün grupları ile yakından ilgili diğer mevzuat aşağıda yer almaktadır.

- 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kuruluş Kanunu (RG:21.11.1960-10661)
- 6964 sayılı Ziraat Odaları ve Ziraat Odaları Birliği Kanunu (RG:23.5.1957-9614)
- 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu (RG: 10.5.1969-13195)
- 4572 sayılı Tarım Satış Kooperatifleri ve Birliklerinin Kuruluşu Hakkında Kanun (RG: 16.6.2000-2408)
- 3186 sayılı Tarım Satış Kooperatifleri ve Birliklerinin Kuruluşu Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulüne Dair Kanun (RG: 8.5.1985-18748)
- Tarım Kredi Kooperatifleri ve Birlikleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında KHK (28.6.1995; KHK/553)
- 6968 sayılı Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanunu (RG: 24.5.1957-9615)
- 1734 sayılı Yem Kanunu (RG: 7.6.1973-14557)
- 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Kanun (RG: 5.7.1977-15987)
- 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Tarım Reformu Kanunu (RG: 1.12.1984-18592)
- 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu (RG: 16.5.1986-19109)
- 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- 4207 sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun
- 6447 sayılı Şeker Kanunu
- 3418 sayılı Eğitim, Gençlik, Spor ve Sağlık Hizmetleri Vergisinin İhdası ile 3074 sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanunu, 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, 1318 sayılı Finansman Kanunu, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 213 Vergi Usul Kanunu, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ve 492 sayılı Harçlar Kanununda Değişiklikler Yapılması ve Bu Kanunlara Bazı Hükümler Ekleneğine Dair Kanun
- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu
- 1177 sayılı Tütün ve Tütün Tekeli Kanunu
- 196 sayılı Ekici Tütünleri Satış Piyasalarının Desteklenmesine Dair Kanun
- Destekleme kapsamında alınan tütünün alımı, işlenmesi ve bakımına dair Mevzuat
- İthalat ve Rejim Kararları (sürekli)
- İhracat Tüzüğü
- TS 100 Elma (RG: 06.05.1965-11911)
- TS 1073 Kavun (RG: 20.03.1985-18700)

- TS 101 Sofra Üzümü (RG: 18.05.1965-12001)
- TS 1075 Lahana (RG: 20.03.1985-18700)
- TS 1130 Ispanak (RG: 10.05.1993-21577)
- TS 11305 Taze Meyve-Avokado (İhtiyari)
- TS 11306 Taze Meyve-Kivi (İhtiyari)
- TS 1131 Sarımsak (RG: 14.11.1989-20342)
- TS 1132 Karpuz (RG: 20.03.1985-18700)
- TS 1193 Havuç (RG: 10.05.1993-21577)
- TS 1206 Sap ve Kök Kereviz (RG: 10.05.1993-21577)
- TS 1253 Salatalık (RG: 27.05.1987-19472)
- TS 1254 Kuşkonmaz (İhtiyari)
- TS 1255 Patlıcan (RG: 20.03.1985-18700)
- TS 1337 Armutların Soğuk Depolanmasına İlişkin Kılavuz (İhtiyari)
- TS 184 Armut (RG: 06.10.1965-12119)
- TS 185 Çilek (RG: 06.10.1965-12119)
- TS 1898 Sakız Kabağı (27.05.1987-19472)
- TS 34 Turunçgiller (RG: 20.03.1962-11069)
- Orman Tali Ürünlerinin Üretim ve Satış Esasları Hakkında 283 sayılı Yönetmelik
- Orman Ürünlerinden Faydalanmak İsteyenlere Verilecek İzinlere Ait Yönetmelik (RG. 7.11.1995; 22456)
- TS 1015 Selüloz ve Mekanik Odun Hamuru Üretiminde Kullanılan Odun Standardı (RG: 05.04.1988-19776)
- TS 56 Ağaç Direkler (Telekomünikasyon ve Elektrik Hava Hatları İçin)(7/15704 sayılı BKK-06.08.1978)
- TS 540 Maden Direkler (RG: 03.08.1987-19537)
- TS 446 Kerestelik İğne Yapraklı Tomruklar(İhtiyari)
- TS 135 Odun (Lif,yonga ve talaş imalatında kullanılan) (İhtiyari)
- TS 328 Kerestelik Kayın Tomruğu Standardı (İhtiyari)
- TS 276 Kerestelik Meşe Tomruğu Standardı (RG: 07.01.1974-15029)
- TS 1109 Soyma Kaplamalık Çam Tomruğu Standardı (8/2453 sayılı BKK-21.02.1981) (RG: 14.02.1987-19372)
- TS 4498 Kesme Kaplamalık Çam Tomruğu Standardı (İhtiyari)
- TS 4426 Kesme Kaplamalık Ladin ve Gökmar Tomrukları Standardı (İhtiyari)

- TS 3196 Kesme Kaplamalık Kayın Tomruğu Standardı (İhtiyari)
- TS 3195 Kesme Kaplamalık Meşe Tomruğu Standardı (İhtiyari)
- TS 1002 Soyma Kaplamalık Kayın Tomruğu Standardı (RG: 15.04.1981-17311)
- TS 4983 Kesme Kaplamalık Sedir Tomruğu Standardı (İhtiyari)
- TS 1048 Çam Reçinesi (İhtiyari)
- TS 51 Kereste-Ladin ve Gökmar Keresteleri (Genel amaçlar için) (RG: 28.08.1987-19558)
- TS 1017 Defne Yaprağı (İhtiyari)
- TS 1072 Kestane (RG: 06.02.1990-20425)
- TS 1275 Kabuklu Ceviz (İhtiyari)
- TS 1771 Çam Fıstığı (İhtiyari)
- TS 3786 Kekik (İhtiyari)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türk mevzuatın bitki sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda kontrolü ile ilgili bölümleri ve standartlar büyük ölçüde Topluluk mevzuatı ile uyumludur. Özellikle fiyat ve pazar sistemi ile ilgili mevzuat Topluluk mevzuatından farklıdır veya mukabil Türk mevzuatı yoktur. Söz konusu farklılıkları ve eksiklikleri gidermek amacıyla Türk mevzuatında gerekli değişiklikler ve ilaveler yerine getirilecektir.

c) Gerekli kurumsal düzenlemeler

Kamu kuruluşlarının ve sivil toplum örgütlerinin Topluluk tarım mevzuatını ve OTP'yi uygulayabilecek imkanlara kavuşturulması gerekmektedir. Ayrıca, sivil toplum kuruluşları da kendi ilgi alanlarına giren konularda, özellikle piyasadaki fonksiyonlarının yerine getirilmesinde OTP'yi uygulayabilecek idari bir yapıya kavuşturulacaktır.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken ek tedbirler

Tarım sektörü ile ilgili olarak mevzuat taraması sadece meyve ve sebze, tarla bitkileri (arable crops) ve sığır eti için yapılmıştır. Bu ürünlerde hukuki düzenlemeler yürürlüğe girmeden, uygulamayı mümkün kılacak gerekli kurumsal, mali ve teknik alt yapı tamamlanmış olmalıdır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı başta olmak üzere, ilgili kamu kuruluşlarının ve sivil toplum örgütlerinin, Topluluk müktesebatını yerine getirebilecek şekilde yeterli sayı ve nitelikte elemanlarla yeterli eğitim almaları da sağlanarak güçlendirilmeleri gerekmektedir. Özellikle, mevzuatın taranmasında ve düzenlenmesinde ilave elemanlara ve eğitim imkanlarının sağlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bu aşamada eleman ihtiyacını sayısal olarak belirlemek mümkün görülmemektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Bu alandaki ihtiyaç, bitkisel ürünler ile ilgili mevzuat düzenlemelerinin tam olarak gerçekleştirilmesi ile belirlenecek bir husus olarak görülmektedir. Bu aşamada önemli bir fiziki yatırım söz konusu olmasa bile, OTP kapsamında bitkisel ürünler ile ilgili fiyat ve pazar sistemine uyum için belirli harcamaların yapılması söz konusu olabilecektir.

III. Takvim

Kısa Vade

Topluluk bitkisel ürün mevzuatı ile hayvancılık mevzuatının tamamı kısa dönemde taranacak ve mevzuat uyumunun gerçekleştirilebilmesi için Türk tarım mevzuatında yapılması gereken düzenlemeler belirlenecektir.

Orta Vade

Bitkisel ve hayvansal ürünler ile ilgili Topluluk müktesebatının tamamını uygulamaya imkan verecek düzenlemeler orta vadede gerçekleştirilmeye çalışılacaktır.

Gerekli düzenlemelerin tamamlanmasını takiben, orta vadede ve belirli ürünlerde OTP'nin uygulanması yoluna gidilecektir.

IV. Finansman

Bu aşamada kesin bir belirlemede bulunmak mümkün olmamakla beraber, OTP kapsamında fiyat ve pazar sistemine uyum için belirli harcamaların yapılması söz konusu olabilecektir. Bu harcamalara Topluluğun da belirli bir destek sağlaması talep edilecektir.

4.8.3. Bitki Sağlığı

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

AB üye ülkeleri arasında Bitki Sağlık Sertifikası yerine Bitki Pasaportu uygulanmaktadır ve bu uygulama, üretim yerinde kontrol esasına dayalıdır. Ancak üçüncü ülkelerle olan ticarete Bitki Sağlık Sertifikası geçerlidir. Türkiye'de Bitki Pasaportu uygulaması mevcut değildir. Bu uygulamanın yürürlüğe konabilmesi için gerekli olan üreticilerin (tohum ve bitkisel üretim materyali üretenler hariç) kayıt altına alınması konusunda bir uygulama halihazırda mevcut değildir.

AB sınırları dahilinde özellikle patates ve turunçgil üreticileri, depoları ve dağıtım merkezleri kayıt altındadır ve sürekli kontrol edilmektedir. AB'ye üçüncü ülkelerden gelen bitki ve bitkisel ürünler ilk giriş kapısında kontrol edilir ve alıcı ülkeye gider. Bu nedenle her üye ülke karantina laboratuvarlarını standartlara göre kurmak zorundadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Türkiye'de bitki sağlığı ile ilgili konularda Tarım ve Köy İşleri Bakanlığına bağlı Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü yetkilidir. Bitki karantinası, bitki sağlığı uygulamaları ve kontrol hizmetleri adı geçen Genel Müdürlük tarafından yürütülmektedir.

d) Nihai hedef

Bitki hastalıkları ile mücadeleye ilişkin mevzuat uyumlaştırılması önceliği oluşturacak şekilde, Topluluğun bitki sağlığı sistemine uyum sağlanması öngörülmektedir. Ayrıca, Topluluk müktesebatında ortaya çıkan gelişmeler sürekli izlenecek ve uyum için gerekli önlemler alınacaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türk mevzuatının bitki sağlığı ile ilgili bölümleri önemli ölçüde Topluluk mevzuatı ile uyumludur. Konuya ilişkin AB yasal düzenlemeleri 77/93/EEC sayılı Konsey direktifi esas alınarak gerçekleştirilmektedir. Türkiye'de ise 6968 sayılı Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanunu temel alınmaktadır. Ülkeye bitki ve bitkisel ürünlerin girişiyle ilgili Zirai Karantina Tüzüğü ve 1991 yılında yürürlüğe giren Zirai Karantina Yönetmeliği temel prensipler yönünden AB mevzuatı ile uyum içindedir. Özellikle, Zirai Karantina

Yönetmeliği esaslar ve şekil olarak AB karantina yönetmeliği temel alınarak hazırlanmıştır. Bitki ve bitkisel ürünlerin dünyada dolaşımında kullanılan Bitki Sağlık Sertifikası standartlara uygun olarak aynıdır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Kısa vade

Patates Bakteriyel Kahverengi Çürüklük Hastalığı etmeni *Ralstonia solanacearum*'un kontrol altına alınmasıyla ilgili yasal düzenleme yapılması öngörülmektedir. Patates ve domatestede önemli hastalıklarından biri olan *R.solanacearum*un durumu, izlenmesi ve kontrol altına alınmasıyla ilgili hususları içerecek olan bir yönetmeliğin hazırlanması hedeflenmektedir. Zira bu konu AB içinde mecburi tutulmaktadır (98/57/EC sayılı Konsey Direktifi).

Patates Halkalı Çürüklük Hastalığı etmeni *Clavibacter michiganensis* subsp. *sepedonicus* ile ilgili izleme ve kontrolü (93/85 sayılı Konsey Direktifi), Patates Kanseri Hastalığı etmeni *Synchytrium endobioticum*'un izlenmesi ve kontrolü (69/464/EEC sayılı Konsey Direktifi) ve Patates Kist Nematodları *Globodera rostochiensis* ve *G.Pallida*'nın izlenmesi ve kontrolü ile ilgili (69/465/EEC sayılı Konsey Direktifi) düzenlemelerin yapılması öngörülmektedir.

İthal edilen bitki veya bitkisel ürünlerin kontrolü sonucunda şartlara uygun olmaması ya da zararlı bir organizmanın bulaşması durumunda gönderici ülkenin haberdar edilmesiyle ilgili bir yasal düzenlemeye gereksinim vardır ve bu uygulama mecburidir (94/3/EC sayılı Komisyon Direktifi). Mevcut Zirai Karantina Yönetmeliğine eklenecek bir madde ile konu çözüme ulaştırılacaktır.

Orta Vade

AB üye ülkeleri arasında bitki, bitkisel ürün ve diğer maddelerin dolaşımında bitki pasaportu uygulaması mevcuttur. Bu uygulama mecburi olup, gerekli alt yapı ve yasal düzenleme orta vadede gerçekleştirilecektir (92/105/EEC sayılı Komisyon Direktifi).

AB tarafından önem verilen patates ve turunçgil üreticilerinin (tohumluk üretim dışında), bu ürünleri depolayan ve dağıtımını yapan kişi ya da kuruluşların kayıt altına alınması ve bitki sağlığı yönünden kontrol altında tutulması (93/50/EEC sayılı Komisyon Direktifi) hususlarında, İl Müdürlükleri AB standartları esas alınarak bu tür yerleri kayıt altına alacak ve gerekli kontrolleri yapacaktır. Böylece, ürünlerin AB standartlarına uygun olması sağlanacaktır. Gerekli yasal düzenlemenin 2003 yılı sonuna kadar yapılması öngörülmektedir. Türkiye'de şu anda üretici kayıt sistemi mevcut olmadığı için konuyla ilgili düzenlemeler orta vadede gerçekleştirilecektir.

AB'de bitkisel üretim materyali dahil ithalat için önceden izin alınması gerekmekte, ithal edilen ürün giriş kapısında kontrol edilip girmesine izin verilmektedir. Türkiye'de ise sadece bitkisel üretim materyali ithalatında önceden Tarım ve Köyişleri Bakanlığından izin alınması gerekmektedir. Bu iznin kaldırılabilmesi için 6968 sayılı Kanun ve Zirai Karantina Tüzüğünde değişiklik yapılması önem arz etmektedir.

c) Gerekli kurumsal düzenlemeler

Türkiye'de bitki sağlığı uygulamaları konusunda Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü sorumludur. Adı geçen Genel Müdürlük bünyesinde bitki sağlığı hizmetlerinin yanı sıra hayvan sağlığı, su ürünleri kontrolü, pestisit ruhsat hizmetleri ve gıda kontrol hizmetleri gibi birimler de bulunmaktadır. Bitki sağlığı ile ilgili uygulamaların daha sağlıklı ve organize bir şekilde yürütülebilmesi ve daha üst seviyede temsil edilebilmesi amacıyla Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Genel Müdürlüğü'nün kurulması ve bunun taşra teşkilatı ile doğrudan uzantısının olması gerekmektedir.

d) Gerekli yatırımlar

Karantina hizmetlerini yürüten Zirai Karantina Müdürlüklerinin AB standartlarına getirilmesi önem arz etmektedir. Türkiye'nin en önemli tarımsal ürün giriş kapıları olan İstanbul, İzmir ve İçel'de bulunan Zirai Karantina Müdürlükleri bünyesinde bitki sağlığı laboratuvarlarının kurulması, söz konusu laboratuvarlarda gerekli testleri yapacak eğitim görmüş eleman, teçhizat, depo, kapalı karantina alanlarının bulunması ve üye ülkeler dahil hızlı haberleşme sisteminin kurulması öngörülmektedir (98/22/EC sayılı Komisyon Direktifi).

Söz konusu üç Zirai Karantina Müdürlüğü bünyesinde tesis edilecek laboratuvarların kurulması için laboratuvar binası, karantina deposu, sera, laboratuvar cihaz ve kimyasal maddeleri ve haberleşme sistemi için 584,000 Doların yeterli olacağı düşünülmektedir. Laboratuvarlarda çalışması planlanan 15 teknik eleman (mikoloji, bakteriyoloji, viroloji, nematoloji ve entomoloji) ve bunların yanısıra 9 yardımcı personelin

standart test yöntemlerini uygulamaları konusundaki eğitimleri Zirai Mücadele Araştırma Enstitüleri tarafından sağlanacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Zirai Karantina prensiplerinin AB'ye uyumu ve uygulamalar konusunda AB Bitki Sağlığı Dairesinden bir uzmanın Türkiye'ye gelerek uygulamaları yerinde görmesi ve seminer vermesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

III. Takvim

Takvime ilişkin olarak "Türk Mevzuatında Yapılması Gereken Değişiklik ve Yenilikler" başlığı altında bilgi verilmektedir.

IV. Finansman

Türkiye'de varlığı yeni tespit edilen önemli karantina organizmalarının yayılmasını engellemek amacıyla gerekli önlemleri almak için finansman desteğine ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, karantinaya yönelik eradikasyon uygulamalarında imha edilecek ürünün parasının ödenmesi uygulamanın başarısını artıracaktır. Bu nedenle her yıl bütçeye belirli bir miktar ödenek koyulmalıdır.

4.8.4. Hayvan Sağlığı

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de hayvan sağlığına yönelik hizmetler Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde yer alan Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğüne her il ve ilçede bulunan İl ve İlçe Müdürlükleri, 10 adet Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü, 6 adet Tahaffuzhane ve Gümrük Veteriner Müdürlüğü ile İl Kontrol Laboratuvar Müdürlükleri vasıtasıyla yürütülmektedir. Bu hizmetlerin temel dayanağını 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu (HSZK) ve bu Kanuna bağlı olarak çıkarılan yönetmelik, talimat ve tebliğler oluşturmaktadır.

3285 sayılı HSZK'ya göre 25 adet hastalığın ihbarı mecburidir. Bu hastalıklardan şap, brucella, koyun-keçi çiçek, koyun-keçi vebası, kuduz ve tüberküloz mücadelede öncelik taşıyan hastalıklardır. Hayvan hastalıkları ile mücadelede; aşılama, karantina, hayvan hareketlerinin kontrolü, kordon, itlaf, kesim takip ve izleme gibi kontrol metotları uygulanmaktadır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığına bağlı Ankara, İstanbul, İzmir, Konya, Elazığ, Erzurum, Adana ve Samsun illerinde bulunan Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüleri ile Ankara'da bulunan Şap Enstitüsü ve Manisa'da bulunan Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim Enstitüsü Müdürlüğü tarafından hayvan hastalıklarına yönelik teşhis hizmetleri ile aşı, serum ve biyolojik madde üretim ve kontrolleri yapılmakta ve araştırma hizmetleri yürütülmektedir. Yine hayvansal menşeli gıdalara yönelik bir kısım analizler ile kalıntı kontrol analizleri bu enstitüler tarafından yapılmaktadır. Enstitülerde yapılan teşhis hizmetine ilaveten İl Kontrol Laboratuvarının sekizinde de hayvan hastalıklarının teşhisine yönelik hizmet verilmektedir. Enstitülerde alet-ekipman ve personel yönünden eksiklikler bulunmaktadır.

Hayvan hastalıklarının önlenmesi ve halk sağlığının korunabilmesini teminen tüm canlı hayvan ve hayvansal ürün nakillerinde menşe belgesi düzenlenmesi ve bu belgenin veteriner hekim kontrolleri yapılarak sağlık raporuna çevrilmesi zorunludur. Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin ihracat, ithalat ve transit geçişlerinde kontroller Bakanlık İl, İlçe ve Tahaffuzhane ve Gümrük Veteriner Müdürlüklerince 3285 sayılı HSZK hükümleri çerçevesinde yürütülmektedir.

Canlı hayvan ve hayvansal ürünler için uluslararası ihracat sağlık sertifikaları Bakanlık İl Müdürlüklerinde görevli yetkili veteriner hekimlerce düzenlenmektedir.

AB'ye üçüncü ülkelerden ithal edilen canlı hayvan ve hayvansal ürünler veteriner kontrol noktalarında kontrol edilmekte, sağlık yönünden uygun bulunmaları durumunda ithal edilmektedirler. Bu sebeple, her üye ülke karantina tesis ve laboratuvarlarını mevcut standartlara göre kurmak ve çalıştırmak zorundadır.

Mevcut Tahaffuzhane ve Gümrük Veteriner Müdürlükleri karantina imkan ve tesisleri yönünden AB sınır veteriner kontrol noktalarından oldukça geride bulunmakta olup, bunların bazı temel analiz işlemlerini

yapabilecek laboratuvar imkanları da bulunmamaktadır. Söz konusu tesislerin AB standartlarına ulaştırılması ve sınırlarımızın uygun noktalarında yenilerinin tesis edilmesi ihtiyacı bulunmaktadır.

3285 sayılı HSZK gereğince belirlenen ihbarı mecburi hayvan hastalıklarının yabancı ülkelerde çıkması durumunda, insan ve hayvan sağlığını korumak amacıyla söz konusu ülkelere bulaşmaya vasıta olabilecek canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin Türkiye'ye ithalatı yasaklanmaktadır.

Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin ithalat sağlık şartları Uluslararası Salgın Hastalıklar Ofisi (OIE) kuralları ve AB mevzuatı çerçevesinde belirlenmektedir. Canlı hayvan ve hayvansal ürünler için ihracatta Uluslararası Veteriner Sağlık Sertifikaları AB normlarında yeniden hazırlanmaktadır. Bu çerçevede, AB'ye at ihracatı sağlık sertifikalarının hazırlıkları tamamlanmış ve uygulamaya konulmuştur.

Salgın nitelikli bazı hastalıklar (özellikle şap hastalığı) için acil eylem planı bulunmakla birlikte bunun dışındaki diğer hastalıklar için de acil eylem planlarının devreye sokulması planlanmaktadır.

Türkiye'deki hayvan sağlığının takibini sağlayan bir bilgi-veri toplama sistemi mevcuttur. Bu sistem Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesindeki kuruluşlar arasında (Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü, İl ve İlçe Müdürlükleri, Enstitüler, Laboratuvarlar ve Tahaffuzhane ve Gümrük Müdürlüğü vb.) faks, yazışma ve telefon ile sağlanmaktadır. Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü bünyesinde bir bilgisayar sistemi bulunmakta, bu sistem ile yurtdışı bağlantılar da sağlanmaktadır. Daha sağlıklı bir veri toplama sistemini oluşturmak için bu sistemin hayvan sağlığı ile ilgili tüm birimleri kapsayacak şekilde yaygınlaştırılması gerekmektedir.

Türkiye'deki hayvancılık ile ilgili hizmetlerin daha etkin ve verimli yürütülebilmesini teminen hayvanların kayıt altına alınmasına yönelik çalışmalar başlatılmıştır. AB mevzuatına uygun olarak yönetmeliği çıkarılmış ve bir kısım hayvanlar Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ve üretici birlikleri tarafından kayıt altına alınmış olmakla birlikte, bu konudaki çalışmalar henüz çok yeni ve yetersiz düzeydedir. Büyükbaş hayvanların tanımlanması ve kayıt altına alınması için veri tabanının oluşturulması bu amaçla bilgisayar alınması, veri programı hazırlanması ve kullanıcılara eğitim verilmesi gerekmektedir. Yine aynı amaçla, hayvan nakli yapan araçların taşınması gereken asgari, teknik ve hijyenik şartlar ile ruhsatlandırılması hakkındaki yönetmeliğe ilişkin çalışmalar gerçekleştirilmiş olup, yönetmeliğin en kısa süre zarfında Resmi Gazetede yayımlanarak uygulanması öngörülmektedir. Hayvan park ve pazarları ise Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca yayımlanmış olan tebliğ çerçevesinde ruhsatlandırılmaya başlanmıştır.

Hayvan sağlığı hizmetlerine yönelik olarak kurulmuş özel veteriner hekim klinikleri, hastaneleri, laboratuvarları vb. gibi kuruluşlar 3285 sayılı HSZK'ya bağlı olarak çıkarılmış yönetmelikler kapsamında, hayvan kesim yerleri, mezbahalar ile parçalama, soğuk depo, et ürünleri üretim tesisleri yine 3285 sayılı HSZK ve 560 sayılı Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Karamame kapsamında çıkarılan yönetmeliklere göre Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü ile İl ve İlçe Müdürlüklerince kontrol edilmektedir.

Damızlık kümes ve kuluçkahanelerde düzenli olarak sağlık kontrol programı uygulanmakta, bu kapsamda şartları iyi olan ve Salmonella ve Mycoplasma yönünden menfi olan işletmelere sertifika verilmektedir.

Türkiye'deki hayvan sağlığı hizmetlerinin yürütülmesi ile ilgili mevzuat ve enstitü ve laboratuvarlarımızda kullanılan metotlar uluslararası kabul görmüş bilimsel kriterlere uygundur. Türkiye, Uluslararası Salgın Hastalıklar Ofisi'nin üyesidir ve bu kuruluşun kural ve önerileri takip edilerek uygulamalar bu temelde yapılmaktadır. Bununla birlikte hayvan sağlığı ile ilgili mevzuatın AB mevzuatı ile uyumlu olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir. AB'nin ve Türkiye'nin hayvan sağlığı mevzuatının oldukça kapsamlı olmasından dolayı bu konuda detaylı bir çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Topluluğun veterinerlik mevzuatına uyum sağlanması konusunda bir strateji geliştirilmesi çerçevesinde zoonoz ve salgın hayvan hastalıklarıyla mücadeleye ilişkin düzenlemelerin üstlenilmesi öngörülmektedir. Ayrıca, Topluluk müktesebatında ortaya çıkan gelişmeler sürekli izlenecek ve uyum için gerekli önlemler alınacaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Hayvan Sağlığı ile ilgili hizmetlerin yürütülmesindeki temel kanun 1986 yılında yürürlüğe giren Hayvan Sağlığı ve Zabitası Kanunudur. Bu kanun kapsamında çıkarılmış çok sayıda yönetmelik, talimat ve tebliğ bulunmaktadır.

Bunlar;

- Hayvan Sağlığı ve Zabitası Yönetmeliği (1989),
- Hayvan Sağlığı ve Zabitası Yönetmeliği'nin Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (1995),
- Hayvan Sağlığı ve Zabitası Yönetmeliği'nin Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (1999),
- Kanatlıların Gumboro Hastalığına Karşı Korunma ve Mücadele Yönetmeliği (1995),
- Serbest Veteriner Hekimlik Yönetmeliği (1995),
- Serbest Veteriner Hekimlerin Salgın Hastalıklar Mücadelesinde İstihdamı Hakkında Yönetmelik (1995),
- Kırmızı Et ve Et Ürünleri Üretim Tesislerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetleme Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik (2000)
- Kanatlı Hayvan Eti ve Et Ürünleri Üretim Tesislerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetleme Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik (1996)
- Veteriner Hekim Uzmanlık Yönetmeliği (1995),
- Özel Veteriner Laboratuvarları Yönetmeliği (1999),
- Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerin Sağlık Kontrol Yönetmeliği (1998),
- Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği (2000),
- Hayvan Sağlığı ve Zabitası Yönetmeliğinin Bir Maddesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (1998)
- Hayvan Hastanelerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetleme Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik
- Hayvan Pazarlarının Ruhsatlandırma ve Denetleme Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ (2000),
- Bazı Veteriner Sağlık Ürünlerinin İthalatında Uyulacak Esaslar Hakkında Tebliğ (1998),
- 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabitası Kanunu'nun 4 üncü Maddesine göre Tespit Edilen İhbarı Mecburi Hastalıklar Hakkında Tebliğ (1998),
- Bazı Veteriner Sağlık Ürünlerinin İthalatında Uyulacak Esaslar Hakkındaki Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (1998),
- Sığır Tüberkülozu Mücadele Talimatnamesi (1978),
- Brucellozis Mücadele Talimatnamesi (1990),
- Ruam Mücadele Talimatnamesi (1977),
- Newcastle Mücadele Talimatnamesi (1980),

- Veteriner Kontrol, Araştırma ve Üretim Kuruluşları Teşkilat, Görev ve Çalışma Esasları Hakkında Talimat (1995),
- Damızlık, kasaplık ve besilik canlı hayvan ithali için gerekli karantina şartları ile ilgili Tebliğ (1996),
- Kasaplık ve besilik sığırlar ile koyun keçi ithalatına ilişkin Tebliğ (96/4) (1996),
- Sığır, koyun ve keçi etlerinin ithaline ilişkin Tebliğ (96/5) (1996),
- Kasaplık Canlı Tavuk, Tavuk eti, Sakatatı ve Yumurtalarının İthalatında Kontrol Belgesi Düzenlenmesi için Gerekli Şartlar Hakkında Tebliğ (2000/3) (2000),
- Damızlık Harici Canlı Hayvanlar ile Hayvan Maddelerinin İthalatında Kontrol Belgesi Düzenlenmesi için Aranacak Belgeler Hakkında Tebliğ (2000/32) (2000),
- Aşı, Serum, Sulandırma Sıvısı ve Biyolojik Madde Gibi Veteriner Sağlık Ürünlerinden Numune Alma Esasları Hakkındaki Tebliğ (2000/44),
- Ev ve Süs Hayvanları Satış, Barınma ve Eğitim Yerlerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetleme Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelik (2000),
- Geviş Getiren Büyükbaş Hayvanların Tanımlanması, Tescili ve İzlenmesi Yönetmeliği (2000).

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türkiye ile Topluluk hayvan sağlığı politikasının muhtemel gelişme eğilimleri de dikkate alınarak hayvan sağlığı politikalarının ve mevzuatın sürekli uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir.

AB'nin Hayvan Sağlığı ile ilgili mevzuatına karşılık olarak, Türkiye'de Hayvan Sağlığı Hizmetleri 3285 sayılı Kanun ve buna bağlı yönetmelik, talimat ve tebliğler bulunmaktadır. Ancak 3285 sayılı Kanun, AB mevzuatı ile birebir uyumlu değildir. Bu nedenle, hayvan sağlığı hizmetleri ile ilgili mevzuatın AB mevzuatına uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir.

Bazı veteriner sağlık ürünlerinin ithalatında uyulması gereken kuralların tespiti ve standardize edilmesi amacıyla 1998 tarihinde hazırlanan mevzuatla bir düzenleme getirilmiş olup, bu konuda AB'ye uyum çalışmaları devam etmektedir.

Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerin gümrüklerden çekilmesi konusunda sınır kontrol noktalarında denetimi etkin hale getirmek amacıyla Topluluk standartlarına uygun Karantina Laboratuvarlarının oluşturulmasına yönelik düzenlemelerin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal düzenlemeler

AB'nin hayvan sağlığı alanında temel hedefi, temelde tüketicinin sağlıklı ve güvenilir beslenmesi ilkesinden yola çıkarak insan ve hayvan sağlığını korumak, buna bağlı olarak da iç ve dış ticaretin iyileştirilmesi ve gerekli yapılanmanın sağlamasıdır. Bu çerçevede oluşturulan Topluluk mevzuatı esas itibarıyla Topluluk içi ticarete veterinerlik kontrollerinin ortadan kalkmasını sağlayacak şekilde üye ülkelerdeki ilgili otoritelerin karşılıklı olarak birbirlerini tanımlarını esas almaktadır.

Bu amaçla Türk mevzuatının merkezden taşraya etkin bir şekilde yürütülebilmesi için yetki paylaşımını ve koordinasyon karmaşasını ortadan kaldıracak Merkezi Veterinerlik otoritesinin kurulması ve bunun taşra teşkilatı ile doğrudan uzantısının olması gerekmektedir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken ek tedbirler

Hali hazırda hayvan sağlığı konusunda bir bilgi toplama sistemi mevcuttur. Bilgi toplama sistemi İl Müdürlükleri ve Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı arasında faks, yazışma ve telefon ile yapılmaktadır. Kurum içerisinde bilgisayar sistemi bulunmakta, bu sistem ile yurtdışı bağlantılar da sağlanmaktadır. Önümüzdeki dönemde bu sistemin İl Müdürlüklerini de kapsayacak şekilde yaygınlaştırılması gerekmektedir. En kısa sürede tüm uzantıları ile ülke genelinde bir enformasyon ağı oluşturulacak, Toplulukta olduğu üzere, ülke içindeki veteriner otoritelerini (merkezi birim, enstitü, il kontrol laboratuvarı, il ve ilçe teşkilatları gümrük veterinerlikler vb.) birbirine bağlayan bir bilgisayar sistemi teşkil edilecektir.

Ulusal kalıntı kontrol programı kapsamında Etlik, Pendik ve Bornova Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitülerinin katılımı ile kanatlı etlerinde kalıntı izleme programı halen uygulanmaktadır. Ancak arzu edilen düzeyde bir sonuç alabilmek için personel eğitimi ile alet ve malzeme gibi teknik alt yapının geliştirilmesine ihtiyaç vardır.

AB mevzuatının gerektirdiği ülke içindeki veteriner otoritelerini birbirine bağlayan bir iç bilgisayar sistemi, bir dış hareket kontrol sistemi (ANIMO) ve bir hayvan hastalıkları belirleme sistemi (ADNS)ne ilişkin alt yapı çalışmalarına devam edilmektedir.

e) Hedef, strateji ve yapılacak uygulamalar

Türkiye'nin hayvancılık sektörü için önemli sorun oluşturan hastalıkların mümkün olduğunca kısa süre içerisinde kontrol altına alınarak eradike edilmesi hedeflenmektedir. Mücadele hizmetlerinin etkinleştirilerek belirlenen hedeflere ulaşılabilmesi için öncelik taşıyan husus, veteriner servisinin yapısının yeniden düzenlenmesi, hastalıklarla mücadele hizmetlerinde sağlıklı bilgiye en kısa sürede ulaşılmasını teminen bilgisayar sistemine geçilmesi, mücadele hizmetlerinde kullanılmak üzere yetiştiricilerin ve devletin katılımıyla oluşturulan Salgın Hastalıklar Mücadele Fonunun oluşturulması ve personel eğitiminin yapılması öngörülmektedir.

Bu amaçla aşağıdaki düzenlemelerin yapılması gerekmektedir:

1. Hastalıkların teşhisinde etkinliğin artırılması:

- Teşhis hizmeti yürüten enstitü ve laboratuvarların alet ekipman yönünden güçlendirilmesi,
- Kalifiye personel ihtiyacının karşılanması,
- Yeni ve hızlı teşhis teknikleri konusunda personelin eğitimi ve metod birliğinin sağlanması,
- Sahadaki veteriner hekimlerin teşhis materyali alma ve gönderme konusundaki eğitimi.

2. Bulaşıcı hastalıklarla mücadele için eylem planlarının geliştirilmesi:

- Salgın nitelikli hastalıklarla mücadelede mevcut eylem planlarının güçlendirilmesi,
- Eylem planı olmayan hastalıklar için eylem planlarının geliştirilmesi,

Söz konusu eylem planlarının aşağıdaki unsurları içermesi öngörülmektedir:

- i. Hastalıkların kontrolü ve eradikasyonu için gerekli yetkiyi temin eden yasal temel,
- ii. Acil hastalık durumlarında gerekli fonu temin edecek olan finansman,
- iii. Acil hastalık durumlarında telekomünikasyonu sağlayacak olan Ulusal Hastalık Kontrol Merkezi,
- iv. Belirli coğrafi alanları kapsayacak ve acil durumlarda harekete geçebilecek olan bölgesel ofisler- Bölgesel Hastalık Kontrol Merkezi,
- v. Hastalık kontrolü alanında eğitilmiş uzman ekip,
- vi. Teçhizat,
- vii. Acil durumlarda yapılması gerekenlere ilişkin bilgi içeren rehberler,
- viii. Teşhis laboratuvarları,
- ix. Aşı planları,
- x. Acil durumlara karşı her seviyedeki personelin düzenli eğitimi,

- XI. Bilginin dağıtımı- Konuyla ilgili kişilerin (veteriner, çiftçi, tüccar vb.) hastalıklara ilişkin bilgi sahibi olmaları ve acil durumlarda yapılması gerekeni bilmeleri

3. Yeterli miktar ve kalitede aşı temini:

- Mevcut aşı üretim birimlerinin teknolojisinin geliştirilmesi ve kapasitelerinin artırılması,
- Türkiye'de mevcut bazı hastalıklara karşı üretimi yapılmayan aşuların üretimine başlanması veya bu aşuların ithalat yolu ile karşılanması,
- Saha ekibinin artırılarak, eğitim ve ekipman yönünden güçlendirilmesi.

4. Etkili bir koordinasyon sağlanması:

- Veteriner servisinde merkez ve saha arasında doğrudan iletişimi sağlayacak etkin bir yeniden yapılanmanın oluşturulması,
- Hayvan sağlığı ile ilgili tüm birimler arasında hızlı ve etkin iletişimi sağlayacak ağın kurulması,
- Hayvan Sağlığı Danışma Kurulunun etkin çalıştırılması.

5. İzleme Değerlendirme:

- Türk mevzuatının AB mevzuatına uyumlulaştırılması,
- Hayvanların kayıt altına alınması,
- Sınırların, park pazar kurumlarının ve hayvan hareketlerinin kontrolü,
- Gözetim,
- Finansman

Hayvan sağlığı hizmetlerinin başarılı bir şekilde yürütülebilmesi için yukarıda belirtilen konularda teknik ve mali yardıma ihtiyaç vardır.

f) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB'de mevcut veteriner uygulamalarıyla ilgili yapılan çalışmaların Türkiye'ye nasıl adapte edilebileceği hususunda mevcut personelin eğitime tabi tutulması gerekmektedir. Bu çerçevede bir eğitim çalışmasına başlanması hedeflenmektedir.

Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitülerinde gerekli ekipman ve buna bağlı olarak tatminkar laboratuvar teşhislerini sağlayabilmek için düzenli ve sürekli bir eğitim programına ve mali kaynağa ihtiyaç vardır. Bunların temin edilmesi ile teşhis ve analizler konusunda AB'ye uyum çalışmalarında büyük mesafe kaydedilebilecektir. Bu çerçevede yıllardır sürdürülmekte olan ekipman ve uzman desteği çalışmaları hızlandırılacaktır.

III. Finansman

Mevcut yapı içerisinde güvenli bir sağlık hizmeti sunulabilmesi için gerekli azami gayret sarfedilmekte, ancak mevcut yasal zorunluluklar bile yetersiz bütçe nedeniyle uygulanamamaktadır. Güçlendirilmiş bir bütçe ve yapılanma gereklidir.

Özellikle hayvan hastalıklarıyla mücadele konusunda kamu bütçesinin yetersiz olması nedeniyle AB bünyesinde de yer alan yetiştiricilerin ve devletin katılımıyla oluşturulan Salgın Hastalıklar Mücadele Fonunun oluşturulması büyük önem arz etmektedir. Bu fonun oluşturulması öncelikli hedefler arasındadır.

Enstitü ve laboratuvarlardaki teşhis ve üretim hizmetlerinin geliştirilmesi için alet ve ekipman ihtiyacı ile enstitü, laboratuvar ve sahada çalışan personele yönelik eğitim hizmetleri için mali desteğe ihtiyaç duyulmaktadır. Gerekli kaynağın tespiti için detaylı çalışma yürütülmekte olup, projelendirme sonucunda belirlenecek finansman ihtiyacı bilahare tespit edilecektir.

4.8.5. Hayvan Kimlik Sistemi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut Durum

Hayvan kimlik sisteminin teşkili ve hayvan hareketlerinin kontrolü bulaşıcı hastalıkların denetim altına alınması açısından önem arz etmektedir. Hayvan hareketlerinin ve ticaretinin gerçekleşmesi temel olarak hayvan kimlik ve kayıt sisteminin teşkil edilmesine bağlıdır. Düzgün işleyen bir hayvan kimlik ve kayıt sistemi olmaksızın süt ve et ürünleri üreticisi çiftçilerin doğrudan gelir desteği sistemine dahil edilmeleri mümkün olmayacaktır. Söz konusu kimlik ve kayıt sistemi ile hayvanların soy kütükleri oluşturulacak ve üreme değerleri hakkında bilgi toplanabilecektir.

Sistemin oluşturulması için özellikle aşağıda sıralanan unsurlara ilişkin mevzuat hakkında Türk uzmanların bilgilendirilmesi gerekmektedir:

- Hayvan kimlik ve kayıt sistemi,
- Kimlik verilerinin kaydedilmesi ve transferi,
- Hayvan sağlık sertifikaları,
- Hayvan hareketlerinin denetimine ilişkin sistem,
- Veterinerlik hizmetlerinin organizasyonu.

Türkiye’de büyükbaş hayvanların bir kısmı yurtiçi sevk raporları alırken, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İl ve İlçe Müdürlükleri, Damızlık Süt Yetiştiricileri Birliği ve diğer birlikler (Köylere Hizmet Götürme Birliği ve Kooperatifler) tarafından kayıt altına alınmıştır. Ayrıca Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca 13.09.1999 tarihinden itibaren hayvan kaçakçılığını önlemek için Van ve Hakkari illerinde bulunan büyükbaş hayvanlar küpelenecek, küçükbaş hayvanların da sayımı yapılarak kayıt altına alınmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Veterinerlik kontrolünün çiftlik ve hayvan kayıtlarına ulaşabilmesi, hayvan hareketleri kontrol sisteminin kurulması, hayvan kimlik verilerinin kaydedilmesi ve transferini sağlayacak bilgisayar sisteminin kurulması ve uygulamaya geçirilmesi hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Hayvan hastalıklarının ve hayvan hareketlerinin daha etkin kontrolünü sağlamak, ülkesel ya da bölgesel eradikasyon programlarının etkin yürütülmesini desteklemek, aynı zamanda ilgili birimlerce gerekli sağlık ve ıslah kayıtlarının daha düzenli tutulması ve değerlendirilebilmesi amacıyla hayvancılık işletmelerinin belirlenmesi, tescili ile bu işletmelerde bulunan geviş getiren büyükbaş hayvanların tanımlanması, kayıt altına alınması ve işletmeler arası nakillerin takibi amacıyla 4 Haziran 2000 tarih ve 24069 sayılı Resmi Gazetede “Geviş Getiren Büyükbaş Hayvanların Tanımlanması, Tescili ve İzlenmesi” Yönetmeliği yayımlanmıştır. Bu yönetmelik AB mevzuatı dikkate alınarak hazırlanmıştır.

b) Gerekli yatırımlar

Büyükbaş hayvanların tanımlanması ve kayıt altına alınması için Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü ve İl Müdürlüklerinde veri tabanı oluşturulması gerekmektedir. Bunun için bilgisayar sistemi oluşturulması, bilgisayar programının hazırlanması ve İl Müdürlüklerine dağıtılması ile kullanıcıların eğitilmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Bu ihtiyaçların karşılanması için merkez ünite (Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü) veri tabanı ve bilgisayar sisteminin kurulması, program hazırlanması, ihtiyacı olan Bakanlık İl Müdürlüklerinin desteklenmesi, personel eğitimi ve yayım hizmeti için finansmana ihtiyaç vardır.

III. Takvim

Hayvan kimlik sisteminin geliştirilmesi çalışmalarına kısa vadede başlanacak ve orta vadede sonuçlandırılacaktır.

IV. Finansman

Gerekli sistemin kurulması amacıyla bilgisayar, bilgisayar programı, eğitim, yayım ve diğer hususların temini için ilk aşamada 105,000 Dolarlık bir parasal kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır. İç yada dış kaynak kullanımı ile sistemin yerleştirilmesi çalışmalarına başlanmıştır.

İhtiyaç	Miktar (Adet)	Birim Tutarı (Dolar)	Toplam Tutarı (Dolar)	Açıklama
Bilgisayar	2 Adet	2.500	5.000	Merkez Ünite için
Veri tabanı Programı	1 Adet	3.000	3.000	Merkez Ünite için
Program	1 Adet	5.000	5.000	Merkez Ünite ve Bakanlık İl Müdürlükleri için
Bilgisayar	81 Adet	1.100	89.100	Bakanlık İl Müdürlükleri için
Eğitim	90 Adam/gün		1.500	Merkez ve Bakanlık İl Müdürlüklerinde görevli personel için
Yayım			2.000	
TOPLAM			105.600	

4.8.6. Arazi Kayıt Sistemi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

OTP'ye uyum sürecinin önemli ayaklarından birini oluşturan Çiftçilere Yönelik Doğrudan Gelir Desteği uygulamasına geçiş açısından işleyen bir arazi kayıt sisteminin geliştirilmesi önem arz etmektedir.

Tarım sektörünün bütçe harcamalarındaki yükünün azaltılması amacıyla yeni bir tarımsal destekleme aracı olarak 2000 yılında Çiftçilere Yönelik Doğrudan Gelir Desteği uygulamasına ilişkin 2000/267 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı 1 Mart 2000 tarihinde çıkarılmıştır. Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca uygulanmakta olan Hedef Çiftçilere Pilot Bölgelerde Doğrudan Gelir Desteği Yapılması ve Kayıt Sisteminin Oluşturulması Projesi, Ankara-Polatlı, Adıyaman-Merkez ve Kahta ilçeleri, Antalya-Manavgat ve Serik ilçeleri ile Trabzon-Akçaabat ve Sürmene ilçeleri ve bu ilçelere bağlı köyleri kapsamaktadır. Çiftçi kayıtları ve ödemeler; pilot bölgelerden, Ankara-Polatlı ile Antalya-Manavgat ve Serik ilçelerine bağlı projeye dahil köylerde tapu ve kadastro kayıtlarına dayalı arazi sahibi olarak görünen şahıs esas alınarak, Adıyaman ve Trabzon'da ise tarımla uğraşan, bu hususu ilgili mercilerden aldığı Üretici Belgesiyle tevsik eden üreticiler üzerinden yapılmaktadır. Ödemeler, dekara (dönüme) 5 Dolar karşılığı Türk Lirası olarak saptanmış olup, 2000 yılı sonu itibarıyla tamamlanmıştır. Bu çerçevede, 9,654 çiftçi kaydı yapılarak toplam 2,3 milyon dolar karşılığı Türk Lirası ödeme yapılmıştır. Bu projeden elde edilen sonuçlara göre;

- Aynı tescilli arazi kaydı (tapu) üzerinde birden fazla hissedar ve mirasçı bulunabildiği,
- Kütüklerdeki tapu kayıtlarının büyük bir kısmının bilgisayar ortamına geçirilmediği,
- Miras intikali sonrası bir kaç nesil tapu tescil işlemlerinin yapılmadığı,

- Tanımı net olmayan arazi tescil ve kayıtlarının bulunduğu,
- Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin sağlıklı çiftçi kayıtlarının bulunmadığı,
- Ülke genelindeki arazilerin yüzde 83'ünde kadastro işlemleri tamamlanmış olup, yüzde 17'sinin henüz kadastro işlemlerinin tamamlanmamış olduğu,
- Kadastro geçmemiş bölgelerde çiftçilerin doğru beyanda bulunmadıkları,
- Kurumların bilgisayar ve ekipman eksiklikleri olduğu,

tespit edilerek çiftçi kayıtları basit bir şekilde excel programında oluşturulmuştur.

Pilot proje uygulamalarında elde edinilen sonuçlar da dikkate alınarak, sistem 2001 yılından itibaren tüm ülkede tedricen uygulanacaktır. Bu konuda Dünya Bankasından kredi temin edilecek olup, kredi temin edilmesi hususunda görüşmeler sürdürülmektedir.

Bu çerçevede, Hazine Müsteşarlığı bünyesinde bir Proje Koordinasyon Birimi ve uygulayıcı Bakanlıklarda (Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığı) ise Proje Uygulama Birimleri oluşturulması öngörülmektedir. "Tarım Reformu ve Yatırımları Projesi" altında yer alan bu proje ile 2001 yılında tüm ülke çapında çiftçileri kayıt altına alıp, 2001 ve 2002 yıllarında doğrudan gelir desteği yapılması öngörülmektedir. Halen Dünya Bankası ile görüşmeler devam etmektedir. Projenin uygulanmasına yönelik kararname hazırlıkları tamamlanmıştır. Kararnamenin çıkmasını takiben uygulama tebliği yayımlanacaktır. Projenin başarı ile uygulanabilmesi ve sistemin oturtulabilmesi için;

- Kayıt yapılması ve ödemelerde arazi sahibi, araziyi kullanan (belgeye dayalı) kiracı, diğer bir deyişle bizzat üretim faaliyetinde bulunan kişilerin hedef çiftçi olarak alınması,
- Dekara ödenecek doğrudan gelir desteği miktarının belirlenecek kriterlere göre tespiti,
- Ödemeye esas kayıtların ön denetime tabi tutulması,
- Çiftçi kayıtlarının sağlıklı bir şekilde tutulması ve saklanması için uygun yazılım programının hazırlanması,
- Projenin yaygınlaştırılmasından önce uygulamanın başlanacağı illerin elemanlarına yönelik eğitim programları düzenlenmesi.

Çiftçi kayıt sisteminin teşkil edilmesi ile araziler de kayıt altına alınacaktır.

Bunun yanı sıra, 2000 Yılı Yatırım Programında yer alan Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı tarafından yürütülen "Uzaktan Algılama ile Tarım Alanlarının Tespiti Amacıyla Arazi Örtüsü Belirleme Projesi" ile uydu görüntüleri kullanılarak Türkiye tahıl ekili alan tahmini çalışması gerçekleştirilmiştir. Yine söz konusu proje kapsamında konuma bağlı arazi bilgilerini içeren arazi örtüsü/kullanımı haritalarının oluşturulması planlanmaktadır. Böylece, kısa sürede geniş alanlara ait bilgilerin konumla ilişkilendirilmiş olarak derlenmesi mümkün olabilmektedir. Bu çerçevede, Topluluğun gerçekleştirdiği "CORINE Arazi Örtüsü" (CORINE Land Cover) ve EUROSTAT Uzaktan Algılama Programı tarafından yürütülen "Arazi Kullanım İstatistikleri için Sınıflandırma" (Classification for Land Use Statistics) çalışmaları esas alınarak Türkiye'ye uygun bir metodoloji geliştirilmiş ve uygulama için çalışmalar başlamıştır.

Türkiye genelinde 21.12.1999 tarihi itibarıyla tesis kadastrosu çalışmaları alan olarak değerlendirildiğinde; şehir ve ilçe alanlarının kadastralama çalışması yüzde 99 oranında, köy kadastrosu çalışmaları ise alan olarak yüzde 83 oranında tamamlanmıştır.

Tapu ve kadastro bilgileri 2 ana unsur içerir:

- Mülkiyet bilgileri ve diğer sözel bilgiler
- Parselin konumunu ve diğer özelliklerini belirleyen grafik bilgileri

Tapu ve kadastraya ilişkin bilgi ve belgelerin bilgisayar ortamına aktarılması için otomasyona yönelik Tapu Sicil ve Kadastro Müdürlüklerinde çalışmalar yapılmıştır. Bu çerçevede, yeni yapılan tesis kadastrosu çalışmaları sayısal olarak yapılmakta, bilgisayar ortamında değerlendirilmekte ve arşivlenmektedir. Ancak daha önceki yıllarda yapılmış olan kurum bilgileri kağıt atlıklar üzerinde olup sayısal halde değildir.

Tapu ve kadaströ bilgilerin bilgi sistemi üzerinde tutulması ve kullanıcılara bilgisayar ortamında hizmet verilebilmesi amacıyla 2 önemli ve yeni proje hazırlık çalışmaları devam etmektedir. Bu projeler;

- Marmara deprem bölgesindeki Kocaeli, Sakarya ve Yalova illeri kapsamında Dünya Bankası kredisi ile yapılacak olan Marmara Deprem Bölgesi Arazi Bilgi Sistemi (MERLİS) Projesi (projenin 2 yılda tamamlanması öngörülmektedir),
- Türkiye genelinde yapımı planlanan Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemi (TAKBİS) Projesidir. TAKBİS Projesi, bütün Türkiye'yi kapsayacak şekilde, her türlü Tapu ve Kadastro verilerinin bilgisayar ortamına aktararak bilgiye dönüştürülmesi ve kullanıma sunulması olarak tanımlanabilir. Bu Proje, 50'ye yakın toprak ve mülkiyetle ilgili disiplinlerdeki çalışmalara altlık teşkil edecektir. Yaklaşık 150 Milyon Dolar gibi bir yatırım bütçesine ihtiyaç göstereceği ve 10 yıla yakın bir sürede tamamlanabileceği tahmin edilmektedir.

Öte yandan, arazi kayıt sistemi ile ilgili önemli bir diğer proje de Tarım ve Köyışleri Bakanlığı tarafından yürütölmekte olan "Doğrudan Gelir Desteği Sağlanması ve Çiftçinin Kayıt Altına Alınması Projesi" dir. Ancak, bu projenin tam olarak sağlıklı bir şekilde yürütölebilmesi büyük ölçüde MERLİS ve TAKBİS projelerinin işlenmesi ile gerçekleşebilecektir.

Söz konusu projenin verileri çiftçilerle ilgili olarak;

- Sahip oldukları taşınmaz mallar,
- Kullandıkları taşınmazlar,
- Kullanım şekilleri,
- Ürün cinsleri,
- Taşınmazların sulu/kuru tarım, toprak cinsleri, vb. gibi bilgiler içermektedir.

Çiftçilere doğrudan gelir destek hizmetlerinin verilebilmesi için toprağın kullanıcılarının tespiti ve takibi çok önemlidir. Çiftçilerin kullandıkları taşınmazları belirlemek için en kolay ve doğru yöntem, birinci aşamada, tesis kadastro görmüş olan alanlar için tapu sicil kayıtlarına ilişkin bilgilerin çiftçi kayıt sistemine sürekli ve güncel olarak aktarılması, ikinci aşamada ise bir anket yoluyla, sahibi ile kullanıcılarının aynı kişi olup olmadığının diğer bilgilerin de toplanmasıyla belirlenmesidir.

Ormanlık alanların kadastro ile ilgili olarak ise, 20.703.122 hektar civarındaki orman amenajman planları kapsamındaki orman varlığının, 15.700.294 hektarının kadastro çalışmaları bitirilmiştir. Ancak orman kadastro yapılan bu miktarın 2000 yılı sonu itibarıyla sadece 4.204,760 hektarının tapuya tescil yapılabilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bu konuda asli derecede sorumlu kuruluş Tarım ve Köyışleri Bakanlığıdır. Koordinasyon ve işbirliği bakımından ilgili kuruluşlar ise; Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü, Orman Bakanlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanlığı ve Maliye Bakanlığıdır.

d) Nihai hedef

İşleyen bir arazi kayıt sisteminin teşkil edilmesi öngörülmektedir.

Orman kadastrounun nihai amacı; ormanların geometrik şekillerinin hukuki boyutta tespiti, teknik çalışmalarının gerçekleştirilmesi ve bunların tapuya kayıtlarının yapılmasıdır. Bu şekilde kadastro yapılan ve tapuya tescilleri sağlanan ormanlık alanların üzerinde hak ve menfaatlerin yürütölmeleri uygulamalar açısından kolaylıklar getirmekte, mülkiyet hakkının devamlılığını açıklığa kavuşturmaktadır.

Tüm Türkiye için konuma bağı arazi bilgilerini içeren arazi örtüsü/kullanımı envanterini uydu görüntüleri kullanarak kısa sürede ve en az hata ile oluşturmak ve zaman içerisinde arazi örtüsü/kullanımındaki değişimleri de takip etmek öncelikli hedefler arasındadır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türkiye’de tapu ve kadastroya ilişkin düzenlemeler 3402 sayılı Kadastro Kanunu çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Orman kadastrounun yaptığı tüm işlemler ise Anayasanın 169 ve 170. maddeleri kapsamındadır. Orman kadastro komisyonları tarafından orman sınırları dışına çıkarılan alanların değerlendirilmesi Anayasanın 170. maddesi kapsamında Orman Bakanlığının Ana Hizmet Birimi olan Orman ve Köy İlişkileri Genel Müdürlüğüne yürütülmektedir. Orman kadastro çalışmaları 6831 sayılı Orman Kanununun 7-12. maddelerinde belirtilen hükümler kapsamında kurulan kadastro komisyonlarının yürütülmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türkiye genelinde kadastro işlemleri tamamlanmamış olan % 17 oranındaki arazinin kadastrounun hızla bitirilebilmesi için hazırlanan projenin maddi kaynaklarla desteklenmesi gerekmektedir. Daha önce kadastro yapılmış yörelerde ise, tapu kayıt maliklerinin güncelleşmesi amacıyla cins değişikliği işlemleri ile tapu kayıtlarında intikal işlemlerinin yapılarak tapu kütüklerinin aktif ve reel hale getirilmesi icap etmektedir. Ayrıca, tapuda kayıtlı olup da fiilen kayıt maliklerinden başkasının kullanımında olan arazinin mülkiyet tespitlerinin Kamu Sorumluluğu Taşıyan Lisanslı Ölçme Büroları oluşturulması suretiyle yapılması, teknik yönden uygulama kabiliyeti bulunmayan kadastral planların yenilenmesi amacıyla bir proje geliştirilmesi ve bu projenin maddi kaynaklarla desteklenmesi gerekmektedir. Bu düzenlemelerin yerine getirilebilmesi için aşağıdaki mevzuat değişikliklerine ihtiyaç duyulmaktadır:

- 3402 sayılı Kadastro Kanununa bu amaçla Geçici ve Ek Madde eklenmesi,
- Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’nün, özel sektör imkan ve kabiliyetinden istifade ile belirtilen hizmetleri hızla görebilmesi ve yeniden yapılanması için 3045 sayılı Teşkilat Kanununda değişiklik yapılması, toprak ve gayrimenkulle ilgili Bakanlıkla hizmetlerin koordinasyonunun sağlanması için bu amaçlarla hizmet veren kamu kurum ve kuruluşlarının tek bakanlıkta birleştirilmesi,
- Arazi toplulaştırma alanlarının yaygınlaştırılmasının, 3083 sayılı Kanunda yapılacak değişiklikle “arsa ve arazi düzenlemesi” şeklinde bir çalışma ile gerçekleştirilmesi.

Çiftçi kayıt sistemini yürüten birimin tespitlerinin ve hak kullandırma prensibinin gerçekleşmesi için ise;

- Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü ile Orman Bakanlığı Orman Genel Müdürlüğü’nün koordineli çalışma yürütmesi,
- Çalışmalarda iş ve zaman planlamasının birlikte yapılması,
- Çalışmalarda kullanılacak personel ve donanım ihtiyaçlarının gözden geçirilerek karşılanması,
- 1937 yılından günümüze kadar yürütülmüş olan orman kadastro çalışmaları neticesi tescil edilemeyen ve teknik bazda sorunlu bulunan orman kadastro çalışmalarının revize edilmesi amacıyla bazı yasalarda düzenlemelere gidilmesi,
- Personel (teknik eleman ve diğer idari personel) yetersizliğinden, mevcut 200 adet orman kadastro komisyonu kuruluşunun sadece 105 tanesinin faal olduğu dikkate alındığında, personel istihdamında karşılaşılan zorlukların giderilmesi gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Ülke bazında sağlıklı arazi kayıt sisteminin oluşturulabilmesi için ilgili tüm kuruluşların katılımı ile bir proje hazırlanması ve koordineli bir şekilde yürütülmesi gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Büro çalışması ve arazi çalışmaları için nitelikli ek personele ihtiyaç vardır. Büro personelinin konu ile ilgili teorik ve pratik eğitim alması ve bilgisayar ve yabancı dil bilgisi yeterli olmayanlara yönelik eğitim verilmesi gerekmektedir. Çalışmada uluslararası danışmanlık hizmetlerine de ihtiyaç olacaktır.

e) Gerekli yatırımlar

Gerekli yatırım: insan kaynağı, gerekli alet ekipman, taşıt, bilgisayar (yazılım ve donanım olmak üzere) ve uydu görüntüsünden oluşmaktadır.

III. Takvim

Arazi kayıt sistemi ile ilgili gerekli yasal ve kurumsal düzenlemelere ilişkin çalışmalar kısa dönemde geliştirilecek ve orta dönemde sonuçlandırılacaktır. Arazi kayıt sistemine temel atlık olacak Tapu ve Kadastro bilgilerinin bilgisayar ortamında verilmesi için kısa ve orta vadeli olarak iki çalışma gerçekleştirilecektir:

Kısa Vade

Çiftçi kayıt sisteminin en önemli unsuru çiftçilerin sahibi olduğu taşınmazların ve taşınmaz niteliklerinin belirlenmesidir. Bu bilgiler tapu sicil kütüğü üzerinde mevcut bilgilerdir. Bilgilerin bilgisayar ortamına aktarılması gerekmektedir. Bu iş için kaynak temini durumunda hızlı bir çalışma ile 2 yıl gibi bir zamanda tüm sözel bilgiler bilgisayar ortamına taşınabilecektir. Keza, ihtiyaç duyulan mali kaynağın sağlanması halinde de tesis kadastro çalışmaları tamamlanmış alanlar için tüm tapu sicil bilgileri bilgisayar ortamına aktarılacaktır. Bu bilgilerden yasal olarak verilmesinde sakınca bulunmayan bilgiler çiftçi kayıt sistemine sürekli ve güncel olarak aktarılabilir.

Orta Vade

Tapu ve Kadastro Bilgi sisteminin kurulması ile tapu ve kadastro bilgilerinin sözel ve grafik tüm bilgileri bilgisayar ortamına aktarılacaktır. Sözel bilgilerin bilgisayar ortamına aktarılmasında sorun olmamasına karşın, grafik bilgiler için bazı sorunlar mevcuttur. Özellikle toprağın birim değerinin yüksek olduğu alanların tesis kadastro çalışmaları öncelikli olarak 1950-1970 yıllarında yapılmış fakat günümüz teknolojisi için yetersiz hale gelmiştir. Bu alanların grafik bilgilerinin bilgisayar ortamına aktarılması büyük sorun oluşturmaktadır. Yapılmış olan kadastro çalışmalarının yaklaşık yüzde 14'ü bu tür haritalardır. Bu nedenlerle TAKBİS kurulma çalışmaları için büyük finans kaynağı ve zamana ihtiyaç olacaktır. Bilgi sistemi kurulması ile diğer coğrafi bilgi sistemlerine tapu ve kadastro verileri sayısal olarak veri tabanında sunulabilecektir.

Öte yandan, kısa vadede tüm Türkiye uydu görüntüleri ile kapsanacak ve bu görüntülerin 1/100,000 ölçekli görüntü çıktıları üzerinden yapılacak görüntü yorumlama tekniklerine dayalı arazi kullanım/örtüsü sınıfları CORINE standartlarına bağlı olarak tespit edilecektir. Diğer taraftan, bu çalışma CBS ortamında tutulacak ve coğrafi veri tabanı tasarımı da yapılacaktır.

Orta vadede, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında bulunan sayısal ya da analog veriler incelenerek zamanla bu çalışmaya dahil edilecektir.

IV. Finansman

Yalnızca tapu sicile ait sözel bilgilerin bilgisayar ortamına aktarılmasının maliyeti,

- Donanım maliyeti : 25.911.100 Dolar
- Bilgi giriş maliyeti : 21.739.130 Dolar
- Toplam maliyet : 47.650.230 Dolar

olarak hesaplanmıştır. Ayrıca, uydu görüntüleri, makine teçhizat, yolluklar, tüketim malzemeleri vb. gibi harcamalar için de 500.000 Dolar maliyet öngörülmektedir.

- Türkiye genelinde kadastro işlemleri tamamlanmamış olan % 17 nispetindeki arazinin kadastro işlemlerinin tamamlanması için hazırlanan projenin maliyeti 125 milyon dolardır.

- TAKBİS Projesi yaklaşık 150 milyon dolarlık yatırıma ihtiyaç göstermektedir.

4.8.7. Kırsal Kalkınma Politikaları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de kırsal kalkınma sahasındaki mevcut çalışmalar, Güney Doğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi (GAP-BKİ) Teşkilatı tarafından yürütülen Güney Doğu Anadolu Projesi (GAP) ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde yürütülen muhtelif projelerden oluşmaktadır.

1. Güney Doğu Anadolu Projesi (GAP)

Kırsal kalkınma konusunda Türkiye’deki en kapsamlı proje GAP olup, Türkiye yüzölçümü ve nüfusunun yaklaşık yüzde 10’una tekabül eden Güney Doğu Anadolu bölgesini kapsamaktadır. GAP için 1999 yılı sonuna kadar 14 milyar Dolar harcama yapılmış bulunmaktadır. Projenin toplam maliyeti ise 32 milyar Dolar olarak öngörülmektedir.

Temel hedefleri, Güneydoğu Anadolu Bölgesi halkının gelir düzeyini ve hayat standardını yükselterek, bu bölge ile diğer bölgeler arasındaki gelişmişlik farkını ortadan kaldırmak, kırsal alandaki verimliliği ve istihdam imkanlarını artırarak, sosyal istikrar, ekonomik büyüme gibi ulusal kalkınma hedeflerine katkıda bulunmak olan GAP, çok sektörlü, entegre ve sürdürülebilir bir kalkınma anlayışı ile ele alınan ve dünyada uygulanmakta olan bölgesel kalkınma projelerinin en büyüklerinden birisidir.

Önceleri Fırat ve Dicle Nehirleri üzerinde sulama ve hidroelektrik enerji üretimine yönelik 13 büyük toprak ve su kaynaklarını geliştirme proje demetinin toplamı olarak planlanan ve kapsamında 22 baraj ve 19 hidroelektrik santralinin inşası öngörülen GAP, bugün bölgenin top yekun sosyoekonomik kalkınmasını hedefleyen, Fırat ve Dicle nehirleri üzerinde yapılmış öngörülen santraller ile sulama tesislerinin yanı sıra kentsel ve kırsal alt yapı, tarımsal alt yapı, ulaştırma, sanayi ve diğer sektörlerdeki yatırımları da içine alan, eğitim, sağlık, konut, turizm gibi, sadece Güneydoğu Anadolu Bölgesini değil tüm Türkiye’yi etkileyecek değişimleri beraberinde getirecek çok yönlü bir bölgesel kalkınma projesi olarak ele alınmaktadır.

Bölgede 2000 yılı itibarıyla Fırat ve Dicle havzalarında toplam 215.080 hektar alan sulamaya açılmış olup, 146.317 hektarlık alanda halen sulama şebeke inşaatı devam etmektedir. GAP’ın sulama projeleri tamamlandığında şimdiye kadar Türkiye’de devlet eliyle gerçekleştirilen sulama alanına eşit bir alan daha sulamaya açılacaktır. Böylece sulu tarım alanlarındaki artışa bağlı olarak ürün miktarı ve deseninde önemli değişiklikler olacağı hesaplanmıştır.

Şanlıurfa-Harran Ovaları’nda sulamaya geçilmeden önce toplam gayrisafi üretim değeri (GSÜD) 31,5 milyon Dolar ve aynı yılda yaratılan katma değer 18 milyon Dolardır. Kişi başına katma değer ise 596 Dolardır. 1995 yılında 30.000 hektar alanın sulamaya açılması ile elde edilen GSÜD 65,4 milyon Dolara yükselmiştir. Aynı yıl itibarıyla, toplam katma değer 49,8 milyon Dolar ve kişi başına katma değer ise 1.652 Dolardır. Hedef, GAP tamamlandığında 1,7 milyon hektar sulanan alan ve kişi başına 4.350 Dolar katma değer elde etmektir.

GAP’taki kırsal kalkınma programı, tarımsal çalışmalar ve araştırmaya yönelik sosyal projeler olarak iki kısımda irdelenebilir.

Mevcut Tarımsal Çalışmalar:

- GAP Bölgesi Sulama Kanallarındaki Suyun Regülasyonu ve İşletilmesi ile Su Tasarrufu Sağlayan Sulama Metot ve Teknolojileri Projesi
- Sulama Dışı Alanlarda Yürütülen Gelir Getirici Faaliyetler
- GAP Bölgesindeki Sulama Sistemlerinin İşletme-Bakım ve Yönetimi Projesi
- Tarımsal Araştırma ve Geliştirme Projesi Paketi II. Aşaması (Dünya Bankası kredisi kullanımını içermektedir)
- GAP Bölgesinde Tarımsal Mekanizasyon İhtiyaçları
- Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü

- Sözleşmeli Hayvancılık Projesi
- Yeni Sulama Metot ve Teknolojilerinin Tanıtılması ve Demonstrasyonların Kurulması Projesi

Mevcut Sosyal Projeler:

- GAP Bölgesi Toplumsal Değişme Eğilimleri Araştırması
- GAP Bölgesi Nüfus Hareketleri Araştırması
- GAP Bölgesinde Kadının Statüsü ve Kalkınma Sürecine Entegre Edilmesi Araştırması
- GAP Bölgesi Baraj Göl Aynasında Kalacak Yörelerde İstihdam ve Yeniden Yerleştirme Sorunlarının Araştırılması
- GAP Sulama Sistemleri İşletme Bakım Yönetim Projesi Sosyo-Ekonomik Çalışmalar
- Çok Amaçlı Toplum Merkezi (ÇATOM)

2. Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca Yürütülen Kırsal Kalkınma Faaliyetleri

Uygulaması Devam Eden Kırsal ve Bölgesel Kalkınma Projeleri

- Yozgat Kırsal Kalkınma Projesi
- Ordu-Giresun Kırsal Kalkınma Projesi
- Doğu ve Güney Doğu Su Havzaları Rehabilitasyon Projesi

Diğer Kırsal Kalkınma Faaliyetleri

- Eğitim ve Yayın Faaliyetleri
- Uygulanan ve Uygulaması Devam Eden Projeler
- Hazırlığı Tamamlanmış ve Onay Aşamasındaki Projeler
- Sivas-Erzincan-Tunceli Kırsal Kalkınma Projesi
- Gümüşhane-Bayburt-Rize Kırsal Kalkınma Projesi

Kırsal Kalkınmada Kadının Rolü ve Kırsal Alanda Yaşayan Kadınlara Götürülen Hizmetler

Kırsal Alandaki Kadınlara Götürülen Eğitim ve Yayın Hizmetleri:

- Ev Ekonomisi Eğitimi ve Yayın Faaliyetleri
- Gıdaların Çeşitli Yöntemlerle Muhafaza Edilmesi Eğitim ve Yayın Faaliyetleri
- Kadın Çiftçiler Tarımsal Yayın Projesi ve Eğitimi
- Uygulamalı Beslenme ve Sağlık Araştırma Projesi

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, GAP Bölge Kalkınma İdaresi, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı.

d) Nihai hedef

OTP'nin Ortak Tarım ve Kırsal Kalkınma Politikası olarak değişmeye başladığı dikkate alındığında, Türkiye'nin de kırsal kalkınma politikalarına özel bir önem vermesi gerekecektir.

Türkiye'de ana hatlarıyla belirlenmiş bir kırsal kalkınma politikası bulunmamaktadır. Bu bakımdan, ülke şartları göz önünde bulundurularak, AB'nin kırsal kalkınma politikalarına paralel olarak işleyebilecek bir kırsal kalkınma politikasının belirlenmesi gerekmektedir.

Bu doğrultuda öncelikle, kırsal kalkınma kavramı AB'de olduğu şekliyle ele alınmalıdır. Kırsal alanların sadece tarımla ilgili olan ve tarım nüfusunu barındıran alanlar olmadığı; sosyal, ekonomik, kültürel ve doğal kaynakları barındıran ekonomik bir bütün olduğu kabul edilmelidir. Zira, sadece tarıma ve tarımsal alt yapıya yönelik bir politikanın kırsal kalkınmada yeterli olamayacağı ve kırsal alanlardaki problemleri çözemeyeceği bilinmektedir. Bu yüzden günümüzde AB'nin kırsal kalkınma politikası, siyasi bir bütünlük içinde rahat hareket edilmesini sağlayacak şekilde zengin bölgeler ile geri kalmış bölgelerdeki gelişmişlik farklılığının giderilmesini amaçlamaktadır.

AB ile siyasi bir entegrasyonu amaçlayan Türkiye için de kırsal kalkınma politikaları, sosyal ve ekonomik dengelerin kurulması ve kültürel çeşitliliğin sağlanmasını amaçlayacak doğrultuda sosyal ve bölgesel politikalarla entegre edilmeli, kırsal alanlardaki tarıma ve tarım nüfusuna yarar sağlayacak şekilde yönlendirilmeli ve Türk tarımının temel sorunlarını gidermesine yardımcı olmalıdır.

Kırsal alanlarda kişi başına gelir diğer bölgelere göre düşüktür. Ayrıca yüksek oranda işsizlik görülmekte, kırsal alanlardan kentlere doğru yaşanan göç, kırsal alanlardaki nüfusun azalmasına ve kentlerdeki işsizlik oranının artmasına neden olmakta, sosyal bir problem yaratmaktadır. Kırsal alanlarda eğitim seviyesi düşük, sosyal hayat yok denecek kadar azdır. Özellikle, eğitilmiş genç nüfus kırsal alanlarda yaşamayı tercih etmemektedir. Bunun sonucunda, kırsal alanlarda, tarım dışındaki iş kollarında çalışanların sayısı da azalmaktadır. Kırsal alanlardaki bu spesifik problemlerin yanı sıra Türkiye'nin tarım sektörünün, tarımda istihdamın yüksek olmasına karşın tarımın milli gelire katkısının giderek düşmesi, tarımsal işletmelerin küçük ve parçalı olması gibi temel problemleri de göz önünde bulundurulmalıdır.

Bu problemlerin aşılması için işletmelerin modernleştirilmesi, mesleki eğitim sağlanması, ulaşım, eğitim, haberleşme gibi konularda yaşam koşullarının iyileştirilmesi, özellikle turizm alanında küçük ve orta ölçekli teşebbüsler kurularak yeni iş sahalarının oluşturulması gerekmektedir. Böylelikle, kırsal nüfus korunurken kırsal ekonominin ve onun faaliyet alanının genişletilmesi sağlanacaktır.

Bu çerçevede, kırsal kalkınma politikaları ile ilgili mevzuata uyum konusundaki hazırlıkların orta vadede tamamlanması amacıyla öncelikle, Türkiye'nin kırsal kalkınma politikasının ana hatları çizilmelidir. Bunun için, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından kırsal alanların potansiyel önemine göre belirlenmesi ve bu alanlarda tarım sektörü ile ilgili önceliklerin tespit edilmesi önem arz etmektedir. Zira, farklı kırsal bölgeler farklı sosyo-ekonomik potansiyele sahip olabileceğinden farklı politikaların oluşturulması gerekecektir. Böylelikle, Türkiye'nin kırsal kalkınma politikasının hedefleri, AB'nin kırsal kalkınma politikasına paralel olarak belirlenebilecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Kırsal kalkınma politikasına yönelik olarak hazırlanmış spesifik bir mevzuat mevcut değildir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB mevzuatı incelenerek gerekli mevzuatın hazırlanması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal yapının bu politikaları uygulayabilecek şekilde yeniden yapılandırılması gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB mevzuatının incelenmesi ve kırsal kalkınma politikalarının ve projelerin hazırlanması için personele ve eğitim programlarına ihtiyaç duyulmaktadır.

III. Takvim

Kısa vadede, ilgili kurumlarla birlikte düzenlenecek panel, seminer ve toplantılar sonucunda belirlenen kırsal kalkınma ilkeleri, sosyal, ekonomik ve bölgesel politikalarla entegre edilerek kalkınma projeleri hazırlanmalıdır.

Orta vadede ise, AB'den alınacak teknik ve mali yardımların desteği ile kısa vadede oluşturulan projeler hayata geçirilmelidir.

IV. Finansman

Sözkonusu projeler ve politikaların AB politikaları ile paralel yürütülmesini sağlamak amacıyla Topluluktan mali ve teknik destek alınmalıdır.

4.9. Ortak Balıkçılık Politikası

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye 8.333 km kıyı uzunluğu ile 25 milyon hektar kullanılabilir deniz alanına sahiptir. 1,3 milyon hektar alan büyüklüğünde 1.118 adet iç su kaynağı ve 177.714 km uzunluğunda nehirleri bulunmaktadır. Büyük su potansiyeline rağmen, Türkiye'de denizlerden avcılıkla yapılan üretim, kıyı balıkçılığına dayanmakta olup, gerekli altyapı tamamlanamadığından açık deniz balıkçılığına geçilememiştir. Denizlerden elde edilen üretim kirlilik, ekolojik değişimler ve aşırı avlanma sonucunda giderek azalmaktadır. Denizlerdeki balık stoklarının belirlenmemiş olması nedeniyle yıllık avlanabilir miktar ile avcılık filosu arasında bir ilişki sağlanamamıştır. Bu nedenle bir kota uygulaması söz konusu değildir. Ancak getirilen avlanma yasakları ve sınırlamaları ile su ürünleri stokları korunmaya çalışılmaktadır. 1997 yılından itibaren balıkçılık filosundaki artışı önlemek amacıyla yeni gemilere ruhsat verilmemektedir. 12 metreden büyük balıkçı gemilerinde ise avlanan ürünlerle ilgili olarak kayıt sistemine geçilmiştir. Diğer taraftan, yetiştiricilikle yapılan üretim artmaktadır.

Türkiye'de 1999 yılında üretilen 636 bin ton su ürünlerinin yüzde 80'i denizlerden, yüzde 10'u iç sulardan, yüzde 10'u yetiştiricilik yoluyla (yüzde 60'ı iç sulardan, yüzde 40'ı denizlerden) elde edilmiştir.

Sektörün gelişmesini sağlamak üzere, aşağıda belirtilen konular genel bütçeden finanse edilmektedir:

- Balıkçı barınağı inşaatları (halen 165 adedi balıkçı barınağı olmak üzere toplam 274 adet balıkçılık kıyı yapısı bulunmaktadır),
- Denizlerde ve iç sularda yürütülen araştırma faaliyetleri,
- Su ürünleri koruma ve kontrol hizmetleri,
- Ziraat Bankası tarafından üreticilere verilen krediler. Bunlar avcılık kredileri, yetiştiricilik kredileri ve sanayi kredileri olarak üç grupta toplanmaktadır. Üreticilerin, yatırım (balıkçı teknesi, tesisler için taşınmaz malzemeler), işletme (yavru, yem, kira, personel v.b.) ve elde edilen ürünlerin pazarlanması için gerekli giderlerinin karşılanması da bu kredilerin kapsamındadır.
- Halen 4 adet su ürünleri kooperatifleri birliği ile 300'ün üzerinde kooperatif, üretici organizasyonu olarak hizmet vermektedir. Ancak merkez birlikleri veya üretici birlikleri anlamında bir örgütlenme mevcut değildir.

Halen uygulanmakta olan Su Ürünleri Kalite Kontrol Sistemi içerisinde çift kabuklu yumuşakçalar, taze, soğutulmuş ve işlenmiş balıkçılık ürünleri, kültür ürünleri için üretim aşamasından ihracat aşamasına kadar yapılacak tüm denetimler ve belgelendirmeler, izleme programları ve analizler de dahil olmak üzere, disipline edilmiş ve netleştirilmiştir.

Balık toptan ve perakende pazarları teknik ve idari açıdan yeterli düzeyde değildir. Fiyat pazar destekleme anlamında herhangi bir müdahale sistemi ve kaynağı mevcut değildir. Kaliteli ve sağlıklı ürünler elde etmek

için son yıllarda önemli gelişmeler kaydedilmiştir. Özellikle su ürünleri işleme ve değerlendirme sanayii içinde ihracata yönelik faaliyette bulunan tesisler (73 adet) AB kriterlerine uygun üretimde bulunmaktadır.

2001-2005 yıllarını kapsayan ve Türkiye'nin gelecek beş yıl içindeki önceliklerini belirleyen VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda sektörle ilgili temel amaç, su ürünleri kaynaklarının korunarak sürdürülebilir kullanımı ilkesi çerçevesinde, üretimin artırılması olarak belirlenmiştir.

Bu amaç çerçevesinde, etkin bir koruma ve kontrol sisteminin oluşturulması ile denizlerdeki ve iç sulardaki doğal ortamların korunması, kontrolü ve geliştirilmesi sağlanacak, kaynakların rasyonel kullanımı ile ilgili tedbirler alınacaktır. Yetiştiricilikle yapılan üretimin çevre, turizm, orman, ulaştırma ve diğer ilgili sektörlerle etkileşimi dikkate alınarak geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına önem verilecektir. Ayrıca, gerekli altyapı tamamlanarak açık deniz balıkçılığına geçilecek, bu konuyla ilgili uluslararası anlaşmaların yapılması için girişimlerde bulunulacaktır.

Türkiye'nin iç su kaynaklarının rasyonel olarak kullanılması amacıyla ekolojik ve limnolojik özellikleri belirlenecek, ortama uygun ve ekonomik değeri yüksek türlerin yetiştirilmesi için balıklandırma faaliyetleri yönlendirilecektir. Özellikle GAP Bölgesindeki su ürünleri potansiyeli değerlendirilecektir.

Balıkçılık istatistik yöntemleri yeniden değerlendirilerek uluslararası normlara uygun hale getirilecektir. Avlanma teknikleri ekolojiyi ve hedef olmayan türleri koruyacak seçicilikte geliştirilecektir.

Denizlerden elde edilen üretimde görülen azalma eğiliminin önlenmesi ve kaynakların korunarak üretimin artırılması amacıyla, stok büyüklüklerinin ve yıllık avlanabilir miktarın belirlenmesine yönelik araştırma faaliyetlerinin sürekli ve uygulamaya dönük olarak gerçekleştirilmesi sağlanacaktır. Kaynak yönetim politikaları oluşturularak, stoklar ile balıkçılık faaliyetleri arasındaki korelasyon kurulacaktır. Bunlara ilaveten sektörde pazarlama altyapı eksiklikleri giderilerek, pazar koşullarının öngördüğü düzenlemeler yapılacaktır.

Özellikle teknelerde uygulanan kayıt sistemlerinin pazarlama kanallarında da işlerlik kazanmasına öncelik verilecektir.

Kaliteli ve sağlıklı ürünler elde etmek için, su ürünleri işleme ve değerlendirme tesislerinde gerçekleştirilen ve AB direktifleri ile uyumlu olan teknik ve hijyenik şartlar, ülke genelindeki tüm su ürünleri işleme ve değerlendirme tesislerinde, balıkçı gemilerinde, pazarlama ve sanayide uygulanacaktır.

Sonuç olarak, Türkiye'de sektördeki yapısal tedbirlerin uyumlaştırılması yönündeki çalışmalar, gerekli mevzuat çalışmaları öncelikli olmak üzere ihtiyaç duyulan finansman kaynağının sağlanması, üreticilere teknik eğitimin verilmesi ve bu sistemin koordinasyon içinde yürütülmesini sağlayacak olan güçlü bir yapılandırmanın oluşturulmasıyla gerçekleştirilecektir.

Bu amaçlara ulaşmak için gerekli mali ve teknik destek Topluluk tarafından Türkiye'ye sağlanmalıdır.

İdari Yapılanma

Halen Tarım ve Köyişleri Bakanlığında su ürünleri avcılığı, alt yapılar, kalite kontrol, işleme sanayii ve pazarlamaya yönelik hizmetler Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü, su ürünleri yetiştiriciliği ile ilgili hizmetler Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü bünyesinde daire başkanlıkları seviyesinde yürütülmektedir. Su ürünleri araştırmaları ise Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğüne yürütülmektedir. Bakanlığın su ürünleri araştırmaları ile ilgili 4 adet araştırma enstitüsü, 2 adet üretim istasyonu bulunmaktadır. Genel Müdürlüklerin taşra teşkilatları bulunmayıp, hizmetler Bakanlık il ve ilçe müdürlüklerince gerçekleştirilmektedir.

Koruma ve denetim hizmetleri için özel bir idari yapılanma bulunmamakta, bu görevler il ve ilçe müdürlüklerinde istihdam edilen su ürünleri elemanları ve denizlerde Sahil Güvenlik Komutanlığı birimleri tarafından yürütülmektedir. Avrupa Birliğinde uygulanan Toplam Avlanabilir Balık Miktarının (TACs) belirlenmesi ve kota tahsislerinin yapılması, hem stok tahmini çalışmalarını hem de belirlenecek kotaların dağıtımını ve idaresini gerektirecektir. Bu çalışmalar için mevzuatımızda hukuki imkan bulunmakla birlikte ilave idari, mali, teknik kaynaklara ihtiyaç vardır. Denetim hizmetleri, öncelikle alt yapıyı (kontrol gemisi, uydudan izleme vb. gibi), bu hizmetleri yürütecek özel eğitilmiş personeli, bu personelin çalışma esas ve usullerini belirleyen ayrı bir mevzuatı ve balıkçı gemilerini izleyen bir sistemi gerektirmektedir. Bu anlamda Türkiye'de böyle bir sistem mevcut değildir. Söz konusu sistemi oluşturmak amacı ile 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılması için girişimlerde bulunulmuş ancak birçok bakanlığın olumlu görüş vermemesi sonucunda gerekli düzenleme gerçekleştirilememiştir. Halihazırda denetim hizmetleri, Bakanlığa bağlı yaklaşık 15 adet kontrol teknesi ve Sahil Güvenlik Komutanlığına bağlı 60 adet kontrol botu ile yürütülmektedir.

50 bin su ürünleri üreticisinden yaklaşık 15 bini 300 civarında su ürünleri kooperatifinde örgütlenmiştir. Bu kooperatiflerden yaklaşık 60'ı halen mevcut olan 4 birliğe ortaktır. Bakanlık bünyesinde özel olarak su ürünleri kooperatiflerine yönelik bir birim bulunmamakla birlikte, Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü tarımsal amaçlı kooperatiflerle ilgili 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu çerçevesinde su ürünleri kooperatiflerine yönelik hizmetleri yürütmektedir. Bunun yanında ayrıca su ürünleri üreticilerinin meslek örgütü olarak vakıf ve dernekler de bulunmaktadır. Bu şekildeki üretici örgütlenmesi AB ile uyumlu görülmektedir. Diğer taraftan AB'de uygulanan "Balıkçılık Ürünlerinde Rehberliğe İlişkin Mali Araç" (FIFG) ve "Yıllık Rehberlik Programı" (MAGP) yapısal programlarını uygulayacak bir idari yapı ve mevzuat bulunmamaktadır.

Filo Kayıtları

Su ürünleri avcılığında bulunacak balıkçılar ve balıkçı gemileri için 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun 3'üncü ve Su Ürünleri Yönetmeliğinin 4 ve 5'inci maddeleri gereğince ruhsat tezkeresi alınması zorunlu olup, bu tezkereler Bakanlık İl Müdürlükleri tarafından düzenlenmekte, kayıt defterlerine işlenmektedir. Bu kayıtların bilgisayar ortamına aktarılarak, veri tabanı oluşturulması için yapılan bir çalışma tamamlanmak üzeredir. Halen yaklaşık 17 bin adet balıkçı gemisi kayıt altında bulunmaktadır. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca, AB mevzuatında da yer alan su ürünleri avcılığı ile ilgili gemi kayıt sistemine (avlanan ürünün miktarı, avlandığı yer, türü vb gibi) geçilmesi amacı ile 1,500 civarındaki 12 metre ve daha büyük tekneleri kapsayan pilot bir çalışma yürütülmektedir. 2001 yılı sonu itibarıyla bu çalışma tüm balıkçıları kapsayacak şekilde genişletilmesi öngörülmektedir. Ayrıca, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ve Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yürütülen mevcut su ürünleri istatistik sisteminin AB standartlarına uygun olarak yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Pazarlama Politikaları

Su ürünleri Türkiye'de balıkçı barınaklarında, balık hallerinde, satış merkezlerinde, bazen de doğrudan işleme değerlendirme tesislerine ulaşarak halka sunulmaktadır. Halihazırda Büyükşehirlerde 1580 sayılı Belediye Kanunu çerçevesinde balık hallerinde bir satış sistemi ile organize veya disipline edilmektedir. Ayrıca 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununa dayanılarak çıkarılan Balıkçı Barınakları Yönetmeliğine göre bir kısım su ürünleri ilgili pazarlara ulaştırılmaktadır. Diğer taraftan, avcılık sonrası teknelerden doğrudan fabrikalara giden ürünlerle ilgili olarak Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca yapılan düzenlemeler mevcuttur.

Bu dağınıklığı gidermek ve konuyu disipline etmek amacıyla, Su Ürünleri Kanununun 26'ncı maddesi uyarınca bir çalışma başlatılarak Su Ürünleri Toptan ve Perakende Satış Yerleri Yönetmeliği taslak haline getirilmiştir. Hazırlanan bu Yönetmeliğin 2001 yılı sonuna kadar AB mevzuatı ile uyumlu bir şekilde uygulamaya geçirilmesi planlanmaktadır. Bu yönetmelikle, yapılacak düzenlemeler daha çok pazarlama kanallarının yapısına, işleyişine ve teknik ve hijyenik şartlarının oluşturulmasına yönelik bir çalışma olup, herhangi bir fiyat müdahale unsuru taşımamaktadır.

Pazara sunulan ürünlerin boy standartları avlanma yasakları düzenlemelerine paralel olmak zorundadır. Belirli boydan küçük su ürünlerinin avlanması yasak olduğu gibi pazara sunulması da yasaktır. Boy sınırlamaları genellikle AB'nin standartları ile uyumlu bulunmaktadır. Diğer taraftan, pazara sunulan ürünlerde tüketim açısından bir olumsuzluk olduğunda veya müdahale gerektiren durumlarda 1380 sayılı Su Ürünleri Kanununun 34'üncü maddesi gereği su ürünlerine el konulmakta, hazırlanan rapora göre tüketime uygun olmayanlar imha edilmektedir. Ayrıca, ilgili kişiler hakkında gerekli yasal işlemler uygulanmaktadır.

Pazar bilgilerinin toplanması ile ilgili bir sistem bulunmakla birlikte bu sistem AB sistemi ile uyumlu değildir. Sistem, avlanan ürünlere ilişkin bilgileri pazara sunulmadan önce ilk karaya çıkış noktalarında yetkililere verilmesini öngörürken, Türkiye'de pazar bilgileri daha çok balıkhanelerden ve satış merkezlerinden toplanmaktadır. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca 12 metrenin üzerindeki teknelerde başlatılan Jurnal Sistemi ile kayıtların karaya çıkış noktalarında tutulması bir ölçüde sağlanmıştır. Türkiye'de merkezi referans fiyat rejimi bulunmamaktadır. Buna ilişkin olarak da bilgi akışını sağlayan bir sistem mevcut değildir.

Kalite Kontrol

Türkiye'de halihazırda su ürünlerinde uygulanan kalite kontrol sistemine yönelik faaliyetler AB mevzuatı ile uyumlu olarak sürdürülmektedir. Bakanlık merkez ve taşra birimleri iyi organize olmuş, tesisler teknik ve alt yapı olarak iyi bir durumdadır. Laboratuvarlar alt yapı olarak yeterli bir durumda olup, tutulan kayıtlar takip

edilebilirlik özelliğine sahiptir. Bunun yanısıra, Bakanlık denetçilerine ve tesis çalışanlarına yönelik eğitim çalışmalarına gerek duyulmaktadır. Laboratuvarlarda ise AB'nin "Good Laboratory Practice" şartlarına uygun kendi iç talimatları oluşturulmalı, tesislerde hijyen konusunda personel eğitime tabii tutulmalıdır. Bakanlık konuya ilişkin çalışmaların aksatılmadan titizlikle yürütülmesi ve ülke genelinde aynı standardı sağlama yönünde çalışmalarını sürdürmektedir.

Su Ürünleri Yetiştiriciliği

Bütün dünyada avcılık yoluyla elde edilen balık miktarının üst sınırına ulaşıldığı, bundan sonra artan nüfusun balık ihtiyacının yetiştiricilikten (aquaculture) karşılanacağı yaygın olarak kabul edilmektedir. Bu sektör Türkiye'de de son yıllarda hızla gelişmiş olup, toplam balık üretiminin yüzde 10'u yetiştiricilikten elde edilmektedir. Ayrıca mevcut balık çiftliklerinin sayısı 1.646'ya ulaşmıştır. Özellikle deniz balıkçılığı yetiştiriciliğinde kullanılan alanların aynı zamanda turizm sektörüne de uygun olması ve su ürünleri konusunda mevcut yasanın ihtiyacı karşılamaması nedeniyle büyük bir sıkıntı yaşanmaktadır.

Yetiştiricilikten elde edilen deniz ürünlerinin (çipura ve levrek) yaklaşık yüzde 80'i AB ülkelerine ihraç edilmektedir. AB ülkelerinin titizlikle üzerinde durduğu kalite kontrol çalışmaları esasen balığın yetiştirme aşamasında başlamaktadır. Çok sayıdaki balık çiftliğinin etkin bir şekilde kontrolü, tesis sahibi ve çalışanlarının eğitimi için etkin bir idari yapı gerektirmektedir.

Türkiye'deki balık çiftlikleri genellikle kapasitelerinin küçük olması ve kırsal kesimde bulunmaları nedeniyle ürünlerinin büyük bir kısmını kendileri pazarlamaktadırlar. Ancak normal şartlarda elde edilen ürün balık hallerine ulaşmaktadır. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının pazar zinciri ve fiyatlar üzerinde herhangi bir müdahalesi söz konusu değildir. Ancak satış yerlerinin hijyen şartları konusunda Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının çalışmaları vardır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuat listesi Cilt II'de verilmektedir..

c) Sorumlu kuruluş

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

1971 yılında yürürlüğe giren 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu ve 1986 yılında bu Kanuna tadil getiren 3288 sayılı Kanun ile su ürünleri sektörel faaliyetleri, ana görev olarak Tarım ve Köy İşleri Bakanlığına verilmiştir. Ancak su ürünleri sektörü ile ilgili görev, yetki ve sorumluluk çeşitli kuruluşlar arasında dağılmıştır. Bu yapılanma sektörün gelişmesini ve dünyadaki dinamizmi yakalamasını önlemektedir.

Balıkçılık istatistikleri 53 sayılı Devlet İstatistik Enstitüsü Kuruluş Kanunu çerçevesinde toplanmaktadır. Standartlar, 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsü Kanunu ile belirlenmektedir. Kıyı güvenliği ise 2692 sayılı Sahil Güvenlik Kanunu ile düzenlenmiştir. Balıkçılık Kooperatifleri 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu çerçevesinde faaliyette bulunmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Öncelikle, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının kuruluş ve görevleri hakkındaki 441 sayılı Kanun Hükmündeki Kararıyla değişiklik yapılarak, Su Ürünleri Genel Müdürlüğü'nün kurulması gerekmektedir.

1380 Sayılı Su Ürünleri Kanunu, Türkiye'de yapısal düzenlemelerin dayandığı temeldir. Buna bağlı olarak her yıl çıkarılan sirkülerle avcılığın kontrol altında ve doğal kaynaklar tahrip edilmeden yapılması hedef alınmaktadır. Ancak, mevcut sistem, kota uygulamaları ve yıllık avlanabilir miktar tespiti, AB'de uygulanan sistemlerle uyumlu değildir. Bu konuda uyumlaştırma çalışmalarının yapılabilmesi, 1380 sayılı Kanun ile buna bağlı Yönetmelik ve Sirkülerde yapılacak olan düzenlemeler ve bu uyumlaştırmaların temelini

oluşturacak araştırmaların tamamlanması ile gerçekleştirilebilecektir. Bununla beraber, aynı düzenleme kapsamında 2692 sayılı Sahil Güvenlik Kanununun da değerlendirilmesi gerekmektedir.

Su rnlerinin, kalite kontrollerinin yapılması ve uluslararası pazar standartlarına uygun üretim sağlanması sektör öncelikleri arasındadır. Bu çerçevede, halen Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca yapılan kontrol faaliyetlerinin etkinleştirilmesi amacıyla, 1380 sayılı Su rnleri Kanununun ilgili maddelerinin değiştirilmesi ile Su rnleri Yönetmeliğinin tekrar düzenlenerek, konuyla ilgili düzenlemelerin AB mevzuatıyla uyumlu hale getirilmesi gerekmektedir. Buna ilaveten, Su rnleri Fonu Kurulması için 1380 sayılı Kanuna bir madde eklenmesi önem arz etmektedir.

Ayrıca, pazarlanan su ürünleri spesifikasyonlarının AB'ye uyumlu olmasını sağlamak üzere 132 sayılı Türk Standartları Enstitüsünün Kuruluş Kanununda düzenlemeler gerçekleştirilmelidir. Yine ortak pazar organizasyonu düzenlemeleri kapsamında, üretici örgütlenmeleri ile ilgili yasal mevzuatı ve uygulamaları uyumlaştırma çalışmaları kapsamında incelenmelidir. Bu çerçevede, 1163 sayılı Kooperatiflerin Kurulması ile ilgili kanunun yeniden değerlendirilerek düzenlenmesi gerekmektedir. Bunların yanı sıra, Türkiye su ürünleri sektöründe fiyatlandırma sistemi ile ilgili herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır.

Koruma kontrol görevlerini yürütecek şekilde donatılmış yetkili birimlerin kurulması, bu amaçla 1380 sayılı kanunun 33'üncü maddesinin yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Taraması yapılan balıkçılık ile ilgili toplam 284 Topluluk mevzuatının 16'sı Türk mevzuatı ile uyumlu, 1 Türk mevzuatı ise uyum sürecindedir. Bu alışmalar kapsamında 2 direktif Su rnleri Yönetmeliği ile düzenlenmiştir. Diğer direktif uyumları genelgeler ile düzenlenmiştir. 42 mevzuat için uyum ihtiyaı vardır. 38 mevzuat için mukabil Türk mevzuatı yoktur ve 187 mevzuat sadece Topluluk yesi ülkeleri bağlamaktadır. Söz konusu farklılıkları gidermek amacıyla Türk mevzuatında gerekli değişiklikler ve ilaveler yerine getirilmelidir.

Öte yandan, idari yapılanma konusunda Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca hazırlanan üretici örgütlenmesine ilişkin kanun tasarısının bir an önce yasalaşması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Su rnleri sektörel faaliyetleri, ana görev olarak Tarım ve Köyişleri Bakanlığına verilmiştir. Ancak su ürünleri sektörü ile ilgili görev, yetki ve sorumluluk çeşitli kuruluşlar arasında dağılmış olup koordinasyon eksikliği yaşanmaktadır. Sektördeki faaliyetlerin etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla, merkez ve il teşkilatındaki yapılanmanın etkinliği ve uyumu göz önüne alınarak Tarım ve Köyişleri Bakanlığının yeniden yapılandırılması gerekmektedir.

Topluluk mevzuatının uygulamaya konulabilmesi için Bakanlığın merkez ve taşra teşkilatının bu mevzuatı uygulayabilecek niteliğe kavuşturulması gerekmektedir. Bu amaçla merkezde su ürünleri ile ilgili birimlerin güçlendirilmesi ve koordinasyonun etkinleştirilmesi, özellikle balıkçılık faaliyetlerinin yoğun olduğu illerde ise konu ile ilgili birim oluşturulması gerekmektedir. Her ne kadar Bakanlık tarafından TBMM'ye sunulan Tarımda Yeniden Yapılanma Kanun Tasarısı içerisinde Su rnleri Genel Müdürlüğünün kurulması hususu öngörülmüşse de, bu yapılanma, taşra teşkilatı anlamında su ürünleri hizmetlerinin yürütülmesi için yeterli değildir. Su rnleri taşra teşkilatının, bölge, deniz veya gl havzası anlamında örgütlenmesi gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyaı

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı başta olmak üzere, ilgili kamu kuruluşlarının ve sivil toplum örgütlerinin Topluluk müktesebatını yerine getirebilecek şekilde yeterli sayı ve nitelikte elemanlarla güçlendirilmesi gerekmektedir. Merkez teşkilatı için 200 teknik (mühendis, veteriner, biyolog), 50 idari (şoför, hizmetli, daktilo, personel, evrak) personele, taşra teşkilatı için ise 1,100 teknik ve 200 idari personele ihtiyaı vardır. Bu kuruluşlardaki elemanların Topluluk müktesebatının üstlenilmesi ve uygulanması ile ilgili olarak ilave eğitim almaları sağlanmalıdır.

e) Gerekli yatırımlar

Balıkçılık alt yapısının geliştirilmesi için belirli yatırımların gerçekleştirilmesine ihtiyaç vardır. Ayrıca, araştırma faaliyetlerinin, koruma kontrol hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla 40 adet yeni kontrol teknesi alımı, uzaktan algılama sistemi kurulması, bilgisayar ağı kurulması, denetim ekipmanı sağlanması gibi yatırımlara ihtiyaç duyulmaktadır.

III. Takvim

Kısa dönemde denetleme ve kontrol önlemleri yoluyla balıkçılık piyasasının yapısal gelişmesini izleyecek idari yapının kurulması ve balıkçılık filosu kayıtlarının iyileştirilmesi sağlanmalıdır.

Orta vadede ise, Ortak Balıkçılık Politikasının uygulanabilmesi için hazırlıkların tamamlanması sağlanmalı ve balıkçılık ürünlerinin kalite standartlarının ve güvenilirliğinin iyileştirilmesi yönündeki faaliyetlere devam edilmelidir.

IV. Finansman

Yukarıda belirtilen çalışmaların gerçekleştirilebilmesi için takribi 15 milyon Dolarlık bir finansmana ihtiyaç duyulmaktadır.

4.10. Ortak Taşımacılık Politikası

4.10.1. Ulaştırma (Genel-Altyapılar)

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

AB-Türkiye Ortaklık Konseyinin Gümrük birliğinin işleyişine ilişkin 1/95 numaralı Kararına ekli İlike Kararı, ulaştırma alanındaki işbirliğinin geliştirilmesini ve sektörel işbirliğinin artırılmasını öngörmekte, hizmetlerin kalite ve verimliliğini artırmak amacıyla, Türkiye'deki demiryolu ve inşaat mühendisliği ile ilgili yetkili kurum ve kuruluşlara teknik yardım sağlanmasının önemini vurgulamaktadır. Sektörde işbirliğinin geliştirilmesine yönelik olarak kombine taşımacılığın desteklenmesi ve ulaştırma şebekelerinin geliştirilmesi ve iyileştirilmesinde Türkiye'nin katılımının hangi yollarla sağlanabileceği konuları, Kararda üzerinde durulan hususların başlıcaları arasında yer almaktadır.

Türkiye kendi ulaştırma mevzuatını AB ile yakınlaştırma konusunda gerekli çalışmaları on yıl önce başlatmış bulunmaktadır. Bu çerçevede, karayolu ulaştırması sektörü mevzuatı üzerindeki çalışmalar, pazara erişim prosedürleri, güvenlikle ilgili kurallar ile sosyal ve mesleki koşullar başta olmak üzere sürdürülmekte olup, alt sektör bölümünde ayrıntılı olarak açıklandığı üzere bazı somut gelişmeler sağlanmıştır. Demiryolu ulaştırması sektöründe, demiryollarının yeniden yapılandırılması hususundaki çalışmalar devam etmektedir. Havayolu ulaştırması sektöründe ise, 1980 yılında başlatılmış bulunan serbestleştirme süreci sektördeki gelişmelerin çerçevesini çizmektedir. Denizyolu ulaştırmasında, seyrüsefer güvenliği, deniz kirliliğinin önlenmesi, tehlikeli maddelerin taşınması gibi hususlara ilişkin mevzuat, IMO tarafından uluslararası düzeyde hazırlanan ya da yürürlüğe konulan mevzuat ile büyük ölçüde uyumlu hale getirilmiş olmasına karşın, yönetsel etkinlikler hususundaki uyumlaştırma çalışmaları devam etmektedir.

Türkiye, Pan-Avrupa Ulaştırma Koridorlarına ilişkin son on yıl içerisinde gerçekleştirilen etkinliklere aktif olarak katılımda bulunmuştur. Ancak Türkiye, 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı ve Avrupa Birliği Komisyonunun "Türkiye için Avrupa Stratejisi"ndeki hedeflere karşın Ulaşım Koridorlarının temel planlama platformu olan TINA'ya katılmamıştır. Ayrıca, Türkiye'nin 2000 yılı itibarıyla TINA'nın yerini alacak olan ISPA'ya (Katılım Öncesi Altyapı Desteği) olan katılım başvurusu geri çevrilmiştir. Bir diğer önemli husus, Türkiye'nin doğal uzantısını oluşturduğu TRACECA (Avrupa-Kafkasya-Asya Ulaşım Koridoru) ile bütünleşme girişimidir. Avrupa Birliği Türkiye'nin TRACECA Programına tam üye olmasını önermiş olup, bu amaç doğrultusunda Türkiye bir Ulusal Komite oluşturmuş ve bir Ulusal Temsilci atamıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Denizcilik Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun

b) Gerekli kurumsal değişiklikler

Altyapı ile ilgili kuruluşların tek çatı altında toplanması

4.10.2. İç Ulaşım

4.10.2.1 Karayolu Ulaştırması

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ülkemizde karayolu taşımacılığı, şehirlerarası taşımalarda yolcuda yüzde 96 ve yükte yüzde 89'a varan payı ile toplam taşımaların oldukça önemli bir bölümünü oluşturmaktadır.

Yurtiçi ve uluslararası taşımalar, araç siciline kayıtlı toplam 8,8 milyon araç ile gerçekleştirilmektedir. Bölgesinin en büyük filoları arasında yer alan uluslararası taşıma filomuz toplam 27 bin araçtan oluşmaktadır. Bu filonun içerisinde AB tarafından zorunlu standart haline getirilen EURO-1 ve EURO-2 normlarına sahip araç sayısı 16.000 civarındadır.

Yurtiçi ve uluslararası karayolu taşımacılığı tamamen özel sektör tarafından gerçekleştirilmekte olup, pazara girişi engelleyen herhangi bir kısıtlama bulunmamaktadır.

Taşıma ücretleri piyasa koşullarında serbestçe belirlenmekte tarifeli taşımalar(yurtiçi yolcu), Ulaştırma Bakanlığının onayına tabi olmaktadır. Bakanlık 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevlerine İlişkin Yasa kapsamında, gerektiğinde, fiyatlara alt ve üst sınır koyabilmektedir.

Bugün itibarıyla yurtiçi yolcu ile uluslararası yük ve yolcu taşımacılığı yönetmeliklerle düzenlenmiş durumdadır. Karayolu taşımacılık pazarı mevcut yönetmeliklerle aşağıdaki şekilde düzenlenmiştir;

Karayoluyla Yapılan Yurtiçi Yolcu Taşımacılığı

Karayoluyla yapılan ulusal yolcu taşıma hizmetlerinin düzenli ve güvenli hale getirilmesi, taşıma işlerinde taşımacılık ve acentelik yapacak gerçek ve tüzel kişilerin yeterlik ve çalışma şartları ile denetim esasları ve bu konulardaki yetki ve sorumluluklar 8 Eylül 1994 tarih, 22045 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Karayoluyla Şehirlerarası Yolcu Taşımaları Hakkında Yönetmelik" ile düzenlenmiştir.

Buna göre, taşıma mesafesi 100 km'ye kadar olan şehirlerarası yolcu taşımaları ile aynı il sınırları içerisindeki yerleşim noktaları arasında yapılacak yolcu taşımaları bu Yönetmelik kapsamı dışında bırakılmış olup, ilgili Valiliklerce düzenlenmesi esası getirilmiştir.

Yetki belgesi almak isteyen gerçek ve tüzel kişilerin kendi adına kayıt ve tescil edilmiş en az üç adet otobüse, taşıma kooperatiflerinin ise ortakları adına kayıt ve tescil edilmiş en az beş adet otobüsün kullanma hakkına sahip olmaları, taşımada kullanılacak otobüslerin on yaşından, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca onaylanmış teknik yeterlilik raporuna göre ise yirmi yaşından büyük, kapasitesinin yirmibeş koltuktan az olmaması gerekmektedir.

Karayolu İle Yapılan Yurtiçi Eşya Taşımacılığı

Yurtiçi karayolu taşımacılığı, özellikle yük taşımacılığı, az araca sahip küçük işletmeciler tarafından gerçekleştirilmektedir.

Karayoluyla eşya taşımacılığı ve bu konuda acentelik, taşıma işleri komisyonculuğu konularını düzenleyen yasal mevzuat bulunmamaktadır. Şartlar tamamen serbest piyasa ekonomisi kuralları içinde oluşmaktadır. Ancak bu konudaki şikayetler Ulaştırma Bakanlığınca ve bağlı Bölge Müdürlüklerince takip edilmektedir.

Karayoluyla Yapılan Uluslararası Yolcu Taşımacılığı

Karayoluyla uluslararası yolcu taşımacılığı yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişiler Ulaştırma Bakanlığından "B" türü taşımacı yetki belgesi almak mecburiyetindedir.

Uluslararası yolcu taşımacılığı yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişilerin kendi adına kayıt ve tescil edilmiş en az beş adet otobüse sahip olmaları, bu otobüslerin sekiz yaşından, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca onaylanmış teknik yeterlilik raporuna göre ise oniki yaşından büyük, kapasitesinin kırk koltuktan az olmaması gerekmektedir.

Karayoluyla uluslararası yolcu taşımacılığı konusunda acentelik, eşya taşımacılığı konusunda acentelik ve/veya komisyonculuk yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişiler Ulaştırma Bakanlığından, yolcu taşımacılığı konusunda "F" türü (acentelik), eşya taşımacılığı konusunda "G" türü (acentelik) ve "H" türü (komisyonculuk) yetki belgesi almak mecburiyetindedir.

Karayolu İle Yapılan Uluslararası Eşya Taşımacılığı

Karayoluyla uluslararası eşya taşımacılığı yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişiler, Ulaştırma Bakanlığından "C" türü Taşımacı Yetki Belgesi almak mecburiyetindedir.

Uluslararası eşya taşımacılığı yetki belgesi almak isteyen gerçek ve tüzel kişilerin, kendi adına kayıt ve tescil edilmiş en az on adet taşıta ve 300 ton istiap haddinde taşıt filosuna sahip olmaları, taşıtların yaşının onbeş yaşından büyük, istiap haddinin on tondan küçük olmaması gerekmektedir.

Transit Taşımalar

Türkiye üzerinden karayoluyla transit; demiryolu, denizyolu, havayolu ile gelip karayolundan üçüncü ülkelere ve Türkiye'den veya Türkiye'ye karayolu ile yapılan taşımaları düzenlemek ve denetlemek amacıyla hazırlanan "Karayoluyla Uluslararası Eşya ve Yolcu Taşıma Esasları" 5 Haziran 1980 tarih, 8/984 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile onaylanarak yürürlüğe konulmuştur.

Eğitim Faaliyetleri

Karayoluyla Uluslararası Yolcu ve Eşya Taşımaları Hakkında Yönetmelik hükümleri uyarınca, uluslararası yolcu ve eşya taşımacılığında, özmal ve kiralık taşıtlarda çalıştırılacak sürücülerin, uluslararası taşımacı derneklerinin açacağı eğitim kurslarından geçmesi ve Ulaştırma Bakanlığınca onaylanan sertifika alma mecburiyeti bulunmaktadır.

Uluslararası tehlikeli madde taşımacılığı konusunda, Uluslararası Nakliyeciler Derneği ve Uluslararası Sürücüler Derneği, Almanya Ticaret Odası ve DEKRA Akademisi ile birlikte, ülkemiz sürücülerini tehlikeli madde taşıyıcılığı konusunda eğitime tabi tutmaktadır.

31 Aralık 1999 Tarihi itibarıyla; 5.913 sürücü eğitim görmüştür.

Profesyonel sürücü eğitimleri ise Karayolları Trafik Kanunu'nun Ek 1'inci maddesi ile Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Federasyonuna görev olarak verilmiştir. Toplam elli saatlik bir eğitim programı sonrasında sınavla belge verilmektedir.

4.10.2.2 Demiryolu Ulaştırması

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de demiryolu taşımacılığı hizmetleri TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğüne kamu tekeli statüsünde gerçekleştirilmektedir. TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü'nün yeniden yapılandırılması amacıyla 1996 yılında bir proje hazırlanmıştır. Proje, Kuruluşun AB demiryolu politikalarına uyumlu olarak, kuruluşa idari özerklik sağlanmasını, ulaştırma hizmetlerinde daha etkin ve ticari odaklı faaliyet göstermek üzere iş birimi

bazında örgütlenmesini, dikey entegrasyona sahip yapıdan arındırılmasını ve sektöre, özel kesim katılımının sağlanmasını öngörmektedir.

TCDD İşletmesi, 8.607 km.'si ana hat ve 1.901 km.'si tali hat olmak üzere toplam 10.508 km.'lik demiryolu hattında ulaştırma faaliyetlerini sürdürmektedir. Ana hatların yüzde 97'sinde halen tek hat işletmeciliği yapılmaktadır. Bu hatların 2.065 km.'si elektrikli ve 2.453 km.'si sinyalli olup, toplam yol uzunluğu içerisindeki oranları ise sırasıyla yüzde 20 ve yüzde 23'tür.

Mevcut hatların;

- yüzde 34,2'si standart dışı kurp yarıçapına, (kurp yarıçapı < 2000 m)
- yüzde 25,2'si standart dışı eğime, (eğim > binde 10)
- yüzde 3,7'si standart dışı dingil basıncına, (dingil basıncı< 20 Ton)
- yüzde 43,5'i standart dışı ray yaşına, (ray yaşı > 25)
- yüzde 43,4'ü standart dışı traverse (beton travers olmayan) sahiptir.

Mevcut araç parkı; 586 adet dizel lokomotif, 68 adet elektrikli lokomotif, 93 adet elektrikli dizi, 57 adet dizelli dizi, 1.046 adet yolcu ve 650.000 ton kapasiteli 16.989 adet yük vagonundan oluşmaktadır. Söz konusu araçların gayri faal durumları uluslararası standartların üzerindedir. Bunun en önemli nedeni (başta tekerlek takımı temini olmak üzere) dışa bağımlı yedek parça teminindeki güçlüklerdir. Ayrıca, çeken-çekilen araçlarda teknoloji yenilemesi finansal darboğaz nedeniyle gerçekleştirilememektedir.

b) AB müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmesi yapılmayan AB müktesebatı listesi;

- 2830/77/EEC: Demiryolu işletmelerinin yıllık hesapları ve hesap sistemlerinin mukayesesinin başarılmaları için gerekli tedbirlere ilişkin 12 Aralık 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
- 83/418/EEC: Demiryollarının uluslararası yolcu ve yük trafiği yönetiminde ticari bağımsızlığına ilişkin 25 Temmuz 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
- Uluslararası ulaştırma için belirli ortak kuralların oluşturulmasına ilişkin Birinci Konsey Direktifi
- 56/83/EEC: Yolcuların otobüs ve otobüs servisleriyle uluslararası taşınmasına yönelik Anlaşmanın uygulanmasına ilişkin 16 Aralık 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 85/2919/EEC: Ren Ulaştırma Sözleşmesine bağlı olarak gemilerin Ren Nehrinde ulaşımına ait Yenilenmiş Sözleşme altındaki düzenlemelerin kabul edilmesine yönelik şartları belirleyen 17 Ekim 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
- 87/ 540/ EEC: Ulusal ve uluslararası sularda yük taşıyan araçların kontrol edilmesinin kabulü ve bu kontrol için gerekli olan diploma, sertifika ve diğer resmi delil belgelerinin karşılıklı tanınmasına ilişkin 9 Kasım 1987 tarihli Konsey Direktifi
- 91/672/EEC: İç su yolunda mal ve yolcu taşıyan ulusal kaptanların sertifikalarının karşılıklı tanınmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli sayılı Konsey Direktifi
- 91/3921/EEC: Üye bir ülkenin iç su yolunda yerleşik olmayan taşıyıcıların mal ve yolcu taşıma şartlarına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 95/18/EC: Demiryolu işletmelerine lisans verilmesine ilişkin 19 Haziran 1995 tarihli Konsey Direktifi
- 95/19/EC: Demiryolu altyapı kapasitesinin oluşturulması ve altyapı ücretinin alınmasına ilişkin 19 Haziran 1995 tarihli Konsey Direktifi

- 96/35/ EC: Tehlikeli malların karayolu, demiryolu ve iç sulara taşınmasında görev alan güvenlik danışmanlarının mesleki yeterlilikleri ve atanmalarına ilişkin 3 Haziran 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 96/1356 /EC: Üye ülkeler arasında iç sular yoluyla mal ve yolcu taşınmasının özgürce yapılması amacıyla uygulanabilecek ortak kurallara ilişkin 8 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 78/2183/EEC: Demiryolu işletmelerinin maliyet prensiplerinin belli bir forma göre belirlenmesine ilişkin 19 Eylül 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
- 82/529/EEC:Malların uluslararası demiryoluyla taşınma oranlarının sabitleştirilmesine ilişkin 19 Temmuz 1982 tarihli Konsey Kararı
- 91/440/EEC: Topluluk demiryollarının geliştirilmesine ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 92/6/EEC: Toplulukta belirli motorlu araç kategorilerinde hız sınır aletlerinin kullanımı ve yerleştirilmesine ilişkin 10 Şubat 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 3825/85/EEC: Karayolu taşınmasında ekipman kaydına ilişkin 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
- 89/459/ EEC: Üye devletlerin motorlu araç lastiklerinin dış derinliği hakkındaki yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Temmuz 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 91/439/EECı Sürücü belgelerine ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 91/671/EEC: 3.5 Tondan hafif araçlarda emniyet kemerinin zorunlu kullanımına ilişkin üye ülke yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 93/704/EC: Yol kazalarına ilişkin Topluluk veri tabanı oluşturulmasına ilişkin 30 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
- 94/55/EC: Tehlikeli malların karayoluyla taşınmasına ilişkin üye ülke mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
- Tehlikeli malların karayoluyla taşınmasına hakkındaki üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 94/55/ EC sayılı Konsey Direktifinin teknik gelişime uyarlanmasına ilişkin 13 Aralık 1996 tarih ve 86/96 sayılı Komisyon Direktifinde belirtilen 94/55/EC sayılı Konsey Direktifinin A ve B eklerindeki değişiklikler
- Tehlikeli malların karayoluyla taşınması hakkında üye ülke mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarih ve 94/55/EC sayılı Konsey Direktifine A ve B Ekleri
- 95/50/EC: Tehlikeli malların karayoluyla taşınması sırasındaki kontrollerde uygulanacak ortak prosedürlere ilişkin 6 Ekim 1995 tarihli Konsey Direktifi
- 96/49/EC: Araçların kayıt belgeleri hakkındaki Üye Ülke mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 96/50/EC:Topluluk iç sularında mal ve yolcu taşıyacak kaptanların ulusal sertifikalarını edinme şartlarının uyumlaştırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 96/53/EC:Topluluk içinde seyir halinde bulunan belirli karayolu araçlarının ulusal ve uluslararası trafik içindeki maksimum boyutları ve uluslararası trafikteki ağırlıklarının tanımlanmasına ilişkin 25 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 96/96/EC: Motorlu taşıtlar için yol uygunluk testlerine ilişkin mevzuatın yaklaştırılmasına dair 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 85/3820/EEC:Karayolu taşımacılığı ile ilgili bir kısım sosyal mevzuatın uyumlaştırılmasına ilişkin 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
- 88/599/EEC: Karayolu taşımacılığı ile ilgili bazı sosyal mevzuatın uyumuna ilişkin 3820/85 sayılı Tüzüğün ve karayolu taşımacılığında kayıt ekipmanları ile ilgili 3821/85 sayılı Tüzüğün uygulanması için standart kontrol prosedürlerine ilişkin 23 Kasım 1988 tarihli Konsey Direktifi

- 93/173/EEC: Karayolu taşımacılığı ile ilgili bazı sosyal mevzuatın uyumu ile ilgili 3820/85 sayılı Tüzüğün16.maddesinde bahsedilen standart formun tanzim edilmesine ilişkin 22 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 3298/94/EC: Norveç, Avusturya, Finlandiya ve İsveç Katılım senedi Protokol No. 9 Madde 11 ile belirlenen ağır vasıtaların Avusturya'dan transit geçişi ile ilgili Transit Geçiş Hakları (Eco-points) sistemine ilişkin detaylı tedbirleri belirleyen 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 92/106/EEC: Üye devletler arasında bazı tür kombine mal taşımacılığı için ortak kuralların oluşturulmasına ilişkin 7 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 2196/98/EC: Taşımacılığı geliştirmek için yeni eylemler konusunda Topluluğun mali desteğini geliştirmekle ilgili olarak 1 Ekim 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 2121/98/EC: Otobüs ile uluslararası yolcu taşımacılığına yönelik ortak kurallara ilişkin 16 Mart 1992 tarih ve 684/92 sayılı ve 12/98 sayılı Yönetmeliklerde değişiklik yapan 2 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 2411/98/EC: Motorlu taşıtların Üye ülkeler trafiğinde belirli işaretlerin tanınmasına ilişkin 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 96/48/EC:Trans-Avrupa Demiryolu taşımacılığı sistemi ile ilgili 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 76/135/EEC: İç sularda gemi lisanlarının karşılıklı tanınması ile ilgili 20 Ocak 1976 tarihli Konsey Direktifi
- Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İsviçre Konfederasyonu arasında malların kara ve demiryoluyla taşınmasına ilişkin Anlaşma-Delegasyon bildirimleri, Ortak Bildiri-Nota Değişimi
- Malların kara ve demiryoluyla taşınmasına ilişkin Avrupa Topluluğu ve İsviçre arasındaki Anlaşmada geçen overflow sisteminin uygulanmasına ilişkin İdari Düzenleme
- Ulaştırma alanında Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Slovenya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma, Slovenya tarafının bildirimleri, Ortak Bildiri
- Ulaştırma alanında Avrupa Topluluğu ve Makedonya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma
- Yolcuların uluslararası karayolunda otobüs ve servis araçlarıyla (ASOR) taşınmasına ilişkin Anlaşma, Nihai Senet- Tarafların Bildirimleri-Avrupa Ekonomik Topluluğu Bildirisi
- Norveç Krallığı, Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Kabul şartlarına ilişkin Senet ve Avrupa Birliğinin Kuruluşuna ilişkin Anlaşmalarda düzenlemeler ve Avusturyada demiryolu ve kombine ulaşım ile ilgili 9 Nolu Protokol maddesi.
- 3912/92/EEC:İç sular taşımacılığı ve Karayolu alanında Topluluk içinde yürütülen kontroller konusunda 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1999/569/EC:Hızlı Demir Yolu taşımacılığı için kumanda ve yönetimi ilişkin 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon kararı No: C(1999) 2475) - (Text with EEA relevance)
- Avrupa Topluluğu ve Slovenya Cumhuriyeti arasında 1 Ocak 1997 tarihinden itibaren geçerli olmak kaydıyla Avusturya aracılığıyla Slovenya transit trafiğine uygulanacak eco-point sistemiyle ilgili nota değişimi şeklindeki Anlaşma.
- 1999/62/EC:Ağır malların taşıyıcılığı için Altyapı çalışmaları için 17 Haziran 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi Direktifi
- 718/1999/EC: Denizcilik taşımacılığı ve kapasitelerini arttırmak için 29 Mart 1999 tarihli Konsey Kararı (31999R0805 (OJ L 102 17.04.1999 s.64)
- 805/1999/EC: Dahili denizlik filo kapasitelerin artırma teşvikleri için: 718/1999 /EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin16 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1999/415/ECSC: İsviçre toprağından transit geçerek taşınan demir ve çeliğın uluslararası demiryolu tarifelerini düzenleyen 28 Temmuz 1956 tarihli Anlaşmayı sona erdirmeye konusunda Komisyona yetki veren ve 17 Haziran 1999 tarihli Konseyde toplanan Üye Ülke Hükümet Temsilcilerinin Kararı
- 1999/36/EC: Taşınabilen basınç ekipmanları ile ilgili ilgili 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
- 1999/37/EC: Araçlardaki kayıt dokümanlarına ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
- 1999/35/EC: Yolcu uçakları ve RO-RO gemiciliğı ile taşımacılığın güvenliğı için 29 Nisan 1999 tarihli Konsey direktifi
- 925/1999/EC: Sesten yavaş uçan Jet uçakları için standandartizesi ve belirlenmiş tipleri için 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

c) Sorumlu kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değışiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Karayoluyla Uluslararası Yolcu ve Eşya Taşımaları Hakkında Yönetmelik
- Karayoluyla Şehirlerarası Yolcu Taşımaları Hakkında Yönetmelik
- Karayoluyla Eşya ve Yolcu Taşımacılığı Esasları
- 3348 sayılı Ulaştırma bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun

Demiryolu taşımacılığı ile ilgili mevzuatımız;

- Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 3348 sayılı Kanun
- Kamu İktisadi Teşekkülleri Hakkında 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname
- TCDD Ana Statüsü

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değışiklik ve yenilikler

Taşımacılığın genel çerçevesini belirleyecek Taşıma Kanunu Tasarısı çok genel hatları ile AB Müktesebatına uyumlu olarak değılendirilebilir. Tasarının yasalaşması sonrasında hazırlanacak yönetmeliklerin de AB müktesebatı ile uyumlu olarak hazırlanabilmesi için; 1994 sonrası oluşan AB müktesebatının incelenmesi ve yönetmelik çalışmalarının bu değılendirmeler ışığında hazırlanması gerekecektir.

- Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 3348 sayılı Kanunda,
- Kamu İktisadi Teşekkülleri Hakkında 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamesinde ve,
- TCDD Ana Statüsünde değışiklik yapılmalıdır.

c) Gerekli kurumsal değışiklikler

Demiryolları için yeni bir kurumsal yapı gerekmektedir.

Demiryolu altyapısı ile ilgili tüm işlevlerin tek elde toplanması amacıyla TCDD'nin altyapıyla ilgili birimleri ile Demiryolları, Limanlar ve Hava Meydanları İnşaatı Genel Müdürlüğü'nün demiryolu kısmının birleştirilerek gerekirse ayrı bir kuruluş oluşturulması gerekmektedir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gerekli tedbirler

Ülkemizin AB'ye üye olması halinde, yabancı taşımacıların sınırlarımız içinde taşıma yapabilmesine olanak veren yasal düzenlemelerin, küçük sermayeli işletmelerden oluşan taşımacılık sektörümüzün güçlenmesine ve rekabete dayanabilecek bir yapıya kavuşmasına zaman tanıyabilmek açısından, belirli bir geçiş süresi kapsamında (3-5 yıl) uygulamaya sokulması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ulaştırma Bakanlığı bünyesinde karayolu taşımacılığını düzenlemekten sorumlu Kara Ulaştırması Genel Müdürlüğü'nün, ülkenin tüm yolcu ve yük taşımacılığı ile uluslararası taşımacılığı düzenleyebilecek, izleyebilecek ve gelişen uluslararası platformlardaki ulaştırma konularını yeterli düzeyde irdeleyebilecek, AB müktesebatına uyum sürecinde sektörle ilgili her türlü düzenlemeler ile uygulamaya yönelik hazırlıkları kısa sürede yapabilecek uzmanlaşmış kadrolarla donatılması gerekmektedir.

Oluşturulacak düzenleyici kuruluş için personel ihtiyacı ortaya çıkacaktır. Gerekli personel sayısı ve niteliği yasal düzenleme çalışmaları sırasında belirlenebilecektir

f) Gerekli yatırımlar

(e) şıkkı doğrultusunda, eğitim, donanım ve yazılım yatırımları yapılacaktır.

Düzenleyici kuruluş için gerekebilecek bina ve donanım dışında yeni yatırım ihtiyacı öngörülmemektedir. Ancak, oluşturulacak düzenleyici kuruluş personelinin ekonomik regülasyon konusunda eğitilmesi gerekmektedir.

TCDD yönetimi ve personelinin kamu hizmeti anlayışından ticari odaklı bir hizmet anlayışına getirilmesi amacıyla eğitilmesi gerekmektedir.

Eğitim ile ilgili maliyetler yasal düzenleme çalışmaları sırasında belirlenebilecektir.

Ayrıca, TCDD'nin yeniden yapılandırılması sırasında istihdam yükünün azaltılması gerekmektedir.

III. Takvim

Kısa Vade

TBMM'de bulunan Karayolu Taşıma Kanunu Tasarısı yasalaşacaktır.

Karayoluyla Uluslararası Eşya ve Yolcu Taşımaları Hakkındaki Yönetmelik değiştirilecektir.

Karayoluyla Şehirlerarası Yolcu Taşımaları Hakkındaki Yönetmelik değiştirilecektir.

Ulusal mal taşımacılığı konusunda hazırlanmış olan Yönetmelik yasalaşacaktır.

Orta Vade

Mevzuatımızda karşılığı bulunmayan hususlara ilişkin düzenlemeler yapılacaktır.

Türk Ticaret Kanunu Hükümleri CMR Konvansiyonu (Eşyaların Karayolundan Uluslararası Taşınması İçin Mukavele Sözleşmesi) ile uyumlaştırılacaktır.

Karayolu taşımacılığının kurumsallaşması, yolcu ve yükün güvence altında taşınması sağlanacak, yük taşımacılığında çağdaş koşullara uygun sigorta sistemi geliştirilecektir.

Yasal düzenlemelerin yürürlüğe girmesi ve yapısal düzenlemelerin yapılması gerçekleştirilecektir.

IV. Finansman

Ulaştırma Bakanlığının kapasitesinin artırılması doğrultusunda, donanım, yazılım ve kalifiye ilave personel ihtiyacının giderilmesi için yaklaşık 24 milyon Euro finansman gerekmektedir.

Aşırı istihdamın elimine edilmesi için tazminat ödemesi olarak 75-100 milyon Dolar, yeniden yapılanmanın 2000 yılında başlaması halinde ilk üç yılında;

- Yıllık 160 milyon Dolar işletme sübvansiyonu
- Yıllık 30 milyon Dolar sosyal sigorta yükümlülükleri karşılığı,
- Yıllık 200 milyon Dolar kredi veya kredi garantisi
- Yıllık 10 milyon Dolar istisnai yeniden yapılanma finansmanı gerekmektedir.

Yeniden yapılanmanın gecikmesi halinde sübvansiyon gereği artacaktır.

4.10.3. Denizyolu Ulaştırması

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Üç tarafı denizlerle çevrili olan Türkiye, deniz güvenliğini de kapsayan deniz ulaştırması hizmetlerine özel önem vermektedir. Yük ve yolcu taşımacılığı, gemi inşa, liman hizmetleri, denizcilikle ilgili yardımcı hizmetler ve yat turizmi gibi ticari ve endüstriyel faaliyetler denizcilik sektörünün temel alanlarını teşkil etmektedir.

Türkiye'nin deniz ulaştırmasına ilişkin yaklaşımı, Avrupa'nın deniz taşımacılığında serbest ve adil rekabet ortamının tesisi ile deniz güvenliğinin artırılması ve deniz kirliliğinin önlenmesi yönündeki genel prensipleri ile uyum içinde olup uygulamalar da bu doğrultudadır. Denizcilik sektörü, serbest piyasaya dayalı bir ekonomik yapıya sahip Türkiye'de, en liberalize sektörlerden birisini teşkil etmekte ancak milli güvenlik kaynaklı bazı kısıtlamalar bulunmaktadır.

Düzenli Hat Taşımacılığı (Liner Transport) Türk denizcilik sektörü içinde gelişen bir faaliyet alanı olup, Türkiye, Birleşmiş Milletler Düzenli Hat Konferansları Hareket Kodunu (Liner Conference Code) imzalamış ancak henüz onaylamamıştır.

Piyasa ekonomisi gereklerine uygun olarak Türk limanlarının etkin ve verimli işletilmesi doğrultusunda özelleştirme politikalarına ağırlık verilerek bugüne kadar Türk Denizcilik İşletmesine ait yedi adet liman işletme hakkı devri suretiyle özelleştirilmiştir.

Türk denizcilik faaliyetlerinin hukuki temeli ağırlıklı olarak 1959 tarihli Türk Ticaret Kanununa dayanmaktadır. Aynı zamanda Türkiye'nin genel dış ticaret politikaları da hükümet tarafından dikkate alınmaktadır.

Türk Ticaret Kanununa göre her Türk gemisi Türk Bayrağı çekme hakkına sahip olup, yalnızca sahibi Türk olan gemiler Türk gemisi sayılır. Ancak, aşağıdaki gemiler de Türk gemisi sayılır: i) Türk mevzuatına göre kurulmuş ve yönetim kurulunun çoğunluğu Türk vatandaşı olan teşekkül, müessese, dernek ve vakıf gibi tüzel kişilere ait gemiler ii) Yöneticileri ve şirketi temsile yetkili olanların çoğunluğunu Türk vatandaşlarının oluşturduğu Türk Ticaret Siciline kayıtlı ticaret şirketlerine ait gemiler.

Avrupa Birliği'ne üye devletlerin ilgili kanunları dikkate alınarak Türk Ticaret Kanununu revize çalışmalarına Adalet Bakanlığı koordinatörlüğünde başlanmış olup bu çalışmalar sonucunda denizciliğe yönelik Türk Ticaret Kanunu hükümleri, ilgili Avrupa Birliği düzenlemeleriyle geniş ölçüde uyumlu hale getirilecektir.

Türkiye'de denizcilik sektörüne ilişkin temel düzenlemelerden bir diğerini 815 sayılı Kabotaj Kanunu oluşturmaktadır. Taşımacılık dışında Türk limanlarında ve sularında verilen yardımcı hizmetler de Kabotaj Kanununa tabidir.

Türk denizcilik sektörünün uluslararası rekabet gücünün artırılması ve bayraktan kaçışın engellenmesini teminen 1999 yılında Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu yürürlüğe konulmuştur. Bu düzenlemenin deniz

güvenliğine katkı sağlayacak genç bir filonun oluşturulması için yeni yatırımları teşvik etmesi beklenmektedir.

Türkiye’de büyük önem atfedilen, deniz güvenliği ve deniz çevresi ile ilgili konular, başta Uluslararası Denizcilik Örgütü’nün (IMO) faaliyetleri doğrultusunda yürütülmekte olup, OECD, KEIB ve özellikle Avrupa Birliği gibi uluslararası ve bölgesel teşkilatların denizcilik politikalarıyla uyum içinde olmaya özen gösterilmektedir.

Denizde can, mal, seyir ve çevre güvenliği sağlanması, deniz trafiğinin düzenlenmesi, arama kurtarma hizmet ve faaliyetlerinin yürütülmesi, gemilerin ve gemi adamlarının yeterliliklerinin ulusal mevzuat ve uluslararası sözleşmelere uygunluğunun denetlenmesi amacıyla Uluslararası Denizcilik Örgütü’nün; Denizde Can ve Mal Emniyeti Uluslararası Sözleşmesine (SOLAS 74), Denizlerin Gemiler Tarafından Kirliliğinin Önlenmesi Uluslararası Sözleşmesine (MARPOL 73/78-Ek I,II ve IV), Yük Hatları Uluslararası Sözleşmesine (LL 66), Denizde Çatışmayı Önleme Uluslararası Kurallarına (COLREG 72), Gemiadamlarının Eğitimi, Belgelendirilmesi ve Vardiya Tutma Esasları Uluslararası Sözleşmesine (STCW 78/95) ve Uluslararası Tonaj Sözleşmesine (TONNAGE 69) taraf olunmuştur.

Bayrak Devleti olarak uluslararası yükümlülüklerimizin yerine getirilmesi; Türk Deniz Ticaret Filosuna kayıtlı gemilerin uluslararası standartta olmasının sağlanması amacıyla, Uluslararası Denizcilik Örgütü’nün (IMO) A 739(18) sayılı İdare Adına Hareket Edecek Teşkilatların Yetkilendirilmesiyle ilgili Kararı uyarınca, Uluslararası Klas Kuruluşları Birliği (IACS) üyesi American Bureau of Shipping (ABS) , Bureau of Veritas (BV), Det Norske Veritas (DNV), Germanischer Lloyd (GL), Lloyd Register of Shipping (LR) , Nippon Kaiji Kyokai (NKK), Registro Italiano Navale (RINA), Korean Register of Shipping (KRS), Russian Maritime Register of Shipping (RMRS) ve Türk Loyduna (TL) sörvey ve sertifikalandırma yetkisi verilmiştir.

Bayrak Devleti olarak, sicilimize kayıtlı gemilerin, ilgili uluslararası sözleşmelere uygun olarak donatılmasını teminen gemilerin belgeleri geçerli dahi olsa “genişletilmiş sörvey”e tabi tutulması uygulamasına başlanmıştır.

Ayrıca, limanlarımıza gelen yabancı bayraklı gemilerin uluslararası standartlara uygun olup olmadığını denetlenmesi amacıyla, Liman Devleti olarak “Akdeniz Liman Devleti Kontrolü Mutabakat Zaptı (MEDMOU)” ile “Karadeniz Liman Devleti Kontrolü Mutabakat Zaptı (BSMOU)” imzalanmış ve yüzde15’lik denetim oranı taahhüt edilmiştir. MEDMOU uygulamaları başlatılmış olup, BSMOU 12.12.2000 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Uluslararası Denizcilik Örgütü’nün (IMO) deniz güvenliğini sağlamaya yönelik bütün çalışmaları takip edilmekte olup, 1 Temmuz 1998 tarihinden itibaren uygulanan ve SOLAS 74’e 9’uncu Bölüm olarak dahil edilen Uluslararası Güvenli Yönetim Kodu (ISM)’nun uygulamasına Klas Kuruluşlarına yetki verilerek geçilmiştir. ISM Kodunun uygulama takvimi uyarınca Ro-Ro ve yolcu gemilerinin ISM Kodu gereklerine uymaları sağlanmıştır. Ayrıca, diğer gemi ve deniz araçlarının ISM Kodu uygulamasına geçişi IMO tarafından belirlenen takvim çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.

Bunun yansısı, SOLAS 74 ve MARPOL 73/78 Sözleşmelerinin tadil protokolleri ve değişikliklerine taraf olmamamıza rağmen uluslararası sefer yapan ve bu Sözleşmeler kapsamında olan gemilere söz konusu protokol ve değişikliklerin, GMDSS ve Harmonize Sörvey ve Sertifikalandırma Sistemi (HSSC) gibi gerekleri uygulanmaktadır.

Uluslararası Deniz Örgütü’nün (IMO) A.739(18) sayılı İdare Adına Hareket Edecek Teşkilatların Yetkilendirilmesiyle ilgili Kararı uyarınca, IACS üyesi ABS, BV, DNV, GL,LR, NKK, RINA, KRR, RMS ve Türk Loyduna; Tehlikeli Yük Taşıyan Gemiler İçin Özel Gereksinimlere Uygunluk Sertifikası (Document of Compliance with the Special Requirements for Ships Carrying Dangerous Goods), BCH Kodu Tehlikeli Kimyasalların Dökme olarak Taşınmasına İlişkin Sertifika (Certificate for the Carriage of Dangerous Chemicals in Bulk according to the BCH Code), Sıvılaştırılmış Gazların Dökme Olarak Taşınması Sertifikası (Certificate for Carriage of Liquefied Gases in Bulk, according to the Code for Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk), GC Koda göre Sıvılaştırılmış Gazların Taşınmasına İlişkin Sertifika (Certificate for Carriage of Liquefied Gases in Bulk, according to the GC Code), Katı Dökme Yükler için Güvenli Operasyon Koduna Uyum Belgesi (Document of Compliance with the Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes), Yük İstifi ve Güvenliği için Güvenli Operasyon Koduna Uygunluk Belgesi (Document of Compliance with the Code of Safe Practice for Cargo Stowage and Securing), Güvertesinde Kereste Yükü Taşıyan Gemiler için Güvenli Operasyon Koduna Uygunluk Belgesi (Document of Compliance with the Code of Safe Practice for Ship Carrying Timber Deck Cargoes) düzenleme yetkisi verilmiştir.

Bu tür hukuki düzenlemelerin yansısı, seyir güvenliğini sağlamaya yönelik projelere ve yatırımlara devam edilmektedir. Bu kapsamda çok riskli ve dar bir seyir alanı olan Türk Boğazlarına yönelik Gemi Trafik Yönetim ve Bilgi Sistemi (VTMIS) Projesinin ihalesi tamamlanmıştır. Ayrıca, acil müdahale istasyonları ve

kılavuzluk istasyonlarının inşası çalışmalarına devam edilmekte olup söz konusu istasyonlarda kullanılacak teknik donanımların tedariki, yeni römorkör alımı ve inşası, ile seyir fenerlerinin ve diğer seyir yardımcılarının iyileştirilmesinin yanı sıra, yeni seyir yardımcılarının tedariki ve inşasına ilişkin projeler geliştirilmektedir.

Deniz çevresini koruma çerçevesinde Türkiye MARPOL 73/78 Konvansiyonu (the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships) ve Ek I, II ve V'e taraf olmuştur. MARPOL Sözleşmesince belirlenen "Özel Alan" şartlarına istinaden Türkiye ana limanlarında atık alım tesislerini kurmuştur. Aynı zamanda gemilerden katı ve sıvı atıkların yüzer deniz araçlarıyla alınması için gerekli olan ilgili milli mevzuatın taslak metninin hazırlanması çalışmaları devam etmektedir.

Diğer taraftan, MARPOL 73/78'e göre "Özel Alan" olarak ilan edilen Akdeniz ve Karadeniz'in kirlenmeye karşı korunması amacıyla anılan denizlere kıyısı olan ülkeler arasında bölgesel olarak uluslararası sözleşmeler imzalanmıştır. Akdeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesinin (Barcelona Sözleşmesi, 1976) eki olan Acil Durum Protokolü ve bu Protokol çerçevesinde Malta'da bulunan REMPEC (Regional Marine Pollution Emergency Response Centre for the Mediterranean Sea) faaliyetleri takip edilmektedir. Karadeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesi (Bükreş Sözleşmesi) uyarınca Karadeniz'de deniz kazalarına karşı bölgesel acil durum müdahale planı oluşturulması yönündeki çalışmalar devam etmektedir.

Gemilerden kaynaklanan petrol kirliliği hasarı için gemi sahiplerinin sorumluluk kapsamını belirleyen, mecburi sorumluluk sistemi getiren Petrol Kirliliğinden Kaynaklanan Zararlar İçin Uluslararası Sivil Sorumluluk Sözleşmesinin (CLC-69) 1992 Protokolü, Petrol Kirliliği Zararları İçin Uluslararası Tazminat Fonu Kurulmasına İlişkin Uluslararası Sözleşmesinin (FUND 71) 1992 Protokolüne ve Petrol Kirliliğine Karşı Hazırlıklı Olma, Müdahale ve İşbirliğine Dair Uluslararası Sözleşmelerine (OPRC 90) taraf olma çalışmaları tamamlanmış, Resmi Gazetede yayımlanması beklenmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti 20 Nisan 1989 tarihinden beri Gemi Adamlarının Eğitimi, Belgelendirilmesi ve Vardiya Tutma Esasları Uluslararası Sözleşmesine (STCW) taraftır. 20 Nisan 1989 tarihinden beri Gemiadamlarına yönelik Türk mevzuatı STCW'ye (01.02.1997) göre düzenlenmiş olup ilgili AB düzenlemeleriyle geniş ölçüde uyumludur.

Gemiadamlarının Eğitimi, Belgelendirilmesi Esaslarını İçeren "Ulusal Rapor" ilgili sözleşmenin STCW, Bölüm IV, Hüküm ve Madde A Bölüm 1/7'ye göre hazırlanarak IMO Genel Sekreteriyasına sunulmuştur.

b) AB müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmesi yapılmayan AB müktesebatı listesi;

- 98/295/EC: 94/571/EC sayılı Konsey Direktifi ile bağlantılı olarak Yunan Gemiciliği kayıtlarının tanınması ile ilgili 22 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 98/41/EC: Topluluk üye ülkelerinde yolcu gemilerinde çalışanların kaydına ilişkin 18 Haziran 1998 tarihli Konsey Direktifi

c) Sorumlu kuruluş

Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı,, Türk Telekomünikasyon Kurumu, Çevre Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

AB'ye tam üyelik ışığı altında, deniz güvenliği de dahil olmak üzere deniz ulaştırmasına yönelik Türk hukuki alt yapısının bazı istisnalarla mukabil AB mevzuatına tam uyumu sağlanacaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 29.04.1926 tarih ve 815 sayılı Kabotaj Kanunu

- 06.03.1980 tarih ve 8/522 sayılı SOLAS'ın Onaylanmasına dair Kanun
- 03.05.1990 tarih ve 90/442 sayılı MARPOL Ek: I-II'nin Onaylanmasına dair Kanun
- 10.06.1946 tarih ve 4922 sayılı Denizde Can ve Mal Koruma Hakkında Kanun
- 14.04.1928 tarih ve 618 sayılı Limanlar Kanunu
- Liman Tüzük ve Yönetmelikleri
- 31.12.1956 tarih ve 8250 sayılı Gemi Sicil Nizamnamesi
- 29.05.1959 tarih ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun Deniz Ticareti ile ilgili kısmı
- 1993 tarih 2872 sayılı Çevre Kanunu ve ilgili Yönetmelikler
- 05.04.1993 tarih ve 2813 sayılı Telsiz Kanunu
- 06.11.1998 tarih ve 23515 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Türk Boğazları Deniz Trafik Düzeni Tüzüğü
- 21.12.1999 tarihli Türk Uluslararası Gemi Sicili Kanunu
- 06.04.1952 tarih ve 3/14831 sayılı Tehlikeli Eşyanın Ticaret Gemileriyle Taşınması Hakkında Tüzük
- 14.03.1966 tarih ve 6125 sayılı Ticaret Gemilerinin Tonilatolarını Ölçme Tüzüğü
- 22.06.1966 tarih ve 6/6647 sayılı Ticaret Gemilerinin Yükleme Sınırı Tüzüğü
- 28.01.1998 tarihli Pilotaj ve Römorkaj Hizmetleri Teşkilatları Hakkında Yönetmelik
- 31.12.1997 tarihli Kılavuz Kaptan Yeterlilikleri Hakkında Yönetmelik
- 1994 yılında yürürlüğe giren 4054 sayılı Rekabetin Korunması Kanunu
- 04.10.1998 tarih ve 23483 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Akdeniz Liman Devleti Kontrolü Sözleşmesi
- 30.01.1997 tarih ve 22893 sayılı Gemi Adamlarının Eğitimi Belgelendirme,
- Sınav, Vardiya Tutma, Kütükleme ve Donatılma Esasları Hakkında Yönetmelik
- 1998 ve 1999 tarihlerinde Denizcilik Müsteşarlığı ile Klas Kuruluşları arasında yapılan Yetki Devri Protokolü
- 06.11.1981 tarih ve 2548 sayılı Gemi Sağlık Resmi Kanunu
- 03.03.1996 tarihli 2548 sayılı Kanununun Uygulama Yönetmeliği
- 09.05.1975 tarihli İç Sularda Çalışacak Taşıma Araçları Yönetmeliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Akdeniz ve Karadeniz Liman Devleti Kontrolü Mutabakatlarının bazı hükümlerinde, belirlenen denetleme oranı değerleri, ilgili AB Direktifindeki değerlerden daha düşüktür. Avrupa Birliği'ne tam üyelik söz konusu olduğunda, adı geçen denetleme oranları Avrupa Birliği Direktiflerinde belirtilen seviyeye getirilecektir.

Milli Deniz Kabotajı Ticaretinin tam üyeliğin gerçekleşmesinden önce başlamamak üzere, her iki tarafın uzlaşarak kararlaştıracakları bir zaman cetveline bağlı olarak AB'ye açılması gerekecektir.

Sörvey ve Sertifikalandırma hizmetlerinin yerine getirilmesi için yetki verilecek tanınmış organizasyonlarla ilgili olarak, AB düzenlemelerinde yer alan minimum kriterler hususunda (tonaj ve gemi adedi) milli klas kuruluşu Türk Lloyd için bir derogasyon alınması gerekmektedir. Nitekim bazı AB Üyesi Ülkeler de konuya ilişkin AB Direktifinin uygulanması hususunda benzer istisnalardan yararlanmışlardır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

- AB Direktiflerinde yer alan kriterlere uygun olarak yeterli sayıda personelle donatılmış Liman Devleti Kurulları oluşturulacaktır.
- Bayrak Devleti kontrolüne yönelik uygulamalarda etkinlik sağlanması amacıyla doğrudan Denizcilik Müsteşarlığı Bölge Müdürlüklerine bağlı Gemi Sörvey Kurullarının kapasitesi artırılacaktır.

d) Yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

- Ayrılmış balast tanklı petrol tankerlerinde balast yerlerinin ölçülmesi,
- Tehlikeli ve kirletici madde taşıyan gemilerin limanlara giriş-çıkışlarında uygulanacak minimum gereksinimler,
- 24 metre ve daha büyük balıkçı gemilerinin güvenlik rejimi,
- Yolcu ve Ro-Ro / Yolcu gemilerinin güvenlik kural ve standartları hakkında yeni mevzuat düzenlemeleriyle,
- Deniz taşımacılığında rekabet kurallarını düzenlenmesi ile ilgili mevzuat çalışmaları,
- Deniz ekipmanlarına ilişkin AB Mevzuatında yer alan standart, sertifikalandırma ve uygunluk değerlendirmesi ile markalama zorunluluklarına tam uyum için hukuki düzenlemeler.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Bayrak Devleti uygulamalarının etkinliğinin artırılması amacıyla Denizcilik Müsteşarlığı Bölge Müdürlüklerine bağlı Gemi Sörvey Kurulu uzmanlarının sayısının artırılması gerekmektedir. Bu nedenle gerekli vasıflara sahip seksen Gemi Sörvey Kurulu Uzmanının istihdam edilmesi hedeflenmektedir.

Buna ek olarak, seksen Liman Devleti Kontrol Memuru ve Uzman Eğitimci (senior staff) Denizcilik Müsteşarlığı Bölge Müdürlüklerinde ve on Merkez Teşkilatında istihdam edilecektir. On "Uzman Eğitimci" için gerekli olan yurtiçi ve yurtdışı eğitim olanakları sağlanacaktır. Bununla birlikte eğitim ihtiyacı bir yıl içinde hazırlanacak bir eylem planı dahilinde belirlenecektir.

2001 yılı içerisinde, Liman Devleti kontrolünü gerçekleştirmek üzere gemi sörvey kurulu uzmanlarının yetiştirileceği on haftalık bir eğitim programı ile liman devleti kontrolü uzman eğitimcilerin yetiştirileceği sekiz haftalık eğitim programları planlanmış olup, uygun finansal kaynağın Avrupa Birliği imkanlarından desteklenmesi için gerekli girişimlerde bulunulacaktır. Uzman eğitimciler aracılığıyla her yıl periyodik eğitim programı düzenlenecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Bayrak, Liman ve Kıyı Devleti uygulamalarının daha etkin yapılabilmesi için gerekli bina, teçhizat, cihaz, malzeme, ekipman ve araç ihtiyaçları bir yıl içerisinde yapılacak bir eylem planı çerçevesinde belirlenecektir.

III. Takvim

Kısa Vade

- Uluslararası Denizcilik Örgütü'nün (IMO) SOLAS 78 ve 88 Protokolü ile LOADLINE 88 Protokolü onaylanacaktır.

- Liman Devleti Kontrolü ve Bayrak Devleti Uygulamalarının etkinliğinin artırılması amacıyla eğitim programları planlanacak ve uygulamaya geçirilecektir.

Orta Vade

- Deniz Güvenliği ile ilgili diğer IMO Konvansiyonları, örneğin; Balıkçı Gemilerinin Güvenliğine İlişkin Torremolinos Uluslararası Sözleşmesi 88 Protokolü (Torremolinos International Convention for the Safety of Fishing Vessels 88 Protocol), MARPOL 73/78 Annex III onaylanacaktır,
- Bayrak Devleti, Liman Devleti uygulamalarının etkinliğinin artırılması için mevcut idari, hukuki ve teknik altyapı yeniden ele alınacak ve gerekli eğitim, malzeme, maddi kaynak temini ve teknoloji transferi suretiyle yeni bir yapılanmaya gidilecektir,
- Deniz Ekipmanları hakkındaki AB mevzuatına tam uyum sağlanacaktır.
- Kabotaj kapsamında çalışan yolcu gemilerinin AB güvenlik kural ve standartlarına uyumu (bir geçiş süreci sonrası) sağlanacaktır.

IV. Finansman

Hazırlanacak eylem planı çerçevesinde finansman ihtiyacı günün koşullarına göre belirlenecektir.

4.10.4. Havayolu Taşımacılığı

4.10.4.1 Piyasaya Giriş ve Piyasanın Düzenlenmesi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de sivil havacılık hizmetleri piyasası 1980’li yıllardan itibaren serbestleştirilmiş bulunmaktadır. Bu alandaki temel düzenleme 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunudur. Bu Kanun ile piyasa, özel girişimin faaliyetlerine de açılmış bulunmaktadır. Ancak piyasadaki en büyük firma halen devlete ait olarak faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bilgisayarlı Rezervasyon Sistemleri (CRS) konusu henüz düzenlenmemiştir. Bununla birlikte, THY Avrupa’daki mevcut sistemlerden birini kullanmaktadır.

Fazla rezervasyon nedeniyle uçurulamayan tarifeli yolcuların mağduriyetinin giderilmesine yönelik olarak yürürlükte herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Ancak, taşıyıcılarımız Avrupa uçuşlarında bu alandaki AB düzenlemesinin gerektirdiği uygulamayı yerine getirmek zorundadırlar.

Havayolu hatlarına giriş ve taşımacılık faaliyetinde bulunma ise, Ulaştırma Bakanlığına yapılacak başvurunun sonucuna göre gerçekleşmektedir. Dış hat yolcu taşımaları ikili uluslararası anlaşmalar çerçevesinde yapılmaktadır. Bu anlaşmalar ise geleneksel olarak kapasite paylaşımı ilkesini içermekte ve karşılıklı olarak yalnız birer taşıyıcının faaliyetine imkan vermektedir. Öte yandan özel sektör taşımacılık şirketlerinin uluslararası tarifeli sefer yapmaları firmaların yapısal durumu ve ikili hava ulaştırma anlaşmaları çerçevesinde Bakanlığın onayı ile gerçekleştirilmektedir.

Ücret tarifelerinin yürürlüğe girebilmesi Ulaştırma Bakanlığının onayına tabidir. İç hatlarda ücretler onaylarını izleyen 15 gün içerisinde yürürlüğe girer. Dış hatlarda ise mevcut ikili anlaşmalara paralel olarak, IATA (International Air Transport Association) konferansı sırasında tespit edilen ücretler karşılıklı olarak hükümetlerin onayına sunulur ve onaylandıktan sonra yürürlüğe girer.

Türkiye havalimanlarında **yer hizmetleri pazarına girişin** liberizasyonu süreci AB ülkelerine göre erken bir dönemde başlamıştır. Ülkemiz havaalanlarında yer hizmetleri özelleştirilmiştir.

Havalimanlarında slot tahsisatı konusunda artan trafik nedeniyle bazı tedbirler alma gereği son yıllarda ülkemizde de ortaya çıkmış bulunmaktadır. Nitekim 1993 yılından beri bazı havalimanlarında slot düzenlemesi uygulanmaktadır. Uygulamanın biçim ve koşulları "slot kitapçığı" ile ekinde belirlenmiş ve uluslararası yayımı yapılmıştır. Buna göre uygulama THY Slot Koordinatörlüğü ve DHMİ Atatürk

Havalimanı Slot Koordinasyon Merkezi tarafından ortaklaşa yürütülmektedir. Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünden bir görevli de genel olarak slot uygulamasından sorumludur.

Herhangi bir kaza durumunda kazayı yapan uçak şirketinin sorumlulukları ile ilgili olarak Türkiye’de uluslararası sözleşmelerle oluşturulan sistem dahilinde uygulama yapılmaktadır. Varşova Sözleşmesi ile getirilen sistemde yapılacak değişiklikler takip edilmektedir.

b) AB müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmesi yapılmayan AB müktesebatı listesi;

- 91/670/EEC: Sivil Hava sahasında faaliyet yapabilmek için personel lisans belgelerinin karşılıklı kabul edilmesine ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 92/2407/EEC: Hava taşıyıcılarının lisanslandırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 91/3922/EEC: Sivil Havacılık alanında teknik gereksinimler ve idari prosedürlerin uyumlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 93/65/EEC: Hava trafiği yönetimi ekipman ve sistemlerinin satın alınmasına ilişkin teknik özelliklerin kullanım ve tanımına ilişkin 19 Temmuz 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 94/56/EC: Sivil Havacılık kaza ve olaylarının yönetimiyle ilgili temel prensiplerin oluşturulmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
- 96/2176/EC: 91/3922/EEC sayılı Bilimsel ve teknik ilerleme hakkındaki Konsey Tüzüğünde değişiklik yapan 13 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 97/15/EC: Hava trafik idaresi ile ilgili ekipman ve sistemlerin sağlanmasında uygun teknik özelliklerin tanımlanması ve kullanılmalarına ilişkin 93/65/EEC sayılı Konsey Direktifi değiştiren ve Euro kontrol standartlarını kabul eden 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Direktifi
- 80/51/EEC: Subsonik uçaklardan ses emisyonlarının limitine ilişkin 20 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 9/8629/EEC: Sivil subsonik jet uçaklarından ses emisyonlarının limitine ilişkin 4 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi

c) Sorumlu kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Havayolu hatlarına giriş ve taşımacılık faaliyetinde bulunma 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu, Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği, ikili Hava Ulaştırma Anlaşmaları çerçevesinde düzenlenmektedir.
- Ücret tarifeleri konusu 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu ve SHY 6-A Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği ile düzenlenmektedir.
- Yer hizmetleri SHY-22 Havaalanları Yer Hizmetleri Yönetmeliği ile düzenlenmektedir.

- Slot tahsisi "Slot Book" çerçevesinde gerçekleştirilmektedir.
- Kaza durumlarında taşıyıcının sorumlulukları, 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu uyarınca Varşova Sözleşmesi sistemi çerçevesinde ele alınmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- Bilgisayarlı rezervasyon sistemleri konusunda AB'ye uyum için yeni yasal düzenleme gerekmektedir.
- Fazla rezervasyon nedeniyle uçurulamayan yolcuların mağduriyetinin giderilebilmesi açısından AB'ye uyum için yeni yasal düzenleme gerekmektedir.
- Trafik hakları uygulaması konusu mütekabiliyet esasına göre düzenlendiğinden Avrupa Birliği ya da üyeleri ile havacılık ilişkilerimizde karşılıklı olarak yeni bir rejime geçilmediği sürece AB'ye tam üyelikten önce uyum yönünde yapılacaklar sınırlıdır. Ancak ikili anlaşmaların yapısı kısmen değiştirilebilir ya da karşılıklı olarak yeni bir anlaşma çerçevesi oluşturulabilir. Bununla birlikte, iç piyasadaki liberalizasyon sürecinin yönü belirginleştirilmeli, THY'nin statüsüne açıklık kazandırılmalı ve sektör güçlendirilerek AB firmalarıyla rekabet kapasiteleri geliştirilmelidir.
- Ücret tarifeleri konusundaki uyum için 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanununun 25.maddesi ile SHY 6-A Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliğinin ilgili maddelerinin değiştirilmesi gerekmektedir.
- Yer hizmetleri konusunda tam bir uyumun sağlanabilmesi için SHY-22 Havaalanları Yer Hizmetleri Yönetmeliğinde bazı değişikliklerin yapılması gerekmektedir.
- Slot tahsisi konusunda uygulamada istikrar ve güveni sağlamak açısından slot kitapçığının AB düzenlemesindeki ilkeler ışığında geliştirilerek hukuki bir niteliğe kavuşturulması gereklidir. AB düzenlemesi gereğince, slot koordinatörünün tarafsız bir üçüncü kişi niteliğini taşıması gerektiği vurgulanmalıdır.
- Bu açıdan, "Slot Book"un AB düzenlemesindeki ilkeler doğrultusunda geliştirilmesi ve hukuksal hiyerarşiye dahil bir düzenleme formuna kavuşturulması gerekmektedir.
- Kaza durumlarında taşıyıcının sorumluluğuna ilişkin herhangi bir yasal düzenleme gereği bulunmamaktadır. Ülkemizdeki uygulamalar taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelere göre yapılmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Havayolu ulaştırması sektöründe genel olarak yapılması gerekli kurumsal düzenleme 8. Beş Yıllık Kalkınma Planında " Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün otonom ve yaptırım gücü yüksek bir yapıya kavuşturulması ve personelinin nitelik ve nicelik olarak geliştirilmesi sağlanacaktır" şeklinde ifade edilmiştir.

Slot tahsisinin koordinasyonu için yeni bir kurumsal yapılanma gerekebilir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün eleman sayısının sektörü denetleyebilecek düzeye çıkarılması gerekmektedir.

III. Takvim

Kısa vade

Fazla rezervasyondan kaynaklanan mağduriyetin giderilmesi konusunda yeni düzenleme yapılacaktır.

Orta vade

- Bilgisayarlı rezervasyon sistemleri alanında yeni düzenleme yapılacaktır.
- Ücret tarifelerinin belirlenmesinde daha liberal bir süreç için ilgili mevzuatta değişiklik yapılacaktır.

- SHY-22 Havaalanları Yer Hizmetleri Yönetmeliğinde değişiklik yapılacaktır.
- Slot tahsisini düzenleyen “Slot Book” hukuksal hiyerarşiye dahil bir düzenleme niteliğine kavuşturulacak ve AB düzenlemesine paralel değişiklikler yapılacaktır.
- Trafik hakları konusunun tam üyelik sonrasına bırakılması uygun olacaktır.

IV. Finansman

Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünün, personel eğitimi, bilgisayar alımı ve binalarının onarımı ile diğer ihtiyaçların karşılanması için yaklaşık 23 milyon Euro kaynağa ihtiyaç olacaktır.

4.10.4.2 Lisanslar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Pilot lisanslarının kriterleri ve diğer ülkelerden alınan belgelerin karşılıklı tanınması konusunda SHDT-33 “Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Dairesi Pilot Lisans ve Sertifika Talimatı” yürürlüktedir. Ancak bu alandaki düzenlemenin JAR-FCL’e göre geliştirilmesi gerekmektedir. Uygulamada SHDT-33 ile JAR-FCL ile birlikte değerlendirilmektedir. İşletme lisanslarının verilmesi ve geçerlilikleri, SHY-6A “Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği” ile düzenlenmektedir. Havayolu taşımacılığında AB düzenlemelerine temel olan istikrar ve güven kaygı ve arayışının ülkemiz için de geçerliliği bulunmaktadır. İşletmelerin dinamik olarak denetimi ve değerlendirilmesi konusunda mevzuatımızın AB düzenlemesine paralel olarak geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, diğer mali ve mesleki hükümler konusunda AB düzenlemesiyle önemli farklılıklar söz konusudur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu Kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Pilot lisansları, SHDT-33 Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Dairesi Pilot Lisans ve Sertifika Talimatı ile düzenlenmektedir.
- İşletme lisansları, SHY-6A Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği ile düzenlenmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- SHDT-33 Ulaştırma Bakanlığı Sivil Havacılık Dairesi Pilot Lisans ve Sertifika Talimatı’nın AB ve JAA standartları doğrultusunda geliştirilmesi gerekmektedir.
- SHY-6A Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği’nin AB düzenlemesine paralel olarak geliştirilmesi gerekmektedir.

c) Gerekli Kurumsal Değişiklikler

Denetim ve değerlendirme yapacak kuruluşun (Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü) kurumsal kapasitesinin güçlendirilmesi gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Sivil Havacılık İdaresi personelinin nitelik ve nicelik bakımından takviye edilmesi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Uyum çalışmaları esnasında gerekli eğitim ve çeviri harcamaları ortaya çıkacaktır.

III. Takvim

Gerek pilot lisansları gerekse işletme lisansları ile ilgili mevzuat değişiklikleri orta vadede gerçekleştirilecektir.

IV. Finansman

3 milyon Euro kaynak ihtiyacı doğacaktır.

4.10.4.3 Havaaracı Gürültü Yayınları ve Gürültülü Uçaklar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Hava aracı gürültü yayınlarının sınırlandırılması ve gürültülü uçakların işletilmesinin kısıtlanması konusundaki Türk Mevzuatı, Birliğin Müktesebatına uyumludur. Bu alanda, Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliğinde ECAC tavsiyelerine uygun değişiklik yapılmıştır. Mevcut gürültülü uçakların filodan çıkarılması konusunda da gerekli düzenleme SHT-36-1A Talimatı ile yapılmıştır. Bu Talimat ile ICAO Chapter II kategorisindeki uçakların kademeli olarak en geç 2002 yılı bitimine kadar filolardan çıkarılması ve yeni uçakların Chapter III kategorisinde olması şartı getirilmiştir. Hava aracı gürültü kriterleri ise Gürültü Kontrol Yönetmeliği çerçevesinde ele alınmaktadır.

b) AB müktesebatı

İlgili AB Müktesabat listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu Kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı, Çevre Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB müktesabatı üstlenilecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Ticari Hava Taşıma İşletmeleri Yönetmeliği SHY-6A
- SHT-36 1A sayılı Talimat
- Gürültü Kontrol Yönetmeliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Mevzuatta herhangi bir değişiklik yapılmasına gerek olmamakla birlikte, gürültü konusundaki mevzuatın etkin uygulanması için Ulaştırma ve Çevre Bakanlıkları arasında eşgüdümüne ihtiyaç duyulmaktadır.

c) Gerekli yatırımlar

Hava limanlarında uçakların gürültü seviyelerini izleme ve değerlendirmeye yönelik yatırım ihtiyacı bulunmaktadır.

III. Takvim

Mevzuatın etkin şekilde uygulanmasını teminen idari ve diğer tedbirler kısa vadede alınacaktır.

IV. Finansman

5 milyon Euro.

4.10.4.4 Teknik ve Güvenlik

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Teknik kural ve idari prosedürler alanında Avrupa ortak havacılık norm ve standartları anlamına gelen JAR'ların Türk sivil havacılık sektöründe de uygulanmasını sağlamaya yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.

Hava trafik yönetimi ekipman ve sistemleri alanında üretici ülke olmayan Türkiye'de Eurocontrol'ün tavsiyeleri çerçevesinde uygulama yapılmakta ve bu alanda Avrupa'da ortaya çıkan gelişmeler yakından izlenmektedir.

Hava aracı kazalarının soruşturulması SHY-13 Sivil Hava Araç Kazaları Soruşturma Yönetmeliği çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Ancak, inceleme ve soruşturma kurullarının oluşum ve görev prosedürleri açısından söz konusu Yönetmeliğin AB düzenlemesine paralel olarak geliştirilmesi gerekmektedir.

b) AB müktesebatı

İlgili AB Müktesebat listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu Kuruluş

Ulaştırma Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Teknik konulardaki yönetmelik ve talimatlar
- Sivil Hava Araç Kazaları Soruşturma Yönetmeliği (SHY-13)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Teknik kural ve idari prosedürler konusunda JAR'ların Türk Sivil Havacılık sektöründe uygulanabilmesi için yasal ve idari tedbirler alınmalıdır.

SHY-13 Sivil Hava Araç Kazaları Soruşturma Yönetmeliği özellikle inceleme ve soruşturma kurulları açısından AB düzenlemesine paralel olarak geliştirilmelidir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

İhtiyaç görülmemektedir.

d) Gerekli yatırımlar

Bu konularda eğitim, çeviri ve personel yatırımlarına ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Teknik kural ve idari prosedürlerin geliştirilmesi ve kazaların soruşturulmasına ilişkin yönetmeliğin değiştirilmesi çalışmaları orta vadede gerçekleştirilecektir.

IV. Finansman

5 milyon Euro.

4.11. Vergilendirme

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ankara Anlaşmasının 16'ncı Maddesi, Topluluğu Kuran Antlaşmanın rekabet, vergilendirme ve mevzuatların yaklaştırılmasına ilişkin kurallarının Akit Taraflar arasındaki ortaklık ilişkisinde de uygulanması gerektiğini belirtmiştir. Katma Protokolün 44'üncü Maddesi ile 1/95 sayılı OKK'nın 50'nci Maddeleri Topluluğu Kuran Antlaşmanın bu alandaki hükümleri ile aynı paraleldedir. Bu doğrultuda, ayırıcı ve koruyucu vergilendirme kesinlikle yasaklanmıştır.

Dolaysız Vergiler

Kurumlar vergisindeki yük farkları sermayenin serbest dolaşımını etkilediğinden İç Pazar hedefi açısından Toplulukta bu alanda kurumlar vergisi ile ilgili iki direktif ve bağlı şirketler arasındaki mali ilişkilerden kaynaklanan örtülü kazancın (kar) tespiti nedeniyle yapılan vergilendirme sonucu ortaya çıkan çifte vergilendirmenin önlenmesi için yapılan bir sözleşme bulunmaktadır. Bu alanda çıkarılmış bulunan Topluluk müktesebatı ile Türk mevzuatı örtüşmekte olup, bunlarla ilgili koşulların tam üyeliğin gerçekleşmesinden önce uygulanması beklenmemektedir.

Dolaylı Vergiler

1999 yılı itibarıyla katma değer vergisi ile özel tüketim vergisi (ek katma değer vergisi, akaryakıt tüketim vergisi ve motorlu taşıt alım vergisi) gelirlerinin toplam vergi gelirleri içerisindeki payı sırasıyla yüzde 28,12 ve yüzde 17,53'tür. Bu değerler Nisan 2000 sonu itibarıyla sırasıyla yüzde 27,02 ve yüzde 17,67 olarak gerçekleşmiştir.

Katma Değer Vergisi (KDV)

Türkiye, 1984 yılında AB'nin Altıncı Konsey Direktifini temel model olarak, önceden uygulanmakta olan sekiz verginin yerini alan Katma Değer Vergisine ilişkin Kanununu 2 Kasım 1984 tarih ve 18563 sayılı Resmî Gazetede yayımlayarak yürürlüğe koymuştur.

Verginin konusunu, her türlü mal ve hizmet teslimi ile ithalatı oluşturmakta olup temel olarak yüzde 17 standart oran tüm mal ve hizmetlere uygulanmaktadır. İndirilmiş oran olarak temel yiyecek maddelerine yüzde 8, diğer ürünlere ise yüzde 1 uygulanmaktadır. İki yüksek oran yüzde 25 ve yüzde 40 lüks mallar için geçerlidir. İthal mallara ise ülke içindeki mal teslimlerine uygulanan oranlar uygulanmaktadır.

Türk katma değer vergisi matrah, vergiyi doğuran olay, vergilendirme yeri, muafiyet, istisnalar ve indirim hakkı ile ilgili konularda ana hatlarıyla ve birçok münferit hükümler düzeyinde de Topluluk katma değer vergisi mevzuatı ile önemli ölçüde uyumludur.

Vergilendirme, muafiyet ve istisnalardaki bir kısım münferit farklılıklar ile orandaki farklılıklar, Türkiye şartlarının özelliklerinden kaynaklanmakla birlikte ayırıcılığı içeren bir nitelik taşımamaktadır.

Türk Katma Değer Vergi Sistemi temel olarak Topluluk KDV sistemi yaklaşımına uygundur. Gelecekte Topluluk KDV sistemine tam olarak uyumlaştırılma amaçlanmaktadır.

Özel Tüketim Vergileri (ÖTV)

Özel Tüketim Vergileri bakımından yerli ve ithal ürünler eşit oranda vergilendirilmektedir. İthal ürünler üzerindeki koruyucu ve ayırım gözetici uygulamalar Gümrük birliğinin kurulması ile birlikte ortadan kaldırılmıştır.

AB'de özel tüketim vergisi beş grup mal (madeni yağlar, alkol, alkollü içecekler, tütün ve işlenmiş tütün) üzerinden her ürün kategorisi için ürünün yapısına göre sigaralarda hem nispi hem maktu, diğer ürünlerde maktu tutarlarda alınmakta olup, ayrıca bu ürünlerin Topluluk içinde vergi antreposu uygulaması çerçevesinde nihai tüketim aşamasına kadar vergisi ertelenmek suretiyle dolaşımına imkan tanınmaktadır.

Türkiye'de ise söz konusu beş büyük mal grubu dışındaki başka mallar üzerinden de ÖTV alınmakta ve bu mallara uygulanan vergi nispeti genellikle nispi olmaktadır. Ayrıca bu malların vergi antrepoları uygulaması çerçevesinde dolaşımında, verginin nihai tüketim aşamasına kadar ertelenmesi şeklinde bir uygulama yoktur. Yine bu ürünlerin vergilendirilmesinde yapısal farklılık mevcuttur.

Karşılıklı Yardım

Karşılıklı İdari Yardım

Bu alandaki Topluluk müktesebatına karşılık gelen Türk mevzuatı 213 sayılı Vergi Usul Kanunu olup, diğer ülkelerin vergi idareleri ile idari işbirliği yapılmasına izin veren hükümler bulunmamaktadır (çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları hükümleri hariç). Bu alanda tam üye olmadan Topluluk müktesebatına uyum sağlanması zorunluluğu bulunmamaktadır.

Tahsilatta Karşılıklı Yardım

Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında 6183 sayılı Kanun başka bir ülkenin kamu alacağının tahsiline izin vermemektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu Kuruluş

Maliye Bakanlığı

d) Nihai hedef

Vergilendirme alanında kısa ve orta vadeli öncelikler çerçevesinde yapılabilecek olan düzenlemeler hariç, münferit farklılıkların katılım müzakerelerinde derogasyon talep edilmek suretiyle giderilmesi amaçlanmaktadır. Ancak, bunların dışında bazı farklılıkların devam etmesi halinde ise söz konusu farklılıkların giderilmesi yönündeki düzenlemelerin tam üyelikte üstlenilmesi hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatının karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 1318 sayılı Finansman Kanunu (RG: 10.8.1970-13575)
- 3418 sayılı Eğitim, Gençlik, Spor ve Sağlık Hizmetleri Vergisi Kanunu (RG: 31.3.1988-2. mük.19771)
- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu (RG: 1.1.1961-10703)
- 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun (RG: 28.7.1953-8469)
- 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu (RG: 11.7.1964-11751)

- 3074 sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanunu (RG: 20.11.1984-18581)
- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu (RG: 2.11.1984-18563)
- 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu (RG: 10.06.1949-7229)
- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu EK madde 60 (RG: 2.11.1984-18563)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Dolaysız Vergiler

Kurumlar Vergisine ilişkin 90/434, 435, 436/EEC sayılı AB Direktifleri İle İlgili Türk Mevzuatı

Kanuni ve iş merkezleri Türkiye’de bulunan kurumların, belli şartlar dahilinde birleşme ve devirlerinden doğan karları vergilendirilmemektedir. Bu kar, ileride, fiilen gerçekleşmesi halinde vergilendirilmektedir. Toplulukta da uygulama bu yöndedir.

Dar mükellefler dahil, kurumların, kanuni ve iş merkezleri Türkiye’de bulunan kurumların sermayesine iştiraklerinden elde ettikleri kazançlar vergiye tabi tutulmamaktadır. Toplulukta da mali merkezi Toplulukta bulunan kurumlara aynı uygulama yapılmaktadır.

Birbirine yönetim, denetim, işletme yönünden bağlı kurumların aralarındaki ticari ve mali ilişkilerden kaynaklanan örtülü kazancın varlığının tespiti halinde, ilgili kuruma ek vergi tarhiyatı yapılması durumunda, bunlarla ilgili kurumların kayıtları Vergi Usul Kanununun ilgili hükümleri çerçevesinde düzeltilmektedir. Toplulukta da uygulama bu yöndedir.

Dolayısıyla bu alanda şu anda Topluluk ve Türk Mevzuatı arasında bir farklılık bulunmadığından tam üyelik öncesinde bir değişiklik yapılmasına gerek bulunmamaktadır.

Dolaylı Vergiler

Katma Değer Vergisi

Türkiye, 1984 yılında AB’nin Altıncı Konsey Direktifini temel alarak, önceden uygulanmakta olan sekiz verginin yerini alan Katma Değer Vergisine İlişkin Kanununu 2 Kasım 1984 tarih ve 18563 sayılı Resmî Gazetede yayımlayarak yürürlüğe koymuştur.

Türk katma değer vergisi matrah, vergiyi doğuran olay, vergilendirme yeri, muafiyet istisnalar, indirim hakkı ile ilgili konularda ana hatlarıyla ve birçok münferit hükümler düzeyinde de Topluluk katma değer vergisi müktesebatı ile önemli ölçüde uyumludur.

Vergilendirme, muafiyet ve istisnalardaki bir kısım münferit farklılıklar ile orandaki farklılıklar, Türkiye koşullarının farklı özelliklerinden kaynaklanmakla birlikte ayırmacılığı içeren bir niteliği bulunmamaktadır.

Türk Katma Değer Vergisi Sistemi temel olarak Topluluk KDV sistemi yaklaşımına uygun olup, gelecekte de Topluluk KDV sistemine tam uyumlaştırılması noktasından hareket edilmektedir.

Katma Değer Vergisi Kanununda oran ve listelerde değişiklik yapmaya Bakanlar Kurulu yetkilendirilmiştir. Bu açıdan, Topluluk KDV sistemine uyum yönündeki düzenlemeler Bakanlar Kurulu Kararı ile gerçekleştirilebilecektir.

Katma Değer Vergisi alanında vergilendirme, muafiyet ve istisnalar, indirim hakkı, oranlar gibi münferit düzeydeki farklılıklarla ilgili olarak yapılması gerekli değişikliklerden bir kısmı kısa ve orta vadeli takvim çerçevesinde yapılacak olup, bunların dışında kalanlar ise nihai hedef bölümünde belirtilmiştir.

Özel Tüketim Vergileri

Avrupa Birliğinde özel tüketim vergisi beş grup mala (madeni yağlar, alkol, alkollü içecekler, tütün ve işlenmiş tütün) her ürün grubu için ürünün yapısına göre sigaralarda hem maktu hem nispi, diğerlerinde maktu tutarda alınmakta ve verginin minimum miktarı belirlenmekte iken Türkiye’de tek bir özel tüketim vergisi uygulaması olmamakla beraber bu nitelikteki vergiler değişik adlar (vergi, fon, pay gibi) altında

akaryakıt tüketim vergisi dışında nispi tutarlarda alınmaktadır. Ayrıca Toplulukta muafiyetler her ürünün niteliğine göre düzenlenmektedir.

Türkiye’de yukarıdaki beş büyük mal grubu dışında başka diğer mallar üzerinden de (taşıt alım vergisi, ek vergi) özel tüketim vergileri alınmaktadır. Bu mallara uygulanan vergi oranı genellikle nispidir.

Topluluk içinde özel tüketim vergisine tabi ürünlerin vergi antreposu uygulaması çerçevesinde dolaşımında verginin nihai tüketim aşamasına kadar ertelenmesi şeklinde bir uygulama ülkemizde yoktur. Böyle bir sistemin uygulanmaması da Türkiye’nin mevcut koşullarından kaynaklanmaktadır. Ancak bu alanda hazırlanan ve halen TBMM’de bulunan ÖTV Yasa Tasarısı bu konuda ileriye yönelik atılmış ilk adımdır.

Bu bağlamda, AB’nin özel tüketim vergilerine uyum sağlama sürecinde, farklı kanunlarla düzenlenen özel tüketim vergisi niteliğindeki vergiler tek bir ÖTV Kanunu ile düzenlenecektir. Bu amaçla hazırlanan tasarı henüz yasalaşmamıştır. Söz konusu tasarıda vergi kapsamına giren mallar, verginin konusu, matrahı, vergiyi doğuran olay, verginin oranı ve müteselsil sorumluluk gibi konular düzenlenmiştir. AB’ye uyum sürecinde ÖTV yasa tasarısı ilgili Topluluk düzenlemeleri de göz önünde bulundurulularak tekrar gözden geçirilecek, gerekli değişiklikler ve ekler yapılarak en kısa sürede yasalaştırılacaktır.

Diğer Dolaylı Vergiler

Sermaye Artırımında Uygulanan Dolaylı Vergilere İlişkin 69/335/EEC sayılı Direktif ve Bunda Değişiklik Yapan 73/101, 74/553, 85/303 EEC sayılı Topluluk Direktifleri ile İlgili Türk Mevzuatı

İlgili Direktif ile Topluluk sınırları içerisindeki sermaye şirketlerinin sermaye artırımlarında uygulanacak dolaylı vergiler hakkında ortak kararlar alınmıştır.

Topluluk müktesebatında ilgili Direktif 14 madde halinde oldukça detaylı olarak düzenlenmiş olup, Topluluk üyesi ülkelerde sermaye artırımını üzerinden alınan vergi nispeti uyumlaştırılmıştır. Ülkemizde ise sermaye artırımını üzerinden damga vergisi alınmakla birlikte oranda farklılık vardır.

Karşılıklı Yardım

Karşılıklı İdari Yardım

Bu alandaki Topluluk müktesebatına karşılık gelen Türk mevzuatı 213 sayılı Vergi Usul Kanunu olup, diğer ülkelerin vergi idareleri ile idari işbirliği yapılmasına izin veren hükümler bulunmamaktadır (çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları hükümleri hariç). Bu alanda tam üye olmadan Topluluk müktesebatına uyum sağlanması zorunluluğu bulunmamaktadır.

Tahsilatta İşbirliği

6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun başka bir ülkenin kamu alacağının tahsiline izin vermemektedir. Ancak bu alanda tam üye olmadan bir uyum sağlanması için Türkiye-AB Ortaklık Konseyince bir karar alınması ve bu kararın anayasal süreç izlendikten sonra, iç mevzuatımıza aktarılması ile bu alanda uyum sağlanması mümkün bulunmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Türk vergi idaresi Topluluk müktesebatının uygulanması için gerekli temel idari yapılanmaya sahip olup, şu anda idari yapıda ek bir değişiklik yapılması ihtiyacı bulunmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Vergilendirme alanında Topluluk müktesebatına uyum için yapılacak yeni hukuki düzenlemeler, olayın niteliğine göre Bakanlar Kurulu Kararı, kanun, yönetmelik ve tebliğler ile gerçekleştirilecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Türk mevzuatında, Topluluk müktesebatına uygun olarak yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için, öncelikle Topluluk müktesebatının açıklanmasına gereksinim duyulan alanlarında Topluluktan gelecek uzmanların teknik desteğine ihtiyaç bulunmaktadır. Ayrıca Toplulukla artan ilişkiler sonucu muhtemel personel ihtiyacını karşılamak amacıyla çalışmalar yapılmaktadır.

f) Gerekli Yatırımlar

Tam üyelikte mevzuat uyumu sonrasında Topluluk üyesi ülkeler ve Türk vergi idaresi arasında network ağının kurulması gerekecektir.

III. Takvim

Kısa Vade

Hizmet bedellerinin Madde 11 (B) (3) (b)'ye göre matraha dahil olduğu durumlarda, mal ithaline bağlı hizmetlerin KDV'den istisna tutulmasına ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 14(1)(i) maddesine uyum sağlanması amaçlanmaktadır.

Orta Vade

İlgili Topluluk müktesebatının aşağıda belirtilen hükümlerinin uyumlaştırılması amaçlanmaktadır.

- Topluluk dışında yerleşik mükelleflere, ilgili üye ülkede yapılan mal ve hizmeti teslimi ile ilgili ödenen KDV'nin iade edilmesine ilişkin 77/388/EEC nolu Altıncı Konsey direktifinin 17/3 nolu maddesi ile ilgili 86/560/EEC sayılı Konsey Direktifi.
- Kamu yararına çalışan hastaneler ve benzer kuruluşlar tarafından sağlanan tıbbi teşhis ve tedaviler, bakım, ameliyatlara ve bunlarla ilgili diğer hizmetlerin KDV'den istisna tutulmasına ilişkin 77/388/EEC nolu Altıncı Konsey Direktifinin 13(A)(1)(b) maddesi .
- Ülke dahilinde sunulan posta hizmetlerinde kullanılan posta pullarının üzerinde yazılı değerden tesliminin KDV'den istisna tutulmasına ilişkin 77/388/EEC nolu Altıncı Konsey Direktifinin 13(B)(e) maddesi .
- Üye ülkelerin belirleyecekleri sınırlar ve şartlar dahilinde her türlü müşterek bahis, şans ve kumar oyunlarının KDV'den istisna tutulmasına ilişkin 77/388/EEC nolu Altıncı Konsey Direktifinin 13(B)(f) maddesi .

Özel Tüketim Vergisine ilişkin mevzuatın ilgili Topluluk müktesebatına uyumlaştırılması amaçlanmaktadır.

IV. Finansman

Vergilendirme alanında yapılması gereken yatırımların mali boyutunun bu aşamada tespiti mümkün görülmemektedir.

4.12. Ekonomik ve Parasal Birlik

4.12.1. Genel

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ekonomi politikalarının tespitine yardımcı olan ve bu politikalar çerçevesinde görev alanlarına göre değişik sorumluluklar üstlenen kurumlarımız Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası (TCMB), Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Sermaye Piyasası Kurulu, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruludur.

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, mali piyasalarda etkinliği, güvenilirliği ve istikrarı sağlamak amacıyla; Bankalar Kanunu ve ilgili diğer mevzuat kapsamında düzenlemeler yapmak suretiyle uygulanmasını sağlamak, uygulamayı denetlemek ve sonuçlandırmak, tasarrufların güvence altına alınmasını temin etmek, tasarruf sahiplerinin haklarını ve bankaların düzenli ve emin bir şekilde çalışmasını tehlikeye sokabilecek ve ekonomide önemli zararlar doğurabilecek her türlü işlem ve

uygulamaları önlemek, ekonomik kalkınmanın gereklerini de dikkate alarak kredi sisteminin etkin bir şekilde çalışmasını sağlamak, gerektiğinde para, kredi ve bankacılık politikalarının yürütülmesiyle ilgili mütalaa vermekle görevlendirilmiştir.

Hazine Müsteşarlığı hazine işlemleri, kamu finansmanı, kamu iktisadi teşebbüsleri ve devlet iştirakleri, ikili ve çok taraflı dış ekonomik ilişkiler, uluslararası ve bölgesel ekonomik ve mali kuruluşlarla ilişkiler, yabancı ülke ve kuruluşlardan borç ve hibe alınması ve verilmesi, ülkenin finansman politikaları çerçevesinde sermaye akımlarına ilişkin düzenleme ve işlemlerin yapılması, sermaye piyasası, yurtdışı müteahhitlik hizmetleri, sigorta sektörü ve kambiyo rejimine ilişkin faaliyetler ile yatırım ve yatırım teşvik faaliyetlerini düzenlenmesi, uygulanması, uygulamanın izlenmesi ve geliştirilmesinden sorumludur.

Kamu mali yönetiminde etkinliği ve şeffaflığı artırmak, bütçenin hazırlık, uygulama ve kontrolünü kuvvetlendirmek, bütçe işlemlerinin şeffaflığını ve güvenilirliğini artırmak, mali disiplini sağlamak amacıyla çeşitli adımlar atılmıştır. Bütçenin kapsamının genişletilerek bütçe dışı uygulamaların azaltılması amacıyla, bütçe içinde yer almakla birlikte, bütçe harcama prosedürü dışında olan tüm fonların ve bütçe dışı kuruluş amaçlarını tamamlamış, fonksiyonları kalmamış bütçe dışı fonların tasfiyeleri kademeli olarak yapılmakta olup, 2001 yılı Haziran ayına kadar tamamlanması öngörülmektedir. Hazine Müsteşarlığı ve Maliye Bakanlığı ile eşgüdüm içinde, öncelikler dikkate alınarak, bir harcama programı yapılmakta ve üç aylık dönemler itibarıyla nakit ve borç yönetimi programıyla ilan edilmekte, gerçekleştirmeler ise aylık olarak duyurulmaktadır. Ayrıca, iç ve dış borç stok ve ödeme projeksiyonları ile birlikte ihtiyari yükümlülüklerin stoğu da aylık olarak kamuoyuna duyurulmaktadır. Borç yönetiminde etkinliğin sağlanması amacıyla Piyasa Yapıcılığı Sistemi oluşturulmuştur. Piyasa yapıcısı bankalarla aylık toplantılar gerçekleştirilmekte, piyasaların durumu ve geleceğe yönelik olası gelişmeler hakkında fikir alışverişinde bulunulmakta, toplantıda görüşülen hususlar basın açıklaması yoluyla yine kamuoyuna duyurulmaktadır. Bunların yanı sıra, Hazine Müsteşarlığı, Merkez Bankası ile birlikte, para politikası, maliye politikası ve borç yönetiminin uyumlu bir şekilde sürdürülmesini izlemektedir.

Kamu maliyesi yönetiminde yer alan kuruluşlarca "Kamu Finansal Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması ve Kamu Maliyesinde Şeffaflık" hususunda 8'inci Beş Yıllık Kalkınma Planı için oluşturulan ÖİK Raporu ve Uluslararası Para Fonunun bu konuda hazırladığı raporlardaki tavsiyeler dikkate alınarak belirlenen, hükümetin kamu maliyesi politikaları ve taahhütlerini içeren 2001 Yılı Programı TBMM tarafından onaylanmış olup, uygulama bu program dahilinde yürütülmektedir.

Bu alanda önemli görevler ifa eden bir diğer kurumumuz olan Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası, 1211 sayılı TCMB Kanununa göre, ekonomik büyümeye yardımcı olmak amacıyla; para ve kredi politikasını, kalkınma planları ve yıllık programları göz önünde bulundurarak ekonominin gereklerine göre ve fiyat istikrarını sağlayacak bir tarzda yürütür; Hükümetle müştereken milli paranın iç ve dış değerini korumak amacıyla gerekli tedbirleri alır; milli paranın hacim ve tedavülünü, bu Kanun gereğince düzenler; bankalara kredi verme işlemlerini bu Kanunda belirtilen esas ve sınırlar içinde gerçekleştirir; para arzını ve ekonominin likiditesini düzenlemek amacıyla açık piyasa işlemleri yapar; Hükümetçe belirlenecek esaslar çerçevesinde; mevduat vade ve türleri ile mevduatta vade müddetlerini ve bunların yürürlük zamanlarını tayin eder, milli para ile altın ve yabancı paralar arasındaki muadeleti belirler, ilgili mevzuatı da dikkate alarak altın ve döviz rezervlerini, ülkenin ekonomik menfaatlerine uygun şekilde yönetir ve borsada döviz ve kıymetli madenler üzerinde işlem yapar.

Banka, Hükümetin mali ve ekonomik müşavirlik, mali ajanlık ve haznedarlık görevlerini ifa eder.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

Ancak, söz konusu mevzuat listesinden bu başlık altında sadece AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMANIN 3A ve 102A MADDELERİ incelenmiş olup, mevzuatın bir bölümü Ekonomi Politikası, bir bölümü de Para Politikası başlıkları altında değerlendirilmiştir.

Aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler, sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMANIN 103, 103A, 104C, 109, 109K MADDELERİ, EEC Konsey: Para Komitesinin İdare Hükümleri, EEC: Para Komitesinin İdare Hükümlerini değiştiren Konsey Kararı,

74/122/EEC,	90/141/EEC,	3603/93/EC,
3604/93/EC,	3605/93/EEC,	96/421/EC,

93/716/EC, 3320/94/EC, 96/736/EC,
1466/97/EC, 98/317/EC, 974/98/EC,
975/98/EC, 2531/98/EC, 2532/98/EC,

2533/98/EC, Ekonomik ve Finansal Komitenin oluşumu konusunda detaylı hükümler içeren 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı, 2866/98/EC.

c) Sorumlu Kuruluş

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Sermaye Piyasası Kurulu, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu, Maliye Bakanlığı.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

TCMB Kanunu, 1567 sayılı Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında Kanun (Law on the Preservation of the Value of Turkish Money, No. 1567) (32 sayılı Karar), 12 Mayıs 1988 tarih ve 88/12944 sayılı Kararnemeye İlişkin Kaynak Kullanımını Destekleme Fonu Hakkında Tebliğ, 4389 sayılı Bankalar Kanunu, Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, 4494 sayılı 2000 Mali Yılı Bütçe Kanunu, 4568 sayılı Bazı Fonların Tasfiye Edilmesine İlişkin Kanun, 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Avrupa Birliği ülkelerinde olduğu gibi sorumlu kurum ve kuruluşlar arasında bilgi paylaşımı başta olmak üzere düzenli, sürekli ve sıkı bir işbirliği zemini oluşturacak yasal ve teknik alt yapının kurulması gerekmektedir.

Kamu Finansmanı ve borç yönetimine ilişkin hususlar halen ilgili yılın bütçe kanunlarıyla düzenlenmektedir. Bu düzenlemelerin etkin kamu finansmanı ve borç yönetimi açısından yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir.

2001 yılından itibaren yıl ortasında kamu maliyesi politikalarına ve taahhütlerine ilişkin olarak, o yıla ait gerçekleştirmeleri ve bir sonraki yıla ilişkin bu konudaki hedefleri içeren bir Ekonomik ve Mali Güncelleştirme Raporu hazırlanacaktır. Ayrıca, çoklu yıl bütçeleme sistemine geçilmesi için çalışmalara başlanması planlanmaktadır. Bu çerçevede, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının Mali ve Ekonomik Hükümlerinin gözden geçirilmesi gerekmektedir.

TCMB Kanununda Bankanın görevleri arasında fiyat istikrarını sağlamaya yönelik hükümler yer almakla birlikte, Bankanın temel amacının fiyat istikrarını sağlamak olduğu ve bunun için uygulayacağı para politikasını ve kullanacağı para politikası araçlarını kendisinin belirleyeceğinin hükme bağlanması gerekmektedir.

Ancak, Avrupa Ekonomik ve Parasal Birliğine (EPB) dahil olmak için gerekli olan tek paranın beraberinde getireceği değişim oranlarının geriye dönülmez biçimde saptanması ile tek bir para politikası ve değişim oranları politikasının uygulanması için Türk Parası Kıymetini Koruma Mevzuatının yeniden gözden geçirilmesi gerekecektir. Türkiye'nin öncelikle AB üyeliği söz konusu olduğundan EPB'ye ilişkin tek para politikası konusunda mevzuatta bu aşamada herhangi bir değişiklik yapmasına gerek olmadığı düşünülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

TCMB'nin, fiyat istikrarını sağlamak amacıyla bir Para Politikası Kurulu oluşturması öngörülmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Kamu Finansmanı ve borç yönetimine ilişkin olarak, kamu sektörü için açık borçlanma kural ve limitlerini tespit eden, devirli kredilere ilişkin faaliyetler de dahil olmak üzere Hazine Müsteşarlığının yarı bütçesel faaliyetlerini de içeren bir yasa tasarısı üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yapılacak değişiklikler kapsamında personel eğitimi gerekebilecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Sorumlu kurum ve kuruluşlar arasında bilgi paylaşımını sağlayabilecek yazılım ve donanımın kurulması için yatırım gerekebilecektir.

III. Takvim

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi Yasa Tasarısının sonuçlandırılmasının ve Para Politikası Kurulunun oluşturulmasının kısa vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Personel eğitimi için kaynak ayrılması gerekebilecektir.

4.12.2. Para Politikası

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

TCMB Kanununda TCMB'nin temel görev ve yetkileri tanımlanmış olup, TCMB, ekonomik gelişmeye yardımcı olmak amacıyla; para ve kredi politikasını, kalkınma planları ve yıllık programları göz önünde bulundurarak ekonominin gereklerine göre ve fiyat istikrarını sağlayacak bir tarzda yürütür; Hükümetle müştereken milli paranın iç ve dış değerini korumak amacıyla gerekli tedbirleri alır, milli paranın hacim ve tedavülünü, bu Kanun gereğince düzenler; bankalara kredi verme işlerini bu Kanunda belirtilen esas ve sınırlar içinde yürütür; para arzını ve ekonominin likiditesini düzenlemek amacıyla açık piyasa işlemleri yapar; mevduat vade ve türleri ile mevduatta vade müddetlerini ve bunların yürürlük zamanlarını tayin eder; milli para ile altın ve yabancı paralar arasındaki muadeleti Hükümetçe belirlenecek esaslar dairesinde tayin eder, ilgili mevzuat ve Hükümetçe alınacak kararlar çerçevesinde altın ve döviz rezervlerini, ülke ekonomik menfaatlerine uygun şekilde yönetir; Hükümetçe alınacak kararlar çerçevesinde borsada döviz ve kıymetli madenler üzerinde işlem yapar.

Türkiye'de banknot ihracı imtiyazı tek elden TCMB'ye aittir. TCMB para-kredi konularında karar alma ve bu Kanunla kendisine verilen yetkiler çerçevesinde Hükümete öneride bulunma yetkisine haizdir. TCMB, kendi işlemlerinde uygulayacağı, reeskont, iskonto ve faiz oranlarını Hükümetçe izlenen ekonomik politikaları da göz önünde bulundurarak tespit eder. TCMB, meri mevzuatla kendisine verilen yetki ve görev alanına giren hususlara ilişkin yapmış olduğu her türlü düzenlemelere bankaların uygun hareket edip etmediklerini takip eder.

TCMB'nin ihraç etmiş olduğu ve ihraç edeceği banknotların tedavülü mecburi olup bunlar hudutsuz ödeme kudretini haizdir. TCMB, tedavülde bulunan banknotları gerekli gördüğü zaman yenileri ile değiştirebilir. Tedavülde bulunan eski banknotlar, değiştirme işlemine başlandığı tarihten itibaren on yıl sonra zaman aşımına uğrar. Gerek değiştirme işleminin başlayacağı tarih, gerekse bu on yıllık süre içinde eski banknotların mecburi tedavül müddeti TCMB Banka Meclisince tayin ve keyfiyet Resmi Gazete ile ilan olunur. Eskimiş ve yıpranmış banknotlar, Başbakanlık ile TCMB arasında tespit edilecek esaslar dahilinde ve yönetmelikle kabul edilecek kabariit usulüne göre TCMB tarafından yeni banknotlar ile değiştirilir. Tedavülden kaldırılan banknotlarla, eskimiş, yıpranmış ve kısmen ziya a uğramış olması nedeniyle değiştirilen banknotların iptal ve yok edilmesine ilişkin esaslar yönetmelikle belirtilir.

TCMB, 1211 Sayılı Kanun ile kendisine verilen yetkileri kendi sorumluluğu altında müstakil olarak kullanır.

TCMB, merkez bankalarının katıldığı milletlerarası mali, iktisadi ve mesleki teşekküllere Banka Meclisinin kararıyla üye olabilir ve Hükümetin muvafakatiyle bu gibi teşekküllere hissedar olarak katılabilir.

Bankanın Başkanı (Guvernör), en yüksek icra amiri sıfatıyla Bankayı sevk ve idare ve yurt içinde ve dışında temsil eder. Başkanın (Guvernör) yetkileri arasında, Banka Meclisi tarafından alınacak kararların yürütülmesini sağlamak, Bankaya verilen görevlerin ifası için uygun bulacağı tedbirleri almak ve gerekli göreceği hallerde, bunlar hakkında Banka Meclisine tekliflerde bulunmak vardır. Banka Meclisi kararlarına muhalefeti halinde Başkan (Guvernör), kararın icrasını tehir ve müteakip toplantıda yeniden müzakeresini talep edebilir. Acele hallerde, Banka Meclisi, Başkanın (Guvernör) daveti üzerine toplanarak, ihtilaf konusu olan işi tekrar görüşür. Başkan (Guvernör) ile Banka Meclisi arasında mutabakat hasil olmadığı takdirde, Başbakanlık hakemlik eder. Başkana yardımcı olmak üzere dört Başkan (Guvernör) Yardımcısı görevlendirilir. Bunlar yüksek öğrenim görmüş, maliye, iktisat, ve bankacılık alanlarında bilgi ve tecrübe sahibi kişiler arasından, müşterek kararla üç yıl süre ile atanır. Başkan Yardımcılarının bu sürenin sonunda tekrar atanmaları veya sürenin bitiminden evvel aynı usulle değiştirilmeleri de mümkündür.

TCMB Kanununa göre, Türkiye'de faaliyette bulunan bütün bankalar yıllık bilançoları ile kar ve zarar hesaplarını, idare meclisi ve murakıp raporları ile birlikte, umumi heyetlerinin toplantı tarihinden itibaren en geç bir ay içinde TCMB'ye vermekle yükümlüdürler.

TCMB, bankalardan mevduat, kredi, döviz ve diğer işlemlerine ait her türlü bilgiyi isteyebilir. Ancak, bankalardan müşterilerinin şahsi tevdiat hesapları hakkında bilgi istenemez.

Euro'nun uygulamaya konulmasına ilişkin olarak, 27 Şubat 2000 tarihli Euro'nun Hukuki Araçlara Etkisi Hakkında Kanun, AB'nin 17 Haziran 1997 tarih ve 1103/97 sayılı Konsey Tüzüğü ile birebir uyumludur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, söz konusu mevzuat listesinden "Genel" başlığı altında yer alan, AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANLAŞMANIN 105, 105A, 108, 108A, 109 MADDELERİ, AVRUPA MERKEZ BANKASI VE AVRUPA MERKEZ BANKALARI SİSTEMİ STATÜSÜ HAKKINDA PROTOKOL, 93/717/EC, 1103/97/EC numaralı mevzuat bu bölümde değerlendirmeye alınmıştır.

Aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler, sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

3308/80/EEC,	907/73/EEC,	73/208/EEC,
64/300/EEC,	64/301/EEC,	68/406/EEC,
3181/78/EEC,	79/486/EEC,	1736/79/EEC,
82/169/EEC,	82/268/EEC,	93/67/EEC.

c) Sorumlu Kuruluş

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

TCMB Kanunu, Euro'nun Hukuki Araçlara Etkisi Hakkında Kanun, Madeni Para Kanunu ve Darphane Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB Antlaşmasınının 105'inci maddesi Avrupa Merkez Bankası (AMB) ve ulusal merkez bankalarının temel hedef ve görevlerini belirlemiştir. AMB'nin temel hedefinin fiyat istikrarı olduğundan hareket edilerek TCMB

Kanununda yer alan Bankanın görev ve yetkilerinin gözden geçirilmesi gereklidir. Ayrıca, Bankanın ödeme sistemleri kurmak ve bunların kesintisiz şekilde işlemlerini sağlayacak düzenlemeleri yapmak ile görevli ve yetkili olduğuna dair bir düzenlemenin Merkez Bankası Kanununa konulması gerekecektir.

AB Antlaşmasının 105A maddesi AMB'yi Topluluk dahilinde banknot ve madeni para emisyonuna izin verme konusunda tek yetkili kılan; banknotları AMB ve üye devletler merkez bankalarının, bozuk paraları ise AMB'nin belirlediği esaslar dahilinde üye devletlerin basabileceğine ilişkin bir hükümdür.

Türkiye'de madeni para bastırılmasına karar verme yetkisi, 1264 sayılı Madeni Ufaklık ve Hatıra Para Bastırılması Hakkında Kanununun 1 ve 2'nci maddeleri ile Hazine Müsteşarlığına tanınmıştır. Gerek 1211 sayılı Merkez Bankası Kanunu gerek 1264 sayılı Madeni Para Kanunu ile 234 sayılı Darphane Kanununun AB Antlaşmasının 105A maddesine aykırı olması nedeniyle değişiklik yapılması gerekse de bu değişiklik, EPB'ye üyeliğe kadar ertelenecektir. Zira EPB'ye üye olan devletlerin bir çoğunda bu konuya ilişkin değişiklikler EPB üyelikleri kesinleştikten sonra yapılmıştır.

AB'yi kuran Antlaşmanın 107. maddesi "Bu Antlaşma ve Avrupa Merkez Bankaları Sistemi (AMBS) Statüsünün tanıdığı yetkilerin kullanımında ve görevlerin yerine getirilmesinde ne AMB, ne ulusal merkez bankaları ne de karar organlarının herhangi bir üyesi, Topluluk kurumlarının ya da organlarının, üye devlet hükümetlerinin ya da diğer herhangi bir kuruluşun talimatını alabilirler ya da kabul edebilirler. Topluluk kurumları ve organları ile üye devlet hükümetleri bu ilkeye saygı göstermeyi ve görevlerinin yerine getirilmesinde AMB'nin ya da ulusal merkez bankalarının karar organlarının üyelerini etkileme yolunu aramamayı taahhüt ederler" hükmünü düzenlemektedir. Bu madde ile merkez bankalarının kurumsal bağımsızlığı düzenlenmiştir. TCMB Kanununda yer alan "Banka, Banka Kanunu ile kendisine verilen yetkileri kendi sorumluluğu altında bağımsız olarak kullanır" hükmü ile bankanın kurumsal bağımsızlığı belirtilmekle birlikte hiçbir makam ve merciin Bankanın kararlarını etkileyici telkinde bulunamayacağı ve talimat veremeyeceğinin vurgulanması gerekmektedir.

AB Antlaşmasının 108'inci maddesi, her üye devletin en geç AMBS Sistemine girmeden önce kendi merkez bankası statüsünü AMBS Statüsü ile uyumlaştırması gereğinden söz etmektedir. AMBS Statüsünün 14'üncü maddesinde üye devletler bakımından merkez bankaları kanunları da dahil olmak üzere ulusal kanunlarını bu kanunla ve AET Antlaşmasıyla uyumlu kılmaları mecburiyeti getirilmiştir. Buna göre, TCMB Kanununda Bankanın görevleri, bağımsızlığı, kamu kurumları ile olan ilişkileri gibi alanlarda değişiklik yapılması gerekmektedir.

AMBS Statüsünün 5'inci maddesi ulusal merkez bankalarına, kamu kurum ve kuruluşlarından ve diğer gerçek ve tüzel kişilerden gerektiğinde istatistiki veri toplama yetkisini vermektedir. TCMB Kanununda bu çerçevede değişiklik yapılması gerekmektedir.

AMBS Statüsünün "Uluslararası İşbirliği" başlıklı 6'ncı maddesi doğrultusunda Türkiye'nin AB üyeliği kesinleştiğinde TCMB Kanununa Bankanın AMB'nin onayı üzerine uluslararası parasal kuruluşlara üye olabileceğine dair bir hükmün eklenmesi gerekecektir.

AMBS protokolüne göre ulusal merkez bankaları başkanları beş yıldan daha az süre ile görev yapamazlar. 1211 sayılı Kanuna göre, Türkiye'de Merkez Bankası Başkanları en az beş yıl; merkez bankası başkan yardımcısı ise üç yıl görev yapabilmektedir. Başkan yardımcılarının sürelerinin başkanın görev süresi ile uyumlandırılmasının uygun olduğu düşünülmektedir.

AB Antlaşmasının 108A maddesi AMBS'ye verilen görevlerin tamamlanması için bu Antlaşma uyarınca ve AMBS Statüsünde saptanan koşullara göre AMB'ye bütün üye devletlerde doğrudan uygulanabilir, zorunlu ve genel kapsamlı tüzük çıkarma, uyulması zorunlu kararlar alma, bağlayıcı olmayan tavsiye ve görüş verme gibi görev ve yetkiler tanımakta olup mevzuatımızda buna ilişkin bir düzenleme yapmaya ya da mevcut düzenlemelerde değişikliğe gerek bulunmamakla birlikte, AMBS'ye dahil olma öncesi TCMB Kanununa bu konu ile ilgili bir madde eklenmesi gerekebilecektir.

AB Antlaşmasının 109'uncu maddesinde Döviz Kuru Mekanizmasından (ERM-II) tek paraya geçiş yöntemleri belirlenmiştir. Buna göre Türkiye'nin EPB'ye üyeliği öncesinde TL'yi Euroya bağlayacak bir kur bandı oluşturulması gerekecektir.

Üye devletlerin yetkili makamlarının AMB'nin yetki alanına giren konularda yaptıkları taslak düzenlemeler hakkında AMB'ye danışılmasına ilişkin 93/717/EC sayılı Konsey Kararı doğrultusunda 8 Eylül 1992 tarih ve 21339 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Kanun, Kanun Hükmünde Kararname, Tüzük ve Yönetmelik Tasarılarının Hazırlanmasına İlişkin Esaslar"da ilgili değişikliğin yapılması hususu gündeme gelecektir. AB'ye üyelik öncesinde TCMB'nin AMB'nin yetki alanına giren konularda taslak düzenlemeler yapması durumunda AMB'ye danışılmasına ilişkin bir hüküm konulması gerekecektir.

Euro'nun uygulamaya konmasına ilişkin hükümleri içeren AB Konseyinin 1103/97 sayılı Tüzüğüyle ilgili olarak 27 Şubat 2000 tarihinde Euro'nun Hukuki Araçlara Etkisi Hakkında bir Kanun çıkarılmış olup başka bir düzenleme gerekmemektedir.

AB ile üye devlet merkez bankaları arasındaki işbirliğini güçlendirmeye ilişkin Konsey Kararı doğrultusunda mevzuatımızda herhangi bir değişiklik yapılmasına ihtiyaç bulunmamakla birlikte, AB'ye üye olduğunda söz konusu durumun yeniden ele alınması gerekecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

EPB'ye giriş, KOB'da belirtilen kısa ve orta vadeli öncelikler tanımlamaları dikkate alındığında uzun vadeli bir perspektif olduğundan banknot ve madeni para basımına ilişkin değişikliklerin kurumsal yansımaları uzun vadede ortaya çıkacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Gerekmemektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gerekli ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yapılacak değişiklikler kapsamında personel eğitimi gerekebilecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Gerekmemektedir.

III. Takvim

AB'ye üyelik öncesinde, AMBS'nin kimi alanlarda otoritesini tanımaya yönelik hükümlere uyumun sağlanması ve üye devlet merkez bankaları ile işbirliğini güçlendirmeye yönelik mevzuat değişiklikleri gerçekleştirilecektir. Banknot ve madeni para basımına ilişkin düzenleme ile TL'yi Euroya bağlayacak kur bandının oluşturulması EPB'ye üyelik öncesine kadar ertelenebilir.

TCMB'nin temel hedefinin fiyat istikrarı olduğuna dair bir hükmün TCMB Kanununa konulması, Bankanın ödeme sistemleri kurmak ve bunların kesintisiz şekilde işlemesini sağlayacak düzenlemeleri yapmak ile görevli ve yetkili olduğuna dair düzenleme, Bankanın kurumsal bağımsızlığı ile ilgili olarak hiçbir makam ve merciin Bankanın kararlarını etkileyici telkinde bulunamayacağı ve talimat veremeyeceğine ilişkin bir hükmün TCMB Kanununa eklenmesi, TCMB'nin gerçek ve tüzel kişilerden ilgili Kanunlar ile verilen görev ve yetkiler saklı kalmak ve sorumlu kurum ve kuruluşlar arası işbirliği çerçevesinde gerektiğinde istatistiki veri toplama yetkisi olduğuna dair bir hükmün Banka Kanununa eklenmesi, Başkan Yardımcılarının süresinin Başkanın süresine paralel hale getirilmesine ilişkin Kanun değişikliğinin yapılması kısa vadede gerçekleştirilecektir.

IV. Finansman

Personel Eğitimi için kaynak ayrılması gerekebilecektir.

4.12.3. Ekonomi Politikası

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

TCMB, ekonomik amaç ve hedeflerin sağlanmasına yardımcı olacak tarzda kredilerinin hacim, nitelik, mahiyet ve temin şartlarını düzenler ve kredi sistemi içinde genel likidite ihtiyacını karşılar. Banka, gerçek ticari işlere dayanan ve milli ekonomi ihtiyaç ve icaplarına uygun maksatlara yarayan faaliyetlere kredi tahsis edebilir. Banka, bu kredilerin, işbu maksatlara uygun şekilde kullanılmasını ilgili bankalar nezdinde kontrol yetkisini haizdir.

TCMB Kanununa göre, Banka, her yıl, cari yıl genel bütçe ödenekleri toplamının bir önceki mali yıl genel bütçe ödenekleri toplamını aşan tutarının yüzde 3'ünü geçmemek üzere Hazineye kısa vadeli avans hesabı açar. Bu avans hesabına uygulanacak faiz oranı her yıl ekonomik durum göz önünde bulundurularak Başbakanlık ile Banka arasında kararlaştırılır. Ancak uygulamada söz konusu avans, Hazine Müsteşarlığı ile TCMB arasında yapılan protokol gereğince, 1997 yılından bu yana kullanılmamaktadır.

Banka, İktisadi Devlet Teşekkülleri ile iktisadi alanda faaliyet gösteren katma bütçeli idarelerin hammadde ve mahsul alımı ile ilgili mevsimlik ihtiyaçları için düzenleyecekleri en çok dokuz ay vadeli bonolarını veya Hazine kefaletini haiz bonolarını iskonto edebilir ve karşılığında avans verebilir. Ancak Kanuna göre, kamu müesseselerine verilecek yıllık iskonto ve avans miktarı toplamı, belirlenecek avans limitleri toplamının yarısından fazla olamaz. Banka bu teşekkül ve idarelere yardım ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kredi veremez. Banka, verdiği bu krediler üzerinde her türlü kontrol yetkisini haizdir.

Banka, TCMB Kanunuyla yetki verilen işlemler dışında karşılıksız kredi veremez, avans veremez. Her ne şekilde olursa olsun kefil olamaz, teminat veremez. Milli Piyango için verilecek kefalet bu hükmün dışındadır. Portföyünde mevcut senetleri tecdit edemez. Mücerret gayrimenkul alımı ile ilgili senet ve vesikaları reeskonta kabul edemeyeceği gibi, bunlar üzerine avans da veremez. TCMB Kanunuyla tasrih edilen hususlar dışında Banka kendi ad ve hesabına hiçbir iş ve ticaret yapamayacağı gibi, başka şirket ve müesseselere de iştirak edemez, hisse senedi satın alamaz ve bunları avansa kabul edemez. Banka, ancak Banknot Matbaasında bedeli karşılığı hisse senedi, tahvil, pul, kıymetli kağıt ve yabancı banknot basabilir. Banka kendi ihtiyacı için gerekli şube, arşiv ve lojman binaları ile Banka personelinin kültür ve mesleki bilgilerini artırmak, sosyal ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurs binaları, revir, dinlenme yerleri ve hizmetle ilgili sair gayrimenkuller dışında gayrimenkul iktisap edemeyeceği gibi, kendi alacağından dolayı kanuni yollardan temellük eylemek zorunda kaldığı gayrimenkulleri ihtiyacı için kullanmadığı takdirde en çok üç yıl içinde elden çıkarmaya mecburdur. Bu süre zaruret halinde Başbakanlık tarafından uzatılabilir.

Genel ve Katma Bütçeli kuruluşları içeren Konsolide Bütçenin hazırlanması, yürütme ve kontrolü Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından yapılmaktadır. Maliye Bakanlığı bütçenin hazırlanması, yürütme, muhasebe ve raporlaması, gelirlerin toplanması ile, Hazine Müsteşarlığı nakit ve borç yönetimi, çoğu bütçe dışı fonlar ve Kamu İktisadi Teşebbüsleri ile, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ise yıllık programın temel amaçları ve makroekonomik hedeflerin hazırlanması, kamu kesimi istatistiklerinin rapor haline getirilmesi ile sorumludur. Kamu kesimi, konsolide bütçe yani merkezi hükümet, belediyeler ve mahalli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, fonlar ve sosyal sigorta kuruluşlarından oluşmaktadır. Konsolide bütçeye dahil olan 36 genel bütçeli ve 65 katma bütçeli kuruluş bulunmaktadır. Mali yıl bütçe kanunlarıyla konsolide bütçeye dahil olan kuruluşların gelir ve giderleri ile bütçe dengesi belirlenmektedir.

Konsolide bütçe düzeltilmiş nakit esasına (modified cash basis) göre takip edilmektedir. Kamu kuruluşlarının çoğu düzeltilmiş nakit esasına göre kayıtlarını tutmakta, ancak tüm kamu kesiminin ortak muhasebe sistemini kullanmaması nedeniyle, verilere ulaşım olmasına rağmen, kamu kesimi hesaplarının konsolidasyonu tam olarak yapılamamaktadır. Mali yıl bütçe kanunlarıyla konsolide bütçeye dahil olan kuruluşların gelir ve giderleri ile bütçe dengesi belirlenmekte, ancak bütçe açığının GSMH'nin belli bir oranı düzeyinin altında olması gibi bir limit bulunmamaktadır.

Yine Mali Yıl Bütçe Kanunu ile konsolide bütçe açığının net borçlanma hasılatı ile karşılanması öngörülmektedir. Bütçe Kanunu ile, Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu bakan, kanunda belirtilen denge tutarı kadar net iç borç kullanımına (yıl içinde yapılan borçlanmalardan anapara ödemelerinin düşülmesiyle elde edilecek tutar) yetkili kılınmaktadır. Bu limitin en fazla yüzde 15 oranında artırılabilmesi, dış borçlanmada anapara ödemesini aşan kısmın iç borçlanma limitinden düşüleceği, altında kalan kısmın ise limite ekleneceği yine Bütçe Kanunu ile belirlenmiştir. Sadece konsolide bütçe açığının finansmanı amacıyla yapılan iç ve dış borçlanma tutarı bu çerçevede sınırlandırılmıştır. Ancak, borç limitine dahil olmamakla beraber, Tahkim Kanunu, görev zararı gibi çeşitli yükümlülükler için ihraç edilen ve nakit dışı tahvillerin kime ne kadar ihraç edilebileceği Bütçe Kanunu ile belirlenmektedir. Ayrıca, konsolide bütçede yer alan merkezi hükümet borç tanımına ihtiyati yükümlülükler ve yarı mali işlemlerden doğan borçlar dahil değildir.

2000 yılından itibaren, mevzuat açısından bir sınırlama getirilmemiş olmasına rağmen, uygulanmakta olan istikrar programı çerçevesinde bütçe açığının düşürülmesi için gerekli önlemler alınmış, kamu kesimi borcu sınırlandırılmış, borcun Gayri Safi Milli Hasılaya oranının sabit tutulması ve gelecek yıllarda düşürülmesi hedeflenmiştir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, söz konusu mevzuat listesinden "Genel" başlığı altında yer alan AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMANIN 104, 104A MADDELERİ, AŞIRI BÜTÇE AÇIKLARI PROSEDÜRÜNE İLİŞKİN PROTOKOL, 3603/93/EC, 3604/93/EC, 3605/93/EC, 1467/97/EEC numaralı mevzuat bu bölümde değerlendirmeye alınmıştır.

Aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler, sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirilmeye alınmamıştır:

76/771/EEC,	77/232/EEC,	77/414/EEC,
78/870/EEC,	80/739/EEC,	80/1103/EEC
85/543/EEC,	91/136/EEC,	66/740/EEC,
83/258/EEC,	98/415/EC,	98/382/EC,
98/683/EC,	98/744/EC,	1999/8/EC,
1999/95/EC,	1999/96/EC,	1999/97/EC,
1999/98/EC,	98/345/EC,	ECB/1998/6,
ECB/1999/4,	ECB/1998/2,	ECB/1998/13
ECB/1998/13.		

c) Sorumlu Kuruluş

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası, Maliye Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

TC. Anayasası, TCMB Kanunu, Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, 4494 Sayılı 2000 Mali Yılı Bütçe Kanunu, 1050 sayılı Muhasebeyi Umumiye Kanunu, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 6183 sayılı Amme Alacakları Tahsil Usulü Hakkında Kanun, Maliye Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında 178 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB Antlaşmasının 104. maddesi AMB ve ulusal merkez bankalarının Topluluk kurum ve organlarına, merkezi idarelere, bölgesel ya da mahalli otoritelere, diğer kamu otoritelerine kredi veremeyeceklerini, AMB'nin ya da ulusal merkez bankalarının bu mercilerin borç unsurlarını doğrudan üstlenmelerinin de yasak olduğunu belirtmektedir.

TCMB Kanununun, AMB ve üye devlet merkez bankalarının temel işlevi olan fiyat istikrarını sağlamak ve paranın iç ve dış değerini korumak görevini yerine getirebilmenin en önemli koşulu olarak görülen ekonomik ve politik bağımsızlığı sağlamaya yönelik AB'yi kuran Antlaşmanın 104. maddesi hükmü ile uyumlu olmayan maddelerinin Kanundan çıkarılmaları gerekmektedir.

Yine bu doğrultuda olmak üzere TCMB Kanununun "Bankanın yapamayacağı işlemler" başlıklı maddesine, Bankanın Hazineye avans veremeyeceği ve kamu müesseselerine kredi açamayacağı, Hazine ve kamu müesseselerinin ihraç ettiği borçlanma araçlarını birincil piyasadan satın alamayacağına ilişkin hükümlerin eklenmesi uygun olacaktır.

AB Antlaşmasının 104A maddesi üye devlet mali kurumlarının Topluluk kurumlarına ya da örgütlerine, merkezi idarelere ya da üye devletlerin diğer kamu kurum ve işletmelerine herhangi bir biçimde kredi

sağlamalarında ayrıcalık tanıyan tüm önlemleri yasaklamaktadır. TCMB Kanununun da bu yasaklamaları içerecek şekilde düzenlenmesi gerekmektedir.

Bütçe ve borç yönetimine ilişkin hususlar halen ilgili yılın bütçe kanunlarıyla düzenlenmektedir. Bu düzenlemelerin yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, AB mevzuatı ile kamu kesiminin hangi kurumları içereceği tanımlanmakta, sadece merkezi hükümete değil kamu kesimi açığı ve borcuna ilişkin olarak bir sınır getirilmektedir. Bu nedenlerle, merkezi hükümet bütçesinin kapsamı ile beraber tüm kamu kesimi kapsamı ve muhasebe standartlarına ilişkin düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Gerekmemektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Kamu Finansmanı ve borç yönetimine ilişkin olarak, kamu sektörü için açık borçlanma kural ve limitlerini tespit eden, devirli kredilere ilişkin faaliyetler dahil olmak üzere, Hazinesinin yarı bütçesel faaliyetlerini de içerecek olan bir yasa tasarısı üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

Ayrıca, konsolide bütçeye tabi kuruluşların taahhüt bazında muhasebeye ve raporlamaya geçirilmesi, Hazine tek hesabına ve büyük defter hesabına dayalı entegre finansal bilgi sisteminin uygulanması planlanmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gerekli ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yapılacak düzenleme ve değişiklikler kapsamında personel eğitimi gerekebilecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Gerekmemektedir.

III. Takvim

TCMB Kanununda ilgili AB mevzuatına ilişkin düzenlemeler kısa vadede gerçekleştirilecektir.

Kamu Finansmanı ve Borç Yönetimi Yasa Tasarısı ile konsolide bütçeye tabi kuruluşların taahhüt bazında muhasebeye ve raporlamaya geçirilmesi, Hazine tek hesabına ve büyük defter hesabına dayalı entegre finansal bilgi sisteminin uygulanmasının da kısa vadede sonuçlandırılması öngörülmektedir.

IV. Finansman

Personel eğitimi için kaynak ayrılması gerekebilecektir.

4.13. İstatistik

4.13.1. İstatistik

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türk İstatistik Sisteminde; Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE), ülkemizin ekonomik, sosyal, kültürel ve demografik yapısını gösteren istatistiki verileri derlemek, değerlendirmek ve yayınlamak amacıyla kurulmuş merkezi bir kuruluştur. Bugün Türkiye’de kullanılan resmi istatistiklerin yüzde 85’i Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından üretilmekte olup, bu amaçla uluslararası normlar, standartlar ve sınıflamalar kullanılmaktadır.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün kuruluş ve görevleri, 219 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2'inci maddesinde yer almaktadır. 219 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2'inci maddesinin (b), (c), (d), (f), fıkraları, 357 ve 403 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle yeniden düzenlenmiştir.

DİE'nin görevleri en genel ifade ile ülkenin iktisadi, sosyal, kültürel faaliyetleriyle ilgili her türlü istatistikleri derlemek, değerlendirmek ve yayımlamak olarak özetlenebilir.

Ayrıca, Türk İstatistik Sisteminde bazı kamu kurum ve kuruluşlarında (Tarım, Orman, Turizm, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Sağlık, Sanayi ve Ticaret Bakanlıkları, Hazine, Dış Ticaret Müsteşarlıkları, Merkez Bankası, Emniyet Genel Müdürlüğü vb.) istatistik alt birimleri, hem kendi alanlarında veri derlemede hem de derledikleri verileri Devlet İstatistik Enstitüsüne iletmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü ve ilgili kurumlar

d) Nihai hedef

Devlet İstatistik Enstitüsü, istatistik alanındaki Türk ve AB mevzuatı arasında bulunan bazı farklılıkları belirlenen bir takvim çerçevesinde ortadan kaldırarak AB ile uyumlu istatistikler üretecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

DİE, görev, yetki ve kuruluşu hakkında çıkarılan 53 sayılı Kanun ve sırasıyla 219, 357, 367 ve 403 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler uyarınca, Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler ve OECD ile uyumlu çalışmalar yapmakla görevlendirilmiştir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Avrupa Birliği Ülkelerinde geçerli istatistik yasaları ile birlikte Avrupa Birliği İstatistik Ofisi tarafından aday ülke istatistik ofislerine önerilen yeni yasal mevzuat ilkeleri gözönüne alınarak, DİE ve diğer istatistik derleyen kamu kurumlarının işbirliğinin yasalarla güçlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, AB İstatistik Ofisi (EUROSTAT) ile ilişkilerin niteliği yeni yasal düzenlemelerde açıkça belirtilmelidir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Uyum süreci boyunca ortaya çıkacak gereksinimler doğrultusunda kurumsal düzenlemelerin yapılması gündeme gelebilecektir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İstatistik yasaları ve AB istatistik mevzuatına uyum kapsamında ortaya çıkacak yeni istatistiksel çalışmalar ve teknik alt yapı için ek finansman kaynaklarına, yeni personel istihdamına ve mevcut personelin teknik ve yabancı dil eğitimine tabi tutulmasına ihtiyaç duyulmaktadır. Bütün bu çalışmalar çerçevesinde 700 yeni personel istihdamına ihtiyaç vardır. Ayrıca 600 civarında personelin uzmanlık ve yabancı dil eğitimine ihtiyacı bulunmaktadır.

e) Gerekli Yatırımlar

İlgili personelin yabancı dil ve teknik seviyesini artırıcı çalışmalar yapılacaktır.

III. Takvim

Kısa vade

DİE'nin görev, yetki ve kuruluşu hakkındaki 53 sayılı Kanunu, Avrupa Birliği ülkelerinde geçerli istatistik yasaları ile birlikte Avrupa Birliği İstatistik Ofisi tarafından aday ülke istatistik ofislerine önerilen yeni yasal mevzuat ilkeleri gözönüne alınarak yeniden düzenleme çalışmalarına başlanacaktır.

Demografik ve sosyal istatistikler, bölgesel istatistikler, iş istatistikleri, dış ticaret ve tarım istatistikleri konularında AB'ye uyumlu yeni stratejiler belirleme çalışmalarına başlanmıştır.

Orta vade

Avrupa Hesap Sistemi (ESA) yapısına uygun gayri safi yurt içi hasıla (GSYİH) tahminleri, harmonize tüketici fiyat istatistikleri, kısa dönem göstergeler, sosyal istatistikler, ödemeler dengesi ve yeni bir uygulama gerektirecek iş kayıtları konusunda AB mevzuatları ve teknik, metodolojik, idari yapı ve yasal uygulamaları hakkında gerekli araştırmalara başlanacak, makro ekonomik istatistikler, ilgili AB müktesebatı ile daha fazla uyumlaştırılacak, idari kapasite geliştirilerek, personele yeterince eğitim sağlanacaktır.

IV. Finansman

Personel eğitimi ve kısa vadede gerçekleşecek değişikliklerle ilgili olarak AB'den teknik yardım alınmasına (örneğin 'twinning' yöntemiyle) ihtiyaç bulunmaktadır. Bu kapsamda, 50 milyon Euro civarında bir finansman kaynağına ihtiyaç bulunmaktadır.

4.13.2. Sınıflandırmalar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Sınıflandırmalar bölümüne ilişkin AB Mevzuatının ilgili maddelerinde bahsedilen faaliyet ve ürün sınıflamasına ilişkin tercüme gerçekleştirmiş, hem Birleşmiş Milletlerin sınıflaması olan ISIC REV.3'e hem de NACE'ye birebir geçişin yapılabildiği ulusal sınıflama US-97 oluşturulmuş, ancak bu sınıflamada ISIC Rev.3 yapısı kullanılarak veri üretilmiştir. Tamsayım yöntemi ile veri derlenen on ve daha fazla çalışan ortalamasına sahip imalat sanayi işyerlerinde, üç aylık imalat sanayi üretim verileri, madencilik, enerji işyerlerinde ve Turizm Bakanlığı belgeli otellerde veriler, NACE kapsamında verilebilmektedir. Dış Ticaret İstatistiklerinde ISIC Rev.2 ve ISIC Rev.3 kullanılmaktadır.

2001=100 Temel Yıllı Toptan Eşya Fiyat İndeksi hazırlık çalışmaları aşamasında da belirlendiği gibi, halen kullanılmakta olan US 97 sınıflamasında Tarım ve Tekstil Sektörlerinde 4'lü bazda NACE'ye geçiş yoktur. Avrupa Birliği uyum çalışmaları çerçevesinde Üretici Fiyat İndeksleri, Avrupa Topluluğundaki Ekonomik Faaliyetlerin Genel Sanayi Sınıflaması NACE Rev.1'e göre 2'li düzeyde verilebilmektedir.

Bunun dışında kalan tüm işyerleri (İnşaat, Ticaret, Hizmet İşyerleri, 3 Aylık İmalat Sanayi İndeksi) 1992 Genel Sanayi ve İşyerleri Sayımı çerçeve olarak alınıp örnekleme yöntemi ile takip edildiğinden, NACE kapsamında veri derlenmesi şu aşamada mümkün değildir. Ancak ISIC Rev.3 ve NACE Rev.1 geçiş anahtarları ile belirli varsayımlar altında veri üretilmektedir. Tüm çalışmalarda birim olarak işyeri tanımı kullanılmaktadır. Önerilen diğer birim tanımları, hedeflenen araştırmalardaki amaçlara göre ele alınmaktadır. Örneğin Çevre kirliliğine yönelik çalışmalarda 25 kişi ve üzerinde çalışan ortalamasına sahip tüm işyerlerinin fabrikalarından (Local Unit) bilgi derlenmiştir.

Tarım sektöründe ise FAO'nun sınıflaması kullanılmaktadır.

Dış ticaret istatistikleri Türkiye'nin halen AB'ye en uyumlu olduğu istatistikleri oluşturmaktadır. 1996 yılından itibaren Gümrük birliği Kararına uygun olarak yasal düzenlemeler yapılmaya başlanmış, bugüne kadar Gümrük Kanunu ve Gümrük Yönetmeliği değiştirilerek uygulamaya konulmuş, daha gümrük birliğinin ilk yılı olan 1996 yılı başında dış ticaret istatistiklerine baz teşkil eden gümrük beyannameleri ve Gümrük Tarife Cetveli AB'ye uyumlu hale getirilmiştir.

Dış ticaret istatistikleri kapsamında mal ticareti ile ilgili olarak Türkiye, 1988 yılından itibaren Harmonize Sistemi, 1996 yılından itibaren ise Combined Nomenclature'ü kullanılmaktadır. Ancak, AB'nin kullandığı TARİC ülkemizde kullanılmamaktadır.

Bunun yanı sıra, Türkiye'nin istatistiki alanı da AB uygulamalarında olduğu gibi Türkiye'nin gümrük alanına karşılık gelmektedir.

Diğer taraftan, AB Ülkeleri arasındaki dış ticarete bilgiler, "intrastat" denilen ve firmalardan alınan bilgilere dayanan bir sistemle derlenmektedir. Türkiye'de dış ticaret istatistiklerinin tek kaynağı gümrük beyannameleridir.

Dış ticaret istatistiklerinde yer alan miktar ölçüleri ile ilgili olarak ise AB ile tam bir uyum bulunmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

1172/95/EC,	208/93/EEC,	2317/97/EEC
2645/98/EC,	1264/98/EC,	2543/1999/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Müktesebata konu olan sınıflama çalışmalarının oluşumu ve ülke koşullarına adaptasyonu çalışmaları DİE'nin sorumluluğundadır.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsü Kuruluş Kanununda, sınıflamaların yapısına ilişkin özel mevzuat bulunmamasıyla birlikte, uluslararası karşılaştırmaya olanak verecek sınıflama sistemlerinin kullanılması gerektiği belirtilmektedir.

Dış ticaret verilerinin kaynağı gümrük beyannameleridir. Bu nedenle, Türk Mevzuatı olarak öncelikle gümrük mevzuatının AB normlarına uyumu gerekmektedir.

1996'dan itibaren bu konuda önemli adımlar atılmıştır. 4458 sayılı Gümrük Kanunu ve ilgili Gümrük Yönetmeliği AB'ye uyum konusunda önemli adımları teşkil etmektedir.

1996'dan itibaren Türkiye AB'nin Tek İdari Belgesini (SAD) kullanmaya başlamış ve dış ticaret istatistiklerinde yer alan kodlar ve tanımlar büyük ölçüde AB'ye uyumlu hale gelmiştir. İstatistikler açısından bakıldığında, AB ile aramızdaki en önemli fark AB'de dış ticaret istatistiklerinde her bilgi alanının nasıl oluşturulacağına ilişkin tüzüklerle açıklanması ve mevzuat olarak uygulanmasıdır. Örneğin; dış ticaret istatistiklerinin neleri kapsayacağı, partner ülkenin nasıl belirleneceği, gizlemelerin, istatistiki eşğin, mal değerinin, mal miktarının nasıl oluşacağı tüzük hükümleriyle belirlenmiştir. Türkiye'nin istatistik uygulamalarıyla ilgili mevzuatı bulunmamaktadır. Veriler uluslararası tavsiyelere uygun olarak, DİE'nin inisiyatifinde oluşturulmaktadır. DİE verilerin üretiminde metodolojik değişiklikler yapılabilmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Mevzuatta, diğer ekonomik hayata ilişkin veri derleyen kamu kurum ve kuruluşlarının, DİE'nin sınıflama sistematiğine uyma zorunluluğuna ilişkin hükümler yer almalı ve veri tabanlarının belirli ilkeler doğrultusunda ortak kullanımı tanımlanmalıdır.

Türk mevzuatında münhasıran istatistiklerin oluşturulmasına ilişkin hükümler yer almamaktadır. Böyle bir uygulamaya geçilmesi durumunda halen kullanılan metodolojilerin mevzuata girmesi gerekmektedir. Ancak, böyle bir uygulamanın AB'ye tam üye olmadan yapılması, metodolojilerin mevzuat haline getirilmesi pek uygulanabilir görülmemektedir. Dış ticaret istatistikleri açısından bakıldığında, Gümrük

mevzuatında Gümrük-DİE ilişkileri, veri alışverişi, yetki ve sorumlulukların neler olduğu gibi hükümlere yer verilmesinde yarar görülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Herhangi bir kurumsal değişiklik ihtiyacı bulunmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesi durumunda Devlet İstatistik Enstitüsünün kendi veri derleme sistematiği için alması gerekli tedbir bulunmamaktadır. Ancak, diğer kurum ve kuruluşların NACE sınıflaması bazında veri üretebilmeleri için kendi iç düzenlemelerini yapmaları gerekir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Diğer kurumların eğitimi için ilk aşamada beş kişilik bir ekibin oluşturulması, bu ekibin aynı zamanda AB'nin sınıflama sistematiğinin oluşumunu takip etmesi, bu amaçla da eğitim alması gerekmektedir.

AB mevzuatının DİE ve ilgili birimler tarafından sürekli izlenmesi gerekmektedir. Bu nedenle, mevcut personelin hem yabancı dil açısından geliştirilmesi ve yeni alınacak personelde lisan bilgisine önem verilmesi, hem de AB Uzmanlığı müessesesinin geliştirilmesi gerekmektedir.

III. Takvim

NACE sınıflama sistematiğinde ve CPA ürün sınıflaması bazında veri derlenmesi için 2003 yılında uygulanacak 2003 Genel Sanayi ve İşyerleri Sayımının yapılması gerekmektedir. Ancak, ondan sonra bu bazda veri üretilebilecektir. Bunun nedeni, işyeri kayıt sisteminin oluşmamış olmasıdır.

Tarım Sektöründe ise, yine işletme kayıt sistemi oluşmadığından, ancak 2001 Genel Tarım Sayımı uygulaması ile NACE bazında veri üretilebilecektir.

Dış ticaret istatistiklerinde, NACE kullanılması hedeflenmekte, bu kapsamda çalışmalar sürdürülmektedir.

Fiyat İndeksi çalışmalarında madde bazında karşılaştırmaya müsait bir yapı oluşturulması halinde NACE'ye uygun veri üretilebilecektir.

IV. Finansman

Ekonomik hayata ilişkin oluşacak veri tabanlarında sınıflama ile ilgili sorunları gidermek ve ulusal sınıflama alt yapısını oluşturmak amacı ile 200.000 Euro yatırıma ihtiyaç duyulmaktadır. Ancak, bundan sonra yapılacak yatırımların, büyük ölçüde insan kaynaklarına yönelik olmasında yarar vardır.

4.13.3. İstatistiksel Eşgüdüm

I. Öncelik tanımı

İşyeri, mal ve hizmet üreten örgütsel birim olan yasal birimlerin en küçük kombinasyonudur. İşyerleri birçok yasal birimin gruplanmasına uygun olan belirli durumlar altındaki ekonomik varlıklar olarak da tanımlanır.

Klasifikasyon sistemleri işyeri istatistiklerinin en önemli parçasıdır. Birimler faaliyet klasifikasyon sistemi referansına göre tanımlanmış, ana faaliyetlerine göre sınıflandırılmıştır. Ana faaliyet, faaliyet başına katma değer hacmine göre belirlenir. Birleşmiş Milletlerin Merkezi Ürün Klasifikasyonu (CPC), hizmetler sahasında bir yeniliktir. ISIC/REV 3 faaliyet klasifikasyon sistemi ile, ilişkilendirilebilir. CPA ürün klasifikasyon sistemi ise, Topluluk için geliştirilmiş olan bir yöntemdir. Çeşitli ekonomik değişkenler, genel çerçeve içerisinde hizmet sektörlerinin ve alt sektörlerin tanımlanmasını sağlayacaktır.

Değişkenler 3 sınıfa ayrılırlar:

- Birimlerin yapısal özellikleri,
- Birimlere ait muhasebe verileri,
- İstihdam verileri.

İstatistiksel elementler derlenen veya toplanan değişkenlerdir. Bu değişkenler temelinde dolaysız olarak hesaplanan değişkenler de mevcuttur. Muhasebe bilgilerinden yararlanılarak elde edilen değişkenlerin oluşturulması ve işyeri için yatırımlara ait değişkenler çok önemlidir. Genel sayımlar ve özel anketler ile ilgili veriler saptanır.

a) Mevcut durum

Devlet İstatistik Enstitüsü ilgili AB Mevzuatının öngördüğü bir Yapısal İş İstatistikleri Sistemine sahip bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler, sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

1165/98/EC, 2699/98/EC, 2700/98/EC,
2701/98/EC, 2702/98/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü ve bu istatistiksel sistemin alt yapısını oluşturacak verileri derleyen ilgili kamu kurum ve kuruluşları.

d) Nihai hedef

Öncelikle bu istatistiksel sistem için ilgili kurum ve kuruluşlar ile koordineli çalışılarak alt çalışma grupları oluşturmaktır. Çalışmalar sonucunda yapısal iş istatistikleri için ihtiyaç duyulan yeni istatistiksel veri tabanını yaratmak ve bu süreçte mevcut istatistikleri geliştirerek, teknik ve yasal yapıda değişiklikler yaparak AB mevzuatlarına uygun hale getirmektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Bu konuyla doğrudan bağlantılı bir mevzuat bulunmamaktadır.

b) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yapısal İş İstatistiklerinin AB normlarında üretilebilmesi için öncelikle bu konu ile ilgilenecek birim tespit edilmeli veya yeni birimler ihdas edilmelidir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yapısal İş İstatistiklerinin derlenmesi konusunda çalışacak personelin eğitimi gerekmektedir.

III. Takvim

İş istatistiklerinin AB normlarında üretilmesi çalışmalarında bir yıl içerisinde önemli bir aşama kaydedilecektir.

4.13.4. Kayıtlar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Devlet İstatistik Enstitüsü işyeri kayıt sistemine sahip bulunmamaktadır. Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Sanayi ve Ticaret Odalarının kayıtlarını ele alarak işyeri kayıt sistemini oluşturması denenmiş, ancak kayıtların pek çoğunun manyetik ortamda olmaması, güncelleştirmenin yapılmaması, adres bilgilerinin tam ve güncel olmaması gibi sorunlarla karşılaşmıştır. Özellikle, Maliye Bakanlığının mükellef kayıt bilgilerinden, işyeri kayıtlarına temel teşkil edecek işyerini tanımlayıcı bilgileri dahi, Kurumun Kanununda yer alan kısıtlamalar nedeniyle veremediği tespit edilmiş; vergi döneminde işyeri adres çerçevesini oluşturmak üzere anket yapılmış, ancak yapılan çalışmanın analizinde işyerlerinin adres bilgilerine ulaşılamadığı tespit edilmiştir.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nde Madencilik ve Taşocakçılığı, İmalat Sanayi, Elektrik, Gaz ve Su, Yapı (inşaat) ve Bayındırlık İşleri, Toptan Ticaret, Perakende Ticaret, Otel, Lokanta, Kahvehane ve Pastane, Ulaştırma, Bankalar, Sigortalar gibi hizmet işyerlerinin tamamına ait kayıt bilgileri derlenmektedir. İşyerleri kayıt sisteminde; adres bileşenleri, çalışan sayısı, iktisadi faaliyet kodu, ücretler, ciro bilgileri yer almaktadır. İşyerleri kayıt sisteminde, bazı sektörler için güncellik sorunu vardır. Ayrıca, tüm işyerlerinin kayıtlarının standart bir şekilde bir arada tutulduğu sistem ve sorumlu birim bulunmamaktadır. Tarım sektörüne ilişkin olarak çiftçileri içeren bir kayıt sistemi mevcut değildir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB mevzuatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

DİE, Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Sanayi ve Ticaret Odaları

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Kayıt sistemlerinin oluşumunda ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının derlediği idari kayıtlar sistematik değildir. Ayrıca, derlenen verilerin başta DİE olmak üzere ilgili kurumlarca paylaşımı konusunda gerek yasal düzeyde gerek uygulama aşamasında sorunlar bulunmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Kayıt sistemlerinin oluşumu aşamasında kullanılması zorunlu idari kayıtlar için yapılacak yeni düzenleme ile ilgili tanımların ve veri paylaşımı konusunda gerekli düzenlemelerin yapılmasını takiben, Devlet İstatistik Enstitüsünde kayıtların takibini ve güncelleştirilmesini yapacak bir birimin kurulması gerekir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumlar arası işbirliği ilkelerinin tanımlanması gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Devlet İstatistik Enstitüsü kayıt sistemlerini takip edecek bir birim oluşturmak durumundadır. Bu birimde en az on personel olmalı ve bu personel iktisadi faaliyet ve idari kayıt bilgilerinin istenilen kayıt birimi bilgisine dönüşümü gibi konularda eğitilmelidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Personelin eğitimi ve kayıt sistemindeki bilgilerin manyetik ortamda takibi için ilave işgücüne ihtiyaç duyulacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Kayıt sistemindeki bilgilerin manyetik ortamda takibi için ilave makine ve teçhizata ihtiyaç duyulmaktadır.

III. Takvim

Kayıt sisteminin AB standartlarına yaklaştırılması için kısa dönemde çalışmalara başlanması gerekmektedir.

4.13.5. Veri Güvenliği ve İstatistiksel Gizlilik

I. Öncelik tanımı

Resmi istatistik kurumları gizli/özel bilgiye ulaşmada birçok etkili araca sahiptir. Bundan dolayı, bu tür bilgilerin güvenli bir şekilde muhafaza edilmesi ve sadece istatistiki amaçlar için kullanılmasının önemi büyüktür. Bu bilgilerin açığa çıkmaması için ahlaki, mesleki ve yasal önlemlerin alınması gerekir. Aksi durumda, gizli/özel bilgisi açığa çıkan kişinin/kurumun sosyal ve ekonomik açıdan zarar görmesine yol açılır. Birleşmiş Milletlerin yayımlanmış olduğu “Resmi İstatistikçiler ile İlgili Temel Kurallar” hakkındaki deklarasyonunda, verilerin gizliliğinin korunmasının, resmi istatistikçilerin temel görevlerinden biri olduğu vurgulanmaktadır.

a) Mevcut durum

Avrupa Birliği İstatistik Ofisinin istatistiki verilerin gizliliği anlayışı ile, Devlet İstatistik Enstitüsü Kanununda belirtilen verilerin gizliliği arasında farklılık bulunmaktadır.

b) AB Müktesebatı

AB müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

53 sayılı “Devlet İstatistik Enstitüsünün Görev, Yetki ve Kuruluşu Hakkında Kanun”un 27’inci maddesinde verilerin gizliliği konusu düzenlenmektedir. Buna göre; “Enstitü toplanan istatistiki bilgilerden kişisel ve özel nitelikte bulunanları, resmi veya özel herhangi bir makama vermekten veya açıklamak ve yayınlamaktan yasaktır. Bu bilgileri toplayan ve düzenleyen memurlar dahi, kesin bir saklılık göstermeye mecburdurlar. Kişisel ve özel nitelikte olmasa dahi, Devlet İstatistik Enstitüsünce toplanan istatistiki bilgileri, yayınlanmadan önce, Devlet İstatistik Enstitüsü Başkanı dışında hiçbir görevli herhangi bir şahsa veya makama veremez. Bu bilgiler istatistik amaçları dışında kullanılmaz ve subut vasıtası olamaz.”

Ayrıca, aynı Kanunun 29’uncu maddesi ile 27’inci maddesindeki yasakları ihlal edenlere uygulanacak cezai yaptırıma ilişkin esaslar belirtilmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

53 sayılı Kanunda bazı yeni düzenlemeler yapmak gerekecektir. Özellikle, kişinin özel hayatının dışındaki verilerin Avrupa Birliği İstatistik Ofisine salt istatistiki amaçlar dahilinde verilebilmesine imkan tanıyacak bir maddenin eklenmesi gerekir.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Verilerin gizlilik düzeyinin belirlenmesine ilişkin bir kurumsal düzenleme yapılması gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Gizli ve diğer tüm verilerin korunması, güvenliği ve gizliliğinin sağlanması konusunda Avrupa Birliği düzeyindeki uygulamaların öğrenilebilmesi için 4-5 DİE uzmanının eğitim alması gerekmektedir.

III. Takvim

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne tam üyeliği aşamasında yapılacaktır.

4.13.6. Nüfus

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Nüfus alanında nüfus sayımı, kayıt sistemi ve nüfus araştırmaları ile bilgi derlenmektedir. Nüfus sayımı ilk kez 1927 yılında yapılmıştır. 2000 yılında yapılan 14'üncü nüfus sayımında, Birleşmiş Milletler ve EUROSTAT tarafından hazırlanan Avrupa ülkelerinde uygulanacak 2000 Nüfus ve Konut Sayımı için Öneriler dikkate alınarak mümkün olduğu ölçüde Avrupa ülkeleri ile karşılaştırılabilir bilgi derlenmeye çalışılmıştır.

Türkiye'de nüfus kayıt sistemi, İçişleri Bakanlığına bağlı Nüfus ve Vatandaşlık Genel Müdürlüğü tarafından oluşturulmaktadır. Bu sistem ile doğum, ölüm, evlenme, boşanma, vb. demografik olaylar ile ilgili veriler derlenmektedir. Sistem, ilçe bazında verilere dayanmakta olup, verilerin bilgisayar ortamına ilçe bazında aktarılması çalışması son dönemde tamamlanmıştır. İlçe bazında girilen bilgilerin merkeze güncel olarak aktarımının en kısa zamanda gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir. Kayıt sisteminde kişisel bazdaki bilgilerin daimi ikametgaha göre derlenememesi en önemli sorunu oluşturmaktadır.

Nüfus araştırmaları 1963 yılından itibaren beş yılda bir uygulanmaktadır. Bu araştırmalar Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü ve Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yürütülmektedir.

Türkiye'de kayıt sistemi ile demografik olaylar güvenilir olarak takip edilemediğinden doğum, ölüm ve göç olaylarına ilişkin bilgiler nüfus sayımları ve nüfus araştırmaları ile derlenmektedir. Bununla birlikte evlenme, il ve ilçe merkezindeki ölümler ve boşanma istatistikleri Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından ilgili kurumlar ile işbirliği halinde yıllık olarak derlenmekte ve yayımlanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü ve İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık Genel Müdürlüğü

d) Nihai hedef

Nüfus sayımlarının on yılda bir uygulanmasına devam edilmesi ve sayımlar arası dönemde nüfus alanında farklı kuşaklara yönelik periyodik araştırmaların düzenli olarak uygulanması ve nüfus kayıt sistemi ile ikametgaha dayalı güncel bilgilerin tam olarak derlenmesi kısa dönemde hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsü, Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü ve İçişleri Bakanlığının kuruluş ve görevlerine ilişkin mevzuat

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İstatistiksel amaçlara da hizmet edecek bir kayıt sisteminin tam anlamıyla geliştirilebilmesi için Nüfus ve Vatandaşlık Genel Müdürlüğü, Devlet İstatistik Enstitüsü, Devlet Planlama Teşkilatı ve diğer ilgili kamu kuruluşları ile ortak bir proje çalışması yürütülmesi ve demografik olayların güncel olarak takibini sağlayacak sistemin uygulamaya sokulması gerekmektedir. Ayrıca verilerin ikametgaha dayalı olarak derlenmesi için gerekli düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Bu hususta bazı mevzuat değişikliklerine de ihtiyaç duyulmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Gerek görülmemektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek Personel ve eğitim ihtiyacı

Mevcut personelin yeni donanım ve programları kullanabilmesi için eğitim ihtiyacı bulunmaktadır.

e) Gerekli yatırımlar

Verilerin manyetik ortamda iletilmesini teminen donanım ihtiyacı olabilecektir.

III. Takvim

Nüfus istatistiklerinin geliştirilmesi için bir strateji belirlenerek çalışmalara başlanacak ve bu çalışmalar kısa vadede tamamlanacaktır.

IV. Finansman

Nüfus alanındaki istatistiklerin geliştirilmesi için ilgili kurumlardaki personel sayısının artırılması ve personelin teknik kapasitesinin geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca, Avrupa Birliği düzeyinde uyumun tam olarak sağlanabilmesi için donanım alt yapısının da geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu yöndeki gelişmeler için şu anda tam olarak tespit edilememesine rağmen finansman ihtiyacı da bulunmaktadır.

4.13.7. Emek Piyasası (Çalışma istatistikleri)

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ülkemizde yabancı uyruklu olarak çalışanlarla ilgili bilgileri İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü derlemektedir. Yabancıların çalışma izin talepleri aşağıda belirtilen mevzuatımız çerçevesinde Hazine Müsteşarlığı, Turizm Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurulu gibi kamu kuruluşları tarafından olumlu görüşle birlikte İçişleri Bakanlığına gönderilmekte ve Bakanlık bu olumlu çalışma izni görüşlerine istinaden çalışmak üzere söz konusu yabancıya "oturma izni" vermektedir.

Diğer yandan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanarak Başbakanlığa sevk edilmiş olan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı" nda, yabancıların çalışma izinlerinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verileceği hükmü yer almaktadır. Kanun tasarısına göre, Bakanlık çalışma izinlerini verirken, ilgili Bakanlık, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının görüşlerine başvuracaktır. Mevzuatımızda var olan dağınık ve çok başlı yapı yabancıların çalışmalarının düzenlenmesinde yetersiz kalmış, bu da ülkemizde kayıtdışı yabancı istihdamında artışlara neden olmuştur. Söz konusu Taslak ile verilen tüm çalışma izinlerine ilişkin bilgiler Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca toplanacak, böylece ülkemizde çalışan yabancılar hakkında bir veri bankası oluşturulabilecektir. Taslağın yasallaşması halinde, ilgili Bakanlıkça çıkarılacak olan Yönetmeliğin hazırlanmasında AB mevzuatına uyum esas alınacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddesi belirtilen yasal düzenleme sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 3711/91/EEC.

c) Sorumlu kuruluş

İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü), Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, DİE ve Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 815 sayılı Türkiye Sahillerinde Nakliyatı Bahriye ve Limanlar Karasuları Dahilinde İcrai Sanat ve Ticaret Hakkında Kanun
- 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu
- 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu
- 6326 sayılı Petrol Kanunu
- 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu
- 5680 sayılı Basın Kanunu
- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu
- 7/6825 sayılı İş ve İşçi Bulma Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük
- Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Hazırlanan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı"nın yasalaşması ve buna istinaden bu konudaki bilgilerin derlenmesi ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bildirilmesini düzenleyen bir Yönetmeliğin çıkarılması.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yeni hukuksal düzenlemeler ve buna istinaden bu konudaki istatistiklerin toplanmasından sorumlu kuruluşun değişmesi.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesini teminen gerekli altyapının hazırlanması ve personelin eğitiminin sağlanması

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ek personele ve bunların eğitimine ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Bu konudaki stratejinin kısa vadede belirlenmesi, çalışmaların ise orta vadede tamamlanması hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Ek finansman ihtiyacı doğmaktadır.

4.13.8. İşgücü İstatistikleri ve Ücretle, İşgücü Maliyetleri ve Kazançlarının Yapısı ile İlgili İstatistikler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

İşgücü İstatistikleri

2000 yılında, hanehalkı işgücü anketinde; uygulama sıklığı, örnek büyüklüğü, tahmin boyutu, soru kağıdı gibi konularda değişiklikler yapılmıştır. Bu değişiklikler mevcut seri ile karşılaştırma imkanını sağlayacak biçimde geliştirilmiştir.

2000 yılı hanehalkı işgücü anketinin örnek tasarımı, anketin örnek büyüklüğü ve sıklığı artırılarak yapılacak tahminlerin duyarlılığını artırmak amacıyla değiştirilmiştir. Yeni örnek tasarımı, ilk defa Ekim 1999 Hanehalkı İşgücü Anketinde kullanılmıştır.

2000 yılı örnekleme tasarımı ile bir hanehalkı dört dönem takip edilmektedir. Dolayısıyla, hanehalkını oluşturan fertlerin zaman içerisindeki hareketlerinin izlenmesi ve ülke içerisindeki ekonomik gelişmelerin fertler üzerindeki etkilerinin ölçülmesi mümkün olmaktadır. Bu amaca yönelik olarak, hanehalkı işgücü anketi soru kağıdına bazı sorular eklenmiştir. Anket soru kağıdında yapılan diğer bir değişiklik ise informal sektör istihdamı konusundadır. Ülkemizde giderek yaygınlaşan informal sektörde istihdam edilenlerin toplam istihdam içindeki payı giderek artmaktadır. Bu konuda Hanehalkı İşgücü Anketleri ile düzenli bilgi derlemek amacıyla soru kağıdına; ev işlerinde çalışanlar, işyerinin yasal statüsü, ödenen vergi türü vb. sorular eklenmiştir. Ayrıca, alternatif işsiz sayısını hesaplamaya yönelik olarak, işsizlik kriterlerinden biri olan iş arama kanalını kullanma süresine ilişkin bir soruya da anket soru kağıdında yer verilmiştir.

Hanehalkı İşgücü Anketinin tahmin boyutunda ülke ihtiyaçlarına göre önemli değişiklikler yapılmıştır. Anketin alan uygulaması aylık olarak gerçekleştirilirken tahminler, üçer aylık dönemlerde Türkiye, kent ve kırsal (özet olarak); yıllık olarak ise Türkiye, kent, kırsal (ayrıntılı olarak) , yedi coğrafi bölge ve seçilmiş dokuz il merkezi için verilecektir.

Yeni uygulamada, aylık alan uygulaması ve sabit referans haftası yerine, hareketli referans haftasının kullanılması ile daha duyarlı bir tahmine gidilmeye çalışılmıştır. 2000 yılından itibaren, anketin alan uygulaması her ayın ikinci haftasında başlayıp, referans dönemi olarak anketin uygulandığı günden önceki yedi gün alınmaktadır.

Ücretler, İşgücü Maliyetleri ve Kazançların Yapısı ile İlgili İstatistikler

Ülkemizde ücretler, işgücü maliyetleri ve kazançların yapısına ilişkin genel bir çalışma yapılmamaktadır. Halen bu konularda kısmi olarak DİE, TİSK, Kamu-İş ve TÜHİS gibi kuruluşlar tarafından bazı bilgiler toplanarak yayımlanmaktadır.

İstihdam ve Ücret Yapısı Anketi 1994 yılı referans dönemi alınarak 1995 yılında uygulanmış ve sonuçlar bir kitap halinde yayımlanmıştır. Bu yeni çalışmanın ikincisi olan İstihdam ve Kazanç Anketinin ise, ilk aşamada yılda iki kez uygulanması planlanmış ve ilk alan uygulamasına 1996 yılında başlanmıştır. Bu anketin İstihdam ve Ücret Yapısı Anketine göre en önemli farklılığı, işyerindeki tüm ücretli çalışanlara ait kazanç bilgilerinin, ücretli çalışanların kişisel özelliklerine göre değil, kazancın alt bileşenlerine göre elde edilmeye uygun olmasıdır.

İstihdam ve Ücret Yapısı Anketi ile ücretli çalışanların; iktisadi faaliyet kolu, mesleği, kıdemi, cinsiyeti, yaş grubu, eğitim durumu, işyerinde çalışma şekli gibi özellikleri çerçevesinde haftalık ortalama çalışma süresi, saatbaşı ortalama brüt ücreti, ortalama aylık ve yıllık brüt kazancı hakkında bilgi derlenmesi amaçlanmıştır. Böylece, zaman içerisinde ücret ve kazancın, ücretlinin kişisel niteliklerine göre gelişimini izlemek mümkün olacaktır.

DİE, ücret istatistikleri konusundaki diğer bir çalışma olan işgücü maliyeti anketi konusundaki hazırlık çalışmalarını ise halen yürütmektedir. İşgücü Maliyeti Anketi pilot çalışmasının imalat sanayi sektöründe, 2000 yılı referans alınarak 2001 yılında uygulanması planlanmaktadır.

İstihdam ve Ücret Yapısı ile İstihdam ve Kazanç Anketlerinde Türkiye genelinde tarım dışı tüm sektörlerin kapsanması planlanmıştır. Ancak, tarım dışı tüm sektörlerde faaliyette bulunan işyerlerinin güncel bir adres listesinin olmaması nedeniyle, halihazırda adres ve diğer bilgileri güncel olan madencilik, taşocakçılığı, elektrik, gaz ve su sektörlerinin tamamı ile imalat sanayinde on ve daha fazla ücretli kişi çalıştıran işyerleri kapsamaktadır.

Ayrıca, 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanununa göre (Madde 12 ve 20) toplu iş sözleşmesi sürecine ilişkin istatistikler Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca toplanmaktadır. Bakanlık toplu iş sözleşmelerinin birer nüshasını aynı Kanun gereği DİE'ye göndermektedir. Diğer yandan aynı Kanunun 24'üncü maddesi gereğince Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca çıkartılması gereken "Toplu İş Sözleşmesi Sicil Yönetmeliği"nin uygulanmaya konulmasının ardından gelecek "Bilgi Formları"nın değerlendirilmesi ile işçi ücretleri, işgücü maliyetleri, kazançların yapısı, çalışanların kıdem, eğitim vb. nitelikleri hakkında istatistiki bilgi toplanması mümkün olabilecektir.

116/91/EEC, 255/97/EC ve 32/97/EC sayılı Konsey Kararları; ekonomik ve sosyal alanlardaki istatistiki bilgilerle ilgilenen bir Avrupa Danışma Komitesinin kurulmasına ilişkindir. Türkiye'nin, halen AB üyesi olmadığından, sözkonusu Komiteye üye olarak katılımı mümkün olmamakla birlikte, bir temsilcimizin (DİE ya da Çalışma Bakanlığında) "gözlemci" statüsünde söz konusu komitenin çalışmalarını izlemesinde yarar görülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak bu bölümle ilgili olarak;

- 1897/2000/EC: İşsizliğin tanımına ilişkin bir Topluluk işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesine ilişkin 7 Eylül 2000 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1578/2000/EC: Çalışma süresinin uzunluğu ve örneklerine ilişkin 2001 adhoc modülünün belirlenmesi hakkında bir Topluluk işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesine dair 577/98/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkında 19 Temmuz 2000 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1575/2000/EC: 2001 yılı ve ilerisi veri iletimi için kullanılacak kodifikasyona ilişkin bir Topluluk işgücü örnekleme araştırması düzenlenmesine ilişkin 577/98/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin 19 Temmuz 2000 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1626/2000/EC: 2001-2004 işgücü araştırma programı hakkında Toplulukta işgücü örnekleme araştırması düzenlenmesine ilişkin 577/98/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkında 24 Temmuz 2000 tarihli Komisyon Tüzüğü

de değerlendirilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Türkiye İş Kurumu (İŞKUR)

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsü, ulusal düzeyde veri üretmekle görevli, kanunla kurulmuş resmi bir kurumdur. Ayrıca, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile birlikte emek piyasası ile ilgili ulusal veri tabanı oluşturması ve geliştirmesi gerekmektedir.

- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 1475 sayılı İş Kanunu
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu
- 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu
- 4837 sayılı İş ve İşçi Bulma Kurumunun Kurulması ve Görevlerine İlişkin Kanun
- İş ve İşçi Bulma Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- 88 sayılı İş ve İşçi Bulma Servisi Kurulması Hakkında ILO Sözleşmesi (07/12/1949)
- 2 sayılı İşsizlik Hakkında ILO Sözleşmesi (18/02/1950)
- Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı

b) Gerekli kurumsal değişiklikler

İşgücü, istihdam ve işsizlik tahminlerinin aylık bazda üretilebilmesi için önemli ölçüde ilgili birimlerin (DİE, İŞKUR, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı) eleman ve teknik alt yapı olarak takviye edilmesi gerekmektedir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı için dört, İŞKUR için ise yüzyirmi yeni personele ve bu personelin eğitilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

d) Gerekli yatırımlar

Devlet İstatistik Enstitüsünün, hanehalkı işgücü anketini yeniden revize etmesi ve Avrupa Birliğine üye ülkelerin 2002 ve 2003 yılında yapmayı planladığı yeni çalışmalarını gerçekleştirmesi için finansal ve teknik desteğe ihtiyacı olacaktır.

Ücret, işgücü maliyetleri ve kazançların yapısı konusunda, DİE, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve İŞKUR tarafından uygulanması planlanan çalışmalar için insan gücü, finansal ve teknik destek ihtiyacı vardır.

Ayrıca, işyerine dayalı bu anketlerin, örnek çerçevesi büyük önem arz etmektedir. Bu nedenle, bunun alt yapısının hazırlanarak, bir adres çerçevesi veri tabanının kurulması ve kurulacak veri tabanının ise düzenli olarak bir birim tarafından güncelleştirilmesi için, ilgili kurumların bu konuda finansman, donanım ve teknik desteğe ihtiyacı bulunmaktadır.

III. Takvim

Başlanmış olan çalışmaların orta vadede tamamlanması hedeflenmektedir.

İşgücü İstatistikleri

Eurostat tarafından işgücü istatistikleri konusunda üye ülkelerden beklenen değişkenlerin, Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından derlenen Hanehalkı İşgücü Anketleri ile karşılaştırmalı listesi incelendiğinde işgücü istatistiklerinin Avrupa Birliğine uyumu açısından önemli bir sorun görülmemektedir.

Türkiye'nin Avrupa Birliğine üye olması durumunda, Hanehalkı İşgücü Anketinde tanım gereği kapsanmayan değişkenler, soru kağıdına kısa vadede eklenebilir. Ancak, bu konuda Avrupa Birliğine üye ülkelerin yaptığı çalışmaların incelenmesi ve Eurostat'tan da teknik destek alınarak, Hanehalkı İşgücü Anketi soru kağıdı ve tahmin yönteminin revize edilmesi gerekmektedir.

Avrupa Birliğine üye ülkelerin 2002 ve 2003 yıllarında Hanehalkı İşgücü Anketine ilave olarak "özürülüler" ve "yaşam boyu alınan eğitim" konularında yapacağı anketlerin kısa vadede yapılması mümkün görülmektedir. Henüz soru kağıdı ve kapsamı belli olmayan bu anketlerin yapılabilmesi için şimdiden, diğer ülkeler ile birlikte çalışılması gerekmektedir. Bu nedenle, Eurostatın bu konuda yaptığı çalışmaların iyi takip edilerek, gerekli alt yapının şimdiden oluşturulması gerekmektedir.

Ücretler, İşgücü Maliyetleri ve Kazançların Yapısı ile ilgili İstatistikler

2003 yılında yapılacak olan Genel Sanayi ve İşyerleri Sayımı sonuçları kullanılarak güncel 'çerçeve' elde edilmesi hedeflenmektedir. Dolayısı ile İstihdam ve Ücret Yapısı Anketinin, bazı ilave iktisadi faaliyetleri kapsayacak olan ikinci uygulaması en erken 2003 yılı referans alınarak 2004 yılında yapılabilecektir.

Hem İşgücü Maliyeti Anketi hem de İstihdam ve Ücret Yapısı Anketi ile derlenmesi planlanan bilgiler yeni düzenlenen anket formlarındaki bilgilerle genel olarak örtüşmektedir. Bu durumun tek istisnası işyeri büyüklüğü grubu sınıflamasıdır. İstihdam ve Ücret Yapısı Anketinin ilk uygulamasında ve 1996 yılından bu yana düzenli olarak altı ayda bir uygulanmakta olan İstihdam ve Kazanç Anketinde kullanılan işyeri büyüklüğü sınıflaması; 1-9, 10-49, 50-99, 100-499 ve 500 ve daha fazla ücretli çalışanlar şeklindedir. İşyeri büyüklüğü sınıflamasının değiştirilmesi, anketin örnek tasarımının revize edilmesini gerektirmektedir. Ayrıca, henüz uygulaması yapılmamış olan İşgücü Maliyeti Anketi, gerekli mali ve teknik destek sağlandığı takdirde orta vadede, 1726/1999 sayılı düzenlemenin Ek 1'inde verilen değişken listesi ve Ek 2'sinde verilen değişkenlerin tanımına uyumlu olarak gerçekleştirilebilir.

DİE'nin 2003 yılında yapacağı Genel Sanayi ve İşyeri Sayımı, ülkemizdeki işyeri adres çerçevesi sorunun giderilmesi için önemli bir fırsat olarak görülmektedir. Bu nedenle, şimdiden bunun alt yapısının hazırlanması ve bir adres çerçevesi veri tabanının kurulması ve kurulacak veri tabanının ise düzenli olarak birim tarafından güncelleştirilmesi için gerekli çalışmalara şimdiden başlanmasında yarar vardır.

IV. Finansman

İşgücü, istihdam ve işsizlik tahminlerinin aylık bazda üretilebilmesi, işgücü maliyet indeksinin ise dönemsel olarak üretilebilmesi için yaklaşık 250.000 Dolar tutarında yatırım DİE için, 90.000 Dolar tutarında yatırım Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bilgisayar donanımı ve personel eğitimi için gerekmektedir.

4.13.9. Sağlık Emniyeti ve Tüketicinin Korunması

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

391/89/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9'uncu maddesine göre işverenin işçinin üç günden daha fazla süre ile işe gidememesine neden olan iş kazalarının bir listesini tutma zorunluluğu vardır. 1475 sayılı İş Kanununda işçi sağlığı ve iş güvenliği konusu ayrıntılı bir şekilde düzenlenmiş, ancak Kanunun 5'inci maddesinde bazı kesimler (tarım işçileri ve deniz-iş çalışanları) kapsam dışı bırakılmıştır. Bu maddede sözü edilen, işçilerin iş kazalarına ilişkin istatistikler 506 sayılı Kanun gereğince Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığınca derlenip, SSK İstatistik Yıllığında yayımlanmaktadır. Kanunun 11'inci maddesinde yer alan iş kazası tanımı mevzuatımızda çok daha geniş kapsamlı tutulmuş olup, süre ile ilgili bir hüküm yer almamaktadır. 27'nci maddede ise işverenin iş kazasını kazadan sonra en geç iki gün içerisinde yazı ile SSK Kurumuna bildirmesi yükümlülüğü getirilmiştir. Sonuç olarak, SSK'ya tabi işçiler bakımından mevzuatımız direktifle uyumludur.

2925 sayılı Kanuna göre tarım işçileri iş kazaları sigorta kapsamında olup kazalar SSK'ya bildirilmekle birlikte; 2926 sayılı Kanun ile 1479 sayılı Kanunlarda kendi nam ve hesabına çalışanlara "iş kazaları" sigorta kolu uygulanmamaktadır. 657 sayılı Kanunda "görevden doğan kaza" tanımlaması yer almakta, fakat 2926, 507, 1479, 657 sayılı Kanunlar kapsamında bir iş kazaları bildirim mekanizması bulunmamaktadır.

1400/97 sayılı Karar halk sağlığı alanında bir Topluluk sağlık izleme sistemi kurmayı amaçlamaktadır. Kararın Ek-2 bölümünde yer alan üye ülkelerce toplanacak sağlık göstergeleri oldukça ayrıntılıdır.

Ülkemizde sağlık göstergeleri ile ilgili veri toplama ve bildirim için toplam 52 form kullanılmakta olup, bu formlardan 33 tanesi temel sağlık hizmetlerine ilişkindir. Veriler "Temel Sağlık İstatistikleri Modülü" aracılığı ile İl Sağlık Müdürlükleri tarafından Sağlık Bakanlığına gönderilmektedir. Verileri toplanan temel sağlık göstergelerinin ana grupları şunlardır: temel demografik göstergeler, çevre sağlığı, yaşam biçimi, sağlık hizmetleri fiziki altyapısı, sağlık durumu, sağlık hizmetleri sunumu, sağlık insan gücü, ilaç ve denetim göstergeleri. Ancak Türkiye'de, listedeki sağlık göstergelerinin tamamı toplanmamakta; ayrıca toplanan verilerin bazıları, mortalite nedenlerinin sağlıklı tespitinde ve tüm hastalıklara ilişkin morbidite verilerinde sorunlar bulunduğundan, sağlıklı addedilmemektedir. Şu anda 150 başlıklı hastalıkların sınıflandırılması listesi kullanılmasına rağmen, en kısa sürede ICD-10'a geçilmesi planlanmaktadır. Ayrıca, Kararın incelenmesinden programın üye ülkelere, aday Orta ve Doğu Avrupa Ülkelerine ve Malta ve Güney Kıbrıs'a açık olduğu belirtilmekte, ancak Türkiye'den hiçbir şekilde bahsedilmemektedir. 1997-2001 dönemi için çıkarılan bu programın 2002 dönemi için yeniden çıkarılması halinde Türkiye'nin adının da diğer bütün aday ülkeler gibi zikredilmesi tavsiye edilmelidir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 3092/94/EC, 95/184/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal ve Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı ve Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 1475 sayılı İş Kanunu
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu
- 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu (iş kazaları-meslek hastalıkları sigortası/işgöremezlik ödeneği var-iş kazaları SSK'ya bildiriliyor)
- 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu
- 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanunu
- 1479 sayılı Bağ-Kur Kanunu
- 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Bu istatistiklerin derlenmesi için ilgili Bakanlıklarca yasal düzenleme yapılması gerekmektedir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ek personele ve eğitimlerine ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Ek finansmana ihtiyaç bulunmaktadır.

4.13.10. Yıllık Ekonomik Hesaplar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Bir ekonomideki üretim, gelir ve harcama faaliyetleri arasındaki ilişkiyi yansıtan ve temel amacı ekonomik akımları ve stokları sistematik bir şekilde kaydetmek olan Ulusal Hesaplar Sistemi, ekonominin ana sektörleri arasındaki akımların bir bütün olarak görülmesini sağlamaktadır. Ülkemizde, üretim, harcama ve gelir yöntemlerine göre yıllık olarak Gayrisafi Milli Hasıla (GSMH) hesaplamaları Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından gerçekleştirilen, düzenli olarak yayımlanan ve üzerinde çalışması devam eden hesaplamalar aşağıda verilmektedir:

Üçer aylık dönemler itibarıyla üretim, harcama ve gelir yöntemlerine göre Gayrisafi Milli Hasıla, İller itibarıyla Gayrisafi Yurt İçi Hasıla, yıllık olarak tarım, sanayi, ticaret, hizmetler sektörlerinin üretim ve katma değerlerinin kesin sonuçları, Endüstriler arası İşlemler Tablosu, Türkiye'nin yaptığı dış yardımlar, saklı ekonomi, çevre, turizm ve AR-GE için uydu hesapları.

Bu hesaplamalar, Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan 1968 Ulusal Hesaplar Sistemine (SNA-68) göre yapılmaktadır. Ayrıca, yine Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan 1993 Ulusal Hesaplar Sistemine (SNA-93) göre çalışmalar devam etmektedir. 93 Sistemi, genel olarak Avrupa Birliği tarafından hazırlanan 1995 Avrupa Hesaplar Sistemi (ESA-95) ile uyumludur ve bu sistemle ilgili çalışmalar da başlatılmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

Yapılan çalışmaların, Avrupa Birliğinin Avrupa Hesaplar Sisteminde (ESA-95) yer alan ve Birliğin Üye Ülkeleri tarafından da hazırlanması belirli bir takvime bağlanmış olan Ulusal Hesaplar ile ilgili olarak, orta vadede, yıllık ekonomik hesapların temel tablolarına ilişkin çalışmaların 2002 yılında ve ayrıntılı tabloların ise 2003 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsünün ulusal hesaplar sistemi (system of national accounts) konusundaki görevleri özetle; milli gelir tahminleri, milli muhasebe hesapları, girdi-çıkıtı tablolarının hazırlanması ve bunlarla ilgili analiz çalışmalarını yapmaktır. Bu çalışmalar yürütülürken Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı gibi uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapılarak, uluslararası karşılaştırmalara imkan sağlayacak ulusal hesaplar ile ilgili verilerin hazırlanması ve geliştirilmesi de DİE'nin görevleri arasındadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Ulusal hesaplar ile ilgili çalışmalar yapılırken DİE dışında birçok kurum tarafından derlenen verilere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu kurumlara örnek olarak Maliye Bakanlığı, Merkez Bankası, Devlet Planlama Teşkilatı,

Hazine Müsteşarlığı verilebilir. Bu kuruluşların derlediği verilerin Avrupa Birliğinin istediği bazda olması gerekir. Ayrıca, verilere kolaylıkla ulaşılabilmesi için de bir düzenlemeye ihtiyaç vardır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çeşitli uluslararası kuruluşlar tarafından önerilen Ulusal Hesaplar ile ilgili sistemin uygulanabilmesi amacıyla gerekli yapısal düzenleme yapılacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yukarıda bahsedilen diğer kamu kuruluşlarıyla işbirliği içinde gerekli çalışmaların yapılabilmesi için bir sistemin kurulması ve bu konuda DİE'nin yönlendirme görevinde bulunması gereklidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ulusal hesaplar konusunda çalışan personel sayısı yeterli olmayıp, üyelik sürecinde yapılması gereken çalışmalar için yabancı dil (özellikle İngilizce) bilen, ekonomi, istatistik veya ekonometri eğitimi almış ve ulusal hesaplar alanında bilgi sahibi elemanların desteğine ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, Avrupa Ulusal Hesaplar Sistemi gibi teknik bilgi ve deneyim gerektiren bir konuda teorik ve uygulamalı eğitim de ihtiyaç duyulmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Avrupa Hesaplar Sisteminin uygulanması kapsamlı ve büyük hacimli dosyalar ile çalışılmasını gerektirdiğinden, hızlı ve büyük kapasiteli bilgisayarların ve bir network sisteminin kurulması önem arz etmektedir.

III. Takvim

Yıllık ekonomik hesapların temel tablolarına ilişkin çalışmaların 2002 yılında ve ayrıntılı tablolara ilişkin çalışmaların da 2003 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Eğitim ve makine ve teçhizat için finansman sağlanması gereklidir.

4.13.11. Üç Aylık ve Çevre Hesapları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Uydu hesapları, parasal veya fiziksel verinin daha iyi bütünleşmesi için makro ekonomik hesaplar ve analizler kapsamındaki belirli alanların büyüklüklerinin hesabıdır.

Çevresel muhasebenin bir yanı doğal kaynak muhasebesi olarak yansıtılır ve bu hesaplar fiziksel terimler üzerine yoğunlaşır. Fiziksel terimleri ulusal hesaplar içerisinde parasal terimlerle ifade etmek ise parasal uydu muhasebesi olarak adlandırılır. Yine çevresel hesaplar içinde koruma üzerine fiili harcamalar tanımlanır ve net ürünün hesaplanmasında üretim faaliyetlerinin neden olduğu doğal ve diğer aktiflerin çevresel maliyetlerinin göreceği işlemler yapılır.

Devlet İstatistik Enstitüsünde çevresel muhasebe hesapları için "Çevresel İstihdam ve Harcamalar Envanteri" çalışması yapılmaktadır. Bu çalışma kamu ve özel sektör için yapılmış olup, kar amacı olmayan kurumlar için ise yapılması planlanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Yapılan çalışmaların, Avrupa Birliğinin Avrupa Hesaplar Sisteminde (ESA-95) yer alan ve Birliğe Üye Ülkeler tarafından da hazırlanması belirli bir takvime bağlanmış olan Ulusal Hesaplar ile Üç Aylık ve Çevre Hesaplarına ait çalışmaların 2004 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Çalışmaların 2004 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Eğitim ve makina ve teçhizat için finansman sağlanması gereklidir.

4.13.12. Mali Hesaplar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Harcamalar yöntemiyle GSYİH hesaplamaları kapsamında, devletin nihai tüketim harcamaları ile devlet ve kamu kurumlarının yaptığı sabit sermaye yatırım harcamalarına ilişkin hesaplamalar yapılmaktadır. 1996 Endüstriler Arası İşlemler Tablosu için, SNA tavsiyelerine uygun olarak FISIM hesaplanmış olup, kurumsal birimlere göre dağılımı yapılmıştır. Sabit fiyatlarla hesaplanması konusunda ise problemler vardır.

Merkezi hükümetin mali açığı olarak, Maliye Bakanlığı ve Hazine Müsteşarlığı tarafından genel ve katma bütçeli kurumları kapsayan konsolide bütçe açığı düzenli bir şekilde kamuoyuna açıklanmaktadır. Konsolide bütçe hesapları düzeltilmiş nakit esasına (modified cash basis) dayalıdır. Tüm kamu kesimini içeren ve kamu kesimi genel dengesini yansıtan mali hesaplar ise Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından derlenip, düzenli bir şekilde açıklanmaktadır.

Kamu borçlarına ilişkin olarak ise, Hazine Müsteşarlığı tarafından merkezi hükümetin iç ve dış borç verileri, diğer dış borç verileri ile ihtiyari yükümlülükleri düzenli olarak kamuoyuna duyurulmaktadır. Hazine Müsteşarlığında iç ve dış borç veri sistemleri mevcut olup, nakit bazlı ve tahakkuk bazlı muhasebe için oluşturulan sistemler ise henüz test safhasındadır.

Ancak, kamu sektörü içerisinde sayılabilecek kurumlar birbirlerinden farklı muhasebe ve istatistik standardı kullanmaktadır. Bu farklılıklardan dolayı, kamu kesimine ait verilerin konsolidasyonu tam olarak yapılamamakta, ESA 95'te belirtilen kamu tanımı kapsamında ve tahakkuk esasına dayalı veri henüz yayımlanamamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Maliye Bakanlığı, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası, Hazine Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

1050 sayılı Genel Muhasebe Kanunu, Devlet Muhasebe Yönetmeliği, Hazine Müsteşarlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Bütçe Kanunları, Devlet İstatistik Enstitüsünün 53 sayılı Kuruluş Kanunu ile 219 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve bunda değişiklik yapan 357 sayılı Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

ESA 95 ilkelerine göre "Excessive Deficit Procedure"(EDP) kapsamında hazırlanacak kamu açığı ve borçlarına ilişkin tabloların ulusal hesaplar tanım ve kavramlarından yola çıkılarak düzenli olarak yayımlanması gerekmektedir. Bunu başarabilmek için tüm kayıtların ESA 95 ilkeleri ve standartları çerçevesinde ve tahakkuk esasına göre muhasebe kaydının yapılması ve veri sistemlerinin bu esaslar çerçevesinde veri üretebilmesi gerekmektedir.

EDP kapsamında hazırlanacak tabloların oluşturulmasını teminen, kamu açığı ve borçlarına ilişkin tahakkuk bazlı veri üretilmesi için başta Devlet Muhasebe Yönetmeliği olmak üzere veri kaydı ve yayımlamaya ilişkin usul ve esasları içeren tüm mevzuatın gözden geçirilmesi gerekmektedir. Mali istatistikleri üretmek ve açıklamakla yükümlü tüm kuruluşlar için standartları ve uyulması gereken ilkeleri açık bir şekilde belirleyecek, kamu hesaplarının tutarlı bir bütünlük içerisinde konsolide edilmesine temel oluşturacak bir Muhasebe Kanunu oluşturulmalıdır.

Mukabil Türk mevzuatının bulunmadığı alanlarda çıkarılması gereken mevzuat

Mali istatistikleri üretmek ve açıklamakla yükümlü tüm kuruluşlar için, standartları, uyulması gereken ilke ve metodolojiyi kapsayan bir İstatistik Kanununun oluşturulması düşünülmelidir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çeşitli uluslararası kuruluşlar tarafından önerilen ulusal hesaplar ile ilgili sistemin uygulanabilmesi amacıyla gerekli yapısal düzenleme yapılacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yukarıda bahsedilen diğer kamu kuruluşlarıyla işbirliği içinde gerekli çalışmaların yapılabilmesi için bir sistemin kurulması ve bu konuda DİE'nin yönlendirme görevinde bulunması gereklidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ulusal hesaplar konusunda çalışan personel sayısı yeterli olmayıp, üyelik sürecinde yapılması gereken çalışmalar için yabancı dil (özellikle İngilizce) bilen, ekonomi, istatistik veya ekonometri eğitimi almış ve ulusal hesaplar alanında bilgi sahibi elemanların desteğine ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca, Avrupa Ulusal Hesaplar Sistemi gibi teknik bilgi ve deneyim gerektiren bir konuda ilgili tüm kuruluşların teorik ve uygulamalı eğitime de ihtiyacı bulunmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Avrupa Hesaplar Sisteminin uygulanması kapsamlı ve büyük hacimli dosyalar ile çalışılmasını gerektirdiğinden hızlı ve büyük kapasiteli bilgisayarlara ve bir network sisteminin kurulmasına ihtiyaç vardır.

III. Takvim

Avrupa Birliğinin Avrupa Hesaplar Sistemi (ESA-95) ve ilgili mevzuatta belirtilen ayrıntılı hesaplara ilişkin çalışmaların orta vadede ve mali hesaplara ilişkin çalışmaların 2004 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Eğitim ve makine ve teçhizat için finansman sağlanması gereklidir.

4.13.13. İzleme ve Kaynaklar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Topluluk bütçesine GSMH'ye bağlı katkının hesaplanmasına ilişkin ilgili mevzuatın ülkemizde uygulanması ve ESA-95'e tamamen uyum sağlanmasından sonra bu konuda bir sorun kalmayacağı düşünülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler, sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

97/178/EC, 97/619/EC, 98/527/EC,
98/501/EC, 1999/622/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü ve ilgili kuruluşlar

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

Avrupa Birliğinin Avrupa Hesaplar Sistemi (ESA-95) ile ilgili mevzuatına orta vadede tamamen uyum sağlanması ve izleme ve kaynaklar konusundaki çalışmaların 2004 yılında bitirilmesi hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Eğitim, makine teçhizat, tüketim malzemeleri için finansman sağlanması gereklidir.

4.13.14. Fiyatlar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Fiyatlar, toptan ve perakende fiyat istatistikleri olarak tutulmakta, derlenen bu fiyatlarla Toptan Eşya Fiyat İndeksi ve Tüketici Fiyat İndeksi hesaplanmaktadır. Halen 1994 temel yıllı olarak hesaplanan her iki indeksin, 2001 temel yıllı olarak yenilenmesi konusunda çalışmalar başlatılmıştır.

Tüketici Fiyat İndeksi, sabit sepet ve temel yıllı Laspeyres formülü ile on ana gruplu COICOP sınıflamasına göre Türkiye geneli, yedi coğrafi bölge ve on dokuz bağımsız il için hesaplanmaktadır. İndeksin temel kaynağı, 1994 yılında bir yıl süre ile yapılan Hanehalkı Gelir ve Tüketim Harcaması Anketidir. Anketten elde edilen sonuçlar ışığında indekste kapsanacak mal ve hizmetlerle, temel yıl fiyatları ve ağırlık sistemi oluşturulmuştur. İndeks sepetinde toplam tüketim harcamasında önemli paya sahip ve fiyatları izlenebilir nitelikte olan 410 madde kapsamıştır. Ağırlık sisteminde bazı gıda ürünleri (et, yaş meyve ve sebzeler gibi) ile giyim grubu her ay farklı ağırlıklar ile temsil edilirken, diğer mal ve hizmetler sabit ağırlıklarla temsil edilmiştir. İndeksin temel bileşeni bazı maddeler için madde çeşidinden başlarken, diğerlerinde maddeden

başlamaktadır. Fiyatlar her ayın 10'uncu gününü ve 20'nci gününü içine alan haftalarda olmak üzere iki kez, kiralarda bir kez derlenmektedir. Yalnız pazar fiyatları olan yaş sebze ve meyveler için her hafta pazar fiyatları da derlenmektedir. Fiyatlar 6390 birimden (işyeri ve konut) derlenmektedir. Hesaplanan indeks rakamları bir sonraki ayın 3'üncü günü saat 16:30'da kamuoyuna duyurulmakta olup daha sonra herhangi bir düzeltme yapılamamaktadır.

Toptan Eşya Fiyat İndeksi de sabit sepet ve temel yıllık Laspeyres formülü ve ISIC Rev. 3 sınıflamasına göre Toplam, Devlet ve Özel Sektör ayrımında hesaplanmaktadır. Toptan Eşya Fiyat İndeksinin temeli, Gayri Safi Milli Hasıla içinde aşağıda yer alan iktisadi faaliyet kollarından oluşmaktadır.

- Tarım, Avcılık, Ormancılık ve Balıkçılık
- Madencilik ve Taş Ocakçılığı
- İmalat
- Elektrik, Gaz ve Su

Toptan Eşya Fiyat İndeksinin kapsamına, yurt içinde yapılan üretim ve satış girmektedir. Yurt dışına yapılan ihracat ve yurt dışından yapılan ithalat kapsam dışında tutulmuştur. Bu niteliği ile toptancılardan, hallerden ve borsalardan derlenen bazı tarım ürünleri bir yana bırakıldığında, Yurt İçi Üretici Fiyat İndeksi olarak ifade edilebilmektedir. Toptan Eşya Fiyatları İndeksi madde sepeti oluşturulurken, ülke genelinde 1994 yılına ait tüm maddelerin üretimleri alınmıştır. Bu ürünler toplam satış değerleri itibarıyla sıralanmış ve üretimden yurt içi satışa konu olan maddeler kapsanmıştır. Buna göre dört ana sektör altında 678 madde indeks sepetinde bulunmaktadır. Bu maddelerden sebze, meyve ve su ürünleri grubunda yer alan maddeler, mevsimsel değişkenlik gösterdiğinden aylar itibarıyla değişken ağırlıklı olarak değerlendirilmiştir. İndeks kapsamında yer alan ve cari dönem fiyatlarının izlendiği toplam 1278 firma veya işyeri de yurt içi toplam satış değerleri oranında ağırlıklandırılarak, söz konusu maddenin işyeri ağırlıklı olması sağlanmıştır. Fiyatlar, sebze, meyve ve balık halleri hariç, her ayın 5, 15 ve 25'inci gün fiyatları olarak derlenmekte ve aritmetik ortalama alınarak değerlendirilmektedir. Sebze, meyve ve balık halleri grubunda ise 27'nci gününe kadar işlem gören ürünlerin fiyatları, satış miktarına göre ağırlıklandırılmış olarak derlenmektedir. Derlenen toplam 5176 fiyat, KDV dahil olarak değerlendirilmektedir.

Hesaplanan indeks rakamları bir sonraki ayın 3'üncü günü saat 16:30'da kamuoyuna duyurulmakta olup daha sonra herhangi bir düzeltme yapılamamaktadır.

Eurostat tarafından hesaplanan Harmonize Tüketici Fiyat İndeksinde kapsanmakla birlikte, mevcut yapıda kapsanmayan ve indeksi hesaplanmayan gruplar aşağıda yer almaktadır.

- Atık çöp
- Kanalizasyon hizmetleri
- Başka yere sınıflandırılmayan konutla ilgili diğer hizmetler
- Isı enerjisi
- Mobilya, mefruşat ve yer döşemeleri onarımı
- Bileşik yolcu taşımacılığı (kara, hava, deniz)
- Satın alınan diğer ulaştırma hizmetleri
- Telefon ve telefaks ekipmanı
- Veri işlem ekipmanı
- Açık havada kullanılan temel eğlence araçları
- Diğer temel dayanıklı eğlence ve kültür araçları bakım ve onarımı
- Bahçe, bitkiler ve çiçekler
- Evcil hayvanlar ve bunlarla ilgili diğer ürünler
- Basılmış çeşitli materyaller
- Paket turlar
- Kantinler

- Sosyal koruma
- Sigorta

Ayrıca, toplam harcamanın binde biri oranında ağırlığa sahip yeni mal ve hizmetlerin indekse belirli aralıklarla dahil edilmesi önerilmektedir. Mevcut indeks yapımız sabit sepete dayandığından ve indeksteki yenilenme işlemi 2001 yılında başlatılacağından, yeni mal ve hizmetlerin toplam harcamadaki oranının belirlenmesi ve indeks kapsamı içinde değerlendirilmesi, mevcut yapı çerçevesinde mümkün değildir. Bu konudaki uyum çalışmalarının 2001 temel yıllık Tüketici Fiyatları İndeksiyle başlatılması öngörülmektedir.

Harmonize Tüketici Fiyat İndeksinde, ortalama fiyatların geometrik ortalama ile hesaplanması önerilmektedir. Bu konu, 2001 temel yıllık Tüketici Fiyatları İndeksinin kurulması aşamasında değerlendirilecektir. Bu konuda da Harmonize Tüketici Fiyat İndeksi için izlenen yöntemlerle uyum sağlanacağı söylenebilir.

Komisyon, COICOP'daki talep ettiği düzeydeki ağırlıkları, kendileri tarafından istendiğinde ve Türkiye'de yapılan her güncelleştirmede gönderme zorunluluğumuz bulunduğunu bildirmektedir. Ağırlıkların güncel yapıyı yansıtmayı yansıtmadığı ile ilgili her yıl Türkiye'den kontrol çalışması istenmektedir. Ancak bunun gerçekleştirilebilmesi için Devlet İstatistik Enstitüsünün her yıl yeterli örnek çapıyla Hanehalkı Tüketim Harcamaları Anketi (H.H.T.H.A) yapması gerekmektedir. Bu gereksinimin de mali yükünün gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Ayrıca, bu gözden geçirmenin her yılın Aralık ayında sona erdirilmesi talep edilmektedir.

Ağırlıkların hesaplanmasında faydalanılan Hanehalkı Tüketim Harcamaları Anketinde, sadece hanelere ilişkin harcama ve tüketim bilgilerinin değil kurumsal (hastane, bakım evi, güçsüzler yurdu gibi) nüfusun harcama ve tüketimlerin de ilaveten kullanılması önerilmektedir. Ancak ulusal indeksimizin hesaplanmasında kullanılan ağırlıkların belirlenmesi için, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan ve hane özelliği gösteren nüfus kabul edilmiş, kurumsal nüfusun harcamalarının ve tüketimlerinin bir çoğunun Devlet tarafından karşılanması nedeniyle bunlar kapsam dışı tutulmuştur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 2646/98/EC, 1617/1999/EC, 2166/1999/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

219 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile indekslerin hesaplanması görevi Devlet İstatistik Enstitüsüne verilmiştir. Ancak hesaplanan indekslerle ilgili herhangi bir yöntem ya da teknik ile ilgili detaylı mevzuat bulunmamaktadır. Bununla birlikte, Devlet İstatistik Enstitüsü yayımladığı ve hesapladığı tüm istatistiklerde uluslararası yöntemleri ve uluslararası kuruluşların önerilerini de dikkate alarak kullanmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Genel olarak, Devlet İstatistik Enstitüsünün ilgili mevzuatında "DİE'nin üretmiş olduğu tüm istatistiklerde Eurostat ve AB Konseyi norm ve kurallarına uyum sağlamak zorundadır, ya da ağırlıklar hariç uyum sağlaması gerekmektedir" ibaresinin ilave edilmesi yeterli olabilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal değişikliğe gerek yoktur.

III. Takvim

2003 yılı Şubat ayına kadar tüm farklılıklar giderilerek HICP'ye uyumlu bir Tüketici Fiyatları İndeksi yayımlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

Devlet İstatistik Enstitüsü gerekli tüm tedbirleri almıştır.

4.13.15. Sanayi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Günümüzde, sanayi kesiminin sosyo-ekonomik yapısını belirlemek, sektörün yıllara göre gelişimini izlemek, uluslararası karşılaştırmaları ve çeşitli araştırmaları yapabilmek için sanayi sektörüne ait ayrıntılı bilgiler DİE tarafından yıllık, üç aylık, aylık olarak derlenmekte ve yayımlanmaktadır. Ayrıca, genel yapıyı belirlemek ve ara yıllarda sanayi sektörü ile ilgili araştırmalarda çerçeve teşkil edebilmesi amacıyla genel sanayi ve işyerleri sayımı yapılmaktadır.

Sanayi ile ilgili anketlerle işyerine ait kimlik bilgileri, istihdam ve ödemeler, üretilen ve satılan maddelere ilişkin ayrıntılı bilgiler derlenmektedir (her faaliyet grubu için ayrı ayrı anket formları düzenlenmektedir).

DİE, Birleşmiş Milletler tarafından hazırlanan ve tüm dünyada kabul gören ISIC (International Standard Industrial Classification) faaliyet sınıflamasını temel almış, Avrupa Birliği tarafından kullanılan sınıflamalara da geçişi sağlayarak, US-97 Ulusal Ürün ve Faaliyet Sınıflamasını oluşturmuştur.

US-97'nin ilk dört basamağı, ISIC sınıflamasının son revizyonu ISIC Rev.3 ile paraleldir. Daha ayrıntılı düzeylerde ise, Avrupa Birliğinin faaliyet sınıflaması olan NACE, Rev.1, ürün grubu sınıflaması olan CPA ve sınıai ürün sınıflaması olan PRODCOM temel alınmıştır. Sınıflamalar konusunda tam sayım ile yapılan anketlerde uyum sağlanmıştır. Örnekleme ile yapılan çalışmalarda NACE Rev.1 sınıflama sistemine geçiş yoktur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsünün Kuruluş ve Görevlerini belirleyen 219 nolu Kanun Hükmünde Kararname

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB Müktesebatlarında belirtilen ayrıntıları içerek şekilde Türk Mevzuatında gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB Müktesebatlarında belirtilen ayrıntılı çalışmaların yapılabilmesi için DIE organizasyonunda ilave birimlerin oluşturulması gerekecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

İlgili birimlerden bilgi alınarak verilerin istenilen bazda oluşturulabilmesi için bazı tedbirlerin alınması gereklidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

On sektör uzmanına, metodoloji, yabancı dil ve bilgisayar eğitimlerine ve uluslararası danışmanlık hizmetlerine ihtiyaç duyulacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Bilgisayar (yazılım programları dahil) ihtiyacı olacaktır.

III. Takvim

Kısa dönem

NACE Rev.1 faaliyet sınıflaması tüm üye ülkelerde büyük öneme sahip bir takım ek faaliyetleri de kapsamaktadır. NACE Rev.1 (dörtlü faaliyet olarak) düzeyinde aylık ve üç aylık indekslerin ve diğer göstergelerin elde edilmesi.

Orta dönem

Ürün düzeyinde aylık ve üç aylık indeks ve diğer göstergelerin elde edilmesi.

IV. Finansman

50.000 Dolar mali kaynağa ihtiyaç vardır.

4.13.16. İnşaat İstatistikleri

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Bina İnşaatı İstatistikleri

Türkiye'de teşkilatı bulunan belediyeler ile İl Bayındırlık ve İskan Müdürlüklerinin düzenledikleri Yapı Ruhsatı, Yapı Kullanma İzin Belgeleri ve yanan-yıkılan binalara ilişkin çizelgeler aylık olarak derlenmekte ve değerlendirilmekte, aylık olarak konutlar ve konut dışı binalar için verilen ruhsatların sayısı (daire sayısı ve oturulabilir alan ile beraber) derlenmektedir.

Ayrıca, inşaat ruhsatları kanalı ile inşaat için alınan siparişlerin değeri veya yapımına başlanılan binaların değeri aylık olarak hesaplanabilmektedir.

Yıllık İnşaat Ve Tesisat İşyerleri Anketi

"1992 Genel Sanayi ve İşyerleri Sayımı I. Aşaması"nda inşaat ve tesisat faaliyetinde bulunan işyerleri tespit edilmiştir. Bu tespit edilen işyerlerinden örnekleme yöntemi ile seçilen işyerlerine, "1992 Genel Sanayi ve İşyerleri Sayımı II. Aşaması Anketi" uygulanmıştır. Bundan sonra da her yıl periyodik olarak uygulanmaya devam edilmekte ve yıllık olarak çalışanların, işçilerin sayıları, brüt ücret ve maaşlar derlenmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

c) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsünün Kuruluş ve Görevlerini belirleyen 219 nolu Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Yeni açılan, kapanan ve adres değiştiren firmaların DİE'yi bilgilendirmelerinin sağlanması gerekir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Özellikle, bina dışı inşaat sektörü kapsamındaki göstergelerin elde edilmesinden Sorumlu kuruluşların biraraya getirilerek gerekli istatistik alt yapısını oluşturmak.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Belediyelerden ruhsatlar ile ilgili bilgilerin daha düzenli alınabilmesi için Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığının gerekli tedbirleri alması sağlanmalıdır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeni projelerin araştırılması ve uygulanması için kalifiye eleman gerekmektedir. Bu elemanların ihtisas dalına göre kurum içi ve dışı eğitime tabi tutulmaları gerekmektedir. Tahmini olarak on beş elemana ihtiyaç duyulabilir.

f) Gerekli yatırımlar

Çalışma alanı ve donanıma ihtiyaç duyulabilir.

III. Takvim

Kısa vadede Yıllık İnşaat ve Tesisat İşyerleri Anketi ile inşaat ve tesisat faaliyetinde bulunan işyerlerine ait bina inşaatı ve bina dışı inşaatı için çalışan işçi saatlerinin derlenmesi.

IV. Finansman

Tahmini 100.000 Dolar kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

4.13.17. Enerji ve Ham Maddeler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Günümüzde, enerji sektörünün sosyo-ekonomik yapısını belirlemek, sektörün yıllara göre gelişimini izlemek, uluslararası karşılaştırmaları ve çeşitli araştırmaları yapabilmek için enerji sektörüne ve enerji hammaddelerine ait ayrıntılı bilgiler DİE tarafından yıllık, üç aylık, aylık olarak derlenmekte ve yayımlanmaktadır.

Elektrik ve Gaz İstatistikleri

Elektrik Üretimi Anketleri

- Yıllık Elektrik Üretim Anketi (Tam Sayım)
- Dönemsel Elektrik Üretim Anketi (Tam Sayım)

Elektrik Dağıtım Anketi

- Yıllık Elektrik Dağıtım Anketi (Tam Sayım)
- Dönemsel Elektrik Dağıtım Anketi (Tam Sayım)

Gaz Dağıtım Anketi

- Yıllık Gaz Dağıtım Anketi (Tam Sayım)
- Dönemsel Gaz Dağıtım Anketi (Tam Sayım)
- Sektörel Çalışmalar
- İmalat Sanayiinde Enerji Tüketimi
- 500 Ton Eşdeğer Petrol ve daha üzeri enerji tüketimi olan işyerlerinin tamamı.

Konutlarda Enerji Tüketim Karakteristikleri Anketi örnekleme yöntemiyle 24 420 konutta uygulanmıştır.

Madencilik ve Taşocakçılığı Kömür Madenciliği Anketi (Tamsayım, aylık ve yıllık)

Hampetrol ve Doğalgaz Anketi (Tamsayım, yıllık)

Yukarıda bahsedilen anketlerle işyerine ait kimlik bilgileri, istihdam ve ödemeler, üretilen ve satılan maddelere ilişkin ayrıntılı bilgiler derlenmektedir (her faaliyet grubu için ayrı ayrı anket formları düzenlenmektedir).

Enerji istatistikleri sınıflanmasında kullanılan US-97'nin ilk dört basamağı ISIC sınıflamasının son revizyonu ISIC Rev.3 ile paraleldir. Daha ayrıntılı düzeylerde ise, Avrupa Birliğinin faaliyet sınıflaması olan NACE, Rev.1, ürün grubu sınıflaması olan CPA ve sınai ürün sınıflaması olan PRODCOM temel alınmıştır. Sınıflamalar konusunda tam sayım ile yapılan anketlerde uyum sağlanmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsünün Kuruluş ve Görevlerini belirleyen 219 nolu Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB Müktesebatında belirtilen ayrıntıları içerecek şekilde Türk Mevzuatında gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

İşletmelerden güvenilir bilgi alabilmek için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Büro çalışmaları için beş personele ihtiyaç vardır. Metodoloji, yabancı dil ve bilgisayar eğitimlerine ve uluslararası danışmanlık hizmetlerine ihtiyaç duyulacaktır.

d) Gerekli yatırımlar

Bilgisayar (yazılım programları dahil) ihtiyacı olacaktır.

III. Takvim

Enerji ve Kömür İstatistikleri, kamu ve özel işletmelerle işbirliği içerisinde uluslararası sınıflandırmalara uygun olarak derlenmekte olup AB'de istatistik sistemindeki gelişmelere uyumlu olarak devam edecektir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile koordinasyon sağlanarak EUROSTAT tarafından önerilen enerji istatistikleri metodolojisindeki mevcut anketlerin yürütülmesi ve sektörel grafiklerin çizimi çalışmalarına başlanacaktır.

IV. Finansman

150.000 Euro mali kaynağa ihtiyaç vardır.

4.13.18. Ulaştırma

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Demiryolu Ulaştırması

Ülkemizde Demiryolu Ulaştırmasına ilişkin ayrıntılı istatistikler Devlet Demiryolları Genel Müdürlüğü (TCDD) tarafından derlenmektedir. Derlenen bu bilgilerden bazı seçilmiş temel göstergeler (yolcu-km., ton-km. vb.) DİE tarafından yıllık olarak yayımlanan "Ulaştırma İstatistikleri Özeti" adlı yayında yer almaktadır. TCDD Genel Müdürlüğü tarafından derlenen ve veri tabanı içinde yer alan değişkenlerin tanımları, EUROSTAT/ECMT ve UN-ECE Ulaştırma İstatistikleri Çalışma Grubu tarafından hazırlanan Ulaştırma İstatistikleri Sözlüğündeki tanımlara uygundur.

Denizyolu Ulaştırması

Ülkemizde Denizyolu Ulaştırmasına ilişkin ayrıntılı istatistikler Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı ve DİE (denizyolu taşımacılığı faaliyetinde bulunan işyerleri ve bireysel işletilen deniz taşıtları için) tarafından derlenmektedir. Müsteşarlık tarafından derlenen verilerde kullanılan tanım, sınıflamaların ve kodların Avrupa Birliğine üye ülkelerde kullanılan tanım, sınıflama ve kodlarla uyumlu hale getirilmesi çalışmaları devam etmektedir.

Havayolu Ulaştırması

Ülkemizde Havayolu Ulaştırmasına ilişkin istatistikler Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü ve DİE (havayolu taşımacılığı faaliyetinde bulunan işyerleri) tarafından derlenmektedir. Derlenen bilgilerde Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü'nün (ICAO) kodları kullanıldığından Topluluk tarafından kullanılan kodlarla uyumludur.

Karayolu Ulaştırması

Ülkemizde Karayolu Ulaştırmasına ilişkin istatistikler Emniyet Genel Müdürlüğü (EGM), Karayolları Genel Müdürlüğü (KGM), Ulaştırma Bakanlığı (UB) ve DİE (karayolu taşımacılığı faaliyetinde bulunan işyerleri ve bireysel işletilen araçlar için) tarafından derlenmektedir. Karayolu yük taşımacılığında (ulusal ve uluslararası seviyede) taşınan yükün cinsi, ağırlığı, nereden nereye taşındığı vb. veriler mevcut değildir. Özellikle şehirler arası ve şehir içi karayolu yük taşımacılığında yasal düzenlemelerin bulunmaması nedeniyle bu taşıma moduna ilişkin temel istatistiksel göstergelerin belirlenmesine ilişkin çalışmalar da yapılamamaktadır.

Boru Hattı Ulaştırması

Ülkemizde Boru Hattı Ulaştırmasına ilişkin ayrıntılı istatistikler Boru Hatları ile Petrol Taşıma A.Ş. (BOTAŞ) tarafından derlenmektedir. Derlenen bilgilerden seçilmiş bazı temel göstergeler (taşınan petrol miktarı, petrol boru hattı uzunluğu vb.) DİE tarafından yıllık olarak yayımlanan Ulaştırma İstatistikleri Özeti adlı yayında yer almaktadır.

Kombine Taşımacılık

Ülkemizde kombine taşımacılık sistemiyle ilgili mevzuat bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

1384/79/EEC,	3021/81/EEC,	89/462/EEC,
3572/90/EEC,	881/92/EEC,	91/440/EEC,
281/71/EEC,	1172/981/EC,	98/385/EC.

Bununla birlikte, üye ülkeler arasında mal ticareti ile ilgili depolama istatistikleri ve transit taşımacılık istatistiklerine ilişkin 5 Nisan 1993 ve 854/93/EC sayılı Konsey Tüzüğü de değerlendirilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Denizcilik Müsteşarlığı, Ulaştırma Bakanlığı (Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü, Kara Ulaştırması Genel Müdürlüğü ve Devlet Demiryolları İşletmesi Genel Müdürlüğü), İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü), Bayındırlık ve İskan Bakanlığı (Karayolları Genel Müdürlüğü) ve Boru Hatları ile Petrol Taşımacılığı A.Ş. (BOTAŞ)

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Transit taşımalar ve depolama (antrepo) işlemlerine ilişkin genel kurallar Gümrük Yönetmeliği içinde kapsamaktadır. DİE'de transit taşımacılık ve depolama istatistiklerine ilişkin veriler derlenmemektedir.
- Ülkemizde kombine taşımacılık sistemiyle ilgili mevzuat bulunmamaktadır.
- Ülkemizde karayolu kaza istatistiklerinin derlenmesine ilişkin mevzuat bulunmamaktadır. 1985 yılında çıkan 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca meydana gelen her kaza için Kaza Tespit Tutanağı doldurulmaktadır. İlgili istatistikler de bu tutanaklardan üretilmektedir. Trafik kazalarına ilişkin bilgiler Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından derlenmekte ve manyetik ortamda DİE'ye gönderilmektedir. Bu bilgiler her iki kurum tarafından değerlendirilerek yayımlanmaktadır.

- Demiryollarına ilişkin tüm istatistikler TCDD tarafından toplanmaktadır. DİE ile TCDD tarafından üretilen istatistikler üzerine yapılan görüşmeler sonucunda demiryollarına ilişkin istatistiklerin büyük bir bölümünün Avrupa Birliği Direktiflerine uygun olarak derlendiği tespit edilmiştir.
- Uluslararası karayolu taşıma hizmetlerini düzenli ve güvenli hale getirmek, uluslararası taşıma işlerinde taşımacılık, acentelik ve taşıma işleri komisyonculuğu yapacak olan gerçek ve tüzel kişilerin yeterlilik ve çalışma şartlarını denetim esaslarını ve bu konulardaki yetki ve sorumluluklarını belirlemek amacıyla 20 Ağustos 1994 tarihinde 22027 sayılı Karayolu Uluslararası Yolcu ve Eşya Taşımaları Hakkında Yönetmelik çıkarılmıştır. Bu yönetmeliğe göre uluslararası karayolu taşımacılığı sektöründe faaliyet gösterecek tüm işyerleri Ulaştırma Bakanlığından izin almak zorundadır. Bu kayıtlar tamamen idari amaçlar için tutulmakla birlikte istatistiksel amaçlar için de kullanılmaktadır.
- Şehirler arası yolcu taşımacılığı için 8 Eylül 1994 tarih ve 22045 sayılı Karayolu Şehirler arası Yolcu Taşımaları Hakkında Yönetmelik çıkarılmıştır.
- Şehirler arası yük taşımacılığında kurumsallaşmanın sağlanması yük taşımaları için çağdaş koşullara uygun bir sigorta sisteminin geliştirilmesi ve taşımacılıkta sağlıklı bir rekabet ortamının yaratılmasına zemin oluşturacak Karayolu Taşıma Kanunu Tasarısı hazırlanmış ancak henüz yasalaştırılamamıştır.
- İç su yolu taşımacılığı sadece Van Gölünde TCDD tarafından yapılmaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- Ulaştırma sektörü ile ilgili veri derleyen tüm kurumların Avrupa Birliği Mevzuatı kapsamında ürettikleri istatistiklerini uyumlu hale getirmeleri için Devlet İstatistik Enstitüsü ile işbirliği içinde mevzuatlarını yenilemeleri,
- Şehirler arası yük taşımacılığında kurumsallaşmanın sağlanması, yük taşımaları için çağdaş koşullara uygun bir sigorta sisteminin geliştirilmesi ve taşımacılıkta sağlıklı bir rekabet ortamının yaratılmasına zemin oluşturacak Karayolu Taşıma Kanunu Tasarısının ivedilikle yasalaştırılması,
- 1985 yılı 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca düzenlenen Kaza Tespit Tutanağına dayalı olarak üretilen kaza istatistiklerinde kazadan sonraki otuz (30) gün içinde ölenler kapsamamaktadır. İlgili Kanunda yapılacak yeni düzenleme ile Avrupa Birliği Mevzuatına uyumlu olacak yasal düzenlemenin yapılması,
- 1985 yılı 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununda tanımlanan araç tanımlarının Avrupa Birliği Mevzuatına uyumlu hale getirilmesi.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Ulaştırma istatistiklerine ilişkin olarak belirlenen nihai hedeflere ulaşılabilmesi için DİE içinde bulunan ulaştırma istatistikleri ile ilgili birimlerin yeniden yapılandırılmaları uygun olacaktır. Bu kapsamda;

- Karayolu Taşımacılığı İstatistikleri,
- Karayolu Taşımacılığı İşyerleri İstatistikleri,
- Havayolu Taşımacılığı İstatistikleri,
- Havayolu Taşımacılığı İşyerleri İstatistikleri,
- Denizyolu Taşımacılığı İstatistikleri,
- Denizyolu Taşımacılığı İşyerleri İstatistikleri,
- Destekleyici ve Yardımcı Ulaştırma İstatistikleri,
- Posta ve Haberleşme İstatistikleri,

çalışma gruplarının kurularak faaliyet göstermesi uygun olacaktır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İlgili personel için gerek ulusal düzeyde eğitim programlarının düzenlenmesi gerekse uluslararası eğitim programlarına katılımlarının sağlanması için uygun şartların oluşturulması gerekir.

III. Takvim

Değişikliklerin orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

IV. Finansman

Ulaştırma İstatistiklerine ilişkin nihai hedeflere ulaşılabilmesi için yapılması gerekli olan çalışmaların önceliklerine göre tespit edilerek projelendirilmesi sonrasında gerekli olan finansman belirlenebilecektir.

4.13.19. Turizm

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de Turizm İstatistikleri, DİE ve Turizm Bakanlığı tarafından derlenmekte ve yayımlanmaktadır.

Bu çerçevede, DİE, hudut kapılarımızdan giriş-çıkış yapan Türk vatandaşları ve yabancı uyruklu kişilere ait pasaport bilgilerine dayanarak, aylık Turizm Haber Bültenlerini hazırlamaktadır. Haber bülteninde, ülkemize gelen-giden ziyaretçilerin sayısı, milliyeti, giriş yaptığı kapı ve hangi yoldan geldiği gibi bilgiler yer almaktadır.

Ayrıca, MED-TOUR Programı çerçevesinde on iki Akdeniz ülkesinde yapılması düşünülen çalışmanın bir pilot uygulaması olarak, 1999 yılı Aralık ayında, altı hudut kapısında, “Çıkan Ziyaretçiler” (Inbound Tourism) anket çalışması yapılmıştır.

Diğer taraftan, Turizm Bakanlığı, sınır (giriş-çıkış) istatistiklerini, 1963 yılından itibaren Emniyet Genel Müdürlüğünden temin edilen verilere dayanarak derlemekte ve “Turizm İstatistikleri Bülteni” adı altında yayımlamaktadır. Bakanlık, bu konuda OECD ve DTÖ gibi uluslararası kuruluşlara bilgi vermektedir.

Turizm Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğünden temin edilen pasaport veya sınır istatistiklerinin yanısıra, turizm sektörünün ihtiyacına cevap vermek üzere geliştirilecek temel politikalara ve alınacak tedbirlere yön verecek verilerin sağlanması amacıyla kamu ve özel kurum/kuruluşlar vasıtasıyla değişik anketler ve çalışmalar yürütmektedir. Bu kapsamda, ülkemize gelen yabancıların milliyetini, tercih ettikleri yöreleri ve tesis türlerini, kaldıkları süreleri ve harcamalarını (harcama kalemlerine göre) tespit amacıyla 1984 yılından beri “Yabancı Ziyaretçiler Anketi” uygulanmakta olup, elde edilen verileri yayımlamaktadır.

Ayrıca, ülkemizdeki konaklama tesislerine ilişkin detaylı istatistiki verilerin üretilmesi için çalışmalar yürütülmekte, değişik anketler vasıtasıyla yerli ve yabancı turistlerin ekonomik durumlarına, sayılarına, amaçlarına, kullanılan ulaşım aracına, konaklama tesislerine ve harcamalarına (konaklama, sağlık, ulaşım, kültür, eğlence, organize tur ve diğer hizmetler ayırımında) ilişkin bilgi derlenmekte ve yayımlanmaktadır.

Bunun yanı sıra, Turizm Bakanlığı 1986 yılından bu yana Yat İstatistikleri, 1977 yılından itibaren ise Charter İstatistiklerini, derleyip yayımlamaktadır.

Diğer taraftan, Merkez Bankası da Ödemeler Dengesi için turizm gelirlerini tespit amaçlı bir anketi 1991 yılından beri uygulamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Turizm Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsü, Kuruluş Kanunu ile, ülkenin iktisadi, sosyal ve kültürel faaliyetleri ile ilgili istatistikleri derlemek, değerlendirmek ve yayımlamakla görevlendirilmiştir. Ayrıca, istatistiklerin derlenmesi ve düzenlenmesinde kamu kurum ve kuruluşlarının uygulamalarıyla ilgili ilkeleri tespit etmek ve bu hususta ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak, DİE'nin yetki ve sorumlulukları arasında yer almaktadır.

Diğer taraftan Turizm Bakanlığı, Turizm Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 355 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile turizm politikalarının oluşturulması ve yatırımların yönlendirilmesine elverişli her türlü araştırmayı yapmak, istatistiki verileri toplamak, değerlendirmek ve sektörün yararına sunmakla sorumlu tutulmuştur.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İlgili AB mevzuatına uyum amacıyla, DİE'nin 53 sayılı Kanununun ilgili bölümlerinde, turizm istatistiklerine ilişkin yeni düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB mevzuatı ile uyumsuzluk gösteren, istatistiklerin ikamet ülkesi yerine milliyet prensibine göre toplanması ve ziyaretçi tanımının ilgili AB mevzuatı ile belirlenen tanımdan daha geniş kapsamlı olması gibi hususların uyumlaştırılmasını teminen kurumlar arasında (Turizm Bakanlığı, DİE, Emniyet Genel Müdürlüğü, Merkez Bankası) işbirliğinin sağlanması gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yeni düzenlemelerle birlikte Devlet İstatistik Enstitüsüne gelecek verilerin değerlendirilmesi ile ilgili kurumsal birtakım düzenlemelere ihtiyaç olacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB'ye uyum çerçevesinde yapılacak yeni çalışmalar için ve AB konusunda yetiştirilmek üzere personele ve bu kapsamda mevcut personelin yabancı dil bilgisinin geliştirilmesine ihtiyaç vardır.

f) Gerekli yatırımlar

İstatistiki verilerin sağlıklı ve hızlı biçimde elde edilmesini teminen personel eğitimi ve bilgisayar sistemlerinin program ve ekipman olarak yenileştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Ayrıca, istatistiki verilerin toplanmasını teminen turizm alanına özgü anket çalışmalarının sürdürülmesi gerekmektedir.

III. Takvim

Kısa vade

Kurumlar arası işbirliği çalışmalarının tamamlanması.

Orta vade

Turizm istatistikleri kaynaklarının AB normlarına uyumlu hale getirilmesi ve bu kapsamda uygun istatistik metodolojilerinin kullanılması hedeflenmektedir.

4.13.20. Mal Ticareti

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de, 1996 yılından itibaren Gümrük birliğine bağlı olarak yasal düzenlemeler yapılmaya başlanmış, bugüne kadar Gümrük Kanunu ve Gümrük Yönetmeliği değiştirilerek uygulamaya konulmuştur. Gümrük birliğinin ilk yılı olan 1996 yılı başında dış ticaret istatistiklerine baz teşkil eden gümrük beyannameleri ve Gümrük Tarife Cetveli, AB’ye uyumlu hale getirilmiştir. Bu itibarla, halen AB’ye en çok uyumlu olduğumuz istatistiklerin başında dış ticaret istatistikleri ve buna baz teşkil eden gümrük uygulamaları yer almaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

2256/92/EEC,	3590/92/EEC,	96/715/EC,
2385/96/EC,	1125/94/EC,	2820/94/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Gümrük Müsteşarlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Dış ticaret verilerinin kaynağı gümrük beyannameleridir. Bu nedenle, öncelikle gümrük mevzuatının AB’ye uyumunun sağlanması önemlidir. 4 Kasım 1999 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 4458 Sayılı Gümrük Kanunu ve 20 Ocak 2000 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan Gümrük Yönetmeliği AB’ye uyum konusunda önemli adımları teşkil etmektedir.

1996’dan itibaren Türkiye AB’nin Tek İdari Belgesini (SAD) kullanmaya başlamış ve dış ticaret istatistiklerinde yer alan kodlar ve tanımlar büyük ölçüde AB’ye uyumlu hale getirilmiştir. AB’de dış ticaret istatistikleri için her bilgi alanının nasıl oluşturulacağı ve uygulama esasları tüzüklerle belirlenmektedir. Türkiye’de benzer bir mevzuat bulunmamakta, bu ise istatistiki açıdan AB ile aramızdaki en önemli farklılığı oluşturmaktadır. Örneğin, AB’de dış ticaret istatistiklerinin neleri kapsayacağı, partner ülkenin nasıl belirleneceği, gizlemelerin, istatistiki eşğin, mal değerinin, mal miktarının nasıl oluşacağı belirlenmiştir. Türkiye’de istatistik uygulamalarıyla ilgili mevzuat bulunmamaktadır. Veriler uluslararası tavsiyelere uygun olarak, DİE’nin insiyatifinde oluşturulmakta ve DİE verilerin üretiminde metodolojik değişiklikler yapılabilmektedir.

Halen Akdeniz ülkelerine yönelik olarak, AB tarafından finanse edilen MEDSTAT Projesinin alt projelerinden birisi de dış ticaret istatistiklerine ilişkindir. Bu Proje kapsamında verilerin uyumuna ve paylaşımına yönelik çalışmalar sürmektedir.

Dış ticaret olarak tanımlanan mal ticareti İstatistikleri ile ilgili mevzuatın mevcut durumu, AB müktesebatı ile karşılaştırmalı olarak aşağıda belirtilmiştir.

1172/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü

Tüzüğün 4’üncü ve 6’ncı maddeleri dış ticaret istatistiklerinin genel kapsamını ve gümrük prosedürleri açısından kapsamını belirlemektedir. Gümrük birliği ile birlikte bu Tüzükte geçen tanımlar Gümrük Mevzuatımıza da girmiş ve istatistiksel uyum sağlanmıştır.

Tüzüğün 7'nci maddesinde; üye olmayan ülkelerle yapılan dış ticarete bilgi kaynağının gümrük beyannameleri olduğu belirtilmektedir. Aynı beyanname Türkiye'de de kullanılmaktadır.

Tüzüğün 9'uncu maddesi; dış ticaret istatistiklerinde kullanılan ülke nomenklatürünü düzenlemektedir. AB ülkelerinde alfabetik ve nümerik kodlar kullanılmaktadır. Türkiye'de sadece nümerik kodlar AB'ye uygun olarak kullanılmakta, alfabetik kodlar kullanılmamaktadır.

Tüzüğün 12'nci maddesinde; dış ticaret istatistiklerinde kullanılan eşik değeri belirtilmektedir. Türkiye'nin istatistiklerinde bu eşik değeri kullanılmamaktadır.

840/96/EC sayılı Komisyon Tüzüğü

Tüzüğün 3'üncü maddesi; istatistiksel eşik değerlerinden bahsetmekte, bu değerlerin 800 ECU ve 1000 net kilogram olduğu hükmü yer almaktadır. Türkiye'nin dış ticaret istatistiklerinde bu eşik değerleri kullanılmamaktadır.

Tüzüğün Bölüm II 4'üncü maddesinde; dış ticaret istatistiklerinde referans periyodunun takvim ayı olduğu hükmü yer almaktadır. Aynı uygulama Türkiye'de de mevcuttur.

Tüzüğün 7'nci maddesinde; dış ticarete partner ülkenin tanımı yapılmaktadır. AB'nin dış ticaret istatistiklerinde de Türkiye'de olduğu gibi ithalatta menşei ülke, ihracatta malın gideceği ülke partner ülke olarak kabul edilmektedir.

Tüzüğün 8'inci maddesi; dış ticaret istatistiklerinde miktar ölçüsü ile ilgilidir. İstatistiklerde her maddenin kilogram cinsinden bir net ağırlığa ve bazı ürünlerde 2'nci ölçü birimine yer verilmesi uygulaması Türkiye istatistiklerinde de uygulanmaktadır.

Tüzüğün 9'uncu maddesinde; ihracat ve ithalatta değerin oluşumu ve içeriği belirtilmektedir. Türkiye'nin istatistikleri de aynı tanımlara göre oluşturulmaktadır.

Tüzüğün 21'inci maddesinde; bazı özel malların dış ticaret istatistiklerine dahil edileceği vurgulanmaktadır. Bu maddeler Türkiye'nin istatistiklerine de dahil edilmektedir.

Tüzüğün 23'üncü ve 25'inci maddelerinde; AB dışı ülkelerle ticarete dış ticaret istatistiklerine dahil edilmeyecek mallar sayılmaktadır. Bu konudaki en önemli farklılık, AB uygulamalarında sadece para tabanlı altın istatistiklere dahil edilmemiş olup, Türkiye uygulamasında işlenmemiş ve yarı işlenmiş altın da dış ticaret istatistiklerinin kapsamında mevcut değildir.

2913/92/ EEC sayılı Konsey Tüzüğü

Türkiye'nin istatistiki alanı da AB uygulamalarında olduğu gibi Türkiye'nin gümrük alanına karşılık gelmektedir.

Tüzüğün 23'üncü maddesi; menşei tespitine ilişkin hükümleri ifade etmektedir. Bu tanım 4458 Sayılı Gümrük Kanununun 18'inci maddesinde de yer almaktadır.

3330/91/EC sayılı Konsey Tüzüğü

AB ülkeleri arasındaki dış ticarete bilgiler, 'intrastat' denilen ve firmalardan alınan bilgilere dayanan bir sistemle derlenmektedir. Türkiye'de dış ticaret istatistiklerinin tek kaynağı gümrük beyannameleridir.

Tüzüğün 11'inci maddesi; dış ticaret istatistiklerinde yer alan miktar ölçüleriyle ilgilidir. Bu konuda tam bir uyum vardır.

3046/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü

20'nci maddede; dış ticarete dahil edilmeyecek mallar listesi yer almaktadır. Bu listede yer alan maddeler Türkiye'de de dış ticaret istatistiklerine dahil edilmemektedir.

26/85/EEC sayılı Konsey Tüzüğü

Tüzüğe göre AB Harmonize Sistemi kullanılmaktadır. Aynı Tüzüğün 1'inci ve 3'üncü maddeleri ise Kombine Nomenklatürün kullanımını hükme bağlamaktadır. Türkiye 1998 yılından itibaren Harmonize

Sistemi, 1996 yılından itibaren ise Kombine Nomenklatürü kullanmaktadır. Ancak, AB'nin kullandığı TARİC ülkemizde kullanılmamaktadır.

476/97/EEC sayılı Konsey Tüzüğü

Tüzük AB'nin istatistik alanını tanımlamaktadır. Türkiye'nin gümrük bölgesi ile istatistik alanı birbirine karşılık gelmektedir. Türkiye gümrük bölgesi 4458 Sayılı Gümrük Kanununun 2'nci maddesinde tanımlanmıştır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türk mevzuatında, münhasıran istatistiklerin oluşturulmasına ilişkin hükümler (DİE'nin Kuruluş Yasası hariç, bu yasa da metodolojik hükümler bulunmamaktadır) yer almamaktadır. Böyle bir uygulamaya geçilmesi, halen kullanılan metodolojilere ilişkin yasal düzenlemelerin yapılmasını gerektirmektedir. Ancak, böyle bir düzenlemenin AB'ye tam üyelik öncesinde yapılmasının uygulamada bazı zorluklar doğurabileceği düşünülmektedir. Bu aşamada, dış ticaret istatistikleri açısından bakıldığında gümrük mevzuatında, Gümrük Müsteşarlığı-DİE ilişkileri, veri alışverişi, yetki ve sorumlulukların neler olduğu gibi hükümlere yer verilmesinin yeterli olacağı görülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Dış ticaret istatistiklerinin uyumu konusunda herhangi bir kurumsal değişiklik ihtiyacı bulunmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Mevzuat uyumunun büyük ölçüde tamamlanmış olması nedeniyle önümüzdeki dönemde alınması gereken tedbirlerin başında, konuyla ilgili personelin sürekli eğitimi yer almaktadır. AB uygulamalarının iyi takip edilmesi ve bu uygulamalara çabuk adapte olunması önem arz etmektedir. Bu kapsamda, DİE personelinin AB ve AB ülkeleri ile bilgi alışverişini daha da sıklaştırmak gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB mevzuatının sürekli DİE ve ilgili birimler tarafından izlenmesi gerekmektedir. Bu amaçla yabancı dil bilgisi önem kazanmaktadır. Mevcut personelin yabancı dil açısından geliştirilmesi, yeni alınacak personelde lisan bilgisine önem verilmesi ve AB Uzmanlığı müessesesinin geliştirilmesi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

DİE makine alt yapısı olarak halen iyi bir konumdadır. Bu yapıyı korumak ve geliştirmek gerekmektedir. Ancak, bundan sonra yapılacak yatırımların büyük ölçüde personel eğitimine yapılmasında yarar vardır.

III. Takvim

Gümrük birliği çerçevesinde başlatılmış olan çalışmaların kısa vadede geliştirilmesi hedeflenmektedir:

4.13.21. Toprak Kullanımı ve Yöre

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Cari tarım istatistikleri ile tarımsal alana ilişkin tarla ürünleri ekiliş alanı, nadas alanı, sebze alanı, meyve ve bağ alanı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İlçe Tarım Müdürlükleri aracılığı ile yılda üç kez (1'inci tahmin Ağustos, 2'nci tahmin Kasım, 3'ncü tahmin (kesin) bir yıl sonraki yılın Mart ayında) derlenmektedir. Bilgiler ilçe bazında derlenmekte ve il bazında yayımlanmaktadır. Her on yılda bir Genel Tarım Sayımlarıyla, Cari Tarım İstatistikleri ile derlenen toprak kullanımı istatistiklerine ilaveten, tarıma elverişli olup kullanılmayan arazi, daimi çayır ve otlak arazisi, koruluk ve orman alanı ile tarıma elverişsiz arazi bilgileri derlenmektedir. Ayrıca, Avrupa Topluluğunun uyguladığı "CORINE Arazi Örtüsü" (CORINE Land Cover) ve EUROSTAT Uzaktan Algılama Programı kapsamında yürütülen "Classification for Land Use Statistics" (Arazi Kullanım İstatistikleri için Sınıflandırma) çalışmaları esas alınarak Türkiye'ye uygun bir metodoloji geliştirme çalışmaları devam etmektedir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde bulunan Coğrafi Bilgi Sistemleri ve Uzaktan Algılama Bölümünde bazı bitkisel ürünlerde arazi kullanımı, üretim tahmini ve tarımsal veri tabanı oluşturma çabaları başlatılmıştır. Ayrıca, söz konusu birim, Ankara ve Erzurum ili sınırları içindeki meraların köy bazında haritalanması, sınıflandırılması ve veri tabanının oluşturulması çalışmalarını da başlatmıştır. Ancak, bu çalışmalar uzun vadede sonuçlandırılacaktır. Toprak sınıflandırması çalışmaları, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yapılmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Devlet İstatistik Enstitüsünün Kuruluş ve Görevlerini belirleyen 219 nolu Kanun Hükmünde Kararname.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB Müktesebatında belirtilen ayrıntıları içerecek şekilde Türk Mevzuatında gerekli değişiklikler yapılmalıdır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB Müktesebatında belirtilen ayrıntılı çalışmaların yapılabilmesi için Sorumlu kuruluşlarda ilave birimlerin (müdürlük, daire başkanlığı, koordinatörlük vb.) oluşturulması gerekecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tarımsal işletmelerden güvenilir bilgi alabilmek için Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından organizasyon değişikliği başta olmak üzere gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Anket alan çalışması sırasında üç yüz anketör ve büro çalışmaları için on beş personele ihtiyaç vardır. Sorumlu kuruluşlarca metodoloji, yabancı dil ve bilgisayar eğitimlerine ve uluslararası danışmanlık hizmetlerine ihtiyaç duyulacaktır. Bu ihtiyaçlar tüm tarıma ilişkin istatistik derleme faaliyetleri için de geçerlidir.

f) Gerekli yatırımlar

Sorumlu kuruluşlarca bilgisayar (yazılım programları dahil) ve uydu görüntülerine ihtiyaç olacaktır.

III. Takvim

Kısa vade

DİE, 2001 yılında yapacağı Genel Tarım Sayımı ile Avrupa Birliğine uyum çerçevesinde tarımsal üretimle ilgili bilgileri derleyecektir.

Orta vade

Avrupa Birliği üye ülkelerinde uygulanan çiftlik yapısı araştırmasındaki karakteristikleri içerecek biçimde bir çiftçi kayıt sisteminin oluşturulması çalışması Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Doğrudan Gelir Desteği Projesi kapsamında yapılacaktır. Bir diğer çalışma da, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının II ve İlçe Tarım

Müdürlüklerinde tarım işletmelerinin kayıtlarının tutulması ve merkez teşkilatla on-line bağlantı kurulmasıdır.

IV. Finansman

Öngörülen düzenlemeler, Devlet İstatistik Enstitüsüne 1.000.000 Euro ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığına 25.000.000 Euro maliyet getirecektir. Bu maliyet tarıma ilişkin istatistik derleme faaliyetlerini kapsamaktadır.

4.13.22. Tarımsal Yapılar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

1991 Genel Tarım Sayımı sonuçlarına göre Türkiye’de dört milyon civarında tarım işletmesi bulunmaktadır. Her on yılda bir yapılan Genel Tarım Sayımında örnekleme ile seçilen tarımsal işletmelerin yapılarına ilişkin bilgiler derlenmekte ve sonuçlar il düzeyinde yayımlanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır:

89/651/EEC,	154/75/EEC,	2366/98/EC,
79/491/EEC,	991/79/EEC,	80/763/EEC,
80/764/EEC,	80/765/EEC,	2802/85/EEC,
85/620/EEC,	85/621/EEC,	1596/96/EC,
96/20/EC,	76/625/EEC,	76/806/EEC,
77/144/EEC,	86/652/EEC,	87/206/EEC,
96/684/EC,	94/677/EC,	96/170/EC,
2467/96/EC,	94/3761/EC,	1999/714/EC,
1999/799/EC.		

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Çiftlik Yapı Araştırmasına benzer bir çalışmanın tüm işletmeleri kapsayacak şekilde yapılabilmesi için kısa vadede tamamlanabilecek bir çalışma bulunmamaktadır.

Uzun vadeli çalışmalar: Çiftlik Yapısı Araştırmasındaki karakteristikleri içerecek biçimde bir çiftlik kayıt sisteminin oluşturulması Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde yapılabilecek bir çalışmadır.

Türkiye’deki, ilgili Bakanlığa bağlı 800 civarındaki taşra ofisinde, tarım işletmelerinin kayıtların tutulması ve merkez teşkilatla on-line bağlantı kurulması hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

IV. Finansman

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

4.13.23. Tarımsal Üretim

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Tarla ürünlerinin üretimi, sebze üretimi, meyve üretimi ile ilgili bilgiler yılda üç kez (1.tahmin Ağustos, 2. tahmin Kasım, 3. tahmin (kesin) bir yıl sonraki yılın Mart ayında) derlenmektedir. Bilgiler ilçe bazında mevcuttur.

b) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

İlçe bazında derlenen bilgilerin, gelecekte köy ve işletme düzeyinde derlenmesi düşünülmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

IV. Finansman

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

4.13.24. Hayvansal Üretim

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Devlet İstatistik Enstitüsü, her yıl Tarım ve Köyişleri Bakanlığının İl ve İlçe Müdürlükleri aracılığı ile soru kağıtları kullanarak gerekli bilgileri derlemektedir. Türkiye bazındaki bilgiler, Tarım İstatistikleri Özeti yayınında kullanıma sunulmaktadır. İl bazındaki bilgiler ise Tarımsal Yapı adlı yayında yer almaktadır.

Bu sektörde İl Müdürlüklerinden yazışmalar yoluyla alınan bilgiler: Mevcut hayvan sayısı (yaş grupları itibarıyla); kesilen hayvan sayısı; kümes hayvanları sayısı; tavuk yumurtası üretimi; arı kovana sayısı, elde edilen bal ve balmumu üretimi; ipek böcekçiliği bilgileridir.

Bu bilgiler kullanılarak DİE'de hesaplanan bilgiler ise; yaş gruplarına göre hayvan sayısı; sağılan hayvan sayısı; kırılan hayvan sayısı; süt üretimi; kıl, yapağı ve tiftik üretimi; et üretimi; deri üretimidir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 2782/75/EEC, 1999/309/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

2001 yılından başlamak üzere Avrupa Birliği Resmi Gazetesinin tüm detayları ile tercümesinin yapılması kısa dönem hedef olarak belirlenmiştir.

Orta vadeli çalışmalar kapsamında ise, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile koordinasyon halinde yeni formların hazırlanarak alan çalışmasının yürütülmesi planlanmıştır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

IV. Finansman

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

4.13.25. Diğer Tarımsal İstatistikler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Tarım işletmelerinin ekonomik yapılarını ortaya koymak amacıyla, işletme gelir ve masraflarını elde edecek şekilde veri derlemek amacıyla anket düzenlemek ve belli periyotlarda bu anketleri tekrarlayarak elde edilecek sonuçları FADN benzeri bir veri tabanında bir araya getirmek için çalışmalar 1998 yılında başlatılmıştır.

Çalışmalar yapılırken, anket birimi olarak ulaşılması hedeflenen tarım işletmeleri için, yeter gelirli işletme tanımını sağlayacak şekilde belirlenen bir ekonomik büyüklük alt sınırı olarak kabul edilmiştir.

Tarım işletmelerinin ekonomik büyüklükleri hesaplanırken, Avrupa Birliği üyesi ülkelerde kullanılan yöntem kullanılmış, 1996, 1997, 1998 yıllarının ürünler itibarıyla standart brüt karlarının ortalamaları alınarak, 1997 yılını temsil eden ekonomik büyüklükler hesaplanmıştır.

Aynı zamanda, tarım işletmelerinden derlenecek olan, ekonomik yapılarını ortaya koyacak ayrıntıda veri elde etmeye imkan sağlayacak düzeydeki bilgiler, işletmelerin yoğun olarak uğraştığı tarımsal faaliyetlere göre ayrı kategorilerde tahmin verilecek şekilde örnekleme planı hazırlanarak elde edilmiştir. İşletmelerin bu kategorilerden hangisi içinde değerlendirileceği belirlenirken, yine Avrupa Birliği ülkelerinde uygulanan tipoloji sistemine uygun hesaplama yöntemi (SBK değerlerinden yararlanılmıştır) kullanılmıştır.

Tahmin verilecek olan tarımsal faaliyet kategorileri aşağıda belirtildiği gibidir:

- Tarla ürünleri yetiştiricileri
- Sebze yetiştiricileri

- Meyve yetiştiricileri
- Hayvan yetiştiricileri
- Karma çiftçiler

1999 yılı için bir coğrafi bölgede pilot çalışma yapılmıştır. Ayrıca, 2001 yılı için Türkiye çapında, yedi coğrafi bölge ve ülke düzeyinde tahmin verecek şekilde anket çalışması yapılması planlanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 96/411/EC, 98/186/EC, 98/3/EC, 72/279/EEC, 1999/41/EC, 98/718/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

2001 yılından başlanmak üzere ilk aşamada üç yılda bir anket çalışmaları düzenlenerek, tarım işletmelerinin ekonomik büyüklükleri ve tiplerine göre Türkiye ve yedi coğrafi bölge düzeyinde tahmin verecek çalışmaların yapılması hedeflenmektedir. Bu kapsamda kısa vadede gerekli anket formu çalışmalarının tamamlanması planlanmaktadır.

Tarım işletmelerinin tiplerinin ve anket birimi olarak seçilecek işletmeler için alt sınır belirleme tekniklerinin AB üyesi ülkelerde uygulanan yöntemlerle uyumlaştırılması ve FADN benzeri veri tabanının oluşturulması ise orta vadede hedeflenmektedir.

İşletme tiplerinin ve ekonomik büyüklüklerinin belirlenmesinde kullanılan standart brüt kar (standard gross margin) değerlerinin güncelleştirilmesi ve sözkonusu anket çalışmalarının yıllık periyotta yapılabilmesi için gerekli alt yapı çalışmalarının tamamlanması orta dönem öncelikleri arasında yer almaktadır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

IV. Finansman

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

4.13.26. Orman İstatistikleri

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Orman Bakanlığı ve bağlı kuruluşu olan Orman Genel Müdürlüğü bünyesinde bulunan her birim görevi ile ilgili bilgileri kendisi toplamaktadır. Merkezi bir bilgi toplama sistemi ve buna uygun yeterli bir yapılanma bulunmamaktadır. Bilgi toplama işlemi, birimlere göre, gerektiğinde değişebilen formatlarda ve değişik bazlarda yapılmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Orman Bakanlığı

d) Nihai hedef

Toplanan istatistik bilgilerinin AB standartlarında ve bir merkezde toplanarak yurt içi ve uluslararası istatistik ağlarına bilgi akışının sağlanması amaçlanmaktadır.

AB'ye tam üye olmak ve dolayısıyla ormancılık istatistikleri alanında üye ülkeler için kurulan ilgili komite ve sistemde aktif olarak yer almaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Ormancılık faaliyetleri ile ilgili istatistik bilgilerin toplanması için doğrudan ilgili bir mevzuat yoktur. Her birim kendi görev talimatlarında yer alan işin gereği olarak bilgileri toplamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İstatistiklerin toplanması konusunda Avrupa Birliği standartlarına uygun bilgilerin tanımı, hangi formatta olacağı, hangi bazda ve hangi birimler tarafından toplanacağı ve değerlendirmelerin hangi birimler tarafından yapıp toplu bilgilerin nasıl yayımlanacağı tek bir mevzuat altında düzenlenmelidir. Bu mevzuatta taşra birimlerinin de istatistik bilgi toplamadaki görev ve sorumlulukları açıkça belirtilmelidir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Her Genel Müdürlükte istatistiklerin düzenli bir şekilde toplanacağı yetkili istatistik ve envanter şube müdürlükleri oluşturulmalıdır.

d) Yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Türkiye'nin tam üyeliği sonrasında, bu konudaki yasal düzenlemelere bağlı çalışmalar yapılması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kurulacak yeni birimler, konusunda uzman personel, teçhizat ve eğitim ihtiyacı, belirtilen mevzuatın çıkarılmasına bağlı olarak belirlenecektir.

III. Finansman

Yatırımlar Genel Bütçe ve Avrupa Birliği ilgili fonlarından karşılanacaktır.

4.13.27. Balıkçılık İstatistikleri

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

DİE deniz ürünleri üretimine ait bilgileri her yıl Ocak-Şubat aylarında Tarım ve Köyişleri Bakanlığı işbirliği ile balıkçılara uyguladığı anketler yoluyla, tatlısu ürünleri ve kültür balıkçılığına ait bilgileri ise aynı Bakanlıktan doğrudan temin etmektedir. Anket, denizlerimizde avlanan tüm profesyonel balıkçıları kapsamaktadır. Uygulamada bir önceki takvim yılı bilgileri mülakat yoluyla derlenmektedir. Bu ankette büyük balıkçılar tam sayım, küçük balıkçılar ise örnekleme yöntemiyle anket kapsamına alınmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 2090/98/EC, 2018/93/EEC, 2597/95/EC.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

III. Takvim

Kısa vade

2001 yılından başlanmak üzere Avrupa Birliği mevzuatının tüm detayları ile tercümesinin yapılması.

Orta vade

Avrupa Birliği mevzuatına uygun soru formlarının hazırlanması ve uygulanması.

IV. Finansman

Yıllık Ekonomik Hesaplar bölümündeki değerlendirmeler geçerlidir.

4.13.28. Bölgesel ve Coğrafik Bilgi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Uzaktan algılama ve coğrafik bilgi sistemleri teknolojileri kullanılarak "Uydu Görüntüleri Kullanarak Türkiye Tahıl Ekili Alan Tahmini Çalışması" gerçekleştirilmiştir. Ayrıca, halen yürütülen "Uydu Görüntüleri Kullanarak Türkiye Arazi Örtüsü Derleme Projesi" ile konuma bağlı arazi bilgilerini içeren arazi örtüsü/kullanımı haritalarının oluşturulması planlanmaktadır. Bu ise, kısa sürede, geniş alanlara ait bilgilerin konumla ilişkilendirilmiş olarak derlenmesine olanak sağlayacaktır. Bu amaç için, Avrupa Birliğinin gerçekleştirdiği "CORINE Land Cover" (CORINE Arazi Örtüsü) ve EUROSTAT Uzaktan Algılama Programı tarafından yürütülen "Classification for Land Use Statistics" (Arazi Kullanım İstatistikleri için Sınıflandırma) çalışmaları esas alınarak Türkiye'ye uygun bir metodoloji geliştirilmiş ve uygulama için çalışmalar başlamıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Bölgesel ve coğrafik bilgi sistemi içinde tüm Türkiye için konuma bağlı arazi bilgilerini içeren arazi örtüsü/kullanımı envanterini uydu görüntüleri kullanarak kısa sürede ve en az hata ile oluşturmak, zaman

içerisinde arazi örtüsü/kullanımındaki değişimleri de takip etmek. Avrupa Birliği Mevzuatı kapsamında derlenmesi gerekli istatistikler için gerekli yasal ve kurumsal düzenlemeleri yapmak.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Ülkemizde coğrafik bilgi sistemiyle ilgili bir mevzuat bulunmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Coğrafik bilgi sistemleri ile ilgili veri derlemesine ilişkin tüm kurumların Avrupa Birliği Mevzuatı kapsamında Devlet İstatistik Enstitüsü ile işbirliği içinde mevzuatlarını yenilemeleri gerekmektedir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Coğrafik bilgi sistemleri büro çalışması için en az on ve arazi çalışmaları için en az yüz personele ihtiyaç vardır. Büro personelinin konu ile ilgili teorik ve pratik eğitimleri alması ve ayrıca bilgisayar ve yabancı dil bilgisi yeterli olmayanlar için eğitimler düzenlenmesi gerekmektedir. Çalışmada uluslararası danışmanlık hizmetlerine de ihtiyaç olacaktır.

d) Gerekli yatırımlar

İnsan kaynağı, bilgisayar (yazılım ve donanım olmak üzere) ve uydu görüntüsü.

III. Takvim

Bölgesel ve coğrafi bilgi sistemleri için kısa dönemde tüm Türkiye uydu görüntüleri ile kaplanacak ve bu görüntülerin 1/100.000 ölçekli görüntü çıktıları üzerinden yapılacak görüntü yorumlama tekniklerine dayalı arazi kullanım/örtüsü sınıfları CORINE standartlarına bağlı olarak tespit edilecektir. Diğer taraftan, bu çalışma CBS ortamında tutulacak ve coğrafi veri tabanı tasarımı da yapılacaktır.

Orta vadede, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında bulunan sayısal ya da analog veriler incelenerek zamanla bu çalışmaya dahil edilecektir.

IV. Finansman

Tüm yeni ve ek çalışma masrafları (Uydu görüntüleri, makine ve teçhizat, yolluklar, tüketim malzemeleri vb.) için 500.000 Euro maliyet öngörülmektedir.

4.13.29. İstatistik Alanındaki Komiteler

I. Öncelik tanımı

a) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak, bu mevzuat listesinden aşağıda maddeleri belirtilen yasal düzenlemeler Sorumlu kuruluşların görüşleri doğrultusunda değerlendirmeye alınmamıştır: 87/373/EEC, 91/115/EEC, 96/174/EC, 97/255/EC, 1999/468/EC.

b) Sorumlu kuruluş

Devlet İstatistik Enstitüsü

c) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Söz konusu komiteler, AB'nin yapısına has bir gerekçe ve düzenleme ile kurulduklarından, DİE'nin bu konuda bir mevzuatı bulunmamaktadır.

Avrupa Birliğinde, 1989 ve 1991 yıllarında istatistiki bilgi alanındaki öncelikli etkinliklerin bir plan çerçevesinde yürütülmesine ilişkin iki Komite kurulmuş bulunmaktadır. AB, üye ülkeler arasında etkin ve verimli bir koordinasyonun sağlanması için hemen her alanda olduğu gibi istatistiki bilgi alanında da komiteler aracılığıyla çalışmaktadır. Birliğe üye olmak, bu komiteler tarafından üretilen politikaların doğal muhatabı olmak anlamına gelmektedir. Türkiye'nin AB'ye henüz üye olmaması dolayısıyla böyle bir durum söz konusu olmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Tam üyelik aşamasında, 13 Haziran 1962 tarih ve 53 sayılı "Devlet İstatistik Enstitüsünün Görev, Yetki ve Kuruluşu Hakkında Kanun"da Komitelere ilişkin bir düzenleme yapılması söz konusu olacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Tam üyelik aşamasında, Ekonomik ve Sosyal Alanlardaki İstatistik Danışma Komitesi ile İstatistiki Program Komitesinin üye ülkelerin istatistik kuruluşları ile çalışma yöntemi doğrultusunda yeniden bir yapılanmaya gitmesi gerekli olacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tam üyelik aşamasında, bu konudaki yasal düzenlemelere bağlı çalışmalar yapılması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

DİE'nin, bu konudaki çalışmaları hukuki düzlemde yürütebilecek ve hukuk formasyonu da olan eğitilmiş insanlardan kurulu (5 kişilik) bir ekibe ihtiyacı bulunmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Bu konuya ilişkin yatırımın konusu, nitelikli personel yetiştirmeye yönelik olmalıdır.

4.13.30. Ödemeler Dengesi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de yerleşik kişilerin (merkezi hükümet, bankalar, gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşlar), diğer ekonomilerde yerleşik kişiler (yurt dışında yerleşikler) ile belli bir dönem içinde yapmış oldukları mal, hizmet ve sermayeye ilişkin işlemler, ödemeler dengesi istatistikleri kapsamında sistematik olarak kayıt altına alınmaktadır.

Ödemeler dengesi verileri, Uluslararası Para Fonu (IMF) tarafından üye ülkelere önerilen "Ödemeler Dengesi V. El Kitabı"nda yer alan kavram ve kayıt ilkeleri doğrultusunda Merkez Bankası tarafından derlenmektedir. Ödemeler dengesi istatistikleri, ağırlıklı olarak, Türkiye'de faaliyette bulunan bankaların dövizli işlem kayıtları esas alınarak düzenlenmektedir. Diğer taraftan, ekonomik gelişmeler ve değişen mevzuat çerçevesinde, yine uluslararası kavram ve kayıt ilkeleri ışığında banka dışı kaynaklardan alınan veriler ve anket sonuçları da kullanılmaktadır. Tek İdari Belge düzenlenerek gümrük işlemleri yapılan tüm ithalat ve ihracat işlemlerine ilişkin bilgiler Devlet İstatistik Enstitüsünden alınmaktadır.

Ayrıca ülkemize özgü işlemler nedeniyle bazı farklı kayıtlar bulunmaktadır. Bunlar, Merkez Bankası nezdinde yurt dışında yerleşik Türk vatandaşları tarafından açılan "Kredi Mektuplu Döviz Tevdiat

Hesapları” ile yine yurt dışında yerleşik Türk vatandaşlarının gerçekleştirdiği “bedelsiz ithalat” ve kısa dönemli askerlik yapabilmek için Türk Hükümetine ödenen askerlik bedellerini kapsamaktadır.

Ödemeler dengesi istatistikleri Merkez Bankasının internet adresinde aylık olarak yayınlanmakta, yıl sonları itibarıyla basımı yapılarak kitap haline getirilmektedir.

b) AB Müktesebatı

AB mevzuatında İstatistik ana başlığı altında “Ödemeler Dengesi” bölümü yer almamaktadır. Dolayısıyla münhasıran bu bölüme tekbül eden AB mevzuatı bulunmamaktadır. Ancak, AB, ödemeler dengesi istatistiklerinde bulunan verileri farklı başlıklar altında derlemektedir. Türkiye’de Merkez Bankası aracılığı ile derlenen ödemeler dengesi istatistikleri, verilerin toplu olarak incelenmesini temin etmesi dolayısıyla, İstatistik Bölümüne ilave bir başlık olarak incelenmiştir. Bu bölümle ilgili olarak, AB’nin ECB/1998/17 ve 1999/294/EC sayılı Tüzükleri ile, uluslararası yatırım pozisyonu ve ödemeler dengesi alanında Avrupa Merkez Bankasının istatistiki kayıt zorunluluklarına ilişkin 4 Mayıs 1999 tarih ve 1998/17 sayılı Avrupa Merkez Bankası Rehberi incelenmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası

d) Nihai hedef

Mevcut istatistiklerin Eurostatın ödemeler dengesi istatistikleri için belirlediği ayrıntıda sağlanabilmesi için gerekli çalışmaların en kısa zamanda sonuçlandırılması hedeflenmektedir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 sayılı Kararın, Usul ve Müşterek Hükümlerine ilişkin Altıncı Bölümünde yer alan denetime ilişkin 21’inci maddesinin üçüncü paragrafında, bankalar, özel finans kurumları, yetkili müesseseler, kıymetli maden aracı kuruluşları ve ilgili diğer kuruluşların Merkez Bankası tarafından istenecek döviz işlemlerine ilişkin her türlü istatistiki bilgileri belirlenen sürelerde vermekle yükümlü oldukları belirtilmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Ödemeler dengesi istatistiklerine ilişkin her ayrıntıda bilginin bankalar kanalıyla özel ve tüzel kişilerden sağlanmasını teminen Merkez Bankası Kanununda gerekli değişikliğin yapılması için çalışmalar sürdürülmektedir.

Ayrıca, genel ilkelere uygun olarak bazı kalemlerin derlenebilmesi, Devlet İstatistik Enstitüsü başta olmak üzere diğer kurumlardan sağlanan bilgilerin sınıflandırılmasındaki yeni düzenlemeye bağlı bulunmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kurumsal değişikliğe gerek bulunmamaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Ödemeler dengesi istatistiklerinin bankalar aracılığıyla özel ve tüzel kişilerden sağlanmasına ilişkin düzenleme; bankalar nezdinde yeni bir raporlama sistemi kurulmasını, özel ve tüzel kişilerin bilgilendirilmesini ve bu değişikliklerin bilgisayar sistemine yansıtılmasını gerektirmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Gerekli personel ihtiyacı ve eğitimi banka bünyesinden sağlanabilecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Mevcut teknik donanıma ilave bir yatırım yapılmasına gerek bulunmamaktadır.

III. Takvim

Değişikliklerin kısa vadede gerçekleştirilmesi öngörülmektedir.

4.13.31. Para ve Banka İstatistikleri

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Para politikası ile ilgili kurumsal çerçeve ve para politikalarının nihai amacı 14.1.1970 tarih ve 1211 sayılı Merkez Bankası Kanunu ile belirlenmiştir. Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Kanununun 4'üncü maddesinde Merkez Bankasının temel görev ve yetkileri tanımlanırken "ekonomik gelişmeye yardım etmek amacıyla para ve kredi politikasını, kalkınma planları ve yıllık programlar göz önünde bulundurularak ekonominin gereklerine göre de fiyat istikrarını sağlayacak tarzda yürütmektir" denilmekte ulusal paranın iç ve dış değerini korumak amacıyla tedbir almak da Merkez Bankasının görevleri arasında yer almaktadır.

Mevcut para ve kredi istatistikleri, Uluslararası Para Fonu (IMF) tarafından hazırlanan "Para ve Mali İstatistikler El Kitabı"nda (Manual on Monetary and Financial Statistics) belirtilen tanım, kapsam ve sınıflandırmalar paralelinde bankacılık sisteminden Tek Düzen Hesap Planı (TDHP) çerçevesinde derlenen aylık mizan ve sektörel ayırım bilgilerini içeren istatistik bilgi formları ile TC Merkez Bankası detay bilanço verilerinden oluşturulmaktadır. Bankacılık gözetim paketi çerçevesinde temin edilen mizan ve istatistik formları Elektronik Veri Aktarım Sistemi (EVAS) aracılığı ile temin edilmektedir. Bu veriler ışığında kredi, mevduat, menkul kıymet yatırımları gibi temel bankacılık sistemi (Merkez Bankası dahil) bilanço büyüklüklerine ilişkin detaylı bilgileri kapsayan istatistiklerin (sektör, vade, finansal araçlar ayırımı ile) yanı sıra bankaların durumu, parasal durum, parasal büyüklükler ve para arzı karşılık kalemleri tabloları hazırlanmaktadır. Bankalardan, referans dönemini takip eden ayın sonuna kadar gönderilmesi talep edilen bu veriler konsolide edilerek TC Merkez Bankasının "Üç Aylık Bülten"inde yayımlanmaktadır. Ayrıca, www.tcmb.gov.tr adresinde "Sürelî Yayınlar" başlığı altında kamuoyuna açıklanmaktadır. Bu istatistiklere ait zaman serilerine ise yine aynı web adresinde "Elektronik Veri Dağıtım Sistemi (EVDS)" aracılığı ile ulaşılabilmektedir. Bu veriler, IMF'ye de aylık olarak rapor edilmektedir.

Parasal ve mali istatistiklerde kullanılan sektör, vade ve araç tanımlarında IMF'nin "Parasal ve Mali İstatistikler El Kitabı-2000"de ve Ulusal Hesaplar Sisteminde (SNA'93) yer alan sınıflandırmalar ve ilkeler benimsenmiştir. Yeni El Kitabı çerçevesinde istatistiklerin geliştirilmesi çalışmaları da sürdürülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir. Ancak bu bölümle ilgili olarak, finans kuruluşlarının konsolide bütçesine ilişkin 2819/98/EC sayılı Avrupa Yatırım Bankası Tüzüğü de değerlendirilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası

d) Nihai hedef

Avrupa Birliğinde kullanılan istatistiki çerçeve, Avrupa Hesaplar Sisteminde (European System of Accounts-ESA 95) belirtildiği gibi genel kabul görmüş muhasebe kuralları ve Ulusal Hesaplar Sistemi (System of National Accounts-SNA '93) ile uyumlu olup uluslararası standartları karşılamaktadır. ESA 95'te tanım, sınıflandırma ve muhasebe kuralları için ortak bir çerçeve oluşturulmaktadır. ESA 95'te yer alan kurumsal sektör tanımları, IMF'nin yukarıda sözü edilen El Kitabında yer alan sektör ve alt sektör tanım ve sınıflandırmaları ile uyumludur. Para ve banka istatistiklerinin oluşturulmasında "mali kuruluşlar" ana sektörünün alt sektörlerinden merkez bankası ve diğer parasal mali kuruluşlardan bilanço verileri (stok) derlenmektedir. Ancak, IMF El Kitabı ile ESA 95 mali sektör sınıflandırmaları içerisinde yer almalarına rağmen "sigorta şirketleri", "diğer mali araçlar" ve "mali yardımcıları" alt sektörlerinin para ve kredi büyüklüklerine ilişkin verileri mevcut uygulamada kapsamamaktadır. Bu alt sektörlerden "sigorta şirketleri" ve "diğer mali araçlar" içerisinde sınıflandırılması gereken leasing ve factoring şirketlerine ait detaylı verilerin Hazine Müsteşarlığından, "mali yardımcıları" içerisinde yer alması gereken aracı kurumlar ile "diğer mali araçlar" içerisinde yer alması gereken yatırım fonlarına ait verilerin Sermaye Piyasası Kurulundan (SPK) elde edilebileceği düşünülmektedir. Bunlara ek olarak, "diğer mevduat kuruluşları" içerisinde yer

alması gereken özel finans kurumlarına ait verilerin de mali sistem içine katılmasıyla mali sistemin tümüyle kapsanması sağlanacaktır.

Benzer şekilde, ESA 95'te yer alan finansal işlem tanım ve sınıflandırmaları da IMF standartları ile uyumludur. IMF El Kitabında "karşı yükümlülük yaratan mali varlıklar", "karşı yükümlülük yaratmayan mali varlıklar" ve "gerçek olmayan mali varlıklar" başlıklarında sınıflandırılan işlemler ESA'da da yer almaktadır. Genel olarak uluslararası muhasebe standartlarına uygun olan TDHP çerçevesinde derlenmekte olan bilanço verileri, ESA 95 ve IMF El Kitabında tanımlanan mali işlemleri büyük ölçüde kapsamaktadır. Ancak, işlem kapsamı detaylı incelenerek AB standartlarında talep edilen istatistiklerde uyum gerektiren konular tespit edilecektir.

Sigorta şirketleri, diğer mali araçlar ve mali yardımcıları alt sektörlerine ilişkin verilerin standartlara uygun mali işlemleri kapsayacak şekilde mali sistem içerisine dahil edilebilmesi, öncelikle farklı amaçlarla çeşitli kuruluşlarca derlenen mali istatistiklerin incelenerek, hangi kuruluşta ne tür istatistiklerin, hangi standartta üretildiğinin ortaya konması yönünde çalışmalar yürütülecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

1211 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Kanununun 43'üncü maddesine göre Türkiye'de faaliyette bulunan bütün bankalar yıllık bilançoları ile kar ve zarar hesaplarını TCMB'ye bildirmekle yükümlüdür. Ayrıca TCMB, bankalardan mevduat, kredi, döviz ve diğer işlemlerine ait her türlü bilgiyi isteyebilir. Ancak, bankalardan, müşterilerinin şahsi tevdiat hesapları hakkında bilgi istenemez.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Bankaların yanı sıra mali sistemde yer alan sigorta şirketleri, finans kuruluşları gibi diğer kuruluşlardan da bilgi istenmesi konusunda TCMB Kanununda değişiklik yapılması gerekebilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Uyum süreci boyunca ortaya çıkacak gereksinimler doğrultusunda kurumsal düzenlemelerin yapılması gündeme gelecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Mali sektörün bankalar dışındaki diğer kurumlarından da bilgi istenmesi ile ilgili yasal düzenlemenin yürürlüğe girmesi ile birlikte, yeni raporlama formlarının hazırlanması, kuruluşların bu konuda bilgilendirilmesi ve karşılıklı görüşmelerin yapılması gerekmektedir. Formların bilgi işlem ortamına entegrasyonu da gündeme gelecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası içinde para ve banka istatistiklerinin AB standartlarına uyumu konusunda çalışacak eleman sayısının yabancı dil bilen elemanları kapsayacak şekilde artırılması ve yapılacak çalışmalar için yeni bir ekip oluşturulması gerekmektedir. Bu konuda görev alacak personelin ESA'95 çerçevesinde parasal ve mali istatistiklerin derlenmesi konusunda AB'nin ilgili kuruluşlarının (EUROSTAT, ECB) düzenlenecek eğitim çalışmalarına katılmaları sağlanacaktır. İstatistiki uyumun sağlanması gereken konularda AB kuruluşlarından talep edilecek teknik destek ve eğitim çalışmalarının yanı sıra AB'ne sonradan entegre olmuş üye ülkeler ile geçiş sürecindeki deneyimlerinden yararlanmak üzere bir "exchange program" dahilinde de çalışmalar yapılmalıdır.

f) Gerekli yatırımlar

AB standartlarına uyum sürecinde gerek nitelikli eleman gerekse teknik donanım ihtiyacı artacaktır.

III. Takvim

Kısa vade

- EUROSTAT'a aday ülke konumunda rapor verme yükümlülüğümüz kapsamında ilgili kuruluşça talep edilen veriler ve zaman serilerinin oluşturulması için çalışmalara başlanmıştır. Bu çerçevede, TCMB'nin diğer birimleri ile de işbirliği yapılarak verilerin derlenmesi ve standartlara uygun hale getirilmesi çalışmaları yürütülecektir. Bu süreçte EUROSTAT ile bilgi alış verişi de sağlanacaktır.
- Talep edilen standartta tabloların oluşturulmasını takiben aylık bazda düzenli olarak rapor verilmesine başlanacaktır.
- Para ve banka istatistikleri konusundaki el kitapları, rehber kitaplar (ESA'95, "Money and Banking Statistics Sector Manual-Guidance for Statistical Classification of Customers", "Statistical Information Collected and Compiled by ESCB") ile yasal düzenlemeler (Official Journal'da yayımlanan Tüzük ve Kararlar) detaylı olarak incelenecek, AB standartlarında mevcut istatistiklerde uyum gerektiren konular tespit edilecektir.
- Bu çalışma sürecinde kurumlararası işbirliği gerektiren konular tespit edilecek ve gerekli çalışmalar yürütülecektir.

Orta vade

Sektör ve mali işlem tanımları AB istatistiklerine uyum açısından genişletilecek, yeni veriler derlenerek konsolidasyonu yapılacak ve mevcut sisteme entegre edilecektir.

4.14. Sosyal Politika ve İstihdam

4.14.1. İş Hukuku

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Çalışma Hayatında Temel Düzenlemeler

- Bireysel çalışma mevzuatı, çalışanların statülerine, çalışılan kesime (kamu-özel) göre çeşitlilik gösteren çok sayıda kanun ile bunların alt mevzuatından oluşmaktadır. 1475 sayılı İş Kanunu ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, bireysel çalışma mevzuatının esaslarını koyan temel kanunlardır. Basın (Gazetecilik) ve denizcilik alanlarında çalışan işçiler için ayrı iş kanunları mevcuttur. Kamu görevlilerinden muvazzaf askerler, hakim ve savcılar, akademisyenler için de 657 sayılı Kanunun dışında özel çalışma yasaları bulunmaktadır.
- Bireysel çalışma yasalarının çeşitliliği özel sektördeki istihdam açısından sorun yaratmamaktadır. Ancak, kamu kesiminde, aynı işi yapmakta olanların farklı yasalara tabi olarak istihdam edilebilmeleri muamele ve fırsat eşitliği açısından sorunlara yol açabilmektedir. Bu sorunların çözümü için kamu istihdamına ilişkin genel düzenleme çalışmalarının yanı sıra muamele eşitliğine yönelik bazı özel yasa değişikliği hazırlıkları da yapılmaktadır.
- 1475 sayılı İş Kanunu başta olmak üzere bireysel iş mevzuatımızda değişiklik çalışmaları sürdürülmektedir.
- Tarım, orman ve havacılık alanlarının bireysel iş hukuku açısından değerlendirilmesine ilişkin çalışmalar devam etmektedir.
- Esnek çalışma ile ilgili özel bir düzenleme mevcut olmayıp, sınırötesi çalışma kavramı yasa ile tanımlanmış ve düzenlenmiş değildir.

Örgütlenme ve Toplu İş Sözleşmesi Hakkı

- İşçilerin örgütlenme ve toplu sözleşme başta olmak üzere sendikal hakları açısından 1960'lardan bu yana işleyen ve yerleşik özellikler kazanmış bir sistem mevcuttur.
- 2821 sayılı Sendikalar ve 2822 sayılı Toplu Sözleşmeler, Grev ve Lokavt Kanunlarına 1986 ve 1988 yıllarında getirilen bazı değişikliklerle örgütlenme özgürlüğünün çerçevesi genişletilmiştir. 1995 yılında, T.C. Anayasasında yapılan değişiklikle sendikal faaliyetlere sınırlama getiren ve devletin sendikalar üzerindeki idari ve mali denetimine dair hükümler içeren 52'inci madde yürürlükten kaldırılmış, bu değişikliğe dayanan mevzuat değişiklikleri de tamamlanmıştır.
- Toplu iş sözleşmesinde uygulanan yüzde 10'luk yetki barajının kaldırılması, serbest bölgelerdeki sendikal kısıtlamaların sona erdirilmesi, grev yasağı kapsamının daraltılması gibi konularda yasal düzenleme çalışmaları devam etmektedir.
- Memurlar açısından, 1995 Anayasa değişikliği ile, 1992'de onaylanan 151 sayılı ILO Sözleşmesi doğrultusunda kamu çalışanlarının örgütlenmesinin çerçevesi oluşturulmuştur; ancak, ilgili yasa henüz çıkarılmamıştır. Kamu görevlileri sendikaları halen Dernekler Kanunu çerçevesinde faaliyet gösteren hukuki kuruluşlardır. Bu sendikalar, 1997 yılından beri, Başbakanlık Genelgeleri ile (1997/70 ve 1999/44 sayılı Genelgeler), işyerlerinde büro açma, toplantı ve üye kaydı yapma hakkına sahiptirler.

Çocuk ve Gençlerin Korunması

- Çocuk ve gençlerin korunması hususu, Anayasada güvence altına alınmıştır.
- İstihdama Kabulde Asgari Yaş Haddine İlişkin 138 sayılı ILO Sözleşmesi onaylanmıştır. Çocukların Kötü Hallerde Çalıştırılmasının Yasaklanmasına ve Ortadan Kaldırılmasına İlişkin 182 sayılı ILO Acil Önlem Sözleşmesi TBMM Genel Kurulunda kabul edilmiştir.
- 1475 sayılı İş Kanunu, 18 yaşını doldurmamış çocukların yer ve su altında ve gece çalıştırılmalarını yasaklamaktadır(68 ve 69'uncu maddeler). Kanun (67'inci madde), 15 yaşından aşağı çocukların çalıştırılmasını yasaklamakta; ancak, 13 yaşını doldurmuş çocukların hafif işlerde çalıştırılabilmesine imkan tanımaktadır(67'inci madde). 13-18 yaş arasındaki çalışan çocukların her 6 ayda bir sağlık raporu almaları zorunludur (80'inci madde).
- 1475 sayılı İş Kanununda (49'uncu madde), 18 ve daha küçük yaştaki işçilerin yıllık ücretli izninin 18 günden az olamayacağı öngörülmüştür. Sözleşmeli çırakların izin ve sosyal güvenlik haklarını düzenleyen 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanununda ise, çıraklara tatil aylarında en az bir ay ücretli izin hakkı tanınmıştır.
- 1997 yılında kabul edilen Temel Eğitim Kanun değişikliği ile zorunlu eğitim süresi sekiz yıla yükseltildiğinden, 3308 sayılı Kanunda değişiklik yapılarak, çıraklık eğitim merkezine devam edebilmenin başlangıç yaşı 14'e çıkarılmıştır.
- 1580 sayılı Belediyeler Kanununda gençlerin barınması ve sosyal ihtiyaçlarının karşılanması yönünde hükümler bulunmaktadır.
- Memuriyet ve diğer kamu görevlilerinde 18 yaşın altında işe alma ve çalıştırma yoktur.

İşyerinin veya İşyerinin Bir Kısımının Devri Halinde İşçi Haklarının Korunması

- 1475 sayılı İş Kanunu, işyerlerinin devir veya intikali halinde, kıdem tazminatı hesabında kullanılacak kıdem süresinin işyeri veya işyerlerindeki hizmet akitleri sürelerinin toplamı üzerinden hesaplanacağını öngörmektedir. 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununda da, "işverenin değişmesinin toplu iş sözleşmesinin sona ermesini gerektirmez" hükmü mevcuttur(8'inci madde).
- Yargıtay içtihatları gereğince, İş Kanununda düzenlenmemiş hususlarda Borçlar Kanununun hizmet akdi ile ilgili hükümleri uygulanmaktadır.

İşçi Temsilciliği

- 2821 sayılı Sendikalar Kanununda (34-35'inci maddeler) düzenlenmiş bulunan "işyeri sendika temsilciliği" müessesesi, Topluluk müktesebatındaki "işçi temsilciliği"ni tam karşılamamaktadır. Toplu

iş sözleşmesi yapma yetkisi olmayan bir sendikanın işyeri sendika temsilcisi atayamaması, işyerinde sendikalı olmayan işçilerin de bulunabileceği gibi nedenlerle, "işçi temsilciliği" müessesesinin geliştirilmesi amacıyla çalışmalar başlatılmıştır.

- Milli mevzuatımızda mevcut iki müessese altyapı açısından uygun zemin yaratmaktadır. Bunlar;
 - a) 1475 sayılı İş Kanunu'nun 75(a) maddesinde öngörülmüş olan, bir işletmenin çalışma metot ve şekillerinde ve makine ve cihazlarında tehlikeli bir durum bulunduğu tespit edildiğinde işin durdurulması veya işyerinin kapatılması kararını veren Kurulda yer alan işçi temsilcisinin varlığı,
 - b) Aynı Kanunun 76'ncı maddesine dayanılarak çıkarılan "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Hakkında Tüzük"ün 3.maddesinde belirlenen Kurul üyeleri arasında "işyerinde bulunan sendika temsilcilerinin kendi aralarından seçecekleri bir işçi, işyerinde sendika temsilcisi yoksa, o işyerindeki işçilerin yarısından fazlasının katılacağı toplantıda açık oyla seçilecek bir işçi" nin de sayılmış olmasıdır.

İşverenin Ödeme Aczi İçine Düşmesi Durumunda İşçi Haklarının Korunması

- 80/987 sayılı Konsey Direktifi uyarınca tesis edilmesi zorunlu olan Garanti Fonu mevzuatımızda yer almamaktadır. 2004 sayılı İcra-İflas Kanununda işyerinin ve/veya işverenin iflası halinde işçi alacaklarını koruyan bazı düzenlemeler bulunmaktadır.

Çalışma Saatlerinin Düzenlenmesi

- Türkiye'de yıllık ücretli izin ile ilgili mevzuata göre (1475 sayılı Kanunun 49'uncu maddesi); yıllık ücretli izne hak kazandıran çalışma süresi bir yıldır ve işçiler kıdem sürelerine göre 12-24 gün arasında değişen sürelerde yıllık ücretli izin hakkına sahiptirler. Vazgeçilemez bir hak olan yıllık ücretli izinlerin süreleri hizmet akıtları ve toplu iş sözleşmeleri ile artırılabilir.
- Devlet memurlarının yıllık ücretli izin süreleri de, hizmet yıllarına göre 20-30 gün arasında değişmektedir.
- Çalışma süresi ile ilgili mevzuat, 1475 sayılı İş Kanunu, İş Süreleri Tüzüğü, Fazla Çalışma Tüzüğü ve Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak 7.5 Saat veya Daha Az Çalışılması Gereken İşler Hakkında Tüzük ve Haftalık İş Günlerine Bölünemeyen Çalışma Süreleri Tüzüğü ile düzenlenmiştir. Buna göre, haftalık çalışma süresi en fazla 45 saattir. Bu süre, haftada 6 iş günü çalışılan işlerde günde 7.5 saati geçemez. Ara dinlenmeler, günlük çalışma süresiyle ilişkili olarak günde 15 dakika ile 1 saat arasında değişmektedir. Gece çalışması ise 20.00-06.00 arasında ve en çok 7.5 saat olabilmektedir.
- Gemi adamlarının haftalık çalışma süresi 48 , devlet memurlarının haftalık çalışma süresi ise 40 saattir.

Özelleştirme

- 4046 sayılı Özelleştirme Kanunu (21'inci madde), özelleştirmeye hazırlık, özelleştirme, tasfiye ve/veya kapatılma nedeniyle işçilerin tazminata hak kazanacak şekilde işten çıkarılması halinde, kanuni ve toplu sözleşmeye dayalı tazminatlara ilaveten iş kaybı tazminatı ödenmesini ve bu işçilere, İş-Kur tarafından yeni iş bulma, meslek geliştirme, edindirme ve yetiştirme eğitimi hizmetlerinin öncelikle sağlanmasını öngörmektedir.
- Aynı Kanun çerçevesinde, işletmenin kapatma veya tasfiyesi söz konusu değilse sakat çalışanlar işten çıkarılmamakta, işten çıkarılan sakat personele de iş kaybı tazminatı iki katı tutarında ödenmektedir.
- Yine aynı Kanun gereğince, özelleştirme sonucu sermayelerindeki kamu payı yüzde 50'nin altına düşen müesseselerde görev yapan memur ve sözleşmeli personel, istekleri halinde, başka kamu kurum ve kuruluşlarına 45 gün içinde atanmaktadır. Bu amaçla kullanılmak üzere, uygulamadan Sorumlu kuruluş olan Devlet Personel Başkanlığına 20 bin kadro sağlanmıştır.

Toplu İşten Çıkarmalar

- 1475 sayılı İş Kanunu (24'üncü madde), 10 veya daha fazla işçinin işten çıkarılması durumunda, işverenin, çıkarılacak işçilerin isimlerini ve niteliklerini çıkarma tarihinden en az 1 ay önce ilgili İş-Kur birimine bildirme zorunluluğu getirmiştir. Ayrıca, iş akdinin feshi durumunda işveren, 6 ay süreyle, çıkarılan işçinin yerine başka birini işçi olarak alamamaktadır.
- İlgili Tüzük gereğince, İş-Kur, toplu işten çıkarma durumundaki işyerlerini saptamak, izlemek ve bu işyerleri ile bağlantı kurarak işçilerin isimleri ve meslekleri, iş istekleri ve adreslerini almakla görevlendirilmiştir.

İşçilerin Bilgilendirilmesi

- 1475 sayılı İş Kanunu, bir yıl veya daha fazla süreli hizmet akitlerinin yazılı yapılmasını (9'uncu madde), yazılı sözleşmenin şekli, yeri, süresi, ödeme ve çalışma koşullarına ilişkin tüm unsurları içermesini öngörmektedir(11'inci madde). Ancak, bireysel hizmet akitlerinin büyük çoğunluğunu oluşturan belirsiz süreli hizmet akitlerinin yazılı yapılması mecburiyeti bulunmamaktadır.
- Aynı Yasa (73'üncü madde), işverenlere, makinelerin kullanımından doğacak tehlikelerden ve bu hususta önceden alınabilecek tedbirlerden işçileri haberdar etme zorunluluğu getirmiştir.
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü (3'üncü madde), işvereni, işçilere yapmakta oldukları işlerinde uymaları gerekli sağlık ve güvenlik tedbirlerini öğretmek ve iş değiştirecek işçilere yenisinin gerektirdiği bilgileri vermekle yükümlü kılmaktadır.
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Tüzüğü, söz konusu Kurulun ödev ve yetkileri arasında işyerinde çalışanlara gerekli konularda bilgi verilmesini sağlamayı da saymıştır. (4'üncü madde)
- Yurtdışında İşe Yerleştirme Hizmeti Hakkında Yönetmelik gereğince, her ne sebeple olursa olsun yurtdışına işçi olarak gönderilen kişiler ile işverenleri, hizmet sözleşmesini İş-Kur'dan bir yetkilinin huzurunda birlikte imzalamaktadırlar.

İşçilerin Yurtdışında Geçici Görevlendirilmesi

- Yurtdışında görevlendirilen işçilerin sosyal güvenlik hususları Türk mevzuatında düzenlenmiştir. (506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu, 7'inci madde) Ayrıca, işçilere uygulanacak mevzuat İkili Sosyal Güvenlik Anlaşmaları ile belirlenmektedir. Geçici görevlendirme süresi de taraflara bırakılmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAİEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 75/129/EEC: Toplu işten çıkarmalar ile ilgili Üye Devletler yasalarının yakınlaştırılması hakkında 17 Şubat 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 98/50/EC: İşletmenin, müessesenin veya müessesenin bir kısmının devri halinde çalışanların haklarının korunmasına ilişkin üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkındaki 77/187/EEC sayılı Direktifi Değiştiren 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Direktifi
- 98/23/EC: UNICE, CEEP ve ETUC ile imzalanan Part time işler ile ilgili çerçeve anlaşma hakkındaki 97/81/EC sayılı Konsey Direktifinin, İngiltere ve Kuzey İrlanda'yı kapsamasına dair 7 Nisan 1998 tarihli Konsey Direktifi

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

Gereken durumlarda: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet Personel Başkanlığı vb. ilgili kuruluşlar

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- Avrupa Sosyal Şartı
- Sınai Müesseselerde Hafta Tatili Yapılması Hakkındaki 14 sayılı ILO Sözleşmesi
- Deniz İşlerinde Çalıştırılacak Çocukların Asgari Yaş Haddinin Tespiti Hakkındaki 58 sayılı ILO Sözleşmesi
- Çocukların ve Gençlerin İşe Elverişlilikleri Yönünden Sağlık Muayenesine Tabi Tutulmaları Hakkındaki 77 sayılı ILO Sözleşmesi
- Sendika Özgürlüğüne ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına İlişkin 87 sayılı ILO Sözleşmesi
- Ücretlerin Korunması Hakkında 95 sayılı ILO Sözleşmesi
- Örgütlenme ve Toplu Pazarlık Hakkına İlişkin 98 sayılı ILO Sözleşmesi
- İşletmelerde İşçi Temsilcilerinin Korunması ve Onlara Sağlanacak Kolaylıklar Hakkında 135 sayılı ILO Sözleşmesi
- İstihdama Kabulde Asgari Yaş Haddine İlişkin 138 sayılı ILO Sözleşmesi
- Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunmasına ve İstihdam Koşullarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 sayılı ILO Sözleşmesi
- Hizmet İlişkinde İşveren Tarafından Son Verilmesi Hakkında 158 sayılı ILO Sözleşmesi
- Çocukların Kötü Hallerde Çalıştırılmasının Yasaklanmasına ve Ortadan Kaldırılmasına ilişkin 182 sayılı ILO Acil Önlem Sözleşmesi (26.01.2001 tarihinde TBMM Genel Kurulunda kabul edilmiştir).
- Çocuk Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi
- Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (onaylanma prosedürü başlatılmıştır)
- Kişisel ve Siyasal Haklar Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (onaylanma prosedürü başlatılmıştır)
- 1475 sayılı İş Kanunu
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu
- 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu
- 818 sayılı Borçlar Kanunu
- 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu
- 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanun
- 854 sayılı Deniz İş Kanunu
- 2004 sayılı İcra İflas Kanunu
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 4046 sayılı Özelleştirme Kanunu
- 3308 sayılı Çıracılık ve Mesleki Eğitim Kanunu
- 1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanunu
- 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyetleri Hakkındaki Kanun
- 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük

- İş Süreleri Tüzüğü
- Fazla Çalışma Tüzüğü
- Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü
- Postalar Halinde İşçi Çalıştırılarak Yürütülen İşlerde Çalışanlara İlişkin Bazı Özel Usul ve Kurallar Hakkında Tüzük
- Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak 7,5 Saat veya Daha Az Çalışması Gereken İşler Hakkında Tüzük
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulu Tüzüğü
- Haftalık İş Günlerine Bölünemeyen Çalışma Süreleri Tüzüğü
- Sakatların İstihdamı Hakkında Tüzük
- Eski Hükümlülerin İstihdamı Hakkında Tüzük
- Yıllık Ücretli İzin Yönetmeliği
- Yurtdışında İşe Yerleştirme Hizmeti Hakkında Yönetmelik

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

VIII.Beş Yıllık Kalkınma Planı, ulusal mevzuatta gerekli görülen değişikliklerin ve ihtiyaç duyulan yeni mevzuatın çerçevesini belirlemiş bulunmaktadır:

Sendikal Örgütlenme ve Toplu İş Sözleşmesi Hususlarında Çalışmalar

- Parlatonun Aile, Sağlık, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunda kabul edilen "Kamu Görevlileri Sendikaları Kanun Tasarısı" halen Plan Bütçe Komisyonunda görüşülmektedir.
- 2821 ve 2822 sayılı Kanunlarda değişiklik öngören tasarılar Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak görüş alma aşamasına getirilmiştir.
- İş Güvencesine ilişkin değişiklikler öngören Kanun Tasarısı Taslağı Başbakanlıktadır.

Çocuk İşçiliğinin Önlenmesi

- 1475 sayılı İş Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Tasarı Taslağında, 15 yaşın altındaki çocukların çalıştırılmasının kesinlikle yasaklanması öngörülmektedir.
- 94/33 sayılı Direktifte yer alan düzenlemelerin 1475 sayılı İş Kanununa yansıtılması çerçevesinde; 18 yaşın altındaki gençler için izin ve dinlenme sürelerinin artırılması ve çalışma sürelerinin azaltılmasını öngören çalışmalar sürdürülmektedir.
- 15-18 yaş arasındaki çocukların çalışabileceği hafif işler ve sektörlerin belirlenmesine yönelik bir hazırlık Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Çalışan Çocuklar Bölümü tarafından sürdürülmektedir.

Esnek Çalışma

- Esnek ve standart dışı çalışmalarla ilgili yasal düzenleme çalışmalarında 97/81 sayılı Direktif dikkate alınacaktır.

İş Kanunu Kapsamı Dışındaki Sektörler

- Tarım ve orman işçilerinin 1475 sayılı İş Kanununun kapsamına alınmasına yönelik bir taslak hazırlanıp Başbakanlığa sunulmuştur.
- Hava İş Yasası hazırlık çalışmaları devam etmektedir.

İşçilerin İşveren Tarafından Bilgilendirilmesi

- 91/533 sayılı Konsey Direktifinde belirtilen bilgilendirme ve danışma kurallarının ulusal mevzuata yansıtılması için 1475 sayılı İş Kanununun hizmet akdi, işyerinde sağlık ve güvenlik şartları ile ilgili hükümlerinde değişiklik hazırlığına başlanmıştır.

Çalışma Saatlerinin Düzenlenmesi

- 93/104 sayılı Direktifte öngörülen asgari yıllık ücretli izin süresinin ulusal mevzuata yansıtılması gerekmektedir.
- 854 sayılı Deniz-İş Kanununun Tadili Hakkındaki Kanun Tasarısı Taslağı çalışmaları sürdürülmektedir. Taslak, gemi adamlarının 48 saat/hafta olan haftalık çalışma süresinin 45 saate indirilmesini öngörmektedir.

İşyerinin veya İşyerinin Bir Kısımının Devri Halinde İşçi Haklarının Korunması

- 77/187 sayılı Direktifte öngörülen hususlar, 1475 sayılı İş Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı çalışmalarında dikkate alınmaktadır.

İşverenin Ödeme Aczi İçine Düşmesi Durumunda İşçi Haklarının Korunması

- 80/987 sayılı Konsey Direktifi uyarınca tesis edilmesi zorunlu olan Garanti Fonunun mevzuatımızda düzenlenmesi gerekmektedir.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Garanti Fonu ile ilgili aktüer hesaplamaların yapılması, Fon kaynakları ve idaresine ilişkin prensiplerin belirlenmesi ve tedbirlerin alınması.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

İşçi temsilciliği müessesesinin Topluluk direktifleri anlamında düzenlenmesi.

Garanti Fonunun ihdası.

Özellikle ve öncelikle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı açısından, başta Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu olmak üzere, gerçekleştirilecek yasal düzenlemelerin gerektirdiği yeniden yapılandırmanın gerçekleştirilmesi.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Garanti Fonunun ihdası ve uygulamaya geçirilmesi için teknik yardım, ek eleman ve eğitime ihtiyaç bulunmaktadır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının yeniden yapılandırılmasının yaratacağı ek eleman ve eğitim ihtiyaçlarının da olabileceği bilinmektedir; ancak, bunların büyüklüğü hakkındaki tahminler henüz yapılmamıştır.

f) Gerekli yatırımlar

(c), (d) ve (e) şıklarında belirtilen politika değişikliklerinin uygulanmasını sağlayacak altyapı ve personel ihtiyacı ile diğer ihtiyaçların karşılanmasını sağlayacak (garanti fonu finansman ihtiyacı vb.) gereken finansal enstrümanların ihdası için yatırımlar gerekmektedir.

III. Takvim

Kısa vade

- Kamu Görevlileri Sendikaları Kanun Tasarısının yasalaşması.
- Garanti Fonunun oluşturulmasına yönelik olarak, Topluluk üyesi ülkelerdeki mevcut Garanti Fonları hakkında araştırma-inceleme yapılması.
- İş Güvencesi Yasa Tasarısı Taslağının yasalaşması.

- Çocuk işçiliğinin önlenmesine ilişkin çalışmaların güçlendirilmesi çerçevesinde;
- a) 15-18 yaş grubundaki çocukların çalışabilecekleri hafif işleri ve bu işlerin bulunduğu sektörlerin belirlenmesine yönelik hazırlık çalışmalarının tamamlanması.
- b) 2000'de başlatılan ILO/IPEC projesinin sürdürülmesi, yeni projelerin tasarlanması.
- Orta vadede yapılacaklarla ilgili iş/çalışma takvimlerinin ve ihtiyaçlarla ilgili (finansman dahil) tahminlerin yapılması.

Orta vade

- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu ve 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nda ihtiyaç duyulan değişikliklerin yapılması.
- Esnek ve/veya standart dışı çalışmayla ilgili yasal düzenlemelerin yapılması.
- İşyeri işçi temsilciliği müessesesinin oluşturulması.
- 18 yaşın altındaki çocuklarla ilgili yasal düzenlemelerin tamamlanması.
- Sanayi alanında 15 yaşın altında çalışan çocuk kalmamasına yönelik projelerin tamamlanması.
- Yeni ve/veya ayrı iş kanunu gerektiren alanlardaki iş kanunlarının hazırlanması ve çıkarılması.
- Gerekli yeniden yapılandırmaların gerçekleştirilmesi.

IV. Finansman

Oluşturulacak Garanti Fonunun aktüer dengeleri ve diğer (f şıkkında belirtilen) yatırımlar için 450 milyon Euro kaynağa ihtiyaç bulunduğu tahmin edilmektedir.

Diğer ihtiyaçlar için tahminler 2001 yılı içinde yapılacaktır.

4.14.2. Sosyal Diyalog

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye, işyeri ölçeğinden ulusal düzeye, çeşitli sosyal diyalog müessese ve mekanizmalarına sahip bulunmaktadır.

İşyeri/işletme ölçeğindeki en önemli sosyal diyalog müessesesi/mekanizması, AB ülkelerinde olduğu gibi, toplu iş sözleşmeleridir. Ayrıca, işyeri sendika temsilciliği, izin, disiplin ve iş sağlığı-güvenliği kurulları gibi sosyal diyalog mekanizmaları/müesseseleri de mevcuttur. İşyeri/işletme ölçeğindeki sosyal diyalog müesseseleri/mekanizmaları orta ve büyük ölçekli işyerlerinde/işletmelerde genellikle mevcuttur. Küçük ve çok küçük ölçekteki işyerlerinde ise, bu tür mekanizma ve müesseselerin gelişmesi ve süreklilik kazanması mümkün olmamaktadır. Ulusal düzeydeki sosyal diyalog müesseseleri/mekanizmaları iki grupta toplanabilir:

a) Doğrudan endüstriyel ilişkiler alanında ya da sosyal politika alanında olan ve/veya bu alanlarda da görevleri bulunanlar: Örneğin, Çalışma Meclisi, Ekonomik ve Sosyal Konsey(EKOSOK), Türkiye-AB Karma İstişare Komitesi, Asgari Ücret Tespit Komisyonları, Yüksek Hakem Kurulu(YHK), İdari Para Cezalarının Kullanımı Kurulu, İl İstihdam Kurulları, İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulu, Özürlüler Yüksek Kurulu vb.

b) Endüstriyel ilişkiler alanında olmamakla birlikte sosyal tarafların da temsil edildiği diğer sosyal diyalog mekanizmaları: Sosyal Sigortalar Kurumu(SSK), Bağ-Kur gibi zorunlu sigorta kuruluşlarının katılımlı genel kurulları ve yönetim kurulları; Milli Prodüktivite Merkezi(MPM)'nin Genel Kurulu ve Yönetim Kurulu; İş-Kur Genel Kurulu ve Yönetim Kurulu; DPT Özel İhtisas Komisyonları; tüketicilerle ilgili çeşitli kurullar, reklam kurulu, özellikle yapısal uyum projeleri olmak üzere çeşitli projelerin yönetim ve danışma kurulları vb.

Bu müessese ve mekanizmaların bir kısmı aktif işleyişe sahiptir. Örneğin MPM, SSK, Bağ-Kur Yönetim ve Genel Kurulları, Asgari Ücret Tespit Komisyonları, YHK, Türkiye-AB Karma İstişare Komitesi, DPT Özel İhtisas Komisyonları vb. Bunların bir kısmı son yıllarda geliştirilerek yenilenmiştir.

Son 10-15 yılda Türkiye, sosyal diyalogun geliştirilmesine özel bir önem vermiştir. Bu dönemde oluşturulan yeni kurumlar ile yeniden yapılandırılan kurumlarda katımlı sosyal diyalog ve yönetim mekanizmalarına özellikle yer verilmiştir. VIII.Beş Yıllık Kalkınma Planı hazırlık aşamasında sosyal diyalogun ve katımlı mekanizmaların geliştirilmesine yönelik bir Özel İhtisas Alt-Komisyonu, işçi-işveren-hükümet temsilcileri ve akademisyenlerin katılımı ile oluşturulmuş ve çalışmıştır. Bu çerçevede VIII.Plan, öncelikle;

- Sosyal diyalogla ilişkili mevzuatın 2001-2005 döneminde gözden geçirilip yenilenmesini,
- Ekonomik ve Sosyal Konseyin kanunla düzenlenmesini öngörmektedir.

VIII.Planın endüstriyel ilişkilerle ilişkili çeşitli Komisyonlarında ihtiyaç duyulan yeni sosyal diyalog mekanizmaları ve katımlı mekanizmalar da önerilmiş, karar altına alınmıştır. Bunlardan bazıları, örneğin İş Sağlığı-Güvenliği Kurulu Plana da yansımıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAİEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 70/532/EEC: Avrupa Topluluklarında Daimi İstihdam Komitesi kurulmasına ilişkin 14 Aralık 1970 tarihli Konsey Kararı
- 75/62/EEC: Avrupa Topluluklarında bir Daimi İstihdam Komitesi kuran 70/532/EEC sayılı Kararı değiştiren 20 Ocak 1975 tarihli Konsey Kararı
- 74/441/EEC: Deniz Balıkçılığının sosyal problemleri hakkında karma komite kurulmasına ilişkin 25 Temmuz 1974 tarihli Komisyon Kararı
- 87/446/EEC: Deniz Balıkçılığında Sosyal Problemlerle ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 74/441/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 74/442/EEC: Tarım İşçilerinin Sosyal Problemleri ile ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 25 Temmuz 74 tarihli Komisyon Kararı
- 83/54/EEC: Tarım işçilerinin sosyal problemleriyle ilgili karma komitenin kurulmasına dair 74/442/EEC sayılı Kararı değiştiren 24 Ocak 1983 tarihli Komisyon Kararı
- 87/445/EEC: Tarım İşçilerinin Sosyal Problemleri ile ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 74/442/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 80/991/EEC: Nehir Yolculuğu Müşterek Komitesi kuran 9 Ekim 80 tarihli Komisyon Kararı
- 91/407/EEC: Demiryolları Karma Komitesi kuran 85/13/EEC sayılı Kararı değiştiren 12 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 85/516/EEC: Karayolu Taşımacılığı Müşterek Komitesi kuran 18 Kasım 1985 tarihli Komisyon Kararı
- 87/447/EEC: Karayolu ulaştırması ile ilgili karma komite kurulmasına dair 85/516/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 87/467/EEC: Denizyolu Taşımacılığı Müşterek Komitesi kuran 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 90/450/EEC: Telekomünikasyon Hizmetleri Müşterek Komitesi kuran 30 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı

- 94/595/EC: Posta hizmetleri karma komitesi kuran 27 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Kararı

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, İlgili diğer kamu kurum ve kuruluşları (Örneğin; MPM, Devlet İstatistik Enstitüsü vb.)

d) Nihai hedef

AB sosyal diyalog müktesebatının üstlenilerek uygulanması

AB'ye tam üyelik durumunda söz konusu "Ortak Komite"lere ülkemizin ilgili kuruluşlarından tam katılım sağlanması.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- Uluslararası Çalışma Normları Uygulamasının Geliştirilmesinde Üçlü Danışma Hakkında 144 sayılı ILO Sözleşmesi.
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- 1475 sayılı İş Kanunu ve ilgili tüzükler
- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu
- 506 sayılı SSK Kanunu
- 1479 sayılı Bağ-Kur Teşkilat Kanunu
- 580 sayılı MPM Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu
- 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu
- 571 ve 572 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler
- 618 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Teşkilatının Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname
- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun
- Kamu Kuruluşlarına İşçi Olarak İstihdam Edilecek Özürlüler Hakkında Sınav Yönetmeliği
- 1995/5 sayılı Başbakanlık Genelgesi

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB sosyal diyalog müktesebatının tam karşılanması, örneğin sosyal diyalog mekanizma ve müesseselerine ilişkin Topluluk mevzuatının gerektirdiği işyeri işçi temsilciliği gibi müesseselerin ulusal mevzuata dahil edilmesi.

"Ekonomik ve Sosyal Konseyin Kuruluşu, Çalışma Esas ve Yöntemleri Hakkındaki Kanunun" çıkarılması.

Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği halinde, söz konusu AB Ortak Komitelerine ilgili kuruluşlardan atamaların yapılmasına imkan veren görevlendirmelerin ilgili kanunlarda yapılması.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Ekonomik ve Sosyal Konseyin Kuruluşu, Çalışma Esas ve Yöntemleri Hakkındaki Kanun Tasarısının yasalaşması ile ek eleman ve donanım ihtiyacı doğacaktır.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesinde, sosyal tarafların da katılımıyla, işgücü piyasası verileri ve çalışma hayatına ilişkin istatistikleri değerlendirecek daimi bir Kurulun oluşturulması,
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesinde ilgili kuruluşlar ve sosyal tarafların katılımıyla İş Sağlığı ve Güvenliği Meclisi oluşturulması gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

EKOSOK Kanununun çıkması, öngörülen diğer kurumsal değişikliklerin gerçekleşmesi halinde 30'dan fazla ek elemana, bunların eğitim ve donanım açısından desteklenmesine ihtiyaç duyulacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Donanım ve eğitim yatırımları dışında ek yatırım ihtiyacı gözükmemektedir.

III. Takvim

Kısa vade

- Ekonomik ve Sosyal Konseyin Kuruluşu, Çalışma Esas ve Yöntemleri Hakkındaki Kanun Tasarısının yasallaşması.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin çalışmaların başlatılması.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Meclisinin oluşturulmasına ilişkin yasal düzenleme çalışmalarının başlatılması.

Orta Vade

Diğer düzenleme ve kurumsallaşmaların gerçekleştirilmesi(AB Ortak Komitelerine ilişkin düzenlemelere tam üyelikle birlikte uyum sağlanacaktır).

IV. Finansman

Yatırımlar için yaklaşık 18 milyon Euro kaynak gerekecektir.

4.14.3. Kadın ve Erkekler Arasında Eşit Muamele

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

- 1475 sayılı İş Kanunu ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, kadın-erkek ayrımcılığı konusunda ücret, işe giriş, çalışma şartları, mesleki eğitimi bakımından AB müktesebatı ile uyumludur.
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu ile 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununda kadın-erkek muamele eşitliğine aykırı hükümler bulunmamaktadır.
- Sosyal güvenlik mevzuatımızda kadın-erkek muamele eşitliğine aykırı olduğu düşünülen bazı hususlar mevcuttur.
- 1475 sayılı İş Kanununun 70. maddesine göre, kadınların doğumdan önce 6 ve doğumdan sonra 6 hafta olmak üzere toplam 12 hafta çalıştırılmaları ile yer ve su altında ve geceleri (belirlenen işlerin dışında) çalışmaları yasaktır(68 ve 69'uncu maddeler). Devlet memurlarının ücretli doğum izinleri doğumdan önce 3, doğumdan sonra 6 hafta olmak üzere toplam 9 haftadır.
- Doğum öncesi ve sonrası ücretli izinler sosyal güvenlik kanunlarında düzenlenmiş durumdadır. Ücretsiz doğum izinlerinin sosyal güvenliğe tabi süreler açısından değerlendirilebilmesine ilişkin yasal düzenlemeler de yapılmış durumdadır.

- 617 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile İş-Kur adı altında yeniden yapılandırılan İş ve İşçi Bulma Kurumunun görevleri istihdama yönelik aktif ve pasif işgücü politikalarını uygulamak olarak genişletilmiştir. Bu yeni yapılanma ile İş-Kurun, VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında yer alan hedefleri, Lüksemburg ve Lizbon İstihdam Zirvelerinin sonuçlarını dikkate alarak hayata geçirmesini mümkün kılacaktır. Bu çerçevede İş-Kur, kadınların istihdam piyasasındaki konumlarını güçlendiren tedbirleri alabilecek kapasitede bir kurum olarak işlev görebilecektir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü'nün bağlı olduğu Devlet Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- Her Nevi Maden Ocaklarında Yer altı İşlerinde Kadınların Çalıştırılmaması Hakkında 45 sayılı ILO Sözleşmesi
- Eşit Değerdeki İş İçin Kadın ve Erkeğe Eşit Ödeme Yapılmasına İlişkin 100 sayılı ILO Sözleşmesi
- İş ve Meslek Bakımından Ayrımcılık Hakkında 111 sayılı ILO Sözleşmesi
- İşletmelerde İşçi Temsilcilerinin Korunması ve Onlara Sağlanacak Kolaylıklar Hakkında 135 sayılı ILO Sözleşmesi
- 1475 sayılı İş Kanunu
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu
- 2822 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanunu
- 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu
- 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu
- 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu
- 854 sayılı Deniz İş Kanunu
- 5953 sayılı Basın Mesleğinde Çalışanlarla Çalıştıranlar Arasındaki Münasebetlerin Tanzimi Hakkında Kanun
- 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu

- Kadın İşçilerin Sanayie Ait İşyerlerinde Gece Postalarında Çalıştırma Koşulları Hakkında Tüzük
- Gebe ve Emzikli Kadınların Çalıştırılma Koşullarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Odaları (Kreş) Hakkında Tüzük
- Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesine İlişkin BM Sözleşmesi
- Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar BM Sözleşmesi
- Kişisel ve Siyasal Haklar BM Sözleşmesi

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Ebeveyn izni müessesesinin oluşturulması ve istihdam statülerine göre farklılıklar gösteren ücretli doğum izinlerinin eşitlenmesi: Bu amaçla "Doğum İzinlerinin Yeniden Düzenlenmesine İlişkin Kanun Tasarısı Taslağı" ilgili Devlet Bakanlığınca hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur. Taslak, doğum sonrasında en çok 6 ay süreyle anneye verilen ücretsiz çocuk bakım izninin babaya da verilebilmesi imkanını yani ebeveyn iznine dönüştürülmesini gerçekleştirmeyi de hedeflemektedir.

Cinsiyete dayalı ayrımcılık uygulamalarında kanıt yükümlülüğünün işverene ait olmasına ilişkin yasal düzenlemenin yapılması gerekmektedir.

Diğer yandan, 506, 2925, 2926 ve 1479 sayılı sosyal güvenlik yasalarımızda kadın-erkek muamele eşitliğine aykırı olduğu düşünülen bazı hususlar tespit edilmiştir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlıkları sürdürülen "Sosyal Güvenlik Kanunlarında Avrupa Topluluğu Sosyal Güvenlik Mevzuatına Uyum Tasarısı Taslağı" ile bu hususlara düzenleme getirilmesi öngörülmektedir. Bu kapsamda;

- 2926 sayılı Kanun, 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu ve 1479 Sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (BAĞ-KUR) Kanununda analık sigortasına yer verilmesi;
- 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Kanununda kadınların sigortalı olmaları için öngörülen "aile reisi" olma şartının kaldırılması gerekmektedir.

Medeni Kanundaki "aile reisi" kavramının kaldırılması: Halen TBMM'nde ilgili Komisyonlarda görüşülmekte olan Medeni Kanun değişikliklerine ilişkin Tasarı "aile reisi" kavramını sona erdirmektedir. Bu yolla, aile, çocuk yardımları, lojman yardımı vb. sosyal ödemelerdeki muamele eşitsizliği sorunları çözümlenecek ve bu sosyal yardımlardan eşlerin ortak kararına dayanan tercihleri doğrultusunda yararlanmak mümkün hale gelecektir.

Mevcut iş kanunlarının kapsamlarının darlığından kaynaklanan kayıt-dışı/kapsam-dışı kadın çalışmalarının yasal düzenlemeye kavuşturulması gerekmektedir.

c) Yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Kurumsal altyapının yenilenmesi ve güçlendirilmesi, personel eğitimi, çalışanlara yönelik bilgilendirme-bilinçlendirme kampanyalarının düzenlenmesi ve gerçekleştirilmesi. Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü tarafından Kadın İstihdamının Geliştirilmesi Projesi kapsamında geliştirilmiş olan "Toplumsal Cinsiyet Rollerini Duyarlılık Eğitimi Programı"nın yaygın şekilde uygulanması gerekmektedir.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

- Ebeveyn izni müessesesinin tesisi.
- "Aile reisi" müessesesinin kaldırılması.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kalifiye personel, eğitim ve donanım ihtiyaçları doğacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Donanım, veri tabanları, personele, kadınlara, sendikalara ve işverenlere yönelik eğitim programlarının geliştirilmesi ve uygulanması için yatırım gerekecektir.

III. Takvim

Kısa vade

- Doğum İzinlerinin Yeniden Düzenlenmesine İlişkin Kanun Tasarısı Taslağının yasalaşması.
- "Aile reisi" kavramının kaldırılmasına ilişkin yasal düzenlemenin tamamlanması.
- Gerekli eğitim programlarının geliştirilmesi ve uygulanmasına yönelik projelendirmelerin yapılması.

Orta Vade

- Sosyal güvende cinsiyete dayalı ayrımcılığı sona erdiren düzenlemelerin yapılması.
- Cinsiyete dayalı ayrımcılık uygulamalarında ispat yükümlülüğünün işverene bırakılmasına ilişkin yasal düzenlemenin yapılması.

IV. Finansman

Analık sigortasının kapsamının genişletilmesinden kaynaklanan ek maliyetler ile kurumsal altyapının güçlendirilmesi ve personel eğitiminin yaklaşık 27 milyon Euro kaynak ihtiyacı doğuracağı tahmin edilmektedir.

Kadınlara, sivil toplum kuruluşlarına, sendikalara, işverenlere yönelik bilgilendirme-bilinçlendirme kampanyalarının projelendirmesi tamamlandığında finansman ihtiyacı belirlenmiş olacaktır.

İspat yükünün işverene bırakılmasında doğacak finansman ve kurumsal destek ihtiyacı da orta vadede belirlenecektir.

4.14.4. Irkçılığa Karşı Mücadele

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

- Irkçılık ve yabancı düşmanlığı dahil olmak üzere, her türlü ayrımcı muamele Anayasada yasaklanmıştır.
- Türkiye, BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi ile BM Kişisel ve Medeni Haklar Sözleşmesini imzalamış olup, söz konusu sözleşmeler halen onay aşamasındadır.
- Yabancıların çalışma izinlerine ilişkin yasal düzenlemelerin dağınıklığı nedeniyle, "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı" hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Dışişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Yabancıların çalışma izinleri ile ilişkili Devlet Planlama Teşkilatı, Hazine Müsteşarlığı, Turizm Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı vb. kurum ve kuruluşlar

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

T.C. Anayasası

İş ve Meslek Bakımından Ayrımcılık Hakkında 111 sayılı ILO Sözleşmesi

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Söz konusu Tüzüğe(1035/97) uyum Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği halinde gerekli olacaktır.

(Yabancıların çalışma izinleri ve sosyal güvenliklerine ilişkin hususlardaki Topluluk müktesebatı açısından tam uyum serbest dolaşım ile ilişkili çerçeve belirlendikten sonra kesinleşebilecektir.)

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yabancıların çalışma izinlerine ilişkin yeni yasal düzenlemenin gerçekleşmesi ile birlikte personel, eğitim, donanım, veri tabanı için gerekli yazılımlar, yabancı işçilere verilecek hizmetlerde kullanılacak yabancı dillerde çeviri hizmetleri vb. alanlarda ortaya çıkacak ihtiyaçların karşılanması gerekecektir.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesinde yapılması gereken değişiklikler.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yukarıda (c) bendinde sayılmıştır.

f) Gerekli yatırımlar

Henüz projelendirilmemiş durumdadır.

III. Takvim

Kısa Vade

Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağının yasalaşması.

Orta vade

Türkiye, 1035/97 sayılı Konsey Tüzüğü ile kurulan Gözlemine, AB'ye tam üyelik sonrasında üye olabilecektir. Bu nedenle, adaylık sürecinde, Türkiye'nin "gözlemci" statüsünde bu kuruma katılmasının yararlı olacağı düşünülmektedir.

IV. Finansman

Üyelik ile birlikte Gözlemine katılma gerçekleştiğinde katkı payı ödenmesi gerekecektir.

Adaylık sürecindeki gözlemci katılımın yol açacağı giderlerin yıllık tutarlarının tespiti halinde gereken finansmanın büyüklüğü belirlenebileceğinden, gerekli kaynak ve karşılama yolu/yolları bundan sonra kesinleştirilebilecektir.

Yabancıların çalışma izinlerine ilişkin yasal düzenlemelerin yenilenmesinden sonra yeni uygulamanın yerleşik hale getirilebilmesi için yapılması gerekenlerin projelendirilmesi sonrasında, bu alanda ihtiyaç duyulan finansman tutarı da belirlenebilecektir.

4.14.5. İstihdam

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

İşgücü Piyasası Verileri

2000 yılı II. Dönem Hanehalkı İşgücü Anketi geçici sonuçlarına (Nisan, Mayıs, Haziran 2000) göre ülkemizde işgücüne katılma oranı yüzde 50,9 olarak gerçekleşmiştir. Türkiye genelinde işgücüne katılma oranı erkeklerde yüzde 74,7 ve kadınlarda yüzde 27,4 olarak gerçekleşmiştir.

Çalışabilir çağıdaki (15 yaş ve daha yukarı yaştaki) nüfus 44,6 milyon kişi, toplam işgücü ise 22,7 milyon kişi olarak tahmin edilmiştir.

Toplam istihdam 21,3 milyon kişi olarak hesaplanırken, tarım ve inşaat sektörlerinin toplam istihdam içindeki paylarında önceki döneme göre bir artış, sanayi ve hizmet sektörlerinde ise bir azalma gözükmemektedir.

Tarım sektöründe 7,6 milyon kişi istihdam edilmektedir. Bunların yüzde 51,8'ini ücretsiz aile işçileri oluşturmaktadır. Tarımdaki ücretsiz aile işçilerinin yüzde 68,7'si kadındır.

Toplam işsiz sayısı 1 milyon 415 kişi, işsizlik oranı yüzde 6,2 olarak tahmin edilmektedir. Kentsel yerlerde işsizlik oranı yüzde 8,9 olarak gerçekleşmiştir. Kentsel yerlerde eğitilmiş gençler arasında işsizlik yüzde 22 tahmin edilmektedir. Kırsal yerlerde bu oran yüzde 16,6 olarak gerçekleşmiştir.

İşgücü içindeki eksik istihdam oranı yüzde 7,4'tür. Eksik istihdam edilenlerin işgücü içindeki oranı kentsel yerlerde yüzde 8,9, kırsal yerlerde ise yüzde 5,5'tir.

İşgücüne dahil olmayanlar, 15 ve daha yukarı yaşta olan çalışabilir nüfusun yüzde 49,1'ini oluşturmaktadır. Türkiye'de işgücüne dahil olmayanların yüzde 53'ü "ev kadınları", yüzde 13,2'si "öğrenciler", yüzde 10,2'si "emekliler" ve yüzde 9,7'si "çalışamaz halde olanlar"dır.

İstihdam Hizmetlerinin Yeniden Yapılandırılması

Türk ulusal sisteminde 98/171 sayılı Konsey Kararında öngörülen işgücü piyasası ve istihdama ilişkin analiz, araştırma ve işbirliği yapma görevleri çeşitli kurum ve kuruluşlara verilmiştir. Ancak, bu görevlerin hemen tamamı "Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük " ile resmi istihdam kurumuna da tevdi edilmiştir.

İstihdam hizmetlerinin yeniden yapılandırılması çalışmaları, bu alandaki hizmetleri yürüten İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nün kaldırılarak yerine daha çağdaş, AB norm ve standartlarına uygun yeni bir yapılanmanın hayata geçirilmesiyle sonuçlandırılmıştır.

Bu çerçevede, Türkiye İş Kurumu (İş-Kur) Genel Müdürlüğü 617 sayılı KHK ile 4 Ekim 2000'de kurulmuştur. Bu KHK'nın yerini alacak Kanun Tasarısı ise TBMM'de ilgili Komisyonlarda görüşülmektedir.

Yeni düzenleme ile Kurumun görev alanı genişletilmiş, iş bulma hizmetlerinin yanı sıra;

- Geleneksel iş ve işçi bulma hizmetlerinin yanı sıra, aktif işgücü programlarının uygulanması olanağı getirilmiş,
- 1 Haziran 2000'de uygulamaya giren işsizlik sigortası hizmetlerini yürütebilecek bir yapı oluşturulmaya çalışılmış,
- İş ve işçi bulma hizmetlerindeki devlet tekeli sona erdirilerek, özel istihdam büroları yasal düzenlemeye kavuşturulmuş,
- İl İstihdam Kurulları, bölgesel kalkınmada yerel inisiyatif geliştiren ve yerel istihdam politikalarını belirleyecek şekilde yeniden yapılandırılmış,

- Sosyal tarafların (Devlet-İşçi-İşveren) üçlü yapı içerisinde Kurumun yönetimine ve İl İstihdam Kurullarına katılması sağlanmış,
- Mevcut hizmetler ile özelleştirmeler nedeniyle 1995'te oluşturulan iş kaybı tazminatı hizmetleri yeniden yapılandırılarak devam ettirilmiştir.

Türkiye İş Kurumunun Genel Kurulu, kamu kesimi temsilcisi 22, sosyal taraflar temsilcisi 28 kişi olmak üzere toplam 50 kişiden oluşmaktadır. Altı kişilik Yönetim Kurulunda en çok üyeye sahip işçi işveren ve esnaf ve sanatkarlar konfederasyonlarından seçilen üç üye yer almaktadır. İl İstihdam Kurulları da çoklu yapıda oluşturulmuştur. Kurum bünyesindeki İşsizlik Sigortası Fonunun dört kişiden oluşan Yönetim Kurulunda da iki üye en çok üyeye sahip işçi ve işveren kuruluşları tarafından seçilmektedir.

İşsizlik Sigortası

İşsizlik sigortası programı, 4447 sayılı Kanunla 1 Haziran 2000'de, ülke çapında uygulamaya sokulmuştur. İşçilerin ve devletin yüzde 2'ser, işverenlerin yüzde 3 katkısı ile oluşan İşsizlik Sigortası Fonundan Şubat 2002'den itibaren sağlanacak yardımlar;

- 180-300 gün arasında değişen sürelerle yapılacak işsizlik ödeneği yardımı,
- İşsizlik ödeneği alma süresindeki hastalık ve analık sigortaları primlerinin ödenmesi,
- Yeni bir iş bulma,
- Meslek edindirme, geliştirme ve yetiştirme programlarından sağlanacak yardımlardır.

Özel İstihdam Büroları

Özel istihdam bürolarının faaliyete başlama izni, iznin yenilenmesi, iznin iptali ve benzeri karar ve işlemler İş-Kur tarafından yürütülecektir. Büroların faaliyetleri de İş-Kur tarafından denetlenecektir. Bu uygulama, 1 Eylül 2002'de yürürlüğe girecektir.

Meslek Standartları, Sınav ve Belgelendirme Sistemi

Meslek Standartları Komisyonu, İş-Kur bünyesindeki yeniden yapılandırma projesi kapsamında oluşturulmuş ve çalışmaktadır. Komisyon, meslek standartları ile sınav ve belgelendirme sistemlerinin oluşturulması çalışmalarını ve bu alanda mevcut hizmetlerin kurumsallaşmasını da sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılması çalışmalarını yürütmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 1006/92/ECSC: Yeniden uyum yardımının, AKÇT Antlaşması kapsamına girmeyen serbest işlerle uğraşan, kısa süreli emekli aylığı ile emekli olan ve yerlerine, Antlaşma kapsamına girmeyen sektörlerde aynı işletme tarafından istihdam edilen işçilerin alındığı işçileri de kapsayacak şekilde genişletilmesi hakkında 9 Nisan 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 97/16/EC: Bir İstihdam ve Emek Piyasası Komitesi kuran 20 Aralık 96 tarihli Konsey Kararı

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (İş-Kur), Milli Eğitim Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 88 sayılı İş ve İşçi Bulma Servisi Kurulması ILO Sözleşmesi
- 96 sayılı Ücretli İş Bulma Büroları Hakkında ILO Sözleşmesi (1949 Tadili)
- 122 sayılı İstihdam Hakkında ILO Sözleşmesi
- 159 sayılı Sakatların Mesleki Rehabilitasyon ve İstihdamı Hakkında ILO Sözleşmesi
- Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük
- İşverenlerin İşçi İsteklerini Türkiye İş Kurumuna Bildirmeleri Hakkında Tüzük
- Tarımda İş ve İşçi Bulma Aracılığı Hakkında Tüzük
- Türkiye İş Kurumu Mahalli Danışma Komisyonları Hakkında Tüzük
- Sakatların İstihdamı Hakkında Tüzük
- Eski Hükümlülerin İstihdamı Hakkında Tüzük

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- İş-Kurun kuruluş ve görevlerine ilişkin kanunun çıkarılması ve ilgili alt mevzuat eksiklerinin tamamlanması.
- Meslek standartları ile sınav ve belgelendirme sistemlerinin oluşturulması ve yasal düzenlemeye kavuşturulması.

c) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Alt mevzuat düzenlemelerinin (işsizlik sigortası, özel istihdam büroları vb. alanlar başta olmak üzere) yapılması.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

- İş-Kur yapılandırma çalışmalarının tamamlanması.
- Meslek Standartları Kurumunun oluşturulması.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

- İş-Kur personeline yönelik hizmet-içi eğitim programları devam etmektedir. Yeniden yapılandırma çerçevesinde de hizmet-içi eğitimlerin devam ettirilmesi gerekmektedir.
- İş-Kurun ek personel ihtiyacı, bu personelin de eğitimden geçirilmesi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

İş-Kurun güçlendirilmesi uygulamalarına imkan verecek veri bankası, yazılım ve donanım ihtiyaçlarının karşılanması, personel temini ve eğitimi alanlarında ek yatırımlara ihtiyaç olacaktır.

III. Takvim

Kısa Vade

Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararnamenin yasalamaı.

Orta vade

Meslek Standartları, Sınav ve Belgelendirme Kurumuna ilişkin yasal düzenlemelerin tamamlanması.

IV. Finansman

Yukarıda (f)'de belirtilen ek yatırımlar için 70 milyon Euro kaynağa ihtiyaç vardır. (Projelendirmenin tamamlanmasından sonra bu ihtiyaca ilişkin kesin rakam belirlenmiş olacaktır.)

4.14.6. Avrupa Sosyal Fonu

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

İşçilerin mesleki eğitimi, istihdamın artırılması, sakatların mesleki rehabilitasyonu, ekonominin gerektirdiği insangücünü sağlamak için gerekli tedbirlerin alınması Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görevleri arasındadır. (3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun)

İşgücü piyasası analiz, araştırma ve değerlendirmeleri yapmak, teknolojik gelişme ve değişmelerin istihdama ve çalışma koşullarına etkilerinin sürekli izlenmesi İş-Kurun faaliyet ve görevleri arasındadır. (Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkındaki Tüzük, m.28, 29, 30) Bu faaliyet ve görevler devlet bütçesinden ayrılan kaynaklarla finanse edilmektedir.

Özürllülere verilecek mesleki eğitim ve istihdam projelerine yüzde 5 oranında kaynak aktarılabilir. (3294 sayılı Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu, m.4)

Özürllüler, çırıklar ve gençler gibi işgücü piyasasında özel ilgi gerektiren nüfus gruplarına yönelik mesleki eğitimler, ilgili kanunlarda ve alt mevzuatta düzenlenmiştir.

4325 sayılı Olağanüstü Hal ve Kalkınmada Öncelikli Yörelerde İstihdam Yaratılması ve Yatırımların Teşvik Edilmesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun, az gelişmiş bölgelerde 10 ve daha fazla yeni istihdam yaratan işyerlerine/işletmeler, belirli bir süre için gelir vergisinde indirim, sigorta priminin kısmen ya da tamamen Hazine tarafından karşılanması gibi teşvikler öngörmektedir. Uygulama kapsamı, kişi başına GSYH miktarları 1.500 Dolar veya daha az olan ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığınca belirlenen sosyo-ekonomik gelişmişlik düzeyi katsayısı -0,5 ve daha düşük bulunan iller (Adıyaman, Ağrı, Ardahan, Bayburt, Erzurum, Gümüşhane, Iğdır, Kars, Ordu, Şanlıurfa ve Yozgat) olarak belirlenmiştir.

2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yardımlar Hakkında Kanun, tabii afetler nedeniyle en az yüzde 40 oranında zarara uğramış veya yüzde 40 oranından az zarar görmüş olsa bile kredi alma imkanı olmayan, başka geliri bulunmayan ve böylece geçimini sağlayamayacak duruma düşmüş olan çiftçilere, hasar tespit komisyonunun yaptığı değerlendirme sonucu karşılıksız yardım yapılmasını, tesislerde meydana gelen zararlara karşı da en fazla yüzde 70 oranında yardım yapılmasını öngörmektedir.

3380 sayılı Tarımın Teşviki ve Çiftçinin Desteklenmesi, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun da, çiftçilerden alınan gelir vergisinin toplamının yüzde 60'ını geçmemek kaydıyla, çiftçilerin ve tarımın desteklenmesi için bütçeden ödenek ayrılmasını öngörmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Mili Eğitim Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 1475 sayılı İş Kanunu
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname
- 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu
- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 4325 sayılı Olağanüstü Hal ve Kalkınmada Öncelikli Yörelere İstihdam Yaratılması ve Yatırımların Teşvik Edilmesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun
- 2090 sayılı Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yardımlar Hakkında Kanun
- Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük
- Sakatların İstihdamı Hakkında Tüzük
- İşgücü Yetiştirme ve Geliştirme Yönetmeliği
- Sakatların Devlet Memurluğuna Alınma Şartları ile Hangi İşlerde Çalıştırılacakları Hakkında Yönetmelik
- Tabii Afetlerden Zarar Gören Çiftçilere Yapılacak Yardımlar Hakkında Yönetmelik
- Ocak 1998 tarih ve 98/10551 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Fona katılım üyelikle birlikte söz konusu olacaktır.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Ulusal uygulamaların Fona katılımı ile birlikte başlatılabilmesi için kurumsal altyapının hazırlanması gerekmektedir.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının, Fonla ilgili sosyal politika, istihdam, işsizlik, mesleki eğitim alanlarındaki çalışmalar için özel bir birim oluşturması.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gerekli ek personel ve eğitim ihtiyacı

Oluşturulacak birim personeline AB uygulamaları ve mevzuatı hakkında eğitim verilmesi.

f) Gerekli yatırımlar

Oluşturulacak birimin donanımı, personel temini ve eğitimi için yapılması gereken yatırımlar,

Fona katılma halinde ödenmesi gereken katkı payları.

III. Takvim

Kısa Vade

Fon çalışmalarının gözlemci statüsünde izlenmeye başlanması.

Orta Vade

Üye ülkelerle ortak projeler geliştirme ve uygulamaya başlanması (Fondan doğrudan yararlanma tam üyelikle birlikte mümkün olacaktır.)

IV. Finansman

Yukarıda (f) şıkkında belirtilen birim oluşturma, personel temini ve eğitimi için 15 milyon Euro kaynak gerektiği tahmin edilmektedir.

4.14.7. Sosyal Yardım ve Hizmetler, Yaşlılar ve Dışlanma

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de, kişisel gelir dağılımı açısından dengesizlik gösteren bir tablo mevcuttur. Gini katsayısı, 1994 yılı itibarıyla 0.49’dur. Mutlak yoksulluk oranı, aynı yıl itibarıyla, yüzde 7 olmasına rağmen, yoksulluğa düşme tehdidi altındaki kesimin toplam nüfusa oranı yaklaşık 1/3’ün üzerindedir. Buna karşılık, sosyal yardım ve hizmet kuruluşları arasındaki koordinasyon eksikliği, yoksullukla mücadele alanındaki uygulamaların başarıya ulaşmasını önleyen boyuttur.

Türkiyede, genç bir nüfus yapısı olmakla birlikte ekonomik ve sosyal alandaki gelişmeler ve teknolojik gelişmelerin bireyin yaşam koşullarına yansması sonucu, yaşlı nüfusta da önemli bir artış mevcuttur. 2000 yılı itibarıyla 65 yaşın üstündeki nüfus tahminen 3,9 milyondur.

Yaşlıların sosyal güvenlik bakımından özel olarak korunması gerektiği Türk Anayasasında yer almaktadır. Yaşlı nüfus, sosyal güvenlik açısından sosyal sigorta ve sosyal yardım programlarıyla korunmaktadır. Ancak, yaşlı nüfus açısından sosyal güvenlik koruması altındaki nüfus toplam yaşlı nüfusun yaklaşık yarısıdır. Buna karşılık, henüz tam çözülmeye uğramamış bulunan geleneksel aile yapısı, yaşlı nüfusa yönelik önemli bir koruma işlevine sahiptir.

2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkındaki Kanun uyarınca, 65 yaşın üzerindeki muhtaç yaklaşık 700 bin yaşlıya aylık verilmektedir. Ayrıca 3816 sayılı Kanun uyarınca, ödeme gücü olmayan vatandaşların tedavi giderleri "yeşil kart" uygulaması ile devlet tarafından karşılanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

Söz konusu AB mevzuatının listesi Cilt II’de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 93/417/EEC: Yaşlılar İrtibat Grubu Kararını değiştiren 21 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı

c) Sorumlu kuruluş

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü'nün bağlı bulunduğu Devlet Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanun
- 3294 sayılı Sosyal Yardımlaşmayı ve Dayanışmayı Teşvik Kanunu
- 2828 sayılı Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Kanunu
- 1580 sayılı Belediyeler Kanunu
- 3816 sayılı Ödeme Gücü Olmayan Vatandaşların Tedavi Giderlerinin Yeşil Kart Verilerek Devlet Tarafından Karşılanması Hakkında Kanun
- 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 1479 sayılı Bağ-Kur Kanunu
- 2925 sayılı Tarım İşçileri Sosyal Sigortalar Kanunu
- 2926 sayılı Tarımda Kendi Adına ve Hesabına Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği durumunda, İrtibat Grubuna katılım yoluyla Kararlara uyum sağlanmış olacaktır.

c) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yaşlılar ve diğer risk gruplarına yönelik sosyal yardım ve hizmetlerin geliştirilebilmesi için kamuya ait sosyal yardım ve hizmet programlarının düzenlenmesi, idaresi ve koordinasyonundan sorumlu yeni bir kurumsal yapı oluşturulması.

Yaşlılara yönelik sosyal yardım programlarının sosyal güvenlik sistemi içinde yeniden yapılandırılması.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yukarıda (c)'de belirtilmiş bulunmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeniden yapılandırma projeleri yapılmış olmadığından bu aşamada bilinmemektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Yeniden yapılandırma projeleri yapıldığında belirlenecektir.

III. Takvim

Kısa Vade

İhtiyaç duyulan kurumsal yeniden yapılandırmaya yönelik projelendirmenin ve yasal düzenlemelerin hazırlıklarının başlatılması.

Orta Vade

İhtiyaç duyulan kurumsal yeniden yapılandırma projelerinin ve yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesi.

AB İrtibat Grubuna katılım için alınması gereken tedbirlere yönelik hazırlıkların gerçekleştirilmesi (Uyum, Türkiye'nin tam üyeliğinden sonra değerlendirilecektir.)

4.14.8. Dublin Vakfı (Yaşam ve Çalışma Kosullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı)

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Karşılık gelen Türk mevzuatı bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Bu alandaki AB müktesebatına karşılık gelen Türk mevzuatı bulunmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türkiye AB'ye tam üye olduğunda söz konusu Vakfa katılım sağlanacaktır. Ancak, kısa dönemde Vakıf hakkında araştırma ve inceleme çalışmaları yapılacak ve katılım öncesinde gerçekleştirilmesi gereken değişiklikler belirlenerek uyum yönünde hazırlık yapılacaktır.

c) Yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yukarıda (b)'de yapılan açıklamalar çerçevesinde geliştirilecektir.

d) Gerekli kurumsal değişiklikler

Yukarıda (b)'de yapılan açıklamalar çerçevesinde geliştirilecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yukarıda (b)'de yapılan açıklamalar çerçevesinde belirlenecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Yukarıda (b)'de yapılan açıklamalar çerçevesinde belirlenecektir.

III. Takvim

Kısa Vade

Türkiye'nin AB'ye tam üyeliği durumunda uyum mümkün olacağından, kısa vadede "gözlemci" statüsünde katılım sağlanması ve Vakfın çalışma ortamına yönelik hazırlıkların yapılması sağlanacaktır.

Orta Vade

Tam üyelikle birlikte Vakfa katılım sağlanacaktır.

IV. Finansman

- Vakfın çalışmalarına "gözlemci" olarak katılımdan doğacak kaynak ihtiyacı.
- Katılımın gerektirdiği finansmanın karşılanması.

4.14.9. Kamu Sağlığı

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ülkemizde, toplumsal gelişmenin temel bir unsuru olarak bireylerin fiziksel, zihinsel, sosyal ve ruhsal yönden tam bir iyilik halinde olmasının sağlanması, yaşam kalitesinin ve süresinin yükseltilerek sağlıklı bir topluma ulaşılması çabaları hızla sürdürülmüş ve bu bağlamda 1995 yılında binde 43,1 olan bebek ölüm hızı 2000 yılında binde 35,3'e düşmüş ve aynı dönemde doğuşta yaşam beklentisi 68 yıldan 69,1 yıla yükselmiştir. Sağlık sigortası kapsamındaki nüfusun oranı yüzde 86,4'tür.

AB normlarına uyum düzenlemeleri kapsamında Sağlık Bakanlığının görev ve teşkilat yapısı yeniden düzenlenmekte, koruyucu sağlık hizmetlerinin etkinleştirilmesi, birinci basamak sağlık hizmetleriyle entegre biçimde aile hekimliği uygulaması, hastanelerin hasta tatminine yönelik rekabet edebilir ve özerk işletmeler haline dönüştürülmesi, kamu kesiminde görevli sağlık personelinin tam gün çalışmasını özendirerek, Refik Saydam Hıfzısıhha Merkezinin ulusal referans kurumu olmasını sağlamak, yardımcı sağlık personelinin çalışma koşullarını ve niteliklerini iyileştirmek ve gıda sağlığı ve güvenilirliği alanında kaliteyi ve denetimi artırmak amaçlarıyla mevzuat düzenlemesi çalışmaları yapılmaktadır.

Tütün ürünlerinin etiketlenmesi, tütünün sağlığa zararlarını önlemeye yönelik politikaların oluşturulması ve uygulanmasının sağlanması, sağlığa zararları konusunda halk eğitimi çalışmalarının yürütülmesi, pasif içicilerin etkilenmesinin önlenmesi, sigara bağımlısı olan ve bırakmak isteyenlere yönelik çalışmaların yürütülmesi Sağlık Bakanlığının faaliyet alanı içerisine girmektedir.

Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair 4207 Sayılı Kanun 07/11/1996 tarihinde kabul edilerek yürürlüğe girmiştir. Bu kanunun amacı; kişileri tütün ve tütün mamullerinin zararlarından, bunların alışkanlıklarını özendirici reklam, tanıtım ve teşvik kampanyalarından koruyucu tertip ve tedbirleri almaktır.

Bu kanun kapsamında tütün ve tütün mamullerinin içilmesi yasaklanan yerler ve buna uymayanlara ilişkin cezai müeyyidelerle, her türlü reklamın, tanıtımın, özendirici kampanyaların yapılması ve 18 yaşın altındakilere sigara satışı yasaklanmıştır.

Sigaraların maksimum katran miktarı ile ilgili mevzuatımızda herhangi bir yasal düzenleme bulunmamaktadır. Bu konuda bir komisyon kurulmuş olup; konuyla ilgili uyumlaştırma çalışmaları devam etmektedir.

İlaç Bağımlılığının Önlenmesi konusunda Sağlık Bakanlığı çeşitli faaliyetlerde bulunmaktadır. Alkol bağımlılığından korunmaya yönelik çalışmaları yürütmek, sağlığa zararları konusunda halkın eğitilmesini sağlamak, birinci basamak sağlık kurumlarında tedavi ve izlemeye yönelik çalışmalar yapmak, uçuşu

maddelerden korunma çalışmalarını yürütmek ve sağlığa zararları konusunda hedef nüfus başta olmak üzere halk eğitimi çalışmalarını gerçekleştirmek bu faaliyetler arasında yer almaktadır.

Sağlık hizmetlerinin izlenmesi konusunda bağlı birimlerden, veri toplama ve bildirim için kullanılan formlar aracılığı ile, toplanan bilgiler, "Temel Sağlık İstatistikleri Modülü" aracılığı ile İl Sağlık Müdürlükleri tarafından Sağlık Bakanlığına iletilmektedir. Veri toplama ve bildirim için toplam 52 form kullanılmakta olup, bu formlardan 33 tanesi temel sağlık hizmetleri ile ilgilidir.

Bu formlarla: demografik bilgiler, kişisel sağlık bilgileri, riskli kişilerin (gebe-lohusa, bebek ve çocuklar) izlenmeleri, sağlık personeli tarafından yapılan faaliyetler, aşılama çalışmaları, bildirim zorunlu hastalıklar, bildirim yapılacak hastalıklar, doğum-ölüm kayıtları, dış sağlığına ilişkin yapılan çalışmalar, halk eğitimi ve hizmet içi eğitimlere ilişkin bilgiler toplanmaktadır.

Yapılan bildirimlerle aşağıda ana grupları belirtilen Temel Sağlık Göstergelerine ulaşılmaya çalışılmaktadır.

- Temel Demografik Göstergeler
- Çevre Sağlığı Göstergeleri
- Yaşam Biçimi Göstergeleri
- Sağlık Hizmetleri Fiziki Altyapısı Göstergeleri
- Sağlık Durumu Göstergeleri
- Sağlık Hizmetleri Sunumu Göstergeleri
- Sağlık İnsan Gücü Göstergeleri
- İlaç ve Denetim Göstergeleri

Bunun yanı sıra Sağlık Bakanlığı ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü işbirliği ile 5 yılda bir Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması gerçekleştirilmektedir.

Kanser savaşı ile ilgili olarak DSÖ (Dünya Sağlık Örgütü)'nün tüm ülkelerde uygulanmasını önerdiği, altı basamaklı Kanser Kontrol Programı çerçevesinde hizmetler yürütülmektedir.

AIDS ve bazı bulaşıcı hastalıkların önlenmesi konusunda, halka ve özel hedef gruplara yönelik lokal düzeyde bilgi tutum davranış araştırmaları üniversite ve gönüllü kuruluşlar tarafından yapılmaktadır. Televizyon spotları, broşür ve posterler üretilerek zaman zaman halk eğitimi çalışmaları gerçekleştirilmektedir.

AIDS'in 1985'de "gizli olarak" bildirim zorunlu hale getirilerek, 1994'ten itibaren kod sistemine geçildi. 1987'den itibaren tanı olanakları genişletilerek tüm kan ve kan ürünlerinin taranmasına başlanmıştır.

Okullarda cinsel eğitim 90'lı yılların sonunda müfredata eklenerek 1999 yılında hayata geçirilmiştir. Gönüllü kuruluşlarda gençlere yönelik eğitsel faaliyetler (tiyatro, danışmanlık vb.) sürdürülmektedir.

Kan yolu ile bulaşan hastalıkların azaltılması için 1990'lı yıllardan itibaren disposable tek kullanımlık enjektör kullanılmasına geçilmiştir.

İthal kondomlar için kalite kontrol çalışmaları Sağlık Bakanlığı tarafından yapılmaktadır. Ücretsiz kondom dağıtımı, öncelikle Aile Planlaması amaçlı olarak Sağlık Ocakları ve Ana Çocuk Sağlığı Merkezlerinde yapılmaktadır.

Gönüllü kuruluşlar aracılığıyla özel hedef gruplara yönelik eğitim çalışmaları yapılmaktadır. (Homoseksüeller, travestiler, sokak çocukları, sek çalışanları). İl Sağlık Müdürlükleri aracılığıyla kayıtlı genelev çalışanlarının eğitim ve tarama çalışmaları sürdürülmektedir.

Sosyal güvencesi olmayan AIDS hastaları yeşil kart kapsamında tedavi hizmetlerinden faydalandırılmaktadır.

Sürekli olarak ulusal ve uluslararası kuruluşlarla epidemiyolojik veri alışverişi yapılmakta, illerden alınan kişisel bildirimler değerlendirilerek uluslararası kuruluşlara da bildirilmektedir. Genelge ve bilgi notları ile Bakanlık politikaları ve uygulamaları sağlık çalışanlarına iletilmektedir. Genelgelerle ayırimcılığa karşı telkinlerde bulunularak ve kodlu bildirim sistemi kullanılarak kişi hakları korunmaktadır.

İllerden cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve AIDS'e ilişkin bilgiler; D86 HIV/AIDS'li Kişi Kişisel Bildirim Formu, Aylık HIV (+) Taşra Sonuçları Tablosu ve Frengi Bildirim Formu iletilmektedir. Ayrıca sadece genelevleri olan illerden Genelev Sağlık Kontrol Sonuçları bildirilmektedir.

AIDS ile ilgili çalışmalara yön vermek ve bilimsel destek sağlamak amacıyla 1987 yılında akademisyenlerden oluşan "AIDS Ulusal Danışma Komitesi" kurulmuştur. Yine konu ile ilgili, resmi kurumlar ve resmi olmayan tarafların (ülke politikası dahil) işbirliğini sağlamak amacıyla "AIDS Ulusal Komisyonu" 1996 yılında kurulmuştur.

Sağlık Bakanlığı, çalışanların sağlığını korumak ve geliştirmek, çalışma ortamının olumsuz koşulları nedeniyle çalışanların sağlığının bozulmasını önlemek, yapılan iş ile çalışan arasındaki uyumu sağlayarak, asgari yorgunlukta optimal randıman elde etmek, çalışanların sağlık sorunları konusunda mevcut durumu saptamak, çalışanların sağlıkları konusunda iyileştirici ve koruyucu projeler hazırlamak ve yürütmek, çalışanın çevresinin kontrolü, çalışanın kontrolü, işyeri sağlık birimi, çalışanlara sağlıklarının korunması hakkında sağlık eğitimi vermek, çalışanların sağlığı ve güvenliği alanında uluslararası ve ulusal kuruluşlarla işbirliği yapmak, konu ile ilgili mevzuatı araştırmak, geliştirmek ve düzenlemek, denetim sektörleri arası işbirliği konularında çalışmalar yürütmektedir.

Örgün eğitimde kişilere sağlıklı davranışlar kazandırılmasına ilişkin çalışmalar Milli Eğitim Bakanlığının işbirliği ile yürütülmektedir. Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık ocakları tarafından yapılan okul taramaları, okul çağı çocuklarının aşılama faaliyetleri dışında özel konularda da her yıl konferans ve seminerlerle eğitim çalışmaları yürütülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAİEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 91/317/EEC: 1991-1993 'AIDS'e Karşı Avrupa' Programı çerçevesinde bir eylem planı kabul edilmesi için 4 Haziran 1991 tarihli Konsey bünyesinde toplanan Üye Devletler Sağlık Bakanları ile Konseyin Kararı
- 1729/95/EC: "AIDS'e Karşı Avrupa Programının" yaygınlaştırılması hakkında 19 Haziran 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
- 96/269/ECSC: Halk Sağlığı Eylem Programı çerçevesinde sağlığın geliştirilmesi, bilgi, eğitim ve öğretimi hakkında 96/645/EC sayılı ve 29 Mart 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin Topluluk Eylem Programının uygulanmasıyla ilgili Komisyon Kararı (1996-2000)
- 78/618/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 28 Haziran 1978 tarihli Komisyon Kararı
- 80/1084/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 78/618/EEC sayılı Kararı uyarlayan 7 Kasım 80 tarihli Komisyon Kararı
- 88/241/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 78/618/EEC sayılı Kararı değiştiren 14 Mart 1988 tarihli Komisyon Kararı

c) Sorumlu kuruluş

Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 4207 sayılı Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun
- 1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanunu
- 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı Şan'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun
- 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu
- 6569 sayılı Türk Ceza Kanununun 6123 Sayılı Kanunla Değiştirilen 46. Maddenin Tadiline Dair Kanun
- 224 sayılı Sağlık Hizmetlerinin Sosyalleştirilmesi Hakkında Kanun
- 181 sayılı Sağlık Bakanlığı Hakkında KHK
- 210 sayılı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 181 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Hükümlerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Hükmünde Kararname
- Ulusal AIDS Komisyonu Kararları
- Milli Eğitim Kanunu
- 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Kanunu
- Nüfus Planlaması Hakkında Tüzük
- Hıfzısıhhanın Hizmetleri Hakkında Tüzük
- Aile Planlanması Hakkında Tüzük
- Katı Atıklar Tüzüğü
- Hava Kalitesi Tüzüğü
- Su Kirliliği Hakkında Tüzük
- Tehlikeli Atıkların Kontrolü Hakkında Tüzük

4.14.10. İş Sağlığı ve İş Güvenliği

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye, iş sağlığı ve güvenliği alanında yaklaşık 80 yıllık bir mevzuat, uygulama ve kurum birikimine sahiptir. Ancak, bu birikimin değerlendirilmesi istatistiksel veri kaynaklarındaki yetersizlikler nedeniyle güçlükler içermektedir. İstatistiksel verilerin yetersizliğinin önemli bir nedeni, sosyal güvenlikte norm, standart ve kurumsal birliğin sağlanamamış olmasıdır. Ayrıca, mevcut mevzuatın dağınıklığı, bazı yönleriyle güncelliğini yitirmiş olması gibi sorunlar vardır. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın bu sorunların çözümüne yönelik bazı çalışmaları ve çevresel ve mesleki sağlık ve güvenlikle ilgili bir çerçeveye kanun hazırlığı mevcuttur.

İmalat ve madencilik gibi alanlarda büyük ölçekli işyerlerinde iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının öngördüğü kurullar bulunmaktadır. Buna karşılık, mevzuatın öngördüğü kurullardan bir kısmının 50'den az sayıda işçi çalıştıran işyerlerini kapsam-dışı bırakmış olması nedeniyle, küçük ve orta ölçekli işyerlerinde çalışanlar işyeri hekimliği, iş hemşireliği ve iş konseyleri oluşturma gibi imkanlardan yararlanamamaktadır.

İşyerlerinde yapılması gereken çevresel ve biyolojik ölçümler bakımından, işverenlerin yasal yükümlülüklerini yerine getirmesindeki en önemli engel, ülke çapında tüm işyerlerine bu hizmetleri verebilecek yapıların gelişmemiş olmasıdır. SSK Meslek Hastalıkları Hastaneleri sınırlı sayıda da olsa mevcuttur. İş Sağlığı ve Güvenliği Merkezine bağlı dört bölge laboratuvarı bulunmaktadır. Yakın ve Ortadoğu Çalışma Enstitüsü (YODÇEM) bünyesinde iş sağlığı ve güvenliği eğitimleri yapılmakta ise de kapasite açısından ihtiyacı karşılamaya yetmemektedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın iş sağlığı ve güvenliği mevzuatına ilişkin uygulamalara yönelik denetimleri, müfettiş ve yardımcı eleman sayısındaki yetersizlikler nedeniyle sınırlı ve laboratuvar desteğinden önemli ölçüde yoksundur. İş sağlığı ve güvenliği denetimi yapan denetim elemanı sayısı 275, ölçüm laboratuvarı sayısı dördür. Toplu sözleşme sistemi içinde, sosyal tarafların konuya yönelik ilgisi düşük düzeyde kalmıştır; işçi sendika ve konfederasyonlarının iş sağlığı ve güvenliği alanındaki ilgisi ve birikimi sınırlıdır. Kimya, maden, inşaat, gıda gibi mevzuatın iş güvenliği sorumluluğu taşıyacak mühendis istihdamını zorunlu tuttuğu alanlardaki mühendis odalarında iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin ilgi ve bilgi birikimi yeterli düzeyde oluşmuş değildir.

Kırsal kesim ve tarım sektöründe iş sağlığı ve güvenliği açısından yeterli ilgi ve birikim oluşmamıştır.

VIII.Beş Yıllık Kalkınma Planında iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin geliştirilmesi, iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin ölçüm, meslek hastalıklarının ortaya çıkartılması, işyeri hekimliği, danışmanlık, eğitim hizmetleri, meslek hastalıkları hastaneleri, denetim vb. hizmetlerin yeniden yapılandırılması ve geliştirilmesi; iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının AB ve ILO normları dikkate alınarak yenilenmesi; sosyal tarafların da yer alacağı Ulusal İş Sağlığı ve Güvenliği Meclisinin oluşturulması öngörülmüştür.

Ekim 2000'de yürürlüğe giren 616 ve 618 sayılı KHK'lerle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının iş sağlığı ve güvenliği alanındaki teşkilat yapısında bazı değişiklikler yapılmıştır. Bu çerçevede, "İşçi Sağlığı Daire Başkanlığı", "İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü" olarak düzenlenmiş, bu Genel Müdürlüğe bağlı olarak "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Merkezi"nin yapısında da çeşitli düzenlemelere gidilmiştir. Diğer taraftan SSK Genel Müdürlüğü'nün teşkilat yapısında değişikliğe gidilmiş ve yeni yapılanmada Meslek Hastalıkları Hastaneleri Sağlık İşleri Genel Müdürlüğüne bağlanmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB müktesebatı listesi;

- 2062/94/EC: Avrupa İşyerinde Güvenlik ve Sağlık Ajansı kuran 18 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1999/38/EC: İşçilerin işyerinde kanser yapıcı maddelere maruz kalma riskinden korunması hakkındaki 90/394/EEC sayılı Konsey direktifine mutagenlerinde eklenmesine dair 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi

c) Sorumlu kuruluş

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet İstatistik Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 1475 sayılı İş Kanunu
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kurulları Hakkında Tüzük
- İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü
- İşçi Çalışma ve Kimlik Karnesi Tüzüğü
- Ağır ve Tehlikeli İşler Tüzüğü
- Parlayıcı, Patlayıcı, Tehlikeli ve Zararlı Maddelerle Çalışılan İşyerlerinde ve İşlerde Alınacak Tedbirler Hakkında Tüzük
- İşyerlerinde İşin Durdurulmasına veya İşyerlerinin Kapatılmasına İlişkin Tüzük
- Sağlık Kuralları Bakımından Günde Ancak 7,5 Saat veya Daha Az Çalışması Gereken İşler Hakkında Tüzük
- Maden ve Taşocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Alınacak Önlemler Hakkında Tüzük
- İş Süreleri Tüzüğü
- İş Teftişi Tüzüğü
- İş Kolları Tüzüğü
- Haftalık İş Günlerine Bölünemeyen Çalışma Süreleri Tüzüğü
- Fazla Çalışma Tüzüğü
- Kadın İşçilerin Sanayiye Ait İşlerde Gece Postalarında Çalıştırılma Koşulları Hakkında Tüzük
- Gebe ve Emzikli Kadınların Çalıştırılma Koşullarıyla Emzirme Odaları ve Çocuk Bakım Yurtları (Kreş) Hakkında Tüzük
- Hazırlama Tamamlama Temizleme İşleri Tüzüğü
- Yapı İşlerinde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Tüzüğü
- Sağlık İşlemleri Tüzüğü
- Tekel Dışı Bırakılan Patlayıcı Maddeler ve Av Malzemesi ve Benzerlerinin Üretimi, İthalı, Taşınması, Saklanması, Depolanması, Satışı, Kullanılması, Yok edilmesi, Denetlenmesi Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzük
- Ereğli Kömür Havzası Maden Ocaklarında Çalışan İşçilerin Sıhhi İhtiyaçlarının Teminine Dair Tüzük
- Radyoloji, Radyum ve Elektrikle Tedavi Müesseseleri Hakkında Nizamname
- Radyasyon Sağlığı Tüzüğü
- Radyasyon Güvenliği Tüzüğü
- Postalar Halinde İşçi Çalıştırılarak Yürütülen İşlerde Çalışanlara İlişkin Bazı Özel Usul ve Kurallar Hakkında Tüzük
- Askeri İşyerleriyle Yurt Emniyeti İçin Gerekli Maddeler İmal Olunan İşyerlerinin Denetim ve Teftişi Hakkında Tüzük
- Makine Koruyucuları Yönetmeliği
- Elektrik Kuvvetli Akım Tesisat Yönetmeliği
- Elektrik Enerji Tesisleri Yönetmeliği
- Kuvvetli Akım Elektrik Dağıtım ve Bakım Yönetmeliği
- Elektrik İç Tesisat Yönetmeliği
- Radyoloji, Radyum ve Elektrikle Tedavi Müesseseleri Hakkında Nizamname
- Nükleer Santrallerin Güvenlik Uygulama Kuralları İçin Tanınması Yönetmeliği
- Özel Nükleer Maddelerin Fiziksel Korunma Önlemleri Yönetmeliği
- Radyasyon Güvenliği Yönetmeliği
- Nükleer Tanımlar Yönetmeliği
- Gürültü Kontrol Yönetmeliği

- Gayrisıhhi Müesseseler Yönetmeliği
- Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliği
- İşyeri Hekimlerinin Çalışma Şartları ile Görev ve Yetkileri Hakkında Yönetmelik
- Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerin Kontrolü Yönetmeliği
- Maden ve Taşocakları İşletmelerinde ve Tünel Yapımında Tozla Mücadeleyle İlgili Yönetmelik
- Grizulu ve Yangına Elverişli Ocaklarda Alınması Gereken Tedbirler Hakkında Yönetmelik
- Grizulu Ocaklarda Elektrik Enerjisi Kullanılması Hakkında Yönetmelik
- Deniz, Göl ve Nehir Altında Bulunan Madenlerdeki Çalışmalar Hakkında Yönetmelik

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Türk mevzuatının AB müktesebatıyla uyumlu hale getirilebilmesi için 1475 sayılı İş Kanununun iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili hükümlerinde değişiklikler yapan bir Kanun Tasarısı Taslağı hazırlanmıştır. Bu Taslağı bağı olarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından bir "Çerçeve Tüzük" hazırlığı sürdürülmektedir. Çerçeve Tüzük, AB'nin 89/391 sayılı Çerçeve Direktifi kapsamında bulunan 18 adet Direktif ile bu kapsamda olmamakla birlikte AB müktesebatı içerisinde bulunan diğer 2 adet Tüzük ve 18 adet Direktifi de dikkate alacak şekilde düzenlenmektedir. Halen bu bağlamda, 25 adet yönetmeliğin hazırlık çalışmaları devam etmektedir.

Diğer taraftan, 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı çerçevesinde, ticaretteki teknik engellerin kaldırılmasına yönelik olarak Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan "Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Tasarısı" TBMM'ye sunulmuştur. Bu Tasarı bağlamında kişisel korunma donanımları ile ilgili bir yönetmelik taslağı da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanmıştır.

Kurumsal yapıda Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığının Kurulmasına İlişkin 616 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve Sosyal Sigortalar Kurumu Teşkilatının Kurulmasına İlişkin 618 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle sağlanan gelişmelere ilişkin kanunlar, halen TBMM gündemindedir. Bu değişikliklerin gerçekleştirilmesine gerek bulunmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çalışmaların daha ileri aşamalarında belirlenebilecektir.

VIII.Planda ulusal ölçekte bir danışma (sosyal diyalog) müessesesi olarak İş Sağlığı ve Güvenliği Meclisinin oluşturulması öngörülmüştür.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeni kurumsal yapılanma nedeniyle, henüz tam olarak tespit edilmemiş olmakla birlikte, ek personel, donanım ve eğitim ihtiyacı bulunmaktadır.

Ulusal mevzuatta yapılacak değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilebilmesi için teknik yardım ve eğitime ihtiyaç vardır.

e) Gerekli yatırımlar

İhtiyaçların henüz projelendirilmemiş olması nedeniyle bu aşamada belirlenmemiştir.

III. Takvim

Kısa Vade

- Mevzuat uyumuna yönelik hazırlıkların sürdürülmesi.
- AB'nin bu alandaki Ajansına "gözlemci" statüde katılımın sağlanması.

Orta vade

Mevzuat uyumu hazırlıklarının tamamlanması ve gerçekleştirilmesi.

IV. Finansman

Müktesebat uyumunun uygulamada tam gerçekleştirilebilmesi için 45 milyon Euro finansmana ihtiyaç duyulacağı düşünülmektedir.

İlgili AB Ajansına gözlemci olarak katılımın ve tam üyelik sonrasında katkı payı ödemeli katılımın finanse edilmesi gerekecektir.

4.15. Enerji

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Genel Prensipler ve Politikalar

Türkiye'nin enerji politikası; ülke enerji ihtiyacının amaçlanan ekonomik büyümeyi gerçekleştirecek, sosyal kalkınmayı destekleyecek ve yönlendirecek şekilde, zamanında, yeterli, güvenilir, ekonomik koşullarda ve çevresel etki de göz önüne alınarak sağlanması olarak belirlenmiştir.

Genel Prensipler:

- Enerji arz güvenliğinin artırılması;
- Enerji ithalatında ülke ve kaynak çeşitlendirilmesine gidilerek, tek ülke ve tek kaynak bağımlılığının yaratılmaması;
- Özel sektör yatırımlarının teşvik edilmesi ve özelleştirme faaliyetlerine hız verilmesi;
- Enerjinin korunması ve enerji verimliliğinin artırılması;
- Yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarının (jeotermal ısı, güneş, rüzgar gibi) en kısa zamanda enerji arzına katkısının sağlanması;
- Çevrenin korunması;
- Özellikle enerji verimliliği ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelik enerji teknolojilerinde AR-GE çalışmalarının desteklenmesi.

Temel Hedefler

Ulusal enerji politika hedeflerinin gerçekleştirilmesinde, yerli kaynaklardan azami ölçüde yararlanılması amacıyla devlet, özel sektör ve yabancı sermayenin enerji alanında yatırımlarının artırılması temel amaç olarak benimsenmiştir.

Bu çerçevede, ulusal enerji sektörünün yeniden yapılandırılması ve sektörde yatırıma yönelik finansal kısıtlamaların aşılması amacıyla Yap-İşlet-Devret (YİD), Yap-İşlet (Yİ) ve İşletme Hakkı Devri gibi modeller geliştirilerek uygulamaya konulmuştur.

Türkiye'nin Kafkaslardan Avrupa'ya petrol/gaz taşınmasında stratejik ve jeopolitik konumu göz önüne alındığında, Hükümetin temel amacı, Türkiye'nin 21inci yüzyılda "Avrasya Enerji Koridoru" konumuna getirilmesi olarak öngörülmüştür.

Bu meyanda, Hazar Bölgesi petrol/gaz kaynaklarının, batı pazarlarına Türkiye üzerinden ulaştırılması kapsamında, "Bakü-Tiflis-Ceyhan Ham Petrol Ana İhraç Boru Hattı" ile Hazar geçişi "Türkmenistan-Türkiye-Avrupa Doğal Gaz Boru Hattı" projelerinin gerçekleştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Enerjinin Korunması ve Rasyonel Kullanımı

Türkiye'de enerji verimliliğinin artırılmasına ilişkin faaliyetler Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı koordinatörlüğünde yönetilmekte olup, enerji verimliliğinin artırılmasına ilişkin söz konusu faaliyetler Bakanlık bünyesinde tesis edilen Enerji Tasarrufu Koordinasyon Kurulunca yürütülmektedir.

Enerji kaynaklarının verimli kullanılması vasıtasıyla dolaylı olarak çevre kirliliğinin azaltılmasına yönelik enerji tasarrufu çalışmaları, Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü (EİE) bünyesinde kurulan Ulusal Enerji Tasarrufu Merkezi (UETM) tarafından yürütülmektedir.

EİE/UETM tarafından 1990 yılından bu yana "Enerji Verimliliği Test Aracı Programı" adı altında merkez ekipleri ve cihazları ile sanayi sektöründe enerji tasarrufu etütleri yapılmaktadır. Türk sanayiinde genel tasarruf etüt çalışmaları sonuçlarına göre, enerji tasarruf potansiyelinin yaklaşık yüzde 40'ı, basit işletme tedbirleri ve düşük yatırımlı önlemlerle, geri kazanılabilmektedir.

Sanayide enerji verimliliğinin artırılmasına yönelik olarak 1995 yılında Enerji Tasarruf Yönetmeliği yayımlanmıştır. Söz konusu yönetmeliğe göre, enerji tüketimi yıllık 2000 TEP ve üzerinde olan sanayi kuruluşları/fabrikalar bir enerji yöneticisi atamakla yükümlü kılınmıştır. Bugüne kadar Enerji Tasarruf Yönetmeliği kapsamında, sanayi sektöründe enerji yöneticisi olarak, 400 teknik eleman eğitilmiştir. Enerji yöneticilerine EİE/UETM tarafından sertifika verilmektedir. Söz konusu yönetmelik Türk sanayiinde 600 fabrikayı kapsamaktadır. Ulusal Enerji Tasarruf Merkezi (UETM) ve yetki verdiği İzmit, Eskişehir ve İzmir'deki üç kuruluş çeşitli sektörlerde enerji tasarrufu kurs programları yürütmektedir. Yönetmelikte yapılacak bir revizyon ile Türk sanayinin yüzde 70'ini teşkil eden 1250 fabrikayı kapsayacak şekilde enerji tüketimi 500 TEP ve üzerinde olan fabrikaların da yönetmeliğe dahil edilmesi planlanmaktadır.

UETM-JICA arasında yeni bir enerji tasarruf merkezi ve bir model fabrika kurulması çalışmaları devam etmektedir. Söz konusu projenin gerçekleştirilmesiyle yeni eğitim merkezinin 2001 yılı ortalarında faaliyete geçebileceği öngörülmektedir.

Sonuç olarak, söz konusu merkezde, dört yıllık periyotta yönetmelik kapsamına giren enerji yöneticilerinin birçoğuna eğitim verilmesi planlanmaktadır. Söz konusu program ile, 2010 yılına kadar Türk sanayiinde enerji verimliliğinin yüzde 10 oranında artması beklenmektedir. Ulusal Enerji Tasarruf Merkezinin çalışmaları ile sanayideki enerji tasarruf potansiyeli yüzde 23 olarak belirlenmiştir.

Yeni yalıtım standardı Nisan 1999'da yayınlanarak, Haziran 2000 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir. Söz konusu standart, Mayıs 2000 tarihinde Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca yayınlanan Yönetmelik ile birlikte ısıtma için enerji ihtiyacı 4 derece/gün bölgesine göre 150-50 kWh/m² kadar azaltılabilecektir. 1990'lardan sonra mevcut bina stoğuna yıllık yaklaşık 75 milyon m² yeni bina alanı ilave olmaktadır. Bu durum mevcut bina stoğunun yıllık yüzde 5 arttığını göstermektedir. Mevcut bina stoğunun yüzde 2,5'unda her yıl yüzde 50 oranında enerji verimliliğinin artırılması beklenmektedir. Söz konusu Yönetmelik ile mevcut enerji senaryoları karşılaştırıldığında, CO₂ emisyonun yıllık yaklaşık yüzde 2,5 oranında azalması beklenmektedir.

Konut sektörü ve cadde aydınlatmaları ile ilgili demonstrasyon projelerinin başlatılması planlanmaktadır. Dış aydınlatma ile ilgili standart ve yönetmeliklerin hazırlanması ile ilgili çalışmalara TÜBİTAK bünyesinde kurulan bir komisyon ile devam edilmektedir.

Üreticilerin gönüllü olarak katkısının sağlandığı elektrikli ev aletlerinde etiketleme programı çerçevesinde, buzdolapları ve çamaşır makineleri için iki adet yönetmelik taslağı hazırlanmıştır. 2001 yılında söz konusu yönetmeliklerin Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca yayımlanması beklenmektedir.

Kömür Sektörü

Türkiye'de taşkömürü üretimi Devlet Bakanlığına bağlı olarak faaliyette bulunan ve bir Kamu İktisadi Devlet Teşekkülü olan Türkiye Taşkömürü Kurumu Genel Müdürlüğü (TTK), linyitin bir bölümü ve asfaltitin tamamı ise Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının ilgili kuruluşu olan diğer bir Kamu İktisadi Devlet Teşekkülü Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürlüğü (TKİ) tarafından üretilmektedir.

İşletme Hakkı Devri modeli (TOOR) çerçevesinde, bir adet açık işletme (Çayırhan) Temmuz 2000 tarihi itibarıyla özel sektöre devredilmiştir. Hükümet tarafından TOOR modeli çerçevesinde, ondört termik santralin (sekiz adeti kömür sahaları ile birlikte) 2000 yılı sonu itibarıyla özel sektöre devri planlanmaktadır.

Elektrik Sektörü

Sektörel Yapı:

Türkiye'de elektrik üretimi, iletimi ve dağıtım faaliyetleri ağırlıklı olarak büyük ölçekli kamu kurumları tarafından yürütülmektedir. 93/4789 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı kapsamında, elektrik sektöründeki tüm faaliyetlerden sorumlu Türkiye Elektrik Kurumu (TEK), Türkiye Elektrik Üretim-İletim A.Ş. Genel Müdürlüğü ve Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş. Genel Müdürlüğü olarak ikiye ayrılmıştır.

2026 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi, Türkiye Elektrik Üretim Anonim Şirketi ve Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt Anonim Şirketi ünvanlı üç ayrı İktisadi Devlet Teşekkülü şeklinde teşkilatlandırılmış olup, söz konusu Bakanlar Kurulu kararı 2 Mart 2001 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Elektrik sektörü üretim faaliyetlerinde özel sektör de yer almakta olup, 1999 yılı itibarıyla, Türkiye toplam elektrik üretiminin (74402 milyon kWh) yüzde 64'ü TEAŞ, yüzde 15,4'ü TEAŞ'ın Bağılı Ortaklık Santralleri, yüzde 7,9'u üretim şirketleri, yüzde 1,9'u ayrıcalıklı şirketler ve yüzde 10,8'i otoprodüktörler tarafından gerçekleştirilmiştir.

Sektörde faaliyet gösteren diğer bir kamu kuruluşu da, hidroelektrik enerji üretim tesislerinin planlaması, tasarımı ve inşasından sorumlu Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğüdür. DSİ tarafından inşa edilen elektrik santralleri TEAŞ'a devredilmekte olup, TEAŞ tarafından işletilmektedir.

Elektrik İşleri Etüt İdaresi ise enerji tasarrufu, yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesi vb. faaliyetlerinin yanı sıra ulusal su kaynaklarının etüt edilmesi, elektrik enerjisi üretimine elverişli olanlarının belirlenmesi, baraj ve hidroelektrik santrallerin teknik ve yapılabirlik etütleri ile ilgili projelerin hazırlanması faaliyetlerinden sorumludur.

Elektrik Sektöründe Yeniden Yapılanma (Özelleştirme) Faaliyetleri:

Elektrik sektöründe verimliliğin ve karlılığın artırılması ve finansman darboğazının aşılması amacıyla 1984 yılında özelleştirme faaliyetleri başlatılmıştır. Yap-İşlet-Devret (YİD), Yap-İşlet (Yİ) ve İşletme Hakkı Devri modelleri vasıtasıyla enerji sektörüne yerli ve/veya yabancı sermaye girişinin teşvik edilmesi öngörülmüştür. YİD modeli kapsamında, oniki hidrolik santral, dört doğal gaz santrali, iki rüzgar santrali devreye alınmış olup, söz konusu onsekiz santralin toplam kurulu gücü 1644 MW, yıllık elektrik üretim kapasiteleri ise yaklaşık 11.5 milyar kWh'dir. Toplam kurulu güçleri yaklaşık 981 MW olan (üretim kapasitesi 3,6 milyar kWh) sekiz hidrolik santralin inşası ise devam etmektedir.

Enerji arz güvenliğinin temini açısından, YİD modeli kapsamında, yeni ve yenilenebilir enerji kaynaklarından yararlanılması ve yakıt çeşitlendirilmesine gidilmesine büyük önem verilmektedir. Bu kapsamda, üç adet rüzgar enerjisi santrali (otoprodüktör olarak 1,5 MW Çeşme- Alaçatı, YİD kapsamında 7,2 MW Çeşme-Alaçatı, 10,2 MW – Bozcaada) devreye alınmış olup, toplam kurulu gücü 485 MW olan onaltı rüzgar santralinin ise 2002 yılı itibarıyla tamamlanması öngörülmektedir. 2005 yılına kadar toplam kurulu gücün yaklaşık yüzde 2'sinin rüzgar enerjisinden temini Hükümetin temel hedefi olarak benimsenmiştir.

Yap İşlet (Yİ) modeli kapsamında gerçekleştirilecek olan toplam 5830 MW kurulu gücündeki beş adet termik santralin, Enerji Satış ve Hazine Garantisi Anlaşmaları da dahil olmak üzere, sözleşmeleri imzalanmış olup, 2003 yılından itibaren devreye alınması öngörülmektedir. Söz konusu santrallerin dördü doğal gaz, biri ithal kömüre dayalı olup, toplam kurulu güçleri 3520 MW olan Adapazarı, Gebze, İskenderun termik santralleri inşa halindedir. Ankara'da kurulması öngörülen termik santralin temeli ise 2000 yılında atılmıştır.

Diğer taraftan, seksenüç adet otoprodüktör tesisin kurulu güçleri 2289 MW'e ulaşmış olup, yıllık enerji üretimleri 15,6 milyar kWh seviyesindedir.

Petrol ve Doğal Gaz Sektörü

Sektörel Yapı:

Türkiye'de, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) petrol arama ve üretim faaliyetlerinden, TÜPRAŞ ise rafineri faaliyetlerinden sorumludur.

2000 yılında, TÜPRAŞ hisselerinin yaklaşık yüzde 35'i özelleştirilmiştir. Sektörde petrol ürünlerinin dağıtım ve pazarlama faaliyetlerinden Sorumlu kuruluş olan Petrol Ofisinin ise Temmuz 2000 tarihi itibarıyla yüzde 51'lik hissesi özel sektöre devredilmiş olup, yüzde 6'sı İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında işlem görmekte, yüzde 44'ü ise Özelleştirme İdaresinin sorumluluğunda bulunmaktadır.

BOTAŞ Genel Müdürlüğü, bir kamu iktisadi teşekkülü olup, doğal gazın ithalatı, fiyatlandırması ve taşınması faaliyetlerinde tekel konumundadır. Ancak, doğal gazın dağıtımında yabancı ve/veya özel sektörün faaliyet göstermesinde yasal bir engel bulunmamaktadır.

Fiyatlandırma:

Türkiye'de ham petrol ve petrol ürünlerinin dünya piyasalarındaki fiyatları günlük olarak takip edilmektedir. 1 Temmuz 1998 tarihinde yürürlüğe giren "Ham Petrol ve Petrol Ürünlerinin Alım, Satım, Fiyatlandırma Esasları ile Akaryakıt Fiyat İstikrar Fonunun İşleyişi" Kararnamesi çerçevesinde uygulamaya geçirilen Otomatik Fiyatlandırma Sistemi ile rafinerilerin, dünya petrol ürünleri fiyatlarına paralel olarak satış fiyatlarını belirleyebilmesi sağlanmıştır. Söz konusu Kararname ile Türkiye'deki rafinerilerin satış fiyatlarının, Akdeniz-İtalya piyasalarında yayınlanan CIF Med ürün fiyatlarının son beş günlük ortalamalarının alınması yoluyla oluşturulan artı – eksi yüzde 3'lük bir fiyat koridoru içinde kalmak kaydıyla, rafineriler tarafından serbest olarak tespiti esası getirilmiştir.

Rafineriler tarafından tespit ve ilan edilen tavan fiyata, yürürlükteki vergi ve fonların ilave edilmesiyle oluşturulacak rafineri satış fiyatları ve aynı Kararname çerçevesinde belirlenen azami dağıtıcı payları ile taşıma ücretleri esas alınmak suretiyle mahalli perakende satış fiyatları da akaryakıt ve LPG dağıtım kuruluşları tarafından, serbest piyasa koşulları içinde belirlenmektedir.

BOTAŞ doğal gazın fiyatlandırılmasından sorumlu tek kuruluştur. BOTAŞ doğal gazı, elektrik santralleri, gübre fabrikaları, dağıtım şirketleri ve sınai tesislere doğrudan satmaktadır. BOTAŞ farklı sektörler, kullanım türüne, yıllık gaz kullanım miktarına, gaz kullanım sürekliliğine (kesintili – kesintisiz) ve alternatif yakıt fiyatlarına göre farklılaştırılmış fiyat uygulamaktadır. Ancak, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca, kendi teşkilat ve görevleri hakkındaki kanun çerçevesinde, dağıtım şirketlerinin doğal gaz satış fiyatlarına sınırlama getirilmiş olup, söz konusu şirketlerin satış fiyatlarının BOTAŞ'tan alım fiyatlarının yüzde 45'ini aşamayacak şekilde bir tavan fiyat uygulaması başlatılmıştır.

Petrol Stokları:

Türkiye, Uluslararası Enerji Ajansının bir üyesi olup, düzenli olarak petrol stoklarını Uluslararası Enerji Ajansı Sekreteryasına bildirmektedir. Tüm acil durum hazırlık önlemleri, petrol stoklarının izlenmesi ve kontrolünden sorumlu Petrol İşler Genel Müdürlüğüne yürütülmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB Müktesebatı;

- Avrupa Enerji Şartı Konferansı Nihai Senedi - Ek 3: Enerjinin verimliliği ve çevresel yönleri ile ilgili Enerji Şartı Protokolü

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Değerlendirmesi

AB Komisyonu TAIEX Bürosundan Kasım 2000 tarihinde alınan Avrupa Birliği'nin yürürlükteki enerji müktesebatı listesinde, 180 adet mevzuat bulunmaktadır. Bu listenin 40 adedi Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından AB'de yürürlükten kaldırıldığı gerekçesiyle dikkate alınmamış ve kalan 140 adet mevzuat konu başlıkları itibarıyla; Genel (12.10) 14 adet, kömür (12.20) 47 adet, enerjinin korunması ve rasyonel kullanımı (12.10.20) 13 adet, diğer enerji kaynakları (12.60) 1 adet, petrol ve doğal gaz ile ilgili diğer önlemler (12.50.30) 4 adet, yakıt arzı (12.40.10) 3 adet, arz ve stoklar (12.50.10), (12.50.20) 5 adet, elektrik (12.30) 4 adet, anlaşmalar (1.1.1999) 21 adet, anlaşmalar (1.1.2000) 15 adet, güç santralleri ve ortak girişimler (12.40.20), (12.40.30), (12.40.50) 13 adet şeklinde gruplandırılmıştır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı değerlendirmesine göre yükümlülük getiren Avrupa Birliği Mevzuatı olarak incelenenler ise aşağıdaki şekilde tespit edilmiştir.

- 294A1231(52) Avrupa Enerji Şartı Konferansı Nihai Senedi-Ek.1: Enerji Şartı Antlaşması- Ek.2: Enerji Şartına ilişkin olarak alınan kararlar,
- 294A.1231(53) Avrupa Enerji Şartı Konferansı Nihai Senedi-Ek.3: Enerji Şartı- Enerji Verimliliği Protokolu ve İlgili Çevresel Hususlar,
- 298A0912(01) Uluslararası Konferans Nihai Senedi ve Enerji Şartı Konferansında Enerji Şartı Antlaşmasının ticarete ilişkin hükümlerinde değişiklik yapılmasına dair alınan kararlar,
- 299A0116(01) Enerji Şartı Konferansı-Transit Geçiş Uyuşmazlıklarının çözümü,
- 390L0377 Endüstriyel nihai tüketicilere uygulanan gaz ve elektrik fiyatlarında şeffaflığın artırılmasına yönelik Topluluk prosedürü,
- 397L0044 Yaz saati uygulamaları,
- 390L0547 İletim şebekeleri yoluyla elektrik geçişi,
- 396L0092 Elektrik sektöründe iç pazar oluşturulmasına yönelik ortak kurallar,
- 368L0414 EEC üye ülkelerine ham petrol ve/veya petrol ürünlerinde minimum stok bulundurma yükümlülüğü,
- 373L0238 Ham petrol ve petrol ürünlerinin arzında yaşanabilecek sorunların etkilerinin minimuma indirilmesine yönelik alınacak tedbirler,
- 377D0706 Ham petrol ve petrol ürünlerinin arzında yaşanabilecek sorunlarda primer enerji tüketiminin azaltılmasına yönelik bir Topluluk hedefi oluşturulması,
- 77/706/EEC Konsey Kararı'nın uygulanmasına yönelik kurallar
- 391L0296 Şebekeler vasıtasıyla doğal gazın iletimi,
- 394L0022 Hidrokarbonların prospeksiyon, arama ve üretimine ilişkin yetki verilmesi ve kullanımı ile ilgili şartlar,
- 395R264 Toplulukta ham petrol ithalatı ve teslimatlarının kaydedilmesi,
- 399D0280 Ham petrol arz maliyetleri ve petrol ürünleri tüketici fiyatlarına ilişkin danışma ve enformasyona yönelik bir prosedür oluşturulması,
- 399D0566 Ham petrol arz maliyetleri ve petrol ürünlerinin tüketici fiyatlarına ilişkin bilgilendirme ve danışma prosedürleri,
- 398D 0030 Doğal gaz iç pazarı oluşumuna ilişkin ortak kurallar,
- 353D0004 Kömür ve demir cevheri endüstrilerince uygulanan fiyat listelerinin ve satış şartlarının yayınlanmasına ilişkin karar,
- 353D0030 AKÇT Antlaşması'nın 60 (1) maddesiyle, kömür ve çelik ortak pazarında yasaklanan uygulamalara ilişkin karar,
- 364D0014 Fiyatların kontrol veya onay işlemini yürüten Yüksek Kurul'un resmi görevlileri veya organlarının teftişine yönelik iş kitapları ve muhasebe dokümanlarına ilişkin karar.

“Güç Santralleri ve Ortak Girişimler” başlığı altında yer alan müktesebat, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın bağlı veya ilgili bir kuruluşu olmayan Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun görev alanına girmektedir.

“Enerjinin Korunması ve Rasyonel Kullanımı” başlığı altında yer alan onüç adet mevzuatın, ısı jeneratörleri, sıcak su kazanları, ev araç ve gereçleri, buzdolabı, soğutucular, çamaşır makineleri, bulaşık makineleri ve ampullerin etiketlenmesine ilişkin on adedi, Sanayi ve Ticaret Bakanlığının görev alanına girmektedir.

“Kömür” başlığı altında yer alan kırkyedi mevzuatın kırkiki adedi, sadece üye ülkeleri ilgilendiren mevzuat olup, geri kalan beş adet mevzuatın iki adedi (372 D 0443 and 375 D 0782) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının bağlı veya ilgili kuruluşu olmayan Türkiye Taşkömürü İşletmeleri Kurumu (TTK) ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görev alanlarında yer almaktadır.

“Arz ve Stoklar” başlığı altında yer alan “368 D 0416” sayılı direktif sadece üye ülkeleri ilgilendirmektedir.

“1999/2000 Yılı İlave Mevzuat” başlığı altında yer alan yürürlükteki otuzaltı mevzuatın sekiz adedi Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, iki adedi (AKÇT kapsamındaki mevzuat) ise, Dış Ticaret Müsteşarlığının görev

alanına girmektedir. Onaltı adet mevzuat sadece üye ülkeleri ilgilendirmekte olup, AB'nin Enerji Programlarının uygulanmasına ilişkin üç adet mevzuat ise, söz konusu programların henüz Türkiye'nin katılımına açılmaması nedeniyle mevzuat uyumu kapsamında değerlendirilmemektedir.

Enerji Şartı Antlaşması Şubat 2000 tarihi itibarıyla TBMM tarafından onaylanmış olup, söz konusu Antlaşmaya yönelik üç adet mevzuat uyumlu olarak değerlendirilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı

d) Nihai hedef

Ulusal enerji mevzuatımızın Avrupa Birliği'nin yükümlülük arz eden enerji mevzuatı ile birebir uyumunun sağlanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Ulusal Elektrik Sektörüne İlişkin Mevzuatın Mevcut Statüsü

19 Aralık 1984 tarih ve 18610 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan "Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi" hakkındaki 3096 sayılı Kanun yürürlüğe girerek, TEK dışındaki özel hukuk hükümlerine tabi sermaye şirketlerinin elektrik üretimi, iletimi, dağıtımı ve ticareti ile görevlendirilmesine imkan tanınmıştır.

3096 sayılı Kanunun uygulanmasına ilişkin esasları belirlemek amacıyla 1985 yılında "Üretim Şirketleri Yönetmeliği" ve "Görev Bölgelerinin Tespitine İlişkin Yönetmelik"; 1987 yılında ise "Görevli Şirketler Yönetmeliği" çıkarılmıştır. 1985 yılında yayınlanan yönetmelik Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından şirketlere verilecek olan garantiler ile ilgili olup, söz konusu yönetmelik ile YİD modeli ile gerçekleştirilecek olan projeler için yasal zemin oluşturmuştur.

7 Mart 1990 tarih ve 3613 sayılı Kanunla 3096 sayılı Kanunda bazı değişiklikler yapılmış ve getirilen ek maddelerle özel sektör tarafından yapılacak projelere finansal destek ve elektrik enerjisi fiyatlarında istikrar sağlamak amacıyla Elektrik Enerjisi Fonu (EEF) tesis edilmiş olup, 1991 yılında da EEF'nin işleyişine ilişkin Yönetmelik çıkarılmıştır.

Genel olarak, Yap-İşlet-Devret tam anlamıyla bir özelleştirme modeli olmayıp, santral mülkiyetinin sözleşmede öngörülen sürenin sonunda Devlete devrinin söz konusu olması nedeniyle finansal bir enstrüman niteliği taşımaktadır.

1985 yılında yasal zeminin oluşturulmasıyla birlikte, YİD modeli uygulamalarıyla ilgili prosedürler belirlenmiş ve ilgili proje dokümanları bu kapsamda hazırlanmıştır.

Genel olarak, YİD modelinin temel prensipleri; yerli veya yabancı sermaye şirketlerinin projeyi tasarımı, gerekli tüm finansmanı sağlayarak tesisi inşa etmesi, en az borçlarını ve öz sermayesini geri ödemeye yeterli bir süre boyunca işletmesi, ürettiği enerjiyi tüm masraflarını karşılayacak ve makul bir kâr payı içerecek şekilde kabul edilebilir bir tarife üzerinden enerjiyi satın alacak kuruluşa satması ve yetki dönemi sonunda tesisleri bedelsiz olarak Devlete veya Devletin belirleyeceği bir kuruluşa devretmesi esaslarına dayalıdır.

Proje dokümanlarını daha basitleştirmek, görüşmeleri daha kısa sürede tamamlayabilmek ve Devletin yükümlülüklerini en aza indirmek, Haziran 1994 tarihinde yüksek yatırım maliyeti olan ve ileri düzeyde teknoloji gerektiren altyapı projelerinin YİD modeliyle gerçekleştirilmesine olanak sağlamak amacıyla, 3996 sayılı Kanun yürürlüğe konulmuştur. Söz konusu Kanun kapsamında, bazı vergi muafiyetleri de yer almakta olup, imtiyaz kapsamından çıkarılan YİD enerji projeleri ve hizmet alımları için Hazine garantisi öngörülmektedir.

Yap-İşlet-Devret modeli çerçevesinde edinilen tecrübeler ışığında geliştirilen 4283 sayılı Yap-İşlet Kanunu 19 Temmuz 1997 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Kanunun uygulama esaslarını içeren Yönetmelik ise, 29 Ağustos 1997 tarihli Resmi Gazetede yayımlanmıştır. Söz konusu model ile özel şirketler, mülkiyeti kendilerine ait olmak üzere, termik santral kurup işletebilmektedir.

Özel veya yabancı yatırımların teşvik edilmesinde temel bir engel olarak nitelendirilen “Uluslararası Tahkim” hususu, 2000 yılında TBMM tarafından gerçekleştirilen Anayasa değişikliği ile çözüme kavuşturulmuştur.

13 Ağustos 1999 tarihli 4446 sayılı Kanun ile yapılan Anayasa değişikliği ile Anayasanın “Devletleştirme” başlığını taşıyan 47inci maddesine “Özelleştirme” kavramı da ilave edilmiş ve özel hukuk sözleşmeleri ve uluslararası tahkim hususları da 125inci maddede düzenlenmiştir. 155inci madde ise, Danıştay’ın kamu hizmetleri ile ilgili imtiyaz şartlaşma ve sözleşmeleri hakkında iki ay içerisinde düşüncesini bildirmesine yönelik olarak değiştirilmiştir.

Söz konusu değişiklikle, ulusal ve uluslararası tahkim ile özelleştirme kavramına Anayasamızda yer verilmiştir. Anayasa değişikliğine paralel olarak çıkartılması gereken uyum yasaları kapsamında;

- 18 Aralık 1999 tarihinde, 4492 sayılı Kanun ile 2575 sayılı Danıştay Kanununda ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununda değişikliğe gidilmiş ve Danıştayın kamu hizmeti imtiyaz sözleşmelerine ilişkin olarak “inceleme yetkisi”, “düşüncesini bildirmek” olarak değiştirilmiştir. Tahkim yolu öngörülmeven kamu hizmeti imtiyaz sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklarda yine Danıştay yetkili olmaktadır.
- 20 Aralık 1999 tarihinde, 4493 sayılı “Bazı Yatırım Ve Hizmetlerin Yap-İşlet-Devret Modeli Çerçevesinde Yapıtırılması Hakkında Kanunun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun” ile Yap-İşlet-Devret yöntemini düzenleyen 3996 sayılı Kanunda yapılan değişiklikle, Kanunun 2nci maddesine "elektrik üretim, iletim, dağıtım ve ticareti" ibaresi eklenmiştir. Kanunun 5inci maddesinde yapılan değişiklik ile idare ile sermaye şirketi ya da yabancı şirket arasında bu Kanun uyarınca akdedilen sözleşmelerin özel hukuk hükümlerine tabi olduğu hükme bağlanmıştır.

21 Ocak 2000 tarihinde, 4501 sayılı “Kamu Hizmetleri İle İlgili İmtiyaz Şartlaşma ve Sözleşmelerinden Doğan Uyuşmazlıklarda Tahkim Yoluna Başvurulması Halinde Uyulması Gereken İlkeler Dair Kanun” yürürlüğe konularak kamu hizmetleri ile ilgili imtiyaz sözleşmelerinde, bu sözleşmelerden doğan uyuşmazlıkların tahkim yoluyla çözümlenmesi durumunda, taraflarca sözleşme yapılırken uyulması gereken ilke ve esaslar belirtilmiştir. Bu Kanun ayrıca, mevcut imtiyaz sözleşmelerinden özel hukuk statüsüne geçmek isteyenlerin veya imtiyaz statüsü ile devam edip uyuşmazlıkların çözümü için tahkim yolunu kabul etmek isteyenlerin başvurularını öngörmekte ve söz konusu başvuruların değerlendirme yetkisi Bakanlar Kurulu'na verilmektedir. 4501 sayılı Kanunun bazı maddelerinin Anayasaya aykırılık iddiası ise, Anayasa Mahkemesinin 20 Temmuz 2000 tarih ve 2000/17 sayılı Kararı ile reddedilmiştir.

Ulusal Petrol Sektörüne İlişkin Mevzuatın Mevcut Statüsü

Petrol Kanunu(No: 6326):

1954 yılında yürürlüğe giren Petrol Kanunu tüm petrol arama ve üretim aktivitelerini kapsamakta olup, Kanun kapsamında özel (yerli/yabancı) şirketlere petrol arama hakkı tanınmıştır. 1983 yılında, hükümet tarafından yabancı yatırımcıların teşviki amacıyla, petrol üreten şirketlere, karada üretilen petrol ve doğal gazın yüzde 35'ini, kıyıda üretilen petrol ve doğal gazın ise yüzde 45'ini ihraç edebilmesi gibi yeni destekleyici tedbirler uygulanmıştır. 1994 yılında Petrol Kanununda yapılan son değişiklik ile, yerli ve/veya yabancı sermaye şirketlerine (özel hukuk tüzel kişilerine) rafineri, taşıma ve depolama faaliyetlerinde bulunabilmelerine yönelik olarak ruhsat alma hakkı tanınmıştır.

Türkiye, onsekiz petrol bölgesine ayrılmış olup, bugüne kadar yapılan aramaların çoğu Güneydoğu Anadolu bölgesinde yürütülmüştür. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (PİGM) vasıtasıyla, petrol faaliyetlerini koordine etmektedir. PİGM, müsaade, arama ruhsatı, üretim ruhsatı ve belge vermekle yükümlüdür.

Petrol hakları:

- **Müsaade:** Başvuru formunda belirtilen karaparçasının tamamı veya bir kısmı üzerinde jeolojik araştırma amacıyla, belirli bir süre için, münhasır olmayan bir hak olarak verilir.
- **Arama Ruhsatı:** Arama ruhsatı hak sahibine, jeolojik araştırma yapma, sahada münhasıran arama ve geliştirme sondajları gerçekleştirme ve petrol üretmek hakkı vermektedir. Bir arama sahası 50.000 hektar olup, ruhsat süresi dört yıldır.

- **İşletme Ruhsatı:** İşletme ruhsatı işletmeciye, hakkı yürürlükte olduğu sürece, sahada arama yapma, geliştirme ve üretim, ürettiği petrolü nakletme ve satma hakkı vermektedir. Bir işletme sahası, en fazla 25.000 hektar olup, ruhsat süresi 20 yıldır.

Arama ve işletme ruhsatı sahipleri her arama ve işletme sahası için Devlet hakkı ödemekle yükümlüdür. Ruhsat sahipleri arama ve işletme sahasından ürettikleri ve depoladıkları petrolün sekizde birini Devlet hissesi olarak ödemekle mükelleftir.

- **Belge:** Belge, “müsaade”, “arama ve işletme ruhsatlarına” verilen haklar dışında kalan, münhasıran belgede belirtilen faaliyetleri yapma hakkı vermektedir.
- **Tesvik:** Arama ruhsatından doğan jeolojik araştırma ve sondaj harcamaları, o yıl için ödenecek toplam Devlet hakkından düşülür. Devlet hakkı deniz aramalarında su derinliği ve çalışma koşullarına bağlı olarak yüzde 50 oranında azaltılabilir.

Petrol kanunu kazanç üzerinden alınan vergiyi yüzde 55 ile sınırlandırmıştır.

Petrol hakkı sahipleri, malzeme, akaryakıt, kara, deniz ve hava nakil vasıtalarını 2020 yılına kadar gümrük ve diğer vergi ve resimlerden muaf olarak ithal edebilirler.

Petrol hakkı sahipleri ithal edilmiş sermayenin transferinde kur garantisinden yararlanırlar.

Petrol aramaları, Katma Değer Vergisi Kanunu hükümleri uyarınca Katma Değer Vergisinden muaf tutulmuştur.

Ulusal Doğal Gaz Sektörüne İlişkin Mevzuatın Mevcut Statüsü:

17.03.1988 tarihinde yürürlüğe giren 54 sayılı BOTAŞ İdari Komite Kararı uyarınca (BOTAŞ Yönetim Kurulu), doğal gaz tarifeleri üzerinde düzenleme yapma yetkisi BOTAŞ İdari Komitesine verilmiştir.

Şubat 1990 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanan 397 sayılı Kararname gereğince, BOTAŞ, doğal gazın fiyatlandırılması, ithalatı, taşınması ve yurtiçinde satışından sorumlu tek kuruluş olarak faaliyet göstermekte olup, doğal gazın şehiriçi dağıtımında, Bakanlar Kurulu onayıyla kurulan yerel dağıtım şirketleri (LDC'ler) faaliyet gösterebilmektedir. LDC'ler kendi pazarlama ve fiyatlandırma stratejilerine bağlı olarak kendi satış fiyatlarını belirleyebilmektedir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın 3154 sayılı Kuruluş Kanununda yer alan belli hükümlere değişiklik getiren 505 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümleri çerçevesinde, Enerji İşleri Genel Müdürlüğüne, enerji fiyatlandırma esaslarının tespit edilmesi, kamu yararı ve pazar ihtiyaçlarını dikkate alarak her türlü enerji satışında tavan ve taban fiyat belirleme ve uygulamasının denetimi yetkisi verilmiştir.

Bu çerçevede, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, dağıtım şirketlerinin doğal gaz satış fiyatlarına sınırlama getirmiş olup, dağıtım şirketlerinin doğal gaz satış fiyatlarının üst sınırının, söz konusu kuruluşların BOTAŞ'tan temin ettikleri doğal gaz alım fiyatlarının yüzde 45'ini aşamayacağı şeklinde belirlenmiştir. Şu anda, Ankara, İstanbul, İzmit, Bursa ve Eskişehir'de konut ve iş yerlerinde doğal gaz kullanılmaktadır. Doğal gaz dağıtımı Bursa ve Eskişehir'de BOTAŞ, Ankara, İstanbul ve İzmit'te yerel dağıtım şirketleri tarafından gerçekleştirilmektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından elektrik sektörünün yeniden yapılandırılmasına yönelik olarak hazırlanan “Elektrik Piyasası Kanun Taslağı” ile sektörün liberasyonuna ilişkin bir yasal çerçeve oluşturulacaktır.

Ulusal petrol ve doğal gaz piyasalarının, 1954 yılında yürürlüğe girmiş olan Petrol Kanununda yapılacak değişikliklerle yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

- “Elektrik Piyasası Düzenleyici Kurumu”nun tesisi,
- Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün “Petrol Piyasası Düzenleyici Kurumu” olarak yeniden yapılandırılması.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kurumsal değişiklikler için kalifiye eleman ve eğitim ihtiyacı doğacaktır.

e) Gerekli yatırımlar

Altyapı, donanım ve yazılım yatırımları gerekecektir.

III. Takvim

Kısa vade

Elektrik Piyasası Kanun Taslağı

Avrupa Birliği tarafından elektrik iç pazarı oluşturulmasına yönelik olarak yayımlanan “Elektrik Direktifi” temel kriter alınarak, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından elektrik sektörünün yeniden yapılandırılmasına yönelik olarak hazırlanan “Elektrik Piyasası Kanun Taslağı” ile sektörün liberasyonuna ilişkin bir yasal çerçeve oluşturulacaktır.

Söz konusu Kanun Taslağı kapsamında;

- Sektörde düzenleme ve denetleme görevini yürütecek bağımsız bir “Elektrik Piyasası Düzenleyici Kurumu”nun tesisi;
- Piyasa faaliyetleri için Kurumdan “lisans” alma uygulamasının getirilmesi;
- Elektrik piyasasının, piyasa katılımcıları arasında özel hukuk hükümlerine tabi ikili anlaşmalar vasıtasıyla faaliyet göstermesi;
- İletim sistemi, dağıtım sistemi, mali dengeleme ve uzlaştırma için yeni kodların ve kuralların oluşturulması;
- Üretim ve dağıtım varlıklarının özelleştirilmesi;
- Seçme hakkına sahip olacak tüketicilerin tedarikçisini seçmesi;

hususları yer almaktadır.

Elektrik Piyasası Kanunu (No:4628), 20 Şubat 2001 tarihinde TBMM’de onaylanmış olup, 3 Mart 2001 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Orta vade

6326 Sayılı Petrol Kanunu’nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağı

Ulusal petrol ve doğal gaz piyasalarının, 1954 yılında yürürlüğe girmiş olan Petrol Kanununda yapılacak değişikliklerle yeniden düzenlenmesi öngörülmektedir.

Temel hedefler aşağıdaki hususlar üzerine kanalize olmaktadır;

- Petrol piyasasının rekabete yönelik olarak yeniden yapılandırılması;
- Petrol İşleri Genel Müdürlüğü'nün “Petrol Piyasası Düzenleyici Kurumu” olarak yeniden yapılandırılması;
- Doğal gaz pazarının liberasyonu ve gerekli düzenlemelerin yürürlüğe konulması;

- Ulusal petrol piyasasında arz, taşıma ve dağıtım faaliyetlerinin birbirinden bağımsız olarak yürütülmesi.

Söz konusu değişiklikler çerçevesinde, lisanslar, norm anlaşmaları ve standartlar vasıtasıyla desteklenen haklar ve yükümlülükler kapsamında piyasa katılımcılarına yönelik düzenlemelerin hazırlanması ve düzenli olarak yayımlanması öngörülmektedir.

Petrol Kanunu Tasarısının, 2001 yılının ilk aylarında, TBMM tarafından onaylanması öngörülmekte olup, yeni piyasa modelinin sekiz ay içerisinde işleme başlanması planlanmaktadır.

IV. Finansman

Yeni düzenlemelerin yürürlüğe girmesinden kaynaklanan ek önlemler, yeni düzenlemelerin uygulanması için gerekli ek personel ve gerekli yatırım miktarı bu aşamada henüz netlik kazanmamıştır. Kurumsal değişiklikler ve bu değişikliklerin gerektirdiği ihtiyaçlar için yaklaşık 50 milyon Euro harcama gerekeceği düşünülmektedir.

4.16. Sanayi Politikaları

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

İmalat sanayiinin cari fiyatlarla GSYİH içindeki payı 1999 yılında yüzde 19,2, sivil istihdam içindeki payı ise yüzde 15,8' dir.

Stratejik alanlar hariç kamu sektörünün imalat sanayiinden çekilmesine yönelik özelleştirme uygulamalarına önem verilmekte, sanayi ürünlerinin kalitesinde, standardizasyonunda ve modern teknoloji kullanımında olumlu gelişmeler sağlanması hedeflenmektedir. İmalat sanayii sabit sermaye yatırımlarının yaklaşık yüzde 95'i özel kesim tarafından gerçekleştirilmekte, kamu kesimi ise, özelleştirme politikaları uyarınca, son yıllarda ağırlıklı olarak idame-yenileme ve modernizasyon nitelikli yatırım yapmaktadır.

Dışa açık, AB sanayiine entegre olmuş büyük firmalar bulunmakla birlikte, Türk sanayii, önemli oranda KOBİ ağırlıklı, teknoloji üretim kapasitesi düşük düzeyde, siparişle Ar-Ge yaptırma geleneği gelişmemiş, patent sayısı ve "know-how" transferi ve MSDK (Metroloji, Standardizasyon, Deney, Kalite) sistemlerinden yararlanma düzeyi yetersiz durumdadır.

1999 yılında imalat sanayii ithalatı 35,4 milyar Dolar olmuştur. İmalat sanayii ürünleri ithalatı içinde ağırlıklı bir yere sahip olan yatırım malları ithalatının payı 1999 yılında yüzde 52,7 olmuştur.

1997 yılında oluşan Asya krizi, 1998 yılında başlayan Rusya krizi ve 1999 yılındaki Marmara depremi nedeniyle sanayi ürünleri ihracatımız olumsuz etkilenmiş 1999 yılında imalat sanayii ihracatı 23,5 milyar Dolar olmuştur.

İmalat sanayii ihracatı ağırlıklı olarak gıda, dokuma-giyim ve demir-çelik ürünlerinden oluşmaktadır. Bu sektörlerin imalat sanayii ihracatı içindeki payı 1999 yılında yüzde 55,5 olmuştur. Ayrıca, karayolu taşıtları, elektronik ve makine imalat sektörleri son yıllarda payları önemli ölçüde artan sektörler olarak dikkati çekmektedir. Ancak sanayi yapısının ve teknoloji düzeyinin geliştirilmesine olan ihtiyaç devam etmektedir.

1996-99 döneminde izin verilen yabancı sermaye yatırımı 8.850 milyon Dolar ve gerçekleşen giriş ise 599 milyon Dolar olmuştur. İmalat sanayiinde verilen izinlerin toplam izinler içindeki payı 1996 yılında yüzde 16,7, 1997 yılında yüzde 52,0, 1998 yılında yüzde 61,8 ve 1999 yılında yüzde 66,1 olmuştur. İmalat sanayiinde toplam yabancı sermaye girişi içinde en çok paya sahip olan başlıca sektörler karayolu taşıtları, gıda, çimento, kimya ve tütün sanayileridir.

AB ile gerçekleştirilen Gümrük birliği çerçevesinde, imalat sanayii önemli ölçüde dış rekabete açılmıştır.

Gümrük birliğinin yürürlüğe girdiği 1996 yılından itibaren beş yıllık bir süre içerisinde AB'nin üçüncü ülkelere karşı uygulamakta olduğu tercihli rejimleri üstlenilerek, çeşitli ülkelerle sanayi ürünlerini de kapsayan Serbest Ticaret Anlaşmaları imzalanmıştır.

Gümrük birliğinin sağlanmasıyla birlikte dış ticaret politikaları açısından AB'ye büyük ölçüde uyum sağlanmış ve AB kaynaklı ithalatın genel ithalat içindeki payının 1993-95 ve 1996-99 dönemleri kıyaslandığında, yüzde 47'den, yüzde 52'ye çıktığı görülmüştür.

Gümrük birliği sonrasında AB'ye yönelik ihracatımızın toplam ihracat içerisindeki payında önemli bir artış gözlenmemiştir. 1993-95 döneminde çoğunluğunu sanayi ürünlerinin oluşturduğu AB'ye yönelik ihracatın genel ihracatımız içindeki payı yüzde 49 iken 1996-99 döneminde bu pay yüzde 50,1 olarak gerçekleşmiştir.

Türk sanayii, Gümrük birliği koşulları altında, ithalattaki gelişmeyle kıyaslandığında, ihracatta istenilen başarıyı sağlayamamıştır. Gümrük Birliği, beklenildiği gibi karşılıklı ticaret hacminde, başlangıçta AB tarafının lehine bir gelişmeye neden olmuş ve 1992 yılına kadar yılda 2-2,5 milyar Dolarlık düzeylerde gerçekleşen Türkiye'nin AB karşısındaki dış ticaret açığı, 1993 yılından itibaren gerçekleştirilen son gümrük indirimleri ve 1996 yılından itibaren gümrüklerin sıfırlanması nedeniyle, geometrik bir şekilde artarak, 1997 yılında 12,6 milyar Dolar ile tepe noktasına ulaşmıştır. 1993-1999 döneminde Türk sanayii de AB karşısında 7,6 milyar Dolarlık ihracat düzeyinden 14 milyar Dolarlık bir ihracat düzeyine ulaşmışsa da, ortak ticaret hacminde başlangıçta sahip olduğu yüzde 43'lük ihracat payının, Türk ekonomisinin daraldığı yıllar dışında yüzde 33'lere kadar gerilemesi, sanayinin yeni koşullara adaptasyonunun tamamlanarak yeterli düzeyde gelişmesinin sağlanmadığını ortaya koymaktadır.

Ülkemizde rekabetçi piyasa oluşturulmasına, istihdama, girişimciliğin geliştirilmesine ve gelir dağılımına olumlu etkileri ile talep değişmelerine kolay uyum sağlamaları açısından Gümrük birliğinden en çok etkilenen kesim olan KOBİ'lerin geliştirilmesi önemini korumaktadır.

Bu çerçevede, Devlet Yardımları sistemi hakkında gerekli düzenlemeler yapılarak mevzuatın Türkiye'nin uluslararası yükümlüklerine uyumlu hale getirilmesi amaçlanmaktadır.

Sanayinin MSDK sistemlerinden en üst seviyede yararlanmasının teşvik edilmesi ve desteklenmesi rekabet gücünün artırılması açısından önem taşımaktadır. Bu çerçevede sını kalibrasyon hizmetlerinden sanayinin yararlanması için gerekli çalışmalar sürdürülmektedir. Bunun yanı sıra AB'ye uyum çerçevesinde TSE tarafından Türk standartlarının Topluluk standartlarına uyum çalışmaları sürdürülmektedir. Yapılan yatırımların etkinliğinin ve veriminin artırılması açısından kalite bilincinin yaygınlaştırılması ve işletmelerde TS-EN-ISO 9000 kalite güvence sistemlerinin tesisinin desteklenmesi yönünde çalışmalar sürdürülmektedir.

Son on yıl içinde, MSDK sisteminin geliştirilmesi suretiyle ulusal kalite altyapısının güçlendirilmesi yönünde önemli çalışmalar gerçekleştirilmiş olmakla birlikte; bu sektörün sanayiciye AB düzeyinde maliyet ve kalitede hizmet verebilmesi için, sektörde ve özellikle sını kalibrasyon ve deney hizmetleri alanlarında yeni yatırımların yapılmasının desteklenmesi ve teşvik edilmesi hedeflenmektedir.

Amacı laboratuvar belgelendirme ve muayene hizmetlerini yürüten yurt içi ve yurt dışı kuruluşları akredite etmek ve bu kuruluşların belirlenen ulusal ve uluslararası standartlara göre faaliyetlerde bulunmalarını ve bu suretle ürün/hizmet, sistem, personel ve laboratuvar belgelerinin ulusal ve uluslararası alanda kabulünü sağlamak olan Türk Akreditasyon Kurumunun (TÜRKAK) oluşturulmasıyla ilgili 4457 sayılı Kanun 1999 yılında yürürlüğe girmiştir. Halen, Kurumun teşkilatlanma çalışmaları devam etmektedir.

Gümrük Birliğinin tesis edilmesi sırasında AB tarafınca açıklanan mali deklarasyonla, diğer bazı amaçların yanında, yeni rekabet ortamına Türk sanayi sektörünün uyumunun sağlanması için de Türkiye'nin önemli miktarda mali kaynağa ve özellikle uzun vadeli krediler ve teknik yardıma ihtiyaç duyacağı tespit edilmiştir. Aynı deklarasyonda, sıralanan bazı mali yardım unsurları arasında yer alan bir kalem ise özellikle gümrük birliğinin etkileri karşısında rekabet gücünün geliştirilmesi amacına bağlanmış olan AYB kredileri olmuştur. Ancak AB tarafı bugüne kadar Türkiye'ye gümrük birliğinin etkilerine yönelik desteği sağlamamıştır.

1998 yılında ortaya atılan Türkiye için Avrupa Stratejisi kapsamında geliştirilen Sanayi Stratejisi bir perspektif olarak Türk sanayiinin uyum ihtiyaçlarını yansıttığı gibi bu konuda AB tarafınca sorumlu ve sağduyulu bir adımım da ilk işareti teşkil etmişse de bu çalışmanın uygulama aşamasına geçilmemiştir.

Orta Vadeli Öncelikler

Türkiye'nin VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında öngörülen sanayi politikaları aşağıda belirtilmiştir:

İmalat sanayiinin dışa dönük bir yapı içinde rekabet gücünün artırılması amaçlanmaktadır. 3624 sayılı Kanunda yapılacak değişikliklerle KOSGEB'in, küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerinin problemlerine daha iyi cevap verebilmesi sağlanacaktır.

Türk sanayii; yerel kaynakları harekete geçiren, çevre normlarına uygun üretim yapan, tüketici sağlığını ve tercihlerini gözeterek, yüksek nitelikli işgücü kullanan, çağdaş işletmecilik anlayışını uygulayan, Ar-Ge'ye önem veren, teknoloji üreten, özgün tasarım ve marka yaratarak uluslararası pazarlarda yerini alan bir yapıya kavuşturulacaktır.

Bilgi ve teknoloji yoğun nitelik taşıyan savunma ve havacılık, makine imalat, kimya, elektronik sanayilerinin geliştirilmesi, sanayide ileri teknoloji kullanımının yaygınlaştırılması; geleneksel sanayilerin rekabet gücünün artırılması hedeflenecektir.

Devlet, uluslararası kurallar çerçevesinde sanayiyi destekleyici, piyasaları düzenleyici ve denetleyici rolünü güçlendirecek, bazı stratejik konular dışında sanayiden çekilmeyi sürdürecektir.

İmalat sanayiinde, bilgi ve iletişim teknolojileri başta olmak üzere Ar-Ge, yeni ürün ve teknoloji geliştirme, çevre koruma, küçük ve orta boy işletmelerin gelişmesi, istihdam yaratma ve bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılmasına yönelik yatırımların desteklenmesine devam edilecektir.

İşletmelerin yönetim ve finansman yapılarının iyileştirilmesine, üretimde yeni teknolojilerin, bilgi teknolojilerinin, esnek üretim ve tedarik planlaması sistemlerinin kullanımının yaygınlaştırılmasına, ulusal ve uluslararası düzeyde firmalar arası işbirliğine önem verilecektir.

Sanayide rekabet gücünün artırılması ve ürünlerimizin AB pazarında serbest dolaşımını sağlamak üzere, Türk Akreditasyon Kurumu kısa zamanda çalışır hale getirilecek ve ulusal kalite altyapısı tamamlanacaktır.

Ar-Ge harcamalarının artırılmasına, girişimciliğin, KOBİ'lerin desteklenmesine, rekabetçi bir ortamın geliştirilmesine öncelik verilecektir.

Yatırımların desteklenmesinde; AB uygulamaları da dikkate alınarak, değişen iç ve dış piyasa şartlarına uyum sağlamak üzere, objektif olarak daha etkin araçların kullanılması ilke olacaktır.

KOBİ'lerin uluslararası piyasalarda yoğun rekabet koşullarına uyum sağlamaları yönünde gerekli tedbirler alınacak, AB ile sermaye, teknoloji, ticaret işbirliği imkanları geliştirilecek, üniversite-sanayi işbirliği yaygınlaştırılacak ve AR-GE destekleri artırılabilecektir.

Demir Çelik Sanayii

1980 yılından sonra uygulanan dışa dönük ekonomi politikaları, demir ve çelik sanayiindeki yatırım kararları üzerinde etkili olmuştur. Sonuçta sektör, uzun ürünlerde net ihracatçı, yassı ve vasıflı çelik ürünlerinde ise net ithalatçı bir yapıda oluşmuştur. Demir ve çelik sanayiinde yapılan yatırımlar ark ocaklı tesislerde yoğunlaşmış ve bu tesisler üretim kapasitesinin yüzde 70'ini oluşturmuştur.

Artan iç ve dış talebi karşılamak üzere toplam ham çelik üretim kapasitesi hızlı bir gelişmeyle 1999 yılında 20 milyon tona ulaşırken, toplam üretim 14,3 milyon ton olarak gerçekleşmiştir. Bu üretimin 5,1 milyon tonu entegre demir-çelik tesislerine, 9,2 milyon tonu ark ocaklı tesislere aittir. Nihai ürünler dikkate alındığında, bu üretimin 11,5 milyon tonu uzun, 2,6 milyon tonu yassı, 0,2 milyon tonu vasıflı çelik üretimine yöneliktir. Üretim üç entegre tesis ve on beş ark ocaklı tesiste gerçekleştirilmektedir. Ayrıca, yerli ve ithal yarı ürünlerin işlendiği özel kesime ait haddehaneler faaliyet göstermektedir.

1980 yılında ham çelik eşdeğeri olarak 72 kg olan kişi başına çelik tüketimi 1998 yılında 194 kg'a ulaşmış ancak, genel ekonomik durgunluğa bağlı olarak çelik talebinde ortaya çıkan daralma sonucunda kişi başına ham çelik tüketimi 1999 yılında 161 kg'a gerilemiştir.

1999 yılında uç ürünler cinsinden toplam uzun ürünler üretimi 10,9 milyon ton olmuş ve bunun 5,6 milyon tonu ihraç edilirken, 0,3 milyon ton ithalat yapılmıştır. Aynı yıl içerisinde uç ürün olarak toplam 3,5 milyon ton yassı ürün üretilerek 2,5 milyon ton ithalat yapılırken, 0,6 milyon ton ihracat gerçekleşmiştir. Vasıflı ve özel çelik üretimi ise 0,2 milyon ton olurken, 0,3 milyon ton ithalat yapılmıştır.

Son yıllarda, Güneydoğu Asya ülkelerinde yaşanan kriz nedeniyle bölgeye yapılan demir-çelik ürünleri ihracatında büyük gerileme olurken, krizin global bir nitelik kazanması sonucunda ihracat zorlaşmış, demir-çelik ürünlerinin fiyatları da önemli ölçüde düşmüştür. Global krizin etkilerinin derinleşmesi ve 1999 yılında

yaşanan deprem felaketi sonrasında iç talep daralması nedeniyle ihracatın miktar olarak artmış olmasına rağmen fiyatlardaki gerileme sonucunda toplam ihracat gelirinde azalma olmuştur.

Demir ve çelik sanayii açısından son yıllardaki en önemli gelişme, AB ile Gümrük birliği paralelinde 1996 yılında Avrupa Kömür Çelik Topluluğu (AKÇT) ile bir serbest ticaret anlaşması imzalanmasıdır. AKÇT anlaşmasının imzalanmasıyla, demir ve çelik sanayiinin dış rekabete açılma sürecinde önemli bir aşama kaydedilmiştir. İmzalanan anlaşma ile demir ve çelik sanayiine sağlanan devlet yardımları çevre, Ar-Ge, kapasite indirimine yönelik teşvikler ve kapasite indirimi sonucunda işten çıkarılan işçilere verilen sosyal yardımlarla sınırlı kalmış ancak, Türkiye'nin, beş yıl süre ile yeniden yapılanma ve ürün dönüşümüne yönelik yatırımlara devlet yardımı vermeye devam etmesi kabul edilmiştir. Gümrük vergileri üç yıllık bir geçiş dönemi için tedricen azaltılan demir-çelik ürünlerinde 1999 yılından itibaren nominal koruma oranlarının sıfırlanmasıyla, AB çıkışlı demir-çelik ürünlerinin ithalinde alınan vergiler tamamen kaldırılmıştır. Anlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra Topluluk ile Türkiye arasındaki demir-çelik ürünleri ticaretinde önemli gelişmeler gözlenmiştir.

Ark ocaklı tesislerdeki özel kesim ağırlıklı mülkiyet yapısına karşılık entegre tesislerde kamu kesiminin ağırlığı daha fazladır. Buna bağlı olarak son yıllarda demir ve çelik sanayiine yapılan yatırımlar ağırlıklı olarak özel kesim tarafından gerçekleştirilmiştir.

Sektördeki en küçük entegre tesis özelliğini taşıyan Kardemir başarılı bir uygulamayla 1995 yılında özelleştirilmiş ve tesislerin modernizasyonuna yönelik çalışmalar sürdürülmüştür. Kardemir'in özelleştirilmesinden sonra, sektördeki özelleştirme çalışmaları beklenen hızda devam etmemiştir. 1998 yılında, ikinci büyük entegre tesis olan İsdemir, halen tamamı uzun ürün üretimine yönelik olan tesislerin bir kısım üretiminin yassı ürüne dönüştürülmesini sağlayacak bir dönüşüm yatırımı yapılmak üzere özelleştirme kapsamına alınmıştır ve özelleştirme çalışmaları devam etmektedir. Vasıflı ve özel çelik üretimine yönelik Asil Çelik ise 2000 yılında özelleştirilmiştir. Yassı ürüne yönelik üretimin yapıldığı ve Türkiye'nin en büyük entegre tesisi olan Erdemir'in özelleştirme çalışmaları devam etmektedir.

AKÇT anlaşmasının imzalanmasıyla demir-çelik ürünlerinin iç piyasadaki satışları tam rekabetçi bir ortamda sürdürülmekte, fiyatlar iç ve dış talebe göre oluşmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

AB müktesebatı kapsamında yer alan mevzuatın uyumlaştırılması ile sanayi politikaları alanında alınması gereken tedbirlerle ilgili Sorumlu kuruluşlar; Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB), Rekabet Kurumu, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri Genel Müdürlüğü olarak sıralanabilir. Bunların yanı sıra, sanayi ile ilgili diğer kuruluş, dernek ve vakıflar da gerektiğinde işbirliği yapılacak kurumlardır. Ayrıca, sanayi mevzuatı alanında, Türkiye'de AB mevzuatının mukabili bazı uygulamaları Bakanlar Kurulu yerine getirmektedir.

d) Nihai hedef

İlgili AB mevzuatının tam olarak uygulanması sağlanırken, Türk sanayiinin de yeterli rekabet gücü kazanarak ülke için gerekli istihdam ve katma değeri sağlar şekilde gelişimini sürdürmesidir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun (RG:13.12.1994-22140)
- 98/10 sayılı Araştırma-Geliştirme (AR-GE) Yardımına İlişkin Tebliğ (RG:4.11.98-23513)
- 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun (Md.12) (RG:20.4.1990-20498)

- 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu
- 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında KHK (RG:18.6.1984-18435) (Düzeltilmesi var, RG:4.7.1984-18448 Mükerrer)
- 3003 sayılı Endüstriyel Mamulatin Maliyet ve Satış Fiyatlarının Tespiti Hakkında Kanun (Sanayi ve Ticaret Bakanlığı sorumluluğunda)
- Sınai Malların Maliyet ve Toptan Satış Fiyatlarının Kontrolü ve Değerlendirilmesi Hakkında Mevzuat (RG:9.4.1940-4580)
- FKS-78/2-18 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Tebliği (RG:28.3.1978-16242)
- FKS-80/1-1 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının sanayi mamulleri fiyatlarına beyan esası getiren Tebliği (RG:1.2.1980-16887)
- 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun (RG:18.1.85-18639)
- 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanunda Değişiklik Yapılmasına İlişkin 384 sayılı KHK (RG:3.11.1989-20331)
- 4059 ve 3274 sayılı Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunlar (RG:16.4.1986-19088)
- 95/7623 No.lu İhracat Rejimi Hakkında Bakanlar Kurulu Kararı (RG:6.1.1996-22515)
- İhracat Tüzüğü (RG:6.1.1996-22515)
- 96/8373 sayılı Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ile Türkiye Arasında Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunu Kuran Anlaşmanın Yetki Alanına Giren Ürünlerin Ticareti ile İlgili Anlaşmanın Onaylanmasına dair Karar (RG:1.8.1996-22714)

Yukarıda AB mevzuatına mütakabiliyet bakımından sıralanmış olan Türk Mevzuatı, fonksiyonel açıdan ele alındığında ise aşağıdaki gibi daha basit bir sıralama yapılabilmektedir:

- VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı
- Uzun Vadeli Gelişmenin (2001-2023) ve VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planının Temel Amaçları ve Stratejisi
- Yatırımlarda Devlet Yardımları Kararı
- KOBİ Yatırımlarında Devlet Yardımları Kararı
- İhracatta Devlet Yardımları
- 4054 sayılı Rekabet Kanunu
- 3624 sayılı KOSGEB Kanunu
- İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Mevzuat
- Dahilde İşleme Rejimi
- Hariçte İşleme Rejimi
- 4457 sayılı TURKAK Kanunu
- Gümrük Kanunu

Belirtilen bu mevzuatta, AB mevzuatındaki temel politika amaçlarıyla uyumlu bazı politika ve düzenlemeler yer almaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Çok sayıda ve karmaşık olan “Devlet Yardımları Mevzuatı” sade, anlaşılır ve uyumlu hale getirilecektir. Buna bağlı olarak yatırım teşvik sisteminin basitleştirilmesi ve daha etkin hale getirilmesi için mevcut mevzuatta gerekli değişiklikler en kısa sürede yapılacaktır.

AB sanayi Politikaları mevzuatında yer alan düzenlemelerin uyumlaştırılması, önümüzdeki dönemde söz konusu mevzuatın ilgili bütün kurumlarca incelenmesiyle gerçekleştirilebilecektir. Kamunun sanayideki rolünün yeniden tanımlanması, sanayinin rekabet edebilirliğinin artırılması, sınıai işbirliğinin ve fiziki olmayan rekabet faktörlerinin geliştirilmesi amaçlarını esas alan AB sanayi politikaları mevzuatının ilk sırasında yer alan 96/413/EC sayılı Konsey Kararı konusunda ilgili tüm kuruluşların işbirliği ile uyum çalışması yapılacaktır.

Demir-çelik sektörü ile ilgili olarak, teşebbüslerin fiyat listeleri ve satış şartlarını yayınlamaları, demir-çelik ürünlerinin ihracatında fiyatların Topluluk dışı fiyatlara göre ayarlanması ve fiyat indirimi gibi hususları kapsayan düzenlemelere ilişkin ülkemizdeki mevcut uygulamalar gözden geçirilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB tarafından asgari mevcut olması gereken kilit kurumlar olarak sıralanan özelleştirme ajansı, rekabet otoritesi, kalkınma ajansı (ihracat geliştirme dahil), KOBİ ajansı, ticaret odaları ve iş dünyasını temsil eden derneklerden (yatay ve sektörel) oluşan listede yer alan kurumların tamamının muadilleri Türkiye’de mevcuttur.

AB tarafından yerel düzey için örnek olarak listelenen bölgesel kalkınma ajansları ve iş geliştirme merkezlerine (“Euro Info Centers” dahil) karşılık ülkemizde Güneydoğu Anadolu Bölgesine hizmet veren GAP Bölge Kalkınma İdaresi, MEDA-1 uygulaması sırasında kurulan üç adet iş geliştirme merkezi ve “Euro Info Center”lar mevcuttur. Ulusal planlama kurumu olan DPT’nin de bölgesel planlama birimleri kurması gündeme alınmıştır.

Sektörle ilgili olarak Türkiye’nin hukuki bakımdan kurumsal bir eksiği bulunmamasına rağmen, bu hukukun uygulanmasında, sektördeki reel durumun uyumunun sağlanması için ilave kurumlara ya da bazı özel imkanların oluşturulmasına ihtiyaç hasıl olabilecektir. İç pazarın rekabetine uyum bakımından Türk sanayiinin AB sanayilerine göre bazı yapısal eksiklikleri, KOBİ ağırlıklı Türk sanayiinin entegre Ar-Ge kapasitelerinin olmayışı, Ar-Ge hizmetleri sektörü ile gelişmiş ticari bağlantılarının bulunmayışı, AB’nin fikri ve sınıai mülkiyetin korunmasına yönelik düzenlemelerinin etkin olarak uygulamaya geçmesi nedenleriyle, know-how transferini kolaylaştırıcı ve Ar-Ge hizmeti sunucuları ile ticari etkileşimi geliştirici katalizör kuruluşların oluşturulmasını gerekli kılacaktır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Türk sanayiinin AB düzenlemelerine uyumunun gerektirdiği tedbirler zaman içinde daha çok açıklık kazanacaktır. Ancak norm, standartlar ve tüm teknik mevzuata uyum konusunda bir taraftan mevzuat çalışmaları ve sanayi çevrelerinin AB düzenlemelerini öğrenmesi konularında hizmetlerin üretilmesi gerekirken, diğer yandan bu mevzuatın uygulanmasını temin edecek olan kalite altyapısının bir plan dahilinde geliştirilmesi gerekmektedir.

Sanayinin yapısal sorunları ile ilgili olarak, (i) işletmelerin rekabet ortamına uyumları (ii) iç pazara erişimlerinin kolaylaştırılması için AB teknik mevzuatına uyum ve işletme düzeyinde kalite yükseltme politikası uygulayabilmeleri (iii) AB çevre mevzuatına uyumun kolaylaştırılması için destek sağlanması gerekmektedir.

İşletmeleri destekleyici altyapıyı geliştirmek kapsamında: (i) teknolojik altyapının geliştirilmesi: sanayi sektörlerine metrolojik ve teknolojik destek sağlanması, teknoloji transferi ajansları oluşturulması, vb.; (ii) teknik altyapının güçlendirilmesi: belgelendirme kuruluşları ve iş geliştirme merkezleri vb.; (iii) sanayi geliştirme ajanslarına destek verilmesi; (iv) sanayi bölgelerinin oluşturulması ve (v) diğer muhtelif önlemlerin alınması gerekmektedir.

Türkiye’de kredi imkanlarının geliştirilmesi, risk sermayesi, proje bankacılığı ve garanti fonları ile KOBİ’ler için teknik yardım ve devlet destekleri de içeren özel finansman araçlarının oluşturulması gerekmektedir.

Türkiye'deki sanayi yapısını çeşitlendirmek ve güçlendirmek ve bu sürecin gerektireceği insan kaynaklarını hazırlayabilmek için çeşitli önlemler alınacaktır.

Yukarıda sayılan bütün hususları içeren ve Türk ve AB tarafları arasında "Türkiye için Avrupa Stratejisi" kapsamında geliştirilmiş olan "Sanayi Stratejisi" uygulamaya geçirilecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanabilmesi için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Bu konuda somut bilgiler uyum süreci içinde geliştirilebilecektir. Ancak Türkiye'nin üstlendiği AB sınıai mevzuatı ve bunları destekleyen ihtiyari standartlar konusunda uyuma yönelik, sektörü bilgilendirme çalışmalarının yapılması gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

AB sanayi politikaları mevzuatına uyuma yönelik yatırımlar ve sektörü bilgilendirme çalışmaları yapılacaktır.

Teknolojinin sektör tabanına yayılımını geliştirmek üzere "know-how" transferini kolaylaştırıcı ve Ar-Ge hizmeti sunucuları ile talep tarafını oluşturan sanayi arasında piyasa oluşturucu düzenlemenin gerçekleştirilmesi, ardından piyasadaki gelecek talebe bağlı olarak çeşitli ihtisas alanlarına yönelik hizmet kuruluşlarının ve "contracted research" organizasyonlarının geliştirilmesi gerekmektedir.

Kalite altyapısı alanında fizibilite çalışmaları yapılacak; ihtiyaç duyulan yatırımların tamamını kamu yatırımı olarak gerçekleştirmek yerine, sektör genelinin yararlanmasına açmak koşuluyla, yatırımların bir kısmının gerekli teşvik önlemleri devreye sokularak özel sektör tarafından yapılmasının sağlanması yerinde olacaktır.

III. Takvim

Sektörün genel olarak uyumu orta vadede tamamlanabilir. Teknik mevzuata uyum çalışması ve kalite altyapısı envanterini ve geliştirme planını ortaya çıkaracak fizibilite çalışmasına kısa vadede başlanmalıdır.

IV. Finansman

AB ajans ve programlarına katılımın finansmanı da dahil olmak üzere kamu kurumlarının kapasitelerinin geliştirilmesi ve sektöre yönelik eğitim ve bilgilendirme yatırımları için Türkiye tarafından sağlanacak kaynaklar yetersiz kalacağından Birlikten finansman sağlanması gerekmektedir.

Sektöre yapısal destek sağlamak üzere, kalite alt yapısı alanında etüt çalışmaları yapmak, yatırımlar için finansman katkısı sağlamak ve KOBİ'lere sağlanacak kredilerin koşullarını iyileştirmek için Topluluk kaynaklarına ihtiyaç olacaktır.

Sanayi sektörünün yeniden yapılanma, modernizasyon ve çevresel yatırım ihtiyaçları ile kamunun altyapıyı güçlendirici yatırım ihtiyaçları için büyük tutarlarda kredi imkanlarına gerek duyulacaktır.

4.17. Küçük ve Orta Boy İşletmeler (KOBİ'ler)

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de KOBİ'ler tüm işletmelerin yüzde 99,3'ünü oluşturmakta, yaratılan istihdamın yüzde 76,7'sini, yatırımların yüzde 26,5'ini, katma değer yüzde 38'ini, ihracatın yüzde 10'unu karşılamaktadır. İşletme sayısı ve istihdamda ulaşılan düzeye, ekonomiye olan katkı açısından da ulaşılabilirliği ve Gümrük birliği sürecinde rekabet gücünü çeken KOBİ'lere destek amacıyla, finansman, eğitim, danışmanlık, pazarlama, ihracat ve yüksek teknoloji kullanımı alanlarında destekler sağlanmaktadır. Ancak bu düzenlemelerde, AB'de yürürlükte olan "çerçeve ilke kararları" doğrultusunda hareket edilmektedir.

Ayrıca, KOBİ'lerin ekonomiye katkılarını artırmak ve rekabet kapasitelerini iyileştirmek amacıyla, 3624 sayılı Kanunla, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bağlı kuruluşu olan "Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB) kurulmuştur. KOSGEB-Avrupa Bilgi Merkezi aracılığıyla AB mevzuatı ve iş imkanları hakkında bilgi verilmiş, KOBİ-Net işletmeler arası bilgi ağı ile işbirliği imkanları yaratılmış, firmaların internet ve elektronik ticaret ile tanışmaları sağlanmıştır.

Yüksek gelişme potansiyeline sahip olmasına rağmen finansman yetersizliği nedeniyle atılım yapamayan KOBİ' lere ortaklık bazında iştirakte bulunarak finansal destek sağlamak amacıyla KOBİ Yatırım A.Ş. kurulmuştur. KOBİ'lerin, sermaye piyasası ve mali piyasalarla düzenli çalışan bir ortamda, modern finansman araçları ve kurumları ile desteklenmesinin sağlanması ve kredi garanti fonu, risk sermayesi, finansman yatırım ortaklığı, gayrimenkul yatırım ortaklığı gibi finansman sağlama uygulamalarının yaygınlaştırılması için çalışmalar sürdürülmektedir. KOBİ'lerin Türkiye Halk Bankası A.Ş.'den kullandıkları kredilere teminat vermek üzere Kredi Garanti Fonu kurulmuştur.

Küçük sanatkar ve orta boy sanayicinin modern işyerlerine kavuşması, teknolojik gelişmelerden yararlanarak orta ölçekli sanayiye geçişinin kolaylaştırılması ve mesleki eğitim verilmesi amacıyla Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca küçük sanayi siteleri kurulması desteklenmekte ve küçük sanayi sitesi yapı kooperatiflerine düşük faizli ve uzun vadeli kredi verilmektedir. 2000 yılı itibarıyla hizmete açılan 318 küçük sanayi sitesinde yer alan 74.377 işyerinde 459.644 kişiye istihdam imkanı sağlanmıştır. Bu sanayi sitelerinin 105 adedinde çıraklık okulu, 136 adedinde ise eğitim merkezi bulunmaktadır.

Bugün tipik Türk KOBİ'leri Avrupa KOBİ'lerine göre çok daha düşük idari ve teknolojik düzeyde olup, büyük bir finansman sıkıntısına maruz kalarak ve ülke genelindeki bilgiye erişim, kalite altyapısı, ekonomik istikrar, hukuki ve kurumsal unsurlarıyla daha dezavantajlı bir iş atmosferinde çalışmak durumundadır.

1996 yılından beri AB işletmeleri ile aynı pazarda faaliyet göstermek durumunda olan Türk KOBİ'lerinin karşısına Gümrük birliğinden kaynaklanan bazı faktörler de haksız rekabet unsuru olarak çıkmıştır. Bu unsurlar esas itibarıyla Avrupa Birliğinde bölgesel gelişme farklılıklarını azaltmak, altyapıyı geliştirmek, çevre problemlerini çözmek, Ar-Ge kapasitelerini geliştirmek, istihdam yaratmak ya da bazı sektörel sorunları çözmek için kullanılan bazı ekonomik ve sosyal fonlar olup, AB menşeli ürünlerin Ar-Ge, çevre, sabit sermaye ve istihdam maliyetlerini azaltmaktadır. Buna karşılık, aynı pazarda, aynı koşullar altında talep aramak durumunda olan Türkiye menşeli ürünler bu fonlardan yararlanamamaktadır. Buna ilave olarak, AB pazarlarında satılacak Türk menşeli ürünlerin, AB sınıai mevzuatına uyumlu ve gerekli belgelendirmeye sahip olmaları da gerekmektedir.

Gümrük Birliğinin etkileri karşısında KOBİ'lerin yapısal uyumunu desteklemeye yönelik önlem olarak "KOBİ Eylem Planı Çerçevesi" geliştirilmiştir. Ancak AB'den gerekli yardımın sağlanamaması ve ulusal finansman imkanlarının bulunamaması nedeniyle bu alanda ciddi bir çalışma gerçekleştirilememiştir. Örneğin, halihazırda gümrük birliği alanında ürünlerin serbest dolaşımını temin eden CE işaretinin kullanımı bile Türk KOBİ'lerinde çok yetersiz düzeyde kalmaktadır.

1998 yılında, "Türkiye için Avrupa Stratejisi" kapsamında geliştirilen "Sanayi Stratejisi", Türk KOBİ'lerinin yapısal uyum ihtiyaçlarına yönelik doğru bir yaklaşımı temsil etmişse de, bu çalışmanın uygulama aşamasına geçilmemiştir.

Türkiye'nin halihazırda tarım sektöründe görünen kırsal alan nüfusu AB ülkelerinkine kıyaslandığında çok yüksek durumdadır. Bu oranın gelişmiş ülkeler normallerine yaklaşması trendi içinde, kırsal nüfus azalarak kentsel nüfus artacaktır. Bu durumda ortaya çıkacak istihdam ihtiyacı nedeniyle Türkiye için KOBİ sektörünün desteklenmesi kaçınılmaz bir kalkınma politikası seçeneğini oluşturmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

TAIEX tarafından verilen fakat sorumlu kuruluşlarca değerlendirilmeye alınmayan AB Müktesebatı listesi;

- 81/428/EEC: Ticaret ve Dağıtım Komitesi kurulmasına ilişkin 20 Mayıs 1981 tarihli Komisyon Kararı.
- 98/215/EC: Kooperatifler, karşılıklı yardım kuruluşları, dernekler ve vakıflarla (CMAF) için danışma komitesi kurulması ile ilgili 13 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı (Avrupa Ekonomik Anlaşması ile uyumlu)

c) Sorumlu kuruluş

3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun ile ilgili düzenlemeler KOSGEB tarafından gerçekleştirilecektir.

84/383/EEC, 87/182/EEC ve 94/217/EC sayılı Konsey Kararlarının Türk mevzuatındaki karşılıkları söz konusu kredi ve yardımların kullanılmasında aracı olacak kuruluş veya kuruluşlar tarafından hazırlanacaktır.

97/15/EC sayılı Konsey Kararında belirtilen KOBİ'lere yönelik Birlik hedeflerinin gerçekleştirilmesine yönelik kararlara ilişkin olarak, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, KOSGEB, Türkiye Halk Bankası A.Ş., Türkiye Kalkınma Bankası, Eximbank ve TÜBİTAK uygulamalarına ilişkin mevzuat gözden geçirilecektir.

Sektörle ilgili Sorumlu kuruluşlar, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB), Turizm Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, DPT Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığıdır. Ancak bazı ihtisas alanları itibarıyla başka kuruluş, dernek ve vakıfların da sektörün yapısal yönleriyle ilişkisinden bahsedilebilir.

d) Nihai hedef

İlgili AB mevzuatının tam olarak üstlenilmesi ve Türk KOBİ sektörünün iç pazar koşullarına uyumunun sağlanarak ülke gerçeklerine uygun şekilde gelişmesinin temin edilmesidir. "Dördüncü İşletmeler ve Girişimcilik için Çok Yıllı Programı (2001-2005)"na, Türkiye'nin tam katılımının sağlanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 99/12474 sayılı Küçük ve Orta Boy İşletmelerin Yatırımlarında Devlet Yardımları Hakkında Bakanlar Kurulu Kararı
- 355 sayılı Turizm Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (Kısım V: Turizm Konseyi ili ilgili)
- Turizm Şurası Yönetmeliği (RG: 13.10.98 – 23492)
- Turizm Yatırım ve İşletmelerinin Nitelikleri Yönetmeliği (RG:14.10.93-21728)
- 2634 sayılı Turizm Teşvik Kanunu
- 355 sayılı Turizm Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (Mad. 9b)
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu (RG:16.3.82-17835)
- 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun (RG:20.4.1990-20498)
- KOSGEB Başkanlık Oluru (10.4.1991-23.4.1991)
- Yurtdışındaki İş Toplantılarına İmalat Sanayii Sektöründeki KOBİ'lerin Katılımına İlişkin KOSGEB İcra Komitesi Kararı
- Yurtdışındaki Fuarlara İmalat Sanayii Sektöründeki KOBİ'lerin Katılımına İlişkin KOSGEB İcra Komitesi Kararı
- Avrupa Ortaklığı (Europartneriat) ve Akdeniz Ortaklığı (Medpartneriat) Toplantılarına İmalat Sanayii Sektöründeki KOBİ'lerin Katılımına İlişkin KOSGEB Yıllık Programları

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB mevzuatında yer alan düzenlemelerle ilgili gerekli mevzuat uyumu ilgili kurum ve kuruluşlarca yapılacaktır.

“Dördüncü İşletmeler ve Girişimcilik için Çok Yıllı Program (2001-2005)”a Türkiye’nin katılımı, Türk KOBİ’lerinin AB çalışmalarına katılmalarını sağlayarak AB pazarında rekabet güçlerini artırmada yardımcı olacaktır. Türkiye KOBİ politikaları ile büyük ölçüde paralellik gösteren söz konusu mevzuat kapsamında yapılacak uyum çalışmaları sonucunda Avrupa Birliği düzeyinde ulaşılmaları öngörülen hedeflerin gerçekleştirilmesi kısa zamanda mümkün olabilecektir.

Birlik mevzuatında yer alan KOBİ destek enstrümanları hakkındaki düzenlemeler, söz konusu programlara katılması halinde sorumluluğu üstlenecek kuruluş tarafından hazırlanacaktır. Yatırımları desteklemek için hazırlanan 84/383/EEC ve 87/182/EEC sayılı, KOBİ’lere faiz sübvansiyonları sağlanması için hazırlanan 94/217/EC sayılı Konsey Kararlarının Türk mevzuatında karşılığı bulunmamakla birlikte söz konusu programlara katılması ve AB desteği sağlanması halinde sorumluluğu üstlenecek kuruluş tarafından mevzuattaki boşluklar doldurulacaktır.

Ana ve yan sanayide karşılıklı fayda ve güven unsurunu tesis eden, aralarındaki ilişkilerin uzun dönemli ve iş birliğine dayalı olmasını sağlayan, ana ve yan sanayiini bir bütün olarak daha rekabetçi kılmayı amaçlayan mevzuat düzenlemesi yapılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

AB tarafınca örnek olarak sıralanan asgari kurumlar bakımından ülkemizde bir eksiklik görülmemektedir. Ancak AB mevzuatının uygulanabilmesi ile Türk KOBİ’lerinin iç pazar koşullarına uyumlarının gerçekleştirilmesi için ilave kurumsal kapasitelerin oluşturulmasını gerektirebilecektir.

Türk KOBİ’lerinin finansman darboğazını gidermek için KOBİ finansmanı sahasındaki kurumların kapasitelerini artırmak ve henüz uygulanmayan finansman yöntemlerini uygulamak için yeni kurumları oluşturmak gerekecektir. Yeniden yapılanma ya da embriyo şirketi büyütmeye yatırımlarına hisse finansmanı sağlanmasını yönlendirecek, yönetim desteğini sermaye finansmanı ile birlikte sağlayacak özel kuruluşlar geliştirilecektir. PHARE kapsamında aday MDA ülkeleri için geliştirilen KOBİ Finansman Düzenlemesinin Türkiye için de geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Türk KOBİ’lerinin teknolojik düzeylerinin yükseltilmesi için ülkedeki hizmet sunma kabiliyetleri ile yararlanıcılar arasında piyasa oluşturucu bir köprü kuruluşun tesisi amacıyla bir proje oluşturulmuş olup, bu projenin hayata geçirilmesiyle KOBİ’lere gerekli destekleri veren hizmet sektörlerinin gelişmesi için ilk momentum sağlanacaktır.

Küçük sanayi sitelerinde, işletmelerinin ortak iş operasyonları yapabilme kapasiteleri geliştirilmelidir. Bu alanda İtalya’da görülen uygulamaların Türkiye’ye kazandırılmasına çalışılmalıdır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Ülkemizde KOBİ’lerin kredi talepleri başta Türkiye Halk Bankası A.Ş. olmak üzere Eximbank ve Türkiye Kalkınma Bankası tarafından sağlanmaktadır. KOBİ’lerin kredi imkanlarının dar olduğu ve tüm banka kredileri içindeki paylarının yüzde 5 düzeyinde kaldığı, bu nedenle kredi imkanlarının artırılmasına yönelik çalışmaların yapılması gereği Kalkınma Planlarında ve Yıllık Programlarda belirtilmiştir. Risk sermayesi sisteminin gelişmesini sağlayacak düzenlemelerin yapılması da 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı ile karara bağlanmıştır. KOBİ Yatırım A.Ş., ve KOBİ Yatırımlarına Ortaklık Şirketleri önümüzdeki dönemde hayata geçirilmesi düşünülen risk sermayesi oluşumlarıdır.

KOBİ kredilerinde kredi geri dönüşlerinin gerçekleşmesindeki gecikmelerin ve ödenmeyen kredi borçlarının oluşmasının önlenmesi için düşük faizli, ödemesiz dönemli ve geniş ödeme planlı kredilerin kullanılmasına devam edilecek, kredi koşulları iyileştirilecektir. Bankacılık sisteminin toplam kredi hacminde KOBİ’lerin payının artırılması için gerekli imkanlar sağlanacaktır. Ayrıca KOBİ’lerin sermaye piyasasında menkul kıymet ihraç edebilmelerini sağlayacak mevzuat düzenlemesi de gerçekleştirilecektir. Finansman yatırım ortaklığı, gayrimenkul yatırım ortaklığı gibi finansman sağlama uygulamaları da yaygınlaştırılacaktır. Kredi müracaatlarında yaşanan teminat sorununun aşılması için Türkiye Halk Bankası A.Ş. ortaklığı ile Kredi Garanti Fonu kurulmuş ve Fon, KOBİ’lere toplam 10,3 trilyon TL’lik kredi garanti desteği sağlamıştır. Önümüzdeki dönemde Fon Sisteminin güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması gerekmektedir.

Konsey kararları ile aynı doğrultuda olmak üzere, KOBİ’lerin daha iyi bilgilendirme ve işbirliği imkanlarından yararlanmaları ve bu yolla uluslararasılaşma yönünde adımlar atılmasının sağlanması amacıyla bilgilendirme birimlerinin kurulması, KOBİ’lere yönelik eylem planlarının hazırlanması, işletmeler arası işbirliği imkanları yaratılması ve işbirliği oluşturulmasına 7. Beş Yıllık Kalkınma Planı Döneminde devam edilmiştir. Küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerine KOSGEB bünyesinde kurulan KOBİ-Net ve Avrupa Bilgi Merkezi aracılığıyla söz konusu hizmetler verilmektedir. KOSGEB mevzuatı, AB ile

entegrasyon sonrası yüklenilecek görevlerin uygulanmasını ve hizmetlerin hedef kitleye ulaşmasını kolaylaştıracak şekilde düzenlenecektir. KOBİ'lere hizmet veren kuruluşların koordinasyon içinde çalışmalarının sağlanması ve bu kuruluşların tamamının katılımıyla hazırlanacak KOBİ eylem planlarının hayata geçirilmesi sağlanacaktır. KOBİ'lerle ilgili politikaların koordinasyonu tek bir merkezden yönetilmeye çalışılacaktır.

KOBİ'lerin AR-GE, inovasyon, eğitim ve danışmanlık hizmetlerine ulaşmalarına, dolayısıyla rekabet güçlerini artırmalarına destek olacak hizmetlerin sağlanmasına ve bu hizmetleri veren oluşumların kapasitelerinin artırılmasına önem verilecektir. Bu şekilde rekabet edebilirliklerinin artırılması sağlanacaktır.

Genç girişimcileri, kadın girişimcileri, esnaf ve sanatkarı destekleyecek programlara ağırlık verilecek, toplam kredi hacminde bu gruplara ayrılan payın ve limitlerin artırılması yönünde çalışmalar yapılacaktır.

Avrupa Birliği'nin aşağıda sıralanan faaliyet ve düzenlemelerine Türkiye'nin katılımının sağlanması gerekmektedir:

- Dördüncü İşletmeler ve Girişimcilik için Çok Yıllı Programı (2001-2005)
- KOBİ'ler için Entegre Programı
- "European Observatory for SME's" benzeri sektör ve alan araştırmaları
- Avrupa Yatırım Fonu(EIF)' nun kredi kefalet mekanizmaları
- JOPP ve JEV gibi AB-MDAÜ joint-venture araçları
- AB-MDAÜ Ortak Yatırım Ajansları
- Business Support Programme
- Access to Finance Programme,(4. KOBİ Çok Yıllı Program kapsamında)
- Kalite güvence sistemlerini geliştirmeye yönelik PRAQ ve ECAA's programları
- E-commerce ve e-Europa Initiative programları
- MDAÜ'lere açık olan twinning mekanizması
- Merkezi Selanik'te bulunan CEDEFOP (Avrupa Mesleki Eğitim Geliştirme Merkezi) Ajansı çalışmaları
- Torino Eğiti Vakfı çalışmaları
- KOBİ'lerinin Ar-Ge çalışmalarının desteklenmesi amacıyla halen hazırlanmakta olan (2002-2005) AB 6. Çerçeve Programı

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeni oluşacak olan kuruluşların ihtiyacına göre belirlenecektir.

e) Gerekli yatırımlar

Birincil öncelikli olarak:

- KOBİ finansmanı alanında yeni tür kuruluşların oluşturulması da dahil kapasite artırımı,
- KOBİ'lere teknoloji transferi ve endüstriyel problem çözümü alanında destek verecek ulusal teknoloji transfer hizmet merkezleri ağı kuran, sahasında piyasa oluşturucu kuruluşun (GEBZE-KOBİ'lere Teknolojik Destek Projesi) hayata geçirilmesi,
- KOBİ'lerin teknik mevzuat uyumunun (eğitim-tanıtım) desteklenmesi ve çalışmalara Yeni Yaklaşım direktiflerine uyum ve CE işaretinin kullanımı konusunda öncelikli olarak başlanması,

konularına imkan sağlanmalıdır.

KOBİ'lere yönelik çeşitli ihtiyaçları da kategorik olarak içeren, "Türkiye için Avrupa Stratejisi" kapsamında çalışılmış olan "Sanayi Stratejisi" uygulamaya geçirilmelidir.

III. Takvim

Kısa vadede yukarıdaki birincil öncelikli yatırım konularına ağırlık verilmeli, orta vadede "Sanayi Stratejisi" ve sayılan diğer bütün ihtiyaçlar ele alınmalıdır.

IV. Finansman

Söz konusu düzenlemelerin gerçekleştirilmesinde ortaya çıkacak harcamaların kuruluşlar tarafından ortaya konacak uyum programlarının değerlendirilmesinden sonra belirlenmesinin daha uygun olacağı düşünülmektedir. KOBİ'ler için uygun çalışma ortamı yaratılmasını amaçlayan 97/15/EC sayılı Konsey Kararı çerçevesinde KOBİ'ler için 3. Çok Yıllık Program ile 1997-2000 yıllarını kapsayan dönem için 127 milyon Euro'luk kaynak ayrılmıştır. Türk tarafının uyum sürecini de kapsayacak 4. Çok Yıllık Programın hazırlanmasında ne ölçüde bir kaynağın söz konusu işlemler için ayrıldığına Türk tarafına bildirilmesi, çalışma maliyetinin yıllara yayılmasına yönelik programın oluşturulmasında yardımcı olacaktır.

Türkiye'de mevcut mali kısıtlamalar altında ve AB'den de eski mali yardım unsurlarından farklı olarak gerçek anlamda bir "katılım öncesi mali yardımı" sağlanmadığı koşullarda KOBİ'lere gerekli desteği sağlama imkanı bulunmamaktadır. Ancak bu koşullar altında bile Türkiye'nin ihtiyaçları hakkında bir fikir vermek bakımından yukarıdaki birinci öncelikli yatırımların mevcut finansman imkanları çerçevesinde;

- KOBİ Finansmanı alanında kapasite artırımı için 50 milyon Euro,
- KOBİ'lere teknolojik destek imkanı oluşturulması için 50 milyon Euro,
- KOBİ'lerde Yeni Yaklaşım direktiflerine uyum ve CE işaretinin kullanılması imkanı oluşturulması için başlangıçta 15 milyon Euro,
- KOBİ'lerde diğer teknik mevzuata uyum imkanı oluşturulması için başlangıçta 15 milyon Euro,

olarak bütçelenmesi uygun olacaktır.

"Sanayi Stratejisi"nin KOBİ'lere yönelik unsurları itibarıyla genel olarak uygulamaya geçirilmesi için ise, başlangıçta en az 300 milyon Euro kadar hibe ve 3 milyar Euro kadar kredi finansmanı ile acil önlem geliştirmeyi düşünmek ve gelecek yıllarda imkanlar ölçüsünde bunu genişletmek uygun olacaktır.

4.18. Bilim ve Araştırma

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de bilim ve araştırma faaliyetleri ağırlıklı olarak üniversiteler ve kamu araştırma kuruluşları tarafından yürütülmektedir. Bu alanda özel sektörün faaliyetleri sınırlıdır. Bilimsel ve teknolojik araştırma faaliyetleri ile sanayi arasında işbirliğine yönelik çalışmalar başlatılmış bulunmakla beraber henüz istenen seviyeye ulaştırılamamıştır. Teknoloji kazanımı halen büyük oranda teknoloji transferi yoluyla olmaktadır.

Bilim ve Teknoloji alanında en üst organ Bilim ve Teknoloji Yüksek Kuruludur. Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Başbakanın başkanlığında Bakanlar, Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu Başkanı ile bir yardımcısı, Yüksek Öğrenim Kurumu Başkanı, Devlet Planlama Teşkilatı ile Dış Ticaret ve Hazine Müsteşarlıkları Müsteşarları, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Başkanı, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürü ve Türkiye Ticaret, Sanayi ve Deniz Ticaret Odaları ve Ticaret Borsaları Birliği başkanından oluşmaktadır.

Bilim ve Teknoloji politikalarının yürütülmesi ve organizasyonu alanında en önemli kuruluşlardan birisi Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumudur (TÜBİTAK). Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı (TTGV), 1999 yılından itibaren endüstriyel teknoloji projelerini yürütmektedir.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bağlı kuruluşu Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB), küçük ve orta ölçekli işletmelerin (KOBİ) ekonomideki etkinliğini ve rekabet edebilirliklerini geliştirme doğrultusunda, KOBİ'lerin teknolojik kapasitelerini arttırmalarını desteklemektedir. Üniversitelerle işbirliği içinde proje desteği, teknoloji yönetim danışmanlığı ve AR-GE desteği sağlayan yedi teknoloji geliştirme merkezi kurulmuştur.

VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında, GSYİH'dan AR-GE'ye ayrılan pay ve on bin iktisaden faal işgücüne düşen araştırmacı sayısında AB ortalamasına ulaşmak temel hedef olarak belirtilmiştir. Türkiye'nin bu hedefe ulaşmasında AB ile AR-GE işbirliği büyük önem taşımaktadır. AB'nin uygulayacağı ve gelecekteki Çerçeve Programlarda ilgili kurum ve kuruluşları bilgilendirme ve yönlendirme görevi TÜBİTAK'a aittir. KOBİ'lerin bu tür programlara katılmasını sağlamak ve koordine etmek ise KOSGEB'in görevidir.

VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında (2001-2005), bir bilgi toplumu yaratmak amacıyla, 2005 yılı itibarıyla bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerine GSYİH'dan ayrılan payın yüzde 1,5 ve iktisaden faal işgücüne düşen toplam tam zaman eşdeğer araştırmacı sayısının 20'ye çıkarılması planlanmıştır.

Ulusal Enformasyon Altyapısı Ana Planı, Ulaştırma Bakanlığı sorumluluk ve koordinatörlüğünde TÜBİTAK-BİLTEN TUENA proje grubunca hazırlanarak 20 Aralık 1999 tarihinde Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu'na sunulmuştur.

Moleküler Biyoloji, Gen Mühendisliği ve Biyoteknoloji alanında izlenecek ulusal politikanın belirlenmesine yönelik hazırlık çalışmaları TÜBİTAK bünyesinde kurulmuş olan Biyoteknoloji Komitesi tarafından yürütülmekte olup en kısa zamanda daha geniş katılımlı bir çalışma grubu oluşturulacaktır. 1999 yılında yaşanan Marmara depreminin ardından bir "Ulusal Deprem Konseyi" kurulmuştur. Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı (TTGV) tarafından 1991 yılında başlatılan Teknoloji Geliştirme Projesini, 1999 yılında Sanayi Teknolojisi Projesi izlemiştir.

AB mevzuatına uyum çerçevesinde 4457 sayılı Türk Akreditasyon Kurumunun Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun 27.10.1999 tarihinde çıkarılmıştır. Bu Kanun, laboratuvar, belgelendirme ve muayene hizmetlerini yürütecek yurt içi ve yurt dışındaki kuruluşları akredite etmek, bu kuruluşların belirlenen ulusal ve uluslararası standartlara göre faaliyetlerde bulunmalarını ve bu suretle ürün/hizmet, sistem, personel ve laboratuvar belgelerinin ulusal ve uluslararası alanda kabulünü temin etmek amacını taşımaktadır.

Ayrıca, 544 sayılı KHK ile Türk Patent Enstitüsü, 551 sayılı KHK ile Patent Hakları, 554 sayılı KHK ile Endüstriyel Tasarımlar, 555 sayılı KHK ile Coğrafi İşaretler, 556 sayılı KHK ile Markalar koruma altına alınmıştır. Patent, Faydalı Model Belgesi ve Endüstriyel Tasarım Tescilli Harcamalarının Desteklenmesine İlişkin Tebliğ yayımlanmıştır.

Hükümetimiz AB çerçevesinde başlatılan ve yürütülmekte olan E-Avrupa girişimini desteklemekte ve bu girişime katkıda bulunmak istemektedir. Türkiye'de Bilgi Toplumu oluşturmak amacıyla E-Türkiye girişimini başlatıp, yönlendirmeyi ve Avrupa Birliği'ndeki çalışmalarla eşgüdümü sağlayacak bir kurumsal yapıyı, ilgili özel sektör, akademik çevreler, sivil toplum örgütleri ve diğer ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği halinde oluşturmayı hedeflemektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu, TÜBİTAK, TÜBA, YÖK, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve bağlı kuruluşu KOSGEB, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Çevre Bakanlığı, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu, Denizcilik Müsteşarlığı, Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türk Mevzuatındaki genel durum; Anayasa, Uluslararası Anlaşmalar, Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kararları, İlgili Kurumlar Mevzuatı, Kalkınma Plan ve Programlarında yer alan Bilim, Araştırma ve Teknolojiye ilişkin ilkeler yoluyla açıklanabilir. Uygulamayı yönlendirmek ise Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu (BTYK) kararlarına ilişkin genelgelere, yıllık programlara, ilgili kurumlarca hazırlanan tebliğlere, yönetim kurulu ve/veya bilim kurulu kararlarına bırakılmıştır..

Sekreteryaya görevini TÜBİTAK'ın yürütmekte olduğu, BTYK'nın kuruluşunu sağlayan 77 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ve bu Kurulun görevleri, çalışma usul ve esasları hakkındaki yönetmelik, Türk Bilim ve Teknoloji sistemi ile politikalarının güncel belirleyici mevzuatıdır. Kurul, Uluslararası ortak araştırma projelerinde Türkiye'nin yer alabilmesi için gerekli fon desteğinin sağlanması ve yol gösterici ek mekanizmalar geliştirilmesi, AB Çerçeve Programlarında odak kuruluş olarak TÜBİTAK'ın görevlendirilmesi kararını (madde: 97/18) almıştır. 1999'da konunun finansman boyutunu çözmek üzere, 2001 mali yılından başlayarak AB Çerçeve Programı kapsamındaki projelere katılım için her yıl TÜBİTAK bütçesine gerekli ödeneğin konması hususunda ilave karar alınmıştır.

VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında, 1216 numaralı paragrafda yer alan "AB ile teknolojik işbirliği imkanları azami ölçüde değerlendirilecektir" cümlesi bağlayıcı bir hükümdür. Esasen bir önceki VII. Planın 2000 Yılı Uygulama Programında, Avrupa Birliği'nin Bilim ve Teknoloji Çerçeve Programlarına Türkiye'nin daha etkin katılımına ilişkin çalışmaların hızlandırılması konusunda TÜBİTAK Sorumlu kuruluş kılınmıştır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Anayasanın 90.maddesine göre Çerçeve Programlarına ilişkin yapılacak anlaşmanın kanunlaşması gerekmektedir. Bu nedenle AB ile böyle bir anlaşmanın ön görüşmelerine başlanarak alt yapı hazırlanacak, gerekli aşamalardan hızla geçirilerek, anlaşma yasalaştırılmak üzere TBMM'ye sevk edilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

TÜBİTAK gerekli kurumsal alt yapısını kendi içinde hazırlayacak, ilgili diğer kuruluşlarla işbirliği halinde programların uygulanmasında hızı ve esnekliği sağlayacaktır. AB ile yapılacak anlaşmada Çerçeve Programlarının ayrı bir parçası olan EURATOM'a ilişkin anlaşmaya da Türkiye'nin dahil edilmesi halinde, TAEK'in de kendi içinde kurumsal düzenlemeye gitmesi gerekebilecektir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Çerçeve Programda yer alan spesifik programlara ilişkin Türk araştırma ve yüksek öğretim kurumları ile özel sektör kuruluşlarına eğitim ve tanıtım seminerleri düzenlenmesi.

Türkiye'nin Avrupa Birliği Daimi Temsilciliği nezdinde bilimsel ve teknolojik gelişmeleri izlemek ve bilim-teknoloji politikaları konusunda uyumu koordine etmek için bir bilimsel atışe bulundurulması.

Çerçeve Programların uygulanmasına ilişkin TÜBİTAK içerisinde oluşturulacak birimin personel ihtiyacının karşılanması.

e) Gerekli yatırımlar

1998 yılı ve AB 5. Çerçeve Programı bütçesi temel alınarak yapılan hesaplamada AB Çerçeve Programlarına tam katılım için Türkiye'nin yapacağı katkı payının 327 milyon Euro olduğu hesaplanmıştır. 2002 yılı Türkiye ve AB tahmini rakamlarına göre ise, 6. Çerçeve Programına katkı payı, programın bütçesindeki artışa bağlı olarak (15-18 milyar Euro), bu payın 489-587 milyon Euro arasında değişeceği tahmin edilmektedir.

III. Takvim

Kısa vade

31 Aralık 2001 tarihine kadar, mevcut durumda 5. Çerçeve Programa (1998-2002) olabildiğince çok sayıda proje ile katılımın yolları aranacak AB ile alt düzeyde görüşmeler artırılacaktır.

AB'nin 5'inci Araştırma ve Teknolojik Gelişme Programı kapsamında Bilgi Toplumu Teknolojisi (IST) Programına, Avrupa Komisyonu Bilgi Toplumu Genel Direktörlüğü ile TÜBİTAK arasında imzalanan bir sözleşme çerçevesinde "proje bazında" katılım sağlanacaktır.

Orta vade

Çerçeve Programlarına yönelik Ortaklık Anlaşması'nın yapılması ile beraber, Türkiye 6. Çerçeve Programına (2002-2006) tam katılımı planlamaktadır. Türkiye'nin proje başvuru kapasitesinin yetersizliği de dikkate alınarak, 6. Çerçeve Programına kadar olabilecek süre boşluğunda Türkiye'nin finansal iştirakte bulunmaksızın 5. Çerçeve Programına deneme mahiyetinde de olsa tam katılımının yolları aranacaktır.

IV. Finansman

AB müktesebatına uyum ve ilgili uygulamaları finanse etmek için 17 milyon Euro kaynağa ihtiyaç olacaktır.

Çerçeve Programlara katılım ise, 1998 yılı verileri ve AB 5. Çerçeve Programı bütçesi temel alınır, 5. Çerçeve Programı için 327 milyon Euro, 2002 yılı Türkiye ve AB tahmini rakamlarına göre 6. Çerçeve Programı için 489-587 milyon Euro kaynak ihtiyacı oluşacaktır.

4.19. Eğitim, Staj ve Gençlik

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

1999-2000 öğretim yılında okulöncesi kurumlarında 252 bin öğrenci ve 15,678 öğretmen, ilköğretim ve ortaöğretim kurumunda toplam 12,5 milyon öğrenci, 484 bin öğretmen bulunmaktadır. Ayrıca, 1999-2000 öğretim yılında, 330 çıraklık eğitim merkezinde 251 bin çırak eğitim görmüş, 6,531 yaygın eğitim kurumunda ise değişik tür ve nitelikte her yaş grubundan yaklaşık 3 milyon kişiye çıraklık eğitim hizmeti verilmiştir. Yaygın eğitim kurumlarında 48,506 öğretmen görev yapmıştır.

İlköğretim ve ortaöğretim seviyesinde okullaşma oranları AB ülkelerinde ortalama yüzde 100'e ulaşmış olduğu halde, bu oran 1999-2000 öğretim yılı itibarıyla ülkemizde ilköğretimde yüzde 97,6, ortaöğretimde ise yüzde 59,4'dur. Yükseköğretimdeki okullaşma oranı, AB ülkelerinde ortalama yüzde 43 iken bu oran ülkemiz için yüzde 29 seviyesindedir. Toplumun eğitim düzeyinin yükseltilmesi amacıyla 1997 yılında çıkarılan 4306 sayılı Yasa ile zorunlu ilköğretimin süresi beş yıldan sekiz yıla çıkarılarak ilköğretimdeki okullaşma oranında önemli bir artış sağlanmıştır. VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı dönemi sonunda ilköğretimde okullaşma oranı yüzde 100 olarak hedeflenmiştir.

Toplam eğitim harcamalarının GSMH'ya oranı AB ülkeleri için ortalama yüzde 5, OECD ülkeleri için ise ortalama yüzde 6 düzeyindedir. Toplam kamu eğitim harcamalarının GSMH'ya oranı Türkiye için 1999 yılı itibarıyla yüzde 3,9 dur.

Mesleki ve teknik eğitimin ortaöğretim seviyesinde ağırlıklı olarak yeniden yapılandırılması ilkesi çerçevesinde, gerekli çalışmalar başlatılmıştır. Mesleki ve teknik eğitim kurumlarındaki mevcut kapasiteden azami ölçüde yararlanılması için başlatılan 'Tam Gün Tam Yıl Eğitim' uygulaması ile 1999-2000 öğretim yılında mesleki ve teknik okullar ile çıraklık ve halk eğitim merkezlerinde toplam 295,785 öğrenciye eğitim olanağı sağlanmıştır.

1999-2000 öğretim yılında yükseköğretimde toplam öğretim elemanı sayısı 64.901'dir. Lisans düzeyindeki örgün öğretim programlarında ülkemizde bir öğretim üyesi başına 32 öğrenci düşerken, AB ülkelerinde 15 öğrenci düşmektedir.

Üniversitelerimizde AB programları ile ilgili 13 araştırma ve uygulama birimi bulunmaktadır. Bugüne kadar 13,005 öğrenciye AB ile ilgili konularda eğitim verilmiştir.

Yükseköğretimde, öğrencilerin alacakları dersler için kredilerin belirlenmesi ve ortak bir not verme sisteminin uygulanması amacıyla AB tarafından Avrupa Kredi Transfer Sistemi (European Credit Transfer System – ECTS) geliştirilmiştir. Yükseköğretim Kurulu, ECTS'i açıklayan bir kitapçık hazırlamıştır. Konuyla ilgili olarak Ocak 2001 içerisinde yükseköğretim kurumlarımızla bir toplantı yapılacaktır.

Yükseköğretim Kurulu, 1997 yılında yapmış olduğu bir pilot çalışmayla, yükseköğretim kurumlarımız için bir akademik değerlendirme modelini denemiştir. Öğretimin değerlendirilmesi sonucunda, üniversite içerisinde bir iç denetim mekanizmasının olmaması durumunda, dış bir kurum tarafından değerlendirme yapılmasının fazla yararlı olamayacağı sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda, öğrencilerin almış oldukları dersleri değerlendirmelerinde kullanılacak bir kılavuz hazırlanarak yükseköğretim kurumlarımıza dağıtılmıştır. Araştırmanın değerlendirilmesinin 2001 yılında uygulanması için çalışmalar sürdürülmektedir.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı İŞKUR genel olarak işgücü yetiştirme kursları, iş kurma eğitimi (girişimcilik) ve iş kurma danışmanlığı hizmeti, ismarlama eğitim programı (quick start), toplum yararına çalışma programı, iş ve meslek danışmanlığı hizmetleri vermektedir.

İŞKUR'un koordinatörlüğünde 1993 yılında başlatılan ve 2000 yılı sonunda tamamlanacak olan Dünya Bankası kredili "İstihdam ve Eğitim Projesi" çerçevesinde kapsama alınan 250 mesleğin standardı belirlenmiş, sınav ve sertifikasyon sisteminin kurulması kapsamında 176 meslekte sınav soru bankaları kurulmuştur. Proje uyarınca illerde Yerel Çalışma Konseyleri, merkezde de Ulusal Çalışma Konseyi kurulmuş, ancak 617 sayılı KHK ile illerdeki Yerel Çalışma Konseylerinin yerini İl İstihdam Kurulları almıştır. İşsizlere, meslek değiştirmek veya geliştirmek veya kendi işini kurmak isteyenlerin işgücü piyasasında geçerli bir meslekte yetiştirilmeleri için İŞKUR tarafından 1993-2000 (Kasım) yılları arasında toplam 84,571 kursiyerin katıldığı 4574 işgücü yetiştirme kursu düzenlenmiştir. Kadın istihdamının geliştirilmesine yönelik bir dokümantasyon merkezi oluşturulmuştur.

507 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Kanununa 3741 sayılı Kanunla eklenen hükme göre; mesleki eğitimin uygulamaya dönük pratik kısmının planlanması, yürütülmesi, denetlenmesi ve finansmanına katkıda bulunulmasına ilişkin olarak Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu'na bazı hak ve yetkiler verilmiştir. Esnaf-Sanatkar Odaları, Birlikler ve Federasyon ve Konfederasyon bünyesinde meslek eğitimi faaliyetlerinin yürütülmesi amacıyla Meslek Eğitimi Danışmanlığı Birimleri kurulmuş ve TESK bünyesinde oluşturulan Esnaf ve Sanatkar Mesleki Eğitimi Geliştirme ve Yaygınlaştırma Fonu ile de Ülke genelinde işletmeler üstü eğitim merkezleri kurulmuş ve çalışmaktadır.

3308 sayılı Çıracılık ve Mesleki Eğitim Kanunu kapsamında, mesleki eğitim alanında Milli Eğitim Bakanlığı tarafından belirlenen 109 meslek kolu için öğretim programları mevcut olup, verilen eğitim sonunda belgeler Milli Eğitim Bakanlığı tarafından verilmektedir. Bu meslek kolları dışında kalan esnaf ve sanatkar mesleklerinde Esnaf-Sanatkar Odaları tarafından eğitim ve belge verilmektedir. Kapsam dışı mesleklerde mesleki eğitimin niteliği ve standart hale getirilmesi için çalışmalar sürdürülmektedir. Odalar tarafından verilen Ticari Taahhüt Kullanma Belgelemesi için eğitim-öğretim programları uygulanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Milli Eğitim Bakanlığı, YÖK, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- T.C. Anayasası
- 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu

- 3308 sayılı Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanunu (RG: 19.6.1986-19139)
- 2510 sayılı İskan Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesini ve bu kanuna yeniden bazı madde ve fıkraların ilavesine dair 5098 sayılı Kanun
- 2510 sayılı İskan Kanunu
- 5227 sayılı Kanunun geçici 2. Maddesinin değiştirilmesine dair Kanun
- 2923 sayılı Yabancı Dil Eğitimi ve Öğretimi Kanunu (RG:19.10.1983-18196)
- 14.9.1985 tarih ve 18868 sayılı resmi gazetede yayımlanan Yabancı Dil Eğitimi ve Öğretimi Yönetmeliği
- Milli Eğitim Bakanlığına Bağlı Okullarda Özel Eğitimle İlgili Tüzük
- Aile Planlaması Hizmetlerinde Çalışan Personelin Eğitimi, Görevleri ve Sorumlulukları Hakkında Tüzük
- 2510 sayılı İskan Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve kaldırılmasına ve bu kanuna yeniden bazı maddeler ve fıkralar eklenmesine dair olan 5098 sayılı kanunun geçici 2. Maddesinin 1 no'lu bendinin değiştirilmesine ve bu maddeye bazı hükümler eklenmesine dair 5227 sayılı Kanun
- 507 sayılı Esnaf ve Küçük Sanatkarlar Kanunu
- 3624 sayılı Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun
- 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun (09.01.1985-18639)
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumunun Kurulması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (04.10.2000-24190)
- Türkiye İş Kurumunun Ödevlerinin Yapılış Şekilleri Hakkında Tüzük (11.08.1973-14622)
- 1475 sayılı İş Kanunu (25.08.1971-13943)
- 2821 sayılı Sendikalar Kanunu (05.05.1983-18040)
- 4046 sayılı Özelleştirme Kanunu (27.11.1994-22124)
- 2908 sayılı Dernekler Kanunu
- 573 sayılı Özürlülere İlişkin Özel Eğitim Esaslarının Düzenlenmesi Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- Sakatları Koruma Milli Koordinasyon Kurulunun Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Tüzük (11.12.1985)
- Sakatların İstihdamı Hakkında Tüzük (16.03.1987-19402)
- Eski Hükümlülerin İstihdamı Hakkında Tüzük
- İşgücü Yetiştirme ve Geliştirme Yönetmeliği (24.08.1996-22737)
- Sakatların Devlet Memurluğuna Alınma Şartları ile Hangi İşlerde Çalıştırılacakları Hakkında Yönetmelik (12.5.1983- 83/6526)
- Türk Öğrencilerin Yabancı Ülkelerde Öğrenimleri Hakkında Yönetmelik (29.1.1993-93/4074)
- Yetişkinler Teknik Eğitim Merkezleri Yönetmeliği
- İşletmelerde Çalışan Personel İçin Açılan Geliştirme ve Uyum Kursları Yönetmeliği
- Aday Çırak, Çırak ve İşletmelerde Beceri Eğitimi Gören Öğrencilerin Sigorta İşlemleri hakkında yönetmelik
- 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu
- 1580 sayılı Belediye Kanunu
- 142 sayılı İnsan Kaynaklarının Değerlendirilmesinde Mesleki Eğitim ve Yönlendirmenin Yeri Hakkında ILO Sözleşmesi
- 1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkındaki Kanun
- Anayasanın 130. ve 131. maddeleri
- 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu

- 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilat Kanunu
- 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu
- 2922 sayılı Türkiye’de Öğretim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilere İlişkin Kanun
- 124 sayılı Yükseköğretim Üst Kuruluşları ile Yükseköğretim Kurumlarının İdari Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- Yükseköğretim Kurumlarında Yabancı Uyruklu Öğretim Elemanı Çalıştırılması Esaslarına İlişkin Karar
- Yükseköğretim Kurumlarında Emekli Öğretim Elemanlarının Sözleşmeli Olarak Çalıştırılması Esaslarına İlişkin Karar
- Tababet Uzmanlık Tüzüğü
- Üniversitelerde Akademik Teşkilat Yönetmeliği
- Lisansüstü Öğretim Yönetmeliği
- Yükseköğretim Kurumları Arasında Önlisans ve Lisans Düzeyinde Yatay Geçiş Esaslarına İlişkin Yönetmelik
- Lisansüstü Eğitim Öğretim Enstitülerinin Teşkilat ve İşleyiş Yönetmeliği
- Yüksek Öğretim Kurumları Öğrenci Disiplin Yönetmeliği
- Türkiye’de Öğrenim Gören Yabancı Uyruklu Öğrencilere İlişkin Yönetmelik
- Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği
- Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanları ile Yabancı Uyruklu Elemanları Geliştirme Eğitimi Yönetmeliği
- Yurtdışı Yükseköğretim Diplomaları Denklik Yönetmeliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Milli Eğitim Bakanlığı taşra teşkilatlarına yetki ve sorumluluk devredilmesi amacıyla 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu’nda düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

Gerekli olan alt yapı oluşturulduktan sonra zorunlu eğitim süresinin AB ülkelerinin ortalaması olan 9-12 yıla yükseltilmesi halinde 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’nda, 4306 sayılı Sekiz Yıllık Zorunlu İlköğretim Kanunu’nda finansman ile ilgili hükümlerin süre uzatımı ve kullanım alanları kapsamında, mesleki ve teknik eğitimle sanayi arasındaki ilişkinin artırılabilmesi için 3308 sayılı Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu’nda düzenleme gerekecektir.

Meslek Standartlarını düzenleyen ve bir Meslek Standartları Kurumu kurulmasını öngören “Ulusal Meslek Standartları Kanunu” tasarısı taslağı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Türkiye İş Kurumu tarafından hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur.

Yükseköğretimle ilgili olarak, Bolonya Deklarasyonu hedefleri doğrultusunda Yükseköğretim Kurulu tarafından planlanan düzenlemeler ve yapısal değişiklikler gerçekleştirilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Mesleki eğitim belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını temin etmek ve mesleki eğitimde bir standart oluşturulması için işçi, işveren ve devlet kurumlarının yer aldığı bir Meslek Standartları Kurumu’nun kurulması ve mesleki belgelerin bu kurumun koordinasyonunda diğer ilgili kurumların işbirliği ile yürütülecek ‘Sınav ve Sertifikasyon Sistemi’ne göre verilmesi sağlanacaktır. Merkez Çıraklık Kurumu’nca 3308 sayılı kanun kapsamına alınmayan mesleklerde ise Esnaf- Sanatkar Odalarınca verilmesine devam edilecektir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Bu aşamada ek bir önlem gerekmemektedir.

e) Gerekli yatırımlar

Bu aşamada herhangi bir yatırım öngörülmemektedir.

III. Takvim

Kısa Vade

AB'nin Gençlik ve Eğitim Programları'ndan sorumlu Ulusal Ajansın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun'a ilişkin çalışmalar sonuçlandırılıp, uygulamaya konulacaktır.

AB tarafından desteklenen Mesleki ve Teknik Eğitimin Modernizasyonu Projesi, Dünya Bankası destekli Temel Eğitim Projesi, AB tarafından uygun görülen Mesleki ve Teknik Eğitimin Güçlendirilmesi projeleri ve Socrates, Leonardo ve Youth for Europe programları ile Türkiye eğitim alanında AB standartlarına en kısa sürede ulaşmayı hedeflemektedir.

Ülkemizin, AB tarafından yürütülen eğitim programlarından SOCRATES programına 2001 Kasım ayından itibaren aktif olarak katılması planlanmaktadır. Bu bağlamda, AB tarafından öğrencilere mezuniyetlerinde verilmesi önerilen Diploma Eki (Diploma Supplement) uygulamasına tüm yükseköğretim kurumlarımızda Haziran 2001 tarihinden itibaren başlanacaktır.

Mevcut meslek yüksekokullarının, nitelikli öğretim elemanı ve gerekli fiziksel altyapı ile ekipman problemlerinin çözümü için gerekli çalışmalara ve düzenlemelere (Mesleki ve Teknik Öğretim Bölgeleri oluşturulması) önümüzdeki yıllarda devam edilecektir.

Yetişkinlerin eğitimi ve hizmet içi eğitim ile ilgili düzenlemeler yapılacaktır.

Orta Vade

Zorunlu ilköğretim süresinin AB ülkeleri ortalaması olan 9-12 yıl seviyesine yükseltilmesi için gerekli çalışmalar yapılacaktır.

Öğretmenlerin aldıkları hizmet içi eğitimlerinin özlük haklarına yansıtılabilmesi ve ihtiyaç duyulan alanlarda sözleşmeli öğretmen istihdam edilebilmesi için AB ülkelerinin ilgili mevzuatı ve uygulamaları gözden geçirilecek ve gerekli hukuki ve kurumsal düzenlemeler yapılacaktır.

Mesleki ve teknik eğitim ile ilgili olarak 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda gerekli düzenlemeler Milli Eğitim Bakanlığı'nca tamamlanacaktır.

AB tarafından uygun görülen Mesleki ve Teknik Eğitimin Güçlendirilmesi Projesi, mesleki eğitim ve öğretim ile özel sektörün talep ettiği vasıflı insan gücü arasındaki koordinasyonu sağlayarak, aradaki boşluğu kapatmaya çalışan, mesleki eğitim alanındaki uygulamalarını, AB standartlarına yaklaştıracaktır.

Ortak bir mesleki eğitim politikasının uygulanması için 1963 yılında uygulamaya konulmuş olan 363D0266 sayılı Konsey Kararı'nda yer alan üye ülkelerin, iş güçlerinin genel ekonomik durumlardaki ve üretim teknolojilerindeki değişikliklere adaptasyonunu, yüksek bir istihdam kapasitesinin yaratılmasını, işçilerin dolaşımına yardımcı olmayı sağlayacak on temel ilkenin ülkemizde de uygulamaya geçirilebilmesi için gerekli çalışmalara başlanacaktır.

Mevzuat değişikliği çalışmaları, 1998'de gerçekleştirilen 3. Esnaf ve Sanatkarlar Şurası sonrasında kurulan, Milli Eğitim Bakanlığı koordinatörlüğündeki "Şura İzleme Komitesi" çalışmaları çerçevesinde oluşturulan "Mevzuat Komisyonu" tarafından yürütülmekte olup; AB Müktesebatı ile uyum konusundaki çalışmaların tamamlanması planlanmaktadır.

Bakanlık taşra teşkilatlarına yetki ve sorumluluk devredilmesi amacıyla 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu'nda düzenlemeler yapılacaktır.

IV. Finansman

Sekiz Yıllık Kesintisiz Zorunlu İlköğretim düzenleyen 4306 sayılı Kanun'un finansman ile ilgili hükümlerin süre uzatımına ve kullanım alanlarına ilişkin düzenleme yapılmasına dair tedbirler alınacaktır.

4.20. Telekomünikasyon

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Telekomünikasyon politikasının temel hedefi, Türkiye'nin telekomünikasyon hizmet yeteneğinin küresel düzeyde geliştirilerek, ekonomik ve sosyal refahın artırılmasına katkı sağlanmasıdır. Kalkınma sürecinde büyük önem taşıyan telekomünikasyon alanında Türkiye'de hızlı bir gelişme yaşanmaktadır. 1995 yılında telefon santral kapasitesi 14,550 bin hat, telefon abone sayısı 13.227 bin ve telefon abone yoğunluğu yüzde 21,8 olan Türkiye'de, 1999 yılında telefon santral kapasitesi 19.679 bin hatta, telefon abone sayısı 18.054 bin kişiye ve telefon abone yoğunluğu yüzde 28'e ulaşmıştır. 2000 yılı sonunda telefon santral kapasitesinin 21.129 bin hatta, telefon abone sayısının 19.510 bin kişiye, telefon abone yoğunluğunun ise yüzde 29,9'a ulaşması beklenmektedir.

1999 yılında mobil telefon abone sayısı 7,6 milyon ve mobil telefon abone yoğunluğu yüzde 11,8 olan Türkiye'de, mobil telefon abone sayısının 2000 yılı sonunda 12 milyona, abone yoğunluğunun ise yüzde 17'e ulaşacağı tahmin edilmektedir. Türkiye'de internet kullanıcı sayısının 1999 yılında 900 bin civarında olduğu, 2000 yılında 1,65 milyona ulaşacağı tahmin edilmektedir. 2000 yılı sonunda sayısallaşma oranının da yüzde 85 seviyesine ulaşması öngörülmektedir.

1995 yılında kullanılan fiber optik kablo uzunluğu 28.300 km iken bu sayı 1999 yılında 58.770 km.'ye çıkmış ve 2000 yılı sonunda 76.656 km.'ye ulaşacağı tahmin edilmektedir. Aynı dönemde prensipal şebeke 1995 yılında 22,392 bin çift hat iken 1999 yılında 30,050 bin çift hatta çıkmış ve 2000 yılı sonunda 32,173 bin çift hat olacağı tahmin edilmektedir.

4502 sayılı Telekomünikasyon Kanunu ile sektörde bağımsız düzenleyici otorite kurulmuş, rekabetin sağlanmasına yönelik düzenleme faaliyetlerine başlanmıştır. Bu yeni yapılanmada, Ulaştırma Bakanlığı genel politikaları belirleyecek ve lisansları verecek, Telekomünikasyon Kurumu da verilen lisanslar ve sunulan tüm telekomünikasyon hizmetlerine ait gerekli teknik, idari ve mali işlemlerle denetim görevini yerine getirecektir. Kanunla, Türk Telekomünikasyon A.Ş.'ye, rekabet koşulları içerisinde faaliyet göstermesi ve kuruluşta kamunun sadece hissedar sıfatıyla temsil edilmesi amacıyla özerk bir statü sağlanmıştır. Bununla beraber temel telekomünikasyon hizmetlerinde pazarın rekabete açılması yönünde Dünya Ticaret Örgütüne verilen taahhütte yer alan 2005 yılı sonu hedefi iki yıl geri çekilerek, Türk Telekomun sahip olduğu tekel hakkının 31 Aralık 2003 tarihinde sona ermesi hükmüne bağlanmıştır. Katma Değerli Hizmetler Lisans Yönetmeliği ve 4502 sayılı Kanuna göre tespit edilecek imtiyaz sözleşmesi, ruhsat veya genel izin yoluyla özel sektör pazarda faaliyet gösterecek, böylece Türk Telekomun fiilen sahip olduğu tekel gücü ortadan kalkacaktır. Devletin sektörde rekabet ortamını sağlayıcı ve düzenleyici rolü ağırlık kazanacaktır.

Nisan 1998 tarihinde, Ulaştırma Bakanlığı tarafından, iki özel firmaya GSM-Mobil Telefon lisansı verilmiş, mobil telefon pazarı tüm tahminlerin üzerinde bir büyüme göstermiştir. GSM 900 sisteminde faaliyet gösteren iki özel firmadan başka, GSM 1800 sisteminde faaliyet gösterecek yeni işleticilerin tespit edilmesi amacıyla 2000 yılında ihaleye çıkılmış ve bir özel konsorsiyuma lisans verilmesi kararlaştırılmıştır. Ayrıca, Türk Telekom da GSM 1800 sisteminde işletici olacaktır. Mobil telefon pazarında 2000 yılı içerisinde verilen iki yeni lisans ile birlikte rekabetin ve dolayısıyla hizmet kalitesinin artması hedeflenmiştir.

Önümüzdeki dönemde başta internet erişimi ve elektronik ticaret uygulamaları olmak üzere birçok telekomünikasyon hizmetinde ağırlıklı olarak mobil şebekeler kullanılacaktır. Yüksek hızda veri transferine imkan veren üçüncü nesil sonrası mobil sistemler, telekomünikasyonun mobil ağırlıklı yapısını daha da kuvvetlendirecektir.

Veri iletişim altyapısında önemli bir gelişme sağlanmış olmakla birlikte, internet erişiminde yaşanan yüksek maliyet ve düşük hız gibi sorunlar yeni altyapıların devreye girmesine ve iyileştirme çalışmalarına rağmen devam etmektedir.

PTT'nin yeniden yapılandırılması konusunda ön çalışma tamamlanmış, fakat nihai aşamaya henüz gelinememiştir. Posta hizmetlerinde devlet tekelinin kaldırılması ve pazarın serbestleştirilmesi hedefine yönelik bir gelişme gerçekleştirilememiştir. Verimlilik, güvenilirlik ve süratın sağlanması amacıyla otomasyonun yaygınlaştırılması hedefi, mevcut yapı içerisinde sağlanmaya çalışılmaktadır.

Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından lisans işlemlerinin tamamlanması konusu önemini korumaktadır. TRT'nin bazı kanallarının lisans altında özelleştirilmesi hedefi gerçekleşmemiştir. Bununla beraber, analog yayıncılıktan sayısal yayıncılığa geçebilmek için Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından başlatılan çalışmalar devam etmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Adalet Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Telekomünikasyon Kurumu, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 406 Sayılı Posta ve Telgraf Kanunu
- Ulaştırma Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki 3348 sayılı Kanunu değiştiren 4502 sayılı Kanun
- 1053 sayılı Ankara, İstanbul ve Nüfusu Yüzbinden Yukarı Olan Şehirlerde İçme, Kullanma ve Endüstri Suyu Temini Hakkında Kanun
- 2886 sayılı Kamu İhaleleri Kanunu
- 2813 sayılı Radyo Haberleşmesi Kanunu
- 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun
- 831 sayılı Sular Hakkında Kanun
- 6326 sayılı Petrol Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

4502 sayılı kanunla genel olarak 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu, 2813 sayılı Telsiz Kanunu ile 3348 sayılı Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un muhtelif maddeleri değiştirilmiştir. Uygulamaya ve teknik uygunluğa yönelik diğer AB müktesebatına uyumsuzlukların, Telekomünikasyon Kurumu tarafından çıkarılacak olan yönetmelik ve/veya teknik şartnamelerle kısa sürede uyumlu hale getirileceği düşünülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Kişisel bilgilerin işlenmesi ve serbest dolaşımı konusunda bireylerin korunması ile ilgili olan 42 numaralı direktifin 28'inci maddesinde üye ülkelerde, bireylerin hakkının ve kişisel bilgilerin işletiminin korunması konusunun yönetsel ve düzenleyici boyutu ile ilgilenecek olan bağımsız (özerk) yapıda bir denetleyici otoritenin (supervisory authority) varlığının bulunmasına hükmedilmektedir.

Telekomünikasyon Kurumu'nun görev ve yetki alanına giren konularda uygulamalar için Kurumda gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Yeni düzenlemelerin gerektirdiği personel eğitimi ve ek personel ihtiyacı Telekomünikasyon Kurumu tarafından belirlenecek ve karşılanacaktır.

III. Takvim

Kısa vade

Bilgi güvenliği ve kişisel bilgilerin işlenmesi ve serbest dolaşımı konusunda Türk mevzuatının Avrupa Birliği Müktesebatı ile uyumlu hale getirilmesi muhtemeldir.

Orta vade

Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin genel olarak tamamlanabileceği düşünülmektedir.

Bilgi güvenliği ve kullanımı konusunda, teknolojik gelişmeler dikkate alınarak, elektronik ticaretin geliştirilmesi, kişisel ve ulusal güvenlikle ilgili bilgilerin korunması konularına önem verilerek kamu ve özel kesim tarafından üretilen bilgilerin, internet aracılığı ile kamuoyuna açılması ve mevcut kurumlarla eşgüdüm içerisinde çalışacak uygun kurumsal yapılanma modeli için gerekli hukuki altyapı hazırlanacaktır.

Elektronik ticarete ilişkin temel yasal düzenleme çalışmaları sonuçlandırılacak, gelişiminin izlenmesi için gerekli çalışmalar başlatılacaktır.

Sayısal yayıncılığa geçiş ve sayısal yayıncılık dönemi için gerekli hukuki ve kurumsal düzenlemeler yapılacaktır.

Posta hizmetlerinde AB ülkelerinin serbestleştirme çalışmaları dikkate alınarak gerekli yasal düzenlemeler yapılacaktır. PTT'nin yeniden yapılandırılması tamamlanarak, posta hizmetlerinde kalite artırılabilecektir.

Küresel ekonomi içerisinde payı hızla artan elektronik ticaretin geliştirilmesi konusunda kamunun rolü, gerekli teknik ve yasal altyapının oluşturulması olacaktır. Elektronik ticaretin gelişmesi için gerekli teknik ve yasal altyapının hazır hale getirilmesi amacıyla yapılan çalışmalar sürdürülmektedir. Bilgi güvenliğinin sağlanması için, uluslararası kural ve standartlar çerçevesinde çalışmalar tamamlanacak, özellikle elektronik ticareti kolaylaştıracak önlemler alınacaktır.

4.21. Kültür ve Görsel-İşitsel Politikalar

4.21.1. Kültür

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Sanayileşme, kentleşme ve küreselleşme politikalarının etkisiyle sosyal yapıdaki değişim süreci hızlanmış olup, Türkiye'de de ekonomik, sosyal ve kültürel politikaların bir bütünlük içinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Kültür alanında nitelikli insan gücünün yetiştirilmesine, kültürel alt yapının güçlendirilmesine, kültürel etkinliklerin yaygınlaştırılmasına ve Türk kültürünün, dünya ülkeleri ve özellikle Avrupa ülkeleri, Türk Cumhuriyetleri ve Topulukları ile ilişkilerinin ve etkileşiminin daha da etkinleştirilmesi için programlı girişimler gerçekleştirilmektedir.

Türkiye kültür alanında aşağıda belirtilen uluslararası sözleşmede yer almıştır:

- Avrupa Konseyi / Avrupa Kültür Konvansiyonu, Strasburg, 1954, (Türkiye 1957 yılında dahil olmuştur).
- Savaş Halinde Kültürel Değerlerin Korunması Sözleşmesi, Lahey, 1954, (Türkiye 10 Nisan 1965 tarihinde dahil olmuştur).
- Kültürel Değerlerin Sahiplenilmesinde Yasal Olmayan İhracat ve İthalatın Önlenmesi ve Yasaklanması Sözleşmesi, Paris, 1970, (Türkiye 21 Nisan 1981'de dahil olmuştur).
- Dünya Kültür ve Doğal Mirasının Korunması Sözleşmesi, Paris, 1972, (Türkiye 14 Şubat 1983'de dahil olmuştur).
- Avrupa Arkeolojik Mirasın Korunması Sözleşmesi, Granada, 1985, (Türkiye 22 Temmuz 1989 tarihinde taraf olmuştur).
- Arkeolojik Mirasın Korunması Avrupa Sözleşmesi, Malta, 1992, (Türkiye Mayıs 2000 tarihinde taraf olmuştur).

Türk mevzuatının AB mevzuatına uyumlaştırılması bağlamında, "2863 Sayılı Kültürel ve Doğal Varlıkların Korunması Kanunu" alanındaki uyum çalışmaları Kültür Bakanlığı tarafından yürütülmektedir. Söz konusu yasadaki bazı maddelerin değiştirilmesi gerekmektedir.

Türk yasalarındaki eksiklik ve aksaklıkların giderilmesi ve Türk yasalarının uluslararası normlara uyumlaştırılması amacıyla çalışmalar yapılmaktadır.

Kültürel varlıklarla ilgili düzenlemeler Kültür Bakanlığı Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü tarafından yürütülmektedir.

Hızla gelişen teknolojiye, uluslararası düzenlemelere ve AB koşullarına yasal çerçevelerde uyum sağlanması amacıyla, Kültür alanında uyum çalışmalarıyla ilgili gerekli yapısal değişiklik hazırlıkları yapılmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Kültür Bakanlığı

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek, uygulanmasıdır..

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- 3386 sayılı ile değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu
- 6940 sayılı Risayeti Cumhuriyet Senfoni Orkestrası Kuruluşu Hakkında Kanun
- 5441 sayılı Devlet Tiyatrosu Kuruluşu Hakkında Kanun
- 1309 sayılı Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü Kuruluşu Hakkında Kanun

- 3257 sayılı Sinema, Video ve Müzik Eserleri Kanunu
- 4110 sayı ile değişik 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu
- 2252 sayılı Kültür Bakanlığı Döner Sermaye Kanunu
- 5632 sayılı Milli Kütüphane Kuruluşu Hakkında Kanun
- 2527 sayılı Basma Yazı ve Resimleri Derleme Kanunu

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Bu alandaki AB müktesebatı inceleme çalışmaları sürdürülmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bu aşamada kurumsal bir değişiklik öngörülmemektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Söz konusu çalışmalarla ilgili tedbir ve bir takım ihtiyaçlar zaman içinde belirlenecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Ek personele ihtiyaç olup olmadığı ileri aşamalarda belirlenecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Yatırıma ihtiyaç olup ayrıntıları ileri aşamalarda belirlenecektir.

II. Takvim

Mevzuat uyum çalışmalarının orta vadede gerçekleştirilmesi hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Bu aşamada gerekli harcamalar ve finansman kaynaklarına ilişkin bir öngörü bulunmamaktadır.

4.21.2. Görsel-İşitsel Politika

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Avrupa'da kurulmuş bulunan Görsel İşitsel EUREKA ve Avrupa Gözlem Evi'nin 2000 yılı dönem başkanlığı Türkiye tarafından Kültür Bakanlığı eli ile yürütülmüş, 2001 yılında da bu başkanlığı üstlenmesi Türkiye'ye önerilmiştir. İlgili kuruluşlarda radyo yayıncılığı ile ilgili çalışmalar ve katılımlar Radyo ve Televizyon Üst Kurulunca yapılmaktadır.

Görsel ve işitsel sektördeki teknolojik gelişmelerde dünyada olduğu kadar Türkiye'de de son yıllarda büyük değişiklikler olmuştur. 1990'larda başlayan ve yasadışı olan özel radyo yayıncılığı Radyo ve Televizyon Yayım Cılığı 3984 Nolu Yasa ile yasalastırılmıştır.

Teknolojik gelişmelerin büyük sonuçları kablo ve uydu ile ilgili yayım yöntemlerini yeniden tanımladığı gibi radyo ve televizyon kanallarının giderek artışı sektörde bir rekabet havası estirmektedir. Türkiye, 16 ulusal, 15 bölgesel ve 229 yerel televizyon kanalları ve 36 ulusal, 108 bölgesel ve 1036 yerel radyo kanalları ile 2010 yılına kadar Avrupa'nın en büyük beş yayıncılık piyasasından biri olacaktır.

Kablolu yayın hizmetlerinde Türkiye'nin lehine istikrarlı bir gelişim mevcuttur. Özelleştirme kapsamındaki Türk Telekom 9+11 il +15 ilçede yaklaşık 853 000 abonesine kablolu yayıncılık hizmetleri sağlamaktadır. Türk Telekom, mevcut durumda sayısı 45 olan kablolu yayın sayısını giderek arttırmak hedefiyle 2001

yılında dijital kablo yayıncılığına başlayacaktır. Dijital yayıncılık konusunda teknolojik altyapı oluşturulmakta ve mevzuat çalışmaları sürdürülmektedir.

Görsel-İşitsel alanda uluslararası mevzuat "Avrupa Sınırötesi Televizyon Sözleşmesi" ve bu sözleşmenin bazı maddelerinde değişiklik yapan ve/veya ek getiren "Protokol"dur.

Türk mevzuatı olarak Görsel & İşitsel alanda 3984 sayılı Radyo ve Televizyon Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun ve ayrıca 3257 sayılı Sinema, Video ve Müzik Eserleri Kanunu ile bu alanda faaliyet gösteren eser sahipleriyle komşu hak sahiplerinin haklarını düzenleyen 5846 sayılı Fikri ve Sanat Eserleri Kanunu bulunmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bu alandaki Sorumlu kuruluş, 3984 sayılı yasa ile belirlenmiş olan Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'dur.

3257 ve 5846 sayılı Kanunların yürütülmesinden de Kültür Bakanlığı sorumludur.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek, uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 3984 Sayılı Radyo ve Televizyon İşletmeleri ve Yayınlarının Kuruluşuna ilişkin Kanunu,
- 3257 sayılı Sinema, Video ve Müzik Eserleri Kanunu,
- 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Koruma Kanunu.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

3984 sayılı Radyo ve Televizyon Kurulu ve Yayınları Hakkındaki Kanunun bazı maddeleri 89/552 ve 97/36 sayılı AB müktesebatıyla uyumlu olup, uyumlu olmayan konularda düzenlemeler ile AB müktesebatıyla uyum sağlanması gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Radyo ve Televizyon Üst Kurulunda mevcut aşamada kurumsal bir değişikliğe gidilmesine ihtiyaç yoktur.

Kültür Bakanlığının ilgili biriminin yeniden yapılandırılması planlanmaktadır.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

İhtiyaç ve tedbirler zaman içinde belirlenecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İleri aşamalarda belirlenecektir.

f) Gerekli yatırımlar

İleri aşamalarda belirlenecektir.

III. Takvim

Kısa vade

Türk mevzuatında gerekli olan değişiklik ve ilaveler yapılacaktır.

Orta vade

Mevzuatımızın ilgili AB mevzuatı ile paralel işlemesi sağlanacaktır.

IV. Finansman

İleri aşamalarda belirlenecektir.

4.22. Bölgesel Politika

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Günümüzde küresel ekonomik ilişkiler çerçevesinde geleneksel içe dönük kalkınma modellerine dayanan bölge kavramının yerini, yerel dinamikleri ile küresel pazarlarda yer arayan kent ve kent ağlarının oluşturduğu yeni bölge kavramları almıştır. Bu yeni yapı içerisinde kentler üretim ve yönetim merkezleri olarak ön plana çıkmakta ve sermayenin çekim merkezlerine dönüşmektedir. Küresel ekonomide yaşanan bu yeniden yapılanma, mekanda yeniden yapılanmayı zorunlu kılmaktadır.

Türkiye, sosyal, ekonomik ve kültürel kalkınmasını, 1960'ların başından beri, Beş Yıllık Kalkınma Planlarıyla yürütmeye çalışmaktadır. İlk Beş Yıllık Kalkınma Planı 1963 yılında uygulamaya konulmuş olup, son plan olan VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı ise, 2001 ve 2005 yıllarını kapsamaktadır.

Türkiye'nin ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınması ile ülke bütünlüğünü güçlendirecek bölgesel politikaların temel amacı; bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılması ve çarpık kentleşmenin önlenerek, ülke çapında metropolitan alanların geliştirilmesidir. Bu çerçevede, bölgesel gelişme politikalarının uygulanmasında; sürdürülebilirlik, bölgeler arası gelişmişlik farklarının azaltılması, sosyal ve ekonomik dengelerin sağlanması, yaşam kalitesinin iyileştirilmesi, fırsat eşitliği, kültürel gelişme ve katılımçılık ilkeleri esas alınmaktadır.

Bölgesel Farklılıklar

Türkiye; topoğrafya ve iklim koşulları yönünden, yedi farklı coğrafi bölgeden oluşmaktadır. Bu bölgeler; Marmara, Ege, Akdeniz, İç Anadolu, Karadeniz, Doğu Anadolu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleridir.

Bu bölgeler arasında; kişi başına GSYİH, işsizlik oranı, okuma yazma oranı gibi çeşitli sosyo-ekonomik göstergeler itibarıyla kaydadeğer sosyal ve ekonomik farklılıklar bulunmaktadır. Bölgeler arası gelişmişlik farkları; kaynakların yetersiz dağılımı ve etkin kullanım eksikliği, uygun olmayan topografik yapı, zor iklim koşulları, iç ve dış pazarlara uzaklık, dağınık yerleşim yapısı ve yetersiz yatırım gibi nedenlerden kaynaklanmaktadır. Göç, özellikle metropollerde olmak üzere, gelişmiş bölgelerde; işsizlik, yeni altyapı yatırımlarına ihtiyaç, kaçak yapılaşma ve çevre gibi birçok sorunları da beraberinde getirmektedir.

Özellikle Doğu ve Güney Doğu Anadolu Bölgelerinde kırsal alanlardaki dağınık yerleşim birimleri nedeniyle, bu birimlere fiziksel ve sosyal altyapı hizmetleri yeterince götürülememektedir. Hızlı şehirleşme de, ciddi çevre sorunlarına yol açmakta, özellikle kaçak yapılaşma altyapı sorunlarını daha da artırmaktadır.

1997 nüfus tespitine göre ülke nüfusunun yüzde 25,8'i Marmara Bölgesinde yoğunlaşmıştır. Diğer bölgelere bakıldığında bu oran, İç Anadolu'da yüzde 16,9, Ege'de yüzde 13,4, Akdeniz'de yüzde 12,8, Karadeniz'de yüzde 12,5, Güneydoğu Anadolu'da yüzde 9,8 ve Doğu Anadolu'da yüzde 8,9 dur.

1990 – 1997 döneminde Türkiye nüfusu yüzde 1,5 oranında artmıştır. Bölgelere göre nüfus artış oranlarında önemli farklılıklar gözlenmektedir. Yıllık ortalama nüfus artış hızları; Marmara’da yüzde 2,8, Güneydoğu Anadolu’da yüzde 2,4, Akdeniz’de yüzde 1,9, Egede yüzde 1,5, İç Anadoluda yüzde 0,9, Doğu Anadolu’da yüzde 0,7’dir. Karadeniz Bölgesi, nüfus artış oranında düşüşün (yüzde 0,5) gözlendiği tek bölgedir. Bu durum yüksek göç ile açıklanabilmektedir.

Türkiye’de 0-5 yaş arası bebek ölüm oranı, 1990-1995 döneminde binde 50,6’dır. Bu oran, orta düzey gelir grubundaki ülkeler ortalamasından (56) daha iyidir. Geri kalmış kırsal doğu illerindeki bebek ölüm oranı, batı illerindekinin iki katıdır. Kalkınmada Öncelikli Yörelere için bu oran binde 72-74 arasında değişmektedir.

Nüfus başına doktor oranı; Güneydoğu Anadolu, Doğu Anadolu, Karadeniz ve Akdeniz bölgelerinde Türkiye ortalamasının altındadır. 1999 yılı itibarıyla Marmara Bölgesindeki hasta yatak sayısı, Türkiye’deki toplam yatak sayısının yüzde 39,9’udur. Bu oran Doğu Anadolu Bölgesi için yüzde 8,9’dur.

Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre, 1987 fiyatlarıyla 1987-1998 döneminde GSYİH yıllık ortalama büyüme oranı yüzde 4,1’dir. Marmara Bölgesi yüzde 4,7 ile en yüksek büyüme oranına sahiptir. Büyüme oranı Türkiye ortalamasının üzerinde ve ona yakın olan bölgeler; Güneydoğu Anadolu (yüzde 4,2), Akdeniz (yüzde 4,1) ve Ege (yüzde 4,2) bölgeleridir. Büyüme oranı ortalamasının altında olan bölgeler ise; İç Anadolu (yüzde 3,4), Karadeniz (yüzde 3,3) ve Doğu Anadolu (yüzde 2,0) bölgeleridir.

1998 yılı GSYİH içerisinde bölge paylarına bakıldığında en büyük paya yüzde 37,8 ile Marmara Bölgesi’nin sahip olduğu görülmektedir. 1983-1998 döneminde Güneydoğu Anadolu Bölgesinin GSYİH’deki payı yüzde 3,9’dan yüzde 5,2’ye yükselirken, Doğu Anadolu Bölgesinin payında yüzde 4,5’ten yüzde 3,3’e düşüş gözlenmiştir.

İdari Yapı

Türkiye’nin idari yapısı merkezi ve yerel yönetimlerin uyum içerisinde çalışması esasına dayanmakta olup, idari yapının temel birimleri olan 81 il mevcuttur. Merkezi idare bakanlıklardan ve genel müdürlüklerden oluşmaktadır. Merkezde ‘ana hizmet birimleri’, ‘destek hizmet birimleri’ ve ‘danışma ve kontrol birimleri’ bulunmaktadır. Merkezi idare aşığıdaki görevlere sahiptir:

- Bölgesel gelişmeye yönelik planlama ve politika belirlenmesi ve
- Devlet kaynaklarının bölgesel gelişme amaçlı tahsisi.

Merkezi idarede; Devlet Planlama Teşkilatı Bölgesel Gelişme ve Yapısal Uyum Genel Müdürlüğü “Bölgesel Politika” konusuyla doğrudan ilgilidir. Söz konusu Genel Müdürlük; il ve ilçe bazında araştırma ve planlama yapmak, diğer kamu kurum ve kuruluşlarının bu konularda yapacakları çalışmaların, Kalkınma Planları ve Yıllık Programlarla tutarlılığını sağlamak, yapısal uyum politikalarının uygulanması sırasında ortaya çıkabilecek sorunların çözümü amacıyla projeler geliştirmek ve bu konularda yapılacak çalışmaları koordine etmek, yerel istihdamın ve girişimciliğin geliştirilmesi çerçevesinde küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerinin, esnaf ve sanatkarların ve kırsal kesimin sorunlarına yönelik politikalar geliştirmek, kurumsal ve hukuki düzenlemeler ile ilgili görüş vermek, uygulamayı yönlendirmek, Kalkınmada Öncelikli Yörelere ve ihtiyaçlarını tespit etmek, bu yörelere özelliklerini dikkate alarak, daha hızlı bir gelişme sağlanması amacıyla gerekli çalışmaları yapmak, bölgesel kalkınma projeleri ile ilgili koordinasyonu sağlamak ve görev alanına giren konularda görüş vermek ve uluslararası kuruluşlarla temas ve müzakerelere iştirak etmekle görevlidir.

Bölgesel gelişimi sağlamak üzere küçük ve orta ölçekli işletmelerin ve yatırımcıların desteklenmesi için 1998 yılında KOSGEB bünyesinde Bölgesel Kalkınma Enstitüsü kurulmuştur. Ülkemizdeki bölgeler arası farklılıkların en aza indirilmesi, işletmelerin bölgesel ve sektörel bazda ulusal ve uluslararası faaliyetlerinin artırılması ve kalkınmanın bölgelere dengeli yansıtılması yönünde programların geliştirilmesi misyonunu üstlenmiş olan Bölgesel Kalkınma Enstitüsü, yerel kaynakların harekete geçirilmesi ve bölgesel kalkınma sürecine katılması stratejisi ile proje ve faaliyetleri gerçekleştirmektedir.

Bölgesel Kalkınma Enstitüsü, yukarıda belirtilen faaliyet ve projelerini birinci hedef bölgeleri olan Doğu ve Güneydoğu Anadolu ile Doğu Karadeniz Bölgelerinde odak nokta olarak belirlediği Erzurum, Şanlıurfa, Van, Diyarbakır, Malatya ve Trabzon illeri ile ikinci hedef bölgeleri olan Orta Anadolu ve Batı Karadeniz Bölgelerinde odak noktaları olan Çorum, Nevşehir, Zonguldak illerinde bulunan Küçük İşletme Geliştirme Merkez Müdürlükleri ile işbirliği içinde gerçekleştirmektedir.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı da bölgesel politikada etkinlikleri olan diğer kurumlardır. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı; ülkemizde bölgesel planların bir alt ölçeği olan 1/25.000 ölçekli çevre düzeni (Territorial Plan) planlamadan sorumlu bir bakanlıktır.

Bakanlığın kuruluş kanununda mevcut görev ve sorumlulukları genel müdürlükleri tarafından yerine getirilmektedir. Türkiye'nin temel ulaşım ve çevre altyapı yatırımlarını gerçekleştirmekten Sorumlu kuruluş olan Karayolları ve İller Bankası Genel Müdürlükleri de bu Bakanlığın bağlı ve ilgili kuruluşları olarak, teşkilat yapısı içinde yerlerini almaktadır.

Türk Anayasasında, yerel hizmetlerden sorumlu yerel yönetimler, karar birimleri halk tarafından belirlenen yasal kamu kurumları olarak tanımlanmıştır. Buna göre, il özel idareleri, belediyeler ve köy muhtarlıkları yerel yönetimlerdir.

İl özel idareleri merkezi hükümetin yetki ve sorumluluğuna sahip olup, Vali, idare başkanı olarak devleti temsil etmektedir. İl özel idareleri; karar organları olan il genel meclisi ve il daimi encümeniyle, uygulamadan sorumlu olan validen oluşmaktadır.

Nüfusu 2000'den fazla olan yerler ile il ve ilçe merkezlerinde belediye kurulumu. Ülkemizde sayısı 3216 ya ulaşan belediyelerin karar organları belediye meclisi ve belediye encümeni olup, belediye başkanı uygulamadan sorumludur. Belediye meclisi ve belediye başkanı beş yılda bir seçilmektedir.

Köylerde yönetimden muhtarlar ve ihtiyar heyeti sorumludur ve seçimle iş başına gelirler. Köy yönetiminin çok sınırlı yetkisi ve bütçesi olup, daha çok il yönetimine ve merkezi hükümete bağlıdır.

Yerel yönetimlerin görevleri şunlardır:

- Bölgesel gelişmeye ilişkin faaliyetlerin planlanması ve uygulanması,
- Bölgesel bazda girişimcilik faaliyetlerinde liderlik rolü,
- Kalkınma faaliyetleri konusunda gerekli bilginin sağlanması.

Yerel yönetimlere ilave sorumluluklar ve belirli görevler bazı bakanlıklar tarafından bölgesel birimleri aracılığıyla verilebilmektedir. Köy ve kent kalkınmasında etkin bir kurum olarak İller Bankası da görev yapmaktadır.

Bölgesel Gelişme Araçları

Bölgesel farklılıkları gidermek amacıyla ekonomik kalkınmaya yönelik üç temel araç söz konusudur: (i)Kamu sektörüne yönelik politikalar ve teşvikler, (ii)özel sektör teşvikleri ve (iii)bölgesel gelişme ve kırsal kalkınma projeleri.

Teşviklerin daha etkin olarak uygulanabilmeleri amacıyla; (i)gelişmiş,(ii)kalkınmada öncelikli ve (iii)normal bölgeler olmak üzere üç ayrı bölge grubu belirlenmiştir.

Gelişmiş Bölgeler:

İstanbul ve Kocaeli il sınırları içindeki alan ve Ankara, İzmir, Bursa, Adana ve Antalya büyükşehir belediye sınırları içinde kalan alan gelişmiş bölge olarak kabul edilmektedir.

Kalkınmada Öncelikli Bölgeler:

Bakanlar Kurulu tarafından 49 il ve 2 ilçe "Kalkınmada Öncelikli Yörelere" kapsamına alınmıştır. Bu iller Adıyaman, Ağrı, Aksaray, Amasya, Ardahan, Artvin, Bartın, Batman, Bayburt, Bingöl, Bitlis, Çanakkale (Bozcaada ve Gökçeada ilçeleri), Çankırı, Çorum, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Giresun, Gümüşhane, Hakkari, Iğdır, Kahramanmaraş, Karabük, Karaman, Kars, Kastamonu, Kırıkkale, Kırşehir, Kilis, Malatya, Mardin, Muş, Nevşehir, Niğde, Ordu, Osmaniye, Rize, Samsun, Siirt, Sinop, Sivas, Şanlıurfa, Şırnak, Tokat, Trabzon, Tunceli, Van, Yozgat ve Zonguldak'tır. Kalkınmada Öncelikli Yörelere kavramı 1971 yılından bu yana kullanılmaktadır. "Kalkınmada Öncelikli Yörelere", illerin sosyo-ekonomik gelişmişlik göstergelerine göre belirlenmektedir. Gelişmişlik düzeyini belirlemede kullanılan bazı ekonomik ve sosyal göstergeler şunlardır:

- Nüfus,
- Eğitim,
- Sağlık,

- Sanayileşme ve madencilik,
- Ticaret ve finansal gelişmeler,
- Tarımsal gelişme ve modernizasyon,
- Haberleşme ve ulaştırma,
- Sosyal ve kültürel gelişme, vb.

Normal Bölgeler:

Gelişmiş ve “Kalkınmada Öncelikli Yörelere” dışında kalan bölgelerdir.

Bölgesel Gelişme Projeleri ve Kırsal Kalkınma Projeleri

Bölgesel Gelişme Projeleri:

Türkiye’de ilk bölgesel planlama girişimleri 1950’lerde başlamış olmakla birlikte, kaydadeğer çalışmalar 1960’lardan sonra, planlı dönem süresince yapılmıştır. Yerel yönetimlerin imar planlarını ve kentsel altyapı projeleri İller Bankası tarafından yapılmaktadır. Ancak yapılan çalışmalardan hiçbirisi, Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) gündeme gelinceye kadar, kapsamlı bir bölgesel gelişme projesi niteliğinde olmamıştır. Bu kapsamda, Türkiye’nin ilk ve en büyük projesi GAP’tır. Uygulanan ve hazırlıkları devam eden projelerle ilgili özet bilgiler aşağıda yer almaktadır.

1. Güneydoğu Anadolu Projesi

Güneydoğu Anadolu Projesi, Güneydoğu Anadolu’da bulunan toplam 6,2 milyon nüfusun yaşadığı dokuz ili kapsamaktadır. Bu bölgede kişi başına milli gelir, ulusal ortalamanın hemen hemen yarısı olan 1.619 Doldardır.

Proje geleneksel, sektörel ve merkezi planlamanın aksine, çok boyutlu, sektörler arası ve ademi-merkezi bir planlama yöntemine sahiptir. Geniş kapsamlı bu projenin temel amacı; bölgesel kaynakların harekete geçirilmesi, yeni iş imkanları yaratılması, gelir düzeyinin yükseltilmesi, kentsel merkezlerin geliştirilmesi ve böylelikle, proje bölgesinde ekonomik büyüme ve sosyal istikrarın sağlanmasıdır.

Güneydoğu Anadolu Projesi; Fırat ve Dicle nehirleri üzerinde yapımı öngörülen barajlar, hidroelektrik santraller ile sulama tesislerinin yanı sıra, kentsel ve kırsal altyapı, tarımsal altyapı, ulaştırma, sanayi, eğitim, sağlık, konut, turizm ve diğer sektörlerdeki yatırımları da içeren, sadece Güneydoğu Anadolu Bölgesini değil, tüm ülkeyi etkileyecek değişimleri de beraberinde getirecek, çok yönlü bir projedir.

Toplam yatırım tutarı 32 milyar Dolar olan GAP’a bugüne kadar 14 milyar Dolar tutarında bir harcama yapılmıştır. Yatırımların gerçekleşme oranı yüzde 44 olup, yapılan harcamanın büyük bir bölümü ulusal kaynaklardan karşılanmıştır.

GAP kapsamında enerji ve sulama amaçlı onüç adet büyük proje ile, Fırat Nehri kolları üzerinde on dört baraj, on bir HES; Dicle Nehri ve kolları üzerinde sekiz baraj, sekiz HES olmak üzere toplam yirmi iki baraj ve on dokuz HES’in yapımı planlanmıştır. Ayrıca, GAP kapsamında sulama amaçlı dört adet baraj ile bir adet HES ve on iki adet depolamasız sulamadan oluşan münferit projeler ve hizmetler sektöründe yer alan içme ve kullanma suyu teminine yönelik olarak geliştirilen projeler yer almaktadır.

2. Zonguldak-Bartın-Karabük Bölgesel Gelişme Projesi

Beş Yıllık Kalkınma Planı doğrultusunda, Türkiye Taşkömürü Kurumunun (TTK) küçültülmesi ve Karabük ve Ereğli Demir Çelik İşletmelerinin özelleştirilmesi ile bölgede meydana gelecek ekonomik ve sosyal sonuçların analiz edilmesi gereği ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, çok sektörlü, kamu-özel kesim işbirliğine dayalı olarak Zonguldak-Bartın-Karabük Bölgesel Gelişme Projesi başlatılmıştır. Söz konusu projenin başlıca amaçları şunlardır:

- Bölgede yer alan sanayi ve madencilik kuruluşlarından TTK’nın küçültülmesi ve Karabük Demir Çelik İşletmesinin özelleştirilmesi sonucunda ortaya çıkacak ekonomik ve sosyal sonuçları analiz etmek,

- Özel sektörün yeni yatırım alanlarında faaliyet göstermelerinin sağlanması amacıyla yeni yatırım seçenekleri belirlemek,
- Orta ve uzun dönemde uygulanabilir bölgesel gelişme planı hazırlamak,
- Bölgede yapılabilecek yatırımların tanımlanmasını sağlamak.

3. Doğu Anadolu Projesi (DAP)

Doğu Anadolu Bölgesinde ekonomik ve sosyal göstergeler ülke ortalamalarının çok gerisinde seyretmektedir. 1997 yılı itibarıyla, ulusal ortalaması 3.027 Dolar olan kişi başına GSYİH oranı, bu bölgede 1.347 Dolar olmuştur. Bölgenin geri kalmışlığı dikkate alınarak, Devlet Planlama Teşkilatı tarafından 1998 yılında "Doğu Anadolu Bölgesel Gelişme Projesi" çalışmalarına başlanılmıştır. DPT'nin gözetiminde, projenin kapsadığı bölgede yer alan beş üniversitenin katılımıyla oluşturulan bir konsorsiyum tarafından Master Plan çalışmaları yapılmaktadır. DAP Doğu Anadolu Bölgesinde on altı ili kapsamaktadır. 2001 yılında uygulamaya konulacak olan projenin başlıca amaçları aşağıdaki şekilde sıralanabilir:

- Bölgenin diğer bölgelere göre geride olan sosyo-ekonomik gelişmesini hızlandıracak politika ve uygulamaları ortaya koymak,
- Sektörel gelişmeleri hızlandırmak üzere sektörel analizler yapmak ve öncelikleri belirlemek,
- Bölgesel gelişmeyi, kamu, yerel yönetimler, özel kuruluşlar ve sivil toplum kuruluşları ile işbirliği içerisinde yapmak,
- Bölgedeki ve/veya bölge dışındaki girişimcilere (yabancı sermaye yatırımları dahil) yatırım alanlarının belirlenmesi, yatırım projelerinin hazırlanması, uygulanması, işletme yönetimi, teknoloji, finansman, pazarlama imkanlarının geliştirilmesi ve nitelikli eleman temini konularında somut öneriler geliştirmek, bunları koordine edecek kurumsal düzenlemeler önermek,
- Seçilmiş yatırım konularında, mevcut potansiyelin değerlendirilmesi ve yatırımcılara yön gösterilmesi amacıyla değişik konularda fizibilite hazırlamak,
- Sektörel politika ve tedbirler önermek, önemli projelerin katılımcılık ilkesi içinde gerçekleştirilmesine yönelik öneriler hazırlamak,
- Bölgesel istihdamın geliştirilmesi açısından önem taşıyan işgücü arz ve talebinin sektörel ve mekansal analizini yapmak, bölgedeki insan kaynaklarının geliştirilmesi konusunda sektörel yeni projeler önermek.

4. Doğu Karadeniz Bölgesel Gelişme Planı (DOKAP)

Doğu Karadeniz Bölgesel Gelişme Planı, Türkiye'nin geri kalmış bölgelerinden biri olan ve 1997 sayımına göre en çok göç veren Doğu Karadeniz Bölgesi için hazırlanmıştır. DOKAP bölgede yer alan yedi ili kapsamaktadır.

DOKAP'ın amaçları:

- DOKAP Bölgesi ile Türkiye'nin diğer bölgeleri arasındaki bölgesel eşitsizlikleri ortadan kaldırmak üzere, Doğu Karadeniz Bölgesi'nin kısa ve uzun dönemde gelişmesini sağlayacak entegre bir bölgesel gelişme planının ortaya konulması,
- Bu plan çerçevesinde öncelikli sektörlerin ve yatırım projelerinin belirlenmesi ve çalışma süresince personel ile işbirliği yaparak, bu personelin planlama kabiliyetlerinin geliştirilmesi.

Hazırlık çalışmaları kapsamında, doğal yapı, sosyal yapı, kentsel etki alanları, sanayi, coğrafi bilgi sistemi araştırmaları yapılmıştır.

DOKAP kapsamında ilk saha çalışması çerçevesinde, bölgenin mevcut sosyo-ekonomik ve mekansal durumu analiz edilmiş, gelişme stratejisi ve senaryosu belirlenmiştir. Ayrıca entegre bir bölgesel gelişme planı taslağı ortaya çıkartılmıştır.

İkinci saha çalışması kapsamında ise; seçilen öncelikli projeler ve programlar için proje profilleri hazırlanmış ve eylem planının formülasyonu çalışması başlatılmıştır. DOKAP çalışmaları çerçevesinde

hazırlanan Nihai Rapor; Master Plan, Sektörel Raporlar, Kurumsal Gelişme, Proje Raporları ve Yönetici Özetinden oluşmaktadır. DOKAP Master Planı on program ve elli üç proje içermektedir. Etüd olarak proje tamamlanmış olup 2001 yılında uygulamaya konulacaktır.

Kırsal Kalkınma Projeleri

Kırsal Kalkınma Projelerinin uygulamasına 1970'lerin sonlarında başlanmıştır. Bir veya iki il bazında uygulanan kırsal gelişme projeleri aşağıdaki alanları kapsamaktadır:

- Sulama,
- Sulu alanın ıslahı,
- Köy yolları yapımı,
- Orman yolları yapımı,
- Hayvanlara su sağlanması,
- İçme suyu sağlanması,
- Tarımsal ve hayvansal üretimin artırılması,
- Ağaçlandırma.

Kırsal gelişme projelerinin amacı, geri kalmış yörelerde tarımsal faaliyetlerin artırılması yoluyla insanların gelir düzeyinin yükseltilmesidir. Projelerin başarısında, proje faaliyetlerinin yönetimi önemli rol oynamaktadır. Projenin süresi ve belirli alanlara yoğunlaşılması da proje başarısı açısından dikkate alınması gereken diğer faktörlerdir.

1. Çorum-Çankırı Kırsal Kalkınma Projesi

Çorum-Çankırı Kırsal Kalkınma Projesi, Çorum ve Çankırı illerinde ekonomik ve sosyal gelişmenin sağlanmasına yönelik olarak uygulanmıştır. Proje kapsamında, çiftçilere tarımsal üretimin artırılması amacıyla, orta ve uzun vadeli düşük faizli krediler verilmiştir. Ayrıca mevcut altyapı yenilenmiş ve geliştirilmiştir. Projenin toplam maliyeti 207,2 milyon Dolar olmuştur.

2. Erzurum Kırsal Kalkınma Projesi

Türkiye'nin ikinci kırsal kalkınma projesi olan ve 1982 – 1989 döneminde uygulanan Erzurum Kırsal Kalkınma Projesinin amacı; tarım üretiminin artırılması, çiftçilerin gelir düzeyinin yükseltilmesi, iş imkanlarının geliştirilmesi olmuştur. Bu proje kapsamında 45 milyon Dolar kullanılmıştır.

3. Bingöl-Muş Kırsal Kalkınma Projesi (1990-1999)

Bingöl-Muş Kırsal Kalkınma Projesinin amaçları, mevcut altyapının iyileştirilmesi, tarım üretiminin artırılması, köylerde içme suyu ve yol ağlarının yapımı, sulama tesisleri ve enerji ormanları kurulması yer almakta olup, toplam tutarı 52,5 milyon Dolar'dır.

4. Yozgat Kırsal Kalkınma Projesi (1991-2001)

Toplam tutarı 40,5 milyon Dolar olarak belirlenen proje kapsamında yetmiş köye içme suyu sağlanması, 125 km köy yolu yapılması, yetmiş sulama birimi inşa edilmesi, 6 sulama birimi rehabilitasyonu, Kadılı Araştırma Merkezinin geliştirilmesi, tarım ve hayvancılık üretimlerinin artırılmasına yönelik hizmetler sunulması yer almaktadır.

5. Ordu - Giresun Kırsal Kalkınma Projesi (1995-2003)

Ordu – Giresun Kırsal Kalkınma Projesinin toplam tutarı 59,7 milyon Dolar olarak öngörülmüştür. Projenin amaçları arasında küçük girişimcilik potansiyeli olan fakir ailelerin yaşam koşullarının ve gelir düzeylerinin yükseltilmesi, tarım ve hayvancılık üretiminin artırılması ve toprak, su, hayvan ve orman kaynaklarının daha iyi idaresine yönelik faaliyetlerin planlanması bulunmaktadır.

1991-2000 yılları arasında KOSGEB tarafından da kırsal alanlardaki yöresel üretimlerin geliştirilmesi, modern teknolojinin adaptasyonu, yaygınlaştırılması ve istihdamın artırılması ile göçün önlenmesine yönelik olarak projeler gerçekleştirilmiştir.

Mahalli İdareler

Türkiye’de yerel yönetim sistemi il özel idaresi, belediye ve köy olmak üzere üç kademelidir. Ancak bu üç kademe arasında tüzel olarak herhangi bir hiyerarşik ilişki bulunmadığı gibi eşgüdüm amaçlı ilişki de bulunmamaktadır. Bunların birbirleri arasındaki ilişkisizlik, genel yönetimin taşra kuruluşları olan ilçe (kaymakamlık) ve il (valilik) kanalları ile giderilmektedir.

Bütçe büyüklüğü itibarıyla değerlendirilirse, Türkiye’de yerel yönetimler içinde köyler yüzde 1, özel idareler yüzde 14, belediyeler ise yüzde 85 büyüklüğünde yer tutmaktadır. Köyler, doğrudan harcamacı kuruluşlar olmaktan çok, il özel idareleri ve merkezi yönetim tarafından hizmet götürülen yönetim birimleri olma özelliğine sahiptir. Belediyeler, yerel yönetim sistemi içindeki bu büyüklüğe koşut olarak, diğer iki yerel yönetim türüne göre daha fazla öne çıkmış bulunmaktadır.

İl özel idareleri 1983-1998 yılları arasında, dönem ortalaması olarak gelirlerinin yüzde 15’ini harcamamış, bir sonraki yıla devretmiştir. Bunlar fazla bütçe ile çalışırken, belediyelerde durum tersinedir. Aynı dönemde belediyeler her yıl açık vererek çalışmış, dönem ortalaması olarak gelirlerinin yüzde 6’sı kadar fazla harcama yapmıştır.

Son yıllarda sayılarında önemli artışlar gözlenen belediyelerin, etkin ve verimli bir yapıya kavuşturulmamış olmasından kaynaklanan sorunlar bulunmaktadır. Bu belediyelerde yatırımlara kaynak bulunmasından başlayarak, bunların projelendirilmesi, ihale edilmesi ve yatırımların izlenmesi başlıca sorunlardan biridir.

Ülkemizin Avrupa Birliğine adaylığı sürecinde üyelik yükümlülükleri olarak yapılması hedeflenen yasal ve idari değişiklikler arasında “Bölgesel Politikalar” başlığı altında mevcut bulunan ve yerel yönetimleri doğrudan ilgilendiren düzenlemeler mevcuttur. Yerel yönetimlerle ilgili yapılması öngörülen hukuki ve kurumsal düzenlemeler VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planında;

- Merkezi idare ile yerel yönetimlerin koordinasyonu artırılabilecek, görev ve yetki dağılımı ile yerel yönetimlerin mali ve personel yapısı yeniden düzenlenecektir;
- Yerel yönetimlerin düzenli gelir kaynaklarına sahip olması sağlanacaktır;
- Belediye modelleri yeniden düzenlenecek, il ve ilçe belediyelerinin kurulmasına ilişkin kriterler yasal olarak belirlenecektir;
- Yerel yönetimlerin dış kaynaklı proje kaynaklarından faydalanması yasal bir çerçeve ile düzenlenecek, İller Bankası’nın görevleri yeniden şekillendirilecektir;
- Yerel yönetim birlikleri ve şirketleri yeniden düzenlenecek, kentsel rantların vergilendirilmesine yönelik yasal düzenleme yapılacaktır;
- Halkın yerel yönetimlere katılımı artırılabilecektir,

şeklinde yer almıştır.

Kalkınma Planında ortaya konulan bu çerçeve ve AB ile mevcut adaylık süreci kapsamında çeşitli yasal düzenlemeler yürürlüğe konulmaya çalışılmaktadır. Halen TBMM’de bulunan ve yerel yönetimleri doğrudan ilgilendiren Kanun tasarıları aşağıda sıralanmıştır;

- Merkezi İdare ile Mahalli İdareler Arasında Görev Bölüşümü ve Hizmet İlişkilerinin Esaslarının Düzenlenmesi ve Çeşitli Kanunlarda Mahalli İdarelerle İlgili Değişiklikler Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı,
- Merkezi İdare ile Mahalli İdareler Arasında Görev Bölüşümü ve Hizmet İlişkilerinin Esaslarının Düzenlenmesi ve Çeşitli Kanunlarda Mahalli İdarelerle İlgili Değişiklikler Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı.

Yukarıda yer alan Kanun tasarılarının yürürlüğe girmesiyle, yerel yönetimlerin hizmet üretimindeki etkinlikleri ve kaynakların akılcı kullanımı artırılarak kamu hizmetleri yerinden karşılanacaktır. Ayrıca söz konusu düzenlemelerle halkın ortak yerel ihtiyaçlarını karşılayacak kamu hizmetlerinin mahalli idarelerce

yürütülmesinin sağlanması ve yerel yönetimlerin görevlerinin gerektirdiği gelir yapısına kavuşmasıyla, bu hizmetlere verimlilik ve hız kazandırılacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Türkiye’de Bölgesel gelişmeden sorumlu ana kurum Devlet Planlama Teşkilatıdır. Aşağıdaki bakanlıklar ve kurumlar da bölgesel projelerin tahsisatı, uygulanması, idaresi ve izlenmesiyle ilgili faaliyetlerde bulunmaktadır:

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Çevre Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Devlet İstatistik Enstitüsü, İller Bankası, DSİ Genel Müdürlüğü, Karayolları Genel Müdürlüğü, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, GAP İdaresi Başkanlığı, Kalkınma Bankası, Halkbank, KOSGEB.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 540 Sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (RG 24.6.1984/21970)
- 3152 Sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun (RG 23.2.1985/18675)
- 1580 Sayılı Belediye Kanunu (RG 14.4.1930/1471)
- 388 Sayılı Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Teşkilatının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname (RG 6.10.1989/20334)
- 3621 Sayılı Kıyı Kanunu (RG 4.4.1990/20495)
- 775 Sayılı Gecekondu Kanunu (RG 30.7.1966/12362)
- 442 Sayılı Köy Kanunu (RG 11. Şaban.1342 ve 18 Mart 1340/336)
- 3624 Sayılı Küçük ve Orta Ölçekli Sanayii Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı Kurulması Hakkında Kanun (RG 20.4.1990/3624)
- 2510 Sayılı İskan Yasası (RG 21.6.1934/2733)
- 6831 Sayılı Orman Kanunu (RG 8.9.1956/9402)
- 3194 Sayılı İmar Kanunu (RG 9.5.1985/18749)
- 3360 Sayılı İl Özel İdaresi Kanunu (RG 26.5.1987/19471)
- 3030 Sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanunda Değişiklik Yapan Kanun (RG 9.7.1984/18453)
- 4325 Sayılı Köylerde İstihdam Yaratılması ve Yatırımların Teşvik Edilmesi Hakkında Kanun (RG 27.2.1998/23271)

- 4369 Sayılı Yatırımlarda Devlet Yardımlarına İlişkin Mevzuatta Değişiklik Yapan Kanun (RG 29.7.1998/23417)
- 4759 sayılı İller Bankası Kuruluş Kanunu (RG 2.6.1945)
- 180 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, İmar İskan Bakanlığının (RG 13.12.1983)
- 3465 sayılı Otoyollar, Bakım ve Onarımı Hakkındaki Kanun
- 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu (RG 9.8.1983)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Katılım öncesi dönemde Türk mevzuatında herhangi bir değişiklik yapılmasına gerek duyulmamaktadır. Ancak AB kriterlerine göre hedef bölgeler ve NUTs tanımlamaları yapılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Beş Yıllık Kalkınma Planında belirtildiği üzere, 2005 yılına kadar, ihtiyaç duyulan illerde Devlet Planlama Teşkilatının idari bölge birimleri kurulacaktır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Devlet Planlama Teşkilatının her bir bölge birimi için, elemana ihtiyaç olacaktır. Bölge birimlerinin kurulmasına iki bölgeye öncelik verilerek başlanacaktır. Bu durumda başlangıçta nitelikli elemana, iki binaya ve yeterli teçhizata ihtiyaç duyulacaktır. Ancak öncelikli olarak Devlet Planlama Teşkilatında ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarında bölgesel politika konusunda çalışan personelin, AB Bölgesel Politikası konusunda eğitimi gerekecektir.

III. Takvim

Kısa vade

AB kriterlerine göre hedef/kriter bölgeler ve NUTS'lar istatistiki olarak tanımlanacaktır.

Orta vade

DPT'nin bölgesel teşkilatları kurulacaktır. Bölgesel amaçlı devlet yardımları uygulamaları AB kriterlerine uyumlu hale getirilecektir.

Bölgesel ve yöresel potansiyeller yerel aktörlerin etkin şekilde katılımlarının sağlanması ile belirlenecek ve bu potansiyelin kalkınmaya kanalize edilmesi için gerekli projeler hazırlanacaktır.

IV. Finansman

Bölgesel politikaların uygulanması için gerekli organizasyon ve personel ihtiyacının karşılanması için 20 milyon Euro finansman ihtiyacı vardır.

4.23. Çevre

4.23.1. Yatay

Türkiye'de, enerji, endüstri, ulaşım ve turizm sektörlerinde hızlı bir büyüme ve bununla beraber, kırsal kesimden kentlere ve kıyılara büyük oranda göç yaşanmaktadır. Tüm bu gelişmeler, çevre üzerindeki

baskıyı artırınca buna paralel olarak, çevre koruma ve çevre kirliliği ile mücadelenin önemi de artmıştır. Sonuç olarak, bu alanda, hukuki ve kurumsal yapılanma çalışmaları hız kazanmıştır. 1982 Anayasası vatandaşlara, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı tanımış, çevrenin geliştirilmesi, çevre sağlığının korunması ve kirliliğin önlenmesi devletin ve vatandaşın görevi olarak tanımlanmıştır. 1983 yılında çıkarılan Çevre Kanunu, çevre yönetimi ve çevre mevzuatının çerçevesini belirlemiş ve kirlenenden öder gibi temel prensipleri belirlemiştir.

Çevre Kanunu çerçevesinde aşağıda sıralanan bazı yönetmelikler hazırlanarak yürürlüğe konmuştur.

- Çevre Kirliliğini Önleme Fonu Yönetmeliği (1985)
- Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliği(1986)
- Gürültü Kontrol Yönetmeliği (1986)
- Gemi ve Deniz Araçlarından Alınacak Cezalara İlişkin Yönetmelik (1987)
- Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği (1988)
- Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği (1991)
- Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği (1993)
- Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği Revizyonu (1997)
- Tıbbi Atıklar Kontrol Yönetmeliği (1993)
- Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği (1995)
- Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerin Kontrolü Yönetmeliği

Çevre Bakanlığı 1991 yılında çevrenin geliştirilmesi, korunması ve kirliliğin önlenmesi amacıyla kurulmuştur. Çevre Bakanlığının faaliyetleri; uygun arazi kullanımı, doğal kaynakların, bitki ve hayvan türlerinin korunması, kirliliğin önlenmesi ve kamuoyu bilincinin artırılması gibi konuları kapsamaktadır. Görevleri arasında çevre politikaları ve stratejilerini belirlemek, çevresel aktivitelerin yerel, ulusal ve uluslararası düzeylerde koordinasyonunu sağlamak, çevreyle ilgili izinleri düzenlemek, bilgi toplamak ve eğitim programları düzenlemek gibi çalışmalar yer almaktadır. Tüm bu faaliyetler, diğer bakanlıklar, ilgili kuruluşlar, yerel yönetimler ve sivil toplum kuruluşlarıyla yakın bir çalışma içerisinde yürütülmektedir. Çevre Bakanlığının merkezinde 800, otuzaltı taşra teşkilatında ise toplam 500 personel görev yapmaktadır.

Kaynakların verimli kullanımı için ekonomik ve sosyal konularda hükümet politikalarına temel araç teşkil eden kalkınma planlarını hazırlayan Devlet Planlama Teşkilatı, Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planından (1973 – 1977) bu yana kalkınma planlarında çevre yönetimi konusuna yer vermektedir.

Altıncı Beş Yıllık Kalkınma Planı sürdürülebilir kalkınma kavramını kabul etmiş, Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı döneminde ise etkin bir çevre yönetimi için Ulusal Çevre Eylem Planı (UÇEP) DPT'nin koordinasyonunda Çevre Bakanlığının teknik desteği ve ilgili kurum ve kişilerin geniş bir katılımıyla hazırlanmıştır. Bu çerçevede, (i) etkin bir çevre yönetim sistemi geliştirilmesi için, bazı eylemler yapılması, (ii) çevresel bilgiye olan ihtiyacın ve çevre bilincinin önemi, (iii) farklı tematik alanlarda yeni yatırım önerileri, (iv) AB çevre standartları ve yönetmeliklerinin kabul edilmesi vurgulanmıştır.

Çevre Yönetimi ile ilgili konular, sadece Çevre Bakanlığınca değil diğer bazı Bakanlıklar, kurum ve kuruluşlarca da ele alınmaktadır. Bu kuruluşların faaliyetleri doğrudan veya dolaylı çevre koruma ve kirliliği önleme ile ilgili olabilmektedir.

Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü (DSİ), su kaynaklarının yönetimi ve geliştirilmesinden, Sağlık Bakanlığı çevre sağlığı hizmetlerinden, Orman Bakanlığı Milli Parklardan ve diğer koruma alanlarından (Özel Çevre Koruma Kurumunca Yönetilen onüç Özel Çevre Koruma Bölgesi Hariç), Kültür Bakanlığı, bazı doğal koruma alanlarından, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, su kirliliği ve kontrolü ile balıkçılık dahil doğal kaynakların korunmasından, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, enerji ve doğal kaynakların sürdürülebilir bir şekilde üretilmesi ve tüketilmesinden, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, ülkenin endüstri politikalarının belirlenmesinden sorumludur.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kırsal kesimdeki su arzı, sulama ve su arıtması konularında, Belediyeler, çevresel altyapı inşası, içme suyu ve kanalizasyon hizmetleri, çöp toplanması ve bertarafı ve arazi kullanım planları gibi konularda çalışmalar yapmaktadır.

İller Bankası Genel Müdürlüğü ise belediyelere proje hazırlama ve kent altyapısı ile ilgili projelerin uygulanması konularında yardımcı olmakta ve harita alımı, imar planı, içme ve kullanma suyu, kanalizasyon, katı atık, jeolojik ve jeoteknik etütler ile belediye hizmet binaları ve çeşitli tesislerin yapımıyla da uğraşmaktadır.

4.23.1.1 Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED)

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

ÇED Direktifi (85/337/EEC ve 97/11/EC) doğrultusunda hazırlanan ÇED Yönetmeliği genelde söz konusu direktifle uyumludur. EKlerdeki (Ek I ve Ek II, ÇED Uygulanacak Faaliyetler Listesi) değişik sektörlere ait küçük farklılıklar bulunmaktadır. Devam eden ÇED Yönetmeliği Revizyonu çalışmalarının 2001 yılı sonuna kadar tamamlanması planlanmaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

ÇED sürecinin etkinliğinin artırılması, Topluluk müktesebatına uyum sağlanması ve gerekli teknik altyapının kurulması hedeflenmektedir.

Stratejik ÇED uygulamaları için ise Avrupa Birliği Direktifinin taslak olarak hazırlandığı bilinmekte ve çıkarılacak direktif doğrultusunda gerekli çalışma ve düzenlemelerin yapılması planlanmaktadır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

ÇED Yönetmeliği dışında, Çevre Kanununa istinaden çıkarılmış olan ve ÇED sürecinde uygulanan diğer ilgili Yönetmelikler şunlardır.

- “Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliği” ,
- “Gürültü Kontrol Yönetmeliği”,
- “Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği” ,
- “Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği”
- “Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği”,
- “Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği” ,
- “Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerin Kontrolü Yönetmeliği”,

b) Türk mevzuatında yapılması gerekli değişiklikler

ÇED Yönetmeliğinin ve EK I ve Ek II’de yer alan faaliyetler listesinin AB müktesebatından farklılıklarının ortadan kaldırılması için revizyonu gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

ÇED uygulamaları için yeni bir kurumsal yapılanmaya ihtiyaç bulunmamakla birlikte, var olan kurumsal yapı içerisinde görev tanımlarının yeniden belirlenmesi ve ilave sorumlulukların yerine getirilmesi için mevcut yapıda düzenlemeler yapılması gerekmektedir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Çevre konusunda Türkiye’de, merkezi yönetimin, belediyelerin ve özel sektörün çevre konusundaki aktivitelerini daha da güçlendirmeleri, özellikle yeni finansman kaynaklarının harekete geçirilerek daha etkin bir şekilde kullanılması gerekmektedir.

ÇED Yönetmeliğinin, daha etkin bir şekilde uygulanabilmesi için yapısal güçlendirme ve merkez ile il teşkilatlarında teknik ve personel yetersizliklerinin giderilmesi gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Personelin diğer üye ülkelerin ÇED uygulamaları konusunda yurtiçi-yurtdışı eğitiminin (ÇED uygulamaları, sektörel rehberler, eleme-tarama işlemi, kapsamaştırma, ÇED değerlendirme ve izleme konularında) sağlanmasına, uygulamada başarı sağlamış ülkelerde inceleme yapılmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Etkin ÇED Uygulamaları için gerekli network ve bilgisayar sisteminin kurulmasına ihtiyaç vardır.

III. Takvim

Kısa Vade

- ÇED Yönetmeliği revizyon çalışmalarını sonuçlandırmak,
- ÇED uygulamaları konusunda yurt dışı eğitimi (ÇED uygulamaları, ÇED değerlendirme ve izleme konularında) sağlamak,
- Faaliyetin ÇED Yönetmeliği kapsamında olup olmadığını anlamak için sektörel tarama-eleme rehberleri ile ÇED Raporu veya ÖNÇED Raporu için izlenen inceleme-değerlendirme sürecini detaylandıran sektörel inceleme, değerlendirme rehberleri hazırlanması,

Orta Vade

- Sektörel ÇED Rehberlerini hazırlayarak yürürlüğe sokmak,
- Sınırşan ÇED Sözleşmesi hakkında altyapı eksikliklerini gidermek,
- Sektörel rehberler, eleme-tarama işlemi, stratejik ÇED ve güncel ÇED uygulamaları ile ilgili eğitim programları gerçekleştirmektir.

IV. Finansman

(b), (c), (d), (e), (f) kısımlarında bahsedilen çalışma ve gelişmeler için yaklaşık 7 milyon Euro finansman ihtiyacı öngörülmektedir.

4.23.1.2 Çevresel Bilgiye Erişim Avrupa Çevre Ajansı

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Ulusal çevre veri tabanı sistemi ve teknik altyapı oluşturmak üzere projeler yürütülmektedir. Veri Tabanı Sistemi ile Türkiye genelinde toplanacak verilere kurumların ihtiyaç duyacakları zamanda daha kolay

ulaşmaları hedeflenmektedir. Bu sistemin Başbakanlığın “Kamu-Net” projesi ile entegrasyonu sağlanacaktır.

Çevre yönetimi ile doğal ve kültürel mirasın korunması alanında halkın bilinçlendirilmesi ve bilgilendirilmesi amacıyla çevre bilinci, eğitimi ve iletişim için bir ulusal strateji ve uygulama modeli tespit etmek üzere “Türkiye Ulusal Çevre Bilinci, Eğitimi ve İletim Stratejisi” projesi yürütülmekte ve teknik, mali önerilerin geliştirilmesi hedeflenmektedir.

“Türkiye Cumhuriyeti ile Avrupa Topluluğu Arasında Türkiye Cumhuriyeti’nin Avrupa Çevre Ajansı ve Avrupa Bilgi ve Gözlemevi Ağı’na Katılımı Anlaşması” paraflanmış olup 2001 yılı başında yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Çevresel bilgiye erişimi gerçekleştirebilmek için, Türkiye’de gerekli yasal, teknik ve idari altyapının oluşturulması amacıyla 2001 yılında bir ulusal plan hazırlanacaktır. Bu ulusal plan aynı zamanda Türkiye’nin Aarhus Sözleşmesi’ne katılım stratejisini belirleyecek ve Avrupa Çevre Ajansı ile EIONET’e entegrasyonunu hızlandıracaktır.

III. Finansman

Ulusal çevre veri tabanı sisteminin oluşturulması, donanım, program ve diğer ihtiyaçlarının karşılanması için 50 milyon Euro gerekmektedir.

4.23.2. Hava Kalitesi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye’de hava kirliliğini ve hava kalitesi yönetimini düzenleyen temel hukuki araç, 1986 yılında çıkarılan Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliğidir. Yönetmelik onyediy kirlenici parametre için hava kalitesi sınırlarını, iki kirlenici için hedef değerleri ve uyarı kademeleri ile uyarı kademelerine ulaşıldığında alınacak tedbirlerin yanı sıra ölçüm ve analizle ilgili diğer birçok hususu ele almaktadır. Yönetmelik sanayi tesisleri ve prosesler için bir emisyon izin sistemi getirmektedir.

Hava kalitesi ölçümleri bütün ülke çapında gerçekleştirilmekte olup, kapsamlı bilgi sadece iki kirlenici ile sınırlıdır.

Hava kalitesi izlemesi Sağlık Bakanlığı il teşkilatları tarafından gerçekleştirilmekte, izleme sonuçları Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından yayımlanmaktadır. İzleme sonuçları aynı zamanda Çevre Bakanlığı tarafından yıllık olarak değerlendirilmekte ve iller hava kirliliğinin önlenmesi ve kalitesinin iyileştirilmesi konusunda politikalar geliştirilebilmesi için sınıflandırılmaktadır.

Büyük şehirlerde hava kirliliği ısınma nedeniyle özellikle kış sezonunda önem kazanmaktadır. Konutların ısıtılması temelde konut sahiplerinin kendilerince sağlanmakta olup enerji kaynaklarının önemli bir bölümünü oluşturan Türk linyitlerinin kalitesi düşüktür. Merkezi ısıtma sistemleri yaygın olmamakla beraber, büyük şehirlerde yaygınlaşmaktadır.

Yakıt kalitesindeki, özellikle sıvı yakıtların kurşun oranında, iyileştirmelere rağmen, AB yakıt kalitesi standartlarının doğrudan rafinerilerdeki yatırımlarla ilişkili olması nedeniyle, sülfür ve benzen oranı önemli sorunlardan birisini oluşturmaktadır.

Türkiye uzun menzilli sınır aşan hava kirliliği, ozon tabakasının incilmesi ile ilgili uluslararası sözleşmelere taraftır, ancak iklim değişikliği sözleşmesini imzalamamıştır.

Türkiye, sektörlerle gönüllü anlaşmalar yapılması ve bu sektörlerin kirlilik azaltımına katılmasının sağlanmasına büyük önem vermektedir. Bu kapsamda, Çimento sanayii ile emisyonların daha ileri azaltımı ve Türk Otomotiv Sektörü ile bir uyum programı çerçevesinde yeni otomobillerin katalitik konvertörle teçhiz edilmesi ve aynı şartın eşzamanlı olarak ithal taşıtlara da uygulanması konularında anlaşmalar imzalanmıştır. 1992'den bu yana eski taşıtların düzenli muayenesi uygulaması da endüstri ve motorlu taşıtlardan kaynaklanan kirliliğin azaltılmasına büyük katkıda bulunmuştur.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Valilikler, Belediyeler, Türk Standartları Enstitüsü, Devlet İstatistik Enstitüsü, Özel Sektör

d) Nihai hedef

Yukarıda belirtilen Direktiflerin Türk mevzuatına yansıtılmasıdır. İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi ile 1979 Uzun Menzilli Sınırlararası Hava Kirliliği Sözleşmesinin eki Protokollerine ortak ancak farklı sorumluluk ilkesi çerçevesinde katılınması mümkün olabilecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 2872 sayılı Çevre Kanunu
- 22918 sayılı Karayolu Trafik Kanunu
- Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevlerine İlişkin 443 sayılı Kanun Hükmünde Kararname
- Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliği
- Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği
- Taşıt Değişikliklerinin Planlanmasına Prensipleri TS-4980
- Ham ve Petrol Ürünlerinin Depolanmasında Güvenlik Kuralları TS-4943
- Yakıt Satışları ve Servis İstasyonları için Genel Düzenlemeler TS-6058
- Sıvı Yakıt ve Motorin Depolama Tankları TS-8991
- Yakıt kalitesi ile ilgili Genelgeler
- Araçların, İmal, Tadil ve Montaj Yönetmeliği
- 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu
- Gayrisıhhi Müesseseler Yönetmeliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklikler

Hava Kalitesinin Korunması Yönetmeliğinin hükümlerinde ve standartlarda bazı değişiklikler yapılması gerekmektedir.

Gayrisihhi Müesseseler Yönetmeliği ve Refik Saydam Hıfzıssıhha Merkezi Başkanlığı Kuruluş Kanununda revizyon gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Mevzuatın uyumlaştırılması sürecinde mevcut kurumsal yapıda herhangi bir değişikliğe gerek duyulmamaktadır. Ancak mevzuatın etkin uygulaması için, Çevre Bakanlığı ve diğer ilgili kurumların sorumluluklarının açık ve net biçimde tanımlanması ve Hıfzıssıhha Merkezinin kurumsal yapısında değişiklik gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Konutların ısıtılmasında katı yakıt tüketiminin payı ve piyasadaki sıvı yakıtların kalitesi erken aşamada tam uyumun ve uygulamanın kapsamını sınırlandırmakta ve öncelikle bu alanlardaki yatırımların tamamlanmasına gerek duyulmaktadır.

Hava kalitesinin yurt çapında ölçüm ve izlenmesini sağlamak üzere kurulacak istasyonların yer, sayı ve niteliklerinin belirlenmesi gerekmektedir. Ayrıca, hava kalitesinin yönetiminde başarılı olabilmek için emisyon envanterlerinin çıkarılması büyük önem taşımaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Topluluk mevzuatının üstlenilmesi, hava kalitesi direktiflerinin uygulanması, izinlerin veya onayların verilmesi, gözetim, tesis ve faaliyetlerin izlenmesi ve denetimi, verilerin toplanması, analiz ve raporlama gereklilikleri için merkezi ve yerel düzeyde özel eğitim görmüş ilave personele ihtiyaç duyulmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

Hava kalitesi izleme istasyon ağının ve ilgili kalite temin ekipmanının kurulması,

Uluslararası anlaşmaları esas alan mevzuat kapsamında gerekli izleme sisteminin kurulması (sera gazları, kirleticilerin sınırötesi taşınımı gibi), laboratuvar altyapısının geliştirilmesi,

Kirleticilerin, sera gazlarının emisyon envanterinin çıkarılması ve kaynaklarının belirlenmesi,

Mevzuatın öngördüğü kalitede yakıt üretilebilmesi için yakıt üretim tesislerinin modernizasyonu (rafinerilerdeki yatırımlar gibi), büyük sabit kirleticilerde kirlilik azaltım ve yakıt değişikliği yatırımlarının (desülfürizasyon tesislerinin inşaatı gibi) gerçekleştirilmesi ile Emisyon Envanterlerinin oluşturulması ve modelleme çalışmaları için önemli miktarda yatırım ihtiyacı doğacaktır.

III. Takvim

Kısa Vade

- 89/369/EEC, 89/429/EC ve 94/67/EEC sayılı direktifler ile 88/609/EC sayılı Direktifi değiştirmek üzere yapılan önerinin (98PC0415) bazı bölümlerinin uyumlaştırılması;
- 96/12'nin özellikle bölge ve yerleşim yeri tanımı ile ilgili hükümleri ve uyarı kademelerinin belirlenmesi ve kamuya açıklama yapma mekanizmaları ile yetkili kurumların belirlenmesine ilişkin hükümlerinin uyumlaştırılması ve yetkili kurum personelinin eğitilmesi;
- Hava kirleticileri ve sera gazı emisyon envanterlerinin çıkarılmaya başlanması;
- Uyumlaştırılacak Direktif ve Kararların etkin uygulanması için programların geliştirilmesi;
- Etkin uygulama için ekipman ihtiyaçlarının tanımlanması (mevcut izleme istasyonlarının değerlendirilmesi, iyileştirilecek ve yeni kurulacak istasyonların sayısının belirlenmesi, bilgi ağı, denetimlerde kullanılmak üzere ekipman vb.);
- Direktif ve Kararların etkin uygulama ve icrası için personel alımı ve eğitim konularının tanımlanması;
- Ölçüm istasyonları, yerleri ve kullanılan ölçüm teknikleri konusunda envanter çıkarılması ve önceki ölçümlerin güvenilirliğinin değerlendirilmesi;

- İzleme ağına iyileştirmelerden sonra dahil edilebilecek istasyonlar ile yeni izleme istasyonlarının kurulacağı alanların belirlenmesi ;
- Hava kalitesinin ilk değerlendirmesi ve Hava Kalitesi Çerçeve direktifi ile eki direktifler kapsamında izlenecek yerleşim yerlerinin tanımlanması için kriterlerin geliştirilmesi (ozona özel önem verilecektir);
- Bir kalite temin programının ve kullanılabilir model tekniklerinin tanımlarının geliştirilmesi ;
- Hava kirleticileri emisyon envanterinin oluşturulmaya başlanması ve hava kalitesi yönetimi için programların geliştirilmesi;

Orta Vade

- 88/609/EEC sayılı direktif ve bunun Değişiklik önerisi, 99/13/EC, 94/63/EC, 97/68/EC, 98/70/EC, 99/13/EC ve 99/32/EC konusunda ilgili taraflarla görüş alış-verişi;
- 96/62/EC ve eki Direktifler, 98/70/EC, 99/32/EC ve 88/609/EEC'yi değiştiren Konsey Direktifi önerisinin (98PC0415) uyumlaştırılması;
- 96/511/EC ve 97/101/EC sayılı Kararların kabulü;
- Bütün kirletici kaynaklar için emisyon envanterinin oluşturulması;
- Sera gazı emisyonlarının azaltılması için programların oluşturulması;
- Bir hava kalitesi izleme ve raporlama sisteminin kurulması;
- Kalite temin programının kurulması ve kullanılabilir modellerin belirlenmesi;
- Emisyon envanterinin çıkarılması.

IV. Finansman

Gerekli harcamaların büyüklüğü 70 milyon Euro civarında tahmin edilmekle birlikte netleştirme çalışmaları sonucunda belirlenecektir. Netleştirme çalışmalarının ayrıca 3 milyon Euro harcama gerektireceği düşünülmektedir.

4.23.3. Atık Yönetimi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Evsel Katı Atık Yönetimi

Düzensiz depolama yapılan evsel katı atıkların olumsuz etkilerinin kontrol edilmesi amacıyla 14.03.1991 tarihinde Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği yürürlüğe konulmuştur. Yönetmelik, evsel katı atıkların bütün ülke genelinde belirli bir sistem içinde toplanması, taşınması, geri kazanılması ve bertaraf edilmesi ile ilgili teknik ve idari esasları belirlediği gibi, ambalaj atıklarının toplanması ve geri kazanılması ile ilgili yasal yaptırımları da içermektedir. Az atık üretilmesi, atıkların geri kazanılması ve atıkların çevreye zarar verilmeden bertaraf edilmesi atık yönetiminin temel ilkeleridir.

Türkiye genelinde toplanan katı atık miktarı 1995 yılında 21 milyon tona ulaşmıştır. Türkiye'de katı atık yönetimi konusunda yapılan çalışmalarda prensip olarak kişi başına düşen ortalama atık miktarı 1 kg/gün olarak kabul edilmektedir. 1997 yılı nüfus verileri (yaklaşık 63 milyon kişi) gözönüne alındığında günlük evsel katı atık miktarı yaklaşık 63000 tondur. Devlet İstatistik Enstitüsünün 1993 yılında yaptığı kompozisyon belirleme çalışmasından çıkan ortalama sonuçlara göre Türkiye'nin tahmini evsel katı atık kompozisyonu şu şekildedir; yaş atık (mutfak, park, bahçe vs.) yüzde 65,45, kül, curuf, toprak, taş yüzde 22,40, geri kazanılabilir atık yüzde 12,07 dir.

Türkiye’de evsel katı atıkların toplanması, taşınması, geri kazanılması ve bertarafından 1580 ve 3030 sayılı belediye kanunlarına göre belediyeler yetkili ve sorumludur.

Yönetmelik çerçevesinde sıvı gıda ve temizlik ürünlerinin plastik, metal, cam ve lamine karton ambalajları için, piyasaya sürülen miktarın belirli bir yüzdesinin geri toplanması esasına dayanan “kota sistemi” mevcut olup, bu ambalajların toplanma ve değerlendirilme yükümlülüğü sanayiye verilmiştir.

Tıbbi Atıklar

Tıbbi atıkların yönetimi ile ilgili çalışmalar, evsel katı atıkların dışında değerlendirilmekte olup, bu atıkların toplanması, taşınması ve bertarafı ile ilgili çalışmalar 20.05.1993 tarihli Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliğine göre yürütülmektedir.

Sağlık Bakanlığının 1997 yılı verilerine göre Türkiye’de toplam hastane sayısı 1120, yatak sayısı ise 160.884’tür. Devlet İstatistik Enstitüsünün verilerine göre yatak başına tıbbi atık miktarı 2 kg/gün olup, yüzde 65 doluluk oranı üzerinden yıllık oluşan tıbbi atık miktarı 76.000 tondur. Yönetmeliğe göre tıbbi atıkların bertarafında yakma yöntemi esas olmakla birlikte, maliyetlerin yüksekliğinden dolayı yakma tesislerinin sayısı sınırlı olup (6 tane), tercih edilen bertaraf yöntemi, ikinci alternatif olan düzenli depolamadır.

Tehlikeli Atık Yönetimi

Gelişmiş ülkelerden ülkemize olan yasa dışı atık trafiğinin önlenmesi amacıyla 1989 yılında “Basel Sözleşmesi” imzalanmış ve 1994 yılında onaylanmıştır. Tehlikeli atık yönetim sisteminin oluşturulması amacıyla “Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği (TAKY)” hazırlanmış ve 1995 yılında yürürlüğe girmiştir. Yönetmelikte yer alan atık kategorileri ve atık listesi Basel Sözleşmesinden adapte edilmiştir. Ayrıca bu listeler ülkemiz şartlarına uygun olarak detaylandırılmıştır. TAKY ile ülkemize olan her türlü atık ithalatı yasaklanmıştır. Ancak yüzde 85 ve üzerinde metal ihtiva eden hurdaların ithali kontrole tabidir. Bu kontroller 1993 yılından itibaren Çevre Bakanlığınca yürütülmektedir. Ayrıca tarama çamurları, atık yağlar, çips ve termik santral külleri ve tıbbi atıklar bu Yönetmelikte “Özel Atıklar” listesinde yer almaktadır. Tehlikeli atık geri kazanım ve nihai bertaraf tesisleri Çevre Bakanlığından işletme lisansı almakla yükümlüdür.

Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği ile tehlikeli atıklara ilişkin özel kurallar belirlenmiş olup, bazı yönleri ile AB Direktiflerinde verilen kurallardan daha sıkı tedbirler içermektedir. Yönetmelikte tehlikeli atıkların özellikleri, bertaraf şekilleri, bertaraf kriterleri ve işlemleri verilmektedir. Tehlikeli atık oluşturabilecek aktiviteler ve kontrol edilmesi gereken genel atık tiplerine ilişkin atık listesi kod numaraları verilmiştir.

Son dönemde, Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinde yapılan değişiklik ile, tehlikeli atıkların yakılmasına ilişkin AB Direktifleri (94/67/EC; 89/283/EC) ile söz konusu mevzuat tamamen uyumlu hale getirilmiştir.

Marmara, Ege ve Akdeniz bölgelerini içeren Tehlikeli ve Özel Atık Yönetimine ilişkin bir proje başlatılmıştır.

Tehlikeli Atıkların Sınırötesi Taşınımı

Türkiye, 20 Eylül 1994 tarihinde, “Tehlikeli Atıkların Sınırötesi Taşınımı ve Bertaraf Edilmesinin Kontrolüne İlişkin Basel Sözleşmesi”ne taraf olmuştur. Tehlikeli Atıkların Kontrolüne ilişkin ulusal mevzuat (yönetmelik) Basel Sözleşmesi baz alınarak hazırlanmış ve 27 Ağustos 1995 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Söz konusu yönetmelik kapsamında tehlikeli atıkların sınırötesi taşınımına ilişkin bildirim sistemleri, uluslararası taşıma formları, yasadışı trafik, bildirim ile ilgili kurallar, tehlikeli atıkların ithalatı ve ihracatı ile ilgili kontroller ve transit geçişle ilgili kurallar ayrıntılı bir şekilde verilmektedir. Adı geçen konular Basel Sözleşmesi ile birebir uyumludur.

Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği ile bazı metal hurdaları hariç her türlü tehlikeli atığın Türkiye’ye ithali yasaklanmıştır.

Söz konusu yönetmelik ilgili AB Direktifleri ile hemen hemen uyumlu olmakla birlikte bazı düzenlemelere ihtiyaç vardır.

Piller ve Akümülatörler

Kullanılmış pil ve akülere ilişkin ayrı bir mevzuat bulunmamaktadır. Bu konular Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinde ele alınmaktadır. Ancak, kullanılmış pil ve akümülatörlere ilişkin yönetmelik taslağı hazırlanmıştır.

Türkiye’de pil üretimi yapan tek bir kuruluş mevcut olup, kadmiyum içermeyen pil üretilmesi için tesiste teknolojik değişikliklerin yapılması gerekmektedir.

Atık Düzenli Depolama Sahaları

Atıkların düzenli depolanmasına ilişkin Türkiye’de mevcut üç yönetmelik bulunmaktadır. Bunlar; 14 Mart 1991 tarihli “Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği”, 20 Mayıs 1993 tarihli “Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği” ve 27.8.1995 tarihli “Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği”dir. Her üç yönetmelik de Avrupa Birliği mevzuatı ile çoğu yönden uyumludur. Ancak, doğal ve sentetik bariyerlerin uygulanması ile ilgili Türk ve Avrupa Birliği mevzuatı arasında bazı ufak farklılıklar vardır.

Atıkların düzenli depolanması Türkiye için yeni bir uygulamadır ve henüz gerekli düzeye ulaşamamıştır. Eski düzensiz depolama sahalarının kapatılması ve uygun şekilde rehabilite edilmesi önem arz etmektedir. Bu amaçla yerel otoriteler, atık düzenli depolama sahalarının planlanması, inşa edilmesi ve işletilmesi konularında desteklenmelidir.

Atık Yağlar, Poliklorlu Bifeniller ve Terfeniller

Türkiye, atık yağlar, poliklorlu bifeniller ve terfeniller konularında ayrı yönetmeliklere sahip değildir. Bu tip tehlikeli atıklar “Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliği” çerçevesinde kontrol edilmektedir. Bu Yönetmeliğe göre, atık yağlar özel atık olarak sınıflandırılmış olup, atık yağ yönetimi konulu yeni yönetmeliğin hazırlanması yükümlülüğü Çevre Bakanlığına verilmiştir. Bu kapsamda taslak yönetmelik, ilgili AB Direktifleri paralelinde hazırlanmaktadır.

Bu bağlamda atık oluşumuna, toplanmasına ve taşınmasına ilişkin izleme sistemi, piyasa kayıt sistemi ile atık yağ azaltma ve geri kazanım teknolojileri ve bu konuda çalışan uzmanların eğitimi önemli hususlar olarak görülmektedir. Ayrıca, poliklorlu bifeniller ve terfenillerin analizinde bazı güçlüklerle karşılaşmaktadır.

Ambalaj ve Ambalaj Atıkları

85/339/EEC Direktifindeki esaslar doğrultusunda, Türkiye’de şu anda ambalaj atıklarının geri toplanması ve değerlendirilmesine yönelik çalışmalar “Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği” kapsamında yürütülmektedir. Özellikle evsel tüketime yönelik sıvı gıda ve temizlik ürünlerinin plastik, metal, cam, lamine ve karton içecek ambalajları için belirli oranlarda toplama ve geri kazanım zorunluluğu bulunmaktadır.

Bununla birlikte, mevcut yönetmelik bütün ürünleri ve ambalajları kapsamamakta, buna karşılık ambalaj üretimi ve ambalajlı ürün tüketimi hızlı bir biçimde artmaktadır. Pek çok belediyede düzenli depolama sahalarının işletmeye açılmaya başlanması ve bu atıkların depolama sahasına gitmeden ayrı toplanması, toplanan atıkların da özellikle maddesel geri kazanım olarak değerlendirilmesi ülke ekonomisi için önem taşımaktadır. İlgili sanayi sektörleri için şu andaki mevcut yönetmelik ile getirilen toplama ve değerlendirme sorumluluğu direktifteki kapsam ve hedefler doğrultusunda daha da genişletilecek, sağlıklı bir envanter oluşturulacak, ortak bir işaretleme sistemine geçilecek, kamuoyunda yeterli bilinç oluşturulacak ve sorumluluk paylaşımına gidilecektir. Bu amaçla, 94/62/EEC sayılı Direktif ile bu Direktife ek olarak çıkarılan 97/129/EC ve 97/138/EC sayılı kararların esas alındığı bir “Ambalaj Atıkları Yönetmeliği” hazırlanmaktadır.

Bu konuda yeterli tecrübeye sahip ülkelerin teknik yardımına ihtiyaç duyulduğu gibi, özellikle de ambalajların ağır metal içerikleriyle ilgili standartlara uyum sağlanabilmesi, geri kazanım tesislerinin yaygınlaştırılması ve mevcut tesislerin modernizasyonu için teknoloji transferine ve finansmana ihtiyaç duyulacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı uhdesindeki atık yönetimi mevzuat uyum çalışmaları, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Türk Standartları Enstitüsü, Belediyeler, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Türk Ticaret Odaları Borsaları ve Deniz Ticaret Odaları Borsaları Birliği ile koordineli olarak sürdürülmektedir.

d) Nihai hedef

Atık Yönetimi ile ilgili Türk mevzuatı ve AB mevzuatının uyumlaştırılması için plan ve programların belirlenerek, bu amaçla kurum ve organizasyonların uygulayacağı görevlerin tespit edilmesi ve uygulanmasıdır.

Tehlikeli atıkların yönetimi ile ilgili Türk mevzuatını AB mevzuatı ile uyumlu hale getirmektir. Çalışmalar sonucu çevrenin korunması amacı ile çevresel standartlar oluşturulacak ve uygulanması sağlanacaktır. Bu kapsamda, öncelikle bölgesel atık yönetimi planlarının yapılması ve yağ, pil ve akümülatör atıklarının yönetimi, termik santral külleri, ambalaj atıkları gibi atıkların çevre ile uyumlu bertarafının sağlanması hedeflenmektedir.

Türkiye, Basel Sözleşmesinin "sadece nihai bertaraf amacı için değil, geri kazanım, tekrar kullanım gibi amaçlarla da Sözleşmenin Ek VII'sinde listelenen ülkelerden bu listede bulunmayan ülkelere taşınımını yasaklayan" II/12 ve III/1 Kararlarını desteklemektedir. Karar III/1'in onaylanması amacıyla yapılan çalışmalar tamamlanmış olup, kısa sürede onaylanma sürecine geçilecektir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

1983 yılında yayımlanan 2872 Sayılı Çevre Kanununun 8inci maddesi uyarınca, "her türlü atık ve artığı çevreye zarar verecek şekilde ilgili yönetmeliklerde belirlenen standartlara ve yönetmeliklere aykırı olarak doğrudan ve dolaylı biçimde alıcı ortama vermek, depolamak, taşımak, uzaklaştırmak ve benzeri faaliyetlerde bulunmak yasaktır" hükmü yürürlükte olup konuyla ilgili uygulanmakta olan yasal mevzuat şunlardır:

- Katı Atıkları Kontrolü Yönetmeliği(14 Mart 1991);
- Tıbbi Atıkları Kontrolü Yönetmeliği (20 Mayıs 1993);
- Tehlikeli Atıkları Kontrolü Yönetmeliği (27 Ağustos 1995);

Ayrıca dolaylı olarak bu konu ile ilgisi olabilecek mevzuat;

- 3030 sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun
- 1580 sayılı Belediye Kanunu
- 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu
- 3572 sayılı İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına Dair Kanun
- Gayrisıhhi Müesseseler Yönetmeliği

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Katı Atıkların Kontrolü Yönetmeliği, (14 Mart 1991), Tıbbi Atıkların Kontrolü Yönetmeliği (20 Mayıs 1993) ve Tehlikeli Atıkların Kontrolü Yönetmeliğinde (27 Ağustos 1995) AB mevzuatına uyum açısından gereken değişiklikler yapılacaktır.

Henüz taslak halinde olup, nihai hale getirme çalışmaları halen devam eden yönetmelikler ise; Atık Yağların Kontrolü Yönetmeliği, Atık Pil ve Akümülatörlerin Toplanması, Taşınması Bertarafının Kontrolü Yönetmeliği, Termik Santral Atıklarının ve Küllerinin Bertarafının Kontrolü Yönetmeliği, Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği, Atık Lastiklerin Kontrolü Yönetmeliği, Arıtma Çamuru Kontrolü Yönetmeliği ve Atıkların Alternatif Yakıt Olarak Çimento Fabrikalarında Kullanımı Yönetmeliğidir.

Tehlikeli atıkların kontrolü yönetmeliğinde değişiklikler yapılarak, atık girişi ve çıkışında aynı gümrük kapısında kontrolün sağlanması için ihtisas gümrüklerinin oluşturulması ve ilgili elemanların eğitimi sağlanarak, ilgili kurum ve kuruluşlar arasında hızlı ve doğrudan bir bilgi alışverişi sağlanacak, Ülke içi taşınımında denetimin sağlanması için çevresel müfettişlik birimleri kurulacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Atık Yönetimi sistemlerinin uygulanması amacı ile merkez ve yerel düzeyde yönetimin güçlendirilmesi önem arz etmektedir. Kalifiye ve yeterli sayıda eleman istihdamı ve eğitim programlarının uygulanması, bölgesel anlamda tehlikeli atık envanterlerinin miktar ve içerik olarak belirlenmesi gereklidir.

Tehlikeli atıklar ile ilgili 91/689/ EEC sayılı Direktifi uyumunun sağlanması amacı ile yönetim planlarının oluşturulması ve gerekli yatırım programlarının hazırlanması gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Tehlikeli atıkların yönetimi konusunda, eğitim programları hazırlanması, tehlikeli atık listesi ve verileri doğrultusunda bir tehlikeli atık bilgilendirme sisteminin oluşturulması ve tehlikeli atık yönetimi planlama sistemlerinin gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Atık Yönetimi uygulamalarının, toplulukla uyumlu hale getirilmesi ve uygulanması hem merkezi hem de taşra teşkilatlarında büyük miktarda özel eğitim görmüş ilave personel ihtiyacını ortaya çıkaracaktır.

III. Takvim

Kısa Vade

Envanter hazırlıkları ve yasal düzenlemeler

Orta Vade

Atık yönetimi projelerinin uygulanması

IV. Finansman

Finansman ihtiyacı, mevzuat uyumu ve uygulamaları için yaklaşık 20 milyon Euro civarında tahmin edilmekte olup, altyapı tesisleri için bu miktarın tespiti ayrıntılı ve özel bir çalışma yapılmasını gerektirmektedir.

4.23.4. Su Kalitesi

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

2872 sayılı Çevre Kanunu hükümlerine uygun olarak "Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği" (SKKY) 4 Eylül 1988 tarihinde 19919 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Genel olarak Türkiye, ülkenin her yerine düzgün olarak dağılmamış olan çok sayıda su kaynağına sahiptir. Türkiye yüzeysel sular açısından coğrafik olarak yirmialtı su havzasına ayrılmıştır. Ancak yüzey akışının yarısından fazlası altı ana havzadan kaynaklanmaktadır. Bunlar Dicle, Fırat, Doğu ve Batı Karadeniz, Antalya ve Batı Akdeniz havzalarıdır. Fırat havzası (Türkiye'nin toplam alanının yüzde 15'ini kaplar ve su hacmi 32 milyar metreküptür) en büyük olandır. 200 adet doğal göl (bunlardan 50 tanesinin alanı 5 km² den fazladır) yaklaşık 1 milyon hektarlık alanı kaplamakta olup, bu ülkenin toplam alanının yüzde1'idir. Doğu Anadolu'daki Van Gölü (374.000 hektar) ve Orta Anadolu'daki Tuz Gölü (128.000 hektar) en büyük olanlarıdır.

Toplam yıllık yeraltı suyu beslemesi 41 milyar metreküp olup , bunun 12 milyonunun teknik ve ekonomik olarak işletilebilir olduğu tahmin edilmektedir. Halihazırda 8 milyar metreküp işletilmektedir (sulama için yüzde 55' i , içme suyu ve sınai amaçlar için yüzde 45'i). Mevcut yeraltı su rezervlerinin dörtte biri Fırat ve Sakarya su toplama havzalarında bulunmaktadır.

Ülkemizde yaşanan hızlı sosyal ve ekonomik gelişme, su gereksiniminde çok ciddi artışlara neden olmuştur. Bu gelişmeler bir yandan su talebini artırırken, diğer yandan da muhtelif kullanımlar için gereken uygun kalitedeki su kaynaklarının mevcudiyetini kirlenme yoluyla tehdit etmekte, su kaynaklarının çok amaçlı olarak kullanılabilirliğini kısıtlamaktadır.

İç suların (nehirler,doğal ve yapay göller) kalitesi 20 parametreye (pH, oksijen, askıda ve çözünmüş katı madde, nitrat, fosfor, amonyum, fekal koliform ve bazı ağır metaller) göre değerlendirilmiş ve Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğinde dört kalite sınıfına ayrılmıştır.

Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği yeraltı sularının üç, yüzey sularının dört sınıfa ayrılmasına yönelik esasları ortaya koymaktadır. Ayrıca su kalite planlamasını da sağlamaktadır.

Yönetmelik içmesuyu amacıyla kullanılan rezervuarlar ve göller açısından koruma bölgeleri ve arazi kullanım stratejileri ile yeraltı ve yüzey sularına atıkların deşarjına dair esasları ortaya koymaktadır.

DSİ dört nehirde, iki doğal ve iki yapay gölde su kalitesini sürekli olarak izlemektedir. Ayrıca, yeraltı suyu kalitesi ile birlikte periyodik olarak 126 gölün su kalitesi de izlenmektedir. İzleme çalışmaları 1979 yılında 65 örnekleme noktası ile başlamışken 1996'da 1080'e ulaşmıştır. DSİ laboratuvarları 40 parametreyi ölçebilecek şekilde donatılmıştır.1998 yılında Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE) bu verileri ve su ile ilgili diğer verileri toplamaya başlamıştır. Fakat ülkemizde su kalitesinin izlemesi için gereken veri bankası henüz oluşturulamamıştır.

Sağlık Bakanlığı, "Doğal Kaynak, Mineral, İçme ve Tıbbi Suların Üretimi, Ambalajlanması ve Satışı Yönetmeliği" ve Türk Standartları Enstitüsünün 1984 yılında çıkardığı içme ve kullanma suyu kalitesi standartları çerçevesinde bu çalışmaları yürütmektedir.

Avrupa Mavi Bayrak Kampanyası bağlamında, kıyı sularının mikrobiyolojik kalitesi belirli plajlar ve marinalarda turizm sezonu süresince on beş günde bir analiz edilmektedir.

Çoğunlukla sınai ve evsel atık sulardan kaynaklanan nehir kirliliği, büyük kentsel ve sınai yoğunlaşmaların olduğu bölgelerde toplanmıştır.

Nehirler tarımsal faaliyetlerden (BOI, KOI, fosfor, azot) kaynaklanan kirliliği Akdeniz'deki kıyı sularına taşımaktadır. Deşarj edilen atık su toplamının yüzde 1'inden azını oluşturan sınai atık sular civa, kurşun, krom ve çinko gibi çok zehirli maddeler içermektedirler. Ege Denizine olan atık su deşarjları turizmin gelişimi ile birlikte artmaktadır. Karadeniz kıyısı boyunca görülen kirlilik doğal nedenlerden ve büyük nehirlerin taşıdığı atık sulardan kaynaklanmaktadır. Marmara Denizi'ne giren BOI ve KOI yükü İstanbul ve İzmit büyük şehirlerindeki sanayilerden gelmektedir.

1980 ila 1997 döneminde su kullanım yoğunluğu mevcut kaynakların yüzde 7'sinden yüzde 15'ine çıkmıştır (OECD Avrupa ortalamasına yakın) Devam etmekte olan ve planlanan su işlerinin tamamlanmasıyla çok daha yüksek yoğunluğa ulaşacağı tahmin edilmektedir. Toplam su çekiminde sulamanın payı yüksektir. Su temin şebekelerindeki bakım ve yenileme çalışmaları çoğunlukla gecikmekte veya hiç planlanamamaktadır.

Ayrıca Türkiye su yönetimi konusunda aşağıda belirtilen uluslararası anlaşma ve protokollere taraf olup çalışmalarını bu çerçevede sürdürmektedir.

Akdeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesi (BARSELONA SÖZLEŞMESİ) (12 Haziran 1981, 17368 sayılı Resmi Gazete)

- Akdeniz'in Gemilerden ve Uçaklardan Vaki Olan Boşaltma Sonucunda Kirlenmeden Korunması Protokolü, Barselona 1976(12 Haziran 1981, 17368 sayılı Resmi Gazete)
- Fevkalade Hallerde Akdeniz'in Petrol ve Diğer Zararlı Maddelerle Kirlenmesinde Yapılacak Mücadele ve İşbirliğine Ait Protokol , Barselona 1976 (12 Haziran 1981 , 17368 sayılı Resmi Gazete)

- Akdeniz'in Kara Kökenli Kaynaklardan Kirlenmeye Karşı Korunması Protokolü, Atina 1980 (18 Mart 1987, 19404 sayılı Resmi Gazete)
- Akdeniz'de Özel Koruma Alanlarına İlişkin Protokol, Cenevre 1982, (Türkiye 6 Kasım 191986), (23 Ekim 1988, 19968 sayılı Resmi Gazete)

Denizlerin Gemiler Tarafından Kirlenmesinin Önlenmesine Ait Uluslararası Sözleşme, (MAR-POL-73 SÖZLEŞMESİ) (13 Eylül 1989 tarih ve 89/14547 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı) (24 Haziran 1990, 20558 sayılı Resmi Gazete)

Karadeniz'in Kirlenmeye Karşı Korunması Sözleşmesi (BÜKREŞ SÖZLEŞMESİ) (İmza 21 Nisan 1992) (6 Mart 1994, 21869 sayılı Resmi Gazete)

- Karadeniz Deniz Çevresinin Kara Kökenli Kaynaklardan Kirlenmeye Karşı Korunmasına Dair Protokol
- Karadeniz Deniz Çevresinin Petrol ve Diğer Zararlı Maddelerle Kirlenmesine Karşı Acil Durumlarda Yapılacak İşbirliğine Dair Protokol
- Karadeniz Deniz Çevresinin Boşaltmalar Nedeniyle Kirlenmesinin Önlenmesine İlişkin Protokol

İçmesuyu

Kentsel nüfusun yaklaşık yüzde 78' i ve kırsal nüfusun da yüzde 62'si sağlıklı ve yeterli içmesuyuna erişebilmektedir; kentsel nüfusun yüzde 20'si ve kırsal nüfusun yüzde 17'si için içmesuyu yetersizdir ve kentsel nüfusun yüzde 2'si ile kırsal nüfusun yüzde 21'ine içmesuyu temin edilememiştir. Yıllık kişi başına düşen 74 metreküp içmesuyu tüketimi, ortalaması 100 metreküp olan Avrupa'daki değerlerin altındadır.

Son verilere göre İller Bankası ve Turizm Bakanlığının hizmet verdiği 3216 belediyenin yüzde 58'inde içmesuyu temin şebekesi; bunların da yüzde 4'ünde içmesuyu arıtma tesisi vardır.

1995 yılı verilerine göre, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün hizmet götürdüğü 35.000 köyün dörtte üçünde yeterli içmesuyu , yüzde 15'inde yeterli kalitede olmayan içmesuyu vardır. yüzde 7'sinde ise hiç yoktur.

1997 yılında, içme suyunun bakteriyolojik ve kimyasal kalitesi, ulusal düzeyde alınan örneklerin yüzde 12'sinde kabul edilemez olarak bulunmuştur. Yüzülebilecek su kalitesine sahip olan ve Mavi Bayrak verilen plajların sayısı 1994'te onikiden 1999 yılında altmışdörde çıkmıştır.

TS 266 sayılı İçme Suyu Standardında tavsiye edilen değerler ile maksimum sınır değerler yer almaktadır. Ancak bu standartta klorlu-organik bileşiklere ilişkin sınırlama yoktur.

Altyapı

Kentsel su, kanalizasyon ve arıtma tesislerinin finansmanında en büyük pay, İller Bankasının yetkisinde olan Belediyeler Fonu aracılığıyla merkezi yönetim tarafından sağlanmaktadır. İller Bankası dışında belediyeler büyük projelerini finanse etmek için dış kaynaklardan (merkezi hükümet garantisi ile) borç alabilmektedir. Altyapı yatırımlarında özel sektörün masraflara katkısı çok sınırlı düzeydedir.

İller Bankası öncülüğünde, 1960'lı yılların sonunda şehirlere içme ve kullanma suyu temini için tasarımlar ve inşaatlar başlatılmıştır; 1970'li yıllarda İller Bankası tarafından onbir kanalizasyon sistemi tesis edilmiştir. 1980'li yıllarda, yeni oluşturulan Su ve Kanalizasyon İdareleri (SKİ'ler) tarafından büyükşehir belediyelerinde yetmişbeş adet kanalizasyon sistemi gerçekleştirilmiştir. Bu seksenaltı sistemin dörtte üçü yalnızca şebeke tesisleri olup, kalanı arıtma tesisleridir. Kanalizasyon projesi teklifi olan 250 belediye, bu projelerin İller Bankası yatırım programına alınmasını beklemektedir.

Atıksu arıtma tesislerinin inşası ve deniz deşarjları 1980'li yılların ilk dönemlerinde başlamıştır. Bu güne kadar, otuzaltı adet atıksu arıtma tesisi, yirmidokuz adet deniz deşarjı ve yüzaltmışüç adet kanalizasyon şebeke inşaatı İller Bankası tarafından tamamlanmış olup, yirmiyedi adet atık su arıtma ve onsekiz adet deniz deşarjı inşaatları devam etmektedir. Ankara merkezi atıksu arıtma tesisi 1997'de tamamlanmıştır. Onyedi adet deniz deşarjı projesi tamamlanmış olup, ondört tanesinin inşası halen devam etmektedir.

Evsel atıksu arıtımı yönünden çok az ilerleme kaydedilmiştir. Son dönemlerde, kent nüfusu 3000 den fazla olan belediyelerde nüfusun yaklaşık yüzde 62'si kanalizasyona ve sadece yüzde 12'si atıksu arıtımına

bağlanmıştır. Arıtımın yüzde 70'i birincil, kalanı ise ikincildir. İller Bankası ve Turizm Bakanlığı'nın hizmet sunduğu 2800 belediyenin yüzde 11'inde kanalizasyon şebekesi, yüzde 2'sinde (65 belediye) atıksu arıtma tesisi vardır. KHGM'nin hizmet götürdüğü 35.000 köyün yalnızca yüzde 0,3'ünde kanalizasyon sistemi vardır.

Kentsel atıksularla ilgili Türk yasal düzenlemeleri AB'nin 1991 Kentsel Atıksu Arıtma Talimatına yakındır; ancak nüfusu 2000'in üzerinde olan bütün belediyelerin atıksularını toplama konusunda açık bir zorunluluk getirilmemiştir. İzin verilebilir en yüksek BOI konsantrasyonu Türk mevzuatında iki kat daha yüksektir ve kentsel atıksu deşarjlarında toplam azot ve fosfor konsantrasyonları için sınır değerler yoktur.

Evsel atıksular için temel sorun, arıtma konusundaki düzenlemelerin gerek yönetmelik hükümleri ve deşarj limitleri bakımından gerekse de uygulamadaki proses seçimi aşamasında, alıcı ortam özelliklerini tamamen göz ardı etmesindedir.

Endüstriyel Atıksu

1990'ların başında (mevcut olan en son etüt) yirmibeş kişiden daha fazla istihdamı olan 1870 şirketin dörtte biri atıksu arıtma tesisi ile donatılmıştır; bu şekilde donanımlı olan şirketlerin yaklaşık yarısı Marmara havzasında yer almaktadır. Arıtımın yüzde 80'inden fazlası birincil, yüzde 15'i ikincil(biyolojik) ve yüzde 5'ten daha azı ileri arıtmadır. Kapalı veya yarı kapalı körfezlerde ve İzmir Körfezi gibi girintilerde atıksu, biyolojik arıtmayı takiben, derin deniz deşarjı ile denize verilmektedir. Devlet teşekküllerinden gelen atıksuyun dörtte üçü arıtma olmaksızın deşarj edilmektedir, bu değer özel sektör için yüzde 46'dır. Bununla birlikte, toplam yük (kamu ve özel sektör) yönünden ölçüm yapıldığında sinai atıksuyun yüzde 75'i arıtma yapılmadan (çoğunlukla denize ve daha az oranda ırmaklara), yüzde 20'si arıtmadan sonra ve kalan yüzde 5'i ön arıtmadan sonra (çoğunlukla nehirlerle ve daha az oranda şehir kanalizasyonuna) boşaltılmaktadır. 190 000 firmanın (çalışan sayısı 25'ten az) yarısı yüksek oranda kirlenici olan tekstil/giyim/deri ve metal ürünleri/makine/donanım gibi alt sektörlerde, üçte biri ise yiyecek/içecek/tütün ve orman ürünleri/mobilya sektörlerinde faaliyet gösterdiğinden, önemli bir atıksu kirliliği sorununa neden olmaktadır. Bu şirketlerin yalnızca üçte biri küçük sanayi bölgelerinde, yüzde 1,4'ü ise organize sanayi bölgelerinde bulunmaktadır.

Sinai işletmelerin atık sularını yerel kanalizasyon sistemlerine ve derin deniz kısımlarına boşaltmalarına izin verilmeyle birlikte, firmalardan atıksularını ortak atıksu arıtma tesislerine deşarj etmeden önce ön arıtmaya tabi tutmaları istenebilmektedir. Tehlikeli maddelerin suya boşaltılması yasaklanmıştır. 1989 yılından beri izin prosedürü uygulanmaktadır. Farklı tipteki sanayiler ve deşarj edilebilen maddeler için izlenecek temel esaslarla birlikte atıksu standartları tespit edilmiştir. Özellikle balık yetiştirme havuzlarının olduğu bölgelerdeki deşarjlar için çok sıkı kurallar getirilmiştir. Deşarj izin yetkisi üç yılda bir yenilenmektedir. Olumsuz çevresel etkiyi (aşırı kirlenmiş alanlara doğrudan deşarj gibi) engellemek için izin istemi reddedilebilir veya verilen izin geri alınabilir.

SKKY'de her türlü kirlenici kaynak izne bağlanmış ve alıcı ortama deşarjda, sanayiler onaltı ayrı ana kategoriye ayrılmıştır. Atıksu arıtma tesisleri inşa etmeleri için Çevre Bakanlığı ile sanayiler arasında bir takım gönüllü anlaşmalar imzalanmıştır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Genel Kurmay Başkanlığı-Deniz Kuvvetleri, Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı, Türk Standartları Enstitüsü, DSİ Genel Müdürlüğü, İller Bankası, Sahil Güvenlik Kıyı Emniyeti ve Gemi Kurtarma İşletmeleri ile TCDD, TDİ, BOTAŞ ve rafineriler

Ayrıca ilgili dernek, kurum ve kuruluşlarla da koordinasyon sağlanmaktadır.

d) Nihai hedef

Su Kirliliği Yönetiminde mevcut kanun, yönetmelik ve ilgili tebliğler ile ilgili Türk Standartlarının Avrupa Birliği Müktesebatına uyumlu hale getirilmesi ve uygulamaya geçirilmesidir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 2872 sayılı Çevre Kanunu
- 19919 sayılı Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği
- 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu (Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı)
- 6200 sayılı Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun
- 3621 sayılı Kıyı Kanunu
- 167 sayılı Yeraltı Suları Hakkındaki Kanun
- 443 sayılı Çevre Bakanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- 7/6719 Su Ürünleri Tüzüğü
- 18 Ekim 1997 tarih ve 23144 sayılı Doğal Kaynak, Maden ve İçme Suları ile Tıbbi Suların İhtisali, Ambalajlanması ve Satışı Hakkında Yönetmelik
- Gemi ve Deniz Araçlarına Verilecek Cezalarda Suçun Tespiti ve Cezanın Kesilmesi Usulleri ile Kullanılacak Makbuzlara Ait Yönetmelik (19623 sayı 3.11.1987)
- İlgili Türk Standartları
- Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğine bağlı Tebliğler;
 - 12.3.1989 tarih ve 20106 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Suda Tehlikeli ve Zararlı Maddeler Tebliği
 - 12.3.1989 tarih ve 20106 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren İdari Usuller Tebliği
 - 7.1.1991 tarih ve 20748 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Numune Alma ve Analiz Metodları Tebliği
 - 7.1.1991 tarih ve 20748 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Teknik Usuller Tebliği
- 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun
- 181 sayılı Sağlık Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname
- Atık Suların Kanalizasyon Şebekesine Deşarj Yönetmeliği
- Gayrisihhi Müesseseler Yönetmeliği
- 1973 tarihli Lağım Mecrası İnşası Mümkün Olmayan Yerlerde Yapılacak Çukurlara Ait Yönetmelik
- 1580 Belediye Kanunu
- 3030 Büyükşehir Belediyeleri Yönetimi Hakkında Kanun
- Limanlar Kanunu (20.4.1941 RG No:95)
- 1593 Umumi Hıfzıssıhha Kanunu
- Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği (29.6.1997 RG No:23028)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği ve bağlı tebliğler ile ilgili mevzuatta değişiklik ve adaptasyon,
- İlgili Türk Standartları (TS 266, TS 3417, TS 2553, TS 1424, TS 5089, TS 5090, TS 5206, TS 5106, TS 6291),
- Su Ürünleri Yönetmeliği (1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu) ve Sirkülerlerde değişiklik ve adaptasyon.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Çevre Bakanlığının merkezi ve bölgesel teşkilatları güçlendirilmelidir. Özellikle eğitimli ve kaliteli personel ve yöneticiler gerekmektedir. Daha fazla koordinasyon gerektiğinden iç sular ve kıyı suları birbiriyle ilgili şekilde yönetilmelidir. Ayrıca yüksek kalitede yeraltı suyunun sadece yüksek kalitede kullanımlara açık olması için yeraltı ve yüzey suyu kaynaklarının koordinasyonu sağlanarak yüzey ve yeraltı suları birlikte yönetilmelidir.

Çevre altyapı yatırımlarında özelleştirmeye hız verilerek, özel sektör katılımının artırılması yönünde değişikliklere gidilmesi gerekmektedir.

d) Yeni mevzuatın yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Avrupa Birliği Mevzuatına uyumun sağlanması, ilgili kurum ve kuruluşların mevzuatında değişiklik gerektirmekte ve/veya yeni mevzuatın oluşturulmasını zorunlu kılmaktadır. Mevzuat uyumunun tamamlanması ise mevcut sistemlerin revizyonunu gerektirecek ve yeni yatırımların yapılmasını zorunlu kılacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Su kirliliği konusundaki AB mevzuatına uyum, şu anda ülkemizde su kirliliği kontrolü konusunda çalışan personelin önemli miktarda artırılmasını gerektirecektir.

f) Gerekli yatırımlar

Değişikliklerin uygulamaya geçirilmesi için yapılacak yatırımlar ve yatırım maliyetleri şu aşamada belirlenmemektedir.

III. Takvim

Kısa Vade

- Mevzuat ihtiyaçları için ön çalışmalar
- Mevzuat çalışmaları

Orta Vade

- Mevzuatın uyumu
- Su kalitesinin gelişimi ve iyileştirilmesi için programların yazılması
- Su kirliliğinin önlenmesi için yerel programların yazılması
- Atıksu arıtma tesisi ve kanalizasyon sistemlerinin yapımı, inşası zaman takviminin çıkarılması
- Yeraltı ve yerüstü suların izleme sistemlerinin modernizasyonu
- Kanalizasyon sistemleri ve arıtma tesislerinin yapılması (endüstriler de dahil)
- Kırsal altyapıların oluşturulması

IV. Finansman

Yapılacak yatırım ve yatırım maliyetleri bilahare belirlenecektir.

4.23.5. Doğa Koruma

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'nin Avrupa, Asya ve Afrika kıtaları arasındaki geçiş noktası üzerinde bulunması, üç tarafının farklı ekolojik karakterdeki denizlerle çevrili oluşu, deniz seviyesinden 5000 metreyi aşan yükseklik farklılıkları ve bunun neticesinde ortaya çıkan iklim çeşitliliği, biyolojik çeşitliliğe zenginlik kazandırmıştır. Farklı ekolojik karakterdeki ekosistem mozayiki binlerce hayvan ve bitki türü ile bunların ırk ve popülasyonlarının barınmasına olanak sağlamıştır. Batı Palearktik Bölge'deki dört kuş göç yolundan ikisinin Türkiye üzerinden geçmesi bu zenginliği artıran bir başka etken olmuştur.

Türkiye'de üç bine yakını endemik olmak üzere dokuzbinin üzerinde bitki türü tespit edilmiştir. Hayvan türlerinin ise seksenbin civarında olduğu tahmin edilmektedir. Türkiye aynı zamanda yeryüzünün en önemli gen merkezlerinden biridir.

Türkiye'de arazi varlığının yüzde 28'ini meralar, yüzde 20'sini ormanlar ve yüzde 2'sini ise sulak alanlar oluşturmaktadır.

Türkiye'de yaban hayatı ve yaşam ortamlarının korunması ile ilgili Çevre Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Kültür Bakanlığı gibi birden fazla kurum yetkilidir. Her kurum, kanunlarla belirlenmiş görev ve yetkileri dahilinde koruma alanları ilan etmekte, bu alanlar için planlar yapmakta veya koruma-kullanma ilkelerini belirlemektedir.

Türkiye'de Milli Parklar Kanunu uyarınca ilan edilmiş otuziki Milli Park, otuzbeş Tabiatı Koruma Alanı, onbeş Tabiat Parkı, ellidört Tabiat Anıtı; Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca ilan edilmiş 699 Doğal Sit, Özel Çevre Koruma Alanları Hakkında KHK uyarınca ilan edilmiş onüç Özel Çevre Koruma Alanı, Kara Avcılığı Kanunu uyarınca ilan edilmiş 118 Yaban Hayatı Koruma Alanı bulunmaktadır. Ayrıca uluslararası öneme sahip sulak alanlardan dokuzu Ramsar Sözleşmesi Listesi'ne dahil edilmiştir. Türkiye'de korunan alanların ülke alanına oranı yüzde 2 civarındadır. Korunan alanların yüzde 1'inin NATURA 2000 bilgi ağına dahil edilmesi beklenmektedir. Ayrıca korunan alanlar dışındaki potansiyel alanların da bir kısmının bu ağına dahil edilmesi planlanmaktadır.

Doğal kaynaklar üzerindeki baskıya rağmen, Türkiye'nin doğal alanlarının önemli bir kısmını koruyabilmiş olması; hukuki ve kurumsal anlamda kırk yılı aşan doğa koruma geleneğinin bulunması; kamuoyunda doğa koruma bilincinin gelişmesi; özellikle gönüllü kuruluşların koruma projelerine ve faaliyetlerine katılması ve giderek karar süreçlerinde etkili olması; uluslararası sözleşmelere taraf olunması ve uluslararası ilişkilerin güçlenmesi, Türkiye'nin AB'ye uyum sürecinde doğa koruma konusundaki avantajları olarak görülmektedir.

Türkiye BERN, RAMSAR, CITES ve Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmelerine taraf olmuştur. Bu Sözleşmelerin uygulama yönetmeliklerinin hazırlanması çalışmaları AB Direktifleri hükümlerini de dikkate alarak devam etmektedir.

Çevre Bakanlığı tarafından başta evcil hayvanlar olmak üzere tüm hayvanların insan ve doğa kaynaklı mağduriyetlerinin önlenmesini, gözetilmelerini, bakımlarını, kötü muamelelerden uzak tutulmalarını üremelerinin ve sağlıklarının korunmasını sağlamak amacıyla "Hayvanları Koruma Kanun Tasarısı" hazırlanmıştır. Bu tasarının 11inci maddesinde deney hayvanlarına ilişkin düzenlemeler bulunmaktadır.

Doğal kaynaklar üzerindeki baskılara rağmen, Türkiye'nin yaban hayatını ve doğal yaşam ortamlarının önemli bir kısmını koruyabilmiş olması, hukuki ve kurumsal anlamda köklü bir geçmişinin bulunması ile mümkün olmuştur. 1937 tarihli 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanunu ile muhafaza ormanlarının tanımlandığı 3116 sayılı Orman Kanunu korunan alan çalışmaları kapsamında ele alınması gereken ilk yasalardır. Bunu 25inci maddesinde Milli Park kavramının tanımlandığı, 1956 yılında yürürlüğe giren 6831 sayılı Orman Kanunu takip eder. Bu kanunla; 2873 sayılı Milli Parklar Kanununun yürürlüğe girdiği 1983 yılına kadar onyediyedi adet Milli Park, altı adet Biyogenetik rezerv ve iki adet Biyosfer Rezerv alanı ilan edilmiştir. Daha sonra 1983 yılında, doğa koruma alanında temel yasa görevini üstlenen 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu yürürlüğe girmiştir. 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanununun Değiştirilmesi İle İlgili Kanun Taslağı TBMM gündeminindedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, TÜBİTAK, Üniversiteler, Sivil Toplum Kuruluşları

d) Nihai hedef

İlk etapta Türkiye'nin korunan alanlarının yüzde 1'lik kısmının NATURA 2000 ağına dahil edilmesi, AB düzenlemelerine tam uyum sağlamak ve NATURA 2000 ağı uygulamalarının gerçekleştirilmesidir.

CITES Sözleşmesi yeterli gümrük tedbirleri geliştirilmedikçe amacına ulaşması oldukça zor olan bir sözleşmedir. Sözleşme hükümleri doğrultusunda CITES Sözleşmesi için Ulusal Uygulama Yönetmeliği AB uygulamaları dikkate alınarak hazırlanmaktadır. Yönetmeliğin yürürlüğe girmesi ile nesli tehlike altında olan bitki ve hayvan türlerinin uluslararası ticaretten olumsuz etkilenmemesi için gümrük kapılarında geçişler kontrollü yapılabilecektir.

Mevcut doğa koruma amaçlı yasaların aynı amaç doğrultusunda bir bütün olarak düzenlenmesi, var olan koruma statülerinin Dünya Doğayı Koruma Birliği (IUCN) statüleri ile örtüşmesinin sağlanması, AB ile birlikteliği sağlanan koruma statülerinde ülkemizin mevcut tüm ekosistem örneklerinin yer almasının sağlanması, korunan alanların sayılarının ve alanlarının artırılması, ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere uyumun sağlanması ve bu konuda doğacak sorunların giderilmesidir.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 2872 Sayılı Çevre Kanunu.
- Çevre Bakanlığını Kurulması ve Görevlerine Dair 443 sayılı Kanun Hükmünde Kararname.
- 388 sayılı Özel Çevre koruma Kurumu Başkanlığının Kurulmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname.
- 6831 sayılı Orman Kanunu.
- 3800 sayılı Orman Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun
- 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu.
- 3167 sayılı Kara Avcılığı Kanunu ve her yıl yayımlanan Merkez Av Komisyonu Kararları.
- 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu.
- 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu ve her yıl yayımlanan sirküler.
- 4041 sayılı CITES Sözleşmesinin yürürlüğe girmesi ile ilgili kanun.
- 3285 sayılı Hayvan Sağlığı Zabıtası Kanunu.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Taraf olduğumuz uluslararası sözleşmeler kapsamında habitatı korumaya yönelik ulusal mevzuatın hazırlanması için başlatılan idari ve teknik düzenlemelerin, Doğal Yaşam Ortamları ve Flora ve Faunanın Korunmasına İlişkin (Habitat) Direktifte (92/43/EEC) belirtilen hususları da içerecek şekilde kısa sürede tamamlanması öngörülmektedir. Doğanın Korunmasına ilişkin Çerçeve Yasa hazırlanarak, yürürlükteki mevzuattaki AB Direktifi ile çelişki oluşturan maddeler çıkarılacak ve uyum sağlanacaktır.

"Sulak Alanların Korunması Yönetmeliği" taslağı, AB Direktifinin (79/409/EEC) içerdiği hükümler çerçevesinde, başta Kara Avcılığı Kanunu olmak üzere yürürlükteki mevzuat dikkate alınacak ve tekrar gözden geçirilerek uyum sağlanacaktır.

Daha etkin doğal koruma sağlayacak düzenlemeler, GEF kaynaklarından hayata geçirilecek projeler vasıtasıyla gerçekleştirilmeye çalışılacaktır.

CITES Ulusal Uygulama Yönetmeliğinin çıkarılması ile birlikte yönetmelik hükümleri doğrultusunda uygulamaya yönelik tebliğler yayımlanacaktır.

Doğal yaşam ortamları, flora ve faunanın korunmasına ilişkin direktifle ilgili olarak Türkiye'deki temel yasa 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu yeniden ele alınarak Dünya Doğa Koruma Birliği kriter ve statülerine uygun hale getirilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Doğa koruma alanında hizmet üreten kurumların (özellikle Orman Bakanlığı, Çevre Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Kültür Bakanlığı) kurumsal kapasitelerinin güçlendirilmesi ve bu bağlamda "Biyolojik Çeşitlilik ve Doğal Kaynak Yönetimi" projesinin kurumsal güçlendirme alanındaki sonuçlarının uygulamaya aktarılması.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Mevcut statülerin ve korunan alanların yeni düzenlemelere göre yeniden değerlendirilmesi.

Doğa Koruma ile ilgili yürütülecek uyum çalışmalarının, ulusal boyutta strateji ve çalışma planı oluşturmak üzere bir teknik komitenin kurulmasıyla başlatılması.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Mevzuatın uyumlaştırılmasında, uygulanmasında çalışan ve çalıştırılması düşünülen personelin yabancı dil eğitiminin, mevzuatın tanınması, yorumlanması ve uygulanması konusunda yurtiçi-yurtdışı eğitiminin (staj, kurs vb.) sağlanmasına, donanım, yazılım ve internet kullanımı konusunda personelin eğitime ihtiyacı vardır.

f) Gerekli yatırımlar

Mevzuat ve bilgiye erişim için gerekli bilgi ağının ve bilgisayar sisteminin kurulmasına ve koruma alanlarında izleme ve değerlendirme yapılabilmesi için GIS merkezlerinin kurulmasına gerek vardır.

Kanunlara aykırı olarak yapılan ticaret sonucu yakalanan hayvanların gümrüklerdeki işlemleri bitinceye kadar yaşamlarını sağlıklı ortamlarda sürdürebilmeleri için, gümrük kapılarında müsadere merkezleri ile yasa dışı yollarla gelen ve gümrüklerde ya da yurtiçindeki çeşitli satış noktalarında el konulan hayvanların, yaşamlarını uygun şartlarda sürdürebilmelerinin temini amacıyla, yurtiçindeki hayvanat bahçelerinde veya münferit olarak inşa edilecek, "Kurtarma Merkezleri"nde muhafaza edilmeleri gerekmektedir.

III. Takvim

Kısa Vade

GEF projesi kapsamında, doğa koruma ile ilgili yasaların gözden geçirilmesi ve AB Mevzuatı ile karşılaştırılarak uyumlaştırma için gereken değişiklikler, yeni düzenleme ve ihtiyaçlar belirlenecektir.

Ülkemizde 22 Aralık 1996 tarihinde yürürlüğe giren CITES Sözleşmesi hükümleri doğrultusunda, Ekim 2001 tarihine kadar CITES Ulusal Uygulama Yönetmeliğinin hazırlanması gerekmektedir.

Hayvanları Koruma Kanununun yasalaşması beklenmektedir.

Orta Vade

Yapılması gereken değişiklikler ile yeni düzenlemelerin taslak haline getirilerek Parlamento'ya sunulması ve,

NATURA 2000'deki bütün alanların izleme sistemi kapsamına alınması gerekmektedir.

IV. Finansman

Yasal değişiklikler, oluşturulması gereken yeni kurumlar, izleme değerlendirme sisteminin kurulması, envanter oluşturulması, NATURA 2000 ağındaki korunan alanlar için planlar oluşturulması, tercüme, ekoloji eğitimi, seminerler ve workshoplar ve CITES Sözleşmesi kapsamında yapılacak uygulamalar için ortaya çıkacak önemli miktarda finansman ihtiyacı çalışmalarına paralel olarak belirlenecektir.

4.23.6. Kimyasallar ve Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar

4.23.6.1. Kimyasallar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

2872 sayılı Çevre Kanununun 13üncü maddesine göre, havada suda veya toprakta kalıcı özellik göstererek ekolojik dengeyi bozan kimyasalların üretimi, ithalatı, taşınması, depolanması ve kullanımında çevrenin korunması esastır.

Çevre Kanununa bağlı olarak, çevre ve insan sağlığını olumsuz yönde etkileyen sanayi kimyasallarının yönetimini kapsayan "Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliği", Avrupa Birliğinin ilgili Direktifleri göz önüne alınarak hazırlanmış olup, 1993 yılı itibarı ile yürürlüğe girmiştir.

Bu yönetmelik ile;

- Tehlikeli madde ve müstahzarların ithalatı, etiketlenmesi, ambalajlanması, satışı, depolanması düzenlenmiş,
- Tehlikeli madde ve müstahzarlar ile iştiğal edenlerin sorumlulukları belirlenmiş,
- Asbest ve polihalojenli organik bileşikler ile bunların karışımlarının kullanım ve piyasaya arzına yasaklama ve kısıtlamalar getirilmiş,
- PİL ve akümülatörlerde bulunması gereken maksimum cıva miktarları belirlenmiştir.

500 kimyasal maddenin etiket bilgileri, risk ibareleri ve kombinasyonları, güvenlik ibareleri ve kombinasyonları, tehlike sembolleri ve ifadeleri bu yönetmeliğin ekinde düzenlenmiştir.

Bu yönetmelik ile yasaklanmış ve kısıtlanmış kimyasal maddeler ile bazı önemli kimyasal maddelerin ithalatı Dış Ticaret Kanunu ve ilgili Dış Ticaret Rejim Kararları doğrultusunda kontrol altında tutulmaktadır.

Bu yönetmeliğe bağlı olarak, kimyasalların etkin yönetimi üzerine karar oluşturmak ve gerekli çalışmaları yapmak üzere, Çevre Bakanlığının koordinasyonunda , Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Gümrük Müsteşarlığı gibi ilgili kurum temsilcilerinin yanı sıra üniversitelerden temsilciler ve sanayi temsilcilerinden oluşan , Kimyasal Güvenlik Komisyonu kurulmuştur.

AB mevzuatına tam uyum için Yönetmeliğin revizyona alınması gerekmektedir. Bu konudaki çalışmalara Kimyasal Güvenlik Komisyonu ile birlikte başlanmıştır.

Bazı tehlikeli kimyasal maddeler ve pestisitlerin uluslararası ticaretinde uygulanacak ön bildirimli kabul sistemine ilişkin " Rotterdam Sözleşmesi" ne Türkiye imza koymuştur. Sözleşmeye taraf olunabilmesi için gerekli çalışmalar sürdürülmektedir.

Türkiye "Montreal Protokolü "ne taraftır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve sosyal Güvenlik Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Türk Standartları Enstitüsü Kurumu

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 2872 sayılı Çevre Kanunu
- 21637 sayılı Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliği (1993)
- 23865 sayılı Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair Yönetmelik (1999)
- Çevrenin Korunması Yönünden Kontrol Altında Tutulan Madde ve Atıklara ilişkin DTS 2001/3 Sayılı Tebliğ.
- İşçi sağlığını etkileyen bazı maddelerin ithaline ilişkin, ithalat 98 / 13 sayılı tebliğ.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliğinin revizyonu,
- Tehlikeli Maddeler Listesine ilişkin Tebliğin hazırlanması,
- Test Metodlarına ilişkin Tebliğin hazırlanması,
- Tehlikeli madde ve müstahzarların sınıflandırılması ve etiket bilgilerinin tespitine ilişkin tebliğin hazırlanması,
- Mevcut maddelerin risklerinin değerlendirmesine ilişkin tebliğin hazırlanması,
- Asbest ve polihalojenli organik bileşiklerin kullanım ve piyasaya arzına ilişkin hususların yeniden düzenlenmesi,
- Topluluk direktiflerine göre diğer madde ve müstahzarların piyasaya arzı ve kullanımının kısıtlama hükümlerinin düzenlenmesi,
- Güvenlik Bilgi Formlarının içerik ve formatına ilişkin tebliğ hazırlanması.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Mevzuatın uyumlaştırılması sürecinde mevcut kurumsal yapıda herhangi bir değişikliğe gerek duyulmamaktadır.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

- Kimyasal madde envanterinin hazırlanması,
- Etiket kontrol sisteminin kurulması,
- Risk değerlendirme grup ya da komisyonun kurulması,

- Mevcut ve yeni maddelerin listesinin hazırlanması.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Kimyasallar yönetimi üzerine mevzuatın etkin bir şekilde yürürlüğe konması için on uzmanın istihdamına ihtiyaç vardır.

Yukarıda bahsedilen çalışmalar çerçevesinde aşağıda verilen konularda eğitim ve teknik yardıma ihtiyaç duyulmaktadır;

- Kimyasallar mevzuatının uyumlaştırılması ve uygulama yöntemleri,
- Kimyasalların risk değerlendirmesi, etiketlemesi ve sınıflandırılması,
- Kimyasal madde envanteri, kayıt sistemi ve öncelikli kimyasal madde listesinin tespiti

f) Gerekli yatırımlar

Kapasite artırımı ve iletişim ağı için gerekli donanım sağlanmalıdır.

III. Takvim

Kısa Vade

- Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliğinin revizyonunun yürürlüğe konması,
- Tehlikeli madde listesine ilişkin tebliğin yürürlüğe konması,
- Tehlikeli madde ve müstahzarların sınıflandırılması ve etiket bilgilerinin tespitine ilişkin tebliğin yürürlüğe konması,
- Yeni asbest hükümlerinin yürürlüğe konması,
- Güvenlik Bilgi Formlarının içerik ve formatına ilişkin tebliğin yürürlüğe konması.

Orta Vade

- Mevcut maddelerin risk değerlendirmesine ilişkin tebliğin hazırlanması,
- Test metotları tebliğinin hazırlanması,
- Kimyasal madde envanterinin hazırlanması,
- Mevcut maddeler listesinin hazırlanması,
- Topluluk direktiflerine göre diğer madde ve müstahzarların piyasaya arzı ve kullanımının kısıtlama hükümlerinin belirlenmesi,
- PCB, PBB, PCT maddelerini içeren karışımlarla ilgili taslakların hazırlanması.

IV. Finansman

Gerekli harcamaların tutarı ve nasıl finanse edilecekleri daha sonra belirlenecektir.

4.23.6.2. Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye'de genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar, bu organizmaların çevreye tedbirli bırakılmaları ve pazarda yer almaları ile ilgili herhangi bir yasal düzenleme bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Türk Standartları Enstitüsü Kurumu

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek, uygulanmasıdır.

4.23.6.3. İyi Laboratuvar Uygulamaları Prensipleri ve Kimyasal Maddelerin Testleri İçin Kullanımın Doğrulanması ve İyi Laboratuvar Uygulamalarının Denetlenmesi ve Onaylanması

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Avrupa Birliği ve Türkiye arasında imzalanan 16 Eylül 1990 gün ve 20637 Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 'Çevre Kirliliği Ölçme ve İzleme' projesi kapsamında finansman anlaşması yapılmıştır. Anlaşma gereği 2,5 milyon ECU'luk kısmı AB tarafından 585 ECU'luk kısmı Çevre Bakanlığı tarafından karşılanmıştır. Bu kapsamda Çevre Bakanlığına üç adet mobil su kirliliği ölçüm aracı, üç adet mobil hava kirliliği ölçüm aracı ve bir adet sabit hava kirliliği ölçüm aracı ile merkez laboratuvar cihazları hibe edilmiştir.

Çevre Referans Laboratuvarı ve diğer Bakanlık laboratuvarlarında kalite değerlendirmesine yönelik su, hava, toprak ve atık numuneleri analiz edilmektedir. Ancak, 67/548/EEC Direktifinde belirtilen kimyasal maddelerin potansiyel risklerinin belirlenmesine yönelik testleri İLU prensiplerine uygun olarak gerçekleştirilebilecek laboratuvar Türkiye'de bulunmamaktadır.

İLU ile ilgili Türk Mevzuatı bulunmamaktadır.

İLU prensiplerinin uygulanması ile ilgili Türk Mevzuatının Avrupa Birliği Müktesabatına uyumlaştırılması sağlanacaktır. 67/548/EEC Konsey Direktifinde belirtilen testlerin tamamının yapılabilmesi için aşağıda belirtilen alanlarda desteğe ihtiyaç duyulmaktadır.

- Türkiye'deki mevcut laboratuvarların altyapılarının belirlenmesi,
- Fiziko-kimyasal ve ekotoksikolojik testler için komplike analiz cihazları,
- İLU prensipleri, toksikoloji, ekotoksikoloji ve risk değerlendirmesi konularında ileri seviyede pratik ve teorik eğitim.

İLU prensipleri ve kimyasal maddelerin testleri için kullanımın doğrulanması ve İLU denetlenmesi ile ilgili taslak yönetmeliğin hazırlanarak aşağıda belirtilen amaca ulaşılması planlanmaktadır:

- Kimyasalların uluslararası ticaretteki engellemelerine neden olacak yürütmadaki farklı uygulamalardan kaçınmak,
- Ülkeler arasındaki karşılıklı kabülün sağlanması için kaliteli test verilerinin geliştirilmesi,
- İnsan sağlığı ve çevrenin korunmasının sağlanması.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı – Çevre Kirliliği Önleme ve Kontrol Genel Müdürlüğü – Ölçme ve İzleme Dairesi kurumların koordinasyonunun sağlanmasından sorumludur. Özellikle Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Türk Akreditasyon Kurumu, diğer bakanlıklar ve özel sektör ile işbirliği halinde programlar yürütülecektir. İLU ile ilgili mevcut Avrupa Birliği Mevzuatına Türk Mevzuatının uyumunun sağlanabilmesi için Dış Ticaret Müsteşarlığının yardımına ihtiyaç duyulmaktadır. Dış Ticaret Müsteşarlığı yukarıda bahsedilen kurumlarla işbirliğinin sağlanmasında aktif rol oynamalıdır.

d) Nihai hedef

İLU prensipleri ve kimyasal maddelerin testler için kullanımının doğrulanması ile ilgili yönetmelik 31 Aralık 2000 tarihine kadar tamamlanacaktır. İLU denetlenmesi ve onaylanması ile ilgili yönetmeliğin 31 Aralık 2000 tarihine kadar tamamlanması planlanmaktadır, ancak yürütmenin gerçekleştirilebilmesi, altyapının tamamlanması için yapılacak yardıma bağlıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

İLU ile ilgili Türk Mevzuatı bulunmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Yürürlüğe girmesi gereken yönetmelikler:

- İLU prensipleri ve kimyasal maddelerin testleri için kullanılmasının doğrulanması,
- İLU denetlenmesi ve onaylanması.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

İLU yürütülebilmesi kapsamında kimyasal ürünlerin fiziko kimyasal ve toksikolojik testleri için yeni toksikoloji laboratuvarları kurulması veya mevcut laboratuvarların komplike analiz cihazları ile donatılması gereklidir. Bunun yanısıra bu laboratuvarlarda istihdam edilmek üzere uzman ve kalifiye personele ihtiyaç duyulmaktadır.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Kimyasal ürünlerin testlerini gerçekleştirecek personel ile laboratuvarlar güçlendirilmelidir. Kimyasal ürünlerin 67/548/EEC sayılı Direktif kapsamındaki testlerin İLU'ya uygun şekilde gerçekleştirilebilmesi için yaklaşık olarak yetmiş personele ihtiyaç duyulacaktır.

e) Gerekli yatırımlar

III. Takvim

Kısa vade

Çalışma Konuları:

İLU prensipleri ve Kimyasal Maddelerin testleri için kullanımın doğrulanması.

- Yönetmeliğin çıkarılması 2000
- Yönetmeliğin yürütülmesi 2001

İLU denetlenmesi ve onaylanması

- Yönetmeliğin çıkarılması 2000
- Yönetmeliğin yürütülmesi 2001

IV. Finansman

Toplam 6,5 milyon EURO finansmana ihtiyaç vardır.

4.23.7. Araç ve Makinalardan Kaynaklanan Gürültü

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Gürültünün yarattığı rahatsızlıklar 2827 sayılı Çevre Kanununda ele alınan temel konulardan birini oluşturmaktadır. Bu konudaki temel hukuki düzenleme olan 1986 yılında çıkarılan Gürültü Kontrol Yönetmeliği; yerleşim yerleri için gürültü düzeyleri, tren yolları, havaalanları, sanayi ve inşaat alanlarında izin verilebilecek azami değerleri ve motorlu taşıtlar gibi dışarıda kullanılan makinelerden kaynaklanan gürültü emisyon değerlerini belirlemekte ve gürültünün azaltımı için kentsel planlama prensiplerini ortaya koymaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Çevre Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Gümrük Müsteşarlığı, Valilikler, Belediyeler, Türk Standartları Enstitüsü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 2872 sayılı Çevre Kanunu
- 2918 sayılı Karayolu Trafik Kanunu
- Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevlerine İlişkin 443 sayılı Kanun Hükmünde Kararname
- Gürültü Kontrol Yönetmeliği
- Çok Hafif Araçları İşletme Yönetmeliği (SHY-6C)
- Sivil Havacılık Genel Müdürlüğünün ilgili talimat ve genelgeleri

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gürültü Kontrol Yönetmeliği revizyon aşamasında olup, revizyonun özellikle yetkili mercilerin tanımlanması, izleme, akreditasyon ve belgelendirme işlemleri ile ilgili AB direktiflerinin bütün bileşenlerini kapsaması beklenmektedir.

Topluluk gereklerinin uygulanması, Yönetmeliğin gürültü ölçümleri, analizi, rapor edilmesi gibi konularda ilgili mevzuat hükümlerinde yapılacak değişikliklerden sonra gerçekleştirilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bir test ve belgelendirme organı kurulacaktır. Ek bir kurumsal değişiklik yapmadan sorumluluklar açık ve net biçimde tanımlanacaktır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Etkili bir uygulama, ancak kalifiye elemanlarla yürütülecek etkin izleme ve denetim çalışmalarısıyla gerçekleştirilebilecektir. Bu nedenle kullanımda olan endüstriyel ürünlerin düzenli ve/veya ani kontrolü ve üretimi doğrulamak için yapılacak düzenli kontrolleri gerçekleştirmek üzere daha fazla sayıda personele ihtiyaç duyulmaktadır.

Bu konuda görevlendirilecek personelin, izleme, ölçüm, analiz, raporlama ve denetimlerle ilgili eğitim alması gerekmektedir.

e) Gerekli yatırımlar

Mevzuatın getireceği temel yatırım ve maliyet kalemleri aşağıdakilerden oluşacaktır:

- Tip onay ve tip inceleme laboratuvarlarının kurulması,
- Bir izleme ağının kurulması,
- Personelin eğitimi.

III. Takvim

Kısa Vade

- Gürültü azaltımı için programların geliştirilmesi,
- Yetkili mercilerin tanımlanması,
- AB Mevzuatının yakınlaştırılması.

Orta Vade

- Personel alımı ve eğitimi,
- Akreditasyon ve belgelendirme birimlerinin kurulması,
- Mevzuatın uygulanması.

IV. Finansman

Gerekli harcamaların büyüklüğü ve finansman biçimleri daha sonra belirlenecektir.

4.23.8. Nükleer Güvenlik ve Radyasyondan Korunma

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu mevzuatı, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA)'nın "Temel Güvenlik Standartları" esas alınarak hazırlanmış olup, güncel gelişmeler yakından takip edilerek gereken revizyonlar düzenli şekilde yapılmaktadır..

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmiştir.

c) Sorumlu kuruluş

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu: Nükleer güç, araştırma reaktörü ve yakıt çevrimi tesisleri ile ilgili her türlü onay, izin ve lisansı vermek ve bu amaçla gerekli denetimleri yaparak ilgili teknik mevzuatı hazırlamak TAEK'in sorumluluğundadır. Ayrıca TAEK, radyoaktif maddeleri ve radyasyon cihazlarını bulunduran, kullanan, bunları ithal ve ihraç eden, taşıyan, depolayan, ticaretini yapan resmi ve özel kurum, kuruluş ve kişilere lisans vermek, radyasyon güvenliği bakımından bunları denetlemek ve bu kapsama giren konularda gerekli mevzuatı hazırlamaktan da sorumludur.

Sağlık Bakanlığı

d) Nihai hedef

Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nun nükleer ve radyasyon güvenliği konularıyla ilgili mevcut mevzuatını AB mevzuatına uyumlu duruma getirmektir.

II. AB müktesabı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

TAEK mevzuatı ile söz konusu AB Müktesabı arasındaki farklılıklar ve eksik hususlar tespit edilerek değerlendirme çalışmaları yapılacaktır..

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

TAEK mevzuatı ile söz konusu AB Müktesabı arasında farklı ve eksik hususlar tespit edilerek değerlendirme çalışmaları yapılacaktır. Bu çalışmanın sonucunda mevcut TAEK mevzuatındaki eksiklikler ve/veya farklılıklar belirlenecek ve mevzuatta gerekli değişiklikler yapılacaktır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

2690 sayılı TAEK Kanunu gereğince, TAEK nükleer enerjinin kullanımına yönelik olarak bir yandan lisanslama ve denetim görevini yerine getirirken diğer yandan da nükleer teknoloji ile ilgili araştırma/geliştirme ve eğitim faaliyetlerini sürdürmektedir. UAEA'nın Nükleer Güvenlik Konvansiyonu'nun da öngördüğü gibi, ülkemizde nükleer teknolojinin yaygın olarak kullanılmasına ve nükleer güç santrallerinin kurulmasına bağlı olarak, TAEK Kanunu'nda değişiklik yapılarak lisanslama ve denetim ile nükleer teknoloji alanında araştırma ve geliştirme faaliyetlerini ayıracak yeni bir kurumsal yapıya kavuşmayı sağlayıcı yasal düzenlemeye gidilmesi söz konusu olabilecektir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Bu müktesabat başlığı altındaki AB yasal düzenlemelerine uyum için çıkarılması gereken yeni mevzuat çalışmaları devam etmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

TAEK mevzuatında değişiklik veya yenilik yapılması öngörüldüğü takdirde ihtiyaç duyulacak ek personelin, UAEA'nın öngördüğü uygun kalifikasyona sahip olabilecek şekilde, nükleer ve radyasyon güvenliği konularında eğitilmesine ilişkin çalışmalar bugüne kadar olduğu gibi, TAEK'in hizmet içi eğitim programına ek olarak, Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'ndan sağlanan desteğin kullanılması ile sürdürülecektir..

f) Gerekli yatırımlar

TAEK mevzuatında değişiklik veya yenilik yapılması ihtiyacı olduğu takdirde olabilecek yatırımların belirlenmesi için çalışmalar yapılacaktır..

4.23.9. İklim Değişikliği

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Küresel iklim sisteminin korunması kapsamında Türkiye'nin üzerine düşen sorumluluklar çerçevesinde; artan nüfusun gereksinimleri temel alınarak, ortak, fakat, farklılaştırılmış yükümlülükler ilkesi doğrultusunda İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi (İDÇS) sürecine katılmak üzere çalışmalar sürdürülmektedir. Son yıllarda küresel ısınmaya yol açan emisyonların artış hızında bir miktar azalma tespit edilmiştir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB Müktesebatı listesi Cilt II de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Çevre Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

III. Takvim

Orta vade

Hava kalitesinin yönetimi için ihtiyaç duyulan emisyon faktörlerinin belirlenerek emisyon envanterlerinin çıkarılması.

Ulaştırma, enerji, sanayi ve konutlardan kaynaklanan sera gazı emisyonlarını kontrol etmek ve azaltmak amacıyla enerji verimliliğinin artırılması ve tasarruf sağlanması yönünde düzenlemelerin yapılması.

4.24. Tüketicinin Korunması ve Sağlık

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

1/95 sayılı OKK'da Türkiye'nin, tüketicinin korunması ile ilgili bir yükümlülüğü bulunmamakla beraber, tam üyelik perspektifi çerçevesinde, gümrük birliği öncesinde 23.2.1995 tarih ve 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun çıkarılmış ve 8 Eylül 1995 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Türkiye, tüketici politikasına yaklaşımı ve bu konuyu hukuk düzenine dahil ediş şekli itibarıyla, söz konusu Kanunun yürürlüğe girmesi ile önemli bir aşama kaydetmiştir. Anılan Kanunda genel başlıklar itibarıyla şu konular düzenlenmiştir: Ayıplı mal ve hizmetler, taksitli satışlar, kampanyalı satışlar, kapıdan satışlar, tüketici kredisi, etiketleme, garanti belgesi, tanıtma ve kullanma kılavuzu, satış sonrası bakım onarım hizmetleri, ticari reklam ve ilanlar, zararlı ve tehlikeli mal ve hizmetler, standart denetimi, tüketicinin eğitilmesi mahkeme öncesi çözüm organları. Daha sonra, Sanayi ve Ticaret Bakanlığının görev alanı çerçevesinde çıkarılan çeşitli tebliğler (Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkında Tebliğ, Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu ile Birlikte Satılmak Zorunda Bulunan Sanayi Malları Hakkında Tebliğ, Garanti Belgesi ile Satılmak Zorunda Olan Sanayi Mallarının ve Bu Malların Arızalarının Tamiri İçin Gereken Azami Süreler Hakkında Tebliğ) ile de gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Diğer taraftan devreli tatil sözleşmeleri, sözleşmelerdeki haksız koşullar, mesafeli satışlar ve paket turlara ilişkin AB düzenlemelerinin karşılığı, söz konusu Kanunda yer almamakla beraber, Kanunda yer alan genel hükümlerden yararlanarak ya da çıkarılan ikincil mevzuat ile bu konulardaki boşluk giderilmiştir. Ancak genel ürün güvenliği, tüketici sözleşmelerindeki haksız koşullar ve mesafeli satışlar konularının Kanun ile düzenlenmesi ihtiyacı bulunmaktadır.

Bu konuda AB mevzuatına tam uyum sağlanması açısından, 4077 sayılı Kanunda bazı değişikliklerin ve yeni düzenlemelerin yapılması amacıyla Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından bir Kanun Tasarısı Taslağı hazırlanmış ve ilgili kurum ve kuruluşların görüşüne açılmıştır.

4077 sayılı Kanunda, ticari reklam ve ilanlar konusundaki hüküm ve buna dayanılarak çıkartılan Ticari Reklam ve İlanlara İlişkin İlkeler ve Uygulama Esaslarına Dair Tebliğ (TRKGM-95/142-143) ile 84/450 ve 97/55 sayılı Konsey Direktiflerine uyum sağlanmış bulunmaktadır.

Tüketici kredilerine ilişkin hüküm de 87/102/EEC sayılı Konsey Direktifi esas alınarak düzenlenmiştir.

Kapıdan satışlara ilişkin hüküm ve buna dayanılarak çıkarılan Kapıdan Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esaslarına Dair Tebliğ (TRKGM-95/136-137) ve bunda yapılan değişikliklerle 85/577/EEC sayılı Konsey Direktifine uyum sağlanmıştır.

29.8.1995 tarihinde çıkartılan Etiket, Tarife ve Fiyat Listeleri Yönetmeliği 98/6 sayılı Konsey Direktifine uyumludur.

Ayıplı mallardan sorumluluk konusu 4077 sayılı Kanunda düzenlenmiş olmakla beraber bu konudaki 85/374/EEC sayılı Konsey Direktifine tam uyum sağlanamamış olduğu tespit edilmiş olup, bu konu 4077 sayılı Kanunun değiştirilmesi amacıyla hazırlanan Kanun Taslağında yeniden ele alınmaktadır.

Ayrıca, 4077 sayılı Kanunda yer alan genel hüküm ve Garanti Belgesi ile Satılmak Zorunda Olan Sanayi Mallarının ve Bu Malların Arızalarının Tamiri İçin Gereken Azami Süreler Hakkında Tebliğ (TRKGM-95/105-106), Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu ile Birlikte Satılmak Zorunda Bulunan Sanayi Malları Hakkında Tebliğ (TRKGM-95/113-114), Garanti Belgesi ile Tanıtma ve Kullanma Kılavuzunun Uygulama Esaslarına Dair Tebliğ (TRKGM-95/116-117) ve Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkında Tebliğ (TRKGM-95/137-138) ile bu konudaki boşluk giderilmeye çalışılmıştır.

Mesafeli satışlar konusunda 4077 sayılı Kanunda hüküm yer almamaktadır. Bu konu Kapıdan Satışlara İlişkin Tebliğ kapsamında değerlendirilerek konuya geçici çözüm bulunmuştur. Ancak bu konu, 4077 sayılı Kanunda değişiklik yapan Kanun Taslağı kapsamında ele alınarak daha sonra çıkartılacak bir Tebliğ ile 97/7/EC sayılı Konsey Direktifi ile uyum sağlanması hedeflenmektedir.

Paket turlar konusunda ise, 90/314 sayılı Konsey Direktifine uyum sağlamak amacıyla Paket Turlar Uygulama Metotları ve İlkeleri Tebliğ Taslağı hazırlanmıştır.

Tüketici sözleşmelerindeki haksız koşullar konusunda da Türk mevzuatında bir düzenleme bulunmamaktadır. Bu konu da 93/13 sayılı Konsey Direktifine uyum sağlanması amacıyla 4077 sayılı Kanunda değişiklik yapan Kanun Taslağı kapsamında ele alınmıştır. Bu konuda da daha sonra bir tebliğ çıkartılması beklenmektedir.

Olduğundan farklı görünmekle tüketicinin sağlık ve güvenliğini tehdit eden maddeler hakkındaki 87/357/EEC sayılı Konsey Direktifini karşılayan bir düzenleme Türk mevzuatında bulunmamaktadır.

Devreli tatil sözleşmeleri (taşınmaz malların zaman paylaşımı esasına dayanarak kullanım hakkının satın alınması ile ilgili sözleşmeler) konusunda da 94/47/EEC sayılı Konsey Direktifine uygun düzenleme yapılması ihtiyacı bulunmaktadır.

4077 sayılı Kanunda kurulması öngörülen Tüketici Konseyi, Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri ile Reklam Kurulu Yönetmelikleri 15.8.1995 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğünün, 4077 sayılı Kanunun uygulanması ve koordine edilmesinde genel olarak yeterli olduğu düşünülmektedir. Özellikle yılda bir kez toplanan Tüketici Konseyi, ayda bir kez toplanan Reklam Kurulu ve on beş günde bir toplanan Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri ile gerek tüketicilerin korunmasına ilişkin politikaların, gerekse Kanunda öngörülen hükümlerin hayata geçirilmesinde önemli gelişmeler sağlanmıştır. 81 il ve 850 ilçe olmak üzere toplam 931 merkezde kuruluşu tamamlanan Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri tüketiciler ile satıcılar arasında çıkan uyuşmazlıklara çözüm bulmak amacıyla faaliyetlerine başlamıştır. Ticari reklam ve ilanlarda uyulması gereken ilkeleri belirlemek, bu ilkeler çerçevesinde reklamları incelemek ve sonuçlara göre Kanuna aykırı hareket edenleri cezalandırmak, söz konusu reklam ve ilanları durdurmak üzere Sanayi ve Ticaret Bakanlığı başkanlığı ve koordinatörlüğünde Reklam Kurulu kurulmuş ve görevlerini yerine getirmeye başlamıştır. Kamu kurumları, üniversiteler, meslek kuruluşları ve tüketici örgütleri temsilcilerinden oluşan Tüketici Konseyi de yılda en az bir kez toplanacak şekilde faaliyetlerine başlamıştır.

4077 sayılı Kanun uyarınca oluşturulması öngörülen Tüketici Mahkemeleri 1 Şubat 2001 tarih ve 24305 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığının 25.01.2001 tarih ve 60 No.lu Kararı ile, ilk aşamada İstanbul, Ankara ve İzmir’de kurulmuş ve faaliyete geçirilmiştir. Ancak, diğer bölgelerde anılan mahkemeler kuruluncaya kadar, bu konuda geçici olarak, Ticaret ve Asliye hukuk mahkemeleri yetkilendirilmiştir.

4077 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesiyle tüketici hakları alanında faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşlarının sayılarında ve etkinliklerinde önemli bir artış görülmüştür. Yaşanan bu gelişmede Tüketici Konseyi, Reklam Kurulu ve Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerinde söz konusu sivil toplum kuruluşlarının temsil edilmesinin önemi büyüktür.

Tüketicinin Korunmasına İlişkin 4077 sayılı Kanuna ilaveten, 560 sayılı “Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair” KHK, İlgili Yönetmelik ve Ürün tebliğleri gıda güvenliğine yönelik olup, tüketici sağlığının korunması amaçlanmaktadır.

560 Sayılı KHK nın Amaç Bölümünde “.....halkın gereği gibi beslenmesini sağlamak, üretici ve tüketici menfaatleriyle, halk sağlığını korumak üzere, gıda maddelerinin üretiminde kullanılan her türlü ham ve yardımcı maddeler, mamul ve yarı mamul gıda maddeleri ile yan ürünlerinin özelliklerinin tespit edilmesi, gıda maddeleri üreten işyerlerinin asgari teknik ve hijyenik şartlarının belirlenmesi, denetiminin yapılması ve gıda maddeleri ile ilgili hizmetlere dair esas ve usulleri belirlemektir.” ifadesi yer almaktadır. Türk Gıda Kodeksi Yönetmeliğinin Amaç Bölümünde ise “.....tüketici menfaatleri ile halk sağlığını korumak,” ifadesi bulunmaktadır.

560 sayılı KHK ve Yönetmeliği ile Türk Gıda Kodeksi Yönetmeliği kapsamında, tüketici bilgileneşine ilişkin Etiket Bilgileri, Reklam İlkeleri belirtilmektedir. 4128 Sayılı Kanun ile tüketici sağlığı, gıda güvenliği, etiket ve reklam ilkelerine uymayanlar hakkında cezai yaptırımlar belirlenmiştir.

560 sayılı KHK ile yapılan gıda kontrollerinde esas amaç tüketici sağlığını korumaktır. Öncelik etkin gıda güvenliği tesis ederek tüketiciye güvenilir gıda arz edilmesini sağlamaktır. Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan Gıda Güvenliği Eylem Planında tüketiciye güvenilir gıda arz etmek amacıyla bir dizi gıda güvenliği önlemi getirilmiştir. Katkı, kalıntı ve bulaşanlar sürekli izlenerek önlemler alınmaktadır.

Türkiye’de genel ürün güvenliğine ilişkin yatay bir mevzuat halihazırda bulunmamaktadır. Diğer bir ifade ile, bazı mevzuatta ilgili ürün güvenliğine ilişkin hükümler yer alırken, bu hükümlere yer verilmeyen mevzuat da mevcut bulunmaktadır. Herhangi bir mevzuatı bulunmayan ürünlerin güvenliği de düzenlenmemiştir. AB’nin Genel Ürün Güvenliğine ilişkin 92/59/EEC sayılı Konsey Direktifine uyum sağlanması amacıyla, Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan “Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun (Çerçeve Kanunu)” Taslağı TBMM’ye sunulmuş bulunmaktadır. Söz konusu Çerçeve Kanun Tasarısında yer alan hükümlere göre, piyasaya arz edilecek her üründe güvenli olma şartının aranması sağlanacaktır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II’de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bünyesinde kurulmuş bulunan Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğü bu konudaki Sorumlu kuruluştur. Bu alanda yer alan konulara göre, Sağlık Bakanlığı, Çevre Bakanlığı ve Tarım ve Köyşleri Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Türk Standartları Enstitüsü, Belediyeler sorumlu veya ilgili kuruluş olabilmektedir.

Dış Ticaret Müsteşarlığı 92/59/EEC sayılı Direktif kapsamında AB Komisyonuna yapılması gereken bildirimleri yürütmektedir.

Tüketici Konseyi, Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri ile Reklam Kurulu da bu alandaki işlevlerini sürdürmektedir.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun, (RG 8.3.1995-22221)
- 560 sayılı “Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair” KHK, İlgili Yönetmelik ve Ürün Tebliği,
- 1705 sayılı Ticarete Tağışın Men'i ve İhracatın Murakabesi Hakkında Kanun,
- 3003 sayılı Endüstriyel Mamulatin Maliyet ve Satış Fiyatlarının Kontrolü ve ve Tespiti Hakkında Kanun,
- 3143 sayılı Sanayi ve Ticaret Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,
- 4226 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (RG 28.1.1997-22891),
- Tüketici Konseyi Yönetmeliği (RG 15.8.1995-22375),
- Tüketici Sorunları Hakem Heyetleri Yönetmeliği (RG 15.8.1995-22375),
- Reklam Kurulu Yönetmeliği (RG 16.8.1995-22376),
- Etiket, Tarife ve Fiyat Listeleri Yönetmeliği (RG 29.08.1995 - 22389),
- Etiket,Tarif ve Fiyat Listeleri Yönetmeliğinin Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (RG 11.06.1996-22663),
- Taksitli, Kampanyalı ve Kapıdan Satışlar Hakkındaki Uygulama Esaslarına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-94/2-3 (RG 25.05.1994 - 21940),
- Garanti Belgesi İle Satılmak Zorunda Olan Sanayi Mallarının ve Bu Malların Arızalarının Tamiri İçin Gereken Azami Süreler Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/105-106 (RG 02.09.1995 - 22392),
- Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu İle Birlikte Satılmak Zorunda Bulunan Sanayi Malları Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/113-114 (RG 02.09.1995 - 22392),
- Garanti Belgesi İle Tanıtma ve Kullanma Kılavuzunun Uygulama Esaslarına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/116-117 (RG 09.09.1995 - 22399),
- 4077 Sayılı Kanunun 8 ve 22 nci Maddelerinde Öngörülen Parasal Sınırların Artırılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/135-136 (RG 21.12.1995 - 22500),
- Kapıdan Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esaslarına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/136-137 (RG 21.12.1995 - 22500),
- Ticari Reklam ve İlanlara İlişkin İlkeler ve Uygulama Esaslarına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/142-143 (RG 21.12.1995 - 22500),
- Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/137-138 (RG 24.12.1995 - 22500),
- Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkında Tebliğ'de Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/143-144 (RG 30.12.1995-22509),
- Yazılı Basın Kuruluşları Tarafından Düzenlenen Promosyon Kampanyaları ile İlgili Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-95/124-125 (RG 09.01.1996-22518),
- Kalite Denetimi Usul ve Esasları Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-96/8-9 (RG 19.01.1996-22528),

- Garanti Belgesi Tebliği Eki Listede Değişiklik Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-96/32-33 (RG 17.04.1996-22614),
- Yazılı Basın Kuruluşları Promosyon Kampanyaları Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-96/91-92 (RG 10.07.1996-22692 Mük.),
- Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkındaki TRKGM-95/137-138 ve TRKGM 95/143-144 Sayılı Tebliğlerde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-97/10-11 (RG 19.02.1997-22910),
- Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu ile Birlikte Satılmak Zorunda Bulunan Sanayi Malları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-97/15-16 (RG 20.02.1997-22911),
- Garanti Belgesi ile Satılmak Zorunda Olan Sanayi Mallarını ve Bu Malların Arızalarının Tamiri İçin Gereken Süreler Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-97/13-14 (RG 21.02.1997-22912),
- Garanti Belgesi ile Tanıtma ve Kullanma Kılavuzunun Uygulama Esaslarına Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-97/57-58 (RG 11.11.1997-23167),
- Sıvılaştırılmış Petrol Gazı (LPG) Dağıtım Şirketleri ile Yetkili Bayilerin ve Tüketicilerin Uymaları Gereken Usul ve Esaslara İlişkin Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-97/112-11,
- Kapıdan Satışlara İlişkin Uygulama Usul ve Esaslarına Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-98/19-20(RG 01.05.1998-23329),
- Garanti Belgesi İle Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu Uygulama Esaslarına Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-98/20-21 (RG 01.05.1998-23329),
- Medya Ölçümü Araştırma Sonuçlarının Ticari Reklam ve İlanlarda Kullanılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-98/94-95 (RG 02.10.1998-23481),
- Sanayi Mallarının Satış Sonrası Hizmetleri Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-99/1 (RG 27.02.1999-23624),
- 2000 Yılı Problemine Karşı Tüketicinin Korunması Hakkında Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-99/2,
- Ticari Reklam ve İlanlara İlişkin İlkeler ve Uygulama Esaslarına Dair Tebliğde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-2000/1 (RG 22.01.2000-23941),
- Ayakkabı Yapımında Kullanılan Malzemelere Ait Belgelerin Tanıtma Kılavuzunda Yer Almasına İlişkin Tebliğ. Tebliğ no TRKGM-2000/2,
- 1952 tarih ve 8326 sayılı Gıda Maddelerinin ve Umumi Sağlığı İlgilendiren Eşya ve Levazımın Hususi Vasıflarını Gösteren Tüzük (Gıda Maddeleri Tüzüğü)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

AB mevzuat karşılaştırılması ve 4077 sayılı Kanunun yaklaşık beş yıllık uygulama sonuçları da dikkate alınarak Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından "4077 sayılı Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı" hazırlanmış olup, sözkonusu Tasarının 2001 yılı içerisinde yasalaşması beklenmektedir.

Tasarı ile öngörülen değişiklikler aşağıda sıralanmaktadır:

- Mal tanımına yapılan ilave ile konut ve tatil amaçlı taşınmazlar ve elektronik ortamda hazırlanan gayri maddi mallar da Kanun kapsamına alınmıştır.
- Ayıplı malın neden olduğu zararlardan dolayı ölüm ve yaralanmaların meydana geldiği durumlarda veya kullanımdaki diğer mallarda 250 milyon TL'nin üzerinde hasar oluşması durumunda tüketicinin tazminat talep etme hakkı sağlanmış, böylece mevcut dört seçimlik hak (para iadesi, yenisi ile değiştirilmesi, ücretsiz onarım, ayıbın değeri kadar toplam değerden indirim) beşe çıkarılmıştır.
- Tüketici sözleşmelerinde yer alan haksız koşullara ilişkin ilaveler yapılmış, bu tür sözleşme hükümlerinin geçersiz olması sağlanmıştır.

- Taksitli satışlarda temerrüde düşen tüketiciye sağlanan haklar genişletilmiştir.
- Bazı kampanyalı satışların, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı izniyle yapılabileceği düzenlenmiştir.
- Kapıdan satışlar Sanayi ve Ticaret Bakanlığının iznine bağlanmıştır.
- Elektronik ticarete meydana gelen gelişmeler dikkate alınarak Kanuna “mesafeli satışlar” başlığı altında yeni bir madde ilave edilmiştir.
- Tüketici kredisi ile ilgili maddeye ilave olarak “kredi kartları” başlığı altında yeni bir madde eklenmiştir.
- Asgari garanti süresi bir yıldan iki yıla çıkarılmıştır.
- Gizli reklamı yasaklayan ve reklamlarda yer alan iddiaların reklam veren tarafından ispatını öngören ilaveler yapılmıştır.
- Aldatıcı reklama karşı idari yaptırımların (durdurma, düzeltme, para cezası) ayrı ayrı veya birlikte uygulanmasına olanak sağlayan düzenleme yapılmıştır.
- İl ve büyük şehire bağlı ilçe Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerinde görev almak üzere “raportör” kadrosu ihdası sağlanmıştır.
- Değeri üç yüz milyon TL'nin altında olan uyuşmazlıklarda Tüketici Sorunları Hakem Heyetlerinin vereceği kararlar bağlayıcı olarak kabul edilmiştir.
- Tüketici örgütlerince açılacak davalarda bilirkişinin Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından sağlanması öngörülmüştür.

Bu bağlamda öncelikle 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Taslağının kanunlaşması ve ardından Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından çıkarılacak tebliğler vasıtasıyla, AB mevzuatına tam uyumu sağlamak üzere, bazı konularda ayrıntılı düzenlemelerin yapılması gerekmektedir.

Diğer taraftan, 560 sayılı KHK kapsamında, AB'nin Tüketici Sağlığı Direktifleri ve karşılığı olan Türk mevzuatı ve uyum çalışmaları aşağıda yer almaktadır.

1.	84/450/EEC	:	Aldatıcı reklam ile ilgili.
-----------	-------------------	----------	------------------------------------

Türk mevzuatı	:	560 sayılı “Gıdaların üretimi, tüketimi ve denetlenmesine dair KHK” (28.06.1995 tarih ve 22327 sayılı RG)
----------------------	----------	---

		Gıdaların üretimi ve tüketimi ve denetlenmesine dair yönetmelik (09.06.1998 tarih ve 23367 sayılı RG)
--	--	---

Açıklama	:	560 sayılı KHK 14'üncü maddesi gereği etiketlerde yanıltıcı ifade ve beyan kullanılması veya yanıltıcı ambalajlar ile gıda maddelerinin mübadele konusu yapılması veya gıda maddeleri için genel olarak veya münferiden yanıltıcı tasvirler ve benzeri beyanlar ile reklam yapılması; gıda maddeleri için yapılan reklamlarda hastalıkların gıda maddeleri ile tedavisini teşvik eden yayınların, yazıların veya yazılı beyanların kullanılması yasaklanmıştır. Ayrıca 09.06.1998 tarihli yayımlanan yönetmelikte tüketicinin korunması amacıyla reklam yayımlama ilkeleri belirlenmiştir.
-----------------	----------	--

2.	92/59/EEC	:	Ürün güvenliği hakkında
-----------	------------------	----------	--------------------------------

Türk mevzuatı	:	560 sayılı “Gıdaların üretimi, tüketimi ve denetlenmesine dair KHK” (28.06.1995 tarih ve 22327 sayılı RG)
----------------------	----------	---

		Gıdaların üretimi ve tüketimi ve denetlenmesine dair yönetmelik (09.06.1998 tarih ve 23367 sayılı RG)
--	--	---

Türk Gıda Kodeksi (TGK)(16.11.1997 tarih ve 23172 sayılı RG)

Açıklama : 560 sayılı KHK, gıdaların üretimi, tüketimi ve denetlenmesine dair yönetmelik, ilgili ürün tebliği ve Türk Gıda Kodeksi kapsamında ürün güvenliği çalışmaları yürütülmektedir.

3. 97/579/EEC : Tüketicinin sağlık ve gıda güvenliği hakkında bilimsel komite kurulması

Türk mevzuatı : ...

Açıklama : Tüketicinin sağlık ve gıda güvenliği hakkında Bilimsel Komite 2.Mart.2001 tarihinde bir Bakanlık Onayı ile kurulmuş olup, en kısa süre içinde faaliyete geçecektir.

Ayrıca, tüketicinin korunması açısından aşağıda belirtilen Direktiflere de uyum sağlanması öngörülmektedir.

1. 88/590/EEC : **Ödeme sistemlerine ve özellikle kart sahibi ile kart tedarikçisi kurum arasındaki ilişkiye ilişkin 17 Kasım 1988 tarihli Komisyon Tavsiyesi**

Türk mevzuatı : Türkiye Bankalar Birliğinin Kredi Kartı Uygulamalarına İlişkin 3.8.1990 tarih ve 924 sayılı Mesleki Tazim Kararı

Uyum düzeyi : Uyumsuz. Yasal boşluk bulunmaktadır. Konuya ilişkin Kanun taslağı hazırlanmış, işleme konulması beklenmektedir.

2. 87/102/EEC : **Üye Devletlerin tüketici kredisine ilişkin kanunlarının, yönetmeliklerinin ve idari hükümlerinin uyumlu hale getirilmesine yönelik 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi**

Türk mevzuatı : Bankalar Kanunu ve Kanun uyarınca çıkartılan düzenlemeler ile Tüketicinin Korunması Hakkında 4077 Sayılı Kanun

Uyum düzeyi : Önemli ölçüde uyumsuz.

92/59/EEC sayılı Direktif, Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan, "Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun (Çerçeve Kanun)" tasarısı ile Türk mevzuatına dahil edilecektir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Tüketici mahkemeleri kurulmuş ve kısmen faaliyete geçirilmiştir.

Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Taslağının kanunlaşmasını takiben ürünlere ilişkin teknik mevzuatı hazırlama ve yürütme görevini üstlenecek yetkili kamu kurum ve kuruluşları oluşturulacaktır. Bu yetkili kamu kurum ve kuruluşlarının belirleyeceği onaylanmış kuruluşlar ve uygunluk değerlendirme kuruluşları devreye girecektir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Gerek 4077 sayılı Kanunda yapılması düşünülen değişikliklerin, gerekse teknik mevzuat uyumu açısından büyük önem arz eden ve kısaca "Çerçeve Kanun" olarak adlandırılan Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Taslağının kanunlaşmasını takiben, test, muayene ve belgelendirme işlemleri başta olmak üzere bu kanunların uygulanmasından sorumlu tüm kuruluşların piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerini üye ülke uygulamaları çerçevesinde yürütmeleri gerekmektedir. Bu kapsamda Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, görev ve faaliyet alanında yer alan sınai ürünlerin piyasa gözetiminden sorumlu olacaktır.

AB'de tüketici sağlığını korumak üzere son yıllarda Hızlı Alarm Sistemi uygulanmaktadır. Ülkemizde de gıda tesisinde üretilen, pazara arz edilen ve son tüketiciye ulaşan gıda maddeleri, insan ve hayvanlara bulaşabilen hastalıklar, gıda güvenliği problemleri için taşra kontrol teşkilatı, laboratuvarlar, merkez teşkilatı ve gıda güvenliğinden Sorumlu kuruluşlar arasında anında ve doğru olarak bilgi akışını sağlayan, dış

ülkelerden ithal edilen ürünlerde gıda güvenliği açısından bilgi giriş ve çıkışını sağlayan “Hızlı Alarm Sistemleri” yerleştirilmesi Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından öncelikler arasına alınmıştır. Nitekim Gıda Güvenliği-Eylem Planında buna ilişkin hükümler bulunmaktadır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İç ve dış piyasaya sunulan ürünlerin gözetimi ve denetiminde görev alan mevcut personelin en az üç katı yeni personele ihtiyaç duyulacağı düşünülmektedir. Bu amaçla başta Sanayi ve Ticaret Bakanlığı olmak üzere Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı bünyesinde görev alacak yeni denetim elemanı kadrolarına ihtiyaç bulunmaktadır.

Halen piyasa gözetimi ve denetiminde görev alan personelin ise takviye edilmesi ve Komisyonun ilgili Genel Müdürlüklerinde veya üye ülkelerde uygulamaya dönük eğitimlerden geçirilmesi gerekmektedir.

Gıda güvenliği, tüketicilerin doğru bilgilendirilmesi konusunda Tüketici Eğitim Programları öncelikler arasındadır.

Gıda kontrolüne tüketicilerin daha aktif katılmaları için gıda mevzuatı ve uygulamaları ile ilgili toplantılara tüketici örgütlerinin katılımı sağlanmaktadır.

92/59/EEC sayılı Direktif kapsamında bildirimini gerçekleştirecek Dış Ticaret Müsteşarlığı personelinin eğitilmesi gerekmektedir.

f) Gerekli yatırımlar

Uyumlaştırma çalışmalarında mevzuatın karşılıklı tercümesi, firma ve tüketicilerin bilgilendirilmesi, piyasa gözetimi ve denetimi çalışmalarıyla kamu kurum ve kuruluşları tarafından kurulacak test ve muayene merkezleri için mali desteğe ihtiyaç duyulmaktadır.

III. Takvim

Kısa vade

2001 yılı sonuna kadar, 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Taslağının ve Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağının (Çerçeve Kanunu) yasalaşması hedeflenmektedir.

4.25. Adalet ve İçişleri

4.25.1. Genel

I. Öncelik tanımı

2001 yılında üzerinde çalışılmaya başlanması ve orta vadede gerçekleştirilmesi öngörülen başlıca hedefler şunlardır:

- Adalet ve içişleri alanındaki kamu idaresi reform çalışmaları hızlandırılacaktır.
- Kamu kurum ve kuruluşları arasındaki eşgüdüm artırılacaktır.
- Mülteciler için mevcut konaklama tesisleri ve sosyal destek mekanizmaları geliştirilecektir.
- Sınır yönetimi güçlendirilmeye devam edilecek ve Schengen Sözleşmesi'nin tam olarak uygulanması için hazırlık yapılacaktır.

- Vize mevzuatı ve uygulamasının AB müktesebatına uygun hale getirilmesi çalışmalarına başlanacaktır.
- Yasadışı göçün önlenmesine yönelik olarak, göç konusundaki AB müktesebatı ve uygulamaları (kabul, geri kabul, sınır dışı etme) benimsenecektir.
- Yolsuzluk, sahtecilik, yasadışı uyuşturucu madde kullanımı ile üretimi ve ticareti, örgütlü suçlar, kara paranın aklanması ile ceza hukuku ve özel hukuk alanlarında adli işbirliği konularındaki AB müktesebatı benimsenecek, bu alanlarda uluslararası işbirliği yoğunlaştırılacaktır.
- Uyuşturucu Kullanımıyla Mücadele, Takip ve Yönlendirme Üst ve Alt Kurullarının koruyucu ve önleyici çalışmalarının daha etkin bir yapıya kavuşturulması ile bunların yasal, idari ve yapısal açılardan güçlendirilmesi amacıyla, AB üyesi ülkelerle ve AB'ye bağlı kuruluşlarla ortak çalışmalar yapılması hedeflenmektedir.
- Uyuşturucu trafiğine karşı etkin mücadele amacıyla, Lizbon'da yerleşik Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Avrupa Merkezi (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction) ile işbirliğine gidilmesi imkanları araştırılacaktır.
- Örgütlü suçlar, yasadışı uyuşturucu madde kullanımı ile üretimi ve ticareti, yolsuzluk, sahtecilik ve kara paranın aklanmasıyla mücadele ile polis ve adli işbirliği kapasitesi güçlendirilecektir.
- Şüpheli mali muamelelerle ilgili bilgilerin toplanması, muhafaza edilmesi, işleme konulması, analiz edilmesi ve değişimi faaliyetleri hızlandırılacaktır.
- Europol'e tam üyelik için gerekli müktesebat uyumu sağlanacak ve hazırlıklar tamamlanacaktır.
- Schengen Bilgi Sistemi (Schengen Information System-SIS) ve Europol'e tam katılım amacıyla kişisel verilerin korunması alanındaki AB müktesebatı benimsenecektir.
- Adalet ve içişleri alanında Avrupa Birliği mevzuatı ve uygulamaları hakkında bilgilendirme ve bilinçlendirme programları hazırlanacaktır. Bu konuda TAİEX imkanlarından da yararlanılması öngörülmektedir.
- Avrupa Birliği'nin adalet ve içişleri alanında mevcut MEDA ile Falcone, Odysseus, Grotius, Daphne, Oisin ve STOP programları, Örgütlü Suçlara Karşı Eylem Planı, Uyuşturucu Maddelerle Mücadele Eylem Planı ile Avrupa Mülteci Fonu (European Refugee Fund) vb. işbirliği imkanlarından, AB üyesi ülkelerin de yardımıyla, mümkün olan azami ölçüde yararlanılması öngörülmektedir.
- Viyana'da yerleşik Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığı Avrupa İzleme Merkezi'nin (European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia-EUMC) RAXEN (European Information Network on Racism and Xenophobia) bilgi ağıyla irtibat kurulması ve işbirliğine gidilmesi öngörülmektedir.

a) AB müktesebatı

Roma Antlaşması'nda tanımlanmamış olan adalet ve içişleri alanında, Üye Ülkeler arası işbirliği 1970'li yıllarda başlamıştır. Amsterdam Antlaşması, "özgürlük, güvenlik ve adalet" alanını daha belirgin bir şekilde tanımlamak, bu alandaki çalışmaların etkinliğini artırmak ve çeşitli kurumların rolleri arasında daha iyi bir denge kurmak suretiyle, adalet ve içişleri alanındaki işbirliğinin niteliğini değiştirmiştir.

Roma Antlaşması'na "vize, iltica, göç ve kişilerin serbest dolaşımıyla ilgili diğer politikalar" şeklinde yeni bir Başlık dercedilmiştir. Bu Başlık, dış sınırların kontrolü, iltica, göç ve hukuk işlerinde adli işbirliği bağlamındaki önlemleri içermekte ve bunları Topluluğun direktif, tüzük, karar, tavsiye kararı ve görüşüne tabi olacak şekilde birinci sütuna taşımaktadır. Cezai konularda polis ve adli işbirliği ise, gözden geçirilmiş üçüncü sütunda kalmaya devam etmektedir. Amsterdam Antlaşması, üçüncü sütuna ırkçılık ve yabancı düşmanlığını önleme ile bunlarla mücadeleyi eklemiştir. Schengen anlaşmaları kapsamında alınan önlemler, ya Roma Antlaşması'nın IV. Başlığı ya da AB Antlaşması'nın VI. Başlığı altında yer alan AB mevzuatına ilave edilmiştir. Ortak eylemlerin yerini çerçeve kararlar ve kararlar almıştır; bunlar, direktifler ve uygulama önlemleriyle aynı nitelikte hukuki belgelerdir. Komisyon'un inisiyatif alma hakkı, üçüncü sütun altındaki tüm alanları kapsayacak şekilde genişletilmiştir.

Amsterdam Antlaşması'nın amacı, bir taraftan AB vatandaşları ve üçüncü ülke uyruklu şahısların serbest dolaşımını sağlarken, diğer taraftan da örgütlü suçlar ve terörizmin her türüyle mücadele etmek suretiyle kamu güvenliğini güvence altına almak, tedricen bir "özgürlük, güvenlik ve adalet" alanı yaratmaktır. Bu

hedeflere ulaşmak için, Birliğin dış sınırlarının kontrolü, vize, iltica ve göç bağlamında ortak standartlar geliştirilmektedir. Konsey ve Komisyon'un 3 Aralık 1998 tarihli Eylem Planı'nda: "özgürlük" alanı, genel olarak kişilerin serbest dolaşımının güvence altına alınması, buna karşılık başta özel hayata saygı ve özellikle kişisel verilerin korunması olmak üzere temel hakların korunması ve her türlü ayırımcılıkla mücadele olarak tanımlanmakta; "güvenlik" alanı, başta terörizm, insan ticareti, çocuklara karşı işlenen suçlar, uyuşturucu kaçakçılığı, yolsuzluk ve sahtecilik olmak üzere suçla mücadeleyi kapsamakta ve bu çerçevede Europol'un merkezi rolü vurgulanmakta; "adalet" alanında ise, AB vatandaşlarına adalete eşit erişim güvencesi verilmesi ve adli makamlar arasında işbirliğinin ilerletilmesi hedeflenmektedir.

Adalet ve içişleri müktesebatının konu başlıkları şunlardır:

- İltica
- Dış Sınırlar
- Göç
- Örgütlü Suçlar, Sahtecilik ve Yolsuzluk
- Uyuşturucu Maddeler
- Terörizm
- Polis İşbirliği
- Gümrük İşbirliği
- Hukuk İşlerinde Adli İşbirliği
- Ceza İşlerinde Adli İşbirliği
- AB Antlaşması'nın VI. Başlık Hükümleri Çerçevesindeki Faaliyetlere Verilecek Mali Destek
- İnsan Haklarıyla İlgili Araçlar
- Schengen

Bu başlıklar altında yer alan metin türleri şunlardır:

A-AB'ye katılmak için başvuran devletlerin kabul etmeleri gereken sözleşmeler;

(a) AB Antlaşması'nın K3 (2) (c) maddesi hükümleri çerçevesinde Konsey tarafından yapılan sözleşmeler,

(b) Avrupa Birliği'ne katılmak için başvuruda bulunan devletlerin Topluluk veya Birliğin "müktesebatı" olarak kabul etmeleri gereken, AB'nin hedeflerinden ayrılamaz nitelikteki diğer sözleşmeler.

B-AB Antlaşması'nın K3 (2) (b) ve (a) fıkralarındaki hükümlere göre Konsey'in kabul ettiği Ortak Eylem (Joint Action) ve Ortak Tutum (Joint Position) metinleri;

C-Konsey veya Üye Devletlerin temsilcileri tarafından kabul edilmiş diğer metinler (recommendations, resolutions, declarations ...);

D-Avrupa Siyasi İşbirliği (European Political Cooperation-EPC) bağlamında akdedilen veya 15 üye arasındaki işbirliğinde etkili olan diğer sözleşmeler.

Üye Devletlerin tamamı bu metinleri imzalamış ve/veya onaylamış değildir. Üye Devletler bu metinleri onaylamak zorunda olmamakla birlikte, Üye Devletlerin hükümetleri belirli bazı metinlerin onaylanması hususunda girişimde bulunacaklarına dair siyasi taahhüt altına girmişlerdir. Avrupa Birliği'ne katılmak isteyen devletlerin ise, bu müktesebata taraf olmaları beklenmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Katılım sürecinde her Bakanlık, kendi sorumluluk alanı açısından Türk mevzuatının AB müktesebatıyla uyumlaştırılmasından sorumludur. Adalet ve içişleri alanında başlıca sorumlu kuruluşlar, Adalet, İçişleri, Dışişleri ve Maliye Bakanlıkları ile Gümrük Müsteşarlığı'dır.

Adalet Bakanlığı'nın sorumluluğu, cezai ve hukuki konularda adli işbirliğini sağlamaktır. Adalet Bakanlığı, bir suçun takibati hususunda Cumhuriyet Savcılıklarının harekete geçmesini sağlayabilir. Ancak bu konuda asıl yetki, Cumhuriyet Savcılıklarına ve bağımsız mahkemelere aittir. Bu çerçevede, bir suç işlendiğinde, suçun takibati, suça ilişkin yargılamanın yapılması ve yargılama sonucunda verilecek cezanın uygulanması konusunda, Cumhuriyet Savcılıkları ve mahkemeler etkindirler. Adalet Bakanlığı ayrıca, mahkemeler tarafından verilen cezanın uygulanmasından idare olarak sorumludur. Bunun yanında, yasa uygulayıcıların eğitilmesi ve gerekli yasal düzenlemelerin yapılması, yargının altyapı ihtiyaçlarının giderilmesi, Adalet Bakanlığı'nın yetkisindedir.

Rüşvetle mücadele, kara paranın aklanması, suçtan elde edilen eşyanın aranması, zaptolunması ve müsadere edilmesi, örgütlü suçlar ve terörle mücadele konularından, Adalet Bakanlığı'nın yanısıra, İçişleri ve Maliye Bakanlıkları da sorumludur. İçişleri Bakanlığı, uyuşturucu madde kaçakçılığıyla mücadele bağlamında, Maliye Bakanlığı ise kara paranın aklanmasıyla mücadelede asli sorumlu kuruluştur.

Dışişleri Bakanlığı, ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği halinde, özellikle cezai ve adli konularda işbirliğinin uluslararası düzeyde uygulanması ve takibini gerçekleştirir.

Gümrük Müsteşarlığı, gümrük kaçakçılığı ve yasadışı uyuşturucu trafiğiyle mücadeleden sorumludur.

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

4.25.2. İltica

I. Öncelik tanımı

İltica konusundaki 1951 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne konulan coğrafi çekincenin kaldırılması, Türkiye'ye doğudan bir mülteci akımını teşvik etmeyecek şekilde, gerekli mevzuat ve altyapı değişikliklerinin gerçekleştirilmesine ve AB ülkelerinin külfet paylaşımı konusunda gerekli hassasiyeti göstermelerine bağlı olarak değerlendirilecektir.

Korunmaya muhtaç kadınlara, kadın aile reislerine, yetim ve öksüz veya ebeveynlerinden ayrı düşmüş ya da refakatte olmayan çocuklara, hastalık veya aile içi şiddet nedeniyle aciz durumda bulunan şahıslara öncelik verilmek suretiyle, mülteciler için mevcut barınma ve sosyal destek imkanları, BM Mülteciler Yüksek Komiserliği (UN High Commissioner for Refugees-UNHCR), Uluslararası Göç Örgütü (International Organization for Migration-IOM) ve bazı sivil toplum örgütlerinin de yardımıyla geliştirilecektir.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

İlgili başlıca mevzuat şunlardır:

- Birleşmiş Milletler Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair 1951 Cenevre Sözleşmesi: Türkiye, Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair 1951 Cenevre Sözleşmesi'ne 1962 yılında taraf olmuştur. Türkiye, Sözleşme'nin 1'inci maddesinin B/2. fıkrasında tanınan hakkı kullanarak, 359 sayılı Onay Kanunu'nda bu konudaki beyanını açıklamış; beyanın (B) bölümünde, Sözleşme'nin yüklediği vebibeler bakımından Sözleşme'nin 1'inci maddesinin (b) fıkrasındaki "1 Ocak 1951'den önce cereyan eden olaylar" ibaresini "1 Ocak 1951'den önce Avrupa'da cereyan eden olaylar" şeklinde anladığını ve kabul ettiğini bildirmiştir. Bu durumda Türkiye, 1 Ocak 1951 tarihinden önce Avrupa dışında meydana gelen olaylar nedeniyle iltica talebinde bulunan kişilere mülteci statüsü verilmesi konusunda uluslararası bir yükümlülük altına girmemiştir. Türkiye, 1951 Sözleşmesi'ne Ek 1967 Protokolü'nü, 5 Ağustos 1968 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 6/10266 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylamıştır. Protokol'ün 1'inci maddesinin 2. fıkrası, 1951 Sözleşmesi'nin 1'inci maddesinin A/2. fıkrasında mevcut "1 Ocak 1951'den önce meydana gelen olaylar sonucunda..." ve "söz konusu olaylar sonucunda" ifadelerini yürürlükten kaldırırken, Sözleşme'ye taraf ülkelerin söz konusu maddeye ilişkin mevcut çekincelerini muhafaza etmelerine imkan tanımıştır. Böylece Türkiye, 1951 Sözleşmesi'ndeki tarih sınırlamasının kaldırılmasını kabul etmiş, ancak coğrafi sınırlamayı korumuştur. Türkiye'nin 1951 Sözleşmesi'ne taraf olurken getirdiği ve daha sonraki yıllarda da sürdürdüğü mültecilerin tanımına ilişkin coğrafi sınırlama, büyük ölçüde Türkiye'nin içinde bulunduğu istikrarsız coğrafyadan ve güvenlik mülahazalarından kaynaklanmaktadır. Bununla birlikte Türkiye, hem coğrafi çekincesi doğrultusunda mülteci olarak kabul ettiği yabancılar, hem de sırf insani nedenlerle geçici sığınma hakkı tanıdığı Avrupa dışından gelen yabancılar için, 1951 Sözleşmesi'nin 33'üncü maddesinin ilk bendinde düzenlenen geri göndermeme (non-refoulement) ilkesine titizlikle riayet etmektedir.
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu
- 2481 sayılı Mültecilerin Türkiye'ye Kabulü ve Yerleştirilmelerine Dair Kanun
- 4104 sayılı Savaşan Taraf Silahlı Kuvvetler Mensuplarından Türkiye'ye İltica Edenler Hakkında Kanun
- 18032 sayılı Mülteci Misafirhaneleri Yönetmeliği
- Türkiye'ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında 94/6169 sayılı Yönetmelik

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gözden geçirilmesi öngörülen başlıca mevzuat şunlardır:

- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- Türkiye'ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında 94/6169 sayılı Yönetmelik

İltica konusundaki 1951 tarihli Cenevre Sözleşmesi'ne konulan coğrafi çekincenin kaldırılması, Türkiye'ye doğudan bir mülteci akımını teşvik etmeyecek şekilde, gerekli mevzuat ve altyapı değişikliklerinin gerçekleştirilmesine ve AB ülkelerinin külfet paylaşımı konusunda gerekli hassasiyeti göstermelerine bağlı olarak değerlendirilecektir.

Bireysel mülteci statüsünün belirlenmesinden sorumlu makamların görev ve faaliyetlerinin tanımlanmasına yönelik yeni ve daha ayrıntılı düzenlemeler yapılması, bu çerçevede BM Mülteciler Yüksek Komiserliği'nin, ayrıca Türk sivil toplum örgütlerinin uygulama bağlamındaki rollerinin de resmen belirlenmesi olasılığının değerlendirilmesi öngörülmektedir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nün BM Mülteciler Yüksek Komiserliği ile başlattığı iltica ve sığınma bağlamındaki eğitim işbirliği çerçevesinde, 1 Ocak 2001-31 Aralık 2003 dönemini kapsayan bir eğitim projesi yürürlüğe konulmuştur. Bu çerçevede, Bakanlığın merkez ve taşra teşkilatına yeni atanan personelin eğitimi, teknik işbirliği, AB ülkelerindeki uygulamaların yerinde incelenmesi ve tercüman yardımı öngörülmektedir.

Jandarma Genel Komutanlığı ile Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği Türkiye Temsilciliği tarafından sınır bölgelerinde görev yapan Jandarma personeline yönelik olarak 2000 yılında başlatılan, mülteci hukukuyla ilgili seminer düzenleme faaliyetlerine 2001 yılı içinde devam edilmesi planlanmaktadır.

d) Gerekli Yatırımlar

Yozgat ve Kırklareli Mülteci Misafirhanelerinin imkanlarının genişletilmesine yönelik çalışmalar başlatılmıştır.

III. Takvim

Tüm çalışmaların 2001 yılında başlatılması ve orta vadede büyük ölçüde tamamlanması öngörülmektedir.

IV. Finansman

Mültecilere ve sığınmacılara, mültecilerin yoğun olarak yaşadıkları illerin valilikleri tarafından Sosyal Yardım ve Dayanışma Fonu'ndan, ayrıca belediyelerce, imkanlar elverdiği ölçüde iâşe, ibate, sağlık vb. konularda yardım sağlanmaya devam edilmektedir.

4.25.3. Dış Sınırlar

I. Öncelik tanımı

- İlgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve eşgüdüm artırılacaktır.
- Sınır yönetimi güçlendirilmeye devam edilecek ve Schengen Sözleşmesi'nin tam olarak uygulanması için hazırlık yapılacaktır.
- Vize mevzuatı ve uygulamasının AB müktesebatına yakınlaştırılması çalışmalarına başlanacaktır.
- Batı Avrupa ülkelerine yasadışı yollardan ulaşmaya çalışan kişilerin sayısının daha da azaltılması yolunda alınmış bulunan önlemler güçlendirilmeye devam edilecek; bunlar yeni önlemlerle desteklenecektir.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Genelkurmay Başkanlığı (Kara Kuvvetleri Komutanlığı), Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı), Dışişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

İlgili başlıca mevzuat şunlardır:

- Ülkemizde kara sınırlarının korunması ve güvenliğinin sağlanması görevi, 3497 sayılı Kara Sınırlarının Korunması ve Güvenliği Hakkında Kanun'a göre, kara sınırlarında Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nca yerine getirilmektedir. Ancak, kara sınırlarının 851 km'lik bir bölümünün [İran sınırının 390 km'lik bir bölümü, Irak sınırının tamamı (387 km) ve Suriye sınırının 83 km'lik bir bölümü] korunması ve güvenliğinin sağlanması görevi, Kara Kuvvetleri Komutanlığı tarafından devralınıncaya değin, Jandarma Genel Komutanlığı'nca ifa edilmektedir. Deniz sınırları ise, Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın sorumluluğundadır. Ayrıca, kara sınırları ile deniz ve hava limanlarında bulunan hudut kapılarında insan giriş-çıkışlarıyla ilgili işlemler, İçişleri Bakanlığı'nca (Emniyet Genel Müdürlüğü); taşıtlar, yolcu eşyası ve ticari eşya giriş-çıkışıyla ilgili işlemler ise, Gümrük Müsteşarlığı'nca yerine getirilmektedir.
- 1944 tarihli Uluslararası Sivil Havacılık Sözleşmesi ve Ekleri (5 Haziran 1945 tarihli ve 4749 sayılı Kanun)
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 1593 sayılı Umumi Hıfzısıhha Kanunu
- 6368 sayılı Kanun'a Dayalı, 25 Nisan 1973 tarih ve 14517 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Uluslararası Sağlık Tüzüğü
- 28 Ocak 1943 tarih ve 5316 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Gemilerde Yolcuların Sıhhi Emniyeti Hakkında Tüzük
- 29 Nisan 1967 tarih ve 12586 sayılı Denizcilere İlişkin Sağlık Kurulu ve Geçici Barınma Yerleri Hakkında Yönerge

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gözden geçirilmesi öngörülen başlıca mevzuat şunlardır:

- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 3497 sayılı Kara Sınırlarının Korunması ve Güvenliği Hakkında Kanun

Ayrıca, Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın uzman personel istihdamının sağlanması ve müstakil bir yapıya kavuşturulması amacıyla, Milli Savunma Bakanlığı'nca, 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu ve 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu ile 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı üzerinde çalışma başlatılmıştır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

- Jandarma Genel Komutanlığı sorumluluğunda bulunan sınırların, 3497 sayılı Kara Sınırlarının Korunması ve Güvenliği Hakkında Kanun gereğince, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na devri için çalışmalar devam etmektedir.
- Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlı sınır birliklerinde, termal kamera, uzak mesafeli dürbün, gece görüş cihazları ve kritik merkezlere kara gözetleme radarı verilmek suretiyle, gece ve gündüz görüşü ile hedef tespiti imkanı sağlanmıştır. Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlı sınır birlikleri, araç sayısı itibarıyla yüzde 71 oranında hareket kabiliyetine sahip olup, bunun yüzde 100'e yükseltilmesi hedeflenmektedir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Vize etiketlerinin daha güvenli hale getirilmesi amacıyla başlatılmış olan çalışmalar hızlandırılarak, Schengen sisteminde kullanılan filigranlı vize etiketine benzer etiketlerin kullanılmasına biran önce başlanması öngörülmektedir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Schengen müktesebatının benimsenmesi bağlamında, ilgili kamu görevlilerinin eğitilmesi öngörülmektedir.

İçişleri Bakanlığı personeline yabancı seyahat belgelerinin tanıtımına yönelik yoğun eğitim verilmekte, hazırlanan ders materyali tüm hudut kapılarına dağıtılmakta ve bölgesel çapta eğitim çalışmaları yapılmaktadır. 2001 yılı içinde, sahte seyahat belgelerinin tanınması konusunda Alman uzmanlarca da eğitim seminerleri düzenlenmesi planlanmıştır.

f) Gerekli yatırımlar

Pasaport tanzimi ve hudut kapılarına optik okuyucu sistemleri yerleştirilmesi projesinin tamamlanabilmesi için yaklaşık 4 milyon Euro tutarında ek ödeneğe ihtiyaç bulunmaktadır.

Jandarma sınır birliklerinde karakol seviyesine kadar analog telsiz haberleşme sistemi bulunmaktadır. Jandarma sınır tugay/tümen komutanlıklarında çok kullanıcı bilgisayar sistemleri mevcuttur. Jandarma Entegre Muhabere ve Bilgi Sistemi (JEMUS) Projesi çerçevesinde, Türkiye genelinde telli ve telsiz şebekesinin sınır illerini de içine alacak şekilde entegrasyonu mesaj ve bilgilerin en küçük Jandarma birimlerine kadar süratle ulaştırılması sağlanacaktır.

III. Takvim

- Kısa vadede, AB Vize Negatif Listesine uyum sağlanmasına yönelik ön çalışmalar yapılacaktır. Bu çerçevede, 2001'den itibaren Negatif Liste aşamalı olarak yürürlüğe konulmaya başlanacak, orta vadede ise bu listeye uyum sağlanacaktır.
- 2001 yılı itibarıyla, sınır kontrolleri pekiştirilecek, ayrıca sorumlu kuruluşlar arasında işbirliği ve koordinasyon güçlendirilecektir.
- Aşamalı bir şekilde kullanımına başlanacak olan filigranlı vize etiketleri, orta vadede yürürlüğe konulacaktır.

4.25.4. Göç

I. Öncelik tanımı

İlgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve eşgüdüm artırılabacaktır.

Yasadışı göçü önlemek ve denetlemek amacıyla, AB'nin göç (kabul, geri kabul, sınır dışı) alanındaki müktesebatı ve uygulamaları, AB'nin kabul edebileceği ortak iltica ve göç prosedürü de dahil olmak üzere, orta vadede benimsenecek ve uygulanmaya başlanacaktır.

a) AB müktesebatı

AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Turizm Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türkiye, yasadışı göçe karşı oluşturulan bölgesel ve uluslararası forumlara (İstikrar Paketi III. Çalışma Masası, Budapeşte Süreci, Sınır Geçişleri ve Göç Hakkında Bilgi, tartışma ve Alışveriş Merkezi (CIREFI), Güneydoğu Avrupa İşbirliği İnisiyatifi (SECI)-İnsan Kaçakçılığı Çalışma Grubu, Uluslararası Sınır Polisi Konferansları) ve bu çerçevede mutabık kalınan önlemlere mümkün olan azami ölçüde katılmaktadır.

Türk vatandaşları, Anayasa (Madde 23) ve 5682 sayılı Pasaport Kanunu (Madde 3) gereği, ülkeye mutlaka kabul edilmektedir.

Türkiye'de yasal ikamet izni bulunan yabancıların, izin süreleri içinde Türkiye dışına çıktıklarında, yasadışı konumda olmaları nedeniyle geri gönderilmeleri halinde ülkeye girmelerinde bir kısıtlama bulunmamaktadır. Türkiye'den hava yoluyla bir başka ülkeye giden üçüncü ülke vatandaşları, derhal sınır dışı edilmeleri halinde, Türkiye'ye geri kabul edilmektedirler.

2510 sayılı İskan Kanunu uyarınca, gerekli şartları taşıyan yabancılar, Türkiye'ye serbest ya da iskanlı göçmen olarak kabul edilebilmektedirler. Bu kişilere, Kanun'da belirtilen koşulları taşımaları halinde, gümrük, vergi ve resim, askerlik konularında muafiyetler tanınabilmektedir. Bu Kanun kapsamında Türkiye'ye giren göçmenler, gerekli işlemlerin tamamlanmasını takiben Türk vatandaşlığına geçmektedirler.

İlgili başlıca mevzuat şunlardır:

- Anayasa (Madde 23)
- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- 1475 sayılı İş Kanunu
- 403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu
- 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye'de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine, Kamu, Özel Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırılabilmelerine İlişkin Kanun
- 2007 sayılı Türkiye'de Türk Vatandaşlarına Tahsis Edilen Sanat ve Hizmetler Hakkında Kanun
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu
- 2510 sayılı İskan Kanunu
- 815 sayılı Türk Sahillerinde Nakliyat-ı Bahriye (Kabotaj) ve Limanlarda Karasuları Dahilinde İcra-i Sanat ve Ticaret Hakkında Kanun
- 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu
- 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ile Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu
- Türkiye'ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında 94/6169 sayılı Yönetmelik

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Onaylanması öngörülen başlıca uluslararası sözleşmeler şunlardır:

- 2000 tarihli BM Sınır aşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi

- 2000 tarihli BM Sınır aşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi'ne Ek, Özellikle Kadın ve Çocuklara Yönelik İnsan Ticaretinin Önlenmesine Dair Protokol
- 2000 tarihli BM Sınır aşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi'ne Ek, Yasadışı Göçmen Trafiki ve Nakline Karşı Protokol

Gözden geçirilmesi öngörülen başlıca mevzuat şunlardır:

- 5682 sayılı Pasaport Kanunu
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun
- 5683 sayılı Yabancıların Türkiye'de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanun'u Değiştiren 4360 sayılı Kanun
- 2527 sayılı Türk Soylu Yabancıların Türkiye'de Meslek ve Sanatlarını Serbestçe Yapabilmelerine, Kamu, Özel Kuruluş veya İşyerlerinde Çalıştırılabilmelerine İlişkin Kanun
- 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanunu
- Türkiye'ye İltica Eden veya Başka Bir Ülkeye İltica Etmek Üzere İkamet İzni Talep Eden Münferit Yabancılar ile Topluca Sığınma Amacıyla Sınırlarımıza Gelen Yabancılar ve Olabilecek Nüfus Hareketlerine Uygulanacak Usul ve Esaslar Hakkında 94/6169 sayılı Yönetmelik

Yabancıların Çalışma İzinlerine Dair Kanun Tasarısı, Bakanlar Kurulu'na sevk edilmiştir.

c) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Sorumlu kuruluşların personeli için eğitim programları hazırlanması gerekmektedir.

d) Gerekli yatırımlar

Eğitim programları için finansmana ihtiyaç duyulmaktadır.

III. Takvim

- Sınır yönetiminin güçlendirilmesi için Schengen Bilgi Sistemi uygulamalarına uyuma yönelik yasa çalışmaları kısa vadede başlatılacak ve katılım öncesi döneme ilişkin olanlar orta vadede büyük ölçüde tamamlanacaktır.
- Türk vize mevzuatı ve uygulamalarının AB müktesebatına yakınlaştırılması çalışmalarına kısa vadede başlanacak ve katılım öncesi uyum çalışmaları orta vadede tamamlanacaktır.
- Türkiye, yasadışı göç bağlamında, kabul, geri kabul ve sınır dışı etme gibi uygulamalara ilişkin AB müktesebatından katılım öncesi dönemde benimsenmesi gerekenleri, orta vadede yürürlüğe koyacaktır. Türk Hükümeti, Türk vatandaşlarının, Türkiye'den yasadışı transit geçiş yapan kişilerin ve Türkiye'de yakalanan yabancı ülke vatandaşlarının geri kabulü hususlarını düzenleyen anlaşmaların hedef ve kaynak ülkelerle müzakeresine kısa vadede başlamayı ve bu müzakereleri orta vadede tamamlamayı öngörmektedir. Bu kapsamda öncelikle, Türkiye'nin doğu sınırındaki komşu ülkelerle, bilahare doğu sınırındaki komşu ülkelerin ötesindeki ülkelerle ve nihayet Türkiye'nin batı sınırındaki ülkelerle geri kabul anlaşmaları akdedilmesi hedeflenmektedir. Yunanistan'la bir geri kabul protokolünün müzakerelerine başlanmıştır. 2001 yılı başında, İran, Suriye, Pakistan, Bangladeş, Hindistan ve Sri Lanka'ya Protokol taslakları önerilmiştir. Siyasal sorunlar nedeniyle, Afganistan ve Irak'la geri kabul anlaşmaları yapılması bu aşamada öngörülmektedir.
- Topluluk hukuku ile AB ülkelerinin adalet ve içişleri alanındaki uygulamaları konusunda eğitim programları geliştirilmesine kısa vadede başlanacak ve bu programlar orta vadede yaygınlaştırılacaktır.

4.25.5. Örgütlü Suçlar, Sahtecilik ve Yolsuzluk

I. Öncelik tanımı

- İlgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve eşgüdüm artırılabacaktır.
- Kara para aklama bağlamındaki münnet suçların kapsamının genişletilmesine yönelik yasa değışikliği çalışmalarına kısa vadede başlanacaktır.
- 2001 yılı itibariyle, yolsuzluk, sahtecilik yasadışı uyuşturucu madde kullanımı, üretimi ve ticareti, örgütlü suçlar, kara paranın aklanmasıyla mücadele ve ceza hukuku ile özel hukuk alanlarında adli işbirliği konularındaki AB müktesebatı benimsenmeye başlanacak, bu alanlarda mevcut uluslararası işbirliği yoğunlaştırılacaktır.
- Örgütlü suçlar, yasadışı uyuşturucu madde kullanımı, üretimi ve ticareti, yolsuzluk, sahtecilik ve kara paranın aklanmasıyla mücadele ile adli, mali, polis ve jandarma işbirliği kapasitesi güçlendirilecektir.
- Uyuşturucu Kullanımıyla Mücadele, Takip ve Yönlendirme Üst ve Alt Kurullarının koruyucu ve önleyici çalışmalarının daha etkin bir yapıya kavuşturulması ile bunların yasal, idari ve yapısal açılardan güçlendirilmesi amacıyla, AB üyesi ülkelerle ve AB'ye bağlı kuruluşlarla ortak çalışmalar yapılması hedeflenmektedir.
- Uyuşturucu trafiğine karşı etkin mücadele amacıyla, Lizbon'da yerleşik Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Avrupa Merkezi (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction) ile işbirliğine gidilmesi imkanları araştırılacaktır.
- Şüpheli mali muamelelerle ilgili bilgilerin toplanması, muhafaza edilmesi, işleme konulması, analiz edilmesi ve değışimi faaliyetleri hızlandırılacaktır.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Genelkurmay Başkanlığı, Adalet Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı), Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Merkez Bankası, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Sermaye Piyasası Kurulu, Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü

c) Nihai hedef

Bu alandaki AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değışiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Örgütlü Suçlar - Genel

- 27 Ocak 1977 tarihli Terörizmin Bastırılması Hakkında Avrupa Sözleşmesi (27 Ekim 1980 tarihli ve 2327 sayılı Kanun)
- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu
- 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu
- 4422 sayılı Çıkar Amaçlı Suç Örgütleriyle Mücadele Kanunu'nun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik
- 1918 sayılı Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanun
- 765 sayılı Türk Ceza Kanunu ("Devlet İdaresi Aleyhinde İşlenen Cürümler" başlığı altındaki 202 ila 219'uncu maddeler; "Hükümete Karşı Şiddet veya Mukavemet ve Kanunlara Muhalefet" başlığı altındaki 264'üncü madde; "Cürüm İşlemek İçin Teşekkül Meydana Getirenler" başlığı altındaki

313'üncü ve 314'üncü maddeler; gizli bilgilerin açıklanmasına dair 364'üncü madde; "Umumun Sıhhatine, Yenecek ve İçilecek Şeylere Mütteallik Cürümler" başlığı altındaki 403 ila 409'uncu maddeler; yurt dışında iş bulmak, ikamet izni veya vize almak bahanesiyle dolandırıcılık suçu konusundaki 504/4. madde)

- 6136 sayılı Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Diğer Aletler Hakkındaki Kanun

İçişleri Bakanlığı Kaçakçılık, İstihbarat, Harekat ve Bilgi Toplama (KİHBİ) Dairesi Başkanlığı, ilgili Bakanlık ve kurumlar arasında koordinasyonu ve işlenen her türlü suçla ilgili kayıtları bilgisayar ortamında sağlamakla görevlidir. İki ayda bir yapılmakta olan Kaçakçılık İstihbarat Koordinasyon Kurulu toplantılarıyla, örgütlü suçlar ve uyuşturucu madde kaçakçılığıyla mücadelede eşgüdüm sağlanmaktadır.

Örgütlü suçlarla mücadele alanında, Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı, İl Emniyet Müdürlükleri bünyesinde ise Kaçakçılık ve Organize Suçlar Şube Müdürlükleri bulunmaktadır.

Örgütlü suçlarla daha etkin mücadele amacıyla, Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı; İl Jandarma Komutanlıkları bünyesinde ise, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlükleri teşkil edilmiştir.

Rüşvet, Yolsuzluk ve Kara Para Aklamayla Mücadele

- 17 Aralık 1997 tarihli Uluslararası Ticari Muamelelerde Yabancı Kamu Görevlilerinin Rüşvet Suçlarıyla Mücadele Hakkında OECD Sözleşmesi (9 Mart 2000 tarih ve 2000/385 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanan 4518 sayılı Yasa) (Türkiye, yasadışı uyuşturucu madde ticaretiyle bağlantılı mali sorunların ele alınması ve kara para aklamayla mücadeleye yönelik mevzuatın standardizasyonu ile Üye Devletler arasında sürekli bilgi akımının tesisi amacıyla OECD bünyesinde oluşturulan Mali Eylem Görev Grubu'na [Financial Action Task Force on Money Laundering-FATF] 25 Eylül 1991 tarihinde üye olmuştur.)
- 4208 sayılı Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun

OECD bünyesindeki Mali Eylem Görev Grubu'nun 1990'da kabul ettiği 40 Tavsiye Kararlarının (Forty Recommendations) ve Türkiye'nin 22 Kasım 1995'de taraf olduğu 1988 tarihli Uyuşturucu ve Psikotrop Madde Kaçakçılığına Karşı Birleşmiş Milletler Viyana Sözleşmesi'nin gereklerini yerine getirmek amacıyla yürürlüğe konulan 4208 sayılı Kanun'un açıklanmasına ve uygulanmasına yönelik dört adet yönetmelik çıkarılmıştır. Bunlar:

- 4208 sayılı Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun'un Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik (2 Temmuz 1997 tarihli Resmi Gazete). Bu Yönetmelik'te, 40 Tavsiye Kararlarının gereklerinin tam olarak karşılanmasına yönelik olarak, 1 Şubat 2000 tarihinde, yükümlü gruplarına iç denetim sistemi kurma, uyum görevlisi atama ve personel eğitimi zorunlulukları getiren değişiklikler yapılmıştır.
- Mali Suçlarla Mücadele Koordinasyon Kurulu'nun Çalışma Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelik (2 Temmuz 1997 tarihli Resmi Gazete)
- Mali Suçları Araştırma Kurulu Mali Suçları Araştırma Uzmanları Görev ve Çalışma Yönetmeliği (20 Ağustos 1998 tarihli Resmi Gazete)
- Kontrollü Teslimat Uygulaması Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelik (15 Eylül 1997 tarihli Resmi Gazete)

4208 sayılı Kanun gereği kurulan ve 12 Şubat 1997'de faaliyete geçen Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) da, 40 Tavsiye Kararlarının gereklerini yerine getirmek amacıyla iki tebliğ yayımlamıştır. Bunlar:

- Mali Suçları Araştırma Kurulu Kimlik Tespiti Hakkında Genel Tebliği (Sıra No.1) (31 Aralık 1997 tarihli Resmi Gazete)
- Mali Suçları Araştırma Kurulu Şüpheli İşlemler Hakkında Genel Tebliği (Sıra No.2) (31 Aralık 1997 tarihli Resmi Gazete)
- 3628 sayılı Mal Bildiriminde Bulunulması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla Mücadele Kanunu

- 765 sayılı Türk Ceza Kanunu (Madde 202 ila 219)
- 4389 sayılı Bankalar Kanunu
- 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması ve Nakli Hakkında Kanun
- 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması Hakkında Kanun
- 4458 sayılı AB Gümrük Koduyla Uyumlu Yeni Gümrük Kanunu
- 1920 sayılı Gümrük Memurlarından Vazife-i Memuresini Suistimal Edenler ile Vazife veya Mesleklerinde Kendilerinden İstifade Edilmeyenler Hakkında Yapılacak Muameleye Dair Kanun
- 3944 sayılı Gümrük Muhafaza ve Muamele Sınıfı Memurları Teşkilatı Hakkında Kanun

Yasadışı Uyuşturucu Madde Kullanımı, Üretimi ve Kaçakçılığı

- 1961 tarihli Uyuşturucu Maddelere Dair Tek Sözleşmesi (27 Aralık 1966 tarihli ve 812 sayılı Kanun)
- 1971 tarihli Psikotrop Maddeler Sözleşmesi (27 Ekim 1980 tarihli ve 2326 sayılı Kanun)
- 1988 tarihli Uyuşturucu ve Psikotrop Madde Kaçakçılığına Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (21 Kasım 1995 tarihli ve 4136 sayılı Kanun)
- 765 sayılı Türk Ceza Kanunu (Madde 403 ila 409)
- 2313 sayılı Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkında Kanun
- 3298 sayılı Uyuşturucu Maddelerle İlgili Kanun
- 1262 sayılı İspençiyari ve Tıbbi Müstahzarlar Kanunu
- 6197 sayılı Eczacılar ve Eczaneler Hakkında Kanun
- 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu ve Tüzüğü
- 2803 sayılı Jandarma Teşkilatı, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun ve Uygulama Yönetmeliği
- 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu ve Uygulama Yönetmeliği

Uyuşturucu madde kullanımıyla mücadelede sorumlu tüm kuruluşlar arasında koordinasyonu sağlamak, milli politikayı tespit etmek ve görev paylaşımını düzenlemek üzere, Devlet Bakanlığına bağlı Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı bünyesinde, Uyuşturucuyla Mücadele Takip ve Yönlendirme Üst ve Alt Kurulları oluşturulmuştur. Alt Kurul tarafından uyuşturucu madde kullanımıyla mücadelede takip ve yönlendirme için hazırlanan Ulusal Politika ve Stratejiler Belgesi, ilgili kuruluşlara ülke çapında dağıtılmıştır. Alt Kurul, ayda bir kez toplanarak, uyuşturucu kullanımıyla mücadeleyi ulusal çapta yönlendirmekte ve takip etmektedir.

İnsan Kaçakçılığı

- 5682 sayılı Pasaport Kanunu (madde 33, 34 ve 36)
- 1475 sayılı İş Kanunu (Madde 83, 85 ve 105)
- 617 sayılı Türkiye İş Kurumu'nun Kurulması Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararname

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Taraf olunması öngörülen başlıca uluslararası sözleşmeler şunlardır:

- 1990 tarihli Suçtan Kaynaklanan Gelirlerin Aklanması, Araştırılması, Ele Geçirilmesi ve Zoralmına İlişkin Avrupa Sözleşmesi
- 1998 tarihli Yolsuzluğa Dair Ceza Hukuku Avrupa Sözleşmesi
- 1997 tarihli Yolsuzluğa Dair Özel Hukuk Avrupa Sözleşmesi
- 2000 tarihli BM Sınıraşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi
- 2000 tarihli BM Sınıraşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi'ne Ek, Özellikle Kadın ve Çocuklara Yönelik İnsan Ticaretinin Önlenmesine Dair Protokol
- 2000 tarihli BM Sınıraşan Örgütlü Suçlarla Mücadele Sözleşmesi'ne Ek, Yasadışı Göçmen Trafığı ve Nakline Karşı Protokol
- Uyuşturucu Maddelere Dair 1961 Tek Sözleşmesi'ni Değiştiren 1972 tarihli Protokol (25 Mart 1972 tarihinde imzalanmıştır.)
- 31 Ocak 1995 tarihli Uyuşturucu ve Psicotrop Maddelerin Yasadışı Kaçakçılığı Hakkında BM Sözleşmesi'nin 17. maddesini Uygulayan Deniz Yoluyla Yasadışı Kaçakçılık Hakkında Anlaşma

Gözden geçirilmesi öngörülen başlıca mevzuat şunlardır:

- 765 sayılı Türk Ceza Kanunu
- 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu
- 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu
- 2886 sayılı Devlet İhale Yasası
- 4208 sayılı Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun
- 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanun
- Kambiyö mevzuatı

Yabancı Kamu Görevlilerine Rüşvet Verilmesinin Önlenmesi İçin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı üzerinde çalışma başlatılmıştır.

Uyuşturucu Kullanımıyla Mücadele, Takip ve Yönlendirme Üst ve Alt Kurullarının hukuki dayanağını oluşturması öngörülen Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki Kanun Tasarısı TBMM'ye sevk edilmiştir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

- Kaçakçılık suçlarına ilişkin polis bölgesi kayıtları, Kaçakçılık Network İletişim ve Sorgulama Sistemi Projesi altında, halen İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nca tutulmaktadır. Jandarma bölgesi kayıtları ise, "Kaçakçılık Olayları Projesi" altında, Jandarma Genel Komutanlığı Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nca tutulmaktadır. Bu iki projenin, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı'nda tutulmakta olan kayıtları kapsayacak şekilde genişletilmesini sağlayacak teknik altyapı ihtiyaçlarının giderilmesi gerekmektedir.
- Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) Başkanlığı'nın organizasyon yapısında Kurul'un etkinliğini artırmaya yönelik değişiklik yapılması öngörülmektedir.
- Rüşvet, yolsuzluk, sahtecilik ve kara para aklamaya etkin mücadele için İçişleri ve Maliye Bakanlıkları bünyesinde birer veri tabanı oluşturulması ve denetimin artırılması hedeflenmektedir.
- Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemi (TAKBİS) Projesi çerçevesinde, taşınmaz mallara ilişkin tüm hukuki ve teknik bilgilerin 78 ilde bilgisayar ortamına aktarılması planlanmaktadır.

- Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Merkezi Türkiye Ofisi'nin kurulmasına ve sözkonusu izleme merkezi bünyesindeki Avrupa Uyuşturucu Bağımlılığı Enformasyon Ağı'na (REITOX) katılıma yönelik çalışmalar, kendi görev ve faaliyet alanları itibarıyla, Aile Araştırma Kurumu Başkanlığı ile Türkiye Uluslararası Uyuşturucu ve Organize Suçlarla Mücadele Akademisi (Turkish International Academy Against Drugs and Organised Crime-TADOC) eşgüdümü ve desteğinde başlatılacaktır.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

- Adalet Bakanlığı, 2001 Yılı Yıllık Eğitim Planı çerçevesinde, ceza infaz kurumları personeline hizmet içi eğitim bağlamında uyuşturucu maddelerin de tanıtılmasını hedeflemektedir.
- İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı, AB hukuku üzerinde çalışma imkanlarını artırmak için, iyi derecede yabancı dil bilen ek personele ihtiyaç duymaktadırlar. Ayrıca, AB programları ve AB ülkeleriyle ikili işbirliği imkanlarından da yararlanılarak, ilgili personelin AB hukuku alanında eğitilmesi gerekmektedir.
- İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde sahtecilikle ilgili özel bir birim bulunmakta; uygulamadan sorumlu birimlere bu konuda kurslar verilmektedir.
- Türkiye'nin Birleşmiş Milletler Uluslararası Uyuşturucu Kontrol Programı (United Nations International Drug Control Programme-UNDCP) ile işbirliği çerçevesinde, Türkiye Uluslararası Uyuşturucu ve Organize Suçlarla Mücadele Akademisi (Turkish International Academy Against Drugs and Organised Crime-TADOC), 26 Haziran 2000 tarihinde, Ankara'da faaliyete geçmiştir. Akademi'de, Türkiye'deki kanun uygulayıcı birimlere, uyuşturucu maddelerin yasadışı üretimi, kullanımı ve kaçakçılığı ile örgütlü suçlarla mücadele konularında eğitim verilmeye başlanmıştır. Türkiye'yle ikili işbirliği anlaşması bulunan ülkeler ile Balkan, Karadeniz Ekonomik İşbirliği (KEİ-BSEC) ve Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (ECO) ülkelerinin kanun uygulayıcı birimlerinin de bu eğitim faaliyetlerinden yararlandırılması öngörülmektedir. Ayrıca, TADOC bünyesinde, gerekli finansmanın sağlanmasına bağlı olarak faaliyete geçirilmesi öngörülen "Suç Önleme Araştırma Merkezi", "Uyuşturucu Kontrol ve Talep Azaltımı Araştırma Merkezi", "Kara Para Araştırma Merkezi" ve "Bilişim Suçları Araştırma Merkezi" aracılığıyla, örgütlü suç, kara para aklama, uyuşturucu madde arz ve talep azaltımı ile iletişim alanındaki yeni suç türleri vb. konularda kapsamlı bilimsel araştırmalar yapılabilecektir.
- Uyuşturucu madde kaçakçılığıyla mücadelede etkinliği artırmak amacıyla, Jandarma Narkotik ve Çok Amaçlı Köpek Eğitim Merkezi kurulması çalışmaları sürdürülmektedir. Bu Merkez'de görev yapacak personelin eğitilmesi planlanmaktadır.
- Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK), çalışmalarını daha etkin bir şekilde yürütebilmek için ilave uzman ve uzman yardımcısı kadrolarına ihtiyaç duymaktadır. Bu personelin AB eğitim programlarından mümkün olan azami ölçüde yararlandırılması öngörülmektedir.

e) Gerekli yatırımlar

- Rüşvet, yolsuzluk, sahtecilik ve kara para aklamayla etkin bir mücadele için İçişleri ve Maliye Bakanlıkları ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü bünyesinde birer veri tabanı oluşturulması ve denetimin artırılması çalışmaları sürdürülmektedir.
- Türkiye Uluslararası Uyuşturucu ve Organize Suçlarla Mücadele Akademisi (Turkish International Academy Against Drugs and Organised Crime-TADOC) çerçevesinde: "Taktik Eğitim Merkezi Projesi" için yaklaşık 700 bin Euro; "Suç Önleme Araştırma Merkezi", "Uyuşturucu Kontrol ve Talep Azaltımı Araştırma Merkezi", "Kara Para Araştırma Merkezi" ve "Bilişim Suçları Araştırma Merkezi" projeleri için ise yaklaşık 300 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.
- Uyuşturucu madde kaçakçılığı ve diğer örgütlü suçlarla mücadele bağlamında öncelikle 25 il için öngörülen Polis Gözetleme Aracı Alımı Projesi için 16 milyon 250 bin Euro tutarında mali kaynağa gereksinim vardır.
- Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Merkezi Türkiye Ofisi'nin kurulması için öncelikle 300 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü, AB'nin örgütlü suçlarla mücadele çalışmalarını incelemek üzere bir proje geliştirmeyi öngörmektedir.

- Jandarma Genel Komutanlığı'nda tutulmakta olan her türlü suçla ilgili kayıtların MERNİS (Merkezi Nüfus İdaresi Sistemi) Kimlik Numarası ve Nüfus ve Vatandaşlık Genel Müdürlüğü'ndeki veri tabanı ile uyumunun sağlanması için yaklaşık 5 milyon Euro'ya ihtiyaç duyulmaktadır.
- 21 ilde, Jandarma Genel Komutanlığı sorumluluk bölgesinde, örgütlü suçlarla mücadele amacıyla kullanılmak üzere 21 adet gözetleme aracı alımı için 13 milyon Euro tutarında mali kaynağa gereksinim vardır.
- Jandarma Narkotik ve Çok Amaçlı Köpek Eğitim Merkezi'nin tamamlanması için 1,5 milyon Euro'ya ihtiyaç bulunmaktadır.
- Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) Başkanlığı, kara para aklamayı mücadele bağlamında ulusal (KİHBİ, Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü, Gümrük İdaresi, Tapu İdaresi, Nüfus İdaresi, ticaret sicili kayıtları, bankalar ve diğer mali kurumlar) ve uluslararası (Egmont Secure Web ve diğer uluslararası sistemler) veri tabanlarına ulaşabilmek ve kendi veri tabanını oluşturabilmek amacıyla, hizmet binası alımı da dahil olmak üzere, 20 milyon Euro'ya gereksinim duymaktadır.
- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, yolsuzluk ve kara parayla mücadele bağlamında eğitim amaçlı projeler oluşturmayı öngörmektedir.
- Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemi Projesi'nin (TAKBİS) toplam maliyeti, 160 milyon Euro olarak hesaplanmaktadır. Proje için AB'den mali ve teknik yardım sağlanması imkanları araştırılacaktır.
- 5 yıl süreli Tapu Arşiv Otomasyonu Projesi'nin yaklaşık maliyeti ise, 21 milyon Euro olarak hesaplanmaktadır.

III. Takvim

- 2001 yılı itibariyle, yolsuzluk ve sahtecilik, yasadışı uyuşturucu madde kullanımı, üretimi ve ticaretiyle mücadele, örgütlü suçlar, kara paranın aklanması ve ceza hukuku ile özel hukuk alanlarında adli işbirliği konularındaki AB müktesebatı benimsenmeye başlanacak ve bu alanlardaki uluslararası işbirliği yoğunlaştırılmaya çalışılacaktır.
- 2001 yılı itibariyle, örgütlü suçlar, yasadışı uyuşturucu madde kullanımı, üretimi ve ticareti, yolsuzluk, sahtecilik ve kara paranın aklanmasıyla mücadele için idari ve adli kapasite güçlendirilecektir.

4.25.6. Polis İşbirliği

I. Öncelik tanımı

- Suçların önlenmesi, ortaya çıkarılması ve soruşturulması bağlamında, Üye Devletlerin polis, jandarma, gümrük ve diğer kanun uygulayıcı özel birimleriyle eylemsel işbirliği imkanları araştırılacaktır.
- Europol'e tam üyelik için gerekli müktesebat uyumu sağlanacak ve hazırlıklar tamamlanacaktır.
- 2001 yılı itibariyle Schengen Bilgi Sistemi (Schengen Information System-SIS) ve Europol'e tam katılım amacıyla veri işleme ve kişisel verilerin korunması alanındaki AB müktesebatının benimsenmesi çalışmaları başlatılacaktır.
- Uzman personel değişimi, eğitimi, geçici görevlendirmesi, teçhizat kullanımı ve adli tıp konularında uluslararası işbirliği ve ortak girişim imkanları araştırılacaktır.
- Örgütlü suçlarla ilgili özel soruşturma yöntemleri hakkında uluslararası planda ortak değerlendirme olanakları belirlenecektir.
- Delil toplanması konusunda işbirliği kolaylaştırılacak ve geliştirilecektir.
- İlgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve eşgüdüm artırılacaktır.
- Delillerin toplanması konusunda kolluk kuvvetlerinin yetkilerinin artırılması imkanları araştırılacaktır.

- Olay yeri inceleme birimlerinin ülke çapında yaygınlaştırılması çalışmaları sürdürülecek, bunun için gerekli teknik cihaz, donanım ve eğitilmiş personel ihtiyacı imkanlar ölçüsünde karşılanacaktır.
- Polis ve Jandarma Kriminal Laboratuvarlarının modernizasyonuna devam edilecek, özellikle Ankara dışındaki illerde Kriminal Polis Laboratuvarların sayısı tedricen artırılacak ve olay yeri inceleme birimlerinin kuruluş çalışmalarına hız verilecektir.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı (Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı), Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, Bankalararası Kart Merkezi

Türkiye'de kolluk görevi, İçişleri Bakanlığı'na bağlı Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı'nca yerine getirilmektedir.

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Europol'le ilgili yasal bir düzenleme bulunmamaktadır.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

28 Ocak 1981 tarihli Kişisel Verilerin Korunmasına Dair Sözleşme'ye taraf olunması öngörülmektedir. (28 Ocak 1981 tarihinde imzalanmıştır.)

Europol'le bir işbirliği anlaşması akdedilmesi hedeflenmektedir. (Anlaşmanın Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı ile ilgili olabilecek diğer kurumları kapsamaması öngörülmektedir.)

Gözden geçirilmesi öngörülen başlıca mevzuat şunlardır:

- 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyet Kanunu ve Tüzüğü
- 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanunu ve Yönetmeliği
- 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanunu ve Tüzüğü

Kişisel Verilerin Korunması Kanun Tasarısı üzerinde çalışılmaktadır.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

- İçişleri Bakanlığı bünyesinde AB'yle ilgili konular bağlamında mevcut idari yapılanmanın güçlendirilmesi ve personel kadrosunun geliştirilmesi hedeflenmektedir. Bu çerçevede, "Dış İlişkiler ve AB Genel Müdürlüğü"nin Bakanlığın ana hizmet birimlerinden biri olarak kurulması için bir kanun tasarısı hazırlanarak Başbakanlığa sevk edilmiştir.
- Parmak izi formatı ve sicil bilgileri gibi kişisel verilerin korunması konusunda AB müktesebatı ve standartlarına uyum amacıyla gerçekleştirilecek yasal değişikliklere paralel idari düzenlemeler yapılacaktır.
- İfade alma ve sorgulama, oto hırsızlığıyla mücadele, bilişim ve bilgisayar suçları, gözaltı ve sorgulama birimlerinin standardizasyonuna gerek duyulmaktadır.

- Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde uluslararası polis işbirliğinden sorumlu mevcut birimlerin ihtiyaçlara cevap verecek şekilde yeniden yapılandırılması hedeflenmektedir.
- 1998 yılında başlatılan Kriminal Polis Laboratuvarları Bilişim Sistemi'yle ilgili çalışmalar devam etmektedir. Bu sistem kapsamındaki "Laboratuar İş Akış Sistemi-LİAS", kriminal polis laboratuvarlarının temel iş akış yapısını oluşturacaktır. LİAS, iş sisteminde işbirliği, bağımsız hareket, veri tarama, üst düzey kontrol, istatistiki bilgi sağlama, bilgilerin tek bir standartta toplanması, iletişim (e-posta) ve tartışma listeleri hizmetlerini sağlayacaktır. Halen 8 laboratuvarın kendi iç bünyesinde kısmen faaliyete geçirilmiş olan bu sistemin, yazılım ve altyapı çalışmalarının tamamlanmasıyla, 2001 yılı itibariyle, Türkiye genelindeki tüm kriminal polis laboratuvarları arasında faaliyete geçirilmesi planlanmaktadır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarları Daire Başkanlığı ve Diyarbakır Kriminal Polis Laboratuvarlarına kurulan Bilgisayarlı Kovan ve Mermi Çekirdeği İnceleme Sistemi'nin (IBIS) veri yükleme ve deneme çalışmalarının kısa vadede tamamlanması; üçüncü sistemin de 2001 yılı itibariyle İstanbul Kriminal Polis Laboratuvarına kurulması planlanmaktadır.
- FM telsiz haberleşmesinin veri transferi ve kimlik sorgulaması yapılmasına da imkan sağlayacak şekilde yaygınlaştırılması planlanmaktadır.
- İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespit ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlüklerinin ülke genelinde yaygınlaştırılması planlanmaktadır.
- Halen Bursa Emniyet Müdürlüğü'nce uygulanmakta olan Bilgisayar Destekli Sevk ve Yönetim Projesi'nin ülke çapında tedricen yaygınlaştırılmasıyla, görev yapan ekip otolarında bilgisayarlı on-line takip sistemine geçilmesi ve elde edilecek bilgilerin anında merkezi birimlere aktarılmasının sağlanması öngörülmektedir.
- Bilişim ve bilgisayar suçlarıyla ilgili olayların aydınlatılmasında Kriminal Polis Laboratuvarları Dairesi Başkanlığı Ses-Görüntü Data İncelemeleri Şube Müdürlüğü bünyesinde Data İncelemeleri Büro Amirliği'nin faaliyete geçirilmesi planlanmaktadır.
- Jandarma görevleri için, ses, data ve görüntünün entegre bir şekilde iletileceği bir iletişim omurgası kurulması için yapılmış olan fizibilite çalışmaları tamamlanmıştır. Jandarma Entegre Muhabere ve Bilgi Sistemi (JEMUS) olarak adlandırılan bu projeye, iller arasında telli, il içinde de telsiz iletişim sistemleri tesis edilmesi planlanmıştır. Telli ve telsiz şebekesinin entegrasyonu mesaj ve bilgilerin en küçük birime kadar süratle ulaştırılması sağlanacaktır.
- Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Daire Başkanlığı'nın TÜBİTAK ile ortaklaşa yürüttüğü Balistik Bilgisayar Analiz Sistemi (BALİSTİKA) ve Ses Analiz Sistemi Geliştirme (KASİS) projeleri ile bunlarla ilgili eğitim çalışmaları sürdürülmektedir.
- Antalya ve Rize Jandarma Bölge Kriminal Laboratuvarlarını kurma çalışmaları devam etmektedir.
- 1999-2010 döneminde Türkiye genelinde tüm ilçe Jandarma Komutanlıklarında kurulması planlanan olay yeri inceleme birimlerinden 120 adedi faaliyete geçirilmiş olup, bu sayının orta vadede 274'e çıkarılması öngörülmektedir.
- Halen 23 İl Jandarma Komutanlığında mevcut Patlayıcı Madde İmha Unsurlarının 20 ilde daha faaliyete geçirilmesi çalışmaları devam etmektedir.
- Jandarma Genel Komutanlığı Kriminal Daire Başkanlığı bünyesinde mevcut Otomatik Parmak İzi Teşhis Sistemi'nin uzak iş istasyonlarıyla entegrasyonu kapsamında, Jandarma Bölge Kriminal Laboratuvarları Şube Müdürlüklerinde Bölge İş İstasyonları, İl Jandarma Komutanlıklarında ise Parmak İzi Alma İstasyonları teşkil edilecektir. Bu çerçevede öncelikle Bursa ve Van Jandarma Bölge Kriminal Laboratuvarları Şube Müdürlüklerine ikişer adet İş İstasyonu, pilot il olarak seçilen Ankara İl Jandarma Komutanlığı'na ise bir adet Parmak İzi Alma İstasyonu teşkil edilmesi öngörülmektedir. Geri kalan 80 İl Jandarma Komutanlığına, bir plan dahilinde, parmak izi alma istasyonları kurulacaktır.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

İçişleri Bakanlığı'nca tutulan suç istatistikleri bağlamında, AB müktesebatına uygun tek bir standart oluşturulması hedeflenmektedir. Bu çerçevede, asayiş suçlarıyla ilgili istatistik cetvelleri, Türk Ceza Kanunu'nun ilgili hükümlerine uygun olarak, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel

Komutanlığı'nın işbirliğiyle yeniden hazırlanmış ve yürürlüğe konulmuştur. Halen çalışmaları yürütülen Pol-Net 2000 Projesi yürürlüğe girdiğinde, suç istatistikleri daha ayrıntılı bir şekilde tutulabilecektir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

- AB standartlarına uygun olarak, maddi suç delillerinin kanunlar çerçevesinde daha hızlı, doğru ve güvenilir bir şekilde toplanarak Adliye'ye intikal ettirilmesi hedeflenmekte, kolluk kuvvetlerinin bu konudaki yetkilerinin artırılması ile olay yeri inceleme ve parmak izi hizmetlerinde mevcut personel ve altyapı imkanlarının geliştirilmesi öngörülmektedir. Bu çerçevede:
 - Personel sayılarının artırılması,
 - Çalışma sürelerinin yeniden düzenlenmesi,
 - Personelin yeni teknik ve teknolojiler konusunda eğitimi amacıyla, eğitimci görevi yapacak kişilerin bu amaçla yurtdışına gönderilmesi imkanlarının araştırılması,
 - Personelin senede iki defa hizmet içi eğitimden geçirilmesi hedeflenmektedir.
- İçişleri Bakanlığı bünyesinde kurulması öngörülen Dış İlişkiler ve AB Genel Müdürlüğü faaliyetleri için AB konularında yetmiş yönetici ve uzman personele ihtiyaç bulunmaktadır.
- İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Asayiş Şube Müdürlükleri bünyesinde adli soruşturma yürüten yaklaşık 10 bin personelin 4-5 yıllık bir süre zarfında adli hizmetler ve adli soruşturma konularında eğitimden geçirilmesi; bu çerçevede 2001 yılı itibariyle yaklaşık 75-90 kişilik bir grubun eğitici personel olarak yetiştirilmesi planlanmaktadır.
- İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespiti ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlükleri personel sayısının tedricen 1500'den 5000'e yükseltilmesi ve bu personelin eğitilmesi hedeflenmektedir. Bu çerçevede, öncelikle 100 kadar eğitici personelin yetiştirilmesi, ayrıca yeni görevlendirilecek 3500 kişinin olay yeri inceleme ve parmak izi temel ve uzmanlık eğitiminden geçirilmesi için kurslar düzenlenmesi gerekecektir.
- Emniyet Genel Müdürlüğü ve Jandarma Genel Komutanlığı personelinin, AB programları da dahil olmak üzere, üniversite düzeyinde uluslararası hukuk terminolojisi ve dil eğitimi görmesi imkanları araştırılacaktır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarları Daire Başkanlığı'nda görevli personele, Ankara'daki Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ) temel bilim eğitimi verilmeye başlanmıştır. Sözkonusu eğitim faaliyetine önümüzdeki yıllarda da devam edilmesi planlanmaktadır.
- Genel emniyet ve asayişe ilişkin konularda uluslararası düzeyde eğitim işbirliğine ve bilgi alışverişine ihtiyaç vardır.
- Europol'den eğitim ve işbirliği programları talep edilmesi hedeflenmektedir.
- Europol ve Schengen-SIRENE Ofisi'nin ülkemizdeki yapılanma çalışmaları çerçevesinde uluslararası ilişkiler konusunda deneyimli personel istihdamı öngörülmektedir.
- Ayrıca, Interpol tarafından temel parmak izi eğitimi vermek üzere yetkilendirilen dokuz ulusal eğitim merkezine inceleme ve eğitim amacıyla uzman gönderilebileceği ve bu suretle sağlanacak bilgi birikiminin Emniyet ve Jandarma teşkilatlarına aktarılabilmesi değerlendirilmektedir.
- AB'ye Üye Devletlerden, olay yeri inceleme hizmetleri ve Emniyet Genel Müdürlüğü ile Jandarma teşkilatlarının AB müktesebatına uyum amacıyla yeniden yapılanması konularında eğitim ve yardım talep edilmesi planlanmaktadır.
- Avrupa Adli Bilimler Enstitüleri Organizasyonu (European Network of Forensic Science Institutes-ENFSI) bünyesindeki Uyuşturucu Maddeler, DNA, Doküman İnceleme, Yazı İncelemeleri, Lif Analizi, Yangın ve İnfalok İncelemesi, Ateşli Silahlar, Bilgi Teknolojileri, Ses Analizi, Görüntü Analizi, İzler, Boya Analizi, Kalite Değerlendirme, Trafik Kazası Analizi, Olay Yeri İncelemeleri, Parmak İzi Alt Çalışma Gruplarının yıllık toplantı ve çalışmalarına düzenli katılım için Avrupa Birliği'nden destek beklenmektedir.

- ENFSI'nin kriminal alanda standardizasyon amacıyla Avrupa Birliği üyesi ülke laboratuvarlarına sağladığı eğitim desteğini Türkiye'deki kriminal laboratuvarlara da teşmil etmesi beklenmektedir.
- Avrupa ve Akdeniz Askeri Statülü Jandarmalar Birliği (FIEP-kurucu ülkeler olan Fransa, İtalya, İspanya ve Portekiz'in baş harfleri) ile ortak programlar geliştirilmesi planlanmaktadır. (Jandarma Genel Komutanlığı, 1998 yılından bu yana FIEP'e tam üyedir. Türkiye, Ekim 2001 tarihine kadar FIEP'in Dönem Başkanlığı görevini yürütecektir.)

f) Gerekli yatırımlar

- İletişim ve ulaştırma araçları ile teknik malzeme teminine, ayrıca mevcut malzeme ve araç-gerecin modernizasyonuna ihtiyaç duyulmaktadır.
- Polis ve Jandarma birimlerince erişilebilir entegre bilgisayar tabanlı bir soruşturma sistemi oluşturulması ve bunun uygulamaya geçirilmesi planlanmaktadır.
- Bilgi işlem projesi Pol-Net'in tamamlanması için yaklaşık 25 milyon 400 bin Euro tutarında ek ödeneye ihtiyaç bulunmaktadır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Bilgisayar Destekli Sevk ve Yönetim Projesi için yaklaşık 30 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- Genel kolluk kuvvetlerinin ifade alma ve sorgulama, oto hırsızlığıyla mücadele, bilişim ve bilgisayar suçları, gözaltı ve sorgulama birimlerinin standardizasyonu ile araç, gereç ve teknik donanım bakımından takviyesi için bütçe imkanlarının artırılmasına gereksinim duyulmaktadır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı birimlerdeki 200 kadar ifade alma odası ile 1000'e yakın nezarethanenin standart hale getirilmesine yönelik fizibilite çalışmaları devam etmektedir.
- Emniyet Genel Müdürlüğü'nün adli hizmetler ve adli soruşturma uzmanları yetiştirilmesine yönelik eğitim faaliyetleri için, 2002 yılı itibarıyla, ilk aşamada 700 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.
- Emniyet Genel Müdürlüğü Uluslararası Haber Merkezi'nin modernizasyonu için gerekli mali kaynak miktarı yaklaşık 3 milyon Euro'dur.
- FM telsiz haberleşmesinin veri transferi ve kimlik sorgulaması yapılmasına da imkan sağlayacak şekilde yaygınlaştırılması projesinin Ankara bölümünün yaklaşık maliyeti, 30 milyon Euro'dur.
- İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespit ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlüklerinin teknik donanım, altyapı ve teknik malzeme ihtiyacının karşılanması için yaklaşık 6 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespiti ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlükleri personelinin eğitimi için yılda yaklaşık 4 milyon Euro tutarında mali kaynağa gereksinim duyulmaktadır.
- Antalya Kriminal Polis Laboratuvarı'nın faaliyete geçirilebilmesi için 400 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- Ankara'daki Merkez Kriminal Polis Laboratuvarlarının yeni hizmet binasının yapımı için 3 milyon Euro'ya gereksinim vardır.
- Kriminal Polis Laboratuvarları Biyolojik İncelemeler Şube Müdürlüğü bünyesinde bir DNA Bilgi Bankası kurulması planlanmaktadır.
- Diş örneklerinden genetik özelliklerin belirlenmesi amacıyla, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ile işbirliği halinde, Kriminal Odontoloji Projesi çalışmaları yürütülmektedir.
- Kriminal polis laboratuvar hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla, ODTÜ ile işbirliği halinde bir araştırma merkezi kurulması öngörülmektedir. Bu amaçla, 800 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.

- Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarları Daire Başkanlığı personeline ODTÜ'de temel bilim eğitimi verilmesi faaliyetinin sürdürülmesi amacıyla da, her yıl 150 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.
- Jandarma Entegre Muhabere ve Bilgi Sistemi (JEMUS) Projesi'nin Türkiye genelinde hayata geçirilebilmesi için yaklaşık 300 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.
- Jandarma bölgesindeki nezarethanelerin iyileştirilmesi projesi için 8 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- Antalya ve Rize'de kurulması öngörülen Jandarma Bölge Kriminal Laboratuvarları için toplam 6 milyon 500 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.
- 1999-2010 döneminde Türkiye genelinde tüm ilçe Jandarma Komutanlıklarında kurulması planlanan olay yeri inceleme birimlerinden 120 adedi faaliyete geçirilmiş olup, bu sayının orta vadede 274'e çıkarılması öngörülmektedir. Bu proje için 500 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.
- 20 İl Jandarma Komutanlığında kurulması öngörülen Patlayıcı Madde Unsurları için 500 bin Euro tutarında mali kaynağa gereksinim duyulmaktadır.
- 80 İl Jandarma Komutanlığına kurulması öngörülen Parmak İzi Alma İstasyonları için 4.5 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

1998 yılında projelendirme çalışmalarına başlanan Jandarma Entegre Muhabere Sistemi (JEMUS) Projesi, 2001 yılı itibariyle tedarik aşamasına gelmiştir. Mali kaynak sağlanmasına bağlı olarak, Projenin 2001 yılından itibaren 6-8 yıllık bir dönem içinde tamamlanması öngörülmektedir.

4.25.7. Gümrük İşbirliği

I. Öncelik tanımı

- Gelecekte ortak gümrük denetim işlemlerinin yapılmasını mümkün kılacak gerekli yasal çerçeve tamamlanacaktır.
- Bilgi teknolojisinin gümrük amaçlı geniş çaplı kullanımının yasal dayanağı ve altyapısı oluşturulacaktır.
- Gümrük İdaresinin gümrük kaçakçılığı ve yasadışı uyuşturucu trafiğiyle mücadele kapasitesi geliştirilecektir.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Gümrük Müsteşarlığı

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Gümrük işbirliğine ilişkin AB müktesebatına, AB üyeliği sonrasında uyum sağlanacaktır.

Gümrük idareleri arasında işbirliği konusunda muhtelif ülkelerle akdedilmiş 28 anlaşma bulunmaktadır. Gümrük Müsteşarlığı'nın Bulgaristan (1998), Çek Cumhuriyeti (2000), Estonya (1998), Litvanya (2000),

Polonya (2000), Romanya (1999) ve Slovak Cumhuriyeti (2000) ile idari yardım anlaşmaları mevcuttur. Belçika, Fransa, Hollanda, İspanya, İtalya, Letonya, Macaristan, Portekiz ve Slovenya ile de bu tür idari yardım anlaşmaları imzalanması öngörülmektedir.

b) Gerekli kurumsal değişiklikler

- Dış finansmanı Dünya Bankası kredisiyle temin edilen “Gümrük İdaresinin Modernizasyonu Projesi” (GİMOP) kapsamında, gümrük işlemlerinin bilgisayar ortamında yürütülmesine ilişkin çalışmalar son aşamasına gelmiştir. Proje tamamlandığında, Topluluk müktesebatının gümrük işbirliğiyle ilgili alanlarda uygulanması için gerekli idari ve teknik yapı geliştirilmiş olacaktır.
- GİMOP çerçevesinde geliştirilen ve Fransa’dan satın alınan SOFIX (Système d’Ordinateurs Pour le Fret International Sous UNIX) çekirdek yazılımının üzerine inşa edilen BİLGE yazılımı sayesinde, özet beyan, gümrük beyanı ve transit beyanı, bilgisayar ortamında yapılmaya başlanmıştır. BİLGE sistemi, Türkiye’de geliştirilen ve dış ticaret erbabının kendi bürolarından gümrük idarelerine beyanda bulunmalarına olanak sağlayan CUSTOMS/EDI yazılımıyla daha da etkin bir yapıya kavuşturulmuştur. BİLGE sistemi, ilk olarak 1998 yılında İstanbul Atatürk Havalimanı Gümrük Müdürlüğü’nde pilot uygulamaya alınmıştır. CUSTOMS/EDI yazılımının pilot uygulamasına da 1999 yılında geçilmiştir. Daha sonra her iki sistemin de diğer gümrük idarelerine yaygınlaştırılması işlemlerine başlanmıştır. Bu çerçevede, 2000 yılı sonu itibarıyla Türkiye’deki tüm gümrük işlemlerinin yüzde 75’i elektronik ortamda yürütülür hale gelmiştir. 2001 yılında bu oranın yüzde 95’e yükseltilmesi öngörülmektedir.
- “DATA-WAREHOUSE” yazılımının da devreye girmesiyle birlikte, Gümrük İdaresine yöneltilecek bilgi taleplerine kısa süre içinde cevap verilebilecektir.
- Dünya Gümrük Örgütü ve Birleşmiş Milletler Uyuşturucu Maddeler Kontrol Kurulu (UN International Narcotics Control Board) tarafından ortaklaşa yürütülen Bölgesel İstihbarat Ofisleri (World Customs Organization/Regional Intelligence Liaison Offices) sistemi kapsamında, Gümrük Müsteşarlığı, 4 Temmuz 1994 tarihi itibarıyla merkezi Varşova’da olan Orta ve Doğu Avrupa RİLO Merkezi’ne bağlanmıştır. Dünya Gümrük Örgütü’nün CEN (Customs Enforcement Network) Projesi’nin operasyonel hale gelmesini müteakip, 2000 yılı uyuşturucu, kimyasal ve psikotrop madde yakalama olayları derlenerek CEN web sitesine aktarılmıştır. 2001 yılından itibaren, uyuşturucu madde yakalamalarının yanısıra, diğer yakalamalara ait veriler de sisteme yüklenecektir.
- Gümrük Müsteşarlığı, Alman Gümrük Kriminal İdaresi (ZKA) tarafından yürütülen Balkan Yolu Bilgi Toplama ve Dağıtma Sistemi’ne dahildir; ayrıca, Güney Doğu Avrupa İşbirliği Girişimi (Southeast European Cooperative Initiative-SECI) Sınırşan Suçlarla Mücadele Anlaşması kapsamında, Bükreş’de yerleşik SECI Merkezi ile de bilgi değişiminde bulunmayı planlamaktadır.

c) Gerekli yatırımlar

- Nükleer madde kaçakçılığı olasılığı bulunan -başta Doğu ve Güneydoğu’daki- gümrük kapılarında kullanılmak üzere nükleer madde dedektörü temini çalışmaları sürmektedir.
- Yolcu beraberli kargoların kontrolünde kullanılmak üzere X-ray cihazı alımına yönelik işlemler devam etmektedir.
- Kaçakçılıkla mücadele amacıyla oluşturulan seyyar ekipler için temin edilmiş olan 18 araçtan beşinin fibroskop, kamera, haberleşme cihazı, dürbün ve dizüstü bilgisayar gibi teknik cihazlarla donatılmasına ilişkin proje çalışmaları sürdürülmekte olup, finansman sağlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.
- Teknolojik donanımlı, hızı ve manevra kabiliyeti yüksek motorbot alımı için çalışmalar sürdürülmekte olup, bu amaçla finansman sağlanmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

4.25.8. Hukuki ve Cezai Konularda Adli İşbirliği

I. Öncelik tanımı

- İlgili kamu kurum ve kuruluşları arasında işbirliği ve eşgüdüm artırılacaktır.

- Mahkeme dışında delillerin toplanması, kolluk kuvvetlerinin bu konudaki yetkisi, delillerin hukuki anlamda değerlendirilmesi ile kararların tanınması ve tenfizi konularında işbirliği kolaylaştırılacak ve geliştirilecektir.
- Kanunlar ihtilafı ve adli yetkiyle ilgili kuralların uyumlaştırılması sağlanacaktır.
- Türkiye'deki mevzuat ve uygulamanın Üye Devletlerde uygulanan hukuk usulü kurallarıyla uyumlaştırılması için AB ülkelerinden yardım sağlanması imkanları araştırılacak, yargılamaların usulüne uygun şekilde yapılması bağlamında mevcut olabilecek engeller ortadan kaldırılacaktır.
- Yargılama ve mahkeme kararlarının uygulanmasından sorumlu Bakanlıklar ile Üye Devletlerin adli ve mukabil kurumları arasında işbirliğinin kolaylaştırılması ve hızlandırılması imkanları araştırılacaktır.
- Üye Devletler ile Türkiye arasında suçların iadesinin kolaylaştırılmasına yönelik çalışmalar hızlandırılacaktır.
- Yargısal yetki ihtilaflarının önlenmesine yönelik tedbirlerin uygulamaya konulması faaliyetleri artırılacaktır.
- İşbirliğinin daha da geliştirilmesi için, Üye Devletlerde uygulanan kurallara uyum sağlanmasına yönelik çalışmalara hız verilecektir.
- Örgütlü suç, terörizm ve uyuşturucu madde kaçakçılığı alanlarında suç ve cezaların asgari ortak unsurlarının belirlenmesi yönünde alınacak tedbirlerin kabulüne yönelik çalışmalar yoğunlaştırılacaktır.
- Özel hukuk ve ticaret hukuku bağlamında adli ve adli olmayan belgelerin tebliğ usulleri kolaylaştırılacak ve hızlandırılacaktır.
- Arama, zapt ve müsadere kararları ile sürücü belgelerinin iptali kararlarının karşılıklı olarak icrası için etkin işbirliği yolları araştırılacaktır.
- Suçla ve özellikle örgütlü suçla etkin mücadele amacıyla tanıkların korunmasında işbirliği şekilleri araştırılacaktır.

a) AB müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi, Cilt II'de verilmektedir.

b) Sorumlu kuruluş

Adalet Bakanlığı, Milli Savunma Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Dışişleri Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı

c) Nihai hedef

Katılım öncesi dönemde benimsenmesi gereken AB müktesebatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Türkiye'nin Taraf Olduğu Başlıca Uluslararası Sözleşmeler

- 21 Eylül 1988 tarihli Uyuşturucu ve Psicotrop Madde Kaçakçılığına Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (25 Kasım 1995 tarihli ve 4136 sayılı Kanun)
- 1 Mart 1954 tarihli Hukuki Usul Hakkında Sözleşme (14 Mart 1972 tarihli ve 1574 sayılı Kanun)
- 15 Kasım 1965 tarihli Hukuki ve Ticari Konularda Adli ve Adli Olmayan Belgelerin Yurtdışında Tebliğatı Hakkında Sözleşme (9 Eylül 1971 tarihli ve 1483 sayılı Kanun)

- Yabancı Hukuk Konusunda Bilgilendirmeye İlişkin Avrupa Sözleşmesi (20 Mayıs 1975 tarihli ve 1899 sayılı Kanun)
- 20 Mayıs 1980 tarihli Çocukların Velayetine ve Velayetin Tekrar Gözden Geçirilmesine İlişkin Kararların Tanınması ve Tenfizine Dair Avrupa Sözleşmesi (13 Ekim 1999 tarihli ve 23845 sayılı Resmi Gazete)
- 25 Ekim 1980 tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Yönleri Konulu Sözleşme (3 Kasım 1999 tarihli ve 4461 sayılı Kanun)
- 27 Ocak 1977 tarihli Adli Yardım Taleplerinin İletilmesine İlişkin Avrupa Anlaşması (26 Mart 1982 tarihli ve 2649 sayılı Kanun)
- 13 Aralık 1957 tarihli Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi (18 Kasım 1959 tarihli ve 7376 sayılı Kanun)
- 20 Nisan 1959 tarihli Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi (14 Ağustos 1968 tarihli ve 6/10597 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı)
- 28 Mayıs 1970 tarihli Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Sözleşme (1 Mart 1977 tarihli ve 2081 sayılı Kanun)
- 15 Mayıs 1972 tarihli Ceza Kovuşturmalarının Aktarılmasına Dair Avrupa Sözleşmesi (1 Mart 1977 tarihli ve 2080 sayılı Kanun)
- 17 Mart 1978 tarihli Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi'ne Ek İkinci Protokol (8 Mayıs 1991 tarihli ve 3732 sayılı Kanun)
- 17 Mart 1978 tarihli Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi'ne Ek Protokol (26 Mayıs 1987 tarihli ve 3363 sayılı Kanun)
- 21 Mart 1983 tarihli Hükümlülerin Nakline Dair Sözleşme (26 Mart 1987 tarihli ve 3339 sayılı Kanun)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

İmza/Onay Aşamasında Bulunan Başlıca Sözleşmeler

- 31 Ocak 1995 tarihli Uyuşturucu ve Psicotrop Maddelerin Yasadışı Kaçakçılığı Hakkında BM Sözleşmesi'nin 17. maddesini Uygulayan Deniz Yoluyla Yasadışı Kaçakçılık Hakkında Anlaşma
- 18 Mart 1970 tarihli Hukuki veya Ticari Konularda Yurtdışında Delillerin Toplanmasına İlişkin Sözleşme
- 25 Ekim 1980 tarihli Yargıya Müracaat Hakkında Uluslararası Sözleşme
- 15 Ekim 1975 tarihli Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi'ne Ek Protokol
- 1978 tarihli, Yabancı Hukuk Konusunda Bilgilendirmeye İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek Protokol (1 Eylül 1980 tarihinde imzalanmıştır.)
- 28 Ocak 1981 tarihli Kişisel Verilerin Korunmasına Dair Sözleşme (28 Ocak 1981 tarihinde imzalanmıştır.)

TBMM'ye Sunulan Başlıca Kanun Tasarıları

- Türk Vatandaşları Hakkında Yabancı Ülke Mahkemelerinden ve Yabancılar Hakkında Türk Mahkemelerinden Verilen Ceza Mahkumiyetlerinin İnfazına Dair Kanun'da Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
- Türk Medeni Kanunu Tasarısı

- Çekle Ödemelerin Düzenlenmesi ve Çek Hamillerinin Korunması Hakkında Kanun'da Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı
- 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı; ve Avukatlık Kanunu'na Bazı Maddelerin Eklenmesine Dair Kanun Tasarısı
- Türkiye Adalet Akademisi Kanunu Tasarısı
- Adalet Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (Adalet Bakanlığı bünyesinde halen Avrupa Topluluğu Koordinasyon Dairesi olarak faaliyet göstermekte olan birimin Genel Müdürlük haline getirilmesi)
- Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanun Tasarısı

Başbakanlık'ta Bulunan Başlıca Kanun Tasarıları

- İnfaz Hakimliği Kanunu Tasarısı

Üzerinde Çalışılmakta Olan Başlıca Kanun Tasarıları

- Türk Ceza Kanunu Tasarısı
- Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu Tasarısı
- Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
- Borçlar Kanunu Tasarısı
- İcra ve İflas Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı
- Türk Ticaret Kanunu Tasarısı
- Milletlerarası Tahkim Kanunu Tasarısı
- Kişisel Verilerin Korunması Kanunu Tasarısı
- Uzlaştırma Kurullarının Kuruluşu, Görev ve Yetkilerine Dair Kanun Tasarısı
- Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun Tasarısı
- Türkiye Hakem ve Bilirkişi Odaları Birliği Kanunu Tasarısı
- Cezaların İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı
- Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı
- Bazı Kanunlardaki Para Cezalarının İdari Para Cezasına Dönüştürülmesine Dair Kanun Tasarısı

Üzerinde Çalışılması Öngörülen Başlıca Mevzuat

- 4353 sayılı Maliye Vekaleti Baş Hukuk Müşavirliği'nin ve Muhakemat Umum Müdürlüğü'nün Vazifelerine, Devlet Davalarının Takibi Usullerine ve Vilayetler Kadrolarında Bazı Değişiklikler Yapılmasına Dair Kanun
- Sağlık hizmetlerinin adli mekanizmalarda kullanılması konusundaki yönetmelik

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Adalet Bakanlığı bünyesinde halen Avrupa Topluluğu Koordinasyon Dairesi olarak faaliyet göstermekte olan birim, öngörülen kanun değişikliği sonrasında Genel Müdürlük olarak daha etkin bir şekilde hizmet verebilecek; bu çerçevede, halen 5 kişi olan uzman kadrosu 20'ye yükseltilebilecektir.

Adli reform süreci çerçevesinde, Kişisel Verilerin Korunması Kurumu, İstinaf Mahkemeleri, Fikrî-Sınaî Haklar İhtisas Mahkemeleri, Tüketici İhtisas Mahkemeleri, Türkiye Adalet Akademisi, Türkiye Hakem ve Bilirkişi Odaları Birliği, Uzlaştırma Kurulları ve İnfaz Hakimliği ihdası öngörülmektedir. Bu çerçevede, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığı'nın 25 Ocak 2001 tarihli ve 59 ve 60 sayılı kararlarıyla, sırasıyla fikrî ve sınaî haklarla ilgili ihtilaflara bakmak üzere İstanbul Fikrî ve Sınaî Haklar Hukuk ve Ceza Mahkemeleri; 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'dan doğan ihtilaflara bakmak üzere de İstanbul, Ankara ve İzmir'de Tüketici Mahkemeleri kurularak faaliyete geçirilmiştir.

Ayrıca, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün yeniden yapılanması çerçevesinde, Çocuk ve Gençlik Hizmetleri Dairesi Başkanlığı'nın, Çocuklar İçin Gözlem ve Tedbir Merkezleri ile açık ve kapalı gençlik kurumlarının kurulması hedeflenmektedir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Öngörülen uluslararası sözleşmelerin onaylanmasını müteakip, bunların uygulamaya intikali için gerekli kanun ve yönetmelikler çıkarılacaktır.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

- Adalet Bakanlığı, Avrupa Topluluğu Koordinasyon Dairesi'ni Avrupa Birliği Genel Müdürlüğü'ne dönüştürmek amacıyla bir kanun tasarısı hazırlamış bulunmaktadır. Bu kanunun yürürlüğe girmesiyle birlikte, mevcut kadroya ek olarak, 15 uzman personel (7 hakim ve 8 AB uzmanı) ile 2 tercümana ihtiyaç duyulacaktır.
- 2001 Yılı Yıllık Eğitim Planı çerçevesinde, adli yargı hakim ve cumhuriyet savcılarının Yargıtay'da, idari yargı hakimlerinin de Danıştay'da ikişer aylık kurslar halinde meslek içi eğitime tabi tutulması, hakimler ve cumhuriyet savcıları için Avrupa Birliği'ne uyum yasaları, insan hakları, uluslararası hukuk ve uluslararası adli yardım konularında seminer, sempozyum, panel ve konferanslar düzenlenmesi ve yabancı dil eğitimi verilmesi hedeflenmektedir.
- Adalet Bakanlığı, 2001 Yılı Yıllık Eğitim Planı çerçevesinde, hakim ve savcılar dışındaki personele, anayasa hukuku, idare hukuku, medeni hukuk, ticaret hukuku, icra ve iflas hukuku; ceza infaz kurumları personeline ayrıca, ceza ve ceza usul hukuku, kriminoloji, genel psikoloji ve adalet psikolojisi, infaz hukuku ve insan hakları konularında -kurs, seminer, konferans, uygulamalı eğitim, toplantı ve çeşitli yayınlar aracılığıyla- eğitim vermeyi planlamaktadır.
- Adalet Bakanlığı, AB'nin finanse ettiği "Fikrî ve Sınaî Hakların Etkin Uygulanması Projesi" kapsamı dışında kalan hakim ve savcılar için, fikrî ve sınaî haklar konusunda, Dünya Bankası'nın finansmanıya, 2001 yılı Mayıs ayında Türkiye'de eğitim verilmesini öngörmektedir.
- Adalet Bakanlığı, "Ulusal Yargı Ağı Projesi" kapsamında, Bakanlık merkez teşkilatında görev yapan ilgili tüm personele bilgisayar kullanımı ile Proje'nin uygulamaya geçirilmesi konularında eğitim vermeyi planlamaktadır.
- Ayrıca, Maliye Bakanlığı Baş Hukuk Müşavirliği ve Muhakemat Genel Müdürlüğü çalışmalarının daha etkin bir şekilde yürütülebilmesi için hazine avukatlarının AB eğitim programlarından yararlandırılması imkanları araştırılacaktır.

f) Gerekli yatırımlar

Ulusal Yargı Ağı Projesi

Ulusal Yargı Ağı Projesi'nin ilk aşamasında, Adalet Bakanlığı'nın merkez teşkilatında gerçekleştirilen işlemlerin bilgisayar ve özel yazılım gibi teknolojik imkanların yardımıyla hızlandırılması ve daha verimli hale getirilmesi amaçlanmıştır. Bu aşamanın, 2001 yılı sonunda tamamlanması öngörülmektedir. Projenin ikinci aşamasında, 2004 yılına kadar mahkemelerin ve cumhuriyet savcılıklarının otomasyonu ve noterlik, nüfus müdürlükleri, tapu müdürlükleri gibi diğer kurumlarla entegrasyonu sağlanacaktır.

Dört yıl sürmesi öngörülen Ulusal Yargı Ağı Projesi'nin toplam maliyeti yaklaşık 170 milyon Euro'dur.

İhtisas Mahkemeleri Projesi

Fikrî ve Sınâî Hakların Etkin Uygulanması Projesi çerçevesinde, fikrî, sınâî ve ticarî mülkiyet haklarından doğan uyumsuzlukları çözmek amacıyla 12 ihtisas mahkemesi kurulacaktır. Bu proje kapsamında:

- 12 hakim ve savcı, bir AB kurumunda, 10 ay süreyle akademik eğitim alacaktır.
- Ankara Üniversitesi Fikrî Haklar Araştırma Enstitüsü'nde bir dokümantasyon merkezi kurulacaktır.
- Mahkemeler ile Adalet Bakanlığı, Türk Patent Enstitüsü ve Gümrük İdaresi arasında bir bilgisayar ağı kurulacaktır.

Ankara Çocuk Gözetimevi Projesi

Ankara'da, özel, kamu ve gönüllü kuruluşların katılımıyla, bir örnek çocuk gözetimevi (ceza ve tutukevi) kurma projesi geliştirilmektedir.

Oda Tipi Cezaevlerinin Yaygınlaştırılması Projesi

BM Cezaevleri Asgari Standartları ve Avrupa Konseyi Cezaevi Kurallarına uygun, 1 ve 3'er kişilik oda sistemine dayalı, spor, eğitim, iş yurdu ve sosyal faaliyet alanlarına sahip Yüksek Güvenlikli F Tipi Cezaevi Projesi hazırlanarak yürürlüğe konulmuştur. 11 adedi ihale edilmiş olan bu tür cezaevlerinden 6'sı bitirilmiş olup, 5'inin inşasına devam edilmektedir.

44 adet E ve özel tip cezaevinin tamamen oda sistemine geçirilmesi için çalışmalar devam etmektedir. 2001 yılı itibariyle bu sayının 73'e çıkarılması öngörülmektedir.

Oda tipi cezaevlerinin yaygınlaştırılmasının yanısıra, çocuk koğuşları, ziyaretçi görüş mahalleri, disiplin hücreleri, hastane mahkum koğuşları ve adliye nezarethaneleri yeniden yapılandırılmaktadır.

Ayrıca, eskimiş, küçük il ve ilçe cezaevleri kapatılarak, bunların yerine, belirlenecek ortak merkezlerde bölge cezaevleri kurulması planlanmaktadır.

III. Finansman

Fikrî ve Sınâî Hakların Etkin Uygulanması Projesi'nin 2,289,000 Euro'luk maliyetinin yüzde 76'sı AB kaynaklarından (MEDA) sağlanmaktadır. Adalet Bakanlığı, Projeye kendi bütçesinden yüzde 24 oranında mali katkıda bulunmaktadır.

Adalet Bakanlığı, diğer projelerin finansmanını Bakanlık bütçesinden karşılamaktadır.

4.25.9. İnsan Haklarıyla İlgili Hususlar

İnsan haklarıyla da irtibatlı başlıca hususlar "Siyasi Kriterler" bölümünde yer almaktadır.

Türkiye'nin İmzaladığı/Onayladığı Başlıca Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi Sözleşmeleri

- 1948 tarihli Birleşmiş Milletler Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına İlişkin Sözleşme (25 Mart 1950 tarihli ve 5630 sayılı Kanun)
- 1951 tarihli Birleşmiş Milletler Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Sözleşme (29 Ağustos 1961 tarihli ve 359 sayılı Kanun)
- 1967 tarihli Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Protokol (1 Temmuz 1968 tarihli ve 6/10266 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı)
- 1952 tarihli Birleşmiş Milletler Kadınların Siyasi Haklarına İlişkin Uluslararası Sözleşme (25 Mayıs 1959 tarihli ve 7288 sayılı Kanun)
- 1966 tarihli Birleşmiş Milletler Her Türlü İrk Ayrımcılığının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Uluslararası Sözleşme (13 Ekim 1972 tarihinde imzalanmıştır.)

- 1966 tarihli Birleşmiş Milletler Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme (15 Ağustos 2000 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1966 tarihli Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme (15 Ağustos 2000 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1979 tarihli Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi (11 Haziran 1985 tarihli ve 3232 sayılı Kanun)
- 1999 tarihli, Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Ortadan Kaldırılması Sözleşmesi'ne Ek İhtiyari Protokol (8 Eylül 2000 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1984 tarihli Birleşmiş Milletler İşkence ve Diğer Zalimane, İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme (21 Nisan 1988 tarihli ve 3441 sayılı Kanun)
- 1989 tarihli Çocuk Haklarına İlişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesi (9 Aralık 1994 tarihli ve 4058 sayılı Kanun)
- 2000 tarihli, Çocuk Haklarına İlişkin Sözleşme'ye Ek, Çocukların Silahlı Çatışmalara Dahil Olmasına İlişkin İhtiyari Protokol (8 Eylül 2000 tarihinde imzalanmıştır.)
- 2000 tarihli, Çocuk Haklarına İlişkin Sözleşme'ye Ek, Çocukların Satışı, Çocuk Fahişeliği ve Çocuk Pornografisine İlişkin İhtiyari Protokol (8 Eylül 2000 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1990 tarihli Birleşmiş Milletler Göçmen İşçilerin ve Aile Üyelerinin Haklarının Korunmasına İlişkin Uluslararası Sözleşme (13 Ocak 1999 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1950 tarihli İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi (10 Mart 1954 tarihli ve 6366 sayılı Kanun)
- 1952 tarihli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 1 No.lu Protokol (10 Mart 1954 tarihli ve 6366 sayılı Kanun)
- 1963 tarihli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 4 No.lu Protokol (19 Ekim 1992 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1984 tarihli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 7 No.lu Protokol (14 Mart 1985 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1994 tarihli, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek, Denetim Mekanizmasının Yeniden Yapılandırılmasına İlişkin 11 No.lu Protokol (14 Mayıs 1997 tarihli ve 4255 sayılı Kanun)
- 1957 tarihli Kişilerin Avrupa Konseyi'ne Üye Devletler Arasında Dolaşımını Düzenleyen Kurallara Dair Avrupa Anlaşması (Onay belgesi, 25 Mayıs 1961 tarihinde tevdi edilmiştir.)
- 1961 tarihli Avrupa Konseyi'ne Üye Devletler Arasında Genç Kişilerin Müşterek Pasaportla Seyahatlerine Dair Avrupa Anlaşması (Onay belgesi, 14 Eylül 1962 tarihinde tevdi edilmiştir.)
- 1961 tarihli Avrupa Sosyal Şartı (4 Temmuz 1989 tarihli ve 3581 sayılı Kanun)
- 1988 tarihli Avrupa Sosyal Şartı Ek Protokolü (5 Mayıs 1988 tarihinde imzalanmıştır.)
- 1964 tarihli Avrupa Sosyal Güvenlik Kodu (21 Eylül 1978 tarihli ve 2170 sayılı Kanun)
- 1972 tarihli Avrupa Sosyal Güvenlik Sözleşmesi ve Ek Anlaşması (13 Temmuz 1976 tarihli ve 2023 sayılı Kanun)
- 1987 tarihli İşkence ve İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezalandırmanın Önlenmesine İlişkin Avrupa Sözleşmesi (25 Şubat 1988 tarihli ve 3411 sayılı Kanun)

- 1993 tarihli, İşkence ve İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezalandırmanın Önlenmesine İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 1 No.lu Protokol (4 Nisan 1997 tarihli ve 4327 sayılı Kanun)
- 1993 tarihli, İşkence ve İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezalandırmanın Önlenmesine İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 2 No.lu Protokol (4 Nisan 1997 tarihli ve 4327 sayılı Kanun)

4.26. Gümrük Birliği

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Gümrük alanında mevzuat uyumu süreci, 1 Ocak 1996 tarihinden beri başarıyla uygulanmakta olan Türkiye-AB Gümrük birliği nedeniyle diğer alanlardan daha önce başlatılmıştır.

1/95 sayılı OKK'nın 28'inci maddesindeki hükümler dikkate alınarak, AB Gümrük Kanununun temel esasları, (1.1.1996 tarihinde yürürlüğe giren) 30 Haziran 1995 tarihli ve 564 sayılı KHK'nın kabulüyle Türk Gümrük Mevzuatına dahil edilmiştir.

Türkiye, 1/95 sayılı OKK'nın 13'üncü maddesinde öngörüldüğü üzere, 31 Aralık 1995 tarihinde AB'nin OGT'sini benimsemiştir. OGT'de yapılan yıllık değişiklikler, her yıl bir Bakanlar Kurulu Kararıyla Türk İthalat rejimine aktarılmaktadır. 95/7591 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının kabul edilmesiyle, Türk tarife sistemindeki kodlama, eşya tanımı, fasıl, pozisyon ve alt-pozisyon açıklamaları (vergilendirmeye ilgili olanlar hariç) AB'nin kombine nomenklatürüyle uyumlu hale getirilmiştir.

1/95 sayılı Kararın uygulanmasına ilişkin hükümler, 1/96 sayılı ve 20 Mayıs 1996 tarihli Gümrük İşbirliği Komitesi Kararında belirlenmiştir. 1/96 sayılı Kararla ortaya konulan, gümrük rejimlerine ilişkin hükümler, 1 Temmuz 1996 tarihinde yürürlüğe giren 96/8569 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile ulusal mevzuata aktarılmıştır. A.TR Dolaşım Belgelerine ilişkin hükümler ise 24 Ağustos 1996 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan A.TR Dolaşım Belgeleri Hakkındaki Yönetmelik ile ulusal mevzuata eklenmiştir.

Türkiye, Ortak Transit ve Tek İdari Belge (SAD) Sözleşmelerine taraf olmak için 5 Ekim 1995 tarihinde başvuruda bulunmuştur. Gümrük birliği Bölümü çerçevesindeki mevcut mevzuat uyum çalışmaları içindeki en kapsamlı bölüm Ortak Transit ve SAD Sözleşmelerine aittir. Çalışmalar, ortak transit rejiminin uygulanması ve SAD'ın kullanılması hakkında Türkiye'ye teknik yardım sağlayacak olan EUROCUSTOMS'la imzalanan protokol çerçevesinde sürdürülmektedir. Yardım programının, Aralık 1999 - Haziran 2001 tarihleri arasındaki döneme tekabül eden ikinci safhası sürmektedir. Türkiye, bu sürenin sonunda Sözleşmelere taraf olabilecektir. Diğer taraftan, SAD'ın Türkiye tarafından tek taraflı kullanımına 1 Ocak 1996'da başlanmıştır.

Askıya alma rejimlerine ilişkin olarak, AB'nin askıya alma rejiminde yer alan mallar 7924/96 sayılı Kararın ekindeki listede belirlenmiş olup, söz konusu liste AB'deki uygulamalar dikkate alınarak Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından her altı ayda bir yeniden gözden geçirilmektedir. Söz konusu ekte yer alan ve düzenli olarak gözden geçirilen mallar listesi İthalat Rejimine ek olarak yayımlanmaktadır.

1/95 sayılı Kararın 16'ncı maddesi uyarınca; EFTA ülkeleri, İsrail, Macaristan, Romanya, Litvanya, Estonya, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Bulgaristan, Polonya, Letonya, Slovenya ve Makedonya ile serbest ticaret anlaşmaları imzalanmıştır. Ayrıca, Bosna-Hersek ile AB'nin otonom rejimlerine paralel olarak tek taraflı taviz tanınmasını öngören bir anlaşma imzalanmıştır. Mısır, Fas, Hırvatistan, Filistin ve Tunus'la ise görüşmeler halen devam etmektedir. Türkiye bütün MDAÜ ve EFTA ülkeleriyle serbest ticaret anlaşmaları imzalamış olduğundan, 1 Ocak 1999 itibarıyla sanayi ürünleri konusunda Pan-Avrupa Menşe Kümülasyonu Sisteminde yer almaya hak kazanmıştır. Pan-Akdeniz Menşe Kümülasyonu Sisteminde yer almak için de çalışmalar sürdürülmektedir. AKÇT Anlaşması kapsamındaki ürünlere ilişkin olarak 25.07.1996 tarihinde Türkiye ve AKÇT ülkeleri arasında imzalanan anlaşma, 1.8.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Söz konusu ürünler 1.1.1999 itibarıyla Pan-Avrupa Menşe Kümülasyonu Sistemine dahil edilmiştir.

Diğer taraftan, AB-Türkiye Ortaklık Konseyinin tarım ürünlerine ilişkin 1/98 sayılı Kararı 25.2.1998 tarihinde kabul edilmiş ve 1.1.1998 tarihinde yürürlüğe girmiştir. AB ile Türkiye arasındaki tarım ürünleri ticareti Pan Avrupa Kümülyasyon Sistemi kapsamında yer almamaktadır.

Yeni Türk Gümrük Kanunu, 27 Ekim 1999 tarihinde TBMM'den geçerek 5 Şubat 2000 itibarıyla yürürlüğe girmiştir. 4458 sayılı yeni Gümrük Kanunu, beraberindeki uygulama hükümleri ve üç Bakanlar Kurulu Kararı da dahil olmak üzere AB Gümrük Koduna uyumludur.

Yeni Gümrük Kanununun yürürlüğe girmesiyle beraber, 918/83 sayılı Konsey Tüzüğü çerçevesindeki muafiyet düzenlemeleri de uygulamaya başlanmıştır. 5 Şubat 2000 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan "Gümrük Vergilerinden Muafiyet ve İstisna Tanınacak Haller Hakkındaki Bakanlar Kurulu Kararı" muafiyet düzenlemelerinin dayanağını oluşturmaktadır.

Kültürel mallar

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu (23.7.1983 tarih ve 18113 sayılı RG); korunması gerekli taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ile ilgili tanımları belirlemek, yapılacak işlem ve faaliyetleri düzenlemek, bu konuda gerekli ilke ve uygulama kararlarını alacak teşkilatın kuruluş ve görevlerini tespit etmek amacını taşımakta, söz konusu varlıklarla ilgili hususları ve bunlara ilişkin gerçek ve tüzel kişilerin görev ve sorumluluklarını kapsamaktadır.

Anılan Kanunda yapılan bazı değişiklikler, 17.06.1987 tarih ve 3386 sayılı Kanun ile yürürlüğe girmiştir. Kanun özünde; gelecek nesillere doğru ve sağlıklı aktarılması gereken evrensel kültür ve tabiat varlıklarının, ait olduğu ortamda korunması esaslarına sahiptir.

Tıbbi Amaçlı Ürünler

Doku tıpleyici ayıracıların, insan kaynaklı terapötik maddelerin ve kan gruplandırma ayıracılarının değişimi ve tıbbi cerrahi ve laboratuvar ekipmanlarının karşılıksız olarak teşhis veya tedavi amacıyla hastane ve diğer tıbbi kurumlarda kullanılmak üzere geçici ithalatına ilişkin herhangi bir mevzuat bulunmamaktadır.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Gümrük Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Kültür Bakanlığı (kültürel mallar için), Sağlık Bakanlığı (tıbbi amaçlı ürünler için)

d) Nihai hedef

Söz konusu AB Mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

- 95/7606 sayılı İthalat Rejimi Kararı ve Yönetmeliği 31.12 1995 tarihinde yürürlüğe girmiş olup, Topluluğun Ortak Gümrük Tarifesindeki değişiklikler dikkate alınarak gözden geçirilmektedir.
- 95/7615 sayılı Dahilde İşleme Rejimi Kararı ve ilgili Tebliğ (İhracat 96/1) 1.1.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- 95/7617 sayılı Hariçte İşleme Rejimi Kararı 3.1.1996 tarihinde, ilgili Tebliğ ise (İhracat 96/13) 24.1.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- Belirli Üçüncü Ülkelerde İşlem Gördükten Sonra Türkiye'ye Geri İthal Edilen Belirli Tekstil Ürünlerine ve Giyim Eşyasına Uygulanan Ekonomik Etkili Hariçte İşleme Rejimi Kararı (96/8703) ve Uygulama Yönetmeliği 3.1.1997 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- Gümrük birliğinin gerçekleştiği tarihte AB'de yürürlükte bulunan süspansiyon listesi, İthalat Rejimine ilave edilen VIII sayılı liste ile, 96/7924 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 8 Nisan 1996 tarihi itibarıyla Türkiye tarafından yürürlüğe konulmuştur. AB'deki uygulamalar dikkate alınarak Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından her altı ayda bir yenilenen söz konusu liste, en son 2000/1009 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile revize edilmiştir. Türkiye'nin kendi askıya alma taleplerinin, AB tarafından saptanan kriterlere göre belirlenmesi ise, 11.1.1998 tarihinde yürürlüğe giren 98/19 sayılı Tebliğ çerçevesinde sağlanmaktadır.
- Gümrük Vergilerinden Muafiyet ve İstisna Tanınacak Haller Hakkındaki 2000/53 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı 5 Şubat 2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Söz konusu Karar, gümrük vergilerinden muafiyet konusunda bir Topluluk Sistemi oluşturan 918/83 sayılı ve 28 Mart 1983 tarihli Konsey Kararı esas alınarak hazırlanmıştır.
- Topluluk Gümrük Kodunu tesis eden 2913/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğüyle uyumlu 4458 sayılı Gümrük Kanunu, 5 Şubat 2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- Topluluk Gümrük Kodunu tesis eden 2913/92/EEC sayılı ve 12 Ekim 1992 tarihli Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkındaki hükümleri içeren 2454/93/EEC sayılı ve 2 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü ile uyumlu 4458 sayılı Gümrük Kanununun uygulamasına ilişkin Gümrük Yönetmeliği, 5 Şubat 2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- Sahte ve korsan eşyanın serbest dolaşıma girişini, ihracını, yeniden ihracını ya da askıya alma rejimlerine tabi tutulmasını yasaklamaya yönelik önlemleri belirten 3295/94/EC sayılı Konsey Tüzüğü 30 Haziran 1995 tarihli ve 564 sayılı KHK ile ulusal mevzuata aktarılmıştır. Aynı hükümleri ihtiva eden 4458 sayılı Gümrük Kanununun 5 Şubat tarihinde yürürlüğe girmesiyle birlikte söz konusu KHK geçerliliğini yitirmiştir.
- 3295/94/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin hükümleri belirten 1367/95/EC sayılı Komisyon Tüzüğü, "Gümrük Yönetmeliğinin Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapan ve 64, 65 ve 66 sayılı Eklerin Yönetmeliğe Dahil Edilmesine İlişkin" 29.12.1995 tarihli Yönetmelikle ulusal mevzuata aktarılmıştır. 4458 sayılı Gümrük Kanununun Uygulama Hükümlerini ihtiva eden Gümrük Yönetmeliğinin yürürlüğe girmesiyle bu Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.
- Avrupa Ekonomik Topluluğu ve bazı ülkeler arasındaki tercihli ticareti düzenleyen hükümler kapsamında EUR.1 dolaşım belgelerinin düzenlenmesinin ve EUR.2 formlarının düzenlenmesinin kolaylaştırılmasına ilişkin 14 Kasım 1983 tarihli ve 3351/83/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'yle ilgili olarak, "Türkiye ve AB'de Serbest Dolaşımda Olan Eşyanın Tercihli Menşe Kanıtına İlişkin Yönetmelik", 18.09.1999 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak 1.1.1999 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- 616/78/EEC sayılı Konsey Tüzüğü, 78/46 sayılı ve 5.12.1978 tarihli Genelgeyle ulusal mevzuata aktarılmıştır. Topluluk'ta uygulanmakta olan menşe kriterleriyle uyumlu hale getirilmiş hükümleri içeren 4458 sayılı Gümrük Kanununun Uygulama Hükümlerini ihtiva eden Gümrük Yönetmeliğinin yürürlüğe girmesiyle birlikte söz konusu genelge yürürlükten kalkmıştır.
- Eşyanın TIR Karneleri Kapsamında Uluslararası Taşımacılığına İlişkin Gümrük Sözleşmesi'ne dair 84/8457 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, 27.08.1984 tarihinde kabul edilerek 12.05.1985 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- Tarife ve Ticaret Genel Anlaşması'nın VII. maddesinin uygulanmasına dair Anlaşma, yerini sonradan 4458 sayılı Gümrük Kanununa bırakan 1615 sayılı Gümrük Kanununun 65'inci maddesinde değişiklik yapan 3968 sayılı Kanunla kabul edilmiştir.
- Özel Karayolu Taşıtlarının Geçici İthalatına İlişkin Gümrük Sözleşmesi, 03.07.1973 tarihli ve 1771 sayılı Kanunla kabul edilmiş ve 16299 sayılı ve 28.05.1978 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 7/14975 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile uygulanmaya başlamıştır.
- BM'nin "gümrükten geçiş karneleri, " ve "CPD karneleri"nin özel kara yolu taşıtlarıyla ilgili olarak uygulanmasına dair 2 Temmuz 1993 tarihli tavsiye kararı, 12.04.1994 tarih ve 14 sayılı Genelgeyle uygulanmaya başlamıştır.
- AB-Türkiye Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararının uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kuralları belirten AB-Türkiye Gümrük İşbirliği Komitesinin 20 Mayıs 1996 tarihli 1/96 sayılı Kararı hükümleri, "09.11.1996 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Türkiye-AB Gümrük birliğiyle ilgili Bazı Gümrük Rejimlerinin Uygulanmasına dair 96/8569 sayılı " Bakanlar Kurulu Kararıyla ve "24.08.1996 tarihli

Resmi Gazetede yayımlanan ve 01.07.1996 tarihinde yürürlüğe giren A.TR Dolaşım Belgelerine İlişkin Yönetmelik" ile ulusal mevzuata aktarılmıştır.

10.11.1998 tarih ve 3501 sayılı "Armonize Eşya Tanımı ve Kodlama Sistemi Hakkında Uluslararası Sözleşmeye Katılmamızın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun" ile "Gümrük Tarifelerinde Eşya Sınıflandırılması Nomanklatürü Sözleşmesi"nin yerine geçen Armonize Sistem Sözleşmesi kabul edildiğinden "Gümrük Tarifelerinde Eşya Sınıflandırılması Nomanklatürü Sözleşmesi'nin XIV (a) ve XVI(d) maddelerinde değişiklik yapılmasına ilişkin Gümrük İşbirliği Konseyinin 13 Haziran 1978 tarihli tavsiye kararını kabul eden Konsey'in 18 Aralık 1978 tarihli Kararı"na uyum sağlanmasına gerek kalmamıştır.

- Gümrük İşbirliği Konseyinin Gümrük konularında teknik işbirliğine ilişkin tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 14 Haziran 1982 tarihli Konsey Kararı, 6 Kasım 1981 tarihli Bildirim ile kabul edilmiştir. Türkiye'nin Tebliği 28.058f/E sayılı 19.11.1981 tarihli DGÖ Belgesinde yayımlanmıştır.
- Eşya beyannamelerinin bilgisayar ya da diğer otomatik yazıcılar vasıtasıyla ibrazına ilişkin 16 Haziran 1982 tarihli Gümrük İşbirliği Konseyinin Topluluk adına kabul ettiği 20 Ocak 1986 tarihli Konsey Kararı, 1.1.1996 itibarıyla 564 sayılı KHK ile uygulanmaya başlanmıştır.
- Avrupa Ekonomik Komisyonunun taşımacılığı etkileyen Gümrük sorunlarına ilişkin çalışma grubunun 2 Temmuz 1993 tarihinde kabul edilen yüksek teminatlı ek bir TIR karnesinin sunulmasına ilişkin 47 sayılı tavsiye kararını kabul eden 10 Mart 1994 tarihli Konsey Kararı, 99/12863 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilmiş, 6 Haziran 1999 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak 17.02.1999 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- TIR transit rejiminin güvenliğini ve etkili bir biçimde uygulanmasını sağlamaya yönelik kısa vadeli önlemlere ilişkin 49 sayılı tavsiye kararını kabul eden 24 Temmuz 1995 tarihli Konsey Kararına ilişkin 8999 sayılı ve 19.12.1995 tarihli Genelge uygulanmaya başlanmıştır, söz konusu Genelge 31.12.1995 tarihinde yürürlüğe girmiştir.
- 3386 sayı ile değişik 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu
- Kültürel Varlığın Kanun Dışı İthal, İhraç ve Mülkiyet Değiştirmesinin Önlenmesi ve Yasaklanması ile İlgili Alınacak Tedbirlere İlişkin Sözleşme, UNESCO-Paris, 1970 (Türkiye 21 Nisan 1981 tarihinde taraf olmuştur)

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

- Tarife ve istatistik nomenklatürüne ve Ortak Gümrük tarifesine ilişkin 2658/87/EEC sayılı ve 23 Temmuz 1987 tarihli Konsey Yönetmeliği, 1.1.1996¹⁴ tarihinde yürürlüğe giren 95/7591 sayılı Gümrük Tarife Nomenklatürü'nde değişiklik yapan Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilmiştir.
- Gümrük Rejimlerinin Basitleştirilmesi ve Uyumlu Hale Getirilmesine Dair Uluslararası Sözleşmede (Kyoto Sözleşmesi) değişiklikler yapan Protokole katılım çalışmaları devam etmekte olup, Türkiye Protokole AB'yle aynı zamanda katılmayı hedeflemektedir¹⁵.
- Ortak Transit Sözleşmesine ve Tek İdari Belge Konvansiyonu'na katılım çalışmaları halen devam etmektedir. Yardım programının ikinci safhasının tamamlanmasını takiben Türkiye'nin söz konusu Sözleşmeye katılımı Komisyon tarafından incelenecek ve Ortak Transit Yönetmelik Taslağı uygulamaya geçirilecektir.
- Eşyanın sınır kontrollerinin uyumlu hale getirilmesine ilişkin Uluslararası Sözleşmenin Türkçe'ye çevirisi tamamlanmış olup, kabul sürecinin sonuçlandırılması için Aralık 1999'da Dışişleri Bakanlığı'na gönderilmiştir.
- Geçici kabule ilişkin Sözleşmeye (İstanbul Sözleşmesi) taraf olunması amacıyla yapılan çalışmalar sürdürülmektedir. Söz konusu Sözleşme kısmen ya da tamamen diğer geçici kabul sözleşmelerin yerine geçeceğinden, Türkiye'nin, İstanbul Sözleşmesini AB'nin rezervlerini de dikkate alarak kabul etmesi gerekmektedir.

¹⁴ Sadece Ek 1 ile uyumludur.

¹⁵ Türkiye, halihazırda Kyoto Sözleşmesi'ne ve Eklerine Akit taraftır. Söz konusu çalışmalar, AB'yle aynı zamanda tamamlanması beklenen Revize Kyoto Sözleşmesinin benimsenmesi için yapılmaktadır.

- Ticari Karayolu Taşıtlarının Geçici İthalatına ilişkin Gümrük Sözleşmesine taraf olmaya yönelik çalışmalar devam etmektedir.
- BM'nin 'gümrük geçiş belgeleri' ve 'CPD karneleri'nin ticari kara taşıtlarıyla ilgili olarak uygulanmasına ilişkin tavsiye kararına uyum çalışmaları devam etmektedir.
- Avrupa Ekonomik Komisyonu Dahili Taşımacılık Komitesinin Eşyanın Sınır Kontrolünün Uyumlu Hale Getirilmesine dair Uluslararası Sözleşmenin uygulanmasıyla ilgili teknik yardım önlemlerine ilişkin tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden Konsey Kararına uyum çalışmaları 1997'den bu yana devam etmektedir. Karar, kabul edilmeye hazır haldedir.
- Serbest Bölge uygulamaları ile ilgili olarak, AB mevzuatı ile Türk mevzuatının incelenmesi ve farklılıklarının tespiti çalışmaları devam etmektedir.
- Dahilde İşleme Mevzuatının, 2454/93/EEC İşaretli Komisyon Tüzüğündeki değişiklikler dikkate alınarak yeniden düzenlenmesine ve özellikle bu kapsamda bir veri tabanı oluşturulmasına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.
- 3911/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 93/7/EEC sayılı Konsey Direktifi ekinde kültürel varlıklara, eskilik, ekonomik değer ve obje türü gibi ölçütlere göre kategorilendirme yapılmıştır. Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun 2'nci maddesinde değişiklik öngörülmektedir. Ayrıca, aynı Konsey Yönetmeliğinin 9'uncu maddesi çerçevesinde; ceza hükümlerine caydırıcı nitelikte yükseltme yapılması gerekmektedir. Bu itibarla Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununun ceza hükümlerinde (md.64-75) değişiklikler yapılarak cezaların artırılması planlanmaktadır. Kanunun uyumlaştırılmasını takiben, yönetmelik hazırlanması veya bazı yönetmeliklerde değişiklik yapılması gerekmektedir (örneğin sergiler).
- Tıbbi amaçlı ürünler için ilgili Türk mevzuatının oluşturulabilmesi amacıyla, bu konudaki Avrupa Anlaşmaları, Protokolleri ve ek protokollerine katılım gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Modern bir idari yapının oluşturulması için sarf edilen çabalar Gümrük birliğinden önce başlamış olsa da Gümrük birliği'nin 1.1.1996 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi yapılan çalışmalara ivme kazandırmıştır. Bu çalışmalardan biri de, 1993 yılından bu yana sürdürülen "Gümrük İdaresinin Modernizasyonu ve Otomasyonu Projesi"dir. Projenin hedefleri arasında mevzuatın ve rejimlerin geliştirilmesi, Gümrük Teşkilatının yeniden düzenlenmesi ve daha etkili vergi tahsilatı ile seçici ancak daha etkili Gümrük kontrolünü sağlamaya yönelik bilgisayar sisteminin geliştirilmesi ve uygulanması yer almaktadır.

Dış finansmanı Dünya Bankası kredisinden temin edilen "Gümrük İdaresinin Modernizasyonu Projesi" (GİMOP) kapsamında, gümrük işlemlerinin bilgisayar ortamında yürütülmesine ilişkin çalışmalar son aşamasına gelmiş olup, projenin tamamlanması ile Topluluk müktesebatının gümrük işbirliği ile ilgili alanlarda uygulanması için gerekli idari ve teknik yapı geliştirilmiş olacaktır. GİMOP çerçevesinde geliştirilen ve Fransa'dan satın alınan SOFIX çekirdek yazılımının üzerine inşa edilen BİLGE yazılımı sayesinde, özet beyan, gümrük beyanı ve transit beyanı bilgisayar ortamında yapılmaya başlanmıştır. BİLGE sistemi Türkiye'de geliştirilen ve dış ticaret erbabının kendi bürolarından gümrük idarelerine beyanda bulunmalarına olanak sağlayan CUSTOMS/EDI yazılımı ile daha da etkin bir yapıya kavuşturulmuştur. Keza, halen yazılımı devam eden "DATA-WAREHOUSE" yazılımının da devreye girmesi ile birlikte, gümrük idaresinden yapılacak sorgulamalardan kısa süre içinde doğruya en yakın sonucun alınması mümkün hale gelecektir. Böylece, Türk Gümrük İdaresi yeni bir teknoloji ürünü olan EDI (Elektronik Data Interchange) ve DATA-WAREHOUSE yazılımlarını geliştiren ve kullanan ilk kamu kuruluşu olacaktır.

BİLGE Sistemi ilk olarak 1998 yılında İstanbul Atatürk Havalimanı Gümrük Müdürlüğünde pilot uygulamaya alınmıştır. CUSTOM/EDI yazılımının pilot uygulamasına da 1999 yılında geçilmiştir. Daha sonra her iki sistemin diğer gümrük idarelerine de yaygınlaştırılması işlemlerine başlanmıştır. Bunun sonucunda, 2000 yılı sonu itibarıyla Türkiye'deki tüm gümrük işlemlerinin yüzde 75'i elektronik ortamda yürütülür hale gelmiştir. Bu oran 2001 yılının Ekim ayı itibarıyla yüzde 95'e ulaşacaktır.

Modern bir Gümrük İdaresinin oluşturulmasına yönelik çalışmalar, idari yapının teşkilat kanunu ile değiştirilmesini de içermektedir. Bu bağlamda, Gümrük İdaresi'nin teşkilat yapısı yeniden düzenlenecektir.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

- 2288/83/EEC sayılı Komisyon Tüzüğü, 2289/83/EEC sayılı Komisyon Tüzüğü, 2290/83/EEC sayılı Komisyon Tüzüğü ve 3915/88/EEC sayılı Komisyon Tüzüğüne tamamen uyum sağlanması amacıyla, Gümrük Vergilerinden Muafiyet ve İstisna Tanınacak Haller Hakkındaki 2000/53 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına gerekli eklemeler yapılmalıdır.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin Gümrük transit sistemleri ile Avrupa Ekonomik Komisyonu Dahili Taşımacılık Komitesinin aynı konuyla ilgili tavsiye kararı arasında bağlantı kurmaya ilişkin tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 22 Nisan 1985 tarihli Konsey Kararına uyum sağlamaya yönelik mevzuatın benimsenmesi gereklidir.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin konteynerlerle ilgili gümrük kaçakçılığına karşı eylem ile ilgili 15 Haziran 1983 tarihli tavsiyesini kabul eden 7 Mart 1985 tarihli Konsey Kararının düzenlemeleri yapılmalıdır.
- Uluslararası taşımacılıkta kullanılan konteyner havuzu işlemlerine dair Gümrük Sözleşmesinin kabulüne ilişkin düzenleme hayata geçirilmelidir.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin ticari faturalarla ilgili Gümrük gerekliliklerine dair tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 14 Haziran 1982 tarihli Konsey Kararının benimsenmesine yönelik düzenleme yapılmalıdır.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin veri unsurlarının temsili için kodların kullanımına ilişkin 22 Mayıs 1984 tarihli Tavsiye Kararını ve Tavsiyenin dört ekini Topluluk adına kabul eden 30 Kasım 1987 tarihli Konsey Kararının benimsenmesine yönelik düzenleme yapılmalıdır.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin 21 Haziran 1988 tarihinde değiştirilen demir yoluyla taşınan kayıtlı bagajın gümrük işlemleriyle ilgili 5 Haziran 1962 tarihli tavsiyesini Topluluk adına kabul eden 3 Mayıs 1989 tarihli Konsey Kararının benimsenmesine yönelik düzenleme yapılmalıdır.

e) Yeni düzenlenmelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Mevzuat uyumunun önemli bir bölümü tamamlanmış olup, personel eğitimine devam edilmektedir. Belirli konularda, özellikle yeni mevzuatın tatbikatından kaynaklanan tereddütlerin giderilmesi bakımından ve uygulamanın yerinde görülmesini teminen, AB ülkelerinde inceleme ve eğitim ihtiyacı bulunmaktadır. Diğer taraftan, AB Uzmanı ve Gümrük Uzmanı istihdamına başlanmıştır. Ancak, tam üyelik kapsamındaki çalışmalar ve hedefler nedeniyle, sayısal olarak yetersizlik söz konusudur. İlave uzman istihdamı ve eğitimi gerekli görülmektedir. Ankara'da bir Gümrük Eğitim Merkezi de bulunmaktadır.

f) Gerekli yatırımlar

- Gerekli yerlerde, özellikle sınır kapılarında, yeni Gümrük bürolarının yapımı ve modernizasyonu.
- Ankara'da bulunan Eğitim Merkezi'nin (AB ülkelerindeki gümrük eğitim merkezleri dikkate alınarak) modernizasyonu.
- Daha etkili gümrük kontrollerinin gerçekleştirilmesi için gerekli teknik donanımın sağlanması:
 - Kargo kontrol sistemleri, arama hangarları, x-ray sistemleri (sabit ya da hareketli).
 - Kaçakçılıkla mücadele amacıyla test takımı, fiberoskop, vb teknik malzeme.
- Gümrük muhafaza botlarının teknik donanımının yenilenmesi.
- Gümrük laboratuvarlarının modernizasyonu.
- Gümrük haberleşme sistemlerinin iyileştirilmesi.

III. Takvim

Kısa Vade

- Tek İdari Belge Sözleşmesi ve Ortak Transit Rejimi.
- Eşyanın Sınır Kontrolünün Uyumlu Hale Getirilmesine İlişkin Uluslararası Sözleşme.

- Geçici Kabul Sözleşmesinin ve Eklerinin Kabulüne İlişkin 15 Mart 1993 tarihli Konsey Kararı (İstanbul Sözleşmesi).
- Gümrük Rejimlerinin Basitleştirilmesi ve Uyumlu Hale Getirilmesine İlişkin Uluslararası Sözleşmenin (Kyoto Sözleşmesi)¹⁶ bazı eklerini Topluluk adına kabul eden 6 Haziran 1978, 3 Haziran 1977, 7 Mart 1985, 24 Mart 1986 ve 7 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararları.

Orta Wade

- Ticari Kara Yolu Taşıtlarının Geçici İthaline İlişkin Gümrük Sözleşmesi.
- BM'nin "gümrükten geçiş karneleri" ve "CPD karnelerinin" ticari kara yolu taşıtlarıyla ilgili olarak uygulanmasına dair Kararı.
- Gümrük vergisi muafiyeti ile ilgili Topluluk sistemini teşkil eden 918/83 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (AET) uygulanmasına ilişkin hükümleri belirten 2288/83, 2289/83, 2290/83 ve 3915/88 sayılı Komisyon Tüzükleri (AET).
- Gümrük İşbirliği Konseyinin gümrük transit sistemleri arasında bağlantı kurulmasına ilişkin tavsiyesini ve Avrupa Ekonomik Komisyonu Dahili Taşımacılık Komitesinin aynı konuyla ilgili kararını kabul eden 22 Nisan 1985 tarihli Konsey Kararı.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin konteynerlere ilişkin Gümrük sahteciliğine karşı mücadeleye dair 15 Haziran 1983 tarihli tavsiyesini Topluluk adına kabul eden 7 Mart 1985 tarihli Konsey Kararı.
- Uluslararası Taşımacılıkta kullanılan Konteyner Havuzu Gümrük Muameleleri Sözleşmesi.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin ticari faturalarla ilgili Gümrük koşullarına ilişkin tavsiyesini Topluluk adına kabul eden 14 Haziran 1982 tarihli Konsey kararı.
- Gümrük İşbirliği Konseyinin 21 Haziran 1988 tarihinde değiştirilen demir yoluyla taşınan kayıtlı bagajın gümrük işlemleriyle ilgili 5 Haziran 1962 tarihli tavsiyesini Topluluk adına kabul eden 3 Mayıs 1989 tarihli Konsey Kararı

IV. Finansman

Sürdürülmekte olan çalışmaların ve gelecekteki yatırımların finansman kaynağı olarak milli bütçe düşünülmeyle birlikte, belirtilen ihtiyaçlar için Topluluk kaynaklarından da yararlanılması gerekli bulunmaktadır.

4.27. Dış İlişkiler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

Dış ekonomik ilişkiler Türk ekonomisi üzerinde önemli rol oynamaktadır. Taraf olunan uluslararası anlaşmaların katkısıyla, Türk pazarına giriş kolaylaşmış, dolayısıyla, Türkiye uluslararası planda güvenilir ve şeffaf bir ticari ortak haline gelmiştir.

1/95 sayılı OKK ile Türkiye ile AB arasında 31 Aralık 1995 tarihi itibarıyla Gümrük birliği tamamlanmış bulunmaktadır. Halihazırda, Türkiye-AB Gümrük birliği sadece sanayi ürünlerini ve işlenmiş tarım ürünlerini kapsamaktadır. Temel tarım ürünleri ise, ancak, Türkiye'nin Topluluğun Ortak Tarım Politikasına uyum sağlaması sonrasında Gümrük birliğine dahil edilebilecektir.

¹⁶ Türkiye, halihazırda Kyoto Sözleşmesi'ne ve Eklerine (A.1, A.2, A.3, B.1, E.3 VE F.5) taraftır. Revize Kyoto Sözleşmesinin, AB ile eş zamanlı olarak kabulü için gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

1/95 sayılı OKK'nın uygulanmasına ilişkin hükümler, 1/96 sayılı ve 20 Mayıs 1996 tarihli AT-Türkiye Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı ile belirlenmiştir. 1/96 sayılı Kararla ortaya konulan, gümrük rejimlerine ilişkin hükümler, 1 Temmuz 1996 tarihinde yürürlüğe giren 96/8569 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile ulusal mevzuata aktarılmıştır. A.TR Dolaşım Belgelerine ilişkin hükümler ise 24 Ağustos 1996 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan A.TR Dolaşım Belgeleri Hakkındaki Yönetmelik ile ulusal mevzuata dahil edilmiştir.

1/95 sayılı Gümrük birliği Kararı esasen ticaretin her alanında çok sayıda mevzuatın kabul edilmesini, fikrî, sınaî ve ticarî mülkiyet hakları alanında çok sayıda sözleşmeye katılımı ve Türkiye'nin Topluluğun teknik mevzuatına uyum sağlamasını öngörmektedir. Genel itibarıyla, Türkiye'nin Topluluk ticaret politikasına uyumu oldukça tatmin edici bir düzeydedir.

Bu çerçevede, Türkiye ile AB arasında malların serbest dolaşımını teminen Topluluk politikalarına uyum aşamalı olarak gerçekleştirilmiştir.

AB menşeli sanayi ürünlerine uygulanan tüm gümrük vergileri ve miktar kısıtlamaları 1996 itibarıyla kaldırılmıştır.

Türkiye üçüncü ülkelerden ithalatta Topluluğun OGT'sini uygulamaya başlamıştır. Bunun tek istisnası, beş yıllık bir geçiş dönemi boyunca OGT hadleri üzerinde gümrük vergilerine tabi olan 2/95 sayılı OKK'ya ekli hassas ürünlerdir. 1997 yılından itibaren her yıl söz konusu ürünlere uygulanan gümrük vergilerinde yüzde10, yüzde10, yüzde15 ve yüzde15'lik indirimler yapılmıştır. 31 Aralık 2000 tarihinde gerçekleştirilen yüzde 50 oranındaki indirim ile hassas ürünlerin gümrük vergileri OGT düzeyine indirilmiştir.

Topluluk Gümrük Kodunun yanı sıra Birliğin ihracat ve ithalat rejimleri Türk sistemine aktarılmıştır.

Türkiye ile AB arasında malların serbest dolaşımını teminen, tekstil ve konfeksiyon ürünlerinde 43 ülkeye karşı AB ile aynı miktar kısıtlamaları ve gözetim önlemleri uygulamaya konulmuştur.

Türkiye ile Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu arasında 1996 yılında imzalanan Serbest Ticaret Anlaşması çerçevesinde, Topluluk ve Türkiye, AKÇT ürünlerinde uygulanan gümrük vergilerini karşılıklı olarak sıfırlamıştır. Bu uygulamanın tek istisnasını Türkiye'de üretimi bulunan 142 adet hassas ürün oluşturmuştur. Bu ürünler için öngörülen üç yıllık kademeli indirim takvimi, İthalat Rejimi kapsamında yapılan yüzde 50, yüzde 25 ve yüzde 25 oranlarındaki indirimlerle 1 Ocak 1999 tarihi itibarıyla tamamlanmıştır. Anlaşmanın bir serbest ticaret anlaşması niteliğinde olması nedeniyle, Türkiye bu ürünler itibarıyla AB'nin ortak gümrük tarifelerini uygulamakla yükümlü değildir. Söz konusu ürünler, 1 Ocak 1999 tarihi itibarıyla Pan-Avrupa sistemine dahil edilmiştir.

Türkiye AB'nin Ortak Ticaret politikasına uyum sağlamak ve 1/95 sayılı OKK'nın 16'ncı maddesi uyarınca 1 Ocak 2001 tarihine kadar aşamalı olarak AB'nin tercihli rejimlerini üstlenmek durumundadır. Söz konusu rejimler, AB'nin, bazı tek taraflı (otonom) uygulamaları ile üçüncü ülkelerle akdetmiş olduğu tercihli ticaret anlaşmalarını kapsamaktadır. Aşağıda, 16'ncı madde kapsamında Türkiye'nin 1 Ocak 2001 tarihine kadar üstlenmesi gereken AB'nin tercihli rejimleri yer almaktadır:

Otonom Rejimler

- Genelleştirilmiş Tercihler Sistemi
- İşgal Altındaki Topraklar Menşeli Mallara Uygulanan Rejim
- Ceuta ve Melilla Menşeli Mallara Uygulanan Rejim
- Bosna-Hersek, Hırvatistan ve Makedonya Menşeli Mallara Uygulanan Rejim

Tercihli Anlaşmalar

- Bulgaristan, Macaristan, Polonya, Romanya, Slovenya, Çek ve Slovak Cumhuriyetleri ile Avrupa Anlaşmaları,
- Faroe Adaları ile Serbest Ticaret Anlaşması,
- Kıbrıs ve Malta ile Ortaklık anlaşması,
- Estonya, Letonya ve Litvanya ile Serbest Ticaret Anlaşmaları,

- İsrail ile Anlaşma,
- Fas, Tunus ve Cezayir ile Anlaşmalar,
- Mısır, Ürdün, Lübnan ve Suriye ile Anlaşmalar,
- AKP (Afrika-Karayip-Pasifik) Ülkeleri Konvansiyonu,
- İsviçre ve Lihtenştayn ile Serbest Ticaret Anlaşmaları,
- Avrupa Ekonomik Alanı Anlaşması,

OKK'nın 16'ncı maddesine ilişkin olarak yapmış olduğu bildirimde Türkiye, anılan yükümlülüğün yerine getirilmesi esnasında önceliği Bulgaristan, Macaristan, Polonya, Slovakya, Çek Cumhuriyeti, Romanya, İsrail, Estonya, Letonya, Litvanya, Fas, Tunus ve Mısır'a vereceğini belirtmiş, bu çerçevede Kıbrıs öncelikli olarak tercihli ticaret anlaşması yapılacak ülkeler listesinde yer almamıştır.

Gümrük birliğinin tamamlanmasından bu yana geçen süre zarfında, yukarıda belirtilen taahhütler doğrultusunda gerçekleştirilen müzakereler neticesinde, İsrail, Romanya, Macaristan, Bulgaristan, Çek ve Slovak Cumhuriyetleri, Polonya, Slovenya, Estonya, Letonya, Litvanya ve Makedonya Cumhuriyeti ile Türkiye arasında serbest ticaret anlaşmaları imzalanmıştır. Mısır, Filistin, Ürdün, Fas, Tunus ve Hırvatistan ile de müzakereler sürdürülmektedir.

Türkiye, bütün MDAÜ ve EFTA ülkeleriyle serbest ticaret anlaşmaları imzalamış olduğundan, 1 Ocak 1999 itibarıyla sanayi ürünleri konusunda Pan-Avrupa Menşe Kümülayonu Sisteminde yer almaya hak kazanmıştır. Pan-Akdeniz Menşe Kümülayonu Sisteminde yer almak için de çalışmalar sürdürülmektedir.

Ayrıca, Türkiye-AKÇT arasında imzalanan Serbest Ticaret Anlaşması kapsamı AKÇT ürünleri de 1 Ocak 1999 tarihinden itibaren Pan-Avrupa Menşe Kümülayonu sistemine dahil edilmiştir.

Bunun yanı sıra, Türkiye ile EFTA arasındaki ticari ilişkiler, 1992 yılında imzalanmış bulunan STA hükümleri çerçevesinde sürdürülmektedir.

Ülkemiz tarafından 13 Ocak 1993 tarihinde imzalanan "Kimyasal Silahların Geliştirilmesinin, Üretim, Stoklanması ve Kullanımının Yasaklanması ve Bunların İmhası ile İlgili Sözleşme-Kimyasal Silahlar Sözleşmesi", 3 Mayıs 1997 tarih ve Mükerrer 22978 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak, 11 Haziran 1997 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir. Söz konusu Sözleşme Ekinde yer alan kimyasal maddelerin ihracat ve ithalatına ilişkin usul ve esaslar, her yıl Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından hazırlanan tebliğlerle düzenlenmektedir.

DTÖ'nün kurucu üyeleri arasında yer alan Türkiye, iç onay prosedürünün tamamlanmasının ardından 26 Mart 1995 tarihinde DTÖ üyesi olmuştur. Yükümlülüklerimiz ise 1 Ocak 1995'ten itibaren geçerlidir. Türkiye, DTÖ'de "Gelişme Yolundaki Ülke" statüsünde bulunmaktadır. Dolayısıyla, Türkiye'nin DTÖ kapsamındaki tüm yükümlülükleri gelişmekte olan ülkelere sağlanan "özel ve ayrıcalıklı muamele" kapsamındadır. Bununla birlikte, gümrük birliği çerçevesindeki yükümlülüklerin yerine getirilmesi ve AB müktesebatına uyum çerçevesinde gerçekleştirilen hukuki düzenlemeler neticesinde DTÖ nezdindeki yükümlülüklerin ötesine geçilmiştir. Bunlara ilaveten, Singapur Bakanlar Konferansında imzalanan Bilgi Teknolojisi Ürünleri Anlaşmasına taraf olunmuştur. Bu aşamada, Türkiye, Nihai Senet ekinde yer alan çoklu anlaşmalardan "Kamu Alımları Anlaşması" ile "Sivil Uçak Ticareti Anlaşması"na taraf değildir.

Türkiye, OECD Ticaret Komitesine bağlı olan "İhracat Kredileri ve Kredi Garantileri Grubu" üyesidir.

Bunların yanı sıra, Türkiye, OECD, Karadeniz Ekonomik İşbirliği Teşkilatı, Ekonomik İşbirliği Teşkilatı, İslam Konferansı Teşkilatı Ekonomik ve Ticari İşbirliği Daimi Komitesi, Güney Doğu Avrupa İşbirliği Girişimi ve Ticari İşbirliği Komitesi ve D-8 üyesidir.

Ayrıca, Türkiye düzenli olarak G-20 toplantılarına katılmakta ve tartışılan konulara ilişkin görüşlerini söz konusu platformda ifade etmektedir. 1999 yılında ise G-20'ye üye olarak katılmak üzere davet edilmiştir.

1 Haziran 1999 tarihinde Güney Doğu Avrupa İstikrar Pakti'nin kurucu üyesi olan Türkiye, 1 Temmuz 2000 tarihinden itibaren Yeniden Yapılanma, Kalkınma ve İşbirliği Çalışma Masasının eş başkanlığını yürütmektedir.

Gümrük alanında karşılıklı idari yardım anlaşmaları

26'nci Bölümde sayılan, ortaklık ve işbirliği anlaşmaları (Avrupa Anlaşmaları da dahil olmak üzere) Gümrük Konularında İdari Makamlar Arasında Karşılıklı Yardımlaşmaya İlişkin Protokoller içermektedir. Bununla birlikte, Türkiye tarafından tamamlanan serbest ticaret anlaşmalarına (EFTA hariç) Gümrük Konularında İdari Makamlar Arasında Karşılıklı Yardımlaşmaya İlişkin Protokoller dahil edilmemiştir.

Ancak, karşılıklı yardım, çeşitli AB üyesi olan veya olmayan ülkelerle ikili anlaşmalar ile sağlanmaktadır. Bu anlaşmalar, Gümrük İşbirliği Konseyinin gümrük konularında idari yardımlaşmaya ilişkin Tavsiye Kararı (1953), Nairobi Sözleşmesi, AT-Türkiye Ortaklık Konseyi'nin 1/95 sayılı Kararının 7 sayılı eki çerçevesinde tamamlanmaktadır. Yürürlükteki karşılıklı idari yardım anlaşmaları şu şekildedir: Gürcistan (1994), Azerbaycan (1997), A.B.D (1996), Küba (1996), Ukrayna (1997), İsrail (1997), Makedonya (1997), İngiltere (1997), Rusya Federasyonu (1997), Kırgızistan (1999), Özbekistan (1998), Romanya (1999), Bulgaristan (1998), Türkmenistan (1998), Arnavutluk (1998), Estonya (1998), Tacikistan (1999), Hırvatistan (2000), Mısır (2000), Moğolistan (2000), Polonya (2000) ve SECI (2000).

Bunlara ek olarak, Yunanistan, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Litvanya ve İran ile 2000 yılında karşılıklı idari yardım anlaşmaları imzalanmıştır. Diğer taraftan, 16 Kasım 2000 tarihindeki Türkiye-EFTA Ortak Komite toplantısında, Türkiye- EFTA Serbest Ticaret Anlaşmasına karşılıklı idari yardımlaşmaya ilişkin bir Protokol'ün eklenmesi kararlaştırılmıştır.

Bununla birlikte, Cezayir, Fransa, Macaristan, Kazakistan, Beyaz Rusya, Japonya, Slovenya, İtalya, Hindistan, Belçika, Bosna Hersek, Fas, İspanya, Hollanda, Birleşik Arap Emirlikleri, Umman, Portekiz, Bahreyn, Suriye, Güney Afrika Cumhuriyeti, Kanada, Suudi Arabistan, Letonya ve Avusturalya ile karşılıklı idari yardım anlaşması imzalamak üzere görüşmelere devam edilmektedir.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatının listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bu alandaki mevzuatın uygulanmasından Dışişleri Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Gümrük Müsteşarlığı, Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı, Eximbank, TİKA ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı sorumludur.

d) Nihai hedef

Söz konusu AB mevzuatının üstlenilerek uygulanmasıdır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

15 Nisan 1994 tarihli DTÖ Kuruluş Anlaşması 25 Şubat 1995 tarih ve Mükerrer 22213 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu çerçevede, DTÖ Kuruluş Anlaşmasının ekinde yer alan Mal ve Hizmet Ticaretine ilişkin anlaşmalarla, Fikrî Mülkiyet Hakları, Anlaşmazlıkların Halli ve Ticaret Politikalarının Gözden Geçirilmesine ilişkin hukuki metinler de kabul edilerek yürürlüğe konulmuştur.

Uruguay Round Çoktarafli Ticaret Müzakereleri (1986-1994)- Ek1- Ek1C Fikrî ve Sinaî Mülkiyet Haklarının Ticari Yönü Hakkında Anlaşmanın gümrük uygulamaları ile ilgili hükümleri 4458 sayılı Gümrük Kanunu'na derç edilmiştir.

13 Aralık 1996 tarihli DTÖ Bilgi Teknolojisi Ürünleri Ticaretine İlişkin Bakanlar Deklarasyonu 9 Şubat 1998 tarih ve 23253 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

AB ile Türkiye arasında 1996 tarihinde kurulmuş bulunan gümrük birliği çerçevesinde Türkiye özellikle dış ticaret alanında önemli bir mevzuat uyum çalışması gerçekleştirilmiş bulunmaktadır. Bu çerçevede, asli AB mevzuatına büyük ölçüde uyum sağlanmıştır.

1/95 sayılı OKK'nın uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kuralların belirlendiği 1/96 sayılı ve 20 Mayıs 1996 tarihli AB-Türkiye Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı 1996 yılında Türk mevzuatına aktarılmıştır. Türkiye-AB arasında eşyanın serbest dolaşımına uygulanan hükümler 24 Ağustos 1996 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan A.TR Dolaşım Belgeleri Hakkındaki Yönetmelik ile ulusal mevzuata dahil edilmiştir. Söz konusu Yönetmelik 01.07.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir. 1/96 sayılı Kararın Gümrük Rejimlerine ilişkin

hükümleri içinse Bazı Gümrük Rejimlerinin Uygulanmasına Dair 96/8569 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı çıkartılarak, 09.11.1996 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmıştır.

OECD Uzlaşısı çerçevesinde hazırlanan ve AB mevzuatı ile uyumlu olan Resmi Destekli İhracat Kredilerine ilişkin Tebliğ (İhracat 96/12) 23.1.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

AB'nin ithalat ve ihracat rejimlerinin Türk sistemine aktratılması çerçevesinde; İthalatta Gözetim ve Korunma Önlemleri ile Kota İdaresi ve Tarife Kontenjanı Hakkında 95/6814 sayılı Bakanlar Kurulu Kararında Değişiklik Yapılmasına Dair 95/7432 sayılı Karar 1.11.1995 tarihinde yürürlüğe konulmuş Uygulama Yönetmeliklerinde değişikliklere gidilmiştir.

Belirli Ülkeler Menşeli Malların İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında 95/7348 sayılı Bakanlar Kurulu Kararına değişiklik getiren 95/7433 sayılı Karar 1.11.1995 tarihinde yürürlüğe konulmuştur.

Yine, 95/7623 sayılı İhracat Rejimi Kararı ve İhracat Yönetmeliği 6 Ocak 1996 tarihinde yürürlüğe konulmuştur.

AB politikalarına uyum çerçevesinde Belirli Ülkeler Menşeli Malların İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında 95/7348 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı 19 Ekim 1995 tarihinde, Uygulama Yönetmeliği ise 1 Kasım 1995 tarihinde yürürlüğe konulmuştur.

AB'nin miktar kısıtlamalarına ilişkin uygulamalarına paralel olarak; İthalatta Gözetim ve Korunma Önlemleri ile Kota ve Tarife Kontenjanlarının İdaresi Hakkında 95/6814 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve Uygulama Yönetmeliği 1.11.1995 tarihinde yürürlüğe konulmuştur.

Ayrıca, İhracatta Kota ve Tarife Kotalarının İdaresi ile ilgili 95/7616 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı 31.12.1995 tarihinde, Uygulama Yönetmeliği ise 18.10.1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Dampingly ve Sübvansiyonlu İthalata Karşı Korunmaya ilişkin mevzuatı oluşturan 3577 sayılı "İthalatta Haksız Rekabetin Önlenmesi Hakkında Kanun", DTÖ'yu Kuran Anlaşma ekinde yer alan damping ve sübvansiyona ilişkin anlaşmalar ve bu konudaki yeni AB Konsey Tüzükleri dikkate alınarak gözden geçirilmiştir. Mevcut Kanunda bu esaslara göre değişiklik yapılmasına ilişkin 4412 sayılı Kanun 21.7.1999 tarihinde kabul edilmiştir.

Yeni ticaret politikası araçlarının benimsenmesi kapsamında, Türkiye'nin Ticari Haklarının Korunması Hakkında 95/7608 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve ilgili Yönetmelik 31 .12.1995 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir.

Tekstil ürünleri ithalatında AB düzenlemelerinin üstlenilmesine yönelik çalışmalar kapsamında; tekstil ürünleri ithalatında ortak kuralları tespit eden, Belirli Tekstil Ürünleri İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında 95/6815 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ve ilgili Yönetmelik 1.6.1995 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Uygulama Yönetmeliği bilahare revize edilerek 1.1.1998 tarihinde yürürlüğe konulmuştur.

Ayrıca, tekstil ürünleri ithalatında Otonom Düzenlemeleri belirleyen, İkili Anlaşmalar ve Protokoller veya Diğer Düzenlemeler Kapsamı Dışında, Belirli Ülkeler Menşeli Tekstil Ürünleri İthalatında Gözetim ve Korunma Önlemleri Hakkında 95/6816 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı 1.6.1995 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Türkiye-AKÇT Serbest Ticaret Anlaşması, 25 Temmuz 1996'da Brüksel'de imzalanarak, 1 Ağustos 1996 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti ve AKÇT arasında Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu'nu Kuran Anlaşma'nın yetki alanına giren ürünlerin ticareti ile ilgili Anlaşma'nın eki 1No'lu Menşe Kuralları Protokolünde değişiklik yapılmasına dair 8 Temmuz tarihli ve 2/99 sayılı Ortak Komite Kararı, 21.10.1999 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan "Eşyanın Tercihli Menşe Kurallarına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" ile iç hukuka aktarılmıştır.

Türkiye'nin AB'nin tercihli rejimlerine uyumu kapsamında aşağıdaki STA'lar imzalanarak yürürlüğe konulmuştur:

Anlaşma

Resmi Gazete'de
Yayımlanma Tarihi

Yürürlüğe Giriş Tarihi

Türkiye-EFTA STA	10.12.1991	1.4.1992
Türkiye-İsrail STA	18.7.1997	1.5.1997
Türkiye-Romanya STA	17.1.1998	1.2.1998
Türkiye-Litvanya STA	1.3.1998	1.3.1998
Türkiye-Macaristan STA	24.2.1998	1.4.1998
Türkiye-Estonya STA	6.3.1998	1.7.1998
Türkiye-Çek Cum. STA	6.3.1998	1.9.1998
Türkiye-Slovak Cum. STA	6.3.1998	1.9.1998
Türkiye-Bulgaristan STA	26.9.1998	1.1.1999
Türkiye-Polonya STA	29.3.1998	1.5.2000
Türkiye-Slovenya STA	17.4.2000	1.6.2000
Türkiye-Letonya STA	10.5.2000	1.7.2000
Türkiye-Makedonya STA	25.7.2000	1.9.2000

Bunlara ilaveten, Türkiye ile Bosna-Hersek arasında, AB ile Bosna-Hersek arasındaki otonom rejimler paralelinde bir anlaşma imzalanmış olup, sözkonusu anlaşma 30 Haziran 1999 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

DTÖ Kuruluş Anlaşması'nın IV No'lu Ekinde yer alan Çoklu Anlaşmalardan Kamu Alımları ve Sivil Uçak Ticareti Anlaşmalarına AB'ye tam üyelik öncesinde taraf olunması gerekmektedir.

AB'nin tercihli rejimlerine uyum kapsamında Mısır, Hırvatistan, Filistin, Ürdün, Fas ve Tunus ile serbest ticaret anlaşmaları imzalanmasına yönelik müzakereler sürdürülmekte olup, önümüzdeki dönemde Malta, Cezayir, Meksika, Güney Afrika ile de müzakerelerin başlatılmasına yönelik çalışmalara devam edilmektedir.

Diğer taraftan, 1/95 sayılı OKK çerçevesinde Topluluk otonom rejimlerine uyum sağlamasına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.

c) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Uruguay Round Çoktarafli Ticaret Müzakereleri (1986-1994)- Ek1-Ek1A-Sevkiyat Öncesi Kontrole İlişkin Anlaşmanın (DTÖ-GATT 1994) uygulanması amacıyla gerekli hükümler Gümrük mevzuatına eklenmelidir.

d) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

Dış Ticaret Müsteşarlığının halihazırda ek personel ihtiyacı bulunmamaktadır. Ancak, Türkiye'deki uygulamaların Topluluk müktesebatı ve özellikle de ticaret politikasına uyumluluk derecesinin tespiti ve yürütülecek uyum çalışmalarının hızlandırılması bakımından Dış Ticaret Uzmanları için eğitim programları düzenlenmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

III. Takvim

Kısa vade

Türkiye, 1/95 sayılı OKK'dan kaynaklanan yükümlülükleri ve AB'nin tercihli ticaret rejimlerine uyum çerçevesinde, Tunus, Fas, Ürdün, Mısır, Faroe Adaları ve Hırvatistan ile başlatılan müzakerelerin tamamlanması, Malta, Cezayir, Meksika ve Güney Afrika Cumhuriyeti ile müzakerelere başlanması için gerekli çalışmaların başlatılması hedeflenmektedir. Yine aynı çerçevede, AB'nin Genelleştirilmiş Tercihler Sisteminin benimsenmesi öngörülmektedir.

Orta Vade

Malta, Cezayir, Meksika ve Güney Afrika Cumhuriyeti ile Serbest Ticaret Anlaşmalarının tamamlanması öngörülmektedir.

Uruguay Round Çok Taraflı Ticaret Müzakereleri (1986-1994)-Ek1-Ek1A- Sevkiyat Öncesi Kontrolle İlişkin Anlaşmasına (DTÖ-GATT 1994) istinaden 23.12.1994 tarih ve L 336 sayılı AB Resmi Gazetesinde yürürlüğe konulan 3287/94 sayılı Konsey Yönetmeliğine uyum sağlanması hedeflenmektedir.

IV. Finansman

Sürdürülmekte olan çalışmaların ve gelecekteki yatırımların finansman kaynağı milli bütçedir, ancak, Türkiye'nin Topluluk ticaret politikaları uygulamalarına ilişkin Topluluk programlarına katılımında ve Türk uzmanların AB Komisyonu bünyesinde oluşturulan teknik komitelere iştirakinde AB'nin mali desteğine ihtiyaç duyulmaktadır.

4.28. Ortak Dış ve Güvenlik Politikası

Aralık 1999'da Helsinki'de düzenlenen AB Zirvesi'nde adaylığımızın tescilinden bu yana, Türkiye'nin Ortak Dış ve Güvenlik Politikası'na (ODGP) uyumu kapsamında aşağıda kayıtlı etkinlikler gerçekleştirilmiştir:

- Siyasi diyalogun önde gelen boyutu, üst düzey istişarelerdir. Tarafların karşılıklı ilgi alanlarına giren konularda kapsamlı görüş teatisine imkan veren bu nevi siyasi diyalog toplantıları, Helsinki Zirvesi ertesinde çeşitli vesilelerle ve formatlarda gerçekleştirilmiştir.
- AB Dönem Başkanlığının inisiyatifi ve aday ülkelerin katılımıyla muhtelif uluslararası kuruluşlar ve başkentlerde yapılan istişare toplantılarına Türkiye de iştirak etmektedir. İstişareler, genellikle gündemdeki konular itibarıyla ve ihtiyaç hasıl olduğunda düzenlenmekte; Viyana'daki AGİT (OSCE) Daimi Konseyi'nin toplantıları öncesinde ise her hafta düzenli olarak yapılmaktadır.
- Siyasi diyalogun bir diğer boyutu, dış politikanın öncelikli ve güncel konularında bilgilendirme toplantıları düzenlenmesidir. Bu bağlamda, AB'ye üye ve aday ülkelerin Ankara'daki Büyükelçilikleri için Dışişleri Bakanlığı'nda brifingler düzenlenmektedir.
- Aday ülkelerden uzmanların katılımıyla gerçekleştirilen siyasi diyalog toplantılarına düzenli olarak katılmaktadır.
- AB'nin Ortak Dış ve Güvenlik Politikasına Uyum süreci bakımından dikkate alınmasında yarar olan husus, bu alanda ortak tutumların oluşturulmasına katkıda bulunma imkanının aday ülkelerden esirgendiği, buna karşın diğer adaylara kıyasla Türkiye'nin global ve bölgesel politikalar içinde özel yerinin AB için de yol gösterici olabileceği; dolayısıyla önem verdiğimiz hususları dikkate almayan ortak tutumlara katılmaktan, tam üyeliğimizin gerçekleşmesi aşamasına değin doğal olarak imtina edilebileceğidir. Bununla birlikte, ortak tutumlara uyumun ilke olarak benimsenmesi ve istisnaların ancak ülkemizin çıkarlarını yakından ilgilendiren durumlara indirgenmesi yönündeki gayretlerimizin sürdürüleceği de tabiidir. Nitekim Türkiye, Aralık 1999 Helsinki Zirvesi'nden Aralık 2000 tarihine kadar geçen bir yıllık süre zarfında adaylara katılım çağrısında bulunan yaklaşık 530 AB ortak girişimine taraf olmuştur.
- AB Konsey Sekreteryası ile aday ülkeler arasında ODGP yazışmalarının güvenli ve hızlı biçimde yapılmasını sağlayan Ortaklar İletişim Ağı'nın (Associates Communication Network) Dışişleri Bakanlığı

ve AB nezdinde T.C. Daimi Temsilciliği'ndeki terminalleri, Ekim 2000'de kurularak faaliyete geçirilmiş bulunmaktadır.

- AB'nin güvenlik ve savunma yeteneklerinin geliştirilmesini başından beri destekleyen Türkiye, AB üyesi olmayan Avrupalı NATO ülkelerinin Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikası'na (AGSP) tam ve eşit katılımı ile NATO-AB ilişkilerinin bu kapsamda sağlıklı bir zemine oturtulması yönündeki aktif çaba ve katkılarını sürdürmeye kararlıdır.

4.29. Mali Kontrol ve Mali ve Bütçesel İşler

I. Öncelik tanımı

a) Mevcut durum

İşleyişi açısından bugünkü Türk kamu mali yönetiminin unsurları; bütçe hazırlama, bütçe yapısı, bütçe kapsamı, bütçe uygulaması, mali kontrol, muhasebe, personel bütçelendirilmesi ve ücretlendirme olarak sıralanabilir.

Mali sistem diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye'de de esas olarak bütçe sistemi üzerine kurulmuştur. Kamusal karar alma sürecinde (bütçe odaklı) işleyişi belirleyen temel yasal düzenlemeler; TC Anayasası, 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu, ilgili yıl Bütçe Kanunları, 832 sayılı Sayıştay Kanunu, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve özellikle kuruluş kanunları başta olmak üzere sayıları 80'li ve 90'lı yıllarda hızla artan diğer ilgili mali mevzuattır.

Kurumların bütçeleri esas olarak Maliye Bakanlığına bağlı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü (BÜMKO) ile Devlet Planlama Teşkilatı tarafından ilgili kurumlarla görüşülmek suretiyle hazırlanmaktadır. Fon tahsisi ise tahakkuk daireleri, bütçe dairesi başkanlıkları ve maliye başkanlıkları ile saymanlıklar ve dış denetim kurumu olarak da Sayıştayın devreye girmesiyle yerine getirilmektedir.

Kamu harcamalarının uygulamasına bakıldığında (bütçe odaklı olarak); kurumun en üst düzey memurları ita amiri olarak harcama ve ödeme izinlerinin verilmesinden, harcamaları yapan kurumlarda bulunan tahakkuk memurları harcama gereksinmelerinin değerlendirmesinden ve ödeme için gerekli belgelerin hazırlanmasından, Maliye Bakanlığına bağlı olarak çalışan saymanlar ise ita amiri ve tahakkuk memuru tarafından onaylanan ve hazırlanan ödeme emrini inceleyerek ödemenin yapılmasına onay verilmesinden yetkili ve sorumlu olmaktadır.

Satın alma işlemi, 1050 sayılı Kanun, ilgili yıl bütçe kanunları ile 832 sayılı Sayıştay Kanunu ve esas olarak 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümleri çerçevesinde gerçekleştirilmektedir. Bütçe dışında yer alan kuruluşların ise harcama mevzuatı ile satın alma ile ilgili işlemleri yukarıda sıralanan genel düzenlemelerden farklı olarak kendi özel düzenlemeleri kullanılmak suretiyle gerçekleştirilmektedir.

1980'den sonra yaşanan ekonomik ve mali dönüşümler kamu mali yönetimini ve sistemini etkilemiş ve karar alma süreci ağırlıklı olarak bu dönem içinde bütçe dışında şekillenmeye başlamıştır. Bu çerçevede, bütçenin kapsamı daralmış ve bütçe dışına çıkan kamusal harcamalar bütçenin tabi olduğu mali kontrol ve mevzuat dışında gerçekleşmeye başlamıştır. Bütçe dışı fonlar, döner sermayeler, bağımsız bütçeli kamu kuruluşları, yarı mali işlemler, koşullu yükümlülükler, vergi harcamaları, dış proje kredisi uygulaması gibi sıralanan kurumsal yapılar ve işlemler örnek olarak verilebilir. Bu kuruluşların farklı muhasebe standartlarına ve sistemine tabi olması, faaliyetlerle ilgili mali raporlama yükümlülüğünün olmaması kamusal kaynakların dağıtım ve kullanım sürecinde etkin bir mali kontrol sisteminin uygulanmasını ayrıca olumsuz etkilemektedir.

Bütçe uygulamasında kullanılan muhasebe sistemi uyarlanmış nakit esaslı ile uyarlanmış tahakkuk esaslı arasında yer almaktadır. İşlemler nakit esasına göre bütçe odaklı olarak kaydedilmekte, mali yılın bitiminden sonra belli bir dönem (mahsup dönemi) daha hesaplar açık tutularak bir önceki yılın bütçesi ile ilgili işlemlerin muhasebeleştirilmesine devam edilmektedir. Muhasebe açısından temel problem, bütçe dışındaki diğer kuruluşların uyguladığı muhasebe sistemlerinin farklı olmasıdır.

Türkiye’de mali kontrol kurumları yukarıda çizilen hukuki yapı içinde çalışmakta olup, bunlar harcama öncesi kontrol yapan birimler ile harcama sonrası denetim yapan birimleri kapsamaktadır. Harcama sonrası denetim yapan yaklaşık 129 birimde 13 binin üzerinde eleman görev yapmaktadır. Ana hatlarıyla denetim iç denetim ve dış denetim olmak üzere iki ana başlık altında toplanabilir. İç denetim, yürütmeye bağlı birimlerin yine yürütme adına denetim yapan birimler tarafından denetlenmesidir. Dış denetim ise yürütmenin, yürütme dışında ve genelde parlamento adına görev yapan kuruluşlarca denetlenmesidir. Bu anlamda Sayıştay, Yüksek Denetleme Kurulu ve bir yönüyle de Maliye Teftiş Kurulu dış denetim faaliyeti yürütür. Dış denetim kurumları içinde Sayıştay, Parlamento adına denetim yapması, yürütmeden bağımsız olması ve yargı yetkisine sahip olması nedeniyle yüksek denetim organı hüviyetini taşımaktadır.

Mali denetim sisteminin mevcut yapısında; iç kontrol sistemi ile ilgili temel prensipler ve denetim standartları için bir çerçeve yasa bulunmamakta, uygulama çok çeşitli mevzuata serpiştirilmiş hükümler suretiyle gerçekleştirilmektedir. Denetim birimleri arasında koordinasyonu ve işbirliğini geliştirecek mekanizmalar sistemde yeterince iyi tanımlanmamış olup, denetim faaliyetleri ve sonuçları şeffaf ve denetime açık bir yapıda değildir.

Mali kontrol ve mali ve bütçesel işler konusunda ülkemizdeki mevcut durum ayrıntılandırılarak incelendiğinde aşağıdaki tablo ortaya çıkmaktadır.

Maliye Bakanlığı, genel ve katma bütçeli dairelerin bütçe işlemlerinin her aşamasında yer alır. Her bir harcama ünitesinin içinde, Maliye Bakanlığını temsil eden bütçe daireleri vardır. Onbir harcama ünitesinde Maliye Başkanlıkları bulunur. Bu birimlerin daire başkanları, Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü tarafından atanır. Daire başkanları bütçenin hazırlanmasından, ödeneklerin idaresinden ve muhasebeleştirilmesinden ve kesin hesapların hazırlanmasından ve rapor edilmesinden sorumludurlar. Bütçe dairelerini ve saymanlıkları içeren Maliye Başkanlıkları bu harcama üniteleriyle Maliye Bakanlığı arasındaki koordinasyonu sağlar.

Gelirler Genel Müdürlüğü, bütçenin gelir bölümünü hazırlar ve gelir mevzuatını uygular. Gelir Bölge Müdürlükleri, Vergi Dairesi Başkanlıkları, Vergi Dairesi Müdürlükleri taşra teşkilatını oluşturur. Bu birimler, gelir hesaplarını kontrol ve konsolidasyon için Muhasebat Genel Müdürlüğü ve Sayıştay’a gönderirler.

Bütçe Kanunu, Maliye Bakanlığını mali yıl boyunca ödeneklerin dağıtımını ve harcamaların kontrolü hususunda yetkilendirir. Bütçe kanununun yürürlüğe girmesinden hemen sonra, Bakanlık bir bütçe uygulama talimatı yayımlar. Bu talimat, taahhütlere ilişkin temel prensipleri belirler ve taahhütlerin aylık harcama programlarına göre gerçekleştirilmesi için harcamacı birimleri yetkilendirir. Aylık harcama programları gelecek oniki ay için serbest bırakılacak ödeneklerin maksimum yüzdesi şeklinde belirlenir. Ödeneklerin serbest bırakılmasına ilişkin prensipler ve yüzdeler; Hazinesinin para programına, genel ekonomik duruma, harcama ve gelirlerdeki eğilime, harcamaların tüm yıla yayılması için duyulan ihtiyaç ve faaliyetlerin yapısına göre belirlenir.

İkinci aşama, serbest bırakılan bütçe ödeneklerinin harcama birimlerinin merkez ve taşra teşkilatına tahsisi ve alt birimlere dağıtımıdır. Harcamacı birimlerde yer alan bütçe daireleri bunu gerçekleştirir. Ödeneklerin tahsisi ve alt birimlere dağıtımından önce Sayıştay, bu ödenekleri bütçe uyumu açısından onaylar. Tahsis edilen ödeneklerin bir nüshası ilgili saymanlığa gönderilir. Diğer bir nüsha ise harcama birimlerindeki bütçe daireleri tarafından saklanır ve bir nüsha da Genel Uygunluk Bildirimi için Sayıştayda tutulur.

Üçüncü aşama, tahsis edilen ödeneklerin bakanlıkların bütçe daireleri ve saymanlıkları kanalıyla kullanılmasıdır (giderlerin yapılması). Bu aşama, dört bölümden oluşur. Bunlar; giderlerin taahhüdü, tahakkuku, verile emrine bağlanması ve ödenmesidir.

Bu aşama, 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu tarafından belirlenmiş olan dört ayrı düzeydeki birimin faaliyetlerini içermektedir:

İta Amiri: Harcama ünitesinin başı olan ve işlemleri için direkt Parlamento’ya karşı sorumlu olan ita amiri harcamaların yapılması ve dağıtımını hususunda yetkilidir. İta amiri, harcamaların yapılması için saymana yazılı olarak ödeme emrinin verilmesi hususunda yetkilidir. Genel bütçeli dairelerde ita amirleri Bakanlardır. Pratikte Bakanlar yetkilerini, genellikle coğrafi duruma göre örgütlenmiş olan ikinci derece ita amirlerine devredebilirler. Valiler kendi yönetim alanları içindeki tüm birimler için bu fonksiyonu yerine getirirler. Katma bütçeli dairelerin başında bulunanlar da ikinci derece ita amirleridir.

Tahakkuk Memuru: Harcamacı birimin kendi personeli olan tahakkuk memuru, giderin taahhüt ve tahakkuk aşamalarında sorumluluk üstlenir, ödemenin miktarını hesaplar ve malın dağıtımını ya da hizmetin tamamlanmasından sonra tahakkuk müzakeresini hazırlayarak ita amirine onaylatır. Belgenin doğruluğundan ve yasalara uygunluğundan ikinci derece ita amiri ve tahakkuk memuru Sayıştaya karşı sorumludur.

Sayman: Saymanlar, giderlerin tahakkuk aşamasından sonra, harcamaların amaçlara uygun ve tam olarak yapılmasını sağlama görevini üstlenirler. Bütçenin muhasebeleştirilmesinde temel rol oynayan saymanlar Sayıştaya karşı sorumludurlar ve yönetim dönemi hesaplarını Sayıştaya gönderirler. Genel ve katma bütçeli dairelerde görev yapan 1658 sayman merkez ya da taşra saymanları olarak sınıflandırılır. Maliye Bakanlığı uygun gördüğü yerlerde saymanlık ve ödeme daireleri açmak hususunda yetkilidir. Merkezi hükümet saymanlarının üçü kamu borçlarından sorumlu sayman, Hazinesinin iç ödemelerinden sorumlu sayman ve dış ödemelerinden sorumlu sayman olarak uzmanlaşmışlardır.

Taşra saymanları, il ya da ilçe düzeyinde görev yaparlar. Maliye Bakanlığı her ilde, tüm mali hizmetleri gözetten defterdarlar tarafından temsil edilir. İlçe düzeyinde, bütçesel işlemler ve mali raporlama faaliyetlerinden mal müdürleri sorumludur.

Bütçenin uygulanması sırasında Maliye Bakanlığının genel sorumluluğu üstlenmesi ve yıllık bütçe kanunu ve Muhasebe-i Umumiye Kanununda yer alan görevleri yerine getirmesine rağmen; her Bakan tahsis edilen fonların etkin kullanımından da sorumludur. Gerekirse Maliye Bakanlığı, uygulama sürecinin değişik aşamalarında, kurumlar ya da programlar arasında (Parlamento onayıyla) veya bir harcama biriminin kendi bütçesine ait programlar içerisinde ödenek transferi yapabilir. Bunun yanında Maliye Bakanlığı, yedek ödenek tertibinden bireysel bütçelere transfer yapmak konusunda yetkilidir. Yatırım ödeneklerinin transferi sadece Devlet Planlama Teşkilatının onayı ile gerçekleştirilebilir. Kullanılmayan ödenekler o mali yıl sonunda sona erer.

Saymanlıkların aylık mali tablolarının ve belgelerinin Muhasebat Genel Müdürlüğü tarafından incelenmesi ve onaylanması iç denetimin ayrı bir bölümünü oluşturur. Bu belgeler ve tablolar ışığında hazırlanan ve yayımlanan “Kamu Hesapları Bülteni” yapılan harcamaların ve toplanan gelirlerin izlenmesi açısından önemlidir.

Maliye Bakanlığının gerçekleştirdiği mali kontrol faaliyeti, yasalara uygunluk (legal conformity) ve bütçe mevzuatına uygunluk (budgetary compliance), mali uygunluk (financial regularity) ve mali sonuçları olan politika önerilerinin ekonomikliğinin kontrolünü kapsar.

Bakanlığın kontrol faaliyeti kamu malı ya da parasının konu olduğu tüm işlemleri kapsar. Bu kontrol faaliyeti, kimi AB üyesi ülkelerde bulunan (Örneğin; Fransa, Portekiz) “third party ex ante yaklaşımın” tüm ana özelliklerini taşır. Şöyle ki; Maliye Bakanlığı sadece ödeneklerin harcama birimlerine tahsisinden ve bütçelenmesinden sorumlu değildir; aynı zamanda bu harcama birimlerinde yer alan birim ve personeliyle doğrudan harcama öncesi kontrolü de yerine getirmiş olur.

Maliye Bakanlığı dönem başı ve dönem sonrası kontrollerini aşağıda kısaca belirtildiği şekilde gerçekleştirir.

A – Harcama Öncesi İç Mali Kontrol:

- Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü (BÜMKO) İhale Dairesi; belli bir limitin üzerindeki taahütlere ilişkin ihale işlem dosyalarının kontrolünü gerçekleştirir. Bu kontrole tabi taahhüt çeşitleri ve limitleri yıllık bütçe kanunlarında belirlenir. Maliye Bakanlığı tarafından yapılan bu kontrol, söz konusu taahhüde ilişkin olarak harcamacı kuruluş bütçesinde bu amaca tahsis edilmiş yeterli miktarda ödeneğin bulunup bulunmadığını ve ihale sürecinin Devlet İhale Kanununa ve ilgili mevzuata uygun olarak gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğine ilişkindir.
- Bütçe Daireleri; harcamacı kuruluşların merkez birimlerinde, Maliye Bakanlığını temsilen kurulurlar. Bu birimler yer aldıkları harcamacı birimlere ait bütçesel işlemlerin yasal, bütçesel ve mali uygunluğunu kontrol ederler.
- Saymanlıklar; merkez birimler ile il ve ilçelerde olmak üzere iki grup altında toplanan 1658 saymanlık, bütçede öngörülen ödemeler yapılmadan önce, bütçesel işlemleri bütçe ve mali uygunluk ile yasal uygunluk açısından günlük bazda kontrol ederler.

B – Harcama Sonrası İç Mali Denetim:

1. Maliye Teftiş Kurulu; iki çeşit dönem sonu kontrol gerçekleştirir. Birincisinde amaç kamu hukuku içerisinde yer alan kamu kurum ve kuruluşlarının iç kontrol usulleri ile mali ve muhasebe sistemleri hakkında görüş sunmaktır. İkincisinde ise amaç yasal uygunluk ve mali uygunluğu kontrol etmektir. Kurul aşağıdaki kuruluşların işlemlerini kontrol eder ve denetler:

- Türkiye’deki Bakanlıklar ile yurt dışı temsilcilikler,
- Kamu iştirak ve bağlı ortaklıkları,
- Bakanlıklardaki saymanlık ve bütçe daireleri,

- Döner sermayeli kuruluşlar ve bütçe dışı fonlar.

Bunlara ilaveten muhtelif gider ve gelir mevzuatında Kurula verilen denetim görevlerini yapar. Kurul, gerçek ve tüzel şahıs vergi mükelleflerinin vergi incelemelerini yapar. Mali suçları araştırır. Kurul, Maliye Bakanlığı Teftiş Kurulu değil Maliye Teftiş Kuruludur. Bu nedenle, Devletin tamamını mali yönden teftiş etmek ve sorumlular hakkında yapılacak yasal işlemi tespit etmek yetkisiyle donatılmıştır.

2. Hesap Uzmanları Kurulu: Gerçek ve tüzel şahıs vergi mükelleflerinin vergi incelemesini yapar. Mali suçları araştırır.

3. Gelirler Kontrolörleri: Gerçek ve tüzel şahıs vergi mükelleflerinin vergi incelemesini yapar. Gelir toplayan birimlerin iç denetimini yapar. Mali suçları araştırır.

4. Vergi Denetmenleri: Gelirler Kontrolörlerinin fonksiyonunu (mali suçlar hariç) bölgesel düzeyde yerine getirirler.

5. Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü / Bütçe Kontrolörleri: Harcamacı birimlerdeki bütçe dairelerinin işlemlerini bütçesel, yasal ve mali uygunluk bakımından denetlerler.

6. Muhasebat Genel Müdürlüğü (MUH GEN): Saymanların aylık bazda gönderdiği hesap dökümlerini inceler. Aylık Kamu Hesapları Bülteni bu hesap dökümleri temelinde hazırlanır ve yayımlanır. Bu Bülten, Maliye Bakanlığının kamu gelir ve gider rakamlarının izlenmesini sağlar.

7. Muhasebat Genel Müdürlüğü / Muhasebat Kontrolörleri: Bütçe kontrolörleri gibi saymanlıkların işlemlerini kontrol ederler.

8. Başbakanlık Teftiş Kurulu: Bakanlıklar arası denetim üzerinde yoğunlaşır. Hükümet içindeki diğer denetim ve teftiş birimleri arasında bir çeşit inceleme ve koordinasyon rolü üstlenir. Başbakanın inceleme talebi üzerine harekete geçer.

9. Hazine Kontrolörleri Kurulu: Finansal kiralama, sigorta şirketleri, dış ticaret şirketleri, döviz büroları, sadece dövizle ilgili işlem yapan bankalar, KİT'lerin dövizle ilgili özel faaliyetleri ve petrol şirketleri üzerinde denetim gerçekleştirir.

10. Gümrük Müsteşarlığı Teftiş Kurulu ve Gümrük Kontrolörleri: Gümrük idarelerinin harcamalarını ve gümrük vergilerini denetlerler. Denetim faaliyeti uygunluk denetimine dayalıdır. Mal ve hizmet ithali ve ihracı yapan kişi ve şirketleri de denetlerler.

11. İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu ve Mahalli İdareler Kontrolörleri: İllerde ve belediyelerde mahalli idarelerin hesap ve işlemlerini denetlerler.

12. Harcama Birimlerinin Teftiş Kurulları ve Kontrolörleri: Hemen hemen tüm harcama birimlerinin kendilerinde denetim üniteleri mevcuttur. Bu üniteler, harcama biriminin özel işlemlerini denetler ve birimdeki en yetkili kişinin talebiyle faaliyete geçerler. Ayrıca düzenli olarak denetim faaliyetlerini sürdürürler.

Kamu fonları ve KİT'lerin (Kamu İktisadi Teşebbüsleri) kendi denetim ve kontrol birimleri vardır. Bu kuruluşlar Sayıştay kontrolünün dışındadır. Denetim prosedürleri dış denetim birimlerinin incelemesine kapalıdır ve denetim raporları kamuya açık değildir.

C – Harcama Sonrası Dış Mali Denetim:

1. Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu: Cumhurbaşkanının talimatı doğrultusunda çalışır. yedi üyesi vardır. Kurulun görevi, herhangi bir hükümet görevlisinin faaliyetlerinin kanunlara, kural ve düzenlemelere uygun olarak yerine getirilip getirilmediğini denetlemektir. Kurul, Cumhurbaşkanının ricası ya da önerisi üzerine harekete geçerek kamu çıkarını yakından ilgilendiren faaliyetleri incelemeye alır.

2. Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu: İdari anlamda Başbakanlığa bağlıdır. Kurulun resmi denetleme yetkisi KİT'lerin denetimini kapsar. Kurulun denetimi ekonomik, mali, teknik ve yönetsel denetimdir. Uygunluk denetimi bu kapsamda yer almaz.

D - Sayıştay:

Harcama öncesi ve harcama sonrası denetim işlevlerini yerine getiren anayasal bir kurumdur. Harcama öncesi denetim işlevini, harcamacı birimlerin gönderdiği ödeme emirlerini uygun bularak ya da bulmayarak yerine getirir. Saymanlar, kendi görev süreleri içerisinde elde edilen bütçe gelirleri ve sarfedilen bütçe harcamalarıyla ilgili belgeleri Sayıştaya göndermekle yükümlüdürler. Sayıştay denetimi mal muamelelerini de kapsamaktadır.

Sayıştay, bütçesel işlemleri yargısal usulle muhakeme eder ve kararını beraat ya da mahkumiyet şeklinde hükme bağlar. Mahkumiyet durumunda, uygunsuz işlemi yapan, söz konusu işlemin neden olduğu zararı tazmin etmekle yükümlüdür. Harcama sonrası denetim ardından, Sayıştay bütçe harcamaları ve gelirleriyle ilgili, Parlamento adına "Genel Uygunluk Bildirimi" olarak adlandırılan nihai bir hüküm verir. Bu son hüküm aracılığıyla, Parlamento, Bütçe Kanununun hükümet tarafından Mecliste benimsendiği şekilde uygulanıp uygulanmadığını denetlemiştir.

1996'dan bu yana Sayıştay, Parlamenteoya "Genel Uygunluk Bildirimi"nin yanı sıra, "Bütçe Uygulama Sonuçları Hakkında Rapor"unu sunmaktadır. Söz konusu rapor, ilgili yıl bütçesinin gelir ve harcamalarını ayrıntılı şekilde gösterir ve gerçekleşen harcamalarla planlanan harcamalar arasındaki farkı ortaya koyar. Bundan sonra Sayıştay bir de mali denetimin önemli bulgularını içeren bir "Hazine İşlemleri Raporu" hazırlar. Buna ek olarak 1997'den bu yana "Dış Borç İzleme Raporu" da Parlamenteoya sunulmaktadır.

Sayıştay denetiminin kapsamına ilişkin yürürlükteki mevzuata göre;

- Bakanlıklar ve bağılı genel müdürlükler gibi genel bütçeli daireler,
- Üniversiteler, Karayolları Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü gibi katma bütçeli idareler,
- Devlet orman işletmeleri ve devlet hastaneleri gibi döner sermayeli kuruluşlar,
- Afetler ve çevre fonları gibi fon şeklindeki kuruluşlar, (Deprem Kararnameleri ve kendi özel kuruluş yasaları ile Sayıştay denetimi dışında bırakılanlar hariç)
- Belediyeler ve il özel idareleri gibi özel bütçeli kuruluşlar,
- Devlet tiyatroları, Devlet Opera ve Balesi gibi farklı bütçe rejimi bulunan kuruluşlar,
- Rekabet Kurumu gibi özerk idareler,
- Sayıştayın denetim alanı içinde yer almaktadır.

Buna karşılık,

- Kamu İktisadi Teşebbüsleri,
- Özelleştirme İdaresinin özelleştirme işlemleri,
- Belediyeler Fonu, Yatırım ve Döviz Kazandırıcı Hizmetleri Teşvik Fonu, Destekleme ve Fiyat İstikrar Fonu gibi işlem hacimleri önemli büyüklüklere ulaşan kimi bütçe dışı fonlar,
- Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Üst Kurulu, Sermaye Piyasası Kurulu, Radyo Televizyon Üst Kurulu gibi özerk idareler,

özel yasal düzenlemelerle Sayıştay denetimi dışında bırakılmıştır. Keza, finansmanı Dünya Bankası tarafından sağlanan projelere ait kamu harcamaları da Sayıştayın denetim yetkisi dışındadır.

Sayıştayın gerçekleştirdiği denetim;

- Mali kaynakların incelenmesi ve değerlendirilmesi ile mali tablolar hakkındaki kanaatlerin açıklanmasıyla ilişkilendirilerek hesap veren kurumların mali hesap verme sorumluluğunun doğrulanması,
- Bir bütün halinde hükümet yönetiminin mali hesap verme sorumluluğunun doğrulanması,
- Yürürlükteki mevzuat ve yönetmeliklere uygunluğun değerlendirilmesi de dahil olmak üzere mali sistemlerin ve işlemlerin denetlenmesi,
- İç kontrol ve iç denetim fonksiyonlarının denetlenmesi,
- Denetlenen kurum bünyesinde alınmış idari kararların yönetim ve davranış standartlarına uygunluğunun denetlenmesi,
- Denetimle ilgili olan veya denetimde ortaya çıkan yüksek denetim kurumunun açıklanmasını gerekli gördüğü diğer konuların raporlanması

gibi öğeleri kapsamaktadır.

Öte yandan Sayıştay Kanununa 1996 yılında 4149 sayılı Kanun'la eklenen Ek 10'uncu maddeyle Sayıştaya performans denetimi yapma yetkisi tanınmıştır. Kurum içinde ayrı bir **Performans Denetim Grubu** kurulmuştur. Bu gruptaki ekipler halen birisi özel amaçlı performans denetimi diye nitelendiren "**risk denetimi**" olmak üzere iki performans denetimi çalışmasını sürdürmektedirler.

b) AB Müktesebatı

İlgili AB müktesebatı listesi Cilt II'de verilmektedir.

c) Sorumlu kuruluş

Bütçenin hazırlık ve uygulamasından sorumlu ana kuruluş Maliye Bakanlığıdır. Özellikle mali planlama ve bütçenin hazırlanması aşamasında DPT, hazırlık ve uygulama aşamasında ise Hazine Müsteşarlığının

sorumlulukları vardır. Mali kontrol ve denetimde ise Maliye Bakanlığı ve Sayıştay temel Sorumlu kuruluşlardır. Kurumlar ve denetim birimleri ise uygulamaya yön verecek temel düzenlemelerin yapılması konusunda kısmi sorumluluğa sahiptir.

d) Nihai hedef

Kamu mali yönetimini güçlendirmeye yönelik reform programının amacı, kamu gelir ve giderlerinin tahmin edilmesine ilişkin sürecin geliştirilmesi, bütçe dışında kalan fon ve benzeri yapılanmaların tasfiyesi ve bütçe birliğinin sağlanması, kamu harcamalarına ilişkin işlemlerde şeffaflık ilkesine uyulması etkin bir mali denetim sisteminin kurulmasıdır.

Nihai olarak da bu alandaki AB mevzuatı üstlenilerek uygulanacaktır.

II. AB müktesebatı ile Türk mevzuatı karşılaştırması ve yapılması gereken değişiklik ve yeniliklerin uygulamaya geçirilmesi için alınması gereken önlemler

a) Türk mevzuatının mevcut durumu

Mali kontrol ve bütçe sistemini belirleyen temel mevzuat, başta TC Anayasası olmak üzere 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu, ilgili yıl Bütçe kanunları, 832 sayılı Sayıştay Kanunu, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilat kanunlarında denetim ile ilgili hükümleri ve özellikle kuruluş kanunları başta olmak üzere uygulamaya yön veren veya atıfta bulunan çok çeşitli mali mevzuattır. 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu mali sistemin temel yasası (çerçeve yasa) olarak tanımlanmaktadır.

TC Anayasasının "Mali ve Ekonomik Hükümler" başlığını taşıyan dördüncü kısmındaki 161, 162, 163, 164 ve 165'inci maddelerinde bütçenin hazırlanması, görüşülmesi, uygulanması, bütçelerde değişiklik yapılması ve kesin hesaplarla ilgili temel düzenlemeler yapılmıştır.

832 sayılı Sayıştay Kanunu ve diğer ilgili mevzuat mali kontrol sistemiyle (özellikle kuruluşların teşkilat kanunlarında) ilgili temel düzenlemelerin yer aldığı yasal metinlerdir.

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu kapsam içinde yer alan kamu kuruluşlarının (KİT'ler, döner sermayeler, bütçe dışı fonlar gibi kurumsal yapılar bu Kanunun dışında satın alma ve yapım işlemlerini gerçekleştirmektedirler) satın alma ve yapım işi ile ilgili işlemlerini düzenlemektedir.

b) Türk mevzuatında yapılması gereken değişiklik ve yenilikler

Avrupa Birliğine üye ve adaylık sürecinde olan ülkelerde "Mali Kontrol" konusunda bir uygulama birliği bulunmamaktadır. Mali kontrol uyumlaştırmasında belli başlı standartlar aranmaktadır. Aday ülkelerin bu standartlara hangi idari yapılanma ile ulaşacaklarına ilişkin bir bağlayıcı düzenleme bulunmamaktadır. Ülkemizde bu standartlara ulaşmak için gerekli idari ve yasal değişiklikleri içeren bir Ulusal Belge (National Paper) hazırlanması gerekmektedir. Bu Ulusal Belge başta 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu, 832 sayılı Sayıştay Kanunu, 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu ve 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararname olmak üzere gider mevzuatımızın büyük bir kısmında önemli değişiklikler yapılmasını gerektirecektir.

Bu belge kamu sektörünün iç mali kontrol sistemini düzenleyen, sistemi standart hale getiren, uygulama birliği sağlayan ve AB'nin mali kontrol konusundaki standartlarını kapsayacak bir çerçeve kanuna da dayanak teşkil edecektir. Söz konusu belgenin hazırlanması amacıyla Maliye Bakanlığı Avrupa Birliğinin ilgili Genel Müdürlüğü ile temas halindedir.

Mali kontrol ve mali bütçesel işlemlerle ilgili Çerçeve Kanunda (1050 sayılı Kanunda) yer alması düşünülen temel düzenlemeler;

- Siyasi sorumlulukla yönetsel sorumluluğun iyi bir şekilde tanımlanması, bu çerçevede yetki ve sorumlulukların açık bir şekilde ortaya konulması (ÖİK Raporu, SIGMA, Konsey Kararı: 88/376).
- Merkezi kuruluşların kurumsal ve işlevsel görev ve sorumlulukları ile hizmetin üretilmesi sürecinde gerekli olan koordinasyonun nasıl sağlanacağına ilişkin olarak tanımlanması (ÖİK Raporu).
- Mali saydamlığın sağlanmasına yönelik olarak düzenli ve standartları önceden belirlenen bilgi ve rapor sağlama yükümlülüğünün kamu kurumları için getirilmesi (SIGMA, ÖİK Raporu, Konsey Düzenlemesi: 1681/94, 595/91).

- Bütçenin, bütçeyle ilgisi olan tüm harcamaları ve gelirleri kapsayacak şekilde genişletilmesi (ÖİK Raporu).
- Kamuda muhasebe birliği ilkesinin olmazsa olmaz koşullardan bir tanesi olarak konulması, bütçe dışında kalan kurumların tanımlanabilecek özel durumlar hariç olmak üzere kendi özel muhasebe sistemlerini oluşturması (SIGMA, ÖİK Raporu).
- Bütçenin uygulanmasında, özellikle ödeme talebi ve ödeme prosedürlerinde cezai sorumlulukların ita amiri gibi, bu prosedürlere müdahalesi olan tüm kişilere yayılacak şekilde uygulanacağını açık bir şekilde tanımlanması (SIGMA, ÖİK Raporu, Konsey Düzenlemesi: 1258/1999, 1266/1999, 1681/94, 595/91).
- İlgili yıl bütçe kanunları, 1050 ve 2886 sayılı kanunlar gibi harcama kanunlarının yeniden gözden geçirilmesi sonucunda sadeleştirilmesi, bütçeyle ilgisi olmayan veya diğer kanunların uygulamasını etkileyen hükümlerin mümkün olduğunca bu kanunların kapsamından ayıklanmasıdır.

2886 sayılı Devlet İhale Kanunu satınalım ve yapım işlerinde gerekli olan rekabetin ve etkinliğin tesis edilmesi amacıyla değiştirilmeli ve kapsamı kamu gücünü kullanan bütün kurumlara uygulanacak şekilde genişletilmelidir (özellikli olan mal ve hizmetler ile kamusal kuruluşlar hariç olmak üzere). AB ile uyum süreci çerçevesinde bu kanunda önemli değişiklikler yapan bir tasarı hazırlanmıştır, bu tasarının gelecek dönem Meclis gündemine alınması beklenmektedir.

Mali kontrol sisteminin etkin bir şekilde çalışması için yapılması gereken temel düzenleme çok dağınık olan mevzuatın öncelikle bir Çerçeve Kanunla birleştirilmesi ve sayıları 129'u bulan denetim kurumları arasında koordinasyonu artırarak etkinleştiren gerekli düzenlemelerin yapılmasıdır.

Mali kontrol sisteminde AB'ye uyum sürecinde özellikle ele alınması düşünülen konular aşağıdaki şekilde sıralanabilir :

- Kamu kurumlarının bütünü için uygulanacak bir iç mali kontrol sisteminin yeniden geliştirilmesi (Konsey Düzenlemesi: 2988/95, 2064/97, 1260/1999),
- Denetim birimlerinin ve elemanlarının bağımsızlığını geliştirecek mekanizmaların geliştirilmesi (Konsey Düzenlemesi: 1267/1999, 2064/47),
- Denetim metodolojisi ve denetim kılavuzlarının mümkün olduğunca standart olarak hazırlanması ve AB'ye uyum çerçevesinde temel ilkelerin uyumlaştırılmasının sağlanması (Konsey Düzenlemesi: 2064/97),
- Denetimin, etkili bir muhasebe ve raporlama sistemine dayandırılması, yapılacak düzenleme ile denetim sonuçlarının açık ve ulaşılabilir olması (Konsey Düzenlemesi: 2988/95),
- Yeterli denetim personelinin görevlendirilmesi yanında bu personelin yetenek, bilgi (yabancı dil gibi) ve tecrübelerinin belli bir düzeyin üzerinde olması (Konsey Düzenlemesi: 2064/47),
- Risk analizi temelinde ön kontrolleri yapacak şekilde ek düzenlemelerin sisteme dahil edilmesi (Konsey Düzenlemesi: 3122/94),
- Denetimi hızlandırıcı ve denetim sonuçlarının etkinliğini artırıcı yönde iyi tasarlanmış bir koordinasyon ve bilgi akış sisteminin geliştirilmesi (Konsey Düzenlemesi: 2064/47, 1266/1999).

Mali ve bütçesel konular açısından devlet bütçesinde öncelikle kısa ve orta vadeli makro ekonomik politikalar ile tutarlılığın sağlanması; bütçe birliği bağlamında ise devlet bütçesinin bütün kamu kaynaklarını ve harcamalarını kapsamaması ve son olarak da sistemin etkinliğinin sağlanması açısından bütçe kaynaklarının en iyi şekilde tahsis edilmesi gerekmektedir.

c) Gerekli kurumsal değişiklikler

Bütçe organizasyonu, AB bütçesinden sağlanacak fon akımlarının etkili yönetimine imkan vermelidir. AB bütçesinden sağlanacak fon akımlarının etkili yönetimi ise, bütün AB politikalarının ve özellikle ortak finanse edilen önlemlerin uygulanması için özel önem taşımaktadır.

Diğer yandan, AB mevzuatının özkaynaklar ve idari altyapı bağlamında uygulanması amacıyla; her bir üye devlette, değişik tipteki özkaynakların (geleneksel, KDV, GSMH) ülkeye katkısını sağlayacak sistemi gerektiği gibi kurabilen ve katkıyı yapabilen bir organ veya organların oluşturulması gerekmektedir.

Bu durum, Türkiye'nin topladığı gümrük vergileri seviyesi ve KDV'nin şeffaf, doğru ve güvenilir bir şekilde hesaplanma kapasitesi ile ülke GSMH'sının tam olarak hesaplanabilmesini içerir. Bu hesaplamalar uyumlaştırılmış ve kontrol edilebilir bir şekilde yapılmalı ve bu bilgiler Komisyona kontrol imkanı sağlayacak ve en az üç yıl kullanılabilir şekilde muhafaza edilmelidir.

Türkiye'nin Topluluk özkaynaklarına katkı düzeyini düzgün bir şekilde hesaplayacak idari kapasitesinin yanında, Topluluk bütçesine tahsis edilen kaynakları layıkıyla toplayacak ve zamanında transfer edecek idari kapasiteye de sahip olması zorunludur. Bunun ötesinde, Türkiye durumunu her bir özkaynak türü itibarıyla muntazaman ve doğru şekilde rapor etmek için de gerekli idari kapasiteyi oluşturmak zorundadır.

Mevcut kurumsal yapılar, organizasyonlarını ve bütçelerini çerçevesi bir anlamda yeniden çizilen mali sisteme uyarlamak zorundadır. Yine bu anlamda sisteme dahil edilecek yeni mekanizmaların işlerlik kazanması için gerekli olan kurumsal alt yapı çalışmaları tamamlanacaktır.

Dış denetim birimlerinin bir çatı altında toplanması özellikle koordinasyon probleminin çözülmesi ve dış denetimde etkinliğin sağlanması amacıyla önem taşımaktadır.

Muhasebe, denetim ve raporlama standartlarını geliştirecek ve uygulamayı izleyecek bağımsız mesleki kurul veya kurullar oluşturulacaktır.

AB standartlarına uygun bir mali kontrol sisteminin tesisi için, Türk kamu mali sisteminin etkin ve verimli bir şekilde çalışabilmesini teminen mevcut idari yapıların görev tanımlarının değişmesine ve müesseselerde yeniliklere ihtiyaç vardır.

Türkiye'de harcama sonrası iç mali kontrol yetkisinin Maliye Bakanlığına bağlı tek bir "Denetim Ünitesi"ne ait olması ve bunun dışında kamu kurum ya da kuruluşlarına bağlı olarak görev yapan hiçbir denetim biriminin harcama sonrası mali kontrol görevi yapmaması gerekmektedir. Bu ünitenin harcama sonrası denetimi kapsamına tüm kamu kurum ve kuruluşları dahil edilmelidir. AB fonları dahil dış kaynakla finanse edilen tüm faaliyet ve projelerin denetimi de bu ünitenin görevleri arasında yer almalıdır.

Sayıştayın parlamento adına denetim yapan bir dış denetim kurumu olarak vize ve tescil gibi dönem başı denetim faaliyetlerini de terk etmek suretiyle, münhasıran harcama sonrası denetim faaliyetlerini performans ve sistem denetimi yürüncesine oturtması gerekmektedir.

Halen yürürlükte bulunan TBMM İçtüzüğünde Sayıştay raporlarının hangi işleme tabi tutulacağı konusunda herhangi bir düzenleme yer almamaktadır. Plan ve Bütçe Komisyonunun iş yükünün fazlalığı dolayısıyla bu Komisyonun Sayıştay raporlarının görüşülmesine ve karara bağlanmasına yeterince zaman bulması pratikte mümkün bulunmamaktadır. Bu nedenle Anglo-Sakson örneklerinden yararlanılarak TBMM dahilinde Sayıştay raporlarının görüşülüp değerlendirileceği daimi bir komisyonun oluşturulması Sayıştay raporlarının etkinliği açısından gerekli görülmektedir.

Maliye Bakanlığı bünyesinde, kamu muhasebe sisteminin yeniden düzenlenmesi ve mali sistemimizin GFS (Government Financial Statistics) ve ESA95'te (European System of Account) belirtilen düzeyde bilgi üretilebilmesi için çalışılmaktadır. Bu çerçevede yapılan çalışmalar ile hedefler aşağıda özetlenmiştir:

1- Genel ve katma bütçe saymanlıklarının tam otomasyona geçirilmesi çalışmaları devam etmektedir. Bu süreç tamamlandıktan sonra ilgili saymanlıkların internet üzerinden birbiri ve merkez ile bağlantıları kurulacaktır. Bu sürecin sonunda Merkezden bütçe uygulama sonuçları günlük olarak belirlenebilecek ve genel ve katma bütçelere ait gelir ve giderler ile nakit dengesi günlük olarak izlenebilecektir. SAY2001 projesi kapsamında 1658 saymanlığın otomasyona geçilmesi için ihale çalışmaları bitirilmiş olup uygulama aşamasına gelinilmiştir.

2- Yukarıda ifade edilen teknik altyapı GFS ve ESA95'te tanımlanan ilkeler çerçevesinde, kısa vadede genel ve katma bütçelerde uygulanmak üzere, tahakkuk esasına dayalı bir Devlet Muhasebesi Hesap Planı ile desteklenecektir. Hesap planının genel çerçevesi belirlenmiş olup kısa sürede tamamlanacaktır. Uzun vadede GFS ve ESA95'te tanımlanan "genel devlet" tanımına giren üniteler için de benzeri bir hesap planının hazırlanarak devlet ünitelerine ait mali işlemlerin sonuçlarının konsolide edilip genel devlete ait mali istatistiklerin hesap planından çıkarılması amaçlanmaktadır. Bu çalışmaların sonucunda Maliye Bakanlığı olarak aşağıdaki hedeflere ulaşmak planlanmıştır.

- Genel Devletin bilançosu çıkarılacaktır.
- Devlet Gelirleri Hesap Planı'nda, gelir hesapları ayrıntılı olarak görülebilecektir.
- Devlet giderleri, fonksiyonel ve ekonomik ayrıntıları ile hesap planı içinde detaylı olarak belirlenebilecektir.
- Maddi duran varlıklar muhasebe sistemi içinde gösterilecektir.
- Devlet borçlarının, yurt içinden mi yoksa yabancı kaynaklardan mı sağlandığı, vadeleri, borçlara ilişkin faiz ödemeleri ve faizlerin vadeleri, borçların kurumsal dağılımı, kullanım alanları kamu hesapları içinde yer alacak ve mali ve istatistiki tablolar halinde kullanıcılara sunulabilecektir.
- Varlıklar ve borçlar yeniden değerlemeye tabi tutularak bilanço ve mali tablolarda güncel değerleri üzerinden gösterilecektir.
- Hesap planında hesaplar, özelliklerine göre ve uluslararası genel kabul görmüş muhasebe ilkelerine göre sınıflara ayrılacak; bilanço hesapları (varlıklar, yükümlülükler, kamu sermayesi), gelir ve gider hesapları ile nazım hesaplar kendi grupları içinde sınıflandırılacaktır.
- Hesap sisteminde zaman ayırıcı hesaplar yer alacak; alacaklar ve yükümlülükler kısa veya uzun vadeli oluşlarına göre ilgili hesaplarda gösterilecek, hazırlanacak mali tablolarda bunlar belirtilecektir.
- Hesap sisteminden sağlıklı bir "Nakit Akım Tablosu" hazırlanabilecek, böylece nakit akışı kontrol edilebilecektir.
- Devletin bütçe uygulama ve faaliyet sonuçları ayrı ayrı mali tablolarda gösterilecektir.
- Böylece şeffaflık ve mali gözetimde uluslararası standartlara ulaşılmış olacaktır.

3- GFs ve ESA95'te ifade edilen ve genel devlet tanımına giren diğer devlet üniteleri ile en kısa zamanda temasa geçilerek Hesap Planlarının konsolide edilebilir şekilde uyumlaştırılması çalışmalarına başlanacaktır.

4- Bu çalışmalar tamamlandıktan sonra, genel devlete ait mali verilerin aylık ve yıllık dönemler itibarıyla Maliye Bakanlığında oluşturulacak bir merkezde toplanması ve konsolide edilmesi ve saydam devlet anlayışı çerçevesinde kullanıcılarına sunulması amaçlanmaktadır.

5- Yukarıda belirtilen amaçlara ulaşıldığında, kamu mali iç denetimi kolaylaşacak, ayrıca kamu harcamalarının ekonomik ve fonksiyonel bazda ortaya çıkarılması ile kamu kurumlarının performansının ölçülmesine zemin hazırlanacaktır.

6- Tüm merkezi saymanlıklar Maliye Bakanlığına bağlanacaktır.

7- Maliye Bakanlığı bünyesinde kamu açık ve borç istatistiklerini toplayacak ve kamuya açıklayacak bir ünite kurulacaktır.

Devlet hesap planımızın genel devlet tanımına giren bütün kamu kurumlarını kapsaması amaçlanmıştır. Bu nedenle Maliye Bakanlığı bünyesinde, kar amacı gütmeyen kurumlarda muhasebe standartlarını belirleyen bir ünite oluşturulacaktır. Bu ünite kar amacı gütmeyen genel devlet tanımına giren kuruluşlar için muhasebe standartlarını belirleyecek ve bunların uygulanmasını denetleyecektir.

Yukarıdaki çalışmalar bütçe sistemimizdeki aşırı merkezîyetçi yapının da çözülmesini hızlandıracak ve harcama birimlerinin özerklik ve sorumluluklarının yasal çerçeve ile genişletilmesi kolaylaşacaktır.

d) Yeni hukuki düzenlemelerin yürürlüğe girmesine bağlı olarak alınması gereken tedbirler

Yeni uygulamayı mevcut işleyişle tam olarak kaynaştıracak düzenlemeler yapılmalı ve aksaklıklar öncelikle tespit edilip, düzeltmeleri yapacak unsurlar sisteme mümkün olduğunca çabuk ve etkin şekilde dahil edilmelidir.

e) Yeni düzenlemelerin uygulanması için gereken ek personel ve eğitim ihtiyacı

AB standartlarına uygun bir mali kontrol sisteminin tesisi için kalifiye personel isihdamında ve eğitim ihtiyacında ciddi artışlar öngörülmektedir. Bu amaçla Maliye Bakanlığı bünyesinde kurulmuş olan Maliye Akademisinin idari kapasitesinin süratle artırılması gerekmektedir.

Performans denetimlerinin uluslararası standartlara uygun olarak yabancı uzman desteğinden ve bu alana özgü iyi uygulama örneklerinden yararlanılarak yaygınlaştırılması gerekmektedir. Bu amaçla, Sayıştay tarafından 2001 Yılı Eylem Planında eğitim ve sağlık alanlarında, 3-4 performans denetim çalışmasının 2001 yılında başlatılması ve İngiltere Sayıştayından metodoloji alanında danışmanlık desteği sağlanması öngörülmektedir. Sayıştay Bilgi İşlem Merkezinin kapasitesinin artırılması, Bilgisayar Destekli Denetim Tekniklerinin özümsemesi ve bilişim teknolojisi eğitim çalışmaları hızlandırılacaktır. 832 sayılı Sayıştay Kanunu'nun 87 nci maddesinin öngördüğü periyodik raporların düzenli olarak TBMM'ye sunulması konusunda ise Sayıştay bünyesinde çalışmalar sonuçlandırılacaktır. Sayıştay Kanununun çeşitli maddelerinde anılan ve TBMM'ye sunulması gereken diğer raporlarda süreklilik sağlanacaktır.

2001 yılının sonuna kadar, nakit esasına dayalı Devlet Muhasebesi Yönetmeliğinin yerine, tam tahakkuk veya uyarlanmış tahakkuk esasına dayalı yeni bir Devlet Muhasebesi Hesap Planı hazırlanarak uygulamaya başlanması planlanmıştır. Bu yeni hesap planı, Say2000I projesi ile desteklenerek internet ortamında günlük hesapların izlenebildiği ve uluslararası standartlarda (GFS ve ESA95) bilgi üretebilecek ve saydam devlet anlayışı çerçevesinde merkezi devletin mali faaliyetleri ile ilgili kamu oyuna doğru ve hızlı bilgi verebilecek kapasiteye sahip olacaktır. Söz konusu çalışmalar Maliye Bakanlığı mevcut insan kaynakları ile gerçekleştirilecek olup ilave personel gerektirmemektedir. Personelin yeni duruma intibakı ve eğitimi için Eurostat'ın teknik danışmanlık imkanlarından yararlanılacaktır. Ayrıca Maliye Bakanlığı tarafından oluşturulacak yeni bütçe kod sisteminin yeni Hesap Planına intibakı sağlanacaktır.

Harcama sonrası, denetimden sorumlu ünite tarafından denetim standartları ve mesleki ahlak kuralları tespit edilerek hayata geçirilecektir.

III. Takvim

Kısa vade

1993 yılından itibaren sürdürülmekte olan reform programının başarılı bir şekilde sonuçlandırılabilmesi için öncelikle otomasyona dayalı bir Kamu Mali Yönetimi Bilişim Sistemi (KMYBS) kurulması hedeflenmiştir. Bu kapsamda ilk olarak bütçe gelir ve gider sonuçlarının hızla alınması için saymanlıklar nezdinde başlatılmış bulunan SAY2000I Projesi 2001 yılı içinde uygulamaya geçirecektir.

Mevzuatı değiştirmeye yönelik alt yapı çalışmaları hızlandırılarak, mali sistemin işleyişinde mali saydamlık ve hesap verme sorumluluğunu ön plana alan ve bürokrasiyi azaltan mevzuat değişiklikleri bir bütün halinde yaşama geçirilmeye çalışılacaktır. Yine bu çerçevede, sisteme dahil edilecek yeni araçların ve uygulamaların nasıl sonuç vereceği ile ilgili pilot çalışmalar yapılacaktır.

Mali kontrol sistemini etkinleştirmek amacıyla, denetim birimleri arasında koordinasyonu güçlendirmek, bilgi alışverişini hızlandırmak ve denetim sonuçlarının saydamlığını artırmak amacıyla kısa vadeye yönelik mekanizmalar geliştirilecektir.

Orta Vade

Orta vadede ise yapılması öngörülen tüm yasal değişiklikler tamamlanacak ve uygulamaya yönelik ortaya çıkacak olan sorunlara yönelik gerekli stratejiler oluşturulacaktır.

Mali kontrol sistemi bugünkü dağınık yapısından farklı olarak aynı standartlarda çalışan ve modern denetim araçlarını kullanan bağımsız birimler haline dönüştürülecektir.

IV. Finansman

Halen bu konuda durum tespiti için yürütülen bir proje Dünya Bankası kredisi ile desteklenmektedir. Mali denetim sisteminin kapasite artırımı aşamasında gerekli yatırım için bütçe kaynakları veya AB kaynakları kullanılabilir. Personelin dahilinde eğitimi için bütçe kaynaklarından, AB uygulamaları ile ilgili eğitimi konusunda da AB kaynaklarından faydalanılabilir.

5. MÜKTESEBATIN UYGULANMASINA YÖNELİK İDARİ KAPASİTE

5.1. Müktesebatın Uygulanmasına Yönelik İdari Kapasite

5.1.1 Koordinasyon

AB ile ilişkilerde etkin bir koordinasyon sağlanması amacıyla yönelik olarak, Başbakanlığa bağlı "Avrupa Birliği Genel Sekreterliği" 27 Haziran 2000 tarih ve 4587 sayılı Kanunla kurulmuştur.

Bünyesinde iç uyum çalışmalarını yürüten kamu kurum ve kuruluşlarının oluşturduğu İç Koordinasyon ve Uyum Komitesini de bulunduran Genel Sekreterlikte, Büyükelçi sıfatını taşıyan bir Genel Sekreter ve daha önce kendi alanlarında iç koordinasyon işlevini yürüten dört kamu kurumu (Dışişleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı, Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Hazine Müsteşarlığı) tarafından atanan Genel Sekreter Yardımcılarının yönetiminde, ana hizmet birimi niteliğindeki altı daire başkanlığı bulunmaktadır :

- Siyasi İşler Dairesi;
- Tek Pazar ve Rekabet Dairesi;
- Tarım ve Balıkçılık;
- Sektörel ve Bölgesel Politikalar;
- Ekonomik ve Mali Politikalar;
- Ulusal Program.

5.1.2 Müktesebatın Uyumuna Yönelik İdari Kapasite

1. Malların Serbest Dolaşımı

Malların serbest dolaşımı alanında, özellikle Modüler Yaklaşım ile ilgili Kararın uygulanması aşamasında kullanılacak olan bağımsız bir akreditasyon altyapısının oluşturulması aşaması Türkiye Akreditasyon Kurumunun 4 Kasım 1999 tarihi itibarıyla resmen kurulması ile tamamlanmıştır. Kurum en kısa zamanda faaliyete geçecektir.

Yeni Yaklaşım Direktiflerinin uygulanmasına yönelik olarak yayınlanacak olan Çerçeve Kanun uyarınca uygunluk değerlendirme ve belgelendirme kuruluşları ile bazı yüksek risk grubu ürünlere yönelik mevzuata uygunluğu değerlendirecek ve belgeleyecek olan ve aynı zamanda AB Komisyonuna da bildirilecek olan onaylanmış kuruluşların oluşturulması ve gelişimi gerçekleştirilecektir.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı bünyesinde yapılması düşünülen Piyasa Gözetiminin kendi alanlarındaki mevzuatın uyumlaştırılmasından sorumlu olan her bir Genel Müdürlük altında ayrı birer şube kurulması yoluyla gerçekleştirilmesi planlanmaktadır.

Ölçü ve Kalibrasyon faaliyetlerinin yurt genelinde daha etkin, süratli ve verimli bir şekilde yerine getirilebilmesi ve sürekli bir izlenebilirliğin sağlanabilmesi amacıyla Ölçü ve Kalibrasyon Merkezi Laboratuvarının kurulması ve diğer il laboratuvarlarının tam kadro eğitilmiş personel ve tam donanımlı olarak faaliyete geçirilmesi de zorunlu bulunmaktadır.

Kamu İhaleleri

Kamu ihalelerine ilişkin uygulamayı yönlendirecek ve şikayetleri çözüme bağlayacak hukuki veya idari (tercihen idari) bağımsız bir kurum oluşturulması ihtiyacı bulunmaktadır.

2. Kişilerin Serbest Dolaşımı

Mesleki eğitim belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını temin etmek ve mesleki eğitimde bir standart oluşturulması için işçi, işveren ve devlet kurumlarının yer aldığı bir Meslek Standartları Kurumunun kurulması ve mesleki belgelerin bu kurumun koordinasyonunda diğer ilgili kurumların işbirliği ile yürütülecek 'Sınav ve Sertifikasyon Sistemine göre verilmesi sağlanacaktır. Meslek Standartlarını düzenleyen ve bir Meslek Standartları Kurumu kurulmasını öngören "Ulusal Meslek Standartları Kanunu" tasarısı taslağı hazırlanmıştır.

3. Hizmetlerin Serbest Dolaşımı

Mali hizmetler alanında düzenleme ve denetleme işlevini gören Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu ve Kurumu faaliyete geçmiştir. Bununla birlikte, benzer bir şekilde, diğer mali kuruluşları düzenleyen ve denetleyen birimlerin de, ayrı kurum veya kurullar olarak faaliyet gösterecek şekilde yapılandırılması sağlanabilecektir. Türkiye Bankalar Birliği nezdinde bankacılıkla ilgili "Ombudsman"lık müessesesinin kurulmasında da yarar görülmektedir.

Sigortacılık sektöründe Hazine Müsteşarlığı, Sigortacılık Genel Müdürlüğü düzenleyici otorite işlevi görmektedir, Sigorta Murakebe Kurulu ise denetleme organı olarak faaliyette bulunmaktadır.

Mali hizmetler dışındaki hizmetlerin serbest dolaşımı alanındaki çalışmaların koordinasyonu, bu alandaki Kamu Kurum ve Kuruluşlarının çokluğu da dikkate alınarak, diğer konularda olduğu gibi Avrupa Birliği Genel Sekreterliği tarafından yürütülecektir.

4. Sermayenin Serbest Dolaşımı

Hazine Müsteşarlığı, Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü tarafından "Yabancı Sermayenin Teşviki Kanunu"nu yürürlükten kaldıracak "Yabancı Sermaye Kanun Tasarısı" yasallaştığında izin prosedürü kaldırılıp yerine kayıt sistemi getirilecektir. Ayrıca yeni bir idari sistem geliştirilmesi için de çalışmalar sürdürülmektedir.

5. Şirketler Hukuku

Sınai Mülkiyet

Türk Patent Enstitüsünün altyapı olanaklarının geliştirilmesi ve fikri ve sınai mülkiyet haklarıyla ilgili mevzuatta öngörülen ihtisas mahkemelerinin kurulması gerekmektedir. Patent ve marka vekillerine ait bir birlik oluşturularak vekillik müessesesinin kurumsallaştırılması ihtiyacı da tespit edilmiş bulunmaktadır.

Fikri Mülkiyet

Bu alanda gerekli denetimin ve koordinasyonun sağlanması amacıyla, mevcut Telif Hakları ve Sinema Genel Müdürlüğünün iki ayrı kurumsal yapı şeklinde organize edilmesi gerekmektedir. Türk fikri mülkiyet

sisteminin güçlendirilmesi amacıyla yönelik olarak, Kültür Bakanlığına bağlı ya da ilgili kuruluş statüsünde bir Enstitü ya da kurumun oluşturulması düşünülmektedir.

Ayrıca fikri ve sınai mülkiyet hakları konusundaki uyuşmazlıklarda ihtisaslaşmayı teminen 12 ihtisas mahkemesinin kurulması konusunun da yer aldığı AB destekli projenin sonuçlandırılması beklenmektedir. AB'nin gerekli finansmanı aktarması durumunda, 2005 yılı sonuna kadar sistemin oluşturulması beklenmektedir.

6. Rekabet Politikası ve Devlet Yardımları

Ulusal düzeyde oluşturulacak bir Devlet Yardımları İzleme ve Denetleme Kurumuna ihtiyaç bulunmaktadır. Oluşturulacak organ ya da kurum, devlet yardımları konusunda AB ile yürütülecek çalışmalarda mevzuat ve uygulama sonuçlarıyla ilgili gerekli bildirimlerin yapılması, bilgilendirme ve karşılıklı soruların yanıtlanmasında aktif olarak görev alacak, devlet yardımlarına yönelik GATT/WTO gibi uluslararası anlaşmalara, AB'de geçerli kural ve ilkelere uygunluğu sağlayacak, ülkemizin çıkarları doğrultusunda gerekli devlet yardımları politikasının oluşturulmasına katkı yapacak, uygulamaya yönelik yasal düzenlemelerin hazırlanmasında rol oynayacak ve uygulama sonuçlarını değerlendirecektir.

7. Ortak Tarım Politikası

Tarım kesiminde olan yetki dağılımının giderilmesi ve hizmetlerin tek elde toplanması amacıyla "Tarım Hizmetlerinin Düzenlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" hazırlanmış ve Başbakanlığa sunulmuştur. Söz konusu kanunun amacı, tarımla ve tarımın desteklenmesi ile ilgili kurum ve kuruluşların katılımı ile oluşturulan bir Üst Kurul tarafından; tarımsal politika ve hedefleri belirlemek, tarım sektöründe yeniden yapılanmayı sağlamak, sürdürülebilir tarımın temel ilkelerini belirlemek, uzun süreli tarımsal planlar yapmak, tarımsal destekleme modellerini belirlemek, tarıma ayrılan plasmanların rasyonel bir şekilde kullanımını sağlamak, üretici ve yetiştirici birliklerinin kurulmalarını desteklemek, tarımsal örgütlenme çalışmalarının tek elden yürütülmesini sağlamak, yönlendirmede görevlendirilecek müdahale kuruluşlarını belirlemek, ürün deseni ve ürünler arası parite çalışmalarını yapmak, tarımsal ürünlerin doğal afetlerle ilgili risklere karşı sigorta ettirilmesini teşvik etmek, tarımsal sigorta uygulamalarını yaygınlaştırmak, devletçe yapılacak prim desteği ile ilgili esasları düzenlemek, doğal ve sınırlı bir kaynak olan tarım topraklarının korunması, geliştirilmesi, sürekli olarak üretken bir şekilde kullanımını sağlamak, toprağın amaç dışı kullanımlarını ve yanlış tarım uygulamalarını önlemek, arazinin koruma ve kullanım öncelikleri ile uygulama esaslarını belirlemek, tarımsal üretim parsellerinin, ekonomik işletme büyüklüğünün altında parçalanmasını önlemek, tarımsal üretime konu olabilecek her türlü gen kaynağını korumak, ekolojik ve sözleşmeli tarımsal üretimi desteklemek ve geliştirmektir.

Türkiye'de çiftçilerimizin kooperatifler şeklinde teşkilatlanmasını sağlayabilecek hukuki ve mali alt yapı bulunmasına rağmen AB normlarına uygun tarımsal üretici birlikleri mevzuatı henüz bulunmamaktadır. Bu konuda hazırlanan Tarımsal Üretici Birlikleri Kanun Tasarısının bir an önce yasalaşması gerekmektedir. Bu kanun ile AB'de mevcut olan çiftçi örgüt yapısının Türkiye'de de oluşması mümkün olacaktır. Kamudan bağımsız bir yapıda üreticilere üretimden pazarlamaya kadar olan safhalarda hizmet vermek üzere kar amacı gütmeyen organizasyonlar oluşturmaya yönelik söz konusu kanun ile örgütlü çiftçi kesiminin desteklenmesi ve bu yönde teşvik önlemlerinin uygulamaya geçirilmesi sağlanacaktır. Söz konusu örgütlerde denetimin özertleştirilmesi yönünde düzenlemeler yapılacaktır.

Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri hakkında 16 Haziran 2000 tarihinde çıkarılan Kanun ile kooperatif ve birliklerin etkin ve sürdürülebilir bir şekilde özerk ve mali yönden bağımsız bir yapıya kavuşturulmaları hedeflenmiştir. Kooperatif ve birliklerin yeniden yapılandırılması, ekonomik etkinlik ve verimlilik ilkeleri çerçevesinde faaliyetlerini sürdürülebilir bir yapıya kavuşmaları için gerekli çalışma, inceleme ve öneriler Yeniden Yapılandırma Kurulunda oluşturulmaktadır. Tarım Satış Birliklerinin özelleştirilmesi için dört yıllık bir geçiş süresi öngörülmektedir.

Türkiye'de tarım ürünleri pazarlama sistemi kamu, özel ve kooperatifler olmak üzere üç kurumsal yapıda yer almaktadır. Pazarlama sistemi içinde kamu kurumları; hububat (TMO), şeker pancarı (TSFAŞ), çay (ÇAYKUR) ile tütün, tuz ve alkol (TEKEL) ürünlerinin pazarlanmasında aktif olarak yer almakta ve fiyat oluşumunda ürün alımları oranında etkili rol oynamaktadırlar. Türkiye Hükümeti ile IMF arasında imzalanan stand-by anlaşmasında yer alan tarım reformu kapsamında bu kurumların bazılarının özelleştirilmesi öngörülmektedir.

Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme politikaları çerçevesinde proje bazında 2000 yılında başlatılan ve 2001 yılında tüm yurttan tedricen uygulanması planlanan Çiftçilere Doğrudan Gelir Desteği kapsamında yer alan çiftçi kayıt sistemi ile çiftçiler tapu kayıtlarına göre sisteme dahil edilecektir. Bilgilerin geliştirilerek tarımsal pazarlamada kullanılacak verileri içeren bir pazarlama bilgi sisteminin oluşturulması mümkün olacaktır. Tarım Bilgi Sistemi, tarım sektöründe ve kırsal alanlarda sürdürülebilir bir

kalkınma sağlamak amacıyla; bilim ve araştırma, tarımsal yayım hizmetleri ve tarımsal eğitim alanlarında etkin bir koordinasyona yönelik kurumsal düzenlemeleri kapsamaktadır. Yaygın olarak doğal kaynaklar ile çevre ve gıda güvenliği konularında etkin politikaların uygulanmasını sağlamak üzere oluşturulan sistem, iyi bir organizasyon ve koordinasyon gerektirmesi bağlamında oldukça geniş bir içeriğe sahiptir. Tarım Bilgi Sistemi içerisinde yer alan unsurlar (kurumlar) dışında üreticiler, tüketiciler, sivil toplum örgütleri ve gıda sanayi arasında uygun bir işbirliğinin sağlanması da önem arz etmektedir.

VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda Genel Tarım Politikaları bölümünde Tarım Bilgi Sistemi'nin kurulması yönünde bir ilke yer almaktadır. Yine planda, "tarım sektörü ile ilgili konuları bir bütünlük içinde ele alan Çerçeve Tarım Kanununun çıkarılması" öngörülmektedir."Tarımda Yeniden Yapılandırma ve Destekleme Kurulu", özel sektör kuruluşları ile çiftçi örgütleri temsilcilerini yeterince kapsamadığından, yeni üyelerin katılımıyla genişletilecektir" ifadesi de planda yer almış olup, ilgili kesimlerin yer aldığı geniş katılımlı bir danışma platformu öngörülmüştür. Tarım Bilgi Sistemi ve tarım sektöründe dolaylı ve dolaysız açılardan söz sahibi kuruluşlar arasında etkin bir organizasyon sonucu yüksek düzeyli bir koordinasyon sağlamayı amaçlayan çerçeve nitelikli söz konusu Kanun ve Kurul, istenen hedefler bakımından bir uyum göstermekte olup, büyük önem taşımaktadır. Tarım Çerçeve Kanununun, kamu kurum ve kuruluşlarının mevcut yetkileriyle ve yürürlükteki kanunlarla mükerrerliğe yol açmayacak şekilde oluşturulması, buna karşılık tarımsal üretim ve yapılanma konularında öngörülen görev ve yetkilerin eşgüdüm içinde yürütülmesini sağlayacak bir biçimde çıkarılması önem arz etmektedir.

Ayrıca sivil toplum kuruluşlarının Ortak Tarım Politikasını uygulayacak bir yapıya kavuşturulması gerekmektedir.

AB'nin veterinerlik dolayısıyla hayvan sağlığı alanındaki mevzuatına uyum için Türk mevzuatının merkezden taşraya etkin bir şekilde yürütülebilmesi için yetki paylaşımını ve koordinasyon karmaşasını ortadan kaldıracak Merkezi Veterinerlik otoritesinin idari yapılanmada kurulması ve bunun taşra teşkilatı ile doğrudan uzantısının olması gerekmektedir.

8. Ortak Balıkçılık Politikası

Denetleme ve kontrol önlemleri yoluyla balıkçılık piyasasının yapısal gelişmesini izleyecek idari yapının kurulması ve balıkçılık filosu kayıtlarının iyileştirilmesi amaçlanmaktadır.

Su ürünleri sektörel faaliyetleri, ana görev olarak Tarım ve Köyişleri Bakanlığına verilmiştir. Ancak su ürünleri sektörü ile ilgili görev, yetki ve sorumluluk çeşitli kuruluşlar arasında dağılmış olup koordinasyon eksikliği yaşanmaktadır. Sektördeki faaliyetlerin etkin bir şekilde yürütülmesi amacıyla, merkez ve il teşkilatındaki yapılanmanın etkinliği ve uyumu göz önüne alınarak Tarım ve Köyişleri Bakanlığının yeniden yapılandırılması gerekmektedir.

Topluluk mevzuatının uygulamaya konulabilmesi için Bakanlığın merkez ve taşra teşkilatının bu mevzuatı uygulayabilecek niteliğe kavuşturulması gerekmektedir. Bu amaçla merkezde su ürünleri ile ilgili birimlerin güçlendirilmesi ve koordinasyonun etkinleştirilmesi, özellikle balıkçılık faaliyetlerinin yoğun olduğu illerde ise konu ile ilgili birim oluşturulması gerekmektedir. Her ne kadar Bakanlık tarafından TBMM'ye sunulan Tarımda Yeniden Yapılanma Kanun Tasarısı içerisinde Su Ürünleri Genel Müdürlüğü'nün kurulması hususu öngörülmüşse de, bu yapılanma, taşra teşkilatı anlamında su ürünleri hizmetlerinin yürütülmesi için yeterli değildir. Su ürünleri taşra teşkilatının, bölge, deniz veya göl havzası anlamında örgütlenmesi gerekmektedir.

9. Ortak Taşımacılık Politikası

Demiryollarının yeniden yapılandırılması ve denizyolu taşımacılığındaki güvenlik gereklerine uyumun artırılması hedeflenmektedir. Bu amaca yönelik olarak Ulaştırma Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 3348 sayılı Kanunda ve Kamu İktisadi Teşekkülleri Hakkında 233 sayılı Kanun Hükmünde Karamamede ve TCDD Ana Statüsü'nde değişiklik yapılarak, Demiryolları için yeni bir kurumsal yapı oluşturulacaktır.

Denizcilik sektöründe Bayrak Devleti, Liman Devleti uygulamalarının etkinliğinin artırılması için mevcut idari, hukuki ve teknik altyapı yeniden ele alınacak ve gerekli eğitim, malzeme, maddi kaynak temini ve teknoloji transferi suretiyle yeni bir yapılanmaya gidilecektir. Bayrak Devleti Kontrolüne yönelik uygulamalarda etkinlik sağlanması amacıyla doğrudan Denizcilik Müsteşarlığı Bölge Müdürlüklerine bağlı Gemi Sörvey Kurullarının kapasitesi arttırılacaktır. Ayrıca AB Direktiflerinde yer alan kriterlere uygun olarak yeterli sayıda personelle donatılmış Liman Devleti Kurulları oluşturulacaktır.

10. Vergilendirme

Türk vergi idaresi Topluluk mevzuatının uygulanması için gerekli temel idari yapılanmaya sahip olup, şu anda idari yapıda ek bir değişiklik yapılması ihtiyacı bulunmamaktadır.

11. Ekonomik ve Parasal Birlik

AB Merkez Bankaları Sistemine uyumu sağlamak için, T.C. Merkez Bankası Kanununun, Bankanın görevleri, bağımsızlığı, kamu kurumları ile olan ilişkileri gibi bölümlerinde değişiklik yapılacaktır. Bu değişikliklerle;

- TCMB'nin temel amacının fiyat istikrarını sağlamak olduğu ve bunun için uygulayacağı para politikasını ve kullanacağı para politikası araçlarını kendisinin belirleyeceği,
- TCMB'nin kurumsal bağımsızlığı ile ilgili olarak hiçbir makam ve mercinin Bankanın kararlarını etkileyici telinde bulunamayacağı ve talimat veremeyeceği,
- Banka sermayesi içinde Hazinesin yüzde 51'lik payının sınırlanması,
- Bankanın kamu kurum ve kuruluşlarına sağladığı kredi olanağının kaldırılması,
- Bankanın, fiyat istikrarını sağlamak amacıyla bir Para Politikası Kurulu oluşturması,
- Bankanın, ödeme sistemleri kurmak ve bunların kesintisiz şekilde işlenmesini sağlayacak düzenlemeleri yapmak ile görevli ve yetkili olduğu,
- Bankanın gerçek ve tüzel kişilerden gerektiğinde istatistiki veri toplama yetkisi olduğu,
- Başkan Yardımcılarının çalışma süresinin, Başkanın çalışma süresine paralel hale getirilmesi gibi hususlar düzenlenmektedir.

12. İstatistik

İstatistik alanında kurumlar arası işbirliği ilkelerinin tanımlanması gerekmektedir. AB Müktesebatında belirtilen ayrıntılı çalışmaların yapılabilmesi için sorumlu kuruluşlarda ilave birimlerin (müdürlük, daire başkanlığı, koordinatörlük vb.) oluşturulması gerekecektir.

Çeşitli uluslararası kuruluşlar tarafından önerilen Ulusal Hesaplar ile ilgili sistemin uygulanabilmesi amacıyla da gerekli yapısal düzenleme yapılacaktır.

Ayrıca tam üyelik aşamasında, Ekonomik ve Sosyal Alanlardaki İstatistik Danışma Komitesi ile İstatistiki Program Komitesinin üye ülkelerin istatistik kuruluşları ile çalışma yöntemi doğrultusunda yeniden bir yapılanmaya gidilmesi gerekli olacaktır.

13. Sosyal Politika ve İstihdam

- Öncelikle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı açısından, başta Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu olmak üzere, gerçekleştirilecek yasal düzenlemelerin gerektirdiği yeniden yapılandırmanın gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır.
- Garanti Fonu'nun ihdas edilmesi gerekmektedir.
- Kamuya ait sosyal yardım ve hizmet programlarının düzenlenmesi, idaresi ve koordinasyonundan sorumlu yeni bir kurumsal yapı oluşturulacaktır.
- Bu arada İşçi temsilciliği müessesesinin Topluluk direktifleri anlamında düzenlenmesi, İşgücü Piyasası Bilgi Danışma Kurulunun sürekli kurula dönüştürülmesi ve İş Sağlığı-Güvenliği Meclisi'nin oluşturulması gerekmektedir.
- Etkili bir sosyal diyalog için Ekonomik ve Sosyal Konseyin yasal temeli güçlendirilecektir.
- Cinsi ayrımcılığın giderilmesi alanında "Aile reisi" müessesesinin kaldırılması zorunlu gözükmektedir.
- Ebeveyn izni müessesesi tesis edilecektir.

- Ayrıca mesleki eğitim belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını temin etmek ve mesleki eğitimde bir standart oluşturulması için işçi, işveren ve devlet kurumlarının yer aldığı, Meslek Standartlarını düzenleyen bir Meslek Standartları Kurumu oluşturulacaktır.
- İş-Kur yapılandırma çalışmalarının tamamlanması gerekmektedir.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının, Avrupa Sosyal Fonuyla ilgili sosyal politika, istihdam, işsizlik, mesleki eğitim alanlarındaki çalışmalar için özel bir birim oluşturması gerekmektedir.

14. Enerji

“Elektrik Piyasası Düzenleyici Kurumu”nun tesisi ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünün “Petrol Piyasası Düzenleyici Kurumu” olarak yeniden yapılandırılması öngörülmektedir.

15. Sanayi Politikaları

AB tarafından mevcut olması gereken anahtar kurumlar olarak sıralanan, özelleştirme ajansı, rekabet otoritesi, kalkınma ajansı (ihracat geliştirme dahil), KOBİ ajansı, ticaret odaları ve iş dünyasını temsil eden derneklerden (yatay ve sektörel) oluşan listenin tamamının muadili kurumlar Türkiye’de mevcuttur.

AB tarafından yerel düzey için örnek olarak listelenen bölgesel kalkınma ajansları ve iş geliştirme merkezlerine (“Euro InfoCenters” dahil) karşılık ülkemizde Güneydoğu Anadolu Bölgesine hizmet veren GAP Bölge Kalkınma İdaresi, MEDA-1 uygulaması sırasında kurulan üç adet iş geliştirme merkezi ve “Euro Info Center” olarak anılan merkezler mevcuttur. Ulusal planlama kurumu olan Devlet Planlama Teşkilatının da bölgesel planlama birimleri kurması gündeme alınmıştır.

Sektörle ilgili olarak Türkiye’nin hukuki bakımdan kurumsal bir eksiği görünmemesine rağmen, bu hukukun uygulanmasında, sektördeki reel durumun uyumunun sağlanması için ilave kurumlara ya da bazı özel imkanların oluşturulmasına ihtiyaç hasıl olabilecektir. İç pazarın rekabetine uyum bakımından Türk sanayiinin AB sanayilerine göre bazı yapısal eksiklikleri, KOBİ ağırlıklı Türk sanayisinin entegre Ar-Ge kapasitelerinin olmayışı, Ar-Ge hizmetleri sektörü ile gelişmiş ticari bağlantılarının bulunmayışı, AB’nin fikri ve sınai mülkiyetin korunmasına yönelik düzenlemelerinin etkin olarak uygulamaya geçmesi nedenleriyle, know-how transferini kolaylaştırıcı ve Ar-Ge hizmeti sunucuları ile ticari etkileşimi geliştirici katalizör kuruluşların oluşturulmasını gerekli kılacaktır.

16. Küçük ve Orta Boy İşletmeler - KOBİ’ler

AB tarafınca örnek olarak sıralanan asgari kurumlar bakımından ülkemizde bir eksiklik görülmemektedir. Ancak AB mevzuatının uygulanabilmesi ile Türk KOBİ’lerinin iç pazar koşullarına uyumlarının gerçekleştirilmesi için ilave kurumsal kapasitelerin oluşturulması gerekebilecektir.

Türk KOBİ’lerinin finansman darboğazını gidermek için KOBİ finansmanı sahasındaki kurumların kapasitelerini artırmak ve henüz uygulanmayan finansman yöntemlerini uygulamak için yeni kurumları oluşturmak gerekecektir. Yeniden yapılanma ya da embriyo şirketi büyüme yatırımlarına hisse finansmanı sağlanmasını yönlendirecek, yönetim desteğini sermaye finansmanı ile birlikte sağlayacak özel kuruluşlar geliştirilecektir. PHARE kapsamında aday Merkezi ve Doğu Avrupa ülkeleri için geliştirilen KOBİ Finansman Düzenlemesinin Türkiye için de geliştirilmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Türk KOBİ’lerinin teknolojik düzeylerinin yükseltilmesi için ülkedeki hizmet sunma kabiliyetleri ile yararlanıcılar arasında piyasa oluşturucu bir köprü kuruluşun tesisi amacıyla bir proje oluşturulmuş olup bu projenin hayata geçirilmesi, KOBİ’lere gerekli destekleri veren hizmet sektörlerinin gelişmesi için ilk momentumu sağlayacaktır.

Küçük sanayi sitelerinde de işletmelerinin ortak iş operasyonları yapabilme kapasitelerini geliştirilmesi gerekmektedir.

17. Bilim ve Araştırma

AB’nin bu alandaki Çerçeve Programlarına katılım için TÜBİTAK gerekli kurumsal alt yapısını kendi içinde hazırlayacak, ilgili diğer kuruluşlarla işbirliği halinde programların uygulanmasında hızı ve esnekliği sağlayacaktır.

AB ile yapılacak anlaşmada Çerçeve Programlarının ayrı bir parçası olan EURATOM'a ilişkin anlaşmaya da Türkiye'nin dahil edilmesi halinde, Türkiye Atom Enerjisi Kurumunun da kendi içinde kurumsal düzenlemeye gitmesi gerekebilecektir.

18. Eğitim ve Staj

AB'nin Gençlik ve Eğitim Programları'ndan sorumlu Ulusal Ajansın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanuna ilişkin çalışmalar sonuçlandırılıp, uygulamaya konulacaktır.

Ayrıca mesleki eğitim belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını temin etmek ve mesleki eğitimde bir standart oluşturulması amacıyla yönelik olarak bir Meslek Standartları Kurumunun kurulması eğitim açısından da önem taşımaktadır.

19. Telekomünikasyon

4502 sayılı Telekomünikasyon Kanunu ile sektörde bağımsız düzenleyici otorite kurulmuş, rekabetin sağlanmasına yönelik düzenleme faaliyetlerine başlanmıştır. Bu yeni yapılanmada, Ulaştırma Bakanlığı genel politikaları belirleyecek ve lisansları verecek, Telekomünikasyon Kurumu da verilen lisanslar ve sunulan tüm telekomünikasyon hizmetlerine ait gerekli teknik, idari ve mali işlemlerle denetim görevini yerine getirecektir.

20. Bölgesel Politikalar

2005 yılına kadar, ihtiyaç duyulan illerde Devlet Planlama Teşkilatının idari bölge birimleri kurulacaktır.

21. Çevre

Mevzuatın uyumlaştırılması sürecinde mevcut kurumsal yapıda herhangi bir değişikliğe gerek duyulmamaktadır. Ancak mevzuatın etkin uygulaması için, Çevre Bakanlığı ve diğer ilgili kurumların sorumluluklarının açık ve net biçimde tanımlanması ve Hıfzısıhha Merkezi'nin kurumsal yapısında değişiklik gerekmektedir.

Bu arada atık yönetimi sistemlerinin uygulanması amacı ile merkez ve yerel düzeyde yönetimin güçlendirilmesi önem arz etmektedir. Kalifiye ve yeterli sayıda eleman istihdamı ve eğitim programlarının uygulanması, bölgesel anlamda tehlikeli atık envanterlerinin miktar ve içerik olarak belirlenmesi gereklidir.

İzleme ve yönetim merkezinin ve NATURA 2000 sisteminin oluşturulması için gerekli faaliyetleri hazırlayan Daimi Komitenin Çevre Bakanlığı bünyesinde kurulması önem taşımaktadır.

"İyi Laboratuvar Uygulamaları" nın yürütülebilmesi kapsamında kimyasal ürünlerin fiziko kimyasal ve toksikolojik testleri için yeni toksikoloji laboratuvarları kurulması veya mevcut laboratuvarların komplike analiz cihazları ile donatılması zorunludur.

22. Tüketicinin Korunması ve Sağlık

Ürünlere ilişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun Taslağının yasalaşmasını takiben ürünlere ilişkin teknik mevzuatı hazırlama ve yürütme görevini üstlenecek yetkili kamu kurum ve kuruluşları oluşturulacaktır. Bu yetkili kamu kurum ve kuruluşlarının belirleyeceği onaylanmış kuruluşlar ve uygunluk değerlendirme kuruluşları devreye girecektir.

23. Adalet ve İçişleri

Jandarma birliklerinde -sınır birlikleri dahil- karakol seviyesine kadar telsiz haberleşme sistemi mevcuttur. İl Jandarma Komutanlıklarında ve sınır tugay/tümen komutanlıklarında çok kullanıcı bilgisayar sistemi ve iletişimi mevcuttur. İlçe Jandarma Komutanlıkları ile Jandarma Karakol Komutanlıklarının, Jandarma Bilgi Sisteminden yararlandırılmalarına yönelik altyapı çalışmalarının esas itibarıyla 2001 yılında tamamlanması öngörülmektedir.

Kaçakçılık suçlarına ilişkin polis bölgesi kayıtları, Kaçakçılık Network İletişim ve Sorgulama Sistemi Projesi altında, halen İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığınca tutulmaktadır. Bu projenin diğer kolluk birimlerince yapılan yakalamaları da kapsayacak şekilde genişletilmesini sağlayacak teknik altyapı ihtiyaçlarının öncelikle belirlenmesi öngörülmektedir.

Ulusal nitelikli bu ağın Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezine bağlı Avrupa Uyuşturucu Bağımlılığı Enformasyon Ağı (REITOX) ile uyumunun sağlanması imkanları da araştırılacaktır. REITOX'a katılım için bu enformasyon ağının yapısı hakkında teknik bilgilere ihtiyaç duyulmaktadır.

Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu Başkanlığının organizasyon yapısında Kurulun etkinliğini artırmaya yönelik değişiklik yapılması öngörülmektedir.

Rüşvet, yolsuzluk ve kara para aklamayla etkin bir mücadele için veri tabanı oluşturulması ve denetimin artırılması hedeflenmektedir.

İçişleri Bakanlığı bünyesinde AB konularında koordinasyon için mevcut idari yapılanmanın güçlendirilmesi ve personel kadrosunun geliştirilmesi öngörülmektedir. Bu çerçevede, Emniyet Genel Müdürlüğünde polis işbirliği için idari bir birim oluşturulması planlanmaktadır.

Bilişim ve bilgisayar suçlarıyla ilgili olayların aydınlatılmasında Kriminal Polis Laboratuvarları Dairesi Başkanlığı Ses-Görüntü Data İncelemeleri Şube Müdürlüğü bünyesinde Data İncelemeleri Büro Amirliğinin faaliyete geçirilmesi planlanmaktadır.

Dış finansmanı Dünya Bankası kredisinden temin edilen "Gümrük İdaresinin Modernizasyonu Projesi" (GİMOP) kapsamında, gümrük işlemlerinin bilgisayar ortamında yürütülmesine ilişkin çalışmalar son aşamasına gelmiştir. Proje tamamlandığında, Topluluk müktesebatının gümrük işbirliğiyle ilgili alanlarda uygulanması için gerekli idari ve teknik yapı geliştirilmiş olacaktır.

Adalet Bakanlığı bünyesinde halen Avrupa Topluluğu Koordinasyon Dairesi olarak faaliyet göstermekte olan birim, kanun değişikliği sonrasında Genel Müdürlük olarak daha etkin hizmet verebilecektir.

Adli reform süreci çerçevesinde, Kişisel Verilerin Korunması Kurumu, İstinaf Mahkemeleri, Fikri-Sınai Haklar İhtisas Mahkemeleri, Türkiye Adalet Akademisi, Uzlaştırma Kurulları ve İnfaz Hakimliği ihdası öngörülmektedir.

Ayrıca, Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürlüğünün yeniden yapılanması çerçevesinde, Çocuk ve Gençlik Hizmetleri Dairesi Başkanlığının, Çocuklar İçin Gözlem ve Tedbir Merkezleri ile açık ve kapalı gençlik kurumlarının kurulması hedeflenmektedir.

24. Gümrük Birliği

Modern bir idari yapının oluşturulması için sarf edilen çabalar Gümrük Birliğinden önce başlamış olsa da Gümrük Birliği'nin 1 Ocak 1996 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi yapılan çalışmalara ivme kazandırmıştır. Bu çalışmalardan biri de, Adalet ve İçişleri bölümünde de değinilen ve 1993 yılından bu yana sürdürülen "Gümrük İdaresi'nin Modernizasyonu ve Otomasyonu Projesi"dir. Projenin hedefleri arasında mevzuatın ve rejimlerin geliştirilmesi, Gümrük teşkilatının yeniden düzenlenmesi ve daha etkili vergi tahsilatı ile seçici ancak daha etkili Gümrük kontrolünü sağlamaya yönelik bilgisayar sisteminin geliştirilmesi ve uygulanması yer almaktadır.

Dış finansmanı Dünya Bankası kredisinden temin edilen "Gümrük İdaresinin Modernizasyonu Projesi" (GİMOP) kapsamında, gümrük işlemlerinin bilgisayar ortamında yürütülmesine ilişkin çalışmalar son aşamasına gelmiş olup, projenin tamamlanması ile Topluluk müktesebatının gümrük işbirliği ile ilgili alanlarda uygulanması için gerekli idari ve teknik yapı geliştirilmiş olacaktır. GİMOP çerçevesinde geliştirilen ve Fransa'dan satın alınan SOFIX çekirdek yazılımının üzerine inşa edilen BİLGE yazılımı sayesinde, özet beyan, gümrük beyanı ve transit beyanı bilgisayar ortamında yapılmaya başlanılmıştır. BİLGE sistemi Türkiye'de geliştirilen ve dış ticaret erbabının kendi bürolarından gümrük idarelerine beyanda bulunmalarına olanak sağlayan CUSTOMS/EDI yazılımı ile daha da etkin bir yapıya kavuşturulmuştur. Keza, halen yazılımı devam eden "DATA-WAREHOUSE" yazılımının da devreye girmesi ile birlikte, gümrük idaresinden yapılacak sorgulamalardan kısa süre içinde doğruya en yakın sonucun alınması mümkün hale gelecektir. Böylece, Türk Gümrük İdaresi yeni bir teknoloji ürünü olan EDI (Elektronik Data Interchange) ve DATA-WAREHOUSE yazılımlarını geliştiren ve kullanan ilk kamu kuruluşu olacaktır.

BİLGE Sistemi ilk olarak 1998 yılında İstanbul Atatürk Havalimanı Gümrük Müdürlüğünde pilot uygulamaya alınmıştır. CUSTOM/EDI yazılımının pilot uygulamasına da 1999 yılında geçilmiştir. Daha sonra her iki sistemin diğer gümrük idarelerine de yaygınlaştırılması işlemlerine başlanılmıştır. Bunun sonucunda, 2000 yılı sonu itibarıyla Türkiye'deki tüm gümrük işlemlerinin yüzde 75'i elektronik ortamda yürütülür hale gelmiştir. Bu oran 2001 yılının Ekim ayı itibarıyla yüzde 95'e ulaşacaktır.

Modern bir Gümrük İdaresinin oluşturulmasına yönelik çalışmalar, idari yapının teşkilat kanunu ile değiştirilmesini de içermektedir. Bu bağlamda, Gümrük İdaresi'nin teşkilat yapısı da yeniden düzenlenecektir.

25. Mali Kontrol, Mali ve Bütçesel İşler

Bütçe organizasyonu, AB bütçesinden sağlanacak fon akımlarının etkili yönetimine imkan verecek bir hale getirilmelidir.

Diğer yandan, AB mevzuatının özkaynaklar ve idari altyapı bağlamında uygulanması amacıyla; her bir üye devlette, değişik tipteki özkaynakların (geleneksel, KDV, GSMH) ülkeye katkısını sağlayacak sistemi gerektiği gibi kurabilen ve katkıyı yapabilen bir organ veya organların Türkiye'de de oluşturulması gerekmektedir. Bu durum, Türkiye'nin topladığı gümrük vergileri seviyesi ve KDV'nin şeffaf, doğru ve güvenilir bir şekilde hesaplanma kapasitesi ile ülke GSMH'sının tam olarak hesaplanabilmesini içerir. Bu hesaplamalar uyumlaştırılmış ve kontrol edilebilir bir şekilde yapılmalı ve bu bilgiler Komisyona kontrol imkanı sağlayacak şekilde, en az üç yıl kullanılabilir şekilde muhafaza edilmelidir.

Türkiye'nin Topluluk özkaynaklarına katkı düzeyini düzgün bir şekilde hesaplayacak idari kapasitesinin yanında, Topluluk bütçesine tahsis edilen kaynakları layıkıyla toplayacak ve zamanında transfer edecek idari kapasiteye de sahip olması zorunludur. Bunun ötesinde, Türkiye durumunu her bir özkaynak türü itibarıyla muntazaman ve doğru şekilde rapor etmek için de gerekli idari kapasiteyi oluşturmak zorundadır.

Mevcut kurumsal yapılar, organizasyonlarını ve bütçelerini çerçevesi bir anlamda yeniden çizilen mali sisteme uyarlamak zorundadır. Yine bu anlamda sisteme dahil edilecek yeni mekanizmaların işleyiş kazanması için gerekli olan kurumsal alt yapı çalışmaları tamamlanacaktır.

Dış denetim birimlerinin bir çatı altında toplanması da özellikle koordinasyon probleminin çözülmesi ve dış denetimde etkinliğin sağlanması amacıyla önem taşımaktadır.

Muhasebe, denetim ve raporlama standartlarını geliştirecek ve uygulamayı izleyecek bağımsız mesleki kurullar oluşturulacaktır.

5.1.3 Kamu Görevlilerinin Eğitimi

Kamu kesimi ve özel kesim personelinin yabancı dil seviyelerinin yükseltilmesi ve AB konularında farklı düzeylerde eğitim verilmesi çalışmalarına devam edilmiş ve Ankara Üniversitesi Avrupa Topluluğu Araştırma ve Uygulama Merkezi kurslarıyla yabancı dil alanında 3177, Temel Eğitim alanında 2567, Uluslararası İlişkiler alanında 826, Ekonomik ve Mali Politikalar alanında 362, Ortak Tarım Politikası alanında 63, Sosyal Politikalar alanında 59, Sanayi Politikası alanında 13 ve Topluluk Hukuku alanında 22 olmak üzere, toplam 7089 personelin eğitim görmeleri sağlanmıştır. Diğer yandan, AB Komisyonu kaynaklı Jean Monnet Bursları ile değişik kamu kuruluşları ve üniversitelerden yaklaşık 100 kişinin yurt dışında eğitim görmeleri temin edilmiştir.

Türkiye üniversitelerinde AB ile ilgili faaliyetlerin tespitini konu alan araştırma sonuçlanma aşamasına getirilmiş bulunmaktadır.

Ayrıca, yüksek öğretim programlarında AB ve uluslararası konulara ağırlık verilecek biçimde gerekli değişikliklerin yapılması ve üniversitelerde "Türkiye-AB İlişkileri Araştırma Merkezleri" kurulması yönünde çalışmalar sürdürülmüştür. Bu kapsamda, aşağıda sayılan üniversitelerde araştırma merkezleri kurulmuştur :

- Anadolu Üniversitesi, AB Araştırma ve Dokümantasyon Merkezi,
- Ankara Üniversitesi, AT Araştırma ve Uygulama Merkezi;
- Atatürk Üniversitesi, AT Araştırma ve Uygulama Merkezi;
- Dokuz Eylül Üniversitesi, AT Uluslararası Ekonomik İlişkiler Araştırma ve Uygulama Merkezi;
- Gaziantep Üniversitesi, AB Araştırma ve Uygulama Merkezi;
- İstanbul Üniversitesi, AT Uygulama ve Araştırma Merkezi

- Marmara Üniversitesi, AT Enstitüsü ve AT Araştırma ve Uygulama Merkezi;
- Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Avrupa Çalışmaları Merkezi;
- Sakarya Üniversitesi, AB Araştırma ve Dokümantasyon Merkezi.

6. REFORMLARIN MALİ AÇIDAN GLOBAL DEĞERLENDİRİLMESİ

6.1. Reformların Mali Açıdan Global Değerlendirilmesi

Helsinki Zirvesi sonrasında, Türkiye'nin adaylık sürecinde, AB'nin Türkiye'ye sağladığı mali yardım kaynaklarına mevcut Akdeniz İşbirliği programlarına ilaveten yeni unsurların belirlenmesi çalışmaları başlatılmıştır.

Dolayısıyla bu dönem yardım programlarını – belirli amaca yönelik olmaları nedeniyle deprem yardımları dışında bırakılırsa- , Avrupa Akdeniz İşbirliği (MEDA II) (2000-2006) ve Katılım Stratejisi Programları olarak incelemek mümkündür.

MEDA II (2000-2006)

Hibeler

Bütçe kaynaklı ve AB Komisyonu tarafından idare edilen bu yardım programından Türkiye'ye ayrılan pay 890 Milyon Euro olarak telaffuz edilmektedir. Programın bazı teknik sorunlar nedeniyle ve halen MEDA I kapsamı projelerin dahi uygulanmamış olması nedeniyle işletilmesinde sorunlar bulunmaktadır. Proje bazında uygulamada yaşanan sorunların ortadan kaldırılmasını teminen hibe yardımların 'Yapısal Uyum' programları kapsamında doğrudan bütçeye aktarımı yönteminin uygulanması kararlaştırılmıştır. Bu kapsamda, 150 Milyon Euro tutarındaki ilk bölüm için gerekli Komisyon onayı Aralık 2000 içerisinde alınmıştır.

Krediler

Avrupa Yatırım Bankası (AYB) tarafından idare edilen bu program kapsamında 1.470 milyon Euro kredi kullanımı öngörülmektedir. Proje çalışmaları yürütülmektedir.

KATILIM STRATEJİSİ

Gümrük Birliği kapsamında taahhüt edilen yardımların yapılmamış olmasını telafi etmek amacıyla ilave bir kaynak olarak düşünülen bir yardım programı kapsamında 2000-2002 yılları içerisinde 135 ve 15 olmak üzere toplam 150 milyon Euro hibe ve 450 Milyon Euro AYB Kredisi kullanılması öngörülmektedir.

Ayrıca Katılım Stratejisi kapsamında diğer adaylara tanınan ve AYB'nin kendi öz kaynaklarından finanse ettiği 8.5 milyar Euro tutarındaki kredi paketinden faydalanma imkanı tanınmıştır

Bunlara ek olarak Gümrük Birliği için öngörülmekle birlikte kullanılmamış olan 343 milyon Euro'luk hibenin de katılım sürecinde kullanılabileceği düşünülmektedir.

ULUSAL PROGRAM KAPSAMINDA İHTİYAÇ DUYULAN MALİ KAYNAK

Ulusal Program kapsamında Türkiye'nin AB Müktesebatını üstlenmesi için gereken reformların toplam değeri yaklaşık 4.2 milyar Euro olarak öngörülmüştür. Ortak Tarım Politikasına uyum için öngörülen 8-10 milyar Euro'luk kaynak ihtiyacı ve KOBİ'lere yönelik 3 milyar Euro'luk kredi finansmanı bunun dışındadır.

6.1.1 Malların Serbest Dolaşımı

Motorlu Taşıtlar ve Tarım ve Orman Traktörleri

Motorlu taşıtlar ve tarım ve orman traktörleri konularında tercümesi tamamlanmamış AB mevzuatının Türkçe'ye tercümesi için yaklaşık 50.000 Euro değerinde bir proje, giderleri İdari İşbirliği Fonundan karşılanmak üzere başlatılmıştır.

Kimyasallar

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde gübre analizlerini yapabilecek, yurt çapında 10-15 laboratuara ihtiyaç bulunmaktadır. Bir laboratuvarın maliyeti 250.000-300.000 dolar (yaklaşık 273.400-326.900 Euro) arasındadır.

Tıbbi Ürünler

Türk İlaç Kurumunun kurulmasını öngören tasarı çalışması proje haline getirilerek DPT'ye iletilmiştir. Ancak projede talep edilen bütçe yerine, kurumun yeniden yapılanmasına yönelik olarak Sağlık Bakanlığı 2001 yılı yatırım ödeneklerine Etüt Proje olarak 5 milyar TL (yaklaşık 8.000 Euro) konmuştur. Bu meblağ yapılması gerekli olan çalışmaların oluşturulması için kaynak olarak kullanılacaktır.

6.1.2 Sermayenin Serbest Dolaşımı

AB Müktesebatının üstlenilmesi ile ilgili olarak ihtiyaç duyulan ilave elemanların ve mevcut elemanların eğitimi için 2001-2004 yılları arasında 151.000 Euroya ihtiyaç duyulmakta, AB Komisyonundan alınacak teknik yardım için de gene aynı dönem içerisinde 22.000 Euro temini gerekmektedir.

6.1.3 Ortak Tarım Politikası

Genel Değerlendirme

Tarım reformunun sürdürülmesi, kırsal ve tarımsal alt yapının ve tarım işletmelerinin yapısının iyileştirilmesi, etkin teknoloji kullanımının gerçekleştirilmesi, araştırma, yayın, eğitim hizmetlerinin geliştirilmesi ve Topluluk standartlarında Tarım Bilgi Sistemine geçiş için gerekli yatırımlar yapılmalıdır. Kesin finansman ihtiyacını belirlemek oldukça güç olmakla beraber, bu harcamaların Topluluk müktesebatının üstlenilmesi için gerekli harcamalarla birlikte kısa ve orta dönem boyunca toplam 8-10 milyar Euro civarında bir mali kaynağa ihtiyaç duyulacağı düşünülmektedir. Bu kaynağın sağlanmasında Topluluk imkanlarından yararlanılması gerekli görülmektedir.

Hayvan Kimlik Sistemi

Büyükbaş hayvanların tanımlanması ve kayıt atlına alınması için Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü ve İl Müdürlüklerinde veri tabanı oluşturulması gerekmektedir. Bunun için bilgisayar sistemi oluşturulması, bilgisayar programının hazırlanması ve İl Müdürlüklerine dağıtılması ile kullanıcıların eğitilmesi gerekmektedir. Bu ihtiyaçların karşılanması için merkez ünitelerde (Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü) veri tabanı ve bilgisayar sisteminin kurulması, program hazırlanması, ihtiyacı olan Bakanlık İl Müdürlüklerinin desteklenmesi, personel eğitimi ve yayın hizmeti için finansmana ihtiyaç vardır. İhtiyaç duyulan sistemin kurulması amacı ile bilgisayar, bilgisayar programı, eğitim, yayın ve diğer hususların temini için ilk aşamada 105.600 dolarlık (yaklaşık 115.000 Euro) bir kaynak gerekmektedir.

Arazi Kayıt Sistemi

Arazi kayıt sistemi ile ilgili gerekli yasal ve kurumsal düzenlemeler kısa dönemde tamamlanacaktır. Arazi kayıt sistemine temel olacak Tapu ve Kadastro bilgilerinin bilgisayar ortamında verilmesi için kısa ve orta vadeli olarak iki çalışma gerçekleştirilecektir. Tapu sicile ait sözel bilgilerin bilgisayar ortamına aktarılmasının maliyeti, donanım için 25.911.100 dolar (yaklaşık 28.232.000 Euro) ve bilgi giriş için 21.739.130 dolar (yaklaşık 23.687.000 Euro) olmak üzere toplam 47.650.230 dolar (yaklaşık 51.919.000 Euro) olarak hesaplanmıştır. Ayrıca uydu görüntüleri, makine teçhizat, yolluklar, tüketim malzemeleri gibi harcamalar için de 500.000 dolarlık (yaklaşık 545.000 Euro) bir maliyet öngörülmektedir. Türkiye genelindeki kadastro işlemleri tamamlanmamış, % 17 nispetindeki arazinin tamamlanması için hazırlanan projenin maliyeti 125 milyon Dolar'dır (yaklaşık 137 milyon Euro). TAKBİS Projesi için ise 150 milyon Dolar (yaklaşık 165 milyon Euro) yatırım gerekmektedir.

6.1.4 Ortak Balıkçılık Politikası

Balıkçılık alt yapısının geliştirilmesi için belirli yatırımların gerçekleşmesine ihtiyaç vardır. Ayrıca, araştırma faaliyetlerinin, koruma kontrol hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla 40 adet yeni kontrol teknesi alımı, uzaktan algılama sistemi kurulması, bilgisayar ağı kurulması, denetim ekipmanı sağlanması gibi yatırımlara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu çalışmaların gerçekleştirilebilmesi için yaklaşık 15 milyon dolarlık (yaklaşık 16 milyon Euro) bir finansmana ihtiyaç duyulmaktadır.

6.1.5 Ortak Taşımacılık Politikası

Demiryolu Ulaştırması

Ulaştırma Bakanlığı bünyesinde karayolu taşımacılığını düzenlemekle sorumlu Kara Ulaştırması Genel Müdürlüğü'nün, ülkenin tüm yolcu ve yük taşımacılığı ile uluslararası taşımacılığı düzenleyebilecek, izleyebilecek ve gelişen uluslararası platformlardaki taşıma konularını irdeleyebilecek, AB müktesebatına uyum sürecinde sektörle ilgili her türlü düzenleme ile uygulamaya yönelik hazırlıkları kısa sürede yapabilecek uzmanlaşmış kadrolarla donatılması gerekmektedir. Oluşturulacak düzenleyici kuruluş için personel ihtiyacı ortaya çıkacaktır. Bu doğrultuda eğitim, donanım ve yazılım yatırımları doğacaktır. Düzenleyici kuruluş için bina ve donanım gerekebilecektir. Personelin ise ekonomik regülasyon konusunda eğitilmesi gerekmektedir. TCDD yönetimi ve personelinin kamu hizmeti anlayışından ticari odaklı bir hizmet anlayışına getirilmesi amacıyla eğitilmesi gerekmektedir. Ayrıca TCDD'nin yeniden yapılandırılması sırasında istihdam yükünün azaltılması gerekmektedir. Ulaştırma Bakanlığının kapasitesinin artırılması doğrultusunda, donanım, yazılım ve kalifiye ilave personel ihtiyacının giderilmesi için yaklaşık 24 milyon Euro finansman gerekmektedir.

Aşırı istihdamın elimine edilmesi için tazminat ödemesi olarak 75-100 milyon Dolar (yaklaşık 82-109 milyon Euro) dolar gerekmektedir. Yeniden yapılanmanın 2000 yılında başlaması halinde ilk üç yılda;

- Yıllık 160 milyon dolar (yaklaşık 174 milyon Euro) işletme sübvansiyonu,
- Yıllık 30 milyon dolar (yaklaşık 33 milyon Euro) sosyal sigorta yükümlülükleri karşılığı,
- Yıllık 200 milyon dolar (yaklaşık 218 milyon Euro) kredi veya kredi garantisi,
- Yıllık 10 milyon dolar (yaklaşık 10,9 milyon Euro) istisnai yeniden yapılanma finansmanı

gerekmektedir. Yeniden yapılanmanın gecikmesi halinde sübvansiyon gereği artacaktır.

Havayolu Taşımacılığı

Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü'nün personel eğitimi, bilgisayar alımı ve binaların onarımı ile diğer ihtiyaçların karşılanması için yaklaşık 23 milyon Euro kaynağa ihtiyaç olacaktır.

Lisanslar

Uyum çalışmaları esnasında gerekli eğitim ve çeviri harcamaları ortaya çıkacaktır. 3 milyon Euroluk bir kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

Hava Aracı Gürültü Yayınları ve Gürültülü Uçaklar

Hava limanlarında uçakların gürültü seviyelerini izleme ve değerlendirmeye yönelik yatırım ihtiyacı bulunmaktadır. 5 milyon Euroluk bir finansman öngörülmüştür.

Teknik ve Güvenlik

Konuya ilişkin eğitim, çeviri ve personel yatırımlarına ihtiyaç duyulmakta olup, 5 milyon Euroluk bir finansman öngörülmüştür.

6.1.6 İstatistik

İstatistik

Personel eğitimi ve kısa vadede gerçekleşecek değişikliklerle (demografik ve sosyal istatistikler, bölgesel istatistikler, iş istatistikleri, dış ticaret ve tarım istatistikleri konularında AB'ye uyumlu yeni stratejiler belirleme çalışmaları başlatılmıştır,) ilgili olarak 50 milyon Euro civarında bir finansman kaynağına ihtiyaç duyulmakta olup, AB'den teknik yardım temin etmek suretiyle karşılanabileceği düşünülmektedir.

Sınıflandırmalar

Ekonomik hayata ilişkin oluşacak veri tabanlarında sınırlama ile ilgili sorunları gidermek ve ulusal sınıflama alt yapısını oluşturmak amacı ile 200.000 Euro yatırıma ihtiyaç duyulmaktadır.

İşgücü İstatistikleri ve Ücretle, İşgücü Maliyetleri ve Kazançlarının Yapısı ile İlgili İstatistikler

İşgücü, istihdam ve işsizlik tahminlerinin aylık bazlık üretilebilmesi, işgücü maliyet indeksinin ise dönemsel olarak üretilebilmesi için yaklaşık 250.000 dolar (yaklaşık 272.400 Euro) tutarında yatırım Devlet İstatistik Enstitüsü için, 90.000 dolar (yaklaşık 98.000 Euro) tutarında yatırım Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının bilgisayar donanımı ve personel eğitimi için gerekmektedir.

Sanayi

Bilgisayar ve yazılım programlarına ihtiyaç olacak, bunun için 50.000 dolar (yaklaşık 54.500 Euro) mali kaynak gerekecektir.

İnşaat İstatistikleri

Çalışma alanı ve donanımına ihtiyaç duyulabileceği düşünülmekte olup, tahminen 100.000 dolarlık (yaklaşık 109.000 Euro) bir kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

Enerji ve Hammaddeler

Bilgisayar ve yazılıma ihtiyaç olacaktır. 150.000 Euroluk bir mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

Toprak Kullanımı ve Yöre

Sorumlu kuruluşların bilgisayara, yazılıma ve uydu görüntülerine ihtiyacı olacaktır. Kısa ve orta vadede öngörülen düzenlemeler (DIE'nin Genel Tarım Sayımı ile AB'ye uyum çerçevesinde tarımsal üretimle ilgili bilgileri derlemesi, çiftçi kayıt sisteminin oluşturulması, tarım işletmelerinin kayıtlarının tutulması ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarım Müdürlüklerinin merkez teşkilata on-line bağlantısının kurulması), Devlet İstatistik Enstitüsüne 1.000.000 Euro ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığına 25.000.000 Euro maliyet getirecektir. Bu maliyet tarıma ilişkin istatistik derleme faaliyetlerini kapsamaktadır.

Bölgesel ve Coğrafik Bilgi

Tüm yeni ve ek çalışma masrafları (uydu görüntüleri, makine teçhizat, yolluklar, tüketim malzemeleri vb.) için 500.000 Euro maliyet öngörülmektedir.

6.1.7 Sosyal Politika ve İstihdam

İş Hukuku

Politika değişikliklerinin uygulanmasını sağlayacak altyapı ve personel ihtiyacı ile bu politikaların uygulanmasında (garanti fonu finansman ihtiyacı vb.) gerekecek finansal enstrümanların ihdası için yatırımlar gerekmektedir. Oluşturulacak Garanti Fonunun aktüer dengeleri ve diğer yatırımlar için 450 milyon Euro kaynağa ihtiyaç bulunduğu tahmin edilmektedir.

Sosyal Diyalog

Donanım ve eğitim yatırımları için yaklaşık 18 milyon Euro kaynak gerekecektir.

Kadın ve Erkekler Arasında Eşit Muamele

Donanım, veri tabanları, personele, kadınlara, sendikalara ve işverenlere yönelik eğitim programlarının geliştirilmesi ve uygulanması için yatırım gerekecektir. Analık sigortasının kapsamının genişletilmesinden kaynaklanan ek maliyetler ile kurumsal altyapının güçlendirilmesi ve personel eğitiminin yaklaşık 27 milyon Euro kaynak ihtiyacı doğuracağı tahmin edilmektedir.

İstihdam

Yeniden yapılandırma yatırımlarının önemli bir kısmı, Dünya Bankası kredisi ile devam ettirilmekte olan "İstihdam ve Eğitim Projesi" kapsamında finanse edilmektedir. Ancak, İş-Kurun güçlendirilmesi, uygulamalarına imkan verecek veri bankası, yazılım ve donanım ihtiyaçlarının karşılanması, personel temini ve eğitimi alanlarında ek yatırımlara da ihtiyaç olacaktır. Yatırımlar için 70 milyon Euro kaynağa ihtiyaç vardır.

Avrupa Sosyal Fonu

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının, fonla ilgili sosyal politika, istihdam, işsizlik, mesleki eğitim alanlarındaki çalışmalar için özel bir birim oluşturması düşünülmekte olup, bu birimin donanımı, personel temini ve eğitimi için yapılması gereken yatırımlar, 15 milyon Euro kaynak gerektirmektedir.

İş Sağlığı ve İş Güvenliği

Müktesebat uyumunun uygulamada tam gerçekleştirilebilmesi için 45 milyon Euro finansmana ihtiyaç duyulacağı düşünülmektedir. İlgili AB Ajansına gözlemci katılımının ve tam üyelik sonrasında katkı payı ödemeli katılımının finanse edilmesi gerekecektir.

6.1.8 Enerji

Kurumsal değişiklikler ve bu değişikliklerin gerektirdiği ihtiyaçlar için yaklaşık 50 milyon Euro harcama gerekeceği düşünülmektedir.

6.1.9 KOBİ'ler

KOBİ finansmanı alanında yeni tür kuruluşların oluşturulması da dahil kapasite artırımı, KOBİ'lere teknoloji transferi ve endüstriyel problem çözümü alanında destek verecek ulusal teknoloji transfer hizmet merkezleri ağı kuran, sahasında piyasa oluşturucu kuruluşun gerçekleştirilmesi, KOBİ'lerin teknik mevzuat uyumunun desteklenmesi ve çalışmalara Yeni Yaklaşım direktiflerine uyum ve CE işaretinin kullanımı konusunda öncelikli olarak başlanması konularına imkan sağlanmalıdır. "Türkiye için Avrupa Stratejisi" kapsamında çalışılmış olan Sanayi Stratejisi uygulamaya geçirilmelidir. KOBİ finansmanı alanında kapasite artırımı 50 milyon Euro, KOBİ'lerde teknolojik destek imkanı oluşturulması 50 milyon Euro KOBİ'lerde Yeni Yaklaşım direktiflerine uyum ve CE işaretinin kullanılması imkanı oluşturulması için başlangıç için 15 milyon Euro, KOBİ'lerde diğer teknik mevzuata uyum imkanı oluşturulması için ise başlangıç aşamasında 15 milyon Euro olarak bütçelenmesi uygun olacaktır. "Sanayi Stratejisi"nin KOBİ'lere yönelik unsurları itibarıyla genel olarak uygulamaya geçirilmesi için ise, başlangıçta en az 300 milyon Euro kadar hibe ve 3 milyar Euro kadar kredi finansmanı ile acil önlem geliştirmeyi düşünmek ve gelecek yıllarda imkanlar ölçüsünde bunu genişletmek uygun olacaktır.

6.1.10 Bilim ve Araştırma

1998 yılı ve AB 5. Çerçeve Programı bütçesi temel alınarak yapılan hesaplamada AB Çerçeve Programlarına tam katılım için Türkiye'nin yapacağı katkı payının 327 milyon Euro olduğu hesaplanmıştır. 2002 yılı Türkiye ve AB tahmini rakamlarına göre ise, 6. Çerçeve Programına katkı payının, programın bütçesinde artışa bağlı olarak (15-18 milyar Euro), 489-587 milyon Euro arasında değişeceği tahmin edilmektedir. AB müktesebatına uyum ve ilgili uygulamaları finanse etmek için 17 milyon Euro kaynağa ihtiyaç olacaktır.

Çerçeve Programlara katılım ise, 1998 yılı verileri ve AB 5. Çerçeve Programı bütçesi temel alınır, 5. Çerçeve Programı için 327 milyon Euro, 2002 yılı Türkiye ve AB tahmini rakamlarına göre 6. Çerçeve Programı için 489-587 milyon Euro kaynak ihtiyacı oluşacaktır.

6.1.11 Kültür ve Görsel-İşitsel Politikalar

Kültür

İleriki aşamalarda belirlenecektir.

6.1.12 Bölgesel Politikalar

Bölgesel politikaların uygulanması için gerekli organizasyon ve personel ihtiyacının karşılanması için 20 milyon Euro gerekmektedir.

6.1.13 Çevre

Yatay

Etkin ÇED uygulamaları için gerekli network ve bilgisayar sisteminin kurulmasına ihtiyaç vardır. Başta ÇED uygulamaları olmak üzere çalışma ve gelişmeler için yaklaşık 7 milyon Euro finansman ihtiyacı öngörülmektedir.

Çevresel Bilgiye Erişim Avrupa Çevre Ajansı

Ulusal çevre veri tabanı sisteminin oluşturulması donanım, program ve diğer ihtiyaçlarının karşılanması için 50 milyon Euro gerekmektedir.

Hava Kalitesi

Hava kalitesi izleme istasyon ağının ve ilgili kalite temin ekipmanının kurulması; uluslararası anlaşmaları esas alan mevzuat kapsamında gerekli izleme sisteminin kurulması, laboratuvar altyapısının geliştirilmesi; kirleticilerin, sera gazlarının emisyon envanterinin çıkarılması ve kaynakların belirlenmesi; mevzuatın öngördüğü kalitede yakıt üretilebilmesi için yakıt üretim tesislerinin modernizasyonu, büyük sabit kirlenici kaynaklarda kirlilik azaltım ve yakıt değişikliği yatırımlarının gerçekleştirilmesi ile Emisyon Envanterlerinin oluşturulması ve modelleme çalışmaları için önemli miktarda yatırım ihtiyacı doğacaktır.

Gerekli harcamaların büyüklüğü 70 milyon Euro civarında tahmin edilmekle birlikte netleştirme çalışmaları sonucunda belirlenecektir. Netleştirme çalışmalarının ayrıca 3 milyon Euro harcama gerektireceği düşünülmektedir.

Atık Yönetimi

Finansman ihtiyacı, mevzuat uyumu ve uygulamaları için yaklaşık 20 milyon Euro civarında tahmin edilmektedir.

Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar

İLU prensipleri ve Kimyasal Maddelerin testleri için kullanımın doğrulanması için yönetmelik çıkarılması ve yürütülmesi ile, İLU denetlenmesi ve onaylanması için yönetmelik çıkarılması ve yürütülmesi çalışmaları gerçekleştirilecektir. Toplam 6,5 milyon Euro finansmana ihtiyaç vardır.

6.1.14 Adalet ve İçişleri

Dış Sınırlar

Pasaport tanzimi ve hudut kapılarına optik okuyucu sistemleri yerleştirilmesi projesinin tamamlanabilmesi için yaklaşık 4 milyon Euro tutarında ek ödeneğe ihtiyaç bulunmaktadır.

Örgütlü Suçlar, Sahtecilik ve Yolsuzluk

Rüşvet, yolsuzluk ve kara para aklamaya etkin bir mücadele için İçişleri ve Maliye Bakanlıkları ile Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü bünyesinde birer veri tabanı oluşturulması ve denetimin artırılması çalışmaları sürdürülmektedir. Türkiye Uluslararası Uyuşturucu ve Organize Suçlarla Mücadele Akademisi (Turkish International Academy Against Drugs and Organised Crime-TADOC) çerçevesinde: "Taktik Eğitim Merkezi Projesi" için yaklaşık 700 bin Euro; "Suç Önleme Araştırma Merkezi", "Uyuşturucu Kontrol ve Talep Azaltımı Araştırma Merkezi", "Kara Para Araştırma Merkezi" ve "Bilişim Suçları Araştırma Merkezi" projeleri için ise yaklaşık 300 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.

Uyuşturucu madde kaçakçılığı ve diğer örgütlü suçlarla mücadele bağlamında öncelikle 25 il için öngörülen Polis Gözetleme Aracı Alımı Projesi için 16 milyon 250 bin Euro tutarında mali kaynağa gereksinim vardır. Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığını İzleme Merkezi Türkiye Ofisi'nin kurulması için öncelikle 300 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.

Emniyet Genel Müdürlüğü, AB'nin örgütlü suçlarla mücadele çalışmalarını incelemek üzere bir proje geliştirmeyi öngörmektedir. Jandarma Genel Komutanlığı'nda tutulmakta olan her türlü suçla ilgili kayıtların MERNİS (Merkezi Nüfus İdaresi Sistemi) Kimlik Numarası ve Nüfus ve Vatandaşlık Genel Müdürlüğü'ndeki veri tabanı ile uyumunun sağlanması için yaklaşık 5 milyon Euro'ya ihtiyaç duyulmaktadır. 21 ilde, Jandarma Genel Komutanlığı sorumluluk bölgesinde, örgütlü suçlarla mücadele amacıyla kullanılmak üzere 21 adet gözetleme aracı alımı için 13 milyon Euro tutarında mali kaynağa gereksinim vardır.

Jandarma Narkotik ve Çok Amaçlı Köpek Eğitim Merkezi'nin tamamlanması için 1,5 milyon Euro'ya ihtiyaç bulunmaktadır.

Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu (MASAK) Başkanlığı, kara para aklamaya mücadele bağlamında ulusal (KİHBİ, Adli Sicil ve İstatistik Genel Müdürlüğü, Gümrük İdaresi, Tapu İdaresi, Nüfus İdaresi, ticaret sicili kayıtları, bankalar ve diğer mali kurumlar) ve uluslararası (Egmont Secure Web ve diğer uluslararası sistemler) veri tabanlarına ulaşabilmek ve kendi veri tabanını oluşturabilmek amacıyla, hizmet binası alımı da dahil olmak üzere, 20 milyon Euro'ya gereksinim duymaktadır.

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, yolsuzluk ve kara parayla mücadele bağlamında eğitim amaçlı projeler oluşturmayı öngörmektedir.

Tapu ve Kadastro Bilgi Sistemi Projesi'nin (TAKBİS) toplam maliyeti, 160 milyon Euro olarak hesaplanmaktadır. Proje için AB'den mali ve teknik yardım sağlanması imkanları araştırılacaktır. 5 yıl süreli Tapu Arşiv Otomasyonu Projesi'nin yaklaşık maliyeti ise, 21 milyon Euro olarak hesaplanmaktadır.

Polis İşbirliği

İletişim ve ulaştırma araçları ile teknik malzeme teminine, ayrıca mevcut malzeme ve araç-gerecin modernizasyonuna ihtiyaç duyulmaktadır. Polis ve Jandarma birimlerince erişilebilir entegre bilgisayar tabanlı bir soruşturma sistemi oluşturulması ve bunun uygulamaya geçirilmesi planlanmaktadır. Bilgi işlem projesi Pol-Net'in tamamlanması için yaklaşık 25 milyon 400 bin Euro tutarında ek ödeneğe ihtiyaç bulunmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Bilgisayar Destekli Sevk ve Yönetim Projesi için yaklaşık 30 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.

Genel kolluk kuvvetlerinin ifade alma ve sorgulama, oto hırsızlığıyla mücadele, bilişim ve bilgisayar suçları, gözetli ve sorgulama birimlerinin standardizasyonu ile araç, gereç ve teknik donanım bakımından takviyesi için bütçe imkanlarının artırılmasına gereksinim duyulmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü'ne bağlı birimlerdeki 200 kadar ifade alma odası ile 1000'e yakın nezarethane'nin standart hale getirilmesine yönelik fizibilite çalışmaları devam etmektedir. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün adli hizmetler ve adli soruşturma uzmanları yetiştirilmesine yönelik eğitim faaliyetleri için, 2002 yılı itibarıyla, ilk aşamada 700 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

Emniyet Genel Müdürlüğü Uluslararası Haber Merkezi'nin modernizasyonu için gerekli mali kaynak miktarı, 3 milyon Euro'dur.

FM telsiz haberleşmesinin veri transferi ve kimlik sorgulaması yapılmasına da imkan sağlayacak şekilde yaygınlaştırılması projesinin Ankara bölümünün yaklaşık maliyeti, 30 milyon Euro'dur. İl Emniyet

Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespit ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlüklerinin teknik donanım, altyapı ve teknik malzeme ihtiyacının karşılanması için yaklaşık 6 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır. İl Emniyet Müdürlüklerine bağlı Kimlik Tespiti ve Olay Yeri İnceleme Şube Müdürlükleri personelinin eğitimi için yılda yaklaşık 4 milyon Euro tutarında mali kaynağa gereksinim duyulmaktadır.

Antalya Kriminal Polis Laboratuvarı'nın faaliyete geçirilebilmesi için 400 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır. Ankara'daki Merkez Kriminal Polis Laboratuvarlarının yeni hizmet binasının yapımı için 3 milyon Euro'ya gereksinim vardır. Kriminal Polis Laboratuvarları Biyolojik İncelemeler Şube Müdürlüğü bünyesinde bir DNA Bilgi Bankası kurulması planlanmaktadır. Diş örneklerinden genetik özelliklerin belirlenmesi amacıyla, Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ile işbirliği halinde, Kriminal Odontoloji Projesi çalışmaları yürütülmektedir. Kriminal polis laboratuvar hizmetlerinin geliştirilmesi amacıyla, ODTÜ ile işbirliği halinde bir araştırma merkezi kurulması öngörülmektedir. Bu amaçla, 800 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü Kriminal Polis Laboratuvarları Daire Başkanlığı personeline ODTÜ'de temel bilim eğitimi verilmesi faaliyetinin sürdürülmesi amacıyla da, her yıl 150 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.

Jandarma Entegre Muhabere ve Bilgi Sistemi (JEMUS) Projesi'nin Türkiye genelinde hayata geçirilebilmesi için yaklaşık 300 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

Jandarma Genel Komutanlığı'nca Jandarma bölgesindeki nezarethanelerin iyileştirilmesi projesi için 8 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç olacağı değerlendirilmektedir.

Antalya ve Rize'de kurulması öngörülen Jandarma Bölge Kriminal Laboratuvarları için toplam 6,5 milyon Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç vardır.

1999-2010 döneminde Türkiye genelinde tüm ilçe Jandarma Komutanlıklarında kurulması planlanan olay yeri inceleme birimlerinden 120 adedi faaliyete geçirilmiş olup, bu sayının 2003 yılına kadar 274'e çıkarılması öngörülmektedir. Bu proje için 500 bin Euro tutarında mali kaynağa ihtiyaç duyulmaktadır.

20 İl Jandarma Komutanlığında kurulması öngörülen Patlayıcı Madde Unsurları için 500 bin Euro tutarında mali kaynağa gereksinim duyulmaktadır.

80 İl Jandarma Komutanlığına kurulması öngörülen Parmak İzi Alma İstasyonları için 4,5 milyon Euro kaynağa ihtiyaç bulunmaktadır.

Hukuki ve Cezai Konularda Adli İşbirliği

Ulusal Yargı Ağı Projesi'nin ilk aşamasında, Adalet Bakanlığı'nın merkez teşkilatında gerçekleştirilen işlemlerin bilgisayar ve özel yazılım gibi teknolojik imkanların yardımıyla hızlandırılması ve daha verimli hale getirilmesi amaçlanmıştır. Bu aşama, 2001 yılı sonunda tamamlanacaktır. Projenin ikinci aşamasında, 2004 yılına kadar mahkemelerin ve Cumhuriyet savcılıklarının otomasyonu ve noterlik, nüfus müdürlükleri, tapu müdürlükleri gibi diğer kurumlarla entegrasyonu sağlanacaktır. Dört yıl sürmesi öngörülen Ulusal Yargı Ağı Projesi'nin toplam maliyeti yaklaşık 170 milyon Euro'dur.

İhtisas Mahkemeleri Projesi altında Fikri ve Sınai Hakların Etkin Korunması Projesi çerçevesinde fikri sınai ve ticari mülkiyet haklarından doğan uyuşmazlıkları çözmek amacıyla 12 ihtisas mahkemesi kurulacaktır. Bu proje kapsamında 12 hakim ve savcı bir AB kurumunda 10 süreyle akademik eğitim alacaktır. Ankara Üniversitesi Fikri Haklar Araştırma Enstitüsünde bir dokümantasyon merkezi kurulacaktır. Mahkemeler ile Adalet Bakanlığı, Türk Patent Enstitüsü ve Gümrük İdaresi arasında bir bilgisayar ağı kurulacaktır.

Fikri Mülkiyet Haklarının Uygulanması Projesinin 2.289.000 Euro'luk maliyetinin yüzde 76'sı AB kaynaklarından (MEDA) sağlanmaktadır. Adalet Bakanlığı, projeye kendi bütçesinden yüzde 24 oranında mali katkıda bulunmaktadır.

7. AB MÜKTESEBATI LİSTESİ

(Cilt II)

7.1 Malların Serbest Dolaşımı

7.1.1 Motorlu Araçlar

1. 70/156/EEC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 6 Şubat 1970 tarihli Konsey Direktifi
2. 70/157/EEC: Motorlu araçların izin verilen gürültü seviyesi ve egzoz sistemine ilişkin Üye Devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 6 Şubat 1970 tarihli Konsey Direktifi
3. 70/220/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların pozitif ateşleme sisteminden çıkan gazların neden olduğu hava kirliliğine karşı alınacak tedbirlere yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mart 1970 tarihli Konsey Direktifi
4. 70/221/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araç ve treylerlerinin sıvı yakıt tankları ve arka kısmı koruyucu parçalara ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mart 1970 tarihli Konsey Direktifi
5. 70/222/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araç ve treylerlerinin montaj alanı ve arka kayıt plakaların yerleştirilmesine ilişkin mevzuatlarının yaklaştırılması hakkındaki 20 Mart 1970 tarihli Konsey Direktifi
6. 70/311/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araç ve treylerlerinin kumanda ekipmanlarına ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 8 Haziran 1970 tarihli Konsey Direktifi
7. 70/387/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araç ve treylerlerinin kapılarına yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1970 tarihli Konsey Direktifi
8. 70/388/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların sesli alarm sistemlerine yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1970 tarihli Konsey Direktifi
9. 71/127/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların dikiz aynalarına yönelik kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 1 Mart 1971 tarihli Konsey Direktifi
10. 71/320/EEC: Üye Devletlerin, değişik kategorilerde motorlu araç ve treylerlerinin fren tertibatlarına yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Direktifi 172B ile değiştirilmiştir

11. 72/245/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan kıvılcımlı ateşleme ile çalışan motorların radyolarda neden olduğu parazitlenmeyi gidermek için çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mart 1970 tarihli Konsey Direktifi
12. 72/306/EEC: Üye Devletlerin, araçlarda kullanılan dizel motorların neden olduğu kirletici emisyonlara karşı aldığı tedbirlere ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 2 Ağustos 1971 tarihli Konsey Direktifi
13. 74/60/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan iç donanımına (dikiz aynası, kontrol tertibatı, tavan, açılan tavan, arka koltuk ve koltukların arka kısımlarının dışında kalan yolcu bölümünün iç kısımları) ilişkin 17 Aralık 1973 tarihli Konsey Direktifi
14. 74/61/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların izinsiz kullanımını engelleyen alarm aygıtlarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Aralık 1973 tarihli Konsey Direktifi
15. 74/297/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan iç donanımına (etki anında kumanda mekanizmasının durumu) yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Haziran 1974 tarihli Konsey Direktifi
16. 74/408/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan iç donanımına (koltukların ve aksamının sağlamlığı) yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 22 Temmuz 1974 tarihli Konsey Direktifi
17. 74/483/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan dış sinyal lambalarına yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 22 Temmuz 1974 tarihli Konsey Direktifi
18. 75/443/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda bulunan geri vites ve takometreye yönelik mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Haziran 1975 tarihli Konsey Direktifi
19. 76/114/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan plaka, konulacakları yer ve yerleştirme yöntemine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi
20. 76/115/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda emniyet kemeri aksamına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi
21. 76/756/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde aydınlatma ve ışıklı sinyal sistemine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
22. 76/757/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan refleks reflektörlere yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
23. 76/758/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan arka far, ön far arka sinyal lambası ve stop lambalarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
24. 76/759/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan uzun farlara yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
25. 76/760/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan arka plaka lambasına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
26. 76/761/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan uzun hüzmeli projektör olarak görev yapan projektörlere ve bu projektörlerin kamaştırıcı elektrikli filament lambalarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
27. 76/762/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan ön sis lambası ve bu lambaların filament lambalarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi

28. 77/389/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan çekme tertibatına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Konsey Direktifi
29. 77/538/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan arka sis lambalarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
30. 77/539/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan geri hareket feneri yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
31. 77/540/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan park lambalarına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
32. 77/541/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlarda ve treylerlerinde bulunan emniyet kemerleri ve bastırma sistemine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
33. 77/649/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların görme alanına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Eylül 1977 tarihli Konsey Direktifi
34. 78/316/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların iç donanımına (kontrol sistemleri, sayıcılar ve göstergeler) yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
35. 78/317/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların cilalı kısımlarının defrost ve buharlanmayı engelleyici sistemlerine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
36. 78/318/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların silecek ve yıkama sistemlerine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
37. 78/548/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların yolcu bölümlerinin ısıtma sistemlerine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Haziran 1978 tarihli Konsey Direktifi
38. 78/549/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların lastik koruyucularına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Haziran 1978 tarihli Konsey Direktifi
39. 78/932/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçlar koltuklarının ısı koruyucularına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Ekim 1978 tarihli Konsey Direktifi
40. 80/1268/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların yakıt tüketimine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1980 tarihli Konsey Direktifi
41. 80/1269/EEC: Üye Devletlerin, motorlu araçların motor gücüne yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1980 tarihli Konsey Direktifi
42. 88/77/EEC: Üye Devletlerin, araçlarda kullanılan dizel motorların çıkardıkları kirletici gazlara karşı alınan tedbirlere yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 3 Aralık 1987 tarihli Konsey Direktifi
43. 89/297/EEC: Üye Devletlerin, bazı motorlu araçlar ve treylerlerinde bulunan yan koruma tertibatlarına (yan koruma) yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 13 Nisan 1989 tarihli Konsey Direktifi
44. 91/226/EEC: Üye Devletlerin, değişik kategorilerde motorlu araçlar ve treylerlerinde bulunan sprej baskı sistemlerine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Mart 1991 tarihli Konsey Direktifi
45. 92/21/EEC: M1 kategorisindeki motorlu araçların kitle ve boyutlarına yönelik 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi

46. 92/22/EEC: motorlu araç ve treylerlerinin koruyucu cila ve cila malzemesine ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
47. 92/23/EEC: motorlu araç ve treylerlerin lastikleri ve bunların yerleştirilmesine ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
48. 92/24/EEC: Değişik kategorilerdeki motorlu araçlarda hız sınırlandırıcı sistemlere ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
49. 92/114/EEC: N kategorisindeki motorlu araçların arka panelindeki dış projeksiyonlara ilişkin 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktif
50. 94/20/EC: Motorlu araçların ve treylerlerinin ve ilgili donanımlarının kavrama tertibatlarına ilişkin 30 Mayıs 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
51. 95/28/EC: Bazı kategorilerdeki motorlu araçların iç kısmında kullanılan materyalin yanma özelliğine ilişkin 24 Ekim 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
52. 96/27/EC: Yandan çarpma esnasında motorlu araç sahibini korumaya yönelik olan ve 70/156/EEC Sayılı Direktifi değiştiren Avrupa Parlamentosunun ve Konseyinin 20 Mayıs 1996 tarihli Direktifi
53. 96/79/EC: Çarpışma esnasında motorlu araç sahibini korumaya yönelik olan ve 70/156/EEC Sayılı Direktifi değiştiren Avrupa Parlamentosunun ve Konseyinin 16 Aralık 1996 tarihli Direktifi
54. 97/27/EC: 70/156/EEC Sayılı Direktifi değiştiren ve belli kategorilerdeki motorlu araç ve treylerlerin ağırlık ve boyutlarına ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
55. 92/61/EEC: İki ya da üç tekerlekli motorlu taşıtların tip onayına ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
56. 93/14/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların fren tertibatına ilişkin 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Direktifi
57. 93/29/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların kontrol sistemleri, sayıcılar ve göstergelerine ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktif
58. 93/30/EEC: İki ya da üç tekerlekli motorlu araçların sesli ikaz ekipmanına ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
59. 93/31/EEC: İki tekerli motorlu araçların duracak yerlerine ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
60. 93/32/EEC: İki tekerli motorlu araçlarda yolcuların tutacak yerlerine ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
61. 93/33/EEC: İki ya da üç tekerlekli motorlu araçların yetkisiz kullanımının engellenmesine yönelik koruyucu cihazlara ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
62. 93/34/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların resmi işaretlerine ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktif
63. 93/92/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların ışık ve ışıklı sinyal sistemine ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
64. 93/93/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların ağırlık ve boyutlarına ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktif
65. 93/94/EEC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların arka plakasının yeri konusuna ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktif

66. 95/1/EC: İki tekerli motorlu araçların öngörülen azami hız, azami çevirme gücü ve azami kesin motor gücüne ilişkin 2 Şubat 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
67. 97/24/EC: İki ya da üç tekerli motorlu araçların belli parçaları ve özelliklerine ilişkin 17 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
68. 74/150/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin tip onayına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Mart 1974 tarihli Konsey Direktifi
69. 74/151/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin tasarlanan maksimum hızları ve yükleme kapasiteleri ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Mart 1974 tarihli Konsey Direktifi
70. 74/152/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin belli parçalarına ve özelliklerine ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Mart 1974 tarihli Konsey Direktifi
71. 74/346/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin arka dikiz aynaları ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Mart 1974 tarihli Konsey Direktifi
72. 74/347/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin görme alanı ve cam sileceklerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 25 Haziran 1974 tarihli Konsey Direktifi
73. 75/321/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin direksiyon ekipmanına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Direktifi
74. 75/322/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerindeki kıvılcım ateşlemeli motorların radyolarda neden olduğu parazitlenmenin giderilmesi ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Direktifi
75. 76/432/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerindeki fren tertibatı ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 6 Nisan 1976 tarihli Konsey Direktifi
76. 76/763/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerindeki yolcu koltukları ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
77. 77/311/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde şoför tarafından algılanan ses seviyesi ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 29 Mart 1977 tarihli Konsey Direktifi
78. 77/536/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde devrilmeyi engelleyici yapılar ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
79. 77/537/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde kullanılan dizel motorlardan çıkan zehirli gazlara yönelik tedbirler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 28 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
80. 78/764/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde bulunan şoför koltuğu ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 25 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktif
81. 78/933/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerine ışıklandırma ve ışıklı sinyal tertibatının yerleştirilmesine yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Ekim 1978 tarihli Konsey Direktifi
82. 79/532/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerine ışıklandırma ve ışıklı sinyal tertibatı ile ilgili parçaların tip onayına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Mayıs 1979 tarihli Konsey Direktifi
83. 79/533/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin vites ve geri vites tertibatına yönelik çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Mayıs 1979 tarihli Konsey Direktifi

84. 79/622/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde takla atmaya karşı koruyucu bir yapıya ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 25 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi (statik test)
85. 80/720/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin çalışma alanı, şoför mahali ve kapı, pencerelerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 24 Haziran 1980 tarihli Konsey Direktifi
86. 86/297/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin güç aktarımına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Mayıs 1980 tarihli Konsey Direktifi
87. 86/298/EEC: Üye Devletlerin, tekerlek aralığı dar olan tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin arka tarafa monte edilmiş olan takla atmaya önleyici yapılara ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Mayıs 1986 tarihli Konsey Direktifi
88. 86/415/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin kumandalarının montajı, yeri, çalışması ve tanımlanmasına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Direktifi
89. 87/402/EEC: Üye Devletlerin, tekerlek aralığı dar olan tekerlekli tarım ve orman traktörlerinde şoför koltuğunun ön tarafına monte edilmiş olan takla atmaya önleyici yapılara ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 25 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
90. 89/173/EEC: Üye Devletlerin, tekerlekli tarım ve orman traktörlerin bazı parça ve özelliklerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
91. 95/457/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
92. 95/458/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Federal Almanya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
93. 95/459/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 19 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
94. 95/460/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Federal Almanya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
95. 96/12/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
96. 96/21/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Federal Almanya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
97. 96/22/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)

- 98.** 96/212/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Federal Almanya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 6 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 99.** 96/213/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Federal Almanya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 6 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 100.** 96/214/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 6 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
- 101.** 96/215/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda Krallığının muafiyet talebine ilişkin 8 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
- 102.** 96/216/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 8 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 103.** 96/396/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Fransa'nın muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 104.** 96/397/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 105.** 96/398/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)
- 106.** 96/399/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 107.** 96/400/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya Cumhuriyetinin muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 108.** 96/401/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)
- 109.** 96/444/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 22 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)
- 110.** 96/679/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c

bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)

- 111.** 96/680/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)
- 112.** 96/681/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metinler esastır)
- 113.** 96/682/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 114.** 96/683/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 115.** 96/684/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 116.** 96/685/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 117.** 96/686/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 18 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 118.** 97/140/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 119.** 97/141/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 120.** 97/142/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 121.** 97/143/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 122.** 97/144/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İspanyanın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)

- 123.** 97/145/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İspanyanın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 124.** 97/146/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
- 125.** 97/147/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
- 126.** 97/148/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya'nın muafiyet talebine ilişkin 4 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 127.** 97/451/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 128.** 97/452/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 129.** 97/453/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 130.** 97/454/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 131.** 97/455/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 132.** 97/456/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 133.** 97/457/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 134.** 97/465/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 1 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 135.** 97/490/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c

bendinde yer alan hükme uygun olarak Lüksemburg'un muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)

136. 97/491/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Lüksemburg'un muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
137. 97/492/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
138. 97/493/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
139. 97/494/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
140. 97/495/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
141. 97/496/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
142. 97/497/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
143. 97/498/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
144. 97/499/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
145. 97/500/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
146. 97/501/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
147. 97/502/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)

- 148.** 97/503/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 149.** 97/504/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 150.** 97/505/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 151.** 97/506/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 152.** 97/507/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İspanyanın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 153.** 97/508/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 154.** 97/667/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 155.** 97/668/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Lüksemburg'un muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 156.** 97/669/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
- 157.** 97/670/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flemenca metin esastır)
- 158.** 97/671/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 159.** 97/672/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Lüksemburg'un muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 160.** 97/673/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c

bendinde yer alan hükme uygun olarak Lüksemburg'un muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)

- 161.** 97/674/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 162.** 97/675/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 163.** 97/676/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya'nın muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 164.** 97/677/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 165.** 97/678/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 166.** 97/679/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 167.** 97/680/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 8 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 168.** 97/836/EC: Avrupa Topluluğunun, tekerlekli araçlar ve bunlara ait donanımlar ve parçalar ile ilgili yeknesak bir teknik tarifnamenin kabulüne ve bu tarifname temeline dayanarak verilen onayların karşılıklı olarak tanınmasının şartlarının kabulüne ilişkin Birleşmiş Milletler Avrupa İçin Ekonomi Komisyonu Anlaşmasına katılımına yönelik 27 Kasım 1997 tarihli Konsey Kararı. (gözden geçirilmiş 1958 Anlaşması)
- 169.** 97/839/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 170.** 97/840/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Hollanda'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
- 171.** 97/841/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 172.** 97/842/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)

- 173.** 97/843/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 174.** 97/844/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 175.** 97/845/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 176.** 97/848/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Almanya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 177.** 97/849/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 178.** 97/850/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Fransa'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 179.** 97/851/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Fransa'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 180.** 97/852/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Fransa'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 181.** 97/853/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 182.** 97/854/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 183.** 97/855/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak Belçika'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 184.** 97/856/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İtalya'nın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 185.** 97/857/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c

bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)

- 186.** 97/858/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 187.** 97/859/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İngiltere'nin muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 188.** 97/860/EC: Motorlu araçların ve treylerlerin tip onayına ilişkin Üye Devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına yönelik 70/156/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8. Maddesinin 2. Paragrafının c bendinde yer alan hükme uygun olarak İspanyanın muafiyet talebine ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 189.** 1999/40/EC: Tekerlekli tarım ve orman traktörlerinin koruma yapılarına ilişkin teknik ilerlemeye göre uyarlanmış 79/622/EEC Sayılı Konsey Direktifine uyum sağlayan 6 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Direktifi

7.1.2 Gıda Ürünleri

- 190.** 79/112/EEC: Üye Devletlerin nihai alıcıya satılacak olan gıda maddelerinin etiketlenmesi, sunulması ve reklamı ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 191.** 89/396/EEC: Gıda maddelerinin parti numarasının belirtilmesine ilişkin 15 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 192.** 90/496/EEC: Gıda maddelerindeki besin değerinin etiketlenmesine ilişkin 24 Eylül 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 193.** 89/107/EEC: Üye Devletlerin gıda maddelerinde kullanılacak katkı maddelerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
- 194.** 94/35/EC: Gıda maddelerinde kullanılacak tatlandırıcılara ilişkin 30 Haziran 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 195.** 94/36/EC: Gıda maddelerinde kullanılacak boyalara ilişkin 30 Haziran 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 196.** 95/2/EC: Gıda maddelerinde kullanılan boya ve tatlandırıcıların dışındaki katkı maddelerine ilişkin 20 Şubat 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 197.** 67/427/EEC: Narenciyelerin dış yüzeyini korumak için uygulanan bazı koruyucular ve meyvenin içinde ve yüzeyinde kullanılan koruyucuların nicelik ve nitelik açısından yapılacak analizlerine yönelik kontrol tedbirlerine ilişkin 27 Haziran 1967 tarihli Konsey Direktifi
- 198.** 78/663/EEC: Emülsifer, stabilizer, kalınlaştırıcı ve jelleştiricilerin saflık kriterlerine ilişkin 25 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 199.** 81/712/EEC: Gıda maddelerinde bulunan katkı maddelerinin saflık ölçütüne uyduğunun belirlemeye ilişkin Topluluğun analiz yöntemlerinin yer aldığı 28 Temmuz 1981 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 200.** 95/31/EC: Gıda maddelerinde kullanılan tatlandırıcıların saflık ölçütünü belirleyen 5 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Direktifi

201. 95/45/EC: Gıda maddelerinde kullanılan boyaların saflık ölçütünü belirleyen 26 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Direktifi
202. 96/77/EC: Gıda katkı maddelerinin boya ya da tatlandırıcılar dışındaki saflık kriterlerini belirleyen 2 Aralık 1996 tarihli Komisyon Direktifi
203. 292/97/EC: Bazı gıda ürünlerinde bazı katkıların kullanılmasının yasaklanmasına ilişkin ulusal mevzuatın korunmasına dair 19 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi (Metin AEA ile uyumludur)
204. 88/388/EEC: Üye devletlerin, gıda maddeleri ve bunların ana maddelerinde kullanılan tatlandırıcılar ile ilgili mevzuatlarının uyumlaştırılmasına ilişkin 22 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi
205. 88/389/EEC: Komisyonun, tatlandırıcıların hazırlanmasında kullanılan kaynak madde ve malzemelerin bir envanterini çıkarmasına ilişkin 22 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
206. 2232/96/EC: Gıda maddelerinin içinde ya da üzerinde kullanılacak olan aromatik maddeler için bir usul belirleyen 28 Ekim 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü
207. 88/344/EEC: Üye Devletlerin gıda maddesi ve bileşenlerinin üretiminde kullanılan çözücülere dair mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 13 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi
208. 89/109/EEC: Üye Devletlerin gıda maddeleri ile temas edecek madde ve ürünlere ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına yönelik 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
209. 78/142/EEC: Üye Devletlerin gıda maddeleri ile temas edebilecek vinil klorid monomer içerikli madde ve ürünler ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 30 Ocak 1978 tarihli Konsey Direktifi
210. 80/766/EEC: Gıda maddeleri ile temas edecek olan maddelerin vinil klorid monomer seviyelerinin resmi denetimine yönelik analiz yöntemlerinin yer aldığı 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Direktifi
211. 81/432/EEC: Gıda maddeleri ile temasta bulunan materyallerde vinil klorid monomer seviyelerinin resmi denetimine yönelik Topluluğun analiz yöntemlerinin yer aldığı 29 Nisan 1981 tarihli Komisyon Direktifi
212. 82/711/EEC: Gıda maddeleri ile temas edecek olan plastik materyaller ve ürünlerin bileşenlerinin gıdaya taşınmasına ilişkin testler için gerekli olan maddeleri içeren 18 Ekim 1982 tarihli Konsey Direktifi
213. 85/572/EEC: Gıda maddeleri ile temas edecek olan plastik materyaller ve ürünlerin bileşenlerinin gıdaya taşınmasına ilişkin testler için gerekli olan maddeleri içeren 19 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
214. 90/128/EEC: Gıda maddeleri ile temas eden plastik malzeme ve ürünlerle ilgili 23 Şubat 1993 tarihli Komisyon Direktifi
215. 84/500/EEC: Üye Devletlerin gıda maddeleri ile temas edecek seramik ürünleri ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 15 Ekim 1984 tarihli Konsey Direktifi
216. 93/10/EEC: Gıda maddeleri ile temas edecek olan ve yeniden üretilen selüloz filmlerinden mamül maddelere ilişkin 15 Mart 1993 tarihli Komisyon Direktifi
217. 93/11/EEC: Elastomer ya da lastik emzik ve dişliklerin N-nitrosamin ve N-nitrosaminli maddeler bırakmasına ilişkin 15 Mart 1993 tarihli Komisyon Direktifi
218. 80/590/EEC: Gıda maddeleri ile temas edecek olan maddelere konulacak işaretin belirlenmesine ilişkin 9 Haziran 1980 tarihli Komisyon Direktifi

- 219.** 89/398/EEC: Üye Devletlerin özel beslenme amaçlı gıda maddelerine ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 3 Mayıs 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 220.** 91/321/EEC: Bebek ve devam mamalarına (formül) ilişkin 14 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Direktifi
- 221.** 96/5/EC, Euratom: İşlenmiş tahıl ağırlıklı gıda maddeleri ve bebek ve küçük çocuklar için mamalara ilişkin 16 Şubat 1996 tarihli Komisyon Direktifi (Metin AEA ile uyumludur)
- 222.** 96/8/EC: Zayıflamaya yönelik, enerji kısıtlayıcı diyetlerde kullanılacak gıda maddelerine ilişkin 26 Şubat 1996 tarihli Komisyon Direktifi (Metin AEA ile uyumludur)
- 223.** 92/52/EEC: Üçüncü ülkelere ihraç edilecek bebek mamalarına ve tamamlayıcı mamalara ilişkin 14 Mayıs 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 224.** 1999/21/EC: Özel tıbbi amaçlı diyet gıdalara ilişkin Komisyon Direktifi (Metin EEA ile uyumludur)
- 225.** 89/397/EEC: Gıda maddelerinin resmi denetimine ilişkin 15 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 226.** 85/591/EEC: Gıda maddelerinin denetlenmesine ilişkin örnekleme ve analiz yöntemlerinin tanıtımına ilişkin 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
- 227.** 93/43/EEC: Gıda maddelerin hijyeni konusunda 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 228.** 97/830/EC: Komisyonun 97/613/EC sayılı Kararını değiştiren ve İran'dan ithal edilen fıstık ve fıstıktan elde edilen maddelere özel şartlar getiren 11 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 229.** 98/116/EC: Uganda, Kenya, Tanzanya ve Mozambikten ithal veya konsinye edilen meyve ve sebzelere özel şartlar getiren 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 230.** 1999/356/EC: Mısır'dan ithal veya konsinye edilen yerfıstığına geçici olarak ithal yasağı getiren 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin EEA ile uyumludur)
- 231.** 315/93/EEC: Gıda maddelerindeki zararlı yabancı maddelere ilişkin 8 Şubat 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 232.** 89/108/EEC: Üye devletlerin, insan tüketimine yönelik hızlı dondurulmuş gıdalarla ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
- 233.** 92/1/EEC: Hızlı dondurulmuş ürünlerin taşınması, depolanması ve saklanması esnasındaki sıcaklıkların izlenmesine ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Direktifi
- 234.** 194/97/EC: Gıda maddelerinde bozulmaya yol açan bazı maddelerin maksimum seviyeleri hakkındaki 31 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 235.** 92/2/EEC: Gıda maddesi olarak tüketilecek hızlı dondurulmuş maddelerin ısılarının resmi olarak kontrolüne yönelik bir analiz metodu ve örnekleme prosedürüne ilişkin kurallar ile ilgili 13 Ocak 1992 tarihli Komisyon Direktifi
- 236.** 258/97/EC: Yeni gıda maddeleri ve içeriklerine ilişkin 27 Ocak 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü
- 237.** 93/5/EEC: Gıda ile ilgili bilimsel araştırmalar için üye devletlerin işbirliği ve Komisyona yardımı hakkında 25 şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 238.** 94/458/EC: Gıda ile ilgili bilimsel araştırmalar için üye devletlerin idari işbirliği hakkında 29 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 239.** 94/652/EC: Gıda maddeleri ile ilgili sorunlarda işbirliği çerçevesinde verilecek görevlerin dağılımı ve listesine ilişkin 20 Eylül 1994 tarihli Komisyon Kararı

- 240.** 1999/2/EC: İyonize radyasyona maruz kalmış gıda muhteviyatı ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 22 Şubat 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 241.** 1999/3/EC: İyonize radyasyona maruz kalmış gıda muhteviyatı ile ilgili Topluluk listesi oluşturulmasına ilişkin 22 Şubat 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 242.** 76/621/EEC: Üye Devletlerin, tüketime yönelik katı ve sıvı yağlar ile katı ve sıvı yağ içeren gıda maddelerindeki erusik asid oranlarının maksimum seviyesini belirlemeye ilişkin 20 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 243.** 73/241/EEC: Üye Devletlerin tüketime yönelik kakao ve çikolata ürünleri ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 24 Temmuz 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 244.** 73/437/EEC: Üye Devletlerin tüketime yönelik belli şekerler ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 11 Aralık 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 245.** 74/409/EEC: Üye Devletlerin bal ile ilgili çıkardıkları kanunların uyumlaştırılmasına ilişkin 22 Temmuz 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 246.** 93/77/EEC: Meyve suyu ve bazı benzer ürünlere ilişkin 21 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 247.** 93/45/EEC: Şeker ya da bal katkısı olmadan nektar üretimi ile ilgili 17 Haziran 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 248.** 79/693/EEC: Üye Devletlerin meyve reçelleri, jöleleri ve marmelatları ile kestane püresi ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 24 Temmuz 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 249.** 76/118/EEC: Üye Devletlerin tüketime yönelik bazı kısmen ya da tamamen dehidrolize edilmiş dayanıklı süt ile ilgili çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 250.** 79/1067/EEC: Gıda olarak tüketime yönelik kısmen ya da tamamen dehidrolize edilmiş dayanıklı sütün analizlerine ilişkin yöntemleri belirleyen 13 Kasım 1979 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 251.** 87/524/EEC: Dayanıklı süt ürünlerinin denetimine ilişkin örnekleme ve kimyasal analizlere yönelik yöntemlerin yer aldığı 6 Ekim 1987 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 252.** 83/417/EEC: Üye Devletlerin gıda olarak tüketimine ilişkin bazı lakto proteinler ile ilgili (kasein ve kaseinatlar) çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına yönelik 25 Temmuz 1983 tarihli Konsey Direktifi
- 253.** 85/503/EEC: Yenilebilir kasein ve kaseinatların analizlerine ilişkin yöntemleri belirleyen 25 Ekim 1985 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 254.** 86/424/EEC: Yenilebilir kasein ve kaseinatların örnekleme ve kimyasal analizlerine ilişkin yöntemlerin yer aldığı 15 Temmuz 1986 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 255.** 80/777/EEC: Üye Devletlerin doğal maden sularının çıkarılması ve pazarlanmasına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına yönelik 15 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Direktifi
- 256.** 77/436/EEC: Üye Devletlerin kahve ve hindiba ekstraktlarına ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılması ile ilgili 27 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
- 257.** 79/1066/EEC: Gıda olarak tüketime yönelik kahve ve hindiba özünün analizlerine ilişkin yöntemleri belirleyen 13 Kasım 1979 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 258.** 1999/4/EC: Kahve ve hindiba ekstraktlarına ilişkin 22 Şubat 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

259. 69/414/EEC: Gıda maddeleri için bir Daimi Komite oluşturulmasına ilişkin 13 Kasım 1969 tarihli Konsey Direktifi

260. 80/1073/EEC: Gıda maddeleri ile ilgili Danışma Komitesinin statüsünü belirleyen 24 Ekim 1980 tarihli Komisyon Kararı

7.1.3 Kimyasallar

261. 76/769/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin ve preparatlarının pazarlanması ve kullanımına ilişkin sınırlamalar hakkında üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi

262. 67/548/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılması hakkında 27 Haziran 1967 tarihli Konsey Direktifi

263. 84/449/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 67/548/EEC sayı ve 27 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifinin teknik ilerlemesini adapte eden 25 Nisan 1984 tarihli Komisyon Direktifi

264. 85/71/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 67/548/EEC sayı ve 27 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifi uyarınca hazırlanan kimyevi maddeler listesine ilişkin 21 Aralık 1984 tarihli Komisyon Kararı

265. 90/420/EEC: 67/548/EEC sayılı Konseyi Direktifi uyarınca Di(2-ethylhexyl) pthalatein sınıflandırılması ve etiketlenmesine ilişkin 25 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı

266. 93/72/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 67/548/EEC sayı ve 27 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifinin teknik ilerlemesini adapte eden 1 Eylül 1993 tarihli Komisyon Direktifi

267. 88/379/EEC: Bazı tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 67/548/EEC sayı ve 27 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifi hakkında 7 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi

268. 90/35/EEC: 88/379/EEC sayılı Direktifin altıncı maddesi uyarınca bazı preparatların ambalajlarının çocuklar için güvenli olması ya da tehlike uyarısı taşıması hakkında Komisyonun 19 Aralık 1989 tarihli Direktifi

269. 91/155/EEC: 88/379/EEC sayılı Direktifin onuncu maddesi uyarınca tehlikeli preparatlar hakkında spesifik enformasyon sistemini tanımlayıp detaylandıran 5 Mart 1991 tarihli Komisyon Direktifi

270. 91/442/EEC: Tehlikeli preparatların ambalajlarının çocuklar için güvenli olması hakkında 23 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Direktifi

271. 78/631/EEC: Tehlikeli preparatların (zehirli kimyasallar) sınıflandırılması, ambalajlanması ve etiketlenmesine ilişkin üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 26 Haziran 1978 tarihli Konsey Direktifi

272. 1999/45/EC: Tehlikeli preparatların sınıflandırılması, ambalajlanması ve etiketlenmesine ilişkin üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 31 Mayıs 1999 tarihli Konsey Direktifi

273. 73/404/EEC: Üye devletlerin deterjanlara ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 22 Kasım 1973 tarihli Konsey Direktifi

274. 76/116/EEC: Üye Devletlerin gübrelere ilişkin çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi

- 275.** 77/535/EEC: Üye Devletlerin gübrelere ilişkin örnekleme ve analiz yöntemleri ile ilgili olarak çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 22 Haziran 1977 tarihli Komisyon Direktifi
- 276.** 80/876/EEC: Üye Devletlerin yüksek nitrojen içerikli amonyum nitrat gübrelere ilişkin örnekleme ve analiz yöntemleri ile ilgili olarak çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 15 Temmuz 1980 tarihli Konsey Direktifi
- 277.** 87/94/EEC: Üye Devletlerin yüksek nitrojen içerikli amonyum nitrat gübrelerin niteliklerinin denetimine, patlamaya karşı sınır ve direncine ilişkin örnekleme ve analiz yöntemleri ile ilgili olarak çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 8 Aralık 1986 tarihli Komisyon Direktifi
- 278.** 92/109/EEC: Narkotik uyuşturucuların ve psicotropik maddelerin imalatında kullanılan bazı maddelerin imali ve pazarlanmasına ilişkin 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 279.** 93/15/EEC: Sivil amaçlı patlayıcıların pazarlanması ve denetimine ilişkin kuralların uyumlaştırılmasına dair 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 280.** 87/18/EEC: Kimyasal madde analizi yapan laboratuvarların ilke ve prensiplerine ilişkin mevzuat uyumlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 281.** 88/320/EEC: İy Laboratuvar Pratiği denetimi hakkında 9 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi

7.1.4 Tıbbi Ürünler

- 282.** 65/65/EEC: Yasa, Tüzük ya da idari kararların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Ocak 1965 tarihli Konsey Direktifi
- 283.** 93/41/EEC: Yüksek teknoloji ürünü, özellikle bioteknoloji ürünü tıbbi ürünlerin pazarlanmasına ilişkin ulusal tedbirlerin yakınlaştırılmasına yönelik 87/22/EEC sayılı Direktifi yürürlükten kaldıran 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 284.** 2309/93/EEC: İnsan sağlığı ve veterinerlikte kullanılan tıbbi ürünlere ilişkin izin ve denetim ilgili kuralların ve Tıbbi Ürünlerin Geliştirilmesine Yönelik bir Avrupa Ajansının kurulmasının yer aldığı 22 Temmuz tarihli Konsey Tüzüğü
- 285.** 75/318/EEC: Üye Devletlerin, tıbbi ürünlerin test edilmesi konusunda farmakotoksikolojik ve klinik standartlar ve protokollere ilişkin mevzuatının yakınlaştırılmasına yönelik 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 286.** 89/105/EEC: Tıbbi ürünlerin fiyatlandırılmasındaki kuralların şeffaflaştırılması ve bunların ulusal sağlık sigortası sistemine dahil edilmesi ile ilgili 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
- 287.** 91/356/EEC: Beşeri tıbbi ürünler için iyi imalat uygulamaları prensipleri ve kılavuzunu düzenleyen 23 Haziran 1991 tarihli Komisyon Direktifi
- 288.** 92/25/EEC: İnsan sağlığına ilişkin tıbbi ürünlerin toptan dağıtımına ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 289.** 92/26/EEC: İnsan sağlığına ilişkin tıbbi ürünlerinin dağıtım için sınıflandırılmasına ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 290.** 92/27/EEC: İnsan sağlığına ilişkin tıbbi ürünlerinin etiketlenmesi ve paketlerinde bulunan broşürlerine ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 291.** 92/28/EEC: İnsan sağlığına ilişkin tıbbi ürünlerinin reklamına ilişkin 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi

- 292.** 1768/92/EEC: tıbbi ürünler için ilave koruyucu sertifikaların oluşturulmasına yönelik 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 293.** 78/25/EEC: Tıbbi ürünlere katılan renklendirici maddelerle ilgili olarak Üye Devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına dair 12 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
- 294.** 81/851/EEC: Üye Devletlerin, veterinerlikte kullanılan tıbbi malzemelere ilişkin çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 28 Eylül 1981 tarihli Konsey Direktifi
- 295.** 90/677/EEC: Üye Devletlerin, veterinerlikte kullanılan tıbbi malzemelere ilişkin çıkardıkları yasaları yaklaştıran 81/851/EEC Sayılı direktifin kapsamını genişleten ve veterinerlikte kullanılan immunoloji ile ilgili tıbbi malzemeler için ek hükümler getiren 13 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 296.** 92/74/EEC: Üye Devletlerin, veterinerlikte kullanılan tıbbi ürünlere ilişkin yasa, Tüzük ya da idari karar ile çıkarılan hükümlerin yakınlaştırılmasına yönelik 81/85/EEC Sayılı Direktiflerin kapsamını genişleten ve veterinerlikte kullanılan homeopatik tıbbi ürünler için ek hükümler getiren 22 Eylül 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 297.** 81/852/EEC: Üye Devletlerin, veterinerlikte kullanılan tıbbi malzemelerin test edilmesi ile ilgili analitik, farmako-toksikolojik ve klinik standart ve protokollere ilişkin çıkardıkları yasaların yakınlaştırılmasına yönelik 28 Eylül 1981 tarihli Konsey Direktifi
- 298.** 91/412/EEC: Veterinerlikte kullanılan tıbbi ürünlerin iyi üretim tekniklerine ilişkin prensip ve ana ilkeleri veren 23 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Direktifi
- 299.** 2377/90/EEC: Hayvansal orijinli gıdalarda veteriner tıbbi ürünlerin maksimum hata limitlerinin tespiti için Topluluk işlemini belirleyen 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 300.** 75/320/EEC: Farmasötik komitenin kurulmasına ilişkin 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Kararı

7.1.5 Kozmetikler

- 301.** 76/768/EEC: Üye Devletlerin kozmetik ürünlere ilişkin çıkardıkları yasaların yakınlaşmasına yönelik 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 302.** 80/1335/EEC: Üye devletlerin kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili çıkardıkları yasaları yaklaştıran 22 Aralık 1980 tarihli İlk Komisyon Direktifi
- 303.** 82/434/EEC: Üye devletlerin kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili çıkardıkları yasaları yaklaştıran 14 Mayıs 1982 tarihli İkinci Komisyon Direktifi
- 304.** 83/514/EEC: Üye devletlerin kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili çıkardıkları yasaları yaklaştıran 27 Eylül 1983 tarihli Üçüncü Komisyon Direktifi
- 305.** 85/490/EEC: Üye devletlerin kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili çıkardıkları yasaları yaklaştıran 11 Ekim 1985 tarihli Dördüncü Komisyon Direktifi
- 306.** 93/73/EEC: Kozmetik ürünlerin içeriğinin analizine ilişkin yöntemler ile ilgili 9 Eylül 1993 tarihli Beşinci Komisyon Direktifi
- 307.** 95/17/EC: Kozmetik ürünlerin etiketlenmesinde bir ya da daha fazla maddenin listeye dahil edilmemesi ile ilgili 76/768/EEC Sayılı Konsey Direktifinin uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kuralların yer aldığı 19 Haziran 1995 tarihli Komisyon Direktifi
- 308.** 95/32/EC: Kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili 7 Temmuz 1995 tarihli Altıncı Komisyon Direktifi

- 309.** 96/45/EC: Kozmetik ürünlerinin bileşiminin kontrolü için gerekli analizlere yönelik yöntemler ile ilgili 2 Temmuz 1996 tarihli Yedinci Komisyon Direktifi
- 310.** 96/335/EC: Kozmetik ürünlerinde kullanılan maddelerin envanterini ve ortak nomenklatürünü oluşturan 8 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.1.6 Yasal Metroloji ve Hazır Ambalajlama

- 311.** 80/181/EEC: Üye Devletlerin, ölçü birimlerine ve 71/354/EEC Sayılı Direktifin kaldırılmasına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 312.** 71/316/EEC: Üye Devletlerin, ölçüm aletleri ve metrolojik denetim yöntemlerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 313.** 90/384/EEC: Üye Devletlerin, otomatik olmayan ölçüm aletlerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 314.** 75/410/EEC: Üye Devletlerin, aralıksız toplayarak tartan tartı makinalarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 24 Haziran 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 315.** 78/1031/EEC: Üye Devletlerin, otomatik kontrol tartımları ve ağırlık derecelendirme makinalarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 5 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 316.** 75/33/EEC: Üye Devletlerin, soğuk su sayaçlarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Aralık 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 317.** 79/830/EEC: Üye Devletlerin, sıcak su sayaçlarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 11 Eylül 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 318.** 71/319/EEC: Üye Devletlerin, suyun dışındaki sıvı ölçeklerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 319.** 71/348/EEC: Üye Devletlerin, suyun dışındaki sıvıları ölçmek için yardımcı donanıma ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Ekim 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 320.** 77/313/EEC: Üye Devletlerin, suyun dışındaki sıvılar için ölçüm sistemlerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 5 Nisan 1977 tarihli Konsey Direktifi
- 321.** 71/318/EEC: Üye Devletlerin, gaz sayaçlarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 322.** 76/891/EEC: Üye Devletlerin, elektrik sayaçlarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 4 Kasım 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 323.** 73/362/EEC: Üye Devletlerin, materyallerin uzunluk ölçümlerine ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 19 Kasım 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 324.** 76/765/EEC: Üye Devletlerin, alkol ve hidro alkol ölçөгüne ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 325.** 76/766/EEC: Üye Devletlerin, alkol tablalarına ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 326.** 71/317/EEC: Üye Devletlerin, orta hassasiyetteki, 5-50 kg'lık dikdörtgen çubuk ağırlıklar ile 1-10 kg'lık silindirik ağırlıklar ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Direktifi

- 327.** 74/148/EEC: Üye Devletlerin, orta hassasiyet üzerindeki 1 mg ile 50 kg arasındaki ağırlıklara ilişkin mevzuatının yakınlaştırılması ile ilgili 4 Mart 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 328.** 77/95/EEC: Üye Devletlerin, taksi metrelerle ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 329.** 86/217/EEC: Motorlu araçlar için lastik basınç göstergeleri hakkındaki üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 26 Mayıs 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 330.** 71/347/EEC: Üye Devletlerin, tahılın depolanma hacmi başına standart kütle ölçümüne ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Ekim 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 331.** 71/349/EEC: Üye Devletlerin, gemilerin tanklarının kalibrasyonuna ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Ekim 1971 tarihli Konsey Direktifi
- 332.** 75/106/EEC: Önceden paketlenmiş bazı sıvıların hacminin belirlenmesine ilişkin üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 19 Aralık 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 333.** 75/107/EEC: Üye Devletlerin,ölçek olarak kullanılan kaplara ilişkin çıkardıkları kanunların yakınlaştırılmasına ilişkin 19 Aralık 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 334.** 76/211/EEC: Önceden hacim veya ağırlık itibariyle paketlenmiş bazı ürünlerin hacminin belirlenmesine ilişkin üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Ocak 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 335.** 80/232/EEC: Önceden paketlenmiş ürünlerin izin verilen nominal miktar ve kapasiteleri hakkındaki üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 15 Ocak 1980 tarihli Konsey Direktifi

7.1.7 Elektrikli Teçhizat

- 336.** 73/23/EEC: Üye Devletlerin, bazı voltaj limitleri dahilinde kullanılmak üzere tasarlanmış elektrikli teçhizata ilişkin mevzuatın uyumlaştırılması ile ilgili 19 Şubat 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 337.** 89/336/EEC: Üye Devletlerin, elektromanyetik uyumluluk ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 3 Mayıs 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 338.** 76/117/EEC: Üye Devletlerin, patlama potansiyeline haiz ortamlarda kullanılacak elektrikli teçhizat ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 339.** 79/196/EEC: Üye Devletlerin, belli koruma tertibatı içeren ancak patlama potansiyeline haiz ortamlarda kullanılacak olan elektrikli teçhizat ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 6 Şubat 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 340.** 82/130/EEC: Üye Devletlerin, patlama potansiyeline haiz madenlerde kullanılacak olan elektrikli teçhizat ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 15 Şubat 1982 tarihli Konsey Direktifi
- 341.** 94/9/EC: Üye Devletlerin, patlama potansiyeline ortamlarda kullanılacak olan teçhizat ve koruyucu sistemler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 23 Mart 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.1.8 Telekomünikasyon

- 342.** 98/13/EC: Telekomünikasyon terminal cihazları ve uydu yer istasyonu terminal cihazlarının karşılıklı kabulü ile ilgili 12 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

- 343.** 1999/5/EC: Radyo ve telekomünikasyon terminal cihazlarının karşılıklı olarak uygunluğuna ilişkin 9 Mart 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
- 344.** 95/526/EC: ISDN özellikli 3.1 kHz teleservisi ve el terminallerinin bağlantı kriterlerine ilişkin 28 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 345.** 97/486/EC: ONP kapsamında İki telli analog kiralık hatlarda arayüzey için kullanılacak terminal cihazlarında genel bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 346.** 97/487/EC: ONP kapsamında dört telli analog kiralık hatlarda arayüzey için kullanılacak terminal cihazlarında genel bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 347.** 97/520/EC: 2048 kb sayısal yapılandırılmamış ONP kiralık hatlarına bağlantı için terminal cihazı arayüzeyi bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 348.** 97/521/EC: 2048 kb/sayısal yapılandırılmış ONP kiralık hatlarına bağlantı için terminal cihazı arayüzeyi bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 349.** 97/522/EC: 64 kbs sayısal tahditli olmayan ONP kiralık hatlarına bağlantı için terminal cihazı arayüzeyi bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (değişiklik 1) (Metin AEA ile uyumludur)
- 350.** 97/523/EC: DECT için genel bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 351.** 97/524/EC: DECT sisteminde kullanılacak telefon uygulamaları ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 352.** 97/525/EC: DECT'in genel erişim profili (GAP) uygulamaları için terminal cihazlarında bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 353.** 97/526/EC: Tüm Avrupa çapında sayısal hücreli kara mobil haberleşme sistemlerinde genel bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 354.** 97/544/EC: CCITT Recommendation X.21 arayüzeyinin kullanıldığı kamu devre anahtarlamalı data şebekeleri ve ONP kiralık hatlarına bağlama kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 355.** 97/545/EC: CCITT Recommendation X.25 arayüzeyinin kullanıldığı paket anahtarlamalı kamu data şebekelerine (PSPDN) data terminal cihazlarının (DTE) genel bağlantı kriterlerine ilişkin 9 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 356.** 97/639/EC: 34 Mbs sayısal yapılandırılmış ve yapılandırılmamış kiralık hatlara bağlantı için terminal cihazı ara yüzey kriterlerine ilişkin 19 Eylül 1997 tarihli Komisyon Direktifi
- 357.** 97/751/EC: 140 Mbits sayısal yapılandırılmış ve yapılandırılmamış kiralık hatlara bağlantı için terminal cihazı ara yüzey kriterlerine ilişkin 31 Ekim 1997 tarihli Komisyon Direktifi
- 358.** 98/482/EC: DTMF sinyallendirmesi vasıtası ile telefon hizmetleri haricindeki terminal cihazlarının PSTN'e bağlanma kriterlerine ilişkin 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Kararı
- 359.** 98/515/EC: Tüm Avrupa çapında ISDN temel erişim hızı ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 360.** 98/516/EC: 11/12/14 GHz frekans aralığında çalışan düşük data hızlı LMES hizmetleri için ortak teknik düzenleme ile ilgili 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 361.** 98/517/EC:11-12/12/13-14 GHz aralığında çalışan düşük data hızlı LMES hizmetleri için ortak teknik düzenleme ile ilgili 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 362.** 98/518/EC:ISDN temel erişim hızının kullanıldığı paket mod ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 363.** 98/519/EC:11/12/14 GHz frekans aralığında çalışan VSAT uygulamaları için ortak teknik düzenleme ile ilgili 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 364.** 98/520/EC: Tüm Avrupa için ISDN temel erişim hızı ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 365.** 98/521/EC: ISDN temel erişim hızının kullanıldığı paket mod için ortak teknik düzenleme ile ilgili 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 366.** 98/522/EC: ERMES alıcı kriterleri ile ilgili 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 367.** 98/533/EC:MSS'in altındaki 1.6/2.4 frekans bandlarında çalışan S-PCN yer istasyonu el terminalleri dahil olmak üzere S-PCN mobil yer istasyonları (MES) ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 3 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 368.** 98/534/EC: MSS'in altındaki 2,0 frekans bandında çalışan S-PCN yer istasyonu el terminalleri dahil olmak üzere S-PCN mobil yer istasyonları (MES) ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 3 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 369.** 98/535/EC: TFTS uygulamaları ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 3 Eylül 1998 Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 370.** 98/542/EC: Faz II sayısal hücreli mobil kara haberleşme sistemlerinde telefon uygulamaları ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 4 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 371.** 98/543/EC: DCS 1800 bandında çalışan faz II sayısal hücreli telekomünikasyon şebekelerinde kullanılacak olan mobil istasyonlarda telefon uygulama kriterlerine ilişkin 4 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 372.** 98/574/EC: Faz II Avrupa sayısal hücreli kara mobil haberleşme sistemlerinde genel bağlantı kriterlerine ilişkin 16 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 373.** 98/575/EC: GSM 1800 bandında çalışan Faz II sayısal hücreli telekomünikasyon şebekelerinde kullanılacak olan mobil istasyonlarda genel bağlantı kriterlerine ilişkin 16 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 374.** 98/576/EC: Analog el terminali fonksiyonu dahil olmak üzere PSTN'e bağlantı kriterlerine ilişkin 16 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 375.** 98/577/EC: 4 GHz ve 6 GHz frekans bandında çalışan VSAT sistemleri ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 16 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 376.** 98/578/EC: 1,5/1,6 GHz bandlarında çalışan düşük data hızlı LMES hizmetleri ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 16 Eylül 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 377.** 98/734/EC: 1,5/1,6 GHz bandlarında çalışan LMES hizmetleri ile ilgili ortak teknik düzenlemeye ilişkin 30 Kasım 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 378.** 1999/303/EC: DTMF sinyallerinin iletilmesi vasıtası ile telefon hizmetlerinde terminal cihazlarının PSTN'e bağlanma kriterlerine ilişkin 12 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 379.** 1999/304/EC: 3,1 kHz ISDN teleservis hizmetlerinde el terminalleri bağlantısı ile ilgili ortak teknik düzenlemeye yönelik 12 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı(Metin AEA ile uyumludur)
- 380.** 1999/310/EC: ISDN'e erişim sağlayan DECT cihazları ile ilgili ortak teknik düzenlemeye yönelik 23 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı(Metin AEA ile uyumludur)
- 381.** 1999/497/EC: DECT/GSM çift modlu terminal cihazları için ortak teknik düzenlemeye yönelik 23 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 382.** 1999/498/EC: ISDN şebekesine giren DECT cihazları için ortak teknik düzenlemeye yönelik 23 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 383.** 1999/511/EC: Yüksek hızlı şebeke anahtarlama veri (HSCSD) multislot mobil istasyonlar için bağlantı kriterlerine ilişkin 7 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 384.** 1999/645/EC: Acil yardım hizmetlerinde TETRA'ya bağlantı kriterlerine ilişkin 15 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.1.9 Tüketici (Oyuncaklar)

- 385.** 88/378/EEC: Üye Devletlerin, oyuncakların güvenliliği ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 3 Mayıs 1988 tarihli Konsey Direktifi

7.1.10 Diğer Ürün Grupları

- 386.** 98/37/EC: Üye Devletlerin, makineler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 22 Haziran 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 387.** 98/100/EC: EN 692 standardı "Mekanik presler-güvenlik" referansının yayımına ilişkin 22 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 388.** 84/528/EEC: Üye Devletlerin, asansörler ve mekanik taşıma aparatlarında ortak hükümler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 389.** 84/529/EEC: Üye Devletlerin, elektrikle işleyen asansörler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 390.** 95/16/EC: Üye Devletlerin, asansörler ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 29 Haziran 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 391.** 73/361/EEC: Üye devletlerin, teller, zincirler ve kancalarla ilgili mevzuat, tüzük ve idari hükümlerinin yakınlaştırılmasına ilişkin 19 Kasım 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 392.** 89/686/EEC: Üye Devletlerin, kişisel korunma teçhizatı ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 393.** 84/539/EEC: Üye Devletlerin, tıpta ya da veteriner hekimlikte kullanılan elektro-medikal teçhizat ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 394.** 90/385/EEC: Üye Devletlerin, aktif implant yapılabilir tıbbi cihazlar ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 395.** 93/42/EEC: Tıbbi cihazlarla ilgili 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi

- 396.** 98/79/EC: Invitro teşhisine yönelik tıbbi cihazlarla ilgili 27 Ekim 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 397.** 90/396/EEC: Üye Devletlerin, gaz yakıtlı aletler ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 29 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 398.** 75/324/EEC: Üye Devletlerin, spreyler ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Direktifi
- 399.** 76/767/EEC: Üye Devletlerin, basınçlı kaplara ilişkin ortak hükümler ve muayeneleri ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 400.** 84/525/EEC: Üye Devletlerin, lehimsiz çelik gaz silindirleri ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 401.** 84/526/EEC: Üye Devletlerin, lehimsiz, alaşimsız alüminyum ve alüminyum alaşımlı gaz silindirleri ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 402.** 84/527/EEC: Üye Devletlerin, kaynaklı, alaşimsız çelik gaz silindirleri ile ilgili mevzuatının yakınlaştırılması hakkındaki 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
- 403.** 87/404/EEC: Üye Devletlerin basit basınçlı kaplarla ilgili mevzuatının uyumlaştırılmasına ilişkin 25 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
- 404.** 97/23/EC: Üye Devletlerin, basınç ekipmanına ilişkin mevzuatının yakınlaştırılması ile ilgili 29 Mayıs 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 405.** 89/106/EEC: Üye devletlerin, yapı malzemeleri ile ilgili mevzuat, tüzük ve idari hükümlerinin yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
- 406.** 94/23/EC: Avrupa teknik onayında ortak yöntemle ilişkin kurallar ile ilgili 17 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 407.** 94/611/EC: Yapı malzemeleri ile ilgili 89/106/EEC işaretli Direktifin 20. maddesinin uygulanmasına yönelik 9 Eylül 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 408.** 95/467/EC: Yapı malzemeleri ile ilgili 89/106/EEC işaretli Direktifin 20(2) maddesinin uygulanmasına yönelik 24 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 409.** 96/577/EC: İnşaatlarda kullanılan sabit yangın söndürme sistemlerinin uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 410.** 96/578/EC: İnşaatlarda kullanılan sıhhi tesisat aperiyelerinin uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 411.** 96/579/EC: İnşaatlarda kullanılan sirkülasyon donanımlarının uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 412.** 96/580/EC: İnşaatlarda kullanılan perde duvarların uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 413.** 96/581/EC: İnşaatlarda kullanılan jeotekstillerin uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 414.** 96/582/EC: İnşaatlarda kullanılan beton için strüktürel dolgu macunu perdelama sistemleri ve metal ankrajların uygunluğunun tespiti ile ilgili 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)

- 415.** 96/603/EC: İnşaat malzemeleri ile ilgili olarak, 94/611/EC işaretili Kararda yer alan, “Yangına Katkısı Olmayan” A sınıfı ürünlerin listesini oluşturan 4 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 416.** 97/161/EC: İnşaatlarda kullanılan hafif sistemlerin betona sabitlenmesine yönelik metal ankrajların uygunluğu ile ilgili 17 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı(metin AEA ile uyumludur)
- 417.** 97/176/EC: İnşaatlarda kullanılan strüktürel ahşap ürünler ve yardımcıların uygunluğu ile ilgili 17 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 418.** 97/177/EC: Duvarcılık işlerinde kullanılan metal enjeksiyonlu ankrajların uygunluğu ile ilgili 17 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 419.** 97/462/EC: İnşaatlarda kullanılan ahşap panellerin uygunluğu ile ilgili 27 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı(metin AEA ile uyumludur)
- 420.** 97/463/EC: Beton ve duvarcılık işlerinde kullanılan plastik bağlayıcıların uygunluğu ile ilgili 27 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 421.** 97/464/EC: Atık su mühendisliği ürünlerinin uygunluğu ile ilgili 27 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 422.** 97/555/EC: İnşaatlarda kullanılan çimento, yapı kireçleri ve diğer hidrolik bağlayıcıların uygunluğu ile ilgili 14 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 423.** 97/556/EC: İnşaatlarda kullanılan sıvalı dış termal yalıtım kompozit sistemlerinin uygunluğu ile ilgili 14 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı(metin AEA ile uyumludur)
- 424.** 97/571/EC: Yapı malzemeleri ile ilgili Avrupa Teknik Onay sisteminin genel biçimine ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 425.** 97/597/EC: Betonarme ve ön germe beton çeliğinin uygunluğuna ilişkin 14 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 426.** 97/638/EC: İnşaatlarda kullanılan strüktürel ahşap bağlayıcıların uygunluğuna ilişkin 19 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 427.** 97/740/EC: İnşaatların duvarları ve ilgili ürünlere ilişkin 14 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 428.** 97/808/EC: İnşaatlarda kullanılan döşeme malzemelerinin uygunluğuna ilişkin 20 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 429.** 98/143/EC: İnşaatlarda kullanılan mekanik bağlamalı esnek çatı su yalıtım membranlarının uygunluğuna ilişkin 3 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 430.** 98/213/EC: İnşaatlarda kullanılan iç bölme malzemelerine ilişkin 9 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 431.** 98/214/EC: İnşaatlarda kullanılan strüktürel metalden mamul ürünler ve yardımcılarının uygunluğuna ilişkin 9 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 432.** 98/279/EC: İnşaatlarda kullanılan taşıyıcısız devamlı kapatici, içi boş bloklar, paneller ve bazı beton esasına dayalı yalıtıcı malzemelerden mamul sistemlerin uygunluğuna ilişkin 5 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 433.** 98/436/EC: İnşaatlarda kullanılan çatı örtüleri, çatı ışıklığı, çatı penceresi ve tamamlayıcı ürünlerin uygunluğuna ilişkin 22 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)

- 434.** 98/437/EC: İnşaatlarda kullanılan iç dış duvar ve tavan tamamlayıcılarının uygunluğuna ilişkin 22 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 435.** 98/456/EC: Ön gerilmeli yapılar için ard gerilim kitlerinin uygunluğuna ilişkin 3 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 436.** 98/457/EC: Tek Yakıcı Birim (SBI) testine ilişkin 3 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 437.** 98/598/EC: İnşaatlarda kullanılan agregaların uygunluğu ile ilgili 9 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 438.** 98/599/EC: İnşaatlarda kullanılan likit uygulamalı çatı su geçirmezlik kitlerinin uygunluğu ile ilgili 12 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 439.** 98/600/EC: İnşaatlarda kullanılan, kendinden destekli ışık geçiren çatı malzemelerinin (cam esaslı olanlar hariç) uygunluğu ile ilgili 12 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 440.** 98/601/EC: Yol yapım malzemelerinin uygunluğu ile ilgili 13 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 441.** 1999/89/EC: İnşaatlarda kullanılan prefabrike merdiven kitlerinin uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 442.** 1999/90/EC: İnşaatlarda kullanılan membranların uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 443.** 1999/91/EC: İnşaatlarda kullanılan ısı yalıtım malzemelerinin uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 444.** 1999/92/EC: İnşaatlarda kullanılan hafif kompozit ahşap bazlı kirişler ve kolonların uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 445.** 1999/93/EC: İnşaatlarda kullanılan kapı, pencere, kepenk gibi malzemelerin uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 446.** 1999/94/EC: İnşaatlarda kullanılan prekast normal/hafif/otoklav havalı beton ürünlerin uygunluğu ile ilgili 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 447.** 1999/454/EC: İnşaatlarda kullanılan yangın söndürücü ve yangını engelleyici malzemelerin uygunluğu ile ilgili 22 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 448.** 1999/455/EC: İnşaatlarda kullanılan ahşap iskelet ve tomruk prefabrike yapı malzemelerin uygunluğu ile ilgili 22 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 449.** 1999/469/EC: İnşaatlarda kullanılan beton, harç ve çimento şerbetinin uygunluğu ile ilgili 25 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 450.** 1999/470/EC: İnşaatlarda kullanılan yapıştırıcı malzemelerin uygunluğu ile ilgili 29 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 451.** 1999/471/EC: İnşaatlarda kullanılan mekanik ısıtıcıların uygunluğu ile ilgili 29 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 452.** 1999/472/EC: İnşaatlarda kullanılan su boruları ve depolarının uygunluğu ile ilgili 1 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 453.** 94/25/EC: Üye Devletlerin, gezi amaçlı tekneler ile ilgili kanun, tüzük ve idari hükümlerinin yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Haziran 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

- 454.** 69/493/EEC: Üye Devletlerin kristal camla ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 15 Aralık 1969 tarihli Konsey Direktifi
- 455.** 96/74/EC: Tekstil adlarına ilişkin 16 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 456.** 96/73/EC: İki taraflı tekstil lifleri karışımlarının kantatif analizi ile ilgili yöntemlere ilişkin 16 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 457.** 73/44/EEC: Üye Devletlerin, belirli tekstil lifleri karışımlarının kantatif analizi ile ilgili mevzuatlarının yakınlaştırılması ile ilgili 26 Şubat 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 458.** 94/11/EC: Üye Devletlerde, ayakkabıların temel parçalarının etiketlenmesi ile ilgili kanun, tüzük ve idari hükümlerinin yakınlaştırılmasına ilişkin 23 Mart 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 459.** 68/89/EEC: Üye Devletlerde, işlenmemiş ağaçların sınıflandırılmasına ilişkin mevzuatlarının yakınlaştırılması ile ilgili 23 Ocak 1968 tarihli Konsey Direktifi

7.1.11 Yatay ve Prosedürel Tedbirler

- 460.** 87/95/EEC: Telekomünikasyon ve bilgi teknolojilerinde standartlaşmaya ilişkin 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 461.** 93/465/EEC: Teknik uyum direktiflerinde kullanılmak üzere, uygunluk değerlendirme prosedürlerinin değişik aşamalarına dair modüller ve CE Uygunluk İşaretinin iliştilmesi ve kullanımına dair kurallar hakkında 22 Temmuz 1993 tarihli Konsey Kararı
- 462.** 94/468/EC: Topluluktaki idareler arasında verilerin telematik değişimine ilişkin (IDA) 6 Kasım 1995 tarihli Konsey Kararı
- 463.** 1999/1719/EC: İdareler arasında verilerin elektronik olarak değişimine ve trans-Avrupa ağına ilişkin projeler ile ilgili kurallar hakkındaki 12 Temmuz 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
- 464.** 1999/1720/EC: İdareler arasında verilerin elektronik olarak değişimi için e trans-Avrupa ağına erişim ve işlevliliğinin garanti altına alınmasına ilişkin tedbir ve eylemler hakkındaki 12 Temmuz 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
- 465.** 98/34/EC: Teknik standartlar ve düzenlemeler ile ilgili bilginin teminine yönelik prosedürün belirlenmesi ile ilgili 22 Haziran 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı

7.1.12 Malların Serbest Dolaşımı - Muhtelif

- 466.** 93/7/EEC: Bir Üye Devlet toprağından kanunsuz olarak çıkarılmış bulunan kültürel malların geri dönmesi ile ilgili 15 Mart 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 467.** 70/32/EEC: Devletin, yerel otoritelerin ve diğer resmi kurumlara yönelik ürünlerin gerekleri ile ilgili 17 Aralık 1969 tarihli Komisyon Direktifi
- 468.** 70/50/EEC: AET Anlaşmasının ilgili diğer hükümleri kapsamında yer almayan, ithalatta miktar kısıtlamasına eşdeğer etki yaratan tedbirlerin kaldırılmasına yönelik 22 Aralık 1969 tarihli Komisyon Direktifi
- 469.** 93/10/EEC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planı (Karolus Programı) nın uygulama kuralları hakkındaki 22 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı

- 470.** 3052/95/EC: Toplulukta malların serbest dolaşımına ilişkin kurallardan istisna tutulan uygulamalar ile ilgili bilgi değişimi sisteminin tesisi hakkındaki 13 Aralık 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
- 471.** 91/477/EEC: Silah satın alınması ve bulundurulması ile ilgili 18 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 472.** 92/481/EEC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planı hakkındaki 22 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 473.** 93/11/EEC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planının öncelikli alanlarının belirlenmesi hakkındaki 22 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 474.** 93/583/EEC: 339/93/EEC işaretli Konsey Tüzüğü'nün 8. Maddesi kapsamındaki ürünler listesinin hazırlanmasına ilişkin 28 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 475.** 93/698/EC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planı (Karolus Programı) nın öncelik alanları hakkındaki 21 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 476.** 93/339/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünlerin güvenliği kurallarına uygunluğuna ilişkin 8 Şubat 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 477.** 94/818/EC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planı benimsenmesine ilişkin Kararı tadil eden 16 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 478.** 95/28/EC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planının öncelik alanları hakkındaki 10 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 479.** 90/531/EEC: Su, enerji, taşıma ve telekomünikasyon sektörlerinde çalışan şirketlere ilişkin ihale usulleri ile ilgili 17 Eylül 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 480.** 93/1461/EEC: Amerika Birleşik Devletlerinden kamu ihalelerine katılma talebi ile ilgili 8 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 481.** 71/306/EEC: Kamu İhalelerine yönelik Danışma Kurulu üyelerinin atanmasına ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Komisyon Kararı
- 482.** 89/665/EEC: Malzeme ve yapım ihalelerinde gözden geçirme usullerinin Topluluk kurallarına göre uygulanmasına yönelik yasa, Tüzük ve idari kararları koordine eden 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 483.** 93/36/EEC: Malzeme ihalelerinin verilmesine ilişkin usulleri koordine eden 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 484.** 93/37/EEC: Yapım ihalelerinin verilmesine ilişkin usulleri koordine eden 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 485.** 93/38/EEC: Su, enerji, taşıma ve telekomünikasyon sektörlerinde çalışan şirketlere ilişkin usulleri koordine eden 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 486.** 92/50/EEC: ihalelerinin verilmesine ilişkin usulleri koordine eden 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 487.** 93/327/EEC: Fuel-oil, gaz, kömür ya da başka katı yakıtları çıkarmak amacıyla coğrafi alanlarda arama yapmak için ihaleleri alan şirketlerin Komisyona aldıkları ihale ile ilgili bilgi vermek zorunda olduklarını belirleyen 13 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı

- 488.** 93/676/EC: Şirketlerin fuel-oil, gaz, kömür ya da başka katı yakıtları çıkarmak amacıyla coğrafi alanlarda arama yapmak için ihale almaları ile Hollanda'da, 90/531/EEC Sayılı Konsey Direktifinin 2'inci Maddesinin 2'inci paragrafının b ve i alt paragrafında yer alan etkinliklerde bulunabilme hakkını vermediğini ve bu şirketlerin Hollanda'da söz konusu Direktifin 2'inci Maddesinin 3'üncü paragrafının b alt paragrafı doğrultusundaki özel ya da münhasır haklara sahip olarak etkinlikte bulunamayacağını belirten 10 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin asıldır)
- 489.** 94/800/EC: Avrupa Topluluğunun yetki alanı dahilinde, Uruguay Turunda çok taraflı görüşmeler çerçevesinde (1986-1994) yapılan anlaşmaların kendi lehine sonuçlandırılması ile ilgili 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı
- 490.** 97/367/EC: Şirketlerin fuel-oil, gaz, kömür ya da başka katı yakıtları çıkarmak amacıyla coğrafi alanlarda arama yapmak için ihale almaları ile İngiltere'de , 93/38/EEC Sayılı Konsey Direktifinin 2'inci Maddesinin 2'inci paragrafının b ve i alt paragrafında yer alan etkinliklerde bulunabilme hakkını vermediğini ve bu şirketlerin İngiltere'de söz konusu Direktifin 2'inci Maddesinin 3'üncü paragrafının b alt paragrafı doğrultusundaki özel ya da münhasır haklara sahip olarak etkinlikte bulunamayacağını belirten 30 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 491.** 97/474/EC: Avrupa Topluluğu ile İsrail arasında yapılan iki anlaşmanın telekomünikasyon operatörleri yolu ile ihale ve kamu ihaleleri ile karşılıklı olarak sonuçlandırılması ile ilgili 24 Şubat 1997 tarihli Konsey Kararı
- 492.** 97/784/EC Telekomünikasyon ihalesi Anlaşması ve memorandum şeklindeki Avrupa Topluluğu ile Kore arasında özel telekomünikasyon operatörleri ihalesi ile ilgili Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 22 Nisan 1997 tarihli Konsey Kararı
- 493.** 97/52/EC: Sırasıyla hizmet ihaleleri, malzeme ihaleleri ve yapım ihaleleri ile ilgili usullerin koordinasyonuna ilişkin 92/50/EEC, 93/36/EEC ve 93/37/EEC sayılı Direktifleri tadil eden 13 Ekim 1997 tarihli Sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
- 494.** 98/4/EC: Su, enerji, taşıma ve telekomünikasyon sektörlerinde çalışan şirketlere ilişkin ihale usullerini koordine eden 93/98/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 16 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
- 495.** 77/63/EEC: Kamu ihaleleri ile ilgili bir Danışma Kurulu oluşturan 71/306/EEC Sayılı Konsey Kararını değiştiren 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Kararı
- 496.** 87/305/EEC: Kamu ihalelerinin açılması ile ilgili bir Danışma Komitesi kurulması hakkında 26 Mayıs 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 497.** 92/13/EEC: Su, enerji, taşıma ve telekomünikasyon sektörlerinde çalışan şirketlere ilişkin ihale usullerinin Topluluk kurallarına göre uygulanmasına yönelik yasa, tüzük ve idari kararları koordine eden 25 Şubat 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 498.** 97/417/EC: Kamu İhalelerin açılmasına yönelik Danışma Kurulu üyelerinin atanmasına ilişkin 10 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 499.** 98/889/EC: Üye Devlet idarelerinde İç Pazara ilişkin mevzuatın uygulanması alanında çalışan yetkililerin değişimi ile ilgili eylem planı (Karolus Programı) benimsenmesine ilişkin Kararı tadil eden 7 Nisan 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
- 500.** 98/2679/EC: Üye Devletler arasında malların serbest dolaşımı bağlamında tek pazarın işleyişine ilişkin 7 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.2 Kişilerin Serbest Dolaşımı

7.2.1 Mesleki Niteliklerin Karşılıklı Olarak Tanınması - İlkeler ve Koşullar

1. 89/48/EEC: En az üç yıl mesleki eğitim ve öğretimin tamamlanması ile hak edilen yüksek okul diplomalarının tanınması için bir genel sisteme ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
2. 92/51/EEC: Mesleki eğitim ve öğretimin tanınmasına ilişkin ikinci bir genel sisteme ilişkin, 89/48/EEC Sayılı Direktifi tamamlayıcı 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
3. 97/42/EC: Fransa'nın, 92/51/EEC Sayılı Konsey Direktifinin 14'üncü Maddesinden sapma yapma talebine ilişkin 9 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı

7.2.2 Hukukçular

4. 77/249/EEC: Hukukçuların, hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya yönelik 22 Mart 1977 tarihli Konsey Direktifi
5. 98/5/EC: Hukukçuluk mesleğinin kazanıldığı üye devletten başka bir üye devlette yerleşme halinde, mesleğin uygulanmasının kolaylaştırılması hakkında 16 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.2.3 Mimarlar

6. 85/385/EEC: Mimarlık Alanında Eğitim ve Öğretimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 10 Haziran 1985 tarihli Konsey Kararı
7. 85/384/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, mimarlık ile ilgili diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 10 Haziran 1985 tarihli Konsey Direktifi

7.2.4 Medikal ve Para Medikal Faaliyetler

8. 75/364/EEC: Tıp Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 16 Haziran 1975 tarihli Konsey Kararı
9. 75/365/EEC: Kamu Sağlığı ile ilgili Kıdemli Memurlardan oluşan bir Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 16 Haziran 1975 tarihli Konsey Kararı
10. 77/452/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, genel sağılıktan sorumlu olan hemşirelerin diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 27 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi
11. 77/453/EEC: Genel sağılıktan sorumlu olan hemşirelerin etkinlikleri ile ilgili olarak yasa, Tüzük ya da idari karar ile getirilen hükümlerin koordine edilmesine ilişkin 27 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi

12. 78/1028/EEC: Veterinerlik Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Kararı
13. 78/686/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, dış hekimlerinin diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 25 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktifi
14. 78/687/EEC: Dış hekimlerinin etkinliklerine ilişkin yasa, Tüzük ya da idari karar ile konulan hükümlerin eşgüdümüne ilişkin 25 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktifi
15. 78/1026/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, veteriner hekimlerin diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
16. 78/1027/EEC: Veteriner cerrahların etkinliklerine ilişkin yasa, Tüzük ya da idari karar ile konulan hükümlerin eşgüdümüne ilişkin 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
17. 80/156/EEC: Ebelerin Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 21 Ocak 1980 tarihli Konsey Kararı
18. 80/154/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, ebelik mesleğinde diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 21 Ocak 1980 tarihli Konsey Direktifi
19. 80/155/EEC: Ebelerin mesleğe girmelerine ve etkinliklerini sürdürmelerine ilişkin yasa, Tüzük ya da idari karar ile konulan hükümlerin eşgüdümüne ilişkin 21 Ocak 1980 tarihli Konsey Direktifi
20. 80/1273/EEC: Yunanistan üye olduktan hemen sonra, yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, ebelik mesleğinde diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 80/154/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 22 Aralık 1980 tarihli Konsey Direktifi
21. 81/1057/EEC: Kazanılmış haklar ile ilgili olarak sırasıyla doktorların, genel sağılıktan sorumlu hemşirelerin, dış hekimlerin ve veteriner cerrahların diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 75/362/EEC, 77/452/EEC, 78/686/EEC Sayılı Kararları tamamlayan 14 Aralık 1981 tarihli Konsey Direktifi
22. 85/432/EEC: Eczacılık alanındaki etkinliklere ilişkin yasa, Tüzük ya da idari karar ile konulan hükümlerin eşgüdümüne ilişkin 16 Eylül 1985 tarihli Konsey Direktifi
23. 85/433/EEC: Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, eczacılık alanında diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 16 Eylül 1985 tarihli Konsey Direktifi
24. 89/595/EEC Yerleşme hakkı ve hizmet sunma özgürlüğünü etkin bir şekilde yerine getirebilmelerini kolaylaştırmaya ilişkin tedbirler de dahil olmak üzere, genel sağılıktan sorumlu olan hemşirelerin diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 77/452/EEC Sayılı Konsey Direktifini ve genel sağılıktan sorumlu olan hemşirelerin etkinlikleri ile ilgili olarak yasa, Tüzük ya da idari karar ile getirilen hükümlerin koordine edilmesine ilişkin 77/453/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 10 Ekim 1989 tarihli Konsey Direktifi
25. 89/594/EEC: Doktorların, genel sağılıktan sorumlu hemşirelerin, dış hekimlerin ve veteriner cerrahların ve ebelerin diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasına ilişkin 75/362/EEC, 77/452/EEC, 78/686/EEC, 78/1026/EEC ve 80/154/EEC Sayılı Direktifleri ve doktor, veteriner cerrah ile ebelerin etkinlikleri ile ilgili olarak yasa, Tüzük ya da idari karar ile getirilen hükümlerin koordine edilmesine ilişkin 75/363/EEC, 78/1027/EEC ve 80/155/EEC Sayılı Direktifleri değiştiren 30 Ekim 1989 tarihli Konsey Direktifi

26. 90/658/EEC: Almanya'nın birleşmesinin sonucu olarak mesleki kalifikasyonların tanınmasına ilişkin bazı Direktifleri değiştiren 4 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
27. 93/16/EEC: Doktorların serbest dolaşımını ve diploma, sertifika ya da mesleki ehliyeti belgeleyen başka resmi belgelerinin karşılıklı olarak tanınmasını kolaylaştırmaya yönelik 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Direktifi
28. 75/320/EEC: Eczacılık Komitesi oluşturulmasına ilişkin 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Kararı
29. 77/454/EEC: Hemşirelik Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 27 Haziran 1977 tarihli Konsey Kararı
30. 78/688/EEC: Diş hekimlerinin Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 25 Temmuz 1978 tarihli Konsey Kararı
31. 85/434/EEC: Eczacılık Eğitimi ile ilgili bir Danışma Kurulunun oluşturulmasına ilişkin 16 Eylül 1985 tarihli Konsey Kararı

7.2.5 İkamet Hakkı

32. 90/364/EEC: İkamet etme hakkı ile ilgili 28 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
33. 90/365/EEC: Eleman olarak ya da bağımsız çalışanların mesleki etkinliklerini bıraktıktan sonra ikamet etme hakkı ile ilgili 28 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
34. 93/96/EC: Öğrencilerin ikamet etme hakkı ile ilgili 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
35. 73/148/EEC: Yerleşme ve hizmet sunumu konusunda Üye Devlet uyrukluların Topluluk içinde dolaşım ve ikametlerine ilişkin kısıtlamaların kaldırılmasına yönelik 21 Mayıs 1973 tarihli Konsey Direktifi
36. 64/221/EEC: Kamu politikası, kamu güvenliği ve kamu sağlığı gerekçesiyle yabancı uyrukluların dolaşım ve ikametlerine ilişkin özel tedbirlerin eşgüdümü ile ilgili 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi

7.2.6 Avrupa Vatandaşlığı

37. 93/109/EC: Vatandaşı olmadıkları bir Üye Devlette ikamet eden Üye Devlet mensubu kişilerin seçme ve Avrupa Parlamentosuna aday olma hakkına ilişkin ayrıntılı düzenlemelerin yer aldığı 6 Aralık 1993 tarihli Konsey Direktifi
38. 94/80/EC: Vatandaşı olmadıkları bir Üye Devlette ikamet eden Üye Devlet mensubu kişilerin seçme ve belediye seçimlerine aday olma hakkına ilişkin ayrıntılı düzenlemelerin yer aldığı 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi

7.2.7 Vize

39. 95/1683/EC: Vizeler için yeknesak bir formun yer aldığı 29 Mayıs 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
40. 95/2317/EC: Üye Devletlerin gümrük sınırlarını geçerken uyrukluların vize alması gereken üçüncü ülke ülkeleri belirleyen 25 Eylül 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

7.2.8 İşçilerin Serbest Dolaşımı

41. 68/1612/EEC: Topluluk içinde İşçilerin Serbest Dolaşımına İlişkin 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
42. 92/2434/EEC: 1612/68 sayılı Topluluk içinde işçilerin serbest dolaşımına ilişkin Tüzüğün II. Bölümünü değiştiren 27 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
43. 70/1251/EEC: Bir üye devlette çalıştıktan sonra işçilerin sözkonusu üye devlette kalması hakkına ilişkin 29 Haziran 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
44. 62/302/EEC: Nükleer enerji alanında kalifiye istihdam özgürlüğüne ilişkin Konsey Direktifi
45. 68/360/EEC: Üye Devlet Vatandaşı Olan İşçinin ve Aile Bireylerinin Topluluk İçinde Dolaşım ve İkametleri Önündeki Engellerin Kaldırılmasına İlişkin 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
46. 72/194/EEC: Kamu Politikası, Kamu Güvenliği ve Kamu Sağlığı Temelinde Yabancıların Dolaşım ve İkametleri Hakkında Özel Önlemlerin Koordinasyonuna İlişkin 64/221 sayılı Konsey Direktifinin bir üye devlette çalıştıktan sonra işçilerin sözkonusu üye devlette kalmasının genişletilmesine ilişkin 18 Mayıs 1972 tarihli Konsey Direktifi
47. 68/359/EEC: Kurucu Antlaşmanın 48 ve 49. Maddelerinin Sınıraşan Fransız sömürgelerine uygulanmasına ilişkin 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Kararı (Sözkonusu Karar değerlendirme dışı bırakılmıştır)
48. 74/494/EEC: AKÇT'na Üye Devletlerin Hükümetlerinin Temsilcilerinin AKÇT'nu kuran antlaşmanın 69. Maddesinin kaldırılmasına ilişkin 28 Şubat 1972 tarihli Kararı
49. 93/569/EEC: Eures adı verilen bir ağı kurulması ile ilgili olarak Toplulukta işçilerin serbest dolaşımı hakkında 1612/68 sayılı tüzüğün uygulanmasına ilişkin 22 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı

7.2.9 Göç

50. 88/384/EEC: Üye olmayan Devletlere ilişkin göç politikaları ile ilgili bir ön görüşme prosedürü oluşturan 8 Haziran 1988 tarihli Komisyon Kararı

7.2.10 Sosyal Güvenliğin Koordinasyonu

51. 71/1408/EEC: Topluluk içinde yer değiştiren istihdam edilmiş kişi ve ailelerine yönelik sosyal sigorta sistemlerinin uygulanmasına ilişkin 14 Haziran 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
52. 72/574/EEC: Topluluk içinde yer değiştiren istihdam edilmiş kişi ve ailelerine yönelik sosyal sigorta sistemlerinin uygulanmasına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün uygulanması ile ilgili yöntemleri belirleyen 21 Mart 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
53. 98/1223/EC: Topluluk içinde yer değiştiren istihdam edilmiş kişi ve ailelerine yönelik sosyal sigorta sistemlerinin uygulanmasına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzük ile bu Tüzüğün uygulanması ile ilgili yöntemleri belirleyen 574/72/EEC Sayılı Tüzüğe değişiklik getiren 4 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
54. 98/1606/EC: Memurlarla ilgili özel bir şemayı da kapsayacak şekilde, Topluluk içinde yer değiştiren istihdam edilmiş kişi ve ailelerine yönelik sosyal sigorta sistemlerinin uygulanmasına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzük ile bu Tüzüğün uygulanması ile ilgili yöntemleri belirleyen 574/72/EEC Sayılı Tüzüğe değişiklik getiren 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

55. 98/49/EC: Topluluk içerisinde yer değiştiren istihdam edilmiş kişi ve serbest meslek sahiplerinin ek emeklilik haklarının korunması hakkında 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Direktifi
56. 79/170/EEC: Gçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili danışma kuruluna bir tam üyenin atanmasına ilişkin 5 şubat 1979 tarihli Konsey Kararı
57. 81/59/EEC: Gçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili danışma kuruluna iki tam üyenin atanmasına ilişkin 20 Ocak 1981 tarihli Konsey Kararı
58. 81/94/EEC: Gçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili danışma kuruluna bir tam üyenin atanmasına ilişkin 9 şubat 1981 tarihli Konsey Kararı
59. 81/750/EEC: Gçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili danışma kuruluna ek üyelerin atanmasına ilişkin 17 Eylül 1981 tarihli Konsey Kararı
60. 74 sayılı Karar (OJ C 075,19.9.1973, s.4): 408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 22'inci Maddesinin 1'inci paragrafının a ve i bendi ve 574/72 Sayılı Tüzüğün 21'inci Maddesi gereğince geçici ikametlerde tıbbi hizmetin verilmesine ilişkin 22 şubat 1973 tarihli Karar
61. 75 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973, p.5): 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 94'nc Maddesinin 5'inci paragrafı gereğince yapılan mallen emeklilik başvurusunun inceleme için gözden geçirilmesine yönelik 22 şubat 1973 tarihli Karar
62. 78 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973, p.8): Kesinti yapma ya da askıya alma maddelerinin uygulanma usullerine ilişkin 574/72/EEC Sayılı Tüzüğün 7'inci Maddesinin yorumlanması ile ilgili 22 şubat 1973 tarihli Karar
63. 79 sayılı Karar(OJ C 075, 19.9.1973, p.9): Sigortalılık sürelerinin toplanması ve malllk, yaşlılık ve dul/yetim maaşlarına yansımalarına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 48'inci Maddesinin 2'inci paragrafının yorumlanması ile ilgili 22 şubat 1973 tarihli Karar
64. 81 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973, p.11): 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 45'inci Maddesinin 2'inci paragrafının uygulanması ile sigortalılık sürelerinin belli bir iş dahilinde toplanmasına ilişkin 22 şubat 1973 tarihli Karar
65. 83 sayılı Karar(OJ C 075, 19.9.1973, p.14): Bakmakla yükümlü aile bireylerin işsizlik parasının artırılmasına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 68'inci Maddesinin 2'inci paragrafının ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğün 82'inci Maddesinin yorumlanmasına ilişkin 22 şubat 1973 tarihli Karar
66. 85 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973,p.17): Meslek hastalıkları durumunda verilecek tazminatlar konusunda uygulanacak mevzuatı ve ilgili kurumu belirlemeye ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğün 57'inci Maddesinin 1'inci paragrafının ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğün 67(3) nc maddesinin yorumlanmasına ilişkin 22 şubat 1973 tarihli Karar
67. 86 sayılı Karar (OJ C 096, 13.11.1973, p.2): Gçmen işçilerin Sosyal Sigortalarına ilişkin Avrupa Toplulukları İdari Komisyon'unun Denetleme Kurulunun alışma şekli ve oluşmasına yönelik yöntemlere ilişkin Gçmen işçilerin Sosyal Sigortalarına ilişkin Avrupa Toplulukları İdari Komisyon'unun 24 Eylül 1973 tarihli Kararı
68. 89 sayılı Karar (OJ C 086, 20.7.1974, p.7): Diplomatik misyon ile konsolosluk görevleri ile ilgili işlerde çalışan kişilere ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğün 16'ıncı Maddesinin 1'inci ve 2'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 20 Mart 1973 tarihli Karar
69. 91 sayılı Karar (OJ C 086, 20.7.1974, p.8): 1408/71 Sayılı Konsey Tüzüğün (EEC) 46'ıncı Maddesinin 3'üncü paragrafının yorumlanmasına ve aynı Maddenin 1'inci paragrafı gereğince verilmesi gereken tazminatlara ilişkin 12 Temmuz 1973 tarihli Karar
70. 95 sayılı Karar (OJ C 99, 23.8.1974, p.5): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğün emeklilik aylıklarının hesaplanmasına yönelik 46'ıncı Maddesinin 2'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 24.01.1974 tarihli Karar

- 71.** 96 sayılı Karar(OJ C 126, 17.10.1974,p.23): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 49'uncu Maddesinin 2'inci paragrafına uygun olarak yararlanma haklarının gözden geçirilmesine yönelik 15 Mart 1974 tarihli Karar
- 72.** 99 sayılı Karar (OJ C 150, 05.7.1975, p.2): 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün mevcut tazminatların tekrar hesaplanması yükümlülüğü ile ilgili 107'inci Maddesinin 1'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 13 Mart 1975 tarihli Karar
- 73.** 100 sayılı Karar (OJ C 150, 05.7.1975, p.3): İlgili kurum adına, ikamet edilen yerdeki kurumların nakit geri ödemeleri yapması ve bu geri ödemelerin ayrıntılarına ilişkin 23 Ocak 1975 tarihli Karar
- 74.** 105 sayılı Karar (OJ C 117, 26.5.1976, p.3): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 50'inci Maddesinin uygulanmasına ilişkin 19 Aralık 1975 tarihli Karar
- 75.** 109 sayılı Karar (OJ C 125, 30.5.1978, p.2): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 19'uncu Maddesinin 1'inci ve 2'inci paragrafları, 22'inci Maddesi, 25'inci Maddesinin 1'inci, 3'üncü ve 4'üncü paragrafları, 26'inci Maddesi, 28'inci Maddesinin 1'ini paragrafı ve Madde 28a, 29 ve 31'inci Maddelerinde yer alan hastalanma ölçütü ve aynı olarak analık sigortası tazminatları ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 93,94 ve 95'inci Maddeleri gereği ödenmesi gereken meblağlar ve ayrıca aynı Tüzüğü'nün 102'inci Maddesinin 4'üncü paragrafı doğrultusunda ödenecek avans ödemelerine ilişkin 18 Kasım 1977 tarihli Karar
- 76.** 115 sayılı Karar (OJ C 193, 20.7.1983, p.7): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 24'üncü Maddesinin 2'inci paragrafı gereğince aynı olarak verilmesi öngörülen protezler, büyük aygıtlar ve başka yaşamsal tıbbi malzemenin verilmesine ilişkin 15 Aralık 1982 tarihli Karar
- 77.** 117 sayılı Karar (OJ C 238, 7.9.1983, p.3): 21 Mart 1972 tarih ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 50'inci Maddesinin 1'inci paragrafının a bendinin uygulanması için gerekli koşullara ilişkin 7 Temmuz 1982 tarihli Karar
- 78.** 118 sayılı Karar (OJ C 306, 12.11.1983, p.2): 21 Mart 1972 tarih ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 50'inci Maddesinin 1'inci paragrafının b bendinin uygulanması için gerekli koşullara ilişkin 20 Nisan 1983 tarihli Karar
- 79.** 119 sayılı Karar (OJ C 295, 2.11.1983, p.3): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 76'ıncı ve 79'uncu Maddesinin 3'üncü paragrafının ve aile yardım ve ödeneklerinin çıkışması ile ilgili 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 10'uncu Maddesinin 1'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 24 Şubat 1983 tarihli Karar
- 80.** 121 sayılı Karar (OJ C 193, 20.7.1983, p.10): Protezler, büyük aygıtlar ve başka yaşamsal tıbbi malzemenin verilmesine ilişkin 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 17'inci Maddesinin 7'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 21 Nisan 1983 tarihli Karar
- 81.** 123 sayılı Karar (OJ C 203, 2.8.1984): Diyaliz makinasına giren kişiler ile ilgili olarak 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 22'inci Maddesinin 1'inci paragrafının a bendinin yorumlanmasına ilişkin 24 Şubat 1984 tarihli Karar
- 82.** 125 sayılı Karar (OJ C 141, 7.6.1986): Çalışma süresinin 3 ayı geçmediği dönemler için uygulanacak mevzuat (form E 101) hakkındaki belgenin kullanılması ile ilgili 17 Ekim 1985 tarihli Karar
- 83.** 126 sayılı Karar (OJ C 141, 7.6.1986, p.3): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 14 (1) (a) , 14a (1) (a) , 14 b (1) ve (2) 'nin uygulanması ile ilgili 17 Ekim 1985 tarihli Karar
- 84.** 127 sayılı Karar (OJ C 141, 7.6.1986, p.4): 21 Mart 1972 tarih ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 94 (4) ve 95 (4) Maddelerinde yer alan listelerin toplanmasına ilişkin 17 Ekim 1985 tarihli Karar
- 85.** 86/303/EEC: 1408/71/EEC ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün uygulanması için gerekli olan model formlara ilişkin 17 Ekim 1985 tarihli ve 130 sayılı Karar

86. 132 sayılı Karar (OJ C 271, 9.10.1987, p.3): 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 40(3) (a) (ii) 'in yorumlanmasına ilişkin 23 Nisan 1987 tarihli Karar
87. 133 sayılı Karar (OJ C 284, 22.10.1987, p.3): 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün Madde 17(7) ve 60 (6) 'sının uygulanmasına ilişkin 2 Temmuz 1987 tarihli Karar
88. 134 sayılı Karar (OJ C 064, 9.3.1988, p.4): Bir ya da daha fazla üye devlette özel bir sisteme dahil olan bir meslek ile ilgili sigortalılık sürelerinin toplanmasına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 45'inci Maddesinin 2'inci paragrafının yorumlanmasına ilişkin 1 Temmuz 1987 tarihli Karar
89. 135 sayılı Karar (OJ C 064, 9.3.1988, p.5): 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün Madde 17(7) ve Madde 60(6) 'da yer alan, 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 20'inci Maddesi anlamında aciliyet sınıfına giren ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün Madde 17(7) ve Maddede 60(6) 'sı anlamında çok acil sınıfına giren aynı yardımların verilmesine ilişkin 1 Temmuz 1987 tarihli Karar
90. 136 sayılı Karar (OJ C 064, 9.3.1988, p.7): Başka Üye Devletler mevzuatı altında tamamlanan sigortalılık sürelerinin sayılması ile ilgili 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 45'inci Maddesinin 1'inci ve 3'üncü paragraflarının yorumlanmasına ilişkin 1 Temmuz 1998 tarihli Karar
91. 137 sayılı Karar (OJ C 140, 6.6.1989, p.3): 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 15'inci Maddesinin 3'üncü paragrafının yorumlanmasına ilişkin 15 Aralık 1988 tarihli Karar
92. 138 sayılı Karar (OJ C 287, 15.11.1989, p.3): Biyolojik örneklerin alınması gerektiği organ nakli ya da başka cerrahi girişimlerde ilgili kişinin testlerin yapılacağı Üye Devlette bulunmadığı zamanlarda 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 22'inci Maddesinin 1'inci paragrafının i bendinin yorumlanmasına ilişkin 17 Şubat 1989 tarihli Karar
93. 139 sayılı Karar (OJ C 094, 12.4.1990, p.3): Belli tazminat ve ek ödentilerin hesaplanmasında uygulanacak olan 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 107'inci Maddesi içeriği uyarlama oranlarının belirlenmesi için dikkate alınacak tarih ile ilgili 30 Haziran 1989 tarihli Karar
94. 140 sayılı Karar (OJ C 094, 12.4.1990, p.4): Kurumların, işçilerin tamamen işsiz sınır işçisi oldukları zamandan ilgili Devlette aldığı en son aylık ya da maaşı bazında, yapacakları uyarlama oranlarına ilişkin 17 Ekim 1989 tarihli Karar
95. 141 sayılı Karar (OJ C 094, 12.4.1990, p.5): 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 94'üncü (4) ve 95'inci (4) Maddelerinde yer alan listelerin derlenmesine yönelik 17.10.85 tarih ve 127 Sayılı Kararı değiştiren 17 Ekim 1989 tarihli Karar
96. 142 sayılı Karar (OJ C 080, 30.3.1990, p.7): 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 73, 74 ve 75'inci Maddelerinin uygulanmasına ilişkin 13 Şubat 1990 tarihli Karar
97. 91/425/EEC:1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 76'ıncı Maddesinin uygulanması ile ilgili 10 Ekim 1990 tarih ve 147 sayılı Karar
98. 93/68/EEC: Çalışma sürelerinin üç ayı geçmediği durumlarda uygulanacak mevzuata (Form E 101) ilişkin belgenin kullanılması ile ilgili 25 Haziran 1992 tarih ve 148 Sayılı Karar
99. 150 sayılı Karar (OJ C 229, 25.8.1993, p.5): 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 77, 78 ve 79'uncu Maddesinin 3'üncü paragrafının ve 574/72/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 10'uncu Maddesinin (1) (b) (ii) uygulanması ile ilgili 26 Haziran 1992 tarihli Karar
100. 94/602/EC: 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 10a Maddesinin ve 1247/92/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 2'inci Maddesinin uygulanmasına ilişkin 22 Nisan 1993 tarih ve 151 Sayılı Karar
101. 94/603/EC: 1408/71/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 10a Maddesinin ve 1247/92/EEC Sayılı Tüzüğü'nün 2'inci Maddesinin uygulanmasına ilişkin 22 Mayıs 1993 tarih ve 152 Sayılı Karar
102. 94/604/EC: 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E 001, E 103 ila 127) uygulanabilmesi için gerekli model formlara ilişkin 7 Ekim 1993 tarih ve 153 Sayılı Karar

103. 94/605/EC: 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E 301, E 302 ila 303) uygulanabilmesi için gerekli model formlara ilişkin 8 Şubat 1994 tarih ve 154 Sayılı Karar
104. 95/353/EC: 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E 401 ila 411) uygulanabilmesi için gerekli model formlara ilişkin 6 Temmuz 1994 tarih ve 155 Sayılı Karar
105. 95/419/EC: Hastalık ve analık sigortası ile ilgili 7 Nisan 1995 tarih ve 156 Sayılı İşçi Kararı
106. 96/172/EC: 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E201-215)) uygulanabilmesi için gerekli model formlara ilişkin 27 Kasım 1995 tarih ve 158 Sayılı Karar
107. 96/172/EC: Çalıştıkları en son işte, ilgili devletin dışında bir Üye Devletin sınırları içinde ikamet eden sınır işçilerinin dışındaki işçilerin işsizlik parası haklarına ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 71'inci Maddesinin (19) (b) (ii) kapsamına yönelik 28 Kasım 1995 tarih ve 160 Sayılı Karar
108. 96/249/EC: 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 34(4) de yer alan usul anlamında, başka bir üye devlette kalırken çıkan masrafların bir Üye Devletin ilgili kurumu tarafından geri ödenmesi ile ilgili 15 Şubat 1996 tarih ve 161 Sayılı Karar
109. 96/554/EEC: İstihdam edilen işçilere ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 14'üncü Maddesinin (14(1) ve 14 (b) (1)) yorumlanması ile ilgili 31 Mayıs 1996 tarih ve 162 Sayılı Karar
110. 96/555/EEC: Diyaliz makinasına giren ya da oksijen terapisi gören kişilere ilişkin 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün 22'inci Maddesinin (22(1) (A)) yorumlanması ile ilgili 31 Mayıs 1996 tarih ve 163 sayılı Karar
111. 97/533/EC: 1408/71/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E101 ve E 102) uygulanabilmesi için gerekli model formlara ilişkin 27 Kasım 1996 tarih ve 164 Sayılı Karar
112. 97/823/EC: 1408/71/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 574/72/EEC Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (E128 ve E 128B) uygulanabilmesine ilişkin 30 Haziran 1997 tarih ve 165 Sayılı Karar
113. OJ C 061, 11.3.1982, p.3: Avrupa Topluluklarına bağlı göçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili İdari Komisyonun Kuralları
114. OJ C 163, 29.6.1995, p.3: Avrupa Topluluklarına bağlı göçmen işçilerin sosyal sigortaları ile ilgili İdari Komisyonu-1983 Yılı aynı yıllık ortalama yardım bedeli
115. OJ C 159, 26.6.1986, p.4: Göçmen işçilerin sosyal güvenliği -aynı kazançların yıllık ortalama maliyetleri- hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonu-1983
116. 91/140/EEC: 1408/71/EEC sayılı ve 574/72/EEC (E 401-E 410 F) sayılı Konsey Yönetmeliklerinin uygulanması için gerekli model formları hakkında 9 Nisan 1990 tarihli ve 144 sayılı Karar
117. 98/441/EC: E 106 ve E 109 sayılı formların değiştirilmesi hakkında Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun 2 Ekim 1997 tarihli ve 166 sayılı Kararı
118. 98/442/EC: 1408/71/EEC sayılı Tüzüğü'nün 94(9) . Maddesinin yorumuna ilişkin 10 Ekim 1990 tarihli ve 146 sayılı Kararı değiştiren Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun 2 Aralık 1997 tarihli ve 167 sayılı Kararı
119. 98/443/EC: E 121 ve E 127 Formlarının değiştirilmesi ve E 122 formunun geçersiz hale getirilmesi hakkında Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun 11 Haziran 1998 tarihli ve 168 sayılı Kararı
120. 98/444/EC: Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun Bilgi İşlemi hakkındaki Teknik Komisyonun oluşturulması ve işlem metodlarına ilişkin Göçmen

İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun 11 Haziran 1998 tarihli ve 169 sayılı Kararı

121. 98/565/EC: 21 Mart 1972 tarihli ve 574/72/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 94(4) ve 95(4) . Maddelerinde öngörülen listelerin derlenmesine ilişkin 17 Ekim 1989 tarihli ve 141 sayılı Kararı değiştiren 11 Haziran 1998 tarihli ve 170 sayılı Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun Kararı
122. 1999/371/EC: 1408/71/EEC sayılı ve 574/72/EEC sayılı Konsey Yönetmeliklerinin uygulanması için gerekli model formlar hakkında 9 Aralık 1998 tarihli ve 172 sayılı Göçmen İşçilerin Sosyal Güvenliği hakkında Avrupa Toplulukları İdari Komisyonunun Kararı
123. 76 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973, p.6): E402, E 403, ve E 404 sayılı Formların kullanma şartları hakkında 22 Şubat 1973 tarihli ve 76 sayılı Karar
124. 77 sayılı Karar (OJ C 075, 19.9.1973, p.7): 1408/71/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 74(2) ve 73(2) . Maddelerine göre aile yardımı hesaplarına ilişkin 22 Şubat 1973 tarihli ve 77 sayılı Karar
125. 91/423/EEC: 1408/71/EEC sayılı Tüzüğü'nün 73 ve 74. Maddelerine göre ödenmemiş aile yardımlarının ödenmesine ilişkin 27 Haziran 1990 tarihli ve 145 sayılı Karar

7.3 Hizmetlerin Serbest Dolaşımı

7.3.1 İlkeler ve Koşullar

1. 63/474/EEC: Kişilerin, malların, sermayenin ve hizmetlerin dolaşımı ile alakalı olmayan görünmeyen işlemlerin transferinin serbestleştirilmesi hakkında 30 Temmuz 1963 tarihli Konsey Direktifi
2. 73/148/EEC: İstihdam ve hizmet sunumu ile ilgili olarak Üye Devlet mensubu kişilerin Topluluk içinde dolaşımına ilişkin kısıtlamaların kaldırılmasına yönelik 21 Mayıs 1973 tarihli Konsey Direktifi
3. 75/368/EEC: Bir çok etkinlikler çerçevesinde, özellikle de bu etkinliklerin geçici tedbirleri ile ilgili olarak yerleşme ve hizmet sunma özgürlüğünü kullanmayı kolaylaştırıcı tedbirlere ilişkin 16 Haziran 1975 tarihli Konsey Direktifi
4. 93/96/EC: Öğrencilerin ikamet etme hakkına ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
5. 95/46/EC: Kişisel veri hazırlamaya ve bu bilgilerin serbest dolaşımına ilişkin olarak kişilerin korunması ile ilgili 24 Ekim 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
6. 1999/42/EC: Serbestleşme ve geçici önlemler hakkındaki Direktifler kapsamındaki profesyonel faaliyetler ilişkin mesleklerin tanınması için bir mekanizma belirleyen ve mesleklerin tanınması için genel bir sistem oluşturan 7 Haziran 1999 tarihli Konsey Direktifi

7.3.2 Sektörel Uygulama

7. 63/261/EEC: İlgili Üye Devlette iki yıl Aralıksız tarım işçisi olarak istihdam edilmiş olan başka bir üye Devlet mensubu kişinin bir Üye Devlet sınırları dahilinde bir tarımsal iş kurma serbestisini hak etmesine ilişkin ayrıntılı hükümlerin yer aldığı 2 Nisan 1963 tarihli Konsey Direktifi

8. 63/262/EEC: Terk edilen ya da iki yıldan fazla bir süredir işlenmeyen tarımsal çiftliklerin işletilmesi serbestisini hak etmeye ilişkin ayrıntılı hükümlerin yer aldığı 2 Nisan 1963 tarihli Konsey Direktifi
9. 65/1/EEC: Tarım ve bahçecilik alanında hizmet sunma serbestisini elde etme konusunda ayrıntılı hükümlerin yer aldığı 14 Aralık 1964 tarihli Konsey Direktifi
10. 67/530/EEC: Başka bir Üye Devlette çiftçi olarak yerleşmiş olan bir Üye Devlet vatandaşının bir çiftlikten başka birisine geçme serbestisine ilişkin 25 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifi
11. 67/531/EEC: Başka bir Üye Devlette vatandaşı çiftçilere yapılan tarımsal kiralamalar ile ilgili yasaların uygulanmasına ilişkin 25 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifi
12. 67/532/EEC: Bir Üye Devlet vatandaşının başka bir Üye Devlette iş kurup çiftçi kooperatiflerine üye olabilme serbestisine ilişkin 25 Temmuz 1967 tarihli Konsey Direktifi
13. 67/654/EEC: Ormancılık ve kerestecilik alanında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmeye yönelik ayrıntılı hükümlerin yer aldığı 24 Ekim 1967 tarihli Konsey Direktifi
14. 68/192/EEC: Bir Üye Devlet vatandaşının başka bir Üye Devlette iş kurup çiftçiler için sunulan değişik krediler alabilme serbestisine ilişkin 5 Nisan 1968 tarihli Konsey Direktifi
15. 68/415/EEC: Bir Üye Devlet vatandaşının başka bir Üye Devlette iş kurup çiftçiler için sunulan yardımları alabilme serbestisine ilişkin 20 Aralık 1968 tarihli Konsey Direktifi
16. 71/18/EEC: Bağımsız çalışan ve tarım ve bahçecilik alanında hizmet sunan kişilerin yerleşme hakkına ilişkin ayrıntılı hükümlerin yer aldığı 16 Aralık 1970 tarihli Konsey Direktifi
17. 64/222/EEC: Toptan ticaret, ticari aracı, sınayi ve küçük esnaf endüstrilerine ilişkin geçici tedbirler ile ilgili ayrıntılı hükümler getiren 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi
18. 64/224/EEC: Ticari aracı, sınayi ve küçük esnaf endüstrilerinin etkinlikleri açısından yerleşme ve hizmet sunma serbestisine ilişkin 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi
19. 64/427/EEC: ISIC Mayor Groups 23-40 sınıfına giren (Endüstri ve küçük ölçekli zanaat endüstrileri) imalat ve işleme alanında serbest çalışan kişilere ilişkin geçici tedbirler ile ilgili ayrıntılı hükümler getiren 7 Temmuz 1964 tarihli Konsey Direktifi
20. 64/428/EEC: ISIC Mayor Groups 11-19 sınıfına giren maden ve taş ocakçılığı alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmeye yönelik 7 Temmuz 1964 tarihli Konsey Direktifi
21. 64/429/EEC: ISIC Mayor Groups 23-40 sınıfına giren imalat ve işleme alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmeye yönelik 7 Temmuz 1964 tarihli Konsey Direktifi
22. 68/365/EEC: ISIC Mayor Groups 20-21 sınıfına giren gıda üretimi ve içecek endüstrisi alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmeye yönelik 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
23. 68/366/EEC: ISIC Mayor Groups 20-21 sınıfına giren gıda üretimi ve içecek endüstrisi alanlarında serbest çalışan kişilerin etkinliklerine yönelik geçici tedbirler ile ilgili ayrıntılı hükümler getiren 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
24. 69/77/EEC: ISIC Mayor Groups 23-40 sınıfına giren (Endüstri ve küçük ölçekli zanaat endüstrileri) imalat ve işleme alanında serbest çalışan kişilere ilişkin geçici tedbirler ile ilgili ayrıntılı hükümler getiren 7 Temmuz 1964 tarihli Konsey Direktifi değiştiren 4 Mart 1969 tarihli Konsey Direktifi
25. 69/82/EEC: ISIC ex Mayor Group 13 sınıfına giren petrol ve gaz araştırma (arama ve sondajlama) alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmeye yönelik 13 Mart 1969 tarihli Konsey Direktifi

26. 93/6/EEC: Kredi kurumları da dahil olmak üzere yatırım şirketlerinin sermaye yeterliliği hakkında 15 Mart 1993 tarihli Konsey Direktifi
27. 98/31/EC: Kredi kurumları ve yatırım şirketlerinin sermaye yeterlilikleri hakkındaki 93/6/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren 22 Haziran 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
28. 64/225/EEC: Reasürans ve retroresyon alanlarında yerleşme ve hizmet sunma serbestisine yönelik kısıtlamaların kaldırılmasına ilişkin 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi
29. 72/166/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve bu sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkında 24 Nisan 1972 tarihli Konsey Direktifi
30. 73/239/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetlerinde başlama ve yürütme ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında 24 Temmuz 1973 tarihli Birinci Konsey Direktifi
31. 73/240/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık alanında yerleşme serbestisi üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması hakkında 24 Temmuz 1973 tarihli Konsey Direktifi
32. 74/166/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 24 Nisan 1972 tarihli ve 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 6 Şubat 1974 tarihli Birinci Komisyon Kararı
33. 74/167/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 24 Nisan 1972 tarihli ve 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 6 Şubat 1974 tarihli İkinci Komisyon Kararı
34. 75/23/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 24 Nisan 1972 tarihli Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 13 Aralık 1974 tarihli Üçüncü Komisyon Kararı
35. 76/580/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetine başlama ve yürütme ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonuna ilişkin 73/239/EEC Sayılı Direktifi tadil eden 29 Haziran 1976 tarihli Konsey Direktifi
36. 77/92/EEC: Sigorta acente ve brokerlerine ilişkin yerleşme ve hizmet sunma serbestisinin etkin bir biçimde sağlanabilmesine yönelik tedbirler, özellikle bu faaliyetler konusundaki geçiş dönemi tedbirleri hakkında 13 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi
37. 78/473/EEC: Topluluk düzeyinde koasürans alanındaki kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında 30 Mayıs 1978 tarihli Konsey Direktifi
38. 79/267/EEC: Hayat sigortacılığının kurulması ve faaliyeti ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında 5 Mart 1979 tarihli Birinci Konsey Direktifi
39. 84/5/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması hakkında 30 Aralık 1983 tarihli İkinci Konsey Direktifi
40. 84/641/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetine başlama ve yürütme ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin eşgüdümüne ilişkin 73/239/EEC Sayılı Birinci Direktifi, özellikle turistik yardım edimine yönelik olarak tadil eden 10 Aralık 1984 tarihli Konsey Direktifi
41. 86/218/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 16 Mayıs 1986 tarihli Dördüncü Komisyon Kararı

42. 86/219/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 16 Mayıs 1986 tarihli Beşinci Komisyon Kararı
43. 86/220/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 16 Mayıs 1986 tarihli Altıncı Komisyon Kararı
44. 87/343/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetine başlama ve yürütme ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonuna ilişkin 73/239/EEC Sayılı Birinci Konsey Direktifini kredi sigortası ve kefalet sigortası bakımından tadil eden 22 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
45. 87/344/EEC: Hukuki korunma sigortası ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında 22 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
46. 88/367/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 18 Mayıs 1988 tarihli Yedinci Komisyon Kararı
47. 88/368/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 18 Mayıs 1988 tarihli Sekizinci Komisyon Kararı
48. 88/369/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 18 Mayıs 1988 tarihli Dokuzuncu Komisyon Kararı
49. 88/357/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetine ilişkin kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu, hizmet sunma serbestisinin fiilen kolaylaştırılması ve 73/239/EEC sayılı Direktifin tadili hakkında 22 Haziran 1988 tarihli İkinci Konsey Direktifi
50. 90/232/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması hakkında 14 Mayıs 1990 tarihli Üçüncü Konsey Direktifi
51. 90/618/EEC: Özellikle motorlu taşıt mali sorumluluk konusunda olmak üzere, hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyetine ilişkin kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu ile ilgili 73/239/EEC sayılı Direktifi ve 88/357/EEC sayılı Direktifi değiştiren 8 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi
52. 90/619/EEC: Hayat sigortası alanındaki kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında ve hizmet sunma serbestisinin etkin bir biçimde uygulanmasını sağlayacak tedbirleri koyan ve 79/267/EEC sayılı Direktifi tadil eden 8 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi
53. 91/323/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 30 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Kararı
54. 91/370/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İsviçre Konfederasyonu arasında yapılan hayat sigortası dışında doğrudan sigortalama ile ilgili Anlaşmanın sonuçlanmasına ilişkin 20 Haziran 1991 tarihli Konsey Kararı
55. 91/371/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İsviçre Konfederasyonu arasında yapılan hayat sigortası dışında doğrudan sigortalama ile ilgili bir Anlaşmanın uygulanmasına ilişkin 20 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi
56. 91/674/EEC: Sigorta şirketlerinin yıllık hesaplarına ve konsolide hesaplarına ilişkin 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
57. 91/675/EEC: Bir Sigorta Komitesinin kurulmasına ilişkin 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi

58. 91/2155/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İsviçre Konfederasyonu arasında yapılan hayat sigortası dışında doğrudan sigortalama ile ilgili Anlaşmanın özellikle 37, 39 ve 40'inci Maddelerinin uygulanmasına yönelik hükümlerin yer aldığı 20 Haziran 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
59. 92/49/EEC: Hayat sigortası dışında kalan sigortacılık faaliyeti ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında ve 73/239/EEC sayılı Direktif ile 88/357/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
60. 92/96/EEC: Hayat sigortası ile ilgili kanun, tüzük ve idari düzenlemelerin koordinasyonu hakkında ve 79/267/EEC ve 90/619/EEC Sayılı Direktifleri tadil eden (Üçüncü hayat sigortası Direktifi) 10 Kasım 1992 tarihli Konsey Direktifi
61. 93/43/EEC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
62. 95/26/EEC: İhtiyatlı bir denetim amacıyla olmak üzere, kredi kuruluşları ile ilgili 77/780/EEC ve 89/646/EEC Sayılı Direktifleri, hayat sigortası dışındaki sigortalara ilişkin 73/239/EEC ve 92/49/EEC Sayılı Direktifleri, hayat sigortası alanındaki 79/267/EEC ve 92/96/EEC sayılı Direktifleri, yatırım firmaları ile ilgili 93/22/EEC Sayılı Direktifi ve menkul kıymetlere yatırım yapmak suretiyle portföy işleten kolektif yatırım şirketleriyle ilgili olarak 85/611/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 29 Haziran 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
63. 97/828/EC: Motorlu taşıt mali sorumluluk sigortasına ilişkin hukuk kurallarının Üye Devletler arasında yakınlaştırılması ve sigorta yükümlülüğünün denetimi hakkındaki 72/166/EEC sayılı Konsey Direktifinin Uygulanması ile ilgili 27 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı
64. 98/78/EC: Bir sigorta grubunda sigorta işletmelerinin ek gözetimine ilişkin 27 Ekim 1998 tarihli Konsey Direktifi
65. 77/780/EEC: Kredi kuruluşlarının iş kurma ve sürdürmeleri ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararların koordinasyonuna ilişkin 12 Aralık 1977 tarihli İlk Konsey Direktifi
66. 86/635/EEC: Banka ve diğer finans kuruluşlarının yıllık hesaplarına ve konsolide hesaplarına ilişkin 8 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
67. 89/117/EEC: Bir Üye Devlette faaliyet gösterip şubesi olan, ancak merkezi başka bir Üye Devlette bulunan kredi ve finans kuruluşlarının, yıllık hesapların yayımlanması ile ilgili yükümlülüklerine ilişkin 13 Şubat 1989 tarihli Konsey Direktifi
68. 89/299/EEC: Kredi kuruluşlarının öz kaynaklarına ilişkin 17 Nisan 1989 tarihli Konsey Direktifi
69. 89/646/EEC: Kredi kurumlarının iş kurma ve sürdürmeleri ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararların koordinasyonuna ilişkin ve 77/780/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 15 Aralık 1989 tarihli İkinci Konsey Direktifi
70. 89/647/EEC: Kredi kuruluşlarının solvabilite rasyolarına (ödeme gücü rasyosu) ilişkin 18 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi
71. 92/30/EEC: Kredi kuruluşlarının konsolide esasa göre denetimine ilişkin 6 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi
72. 92/121/EEC: Kredi kuruluşlarının büyük kredilerinin gözetim ve denetimine ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
73. 94/19/EC: Mevduat sigortası sistemlerine ilişkin 30 Mayıs 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
74. 96/10/EC: Yetkili mercilerin sözleşme ağının tanınmasına ilişkin 89/647/EEC Sayılı Direktifi değiştiren 21 Mart 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktif

75. 79/279/EEC: Menkul kıymetlerin borsa resmi kotuna alınması için gerekli şartların koordinasyonuna ilişkin 5 Mart 1979 tarihli Konsey Direktifi
76. 80/390/EEC: Menkul kıymetlerin bir menkul kıymetler borsasının resmi kotuna alınması için yayınlanacak izahnamenin hazırlanmasına, tetkikine, yayınlanmasına ve dağıtılmasına ilişkin koşulların koordinasyonu hakkında 17 Mart 1980 tarihli Konsey Direktifi
77. 82/121/EEC: Menkul kıymetleri resmi borsa kotuna alınmış olan şirketlerin periyodik olarak yayımlayacakları bilgilere ilişkin 15 Şubat 1982 tarihli Konsey Direktifi
78. 85/611/EEC: Menkul kıymetlere yatırım yapmak suretiyle portföy işleten kolektif yatırım şirketleriyle ilgili 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
79. 88/627/EEC: Borsa kotuna alınmış bir şirketin çoğunluk hisselerinin ele geçirilmesi veya elden çıkarılması hallerinde yayımlanacak bilgilere ilişkin 12 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
80. 89/298/EEC: Menkul Kıymetlerin halka arzı sırasında yayımlanacak olan izahnamenin hazırlanması, incelenmesi ve dağıtım ile ilgili şartların koordinasyonuna yönelik 17 Nisan 1989 tarihli Konsey Direktifi
81. 89/592/EEC: İçeriden öğrenenlerin ticaretiyle ilgili düzenlemelerin koordinasyonuna yönelik 13 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi
82. 93/22/EEC: Menkul kıymetler alanında yatırım hizmetlerine ilişkin 10 Mayıs 1993 tarihli Konsey Direktifi
83. 97/9/EC: Yatırımcı tazmin sistemlerine ilişkin 3 Mart 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
84. 82/470/EEC: Nakliyecilik ve seyahat acenteciliği (ISIC Group 718) ve depolama işlerine ilişkin, yerleşme ve hizmet sunma serbestisinden etkin bir şekilde yerine getirebilmelerine yönelik kolaylıkları içeren tedbirler ile ilgili 29 Haziran 1982 tarihli Konsey Direktifi
85. 67/43/EEC: 1. ISIC ex Group 640 (6401 dışında) sınıfına giren emlakçılık alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmesi ile ve 2. Başka yerde sınıflandırılmamış olan bazı hizmetlere (ISIC Group 839) yönelik 12 Ocak 1967 tarihli Konsey Direktifi
86. 63/607/EEC: Film endüstrisi ile ilgili olarak hizmet sunumuna ilişkin kısıtlamaların kaldırılmasına yönelik Genel Program hükümlerinin uygulanmasına yönelik 15 Ekim 1963 tarihli Konsey Direktifi
87. 65/264/EEC: Film endüstrisi ile ilgili olarak hizmet sunumuna ilişkin kısıtlamaların kaldırılmasına yönelik Genel Program hükümlerinin uygulanmasına yönelik 13 Mayıs 1965 tarihli İkinci Konsey Direktifi
88. 68/369/EEC: Film dağıtım alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmesi ile 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
89. 70/451/EEC: Film prodüktörlüğü alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmesi ile 29 Eylül 1970 tarihli Konsey Direktifi
90. 68/367/EEC: 1. Lokanta, café, taverna ve yeme içme ile ilgili başka yerde (ISIC Group 852) 2. Otel, pansiyon, kamp ve başka konaklama yerlerinde (ISIC Group 853) , ISIC ex Mayor Group 85 sınıfına giren personel hizmetleri alanlarında, serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini elde etmesi ile ilgili 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
91. 68/368/EEC: 1. Lokanta, café, taverna ve yeme içme ile ilgili başka yerde (ISIC Group 852) 2. Otel, pansiyon, kamp ve başka konaklama yerlerinde (ISIC Group 853) , ISIC ex Mayor Group 85 sınıfına giren personel hizmetleri alanlarında, (ISIC ex Group 612) geçici tedbirlere ilişkin hükümler getiren 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi

92. 82/489/EEC: Berberlik alanlarında çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisini yerine getirebilmelerini kolaylaştıran tedbirlerin yer aldığı 19 Temmuz 1982 tarihli Konsey Direktifi
93. 64/223/EEC: Toptan satış alanlarında çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisine ilişkin 25 Şubat 1964 tarihli Konsey Direktifi
94. 66/162/EEC: elektrik, gaz, su ve temizlik hizmetleri alanlarında serbest çalışanların yerleşme ve hizmet sunma serbestisine ilişkin 28 Şubat 1966 tarihli Konsey Direktifi
95. 68/363/EEC: Perakende satış (ISIC ex Group 612) alanlarında serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisine ilişkin geçici tedbirlerin ayrıntılı hükümlerinin yer aldığı 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
96. 68/364/EEC: perakende satış alanında serbest çalışan kişilerin faaliyetleri hakkında geçici önlemlere ilişkin detaylı kuralları belirleyen 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Direktifi
97. 70/522/EEC: Toptan kömür ticareti (ISIC ex Group 6112) ile uğraşan ve bu konuda aracı olarak faaliyet gösteren, serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisi ile ilgili 30 Kasım 1970 tarihli Konsey Direktifi
98. 70/523/EEC: Toptan kömür ticareti (ISIC ex Group 6112) ile uğraşan ve bu konuda aracı olarak faaliyet gösteren, serbest çalışan kişilerin yerleşme ve hizmet sunma serbestisi ile ilgili geçici tedbirlere ilişkin hükümler getiren 30 Kasım 1970 tarihli Konsey Direktifi
99. 74/556/EEC: Aracı faaliyetleri de dahil olmak üzere, toksik maddelerin üretimi, ticareti ve dağıtımını, bu maddelerin profesyonel olarak kullanımını konusundaki faaliyetler ile ilgili geçici tedbirlere ilişkin hükümler getiren 4 Haziran 1974 tarihli Konsey Direktifi
100. 74/557/EEC: Toksik maddeler alanında serbest çalışan kişiler ve bu konuda aracı olarak faaliyet gösterenlerin, yerleşme ve hizmet sunma serbestisi ile 4 Haziran 1974 tarihli Konsey Direktifi
101. 75/369/EEC: Seyyar satıcılık ve bu faaliyetler ile ilgili geçici tedbirlere ilişkin kolaylaştırıcı tedbirlere ilişkin hükümler getiren 16 Haziran 1975 tarihli Konsey Direktifi
102. 86/653/EEC: Üye Devletlerin, serbest çalışan ticari acentelikler ile ilgili çıkardığı yasaların eşgüdümüne ilişkin 18 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi

7.3.3 Bilgi Toplumu Hizmetleri

103. 98/48/EC: Teknik standartlar ve yönetmelikler alanındaki bilgilendirme yöntemi hakkındaki 98/34/EC işaretli Direktife değişiklik getiren 20 Temmuz 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
104. 98/84/EC: Şartlı katılıma dayanan veya şartlı katılımdan oluşan hizmetlerin yasal korunması hakkındaki 20 Kasım 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
105. 97/67/EC: Topluluk posta hizmetlerinde tek pazarın gelişmesi ve hizmet kalitesinin geliştirilmesi için ortak kuralları belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.4 Sermayenin Serbest Dolaşımı

1. 88/361/EEC: Antlaşmanın 67'inci Maddesinin Uygulanması için 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi ve değişiklikleri

2. 88/1969/EEC: Üye Devletlerin ödemeler dengesi için orta vadeli mali yardım sağlayan tek imkanı (single facility) düzenleyen 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü ve değişikliği
3. 91/308/EEC: Para aklama amacıyla finansal sistemin kullanılmasını önlemeye yönelik 10 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi ve değişikliği
4. 97/5/EEC: Sınır ötesine kredi transferleri hakkında 27 Ocak 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
5. 98/26/EC: Ödemeler ve Menkul Kıymet Takas İşlemlerinde İşlemlerin Kesin Hüküm ifade Etmesi Hakkında 19 Mayıs 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.5 Şirketler Hukuku

7.5.1 Şirketler Hukuku

1. 68/151/EEC: Kurucu Antlaşmanın 58. maddesinin 2. paragrafı kapsamındaki şirketlerin ortaklarının ve 3. kişilerin menfaatlerinin korunması için Üye Devletlerce talep edilen teminatlar benzeri teminatların Topluluk aracılığıyla talep edilmesi amacıyla işbirliği hakkında 9 Mart 1968 tarihli Birinci Konsey Direktifi
2. 77/91/EEC: Halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin kuruluşu ve sermayelerinin korunması ve değiştirilmesi hakkında, Kurucu Antlaşmanın 58. maddesinin ikinci paragrafı kapsamındaki şirketlerin ortaklarının ve 3. kişilerin menfaatlerinin korunması için Üye Devletlerce talep edilen teminatlar benzeri teminatların öngörülmesi amacıyla işbirliği hakkında 13 Aralık 1976 tarihli İkinci Konsey Direktifi
3. 78/660/EEC: Kurucu Antlaşmanın 54(3) (g) maddesi temelinde, belirli şirket tiplerinin yıllık muhasebeleri hakkında 25 Temmuz 1978 tarihli Dördüncü Konsey Direktifi
4. 78/855/EEC: Kurucu Antlaşmanın 54(3) (g) maddesi temelinde, halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin birleşmesi hakkında 9 Ekim 1978 tarihli Üçüncü Konsey Direktifi
5. 82/891/EEC: Kurucu Antlaşmanın 54(3) (g) maddesi temelinde, halka açık sınırlı sorumlu şirketlerin bölünmesi hakkında 17 Aralık 1982 tarihli Altıncı Konsey Direktifi
6. 83/349/EEC: Kurucu Antlaşmanın 54 (3) (g) maddesi temelinde, konsolide hesaplar hakkında 13 Haziran 1983 tarihli Yedinci Konsey Direktifi
7. 84/253/EEC: Kurucu Antlaşmanın 54(3) (g) maddesi temelinde şirket hesapları belgelerinin yasal denetimlerini yapmaktan sorumlu kişilerin kabulü hakkında 10 Nisan 1984 tarihli Sekizinci Konsey Direktifi
8. 85/2137/EEC: Avrupa Ekonomik Çıkar Grubu Hakkında 25 Temmuz 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
9. 89/666/EEC: Bir başka devletin yasalarına tabi belirli şirket türlerinin bir üye devlette şube açması için gereken şartların tespiti hakkında 21 Aralık 1989 tarihli Onbirinci Konsey Direktifi
10. 89/667/EEC: Tek ortaklı sınırlı sorumlu özel şirketler hakkında 21 Aralık 1989 tarihli Onikinci Şirketler Hukuku Konsey Direktifi

7.5.2 Fikri Mülkiyet Hakları

11. 87/54/EEC: Yarı iletken ürünlerin topoğrafyalarının yasal korunmasına ilişkin 16 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
12. 89/104/EEC: Markalarla ilgili Üye Devletler mevzuatının 21 Aralık 1988 tarihli Birinci Konsey Direktifi
13. 91/250/EEC: bilgisayar programlarının yasal korunmasına ilişkin 14 Mayıs 1991 tarihli Konsey Direktifi
14. 92/100/EEC: Fikri mülkiyet alanında telif haklarına ilişkin kiralama ve ödünç verme ve diğer bazı haklara ilişkin 19 Kasım 1992 tarihli Konsey Direktifi
15. 92/1768/EEC: Tıbbi ürünler için ek bir koruma sertifikası hazırlanması ile ilgili 18 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
16. 93/16/EEC: Yarı iletken ürünlerin topoğrafyalarının yasal korunmasının Amerika Birleşik Devletlerine ve bu ülkenin belirli topraklarından olan kişilere açılması hakkında 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
17. 93/83/EEC: Telif haklarına ve uydu yayınlarına ve kablo yeniden iletimine uygulanabilen telif hakları ile ilgili haklara dair belirli kuralların koordinasyonu hakkında 27 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi
18. 93/98/EEC: telif haklarının ve ilgili belirli hakların korunması teriminin uyumlaştırılmasına ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
19. 94/700/EC: Yarı iletken ürünlerin topoğrafyalarının yasal korunmasının Kanadalılara açılması hakkında 24 Ekim 1994 tarihli Konsey Kararı
20. 94/824/EC: Yarı iletken ürünlerin topoğrafyasının yasal korunmasının Dünya Ticaret Örgütü Üyesi kişilere yayılması hakkında 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı
21. 94/40/EC: Topluluk markaları hakkında 20 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
22. 2868/95/EC: Topluluk markaları hakkındaki EC/40/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin 13 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
23. 96/644/EC: Yarı iletken ürünlerin topoğrafyalarının yasal korunmasının Isle of Man adasında oturanlara açılmasına ilişkin 11 Kasım 1996 tarihli Konsey Kararı
24. 96/9/EC: Veri tabanlarının yasal korunmasına ilişkin 11 Mart 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
25. 96/216/EC: İç Pazar Uyumlaştırma Kurumunun iç tüzüğünü belirleyen 5 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü (Markalar ve Tasarımlar)
26. 96/1610/EC: Bitki türleri için ek koruma sertifikası hazırlanması ile ilgili 23 Temmuz 1996 tarihli Avrupa parlamentosu ve Konsey Tüzüğü
27. 94/3295/EC: Serbest dolaşımın, ihracatın, yeniden ihracatın serbest bırakılmasını veya taklit ve korsan malların girişini durduran bir prosedürün girişini yasaklayan önlemleri belirleyen 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
28. 95/1367/EEC: Serbest dolaşımın, ihracatın, yeniden ihracatın serbest bırakılmasını veya taklit ve korsan malları durduran bir prosedürün girişini yasaklayan önlemleri belirleyen 3295/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün(EC) uygulanmasına ilişkin hükümleri belirleyen 16 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü

29. 95/2869/EC: İç Pazar Uyumlaştırma Kurumuna (Markalar ve Tasarımlar) ödenebilen ücretlere ilişkin 13 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
30. 98/44/EC: Biyoteknolojik buluşların hukuki korunması hakkında 6 Temmuz 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
31. 98/71/EC: Tasarımların hukuki korunması hakkında 13 Ekim 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.6 Rekabet Politikası

1. 24/54/ECSC: Yüksek Otoritenin, Antlaşmanın 66(1) 'inci maddesinin uygulanması amacıyla, bir teşebbüsün denetimini nelerin oluşturduğu hakkında bir tüzük düzenleyen 6 Mayıs 1954 tarihli Kararı
2. 26/54/ECSC: Yüksek Otoritenin, Antlaşmanın 66(4) 'inci maddesinin uygulanması amacıyla, bilgi toplamaya ilgili bir tüzük düzenleyen 6 Mayıs 1954 tarihli Kararı
3. 17/62/EEC: 17 sayılı Konsey Tüzüğü: Antlaşmanın 85. ve 86. maddelerini uygulayan ilk Tüzük
4. 26/62/EEC: Tarımsal ürünlerin üretimi ve ticaretine belirli rekabet kurallarını uygulayan Konsey Tüzüğü
5. 141/62/EEC: 17 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasından taşımacılığı muaf tutan Konsey Tüzüğü
6. 99/63/EEC: 17 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 19 (1) . ve (2) . maddesinde öngörülen sözlü savunma toplantıları hakkında 25 Temmuz 1963 tarihli Komisyon Tüzüğü
7. 19/65/EEC: Belirli kategorideki anlaşma ve uyumlu eylemlere Antlaşma'nın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 2 Mart 1965 tarihli Konsey Tüzüğü
8. 25/67/ECSC: Yüksek Otoritenin, Antlaşmanın 66(3) . maddesinin uygulanması amacıyla, ön izinden muafiyetle ilgili bir tüzük düzenleyen 22 Haziran 1967 tarihli Kararı
9. 1017/68/EEC: Rekabet kurallarını karayolu, demiryolu ve iç su yolu taşımacılığına uygulayan 19 Temmuz 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
10. 1629/69/EEC: 19 Temmuz 1968 tarihli, 1017/68/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 10.maddesine göre şikayetlerin, 12. maddesine göre başvuruların ve 14(1) . maddesine göre bildirimlerin şekli, içeriği ve diğer ayrıntılar hakkında 8 Ağustos 1969 tarihli Komisyon Tüzüğü
11. 1630/69/EEC: 19 Temmuz 1968 tarihli ve 1017/68/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 26(1) . ve (2) .maddesinde öngörülen sözlü savunma toplantıları hakkında 8 Ağustos 1969 tarihli Komisyon Tüzüğü
12. 2821/71/EEC: Belirli kategorideki anlaşmalara, karar ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) Maddesinin uygulanması hakkında 20 Aralık 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
13. 2988/74/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun taşımacılık ve rekabet ile ilgili kuralları çerçevesinde yaptırımların uygulanması ve soruşturmalardaki zamanaşımı süreleriyle ilgili 26 Kasım 1974 tarihli Konsey Tüzüğü
14. 715/78/ECSC: Avrupa Kömür Çelik Topluluğunu kuran Antlaşma çerçevesinde yaptırımların uygulanması ve soruşturmaların zamanaşımı süreleri ile ilgili 6 Nisan 1978 tarihli Komisyon Kararı

15. 80/723/EEC: Kamu teşebbüsleri ile üye devletler arasındaki mali ilişkilerin şeffaflığı hakkında 25 Haziran 1980 tarihli Komisyon Direktifi
16. 1983/83/EEC: Tek elden dağıtım anlaşmalarına Antlaşma'nın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 22 Haziran 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
17. 1984/83/EEC: Tek elden dağıtım anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3) .maddesinin uygulanması hakkında 22 Haziran 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
18. 379/84/ECSC: AKÇT Antlaşması'nda öngörülen denetimin ve uygulamada alınan kararların gerçekleştirilmesinde görevli Komisyon uzmanlarının ve temsilcilerinin yetkilerini tanımlayan 15 Şubat 1984 tarihli Komisyon Kararı
19. 417/85/EEC: İhtisaslaşma anlaşmalarının kategorilerine Antlaşma'nın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 19 Aralık 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
20. 418/85/EEC: Araştırma ve geliştirme anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 19 Aralık 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
21. 4056/86/EEC: Deniz taşımacılığına Antlaşmanın 85. ve 86. maddelerinin uygulanmasının ayrıntılı kurallarını düzenleyen 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
22. 3975/87/EEC: Hava taşımacılığı sektöründeki işletmelere rekabet kurallarının uygulanması usulünü düzenleyen 14 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
23. 3976/87/EEC: Hava taşımacılığı sektöründeki belirli kategorideki anlaşma ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 14 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
24. 88/301/EEC: Telekomünikasyon terminal donatım pazarındaki rekabet hakkında 16 Mayıs 1988 tarihli Komisyon Direktifi
25. 4087/88/EEC: Franchise anlaşmaları kategorilerine Antlaşmanın 85(3). maddesinin uygulanması hakkında 30 Kasım 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
26. 4260/88/EEC: Deniz taşımacılığına Antlaşmanın 85. ve 86. maddelerinin uygulanmasının ayrıntılarını düzenleyen 4056/86/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nde öngörülen ihbar, şikayetler ve başvurular ve sözlü savunma toplantıları hakkında 16 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
27. 4261/88/EEC: Hava taşımacılığı sektöründeki teşebbüslere rekabet kurallarının uygulama usullerini tespit eden 3975/87/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nde öngörülen şikayetler, başvurular ve sözlü savunma toplantıları hakkında 16 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
28. 4064/89/EEC: Teşebbüsler arası yoğunlaşmaların denetlenmesi hakkında 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
29. 90/388/EEC: Telekomünikasyon hizmetleri pazarında rekabet hakkında 28 Haziran 1990 tarihli Komisyon Direktifi
30. 90/684/EEC: Gemi inşa sanayiine yardımları düzenleyen 21 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
31. 1534/91/EEC: Sigorta sektöründeki belirli kategorideki anlaşma, karar ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 31 Mayıs 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 479/92/EEC: Düzenli hatlarda deniz taşımacılığı yapan şirketler arasında belirli kategorideki anlaşma, karar ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 25 Şubat 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
33. 3932/92/EEC: Sigorta sektöründe belirli kategorideki anlaşma, karar ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

34. 1617/93/EEC: Programların ortaklaşa planlanması ve koordinasyonu, ortak faaliyetler, programlı hava hizmetlerinde yolcu ve kargo tarifeleri hakkında danışma ve havaalanlarında slot tahsisi ile ilgili belirli kategorideki anlaşma ve uyumlu eylemlere Antlaşma'nın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 25 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
35. 3652/93/EC: Hava taşımacılığı hizmetlerinde bilgisayarlı rezervasyon sistemleriyle ilgili teşebbüsler arasındaki belirli kategorideki anlaşmalara Antlaşma'nın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 22 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
36. 94/810/ECSC, EC: Komisyon huzurundaki rekabet prosedürlerinde yetkililerin dinlenmesine atıfta bulunulan 12 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
37. 94/46/EC: 88/301/EEC sayılı Direktifte ve özellikle uydu haberleşmeciliğiyle ilgili olarak 90/388/EEC sayılı Direktifte değişiklik yapan 13 Ekim 1994 tarihli Komisyon Direktifi
38. 3385/94/EC: 17 sayılı Konsey Tüzüğünde öngörülen başvurular ve bildirimlerin şekli, içeriği ve diğer ayrıntılar hakkında 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
39. 95/51/EC: Serbest telekomünikasyon hizmetini sağlamak için kablolu televizyon ağının kullanımındaki kısıtlamaları kaldıran 90/388/EEC sayılı Direktifte değişiklik yapan 18 Ekim 1995 tarihli Komisyon Direktifi
40. 870/95/EC: 479/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne göre düzenli hatlarda deniz taşımacılığı yapan şirketler arasında belirli kategorideki anlaşma, karar ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 20 Nisan 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
41. 1475/95/EC: Belirli kategorideki motorlu taşıtlar dağıtım ve servis anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 28 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
42. 3094/95/EC: Gemi inşa Sanayiine yardımları düzenleyen 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
43. 96/2/EC: 90/388/EEC sayılı, mobil ve kişisel haberleşmeler hakkında Direktifte değişiklik yapan 16 Ocak 1996 tarihli Komisyon Direktifi
44. 96/19/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabetin uygulanması hakkında 90/388/EEC sayılı Direktifte değişiklik yapan 13 Mart 1996 tarihli Komisyon Direktifi
45. 240/96/EC: Belirli kategorideki teknoloji transferi anlaşmalarına Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 31 Ocak 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
46. 1523/96/EC: Programların ortaklaşa planlanması ve koordinasyonu, ortak faaliyetler, programlı hava hizmetlerinde yolcu ve kargo tarifeleri hakkında danışma ve havaalanlarında slot tahsisi ile ilgili belirli kategorideki anlaşma ve uyumlu eylemlere Antlaşmanın 85(3) . maddesinin uygulanması hakkında 1617/93 sayılı Komisyon Tüzüğünde değişiklik yapan 24 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
47. 2496/96/ECSC: Çelik sanayiine Topluluk yardım kurallarını belirleyen 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
48. 97/114/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabet ile ilgili 96/2/EC sayılı ve 90/388/EEC sayılı Komisyon Direktiflerinin uygulanması için İrlanda tarafından istenen ek uygulama süreleriyle ilgili 27 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
49. 97/310/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabet ile ilgili 96/2/EC sayılı ve 90/388/EEC sayılı Komisyon Direktiflerinin uygulanması için Portekiz'e ek uygulama süreleri verilmesiyle ilgili 12 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı
50. 97/568/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabet ile ilgili 90/388/EEC sayılı Komisyon Direktifinin uygulanması için Lüksemburg'a ek uygulama süreleri verilmesiyle ilgili 14 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı

51. 97/603/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabet ile ilgili 90/388/EEC sayılı Komisyon Direktifinin uygulanması için İspanya'ya ek uygulama süreleri verilmesiyle ilgili 10 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı
52. 97/607/EC: Telekomünikasyon pazarında tam rekabet ile ilgili 90/388/EEC sayılı Komisyon Direktifinin uygulanması için Yunanistan'a ek uygulama süreleri verilmesiyle ilgili 18 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı
53. 447/98/EC: Teşebbüsler arası yoğunlaşmaların denetlenmesi hakkında 4064/89 sayılı Konsey Tüzüğünde öngörülen bildirimlere, sürelere ve sözlü savunma toplantılarına ilişkin 1 Mart 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
54. 994/98/EC: Avrupa Topluluğunu kuran Antlaşmanın 92 ve 93'üncü maddelerinin bazı yatay devlet yardımlarına uygulanmasına ilişkin 7 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
55. 1540/98/EC: Gemi inşa sanayiine uygulanacak devlet yardımlarına ilişkin yeni kuralları belirleyen 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
56. 2842/98/EC: AT Antlaşmasının 85 ve 86'ncı maddelerindeki belirli usuller hakkında tarafların sözlü savunmalarına ilişkin 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
57. 2843/98/EC: Rekabet kurallarının ulaştırma sektörüne uygulanması hakkındaki 1017/68/EEC, 4056/86/EEC ve 3975/87/EEC sayılı Konsey Yönetmeliklerinde yer alan başvuru ve bildirimlerin form, içerik ve diğer detaylarını düzenleyen 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
58. 659/1999/EC Antlaşmanın 93'üncü maddesinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 22 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
59. 2790/1999/EC: Antlaşmanın 81'inci maddesinin 3'üncü fıkrasının dikey anlaşmalara ve uyumlu eylem kategorilerine tatbik edilmesi hakkında 22 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7 Ortak Tarım Politikası

7.7.1 Taze Meyve ve Sebzeler

1. 58/62/EEC: Sebze ve meyve piyasasında ortak bir kurumun aşamalı olarak kurulmasına ilişkin olarak 23 No'lu Tüzüğün Ek I B'de liste halinde verilen belirli ürünler için ortak kalite standartlarını belirleyen 58 No'lu Komisyon Tüzüğü
2. 2517/69/EEC: Meyve üretiminde Topluluğun yeniden organizasyonu için alınacak bazı tedbirleri belirleyen 9 Aralık 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
3. 1559/70/EEC: Pazardan çekilen meyve sebzelerin yem sanayiine sunulmasına ilişkin koşulların yer aldığı 31 Temmuz 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
4. 2200/97/EC: Topluluğun elma, armut, şeftali ve nektarin üretiminin geliştirilmesine ilişkin 30 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 55/72/EEC: Pazardan çekilen meyve sebzelerin yem sanayiine sunulmasına ilişkin ihale koşullarının yer aldığı 10 Ocak 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
6. 525/77/EEC: Ananas konservesi için bir üretim yardımı sistemi kurulmasına ilişkin 14 Mart 1977 tarihli Konsey Tüzüğü

7. 2118/78/EEC: Meyve sebze üreticisi örgütlerinin maliyetlerinin fiili yapısı ve idaresine ilişkin tanımların yer aldığı 7 Eylül 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
8. 1292/81/EEC: Pırasa, patlıcan ve kabak için kalite standartlarının belirlenmesine ilişkin 12 Mayıs 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
9. 778/83/EEC: Domates için kalite standardı getiren 30 Mart 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
10. 2213/83/EEC: Soğan ve yaprak hindiba için kalite standartlarını belirleyen 28 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
11. 2137/84/EEC: Meyve ve sebze sektöründeki üretici örgütlerinin çıkardıkları bazı kuralların genişletilmesine ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 25 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
12. 899/87/EEC: Kiraz ve çilek için kalite standartlarını belirleyen 30 Mart 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
13. 1591/87/EEC: Lahana, Brüksel lahanası, sap kereviz, ıspanak ve erik için kalite standartlarını belirleyen 5 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
14. 1730/87/EEC: Sofra üzümü için kalite standartları getiren 22 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
15. 79/88/EEC: Marul, kıvrıkcık yapraklı Frenk salatası, geniş yapraklı frenk salatası ve tatlı biber için kalite standartlarını belirleyen 13 Ocak 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
16. 1677/88/EEC: Salatalık için kalite standartlarını belirleyen 15 Haziran 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
17. 780/89/EEC: Üretici örgütlerinin oluşumun için yapılacak sabit oranlı ek yardımın seviyesini ve fındık ve keçi boynuzu yetiştiren sektörlerde kalitenin ve pazarın gelişmesi için verilen yardımın azami miktarını belirleyen 20 Mart 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
18. 920/89/EEC: Havuç, narenciye, tatlı elma, armut için kalite standartlarını belirleyen ve 58 No'lu Komisyon Yönetmeliğini değiştiren 10 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
19. 1076/89/EEC: Pırasa için kalite standartlarını belirleyen ve pırasa, patlıcan ve kabak için kalite standartlarını belirleyen 1292/81 sayılı Tüzüğü değiştiren 26 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
20. 2159/89/EEC: Konsey Tüzüğü No: 1035/72 Başlık II a'da bahsedildiği şekilde fındık ve keçi boynuzu konusunda özel tedbirler alınması için detaylı kuralları belirleyen 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
21. 410/90/EEC: Kivi için kalite standartlarını belirleyen 16 Şubat 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
22. 3596/90/EEC: Şeftali ve nektarin için kalite standartları getiren 12 Aralık 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
23. 91/229/EEC: Fındık ve/veya keçi boynuzu üretici örgütlerine üye devletler tarafından yapılan yardımların geri ödemeleri uygulamalarına ilişkin 20 Mart 1991 tarihli Komisyon Kararı
24. 1108/91/EEC: Kayısı için kalite standartları getiren 30 Nisan 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
25. 2377/1999/EC: Kuşkonmaz için pazarlama standartlarını belirleyen 9 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
26. 454/92/EEC: Kuşkonmaz için kalite standartlarını belirleyen 26 Şubat 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
27. 2173/92/EEC: Kanarya Adaları için meyveler, sebzeler, bitkiler ve çiçekler ile ilgili olarak alınan özel tedbirlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

28. 2251/92/EEC: Taze meyve ve sebzelerin kalite kontrolüne ilişkin 29 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
29. 3518/92/EEC: Ananas üretimi konusunda Azor Adaları ile ilgili olarak özel tedbirlerin uygulanması için detaylı tedbirleri belirleyen 4 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
30. 1859/93/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen sarımsak için ithalat ruhsatı sisteminin uygulanmasına ilişkin 12 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
31. 1981/94/EC: Cezayir, Kıbrıs, Mısır, İsrail, Ürdün, Malta, Fas, İşgal Edilmiş Topraklar, Tunus ve Türkiye menşeli bazı tarımsal ürünler için Topluluk tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan ve bu tarife kotalarının genişletilmesi ve uyumu için detaylı kuralları belirleyen 25 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 2763/94/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik (AKP) Ülkeleri menşeli bazı tarım ürünleri için Topluluk tarife kotaları ve tarife tavanları koyan ve idaresini sağlayan 14 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
33. 1980/98/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik (AKP) Ülkeleri menşeli bazı tarım ürünleri için Topluluk tarife kotaları ve tarife tavanları koyan ve idaresini sağlayan ve referans miktarlar çerçevesinde Topluluk gözetimini kuran 17 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
34. 3223/94/EC: Meyve ve sebzelerin ithalat düzenlemelerinin uygulanmasında detaylı kurallara ilişkin 12 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
35. 1084/95/EC: Tayvan menşeli sarımsak ithalatına uygulanan korumacı tedbiri kaldıran ve bir menşe belgesi ile bu ithalatın yeniden yapılabilmesini sağlayan 15 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
36. 1363/95/EC: 1 Şubat 1985 tarihinden önce meyve ve sebze piyasasında ve tarımsal dönüşüm oranları için düzeltici faktörün kaldırılmasının bir sonucu olarak ECU değerleri ayarlanan işlenmiş meyve ve sebze piyasalarında bazı fiyat ve miktarları tespit eden yönetmelikleri değiştiren 15 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
37. 2382/95/EC: Bir tarafta Topluluk, diğer tarafta Estonya, Letonya ve Litvanya arasındaki serbest ticaret alanındaki anlaşmalarda bahsedilen meyve ve sebze ve işlenmiş meyve ve sebze ürünlerine ilişkin düzenlemelerin uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 11 Ekim 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
38. 2942/95/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik (AKP) Ülkeleri menşeli bazı tarım ürünleri için Topluluk tarife kotaları ve tarife tavanları koyan ve idaresini sağlayan 20 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
39. 3010/95/EC: Malta ve Türkiye menşeli Kombine Nomenklatürün 1-24. Bölümleri ile 27. Bölümündeki bazı ürünlere uygulanan gümrük vergilerini kısmen veya tamamen askıya alan 18 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
40. 1555/96/EC: Meyve ve sebzelere konan ek ithalat vergilerinin uygulanma kurallarına ilişkin 30 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
41. 1556/96/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen bazı meyve ve sebzelere ilişkin ithal lisansına yönelik bir sistemin getirilmesi ile ilgili 30 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
42. 2190/96/EC: Meyve ve sebzelerdeki ihracat sübvansiyonları konusundaki 1035/72 (EEC) sayılı Konsey Yönetmeliğini uygulamasını sağlayan detaylı kurallara ilişkin 14 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
43. 2479/96/EC: Estonya, Letonya ve Litvanya kökenli bazı yumuşak meyvelere ilişkin minimum ithal fiyat sisteminin uygulanması ve minimum ithal fiyatların belirlenmesi için detaylı kurallara ilişkin 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
44. 411/97/EC: Uygulama programları, uygulama fonları ve Topluluk mali yardımı ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

45. 412/97/EC: Üretici birliklerinin tanınması ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
46. 448/97/EC: İtalya'nın bazı bölgelerinde enginar için belirlenen ticaret standartlarından muafiyet sağlayan 7 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
47. 478/97/EC: Komisyon Tüketici birliklerinin ön tanınması ile ilgili 2200/96/EC sayılı Komisyon Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 14 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
48. 544/97/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen sarımsak için menşe belgesi koyan 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
49. 615/97/EC: Üretici örgütlerine üye olan üreticiler ile 2200/96 Sayılı Konsey Tüzüğü altında meyve sebze işleme sektöründeki işletmeler ile geçici doğrudan sözleşme yapma izni vermeye ilişkin 8 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
50. 659/97/EC: Meyve ve sebze sektöründe müdahale düzenlemeleri ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
51. 831/97/EC: Avocado için uygulanan pazarlama standartlarını belirleyen 16 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
52. 1093/97/EC: Kavun ve karpuz için uygulanan pazarlama standartlarını belirleyen 16 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
53. 1109/97/EC: 1997/98 pazarlama yılı için meyve ve sebze sektöründe müdahale eşiklerini belirleyen 18 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
54. 1332/97/EC: Portekiz için kavun pazarlama standartlarından sapma yapan 10 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
55. 1438/97/EC: İspanya için kavun pazarlama standartlarından sapma yapan 23 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
56. 1474/97/EC: 1997/98, 1998/99 ve 1999/2000 pazarlama yılları mahsulü fındık için sabit oranlı yardım ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 28 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
57. 1492/97/EC: Piyasadan çekilen belirli meyvelerin tasfiye edilme şartlarının tayini ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 29 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
58. 1599/97/EC: Bulgaristan, Macaristan, Polonya, Romanya, Slovakça ve Çek Cumhuriyeti menşeli bazı yumuşak meyveler için minimum ithalat fiyatı sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 28 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
59. 2200/96/EC: Meyve ve sebze piyasasının ortak organizasyonuna ilişkin 28 Ekim 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
60. 2288/97/EC: Sarımsak için pazarlama standartlarını belirleyen 18 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
61. 2467/97/EC: Topluluğun elma, armut, şeftali ve nektarin üretiminin geliştirilmesine ilişkin 2200/97/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 11 aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
62. 98/116/EC: Uganda, Kenya, Tanzanya ve Mozambik menşeli ya da sevkiyatı buralardan yapılan meyve ve sebzelerin ithalatına ilişkin özel kuralların kabul edilmesine yönelik 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

63. 20/98/EC: Üretici örgütlerine alınacak üreticilere hazırlık amacıyla verilen yardımlara ile ilgili 2200/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralların belirlenmesine ilişkin 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
64. 122/98/EC: Bosna Hersek ve Hırvatistan kökenli taze ya da işlenmiş vişne ithalatında tavan fiyatların belirlenmesine ilişkin 16 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
65. 2865/98/EC: Bosna Hersek ve Hırvatistan kökenli taze ya da işlenmiş vişne ithalatında tavan fiyatların belirlenmesine ilişkin 30 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
66. 123/98/EC: Makedonya Cumhuriyeti menşeli taze ve işlenmiş vişne ithalatı için tavan fiyatın verilebilmesine ilişkin 16 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
67. 213/98/EC: Meyve ve sebze için ihracat sübvansiyonu sisteminin uygulanması için bazı detaylı kurallar ile ilgili olarak 2190/96/EC sayılı Tüzüğü değiştiren 28 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
68. 281/98/EC: 1998 pazar yılı için domates eşik fiyatını belirleyen 3 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
69. 293/98: Meyve ve sebze sektöründeki ürünlere, işlenmiş meyve ve sebze ürünlerine ve kısmen canlı bitkilere ve çiçekçilik ürünlerine ve AB Antlaşmasının II. Ekinde liste halinde verilen bazı ürünlere uygulanabilen uygulama hareketlerini kararlaştıran ve 1445/93/EC sayılı Tüzüğü kaldıran 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
70. 963/98: Karnabahar ve enginar için pazarlama standartlarının belirlenmesine ilişkin 7 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
71. 2000/98: 1998 yılının dördüncü çeyreğini kapsayan tarife kotaları dahilinde ve sunulan yeni başvurular dahilinde muz için ithalat izninin verilmesine ilişkin 18 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (Metin AEA ile uyumludur)
72. 730/1999: Havuç için pazarlama standartlarını belirleyen 7 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
73. 921/1999/EC: Kosovalı mülteciler için piyasadan çekilen meyve ve sebzenin dağıtımında özel önlemleri belirleyen 30 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
74. 961/1999/EC: Meyve ve sebze sektöründe üretici birlikleri tarafından çıkarılan yayım kuralları ile ilgili ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 6 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
75. 1017/1999/EC: 1999 pazarlama yılı için belirlenen eşik fiyatın müddetinin dolması sonucunda Topluluk tarafından karnabahar için verilen yardımın indirilmesine ilişkin 17 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
76. 1097/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için, karnabahar, kaysı, nektarin ve sofralık üzüm müdahaleci eşik fiyatının belirlenmesine ilişkin 27 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
77. 1129/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılında ananas üreticilerine ödenecek olan, konserve ananas için üretim yardımlarını ve asgari fiyatı belirleyen 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
78. 1130/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için belirlenen eşik fiyatın müddetinin dolması sonucunda Topluluk tarafından limon için verilen yardımın indirilmesine ilişkin 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
79. 1152/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için limona ilişkin eşik fiyatın belirlenmesi konusunda 1 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
80. 1168/1999/EC: Erik için pazarlama standartlarını belirleyen 3 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

81. 1275/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılında şeffali üreticilerine ödenecek olan asgari fiyatı ve şurup içindeki ve/veya doğal meyve suyu için ödenecek üretim yardımlarını belirleyen 18 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
82. 1305/1999/EC: 1999/2000 pazar yılında, Williams ve Rocha armutları için üreticilere ödenecek en düşük fiyatı ve şurup ve/veya doğal meyve suyu şeklindeki Williams ve Rocha armutları için üretim yardımları miktarını belirleyen 21 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
83. 1455/1999/EC: Tatlı biber için pazarlama standartlarını belirleyen 1 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
84. 2080/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için portakal, Satsuma, mandalina ve klemantinin müdahale eşik fiyatını belirleyen 30 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
85. 2252/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için belirlenen eşik fiyatın müddetinin dolması sonucunda Topluluk tarafından küçük narenciyeler için verilen yardımın indirilmesine ilişkin 25 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
86. 2260/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için belirlenen eşik fiyatın müddetinin dolması sonucunda Topluluk tarafından işlem görecekt portakallar için verilen yardımın indirilmesine ilişkin 26 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
87. 2561/1999/EC: Bezelye için pazarlama standartlarını belirleyen 3 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
88. 2715/1999/EC: 2000 pazar yılı için domatesin eşik fiyatını düzenleyen 3 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
89. 2335/1999/EC: Şeftali ve nektarin için pazarlama standartlarını belirleyen 3 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
90. 2789/1999/EC: Sofralık üzüm için pazarlama standartlarını belirleyen 22 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.2 Meyve ve Sebzelerden İşlenen Ürünler

91. 3263/81/EEC: Depolama ajansları tarafından tutulan kuru incir ve kuru üzümün ihale yolu ya da önceden belirlenmiş fiyat üzerinden satışı konusunda 16 Kasım 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
92. 1709/84/EEC: Üreticilere ödenebilen minimum fiyatlara ve bazı işlenmiş meyve ve üretim yardımına uygun sebzeler için verilen üretim yardımı miktarlarına ilişkin 19 Haziran 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
93. 2347/84/EEC: Üretim yardımının kapsamına dahil kuru üzüme ilişkin 31 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
94. 626/85/EEC: Toptancı ajansları tarafından satın alınacak, satılacak ve depolanacak olan işlem görmemiş kuru üzüm ve incire ilişkin 12 Mart 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
95. 627/85/EEC: İşlem görmemiş kuru üzüm ve incire ilişkin depolama yardımı ve mali tazminatlara yönelik 12 Mart 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
96. 1707/85/EEC: Toptancı ajansları tarafından alkol üretim için satılacak olan işlem görmemiş kuru üzüm ve incire ilişkin 21 Haziran 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
97. 2022/85/EEC: Üretim yardımı kapsamındaki erik ve kuru eriklere ilişkin 22 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü

98. 2077/85/EEC: Konserve ananas için üretim yardımı sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 25 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
99. 682/86/EEC: Toptancı ajansları tarafından bazı çeşnilerin üretim için satılacak olan işlem görmemiş kuru üzümüne yönelik 4 Mart 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
100. 1764/86/EEC: Üretim yardımına elverişli domates ürünlerinin minimum kalite gereksinimlerine ilişkin 27 Mayıs 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
101. 3937/88/EEC: Kuruüzüm ezmesi imalatı için işlenmemiş kuşüzümünün depolama kuruluşları tarafından satışı ile ilgili 16 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
102. 913/89/EEC: Alkol üretimi için, depolama kuruluşları tarafından işlem görmemiş kuru üzüm satışı ile ilgili 10 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
103. 2053/89/EEC: Bazı işlenmiş kirazlar için minimum ithalat fiyat sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 10 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
104. 2054/89/EEC: Kuru üzüm için minimum ithalat fiyatı sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 10 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
105. 2319/89/EEC: Üretim yardımı projesine uygun şurup ve doğal meyve suyu içinde Williams–Rocha armut konserveleri için minimum kalite gereksinimlerine ilişkin 28 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
106. 2320/89/EEC: Üretim yardımı projesinin uygulanması için şurup içinde ve doğal meyve suyu içinde şeftali konserveleri için minimum kalite gereksinimlerine ilişkin 28 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
107. 89/12/EEC: Konserve mantar standartlarının kabulüne ilişkin 21 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tavsiyesi
108. 2911/90/EEC: Bazı kurutmalık üzümün üretimine ilişkin yardım uygulanmasına yönelik ayrıntılı kuralları getiren 9 Ekim 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
109. 3566/90/EEC: İthalat izni özel kurallar kapsamında olan işlenmiş meyve ve sebze ürünlerinin listesine ilişkin 6 Aralık 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
110. 1991/92/EEC: İşlem görecek ahududuya ilişkin özel bir şemanın oluşturulmasına yönelik 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
111. 2022/92/EEC: İşlenmek üzere yetiştirilen belirli cinsteki domates üreticilerine ödenecek minimum fiyatın uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 2036/91/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
112. 2252/92/EEC: İşlenmek üzere yetiştirilecek ahududu için özel projenin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
113. 2311/92/EEC: Azor adaları ve Maderia yararına meyve, sebze, bitki ve çiçekler ile ilgili olarak kabul edilen özel tedbirlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 13 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
114. 2999/92/EEC: Maderia'dan işlenmiş meyve ve sebze ürünlerinin tedarikinde özel tedbirlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 15 Ekim 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
115. 399/94/EC: Kuru üzüm için alınan özel tedbirlere ilişkin 21 Şubat 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
116. 1905/94/EC: Kuru üzüm için alınan özel tedbirlere ilişkin 399/94/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 27 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü

117. 3010/94/EEC: 1601/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 2. ve 3. Maddelerinde bahsedilen düzenlemeler uyarınca Kanarya adalarından işlenmiş meyve ve sebze ürünlerinin tedarikine ilişkin yardımın belirlenmesi hakkında 12 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
118. 1429/95/EC: İşlenmiş meyve ve sebze ürünleri ithalatında bu ürünlerin üretimi sırasında kullanılan şekerler dışındakilere uygulanan ihracatta vergi iadesinin uygulanma kurallarını belirleyen 23 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
119. 1591/95/EC: Bazı meyve ve sebze ürünlerinin işlenmesi sırasında kullanılan glikoz ve glikoz şurupları için ihracatta vergi iadesi uygulamasının detaylı kuralların belirleyen 30 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
120. 1921/95/EC: Meyve ve sebzelerin işlenmesi ile elde edilen ürünlere ithalat ruhsatı uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 2405/89/EEC ve 3518/86/EC sayılı Yönetmelikleri kaldıran 3 Ağustos 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
121. 2125/95/EC: Genus Agaricus spp. Cinsi konserve mantarlara tarife kotası koyan ve uygulanmasını sağlayan 6 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
122. 2315/95/EC: Meyve ve sebzeden elde edilen bazı işlenmiş ürünlere kullanılan, şeker piyasasındaki ortak organizasyon kapsamındaki belirli şekerlere ihracatta vergi iadesi uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 29 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
123. 1831/96/EC: Bazı meyve ve sebzelere ve işlenmiş meyve ve sebze ürünlerine 1996 yılından itibaren GATT ile bağlanmış Topluluk tarife kotalarının konulması ve idaresinin sağlanmasına ilişkin 23 Eylül 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
124. 2201/96/EC: İşlenmiş meyve ve sebze ürünleri için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 28 Ekim 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
125. 2202/96/EC: Bazı narenciye ürünleri için üreticilere bir Topluluk yardım programı başlatılmasına ilişkin 28 Ekim 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
126. 97/795/EC: İtalyan Cumhuriyeti tarafından domates işleyen sanayicilere yapılan yardımın önceden ödenmesi ile ilgili süre limiti uygulamasını kabul eden 12 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
127. 275/97/EC: Domatesin işlenmesi ile elde edilen ürünlerin ön sözleşmelerinin sonuçlandırılması için 1997/98 pazar yılı zaman limitini belirleyen 14 Şubat 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
128. 504/97/EC: Meyve ve sebzelerin işlenmesi ile elde edilen ürünlere üretim yardımı sistemi ile ilgili 2201/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 19 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
129. 661/97/EC: İşlenmiş domates ürünleri için kota sistemi ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
130. 956/97/EC: İşlenmiş kuşkonmaza uygulanabilen özel tedbirler ile ilgili 2201/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 29 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
131. 1169/97/EC: Bazı narenciye ürünlerinin üreticileri için bir Topluluk yardım projesi başlatan 22202/96/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 26 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
132. 1296/97/EC: 1997/98 pazar yılında konserve ananas için üretim yardımlarını ve ananas üreticilerine ödenecek en düşük fiyatı belirleyen 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
133. 464/1999/EC: Kuru erik için yardım düzenlemelerine ilişkin 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasında ayrıntılı kuralları belirleyen 3 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

134. 518/1999/EC: 504/97 sayılı Yönetmelikten (EC) sapma olarak, 1999/2000 pazar yılı için ön sözleşme imzalamasının kapanış tarihi ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Yönetmeliğini (EC) ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 9 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
135. 865/1999/EC: Üye Devletlerde 1999/2000 pazar dönemi için işlenecek olan domates kotalarına ilişkin 26 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
136. 882/1999/EC: 1999/2000 pazar dönemi için bazı tür işlenmiş kiraz için uygulanacak minimum ithal fiyatlarının belirlenmesine ilişkin 28 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
137. 1164/1999/EC: 1998/1999 pazar yılından kalan işlenmemiş kuru üzüm ve incir için depolama yardımını düzenleyen 2 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
138. 1384/1999/EC: 1 Temmuz 1999-30 Haziran 2000 döneminde Kanarya Adalarındaki işlenmiş meyve ve sebze sektörünün tahmini arz dengesini oluşturan 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
139. 1513/1999/EC: 1999/2000 pazar dönemi için işlenmiş domates ürünlerinin minimum fiyatlarının ve üretim miktarının oluşturulmasına ilişkin 9 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
140. 1514/1999/EC: 1999/2000 pazar yılında kurutulmuş erik için üreticilere ödenen asgari fiyatı ve kuru erik için üretim yardımı miktarını belirleyen 9 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
141. 1564/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı boyunca kuru üzüm için uygulanabilecek asgari ithal fiyatı yanında fiyatın gözlemlenemediği durumda konulacak telafi edici yükümlülükleri belirleyen 16 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
142. 1565/1999/EC: 1999/2000 pazar yılında işlenmemiş kuru üzüm için depolama kuruluşları tarafından ödenecek satın alma fiyatını belirleyecek 16 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
143. 1573/1999/EC: Üretim yardımı düzeni çerçevesinde yardım kapsamına alınacak kuru incirin nitelikleri ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 19 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
144. 1595/1999/EC: 1999/2000 pazar yılında kuru üzümün belirli türlerinin üretimi için yetiştirilecek üzüm için verilecek yardım miktarını belirleyen 20 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
145. 1621/1999/EC: Kuru üzümün belirli türlerinin üretimi için yetiştirilen üzüm ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 22 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
146. 1622/1999/EC: İşlenmemiş kuru üzüm ve işlenmemiş kuru incirin depolanma düzeni ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 23 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
147. 1637/1999/EC: 1999/2000 pazar dönemi için üreticilere verilen asgari fiyatlarının ve yardım kapsamındaki kuru üzüm miktarının ve toptancılara kuru incir için uygulanacak alım fiyatlarının oluşturulmasına ilişkin 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
148. 1666/1999/EC: Belirli kuru üzüm çeşitlerinin asgari pazarlama özellikleri ile ilgili 2201/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
149. 2279/1999/EC: Yunan ve İspanyol depolama kuruluşları tarafından damıtık içki fabrikaları ve hayvan yemi sanayii için alınan 1998 hasat yılına ait işlenmemiş kuru incirin önceden belirlenmiş fiyattan satışı ile ilgili 28 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.3 Ekilebilir Ürünler, Ortak Pazar Organizasyonu

150. 2622/71/EEC: Türkiye'den çavdar ithalatı konusundaki prosedürlere ilişkin 9 Aralık 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
151. 2729/75/EEC: Karışık hububat, pirinç ve kırık pirinç için ithalat vergisine ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
152. 99/1253/EC: Tahıl Pazarının ortak bir şekilde organize edilmesine ilişkin 1766/92 sayılı Tüzüğü değiştiren ve buğday, arpa, yulaf, mısır ve durum buğdayı kalite standartlarını belirleyen 2731/75 sayılı Tüzüğü geri çeken 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
153. 2731/75/EEC: Buğday, arpa, yulaf, mısır ve durum buğdayı kalite standartlarını belirleyen 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
154. 413/76/EEC: Sübvansiyonların peşin yapılmasının beklendiği süre içinde gümrük kontrolünde kalabilecek bazı hububat ürünlerinin süre limitinin azaltılmasına ilişkin 25 Şubat 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
155. 1513/76/EEC: Tunus menşeli bazı hububatların elenmesi, öğütülmesi ve diğer işlemleri sırasında ortaya çıkan kepek, kılçık ve benzeri artıkların ithalatına ilişkin 24 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
156. 1519/76/EEC: Cezayir menşeli bazı hububatların elenmesi, öğütülmesi ve diğer işlemleri sırasında ortaya çıkan kepek, kılçık ve benzeri artıkların ithalatına ilişkin 24 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
157. 1520/76/EEC: Fas menşeli durum buğdayının ithalatına ilişkin 24 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
158. 1526/76/EEC: Fas menşeli bazı hububatların elenmesi, öğütülmesi ve diğer işlemleri sırasında ortaya çıkan kepek, kılçık ve benzeri artıkların ithalatına ilişkin 24 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
159. 1251/77/EEC: Mısır Arap Cumhuriyeti menşeli bazı hububatların elenmesi, öğütülmesi ve diğer işlemleri sırasında ortaya çıkan kepek, kılçık ve benzeri artıkların ithalatına ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
160. 1680/78/EEC: 2727/75 sayılı Tüzüğün 16(4). Maddesi uyarınca malt için ihracatta vergi iadesinin uyarlanmasına ilişkin 17 Temmuz 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
161. 1908/84/EEC: Hububat kalitesinin belirlenmesine ilişkin standart yöntemlerin belirlenmesine yönelik 4 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
162. 815/89/EEC: Renklendirilmiş arpa için sübvansiyon verilmesine yönelik 30 Mart 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
163. 865/90/EEC: Afrika, Karaib ya da Pasifik Devletleri kökenli ya da deniz aşırı ülke ve topraklar kökenli sorgum tahıl ve milet tahılının ithalatına ilişkin özel düzenlemelerin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar getiren 4 Nisan 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
164. 2809/98/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik Ülkeleri (AKP Ülkeleri) menşeli tarım ürünlerinin işlenmesinden elde edilen tarım ürünlerine ve mallara uygulanan düzenlemeler ile ilgili 1706/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün tahıllar için ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen 22 Aralık 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
165. 3653/90/EEC: Portekiz'de hububat ve pirinç pazarının ortak organizasyonunu idare eden geçiş tedbirlerini başlatan 11 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü

- 166.** 1184/91/EEC: Portekizli hububat üreticileri için yardım projesinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 6 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 167.** 338/92/EEC: 2302 30 CN kodu kapsamındaki 8 ton AKP menşeli buğday kepeğinin Fransa'nın deniz aşırı topraklarına ithalatındaki Topluluk kotası ile ilgili 3763/91/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 12 Şubat 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 168.** 388/92/EEC: Fransa'nın deniz aşırı bölgelerine hububat tedariki için yapılacak özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve tedariki tahmini olarak dengeleyen 18 Şubat 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 169.** 689/92/EEC: Hububatın aracı şirketler tarafından devralınmasına ilişkin usul ve koşulları belirleyen 19 Mart 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 170.** 1727/92/EEC: Azor adaları ve Maderia'ya hububat ürünlerinin tedarikinde uygulanan özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve tedariki tahmini olarak dengeleyen 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 171.** 1766/92/EEC: Hububat pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 172.** 1776/92/EEC: Hububat ve pirinç ürünlerinin ihraç edilmelerinden önce gümrük ambarlarında depolanmasına ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 173.** 1832/92/EEC: Topluluktan Kanarya adalarına hububat ürünlerinin tedarikindeki yardım miktarını belirleyen 3 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 174.** 1833/92/EEC: Topluluktan Azor adaları ve Maderia'ya hububat ürünlerinin tedarikindeki yardım miktarını belirleyen 3 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 175.** 1961/92/EEC: Topluluk menşeli maltın Azor adaları ve Maderia'ya tedarikinde ki Topluluk yardımının miktarını tespit eden 15 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 176.** 2145/92/EEC: Hububat ve pirinç için ihracat vergi iadeleri, ihracat vergileri ve bazı ihracat ruhsatları için varış alanlarının yeniden belirlenmesine ilişkin 29 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 177.** 738/93/EEC: 3653/90/EEC sayılı Yönetmelikte bahsedildiği şekilde pazarın ortak organizasyonunu idare eden geçiş tedbirlerini değiştiren 17 Mart 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 178.** 2131/93/EEC: Müdahale acentalarının elinde bulunan hububatın satış prosedürlerini ve şartlarını belirleyen 28 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 179.** 2273/93/EEC: Hububat için müdahale merkezlerinin tespit edilmesine ilişkin 28 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 180.** 1549/94/EC: Fransa'nın deniz aşırı toprakları, Azor Adaları, Maderia ve Kanarya Adalarına hububat ürünlerinin tedarikinde alınacak özel tedbirlerin detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 388/92/EEC, 1727/92/EEC ve 1728/92/EEC sayılı yönetmelikleri değiştiren 30 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 181.** 1897/94/EC: Kepek, kılçık ve diğer artıklar konusunda 774/94/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 27 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 182.** 3175/94/EC: Küçük Ege adalarına hububat tedarikindeki özel tedbirlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve tahmini bir tedarik dengesi oluşturan 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 183.** 1162/95/EC: Hububat ve pirinç için ithalat ve ihracat sisteminin uygulanmasına ilişkin özel detaylı kuralları belirleyen 23 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 184.** 1501/95/EC: Hububat için verilen vergi iadesine ve hububat pazarındaki herhangi bir karışıklık durumunda alınacak tedbirlere ilişkin 1766/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin bazı detaylı kuralları belirleyen 29 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 185.** 1710/95/EC: Uruguay Turu çok taraflı ticaret müzakereleri kapsamında sonuçlandırılan Tarım Anlaşmasının uygulanması konusunda yapılan hazırlıklar çerçevesinde ve 1513/76, 1519/76, 1526/76 ve 1251/77 sayılı Konsey Yönetmeliklerinden sapma yapma yoluyla Tunus, Cezayir, Fas ve Mısır menşeli bazı hububatların elenmesi, öğütülmesi ve diğer işlemleri sırasında ortaya çıkan kepek, kılçık ve benzeri artıkların ithalatına ilişkin özel düzenlemelerin geçici olarak uyumlaştırılmasına ilişkin 13 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 186.** 1711/95/EC: Uruguay Turu çok taraflı ticaret müzakereleri kapsamında sonuçlandırılan Tarım Anlaşmasının uygulanması ilişkin olarak Fas kökenli buğdayın ithalatı için gerekli özel düzenlemelerin geçici olarak uyumlaştırılmasına ve 1520/76 sayılı Konsey Yönetmeliğinden sapma yapmaya ilişkin 13 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 187.** 1839/95/EC: İspanya'ya mısır ve sorgum ithalatı ve Portekiz'e mısır ithalatı için tarife kotaları uygulamasının detaylı kurallarını belirleyen 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 188.** 1905/95/EC: Uruguay Turu çok taraflı ticaret müzakereleri kapsamında sonuçlandırılan Tarım Anlaşmasının uygulanması ilişkin olarak Türkiye menşeli durum buğdayı, kanarya çimeni, yulaf ve malt ithalatı için gerekli özel düzenlemelerin geçici olarak uyumlaştırılmasına ve 1180/77 sayılı Konsey Yönetmeliğinden sapma yapmaya ilişkin 1 Ağustos 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 189.** 2078/95/EC: İhracat sübvansiyonları sisteminin uygulanması için ortak detaylı kuralları belirleyen 3665/87 sayılı Yönetmelikten ve ihracat ve ithalat lisansları ile peşin ödeme sisteminin uygulanması ile ilgili ayrıntılı kuralları belirleyen 3719/88 sayılı Yönetmelikten tahıl sektörü ile ilgili sapmalara ilişkin 30 Ağustos 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 190.** 411/96/EC: 1004 00 00 CN kodlu yulaf için ithalat ruhsatları ile ilgili detaylı uygulama kurallarına ilişkin 6 Mart 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 191.** 1218/96/EC: Avrupa Topluluğu ile Polonya Cumhuriyeti, Macaristan Cumhuriyeti, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti Bulgaristan Cumhuriyeti ve Romanya arasında yapılan Anlaşmalarda bahsedildiği şekilde bazı hububat ürünlerinin kısmi ithalat vergisi muafiyetine ilişkin 128 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 192.** 1249/96/EC: Konsey Tüzüğü'nün (hububat sektörü ithalat vergileri) uygulanması ile ilgili kurallara ilişkin 28 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 193.** 1970/96/EC: 1008 20 00 CN kodlu darı için Topluluk tarife kotasının idaresi için detaylı kuralları başlatan ve belirleyen 14 Ekim 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 194.** 2228/96/EC: 1001 10 00 CN kodlu 50,000 ton durum buğdayına ilişkin kota uygulanmasına ilişkin 21 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 195.** 2369/96/EC: 1104 22 92 ve 1104 22 99 CN kodlu değişik şekilde işlenmiş 10,000 ton yulaf tanesi için tarife kotası koyan ve idaresini sağlayan 12 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 196.** 529/97/EC: 300 000 ton yüksek kalite buğday için tarife kotası koyan ve idaresini sağlayan ve 1854/94 sayılı Tüzüğü (EC:) geri çeken 21 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 197.** 537/97/EC: Malt işlemine yönelik 1003 00 CN Kodlu arpa için tarife kotası koyan 18 Mart 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 198.** 1412/97/EC: 1997/98 pazar yılı içi tahıl müdahale fiyatının aylık artışını belirleyen 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 199.** 1099/98/EC: Malt işlemine yönelik 1003 00 CN Kodlu arpa için tarife kotası koyan 25 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

- 200.** 1131/98/EC: 1997/98 pazarlama yılının sonunda mısır ve darı için özel müdahale önlemlerinin uygulanması ile ilgili 29 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 201.** 1132/98/EC: Sade buğday unu için gerekli bazı ithal izinlerinin uzatılmasına ilişkin 29 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 202.** 99/1252/EC: Patates nişastası üretimi için kota getiren 1868/94 sayılı Tüzüğü değiştiren 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 203.** 1098/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için bazı bölgelerde bazı tahılların son ekim tarihini değiştiren 27 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 204.** 1322/1999/EC: 1600/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 2 ila 10'u içeriği özel tedbirler kapsamı hububat ürünlerinin Azor ve Madeira adalarına sevkıyatı ile ilgili bir ön tahmine ilişkin 23 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 205.** 1326/1999/EC: 1601/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 2, 3, 4 ve 5 içeriği özel tedbirler kapsamı hububat ürünlerinin Kanarya Adalarına sevkıyatı ile ilgili bir ön tahmine ilişkin 23 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 206.** 1352/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için bazı bölgelerde bazı tahılların son ekim tarihini değiştiren 23 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 207.** 1632/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için İrlanda viskisi şeklinde ihraç edilen hububata uygulanacak katsayıların belirlenmesine ilişkin 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 208.** 1633/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için İspanya viskisi şeklinde ihraç edilen hububata uygulanacak katsayıların belirlenmesine ilişkin 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 209.** 1634/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için İskoç viskisi şeklinde ihraç edilen hububata uygulanacak katsayıların belirlenmesine ilişkin 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 210.** 1665/1999/EC: 1999/2000 pazarlama dönemi için üye devletlere sunulan hububatın maksimum nem oranı içeriğinin belirlenmesine ilişkin 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 211.** 1722/1999/EC: Cezayir, Fas ve Mısır menşeli belirli tahılların elenmesi, öğütmesi veya başka şekillerde işlenmesinden elde edilen kepek, kılçık ve diğer kalıntıların ithalatı ve Fas menşeli durum buğdayının ithalatı ile ilgili 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 212.** 2/99: Komisyon cevapları ile birlikte OTP reformunun tahıl sektöründe etkileri ile ilgili 2/99 sayılı Özel Rapor
- 213.** 2604/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için belirli tane baklagillerin nihai yardımını belirleyen 9 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.4 İşlenebilir Ürünler, Telafi Ödeme Cetvelleri

- 214.** 2245/90/EEC: Afrika, Karayip ve Pasifik Ülkeleri veya denizaşırı ülke ve bölgeler menşeli, 0714 10 91 ve 0714 90 11 CN Kodlu ürünlere yapılacak ithal düzenlemelerinin ayrıntılı uygulama kurallarının yer aldığı 31 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 215.** 2390/98/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik Ülkeleri veya denizaşırı ülke ve bölgeler menşeli tahıl ile ikame ürünlerin ve işlenmiş tahıl ve pirinç mamullerinin ithalatı için yapılacak düzenlemeler ile ilgili 1706/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) ayrıntılı uygulama kurallarını belirleyen ve 2245/90 sayılı Tüzüğü (EEC) yürürlükten kaldıran 5 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 216.** 1722/93/EEC: Hububat ve pirinç sektörlerinde üretim sübvansiyonları ile ilgili olarak sırasıyla 1766/92/EEC ve 1418/76/EEC sayılı Konsey Yönetmeliklerinin uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 217.** 1868/94/EC: Patates nişastası üretimi ile ilgili bir kota sistemi oluşturan 27 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 218.** 2019/94/EC: ABD'den mısır nişastasının imalatı sırasında ortaya çıkan artıkların ithalatına ilişkin 2 Ağustos 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 219.** 97/95/EC: Patates üreticilerine ödenecek minimum fiyat ve telafi edici ödemeler ile ilgili olarak 1766/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün ve patates nişastası üretimi ile ilgili bir kota sistemi oluşturan 1868/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 17 Ocak 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 220.** 1517/95/EC: Hububata dayalı karışık hayvan yemlerinin ithalatı ve ihracatı için yapılan düzenlemeler ile ilgili 1766/92 sayılı Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve hububat ve pirinç için ithalat ve ihracat ruhsatları sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 1162/95/EC sayılı Tüzüğü değiştiren 29 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 221.** 1518/95/EC: Hububat ve pirinçten elde edilen ürünlerin ithalatı ve ihracatı sistemi ile ilgili 1418/76/EEC, 1766/92/EEC sayılı Yönetmeliklerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve hububat ve pirinç için ithalat ve ihracat ruhsatları sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 1162/95/EC sayılı Tüzüğü değiştiren 29 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 222.** 441/96/EC: Polonya Cumhuriyeti'nde ithal edilen patates nişastası için bir tarife kotası uygulamasının bazı detaylı kurallarını belirleyen ve 1995/92/EEC sayılı Tüzüğü kaldıran 11 Mart 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 223.** 2402/96/EC: Tatlı patates ve maniok nişastaya (cassava) yıllık olarak belirli tarife kotaları koyan ve ilgili idari kuralları belirleyen 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 224.** 2449/96/EC: 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 ve 0714 90 19 CN Kodlu ve Tayland haricindeki üçüncü ülkeler menşeli ürünlere yıllık belirli tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 225.** 1586/97/EC: Topluluk içinde birincil olarak gıda maddesi ya da yem olarak düşünülmemeyen ürünlerin imalatı için gerekli arazinin kullanıma verilmesine ilişkin ayrıntılı uygulama kuralları getiren 29 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 226.** 2330/97/EC: 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 ve 0714 90 19 CN Kodlu Tayland menşeli ürünlere 1998 için tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan 25 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 227.** 1765/92/EEC: Bazı tahılların üreticilerine sağlanacak destek sistemine ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 228.** 2467/92/EEC: 1765/92 sayılı Konsey Tüzüğü içeriği tahıl listesini genişleten 25 Ağustos 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 229.** 2836/93/EEC: Bölgesel temel arazilere ilişkin 1765/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar sunan 18 Ekim 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 230.** 762/94/EC: Nadas şemasına ilişkin 1765/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar sunan 6 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 231.** 1098/94/EC: Bazı tahıl üreticilerine uygulanacak destek sistemi kapsamında olan bölgesel temel arazilere ve 845/93 sayılı Tüzüğü'nün kaldırılmasına ilişkin uygulamaların 11 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 232.** 1237/95/EC: 1765/92 sayılı Tüzük içeriği tazmin edici ödemelerin hesaplanabilmesi için rekoltelere göre stabilizatör uygulaması için ayrıntılı kurallar getiren 31 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 233.** 658/96/EC: Bazı tahıl üreticilerine uygulanacak destek sistemi kapsamında ödenecek tazminatların koşullarına ilişkin 9 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 234.** 1128/98/EC: 1998/99 pazar yılı için belirli bölgelerde ekilen belirli ürünler için nihai ekim gününü erteleyen 29 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 235.** 1282/98/EC: 1998/99 pazar yılı için belirli bölgelerde ekilen belirli ürünler için nihai ekim gününü erteleyen 19 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 236.** 1429/98/EC: 1998/99 pazar yılı için belirli bölgelerde ekilen belirli ürünler için nihai ekim gününü erteleyen 3 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 237.** 1577/98/EC: Yeni Almanya eyaletlerinde temel arazilerin idaresine yönelik geçici tedbirler getiren ve 1763/96 sayılı Tüzüğü iptal eden 22 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 238.** OJ L 147, 18.06.1993, s.26: Mutabakat Zaptı; GATT uyarınca yağlı tohumlar konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Amerika Birleşik Devletleri Arasında Akdedilen Zabıt
- 239.** 3405/93/EC: 1765/92/EEC sayılı Konsey yönetmeliğine göre pazar fiyatlarının bildirilmesi ve bazı Üye devletlerin teklifleri ile riayet edilen referans yağlı tohum fiyatlarının Komisyon tarafından müteakip değerlendirilmesi ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 13 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 240.** 1872/94/EC: 1994/95 ve daha sonraki pazar yılında keten tohumu için telafi edici ödemeyi belirleyen 19 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 241.** 1500/98/EC: 1998/99 pazar yılı için saya fasulyesi, kolza ve ayçiçeği tohumu üreticileri için yapılacak peşin ödemenin öngörülen bölgesel referans miktarını ve değerini kuran 14 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 242.** 1577/96/EC: Bazı baklagiller ile ilgili özel bir tedbir başlatan 30 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 243.** 1644/96/EC: Bazı baklagillere verilen yardıma ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 244.** 2394/97/EC: 1997/98 pazar yılı için belirli tane baklagillerin nihai yardımını belirleyen 2 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 245.** 778/1999/EC: 300 000 ton kaliteli buğday ve 50 000 ton durum buğdayı için tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan ve 529/97 sayılı ve 2228/96 sayılı Yönetmelikleri (EC) yürürlükten kaldıran 15 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 246.** 1246/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için Topluluğun belli bölgelerinde 1765/92 sayılı Konsey Kararı ile sağlanan telafi edici ödemelerin azaltılması için katsayıyı belirleyen 16 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 247.** 1251/1999/EC: Belirli ekilebilir ürünlerin üreticileri için bir destekleme sisteminin kurulmasına ilişkin 17 Mayıs 2000 tarihli Konsey Tüzüğü
- 248.** 1269/1999/EC: CN 1003 00 pozisyonundaki maltlık bira için Topluluk tarife kotası açan 14 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 249.** 1671/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için tahıl müdahale fiyatının aylık artışını belirleyen 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

- 250.** 1684/1999/EC: 1999/2000 pazar yılı için soya fasulyesi, kolza tohumu ve ayçiçeği tohumu üreticilerine peşin yapılacak ödemenin tasarlanan bölgesel referans miktarlarını ve değerini belirleyen 14 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 251.** 2316/1999/EC: Belirli ekilebilir ürünlerin üreticileri için bir destekleme sisteminin kurulmasına ilişkin 1251/1999 sayılı Komisyon Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasında ayrıntılı kuralları belirleyen 22 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 252.** 2461/1999/EC: Boş bırakılan arazinin ham madde üretimi için kullanımına ilişkin 1251/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasında ayrıntılı kuralları belirleyen 19 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.5 Canlı Hayvanlarda Topluluk İçi Kontroller

- 253.** 90/425/EEC: İç pazarı tamamlamak amacıyla bazı canlı hayvan ve ürünlerin Topluluk içi ticaretinde uygulanabilen veterinerlik ve zooteknik kontroller ile ilgili 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 254.** 91/398/EEC: Veterinerlik ile ilgili makamlar arasında bağlantı sağlayan bir bilgisayar ağına (Animo) ilişkin 19 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 255.** 91/426/EEC: Veterinerlik ile ilgili yetkili kurumlar arasında bağlantı sağlayan bir bilgisayar ağının oluşturulmasında Topluluğun yapacağı mali katkıların ayrıntılarına ilişkin 22 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı (Animo)
- 256.** 91/539/EEC: 91/426/EEC: Sayılı Kararın uygulanması için kurallar getiren 4 Ekim 1991 tarihli Komisyon Kararı (Animo)
- 257.** 91/585/EEC: Veterinerlik ile ilgili yetkili kurumlar arasında bağlantı sağlayan bir bilgisayar ağının bazı donanımları için minimum konfigürasyonu belirleyen 4 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı (Animo)
- 258.** 91/637/EEC: Bilgisayar ağı Animo ile iletilecek olan mesajlar için bir modelin oluşturulmasına ilişkin 3 Aralık 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 259.** 91/638/EEC: Bilgisayar ağı Animo için ortak ana sistem merkezinin belirlenmesine ilişkin 3 Aralık 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 260.** 92/176/EEC: Animo bilgisayar ağı için kullanılacak olan haritalara ilişkin 2 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 261.** 92/341/EEC: Yerel Animo birimlerinin yeniden bilgisayar sistemi oluşturmaları ile ilgili 3 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 262.** 92/373/EEC: Animo ana sistem merkezini belirleyen 2 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 263.** 92/486/EEC: Animo ana sistem merkezi ile Üye Devletler arasında işbirliği şeklini oluşturan 25 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 264.** 93/28/EEC: Animo bilgisayar ağına ek Topluluk finansmanı getiren 14 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 265.** 93/70/EEC: Animo mesajının kodifikasyonu ile ilgili 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 266.** 93/227/EEC: Geçici olarak İtalya'da Animo bilgisayar ağının oluşturulmasına ilişkin 5 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 267.** 93/444/EEC: Bazı canlı hayvanların ve ürünlerin üçüncü ülkelere ihracatını amaçlayan Topluluk içi ticarete yönelik ayrıntılı kuralları içeren 2 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı

- 268.** 94/34/EC: Animo bilgisayar ağının uygulanmasına ilişkin 24 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 269.** 94/338/EC: Variş yerinde veteriner kontrollerine yönelik numune almaya ilişkin 90/425/EEC Sayılı Konsey Direktifinin uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 25 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 270.** 94/339/EC: İç pazarı tamamlamak amacıyla bazı canlı hayvan ve ürünlerin Topluluk içi ticaretinde uygulanabilecek veterinerlik ve zoo-teknik kontroller ile ilgili 90/425/EEC sayılı Konsey Direktifinin Madde 9.1'inin uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 25 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 271.** 96/295/EC: Animo bilgisayar ağının birimlerini tanımlayan ve listeleyen ve 92/175/EEC sayılı Kararı geri çeken 18 Nisan 1996 tarihli Karar (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.6 Hayvansal Ürünlerde Topluluk İçi Kontroller

- 272.** 89/662/EEC: İç Pazarı tamamlamak amacıyla bazı canlı hayvan ve ürünlerin Topluluk içi ticaretinde uygulanacak veteriner kontrollerine ilişkin 11 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi

7.7.7 Topluluk İçi Ticarete Belgeleme

- 273.** 96/93/EC: Hayvan ve hayvansal ürünlerin belgelenmesine ilişkin 17 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 274.** 97/94/EC: Bazı hayvansal ürünlerine ilişkin belgelendirme kurallarının uygulanmasına yönelik gerekli tedbirleri içeren 8 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.8 Topluluk İçi Ticarete Korunma Hükümleri

- 275.** 92/290/EEC: İngiltere'deki bovine spongiform encephalopathy (BSE) (deli dana hastalığı) hastalığına ilişkin olarak büyük baş hayvanların embriyolarına yönelik koruyucu önlemler ile ilgili 14 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 276.** 94/381/EC: Bovine spongiform encephalopathy (BSE) (deli dana hastalığı) ve memelilerden elde edilen protein kaynaklı yemler ile ilgili olarak alınan bazı korumacı tedbirlere ilişkin 27 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 277.** 94/474/EC: Bovine spongiform encephalopathy (BSE) (deli dana hastalığı) ve 89/469/EEC: ve 90/200/EEC: Sayılı Kararların geri alınması ile ilgili olarak alınan bazı koruyucu tedbirlere ilişkin 27 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 278.** 95/108/EC: İtalya'nın Sardunya bölgesinde görülen Afrika domuz ateşine karşı koruyucu sağlık önlemlerine ilişkin 28 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 279.** 96/239/EC: Bovine spongiform encephalopathy (BSE) (deli dana hastalığı) hastalığına karşı korunmak için acil durum tedbirlerine ilişkin 27 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 280.** 96/381/EC: Portekiz'de görülen deli dana hastalığına karşı uygulanacak önlemleri onaylayan 20 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 281.** 96/385/EC: İngiltere'de görülen deli dana hastalığının kontrol altına alınması ve yok edilmesi ile ilgili planı onaylayan 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 282.** 96/490/EC: Salmonidlerde bulunan gyrodactylus salaris ile ilgili olarak bazı koruyucu tedbirlere ilişkin 18 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 283.** 97/18/EC: Fransa'da görülen deli dana hastalığına karşı uygulanacak önlemleri onaylayan 16 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 284.** 97/216/EC: Hollanda'da baş gösteren klasik domuz ateşi hastalığına karşı korunma tedbirlerine ilişkin 26 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 285.** 97/285/EC: İspanya'da baş gösteren klasik domuz ateşi hastalığına karşı korunma tedbirlerine ilişkin 30 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 286.** 97/312/EC: İrlanda'da görülen deli dana hastalığına karşı uygulanacak önlemleri onaylayan 12 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 287.** 97/534/EC: BSE riski taşıyan maddelerin kullanılmasının yasaklanmasına ilişkin 30 Temmuz tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 288.** 97/735/EC: Bazı memeli hayvanların artıklarının ticareti ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 21 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 289.** 98/104/EC: Almanya'da baş gösteren klasik domuz ateşi hastalığına karşı korunma tedbirlerine ilişkin 28 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.9 Üçüncü Ülkelerden Canlı Hayvan İthalatında Kontroller

- 290.** 91/496/EEC: Üçüncü ülkelerden Topluluğa giren hayvanların veterinerlik kontrollerinden geçmesi ile ilgili örgütlenmeye ilişkin ilkeleri koyan ve 89/662/EEC; 90/425/EEC; ve 90/675/EEC: Sayılı Direktifleri değiştiren 15 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 291.** 92/424/EEC: Üçüncü ülke menşeli hayvanlara yapılacak kontrollere ilişkin 91/496/EEC: sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için ayrıntılı kurallar getiren 23 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 292.** 92/432/EEC: Üçüncü devletlerden Topluluğa giren hayvanların bireysel klinik incelemelerinden sapma yapma koşullarına ilişkin 23 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 293.** 92/527/EEC: 91/496/EEC: sayılı Konsey Direktifinin 7. Maddesinde (1) yer alan belgenin modelini belirleyen 4 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 294.** 97/794/EC: Üçüncü ülkelerden Topluluğa giren hayvanların veterinerlik kontrollerine ilişkin 91/496/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar getiren 12 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.10 Üçüncü Ülkelerden Hayvansal Ürünler İthalatında Kontroller

- 295.** 90/675/EEC: Üçüncü ülke ürünlerine uygulanan veterinerlik kontrollerinin yöntemlerinin yer aldığı 10 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 296.** 93/13/EEC: Topluluk sınır kontrol merkezlerinde üçüncü ülke ürünlerine uygulanan veterinerlik kontrollerinin yöntemlerinin yer aldığı 22 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 297.** 93/14/EEC: Serbest bölgelerde ve serbest depolardaki üçüncü ülke ürünlerine uygulanan ve ayrıca bir üçüncü ülkeden Topluluktan geçerek diğer bir üçüncü ülkeye götürülen ürünlere uygulanan veterinerlik kontrollerinin yöntemlerinin yer aldığı 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı

- 298.** 94/360/EC: 90/675/EEC sayılı Konsey Direktif gereği üçüncü ülkelerden ithal edilen bazı ürünlere ilişkin fiziki kontrollerin daha az sıklıkta yapılması ile ilgili 20 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 299.** 94/641/EC: Üçüncü ülkelerden bazı Yunan adalarına ihraç edilen ürünlere uygulanacak veteriner kontrollerine ilişkin kurallar getiren 8 Eylül 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin asıdır)
- 300.** 97/78/EC: Üçüncü ülkelerden Topluluğa giren ürünlerin veterinerlik kontrollerinden geçmesi ile ilgili örgütlenmeye ilişkin ilkeler getiren 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi

7.7.11 Üçüncü Ülkeler Menşeli Ticarete İlişkin Korunma Hükümleri

- 301.** 93/242/EEC: Şap hastalığı görülen bazı Avrupa ülkeleri kökenli canlı hayvan ve ürünlerinin ithalatına ilişkin 30 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 302.** 94/621/EC: Arnavutluk kökenli balıkçılık ve yumuşarcalar ile ilgili bazı tedbirlere ilişkin 20 Eylül 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 303.** 95/119/EC: Japonya kökenli bazı balıkçılık ürünleri ile ilgili bazı koruyucu önlemler getiren 7 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 304.** 95/301/EC: Rusya'da görülen şap hastalığı ile ilgili koruma tedbirlerine ilişkin 26 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 305.** 95/392/EC: Meksika'da görülen 'dourine' hastalığı ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 26 Eylül 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 306.** 95/461/EC: Venezuela ve Kolombiya'da görülen Venezuela equine encephalomyelitis hastalığı ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 27 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 307.** 96/276/EC: Tunus'daki bivalve molluces ile ilgili belirli koruyucu önlemleri kapsayan 18 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 308.** 96/293/EC: Moritanya kökenli balıkçılık ürünlerine ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 30 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 309.** 96/367/EC: Arnavutluk'ta baş gösteren şap hastalığına ilişkin koruyucu tedbirler ile ilgili 13 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 310.** 96/414/EC: Şap hastalığı nedeniyle Yugoslavya'dan ithal edilecek olan canlı hayvan ve hayvansal ürünler ile ilgili olarak alınan koruyucu tedbirlere ilişkin 4 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 311.** 96/486/EC: Meksika'da baş gösteren Venezuela equine encephalomyelitis hastalığı ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 6 Ağustos 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 312.** 96/659/EC: Güney Afrika'da baş gösteren kırım kongo hemorfajik ateş ile ilgili olarak alınan koruyucu tedbirlere ilişkin 22 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 313.** 96/730/EC: Şap hastalığı nedeniyle Bulgaristan'dan ithal edilecek olan canlı hayvan ve hayvansal ürünler ile ilgili olarak alınan koruyucu tedbirlere ilişkin 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 314.** 97/192/EC: Madagaskar'da görülen şarbon hastalığına ilişkin koruma tedbirleri ile ilgili 18 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 315.** 97/272/EC: Kenya kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 4 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

316. 97/273/EC: Uganda kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 4 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
317. 97/274/EC: Tanzanya kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 4 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
318. 97/334/EC: Hindistan kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 28 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
319. 97/368/EC: Çin kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 11 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
320. 97/408/EC: Çek Cumhuriyeti kökenli klasik domuz ateşi hastalığına ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 25 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
321. 97/517/EC: Balıkçılık ürünleri dışında Madagaskar kökenli bazı hayvansal kökenli ürünler ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 1 Ağustos 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
322. 97/518/EC: Malezya kökenli bazı balıkçılık ürünleri ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 1 Ağustos 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
323. 97/586/EC: Norveç kökenli somonlarda bulaşıcı anemi ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin 25 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
324. 97/620/EC: Çin kökenli bazı balıkçılık ürünleri ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin ve 97/368 sayılı Topluluk Kararı değiştiren 16 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
325. 97/805/EC: Çin kökenli bazı balıkçılık ürünleri ile ilgili koruyucu tedbirlere ilişkin ve 97/368 sayılı Kararı değiştiren 26 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
326. 97/806/EC: Türkiye kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ilişkin 26 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
327. 98/84/EC: Uganda, Kenya, Tanzanya ve Mozambik kökenli balıkçılık ürünleri için koruyucu tedbirlere ve 97/878/EC sayılı Kararın geri çekilmesine ilişkin 16 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
328. 98/85/EC: Hong Kong ve Çin kökenli canlı ürünlerin için koruyucu tedbirlere ve 97/878/EC sayılı Kararın geri çekilmesine ilişkin 16 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.12 Veterinerlik Sınır Kontrol Pozisyonları

329. 92/525/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen ürünlerin veteriner kontrollerinden sorumlu Topluluk sınır kontrol birimlerinin onaylanması için gerekli olan unsurların yer aldığı 3 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
330. 93/352/EEC: Balıkların indirildiği limanda sınır kontrol birimlerinin oluşturulması için gerekli onayın koşullarında sapmaların yer aldığı 1 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
331. 97/778/EC: Üçüncü ülke menşeli ürün ve canlı hayvanlara veteriner kontrolleri yapacak olan sınır kontrol birimlerinin (BIP) listesini, Komisyon uzmanları tarafından yapılacak kontrollerin ayrıntılı kurallarını içeren ve 96/742/EC sayılı kararı iptal eden 22 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.13 Değişim Sistemi

- 332.** 92/438/EEC: Veterinerlik ile ilgili ithalat işlemlerinin bilgisayar sistemine geçmesine (Shift Project) ilişkin 90/675/EEC, 91/496/EEC, 91/628/EEC ve 90/424/EEC sayılı direktifleri değiştiren ve 88/192/EEC sayılı kararı iptal eden 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Kararı
- 333.** 92/563/EEC: Shift Projesi ile öngörülen, Topluluğun ithalat gereksinimi ile ilgili veri tabanına ilişkin 19 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 334.** 97/152/EC: Üçüncü ülkelerden getirilmiş olan hayvan ya da hayvansal ürünlerin sevkiyatına ilişkin olarak bilgisayar dosyasına girilecek olan bilgiler ile ilgili 10 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 335.** 97/394/EC: Topluluğa sokulan hayvan ve hayvansal ürünlerin veri tabanı için gerekli asgari verileri oluşturan 6 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.14 Karşılıklı Yardım

- 336.** 89/608/EEC: Veterinerlik ve zoo-teknik konularında mevzuatın düzgün uygulanmasını sağlamak amacıyla üye devletlerin idari makamları arasında karşılıklı yardımlaşma ve bu makamlar ile Komisyon arasında işbirliğine ilişkin 21 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi

7.7.15 Kontrollerin Finansmanı

- 337.** 85/73/EEC: Taze kırmızı et ve beyaz et konusunda sağlık ile ilgili denetim ve kontrollerine ilişkin 29 Ocak 1985 tarihli Konsey Direktifi

7.7.16 Daimi Veterinerlik Komitesi

- 338.** 68/361/EEC: Daimi Veterinerlik Kurulunu kuran 15 Ekim 1968 tarihli Konsey Kararı

7.7.17 Veterinerlik Danışma Komitesi

- 339.** 87/89/EEC: Veterinerlik Danışma Kurulunu kuran 7 Ocak 1987 tarihli Komisyon Kararı

7.7.18 Zoo-teknik Daimi Komitesi

- 340.** 77/505/EEC: Zoo-teknik Daimi Komitesinin kurulmasına ilişkin 25 Temmuz 1977 tarihli Konsey Kararı

7.7.19 Büyükbaş Hayvanların Tanımlanması

- 341.** 820/97/EC: Sığır ve sığır ürünlerinin etiketlenebilmesi için büyük baş hayvanların tanımlanması ve kaydına yönelik bir sistemin oluşturulmasına ilişkin 21 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

- 342.** 2628/97/EC: Büyük baş hayvanların tanımlanması ve kaydedilmesi sisteminin başlama süresine kadar uygulanacak geçici hükümler ile ilgili 820/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 29 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (Metin AEA ile uyumludur)
- 343.** 2629/97/EEC: Kulak işareti, işletme kayıtları ve büyük baş hayvanların tanımlanması ve kaydedilmesi sistemi çerçevesinde pasaportlar ile ilgili 820/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 29 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (Metin AEA ile uyumludur)
- 344.** 2630/97/EC: Büyük baş hayvanların tanımlanması ve kaydedilmesi sistemi çerçevesinde yapılacak asgari düzeyde kontroller ile ilgili 820/97 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün(EC) uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 29 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (Metin AEA ile uyumludur)
- 345.** 494/98/EC: Büyük baş hayvanların tanımlanması ve kaydedilmesi sistemi çerçevesinde uygulanacak minimum idari yaptırımlar ile ilgili 820/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar getiren 27 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.20 Küçükbaş Hayvanların Tanımlanması

- 346.** 92/102/EEC: Hayvanların tanımlanması ve kaydına ilişkin 27 Kasım 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 347.** 93/317/EEC: Küçük baş hayvanlara uygulanan kulak işaretine ilişkin kodun içeriği ile ilgili 21 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 348.** 95/80/EC: Hayvanların tanımlanması ve kaydına ilişkin 92/102/EEC sayılı Konsey Direktifinin Madde 3'ünde (2) yer aldığı üzere Portekiz Cumhuriyetine sağlanan sapma (derogation) ile ilgili 15 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin asıldır)

7.7.21 Şap Hastalığının Kontrolü Hakkında Ortak Tedbirler

- 349.** 85/511/EEC: Şap hastalığının kontrol altına alınması ile ilgili Topluluk önlemlerinin başlatılmasına ilişkin 18 Kasım 1985 tarihli Konsey Direktifi
- 350.** 88/397/EEC: 85/511/EEC sayılı Konsey Direktifinin 6'ncı maddesinin uygulanmasına ilişkin Üye Devletlerin koyduğu kuralları koordine eden 12 Temmuz 1988 tarihli Komisyon Kararı
- 351.** 89/531/EEC: Şap hastalığı virüsünün tanımlanmasına ilişkin bir referans laboratuvarın oluşturulması ve bu laboratuvarın görevlerinin belirlenmesine yönelik 25 Eylül 1989 tarihli Konsey Kararı
- 352.** 91/665/EEC: Şap hastalığı aşısı Topluluk Koordinasyon Enstitüsünün kurulması ve görevlerinin belirlenmesine ilişkin 11 Aralık 1991 tarihli Konsey Kararı
- 353.** 91/666/EEC: Topluluğun bir şap hastalığı aşısı stokunu oluşturmasına ilişkin 11 Aralık 1991 tarihli Konsey Kararı
- 354.** 93/455/EEC: Şap hastalığının kontrol altına alınması ile ilgili acil durum planlarının onaylanmasına ilişkin 23 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 355.** 93/590/EC: Şap hastalığı aşısı stoklarına ilişkin Topluluk eylemi çerçevesinde Topluluğun şap hastalığı antijeni alımları ile ilgili 5 Kasım 1993 tarihli Komisyon Kararı

7.7.22 Şap Hastalığının Kontrolü Hakkında İlave Tedbirler

- 356.** 90/423/EEC: Şap hastalığının kontrol altına alınması ile ilgili Topluluk önlemlerinin başlatılmasına ilişkin 18 Kasım 1985 tarih ve 85/511/EEC sayılı Konsey Direktifi, Topluluk içi küçük baş ve domuz ticaretini olumsuz yönde etkileyen hayvan sağlığı ile ilgili sorunlara ilişkin 64/432/EEC sayılı Direktif ve üçüncü ülkelerden ithal edilen küçük baş hayvan ve domuza ve taze et ya da et ürünlerine yapılan sağlık ve veterinerlik kontrollerinde çıkan sorunlara ilişkin 72/462/EEC sayılı Direktifi getiren 85/511/EEC sayılı Direktifin değiştirilmesine yönelik 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 357.** 91/42/EEC: 90/423/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanmasında şap hastalığının kontrol altına alınması için hazırlanacak acil durum planlarının ölçütlerini koyan 8 Ocak 1991 tarihli Komisyon Kararı

7.7.23 Klasik Domuz Ateşine Karşı Kontrol Tedbirleri

- 358.** 80/217/EEC: Topluluğun klasik domuz ateşi hastalığına karşı getirdiği kontrol tedbirlerine ilişkin 22 Ocak 1980 tarihli Konsey Direktifi
- 359.** 94/141/EC: Kuzey Vosges bölgesindeki yabani domuzlarda görülen klasik domuz ateşi hastalığını ortadan kaldırmak için Fransa'nın hazırladığı planın onaylanmasına ilişkin 23 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin asıldır)
- 360.** 94/297/EC: Massa-Carrara ve Tosca bölgesindeki yabani domuzlarda görülen klasik domuz ateşi hastalığını ortadan kaldırmak için İtalya'nın hazırladığı planın onaylanmasına ilişkin 2 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin asıldır)
- 361.** 96/552/EC: Klasik domuz ateşi hastalığının kontrol altına alınması ile ilgili teknik ve bilimsel önlemler için kurallara ve Topluluğun sağlayacağı mali katkıya ilişkin 6 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıldır)
- 362.** 96/553/EC: Brandenburg ile Macklenburg-Western Pomerania'da klasik domuz ateşi hastalığının kontrol altına alınması ile ilgili Almanya tarafından sunulan planın onaylanması ve 93/617 sayılı Kararın yürürlükten kaldırılmasına ilişkin 6 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıldır)
- 363.** 97/294/EC: 80/217/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9.Maddesinin Belçikaya için uygulanmasında domuz etinin işaretlenme ve kullanımına ilişkin 7 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 364.** 97/308/EC: 80/217/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9.Maddesinin Hollanda için uygulanmasında domuz etinin işaretlenme ve kullanımına ilişkin 22 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 365.** 98/12/EC: Topluluk içinde hayvan hastalıklarının bildirilmesine ve deli dana hastalığını bildirme sıklığını geçici olarak değiştiren 82/894/EEC: Sayılı Konsey Direktifini dördüncü kez değiştiren 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.24 Afrika At Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri

- 366.** 92/35/EEC: Afrika at hastalığı ile mücadele konusunda kontrol kuralları ve önlemleri getiren 29 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.25 Avian Influenza Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri

- 367.** 92/40/EEC: Avian influenza hastalığının kontrol altına alınmasına ilişkin Topluluk önlemleri getiren 19 Mayıs 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.26 Newcastle Hastalığına Karşı Kontrol Tedbirleri

- 368.** 92/66/EEC: Newcastle hastalığının kontrol altına alınmasına ilişkin Topluluk önlemleri getiren 14 Temmuz 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.27 Balık Hastalıklarına Karşı Kontrol Tedbirleri

- 369.** 93/53/EEC: Bazı balık hastalıklarının kontrol altına alınmasına ilişkin minimum Topluluk önlemleri getiren 24 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi

7.7.28 Yumuşakça Hastalıklarına Karşı Kontrol Tedbirleri

- 370.** 95/70/EC: Bazı yumuşakça hastalıklarının kontrol altına alınmasına ilişkin minimum Topluluk önlemleri getiren 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Direktifi

7.7.29 Diğer Hastalıklara Karşı Kontrol Tedbirleri

- 371.** 92/119/EEC: Bazı hayvan hastalıklarının kontrol altına alınması için genel Topluluk önlemlerini ve swine vesicular hastalığı ile ilgili özel önlemleri getiren 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.30 Hastalıkların Bildirimi

- 372.** 82/894/EEC: Topluluk içinde görülen hayvan hastalıklarının bildirilmesine ilişkin 21 Aralık 1982 tarihli Konsey Direktifi

- 373.** 84/90/EEC: 82/894/EEC sayılı Konsey Direktifi doğrultusunda hayvan hastalıklarının bildirilmesi konusunun kanunlaştırılmış şeklinin yer aldığı 3 Şubat 1984 tarihli Komisyon Kararı

- 374.** 90/442/EEC: Hayvan hastalıklarının bildirilmesi konusunda yasa düzenlemelerinin yer aldığı 25 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı

7.7.31 Büyükbaş Hayvanlar (üçüncü ülkeler hariç)

- 375.** 64/432/EEC: Topluluk içinde büyük baş hayvan ve domuz ticaretini olumsuz etkileyen hayvan sağlık sorunları ile ilgili 26 Haziran 1964 tarihli Konsey Direktifi

- 376.** 79/837/EEC: Danimarka'nın sığır sürülerinin bruselladan resmen arındırılmış statüsünün sürdürülmesi için kontrol yöntemlerini belirleyen 25 Eylül 1979 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin asıldır)

- 377.** 80/775/EEC: Alman Cumhuriyetinin sığır sürülerinin bruselladan resmen arındırılmış statüsünün sürdürülmesi için kontrol yöntemlerini belirleyen 25 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıdır)
- 378.** 80/984/EEC: Danimarka'nın sığır sürülerinin bruselladan resmen arındırılmış statüsünün sürdürülmesi için kontrol yöntemlerini belirleyen 2 Ekim 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin asıdır)
- 379.** 88/267/EEC: İngiltere'nin bazı bölgelerinde görülen brusellosis hastalığı ile ilgili serolojik kontrollerin yapıldığı aralıkları belirleyen 13 Nisan 1988 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 380.** 90/208/EEC: İspanya'da görülen bulaşıcı büyük baş plöropnömoni hastalığına ilişkin koruma tedbirleri ile ilgili 18 Nisan 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 381.** 93/24/EEC: Aynı hastalığı taşımayan üye devlet ya da bölgelere gönderilecek olan domuzlarda Aujeszky hastalığının bulunmadığına ilişkin ek bir garanti ile ilgili 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 382.** 93/42/EEC: Danimarka'ya gönderilecek sığırlara ilişkin olarak bulaşıcı sığır rinotraheitis hastalığı ile ilgili ek garantilerin verilmesine yönelik 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 383.** 93/52/EEC: Bazı üye devletlerin ya da bölgelerin brusellosis (B.melitensis) ile ilgili gereklere uyduklarının kaydını gösteren ve buna göre resmi olarak bu hastalığın bulunmadığı üye devletler ya da bölgeleri belirten 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 384.** 93/244/EEC: Topluluğun bazı bölgelerine gönderilecek olan domuzlarda Aujeszky hastalığının bulunmadığına ilişkin ek bir garanti ile ilgili 2 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 385.** 93/24/EEC: Büyük baş hayvan üretimi konusunda yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli KONSEY DİREKTİFİ
- 386.** 94/959/EC: Finlandiya'daki büyük baş hayvanların tüberküloz taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 28 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 387.** 94/960/EC: Finlandiya'daki büyük baş hayvanların brusellozis taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 28 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 388.** 95/63/EC: İsveç'teki büyük baş hayvanların tüberküloz taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 6 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin asıdır)
- 389.** 95/74/EC: İsveç'teki büyük baş hayvanların brusellozis taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 10 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin asıdır)
- 390.** 95/109/EC: Topluluğun bazı bölgelerine gönderilecek sığırlara ilişkin olarak bulaşıcı sığır rinotraheitis hastalığı ile ilgili ek garantilerin verilmesine yönelik 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 391.** 95/138/EC: Hollanda'daki büyük baş hayvanların tüberküloz taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 30 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 392.** 96/283/EC: Lüksemburg'da Aujeszky hastalığının kökünün kazanmasına ilişkin bir programın onaylanması ile ilgili 11 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 393.** 97/76/EC: Bazı üye devletler ve bölgelerindeki büyük baş hayvanların tüberküloz taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 394.** 97/175/EC: Bazı üye devletler ve bölgelerindeki büyük baş hayvanların brusellozis taşımadıklarına ilişkin resmi statülerinin kontrolü ve muhafazası için yöntemlere ilişkin 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 395.** 97/250/EC: Avusturya'da rhinotracheitis hastalığının kökünün kazınmasına ilişkin bir programın onaylanması ile ilgili 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.32 Küçükbaş Hayvanlar (üçüncü ülkeler hariç)

- 396.** 91/68/EEC: Koyun ve keçi türü hayvanların Topluluk içi ticareti ile ilgili hayvan sağlık koşullarına ilişkin 28 Ocak 1991 tarihli Konsey Direktifi

7.7.33 Erkek Binek Hayvanları (üçüncü ülkeler hariç)

- 397.** 90/426/EEC: Binek hayvanların üçüncü ülkelerden taşınması ve ithal edilmesi ile ilgili hayvan sağlık koşullarına ilişkin 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 398.** 95/329/EC: 90/426/EEC sayılı Konsey Direktifinin 15'inci (b) (ii) Maddesinde belirtildiği üzere viral arteritis ile ilgili gereklerin uygulanması gerektiği erkek binek hayvan kategorilerine ilişkin 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.34 Kümes Hayvanları ve Kuluçkalık Yumurtalar (üçüncü ülkeler hariç)

- 399.** 90/539/EEC: Kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticareti ve üçüncü ülkelerden ithalatı ile ilgili hayvan sağlık koşullarına ilişkin 15 Ekim 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 400.** 91/552/EEC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak Danimarka'nın konumunun belirtilmesine ilişkin 27 Eylül 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 401.** 92/139/EEC: Danimarka tarafından sunulan, Kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 12 Şubat 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarka dilindeki metin asıdır)
- 402.** 92/140/EEC: İrlanda tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 12 Şubat 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 403.** 92/141/EEC: Fransa tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 17 Şubat 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin asıdır)
- 404.** 92/281/EEC: İngiltere tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 8 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 405.** 92/282/EEC: Portekiz tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 8 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin asıdır)
- 406.** 92/283/EEC: Hollanda tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 8 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Hollandaca metin asıdır)

- 407.** 92/339/EEC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak İrlanda'nın konumunun belirtilmesine ilişkin 2 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 408.** 92/342/EEC: Almanya tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 5 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıldır)
- 409.** 92/344/EEC: Yunanistan tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 9 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin asıldır)
- 410.** 92/345/EEC: İspanya tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 9 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin asıldır)
- 411.** 92/379/EEC: Belçika tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 2 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca ve Fransızca metin asıldır)
- 412.** 92/381/EEC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak İngiltere'nin konumunun belirtilmesine ilişkin 3 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 413.** 92/480/EEC: İtalya tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 21 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin asıldır)
- 414.** 93/152/EEC: Rutin aşı programı çerçevesinde, Newcastle hastalığına karşı kullanılacak aşular ile ilgili ölçütler getiren 8 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 415.** 94/327/EC: 90/539/EEC sayılı Konsey Direktifinin 12'inci(2) Maddesinin uygulanması doğrultusunda kuluçkalık kümes hayvanların Newcastle hastalığı konusunda yıllık kontrollerin yapılması için ölçütler getiren 19 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 416.** 94/963/EC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak aşılama uygulamayan Finlandiya'nın konumunun belirtilmesine ilişkin 28 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 417.** 94/964/EC: Finlandiya tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 28 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 418.** 94/968/EC: Finlandiya tarafından sunulan bazı canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde salmonella kontrolü için gerekli işletme programının onaylanmasına ilişkin 28 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 419.** 95/98/EC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak aşılama uygulamayan İsveç'in konumunun belirtilmesine ilişkin 13 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 420.** 95/141/EC: İsveç tarafından sunulan, kümes hayvanlara ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticaretine ilişkin işletmelerin kurulması ile ilgili olarak Danimarka tarafından sunulan planın onaylanmasına ilişkin 10 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 421.** 95/160/EC: Finlandiya ve İsveç'e, mevcut kuluçkalık kümes hayvanı kolonilerine katılmak üzere gönderilecek olan kuluçkalık kümes hayvanları ve bir günlük civcivlerin sevkıyatında salmonella ile ilgili ek garantilere ilişkin 21 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 422.** 95/161/EC: Finlandiya ve İsveç'e gönderilecek olan yumurta tavuklarının sevkıyatında salmonella ile ilgili ek garantilere ilişkin 21 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 423.** 95/410/EC: Finlandiya ve İsveç'e gönderilecek olan kesimlik kümes hayvanların örnekleme yoluyla mikrobiyolojik kontrolden geçmesine yönelik kurallar getiren 22 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı

424. 95/50/EC: Karayolu ile taşınacak olan tehlikeli ürünlerin kontrollerine ilişkin yeknesak bir prosedür öngören 6 Ekim 1995 tarihli Konsey Direktifi
425. 97/262/EC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak İrlanda'nın konumunun askıya alınmasına ilişkin 4 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
426. 97/263/EC: Newcastle hastalığı ile ilgili olarak İngiltere'nin konumunun askıya alınmasına ilişkin 4 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)

7.7.35 Akuakültür Hayvanları

427. 91/67/EEC: Akuakültür balık ve su ürünlerinin piyasaya sürülmesi ile ilgili hayvan sağlığı koşullarına ilişkin 28 Ocak 1991 tarihli Konsey Direktifi
428. 91/640/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Danimarka'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 22 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarka dilindeki metin asıldır)
429. 91/641/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak İrlanda'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 26 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıldır)
430. 92/88/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Yunanistan'ın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 9 Ocak 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin asıldır)
431. 92/279/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Almanya'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 5 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıldır)
432. 92/528/EEC: Bonamiosis ve marteiliosis hastalıkları ile ilgili olarak İngiltere'nin sunduğu programların onaylanmasına ilişkin 2 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıldır)
433. 92/532/EEC: Bazı balık hastalıklarının tespit ve teyit edilmesine ilişkin örnekleme planları ve teşhis yöntemlerinin yer aldığı 19 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
434. 92/538/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak İngiltere ve Kuzey İrlanda'nın konumuna ilişkin 9 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
435. 93/22/EEC: 91/67/EEC sayılı Konsey Direktifinin 14'üncü Maddesinde değinilen hareket dosyalarına ilişkin bir model sunan 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
436. 93/39/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak Guernsey'in konumuna ilişkin 18 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
437. 93/40/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak Man Adasının konumuna ilişkin 18 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
438. 93/44/EEC: Sazan balıklarında görülen bahar viremia hastalıkları ile ilgili olarak İngiltere'nin sunduğu programların onaylanmasına ve İngiltere, Kuzey İrlanda, Man Adaları ve Guernsey'e yapılacak bazı balık sevkiyatları ile ilgili ek garantilere ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
439. 93/55/EEC: Bonamia ostreae ve marelia refringens hastalığına karşı bir programın onaylandığı bölgelere sokulması istenen yumuşakçalara verilen garantilerin değiştirilmesine ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı

- 440.** 93/56/EEC: Bonamiosis ve marteiliosis hastalıkları ile ilgili olarak İrlanda'nın sunduğu programın onaylanmasına ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 441.** 93/57/EEC: Bonamiosis ve marteiliosis hastalıkları ile ilgili olarak İngiltere'nin Jersey için sunduğu programın onaylanmasına ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 442.** 93/58/EEC: Bonamiosis ve marteiliosis hastalıkları ile ilgili olarak İngiltere'nin Guernsey için sunduğu programın onaylanmasına ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 443.** 93/59/EEC: Bonamiosis ve marteiliosis hastalıkları ile ilgili olarak İngiltere'nin Man Adası için sunduğu programın onaylanmasına ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır)
- 444.** 93/73/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak İrlanda'nın konumuna ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 445.** 93/74/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak Danimarka'nın konumuna ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 446.** 93/75/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak İspanya'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin geçerlidir)
- 447.** 93/76/EEC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Belçika'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamence metin geçerlidir)
- 448.** 94/306/EC: Bazı yumuşakça hastalıklarının tespit ve teyit edilmesine ilişkin örnekleme planları ve teşhis yöntemlerinin yer aldığı 16 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 449.** 94/722/EC: Bonamiosis ve marteilliosis hastalığı ile ilgili olarak Fransa'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 25 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin geçerlidir)
- 450.** 94/862/EC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak İspanya'nın Asturias bölgesi için sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin geçerlidir)
- 451.** 94/863/EC: Bazı coğrafi bölgelerde görülen bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Fransa'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin geçerlidir)
- 452.** 94/864/EC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Danimarka'nın Egebaek çiftliği için sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarka dilindeki metin geçerlidir)
- 453.** 95/124/EC: Almanya'da onaylanmış balık çiftliklerinin listesini oluşturan 3 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 454.** 95/125/EC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ilgili olarak Fransa'nın konumuna ilişkin 4 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 455.** 95/470/EC: Belçika'da onaylanmış balık çiftliklerinin listesini oluşturan 25 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 456.** 95/473/EC: Fransa'da onaylanmış balık çiftliklerinin listesini oluşturan 27 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı

457. 95/479/EC: Bulaşıcı hemopoietic nekrosis ve viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Finlandiya'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 7 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin geçerlidir) (Metin AEA ile uyumludur)
458. 96/221/EC: Bazı coğrafi bölgelerde görülen viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak Danimarka'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 8 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarka dilindeki metin geçerlidir) (Metin AEA ile uyumludur)
459. 96/233/EC: Danimarka'da onaylanmış balık çiftliklerinin listesini oluşturan 14 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
460. 97/185/EC: Viral hemorajik septikemia ile ilgili olarak İngiltere'nin sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin geçerlidir) (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.36 Büyükbaş Hayvanların Semeni (üçüncü ülkeler hariç)

461. 88/407/EEC: Yerli sığır türlerinin dondurulmuş semenlerinin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 14 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi

7.7.37 Domuz Türlerinin Semeni (üçüncü ülkeler hariç)

462. 90/429/EEC: Yerli domuz türlerinin dondurulmuş semenlerinin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi

7.7.38 Diğer Hayvanların Semen, Yumurta ve Embriyoları (üçüncü ülkeler hariç)

463. 92/65/EEC: 90/425/EEC sayılı Direktifin Ek A'sında (I) yer alan sağlık koşulları ile ilgili Topluluk kurallarına dahil olmayan hayvan, dondurulmuş semen, yumurta ve embriyoların Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Direktifi
464. 94/273/EC: Başka menşeli kedi ve köpeklerin İngiltere ve İrlanda pazarlarına sürülebilmesi için gerekli veteriner sertifikalarına ilişkin 18 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
465. 94/274/EC: İngiltere ve İrlanda pazarlarına sürülmüş olan başka menşeli kedi ve köpeklere ilişkin kimlik sisteminin yer aldığı 18 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
466. 94/275/EC: Kuduz aşılarının tanınmasına ilişkin 18 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
467. 95/294/EC: Binek hayvan türlerine ilişkin yumurta ve embriyon ticaretine yönelik olarak örnek hayvan sağlık sertifikasının belirlenmesine ilişkin 24 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
468. 95/307/EC: At türlerinin semen ticareti için hayvan sağlığı sertifikası örneğinin belirlenmesi ile ilgili 24 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
469. 95/307/EC: Tıbbi Eğitime ilişkin Danışma Kuruluna bir üyenin ve bir yedek üyenin atanmasına ilişkin 23 Ocak 1995 tarihli Konsey Direktifi
470. 95/388/EC: Koyun keçi türlerine ilişkin Topluluk içi, semen, yumurta ve embriyon ticaretine yönelik olarak örnek hayvan sağlık sertifikasının belirlenmesine ilişkin 19 Eylül 1995 tarihli Komisyon Kararı

471. 95/483/EC: Domuz türü hayvanlara ilişkin Topluluk içi, semen, yumurta ve embriyon ticaretine yönelik olarak örnek hayvan sağlık sertifikasının belirlenmesine ilişkin 9 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.39 Kırmızı Et (üçüncü ülkeler hariç)

472. 72/461/EEC: Taze et konusunda Topluluk içi ticareti olumsuz etki yaratan sağlık sorunları ile ilgili 12 Aralık 1972 tarihli Konsey Direktifi

7.7.40 Beyaz Et (üçüncü ülkeler hariç)

473. 91/494/EEC: Taze beyaz et ile ilgili Topluluk içi ticaret ve üçüncü ülkelerden ithalat ile ilgili sağlık koşullarına ilişkin 26 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi

474. 95/117/EC: 91/494/EEC sayılı Konsey Direktifinin 5'inci (3) Maddesinin uygulanması ile ilgili olarak Newcastle hastalığı gözlem bölgesi kökenli kesimlik kümes hayvanlarına ilişkin kontrol ölçütlerini belirleyen 30 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.41 Tavşan Eti ve Çiftlikte Yetiştirilen Av Hayvanı (üçüncü ülkeler hariç)

475. 91/495/EEC: Tavşan eti ve çiftlikte yetiştirilen av hayvanı etinin üretimi ve pazarlanmasında olumsuz etki yaratan hayvan sağlığı ve kamu sağlığı ile ilgili 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi

7.7.42 Yabani Av Hayvanı Eti

476. 92/45/EEC: Yabani av hayvanlarının öldürülmesi ve piyasaya sürülmesi ile ilgili kamu sağlığı ve hayvan sağlığı sorunlarına ilişkin 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.43 Et Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

477. 80/215/EEC: Et ürünlerinin Topluluk içi ticaretinin olumsuz yönde etkileyen hayvan sağlığı sorunlarına ilişkin 22 Ocak 1980 tarihli Konsey Direktifi

7.7.44 Süt ve Süt Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

478. 92/46/EEC: Çiğ süt, homojene edilmiş süt ve süt ürünlerinin üretimi ve pazarlanması ile ilgili sağlık kurallarının yer aldığı 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.45 Diğer Ürünler (üçüncü ülkeler hariç)

479. 92/118/EEC: 89/662/EEC sayılı Direktifin Ek A'sında (1) ve patojenler ile ilgili olarak 90/425/EEC: sayılı Direktifte belirtilen bazı Topluluk kuralları kapsamı dışında olan ürünlerin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili olarak kamu sağlığı ve hayvan sağlığı koşullarının yer aldığı 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.46 Kırmızı Et (üçüncü ülkeler hariç)

480. 64/433/EEC: Taze et konusunda Topluluk içi ticareti olumsuz yönde etkileyen sağlık sorunlarına ilişkin 26 Haziran 1964 tarihli Konsey Direktifi
481. 84/371/EEC: 64/433/EEC sayılı Konsey Direktifinin 5'inci (a) maddesinde yer alan taze ete ilişkin özel damganın özelliklerinin oluşturulmasına yönelik 2 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Kararı
482. 85/446/EEC: Taze et konusunda Topluluk içi ticaretinde yapılacak yerinde denetimlere ilişkin 18 Eylül 1985 tarihli Komisyon Kararı
483. 87/266/EEC: Hollanda tarafından sunulan tıbbi check-up sisteminin, eş değerde bir garanti sunduğunun tanınmasına ilişkin 8 Mayıs 1987 tarihli Komisyon Kararı
484. 90/514/EEC: Danimarka tarafından sunulan tıbbi check-up sisteminin, eş değerde bir garanti sunduğunun tanınmasına ilişkin 25 Eylül 1990 tarihli Komisyon Kararı
485. 90/515/EEC: Ağır metal kalıntıları ve arsenik içeriğini tespit eden referans yöntemlerin yer aldığı 26 Eylül 1990 tarihli Komisyon Kararı
486. 94/14/EC: Taze et üretimi ve pazarlaması ile ilgili bazı Topluluk sağlık kurallarından geçici ve kısıtlı şekilde muaf olan işletmelerin listesinin oluşturulmasına ilişkin 21 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
487. 95/50/EC: İsveç tarafından sunulan bazı canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde salmonella ilgili kontroller için bir işletme programını onaylayan 23 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin asıdır)
488. 95/409/EC: Finlandiya ve İsveç'e gönderilecek taze sığır, dana ve domuz etinin örnekleme yoluyla mikrobiyolojik testten geçmesine ilişkin kurallar getiren 22 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı
489. 96/658/EC: Toptancı piyasalarında kurulmuş olan işletmelerin onaylanması için özel koşullar getiren 13 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
490. 98/139/EC: Üye Devletlerde veterinerlik alanında Komisyon uzmanları tarafından yapılacak olan yerinde kontroller ile ilgili olarak ayrıntılı kurallar getiren 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
491. 98/202/EC: Yılda en çok 2000 canlı hayvan kesimi yapan mezbahalara 64/433/EEC: sayılı Konsey Direktifinin 4'üncü Maddesinin a) bölümünde yer alan hükümlerin uygulanmasına yönelik olarak İtalya'ya yetki verilmesine ilişkin 27 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.47 Beyaz Et (üçüncü ülkeler hariç)

492. 71/118/EEC: Taze beyaz et ticaretini olumsuz yönde etkileyen sağlık sorunları ile ilgili 15 Şubat 1971 tarihli Konsey Direktifi
493. 95/411/EC: Finlandiya ve İsveç'e gönderilecek taze beyaz etin örnekleme yoluyla salmonella konusunda mikrobiyolojik testten geçmesine ilişkin kurallar getiren 22 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı

7.7.48 Et Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

- 494.** 77/99/EEC: Et ürünlerinin Topluluk içi ticaretinde olumsuz etki yaratan sağlık sorunlarına ilişkin 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 495.** 83/201/EEC: Başka maddeler ya da çok az et veya et ürünleri içeren bazı ürünlerin, 77/99/EEC sayılı Konsey Direktifi kapsamında muaf tutulması için istisnalara ilişkin 12 Nisan 1983 tarihli Komisyon Direktifi
- 496.** 94/383/EC: Endüstri yapısı olmadan ya da endüstriyel üretim kapasitesi olmadan et ürünler üreten işletmelere uygulanacak ölçütlere ilişkin 3 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 497.** 94/837/EC: 77/99/EEC sayılı Konsey Direktifinde belirtilen yeniden ambalajlama merkezlerinin onaylanmasına ilişkin özel koşullar ve sözkonusu ürünlerin pazarlanması için kurallar getiren 16 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı

7.7.49 Kıyılmış Et (üçüncü ülkeler hariç)

- 498.** 94/65/EC: Kıyılmış et ve et preparasyonlarının üretim ve pazarlama koşullarının yer aldığı 14 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi

7.7.50 Yumurta Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

- 499.** 89/437/EEC: Yumurta ürünlerinin üretimini ve pazarlanmasını olumsuz yönde etkileyen hijyen ve sağlık sorunlarına ilişkin 20 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 500.** 94/371/EC: Bazı yumurta tiplerinin pazara sürülmesi için konulan özel sağlık koşullarına ilişkin 20 Haziran 1994 tarihli Konsey Kararı
- 501.** 95/168/EC: Finlandiya ve İsveç'e sevkedilecek olan gıda tüketimine yönelik bazı yumurta tiplerine salmonella konusunda ek garanti verilmesine ilişkin 8 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.51 Balıkçılık Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

- 502.** 91/493/EEC: Balıkçılık ürünlerinin üretimi ve pazarlanması ile ilgili sağlık koşullarını belirleyen 22 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 503.** 93/25/EEC: Yumuşakça ve deniz gastropodlarında bulunan patojenik mikro organizmaların gelişmesini engelleyen bazı işlemlere ilişkin 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 504.** 93/51/EEC: Pişmiş istakoz tipi ve yumuşakça tipi kabuklu hayvanların üretimine ilişkin uygulanacak mikro biyolojik ölçütlere yönelik 15 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 505.** 93/140/EEC: Balıkçılık ürünlerinde görsel parazit kontrolü yapmak üzere ayrıntılı kurallar koyan 19 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 506.** 93/351/EEC: Balıkçılık ürünlerinde cıva analizi yöntemleri, örnekleme planları ve sınırına ilişkin 19 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 507.** 93/25/EEC: Koyun ve keçi sürüleri konusunda yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi

- 508.** 94/117/EC: Yunanistan'da balıkçılık ürünlerinin dağıtımını yapacak olan küçük işletmelerin asgari yapı ve donanım gereksinimlerine ilişkin 21 Şubat 1994 tarihli Konsey Kararı
- 509.** 94/356/EC: Balıkçılık ürünlerinde kendi sağlık kontrollerine ilişkin olarak 91/493/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar getiren 20 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 510.** 95/149/EC: Bazı balıkçılık ürünleri kategorileri için toplam uçucu temel nitrojen (TVB-N) sınır değerlerini belirleyen ve kullanılacak analiz yöntemlerini tanımlayan 8 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.52 Gemilerde Uygulanan Asgari Hijyen Kuralları (üçüncü ülkeler hariç)

- 511.** 92/48/EEC: 91/493/EEC: Sayılı Direktifin Madde 3 (1) (a) (I) gereği, bazı gemilerde tutulan balıkçılık ürünlerine uygulanacak asgari hijyen kurallarının yer aldığı 16 Haziran 1992 tarihli Konsey direktifi

7.7.53 Yumuşakçalar (üçüncü ülkeler hariç)

- 512.** 91/492/EEC: Yumuşakça üretimi ve pazarlanması ile ilgili sağlık koşullarının yer aldığı 15 Temmuz 1991 tarihli Konsey direktifi
- 513.** 93/383/EEC: Deniz biyo-toksinlerinin gözlemlenmesi için referans laboratuvarlarına ilişkin 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Kararı
- 514.** 92/92/EEC: Sapma yapılması gerekebilecek canlı yumuşakça molüskler için arınma merkezleri ekipmanları gereklerine ilişkin 9 Ocak 1992 tarihli Komisyon Kararı

7.7.54 Süt ve Süt Ürünleri (üçüncü ülkeler hariç)

- 515.** 92/46/EEC: Çiğ süt, homojene edilmiş süt ve süt ürünlerinin üretimi ve pazarlanması ile ilgili sağlık kurallarının yer aldığı 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 516.** 89/362/EEC: Mandıraların genel hijyen koşullarına ilişkin 26 Mayıs 1989 tarihli Komisyon Direktifi
- 517.** 89/384/EEC: 85/397/EEC: sayılı Direktifin A Ekinde yer alan hükümler gereği işlenmemiş sütün donma noktasına uyulma konusunda yapılacak bazı kontrollere ilişkin ayrıntılı yöntemler veren 20 Haziran 1989 tarihli Konsey direktifi
- 518.** 91/180/EEC: Çiğ süt ve homojene edilmiş süte ilişkin bazı analiz ve test yöntemlerinin yer aldığı 14 Şubat 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 519.** 92/608/EEC: Gıda tüketimine yönelik, çiğ süt ve homojene edilmiş süte ilişkin bazı analiz ve test yöntemlerinin yer aldığı 14 Kasım 1992 tarihli Konsey Kararı
- 520.** 94/695/EC: Çiğ süt ve homojene edilmiş süt ve ürünlerinin üretimi ve pazarlanmasına ilişkin bazı Topluluk kurallarından geçici ve kısıtlı muafiyet sağlanan işletmelerin listesine ilişkin 19 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 521.** 95/165/EC: Bazı süt ürünleri işletmelerine sapma yapma ayrıcalığı konusunda yeknesak bir ölçütün oluşturulmasına ilişkin 4 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 522.** 96/360/EC: İrlanda'ya, inek sütünde somatik hücre sayımı konusunda bir yöntem kullanmasına izin verilmesine ilişkin 5 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıdır) (Metin AEA ile uyumludur)

523. 96/536/EC: 92/46/EEC sayılı Direktifin 8'inci Maddesi (2) doğrultusunda Üye Devletlerin bireysel ya da genel olarak sapma yapma hakkı tanıdığı süt ürünleri listesinin oluşturulmasına ve bu ürünlerin üretiminde uygulanacak olan sapmanın yapısına ilişkin 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

524. 97/284/EC: 92/46/EEC sayılı Direktifin 8'inci Maddesi (2) doğrultusunda Üye Devletlerin bireysel ya da genel olarak sapma yapma hakkı tanıdığı süt ürünleri listesinin oluşturulmasına ve bu ürünlerin üretiminde uygulanacak olan sapmanın yapısına ilişkin 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararını değiştiren 25 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.55 Tavşan Eti ve Çiftlikte Yetiştirilen Av Hayvanı (üçüncü ülkeler hariç)

525. 91/495/EEC: Tavşan eti ve çiftlikte yetiştirilen av hayvani etinin üretimi ve pazarlanmasında olumsuz etki yaratan hayvan sağlığı ve kamu sağlığı ile ilgili 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi

7.7.56 Yabani Av Hayvanı Eti (üçüncü ülkeler hariç)

526. 92/45/EEC: Yabani av hayvanlarının öldürülmesi ve piyasaya sürülmesi ile ilgili kamu sağlığı ve hayvan sağlığı sorunlarına ilişkin 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.57 Diğer Ürünler (üçüncü ülkeler hariç)

527. 92/118/EEC: 89/662/EEC sayılı Direktifin Ek A'sında (1) ve patojenler ile ilgili olarak 90/425/EEC sayılı Direktifte belirtilen bazı Topluluk kuralları kapsamı dışında olan ürünlerin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili olarak kamu sağlığı ve hayvan sağlığı koşullarının yer aldığı 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.7.58 Bazı Maddelerin Kullanımının Yasaklanması

528. 96/22/EC: Hayvancılıkta hormonal ya da thyrostatic etki yaratan maddeler ve β-ajanlarının kullanılmasının yasaklanmasına ve 81/602/EEC, 88/146/EEC ve 88/299/EEC sayılı Direktiflerin geçersiz kılınması ile ilgili 29 Nisan 1996 tarihli Konsey Direktifi

7.7.59 Kullanım Yasaklamalarına İlişkin Kontrol Tedbirleri

529. 96/23/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde bazı maddelerin ve madde artıklarının gözlenmesine ilişkin tedbirlere ve 85/358/EEC ve 86/469/EEC sayılı Direktifleri ile 89/187/EEC ve 91/664/EEC sayılı Kararların geri alınmasına ilişkin 29 Nisan 1996 tarihli Konsey Direktifi

530. 93/256/EEC: Hormonal ya da thyrostatic etki yaratan madde kalıntılarının tespit edilmesine ilişkin yöntemler getiren 14 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı

531. 93/257/EEC: Artıkların tespitine ilişkin referans yöntemler ve ulusal referans laboratuvarların listesinin yer aldığı 15 Nisan 1993 tarihli Komisyon Kararı

532. 97/747/EC: 96/23/EC Sayılı Konsey Direktifi gereği bazı hayvansal ürünlerde bazı madde ya da bunların artıkların tespitine yönelik gözlemlerde , yapılacak olan örneklemelerin sınırı ve sıklığına ilişkin 27 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 533.** 98/151/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik olarak Fransa tarafından sunulan gözlem planlarının onayına ilişkin 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 534.** 98/152/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik olarak İngiltere tarafından sunulan gözlem planlarının onayına ilişkin 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 535.** 98/153/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik olarak Avusturya tarafından sunulan gözlem planlarının onayına ilişkin 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 536.** 98/154/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik olarak Finlandiya tarafından sunulan gözlem planlarının onayına ilişkin 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 537.** 98/155/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik olarak İsveç tarafından sunulan gözlem planlarının onayına ilişkin 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 538.** 98/179/EC: Canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde yabancı madde ya da bunların artıklarının tespitine yönelik resmi örnekleme sisteminin ayrıntılı kurallarını getiren 23 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.60 BST'nin Kullanımını Belirleyen Kurallar

- 539.** 90/218/EEC: Bovine Somatotrophin (BST) idaresine yönelik 25 Nisan 1990 tarihli Konsey Kararı

7.7.61 Zoonozla İlgili Kontrol Tedbirleri

- 540.** 92/117/EEC: Gıda kaynaklı enfeksiyonlar ve zehirlenmelere karşı korunmak amacıyla tanımlanmış olan bazı zoonoz ve bunlara neden olan ve hayvanlar ile hayvansal kökenli ürünlerde bulunan zoonotik unsurlara karşı alınan tedbirlere ilişkin 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 541.** 96/389/EC: Kuş cinsi hayvanlarda bulunan salmonellanın gözlenmesi ve kontrolüne ilişkin İrlanda'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 17 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 542.** 96/390/EC: Kuş cinsi hayvanlarda bulunan salmonellanın gözlenmesi ve kontrolüne ilişkin Finlandiya'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 18 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 543.** 96/502/EC: Kuş cinsi hayvanlarda bulunan salmonellanın gözlenmesi ve kontrolüne ilişkin İsveç'in sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 25 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)
- 544.** 96/692/EC: Kuş cinsi hayvanlarda bulunan salmonellanın gözlenmesi ve kontrolüne ilişkin Danimarka'nın sunduğu planın onaylanmasına ilişkin 26 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarka dilindeki metin asıldır) (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.62 İlaçlı Yemler

- 545.** 90/167/EEC: Topluluk içinde ilaçlı yemlerin hazırlanması, pazarlanması ve kullanımına ilişkin koşulların yer aldığı 26 Mart 1990 tarihli Konsey Direktifi

7.7.63 Hayvansal Atıklar

546. 90/667/EEC: Hayvansal artıkların atılması ve işlenmesi, pazarlanması ve hayvansal ya da balık kökenli yemlerde patojenlerin oluşmasına yönelik veteriner kurallarının yer aldığı 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi
547. 92/558/EEC: Almanya Federal Cumhuriyetinin West Mecklenburg-Pomerania, Brandenburg, Saxon-Anhalt, Saksonya ve Thuringia eyaletlerinde yüksek riskli maddelerin işlendiği tesislere ilişkin geçici tedbirler ile ilgili 23 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin geçerlidir)
548. 92/562/EEC: Yüksek riskli materyalin işlenmesi için alternatif homojene sistemlerin onayına ilişkin 17 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
549. 94/382/EC: BSE ajanlarını etkisiz hale getirmek amacıyla kökeni belli olmayan hayvan artıklarının alternatif homojene sisteminin onayına ilişkin 27 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
550. 95/348/EC: İngiltere ve İrlanda'da bazı hayvan kategorilerine için yem olarak kullanılmak üzere yerel pazarlarda işlem göreceği bazı hayvansal artık tiplerine ilişkin veterinerlik ve hayvan sağlığı ile ilgili kurallar getiren 22 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı
551. 96/449/EC: BSE ajanlarını etkisiz hale getirmek amacıyla kökeni belli olmayan hayvan artıklarının alternatif homojene sisteminin onayına ilişkin 18 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.64 Büyükbaş Hayvanlar, Domuz Türleri, Küçükbaş Hayvanlardaki İthalat Kısıtlaması

552. 72/462/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen sığır, domuz ve taze etin ithalatında ortaya çıkan sağlık ve veteriner kontrolleri sorununa ilişkin 12 Aralık 1972 tarihli Konsey Direktifi
553. 78/685/EEC: 72/462/EEC sayılı Direktif doğrultusunda epizootik hastalıkların listesinin oluşturulmasına ilişkin 26 Temmuz 1978 tarihli Komisyon Kararı
554. 79/542/EEC: Üye devletlerin sığır, domuz ve taze et ithalatı yaptığı üçüncü ülkelerin bir listesini oluşturmaya ilişkin 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Kararı
555. 80/801/EEC: Avustralya'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 25 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
556. 80/804/EEC: Kanada'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 25 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
557. 81/526/EEC: İsviçre'den ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Haziran 1981 tarihli Komisyon Kararı
558. 81/547/EEC: Yugoslavya'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 24 Haziran 1981 tarihli Komisyon Kararı
559. 81/887/EEC: Kostarika'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 19 Ekim 1981 tarihli Komisyon Kararı
560. 82/8/EEC: Macaristan'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 9 Aralık 1981 tarihli Komisyon Kararı

- 561.** 82/9/EEC: Polonya'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 9 Aralık 1981 tarihli Komisyon Kararı
- 562.** 82/132/EEC: Romanya'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 4 şubat 1982 tarihli Komisyon Kararı
- 563.** 82/414/EEC: Guatemala'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 10 Haziran1982 tarihli Komisyon Kararı
- 564.** 82/426/EEC: ABD'den ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 10 Haziran1982 tarihli Komisyon Kararı
- 565.** 83/84/EEC: İzlanda'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 15 şubat1983 tarihli Komisyon Kararı
- 566.** 83/380/EEC: Meksika'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 27 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Kararı
- 567.** 83/494/EEC: Kanada'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz cinsi hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 27 Eylül 1983 tarihli Komisyon Kararı
- 568.** 84/292/EEC: Belize'den ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 27 Nisan 1984 tarihli Komisyon Kararı
- 569.** 84/294/EEC: Malta'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 27 Nisan 1984 tarihli Komisyon Kararı
- 570.** 84/295/EEC: Fas Krallığı'nı 'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 27 Nisan 1984 tarihli Komisyon Kararı
- 571.** 86/63/EEC: Panama'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 12 şubat 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 572.** 86/72/EEC: Küba'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 19 şubat 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 573.** 86/117/EEC: Grönland'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 7 Mart 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 574.** 86/463/EEC: Kıbrıs'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 3 Eylül 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 575.** 89/197/EEC: Üye Devletlerin Arnavutluk'tan yapacakları taze et ithalatına ilişkin 3 Mart 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 576.** 89/221/EEC: Honduras'tan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 8 Mart 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 577.** 90/156/EEC: Madagaskar'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 19 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 578.** 90/445/EEC: Türkiye'den ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 26 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 579.** 91/445/EEC: Üye devletlerin İsrail'den yapacakları taze et ithalatına ilişkin 26 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 580.** 91/446/EEC: Üye devletlerin El Salvador'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin 26 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı

- 581.** 92/21/EEC: Güney Afrika Cumhuriyetinden et ithalatında hayvan sağlığı kuralları ve veterinerlik sertifikası ile ilgili 12 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 582.** 92/22/EEC: Üye devletlerin Botswana'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 13 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 583.** 92/23/EEC: Üye devletlerin Swaziland'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 13 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 584.** 92/24/EEC: Üye devletlerin Namibya'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 12 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 585.** 92/25/EEC: Üye devletlerin Zimbabwe'den yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 13 Kasım 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 586.** 92/222/EEC: Üye Devletlerin Bulgaristan'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 26 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 587.** 92/245/EEC: Tunus'dan ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik ve 79/542/EEC sayılı Konsey Kararı ve 91/449/EEC: sayılı Komisyon Kararını değiştiren 14 Nisan 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 588.** 92/280/EEC: Üye devletlerin Nikaragua'dan yapacakları taze et ithalatına ilişkin 8 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 589.** 92/322/EEC: Macaristan'dan ithal edilecek yerli büyük baş ve domuz cinsi hayvanların ithalatına yönelik hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 10 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 590.** 92/323/EEC: Polonya'dan ithal edilecek yerli büyük baş ve domuz cinsi hayvanların ithalatına yönelik hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 10 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 591.** 92/325/EEC: Bulgaristan'dan ithal edilecek yerli büyük baş ve domuz cinsi hayvanların ithalatına yönelik hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 10 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 592.** 92/377/EEC: Slovenya Cumhuriyeti'nden yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 2 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 593.** 92/390/EEC: Hırvat Cumhuriyeti'nden yapacakları taze et ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 2 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 594.** 92/402/EEC: Romanya'dan ithal edilecek yerli büyük baş ve domuz cinsi hayvanların ithalatına yönelik hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 595.** 92/460/EEC: İsviçre'den ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 2 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 596.** 92/463/EEC: İzlanda'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 2 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 597.** 93/181/EEC: Letonya'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 598.** 93/182/EEC: Slovenya'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı

- 599.** 93/183/EEC: Litvanya'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 600.** 93/184/EEC: Estonya'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 601.** 93/198/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek olan yerli koyun ve keçi türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına bir model getirmeye yönelik 17 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 602.** 93/402/EEC: Güney Amerika ülkelerinden ithal edilecek olan taze ete ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 10 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 603.** 94/59/EC Bahreyn'den ithal edilecek olan taze et ürünlerine ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik ve 79/542/EEC sayılı Konsey Kararı ile 91/449/EEC sayılı Komisyon Kararını değiştiren 26 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 604.** 94/321/EC: Hırvatistan'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 29 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 605.** 94/846/EC: Slovakya'dan ithal edilecek olan taze et ithalatına ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 606.** 96/185/EC: Hırvatistan'dan ithal edilecek olan yerli sığır ve domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 16 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı (metin AEA ile uyumludur)
- 607.** 96/650/EC: Kıbrıs'tan ithal edilecek olan yerli domuz türü hayvanlara ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına yönelik 30 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 608.** 97/221/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek olan et ürünlerine ilişkin hayvan sağlığı koşulları ve veteriner sertifikalarına bir model getirmeye yönelik ve 91/449/EEC sayılı Kararın geri alınmasına ilişkin 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 609.** 97/222/EC: Üye devletlerin taze et ithalatı için izin verdiği üçüncü ülkelerin listesinin yer aldığı 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 610.** 97/736/EC: Yugoslavya Cumhuriyeti ve Grönland'dan yapılacak olan canlı hayvan, taze et ve et ürünleri ithalatına ilişkin ve 79/542/EEC sayılı Konsey Kararını değiştiren 14 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.65 Binek Hayvanlarında İthalat Kısıtlaması

- 611.** 90/426/EEC: Üçüncü ülkelerden binek hayvanlarının taşınması ve ithalatı ile ilgili sağlık koşullarına ilişkin 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 612.** 92/160/EEC: Binek hayvanların ithalatına ilişkin olarak üçüncü ülkelerin bölgeselleştirilmesinin ile ilgili 5 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 613.** 92/260/EEC: Kayıtlı atların geçici olarak girişi için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 10 Nisan 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 614.** 93/195/EEC: Kayıtlı atların yarış, yarışma ve kültürel etkinlikler için çıkışlarından sonra tekrar girişleri için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 2 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı

- 615.** 93/196/EEC: Binek hayvanların kesim amacı ile ithalatına ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 5 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 616.** 93/197/EEC: Kayıtlı binek hayvanların ve üretme amacıyla binek hayvanların ithalatına ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 5 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 617.** 94/467/EC: İsveç, Norveç ve Finlandiya'dan geçici olarak getirilen binek hayvanlarına daha az aralıklar ile kimlik ve fiziksel kontrol yapılmasına ilişkin 19 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 618.** 94/699/EC: İsveç, Norveç, ve Finlandiya'dan geçici olarak getirilecek bazı binek hayvanların kimlik ve kontrollerine ilişkin 19 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı

7.7.66 Kümes Hayvanları ve Kuluçkalık Yumurtalara İlişkin İthalat Şartları

- 619.** 90/539/EEC: Kümes hayvanlarının ve kuluçkalık yumurtaların Topluluk içi ticareti ve üçüncü ülkelerden ithalatına ilişkin hayvan sağlık koşulları ile ilgili 15 Ekim 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 620.** 93/342/EEC: Üçüncü ülkelerin avian influenza ve Newcastle hastalığı konusunda sınıflanmasına ilişkin ölçütlerin yer aldığı 12 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 621.** 95/233/EC: Üye devletlerin canlı kümes hayvanları ve kuluçkalık yumurta ithalatı için izin verdikleri üçüncü ülkelerin bir listesinin oluşturulmasına ilişkin 22 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 622.** 96/482/EC: Üçüncü ülkelerden yapılacak, ratites ve bunların yumurtalarının dışındaki kümes hayvanları ve kuluçkalık yumurta ithalatı için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ve ithalat sonrası uygulanacak hayvan sağlığı tedbirlerine ilişkin 12 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 623.** 96/483/EC: 96/482/EC Sayılı Komisyon Kararı gereği, Topluluğa, ratites ve bunların yumurtalarının dışındaki kümes hayvanları ve kuluçkalık yumurta ihracatında, model hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarını kullanmaya yetkili üçüncü ülkelerin listesinin oluşturulmasına ilişkin 12 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.67 Su Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları

- 624.** 91/67/EEC: Su ürünlerinin pazarlanmasına ilişkin hayvan sağlık koşulları ile ilgili 28 Ocak 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 625.** 95/352/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilip Topluluk sularına bırakılacak olan crassostrea gigaya ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikalarına ilişkin 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.68 Büyükbaş Hayvan Embriolarına İlişkin İthalat Şartları

- 626.** 89/556/EEC: Yerli cins büyükbaş hayvan embriolarının Topluluk içi ticaret ve üçüncü ülkelerden ithalatı ile ilgili hayvan sağlık koşullarına ilişkin 25 Eylül 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 627.** 91/270/EEC: Üye Devletlerin, yerli cins büyük baş hayvan embriolarının ithalatı için izin verdikleri üçüncü ülkelerin bir listesinin oluşturulmasına ilişkin 14 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 628.** 92/452/EEC: Büyük baş hayvan embriolarının ihracatı için üçüncü ülkelerde onaylanmış embriyo toplama ekiplerinin listesinin oluşturulmasına ilişkin 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı

629. 92/471/EEC: Büyük baş hayvan embriyolarının üçüncü ülkelerden ithalatına ilişkin hayvan sağlık koşulları ile ilgili 2 Eylül 1992 tarihli Komisyon Kararı

7.7.69 Büyükbaş Hayvanların Semenlerine İlişkin İthalat Şartları

630. 88/407/EEC: Yerli sığır türlerinin dondurulmuş semenlerinin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 14 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi
631. 90/14/EEC: Üye Devletlerin, yerli cins büyük baş hayvan semeninin ithalatı için izin verdikleri üçüncü ülkelerin bir listesinin oluşturulmasına ilişkin 20 Aralık 1989 tarihli Komisyon Kararı
632. 93/693/EC: Yerli cins büyük baş hayvan semeni ihracatı için üçüncü ülkelerde onaylanmış semen toplama ekiplerinin listesinin oluşturulmasına ve 91/642/EEC, 91/643/EEC ve 92/255/EEC sayılı Kararların geri çekilmesine ilişkin 14 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
633. 94/577/EC: Büyük baş hayvan semeninin üçüncü ülkelerden ithalatına ilişkin hayvan sağlık koşulları ile ilgili 15 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Kararı

7.7.70 Domuz Türlerinin Semenlerine İlişkin İthalat Şartları

634. 90/429/EEC: Yerli domuz türlerinin dondurulmuş semenlerinin Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
635. 93/160/EEC: Üye devletlerin, yerli domuz türlerinin dondurulmuş semenlerinin ithalatına izin verdikleri üçüncü ülkelere ilişkin listeyi hazırlayan 17 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
636. 93/199/EEC: Üye devletlerin, domuz cinsi hayvanların semeninin ithalatı için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 19 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
637. 95/94/EC: Domuz cinsi hayvan semeni ihracatı için üçüncü ülkelerde onaylanmış semen toplama ekiplerinin listesinin oluşturulmasına ilişkin 24 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.71 Diğer Hayvanların Semen, Yumurta ve Embriyolarına İlişkin İthalat Şartları

638. 92/65/EEC: 90/425/EEC sayılı Direktifin A (I) Ekinde yer alan Topluluk kuralları kapsamına girmeyen hayvanların semen, yumurta ve embriyolarının Topluluk içi ticareti ve ithalatı ile ilgili uygulanacak hayvan sağlık koşullarının yer aldığı 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Direktifi
639. 94/63/EC: Üye devletlerin, büyük baş, keçi ve binek hayvan semen, yumurta ve embriyosu ile domuz cinsi hayvanların yumurta ve embriyolarının ithalatı için izin verdikleri üçüncü ülkelerin bir listesinin oluşturulmasına ilişkin 31 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
640. 96/539/EC: Üye devletlerin, binek cinsi hayvanların semeninin ithalatı için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 4 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
641. 96/540/EC: Üye devletlerin, binek cinsi hayvanların yumurta ve embriyolarının ithalatı için hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 4 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.72 Beyaz Ete İlişkin İthalat Şartları

642. 71/118/EEC: Taze beyaz et ticaretini olumsuz yönde etkileyen 15 Şubat 1971 tarihli Konsey Direktifi
643. 94/85/EC: Üye devletlerin, taze beyaz et ithalatı için izin verdikleri üçüncü ülkelerin bir listesinin oluşturulmasına ilişkin 16 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
644. 94/984/EC: Üye devletlerin, üçüncü devletlerden yapacakları beyaz et ithalatı için getirdikleri hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
645. 96/181/EC: Üye devletlerin, İsviçre'den yapacakları beyaz et ithalatı için getirdikleri hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 16 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
646. 96/182/EC: İsrail'den bazı kategorilerdeki taze beyaz et ithalatı için özel hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ve bu tür ithalattan sonraki bazı hayvan sağlığı kısıtlamalarına ilişkin 21 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı
647. 96/712/EC: Üçüncü devletlerden yapılacak beyaz et ithalatı için kamu sağlığı modellerinin deklarasyonu ve sağlık damgalarının yer aldığı 28 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
648. 97/593/EC: İsrail'den yapılacak beyaz et ithalatı için getirilen hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasına ilişkin 29 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.73 Kıyılmış Ete İlişkin İthalat Şartları

649. 94/65/EC: Kıyılmış et ve et preparasyonlarının üretimi ve pazarlanmasına ilişkin kuralların yer aldığı 14 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
650. 97/29/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek olan kıyılmış et ve et preparasyonları ithalatına ilişkin sağlık koşulları ve kamu sağlığı sertifikası oluşturan 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.74 Balıkçılık Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları

651. 91/493/EEC: Balıkçılık ürünlerinin üretimi ve pazara sürülmesine ilişkin gerekli sağlık koşullarının yer aldığı 22 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
652. 93/436/EEC: Şili kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
653. 93/437/EEC: Arjantin kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
654. 93/494/EEC: Faroe Adaları kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 23 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
655. 93/495/EEC: Kanada kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 26 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı

- 656.** 94/198/EC: Brezilya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 7 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 657.** 94/200/EC: Ekvator kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 7 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 658.** 94/205/EC: Japonya kökenli dondurulmuş ya da işlenmiş tarak ve diğer pectinidae türü deniz böceklerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 8 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 659.** 94/269/EC: Kolombiya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 8 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 660.** 94/323/EC: Singapur kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 19 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 661.** 94/324/EC: Endonezya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 19 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 662.** 94/325/EC: Tayland kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 19 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 663.** 94/448/EC: Yeni Zelanda kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 20 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 664.** 94/766/EC: Tayvan kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 21 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 665.** 94/778/EC: Türkiye kökenli donmuş ya da işlenmiş yumuşarca, echinoderm, tunicat ve deniz gastropodların ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 666.** 95/30/EC: Fas kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 10 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 667.** 95/90/EC: Arnavutluk kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 17 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 668.** 95/173/EC: Peru kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 7 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 669.** 95/190/EC: Filipinler kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 17 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 670.** 95/328/EC: Özel bir Karar kapsamında olmayan üçüncü ülke kökenli balıkçılık ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 671.** 95/454/EC: Kore kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 23 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 672.** 95/538/EC: Japonya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 6 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 673.** 96/355/EC: Senegal kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 674.** 96/356/EC: Gambiya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 675.** 96/425/EC: Moritanya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 28 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 676.** 96/606/EC: Uruguay kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 11 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 677.** 96/607/EC: Güney Afrika kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 11 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 678.** 96/608/EC: Malezya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 11 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 679.** 96/609/EC: Fildişi Sahili kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 14 Ekim 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 680.** 97/102/EC: Rusya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 16 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 681.** 97/296/EC: Gıda tüketimi olarak izni alınmış balıkçılık ürünlerinin ithal edildiği üçüncü ülkelerin listesini oluşturan 22 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 682.** 97/426/EC: Avustralya kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 25 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 683.** 97/757/EC: Madagaskar kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 6 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 684.** 97/876/EC: Hindistan kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 23 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 685.** 98/147/EC: Bangladeş kökenli balıkçılık ve akva kültürü ürünlerinin ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 13 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.75 Yumuşakçalara İlişkin İthalat Şartları

- 686.** 91/492/EEC: Canlı yumuşakça üretimi ve pazara sürülmesine ilişkin sağlık koşullarının yer aldığı 15 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 687.** 93/387/EEC: Fas kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 7 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 688.** 94/777/EC: Türkiye kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 30 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 689.** 95/174/EC: Peru kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 7 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 690.** 95/453/EC: Kore Cumhuriyeti kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 23 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 691.** 96/333/EC: Özel bir Karar kapsamında olmayan üçüncü ülke kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları için sağlık sertifikası düzenleyen 3 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 692.** 96/675/EC: Şili kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 25 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 693.** 97/20/EC: yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodların üretimi ve pazara sürülmesi ile ilgili eşdeğerde koşulları yerine getiren üçüncü ülkelerin listesinin oluşturulduğu 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 694.** 97/427/EC: Avustralya kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 25 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 695.** 97/562/EC: Tayland kökenli canlı yumuşarca, echinoderm, tunicate ve deniz gastropodları ithalatı ile ilgili özel koşullar getiren 28 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.76 Süt ve Süt Ürünlerine İlişkin İthalat Şartları

- 696.** 92/46/EEC: Çiğ süt, homojene edilmiş süt ve süt ürünlerinin üretimi ve piyasaya sürülmesine ilişkin sağlık kurallarının yer aldığı 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 697.** 95/340/EC: Üye devletlerin süt ve süt ürünleri ithalatına izin verdiği üçüncü ülkelere ilişkin geçici listeleri belirleyen ve 94/70/EC sayılı Kararı iptal eden 27 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 698.** 95/342/EC: Şap hastalığı tehlikesinin mevcut olduğu üçüncü ülkelerden veya bazı bölgelerinden gıda tüketimine yönelik olarak ithal edilen süt ve süt ürünlerinin işlem görmesine ilişkin 27 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 699.** 95/343/EC: Toplama merkezinde, standardizasyon merkezinde veya işleme merkezinde toplanması öngörülen gıda tüketimine yönelik homojene süt, süt ürünleri ve çiğ sütün üçüncü ülkelerden ithalatına ilişkin sağlık sertifikasının örneğinin teminine ilişkin 27 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı

7.7.77 Yabani Av Hayvanlarının Etlerine İlişkin İthalat Şartları

- 700.** 92/45/EEC: Yabani av hayvanlarının öldürülmesi ve etlerinin piyasaya sürülmesi ile ilgili kamu sağlığı ve hayvan sağlığı sorunlarına ilişkin 16 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 701.** 94/86/EC: Üye devletlerin yabani av eti ithalatı yapma izni verdiği üçüncü ülkelerin geçici listesinin oluşturulduğu 16 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 702.** 97/218/EC: Yabani av eti (yaban domuzu eti hariç) ithalatı için hayvan ve kamu sağlığı koşulları ve veteriner sertifikası getiren 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 703.** 97/220/EC: Üçüncü ülkelerden yapılan yaban domuzu eti ithalatı için hayvan ve kamu sağlığı koşulları ve veteriner sertifikası getiren 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.78 Diğer Ürünlere İlişkin İthalat Şartları

- 704.** 92/118/EEC: 89/662/EEC sayılı Direktifin A (I) Ekinde ve patojenler konusunda 90/425/EEC sayılı Direktifte yer alan belirli Topluluk kuralları kapsamına girmeyen ürünlerin Topluluk içi ticareti ve ithalatına yönelik hayvan sağlığı ve kamu sağlığı koşullarını koyan 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 705.** 94/143/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen binek hayvanlarından elde edilen serumlara ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 1 Mart 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 706.** 94/187/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen hayvan bağırsaklarına ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 18 Mart 1994 tarihli Komisyon Kararı

- 707.** 94/278/EC: Üye devletlerin değişik ürünlerin ithalatını yapma izni verdiği üçüncü ülkelerin i listesinin oluşturulduğu 18 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 708.** 94/309/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen bazı ev hayvanı maması ve ev hayvanlarının yiyebileceği az riskli hayvansal maddeler içeren, konserve olmayan yiyeceklere ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 27 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 709.** 94/344/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen hayvan gıdası olarak düşünülen hayvansal proteinler de dahil olmak üzere işlenmiş hayvansal protein ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 27 Nisan 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 710.** 94/435/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen domuz kılına ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 10 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 711.** 94/446/EC: Üçüncü ülkelerden ne insan ne de hayvan gıdası olarak kullanılmayacak ancak işlenmek üzere ithal edilen, kemik, kemik ürünleri, boynuz ve boynuz ürünleri, toynak ve toynak ürünleri ilişkin ithalat koşullarının yer aldığı 14 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 712.** 94/860/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen arıcılıkta kullanılmak üzere arıcılık ürünlere ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 713.** 95/341/EC: Üçüncü ülkelerden gıda dışı amaç için ithal edilen süt ve süt ürünlerine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 27 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 714.** 96/500/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen ve henüz tam bir doldurma işlemine tabi tutulmamış olan kuş ve toynaklı hayvan gövdelerine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasını ya da resmi deklarasyonunun yer aldığı 22 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 715.** 97/38/EC: Üçüncü ülkelerden gıda olarak tüketilme üzere ithal edilen yumurta ürünlerine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 716.** 97/41/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen beyaz et, yetiştirilmiş av hayvanı eti, yabani av hayvanı eti ve tavşan eti içerikli et ürünlerine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 717.** 97/168/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen toynaklı hayvanlara ait derilere ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikası ya da resmi deklarasyonunun yer aldığı 29 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 718.** 97/198/EC: Alternatif homojene sistemleri uygulayan Üçüncü ülkelerden ithal edilen işlenmiş hayvansal proteine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı ve 94/344/EC sayılı Kararı değiştiren 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 719.** 97/199/EC: Alternatif homojene sistemleri uygulayan Üçüncü ülkelerden ithal edilen hermetik olarak mühürlemiş olan konteynerlerde ev hayvanı mamalarına ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı ve 94/309/EC Sayılı Kararı değiştiren 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 720.** 97/217/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen, yetiştirilmiş av hayvanı eti, yabani av hayvanı eti ve tavşan etine ilişkin veteriner sertifikasını değerlendirebilen üçüncü ülkelerden oluşturulan grupların yer aldığı 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 721.** 97/219/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen yetiştirilmiş av hayvanı eti, yabani av hayvanı eti ve tavşan etine ilişkin hayvan sağlık koşulları ve veteriner sertifikasının yer aldığı 28 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.79 Trişin Kontrol Tedbirlerine İlişkin Şartlar

722. 77/96/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen domuz kökenli taze etlere uygulanacak trişin (trichinella spiralis) kontrolüne ilişkin 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi

7.7.80 Yerinde Teftişe Tabi İşletmelerin Listesi

723. 95/408/EC: Geçici bir süre için, üye devletlerin bazı hayvansal kökenli ürün, balıkçılık ürünleri ya da yumuşakça ithal etme izni bulunduğu üçüncü ülkeler işletmelerinin geçici listelerinin oluşturulmasına ilişkin koşullara yönelik 22 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı

724. 81/91/EEC: Taze sığır ve dana, koyun eti ve yerli ev hayvanlarının ithalatına ilişkin onaylanmış olan Arjantin'deki işletmelerin listesine yönelik 30 Ocak 1981 tarihli Komisyon Kararı

725. 81/92/EEC: Taze sığır ve dana, koyun eti ve yerli ev hayvanlarının ithalatına ilişkin onaylanmış olan Uruguay Cumhuriyeti'ndeki işletmelerin listesine yönelik 30 Ocak 1981 tarihli Komisyon Kararı

726. 82/733/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Macaristan Cumhuriyetindeki işletmelerin listesine ilişkin 18 Ekim 1982 tarihli Konsey Kararı

727. 82/734/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan İsviçre Federasyonundaki işletmelerin listesine ilişkin 18 Ekim 1982 tarihli Konsey Kararı

728. 82/913/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Güney Afrika Cumhuriyeti ve Namibya'daki işletmelerin listesine ilişkin 16 Aralık 1982 tarihli Komisyon Kararı

729. 83/218/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Romanya Sosyalist Cumhuriyetindeki işletmelerin listesine ilişkin 22 Nisan 1983 tarihli Komisyon Kararı

730. 83/384/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Avustralya'daki işletmelerin listesine ilişkin 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Kararı

731. 83/402/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Yeni Zelanda'daki işletmelerin listesine ilişkin 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Kararı

732. 84/24/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan İzlanda'daki işletmelerin listesine ilişkin 6 Ocak 1984 tarihli Komisyon Kararı

733. 84/28/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Polonya'daki işletmelerin listesine ilişkin 23 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Kararı

734. 85/539/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Grönland'daki işletmelerin listesine ilişkin 29 Kasım 1985 tarihli Komisyon Kararı

735. 86/65/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Fas'taki işletmelerin listesine ilişkin 13 Şubat 1986 tarihli Komisyon Kararı

736. 86/414/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Arjantin'deki işletmelerin listesine ilişkin 31 Temmuz 1986 tarihli Komisyon Kararı

737. 87/119/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Brezilya'daki işletmelerin listesine ilişkin 13 Ocak 1987 tarihli Komisyon Kararı

738. 87/124/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Şili'deki işletmelerin listesine ilişkin 19 Ocak 1987 tarihli Komisyon Kararı

- 739.** 87/257/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan ABD'deki işletmelerin listesine ilişkin 28 Nisan 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 740.** 87/424/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Birleşmiş Meksika Devletleri'ndeki işletmelerin listesine ilişkin 28 Nisan 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 741.** 87/548/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Malta' daki işletmelerin listesine ilişkin 6 Kasım 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 742.** 90/13/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan ülkelerdeki işletmelerin listesine ilişkin düzeltme ya da ilave yapmak için uygulanacak usul hakkında 20 Aralık 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 743.** 90/165/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Madagaskar'daki işletmelerin listesine ilişkin 28 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 744.** 90/432/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Namibya' daki işletmelerin listesine ilişkin 30 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 745.** 93/26/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Hırvatistan Cumhuriyeti'ndeki işletmelerin listesine ilişkin 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 746.** 93/27/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Slovenya Cumhuriyeti'ndeki işletmelerin listesine ilişkin 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 747.** 93/546/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Çek Cumhuriyeti'ndeki işletmelerin listesine ilişkin 12 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 748.** 93/547/EEC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Slovakya Cumhuriyeti'ndeki işletmelerin listesine ilişkin 12 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 749.** 94/40/EC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Zimbabwe'deki işletmelerin listesine ilişkin 25 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 750.** 94/465/EC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Botswana'daki işletmelerin listesine ilişkin 12 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 751.** 95/45/EC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan eski Yugoslavya'daki işletmelerin listesine ilişkin 20 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 752.** 95/427/EC: Topluluğa et ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan eski Namibya'daki işletmelerin listesine ilişkin 16 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 753.** 97/4/EC: Topluluğa taze beyaz et ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 12 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 754.** 97/134/EC: Üçüncü ülkelerde Komisyon uzmanlarınca veterinerlik alanında yürütülen yerinde denetime ilişkin bazı detaylı kuralları belirleyen 31 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 755.** 97/252/EC: Topluluğa gıda olarak tüketilecek süt ve süt ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 756.** 97/299/EC: Topluluğa hayvansal bazı ürünler ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan Çek Cumhuriyeti'ndeki işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 24 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

- 757.** 97/365/EC: Topluluğa büyük baş, domuz, at ve koyun ile keçi etinden mamul ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 26 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 758.** 97/467/EC: Topluluğa tavşan ve yetiştirilmiş av eti ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 7 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 759.** 97/468/EC: Topluluğa yabani av eti ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 16 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 760.** 97/569/EC: Topluluğa et ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülkelerdeki işletmelere yönelik geçici liste hazırlanmasına ilişkin 16 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 761.** 98/8/EC: Topluluğa taze et ihraç etmek üzere onaylanmış olan Yugoslavya'daki işletmelerin listesine ilişkin 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 762.** 98/10/EC: Topluluğa sığır, domuz, at, koyun ve keçi etinden mamul ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan üçüncü ülke devletlerini işletmelerine yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 763.** 98/71/EC: Topluluğa insan tüketimi için ve insan tüketimi amacı taşımayan süt ve süt ürünleri ihraç etmek üzere onaylanmış olan Çek Cumhuriyeti'ndeki işletmelere yönelik geçici listelerin hazırlanmasına ilişkin ve 97/299/EC ve 97/252/EC sayılı Kararları değiştiren 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
- 764.** 98/140/EC: Üçüncü ülkelerde veterinerlik alanında Komisyon uzmanları tarafından yapılacak olan yerinde kontroller ile ilgili olarak ayrıntılı kurallar getiren 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)

7.7.81 San Marino Cumhuriyeti ile İkili Anlaşma

- 765.** 94/598/EC: San Marino Cumhuriyeti tarafından uygulanacak olan Topluluk veterinerlik yönetmelikleri ile ilgili AB-San Marino İşbirliği Komitesinin 28 Haziran 1994 tarihli 1/94 sayılı Kararı

7.7.82 Yeni Zelanda ile İkili Anlaşma

- 766.** OJ L 057 26.02.1997 s.2: Canlı hayvan ve hayvan ürünleri ticaretine uygulanabilecek sağlık önlemleri ile ilgili Avrupa Topluluğu ile Yeni Zelanda arasındaki Anlaşmanın geçici uygulanması ile ilgili mektup teatisi şeklindeki Anlaşma
- 767.** OJ L 057 26.02.1997 s.5: Canlı hayvan ve hayvan ürünleri ticaretine uygulanabilecek sağlık önlemleri ile ilgili Avrupa Topluluğu ile Yeni Zelanda arasındaki Anlaşma

7.7.83 Andorra ile İkili Anlaşma

- 768.** OJ L 148 06.06.1997 s.16: Veterinerlik konusunda, Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Andorra Prensiği arasında mektup teatisi şeklindeki anlaşmaya ek Protokol

7.7.84 Hayvanların Nakil Süresince Korunması

- 769.** 91/628/EEC: Nakliye sırasında hayvanların korunması hakkında ve 90/425/EEC ve 91/496/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 19 Kasım 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 770.** 94/96/EC: Hayvanların Yunanistan'ın bazı bölgelerinde nakilleri sırasında korunmaları ile ilgili özel kurallar getiren 91/628/EEC sayılı Konsey Direktifinin 16. Maddesini esas alan 3 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 771.** 1255/97/EC: Mola yerleri ile ilgili kıstaslar hakkında ve 91/628/EEC sayılı Direktifin Ekinde değinilen rota planını değiştiren 25 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.85 Hayvanların Kesim Sırasında Korunması

- 772.** 93/119/EC: Hayvanların kesim sırasında korunmasına ilişkin 22 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 773.** Kesim Hayvanlarının Korunması Hakkındaki Avrupa Sözleşmesinin sonuçlarına ilişkin 16 Mayıs 1988 tarihli Konsey Kararı

7.7.86 Yetiştirme Amaçlı Hayvanların Korunması

- 774.** 78/923/EEC: Yetiştirme amaçlarıyla muhafaza edilen hayvanların korunması hakkındaki Avrupa Sözleşmesinin sonucuna ilişkin 19 Haziran 1978 tarihli Konsey Kararı

7.7.87 Yumurtlayan Tavukların Korunması

- 775.** 88/166/EEC: Adalet Divanınının 131/86 sayılı dava kararına uygun 7 Mart 1988 tarihli Konsey Direktifi (sıralı kümeslerde beslenen yumurtlayan tavukların korunması için asgari standartları belirleyen 25 Mart 1986 tarihli ve 86/113/EEC sayılı Konsey Direktifinin iptali)

7.7.88 Buzağuların Korunması

- 776.** 91/629/EEC: Buzağuların korunması ile ilgili asgari standartları belirleyen 19 Kasım 1991 tarihli Konsey Direktifi

7.7.89 Domuzların Korunması

- 777.** 91/630/EEC: Domuzların korunması için asgari standartları belirleyen 19 Kasım 1991 tarihli Konsey Direktifi

7.7.90 Veterinerlik Alanlarındaki Harcamalar

- 778.** 90/424/EEC: Veterinerlik alanındaki harcamalar hakkında 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Kararı

- 779.** 96/234/EC: İrlanda'da veterinerlik sektöründe çalışan personel için eğitim programlarının düzenlenmesi hakkında 18 Mart 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 780.** 96/534/EC: Şap hastalığına karşı aşının üretimi için antijenin İtalya'da depolanması amacıyla Topluluk tarafından yapılacak mali yardım hakkında 4 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
- 781.** 96/535/EC: Şap hastalığına karşı aşının üretimi için antijenin Birleşik Krallıkta depolanması amacıyla Topluluk tarafından yapılacak mali yardım hakkında 4 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
- 782.** 97/260/EC: Bivalve mollusc hastalıkları için Topluluk referans laboratuvarına mali yardım hakkında 2 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 783.** 97/348/EC: Topluluğun şap hastalığı antijenlerini satın alması ile şap hastalığı aşısının formülasyonu, üretimi, şişelenmesi ve dağıtımı hakkında 23 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 784.** 97/432/EC: Şap hastalığının Arnavutluk, Yugoslavya Federal Cumhuriyeti ve Eski Makedonya Yugoslav Cumhuriyetinde yok edilmesi ile ilgili bir inceleme programına yönelik Topluluk mali katkısı hakkında 2 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 785.** 97/681/EC: 1998 yılında hayvan hastalıklarının yok edilmesi ve denetlenmesi için Topluluk mali katkısından yararlanan programların listesine ilişkin 14 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 786.** 97/749/EC: Klasik domuz hastalığı (swine fever) için Topluluk referans laboratuvarının Hannover, Almanya'da faaliyete geçmesi amacıyla Topluluk mali yardımına ilişkin 24 Ekim 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 787.** 98/5/EC: Fransa'da domuz çiftlikleri (Infoporc) için bir pilot bilgisayarlı hayvan sağlığı yönetimi sisteminin uygulanması hakkında 9 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 788.** 98/28/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan enzotik sığır lökozisi hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 789.** 98/29/EC: 1998 için Fransa tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 790.** 98/30/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 791.** 98/31/EC: 1998 için İrlanda tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 792.** 98/32/EC: 1998 için Yunanistan tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin esastır)
- 793.** 98/33/EC: 1998 için İspanya tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 794.** 98/34/EC: 1998 için Portekiz tarafından sunulan sığır brusellası hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)

- 795.** 98/35/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan domuz vezikülü hastalığının yok edilmesi ve denetimi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 796.** 98/36/EC: 1998 için Almanya tarafından sunulan domuz vezikülü hastalığının yok edilmesi ve denetimi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 797.** 98/37/EC: 1998 için Fransa tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 798.** 98/38/EC: 1998 için Lüksemburg tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 799.** 98/39/EC: 1998 için Belçika tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)
- 800.** 98/40/EC: 1998 için Almanya tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 801.** 98/41/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 802.** 98/42/EC: 1998 için Avusturya tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 803.** 98/43/EC: 1998 için Finlandiya tarafından sunulan kuduz hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır)
- 804.** 98/44/EC: 1998 için Danimarka tarafından sunulan damızlık kümes hayvanlarında salmonella hastalığının denetlenmesi ve kontrolü programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)
- 805.** 98/45/EC: 1998 için Portekiz tarafından sunulan bulaşıcı sığır plevra pnömonisi hastalığının denetlenmesi ve kontrolü programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
- 806.** 98/46/EC: 1998 için Fransa tarafından sunulan bulaşıcı Reunion'da anaplazmosis ve babesiosis hastalığının ve Martinik'te cowdriosis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 807.** 98/47/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan Afrika domuzu ateşli ve klasik domuz ateşi hastalığının yok edilmesi ve denetlenmesi ve kontrolü programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 808.** 98/48/EC: 1998 için Fransa tarafından sunulan scrapie hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 809.** 98/49/EC: 1998 için Belçika tarafından sunulan scrapie hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metinler esastır)

- 810.** 98/50/EC: 1998 için Yunanistan tarafından sunulan sığır tüberkülozu hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin esastır)
- 811.** 98/51/EC: 1998 için İspanya tarafından sunulan sığır tüberkülozu hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 812.** 98/52/EC: 1998 için Almanya tarafından sunulan Aujeszky hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 813.** 98/53/EC: 1998 için İngiltere tarafından sunulan Aujeszky hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 814.** 98/54/EC: 1998 için Fransa tarafından sunulan Bruselle melitensis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 815.** 98/55/EC: 1998 için İtalya tarafından sunulan Brusella melitensis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 816.** 98/56/EC: 1998 için Yunanistan tarafından sunulan Brusella melitensis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin esastır)
- 817.** 98/57/EC: 1998 için İspanya tarafından sunulan Brusella melitensis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 818.** 98/58/EC: 1998 için Portekiz tarafından sunulan Brusella melitensis hastalığının yok edilmesi programını onaylayan ve Topluluk mali yardımının katkısını tespit eden 28 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
- 819.** 98/59/EC: 1996'da Almanya'da klasik domuz ateşi hastalığının yok edilmesi için Topluluğun mali katkılarına ilişkin 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 820.** 98/60/EC: 1997 yılında Almanya'da klasik domuz hastalığının (swine fever) ortadan kaldırılması için Topluluk mali yardımı hakkında 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 821.** 98/61/EC: 1997 yılında Belçika'da klasik domuz hastalığının (swine fever) ortadan kaldırılması için Topluluk mali yardımı hakkında 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metin esastır)
- 822.** 98/62/EC: Newcastle hastalığının Birleşik Krallıkta ortadan kaldırılması için Topluluğun mali katkıları hakkında 3 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 823.** 98/63/EC: 1997 yılında İspanya'da klasik domuz hastalığının (swine fever) ortadan kaldırılması için Topluluk mali yardımı hakkında 9 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 824.** 98/64/EC: Türkiye'de şap hastalığını kontrol programının geliştirilmesi için Topluluk mali katkısı hakkında 9 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 825.** 98/65/EC: Newcastle hastalığının Danimarka'da yok edilmesi için Topluluğun mali katkıları hakkında 9 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)

- 826.** 98/66/EC: Newcastle hastalığının Finlandiya'da yok edilmesi için Topluluğun mali katkıları hakkında 9 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır)

7.7.91 Büyükbaş Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar

- 827.** 77/504/EEC: Saf kan damızlık büyükbaş hayvanlar hakkında 25 Temmuz 1977 tarihli Konsey Direktifi
- 828.** 84/247/EEC: Saf kan damızlık büyük baş hayvanlar için sicil tutan ya da oluşturan yetiştirici kuruluşlar ve derneklerin tanınması için kıstaslar belirleyen 27 Nisan 1984 tarihli Komisyon Kararı
- 829.** 84/419/EEC: Hayvan sicillerine sığırın da eklenmesi ile ilgili kıstasları belirleyen 19 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Kararı
- 830.** 86/130/EEC: Faaliyet izleme yöntemleri ve saf kan damızlık büyük baş hayvanlar bakımından sığırın genetik değerinin belirlenmesi yöntemlerini belirleyen 11 Mart 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 831.** 86/404/EEC: Saf kan damızlık büyük baş hayvanların soy belgelerinde gösterilecek örnek ve ayrıntıları belirleyen 29 Temmuz 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 832.** 87/328/EEC: Saf kan damızlık büyük baş hayvanların yetiştirme amacıyla kabul edilmesi hakkında 18 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
- 833.** 88/124/EEC: Saf kan damızlık büyük baş hayvanların semen ve yumurtalarının örnek soy belgelerine ve bu belgelerde gösterilecek diğer özellikleri belirleyen 21 Ocak 1988 tarihli Komisyon Kararı
- 834.** 96/80/EC: Damızlık büyük baş hayvanların tohumları için örnek soy belgeleri ve bu belgelere yazılacak ayrıntıları belirleyen 12 Ocak 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 835.** 96/463/EC: Saf kan damızlık büyük baş hayvanlar için test yöntemleri ile sonuç değerlendirmelerinde yeknesaklığın sağlanmasında işbirliği yapmakla yükümlü referans kuruluğu belirleyen 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Kararı

7.7.92 Domuz Türlerine Uygulanabilir Zooteknik Standartlar

- 836.** 88/661/EEC: Damızlık domuzlara uygulanabilir zooteknik standartlar hakkında 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
- 837.** 89/501/EEC: Saf kan damızlık domuzlar için sicil tutan ya da oluşturan yetiştirici kuruluşlar ve derneklerin onaylanması ve denetlenmesi için kıstaslar belirleyen 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 838.** 89/502/EEC: Saf kan damızlık domuzların sicillerinin tutulması ile ilgili kıstasları belirleyen 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 839.** 89/503/EEC: Saf kan damızlık domuzların, spermleri, yumurtaları ve ceninlerinin raporunu ortaya koyan 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 840.** 89/504/EEC: Melez damızlık domuzlar için kayıt tutan ya da oluşturan yetiştirme dernekleri, kuruluşları ve özel işletmelerin onay ve denetlenmesi için kıstaslar belirleyen 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 841.** 89/505/EEC: Melez damızlık domuzların kayıtlarının tutulması ile ilgili kıstasları belirleyen 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı

- 842.** 89/506/EEC: Melez damızlık domuzların, spermeleri, yumurtaları ve ceninlerinin raporunu ortaya koyan 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 843.** 89/507/EEC: Saf kan ve melez damızlık domuzların faaliyetlerini izleme ve genetik değerlerini belirleme yöntemleri ortaya koyan 18 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 844.** 90/118/EEC: Saf kan damızlık domuzların damızlık olarak kabul edilmeleri hakkında 5 Mart 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 845.** 90/119/EEC: Damızlık melez domuzların damızlık olarak kabul edilmeleri hakkında 5 Mart 1990 tarihli Konsey Direktifi

7.7.93 Küçükbaş Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar

- 846.** 89/361/EEC: Saf kan damızlık koyun ve keçiler ile ilgili 30 Mayıs 1989 tarihli Konsey Direktifi
- 847.** 90/254/EEC: Saf kan damızlık koyun ve keçi için sicil tutan ya da oluşturan yetiştirme kuruluşları ve derneklerinin onaylanmasına ilişkin kıstaslar belirleyen 10 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 848.** 90/255/EEC: Saf kan damızlık koyun ve keçilerin sicillerinin tutulması için kıstaslar belirleyen 10 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 849.** 90/256/EEC: Saf kan damızlık koyun ve keçilerin faaliyetlerinin izlenmesi ve genetik değerlerinin belirlenmesi için yöntemler ortaya koyan 10 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 850.** 90/257/EEC: Yetiştirme amacıyla saf kan damızlık koyun ve keçilerin kabul edilmesi ve spermeleri, yumurtaları veya ceninlerinin kullanımı için kıstaslar belirleyen 10 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 851.** 90/258/EEC: Saf kan damızlık koyun ve keçiler ile onların spermeleri, yumurtaları ve ceninleri için zooteknik raporlar ortaya koyan 10 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Kararı

7.7.94 Topluluk İçi Ticarete Binek Hayvanlarına Uygulanabilir Standartlar

- 852.** 90/427/EEC: Topluluk içinde binek hayvanları ticaretini idare eden zooteknik ve jinekolojik standartlara ilişkin 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 853.** 92/353/EEC: Kayıtlı binek hayvanlarının şecerelerini muhafaza eden veya hazırlayan kuruluş ve derneklerin onaylanma ve tanınma kriterlerini belirleyen 11 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 854.** 92/354/EEC: Kayıtlı binek hayvanlarının şecerelerini muhafaza eden veya hazırlayan kuruluş ve dernekler arasında koordinasyonu temin edecek bazı kuralları belirleyen 11 Haziran 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 855.** 93/623/EEC: Kayıtlı binek hayvanlarının kimlik belgelerini (pasaport) hazırlayan 20 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 856.** 96/78/EC: Damızlık olarak yetiştirilecek binek hayvanlarının giriş ve kayıt kriterlerini belirleyen 10 Ocak 1996 tarihli Komisyon kararı (AEA ili uyumlu metin)
- 857.** 96/79/EC: Kayıtlı binek hayvanlarının semen, yumurta ve embriyolarının zooteknik sertifikalarını belirleyen 12 Ocak 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ili uyumlu metin)

7.7.95 Müsabakalar İçin Binek Hayvanları Ticareti

- 858.** 90/428/EEC: Müsabaka için binek hayvanları ticaretine ilişkin ve ilgili katılım koşullarını belirleyen 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 859.** 92/216/EEC: 90/428/EEC sayılı Konsey Direktifinin 4.maddesinin 2. paragrafında belirtildiği üzere binek hayvanlarının müsabakaları ile ilgili verilerin toplanmasına ilişkin 26 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı

7.7.96 Safkan Hayvanlara Uygulanabilir Zooteknik Standartlar

- 860.** 91/174/EEC: Saf kan hayvanların pazarlanması için zooteknik ve soy gereksinimlerini belirleyen ve 77/504/EEC ile 90/425/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 25 Mart 1991 tarihli Konsey Direktifi

7.7.97 Üçüncü Ülkelerden İthalatta Geçerli Zooteknik ve Soy Koşulları

- 861.** 94/28/EC: Üçüncü ülkelerden hayvan, onların spermleri, yumurtaları ve ceninlerinin ithaline uygulanabilir zooteknik ve soy koşulları ile ilgili ilkeleri belirleyen ve saf kan damızlık büyük baş hayvanlar hakkındaki 77/504/EEC sayılı Direktifi değiştiren 23 Haziran 1994 tarihli Konsey Direktifi
- 862.** 96/509/EC: Sperm ve belirli hayvanların ithaline ilişkin soya ilişkin ve zooteknik gereksinimleri belirleyen 18 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 863.** 96/510/EC: Damızlık hayvanlar, onların spermleri, yumurtaları ve ceninlerinin ithali için soya ilişkin ve zooteknik raporları ortaya koyan 18 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı

7.7.98 Bitki Sağlığı (zararlı organizmalar)

- 864.** 69/464/EEC: Patates Kanserinin kontrolü hakkında 8 Aralık 1969 tarihli Konsey Direktifi
- 865.** 69/465/EEC: Patates kisti kurdunun kontrolü hakkında 8 Aralık 1969 tarihli Konsey Direktifi
- 866.** 69/466/EEC: San José Scale'in kontrolü hakkında 8 Aralık 1969 tarihli Konsey Direktifi
- 867.** 74/647/EEC: Carnation leaf-rollers'in kontrolü hakkında 9 Aralık 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 868.** 76/894/EEC: Bitki Sağlığı Daimi Komitesini kuran 23 Kasım 1976 tarihli Konsey Kararı
- 869.** 77/93/EEC: Üye devletlere zararlı bitki ve bitki ürünlerinin girişine karşı alınacak korumacı önlemlere ilişkin 21 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 870.** 91/261/EEC: Avustralya'nın Erwinia amylovora (Burr.) Winsl.et al.'dan kurtulduğunu kabul eden 2 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 871.** 92/70/EEC: Toplulukta koruma altındaki alanların tanınmasına yönelik olarak sürdürülen araştırmalar için ayrıntılı kurallar belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Direktifi
- 872.** 92/76/EEC: Toplulukta özel bitki sağlığı risklerine maruz kalan koruma altındaki alanları kabul eden 6 Ekim 1992 tarihli Komisyon Direktifi

- 873.** 92/90/EEC: Bitki üreticileri ve ithalatçıları ile bitkisel ürünler veya başka maddelerin tabi oldukları yükümlülükleri ve bunların kaydedilmeleri için ayrıntıları tespit eden 3 Kasım 1992 tarihli Komisyon Direktifi
- 874.** 92/105/EEC: Belirli bitkilerin, bitkisel ürünlerin veya başka maddelerin Topluluk içinde hareketleri için kullanılacak bitki pasaportları için bir standartizasyon derecesi ile bu tür bitki pasaportlarının yayımlanmasına ilişkin ayrıntılı usulleri ve bunların değiştirilmesi için koşullar ve ayrıntılı usulleri belirleyen 3 Aralık 1992 tarihli Komisyon Direktifi
- 875.** 93/359/EEC: Üye devletlere, ABD menşeli Thuja L. kerestesi ile ilgili olarak 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin belirli hükümlerinden sapma yetkisi veren 29 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 876.** 93/360/EEC: Üye Devletlere, Kanada menşeli Thula L. kerestesi ile ilgili olarak 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin belirli hükümlerinden sapma yetkisi veren 29 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 877.** 93/365/EEC: Üye Devletlere, Kanada menşeli tavlınmış iğne yapraklı ağaç kerestesi ile ilgili 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin belirli hükümlerinden sapma yetkisi veren ve tavlınmış keresteye uygulanacak gösterge sisteminin ayrıntılarını belirleyen 2 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 878.** 93/422/EEC: Üye Devletlere, Kanada menşeli fırınlanmış iğne yapraklı ağaç kerestesi ile ilgili 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin belirli hükümlerinden sapma yetkisi veren ve fırınlanmış keresteye uygulanacak gösterge sisteminin ayrıntılarını belirleyen 22 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 879.** 93/423/EEC: Üye Devletlere, ABD menşeli fırınlanmış iğne yapraklı ağaç kerestesi ile ilgili 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin belirli hükümlerinden sapma yetkisi veren ve fırınlanmış keresteye uygulanacak gösterge sisteminin ayrıntılarını belirleyen 22 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 880.** 93/522/EEC: Fransa'nın denizaşırı bölgeleri, Azor adaları ve Madeira'da bitkilere ya da bitkisel ürünlere zararlı organizmaların kontrolüne ilişkin programlarda Topluluğun finansmanına uygun önlemlerin tanımları hakkında 30 Eylül 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 881.** 93/50/EEC: Üreticiler ya da bu tür bitkilerin üretim alanlarında bulunan depolar ve sevk merkezlerinin resmi bir kayıt listesinde verileceği, 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin Ek V, A kısmında liste halinde verilmemini bazı bitkileri belirleyen 24 Haziran 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 882.** 93/51/EEC: Bazı bitkiler, bitkisel ürünler veya başka maddelerin koruma altındaki bir bölgeden geçişi ve böyle bir koruma altındaki bölge menşeli ve bu bölge içinde dolaşım halinde bulunan bu tür bitkilerin, bitkisel ürünlerin veya başka maddelerin hareketleri için kurallar belirleyen 24 Haziran 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 883.** 93/85/EEC: Patates halka çürüğünün kontrolü hakkında 4 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 884.** 94/3/EC: Üçüncü ülkelerden yapılan bir sevkıyatın kesilmesinin ya da zararlı bir organizmanın bildirilmesi için bir usul belirleyen ve muhtemel bir bitki sağlığı ile ilgili tehlikeyi haberdar eder 21 Ocak 1994 tarihli Komisyon Direktifi
- 885.** 95/506/EC: Hollanda Krallığı konusunda Pseudomonas solanacearumun yayılmasına karşı geçici ek koruma önlemlerinin alınmasına yetki veren 24 Kasım 1995 tarihli Komisyon kararı
- 886.** 95/44/EC: 77/93/EEC sayılı Konsey Direktifinin I ila V. Eklerinde liste halinde verilen bazı zararlı organizmalar, bitkiler, bitkisel ürünler ve başka maddelerin, deneme veya bilimsel amaçlarla ve çeşitli türlere ilişkin çalışmalar için Topluluğa sokulabileceği veya Topluluk veya bazı korunan alanlarında dolaşabileceği koşulları belirleyen 26 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Direktifi
- 887.** 96/301/EC: Mısır ile ilgili olarak Pseudomonas solanacearum (Smith) Smith'in yayılmasına karşı ek önlem almaları için Üye Devletlere geçici yetki veren 3 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı

- 888.** 97/5/EC: Macaristan'ın *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al sss. *sepedonicus* (Spieckerman et Kotthoff) Davis et al.'dan kurtulduğunu kabul eden 12 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 889.** 97/647/EC: Patateslerde *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith'in teşhisi, bulunması ve belirlenmesi için geçici bir deneme programını ayrıntılarıyla veren 9 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 890.** 2051/97/EC: Topluluğun "bitki sağlığı kontrolü" için mali katkısının tahsisine ilişkin hükümlerin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 20 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 891.** 98/83/EC: Bazı üçüncü ülkelerin ve bazı üçüncü ülke topraklarının *Xanthomonas campestris* (Citrus'u hasta eden tüm özellikler) , *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes and Guignardia citricarpa Kiely (Citrus'u hasta eden tüm özellikler)'den kurtulduğunu kabul eden 8 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 892.** 98/109/EC: Tayland ile ilgili olarak Thrips palmi Karny'nin yayılmasına karşı Üye Devletlere geçici olarak acil önlemler alma yetkisi veren 2 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 893.** 98/22/EC: Toplulukta, üçüncü ülkelerden gelen bitkiler, bitkisel ürünler ve başka maddelerin varış yeri dışındaki kontrol noktalarında bitki sağlığı kontrollerinin yapılması için asgari koşulları belirleyen 15 Nisan 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 894.** 98/57/EC: *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al.'ın kontrolü hakkında 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.7.99 Bitki Sağlığı (böcek ilacı)

- 895.** 76/895/EEC: Meyve ve sebzelerin içinde ve üstünde azami böcek ilacı kalıntı seviyesinin belirlenmesiyle ilgili 23 Kasım 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 896.** 79/700/EEC: Meyve ve sebzelerin üzerinde ve içinde bulunan böcek ilacı kalıntılarının resmi kontrolü için Topluluk örnekleme yöntemleri getiren 24 Temmuz 1979 tarihli Komisyon Direktifi
- 897.** 79/117/EEC: Belirli aktif maddeler içeren bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ve kullanımını yasaklayan 21 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 898.** 86/362/EEC: Tahıllar içinde ve üzerinde bulunan azami böcek ilacı kalıntı seviyesinin belirlenmesiyle ilgili 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 899.** 86/363/EEC: Hayvani gıdalar üstünde ve içindeki azami böcek ilacı kalıntı seviyesinin belirlenmesiyle ilgili 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 900.** 90/642/EEC: Sebze ve meyveler de dahil olmak üzere bazı bitkisel ürünler üzerinde ve içindeki azami böcek ilacı kalıntı seviyesinin belirlenmesiyle ilgili 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi
- 901.** 91/414/EEC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili 15 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 902.** 3600/92/EEC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili 91/414/EEC: sayılı Konsey Direktifinin 8 (2) Maddesinde değinilen çalışma programının birinci safhasının uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 903.** 933/94/EC: Bitki koruma ürünlerinin aktif maddelerini saptayan ve 3600/92 sayılı Komisyon Tüzüğü'nün uygulanması için raportör üye devlet atayan 27 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 904.** 98/269/EC: Aktif madde olarak dinoterb içeren bitki koruma ürünlerine verilen izinlerin geri alınması ile ilgili 7 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)

- 905.** 98/270/EC: Aktif madde olarak fenvalerate içeren bitki koruma ürünlerine verilen izinlerin geri alınması ile ilgili 7 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 906.** 98/47/EC: Bitki koruma ürünlerinin piyasaya sürülmesi ile ilgili 91/414/EEC sayılı Direktifin 1. Ekinde verilen aktif madde olarak azoxystrobin ile ilgili 25 Haziran 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 907.** 98/398/EC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili (C (1998) 1447 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiş olan) 91/414/EEC sayılı Konsey Direktifinin I. Ekine BAS 615H, KBR 2738 (fenhexamid) , oxadiargyl and DPX-KN128 (indoxacarb)'in eklenmesi ihtimalinden dolayı ayrıntılı bir inceleme için gönderilen dosyaların bütünlüğünü ilke olarak kabul eden 2 Haziran 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
- 908.** 98/242/EC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili 91/414/EEC sayılı Konsey Direktifinin I. Ekine cyhalofop-butyl, pyraflufen-ethyl and azafenidin'in eklenmesi ihtimalinden dolayı ayrıntılı bir inceleme için gönderilen dosyaların bütünlüğünü ilke olarak kabul eden 20 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 909.** 98/676/EC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili (C (1998) 3514 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiş olan) 91/414/EEC sayılı Konsey Direktifinin I. Ekine KIF 3535 (mepanipirim), imazamox (AC 299263), DE 570 (florasulam), fluazolat (JV 485), Coniothyrium minitans ve benzoik asidinin eklenmesi ihtimalinden dolayı ayrıntılı bir inceleme için gönderilen dosyaların bütünlüğünü ilke olarak kabul eden 17 Kasım 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
- 910.** 98/82/EC: Tahıllar, hayvani gıdalar ve meyve ve sebzeler de dahil olmak üzere bazı bitkisel ürünler üstünde ve içindeki azami böcek ilacı kalıntı seviyesinin belirlenmesi hakkındaki 86/362/EEC, 86/363/EEC ve 90/642/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin Eklerini değiştiren 27 Ekim 1998 tarihli Komisyon Direktifi

7.7.100 Tohum ve Fide Kalitesi

- 911.** 66/399/EEC: Tarım, Bahçecilik ve Ormancılık için Tohumlar ve Üretim Malzemeleri Daimi Komite oluşturan 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Kararı
- 912.** 66/400/EEC: Pancar tohumunun pazarlanması hakkında 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Direktifi
- 913.** 66/401/EEC: Yem bitkisi tohumlarının pazarlanması hakkında 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Direktifi
- 914.** 66/402/EEC: Hububat tohumlarının pazarlanması hakkında 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Direktifi
- 915.** 66/403/EEC: Tohumluk patateslerin pazarlanması hakkında 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Direktifi
- 916.** 66/404/EEC: Orman üretim maddelerinin pazarlanması hakkında 14 Haziran 1966 tarihli Konsey Direktifi
- 917.** 68/193/EEC: Asmanın bitkisel üretimine yönelik malzemenin pazarlanması hakkında 9 Nisan 1968 tarihli Konsey Direktifi
- 918.** 69/208/EEC: Yağlı tohumlar ve lifli bitki tohumlarının pazarlanması hakkında 30 Haziran 1969 tarihli Konsey Direktifi
- 919.** 70/457/EEC: Tarımsal bitki türlerinin çeşitlerinin ortak katalogu hakkında 29 Eylül 1970 tarihli Konsey Direktifi
- 920.** 70/458/EEC: Bitki tohumlarının pazarlanması hakkında 29 Eylül 1970 tarihli Konsey Direktifi
- 921.** 71/161/EEC: Topluluk içinde pazarlanan orman üretim malzemeleri için harici kalite standartları hakkında 30 Mart 1971 tarihli Konsey Direktifi

- 922.** 72/168/EEC: Sebze türlerini incelemek amacıyla özellikler ve asgari kofulların saptanması hakkında 14 Nisan 1972 tarihli Komisyon Direktifi
- 923.** 72/169/EEC: Asma türlerini incelemek amacıyla özellikler ve asgari kofulların saptanması hakkında 14 Nisan 1972 tarihli Komisyon Direktifi
- 924.** 72/180/EEC: Tarımsal türleri incelemek amacıyla özellikler ve asgari kofulların saptanması hakkında 14 Nisan 1972 tarihli Komisyon Direktifi
- 925.** 74/268/EEC: Yem bitkisi ve hububat tohumlarında 'Avena fatua'nın varlığıyla ilgili özel koşulları belirleyen 2 Mayıs 1974 tarihli Komisyon Direktifi
- 926.** 74/269/EEC: Yem bitkisi ve hububat tohumlarında 'Avena fatua'nın varlığıyla ilgili olarak bazı Üye Devletlere daha katı hükümler getirmeleri konusunda yetki veren 2 Mayıs 1974 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce ve Danimarkaca metinler esastır)
- 927.** 74/531/EEC: Hububat tohumunda 'Avena fatua'nın varlığıyla ilgili olarak Hollanda Krallığına daha katı hükümler kabul etmesi konusunda yetki veren 16 Ekim 1974 tarihli Komisyon Kararı
- 928.** 74/649/EEC: Üçüncü ülkelerde üretilen asmanın bitkisel üretimine yönelik malzemenin pazarlanması hakkında 9 Aralık 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 929.** 75/502/EEC: Düzgün saplı İngiliz çimi (poa pratensis L.)'nin pazarlanmasını resmen belgelenmiş "esas tohum" ya da "belgelenmiş tohum" ile sınırlayan 25 Temmuz 1975 tarihli Komisyon Direktifi
- 930.** 75/538/EEC: İtalya Cumhuriyetine, Sicilya ile ilgili olarak bazı asma üretme malzemelerinin asgari uzunluklarını azaltma yetkisi veren 25 Temmuz 1975 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 931.** 80/512/EEC: Danimarka Krallığı, Almanya Federal Cumhuriyeti, Lüksemburg Büyük Düşesliği, Hollanda Krallığı ve Birleşik Krallığa, Cuscuta'nın tohumunun saptanması için alınacak örneğin ağırlığı konusunda, yem bitkisi tohumunun pazarlanması hakkındaki 66/401/EEC sayılı Konsey Direktifinde belirlenen koşulları uygulamama yetkisi veren 2 Mayıs 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca, Almanca, Flamanca, İngilizce ve Danimarkaca metinler esastır)
- 932.** 80/755/EEC: Hububat tohumu paketleri üzerindeki tavsiye bilgilerinin silinmez bir şekilde yazılması için yetki veren 17 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
- 933.** 81/675/EEC: Özel damgalama sistemlerinin, 66/400/EEC, 66/401/EEC, 66/402/EEC, 69/208/EEC ve 70/458/EEC sayılı Konsey Direktiflerine uygun olarak "yeniden kullanılamaz sistemler" olduğunu tespit eden 28 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı
- 934.** 85/370/EEC: Hollanda'ya, Poa pratensis'in apomictic uniclonal türlerinin tohumları için 66/401/EEC sayılı Konsey Direktifinin II. Ekinde belirlenen türlere ait saflık standartlarının yerine getirilmesini, aynı zamanda tohum ve fide test sonuçlarına göre, değerlendirme yetkisi veren 8 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
- 935.** 86/109/EEC: Yem bitkileri ve yağlı tohumlar ile lifli bitkilerin belirli türlerinin tohumlarının pazarlanmasına "esas tohum" ya da "belgelenmiş tohum" şeklinde resmen belgelenmiş tohumlar ile sınırlayan 27 Şubat 1986 tarihli Komisyon Direktifi
- 936.** 86/110/EEC: Üçüncü ülkelerde üretilen tohum paketlerinin yeniden damgalanması ve etiketlenmesi amacıyla AET etiketlerinin kullanımında yasaklamadan sapma koşullarına ilişkin 27 Şubat 1986 tarihli Komisyon Kararı
- 937.** 87/309/EEC: Bazı yem bitkisi türlerinin tohum paketleri üzerindeki tavsiye bilgilerinin silinmez bir şekilde yazılması için yetki veren 2 Haziran 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 938.** 89/7/EEC: Bazı gurup sebze türleri için resmi kabullerinin geçerlilik süresini kararlaştıran 12 Aralık 1988 tarihli Komisyon Kararı

- 939.** 89/14/EEC: Sebze tohumlarının pazarlanması hakkında 70/458/EEC sayılı Konsey Direktifinin I. Ekinin ürün tecrit koşullarında değinilen ıspanak kökü ve pancar türlerinin gruplarını saptayan 15 Aralık 1988 tarihli Komisyon Direktifi
- 940.** 90/639/EEC: 89/7/EEC sayılı Kararda yer alan bitki türlerinin çeşitlerinden elde edilen çeşitlerin isimlerinin belirlenmesi ile ilgili 12 Kasım 1990 tarihli Komisyon Kararı
- 941.** 91/682/EEC: Süs bitkilerini üretme malzemeleri ile süs bitkilerinin pazarlanması hakkında 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
- 942.** 92/33/EEC: Tohum dışında, sebze üretme ve dikme malzemelerinin pazarlanması hakkında 28 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 943.** 92/34/EEC: Meyve bitkisi üretme malzemesi ile meyve üretimine yönelik meyve bitkilerinin pazarlanması hakkında 28 Nisan 1992 tarihli Konsey Direktifi
- 944.** 92/195/EEC: Bir partinin azami ağırlığını artırmak amacıyla yem bitkisi tohumunun pazarlanmasına ilişkin 66/401/EEC sayılı Konsey direktifi uyarınca geçici bir denemenin organizasyonuna ilişkin 17 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 945.** 93/17/EEC: Temel tohumluk patateslerin Topluluk derecelerini, bu derecelere uygulanabilir koşullar ve sıfatlar ile birlikte, saptayan 30 Mart 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 946.** 93/48/EEC: 92/34/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca, meyve üretimine yönelik meyve bitkileri ve meyve bitkisi üretme malzemelerinde uyulması gereken kuralları gösteren programı belirleyen 23 Haziran 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 947.** 93/49/EEC: 91/682/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca, süs bitkisi üretme malzemelerinde ve süs bitkilerinde uyulması gereken kuralları gösteren programı belirleyen 23 Haziran 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 948.** 93/61/EEC: 92/33/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca tohumlar dışında, sebze üretme ve dikme malzemelerinde uyulması gereken kuralları gösteren programı belirleyen 2 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 949.** 93/62/EEC: Tohum dışında, sebze üretme ve dikme malzemelerinin pazarlanması hakkında 92/33/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca satıcıların ve kurumların denetlenmesi ve izlenmesi ile ilgili uygulama önlemlerini belirleyen 5 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 950.** 93/63/EEC: Süs bitkilerini çoğaltan maddeler ve süs bitkilerinin pazarlanması hakkında 91/682/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca satıcıların ve kurumların denetlenmesi ve izlenmesi ile ilgili uygulama önlemlerini belirleyen 5 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 951.** 93/64/EEC: Meyve bitkisi üretme malzemesi ve meyve üretimine yönelik meyve bitkilerinin pazarlanması hakkında 92/34/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca satıcıların ve kurumların denetlenmesi ve izlenmesi ile ilgili uygulama önlemlerini belirleyen 5 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 952.** 93/78/EEC: 91/682/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca tedarikçiler tarafından muhafaza edilen süs bitkileri üretme maddesi ve süs bitkileri çeşitleri listeleri için ilave uygulama hükümlerini belirleyen 21 Eylül 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 953.** 93/79/EEC: 92/34/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca satıcılar tarafından muhafaza edildiği şekilde, meyve bitkisi üretme malzemesi ve meyve bitkileri türleri listesine yönelik ek uygulama hükümleri getiren 21 Eylül 1993 tarihli Komisyon Direktifi
- 954.** 93/208/EEC: 66/402/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca, Danimarka Krallığının hububat tohumlarının botanik isimlerini resmi etiketlere konulması uygulamasını kaldırmasına ilişkin 17 Mart 1993 tarihli Komisyon kararı

- 955.** 93/231/EEC: Bazı Üye Devletler topraklarının tümünde ya da bir kısmında tohumluk patateslerin pazarlanması konusunda, bazı hastalıklara karşı 66/403/EEC sayılı Konsey Direktifinin I ve II. Eklerinde belirtildiğinden daha katı önlemler alınması konusunda yetki veren 30 Mart 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 956.** 94/650/EC: Tohumun toptan nihai tüketiciye pazarlanmasına ilişkin geçici bir denemenin organizasyonuna ilişkin 9 Eylül 1994 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 957.** 95/75/EC: Hububat tohumlarında Avena fatua'nın varlığı ile ilgili olarak Finlandiya'ya daha katı kararlar alma yetkisi veren 10 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
- 958.** 95/232/EC: Sarı şalgam ile şalgam melezleri ve türdeşlerinin tohumlarına ilişkin olarak yerine getirilecek koşulları belirlemek amacıyla 69/208/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca geçici bir denemenin yapılması hakkında 27 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 959.** 95/423/EC: 66/404/EEC sayılı Konsey Direktifinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretme maddelerinin geçici olarak pazarlanması için Üye devletlere yetki veren 13 Ekim 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 960.** 95/513/EC: Üçüncü ülkelerde üretilen tohumluk patatesin denklğine ilişkin 29 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 961.** 95/514/EC: Üçüncü ülkelerde tohumluk üreten ürünler ve tohumlara ilişkin olarak yürütülen saha teftişlerinin denklğine ilişkin 29 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 962.** 95/554/EC: 66/404/EEC ve 71/1611/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretme maddelerinin geçici olarak pazarlanması için üye devletlere yetki veren 13 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı
- 963.** 96/334/EC: Hububat tohumlarında Avena fatua'nın varlığı ile ilgili olarak İsveç'e daha katı kararlar alma yetkisi veren 3 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
- 964.** 96/538/EC: 66/404/EEC sayılı Konsey Direktifinin gereklerini orman üretme maddelerinin geçici olarak pazarlanması için üye devletlere yetki veren 8 Ağustos 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 965.** 96/653/EC: 66/404/EEC ve 71/161/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretim malzemelerinin geçici olarak Pazarlanmasına izin verme konusunda üye devletleri yetkilendiren 11 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 966.** 97/125/EC: Yağlı tohumlar ile lifle bitki tohumlarının paketleri üzerindeki tavsiye bilgilerinin silinmez bir şekilde yazılması için yetki veren ve bazı yem bitkisi türlerinin tohum paketleri üzerindeki tavsiye bilgilerinin silinmez bir şekilde yazılması için yetki veren 87/309/EEC sayılı Kararı değiştiren 24 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 967.** 97/605/EC: 66/404/EEC sayılı Konsey Direktifinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretim malzemelerinin geçici olarak pazarlanmasına izin verme konusunda üye devletleri yetkilendiren 11 Ağustos 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 968.** 97/788/EC: Türlerin muhafazası için üçüncü ülkelerde sürdürülen uygulamaların denklik kontrolleri hakkında 17 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 969.** 97/809/EC: 66/404/EEC ve 71/161/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin gereklerini karşılamayan orman üretme maddelerinin geçici olarak pazarlanması için üye devletlere yetki veren 25 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 970.** 98/320/EC: 66/400/EEC, 66/401/EEC, 66/402/EEC ve 69/208/EEC sayılı Konsey Direktifleri uyarınca tohum örnekleme ve tohum testleri hakkında geçici bir deney yapılmasına ilişkin 27 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı

- 971.** 98/640/EC: 66/404/EEC sayılı Konsey Direktifinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretim malzemelerinin geçici olarak pazarlanmasına izin verilmesi konusunda üye devletlere yetki veren 13 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (C (1998) 3105 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiştir)
- 972.** 98/660/EC: 66/404/EEC ve 71/161/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin gereklerini yerine getirmeyen orman üretim malzemelerinin geçici olarak pazarlanmasına izin verilmesi konusunda üye devletlere yetki veren 12 Kasım 1998 tarihli Komisyon Kararı (C (1998) 3489 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiştir)
- 973.** 98/56/EC: Süs bitkilerini üretme malzemelerinin pazarlanması hakkında 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.7.101 Bitki Çeşidi Hakları

- 974.** 2100/94/EC: Topluluk bitki çeşidi hakları hakkında 27 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 975.** 1238/95/EC: Topluluk Bitki Çeşidi Bürosuna ödenecek ücretler konusundaki 2100/94 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) 'nin uygulanması için uygulama kuralları getiren 31 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 976.** 1239/95/EC: Topluluk Bitki Çeşidi Bürosuna gelen davalar konusundaki 2100/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için uygulama kuralları getiren 31 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 977.** 1768/95/EC: Topluluk bitki çeşidi hakları konusundaki 2100/94 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) 'nin 14(3) .Maddesindeki tarımsal muafiyete ilişkin kuralları uygulayan 24 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 978.** 2470/96/EC: Patates konusunda bir Topluluk bitki çeşidi hakkının süresinin uzatılmasını sağlayan 17 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 979.** 2605/98/EC: Topluluk Bitki Çeşidi Haklarına ilişkin 2100/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 14(3) Maddesinde verilen tarımsal muafiyetin uygulanmasına ilişkin 1768/95 sayılı Tüzüğü değiştiren 3 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.102 Hayvan Beslenmesi

- 980.** 70/372/EEC: Bir Daimi Yem Komitesi oluşturan 20 Temmuz 1970 tarihli Konsey Kararı
- 981.** 70/373/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk örnekleme ve analiz yöntemlerinin kullanılması hakkında 20 Temmuz 1970 tarihli Konsey Direktifi
- 982.** 70/524/EEC: Yemler içindeki katkı maddeleri ile ilgili 23 Kasım 1970 tarihli Konsey Direktifi
- 983.** 71/250/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 15 Haziran 1971 tarihli Birinci Komisyon Direktifi
- 984.** 71/393/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 18 Kasım 1971 tarihli İkinci Komisyon Direktifi
- 985.** 72/199/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 27 Nisan 1972 tarihli Üçüncü Komisyon Direktifi
- 986.** 73/46/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 5 Aralık 1972 tarihli Dördüncü Komisyon Direktifi

- 987.** 74/63/EEC: Yemlerde arzu edilmeyen maddelerin ve ürünlerin izin verilebilen maksimum seviyelerinin belirlenmesine ilişkin 17 Aralık 1973 tarihli Konsey Direktifi
- 988.** 74/203/EEC: Yemlerin resmi kontrolüne ilişkin Topluluk analiz metotlarını oluşturan 25 Mart 1974 tarihli Beşinci Komisyon Direktifi
- 989.** 76/371/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk örnekleme yöntemleri getiren 1 Mart 1976 tarihli Birinci Komisyon Direktifi
- 990.** 76/372/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 1 Mart 1976 tarihli Yedinci Komisyon Direktifi
- 991.** 78/523/EEC: Bazı yemlerin nitrat içeriğini sınırlamak için İtalya Cumhuriyeti tarafından alınan önlemler hakkında 30 Mayıs 1978 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 992.** 78/633/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 15 Haziran 1978 tarihli Sekizinci Komisyon Direktifi
- 993.** 79/373/EEC: Karma yemlerin pazarlanması hakkında 2 Nisan 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 994.** 80/511/EEC: Karma yemlerin damgasız paketler ya da konteynerlerde pazarlanmasına bazı durumlarda izin veren 2 Mayıs 1980 tarihli Komisyon Direktifi
- 995.** 81/715/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 31 Temmuz 1981 tarihli Dokuzuncu Komisyon Direktifi
- 996.** 82/471/EEC: Hayvan beslenmesinde kullanılan bazı ürünlerle ilgili 30 Haziran 1982 tarihli Konsey Direktifi
- 997.** 82/475/EEC: Ev hayvanları için karma mamaların etiketlenmesi amacıyla kullanılacak terkip kategorilerini belirleyen 23 Haziran 1982 tarihli Komisyon Direktifi
- 998.** 83/228/EEC: Hayvan beslenmesinde kullanılan bazı ürünlerin değerlendirilmesine ilişkin ana hatları tespit eden 18 Nisan 1983 tarihli Konsey Direktifi
- 999.** 84/425/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 25 Temmuz 1984 tarihli Onuncu Komisyon Direktifi
- 1000.** 85/382/EEC: N-alkan'lara ekilen Candida mayalarından elde edilen protein ürünlerinin yemlerde kullanımını yasaklayan 10 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Kararı
- 1001.** 86/174/EEC: Kümes hayvanları için karma yemlerin enerji değerlerinin hesaplanması yöntemini tespit eden 9 Nisan 1986 tarihli Komisyon Direktifi
- 1002.** 87/153/EEC: Hayvan beslenmesinde kullanılan katkı maddelerinin değerlendirilmesi için ana hatlar belirleyen 16 Şubat 1987 tarihli Konsey Direktifi
- 1003.** 90/44/EEC: Karma yemlerin pazarlanması hakkındaki 79/373/EEC sayılı Direktifi değiştiren 22 Ocak 1990 tarihli sayılı Konsey Direktifi
- 1004.** 91/516/EEC: Karma yemlerde kullanımı yasak olan terkiplerin bir listesini veren 9 Eylül 1991 tarihli Komisyon Kararı
- 1005.** 91/357/EEC: Ev hayvanları dışındaki hayvanlar için olan karma yemlerin etiketlenmesi amacıyla kullanılacak terkim kategorilerini belirleyen 13 Haziran 1991 tarihli Komisyon Direktifi
- 1006.** 93/70/EEC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 28 Temmuz 1993 tarihli Onbirinci Komisyon Direktifi
- 1007.** 93/74/EEC: Özel beslenme amacıyla üretilen yemlere ilişkin 13 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi

- 1008.**93/113/EC: Enzimler, mikro-organizmalar ve bunların hayvan beslenmesindeki terkiplerinin kullanımı ve pazarlanması ile ilgili 14 Aralık 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 1009.**93/117/EC: Yemlerin resmi kontrolü için Topluluk analiz yöntemleri getiren 17 Aralık 1993 tarihli Onikinci Komisyon Direktifi
- 1010.**94/39/EC: Hayvan yemlerinin özel beslenme amaçlarıyla kullanılmasına ilişkin bir liste veren 25 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Direktifi
- 1011.**95/10/EC: Özel beslenme amaçlı köpek ve kedi mamalarının enerji değerlerinin hesaplanması yönteminin belirleyen 7 Nisan 1995 tarihli Komisyon Direktifi
- 1012.**95/53/EC: Hayvan beslenmesi alanında resmi incelemelerin düzenlenmesine ilişkin ilkeleri belirleyen 25 Ekim 1995 tarihli Konsey Direktifi
- 1013.**95/69/EC: Hayvan gıdası sektöründe faaliyet gösteren belirli kuruluşlar ve araçların onaylanması ve kaydedilmesi koşullarını ve düzenlemelerini belirleyen ve 70/524/EEC, 74/63/EEC, 79/373/EEC ile 82/471/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Direktifi
- 1014.**96/25/EC: 70/524/EEC, 74/63/EEC, 82/471/EEC ve 93/74/EEC sayılı Direktifleri değiştiren ve 77/101/EEC sayılı Direktifi iptal eden, gıda maddelerinin dolaşımı hakkında 29 Nisan 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 1015.**97/579/EC: Tüketici sağlığı ve gıda emniyeti alanında Bilimsel Komiteler kuran 23 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 1016.**98/19/EC: Yemlerdeki katkı maddeleri ile ilgili 70/524/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 18 Mart 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 1017.**1436/98/EC: Yemlerde bazı katkı maddelerine izin veren 3 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1018.**98/51/EC: Hayvan gıdası sektöründe faaliyet gösteren bazı kuruluşlar ile araçların onaylanması ve kaydedilmesi koşulları ve düzenlemelerini belirleyen 95/69/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için bazı önlemler getiren 9 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
- 1019.**98/64/EC: Yemlerde amino asitler, işlenmemiş sıvı ve katı yağlar ile olaquinox'un saptanması için Topluluk analiz yöntemleri getiren ve 71/393/EEC sayılı Direktifi değiştiren 3 Eylül 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
- 1020.**98/67/EC: 80/511/EEC, 91/357/EEC sayılı Direktifleri ve 96/25/EC sayılı Konsey Direktifini değiştiren ve 92/87/EEC sayılı Direktifi iptal eden 7 Eylül 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 1021.**98/68/EC: 95/53/EC sayılı Konsey Direktifinin 9(1). Maddesinde değinilen standart belgeyi ve üçüncü ülkelerden gelen yemlerin Topluluğu girişindeki kontroller için bazı kuralları belirleyen 10 Eylül 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 1022.**2316/98/EC: Yeni katkı maddelerine izin verilmesi ile ilgili ve yemlerde halihazırda kullanılan katkı maddelerine ilişkin izin koşullarını değiştiren 26 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1023.**2374/98/EC: Yemlerde yeni katkı maddelerine izin verilmesine ilişkin 3 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
- 1024.**98/87/EC: Yemlerin pazarlanmasına ilişkin 79/373/EEC: sayılı Konsey direktifini değiştiren 13 Kasım 1998 tarihli Komisyon Direktifi
- 1025.**98/88/EC: Yemlerin resmi kontrolü için hayvani maddelerin mikroskopik tanımı ve tahmini için ana hatlar belirleyen 13 Kasım 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)

- 1026.**98/92/EC: Hayvan yemi sektöründe bazı faaliyet gösteren kuruluşları ve aracıları onaylayan ve kaydeden koşulları ve düzenlemeleri belirleyen 95/69/EC sayılı Direktifi ve yemlerdeki katkı maddelerine ilişkin 70/524/EEC sayılı Direktifi değiştiren 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Direktifi
- 1027.**98/728/EC: Hayvan gıdası sektöründe bir Topluluk ücret sistemi ile ilgili 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 1028.**2785/98/EC: 70/524/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9e(3) Maddesinde değinilen katkı maddelerine ilişkin izin süresinin değiştirilmesi ile ilgili 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1029.**2786/98/EC: 70/524/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9i(1) Maddesinde değinilen katkı maddelerine ilişkin izin süresinin değiştirilmesi ile ilgili 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1030.**2788/98/EC: Bazı büyümeyi teşvik eden ürünlerin yetkisinin geri alınması ile ilgili olarak yemlerdeki katkı maddelerinin ilişkin 70/524/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1031.**2821/98/EC: Yemlerdeki katkı maddeleri ile ilgili 70/524/EEC sayılı Direktifi, bazı antibiyotiklere verilen izni geri alınması konusunda, değiştiren 17 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1032.**98/512/EC: Bitki koruma ürünlerinin pazarlanması ile ilgili (C (1998) 2368 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiş olan) 91/414/EEC sayılı Konsey Direktifinin I. Ekine BAS 620H (tepraloxym), S-metolachlor ve SZX 0722 (iprovalicarb)'in eklenmesi ihtimalinden dolayı ayrıntılı bir inceleme için gönderilen dosyaların bütünlüğünü ilke olarak kabul eden 29 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)

7.7.103 Organik Üretim

- 1033.**94/92/EEC: Tarımsal ürünlerin organik olarak üretimi ve tarımsal ürünler ile besinler üzerindeki ilgili göstergeler hakkında 2092/91 sayılı Yönetmelikte ifade edilen üçüncü ülkelerden yapılan ithalata yönelik düzenlemelerin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 14 Ocak 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1034.**207/93/EEC: Tarımsal ürünlerin organik olarak üretimi ve tarımsal ürünler ile besinler üzerindeki ilgili göstergeler hakkında 2092/91 sayılı Tüzüğün VI. Ek içeriğini tanımlayan ve 5(4) Maddesindeki hükümlerin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Ocak 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.104 Bitki Sağlığı

- 1035.**194/97/EC: Gıdalardaki bazı bulaşkanlara ait azami düzeyi belirleyen 31 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1036.**98/53/EC: Gıdalardaki bazı bulaşkan düzeylerinin resmi kontrolü için örneklem yöntemleri ile analiz yöntemleri belirleyen 16 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)

7.7.105 Kırsal Kalkınma ve Tarımsal Yapılar

- 1037.**2084/80/EEC: Üretici gruplarının ve ilgili birliklerin gerçek oluşumunun tanımlanmasına ve işletme masraflarına ilişkin 31 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1038.**2052/88/EEC: Yapısal fonların görevlerine ve verimliliklerine ve kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım Bankası ve mevcut diğer finansal kurumlar ile koordinasyona ilişkin 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1039.**4253/88/EEC: Yapısal fonların görevlerine ve verimliliklerine ve kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım bankası ve mevcut diğer finansal kurumlar ile koordinasyona ilişkin 2052/88 sayılı Tüzüğü uygulanma hükümlerini belirleyen 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1040.**4256/88/EEC: ATRGF Rehberlik Bölümü ile ilgili 2052/88 sayılı Tüzüğü uygulayan hükümleri belirleyen 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1041.**220/91/EEC: Üretici gurupları ve ilgili birliklere ilişkin 1360/78 sayılı Tüzüğün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 30 Ocak 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1042.**2078/92/EEC: Çevrenin korunması gereği ve kırsal alanın muhafazası gerekleri ile uyumlu tarımsal üretim metotlarına ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1043.**2079/92/EEC: Bir erken çiftçi emekliliği Topluluk yardım programı oluşturan 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1044.**93/385/EEC: 270/79 sayılı Tüzük uyarınca eğitimli tarım danışmanlarının istihdamına ilişkin harcamaların uygun maksimum miktarını tespit eden 14 Haziran 1993 tarihli Konsey Kararı
- 1045.**2081/93/EEC: Yapısal fonların görevlerine ve verimliliklerine ve kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım bankası ve mevcut diğer finansal kurumlar ile koordinasyona ilişkin 2052/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1046.**2082/93/EEC: Farklı yapısal fonların kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım Bankası ve mevcut diğer finansal kurumlar ile aralarındaki faaliyetlerin koordinasyonuna ilişkin 2052/88 sayılı Tüzüğün uygulanma hükümlerini belirleyen 4253/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1047.**2085/93/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu Rehberlik Bölümü ile ilgili 2052/88 sayılı Tüzüğün uygulanma hükümlerini belirleyen 4256/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1048.**1282/94/EC: 2328/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 31. Maddesinde bahsedilen önlemlerin finansmanı için Topluluk oranlarını belirleyen ve 223/90 sayılı Tüzüğü kaldıran 2 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1049.**880/95/EC: Üretici gurupları ve ilgili birliklere dair 1360/78 sayılı Tüzüğün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 220/91 sayılı Tüzüğü değiştiren 21 Nisan 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1050.**2772/95/EC: Çevrenin korunması ve kırsal alanın muhafazası gerekleri ile uyumlu tarımsal üretim metotlarına ilişkin 2078/92 sayılı Konsey Yönetmeliğindeki değerleri ecu olarak değiştiren 30 Kasım 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1051.**2773/95/EC: Erken çiftçi emekliliği için bir Topluluk yardım programı oluşturan 2079/92 sayılı Konsey Yönetmeliğindeki değerleri ECU olarak değiştiren 30 Kasım 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1052.**386/96/EC: Üretici gurupları ve ilgili birliklere ilişkin 1360/78 sayılı Tüzüğün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 220/91 sayılı Tüzüğü değiştiren 1 Mart 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1053.**746/96/EC: Çevrenin korunması ve kırsal alanın muhafazası gerekleri ile uyumlu tarımsal üretim metotlarına ilişkin 2078/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 24 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1054.**1962/96/EC: Çevrenin korunması ve kırsal alanın muhafazası gerekleri ile uyumlu tarımsal üretim metotlarına ilişkin 2078/92 sayılı Konsey Yönetmeliğindeki ECU değerlerini değiştiren 2772/95 sayılı Tüzüğü düzelten 11 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1055.**950/97/EC: Tarımsal yapıların verimliliğini artıran 20 Mayıs 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1056.**952/97/EC: Üretici guruplarına ve ilgili birliklere ilişkin 20 Mayıs 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1057.**1999/659/EC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu Garanti Bölümü nezdinde 2000 ila 2006 dönemi için kırsal kalkınma önlemlerine yönelik ödenekten, Üye Devlet tarafından bir gösterge ödeneği tespit eden 8 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 2843 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiştir)
- 1058.**1257/1999/EC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu (ATRGF)'ndan kırsal kalkınma için destek alma hakkında ve bazı Yönetmelikleri değiştiren ve iptal eden 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1059.**1259/1999/EC: Ortak tarım politikası uyarınca doğrudan destek programları için ortak kurallar belirleyen 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1060.**1750/1999/EC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu (ATRGF)'ndan kırsal kalkınma için destek alma hakkında 1257/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 23 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1061.**2603/1999/EC: 1257/1999 sayılı Konsey Yönetmeliğinde yer alan kırsal kalkınma desteğine geçiş için kurallar belirleyen 9 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1062.**1260/1999/EC: Yapısal Fonlara ilişkin genel hükümler belirleyen 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.106 Tarımsal Ürünlerin İşlenmesi ve Pazarlanması

- 1063.**94/173/EC: 90/342/EEC sayılı Kararı iptal eden ve tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesine yönelik yatırımlar için üstlenilmesi gereken seçme kriterlerine ilişkin 22 Mart 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 1064.**94/831/EC: Lüksemburg'da Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için ,1994-1999 dönemini kapsayan dönemde Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 8 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 1065.**94/832/EC: Danimarka'da Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için, 1994-1999 dönemini kapsayan dönemde Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 8 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)
- 1066.**94/834/EC: İtalya'da Hedef 5 a ile ilgili olarak hedef-olmayan bölge 1'de, tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için, Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Topluluk destek çerçevesini onaylayan 15 Aralık 1994 tarihli Komisyon kararı onaylayan 8 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 1067.**94/835/EC: Hollanda'da Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için, 1994-1999 dönemini kapsayan dönemde Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 15 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
- 1068.**94/836/EC: Hedef 1 bölgeleri Merseyside Highland. Adalar ve Kuzey İrlanda haricinde, İngiltere'de Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için 1994-1999 döneminde Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 15 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 1069.**94/838/EC: İspanya'da, Andalusia, Asturias, the Kanarya Adaları, Cantabria, Castile and Leon, Castile-La Mancha, the Valencian Community, Extremadura, Galicia, Murcia, Ceuta and Melilla hariç) İngiltere'de Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için 1994-1999 döneminde Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 19 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)

- 1070.**94/890/EC: Kuzey Ren- Westphalia (Federal Almanya cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 23 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1071.**94/891/EC: Baden- Wurttemberg (Federal Almanya cumhuriyeti) bölgesinde 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 23 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1072.**94/892/EC: Rhineland-Palatinate (Federal Almanya cumhuriyeti) bölgesinde 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 23 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1073.**95/102/EC: 1994-1999 döneminde Fransa'da (Korsika, deniz aşırı topraklar ve Hainaut bölgesi hariç) Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1074.**95/103/EC: 1994-1999 döneminde Aşağı Saksonya'da (Almanya Federal Cumhuriyeti) Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1075.**95/104/EC: 1994-1999 döneminde Wallonian Bölgesinde (Hainaut hariç) Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemleri için Tek Programlama belgesini onaylayan 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 1076.**95/105/EC: Belçika'da Flaman bölgesinde 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ve ormancılık ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlere ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 1077.**95/106/EC: Belçika da- Brüksel bölgesinde 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlere ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
- 1078.**95/199/EC: Hessen'de (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 31 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1079.**95/200/EC: Bavaria'da (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 31 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1080.**95/256/EC: Bremen'de (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 23 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1081.**95/257/EC: Saarland (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 23 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1082.**95/258/EC: Schleswig- Holstein'de (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işlenme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk

yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 26 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)

- 1083.**95/321/EC: Hamburg'da (Federal Almanya Cumhuriyeti) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1084.**95/494/EC: Finlandiya'da 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 17 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır)
- 1085.**96/11/EC: Avusturya'da (Hedef 1 bölgesi hariç) 1994-1999 döneminde Hedef 5 a ile ilgili olarak tarım ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesi için Topluluk yapısal önlemlerine ilişkin Tek Programlama Belgesini onaylayan 15 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1086.**97/235/EC: 1994-1999 dönemini kapsayan 5a Hedefi ile ilgili olarak, Lüksemburg Büyük Düşesliğinde tarım ürünlerinin işleme ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesine yönelik Topluluk yapısal önlemleri için tek programlama belgesinin değiştirilmesini onaylayan 6 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 1087.**95/197/EC: Tarım ürünlerinin işlenmesine ve pazarlama koşullarının iyileştirilmesine ilişkin 20 Mayıs 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.107 Ormancılık

- 1088.**68/89/EEC: İşlenmemiş kerestenin sınıflandırılması ile ilgili Üye Devletler yasalarının yaklaştırılması hakkında 23 Ocak 1968 tarihli Konsey Direktifi
- 1089.**3528/86/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 17 Kasım 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1090.**526/87/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 20 Şubat 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1091.**2278/1999/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 21 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1092.**1696/87/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 10 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü (envanterler, şebekeler, raporlar)
- 1093.**1697/87/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 10 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü (yardım ödemesi)
- 1094.**89/367/EEC: Daimi Ormancılık Komitesi kuran 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Kararı
- 1095.**1610/89/EC: Topluluktaki kırsal alanlarda bulunan ormanlık alanların en iyi şekilde kullanıma ve geliştirilmesine yönelik program hakkında 4256/88 sayılı Tüzüğü'nün uygulanması için hükümler belirleyen 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1096.**1615/89/EEC: Bir Avrupa Orman Enformasyon ve İletişim Sistemi (Efics) kuran 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1097.**2995/89/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1696/87 sayılı Komisyon Yönetmeliğini (envanterler, şebekeler, raporlar) değiştiren 4 Ekim 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1098.**867/90/EEC: Orman ürünlerinin işlenmesi ve pazarlanması koşullarının iyileştirilmesi hakkında 29 Mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1099.**2080/92/EEC: Tarımda ormancılık önlemleri için bir Topluluk yardım programı oluşturan 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1100.**2157/92/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Tüzüğü değiştiren 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1101.**2158/92/EEC: Topluluk ormanlarının yangına karşı korunması hakkında 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1102.**926/93/EEC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1696/87 sayılı Tüzüğü değiştiren 1 Nisan 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1103.**1170/93/EEC: Topluluk ormanlarının yangına karşı korunması hakkında 2158/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 13 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1104.**1727/1999/EC: Topluluk ormanlarının yangına karşı korunması hakkında 2158/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1105.**400/94/EC: Bir Avrupa Ormancılık Bilgi ve İletişim Sistemi (efics) kuran 1615/89 sayılı Tüzüğü genişleten 21 Şubat 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1106.**804/94/EC: Orman yangın enformasyon sistemleri konusunda 2158/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 11 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1107.**836/94/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1696/87 sayılı Tüzüğü değiştiren 13 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1108.**1054/94/EC: Tarımda ormancılık önlemleri için bir Topluluk yardım programı oluşturan 2080/92 sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca onaylanan programların mali olarak incelenmesi için ayrıntılı kurallar belirleyen 5 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1109.**1091/94/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1110.**690/95/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1091/94 sayılı Tüzüğü değiştiren 30 Mart 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1111.**231/96/EC: Tarımda ormancılık önlemleri için bir Topluluk yardım programı oluşturan 2080/92 sayılı Konsey Yönetmeliğinde değerleri ECU olarak değiştiren 7 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1112.**308/97/EC: Topluluk ormanlarının yangına karşı korunması hakkında 2158/92 sayılı Tüzüğü değiştiren 17 Şubat 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1113.**1398/95/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1696/87 sayılı Tüzüğü değiştiren 21 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü (envanterler, şebekeler, raporlar)

- 1114.**307/97/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Yönetmeliğini değiştiren 17 Şubat 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1115.**1390/97/EC: Topluluk ormanlarının atmosfer kirliliğine karşı korunması hakkında 3528/86 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 1091/94 sayılı Komisyon Yönetmeliğini değiştiren 18 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.108 Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Genel

- 1116.**729/70/EEC: Ortak tarım politikasının finansmanı hakkında 21 Nisan 1970 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1117.**1608/1999/EC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu ile ilgili bazı Komisyon Yönetmeliklerini iptal eden 22 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1118.**2365/87/EEC: Tereyağının kamu stoklarından çıkarılmasının harcamalarda gösterilmesine ilişkin ayrıntılı kurallar hakkında 29 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1119.**380/88/EEC: 729/70 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 3 (1) maddesine göre tarımsal piyasalara istikrar kazandırması düşünülen müdahale kavramına uyan önlemler listesi hazırlayan 10 Şubat 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1120.**2775/88/EEC: 729/70 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 5a Maddesinin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 7 Eylül 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1121.**1992/93/EEC: 1096/88/EEC ve 2328/91/EEC sayılı Yönetmeliklerde belirtilen bazı yardımların finansmanını ATRGF Rehberlik Bölümünden ATRGF Garanti Bölümüne aktaran ve tarıma elverişli alanların nadasa bırakılmasını teşvik eden sistemin kısmi-financeına ilişkin 2328/91 sayılı Tüzüğü değiştiren 19 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1122.**94/729/EC: Bütçe disiplini hakkında 31 Ekim 1994 tarihli Konsey Kararı
- 1123.**1258/1999/EC: Ortak tarım politikasının finansmanı hakkında 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.109 Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Rehberlik Bölümü

- 1124.**1460/73/EEC: Üye Devletler tarafından verilen yardımların geri ödenmesi için şerbetçiotu üretici gruplarının başvuruları hakkında 16 Mayıs 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1125.**2051/75/EEC: Topluluk turunçgiller üretimi ve pazarlanmasının geliştirilmesi için Üye Devletler tarafından verilen yardımın geri ödemesi hakkında 25 Temmuz 1975 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1126.**76/627/EEC: 75/268/EEC: sayılı Direktif uyarınca Üye Devletler tarafından verilen yardım konusunda geri ödeme başvurusu hakkında 25 Haziran 1976 tarihli Komisyon Kararı
- 1127.**92/522/EEC: 2328/91 sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca geri ödemeler ve avanslar şeklindeki ulusal yardım programlarının kısmi finansmanının uygulanması hakkında 6 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
- 1128.**1025/94/EC: Harcama tahminleri ve yardım uygulamalarının gönderilmesi hakkında 2328/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 2 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1129.**1404/94/EC: Erken çiftçi emekliliği için bir Topluluk programı oluşturan 2079/92 sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca kabul edilen programların mali denetimi için detaylı kuralları belirleyen 20 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1130.**1681/94/EC: Yapısal politikaların finansmanı ile ilgili yanlış ödenen miktarların düzeltilmesi ve düzensizlikler ile bu alanda bir enformasyon sisteminin oluşturulması hakkında 11 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1131.**1682/94/EC: 2328/91/EEC, 1035/72/EEC, 1360/78/EEC, 389/82/EEC ve 1696/71/EEC sayılı Yönetmelikler ve 72/159/EEC ve 72/160/EEC Konsey Direktiflerinde tanımlanan ortak önlemler uyarınca sunulan, Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümü tarafından finanse edilecek harcamaların bildirilmesine ilişkin 11 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1132.**1844/94/EC: 866/90 ve 867/90 sayılı Konsey Yönetmeliklerinde tanımlanan ortak önlemler uyarınca sunulan Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümü tarafından verilen yardımın finansmanı için detaylı kurallara ilişkin 27 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.110 Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu - Garanti Bölümü

- 1133.**1883/78/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümü tarafından sağlanan müdahale finansmanı için genel kurallar belirleyen 2 Ağustos 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1134.**411/88/EEC: Stoklama, depolama ve elden çıkarmayı içeren müdahale önlemlerinin finansman maliyetlerini hesaplamak için kullanılacak yöntem ve faiz oranı hakkında 12 Şubat 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1135.**1643/89/EEC: Tarım ürünlerinin devlet tarafından depolanması için yürütülen maddi işlemlerin finansmanı için kullanılacak standart miktarları tanımlayan 12 Haziran 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1136.**2734/89/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün (EEC:) 37(2) Maddesi uyarınca, ATRGF Garanti Bölümünce finanse edilecek masrafların saptanmasında göz önünde bulundurulacak faktörler hakkında 8 Eylül 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1137.**4045/89/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümünce yürütülen finansman sisteminin bir bölümünü oluşturan işlemlerin Üye Devletlerce incelenmesi hakkında ve 77/435/EEC sayılı Direktifi iptal eden 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1138.**1863/90/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümünce yürütülen finansman sisteminin bir bölümünü oluşturan işlemlerin Üye Devletlerce incelenmesi hakkında ve 77/435/EEC: sayılı Direktifi iptal eden 4045/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Haziran 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1139.**3492/90/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Garanti Bölümünce alınan, devletçe yapılan depolama şeklindeki müdahale önlemlerinin finansmanı için yıllık hesaplarda göz önünde bulundurulacak faktörleri belirleyen 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1140.**3597/90/EEC: Tarımsal ürünlerin müdahale kurumlarınca stoklanma, depolanma ve satışını içeren müdahale önlemleri için muhasebe kurallarına ilişkin 12 Aralık 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1141.**147/91/EEC: Devlet tarafından müdahale depolaması sırasında tarımsal ürünlerdeki miktar kayıpları için toleransları tanımlayan ve tespit eden 22 Ocak 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1142.**307/91/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonunun Garanti Bölümüne geçirilebilecek belirli harcamaların izlenmesinin güçlendirilmesine ilişkin 4 Şubat 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1143.**967/91/EEC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonunun Garanti Bölümüne geçirilebilecek belirli harcamaların izlenmesinin güçlendirilmesine ilişkin 307/91 sayılı Komisyon Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları sıralayan 19 Nisan 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1144.**3508/92/EEC: Bazı Topluluk yardım programları için entegre bir idare ve kontrol sistemi oluşturan 27 Kasım 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1145.**3887/92/EEC: Bazı Topluluk yardım programları için entegre idare ve kontrol sisteminin uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1146.**94/442/EC: Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu Garanti Bölümünün hesaplarının tasfiyesi kapsamında bir uzlaşma usulü oluşturan 1 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 1147.**1663/95/EC: ATRGF Garanti Bölümünün hesaplarının tasfiyesine ilişkin usul hakkındaki 729/70 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 7 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1148.**96/284/EC: 4045/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmadığı önlemler listesi oluşturan 12 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı
- 1149.**296/96/EC: Üye devletler tarafından gönderilecek veriler ile Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonunun Garanti Bölümünce finanse edilen masrafların aylık muhasebesine ilişkin ve sayılı Tüzüğü iptal eden 16 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1150.**745/96/EC: ATRGF'nun Garanti Bölümünce finanse edilen işlemlerin bazı lehdarları ile ilgili olarak alınacak önlemler hakkındaki 1469/95 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 24 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1151.**2148/96/EC: Tarımsal ürünlere ilişkin devlete ait müdahale stoklarının değerlendirilmesi ve izlenmesi için kurallar belirleyen 8 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1152.**723/97/EC: ATRGF Garanti Bölümü harcamalarının kontrolüne ilişkin Üye Devletler eylem programlarının uygulanması hakkında 22 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1153.**1780/97/EC: ATRGF Garanti Bölümü harcamalarının kontrolüne ilişkin Üye Devletler eylem programlarının uygulanması hakkında 723/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 15 Eylül 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1154.**1281/97/EC: 1998 mali yılı için, tarımsal ürünlerin satın alımında uygulanacak amortisman yüzdelerini sabitleyen 2 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1155.**2223/97/EC: Satın alma, depolama ve elden çıkarmayı içeren müdahale tedbirlerinin finansman maliyetlerinin hesaplanmasında kullanılan faiz oranına ilişkin 7 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1156.**583/1999/EC: 723/97 sayılı Konsey Yönetmeliğine (EC) göre ilgili Üye Devletlere ödenecek Topluluk mali katkısına ilişkin azami miktar hakkında 17 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1157.**1519/1999/EC: 2000 mali yılı için, tarım ürünlerin stoklandığında uygulanacak kıymetten düşme oranlarını tespit eden 12 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1158.**2714/1999/EC: Tarımı yapılabilen ürünler ve sığır eti ile dana eti sektörlerinde doğrudan ödemelerin idaresi ve kontrolüne ilişkin geçici hükümler getiren 20 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1159.**2390/1999/EC: ATRGF Garanti Bölümü hesaplarının tasfiyesi amacıyla Komisyonun tasarrufundaki Üye Devletlerin bulundurmaları zorunda oldukları muhasebe bilgilerinin şekli ve içeriği ile ilgili 1663/95 sayılı Tüzüğü'nün (EC) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 25 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.111 Süt Ürünleri

- 1160.**804/68/EEC: Süt ve süt ürünlerine ilişkin pazarın ortak örgütlenmesi ile ilgili 27 Haziran 1968 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1161.**986/68/EEC: Yem olarak kullanılan kaymaksız alınmış süt ve sütozuna yardım verilmesine ilişkin genel kuralları sıralayan 15 Temmuz 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1162.**1105/68/EEC: Yem olarak kullanılan kaymaksız süte yardım verilmesine ilişkin genel kuralları sıralayan 27 Temmuz 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1163.**2799/1999/EC: Hayvan gıdasına yönelik kaymaksız süt ve kaymaksız süt tozu için yardım yapılmasına ilişkin 1255/1999 sayılı Tüzüğün (EC) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 17 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1164.**1216/68/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen karma gıdaların laktoz içeriğinin saptanması için yöntem belirleyen 9 Ağustos 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1165.**210/69/EEC: Süt ve süt ürünleri hakkında üye devletler ve Komisyon arasındaki bildirimlere ilişkin 31 Ocak 1969 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1166.**508/71/EEC: Uzun ömürlü peynirler için özel depolama yardımına ilişkin genel kuralları sıralayan 8 Mart 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1167.**1717/72/EEC: Kar amacı gütmeyen kurum ve kuruluşlara düşük fiyatta tereyağ satılmasına ilişkin 8 Ağustos 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1168.**479/1999/EC: Süt ve süt ürünleri sektöründeki belirli mevzuatı yürürlükten kaldıran 4 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1169.**2730/75/EEC: Glukoz ve laktoz ile ilgili 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1170.**1624/76/EEC: Bir başka üye devletin toprakları içinde denature edilmiş veya başka gıda maddelerine girdi olarak işlenmiş kaymaksız süt tozuna yapılan yardım ödemelerindeki özel düzenlemeler hakkında 2 Temmuz 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1171.**Bir başka üye devletin toprakları içinde denature edilmiş veya başka gıda maddelerine girdi olarak işlenmiş kaymaksız süt tozu ile ilgili olarak 1255/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğü ile getirilen yardım ödemeleri için geçiş düzenlemeleri yapan ve 1624/76/EEC sayılı Tüzüğü yürürlükten kaldıran 17 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1172.**2213/76/EEC: Kamu stoklarından kaymaksız süt tozu satışları hakkında 10 Eylül 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1173.**2315/76/EEC: Kamu stoklarından tereyağı satışı hakkında 24 Eylül 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1174.**2771/1999/EC: Tereyağı ve krema pazarına müdahale ile ilgili 1255/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 16 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1175.**368/77/EEC: Domuz ve kümes hayvanları için yem olarak kullanılan kaymaksız süt tozunun teklifle satışı hakkındaki 23 Şubat 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1176.**443/77/EEC: Domuz ve kümes hayvanları için yem olarak kullanılan kaymaksız süt tozunun sabit fiyattan satışı hakkındaki ve 1687/76/EEC ve 368/77/EEC sayılı Yönetmelikleri tadil eden 2 Mart 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1177.**776/78/EEC: Süt ürünleri ihracatına en düşük sübvansiyon oranının uygulanmasına ilişkin ve bazı Yönetmelikleri iptal eden ve değiştiren 18 Nisan 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1178.**1725/79/EEC: Çeşitli gıdalara girdi olmak üzere işlenmiş kaymaksız süt ve buzağı yemi olarak kullanılan kaymaksız süt tozuna sağlanan yardımlar için kuralları belirleyen 26 Temmuz 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1179.**2967/79/EEC: Tercihli ithal muamelesinden faydalanan belirli peynirlerin işleme şartlarını düzenleyen 18 Aralık 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1180.**2968/79/EEC: Üye olmayan bir ülkeye ithali sırasında özel bir muameleye uygun yumuşak salamura inek sütü peynirinin ihracı ile ilgili olarak idari yardım sağlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 20 Aralık 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1181.**1552/80/EEC: Avustralya'ya ithali sırasında özel muameleye uygun bazı peynirlerin ihracı ile ilgili olarak idari yardım sağlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 20 Haziran 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1182.**1723/81/EEC: Belirli tüketici ve sanayi kategorileri itibarıyla tereyağı kullanım seviyelerinin idamesini sağlamak üzere alınan tedbirlere ilişkin genel kuralları koyan 24 Haziran 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1183.**2191/81/EEC: Kar amacı gütmeyen kuruluşlar ve kurumlar tarafından tereyağı alımları için yardım verilmesi hakkında 31 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1184.**2730/81/EEC: Üye olmayan ithalatçı ülkelerde süt ve süt ürünleri sektöründe ihale açmaya yetkili kuruluşların bir listesini veren 14 Eylül 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1185.**2990/82/EEC: Sosyal yardım alan kişilere indirimli fiyattan tereyağı satışı hakkında 9 Kasım 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1186.**3305/82/EEC: Norveç'e ithali sırasında özel muameleye uygun bazı peynirlerin ihracı ile ilgili olarak idari yardım sağlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 9 Aralık 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1187.**1842/83/EEC: Okul çocuklarına indirimli fiyattan süt ve belirli süt ürünleri sağlamaya için kuralları belirleyen 30 Haziran 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1188.**3439/83/EEC: Bazı peynirlerin Avustralya'ya ihracı ile ilgili özel koşullar belirleyen 5 Aralık 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1189.**865/84/EEC: Hayvan yemi olarak kullanılmak üzere konsantre kaymaksız süte verilen yardımlar hakkındaki genel kuralları düzenleyen 31 Mart 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1190.**896/84/EEC: Süt ve süt ürünlerine ihracat sübvansiyonu uygulanması ile ilgili ek hükümler getiren 31 Mart 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1191.**1634/85/EEC: Yem olarak kullanılan kaymaksız süt ve kaymaksız süt tozuna verilen yardım miktarlarını sabitleyen 17 Haziran 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1192.**2248/85/EEC: ABD'ye ithalati için özel işleme uygun hale getiren kota sınırlamalarına tabi Emmental peynirinin ihracatı konusunda idari yardıma ilişkin ayrıntılı kurallar hakkında 25 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1193.**3143/85/EEC: Konsantre tereyağı şeklinde doğrudan tüketime yönelik müdahale tereyağının azaltılmış fiyatlarla satılmasına ilişkin 11 Kasım 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1194.**788/86/EEC: İsviçre menşeli ve oradan gelen bazı peynirlerin ithaline uygulanabilir İspanya-sınırında-serbest değerler tespit eden 17 Mart 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1195.**777/87/EEC: Tereyağı ve kaymaksız süt için müdahale düzenlemelerinde değişiklik yapan 16 Mart 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1196.**1362/87/EEC: Kaymaksız süt tozunun stoklanması ve özel sektör tarafından depolanması için yardım sağlanması ile ilgili 777/87 sayılı Tüzüğün uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen 18 Mayıs 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1197.**1547/87/EEC: Müdahale tereyağının satın alınmasıyla ilgili 777/87/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasında ayrıntılı kuralları belirleyen 3 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1198.**1589/87/EEC: Müdahale kuruluşlarına ihale ile tereyağı satışı hakkında 5 Haziran 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1199.**1898/87/EEC: Süt ve süt ürünlerinin pazarlanmasında kullanılan sıfatların korunması hakkında 2 Temmuz 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1200.**88/566/EEC: 1898/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 3 (1) Maddesinin ikinci bendinde değinilen ürünleri liste halinde veren 29 Ekim 1988 tarihli Komisyon Kararı
- 1201.**1609/88/EEC: 3143/85 ve 570/88 sayılı Yönetmelikler uyarınca satılan tereyağının depolanması için son tarihi belirleyen 9 Haziran 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1202.**429/90/EEC: Topluluk içinde doğrudan kullanıma yönelik konsantre tereyağı için, ihale yoluyla, yardım verilmesi hakkında 20 Şubat 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1203.**1150/90/EEC: Afrika, Karayip ve Pasifik Ülkeleri (ACP ülkeleri) veya denizaşırı ülke ve topraklar (OCT) menşeli belirli süt ürünlerinin ithalatına uygulanan düzenlemenin tatbiki için ayrıntılı kuralları belirleyen 4 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1204.**2414/98/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik Devletleri (AKP Devletleri) menşeli süt ürünlerinin ithaline uygulanacak düzenlemelerin yapılması için ayrıntılı kurallar belirleyen ve 1150/90 sayılı Tüzüğü ilga eden 9 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1205.**2204/90/EEC: Peynir bakımından süt ve süt ürünleri pazarının ortak düzenlenmesi konusunda ek genel kurallar belirleyen 24 Temmuz 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1206.**2742/90/EEC: 2204/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 26 Eylül 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1207.**2921/90/EEC: Kaymaksız süttten kazein ve kazeinat üretimi için yardım hakkında 10 Ekim 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1208.**1158/91/EEC: Kaymaksız süt tozu ihalesi ile aracı acentalara stok yapılması konusunda 3 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1209.**3378/91/EEC: İhracat amacıyla müdahale stoklarından tereyağı satışına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen ve 569/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Kasım 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1210.**3398/91/EEC: Bileşik gıda maddeleri imalatı için kullanılan kaymaksız süt tozunda ihaleye davet yoluyla satış hakkında ve 569/88/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Kasım 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1211.**3536/91/EEC: 3398/91/EEC sayılı Tüzüğe göre satışı yapılan kaymaksız süt tozu için stoklara son giriş tarihini tespit eden 12 Aralık 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1212.**2174/92/EEC: Sao Jorge ve Ilha peynirleri için özel depolama yardımı yapılmasına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1213.**2219/92/EEC: Süt ürünleri ile ilgili olarak Madeira için özel arz düzenlemelerinin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar belirleyen ve tahmine arz dengesi oluşturan 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1214.**2233/92/EEC: Azor adalarında süt üretimine yönelik sürülerin muhafazası için özel prim uygulamasına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1215.**2234/92/EEC: Madeira'da taze süt ürünlerinin tüketilmesine yönelik yardımın uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1216.**2235/92/EEC: Kanarya adalarında taze süt ürünlerinin tüketilmesine yönelik yardımın uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1217.**3942/92/EEC: Eritilmiş tereyağında sitosterol ve stigmasterol'un saptanmasına ilişkin bir referans yöntem ortaya koyan 22 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1218.**3950/92/EEC: Süt ve süt ürünleri sektöründe ek bir vergi getiren 28 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1219.**93/673/EC: 3950/92 sayılı Konsey Tüzüğü ile süt sektörüne getirilen ek vergi düzenlemelerinin uygulanmasına ilişkin yıllık soru kağıtlarının gönderilmesi ile ilgili hükümlere uyulmadığı durumlarda tarımsal harcamaların hesaplara geçirilmesinde avanslara uygulanacak tek fiyat indirimini tespit eden 10 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
- 1220.**536/93/EEC: Süt ve süt ürünlerine ek vergi uygulanmasına dair ayrıntılı kurallar belirleyen 9 Mart 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1221.**1756/93/EEC: Süt ve süt ürünlerine uygulanabilir tarımsal dönüşüm oranı için faaliyetleri tespit eden 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1222.**3163/93/EC: Küçük Ege adalarına süt ürünleri tedarik edilmesi ile ilgili özel düzenlemelerin bir parçası olarak tahmini arz dengesini oluşturan 17 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1223.**3392/93/EC: Okul öğrencilerine düşük fiyatlarda süt ve bazı süt ürünleri tedarik edilmesi için genel kurallar belirleyen 1842/83 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar hakkında 10 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1224.**3393/93/EC: Küçük Ege adalarında üretilen bazı peynirlerin özel olarak depolanması için yardım yapılmasına ilişkin ayrıntılı kurallar belirleyen 10 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1225.**86/94/EC: Tereyağında sitosterol ile stigmasterol'un saptanması için bir referans yöntem ortaya koyan 19 Ocak 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1226.**2659/94/EC: Grana padano, Parmigiano-Reggiona ve Provolone peynirleri için özel depolama yardımı yapılmasına yönelik ayrıntılı kurallar getiren 31 Ekim 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1227.**454/95/EC: Tereyağı ve Krem piyasasına müdahale için ayrıntılı kurallar belirleyen 28 Şubat 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1228.**671/95/EC: Avusturya ve Finlandiya'daki bazı süt ve süt ürünleri üreticileri için özel referans miktarları belirleyen 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1229.**1466/95/EC: Süt ve Süt Ürünlerine uygulanan ihracat sübvansiyonuna ilişkin özel ayrıntılı kurallar koyan 27 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1230.**1598/95/EC: Süt ve süt ürünleri sektöründe ek ithalat vergisi düzenlemelerinin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar belirleyen 30 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1231.**1802/95/EC: Tarımsal dönüştürme oranları için düzeltme faktörünün kaldırılması sonucunda değerleri ECU olarak uyarlanan süt ve süt ürünleri pazarındaki bazı fiyat ve miktarları, 1 Şubat 1995'ten önce, tespit eden Yönetmelikleri değiştiren 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1232.**2721/95/EC: Ortak pazar oluşumuna göre süt ve süt ürünlerinin analiz ve miktar değerlendirmeleri için referans ve rutin yöntemlerin uygulanmasına yönelik kurallar belirleyen 24 Kasım 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1233.**315/96/EC: Fransa'nın denizaşırı topraklarında inek sütü üretiminin artırılmasına yönelik yardımın uygulanması için ayrıntılı kurallar hakkında 21 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1234.**322/96/EC: Kaymaksız süt tozunun kamu tarafından depolanması için uygulanacak ayrıntılı kurallar belirleyen 22 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1235.**1080/96/EC: Tereyağında, kaymaksız süt tozunda koliformlar ile kazein/kazeinatın bulunması için bir referans yöntem belirleyen 14 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1236.**1081/96/EC: Dişi koyun, keçi veya bufalo sütünden ya da dişi koyun, keçi ve bufalo sütünün karışımından yapılan peynirlerde inek sütü ve kazeinat bulmak için bir referans yöntem oluşturan 14 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1237.**1082/96/EC: Konsantre tereyağı ve tereyağında beta-apo-8' karotenik asitin etil esterinin saptanması için bir referans yöntem getiren 14 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1238.**577/97/EC: Sürülebilir katı yağlar için standartlar belirleyen 2991/94 sayılı Konsey Tüzüğü ile süt ve süt ürünlerinin pazarlanmasında kullanılan sıfatların korunması hakkında 1898/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 1 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1239.**1854/96/EC: Ortak pazar oluşumuna göre süt ve süt ürünlerinin analiz ve miktar değerlendirmeleri için uygulanacak referans yöntemlerin bir listesini veren 26 Eylül 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1240.**1876/97/EC: GATT Anlaşmalarından kaynaklanan ek peynir kotası kapsamında 1998 yılında Amerika Birleşik Devletlerine ihraç edilecek ürünler için ihracat lisansı verilmesine ilişkin prosedürü başlatan 26 Eylül 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1241.**2508/97/EC: Topluluk ile Macaristan Cumhuriyeti, Polonya Cumhuriyeti, Çek Cumhuriyeti, Slovak Cumhuriyeti, Bulgaristan ve Romanya arasındaki Avrupa Anlaşmalarında ve Topluluk ile Baltık Devletler arasında serbest ticaret konusunda yapılan Anlaşmalarda ve Topluluk ile Slovenya Cumhuriyeti arasında yapılan Geçici Anlaşmada yer alan programların süt ve süt ürünlerine uygulanması için ayrıntılı kurallar getiren ve 584/92/EEC, 1588/94/EC, 1713/95/EC ve 455/97/EC sayılı Yönetmelikleri iptal eden 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1242.**280/98/EC: Finlandiya ve İsveç'te üretilen içilecek süt ile ilgili olarak süt ve süt ürünlerinde ortak pazar kuruluşuna ilişkin ek kurallar getiren 2597/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün bazı hükümlerinden sapan 3 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1243.**2571/97/EC: Düşük fiyatla tereyağı satışları ve hamur ürünleri, dondurma ve diğer gıdaların imalatında kullanılmak üzere krema, tereyağı ve konsantre tereyağı için yardım yapılması konusunda 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1244.**2597/97/EC: İçilecek süt için süt ve süt ürünlerinde pazarın ortak olarak düzenlenmesine ilişkin ek kurallar getiren 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1245.**1374/98/EC: Süt ve süt ürünleri için ithalat düzenlemelerinin uygulanmasına yönelik ayrıntılı kurallar belirleyen ve tarife kotaları açan 29 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1246.**174/1999/EC: Süt ve süt ürünleri ile ilgili olarak ihracat ruhsatı ve ihracat sübvansiyonu hakkında 804/68 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC) uygulanması için özel ayrıntılı kurallar belirleyen 26 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1247.**1255/1999/EC: Süt ve süt ürünlerine ilişkin pazarın ortak örgütlenmesi hakkında 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1248.**1459/98/EC: Konsantre tereyağ, tereyağ veya kremadaki vanilyanın belirlenmesine ilişkin referans yöntemi oluşturan 8 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1249.**1285/1999/EC: ACP ülkeleri menşeli belirli süt ürünlerindeki ithalat lisanslarına ilişkin 18 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1250.**1337/1999/EC: Kanarya Adalarına süt ve süt ürünleri temin edilmesine ilişkin tahmin dengesi kurulması hakkındaki 24 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1251.**1400/1999/EC: 1999/2000 süt pazarlama yılı için sütte hedef fiyatını ve tereyağ ve kaymaksız süttözu için müdahale fiyatlarını sabitleyen 24 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1252.**1498/1999/EC: Süt ve süt ürünleri sektöründe üye devletler ve Komisyon arasındaki bildirimlere ilişkin 804/68 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkındaki kuralları sıralayan 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1253.**2084/1999/EC: GATT anlaşmaları çerçevesinde belirli kotalar kapsamında 2000 yılında ABD'ye ihraç edilen peynirlere ihracat lisansı tahsis edilmesine ilişkin işlemi başlatan 30 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1254.**2250/1999/EC: Yeni Zelanda menşeli tereyağındaki tarife kotasına ilişkin 22 Ekim 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1255.**2319/1999/EC: GATT anlaşmaları çerçevesinde belirli kotalar kapsamında 2000 yılında ABD'ye ihraç edilen peynirlere ihracat lisansı tahsisatını kuran 29 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.112 Sığır ve Dana Eti

- 1256.**805/68/EEC: Sığır ve dana eti piyasasının ortak örgütlenmesine ilişkin 27 Haziran 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1257.**989/68/EEC: Sığır ve dana eti için özel depolama yardımına ilişkin genel kuralları sıralayan 15 Temmuz 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1258.**98/69/EEC: Donmuş sığır ve dana etinin satışına ilişkin genel kuralları sıralayan 16 Ocak 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1259.**610/77/EEC: Temsili Topluluk pazarlarındaki yetişkin büyükbaş hayvanların fiyatları ile Topluluktaki diğer bazı sığırların muayene fiyatlarının belirlenmesine ilişkin 18 Mart 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1260.**2705/98/EC: Temsili Topluluk pazarlarındaki yetişkin büyükbaş hayvanların fiyatları ile Topluluktaki diğer bazı sığırların muayene fiyatlarının belirlenmesine ilişkin 14 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1261.**1805/77/EEC: Sığır ve dana eti sektörleri ile ilgili olarak, aracı kurum tarafından satın alınmış ürünlerin depolanması ve transferi hakkındaki 1055/77 sayılı Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin özel kuralları sıralayan 4 Ağustos 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1262.**2182/77/EEC: Toplulukta işlemeye yönelik aracı stoklarından dondurulmuş sığır eti satışı hakkındaki detaylı kuralları sıralayan ve 1687/76 sayılı Tüzüğü değiştiren 30 Eylül 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1263.**2173/79/EEC: Aracı kurumlar tarafından satın alınan sığır etinin satışına ilişkin uygulama hakkındaki detaylı kurallara ilişkin ve 216/69 sayılı Tüzüğü (EEC:) iptal eden 4 Ekim 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1264.**2973/79/EEC: Bir üçüncü ülkede özel bir ithalat muamelesinden yararlanabilen sığır ve dana eti ihracatına yardım verilmesi uygulaması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 21 Aralık 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1265.**139/81/EEC: Dondurulmuş sığır ve dana etinin bazı türlerinin Ortak Gümrük Tarifesinin 22nci altbaşlığına dahil edilmesine ilişkin koşulları tanımlayan 16 Ocak 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1266.**1208/81/EEC: Yetişkin büyükbaş hayvanların gövdelerinin sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeğini belirleyen 28 Nisan 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1267.**2930/81/EEC: Yetişkin büyükbaş hayvanların karkaslarının sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeğinin uygulanması hakkındaki ilave hükümleri benimseyen 12 Ekim 1981 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1268.**82/530/EEC: Koyun eti ve sığır ve dana eti için özel ithalat lisansı sistemini uygulamak için Isle of Man makamlarına izin vermesi hususunda Birleşik Krallığı yetkilendiren 19 Temmuz 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1269.**32/82/EEC: Sığır ve dana eti için özel ihracat geri ödemelerinin verilmesine ilişkin koşulları sıralayan 7 Ocak 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1270.**563/82/EEC: Karkasların sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeği temelinde yetişkin büyükbaş hayvanların piyasa fiyatlarını belirleyen 1208/81 sayılı Tüzüğün (EEC:) uygulanması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 10 Mart 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1271.**1964/82/EEC: Büyükbaş hayvanların kemikli etinin bazı kesimleri için özel ihracat geri ödemelerinin verilmesine ilişkin koşulları sıralayan 20 Temmuz 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1272.**83/471/EEC: Yetişkin büyükbaş hayvanların karkaslarının sınıflandırılma ölçeğinin uygulanması ile ilgili Topluluk Komitesi hakkındaki 7 Eylül 1983 tarihli Komisyon Kararı
- 1273.**2388/84/EEC: Muhafaza edilen bazı sığır ve dana eti ürünleri için ihracat geri ödemelerinin uygulanması hakkındaki özel detaylı kurallara ilişkin 14 Ağustos 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1274.**2539/84/EEC: Aracı kurumlar tarafından belirli satışları yapılan dondurulmuş sığır eti hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 5 Eylül 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1275.**2824/85/EEC: Mevcut halinde veya kesimden ve/veya paketlemeden sonra, ihracat amacıyla müdahale stoklarından dondurulmuş kemikli sığır etinin satışına ilişkin detaylı kuralları sıralayan 9 Ekim 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1276.**2429/86/EEC: 2184/86 sayılı Tüzük ekindeki Nomenklatürün ex 16.02 B III b) 1) altbaşlığında yer alan et müstahzar ve koruyucularının et içeriğini belirleyen işlem hakkındaki 31 Temmuz 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1277.**1892/87/EEC: Sığır ve dana etindeki piyasa fiyatlarının kaydedilmesine ilişkin 2 Temmuz 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1278.**1186/90/EEC: Yetişkin büyükbaş hayvanların karkaslarının sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeğinin kapsamını genişleten 7 Mayıs 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1279.**3445/90/EEC: Sığır ve dana eti için özel depolama yardımı verilmesine ilişkin detaylı kuralları sıralayan 27 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1280.**344/91/EEC: Yetişkin büyükbaş hayvanların karkaslarının sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeğinin kapsamını genişleten 1186/90 sayılı Konsey Tüzüğünün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları sıralayan 13 Şubat 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1281.**1913/92/EEC: Azores ve Madeira için sığır ve dana eti sektörü ürünlerinin temin edilmesine ilişkin özel tedbirler hakkındaki detaylı uygulama kurallarını sıralayan 10 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1282.**2342/92/EEC: Safkan damızlık büyükbaş hayvanların üçüncü ülkelerden ithalatına ve ihracat geri ödemelerinin verilmesine ilişkin ve 1544/79 sayılı Tüzüğü iptal eden 7 Ağustos 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1283.**3519/92/EEC: Sığır ve dana eti üreticilerine yönelik özel primlere ve Kanarya Adaları'ndaki memede olan ineklerin bakımına yönelik primlere ilavelerin uygulanması hakkındaki bazı detaylı kuralları sıralayan 4 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1284.**3886/92/EEC: Sığır eti piyasalarının ortak organizasyonuna ilişkin 805/68 sayılı Konsey Yönetmeliğinde belirtilen prim cetvellerinin uygulanması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan ve 1244/82 ve 714/89 sayılı Yönetmelikleri iptal eden 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1285.**2456/93/EEC: Sığır etindeki genel ve özel müdahale tedbirleri ile ilgili 805/68 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 1 Eylül 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1286.**1445/95/EC: Sığır ve dana eti sektöründe ithalat ve ihracat lisanslarının uygulanması hakkındaki kurallara ilişkin ve 2377/80 sayılı Tüzüğü iptal eden 26 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1287.**2271/95/EC: Aracı kurumlardan bazı bağış kuruluşlarına sığır ve dana eti sektörlerinin bazı ürünlerinin satışının yapılması hakkındaki ve 2848/89 sayılı Tüzüğü iptal eden 27 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1288.**2912/95/EC: Fransa'nın denizaşırı bölgeleri Azores ve Madeira'da uygulanabilir belirli tedbirlerle ilgili olarak sığır ve dana eti piyasalarının ortak organizasyonuna ilişkin 805/68 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EEC) belirtilen prim cetvellerinin uygulanması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan ve 231/93 sayılı Tüzüğü iptal eden 15 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1289.**96/503/EC: Yaşı 20 günü aşmadan önce üretimden alınan hayvanlarla ilgili olarak sığır ve dana eti piyasalarının ortak organizasyonuna ilişkin 805/68 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EEC:) belirtilen işlem primlerinin ödenmesi için Portekiz ve Birleşik Krallığa yetki veren 26 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce ve Portekizce metin esastır)
- 1290.**96/600/EC: Yaşı 20 günü aşmadan önce üretimden alınan hayvanlarla ilgili olarak sığır ve dana eti piyasalarının ortak organizasyonuna ilişkin 805/68 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EEC:) belirtilen işlem primlerinin ödenmesi için Fransa'ya yetki veren 26 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
- 1291.**295/96/EC: Karkasların sınıflandırılmasına ilişkin Topluluk ölçeği temelinde yetişkin büyükbaş hayvanların piyasa fiyatlarının kaydedilmesi ile ilgili 1892/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC) uygulanması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 16 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1292.**589/96/EC: ACP ülkeleri veya denizaşırı ülke ve bölgeler menşeli tarım ürünlerinin işlenmesi sonucunda elde edilen tarımsal ürünler ve bazı mallara uygulanabilir düzenlemelere ilişkin 1706/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) sığır ve dana eti sektörlerindeki uygulaması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan 2 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1293.**1918/98/EC: ACP ülkeleri menşeli tarım ürünlerinin işlenmesi sonucunda elde edilen tarımsal ürünler ve bazı mallara uygulanabilir düzenlemelere ilişkin 1706/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) sığır ve dana eti sektörlerindeki uygulaması hakkındaki detaylı kuralları sıralayan ve 589/96 sayılı Tüzüğü iptal eden 9 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1294.**716/96/EC: Birleşik Krallıktaki sığır eti piyasasına yönelik istisnai destek tedbirlerini benimseyen 19 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1295.**717/96/EC: Belçika, Fransa ve Hollanda'daki sığır ve dana eti piyasalarına yönelik istisnai destek tedbirlerini benimseyen 19 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1296.**1357/96/EC: Sığır ve dana eti piyasalarındaki ortak organizasyona ilişkin 805/68 sayılı Yönetmelikte belirtilen primlerle 1996 yılında yapılması gereken ilave ödemelere imkan sağlayan ve sözkonusu Tüzüğü değiştiren 8 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1297.**1484/96/EC: 96/385/EC sayılı Kararın uygulanmasıyla Birleşik Krallıktaki sığır eti piyasasına yönelik istisnai destek tedbirlerini benimseyen 26 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1298.**1504/96/EC: Sığır ve dana etinde pazarın ortak organizasyonu hakkındaki 805/68 sayılı Yönetmelikte değinilen primlerle ilgili olarak 1996 yılında yapılacak ek ödemeleri öngören 1357/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen ve işleme primleriyle ilgili olarak sığır ve dana eti sektörlerindeki prim programlarının uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 3886/92 sayılı Tüzüğü değiştiren 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1299.**1508/96/EC: 96/381/EC sayılı Kararın uygulanması ile Portekiz'de sığır eti pazarı için istisnai destek önlemleri kabul eden 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1300.**1757/96/EC: Birleşik Krallıkta sığır eti pazarı için istisnai ek destek önlemleri kabul eden 10 Eylül 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1301.**2051/96/EC: Kanada'da özel bir ithalat uygulamasından yararlanabilecek sığır ve dana eti ihracatı için yardım verilmesine ilişkin bazı ayrıntılı kurallar belirleyen ve 1445/95 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 25 Ekim 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1302.**2443/96/EC: Üretici gelirlerinin doğrudan desteklenmesi veya sığır ve dana eti sektörü için ek önlemler getiren 17 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1303.**164/97/EC: 97/18/EC sayılı Kararın uygulanması ile Fransa'da sığır eti pazarının için istisnai destek önlemleri kabul eden 30 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1304.**226/97/EC: Üretici gelirlerinin doğrudan desteklenmesi veya sığır ve dana eti sektörü için ek önlemler getiren 2443/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 6 Şubat 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1305.**299/97/EC: Almanya'da sığır ve dana eti pazarı için istisnai destek önlemleri kabul eden 19 Şubat 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1306.**1191/97/EC: 1997/1998 pazarlama yılı için yetişkin büyük baş hayvanlar müdahale fiyatı belirleyen 25 Haziran 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1307.**1143/98/EC: Çeşitli üçüncü ülkeler menşeli, kesim amacı dışında, belirli dağ türlerinden inek ve düveler için bir tarife kotasına yönelik ayrıntılı kurallar belirleyen ve 1012/98 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 2 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1308.**2789/98/EC: Sığır ve dana eti sektöründe ihracat ve ithalat ruhsatları uygulama kuralları hakkında 1445/95 sayılı Yönetmelikten geçici olarak sapan 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1309.**480/1999/EC: Sığır ve dana eti sektöründe ihracat ve ithalat ruhsatlarının uygulanması kuralları hakkındaki 1445/95 sayılı Yönetmelikten geçici olarak sapan 4 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1310.**995/1999/EC: 0202 CN kodlu büyük baş hayvanların donmuş etleri için ve 0206 29 91 CN kodlu ürünler için bir tarife kota yönetimi başlatan ve öngören 11 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü (1 Temmuz 1999 ila 30 Haziran 2000)
- 1311.**1054/1999/EC: İşlenmeye yönelik donmuş etle için bir ithalat tarife kotası yönetimi başlatan 21 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü (1 Temmuz 1999 ila 30 Haziran 2000)
- 1312.**1081/1999/EC: Bazı Alpin ve dağ türlerinin kesimi dışında boğa, inek ve düvelerin ithali ile ilgili tarife kotalarının idaresine ilişkin 26 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1313.**1128/1999/EC: Bazı üçüncü ülkeler menşeli 80 kilodan fazla ağırlığı olmayan buzağlar için bir tarife kotası uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar belirleyen 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1314.**1247/1999/EC: Bazı üçüncü ülkeler menşeli 80 ila 300 kilo ağırlığı olan canlı büyük baş hayvanlar için bir tarife kotası uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar belirleyen 16 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1315.**1254/1999/EC: Sığır ve dana etinde pazarın ortak organizasyonu ile ilgili 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1316.**1468/1999/EC: 1999/2000'de Topluluk sığır ve dana eti etiketleme sistemi için uygulama önlemlerine ilişkin bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 5 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1317.**1499/1999/EC: 1081/1999 sayılı Tüzüğe (EC) göre bazı Alpin ve dağ türlerinde boğa, inek ve düvelerin ithal hakkı uygulamalarının ne derecede karşılandığını saptayan 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1318.**2249/1999/EC: Kemiksiz, kuru büyük baş hayvan etlerinin ithali için bir Topluluk tarife kotası açan 22 Ekim 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1319.**2342/1999/EC: Prim programları ile ilgili olarak sığır ve dana etinde pazarın ortak düzenlenmesi hakkında 1254/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 28 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1320.**2424/1999/EC: 2249/1999 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) belirtilen kurutulmuş kemiksiz sığır etinin ithalat tarife kotasının uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar belirleyen 15 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1321.**2684/1999/EC: Eski Yugoslav Makedonya Cumhuriyeti ile yapılan İşbirliği Anlaşmasında belirtilen sığır ve dana eti ithalatına uygulanabilir düzenlemelerin 2000 yılında uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 17 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.113 Koyun ve Keçi Eti

- 1322.**1065/86/EEC: Keçi eti üreticilerine prim verilen dağlık alanları saptayan 11 Nisan 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1323.**2738/1999/EC: Keçi eti üreticilerine prim verilen dağlık bölgeleri belirleyen 21 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1324.**1481/86/EEC: Topluluk piyasasında örnek olarak sunulacak taze ve soğutulmuş kuzu karkasının fiyatının belirlenmesine ve Topluluktaki diğer bazı kalite koyun karkası fiyat araştırmasına ilişkin 15 Mayıs 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1325.**3013/89/EEC: Koyun ve keçi eti pazarının ortak olarak düzenlenmesi hakkında 25 Eylül 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1326.**2467/98/EC: Koyun ve keçi eti için piyasa organizasyonuna ilişkin 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1327.**3901/89/EEC: Besiye alınan kuzuların ağır karkas olarak tanımlanmasına ilişkin 12 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1328.**1323/90/EEC: Topluluğun bazı az kayırlan bölgelerinde koyun ve keçi üreticiliği için özel yardım başlatan 14 Mayıs 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1329.**2814/90/EEC: Besiye alınan kuzuların ağır karkas olarak tanımlanması için gerekli kuralları belirleyen 28 Eylül 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1330.**3446/90/EEC: Koyun ve keçi eti için özel depolama yardımı verilmesine ilişkin kuralları belirleyen 27 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1331.**3447/90/EEC: Koyun ve keçi eti için özel depolama yardımı verilme koşullarını belirleyen 28 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1332.**3493/90/EEC: Koyun ve keçi eti üreticilerine prim verilmesine ilişkin genel kuralları belirleyen 27 Kasım 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1333.**3882/90/EEC: İthal kuzu fiyatlarının kontrolü için detaylı kuralları belirleyen 19 Aralık 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1334.**2385/91/EEC: Koyun eti ve keçi eti üreticileri ve üretici gruplarının tanımlanması hususunda bazı özel durumlarda detaylı kuralları belirleyen 6 Ağustos 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1335.**2137/92/EEC: Küçük baş hayvan karkaslarının sınıflandırılması konusunda Topluluk ölçüsüne ilişkin ve taze ve soğutulmuş koyun karkaslarının Topluluk standart kalitesini belirleyen ve 338/91 sayılı Tüzüğü genişleten 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1336.**3567/92/EEC: Koyun ve keçi eti için ortak pazar organizasyonuna ilişkin 3013/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün Madde 5a ve 5c'sinde bahsedilen kişisel limitlerin, ulusal rezervlerin ve transfer haklarının uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 10 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1337.**461/93/EEC: Küçük baş hayvan karkaslarının sınıflandırılması ile ilgili Topluluk ölçüsünün detaylı kurallarını belirleyen 26 Şubat 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1338.**2700/93/EEC: Koyun ve keçi eti üreticileri yararına prim uygulaması için detaylı kurallara ilişkin 30 Eylül 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1339.**826/94/EC: 2385/91 ve 3567/92 sayılı Yönetmelikleri değiştiren ve 500 ve 1000 hayvan limitini aşan hakların kişisel sınırlara dahil edilmesi konusundaki 3013/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 13 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1340.**1439/95/EC: Koyun ve keçi eti sektöründe ithal ve ihraç ürünler konusunda 3013/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 26 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1341.**2134/95/EC: 2814/90 sayılı Tüzüğü değiştiren ve aynı üretici grupları arasında prim haklarının transferi ile ilgili ve İtalya ve Yunanistan'da bazı koyun ve keçi eti üreticilerinin prim haklarını artıran 7 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1342.**874/96/EC: Üçüncü ülkelerden safkan damızlık küçük baş ve keçi gurubu hayvanların ithaline ilişkin 14 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1343.**1589/96/EC: Koyun ve keçi eti pazarının ortak düzenlenmesi hakkında 3013/89 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 30 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1344.**1027/97/EC: 1997 pazar yılı için, her dişi koyun ve her dişi keçi başına ödenebilir tahmini prim düzeyi ve tahmini gelir kaybını saptayan ve bu prim için ilk avans ödemesini ve Topluluğun bazı geri kalmış bölgelerinde koyun ve keçi yetiştiriciliğine yönelik özel yardım için bir avans ödemesi belirleyen 6 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1345.**1416/97/EC: 1998 pazar yılı için koyun etinde, temel fiyatı ve bu temel fiyat üzerinde yapılacak mevsimsel ayarlamaları belirleyen 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1346.**2099/97/EC: 1997 pazar yılı için, her dişi koyun ve her dişi keçi başına ödenebilir tahmini prim düzeyi ve tahmini gelir kaybını saptayan ve bu prim için ikinci avans ödemesini belirleyen 24 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1347.**2327/97/EC: CN kodları 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 10, 0104 20 90 ve 0204 olan koyun, keçi, koyun eti ve keçi eti için 1998 yılı için Topluluk tarife kotaları başlatan ve koyun ile keçi eti sektöründe ürünlerin ithalatı ile ihracatına ilişkin olarak 3013/89 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 1439/95 sayılı Yönetmelikten sapan 25 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1348.**97/232/EC: Üye devletlerin koyun ve keçi ithaline izin verdiği üçüncü ülkelerin listesini oluşturan 3 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 1349.**21/98/EC: 1998 yılı için Fransa'nın deniz aşırı topraklarına koyun ve keçi eti tedarik edilmesine yönelik belirli düzenlemelerin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1350.**2756/98/EC: CN kodları 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 10, 0104 20 90 ve 0204 olan koyun, keçi, koyun eti ve keçi eti için 1998 yılı için Topluluk tarife kotaları başlatan ve koyun ile keçi eti sektöründe ürünlerin ithalatı ile ihracatına ilişkin olarak 2467/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 1439/95 sayılı Yönetmelikten sapan 18 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1351.**1163/1999/EC: 1999 pazarlama yılı için, tahmini gelir kaybını, dişi koyun ve keçilere ödenebilen tahmini prim seviyesini belirleyen ve bu primin ilk avansını ve Topluluğun bazı az kayırlı bölgelerinde koyun ve keçi yetiştiriciliği için verilen özel yardım için bir avans ödemesi tespit eden 2 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1352.**1680/1999/EC: 2000 pazarlama yılında keçi eti için temel fiyatı ve temel fiyatta yapılacak mevsimsel ayarlamaları tespit eden 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1353.**2099/1999/EC: İrlanda, Finlandiya ve İngiltere’de kuzu karkası ve yarım kuzu karkasları için önceden tespit edilen özel depolama yardımının verilmesini temin eden 1 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1354.**2163/1999/EC: 1999 pazarlama yılı için, tahmini gelir kaybını, dişi koyun ve keçiler için ödenebilen tahmini prim seviyesini ve bu primin ikinci avans ödemesini tespit eden 12 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1355.**2709/1999/EC: CN Kodları 01041030, 01041080, 01042010, 01042090 ve 0204 olan koyun, keçi, koyun eti ve keçi eti için 2000 yılı tarife kotaları koyan ve koyun ve keçi eti sektöründeki ithal ve ihraç ürünlerine ilişkin 2467/98 sayılı Konsey Yönetmeliğini uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 1439/95 sayılı Yönetmelikten sapma yapan 17 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1356.**1999/541/EC: Bulgaristan’dan koyun ve keçi ithali ile ilgili ve 97/232/EC sayılı Komisyon Kararını değiştiren 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 2433 numaralı belgeye göre bildirilmiştir) (AEA ile uyumlu metin)

7.7.114 Domuz Eti

- 1357.**391/68/EEC: Domuz etinde destekleme alımlarının detaylı kurallarını belirleyen 1 Nisan 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1358.**2759/75/EEC: Domuz eti için ortak pazar organizasyonuna ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1359.**2763/75/EEC: Domuz eti için özel depolama yardımı verilmesi için genel kuralları belirleyen 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1360.**2806/79/EEC: Üye Devletler ve Komisyon arasında domuz eti ile ilgili bazı veri alışverişine ilişkin ve 2330/70 sayılı Tüzüğü kaldıran 13 Aralık 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1361.**3220/84/EEC: Domuz karkaslarının tasnifine ilişkin Topluluk ölçüsünü belirleyen 13 Kasım 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1362.**2967/85/EEC: Domuz karkaslarının tasnifine ilişkin Topluluk ölçüsünün uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 24 Ekim 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1363.**1583/89/EEC: Bazı domuz etlerinin et ve yağ muhtevasının belirlenmesi prosedürüne ilişkin 7 Haziran 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1364.**2123/89/EEC: Toplulukta domuz eti için örnek pazar listesinin kurulmasına ilişkin 14 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1365.**3537/89/EEC: Domuz karkasları için ortalama fiyatların uygulandığı pazar yerlerine ilişkin 27 Kasım 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1366.**904/90/EEC: AKP Devletleri veya denizaşırı ülkeler ve topraklar menşeli bazı domuz eti ürünlerinin ithaline uygulanacak düzenlemelerini uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 9 Nisan 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1367.**2562/98/EC: AKP ülkeleri menşeli bazı domuz eti ürünlerinin ithalatına uygulanabilen düzenlemelerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve 904/90 sayılı Tüzüğü kaldıran 27 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1368.**3444/90/EEC: Domuz eti için özel depolama yardımının verilmesi için detaylı kuralları belirleyen 22 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1369.**1725/92/EEC: Azor adaları ve Maderia'ya domuz eti sektörü ürünlerinin tedarikindeki özel önlemlerin detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1370.**2989/92/EEC: Fransa'nın deniz aşın topraklarında domuz eti sektörü ürünlerinin tedarikindeki özel önlemlerin detaylı uygulanma prosedürlerini belirleyen 15 Ekim 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1371.**1432/94/EC: Domuz eti ve bazı tarım ürünlerine Topluluğun bazı tarife kotalarının uygulanmasını başlatan ve idaresini temin eden 774/94 sayılı Konsey Yönetmeliğinde bahsedilen ithalat düzenlemelerinin domuz eti sektöründe uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 22 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1372.**1370/95/EC: Domuz eti sektöründe ithalat ruhsatı sisteminin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 16 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1373.**1486/95/EC: Domuz eti sektöründe 1 Temmuz 1995-30 Haziran 1996 dönemi için sadece CN Kodu 0203 19 55 ve 0203 29 55 deki bazı ürünlere tarife kotası koyan ve idaresini temin eden 28 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1374.**1487/95/EC: Kanarya adalarında domuz eti sektörü ürünleri için arz dengesi kuran ve Topluluktan gelen ürünlere yapılan yardımı tespit eden 28 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1375.**2305/95/EC: Bir tarafta Topluluk, diğer tarafta Estonya, Letonya ve Litvanya arasındaki serbest ticaret anlaşmalarında bahsedilen düzenlemelerin domuz eti sektöründe uygulanmasını için detaylı kuralları oluşturan 29 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1376.**2810/95/EC: Domuz karkaslarının ve yarı karkaslarının tarife sınıflandırmalarına ilişkin ve tarife ve istatistik nomenklatürün ve Ortak Gümrük Tarifesine ilişkin 2658/87 sayılı Konsey Yönetmeliğini değiştiren 5 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1377.**571/97/EC: Bir tarafta Avrupa Topluluğu, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ve Avrupa Atomik Enerji Topluluğu, diğer tarafta Slovenya Cumhuriyeti arasında Ticaret ve Ticaret ile ilgili Önlemlere ilişkin Geçici Anlaşmanın domuz eti sektöründe uygulanması için detaylı kuralları oluşturan 26 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1378.**913/97/EC: İspanyada domuz eti pazarı için istisnai destek önlemleri kabul eden 22 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1379.**1205/97/EC: Domuz karkasları için Topluluk piyasa fiyatlarının hesaplamada kullanılan ağırlık katsayılarını tespit eden ve 1998 yılı için yıllık olarak kabul edilen 1175/96 sayılı Tüzüğü (EC) iptal eden 27 Haziran 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1380.**1898/97/EC: 3066/95 sayılı Konsey Tüzüğü'nün kapsadığı düzenlemelerin domuz sektöründe uygulanma kurallarını belirleyen ve 2698/93 ve 1590/94 sayılı Yönetmelikleri kaldıran 29 Eylül 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1381.**2331/97/EC: Bazı domuz eti ürünleri için ihracatta vergi iadesinin özel koşullarına ilişkin 25 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1382.**1999/591/EC: Kuzey İrlanda'da domuz üreticileri yararına İngiltere tarafından uygulanan yardım şemasına ilişkin 9 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (Belge No C (1999) 1602 uyarınca bildirilmiştir) (Sadece İngilizce metin esastır)

- 1383.**1466/1999/EC: Domuz karkasları için Topluluk piyasa fiyatlarının hesaplanmasında kullanılacak ağırlık katsayılarını tespit eden ve 1297/98 sayılı Tüzüğü (EC) iptal eden 5 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1384.**1526/1999/EC: Domuz eti için kabul edilebilir ihracat ruhsatlarının uygulanması ile kapsanan miktar yüzdelerini tespit eden 13 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1385.**1649/1999/EC: Domuz eti için özel depolama yardımı verilmesine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3444/90 sayılı Yönetmelikten sapma yapan 27 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1386.**2713/1999/EC: Domuz eti için özel depolama yardımı verilmesine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3444/90 sayılı Yönetmelikten sapma yapan 20 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.115 Yumurta ve Kümes Hayvanları

- 1387.**1527/73/EEC: Yumurta ve kümes hayvanları etleri ile ilgili olarak Üye Devletler ve Komisyon arasındaki bazı haberleşmeler hakkında 28 Mayıs 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1388.**572/1999/EC: Üye devletler ve Komisyon arasında yumurta ve kümes hayvanları etine ilişkin bazı karşılıklı haberleşmelere ilişkin ve 1527/73 sayılı Tüzüğü kaldıran 16 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1389.**2771/75/EEC: Yumurta için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1390.**2777/75/EEC: Yumurta için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1391.**2782/75/EEC: Yumurtaların kuluçka ve piliç yetiştiriciliği amacıyla üretimi ve pazarlanmasına ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1392.**1868/77/EEC: Yumurtaların kuluçka ve piliç yetiştiriciliği için üretimi ve pazarlanmasına ilişkin 2782/75 sayılı Tüzüğün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 29 Temmuz 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1393.**109/80/EEC: Yumurta ve kümes hayvanları sektöründe bazı ürünler için ihracatta vergi iadesinin en düşük oranının uygulanmasına ilişkin 18 Ocak 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1394.**903/90/EEC: Afrika, Karayib ve Pasifik Devletleri veya denizaşırı ülkeler ve topraklar menşeli bazı kümes hayvanları etleri ürünlerinin ithaline uygulanacak düzenlemelerini uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 9 Nisan 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1395.**1906/90/EEC: Kümes hayvanları için bazı pazarlama standartlarına ilişkin 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1396.**1907/90/EEC: Yumurta için bazı pazarlama standartlarına ilişkin 26 Haziran 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1397.**1274/91/EEC: Yumurta için bazı pazarlama standartlarına ilişkin 1907/90 sayılı Tüzüğün uygulanması için detaylı kuralları uygulanmasını başlatan 15 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1398.**1538/91/EEC: Kümes hayvanları için bazı pazarlama standartlarına ilişkin 1906/90 sayılı Tüzüğün uygulanması için detaylı kuralların uygulanmasını başlatan 5 Haziran 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1399.**1726/92/EEC: Azor adaları ve Maderia'ya yumurta ve kümes hayvanları sektöründen bazı ürünlerin tedarik edilmesinde özel önlemlerin detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1400.**2826/92/EEC: Fransa'nın deniz aşırı topraklarına yumurta, kümes hayvanları ve tavşan eti sektörü ürünlerinin tedarik edilmesindeki özel önlemlerin detaylı uygulanma kurallarına ilişkin 29 Eylül 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1401.**1431/94/EC: Kümes hayvanları eti ve bazı tarım ürünleri için bazı Topluluk tarife kotalarının konulması ve idaresinin temin edilmesine ilişkin 774/94 sayılı Konsey Yönetmeliğinde bahsedilen ithalat düzenlemelerinin kümes hayvanları eti sektöründe uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 22 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1402.**1371/95/EC: Yumurta sektöründe ihracat ruhsatlarının uygulanma sistemine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1403.**1372/95/EC: Kümes hayvanları eti sektöründe ihracat ruhsatlarının detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 16 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1404.**1474/95/EC: Yumurta sektöründe ve Uruguay Roundu ve çok taraflı ticaret müzakereleri esnasında tamamlanan anlaşmalardan kaynaklanan yumurta albumini için tarife kotaları uygulamasını başlatan ve idaresini sağlayan 28 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1405.**1484/95/EC: Kümes hayvanları eti ve yumurta sektöründe ve yumurta albumini için ek ithalat vergilerini tespit eden ve ek ithalat vergileri sisteminin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve 163/67/EEC sayılı Yönetmeliğini kaldıran 28 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1406.**1866/95/EC: Bir tarafta Topluluk, diğer tarafta Estonya, Litvanya ve Letonya arasında serbest ticarete ve ticaret ile ilgili konulara ilişkin Anlaşmalarda bahsedilen düzenlemelerin kümes hayvanları eti sektöründe uygulanma prosedürlerini belirleyen 26 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1407.**509/97/EC: Bir tarafta Avrupa Topluluğu, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ve Avrupa Atomik Enerji Topluluğu, diğer tarafta Slovenya cumhuriyeti arasında ticarete ve eşlik eden önlemlere ilişkin Geçici Anlaşmanın tavuk eti sektöründe uygulanmasına ilişkin prosedürleri belirleyen 20 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1408.**2334/98/EC: Tavuk eti ile ilgili olarak 3665/87/EEC, 3719/88/EEC ve 1372/95/EC sayılı Yönetmeliklerden sapma yapan özel önlemleri belirleyen 29 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1409.**293/1999/EC: Tavuk eti ile ilgili olarak 3665/87/EEC, 3719/88/EEC ve 1372/95/EC sayılı Yönetmeliklerden sapma yapan özel önlemleri belirleyen 9 Şubat 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1410.**704/1999/EC: Afrika, Karaip ve Pasifik (AKP) ülkeleri menşeli yumurta ve tavuk eti ürünlerinin ithalatındaki düzenlemelerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve 903/90 sayılı Tüzüğü kaldıran 31 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.116 Albumin

- 1411.**2783/75/EEC: Ovalbumin ve lactoalbumin için ortak ticaret sistemine ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.117 Bal

- 1412.**1221/97/EC: Bal üretimi ve pazarlanmasının geliştirilmesi için alınacak önlemlerin genel uygulanma kurallarını 25 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1413.**2300/97/EC: Bal üretimi ve Pazarlaşmasının geliştirilmesi için alınacak önlemlerin genel uygulanma kurallarını belirleyen 1221/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün detaylı uygulanma kurallarına ilişkin 20 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.118 Ticaret Mekanizması/Kalite Politikası

- 1414.**1055/77/EEC: Aracı bir kurum tarafından stoklanan ürünlerin depolanması ve dolaşımına ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1415.**234/79/EEC: Tarım ürünleri için kullanılan Ortak Gümrük Tarifesi nomenklatürünün ayarlanması ile ilgili prosedüre ilişkin 5 Şubat 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1416.**2931/79/EEC: Üçüncü bir ülkedeki özel ithalat muamelesinden yararlanabilen tarım ürünlerinin ihracatı için yardım verilmesine ilişkin 20 Aralık 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1417.**800/1999/EC: Tarım ürünlerinde ihracat sübvansiyonu sisteminin uygulanması için ortak detaylı kuralları belirleyen 15 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1418.**565/80/EEC: Tarım ürünleri konusunda ihracat sübvansiyonu avans ödemelerine ilişkin 4 Mart 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1419.**2220/85/EEC: Tarım ürünleri için güvenlik sistemi uygulamasına ilişkin ortak detaylı kuralları belirleyen 22 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1420.**3665/87/EEC: Tarımsal ürünlerdeki ihracat sübvansiyonları sisteminin uygulanması için ortak ayrıntılı kuralları belirleyen 27 Kasım 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1421.**3846/87/EEC: İhracat sübvansiyonları için bir tarımsal ürün nomenklatürü oluşturan 17 Aralık 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1422.**3719/88/EEC: Tarım ürünleri için ithalat ve ihracat ruhsatları ve avans belirleme sertifikaları sisteminin uygulanması için ortak detaylı kuralları belirleyen 16 Kasım 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1423.**451/89/EEC: Çeşitli üçüncü Akdeniz ülkeleri menşeli bazı tarım ürünlerine uygulanacak prosedür ile ilgili 20 Şubat 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1424.**386/90/EEC: Sübvansiyon veya diğer miktarlardan yararlanan tarım ürünlerinin ihracatı sırasında yürütülen gözetime ilişkin 12 Şubat 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1425.**1696/92/EEC: Azor adaları ve Maderia'ya bazı tarım ürünlerinin tedarikindeki özel düzenlemelerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 30 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1426.**1764/92/EEC: Cezayir, Kıbrıs, Mısır, İsrail, Ürdün, Lübnan, Malta, Fas, Suriye ve Tunus menşeli bazı tarım ürünlerinin Topluluğa ithalatındaki düzenlemeleri değiştiren 29 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1427.**2081/92/EEC: Tarım ürünleri ve gıda maddelerinin menşeinin tayin edilmesi ve coğrafi göstergelerinin korunmasına ilişkin 14 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1428.**2082/92/EEC: Bazı tarım ürünleri ve gıda maddelerinin özel vasıf sertifikalarına ilişkin 14 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1429.**3002/92/EEC: Aracı acentadan alınan ürünlerin kullanımının ve/veya varış yerinin onaylanmasına ilişkin ortak detaylı kuralları belirleyen 16 Ekim 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1430.**3515/92/EEC: Aracı bir acenta tarafından stoklanan ürünlerin depolanmasına ve dolaşımına ilişkin 1055/77 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ortak detaylı kuralları belirleyen 4 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1431.**1848/93/EEC: Tarım ürünleri ve gıda maddelerinin özel vasıf sertifikalarına ilişkin 2082/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 9 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1432.**2037/93/EEC: Tarım ürünlerinin ve gıda maddelerinin menşenin tayini ve coğrafi göstergelerinin korunmasına ilişkin 2081/92 tarihli Konsey Tüzüğü'nün detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 27 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1433.**2883/94/EC: 1601/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 2., 3., 4. ve 5. Maddelerinde bahsedilen özel önlemlerin kapsadığı tarım ürünlerinin Kanarya adalarına tedarikinde tahmini bir denge kuran 28 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1434.**2991/94/EC: Sürülebilir yağlara ilişkin standartları belirleyen 5 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1435.**3108/94/EC: Tarımsal ürünlerde ticaret konusunda Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in katılımı dikkate alınarak kabul edilecek geçiş önlemleri hakkında 19 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1436.**3122/94/EC: Sübvansiyon alan tarım ürünleri konusunda risk analizi kriterini belirleyen 20 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1437.**672/95/EC: Oniki üyelik Topluluk ile yeni üye devletler, Avusturya, Finlandiya ve İsveç arasında tarımsal ürün ticareti ile ilgili bazı ithalat ve ihracat ruhsatlarına ilişkin 29 Mart 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1438.**2221/95/EC: Sübvansiyon için yeterli şartları haiz tarım ürünlerinin ihracı sırasında yapılan fiziki kontroller ile ilgili olarak 386/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 20 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1439.**1107/96/EC: 2081/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 17. Maddesinde belirlenen prosedüre göre menşe unvanı ve coğrafi göstergelerin kaydedilmesine ilişkin 12 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1440.**1222/96/EC: İhracat sübvansiyonları için bir tarımsal ürün nomenklatürü oluşturan 3846/87 sayılı Tüzüğü (EEC) değiştiren 28 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1441.**2400/96/EC: Tarım ürünleri ve gıda maddelerinin menşe unvanı ve coğrafi göstergelerinin muhafazasına ilişkin 2081/92 sayılı Konsey Yönetmeliğinde bahsedilen "Muhafaza edilen menşe unvanı ve coğrafi göstergelerin kaydı"ndaki bazı isimlerin kullanıma konulmasına ilişkin 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
- 1442.**144/97/EC: Avusturya, İsveç ve Finlandiya'da 1 Ocak 1995 tarihindeki devredilecek normal stoku aşan tarım ürünleri stoklarına ilişkin 27 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1443.**2301/97: Tarım ürünleri ve gıda maddelerinin özel vasıf sertifikalarına ilişkin 2082/92 sayılı Konsey Yönetmeliğinde bahsedilen "özel vasıf sertifikalarının kaydı"ndaki bazı isimlerin kullanıma konulmasına ilişkin 20 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (EC) (AEA ile uyumlu metin)
- 1444.**259/98/EC: Topluluk gıda yardımı olarak verilen ürünlerin ihracatındaki detaylı kuralları belirleyen 30 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1445.**615/98/EC: Canlı büyükbaş hayvanların taşınma sırasındaki refahı konusunda ihracat sübvansiyonu düzenlemelerinin özel detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 18 Mart 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1446.**2106/98/EC: Sığır ve dana eti ile ilgili olarak 3665/87 ve 3719/88 sayılı Yönetmeliklerden sapma yapan özel önlemleri belirleyen 1 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1447.**872/1999/EC: Tarım ürünleri ve gıda maddelerinin menşe unvanı ve coğrafi göstergelerinin korunmasına ilişkin 2081/92 sayılı Konsey Yönetmeliğinde bahsedilen "muhafaza edilmiş menşe unvanı ve coğrafi göstergelerin kaydı"ndaki bazı isimlerin kullanıma konulmasına ilişkin 2400/96 sayılı Tüzüğü'nün Ekini tamamlayan 27 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1448.**1070/1999/EC: 2081/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 17. Maddesinde belirlenen prosedüre göre menşe unvanı ve coğrafi göstergelerin kaydına ilişkin 1107/96 sayılı Tüzüğü'nün ekini değiştiren 25 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

1449.2558/1999/EC: Tarım ürünleri için sübvansiyonların belirlenen avansı ile birlikte ihracat ruhsatının verilmesine ilişkin bazı hükümlerden geçici olarak sapan 2 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.119 Organik Tarımsal Üretim

1450.2092/91/EEC: Tarım ürünlerinin organik üretimine ve tarım ürünleri ve gıda maddelerinin üzerinde bu ürünlerle ilgili olarak konan göstergelere ilişkin 24 Haziran 1991 tarihli Konsey Tüzüğü

1451.1367/98/EC: 2092/91 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EEC) belirtilen ithalat düzenlemelerinin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 14 Ocak 1992 tarih ve 94/92 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 29 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

1452.1900/98/EC: Tarım ürünlerinin organik üretimi ve tarım ürünleri ve gıda maddelerinin üzerinde bu ürünlerle ilgili olarak konan göstergelere ilişkin 2092/91 sayılı Tüzüğün Ek l'ini değiştiren 4 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

1453.330/1999/EC: Tarım ürünlerinin organik üretimine ve tarım ürünleri ve gıda maddelerinin üzerinde bu ürünlerle ilgili olarak konan göstergelere ilişkin 2092/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nün VI. Ekinin C Bölümünü değiştiren 12 Şubat 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.120 Dikey Direktifler

1454.76/621/EEC: İnsan tüketimine yönelik katı ve sıvı yağlar ile üretiminde katı ve sıvı yağ kullanılan gıda maddelerindeki maksimum erusik asit seviyesinin tespiti ile ilgili 20 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi

1455.80/891/EEC: İnsan tüketimine yönelik katı ve sıvı yağlar ile üretiminde katı ve sıvı yağ kullanılan gıda maddelerindeki erusik asitin tayini için Topluluk analiz metotları ile ilgili 25 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Direktifi

1456.73/437/EEC: İnsan tüketimine yönelik bazı şekerler ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 11 Aralık 1973 tarihli Konsey Direktifi

1457.79/796/EEC: İnsan tüketimine yönelik bazı şekerlerin test edilmesi için Topluluk analiz metotlarını belirleyen 26 Temmuz 1979 tarihli ilk Komisyon Direktifi

1458.77/436/EEC: Kahve ve hindiba özü ile ilgili Üye devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 27 Haziran 1977 tarihli Konsey Direktifi

1459.79/1066/EEC: Kahve ve hindiba özlerini test etmek için Topluluk analiz metotlarının belirlenmesine ilişkin 13 Kasım 1979 tarihli ilk Komisyon Direktifi

1460.1999/4/EC: Kahve ve hindiba özü ile ilgili olarak 22 Şubat 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

1461.76/118/EEC: İnsan tüketimine yönelik bazı kısmi ve tam olarak suyu alınarak korunmuş süt ile ilgili Üye devletler mevzuatları uyumuna ilişkin 18 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi

1462.79/1067/EEC: İnsan tüketimine yönelik bazı kısmi ve tam olarak suyu alınmış sütün test edilmesi için Topluluk analiz metotlarının belirlenmesine ilişkin 13 Kasım 1979 tarihli ilk Komisyon Direktifi

1463.87/524/EEC: Korunmuş süt ürünlerinin denetimine ilişkin Topluluğun kimyasal analiz örnekleme metotlarını belirleyen 6 Ekim 1987 tarihli ilk Komisyon Direktifi

1464.83/417/EEC: İnsan tüketiminde kullanılan bazı laktoproteinlerle (kazeinler ve kazeinatlar) ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 25 Temmuz 1983 tarihli Konsey Direktifi

- 1465.**85/503/EEC: Yenilebilir kazeinler ve kazeinatların analiz metotlarına ilişkin 25 Ekim 1985 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 1466.**86/424/EEC: Yenilebilir kazeinler ve kazeinatların kimyasal analiz örnekleme metotlarının belirleyen 15 Temmuz 1986 tarihli ilk Komisyon Direktifi
- 1467.**79/693/EEC: Meyve reçelleri, jöleler, marmelatlar ve kestane püresi ile ilgili üye devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 24 Temmuz 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 1468.**74/409/EEC: Bal ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 22 Temmuz 1974 tarihli Konsey Direktifi
- 1469.**93/77/EEC: Meyve suları ve bazı benzeri ürünler ile ilgili 21 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 1470.**73/241/EEC: İnsan tüketimine yönelik kakao ve çikolata ürünleri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 24 Temmuz 1993 tarihli Konsey Direktifi

7.7.121 Tarımsal/Parasal Düzenlemeler

- 1471.**2799/98/EC: Euro için tarımsal ve parasal düzenlemelerin yapılmasına ilişkin 15 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1472.**2800/98/EC: Euronun uygulamaya konulması amacıyla ortak tarım politikasına göre uygulanan geçici önlemlere ilişkin 15 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1473.**2808/98/EC: Tarımda Euro için bir tarımsal ve parasal sistemin detaylı uygulanma kurallarını belirleyen 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1474.**2810/98/EC: 1 Ocak 1999 tarihinden öncesinden belirlenen tarımsal çevrim oranı ile ilgili geçici önlemleri uygulamaya koyan 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1475.**2813/98/EC: Euronun uygulamaya konulmasında geçici önlemlerin ortak tarım politikasına uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.122 Çiftlik Muhasebe Veri Ağı (FADN)

- 1476.**79/65/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğunda tarımsal işletmelerin gelirlerine ve iş faaliyetlerine ilişkin muhasebe verilerinin toplanması için bir şebeke kurulmasına ilişkin 15 Haziran 1965 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1477.**2237/77/EEC: Tarımsal işletmelerin gelirlerini belirlemek amacıyla kullanılan tarım hasılatına ilişkin 118/66/EEC: sayılı Tüzüğü değiştiren 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1478.**1859/82/EEC: Tarımsal işletmelerin gelirlerini tayin etmek amacıyla karlı işletmelerin seçimi ile ilgili 12 Temmuz 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1479.**1915/83/EEC: Tarımsal işletmelerin gelirlerinin belirlenmesi amacıyla muhasebe tutulmasına ilişkin bazı detaylı uygulama kurallarına ilişkin 13 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1480.**85/377/EEC: Tarımsal işletmeler için bir Topluluk tipolojisi oluşturan 7 Haziran 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1481.**90/36/EEC: Tarımsal işletmeler için Topluluk tipolojisi ile paralel olarak Avrupa ölçü ünitesinin belirlenmesi için kullanılacak agro-ekonomik eğilim katsayısını belirleyen 16 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı

1482.22/98/EC: Çiftlik muhasebe verileri şebekesinin 1998 muhasebe yılı için çiftlik hasılatı başına standart ücretini tespit eden 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

1483.37/99/EC: Çiftlik muhasebe verileri şebekesinin 1999 muhasebe yılı için çiftlik hasılatı başına standart ücretini tespit eden 8 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.123 İstatistik

1484.72/279/EEC: Bir Tarım İstatistikleri Daimi Komitesinin kurulmasına ilişkin 31 Temmuz 1972 tarihli Konsey Kararı

1485.76/806/EEC: Üye devletler tarafından belirli cins meyve ağacı fidanlıklarının üretim potansiyelini tayin etmek için yapılacak etüt çalışmalarına ilişkin ilave hükümleri belirleyen 1 Ekim 1976 tarihli Komisyon Kararı

1486.76/625/EEC: Belirli cins meyve ağacı fidanlıklarının üretim potansiyelini tayin etmek amacıyla Üye Devletler tarafından yürütülecek istatistiklere ilişkin 20 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi

1487.77/144/EEC: Belirli cins meyve ağacı fidanlıklarının etüt verilerinin makinada okunabilen veri formuna kopyalanmasına ilişkin standart kodlar ve kurallar ile bu etütler için üretim alanlarının sınırlarını belirleyen 22 Aralık 1976 tarihli Komisyon Kararı

1488.357/79/EEC: Asma alanlarının istatistiki etüdüne ilişkin 5 Şubat 1979 tarihli Konsey Tüzüğü

1489.991/79/EEC: Asma alanlarının temel istatistik etütleri ile ilgili tanımları belirleyen ve program tablosu oluşturan ve 143 ve 26/64/EEC sayılı Yönetmelikleri kaldıran 17 Mayıs 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü

1490.2276/79/EEC: Zeytinyağı üreten Üye Devletlerde zeytin ekimi kaydının hazırlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 16 Ekim 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü

1491.79/491/EEC: Asma alanlarının temel etüt verilerinin makinada okunabilen veri formuna kopyalanmasına ilişkin standart kod ve kuralları belirleyen 17 Mayıs 1979 tarihli Komisyon Kararı

1492.3570/90/EEC: Almanya'nın birleşmesi ile ilgili olarak Almanya'daki tarımsal istatistik araştırmalarında sapma konusunda 4 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü

1493.80/763/EEC: Asma alanlarının istatistiki etütleri ile ilgili ilave hükümleri belirleyen 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı

1494.80/764/EEC: Asmalık alanların ara istatistiki etütleri ile ilgili tablolar ve tanımların programlarını oluşturan 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı

1495.80/765/EEC: Asma alanlarının ara istatistik etütlerine ilişkin verilerin makinada okunabilen bir forma kopyalanması için bir kod ve standart kuralları belirleyen 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı

1496.571/88/EEC: 1988-1997 yılları arasında tarımsal işletmelerin yapısı ile ilgili Topluluk etütlerinin organizasyonuna ilişkin 29 Şubat 1988 tarihli Konsey Tüzüğü

1497.89/651/EEC: 1988 ila 1997 dönemi için tarımsal holdinglerin yapısı konusundaki araştırmalara ilişkin tarımsal ürünlerin listesi ve özellik tanımları hakkında 26 Ekim 1989 tarihli Komisyon Kararı

1498.837/90/EEC: Hububat üretiminde üye devletler tarafından tedarik edilen istatistiki bilgiye ilişkin 26 Mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü

1499.959/93/EEC: Hububat dışındaki diğer mahsuller için üye devletler tarafından tedarik edilecek istatistiki bilgiye ilişkin 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1500.**93/23/EEC: Domuz üretimi için yapılacak istatistiki etüt çalışmasına ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 1501.**93/24/EEC: Büyük baş hayvan üretimi için yapılacak istatistiki etüt çalışmasına ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 1502.**93/25/EEC: Koyun ve keçi stokları için yürütülecek istatistiki etüt çalışmalarına ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 1503.**94/432/EC: Domuz nüfusu ve üretimi için istatistiki etüt ile ilgili 93/23/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 1504.**94/433/EC: Sığır nüfusu ve üretimi için istatistiki etüt ile ilgili 93/24/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve söz konusu Direktifi değiştiren 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 1505.**94/434/EC: Koyun ve keçi nüfusu ve üretimi ile ilgili 93/25/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 1506.**96/411/EC: Topluluğun tarım istatistiklerinin geliştirilmesine ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı
- 1507.**96/16/EC: Süt ve süt ürünleri ile ilgili istatistiki etüt çalışmalarına ilişkin 19 Mart 1996 tarihli Konsey Direktifi
- 1508.**97/80/EC: Süt ve süt ürünleri ile ilgili istatistiki etüt çalışmalarına ilişkin 96/16/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanma hükümlerini belirleyen 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile uyumlu metin)
- 1509.**98/582/EC: Süt ve süt ürünleri istatistik araştırmalarına ilişkin 96/16/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için hükümler belirleyen 97/80/EC sayılı Komisyon Kararını değiştiren 6 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
- 1510.**99/41/EC: Tarımsal istatistiklerin iyileştirilmesi için 1999 yılı teknik eylem planını onaylayan 21 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı (C(1998) 4343 sayılı belge uyarınca tebliğ edilmiştir) (AEA ile uyumlu metin)
- 1511.**1999/714/EC: Tarımsal işletmelerin yapısına ilişkin 1999/2000 temel etütlerin sonuçlarının Avrupa Toplulukları İstatistik Bürosuna bildirilmesi için son tarihi oluşturan 19 Ekim 1999 tarihli Komisyon Kararı (Belge No C(1999) 3352 'ye göre bildirilmiştir)
- 1512.**1999/799/EC: 1999/799/EC/Avrupa Tarım Sistemi Tabular Veri Bankasında depolanan istatistiki tabloların yeni bir Topluluk programına uyarlanmasına ilişkin 29 Ekim 1999 tarihli Komisyon Kararı (Belge No C (1999) 3455 uyarınca bildirilmiştir)
- 1513.**377/1999/EC: 1998 pazarlama yılı için Üye devletlerde her dişi koyun ve keçi için gelir kaybını ve uygulanabilen primleri ve Topluluğun bazı en az kayırılan bölgelerinde koyun ve keçi çiftçiliği için özel yardım ödemesini belirleyen 19 Şubat 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.124 Ek I'de Yer Almayan Ürünler

- 1514.**827/68/EEC: Anlaşmanın Ek II'sinde listesi verilen bazı ürünler pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 28 Haziran 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1515.**87/482/EEC: Topluluğun ABD'ye makarna ihracatı hakkındaki Avrupa Ekonomik Topluluğu ile ABD arasında Mektup Teatisi şeklindeki Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 7 Ağustos 1987 tarihli Konsey Kararı

- 1516.**2185/87/EEC: Anlaşmanın Ek II'sinin kapsamadığı bazı mallar olarak ihraç edilen bazı tarım ürünleri için ihracat sübvansiyonu geri ödemelerine ve tazminat miktarlarının alınmasına ilişkin 23 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1517.**2656/87/EC: Yardım düzenlemelerinin içerde (ülke içinde) incelenmesine ilişkin 1999/85 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC:) 7.Maddesinin uygulanması ile ilgili 1 Eylül 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1518.**2657/87/EC: Durum buğdayı için eşdeğerde tazminat kullanımına ilişkin yasaklama hükmünden sapan 1 Eylül 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1519.**2723/87/EEC: Ortak Gümrük Tarifesinin 19.03 Nolu Başlık içinde bulunan ihraç edilen makarna ürünleri şeklinde ihraç edilen hububat ürünlerine ilişkin ihracat sübvansiyonu sisteminin uygulanması için özel detaylı kuralları belirleyen 10 Eylül 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1520.**3556/87/EEC: Ortak Gümrük Tarifesinin 19.03 Nolu Başlık içinde bulunan ihraç edilen bazı makarna ürünleri şeklinde ihraç edilen hububat ürünleri için avans tespit sertifikası sisteminin uygulanması için ilave detaylı kuralları belirleyen 26 Kasım 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1521.**4056/87/EEC: Anlaşmanın Ek II'sinin kapsamadığı ürünler şeklinde ihraç edilen bazı tarım ürünleri ihracat sübvansiyonu verilmesi için genel kuralları belirleyen 3035/80 sayılı Tüzüğü'nün uygulanması için gerekli analiz metotlarının ve diğer teknik hükümleri, ve bu tür sübvansiyonların miktarını tespit eden kriterleri belirleyen 22 Aralık 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1522.**4154/87/EEC: Tarım ürünlerinin işlenmesi ile elde edilen bazı mallara uygulanabilen ticaret düzenlemelerini belirleyen 3033/80 sayılı Tüzüğü'nün uygulanması için analiz metotlarının ve diğer bazı teknik hükümleri belirleyen 22 Aralık 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1523.**3615/92/EEC: 3035/80 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EEC) değinilen malların ihracatı durumunda ödenecek sübvansiyonların hesaplanmasında göz önünde bulundurulacak tarım ürünlerinin miktarının saptanması hakkında 15 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1524.**3223/93/EC: 3035/80 sayılı Konsey Tüzüğü kapsamındaki mallar şeklinde ihraç edilen bazı tarım ürünlerine ilişkin ihracat sübvansiyonu ödemeleri ile ilgili istatistiki bilgiye ilişkin 25 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1525.**3448/93/EC: Tarım ürünlerinin işlenmesi ile elde edilen bazı mallara uygulanabilen ticaret düzenlemelerini belirleyen 6 Kasım 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1526.**1222/94/EC: Anlaşmanın Ek II'sinde yer almayan mallar şeklinde ihraç edilen bazı tarımsal ürünlere ihracat sübvansiyonu verilmesi sisteminin uygulanması için ortak ayrıntılı kurallar ve bu tür sübvansiyonların miktarını tespit etme kriterleri belirleyen 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1527.**1223/94/EC: Anlaşmanın Ek II'sinde yer almayan mallar şeklinde ihraç edilen bazı tarımsal ürünler için avans-tespit belgeleri sisteminin uygulanması için özel ayrıntılı kurallar belirleyen 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1528.**96/753/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Norveç Krallığı arasındaki Anlaşmanın 2. protokolü hakkında bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu diğer tarafta da Norveç Krallığı arasında Mektup Teatisi şeklinde bir Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 6 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
- 1529.**1460/96/EC: 3448/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 7. Maddesinde bahsedildiği şekilde, tarım ürünlerinin işlenmesi ile elde edilen bazı mallara uygulanabilen tercihli ticaret düzenlemelerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 25 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1530.**97/517/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünlerine uygulanabilen düzenlemelere ilişkin 29 Nisan 1997 tarihli AT- Türkiye Ortaklık Konseyi Kararı
- 1531.**1522/98/EC Avrupa Birliği ile İsrail arasındaki geçici bir anlaşma uyarınca 3448/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) kapsadığı bazı malların Topluluğa ithali de dahil olmak üzere, 1 Temmuz 1998 ile 30 Haziran 1999 arasında uygulanacak ek vergiler ve tarımsal aksamın azaltılan miktarlarını saptayan 16 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1532.**1790/98/EC: 1 Temmuz 1998- 30 Haziran 1999 arasında, 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların Norveç'ten Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ve tarımsal aksamın miktarını saptayan 1521/98 sayılı Tüzüğü (EC) düzeltilen 14 Ağustos 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1533.**2262/98/EC: Tarım sektöründe Uruguay Round görüşmelerinin sonuçlarının dikkate alınması amacıyla İsviçre'den işlenmiş tarım ürünlerinin ithaline ilişkin bazı önlemler belirleyen 19 Ekim 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1534.**2263/98/EC: 1 Temmuz 1998- 30 Haziran 1999 arasında 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların İsviçre'den Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ile tarımsal aksam miktarını saptayan 20 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1535.**2651/98/EC: 3448/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) Ekinde değinilen tarım ürünlerinin işlenmesi sonucunda Norveç menşeli bazı malların ithaline bir tarife kotası başlatılması hakkında 9 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1536.**2663/98/EC: Türkiye (1999) menşeli bazı ürünlere bir Topluluk tarife kotası başlatılması hakkında 10 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1537.**2847/98/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünlerine ilişkin olarak 1995 yılı için Topluluk tarife kotaları şeklinde bazı imtiyazlar getiren 1416/95 sayılı Yönetmelikte (EC) belirlenen önlemleri 1999 yılı için yenileyen 22 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1538.**26/1999/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünlerinde Litvanya, Letonya ve Estonya ile yapılmış Avrupa Anlaşmaları için özerk ve geçici önlemler kabul eden 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1539.**27/1999/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünlerinde Polonya, Macaristan, Slovakya, Çek Cumhuriyeti, Romanya ve Bulgaristan ile tercihli ticaret düzenlemeleri için özerk ve geçici önlemler kabul eden 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1540.**32/1999/EC: Estonya, Letonya ve Litvanya ile olan Anlaşmalar uyarınca 1 Temmuz ila 31 Aralık 1998 arasında 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ve azaltılmış tarım aksamını belirleyen 1486/98 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 8 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1541.**33/1999/EC: Tercihli anlaşmalar uyarınca 1 Temmuz ila 31 Aralık 1998 arasında 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ve azaltılmış tarım aksamını belirleyen 10 Temmuz 1998 tarih ve 1485/98 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 8 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1542.**1496/1999/EC: 1 Temmuz 1999 ila 30 Haziran 2000 arasında 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların İsviçre'den Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ile tarımsal aksamın miktarını belirleyen 1 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1543.**1729/1999/EC: Süt, süt ürünleri, sığır ve dana eti, domuz eti, yumurta, kümes hayvanları eti, Anlaşmanın Ek II'sinin kapsamadığı mallar şeklinde ihraç edilen tarım ürünleri ve bazı hububat ürünleri konusunda 36665/87 ve 3719/88 sayılı Yönetmeliklerden sapma yapan özel önlemleri belirleyen 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1544.**1814/1999/EC: 1 Ağustos 1999 ila 30 Haziran 2000 arasında 3448/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde (EC) yer alan malların İzlanda'dan Topluluğa ithaline uygulanacak ek vergiler ile tarımsal aksamın miktarını belirleyen 19 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.125 Muhtelif

- 1545.**2602/69/EEC: İdari Komite prosedürünün tespit eden 18 Aralık 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1546.**1182/71/EEC, Euratom: Sürelere, tarihlere ve zaman sınırlamalarına uygulanabilen kuralları belirleyen 3 Haziran 1971 tarihli Konsey Tüzüğü (EEC, Euratom)

- 1547.**98/235/EC: Ortak tarım politikası kapsamındaki konularla ilgilenen danışma komitesine ilişkin 11 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 1548.**3730/87/EEC: Toplulukta müdahale stoklarından en mahrum kişilere dağıtılmak üzere belirlenmiş kuruluşlara gıda tedarikine ilişkin genel kurallarına belirleyen 10 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1549.**3149/92/EEC: Toplulukta en çok yoksun kalmış kişilerin yararına müdahale stoklarında gıda tedarik edilmesi için ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Ekim 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1550.**98/657/EC: Toplulukta en mahrum kişiler yararına müdahale stoklarından gıda tedariki için 1999 bütçe yılında ödenmek üzere Üye Devletlere tahsis edilen kaynaklar planının kabulüne ilişkin 12 Kasım 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 1551.**1999/413/EC: Toplulukta en mahrum kişiler yararına müdahale stoklarından gıda tedariki için 1999 bütçe yılında ödenmek üzere Üye Devletlere tahsis edilen kaynaklar planının kabulüne ilişkin 97/657/EC sayılı Kararı değiştiren 15 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı
- 1552.**3954/87/Euratom: Nükleer bir kazayı takiben ve başka herhangi bir radyolojik tehlike durumunda gıda maddelerinin ve hayvan yemlerinin izin verilebilen maksimum radyoaktif kontaminasyon seviyelerinin tespitine ilişkin 22 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü (Euratom)
- 1553.**2219/89/EEC: Bir nükleer kazayı takiben veya radyolojik bir tehlike durumunda gıda maddelerinin ve hayvan yemlerinin ihracatı için özel koşullara ilişkin 18 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1554.**737/90/EEC: Çernobil nükleer santralındaki kazayı takiben üçüncü ülkeler menşeli tarım ürünlerinin ithalat yönetim koşullarına ilişkin 22 Mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1555.**770/90/Euratom: Nükleer bir kazayı takiben veya herhangi bir radyolojik tehlike durumunda gıda maddelerinin izin verilen maksimum radyolojik kontaminasyon seviyelerini belirleyen 29 Mart 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü (Euratom)
- 1556.**727/97/EC: Çernobil nükleer istasyonu kazasının ardından üçüncü ülke menşeli tarım ürünlerinin ithaline ilişkin kurallar hakkında 737/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC) uygulanması dışında tutulan ürünlerin listesini oluşturan 24 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1557.**89/687/EEC: Fransa'nın denizaşırı bölgelerinin uzak ve ada özelliğine özgü bir seçenek Programı oluşturan 22 Aralık 1989 tarihli Konsey Kararı
- 1558.**91/314/EEC: Kanarya adalarının (Poseican) uzak ve ada yapısına ilişkin bir özel seçenek programı oluşturan 26 Haziran 1991 tarihli Konsey Kararı
- 1559.**91/315/EEC: Maderia ve Azor adalarının (Posemia) uzak ve ada yapısına ilişkin bir özel seçenek programı oluşturan 26 Haziran 1991 tarihli Konsey Kararı
- 1560.**3763/91/EEC: Fransa'nın deniz aşırı toprakları yararına bazı tarım ürünleri konusunda özel önlemler getiren 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1561.**1600/92/EEC: Bazı tarım ürünleri ile ilgili olarak Azor adaları ve Maderia için özel önlemlere ilişkin 15 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1562.**1601/92/EEC: Bazı tarım ürünleri ile ilgili olarak Kanarya adaları için özel önlemlere ilişkin 15 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1563.**3233/92/EEC: Azor adaları ve Maderia için şarap sektöründe özel yardım düzenlemelerinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 5 Kasım 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1564.**3234/92/EEC: Kanarya adalarında kaliteli şarap üretimi için devamlı asma ekimi için özel yardım düzenlemelerini uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 5 Kasım 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1565.**131/92/EEC: Fransa'nın deniz aşırı topraklarına bazı tarım ürünlerinin tedariki için özel önlemlerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 21 Ocak 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1566.**2790/94/EC: Bazı tarım ürünleri konusunda Kanarya adaları için özel önlemler ile ilgili 1601/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ortak detaylı kurallara ilişkin 16 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1567.**1418/96/EC: En uzak bölgelere mahsus kaliteli tarım ürünleri için bir grafik sembolün kullanımına yönelik detaylı kuralları belirleyen 22 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1568.**2019/93/EEC: Bazı tarım ürünleri ile ilgili olarak küçük Ege adaları için özel önlemler getiren 19 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1569.**2837/93/EEC: Geleneksel olarak zeytin yetiştirilen alanlarda zeytinliklerin muhafazası ile ilgili 2019/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 18 Ekim 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1570.**2958/93/EEC: Bazı tarım ürünlerinin tedariki için özel düzenlemeler konusunda 2019/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 27 Ekim 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1571.**3253/93/EC: Küçük Ege adaları için meyve, sebze ve çiçek sektörlerinde yerel ürünler için destekleyici önlemlere ilişkin 2019/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 26 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1572.**3404/93/EC: İnsan tüketimine ve tohumluk patatese yönelik patates yetiştirilmesi ile ilgili olarak küçük Ege adalarında özel önlemler getiren 2019/93 sayılı Komisyon Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kurallara ilişkin 10 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1573.**3063/93/EC: Özel kalite bal üretimi için yardım programı konusunda 2019/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 5 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1574.**3254/93/EC: Küçük Ege adalarının yararına olacak şekilde bazı meyve ve sebzeler için özel tedarik düzenlemelerine ilişkin 2019/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC:) uygulanması için ayrıntılı kuralları belirleyen 26 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1575.**2282/90/EEC: Elma tüketimi ve kullanımı ile narenciye ürünlerinin tüketimini artırmak için detaylı kuralları belirleyen 31 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1576.**2067/92/EEC: Sığır ve dana eti kalitesini ve pazarını geliştirmeye yönelik önlemlere ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1577.**1318/93/EEC: Sığır ve dana eti kalitesini iyileştirmeye yönelik 2067/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kurallarına ilişkin 28 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1578.**3582/93/EC: Süt ve süt ürünleri için Toplulukta tüketimi geliştirmeye ve pazarı genişletmeye ilişkin 2073/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kurallara ilişkin 21 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1579.**1999/838/EC: 3582/93EC sayılı Tüzük uyarınca süt ve süt ürünleri konusunda tanıtım ve reklam ile ilgili tekliflerin onayına ilişkin 25 Kasım 1999 tarihli Komisyon Kararı
- 1580.**890/1999/EC: Sığır ve dana etinin etiketlenmesi konusunda Topluluk sistemi ile ilgili reklam önlemlerinin organizasyonuna ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1581.**2702/1999/EC: Üçüncü ülkelerde tarım ürünlerinde bilgi sağlayıcı ve tanıtıma yönelik önlemlere ilişkin 14 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1582.**481/1999/EC: Bazı tarım ürünleri için tanıtım programlarının idaresine yönelik genel kuralları belirleyen 4 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

1583.111/1999/EC: Rusya Federasyonuna tarım ürünleri tedariki konusunda bir programa ilişkin 2802/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 18 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

1584.1487/92/EEC: Fransa'nın denizaşırı bölgelerinde şeker kamışı dikimi için tek fiyatlı yardıma ilişkin 9 Haziran 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.126 Uluslararası Anlaşmalar

1585.OJ L 337, 31.12.1993, s.3: Bazı şaraplar için Avrupa Topluluğu ve Bulgaristan Cumhuriyeti arasında karşılıklı tarife kotalarının oluşturulmasına ilişkin Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma

1586.OJ L 337, 31.12.1993, s.84: Bazı şaraplar için Avrupa Topluluğu ve Macaristan Cumhuriyeti arasında karşılıklı tarife kotalarının oluşturulmasına ilişkin Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma-Ortak Deklarasyon

1587.OJ L 337, 31.12.1993, s.94: Şarap isimlerinin karşılıklı korunmasına ve kontrolüne ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ve Macaristan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma-Protokol

1588.OJ L 337, 31.12.1993, s.167: Şarap isimlerinin karşılıklı korunmasına ve kontrolüne ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ve Macaristan Cumhuriyeti arasında Anlaşmanın 4. Maddesi ile ilgili Mektup Teatisi

1589.OJ L 337, 31.12.1993, s.169: Şarap isimlerinin karşılıklı korunmasına ve kontrolüne ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ve Macaristan Cumhuriyeti arasında Anlaşmanın 4. Maddesi ile ilgili Mektup Teatisi - Ortak Deklarasyonlar

1590.OJ L 337, 31.12.1993, s.173: Bazı şaraplar için karşılıklı olarak tarife kotalarının oluşturulmasına ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ve Romanya arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma

1591.OJ L 337, 31.12.1993, s.178: Şarap isimlerinin karşılıklı olarak korunmasına ve kontrolüne ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ve Romanya arasında Anlaşma – Protokol - Avrupa Topluluğu Deklarasyonlar

1592.OJ L 021, 27.01.1996, s.49: Uluslararası Tahıl Anlaşması,1995 - Tahıl Ticareti Sözleşmesi - Gıda Yardımı Sözleşmesi,1995

1593.OJ L 096, 28.03.1998, s.3: Bazı şaraplar için karşılıklı tarife kotaları konması hakkında Avrupa Topluluğu ile Bulgaristan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşmaya değiştiren mektup teatisi şeklinde Anlaşma

1594.OJ L 172, 08.07.1999, s.3: Bazı şaraplar için karşılıklı tarife kotaları konması hakkında Avrupa Topluluğu ile Bulgaristan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşmaya değiştiren mektup teatisi şeklinde Anlaşma

1595.OJ L 172, 08.07.1999, s.10: Bazı şaraplar için karşılıklı tarife kotaları konması hakkında Avrupa Topluluğu ile Romanya arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşmaya değiştiren mektup teatisi şeklinde Anlaşma

1596.OJ L 212, 12.08.1999, s.3: Bazı şaraplar için karşılıklı tarife kotaları konması hakkında Avrupa Topluluğu ile Macaristan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşmaya değiştiren mektup teatisi şeklinde Anlaşma

1597.OJ L 212, 12.08.1999, s.33: Bazı şaraplar için karşılıklı tarife kotaları konması hakkında Avrupa Topluluğu ile Macaristan Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmanın 6.fıkrasının ikinci bendinde değinilen belge ile ilgili Mektup Teatisi

1598.933/95/EC: Bulgaristan, Macaristan ve Romanya menşeli bazı şaraplara Topluluk tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan 10 Nisan 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1599.**1926/96/EC: Uruguay Roundu Çok Taraflı Ticaret Müzakereleri sonucunda imzalanan tarım Anlaşmasını dikkate almak için, bazı tarım ürünlerine Topluluk tarife kotaları şeklinde bazı imtiyazlar koyan ve özerk ve geçici bir önlem olarak, Estonya, Letonya ve Litvanya ile serbest ticaret ve ticaret ile ilgili konulara ilişkin anlaşmalarda bahsedilen bazı tarım imtiyazlarının intibakını sağlayan 7 Ekim 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1600.**92/580/EEC: Uluslararası Şeker Anlaşması 1992'nin imzalanması ve sonuçlandırılması hakkında 13 Kasım 1992 tarihli Konsey Kararı
- 1601.**98/672/EC: 1997/98 teslim dönemi için şeker kamışları için garantili fiyatlar hakkında bir tarafta Avrupa Topluluğu, diğer tarafta Barbados, Belize, Kongo Cumhuriyeti, Fiji, Guyana Cumhuriyeti, Fildişi Sahilleri Cumhuriyeti, Jamaika, Kenya Cumhuriyeti, Madagaskar Cumhuriyeti, Malawi Cumhuriyeti, Mauritius Cumhuriyeti, Surinam Cumhuriyeti, Saint Kitts ve Nevis, Swaziland Krallığı, Tanzanya Birleşik Cumhuriyeti, Trinidad ve Tobago Cumhuriyeti, Uganda Cumhuriyeti, Zambiya Cumhuriyeti ve Zimbabwe Cumhuriyeti arasında ve Hindistan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde yapılan Anlaşmaların sonuçlandırılması hakkında 20 Nisan 1998 tarihli Konsey Kararı

7.7.127 Pirinç

- 1602.**467/67/EEC: Pirincin işlenmesi sırasında çeşitli aşamalarda ortaya çıkan yan ürünlerin çevrim oranını, işlenme maliyetini ve değerini tespit eden 21 Ağustos 1967 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1603.**68/183/EEC: Tarımsal pazarların ortak olarak düzenlenmesi çerçevesinde alınacak bazı işletme önlemlerine izin veren 3 Nisan 1968 tarihli Komisyon Kararı
- 1604.**3197/73/EEC: Pirinçte ihracat vergisinin tam olarak ödenmesi sisteminin uygulanma koşullarını oluşturan 23 Kasım 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1605.**1579/74/EEC: Tahıl ve pirinçten işlenen ürünler üzerindeki ithalat vergilerinin hesaplanması ve bu ürünler için bu verginin avansının tespit edilmesi ve tahıllarından imal edilen karma yemlere ilişkin usul hakkında 24 Haziran 1974 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1606.**584/75/EEC: Pirinç için ihracat sübvansiyonlarının tam olarak ödenme sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 6 Mart 1975 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1607.**2007/75/EEC: Nişasta için ihracat vergisi uygulamasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 31 Temmuz 1975 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1608.**1361/76/EEC: Pirinç ve pirinç karışımlarım ihracat vergisi uygulanmasına ilişkin bazı detaylı kuralları belirleyen 14 Haziran 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1609.**1422/76/EEC: Arles ve Vercelli dışındaki pirinç pazarlama merkezlerinin saptanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 21 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1610.**1761/77/EEC: 2742/75 sayılı Tüzüğün (EEC:) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Temmuz 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1611.**3423/81/EEC: Hububat ve pirinç ürünlerinin gıda yardımı olarak ihracı ile ilgili verilerin üye devletler tarafından bildirilmesine ilişkin 30 Kasım 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1612.**2124/83/EEC: Pirinç için ürün ve stok bildirimine ilişkin 26 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1613.**2047/84/EEC: Vercelli dışında pirinç müdahale merkezlerini saptayan 17 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1614.**2692/89/EEC: Reunion'a pirinç ihracına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 6 Eylül 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1615.**75/91/EEC: Aracı acentaların elindeki çeltik tarlalarının elden çıkarma prosedürlerini ve koşullarını belirleyen 11 Ocak 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1616.**862/91/EEC: Bangladeş menşeli pirincin ithalatına ilişkin 3491/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 8 Nisan 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1617.**2351/91/EEC: Aracı bir acentanın elindeki pirincin gıda yardımı olarak tedarik edilmek üzere satın alınmasında uygulanan detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1618.**980/92/EEC: Fransız Guyana'sı'nda üretilen pirincin Martinik ve Guadelup'da pazarlanması için yardım programı uygulamasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 21 Nisan 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1619.**1920/92/EEC: Fransız Guyanasına pirinç üretimi için yardım verilmesi ile ilgili 3763/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 10 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1620.**1983/92/EEC: Azor adaları ve Maderia'ya pirinç sektörü ürünlerinin tedarikindeki özel düzenlemelerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve tahmini bir arz dengesi kuran 16 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1621.**1861/95/EC: Tahıl ve pirinç için ithalat ve ihracat ruhsatları sisteminin uygulanması için özel ayrıntılı kurallar belirleyen 1162/95 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 27 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1622.**3073/95/EC: Pirincin standart kalitesinin tayinine ilişkin 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1623.**1324/96/EC: Pirinç üretim sektöründe Azor ve Madeira için bir arz dengesi oluşturan ve Topluluktan gelen ürünlere yönelik yardımın düzenlenmesi için ayrıntılı kurallar belirleyen 9 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1624.**1325/96/EC: Kanarya adalarında pirinç ürünleri sektöründe arz dengesi kuran ve Topluluktan gelen ürünlere yardımın ayarlanması için detaylı kuralları belirleyen 9 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1625.**1503/96/EC: Pirinç için ithalat vergileri konusundaki 3072/95 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1626.**2184/96/EC: Mısır menşeli ve Mısırdan gelen pirincin Topluluğa ithalatı ile ilgili 28 Ekim 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1627.**613/97/EC: Pirinç üreticilerine yardım programı uyarınca tazminat ödemelerinin verilme koşulları ile ilgili 3072/95 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 8 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1628.**2050/97/EC: Bazı Üye Devletlerde pirinç üreticilerine yardım programı uyarınca yapılacak tazminat ödemelerinde uygulanacak indirimleri kararlaştıran 20 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1629.**2603/97/EC: AKP ülkeleri veya deniz aşın ülkeler ve topraklar menşeli pirincin ithalatına uygulanan detaylı kuralları belirleyen 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1630.**327/98/EC: Pirinç ve kırık pirinç ithalatına bazı tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan 10 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1631.**708/98/EC: Aracı acentalar tarafından çeltiğin teslimine ve gerçek miktarların tespitine ve uygulanacak fiyat artışları ve indirimlere ilişkin 30 Mart 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1632.**1443/98/EC: Pirinç ürünleri sektöründe Kanarya adaları için arz dengesi kuran 6 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1633.**2563/98/EC: Kabuğu soyulmuş uzun taneli pirincin Reunion'a sevkine ilişkin sübvansiyona yönelik ihale usulü hakkında 27 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1634.**2564/98/EC: Tamamen öğütülmüş yuvarlak taneli, orta taneli ve uzun taneli pirincin bazı üçüncü ülkelere ihracına uygulanan sübvansiyonlar için bir ihale açan 27 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1635.**2565/98/EC: Tamamen öğütülmüş yuvarlak taneli, orta taneli ve uzun taneli pirincin bazı üçüncü Avrupa ülkelerine ihracına uygulanan sübvansiyonlar için bir ihale açan 27 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1636.**2566/98/EC: Tamamen öğütülmüş uzun taneli pirincin bazı üçüncü ülkelere ihracına uygulanan sübvansiyonlar için bir ihale açan 27 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1637.**1595/98/EC: AKP ülkeleri ve deniz aşırı ülkeler ve topraklar menşeli pirincin ithalatına uygulanan detaylı kuralları belirleyen 2603/97 sayılı Tüzüğü düzeltten ve AKP ülkeleri menşeli pirince uygulanan ithalat vergilerinin kısmi geri ödemesine ilişkin özel detaylı kuralları belirleyen 23 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1638.**1673/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için çeltik pirincin müdahale fiyatlarındaki aylık artışları belirleyen 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.128 Şeker

- 1639.**1043/67/EEC: Şeker için temel kotaların tespitine yönelik detaylı kurallara ilişkin 22 Aralık 1967 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1640.**206/68/EEC: Pancar alımı ile ilgili sözleşmeler ve ara ticaret anlaşmaları için çerçeve hükümleri belirleyen 20 Şubat 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1641.**785/68/EEC: Küspe için standart kaliteyi tespit eden ve c.i.f. fiyatının hesaplanmasında detaylı kuralları belirleyen 26 Haziran 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1642.**246/68/EEC: Pancar için teslim sözleşmeleri arasındaki farklılıkları belirleyen 29 Şubat 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1643.**431/68/EEC: Ham şekerin standart kalitesini belirleyen ve şeker için c.i.f. fiyatının hesaplanacağı Topluluk sınır noktasını tespit eden 9 Nisan 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1644.**447/68/EEC: Şeker müdahale alımlarına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 9 Nisan 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1645.**784/68/EEC: Beyaz şeker ve ham şeker için c.i.f. fiyatının hesaplanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 26 Haziran 1968 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1646.**1265/69/EEC: Aracı acentalar tarafından stoklanan şeker kalitesinin tayinindeki metotlara ilişkin 1 Temmuz 1969 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1647.**2049/69/EEC: Hayvan yemi olarak kullanılacak şekerin denatürasyonuna ilişkin genel kuralları belirleyen 17 Ekim 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1648.**2497/69/EEC: Pancar fiyatına uygulanabilen artış ve indirimlere ilişkin 12 Aralık 1969 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1649.**2120/71/EC: Şeker için depolama maliyetlerinin dengelenmesi sistemi uyarınca depolama maliyetlerinin müdahale ajanlarına geri ödendiği azami süreyi tespit eden 1 Ekim 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1650.**100/72/EEC: Hayvan yemi olarak kullanılan şekerin denatürasyonuna ilişkin detaylı kuralları belirlene 14 Ocak 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1651.**258/72/EEC: Aracı acentalar tarafından şekerin ihale yoluyla satışına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3 Şubat 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1652.**793/72/EEC: Beyaz şekerin standart kalitesini tespit eden 17 Nisan 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1653.**1516/74/EEC: Şeker imalatçıları ve pancar üreticileri arasındaki sözleşmelerin Üye Devletler tarafından denetimine ilişkin 18 Haziran 1974 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1654.**741/75/EEC: Şeker pancarı alımı için özel kuralları belirleyen 18 Mart 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1655.**825/75/EEC: Şekere ihracat vergisi uygulaması için detaylı kuralları belirleyen 25 Mart 1975 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1656.**2782/76/EEC: Tercihli şeker ithalatı için detaylı kuralları için detaylı uygulama kurallarını belirleyen 17 Kasım 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1657.**189/77/EEC: Şeker sektöründe minimum stok uygulamasının detaylı kurallarını belirleyen 28 Ocak 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1658.**1358/77/EEC: Şekerin depolama maliyetinin dengelenmesi için genel kuralları belirleyen ve 750/68 sayılı Tüzüğü kaldıran 20 Haziran 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1659.**2103/77/EEC: Toplulukta hasadı yapılan pancar ve kamıştan imal edilen şekerin aracı acentalar tarafından stoklaşmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1660.**1729/78/EEC: Kimya sanayiinde kullanılan şeker için üretim sübvansiyonu uygulamasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 24 Temmuz 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1661.**1998/78/EEC: Şekerin depolanma maliyetinin dengelenmesine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 18 Ağustos 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1662.**1785/81/EEC: Şeker sektöründe pazarın ortak düzenlenmesi hakkında 30 Haziran 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1663.**1789/81/EEC: Şeker sektöründe minimum stok sistemine ilişkin genel kuralları belirleyen 30 Haziran 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1664.**2670/81/EEC: Kota fazlası şeker üretimi konusunda detaylı uygulama kurallarını belirleyen 14 Eylül 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1665.**65/82/EEC: Şekeri bir sonraki pazarlama yılına taşımak için ayrıntılı kurallar belirleyen 13 Ocak 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1666.**193/82/EEC: Şeker sektöründe kotaların transferine ilişkin genel kuralları belirleyen 26 Ocak 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1667.**1443/82/EEC: Şeker sektöründe kota sistemi uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 8 Haziran 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1668.**1243/84/EEC: Üzerinden anlaşmaya varılmış tercihli şeker miktarının Hindistan'da düzeltilmesi hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Hindistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde bir Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 27 Nisan 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1669.**1707/84/EEC: 2730/79 sayılı Tüzüğün bazı hükümlerinin şeker sektörüne uygulanmasının askıya alınması hakkında 19 Haziran 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1670.**1010/86/EEC: Kimya sanayiinde kullanılan bazı şeker ürünlerine üretim sübvansiyonu verilmesine ilişkin genel kuralları belirleyen 25 Mart 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1671.**2225/86/EEC: Fransa'nın deniz aşırı topraklarında üretilen şekerin pazarlanması ve tercihli ham şeker ile fiyat koşullarının eşitlenmesi için alınacak önlemleri belirleyen 15 Temmuz 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1672.**2750/86/EEC: Fransa'nın deniz aşırı topraklarında üretilen şekerin pazarlanması için uygulanacak tedbirlere ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 3016/78 sayılı Tüzüğü dördüncü defa değiştiren 3 Eylül 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1673.**3816/88: Tercihli işlenmemiş şeker rafineri sanayiine uyum yardımı verilmesine ilişkin ayrıntılı uygulama kuralları belirleyen 7 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1674.**2177/92/EEC: Azor adaları, Maderia ve Kanarya adaları için şeker konusunda özel tedarik düzenlemelerinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 2670/81 sayılı Tüzüğü değiştiren 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1675.**1713/93/EEC: Şeker sektöründe tarımsal çevrim oranı uygulamasına ilişkin özel detaylı kuralları belirleyen 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1676.**95/284/EC: Rafine edilecek işlenmemiş şeker kamışları hakkında bir tarafta Avrupa Topluluğu, diğer tarafta Barbados, Belize, Kongo Cumhuriyeti, Fiji, Guyana Cumhuriyeti, Fildişi Sahilleri Cumhuriyeti, Jamaika, Kenya Cumhuriyeti, Madagaskar Cumhuriyeti, Malawi Cumhuriyeti, Mauritius Cumhuriyeti, Surinam Cumhuriyeti, Saint Kitts ve Nevis, Swaziland Krallığı, Tanzanya Birleşik Cumhuriyeti, Trinidad ve Tobago Cumhuriyeti, Uganda Cumhuriyeti, Zambiya Cumhuriyeti ve Zimbabve Cumhuriyeti arasında ve Hindistan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde yapılan Anlaşmaların sonuçlandırılması hakkında 17 Temmuz 1995 tarihli Konsey Kararı
- 1677.**1422/95/EC: Şeker sektöründe küspe ithali için uygulanan detaylı kuralları belirleyen 23 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1678.**1423/95/EC: Şeker sektöründe melas dışındaki ürünlerin ithaline ilişkin uygulanan detaylı kuralları belirleyen 23 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1679.**1464/95/EC: Şeker sektöründe ithalat ve ihracat ruhsatı sisteminin uygulanmasına ilişkin özel detaylı kuralları belirleyen 27 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1680.**1916/95/EC: Rafine için ham şeker kamışı tarife kotalarına ilişkin tercihli anlaşmalar uyarınca ithalat yapılmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 2 Ağustos 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1681.**2135/95/EC: Şeker sektöründe ihracat sübvansiyonu verilmesi için uygulanan detaylı kuralları belirleyen 7 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1682.**779/96/EC: Şeker sektöründe iletişim konusundaki 1785/81 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 29 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1683.**1436/96/EC: 1 Temmuz- 30 Kasım 1996 döneminde şeker sektöründe minimum stokların tahliyesin ve 1 Aralık 1996 tarihinden itibaren yeniden doldurulmasını sağlayan 23 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1684.**1507/96/EC: Topluluk rafinerilerine ham şeker kamışı tedarikinde bazı ithalat tarife kotaları koyan ve idaresini sağlayan 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1685.**1729/97/EC: Şeker sektöründe fiyatlardaki veya depolama vergilerindeki bir değişikliği takiben, önceden belirlenen bazı ihracat sübvansiyonlarının ayarlanmasına ilişkin 4 Eylül 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1686.**2613/97/EC: Portekiz'e şeker pancarı üreticilerine yardım etme yetkisi veren ve 2001/2002 pazarlama yılı için tüm devlet yardımlarını kaldıran 15 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1687.**1360/98/EC: 1998/1999 pazarlama yılı için, bazı şeker fiyatları ile standart pancar kalitesini tespit eden 26 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1688.**1361/98/EC: 1998/1999 pazarlama yılı için, beyaz şeker için çıkarılmış müdahale fiyatları, işlenmemiş şeker için müdahale fiyatları, A ve B pancar için müdahale fiyatı ve depolama maliyetleri için telafi miktarını tespit eden 26 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1689.**1389/98/EC: 1998/1999 pazarlama yılı için sekerin depolama maliyetlerinin denkleştirilmesi ile ilgili vergi miktarını tespit eden 30 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1690.**1428/98/EC: 1997/1998 pazarlama yılı için şeker rafineri sanayiine uyum yardımı ile ek yardımı değiştiren 3 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1691.**1567/98/EC: 1998/1999 pazarlama yılı için asgari şeker pancarı fiyatlarına uygulanacak özel tarımsal dönüşüm oranı ve üretim vergisi ve şeker sektöründeki ek vergiyi tespit eden 20 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1692.**1574/98/EC: Beyaz şeker ihracatında vergileri ve/veya sübvansiyonları tespit etmek için ihale açılmasına ilişkin 22 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1693.**2166/98/EC: 1997/1998 pazarlama yılı için, azami B vergisi miktarı ile bu vergi miktarı arasındaki fark ile ilgili olarak şeker üreticilerinin pancar satıcılarına ödeyecekleri miktarı tespit eden 8 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1694.**1398/1999/EC: Şekerin depolama maliyetlerinin denkleştirilmesi ile ilgili vergiyi tespit eden 28 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1695.**1403/1999: Bazı şeker fiyatları ile standart pancar kalitesini tespit eden 24 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1696.**1404/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için, beyaz şeker çıkarılmış müdahale fiyatları, işlenmemiş şeker müdahale fiyatları, A ve B pancar için asgari fiyatlar ile depolama maliyetlerinin telafi miktarını tespit eden 24 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1697.**1433/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için şeker rafine sanayiine uyum yardımı ile ek yardımı değiştiren 30 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1698.**1435/1999/EC: 2019/93 sayılı Konsey Yönetmeliğinde belirtilen küçük Ege adaları için 1999/2000 yılı tahmini şeker arz dengesinin belirleyen 30 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1699.**1489/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için beyaz şeker ihracatında vergileri ve/veya sübvansiyonları tespit etmek için ihale açılmasına ilişkin ve 1574/98 sayılı Tüzüğü değiştiren 7 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1700.**1944/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için şeker sektöründe, B üretim vergisi için azami miktarı gözden geçiren ve B pancar için asgari fiyatı değiştiren 10 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1701.**2038/1999/EC: Şeker sektöründe pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 13 Eylül 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1702.**2183/1999/EC: 1998/1999 pazarlama yılı için şeker sektöründe üretim vergilerini ve ek verginin hesaplanma katsayısını tespit eden 14 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1703.**2423/1999: Denizaşırı ülkeler ve topraklar menşeli, CN kodu 1701'e giren şeker ve CN kodları 18061030 ve 18061090'na giren şeker ve kakao karışımları ile ilgili güvenlik önlemleri getiren 15 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.129 Şarap

- 1704.**1135/70/EEC: Gelişimlerini kontrol etmek amacıyla asma ekilmesine ve yeniden ekilmesinin bildirilmesine ilişkin 17 Haziran 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1705.**1594/70/EEC: Şarabın zenginleştirme, asitlendirme ve asidinin alınması süreçlerinin yürütülmesi ve kontrol edilmesinin bildirilmesine ilişkin 5 Ağustos 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1706.**1618/70/EEC: Yemek şarapları ile belirli bölgelerde üretilmiş kalite şarapların tatlandırılmasını kontrol önlemleri hakkında 7 Ağustos 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1707.**1698/70/EEC: Özel olarak belirlenmiş bölgelerde üretilen kaliteli şarapların üretimi ile ilgili bazı sapmalara ilişkin 25 Ağustos 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1708.**2314/72/EEC: Bazı asma türlerinin ekim için uygunluğunun araştırılmasına yönelik bazı önlemler hakkında 30 Ekim 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1709.**2236/73/EC: "Özel olarak belirlenmiş bölgelerde üretilen kaliteli şaraplar" olarak tayin edilen tatmin edici şaraplar için yapılacak testlere ilişkin bazı kuralları tanımlayan 16 Ağustos 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1710.**77/491/EEC: 1163/76 sayılı Tüzük uyarınca şarap sektöründe dönüşüm primi ile ilgili olarak geri ödemelerin uygulanması hakkında 24 Haziran 1977 tarihli Komisyon Kararı
- 1711.**2682/77/EEC: Piyasa fiyatlarının kaydedilmesine ve sofralık şarapların ortalama fiyatlarının ve örnek fiyatlarının belirlenmesine ilişkin 5 Aralık 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1712.**1972/78/EEC: Şarap bilgisi uygulamaları hakkında ayrıntılı kurallar belirleyen 16 Ağustos 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1713.**346/79/EEC: Şarap piyasasında koruyucu önlemlerin uygulanması için koşullar belirleyen 5 Şubat 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1714.**351/79/EEC: Şarap sektöründe ürünlere alkol eklenmesi ile ilgili 5 Şubat 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1715.**460/79/EEC: Belirli bölgelerde üretilen kalite şarapların kalitesinin düşürülmesi ile ilgili olarak Üye Devletler yetkili makamları arasında doğrudan işbirliğine ilişkin 5 Mart 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1716.**2903/79/EEC: Özel bölgelerde üretilen kaliteli şarapların kalitesinin düşürülmesine ilişkin 20 Aralık 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1717.**456/80: Belirli asma bahçeleri ve yeniden ekimden vazgeçme primleri ile ilgili olarak geçici ve daimi bırakma primleri verilmesi hakkında 18 Şubat 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1718.**457/80/EEC: Fransa ve İtalyada asma yetiştiriciliğinin bırakılmasına yönelik prim sistemi oluşturan 18 Şubat 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1719.**458/80: Asma bahçelerinin yeniden yapılandırılması için toplu projeler hakkında 18 Şubat 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1720.**632/80/EEC: Bazı şaraplık üzüm zonlarında A bölgesinde özel ürün şaraplar için aqueous solüsyon içine sukroz eklenmesine ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 1594/70 sayılı Tüzüğün ikinci defa değiştiren 14 Mart 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1721.**81/525/EEC: Asma bahçelerinin yeniden yapılandırılması için toplu projeler ile ilgili avans ve prim ödemelerinin uygulanması hakkında 12 Haziran 1981 tarihli Komisyon Kararı

- 1722.**81/625/EEC: Bazı asma alanlarının geçici veya daimi olarak terk edilmesi ve yeniden ekimden vazgeçilmesi için prim ödemelerinin uygulanması hakkında 8 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı
- 1723.**1679/81/EEC: Asma bahçelerinin yeniden yapılandırılması için toplu projelere yönelik, Avrupa Tarımsal Rehberlik ve Garanti Fonu, Rehberlik Bölümünden yapılacak yardım uygulamaları hakkında 17 Haziran 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1724.**3388/81/EEC: Şarap sektöründe ithalat ve ihracat ruhsatı konusunda özel detaylı kuralları belirleyen 27 Kasım 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1725.**3389/81/EEC: Şarap sektöründe ihracat sübvansiyonuna ilişkin detaylı kurallara ilişkin 27 Kasım 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1726.**3800/81/EEC: Asma türlerinin sınıflandırılmasını saptayan 16 Aralık 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1727.**1059/83/EEC: Sofralık şarap, üzüm şırası, konsantre üzüm şırası ve saf konsantre üzüm şırası depolama sözleşmelerine ilişkin 29 Nisan 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1728.**1873/84/EEC: 337/79 sayılı Yönetmelikte yer almayan şarap bilgisi işlemleri uygulanmış olabilecek bazı ithal şarapların doğrudan insan tüketimine sunulması veya elden çıkarılmasına izin veren 28 Haziran 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1729.**2394/84/EEC: 1984/85 ve 1985/86 şarap üretme yılları için iyon değiştirme reçinesi kullanım koşullarını ve rektifiye konsantre üzüm şırasının hazırlanması için ayrıntılı uygulama kuralları belirleyen 20 Ağustos 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1730.**2396/84/EEC: Şarap sektöründe geleceğe yönelik tahminlerin oluşturulması için detaylı kuralları belirleyen 20 Ağustos 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1731.**2541/84/EEC: Fransa'da üretilen tarımsal etil alkolün diğer Üye Devletlere ithaline munzam vergi uygulayan 4 Eylül 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1732.**895/85/EEC: Yunanistan'da şarap üretim sektörünün yapısını iyileştirmeye yönelik ortak bir önlem hakkında 1 Nisan 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1733.**1907/85/EEC: Toplulukta köpüklü şarap yapımı için ithal şarap temin eden şarap çeşitleri ve bölgeleri listesine ilişkin 10 Temmuz 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1734.**3461/85/EEC: Üzüm suyu tüketimini teşvik etmek için kampanyalar düzenlenmesine ilişkin 9 Aralık 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1735.**3590/85/EEC: Şarap, üzüm suyu ve üzüm şırası ithali için gerekli sertifikalara ve analiz raporlarına ilişkin 18 Aralık 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1736.**305/86/EEC: 1 Eylül 1986 tarihinden önce Topluluk menşeli ve geçici bir dönem ithal şarapların toplam azami sülfür dioksit içeriği hakkında 12 Şubat 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1737.**1888/86/EEC: 1 Eylül 1986 tarihinden önce hazırlanmış Topluluk menşeli ve geçici bir dönem ithal köpüklü şarapların toplam azami sülfür dioksit içeriği hakkında 18 Haziran 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1738.**2094/86/EEC: A Bölgesinin bazı bölgelerindeki belirli şarap ürünlerinin asidinin alınması için tartarik asit kullanımına yönelik ayrıntılı kurallar belirleyen 3 Temmuz 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1739.**2392/86/EEC: Bir Topluluk asma bahçesi kaydı oluşturan 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1740.**649/87/EEC: Bir Topluluk asma bahçesi kaydı oluşturulması için ayrıntılı kurallar belirleyen 3 Mart 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1741.**822/87/EEC: Şarap pazarının ortak olarak düzenlenmesi hakkında 16 Mart 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1742.**823/87/EEC: Belirlenmiş bölgelerde üretilen kalite şaraplar ile ilgili özel hükümler belirleyen 16 Mart 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1743.**2544/87/EEC: 1987/88 şarap yılı için 822/87 sayılı Tüzüğün 38. Maddesinde bahsedildiği şekilde distilasyon için uygulanan detaylı kuralları belirleyen 21 Ağustos 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1744.**441/88/EEC: 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 39. Maddesinde bahsedildiği şekilde zorunlu distilasyon için uygulanan detaylı kuralları belirleyen 17 Şubat 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1745.**1441/88/EEC: Şarap için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 822/87 sayılı Tüzüğü değiştiren 24 Mayıs 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1746.**1442/88/EEC: 1988/89 - 1995/96 şarap yılları için (1988-1996) şaraplık üzüm yetiştirilen alanlar için daimi vazgeçme primi verilmesine ilişkin 24 Mayıs 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1747.**2598/88/EEC: İngiltere ve İrlanda'da bazı ürünlerin imalatında konsantre üzüm şırası kullanımı için yardım sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 17 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1748.**2640/88/EEC: Şarap yapımında konsantre üzüm şırası ve saf üzüm şırası kullanımı için yardım sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 25 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1749.**2641/88/EEC: Üzüm suyu üretimi için üzüm, üzüm şırası ve konsantre üzüm şırası kullanımı için yardım şemasının uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 25 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1750.**2721/88/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün 38.41 ve 42. Maddelerinde bahsedildiği şekilde isteğe bağlı distilasyon için detaylı kuralları belirleyen 31 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1751.**2728/88/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün 44. Maddesinde bahsedildiği şekilde şarap için stoklama fiyatının düşürülmesine ilişkin 31 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1752.**2729/88/EEC: 1988/89 ila 1995/96 dönemleri için, şarap üretme alanlarına daimi vazgeçme primleri verilmesi hakkında 1442/88 sayılı Tüzüğün (EEC) uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 31 Ağustos 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1753.**3105/88/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün 3. 5. ve 36. Maddelerinde bahsedildiği şekilde zorunlu distilasyon uygulamasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 7 Ekim 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1754.**3877/88/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün (EEC) 35, 36 ve 39. Maddelerinde değinilen damıtma işlemlerinden elde edilen ve müdahale ajanlarınınca muhafaza edilen alkolün bertaraf edilmesi için genel kurallar belirleyen 12 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1755.**4252/88/EEC: Toplulukta üretilen likör şarapların hazırlanması ve pazarlanması hakkında 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1756.**89/166/EEC: Asma yetiştirme alanları ile ilgili olarak verilen daimi terk primlerine yönelik Topluluk katkısının belirlenmesi ve avansların ödenmesi hakkında 23 Şubat 1989 tarihli Komisyon Kararı
- 1757.**1576/89/EEC: Alkollü içkilerin tanımına, tarifine ve sunulmasına ilişkin genel kuralları belirleyen 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1758.**2046/89/EEC: Şarap ve şarap üretiminin yan ürünlerine yönelik damıtma işlemleri için genel kurallar belirleyen 19 Haziran 1989 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1759.**2048/89/EEC: Şarap sektöründe kontrollere ilişkin genel kuralları belirleyen 19 Haziran 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1760.**2202/89/EEC: 'Coupage', 'şaraba dönüşme', 'şişe' ve 'şişeleme' terimlerini tanımlayan 20 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1761.**2240/89/EEC: Şarabın zenginleştirilmesi, asitlendirilmesi ve asidinin alınmasını sağlayacak işlemlerin tebliği, icrası ve izlenmesi hakkında 25 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1762.**2355/89/EEC: 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 38, 41 ve 42. Maddelerinde yer alan ihtiyari damıtma için ayrıntılı kurallar belirleyen 2721/88 sayılı Tüzüğü (EEC:) değiştiren 31 Temmuz 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1763.**2389/89/EEC: Asma türlerinin sınıflandırılması için genel kurallar hakkında 24 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1764.**2390/89/EEC: Şarap, üzüm suyu ve üzüm şirasının ithali için genel kurallar belirleyen 24 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1765.**2391/89/EEC: Üçüncü ülke menşeli ve 2009 ve 2204 CN kodlarına giren şarap sektöründeki bazı ürünleri tanımlayan 24 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1766.**2392/89/EEC: Şarap ve üzüm şirasının tanımı ve sunuşu için genel kurallar belirleyen 24 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1767.**2741/89/EEC: Şarap üretim alanlarının ekimi için ulusal yardım konusunda 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EEC) 14. Maddesi uyarınca uygulanacak kıstasları belirleyen 11 Eylül 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1768.**3488/89/EEC: Akdeniz anlaşmaları çerçevesinde tarım ürünleri için belirlenen bazı hükümlerin karar metodunu belirleyen 21 Kasım 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1769.**3677/89/EEC: Bazı ithal kalite şarapların hacim olarak toplam alkol gücü ve toplam asit içeriği hakkında ve 2931/80 sayılı Tüzüğü (EEC) iptal eden 7 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1770.**1014/90/EEC: Alkollü içkilerin tanımına, tarifine ve sunulmasına ilişkin detaylı uygulama kurallarını belirleyen 24 Nisan 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1771.**2676/90/EEC: Şarap analizi için Topluluk metodlarını kararlaştıran 17 Eylül 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1772.**3201/90/EEC: Şarap ve üzüm şıralarının tarifine ve sunulmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Ekim 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1773.**3220/90/EEC: 822/87 sayılı Konsey Yönetmeliğinde yer alan bazı şarap bilgisi uygulamalarının kullanımı hakkında koşulları belirleyen 7 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1774.**3302/90/EEC: Asmaları yeniden dikme haklarının transferi hakkında ayrıntılı kurallar belirleyen 15 Kasım 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1775.**1601/91/EEC: Aromalı şaraplar, aromalı şarap bazlı içkiler ve aromalı şarap ürünü kokteyllerin tanımına, tarifine ve sunulmasına ilişkin genel kuralları belirleyen 10 Haziran 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1776.**2347/91/EEC: Şarap ürünleri örneklerinin, Üye Devletler arasında işbirliği ve Topluluk veri bankası için analizler dahil olmak üzere, nükleer manyetik rezonans analizleri amacıyla toplanmasına ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1777.**2348/91/EEC: Döteryumun nükleer manyetik rezonans ile şarap ürünlerinin analiz sonuçları için bir veri bankası kuran 29 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1778.**3777/91/EEC: Aracı acentaların elinde bulunan şarap menşeli alkolün Toplulukta kullanımı için ihale açılarak satışına ilişkin 18 Aralık 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1779.**3895/91/EEC: Özel şarapların tanımı ve sunumuna ilişkin kuralları sıralayan 11 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1780.**3901/91/EEC: Özel şarapların tarifine ve sunulmasına ilişkin bazı detaylı kuralları belirleyen 18 Aralık 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1781.**92/564/EEC: Topluluk asma bahçeleri kayıtlarının oluşturulmasında Lüksemburg tarafından yapılan harcamalar için bir Topluluk mali katkısının verilmesine ilişkin 26 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı (sadece Fransızca metin esastır)
- 1782.**1036/92/EEC: 458/80 sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca asma bahçelerinin yeniden yapılandırılması amacıyla kolektif projeler için verilen Topluluk yardımının transferi için detaylı kuralları belirleyen ve asma bahçelerinin yeniden inşasına yönelik kolektif projelere ödenen sübvansiyonların ve primlerin avans ödemelerine ilişkin 81/525/EEC sayılı Kararı değiştiren 27 Nisan 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1783.**1238/92/EEC: Nötr alkol analizi için şarap sektörüne uygulanabilen Topluluk metotlarını kararlaştıran 8 Mayıs 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1784.**2009/92/EEC: Alkollü içkiler, aromalı şaraplar, aromalı şarap bazlı içkiler ve aromalı şarap ürünleri kokteyllerinin hazırlanmasında kullanılan tarımsal menşeli etil alkolün Topluluk analiz metotlarını belirleyen 20 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1785.**2332/92/EEC: Toplulukta üretilen köpüklü şaraplar hakkında 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1786.**2333/92/EEC: Köpüklü şaraplar ve havalandırılmış köpüklü şarapların tanımı ve sunumu için genel kurallar belirleyen 13 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1787.**93/155/EEC: Şarap distilasyonu için Alman otoriteleri (Rhineland-Palatinate) tarafından önerilen bir yardıma ilişkin 20 Ocak 1993 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 1788.**377/93/EEC: 822/87 sayılı Tüzüğün 35. 36. Ve 39. Maddelerinde bahsedilen distilasyon işlemleri sonucunda elde edilen ve aracı acentaların elinde bulunan alkolün kullanımına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 12 Şubat 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1789.**586/93/EEC: Bazı şarapların buharlaşabilen asit içeriği ile ilgili olarak muafiyet sağlayan 12 Mart 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1790.**2192/93/EEC: Şarap sektöründe kullanılan tarımsal çevrim oranına ilişkin bazı faaliyetlerle ilgili ve (EEC) No 1059/93, (EEC) No 377/93, (EEC) No 2729/88, (EEC) No 2253/92, (EEC) No 3233/92 ve (EEC) No 3234/92 sayılı Yönetmelikleri değiştiren 28 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1791.**2238/93/EEC: Şarap ürünlerinin taşınması sırasında beraberindeki belgelere ve tutulması gereken kayıtlara ilişkin 26 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1792.**2710/93/EEC: Aracı acentaların elinde bulunan vinöz alkolün ihale yoluyla özel satışına ve Toplulukta otomobil yakıtı olarak kullanımına ilişkin 30 Eylül 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1793.**3111/93/EC: 4252/88 sayılı Tüzüğün 3 ve 12.Maddelerinde değinilen belirli bölgelerde üretilmiş kalite likör şaraplarının listesini oluşturan 10 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1794.**3112/93/EC: Küçük Ege adalarında asma bahçeleri ve likör şarapların özel depolanmasına ile ilgili özel yardım düzenlemelerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 10 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1795.**122/94/EC: Aromalı şaraplar, aromalı şarap bazlı içkiler ve aromalı şaraplı kokteyllerin tanımı, tarifi ve sunulmasına ilişkin 1601/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için bazı detaylı kuralları belirleyen 25 Ocak 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1796.**1267/94/EC: Avrupa Topluluğu ve üçüncü ülkeler arasında bazı alkollü içkilerin karşılıklı tanınmasına ilişkin anlaşmaları uygulayan 1 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1797.**2675/94/EC: Alkollü içkilerin tanımına, tarifine ve sunulmasına ilişkin detaylı uygulama kurallarını belirleyen 1041/90 sayılı Tüzüğü değiştiren 3 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1798.**3331/94/EC: 1994/95 için şarap sektörü ürünlerine uygulanacak referans fiyatlarını tespit eden 2027/94 sayılı Tüzüğü ve bazı şarap ürünlerinin ithaline uygulanan sınırdan serbest referans fiyatları tespit eden 3418/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1799.**554/95/EC: Köpüklü ve karbon asidi ile doldurulmuş şarapların tanımına ve sunulmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 13 Mart 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1800.**1685/95/EC: Şarap sektörü ürünleri için ihracat ruhsatı verilme düzenlemelerine ilişkin ve şarap sektöründe ithalat ve ihracat ruhsatları konusunda detaylı kuralları belirleyen 3388/81 sayılı Tüzüğü değiştiren 11 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1801.**1960/95/EC: Giriş fiyatları sisteminin üzüm suyu ve şırasına geçici olarak uygulanması için ayrıntılı kuralları belirleyen 9 Ağustos 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1802.**2805/95/EC: Şarap sektöründe ihracat sübvansiyonlarını belirleyen ve 2137/93 sayılı Tüzüğü kaldıran 5 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1803.**96/657/EC: İtalya'ya, yeni şarap bilgisi uygulamasının denemelerini sürdürmesi yetkisi veren 12 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
- 1804.**1128/96/EC: İspanyada yemeklik şarabın coupage'ı için ayrıntılı kuralları belirleyen 24 Haziran 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1805.**1261/96/EC: 1601/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 2 ila 5. Maddelerinde bahsedilen özel düzenlemelere göre şarap ürünleri konusunda Kanarya adaları için tahmini arz dengesi kuran 1 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1806.**1294/96/EC: Şarap sektörü ürünleri ile ilgili olarak hasat, üretim ve stok açıklamalarına ilişkin 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için ayrıntılı kuralları belirleyen 4 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1807.**2061/96/EC: Aromalı şarapların, aromalı şarap bazlı içkilerin ve aromalı şarap kokteyllerinin tanımına, tarifine ve sunulmasına ilişkin genel kuralları belirleyen 1601/91 sayılı Tüzüğü değiştiren 8 Ekim 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü
- 1808.**2215/96/EC: "Glühwein" konusunda sapma yapan önlemlere ilişkin 20 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1809.**2379/96/EC: 1996/97 şarap yılı için sofraya şarabı, üzüm şırası, konsantre üzüm şırası ve rektifiye konsantre üzüm şırası için uzun vadeli özel depolama kontratlarını sonuçlandırılması yetkisi veren 13 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1810.**1418/97/EC: 1997/98 şarap yılı için şarap rehber fiyatı belirleyen 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1811.**1435/97: 1996/97 şarap yılı için üzüm suyu tüketiminin teşvik edilmesine yönelik kampanyaların yer alacağı Üye Devletleri saptayan 23 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1812.**1475/97/EC: Şarap sektöründe müdahale önlemlerine 1997/98 yılında uygulanacak stoklama fiyatları, yardımlar ve diğer bazı miktarları tespit eden 28 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1813.**2020/97/EC: 1997/98 şarap yılı için 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 38.Maddesinde yer alan koruyucu damıtmayı başlatan 15 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1814.**2528/97/EC: 1997/98 şarap yılı için sofr şarabı, üzüm şırası, konsantre üzüm şırası ve rektifiye konsantre üzüm şırası için uzun vadeli özel depolama kontratlarını sonuçlandırılması yetkisi veren 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1815.**881/98/EC: Belirlenmiş bölgelerde üretilen bazı kaliteli şarap türlerinin tayininde kullanılan ilave geleneksel terimlerin korunması için detaylı kuralları belirleyen 24 Nisan 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (kaliteli şarap psr)
- 1816.**1281/1999/EC: Üzüm suyu ve üzüm şırası için giriş fiyatı düzenlemelerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 18 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1817.**1493/1999/EC: Şarap için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1818.**1518/1999/EC: 2000 için bazı distilasyon ürünlerinin elden çıkarılma maliyetine yönelik ödemenin miktarını tespit eden 12 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1819.**1676/1999/EC: 1999-2000 şarap yılı için şarap hedef fiyatını belirleyen 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1820.**1681/1999/EC: Şarap sektöründe 1999/2000 şarap yılı için müdahale önlemlerine uygulanabilen stoklama fiyatlarını, yardımları ve diğer bazı miktarları tespit eden 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1821.**2155/1999/EC: Şarap sektöründe bazı yeniden dikim haklarının süresinin uzatılmasına ilişkin geçiş önlemlerini belirleyen 11 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1822.**2367/1999/EC: 1999/2000 şarap yılı için 822/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 38. Maddesinde bahsedildiği şekilde önleyici distilasyonu uygulamaya koyan 5 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1823.**2647/1999/EC: 1999/2000 şarap yılı için sofralık şarap, üzüm şırası, konsantre üzüm şırası ve saf konsantre üzüm şırası uzun vadeli özel depolama sözleşmelerinin tamamlanmasına yetki veren 15 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1824.**1037/1999/EC: Kıbrıs menşeli üzüm suyu ve üzüm şırası ithaline özel önlemler uygulanmasına ilişkin 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.130 Muz

- 1825.**404/93/EEC: Muz için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 13 Şubat 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1826.**1858/93/EEC: Muz sektöründe pazarda gelir kaybının tazmin edilmesi konusundaki 404/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 9 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1827.**919/94/EC: Muz üreticileri birlikleri konusunda 404/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 26 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1828.**2257/94/EC: Muz için kalite standartlarını belirleyen 16 Eylül 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
- 1829.**2898/95/EC: Muzun için kalite standartlarına uygunluğun denetimine ilişkin 15 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1830.**1637/98: Muz pazarının ortak düzenlenmesi hakkında 404/93 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1831.**2362/98: Topluluğa muz ithali konusundaki 404/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 28 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (EC) (AEA ile uyumlu metin)
- 1832.**2631/98: Yeni operatörler için yıllık tahsisatların geleneksel AKP muzları için olan tarife kotaları uyarınca verildiği 1999 yılı miktarlarını belirleyen 8 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1833.**2632/98: Geleneksel ACP muzlarına uygulanan tarife kotaları uyarınca her geleneksel operatörün 1999 için geçici referans miktarına uygulanacak tek uyum katsayısını belirleyen 8 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1834.**1999/706/EC: ACP ülkeleri geleneksel muz tedarikçileri için özel bir yardım çerçevesinde 1999 yılında tedarik edilebilen miktarların tespitine ilişkin 30 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı (856/1999 sayılı Konsey Tüzüğü) (Belge No C 1999 3097 uyarınca bildirilmiştir)
- 1835.**1063/1999/EC: 1998 yılında Toplulukta üretilen ve pazarlanan muz için tazminat yardımını, yardım denge ödemesinin süre limitinin ve 1999 yılı için avans birim değerini tespit eden 21 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1836.**2575/1999/EC: 1999 yılı için muz sektöründe telafi yardımında ek bir avans ödenmesi hakkında 6 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.131 Çiçekçilik

- 1837.**234/68/EEC: Canlı ağaçlar ve diğer bitkiler, soğanlar, kökler, ve benzeri, taze çiçekler ve süs bitkileri pazarı ile ilgili ortak organizasyon oluşturulmasına ilişkin 27 Şubat 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1838.**315/68/EEC: Çiçek soğanları ve köklerine ilişkin kalite standartlarını belirleyen 12 Mart 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1839.**316/68/EEC: Taze kesilmiş çiçek ve taze süs bitkileri için kalite standartları tespit eden 12 Mart 1968 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1840.**537/70/EEC: Çiçek soğan ve köklerinin üçüncü ülkelere ihracatına uygulanabilen bazı kalite standartları gereksinimlerinden sapma yapan önlemlerin alınması için Üye Devletlere yetki veren 23 Mart 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1841.**801/71/EEC: Üçüncü ülkelere taze çiçek ihracatı konusunda bazı kalite standartları gereksinimlerinden sapma yapan önlemlerin alınmasına ilişkin olarak üye devletlere yetki veren 19 Nisan 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1842.**3279/75/EEC: Her üye devletin üye olmayan ülkelere yaptığı canlı ağaç ve diğer bitkiler, soğanlar, kökler ve benzeri ve taze çiçekler ve süs bitkileri ithalatını yaptığı muamelenin standardizasyonuna ilişkin 16 Aralık 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1843.**4088/87/EEC: Kıbrıs, İsrail ve Ürdün menşeli bazı çiçeklerin ithalatını tercihli gümrük vergileri uygulanma koşullarını belirleyen 21 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1844.**700/88/EEC: Kıbrıs, İsrail ve Ürdün menşeli bazı çiçeklerin Topluluğa ithalatı için düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 17 Mart 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1845.**2275/96/EC: Canlı bitkiler ve çiçekçilik ürünlerine özel önlemler başlatan 22 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1846.**489/97/EC: Fransa'nın denizaşırı bölgelerinin yararı için taze meyve ve sebze, bitki ve çiçeklere ilişkin olarak kabul edilen özel önlemlerin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 17 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1847.**832/97/EC: Canlı bitkiler ve çiçekçilik ürünlerine özel önlemler başlatan 2275/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 7 Mayıs 1997 tarihli sayılı Komisyon Tüzüğü
- 1848.**803/98/EC: Canlı bitkiler ve çiçekçilik ürünlerine özel önlemler başlatan 2275/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması ile ilgili 1998 için detaylı kuralları belirleyen 16 Nisan 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1849.**1524/98/EC: Fransa'nın deniz aşırı toprakları yararına meyve, sebze, bitki ve çiçekler konusunda kabul edilen özel önlemlerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 16 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1850.**779/1999: Canlı bitkiler ve florikültürel ürünler için özel önlemler getiren 2275/96 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 1999 yılında uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 15 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.132 Tütün

- 1851.**2075/92/EEC: Ham tütün için pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1852.**2077/92/EEC: Tütün sektöründe şubeler arası düzenlemeler ve anlaşmalar ile ilgili 30 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1853.**2179/92/EEC: Tütün konusunda Kanarya adaları için özel ithalat önlemlerinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1854.**86/93/EEC: Tütün sektöründe şubeler arası düzenlemeler ve anlaşmalarla ilgili 2077/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 19 Ocak1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1855.**1771/93/EEC: 1993 hasadından bu yana tütün bilgilerinin bildirilmesi hakkında 2 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1856.**2427/93/EEC: Topluluk Tütün Araştırma ve Bilgi Fonu ile ilgili 2075/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için gerekli detaylı kuralları belirleyen 1 Eylül 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1857.**3477/93/EC: Tütün sektöründe tarımsal çevrim oranının uygulanmasına ilişkin 17 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1858.**415/96/EC: İşlenmemiş tütün pazarının ortak olarak düzenlenmesi hakkında 2075/92 sayılı Tüzüğü değiştirilen ve 1996 ile 1997 hasadı için tütün tür grupları olarak yaprak tütün garanti eşikleri belirleyen 4 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1859.**2848/98/EC: Ham tütün sektöründe prim programı ve üretim kotaları ile üretici guruplarına verilen özel yardım ile ilgili 2075/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1860.**660/1999/EC: 1999, 2000 ve 2001 hasadı için tür gurupları ve Üye Devletlere göre yaprak tütün primleri ve garanti eşiklerini belirleyen ve 2075/92 sayılı Tüzüğü değiştiren 22 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1861.**1373/1999/EC: 1999 hasadı için başka bir çeşit gurubuna transfer edilebilen garanti eşik miktarlarını belirleyen ve ham tütün sektörü ile ilgili 2448/98sayılı Tüzüğü değiştiren 25 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1862.**1823/1999/EC: Ham tütünde geri satın alma programı kotası uygulamasından muaf yüksek kalite gurupları ve/veya hassas üretim bölgelerini belirleyen 20 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1863.**2636/1999/EC: 2000 yılından sonraki hasatlar için tütün konusunda bilgi iletişimine ilişkin 14 Aralık1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.133 Şerbetçi Otu

- 1864.**1696/71/EEC: Şerbetçi otu için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 26 Temmuz 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1865.**1037/72/EEC: Şerbetçi otu üreticilerine mali yardım verilmesine ilişkin genel kuralları belirleyen 18 Mayıs 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1866.**1350/72/EEC: Şerbetçiotu üreticilerine yardım verilmesi kuralları hakkında 28 Haziran 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1867.**1351/72/EEC: Şerbetçi otu üretici guruplarının tanınmasına ilişkin 28 Haziran 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1868.**776/73/EEC: Şerbetçi otu ile ilgili sözleşmelerin ve veri iletişiminin kaydedilmesine ilişkin 20 Mart 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1869.**879/73/EEC: Şerbetçi otu sektöründe tanınmış üretici guruplarına Üye Devletler tarafından verilmesi uygun görülen yardımın verilmesine ve geri ödenmesine ilişkin 26 Mart 1973 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1870.**1010/73/EEC: Tanınmış şerbetçi otu üretici guruplarının idari masraflarının belirlenmesine ilişkin 13 Nisan 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1871.**1517/77/EEC: Toplulukta yetiştirilen çeşitli gurup şerbetçi otu türlerinin listesini tespit eden 6 Temmuz 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1872.**1784/77/EEC: Şerbetçi otu sertifikalarına ilişkin 19 Temmuz 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1873.**890/78/EEC: Şerbetçi otu sertifikalarının detaylı kurallarına ilişkin 28 Nisan 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1874.**3076/78/EEC: Üye olmayan ülkelerden şerbetçi otu ithalatına ilişkin 21 Aralık 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1875.**3077/78/EEC: Üye olmayan ülkelerden ithal edilen şerbetçi otu ile birlikte gelen ispat belgelerinin Topluluk sertifikaları ile denklığıne ilişkin 21 Aralık 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1876.**1981/82/EEC: Sadece tanınmış üretici guruplarına şerbetçi otu için üretim yardımı verilen Topluluk bölgelerinin listesini oluşturan 19 Temmuz 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1877.**2997/87/EEC: 1986 hasadı için,şerbetçi otu ile ilgili olarak, üreticilere verilen yardımın miktarını belirleyen ve bazı üretim bölgeleri için özel önlemler sağlayan 22 Eylül1987 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1878.**2224/92/EEC: Kanarya adalarına şerbetçi otu tedariki için özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kurallara ilişkin 31Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1879.**2225/92/EEC: Azor adaları ve Madeyra'ya şerbetçi otu tedariki için özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kurallara ilişkin 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1880.**1793/93/EEC: Şerbetçi otu sektöründe kullanılan tarımsal çevrim oranı faaliyetlerine ilişkin 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü

- 1881.**95/17/EC: Kuzey Fransa'da şerbetçi otu üretici guruplarının tanınmasına ilişkin 2 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 1882.**1771/96/EC: Fransa'nın deniz aşırı topraklarına şerbetçi otu tedarikine uygulanan özel önlemlerin detaylı uygulama kurallarını belirleyen 12 Eylül 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1883.**1098/98/EC: Şerbetçi otu için özel geçici önlemler koyan 25 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1884.**609/1999/EC: Şerbetçi otu üreticilerine verilen yardımın detaylı kurallarını belirleyen 19 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.134 Tohumlar

- 1885.**2358/71/EEC: Tohumlar için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 26 Ekim 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1886.**1674/72/EEC: Tohum için yardım verilmesine ve finansmanına ilişkin genel kuralları belirleyen 2 Ağustos 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1887.**1686/72/EEC: Tohum yardımı için bazı detaylı kurallara ilişkin 2 Ağustos 1972 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1888.**3083/73/EEC: Tohum pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 2358/71 sayılı Tüzüğün uygulanması için gerekli bilginin iletişimine ilişkin 14 Kasım 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1889.**1445/76/EEC: Farklı Lolium perenne L. çeşitlerini belirleyen 22 Haziran 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1890.**2514/78/EEC: Üye olmayan ülkelerde tohum çoğaltma sözleşmelerinin Üye Devletlerde kaydına ilişkin 26 Ekim 1978 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1891.**1117/79/EEC: Tohum sektöründe ithalat ruhsatı sistemine tabi ürünleri belirleyen 6 Haziran 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1892.**1119/79/EEC: Tohum için ithalat ruhsatı sisteminin uygulanmasına ilişkin özel hükümleri belirleyen 6 Haziran 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1893.**2165/92/EEC: Patates ve hindiba ile ilgili olarak Madeira ve Azor adalarına özel önlemlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1894.**2168/92/EEC: Patates ile ilgili olarak Kanarya adalarına özel önlemlerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1895.**1718/93/EEC: Tohum sektöründe kullanılan tarımsal çevrim oranı faaliyetlerine ilişkin 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1896.**2040/93/EEC: Konsey tarafından ECU olarak tespit edilen ve parasal yeniden uyum sonucu olarak, Madeira'da insan tüketimine yönelik patates için üretim yardımı miktarını ve Azor adalarında tohumluk patates için üretim yardımının miktarını tayin eden 27 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1897.**1772/96/EC: Fransa'nın deniz aşırı bölgelerine tohumluk patates tedarikine uygulanan özel önlemler uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 12 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1898.**1405/1999/EC: Tohum pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 2358/71 sayılı Tüzüğü değiştiren ve 2000/2001 ve 2001/2002 pazarlama yılları için tohum sektöründeki yardımın miktarını tespit eden 24 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.135 Kuru Yem

- 1899.**603/95/EC: Kuru yem için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 21 Şubat 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1900.**684/95/EC: Kuru yem için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin (EC) No 603/95 sayılı Tüzüğü değiştiren 27 Mart 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1901.**785/95/EC: Kuru yem için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 603/95 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 6 Nisan 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1902.**1347/95: Kuru yem için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 603/95 sayılı Konsey Yönetmeliğini değiştiren 9 Haziran 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1903.**1362/95: Kuru yemde pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 603/95(EC) sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları tespit eden 785/96 (EC) sayılı Tüzüğü değiştiren 15 Haziran 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1904.**1794/97/EC: Kuru yemde pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 603/95(EC) sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları tespit eden 785/96 (EC) sayılı Tüzüğü dördüncü kere değiştiren 17 Eylül 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1905.**2533/97/EC: Küçük Ege adalarında kuru yem arzı için özel düzenlemelerle ilgili özel önlemlerin uygulanması için detaylı kuralları tespit eden 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1906.**1308/98/EC: 1997/98 pazarlama yılı için kuru yem nihai yardım miktarını tespit eden 24 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.136 Lif, Keten ve Kenevir

- 1907.**1308/70/EEC: Keten ve kenevir için pazarın ortak organizasyonuna ilişkin 29 Haziran 1970 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1908.**619/71/EEC: Keten ve kenevir için verilen yardımın genel kurallarını belirleyen 22 Mart 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1909.**620/71/EEC: Keten ve kenevir sapının satış sözleşmelerinin çerçeve hükümlerini belirleyen 22 Mart 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1910.**1172/71/EEC: Keten ve kenevir lifi için özel depolama yardımının genel kurallarını belirleyen 3 Haziran 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1911.**1215/71/EEC: Keten ve kenevir sapının satış sözleşmelerinin çerçeve hükümlerine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 10 Haziran 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1912.**1523/71/EEC: Keten ve kenevir ile ilgili olarak Üye devletler ve Komisyon arasında iletişime ilişkin 16 Temmuz 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1913.**1524/71/EEC: Keten ve kenevir liflerinin özel depolanma yardımına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Temmuz 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1914.**1054/72/EEC: Keten ve kenevirde pazarda koruyucu tedbirlerin uygulanmasına ilişkin koşulları tespit eden 18 Mayıs 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1915.**1430/82/EEC: Kenevir ve kenevir tohumu ithalatına kısıtlama getiren ve 1308/70 sayılı Tüzüğü değiştiren 18 Mayıs 1982 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1916.**2059/84/EEC: Kenevir ve kenevir tohumu üzerindeki ithalat kısıtlamalarıyla ilgili genel kuralları tespit eden ve 619/71(EEC) sayılı Tüzüğü kenevirle ilgili olarak değiştiren 16 Temmuz 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1917.**87/92/EEC: Keten ve Kenevir ile ilgili Danışma Komitesinin özel İpek Böceği Şubelerini kuran 7 Ocak 1987 tarihli Komisyon Kararı
- 1918.**1164/89/EEC: Lif keten ve kenevire yapılan yardım ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 28 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1919.**1784/93/EEC: Lif keten için yardım katsayısı ayarlamasını tespit eden 30 Haziran 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1920.**452/1999/EC: Lif keten ve kenevir üretimi yardımının verilmesi için en az rekolteyi belirleyen 1 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1921.**1674/1999/EC: Keten lifi ve kenevir için yardım miktarını ve 1999/2000 pazarlama yılı için keten lifinin kullanımının teşvik edilmesi amacıyla eldeki önlemleri finanse edecek miktarları belirleyen 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.137 İpekböceği

- 1922.**845/72/EEC: İpek böceği yetiştiriciliğini teşvik etmek için özel önlemleri belirleyen 24 Nisan 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1923.**922/72/EEC: 1972/73 İpekböcekçiliği yılı için yardım verilmesine ilişkin detaylı kuralları belirleyen 2 Mayıs 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1924.**1054/73/EEC: İpekböcekçiliği yardımına ilişkin detaylı kurallara ilişkin 18 Nisan 1973 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1925.**1675/1999: 1999/2000 yetiştirme yılı için ipek işleri ile ilgili yardım miktarını saptayan 19 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.7.138 Pamuk

- 1926.**1201/89/EEC: Pamuk için yardım sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 3 Mayıs 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1927.**2048/90/EEC: Küçük pamuk yetiştiricilerinin lehine yardım sisteminin uygulanması için detaylı kuralları tespit eden 18 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1928.**1554/95/EC: Pamuk için yardım sisteminin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen ve 2169/81 sayılı Tüzüğü değiştiren 29 Haziran 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1929.**1870/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için tahmini çırçırılmamış pamuk üretimini belirleyen 30 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1930.**2606/1999/EC: 1999/2000 pazarlama yılı için tetkik edilmiş tahmini çırçırılmamış pamuk üretimini ve ilgili artış yüzdesini belirleyen 9 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.139 Zeytinyağı

- 1931.**136/66/EEC: Katı ve sıvı yağ pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 22 Eylül 1966 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1932.**2960/77/EEC: Aracı kurumların elindeki zeytinyağının satışı ile ilgili detaylı kurallara ilişkin 23 Aralık 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1933.**1963/79/EEC: Bazı gıdaların konserve edilmesinde kullanılan zeytinyağına üretim sübvansiyonu uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 6 Eylül 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1934.**1970/80/EEC: Toplulukta zeytinyağı tüketimini teşvik etmeyi amaçlayan kampanyaların genel uygulama kurallarını tespit eden 22 Temmuz 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1935.**1348/81/EEC: Toplulukta zeytinyağı tüketimini teşvik etmek amacıyla yapılan kampanyaların genel uygulama kurallarını belirleyen 1970/80 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kurallara ilişkin 20 Mayıs 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1936.**3519/83/EEC: Zeytinyağının rafine edilmesi sırasında ortaya çıkan yan ürünlerden elde edilen asit yağlar veya zeytin tortusu yağına ilişkin bazı önlemleri belirleyen 12 Aralık 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1937.**3067/85/EEC: Gıda yardımı olarak tedarik edilen bitkisel yağların Topluluk pazarındaki hareketi için kriter belirleyen 29 Ekim 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1938.**2262/84/EEC: Zeytinyağı konusunda özel önlemleri belirleyen 17 Temmuz 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1939.**1720/91/EEC: Katı ve sıvı yağlar pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 136/66/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 13 Haziran 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1940.**2568/91/EEC: Zeytinyağının ve zeytin tortusu yağının özelliklerine ve ilgili analiz metotlarına ilişkin 11 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1941.**1332/92/EEC: Sofralık zeytinler için özel önlemler koyan 18 Mayıs 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1942.**3601/92/EEC: Sofralık zeytinlere özel önlemlerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 14 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1943.**2026/92/EEC: Zeytinyağı konusunda Maderia'ya özel tedarik önlemlerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve tahmini arz dengesi oluşturan 22 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1944.**2543/95/EC: Zeytinyağına ihracat ruhsatı sisteminin uygulanması için özel detaylı kuralları belirleyen 30 Ekim 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1945.**2257/92/EEC: Madeira'ya bazı bitkisel yağların tedarikine uygulanan özel düzenlemelerin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen ve tahmini arz dengesi oluşturan 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1946.**2507/94/EC: Sofra zeytinleri ile özel tedbirlerin uygulanması için detaylı kuralları tespit eden 3601/92 (EEC) sayılı Tüzüğü değiştiren 17 Ekim 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1947.**2006/97/EC: Fas menşeli zeytinyağının ithalatındaki özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin bazı kuralları belirleyen 9 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1948.**2008/97/EC: Türkiye menşeli zeytinyağının ve diğer bazı tarım ürünlerinin ithaline uygulanan özel düzenlemelerin uygulanması için bazı kuralları belirleyen 9 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

- 1949.**2138/97/EC: Homojen zeytinyağı üretim bölgeleri için tahdit koyan 30 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1950.**148/98/EC: Cezayir menşeli zeytinyağının ithalatına uygulanan özel düzenlemelerin uygulanması için bazı kuralları belirleyen 2005/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 22 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1951.**152/98/EC: Fas menşeli zeytinyağının ithalatındaki özel düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin bazı kuralları belirleyen 9 Ekim 1997 tarih ve 2006/97 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 22 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1952.**1638/98/EC: Katı ve sıvı yağlar pazarının ortak organizasyonuna ilişkin 136/66/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 1953.**2366/98/EC: Zeytinyağında 1998/99, 1999/2000 ve 2000/01 pazarlama yılları için üretim yardımı sisteminin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 30 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1954.**2367/98/EC: 1998/99 ile 2000/01 pazarlama yılları için zeytinyağı sektöründe geçiş önlemleri uygulamasını başlatan ve bunun için bir program belirleyen 30 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1955.**2768/98/EC: Zeytinyağı için özel depolama yardımı programına ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1956.**2815/98/EC: Zeytinyağı için özel pazarlama standartlarına ilişkin 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1957.**528/1999/EC: Zeytinyağı üretiminin kalitesini iyileştirmeye yönelik önlemleri belirleyen 10 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1958.**534/1999: 1999/2000 üretim döneminde zeytinyağı üretiminin kalitesinin iyileştirilmesine ilişkin tedbirlerin finansmanına tavan tespit eden 11 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1959.**561/1999/EC: Aracı İspanyol acentanın elinde bulunan zeytinyağının ihale yoluyla satışına ilişkin 15 Mart 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1960.**1321/1999/EC: Kanarya adalarına bazı bitkisel yağların tedariki için bir arz dengesi oluşturan 23 Haziran 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1961.**1542/1999/EC: 1997/98 pazarlama yılı için gerçek zeytinyağı üretimini ve üretim yardımının birim miktarını tespit eden 14 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1962.**2181/1999/EC: 1998/99 pazarlama yılı için tahmini zeytinyağı üretimini ve avans olarak ödenebilecek üretim yardımının birim miktarını tespit eden 14 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1963.**2353/1999/EC: 1601/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 2.ve 3. Maddelerinde bahsedilen özel önlemlere göre Kanarya adaları için zeytinyağı arz dengesi tahminini oluşturan 4 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 1964.**2712/1999/EC: İspanyol ve Yunan aracı acentaların elinde bulunan zeytinyağının ihale yoluyla satışına ilişkin 20 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.7.140 Tarım- Gündem 2000

- 1965.**1266/1999/EC: Aday ülkelere katılım öncesi stratejisi çerçevesinde yapılan yardımın koordinasyonuna ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

1966.1268/1999/EC: Katılım öncesi sürecinde Merkezi ve Doğu Avrupa'daki aday ülkelerde tarım ve kırsal gelişme için katılım öncesi önlemleri ile ilgili Topluluk desteğine ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

1967.99/1256/EC: Süt ve süt ürünlerine ilave vergi koyan 3950/92 sayılı Tüzüğü (EEC:) değiştiren 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.8 Ortak Balıkçılık Politikası

7.8.1 Genel, Arz ve Araştırma

1. 93/619/EC: Balıkçılık Bilimsel, Teknik ve Ekonomik Komitesinin kurulmasına ilişkin 19 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
2. 788/96/EC: Su ürünleri üretimine ilişkin üye devletler istatistiklerinin gönderilmesine ilişkin 22 Nisan 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.8.2 Ortak Balıkçılık Politikası

3. 2930/86: Balıkçı teknelerinin özelliklerini belirleyen 22 Eylül 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 3252/87/EEC: Balıkçılık sektöründe araştırmanın koordinasyonu ve teşvik edilmesine ilişkin 19 Ekim 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 2018/93/EEC: Kuzey Batı Atlantik'te avlanan üye devletlerin av faaliyetleri istatistiklerini göndermelerine ilişkin 30 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
6. 2080/93/EEC: Balıkçılık rehberliğinin mali aracı olarak 2052/88 sayılı Tüzüğün uygulanma hükümlerini belirleyen 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
7. 2847/93/EEC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir bir kontrol sistemi kuran 12 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
8. 3699/93/EC: Balıkçılık ve akuakültür sektöründe ve ürünlerinin işleme ve pazarlanmasında Topluluğun yapısal yardımı ile ilgili kriter ve düzenlemeleri belirleyen 21 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
9. 94/929/EC: Almanya'da balıkçılık ve su ürünleri sektöründe ve ürünlerin işlenmesi ve pazarlanmasında yapısal yardım için Topluluk programının kabulüne ilişkin 22 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (Hedef 1 bölgeleri dışında Hedef 5a- 1994-1999 dönemi) (Sadece Almanca metin esastır)
10. 109/94/EC: Topluluk balıkçılık teknesi kayıtları ile ilgili 19 Ocak 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
11. 897/94/EC: Topluluğun balıkçı teknelerinin sürekli izlenmesine ilişkin pilot projeler ile ilgili 2847/93/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 22 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
12. 95/84/EC: Balıkçı teknelerinin özelliklerini belirleyen 2930/86/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ekinin uygulanmasına ilişkin 20 Mart 1995 tarihli Komisyon Kararı

13. 1796/95/EC: 3699/93 sayılı Tüzük tarafından belirlenen düzenlemeler için Balıkçılık Rehberliği Mali Aracı (FIGF) yoluyla sağlanacak yardımların uygulanmasının detaylı kurallarını belirleyen 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
14. 2636/95/EC: Balıkçılık sektöründe ürün kalitesini geliştirmek amacıyla üretici kuruluşlara sağlanan özel tanıma ve mali yardımın koşullarını belirleyen 13 Kasım 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
15. 97/413/EC: Kaynaklar ve kullanılmaları arasında sürdürülebilir bir dengenin sağlanması amacıyla 1 Ocak 1997- 31 Aralık 2001 dönemi için Topluluk balıkçılık sektörünün yeniden yapılanması için hedeflere ve detaylı kurallara ilişkin 26 Haziran 1997 tarihli Konsey Kararı
16. 1292/97/EC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir bir kontrol sistemini kuran 2847/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 10 (2) maddesi uyarınca, belirli üçüncü ülkeler kayıtlı veya bayraklı balıkçılık teknelerinin son tarihlerinin ilanını belirleyen 3 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
17. 98/119/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Fransa balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
18. 98/120/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Belçika balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metin esastır)
19. 98/121/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Hollanda balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Fransızca ve Flemenca metin esastır)
20. 98/122/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Almanya balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Almanca metin esastır)
21. 98/123/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde İtalya balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
22. 98/124/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde İngiliz balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
23. 98/125/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde İrlanda balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
24. 98/126/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Danimarka balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)
25. 98/127/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Yunanistan balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece Yunanca metin esastır)
26. 98/128/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde İspanyol balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
27. 98/129/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Portekiz balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
28. 98/130/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde Finlandiya balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır)
29. 98/131/EC: 1 Ocak 1997-31 Aralık 2001 döneminde İsveç balıkçılık filosu için çok yıllık bir rehberlik projesini onaylayan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin esastır)

30. 1985/74/EEC: Sazan için referans fiyatın ve gümrüksüz fiyatın tespiti için detaylı uygulama kurallarını belirleyen 25 Temmuz 1974 tarihli Komisyon Tüzüğü
31. 105/76/EEC: Balıkçılık sanayiinde üretici kuruluşların tanınmasına ilişkin 19 Ocak 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 1772/82/EEC: Balıkçılık sektöründe üretici kuruluşları tarafından kabul edilen belirli kuralların genişletilmesi ile ilgili genel kuralları belirleyen 29 Haziran 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
33. 3140/82/EEC: Balık ürünleri sektöründe üretici örgütlerine Üye Ülkeler tarafından sağlanan bağışların tahsisatların tahsisi ve finansmanı ile ilgili 22 Kasım 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
34. 3190/82/EEC: Üye olmayan ülkelerdeki balıkçılık sektöründe üretici kuruluşlar tarafından kabul edilen belirli kuralların genişletilmesi ile ilgili kuralları belirleyen 29 Kasım 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
35. 3510/82/EEC: Tuna balığına uygulanabilen çevrim faktörlerinin belirleyen 23 Aralık 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
36. 1452/83/EEC: Balık ürünleri sektöründe üretici örgütlerinin idari masraflarını belirleyen 6 Haziran 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
37. 1501/83/EEC: Pazarı dengelemek için alınan tedbirlere tabi bazı balıkçılık ürünlerinin elden çıkarılmasına ilişkin 9 Haziran 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
38. 671/84/EEC: Balıkçılık ürünleri sektöründe üretici kuruluşlarına üye devletler tarafından yardımların finansmanı ile ilgili uygulamalara ilişkin 15 Mart 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
39. 3611/84/EEC: Donmuş mürekkep balığı için çevrim faktörlerinin tespitine ilişkin 20 Aralık 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
40. 3703/85/EEC: Bazı taze ve soğutulmuş balıklar için ortak pazarlama standartlarının uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 23 Aralık 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
41. 4176/88/EEC: Bazı balıkçılık ürünlerine verilen değişmeyen oranda yardımın uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 28 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
42. 2136/89/EEC: Konserve sardalye için ortak pazarlama standartlarını belirleyen 21 Haziran 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
43. 3863/91/EEC: İngiltere'nin bazı kıyılarında yengeç için uygulanabilen minimum bir pazarın büyüklüğünü tespit eden 16 Aralık 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü
44. 1536/92/EEC: Konserve ton ve orkinos balıklarının ortak pazarlama standartlarını belirleyen 9 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
45. 3759/92/EEC: Balıkçılık ve su ürünleri ortak pazarının organizasyonuna ilişkin 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
46. 3901/92/EEC: Bazı balıkçılık ürünlerine hasılat bakiyesi yardımı verilmesi ile ilgili detaylı kuralları başlatan 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
47. 3902/92/EEC: Bazı balıkçılık ürünlerine mali tazminat verilmesi ile ilgili detaylı kuralları tespit eden 23 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
48. 2210/93/EEC: Balıkçılık ve su ürünleri pazarının ortak organizasyonu amacıyla enformasyonun iletilmesine ilişkin 26 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü

49. 3516/93/EC: Balıkçılık ve su ürünleri pazarının ortak organizasyonu mekanizmaları ile sağlanan belirli miktarların hesaplanmasında uygulanan çevrim oranları için etkili koşulları kuran 20 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
50. 3690/93/EC: Balıkçılık ruhsatlarında bulunması gereken minimum bilgi ile ilgili kuralları belirleyen bir Topluluk sistemi kuran 20 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
51. 858/94/EC: Topluluk içinde bluefin ton balığı ticaretinin istatistiki takibi için bir sistem başlatan 12 Nisan 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
52. 1093/94/EC: Üçüncü bir ülkenin balıkçı teknelerinin doğrudan karaya çıkıp avlarını Topluluk limanlarında pazarlamalarına ilişkin koşulları belirleyen 6 Mayıs 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
53. 1690/94/EC: Bazı balıkçılık ürünleri için özel depolama yardımı verilmesi ile ilgili 3759/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 12 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
54. 2211/94/EC: ithal balıkçılık ürünlerinin fiyatlarının bildirimini ile ilgili 3759/92 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 12 Eylül 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
55. 2939/94/EC: Balıkçılık sanayiinde üretici kuruluşların tanınmasına ilişkin 105/76/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 2 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
56. 3237/94/EC: Norveç, Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Katılım Senedinin de belirtildiği şekilde, sulara erişim düzenlemelerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
57. 347/96/EC: Avrupa'da som balığının dolaşımının serbest bırakılmasının hızlı bildirilmesine ilişkin bir sistem kuran 27 Şubat 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü (EC) (AEA ile uyumlu metin)
58. 2406/96/EC: Bazı balıkçılık ürünleri için ortak pazarlama standartlarını belirleyen 26 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
59. 2445/97/EC: 3759/92 sayılı Tüzüğü'nün Ek I (A) , (D) ve (E)'sinde listelenen balıkçılık ürünlerinin 1998 balıkçılık yılı için rehber fiyatlarını belirleyen 8 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
60. 2446/97/EC: 3759/92 sayılı Tüzüğü'nün Ek II'sinde listelenen balıkçılık ürünlerinin 1998 balıkçılık yılı için rehber fiyatlarını belirleyen 8 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
61. 2447/97/EC: Ton balığının imalat sanayiine yönelik 1604 CN kodlu ürünlerin, 1998 balıkçılık yılı üretici fiyatlarını belirleyen 8 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 2572/97/EC: 3759/92 sayılı Tüzüğü'nün Ek I (A) , (D) ve (E) 'sinde listelenen balıkçılık ürünlerinin 1998 balıkçılık yılı için geri çekme ve satış fiyatlarını belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
63. 2573/97/EC: 1998 balıkçılık yılı için balık ürünlerinin referans fiyatlarını belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
64. 2574/97/EC: 1998 balıkçılık yılı için belirli balık ürünlerinin taşıma yardım miktarını belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
65. 2575/97/EC: 1998 balıkçılık yılı için belirli balık ürünlerinin sabit oranlı prim miktarını belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)
66. 2576/97/EC: 1998 balıkçılık yılı boyunca piyasadan çekilecek balıkçılık ürünleri ile ilgili mali telafi ve onunla ilgili peşin ödemenin hesaplanmasında kullanılan standart değerleri belirleyen 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile uyumlu metin)

67. 142/98/EC: Balık işleme sanayiinde kullanılan ton balığı için verilecek tazminatın detaylı kurallarını belirleyen 21 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
68. 55/87/EEC: Topluluğun bazı kıyılarında (ışıklı) trol kullanmasına izin verilen uzunluğu sekiz metreyi aşan gemilerin listesini oluşturan 30 Aralık 1986 tarihli Komisyon Tüzüğü
69. 493/87/EEC: Bazı balıkçılık türlerinin durdurulması nedeniyle ortaya çıkan önyargının ortadan kaldırılmasına ilişkin detaylı kuralları oluşturan 18 Şubat 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
70. 1381/87/EEC: Balıkçılık teknelerinin işaretlenmesi ve belgelenmesine ilişkin detaylı kuralları oluşturan 20 Mayıs 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
71. 1382/87/EEC: Balıkçılık teknelerinin denetimine ilişkin detaylı kuralları oluşturan 20 Mayıs 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
72. 89/631/EEC: Balıkçılık kaynaklarının korunması ve idaresi için Topluluk sistemi ile uyumu sağlamak amacıyla üye devletler tarafından yapılan masraflara yönelik olmak üzere Topluluğun mali katkısına ilişkin 27 Kasım 1989 tarihli Konsey Kararı
73. 3499/91/EEC: Akdeniz'de balıkçılık konaklarının korunması ve idaresi ile ilgili çalışmalar ve pilot projeler için bir Topluluk çerçevesi oluşturulmasına ilişkin 28 Kasım 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
74. 3760/92/EEC: Balıkçılık ve su ürünleri için bir Topluluk sistemi oluşturan 20 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
75. 3680/93/EEC: Düzenleyici Bölgede Kuzey Batı Atlantik Balıkçılık Endüstrisinde Gelecekteki Çok Taraflı İşbirliği Sözleşmesinde belirlendiği şekilde balıkçılık kaynaklarının korunması ve idaresi ile ilgili bazı tedbirleri belirleyen 20 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
76. 1626/94/EC: Akdeniz'de balıkçılık kaynaklarının korunması için bazı teknik tedbirleri belirleyen 27 Haziran 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
77. 1627/94/EC: Özel balıkçılık izni ile ilgili genel hükümleri belirleyen 27 Haziran 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
78. 3317/94/EC: Bir balıkçılık anlaşmasına göre üçüncü bir ülkenin sularında avlanma yetkisi ile ilgili genel hükümleri belirleyen 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
79. 95/527/EC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilen gözetim ve kontrol sistemlerinin uygulanması ile üye devletler tarafından çıkarılan belirli masraflara yönelik Topluluk mali katkılarına ilişkin 8 Aralık 1995 tarihli Konsey kararı
80. 685/95/EC: Topluluğun belirli balıkçılık alanları ve kaynakları ile ilgili balıkçılık faaliyetlerinin idaresine ilişkin 27 Mart 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
81. 2597/95/EC: Kuzey Atlantik dışındaki belirli alanlarda üye devletler balıkçılığının nominal avlanma istatistiklerinin gönderilmesine ilişkin 23 Ekim 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
82. 2943/95/EC: Özel balıkçılık izni ile ilgili genel hükümleri belirleyen 1627/94/EC sayılı Konsey Yönetmeliğini uygulayan detaylı kuralları belirleyen 20 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
83. 3069/95/EC: Kuzey Atlantik Balıkçılık Kuruluşu (NAFO) Düzenleyici Bölgede çalışan Topluluk balıkçı teknelerine uygulanabilen bir Avrupa Topluluğu gözlem projesini oluşturan 21 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
84. 3070/95/EC: NAFO Düzenleyici Bölgesinde uydu kullanılarak izlemeye ilişkin bir pilot projenin oluşturulmasına ilişkin 21 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
85. 96/286/EC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilen gözetim ve kontrol sistemlerinin uygulanması ile Üye devletler tarafından çıkarılan harcamalara yönelik Topluluğun mali katkısına ilişkin

95/527/EC sayılı Konsey kararının uygulanması için detaylı kuralları belirten 11 Nisan 1996 tarihli Komisyon kararı

86. 414/96/EC: Baltık Denizi, the Belts ve the Sound bölgelerinde yapılan balıkçılık faaliyetlerine uygulanabilen bazı izleme faaliyetlerini belirleyen 4 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
87. 894/97/EC: Balıkçılık kaynaklarının korunması için bazı teknik tedbirleri belirleyen 29 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
88. 46/98/EC: 1998 için Norveç bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
89. 48/98/EC: 1998 için Faroe Adaları bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
90. 54/98/EC: 1998 için Letonya bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
91. 56/98/EC: 1998 için Letonya bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
92. 58/98/EC: 1998 için Polonya bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
93. 60/98/EC: 1998 için Rusya Federasyonu bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
94. 62/98/EC: 1998 için Kuzey-Batı Atlantik Balıkçılığı için Gelecekteki Çok Taraflı İşbirliği Sözleşmesinde belirlendiği şekilde Düzenleyici Alanda balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
95. 63/98/EC: 1998 için Kuzey-Doğu Atlantik Balıkçılığı için Gelecekteki Çok Taraflı İşbirliği Sözleşmesinde belirlendiği şekilde Sözleşme Alanında balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
96. 64/98/EC: 1998 için Fransız Guyanası kıyılarından 200 deniz mili uzaklıkta bazı üye olmayan ülkeler bandıralı teknelere uygulanan balıkçılık kaynaklarının korunmasına ve idaresine ilişkin bazı tedbirleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
97. OJ L 346 31.12.93 s.20 Balıkçılık ile ilgili olarak Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İzlanda Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde yapılan Anlaşma
98. OJ L 346 31.12.93 s.26 Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Norveç Krallığı arasındaki Balıkçılık Anlaşmaları ile ilgili olarak Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Norveç Krallığı arasında mektup teatisi şeklinde yapılan Anlaşma
99. 83/653/EEC: 1 Ocak 1984 tarihinden itibaren Kuzey Denizinde uskumru avcılığı ile ilgili olanakların tahsisatına ilişkin 20 Aralık 1983 tarihli Konsey Kararı
100. 2166/83/EEC: Kuzey İskoçya'da (Shetland Bölgesinde) bazı balıkçılık türleri için bir ruhsat sistemi kuran 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
101. 2807/83/EEC: Üye devletlerin balık avcılığına ilişkin bilgi kayıtları için detaylı kuralları belirleyen 22 Eylül 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
102. 1866/86/EEC: Baltık denizinde the Belts ve the Sound bölgelerinde balıkçılık kaynaklarının korunmasına ilişkin belirli teknik tedbirleri belirleyen 12 Haziran 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
103. 87/277/EEC: NAFO Sözleşmesinde belirtildiği şekilde Spitsbergen ve Bear Adası Bölgesinde ve Division 3M de kod balığı avı için verilen ödeneklere ilişkin 18 Mayıs 1987 tarihli Konsey Kararı

104. 954/87/EEC: Küçük gözlü ağlarla yapılan balık avında hedef balıkların yüzdesinin tayini ve bunların korunmaları amacıyla yapılan örnekleme avına ilişkin 1 Nisan 1987 tarihli Komisyon Tüzüğü
105. 737/95/EC: Üye bir devlet bandıralı teknelerin Grönland kalkanı avının durdurulmasına ilişkin 30 Mart 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
106. 2027/95/EC: Topluluğun bazı avlanma bölgeleri ve kaynaklarına ilişkin balıkçılık faaliyetlerinin idaresi için bir sistem kuran 15 Haziran 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
107. 847/96/EC: TACS ve kotaların yıllara göre idaresi için ilave koşulları başlatan 6 Mayıs 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
108. 779/97/EC: Baltık denizinde avlanma faaliyetlerinin idaresi için düzenlemelerin başlatılmasına ilişkin 24 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
109. 2268/97/EC: Bazı balıkçılık türleri için yıllık maksimum avlanma faaliyetlerinin ayarlanmasına ilişkin 14 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
110. 45/98/EC: Belirli balık stokları ve balık stok grupları için 1998 yılında toplam izin verilebilir avlanma ve avlanma koşullarını belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
111. 47/98/EC: Norveç ekonomik zonu dışında ve Jan Mayen zonunda avlanan Üye Ülke balıkçılık tekneleri için 1998 yılı belirli avlanma kotalarını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
112. 49/98/EC: Faroe sularında avlanan tekneler için üye ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
113. 50/98/EC: Grönland sularında avlanan tekneler için üye ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
114. 51/98/EC: İzlanda sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
115. 52/98/EC: 1998 yılı için Estonya bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili önlemleri belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
116. 53/98/EC: Estonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
117. 55/98/EC: Letonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
118. 57/98/EC: Litvanya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
119. 59/98/EC: Polonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
120. 61/98/EC: Rusya Federasyonu zonunda avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1998 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
121. 65/98/EC: Belirli göçmen balık stoklarının, 1998 yılı toplam avlanma tahsisini, bunların Üye Ülkeler arasında dağılımını ve avlanma koşullarını belirleyen 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
122. 88/98/EC: Baltık denizinde the Belts ve the Sound bölgelerinde balıkçılık kaynaklarının korunmasına ilişkin belirli teknik tedbirleri belirleyen 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
123. 2115/77/EEC: İnsan tüketiminden çok sınıai üretim için ringa balığının doğrudan avlanmasını ve karaya çıkarılmasının yasaklayan 27 Eylül 1977 tarihli Konsey Tüzüğü

124. 2108/84/EEC: Balık ağlarının gözenek büyüklüğünün tespiti için detaylı kuralları belirleyen 23 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
125. 3440/84/EEC: Trollere, Danimarka ırgırların ve benzer ağlara takılan cihazlara ilişkin 6 Aralık 1984 tarihli Komisyon Tüzüğü
126. 1899/85/EEC: Kuzey doğu Atlantik balıkçılığı için gelecekteki çok taraflı işbirliği sözleşmesi zonunda Akit tarafların balıkçılık yetkisi içindeki deniz suları ötesine uzanan alanda capelin balığının avlanmasında kullanılan ağların minimum gözenek büyüklüklerini belirleyen 8 Temmuz 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
127. 3561/85/EEC: Ulusal kontrol otoriteleri tarafından yürütülen balıkçılık faaliyetlerinin denetimi hakkındaki bilgiye ilişkin 17 Aralık 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
128. 1638/87/EEC: Kuzey doğu Atlantik balıkçılığı için gelecekteki çok taraflı işbirliği sözleşmesi zonunda Akit tarafların balıkçılık yetkisi içindeki deniz suları ötesine uzanan alanda mavi mezgit balığının avlanmasında kullanılan ağların minimum gözenek büyüklüklerini belirleyen 9 Haziran 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
129. 2241/87/EEC: Balıkçılık faaliyetlerinde belirli kontrol önlemlerini oluşturan 23 Haziran 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
130. 88/307/EEC: Balıkçılık kaynaklarının korunması ile ilgili Topluluk düzenlemelerinin uygulanması için gerekli izleme ve denetimin geliştirilmesi için yapılan harcamaların uygunluğuna ilişkin 2 Mayıs 1988 tarihli Komisyon kararı (Sadece İspanyolca, Danimarkaca, İngilizce, Fransızca, Flamanca, ve Portekizce metinler esastır)
131. 3554/90/EEC: Topluluğun bazı kıyılarında toplam uzunluğu dokuz metreyi geçen (ışıklı) trol kullanmasına izin verilen uzunluğu sekiz metreyi aşan gemilerinin listesini oluşturan 10 Aralık 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
132. 189/92/EEC: Kuzeybatı Atlantik Balıkçılık kuruluşu tarafından kabul edilen bazı kontrol tedbirlerinin uygulanma hükümlerinin kabulüne ilişkin 27 Ocak 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
133. 66/98/EC: 2113/96 sayılı Tüzüğü kaldıran ve Antarktika balıkçılık faaliyetlerine uygulanabilen belirli koruma ve kontrol tedbirlerini belirleyen 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
134. 95/195/EC: Balıkçılık sektöründe İtalya'nın Sardinia bölgesinin verdiği yardıma ilişkin 14 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı (Teknelerin geçici olarak çekilmesi) (Sadece İtalyanca metin esastır) (AEA ile uyumlu metin)
135. 2374/96/EC: Ürünlerin kalite ve pazarlanmasını geliştirmek için üye ülkelerdeki balıkçılık alanındaki üretici örgütlerine sağlanan yardımın finansmanına ilişkin uygulamalar ile ilgili 13 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.8.3 Dış İlişkiler

136. OJ L 226 29.08.80 s.12: Bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu ve diğer tarafta Danimarka Hükümeti ile Faroe Adaları Yerel Hükümeti arasında Balıkçılık Anlaşması
137. OJ L 378 30.12.78 s.2: Kuzey batı Atlantik Balıkçılılık Gelecekteki Çok taraflı İşbirliği Sözleşmesi
138. OJ L 226 29.08.80 s.17: Senegal Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Ekonomik Topluluğu arasında Senegal açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma
139. OJ L 226 29.08.80 s.48: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Norveç Krallığı arasında balıkçılığa ilişkin Anlaşma

- 140.** OJ L 227 12.08.81 s.22: Kuzey Doğu Atlantik balıkçılığında gelecekteki çok taraflı işbirliğine ilişkin Sözleşme
- 141.** OJ L 378 31.12.82 s.25: Kuzey Atlantik Okyanusunda Som balığının korunmasına ilişkin Sözleşme
- 142.** OJ L 111 27.04.83 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Devrimci Gine Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasında Gine Kıyısı açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma- Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Devrimci Gine Halk Cumhuriyeti Hükümeti arasındaki Anlaşmada yer alan balıkçılık hakları ve mali telafiyi açıklayan Protokol- Mektup Teatisi
- 143.** OJ L 237 26.08.83 s.5: Baltık denizi ve Belts de balıkçılık ve canlı kaynakların korunmasına ilişkin Sözleşme
- 144.** OJ L 237 26.08.83 s.9: Baltık denizi ve Belts'de balıkçılık ve canlı kaynakların korunmasına ilişkin Sözleşmeye taraf Devletlerin temsilcileri Konferansı Protokolü
- 145.** OJ L 054 25.02.84 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sao Tomé ve Príncipe Demokratik Cumhuriyeti arasında Sao Tomé ve Príncipe açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma – Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sao Tome ve Príncipe Demokratik Cumhuriyeti arasında Protokol
- 146.** OJ L 188 16.07.84 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Ekvator Ginesi Cumhuriyeti arasında Ekvator Ginesi sahilleri açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma – Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Ekvator Ginesi Cumhuriyeti Hükümeti arasında Protokol
- 147.** OJ L 029 01.02.85 s.9: Bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu ve diğer tarafta Danimarka Hükümeti ve Grönland Yerel Hükümeti arasında balıkçılık ile ilgili Anlaşma
- 148.** OJ L 122 07.05.1985 s.2: Bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu ve diğer tarafta Danimarka Hükümeti ve Faroe Adaları Yerel Hükümeti arasında Faroe sularında som balığı avına ilişkin mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 149.** OJ L 073 18.03.86 s.26: Avrupa ekonomik Topluluğu ve Madagaskar Demokratik Cumhuriyeti Hükümeti arasında Madagaskar açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma
- 150.** OJ L 162 18.06.86 s.34: Atlantik Ton Balıklarının Korunmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme
- 151.** OJ L 162 18.06.86 s.39: Atlantik Ton Balıklarının Korunmasına ilişkin Uluslararası sözleşmeye taraf Devletlerin Temsilcileri Konferansının Nihai Senedi
- 152.** OJ L 162 18.06.86 s.41: Atlantik Ton Balıklarının Korunmasına ilişkin Uluslararası sözleşmeye taraf Devletlerin Temsilcileri Konferansının Nihai Senedine ilişkin Protokol
- 153.** OJ L 328 22.11.86 s.77: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Norveç Krallığı arasında tarım ve balıkçılığa ilişkin mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 154.** OJ L 328 22.11.86 s.99: Avrupa ekonomik Topluluğu ve İsveç Konfederasyonu arasında tarım ve balıkçılığa ilişkin Mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 155.** OJ L 098 10.04.87 s.11: 1 Ocak 1987 tarihinde başlayan dönem için Brüksel'de 11 Aralık 1986 tarihinde parafe edilen, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mozambik Halk Cumhuriyeti arasında Mozambik açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşmanın geçici uygulanması ile ilgili Mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 156.** OJ L 098 10.04.87 s.12: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mozambik Halk Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkileri hakkında Anlaşma
- 157.** OJ L 146 06.06.87 s.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gambiya cumhuriyeti Hükümeti arasında Gambiya açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma

- 158.** OJ L 159 10.06.89 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mauritius Hükümeti arasında Mauritius açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma
- 159.** OJ L 125 15.05.90 s.28: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sierra Leone Cumhuriyeti arasında Sierra Leone açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma
- 160.** OJ L 125 15.05.90 p.36: Siera Leone balıkçılığı ile ilgili Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Siera Loene arasındaki Anlaşma uyarınca balıkçılık hakları ve mali katkı ile ilgili Protokol
- 161.** OJ L 212 09.08.90 s.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Cape Verde Cumhuriyeti arasında Cape Verde kıyılarında balıkçılığa ilişkin anlaşma
- 162.** OJ L 379 31.12.90 s.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Fildişi sahilleri Cumhuriyeti arasında Fildişi sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma
- 163.** OJ L 379 31.12.90 s.25: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Tanzanya Birleşik Cumhuriyeti arasında Tanzanya açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma
- 164.** OJ L 379 31.12.90 p.32: Tanzanya balıkçılığı ile ilgili Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Tanzanya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca balıkçılık imkanlarını ve mali ödemeleri belirleyen Protokol
- 165.** OJ L 056 09.03.93 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Estonya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkileri Anlaşması
- 166.** OJ L 056 09.03.93 s.6: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Letonya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkileri Anlaşması
- 167.** OJ L 056 09.03.93 s.10: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Litvanya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkileri Anlaşması
- 168.** OJ L 161 02.07.93 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İzlanda Cumhuriyeti arasında balıkçılık ve deniz çevresi Anlaşması
- 169.** OJ L 299 04.12.93 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Dominik Milletler Topluluğu Hükümeti arasında balıkçılık Anlaşması – Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Dominik Milletler Topluluğu Hükümeti arasında iki tarafın balıkçı teknelerine karşılıklı erişim ile ilgili koşullara ilişkin Protokol
- 170.** OJ L 318 20.12 .93 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Arjantin Cumhuriyeti arasında deniz balıkçılığı sektöründeki ilişkiler hakkında Anlaşma - Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Arjantin Cumhuriyeti arasında deniz balıkçılığı sektöründeki ilişkiler hakkında Anlaşmada bahsedilen balıkçılık olanakları ve mali tazminat oluşturan Protokol I
- 171.** OJ L 340 31.12.93 s.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Kanada Hükümeti arasında balıkçılık ilişkileri ile ilgili mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 172.** OJ L 351 31.12.94 s.2: Bir taraftan Avrupa Ekonomik Topluluğu, diğer taraftan Danimarka Hükümeti ve yerel Grönland Hükümeti arasında balıkçılığa ilişkin Anlaşmada bahsedilen balıkçılık ile ilgili şartları belirleyen Üçüncü Protokol
- 173.** OJ L 351 31.12.94 s.16: Bir taraftan Avrupa Ekonomik Topluluğu, diğer taraftan Danimarka Hükümeti ve yerel Grönland Hükümeti arasında balıkçılığa ilişkin Anlaşmadaki değişikliğe ilişkin Mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 174.** 95/399/EC: Hint Okyanusu Ton balığı Komisyonu Kuruluş anlaşması
- 175.** 95/490/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Madagaskar balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 21 Mayıs 1995-20 Mayıs 1998 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşma

- 176.** OJ L 021 27.01.96 s.70: Baltık Denizi ve Belts'de balıkçılık ve canlı kaynakların korunmasına ilişkin Sözleşmenin VII. Maddesine Düzeltme
- 177.** 96/221/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Madagaskar balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarını ve mali telafiyi 21 Mayıs 1995-20 Mayıs 1998 dönemi için belirleyen Protokol
- 178.** OJ L 157 29.06.96 p.18: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Seychelles Cumhuriyeti arasındaki Seychelles balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 18 Ocak 1996- 17 Ocak 1999 dönemini kapsamak üzere mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 179.** OJ L 157 29.06.96 p.19: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Seychelles Cumhuriyeti arasındaki Seychelles balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarını ve mali telafiyi, 18 Ocak 1996 17 Ocak 1999 dönemi için belirleyen Protokol
- 180.** 96/428/EC: Yüksek denizlerde avlanan balıkçılık tekneleri tarafından uluslararası koruma ve idari tedbirlerle uygunluğu kolaylaştıran Anlaşma
- 181.** 96/569/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Angola Halk Cumhuriyeti Hükümeti Cumhuriyeti arasındaki Angola balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 3 Mayıs 1996- 2 Mayıs 1999 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 182.** 96/623/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sao Tomé ve Príncipe Demokratik Cumhuriyeti arasında Sao Tomé ve Príncipe açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 1 Haziran 1996-31 Mayıs 1999 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 183.** OJ L 332 20.12.96 s.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Letonya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkilerine ilişkin Anlaşma
- 184.** OJ L 332 20.12.96 s.7: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Litvanya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkilerine ilişkin Anlaşma
- 185.** OJ L 332 20.12.96 s.11: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Litvanya cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkilerine ilişkin Anlaşmada bahsedilen ortak yatırımlılar ve ortak işletmeler ile ilgili şartları belirleyen Protokol
- 186.** OJ L 332 20.12.96 s.17: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Estonya Cumhuriyeti arasında balıkçılık ilişkilerine ilişkin Anlaşma
- 187.** OJ L 046 17.02.97 s.57: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Angola Halk Cumhuriyeti arasındaki Angola balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarını ve mali telafiyi, 3 Mayıs 1996- 2 Mayıs 1999 dönemi için belirleyen Protokol
- 188.** OJ L 046 17.02.97 s.76: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sao Tomé ve Príncipe Demokratik Cumhuriyeti arasında Sao Tomé ve Príncipe açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarını ve mali telafiyi oluşturan Protokol
- 189.** OJ L 135 27.05.97 s.6: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mauritius Hükümeti arasında Mauritius açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 1 Aralık 1996-30 Kasım 1999 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 190.** OJ L 302 05.11.97 s. 3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Senegal Cumhuriyeti arasında Senegal açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşmada bahsedilen 1 Mayıs 1997 – 30 Nisan 2001 dönemi için balıkçılık hakları ve mali tazminatı oluşturan Protokolün geçici uygulanmasına ilişkin mektup teatisi şeklinde Anlaşma

- 191.** OJ L 332 04.12.97 s.20: Avrupa Topluluğu ve Moritanya İslam Cumhuriyeti arasında 20 Haziran 1996 tarihinde Brüksel'de parafe edilen deniz balıkçılığı sektöründe işbirliğine ilişkin değişiklik ile ilgili Mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 192.** OJ L 342 342 12.12.97 s.4: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine-Bissau Cumhuriyeti Hükümeti arasında yapılan Gine-Bissau açıklarında 16 Haziran 1997 – 15 Haziran 2001 döneminde balıkçılığa ilişkin anlaşmada bahsedilen balıkçılık olanakları ve mali tazminatı oluşturan Protokol
- 193.** OJ L 011 17.01.98 p.33: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ekvator Ginesi Cumhuriyeti Hükümeti arasında Ekvator Ginesi sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık hakları ve mali telafiyi 1 Temmuz 1997-30 Haziran 2000 dönemi için oluşturan Protokol
- 194.** OJ L 021 28.01.98 p.20: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Cape Verde Cumhuriyeti Hükümeti arasında Cape Verde sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık hakları ve mali telafiyi oluşturan Protokol
- 195.** OJ L 025 31.01.98 p.85: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Fildişi Sahilleri Cumhuriyeti Hükümeti arasında Fildişi Sahilleri sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık hakları ve mali telafiyi oluşturan Protokol
- 196.** 3179/78/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu tarafından Kuzeybatı Atlantik Balıkçılığı Gelecekteki Çok Taraflı İşbirliği Sözleşmesinin tamamlanmasına ilişkin 28 Aralık 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
- 197.** 2213/80/EEC: Gine-Bissau Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Ekonomik Topluluğu arasında Gine Bissau kıyılarında balıkçılığa ilişkin Anlaşmanın ve onunla ilgili iki mektup teatisinin tamamlanmasına ilişkin 27 Haziran 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
- 198.** 654/81/EEC: Kuzeybatı Atlantik Balıkçılığı çok taraflı işbirliği Sözleşmesinin Avrupa Ekonomik Topluluğu tarafından tamamlanmasına ilişkin 3179/78/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 10 Mart 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 199.** 225/85/EEC: Grönland'a uygulanabilen balıkçılığa ilişkin özel düzenlemelerle bağlantılı bazı özel tedbirleri belirleyen 29 Ocak 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
- 200.** 1956/88/EEC: Kuzeybatı Atlantik Balıkçılık Kuruluşu tarafından kabul edilen ortak uluslararası denetim projesinin uygulanmasına ilişkin hükümleri kabul eden 9 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
- 201.** 2868/88/EEC: Kuzeybatı Atlantik Balıkçılık Kuruluşu tarafından kabul edilen ortak uluslararası denetim projesinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 16 Eylül 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 202.** 2615/97/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine-Bissau Cumhuriyeti Hükümeti arasında yapılan 16 Haziran 1997-15 Haziran 2001 döneminde balıkçılık yapılmasına ilişkin Anlaşmada bahsedilen balıkçılık olanakları ve mali tazminatı oluşturan Protokolün tamamlanmasına ilişkin 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.8.4 Balıkçılık- Ek

- 203.** 150/97/EC: Avrupa Topluluğu ile Fas Krallığı arasında balıkçılık sektöründe işbirliği Anlaşmasının sonuçlanmasını ve uygulanma hükümlerini belirleyen 12 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 204.** OJ L030 31/01/97 s.5: Avrupa Topluluğu ile Fas Krallığı arasında balıkçılık sektöründe işbirliği Anlaşması
- 205.** OJ L030 31/01/97 s.30: Balıkçılık imkanları ile mali telafiyi ve mali katkısı belirleyen Protokol
- 206.** OJ L 090, 25/03/98 s.40, No 1/98: Bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu ve diğer tarafta Danimarka Hükümeti ve Faroe Adaları Yerel Hükümeti arasında Balıkçılık Anlaşmasının Protokol

1'inin Eki olan Tablo 1 ve II'yi değiştiren 13 Mart 1998 tarihli AT/Danimarka Faroe Adaları Ortak Komitesinin 1/98 sayılı Kararı

- 207.** OJ L 190 04.07.1998 s.36: Akdeniz Genel Balıkçılık Komisyonu (AGBK) kurulması Anlaşması–AGBK Anlaşmasının II (6). Maddesine göre yetki ve oy kullanma uygulamasına ilişkin Avrupa Topluluğu tarafından yapılan Tek Bildiri - Akdeniz Genel Balıkçılık Komisyonu Çalışma Usulleri
- 208.** OJ L 196 14.07.98 s.31: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine Devrimci Halk Cumhuriyeti arasında Gine sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık imkanları ve mali telafinin oluşturulması ile ilgili Protokolün, geçici olarak uygulanması ile ilgili, 1 Ocak 1998-31 Aralık 1999 dönemi için, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine Cumhuriyeti Hükümeti arasında mektup teatisi Şeklinde Anlaşma
- 209.** OJ L 196 14.07.98 s.32: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine Devrimci Halk Cumhuriyeti arasında Gine Sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanları ve mali telafiyi 1 Ocak 1998-31 Aralık 1999 dönemi için oluşturan Protokol
- 210.** OJ L 217 05.08.1998 s.29: Kamor açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Kamor Federal İslam Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali katkının düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 28 Şubat 1998-27 Şubat 2000 dönemini kapsamak üzere, Avrupa Topluluğu ve Kamor Federal İslam Cumhuriyeti arasında Mektup teatisi Şeklinde Anlaşma
- 211.** OJ L 217 05.08.1998 s.30: Kamor açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Kamor Federal İslam Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali katkının, 28 Şubat 1998-27 Şubat 2000 dönemini kapsamak üzere düzenlenmesine ilişkin Protokol
- 212.** OJ L 263, 25.09.98 s.37, No 2/98: 31 Ağustos 1998 tarihli AT/Danimarka-Faroe Adaları Ortak Komitesinin, Anlaşmanın 4 sayılı Protokolünü değiştiren 2/98 sayılı Kararı
- 213.** OJ L 295 04.11.1998 s.34: Madagaskar açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin, 21 Mayıs 1998-20 Mayıs 2000 dönemini kapsamak üzere düzenlenmesine ilişkin Protokol
- 214.** OJ L 295 04.11.1998 s.33: Madagaskar açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 21 Mayıs 1998- 20 Mayıs 2000 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi Şeklinde Anlaşma
- 215.** OJ L 308 18.11.1998 s.4: Gabon açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Gabon Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma - Gabon açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Gabon Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma ile sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokol
- 216.** 98/392/EC: Deniz Hukuku ile ilgili 10 Aralık 1982 tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin ve onun XI. Bölümünün uygulanması ile ilgili 28 Temmuz 1994 tarihli Anlaşmanın Avrupa Topluluğu tarafından sonuçlandırılması ile ilgili 23 Mart 1998 tarihli Konsey Kararı
- 217.** 98/414/EC: Deniz Hukuku ile ilgili 10 Aralık 1982 tarihli Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin durağan stokların ve göçmen balık stoklarının korunması ve yönetimi ile ilgili hükümlerinin uygulanmasına ilişkin Anlaşmanın Avrupa Topluluğu tarafından onaylanmasına ilişkin 8 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 218.** 98/416/EC: Avrupa Topluluğunun Akdeniz Genel Balıkçılık Komisyonuna girişi ile ilgili 16 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 219.** 98/431/EC: Topluluğun belirli sahillerinde ışıklı trol kullanmaya izin verilen yedi metreden büyük gemilerin listesini belirleyen 55/87 sayılı Komisyon Yönetmeliğine Ek listede bulunan bilgiyi değiştiren 28 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı (C(1998) 1647 sayılı belgede bildirilen) (AEA ile uyumlu metin)

- 220.** 98/449/EC: Avrupa Topluluğu ve Gine Devrimci Halk Cumhuriyeti arasında Gine sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık imkanları ve mali telafinin oluşturulması ile ilgili Protokolün, geçici olarak uygulanması ile ilgili, 1 Ocak 1998-31 Aralık 1999 dönemi için, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine Cumhuriyeti Hükümeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 221.** 98/484/EC: Avrupa Topluluğu ve Kamor Federe İslam Cumhuriyeti arasında Kamor sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan balıkçılık imkanları ve mali katkının oluşturulması ile ilgili Protokolün, geçici olarak uygulanması ile ilgili, 28 Şubat 1998-27 Şubat 2001 dönemi için, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Kamor Federe İslam Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 222.** 542/98/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Senegal Cumhuriyeti arasında Senegal açıklarında balıkçılığa ilişkin Anlaşmada bahsedilen 1 Mayıs 1997 – 30 Nisan 2001 dönemi için balıkçılık hakları ve mali tazminatı oluşturan Protokolü sonuçlandıran 9 Mart 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 223.** 98/615/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Madagaskar balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 21 Mayıs 1998-20 Mayıs 2001 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşmayı sonuçlandıran 22 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
- 224.** 98/713/EC: Topluluğun belirli sahillerinde ışıklı trol kullanmaya izin verilen yedi metreden büyük gemilerin listesini belirleyen 55/87 sayılı Komisyon Yönetmeliğine Ek listede bulunan bilgiyi değiştiren 26 Kasım 1998 tarihli Komisyon Kararı (C(1998) 3618 sayılı belgede bildirilen)
- 225.** 731/98/EC: NAFO Düzenleyici Alanında uydu izlemesi pilot projesinin oluşturulmasına ilişkin 3070/95 sayılı Tüzüğü değiştiren 30 Mart 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 226.** 782/98/EC: Akdeniz'deki balık stoklarının korunması için belirli teknik önlemleri belirleyen 1626/94 sayılı Tüzüğü değiştiren 7 Nisan 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 227.** 850/98/EC: Balıkçılık kaynaklarının muhafazası için teknik önlemler yoluyla genç deniz organizmalarının korunmasına ilişkin 30 Mart 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 228.** 901/98/EC: Dondurulmuş mürekkep balığı için dönüşüm oranlarını belirleyen 3611/84 sayılı Tüzüğü değiştiren 28 Nisan 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (EAE ile uyumlu metin)
- 229.** 1181/98/EC: Balıkçılık ve akva-kültür için bir Topluluk sistemi oluşturan 3760/92 sayılı Tüzüğü değiştiren 4 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 230.** 1239/98/EC: Balık kaynaklarının korunması ile ilgili belirli teknik önlemleri belirleyen 894/97 sayılı Tüzüğü değiştiren 8 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 231.** 1434/98/EC: Doğrudan insan tüketiminden çok sanayi amaçlı olabilecek ringa balığı sahalarının koşullarının belirlenmesi ile ilgili 29 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 232.** 1435/98/EC: Belize, Honduras ve Panama menşeli mavi yüzgeçli tuna balığının (Thunnus thynnus) ithalatının yasaklanmasına ilişkin 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 233.** 1449/98/EC: Faaliyet raporları ile ilgili 2847/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulanma kurallarını belirleyen 7 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 234.** 1488/98/EC: Üye ülkelerin balık avlanmaları ile ilgili bilgilerinin kaydı için ayrıntılı kuralları belirleyen 2807/83 sayılı Tüzüğü değiştiren 13 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 235.** 1520/98/EC: Baltık denizinde the Belts ve the Sound bölgelerinde balıkçılık kaynaklarının korunmasına ilişkin belirli teknik tedbirleri belirleyen 18 Aralık 1997 tarih ve 88/98 sayılı Konsey Yönetmeliğini değiştiren 13 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

- 236.** 1587/98/EC: Azor, Madeira, Kanarya Adaları ve Guyana ile Reunion'un Fransız bölümlerinin, belirli balıkçılık ürünlerinin pazarlanmasında, bu bölgelerin uzaklığı nedeniyle ortaya çıkan ilave masrafların telafisi için bir düzenlemenin sağlanması ile ilgili 17 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 237.** 1660/98/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Gine Devrimci Halk Cumhuriyeti arasında Gine sahillerinde balıkçılığa ilişkin Anlaşma ile sağlanan 1 Ocak 1998-31 Aralık 1999 dönemi balıkçılık imkanları ve mali telafinin oluşturulması ile ilgili Protokolü onaylayan 28 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 238.** 2090/98/EC: Topluluğun balıkçılık teknesi kayıtları ile ilgili 30 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 239.** 2091/98/EC: Çok yıllık rehberlik programları ile bağlantılı olarak Topluluğun balık filolarının ve balıkçılık faaliyetlerinin bölümlere ayrılması ile ilgili 30 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 240.** 2092/98/EC: Topluluğun belirli balık alan ve kaynakları ile bağlantılı balıkçılık faaliyetlerinin ilanı ile ilgili 30 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 241.** 2127/98: Kamor açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Kamor Federal İslam Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali katkının, 28 Şubat 1998-27 Şubat 2001 dönemini kapsamak üzere düzenlenmesine ilişkin Protokolün sonuçlandırılmasına ilişkin 1 Ekim 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 242.** 2431/98/EC: İthal edilen balık ürünlerinin fiyatlarının ilan edilmesine ilişkin 3759/92 sayılı Tüzüğün uygulanması için ayrıntılı kuralları belirleyen 2211/84 sayılı Tüzüğü değiştiren 11 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 243.** 2468/98/EC: Balık ve akva-kültür sektöründe ve ürünlerinin işleme ve pazarlanmasında Topluluk yardımının kriter ve düzenlemelerini belirleyen 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 244.** 2469/98/EC: Avrupa Topluluğu ile Gabon Cumhuriyeti arasında Gabon sahillerinde balıkçılık ile ilgili Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 9 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 245.** 2479/98/EC: Antarktika 'da balıkçılık faaliyetlerine uygulanabilir belirli koruma ve kontrol önlemlerini belirleyen 66/98 sayılı Tüzüğü değiştiren 12 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 246.** 2585/98/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Madagaskar Cumhuriyeti arasındaki Madagaskar balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarını ve mali telafiyi, 21 Mayıs 1998-20 Mayıs 2001 dönemi için belirleyen Protokolün sonuçlandırılması ile ilgili 26 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 247.** 2844/98/EC: Azor, Madeira, Kanarya Adaları ve Guyana ile Reunion'un Fransız bölümlerinin, belirli balıkçılık ürünlerinin pazarlanmasında, bu bölgelerin uzaklığı nedeniyle ortaya çıkan ilave masrafların telafisi için bir düzenlemenin sağlanması ile ilgili 1587/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) ayrıntılı uygulanma kurallarını belirleyen 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 248.** 2846/98/EC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir kontrol sistemlerini kuran 2847/93 sayılı Tüzüğü değiştiren 17 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.8.5 Balıkçılık-Ek (1.1.2000)

- 249.** 1999/27/EC: Belirli balıkçılık faaliyetlerinin çeşitlendirilmesini özendirmek için özel önlemler ile ilgili ve 97/292/EC sayılı kararı değiştiren 17 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 250.** 50/1999/EC: Norveç bayrağı taşıyan balıkçılık teknelerine uygulanabilir, balık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri 1999 yılı için belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

- 251.** 51/1999/EC: Norveç ekonomik zonu dışında ve Jan Mayen zonu civarında avlanan Üye Ülke balıkçılık tekneleri için 1999 yılı belirli avlanma kotalarını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 252.** 52/1999/EC: Fareo Adaları bayrağı taşıyan balıkçılık teknelerine uygulanabilir, balık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri 1999 yılı için belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 253.** 53/1999/EC: Faroe sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için belirli avlanma kotasını tahsis eden 19 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 254.** 54/1999/EC: Grönland sularında Topluluk avlanma kotasını 1999 yılı için tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 255.** 55/1999/EC: İzlanda sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 256.** 56/1999/EC: 1999 yılı için Estonya bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 257.** 57/1999/EC: Estonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 258.** 58/1999/EC: 1999 yılı için Letonya bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 259.** 59/1999/EC: Letonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 260.** 60/1999/EC: 1999 yılı için Litvanya bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 261.** 61/1999/EC: Litvanya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 262.** 62/1999/EC: 1999 yılı için Polonya bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 263.** 63/1999/EC: Polonya sularında avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 264.** 64/1999/EC: 1999 yılı için Rusya Federasyonu bayraklı teknelere uygulanabilir balıkçılık kaynaklarının korunması ve yönetimi ile ilgili belirli önlemleri belirleyen 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 265.** 65/1999/EC: Rusya Federasyonu zonunda avlanan tekneler için Üye Ülkeler arasında 1999 yılı için avlanma kotasını tahsis eden 18 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 266.** 745/1999/EC: Belirli balık ürünleri için otonom Topluluk tarifeleri açan ve yönetimini sağlayan 30 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 267.** 1489/97/EC: Uyduya dayalı tekne izleme sistemleri ile ilgili 2847/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) ayrıntılı uygulanma kurallarını belirleyen 29 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 268.** OJ L 131 27.05.99 s.52: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Seychelles Cumhuriyeti arasındaki Seychelles balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali katkının düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 18 Ocak 1999-17 Ocak 2002 dönemini belirleyen, mektup teatisi şeklinde Anlaşma

- 269.** OJ L 131 27.05.1999 s.53: Seychelles açıklarında balıkçılığa ilişkin Avrupa Topluluğu ve Seychelles Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali katkının, 18 Ocak 1999-17 Ocak 2000 dönemini kapsamak üzere düzenlenmesine ilişkin Protokol
- 270.** 1999/337/EC: Uluslararası Yunus balığı Koruma Programı Anlaşmasının Avrupa Topluluğu tarafından imzalanmasına ilişkin 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı
- 271.** 1999/386/EC: Uluslararası Yunus balığı Koruma Programı Anlaşmasının Avrupa Topluluğu tarafından geçici olarak uygulanmasına ilişkin 7 Haziran 1999 tarihli Konsey Kararı
- 272.** 1999/405/EC: İspanya Krallığına, geçici olarak, Amerika-Arası Tropik Ton Balığı Komisyonunu (IATTC) kuran Sözleşmeye katılımına yetki veren 10 Haziran 2000 tarihli Konsey Kararı
- 273.** 1263/1999/EC: Balıkçılık Yönlendirme Mali Aracı ile ilgili 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 274.** 1447/1999/EC: Ortak balıkçılık politikasını ciddi olarak ihlal eden bir davranış tipleri listesinin oluşturulması ile ilgili 20 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 275.** 1448/1999/EC: Belirli Akdeniz balıklarının yönetimi için geçiş önlemlerini belirleyen ve 1626/94 sayılı Tüzüğü değiştiren 24 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü (EC)
- 276.** 1721/1999/EC: Antarktika'da Yaşayan Deniz Kaynaklarının Korunması Sözleşmesinde, İmzası Bulunmayan Tarafların bayrağını taşıyanların tekneleri ile ilgili belirli kontrol önlemlerini belirleyen 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 277.** OJ L 209 07.08.99 p.29: Güney Afrika Cumhuriyeti ile karşılıklı balıkçılık ilişkileri Anlaşmasının 9 Nisan 2000 tarihine kadar uzatılması için İspanya Krallığına izin veren 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Kararı
- 278.** OJ L 209 07.08.99 p.30: Güney Afrika Cumhuriyeti ile karşılıklı balıkçılık ilişkileri Anlaşmasının 9 Nisan 2000 tarihine kadar uzatılması için Portekiz Cumhuriyetine izin veren 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Kararı
- 279.** OJ L 307 02.12.99 p.60: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Angola Halk Cumhuriyeti Hükümeti Cumhuriyeti arasındaki Angola balıkçılığı ile ilgili Anlaşma uyarınca sağlanan balıkçılık imkanlarının ve mali telafinin düzenlenmesine ilişkin Protokolün geçici olarak uygulanması ile ilgili, 3 Mayıs 1999- 2 Mayıs 2000 dönemini kapsamak üzere, mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 280.** OJ L 322 14.12.1999 p.3: Akdeniz'de özellikle korunan alanlar ve biyolojik çeşitlilik ile ilgili Protokol
- 281.** 2740/1999/EC: Ortak balıkçılık politikasını ciddi olarak ihlal eden bir davranış tipleri listesinin oluşturulması ile ilgili 1447/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ayrıntılı uygulanma kurallarını belirleyen 21 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 282.** 2791/1999/EC: Kuzey-doğu Atlantik Balıkçılığı çoklu gelecekteki işbirliği Sözleşmesinin kapsadığı alanlara uygulanabilir belirli kontrol önlemlerini belirleyen 16 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 283.** 2792/1999/EC: Balıkçılık sektöründe Topluluğun yapısal yardımları ile ilgili ayrıntılı kuralları ve düzenlemeleri belirleyen 17 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 284.** 2742/1999/EC: Topluluk sularında ve avlama sınırlamasının bulunduğu sularda Topluluk tekneleri için uygulanabilecek 2000 yılı balıkçılık imkanlarını ve bununla beraber belirli balık stokları ve balık stokları grupları ile ilgili koşullarını belirleyen 17 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.9 Ortak Taşımacılık Politikası

7.9.1 Ulaştırma Altyapısı

1. 1692/96/EC: Trans-Avrupa ulaştırma şebekesinin geliştirilmesi ile ilgili Topluluk hedeflerine ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
2. 3600/82/EEC: Ulaştırma altyapısı alanında sınırlı destek verilmesine ilişkin 30 Aralık 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
3. 2236/95/EC: Trans-Avrupa şebekesi alanında Topluluk mali yardımının verilmesine ilişkin genel kuralları belirleyen 18 Eylül 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 1108/70/EEC: Demiryolu, karayolu ve iç su yolu taşımacılığına ilişkin altyapı harcamaları konusunda bir muhasebe sisteminin başlatılmasına ilişkin 4 Haziran 1970 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 2598/70/EEC: 4 Haziran 1970 tarih ve 1180/70 sayılı Konsey Tüzüğü Ek I de yer alan hesap formlarındaki başlıklara dahil edilecek kalemleri belirleyen 18 Aralık 1970 tarihli Komisyon Tüzüğü
6. 281/71/EEC: 4 Haziran 1970 tarih ve 1180/70 sayılı Konsey Tüzüğü Madde 3 (e) 'de bahsedilen deniz yolu niteliğindeki iç su yolu listelerinin oluşumunu belirleyen 9 şubat 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
7. 93/89/EEC: Üye devletler tarafından karayolu ile mal taşımacılığında kullanılan bazı vasıtalara ve bazı yolların kullanımı için yapılan ödemelere ve gişelerde vergi uygulanmasına ilişkin 25 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
8. 98/434/EC: Avrupa Topluluğu, Avrupa Uzay Ajansı ve Havacılık Güvenliği Avrupa Teşkilatı arasında Küresel Uydu Seyrüsefer Sisteminin uygulanmaya konulmasında Avrupanın katkısına ilişkin 18 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı

7.9.2 İç Ulaşım

9. 77/527/EEC: 76/135/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için deniz nakliye hatlarının listesini oluşturan 29 Temmuz 1977 tarihli Komisyon Kararı
10. 4060/89/EEC: Karayolu ve iç sularda ulaştırma alanında Üye Devletler sınırlarında yapılan kontrollerin kaldırılmasına ilişkin 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
11. 97/44/EC: Yaz saati uygulamasına ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
12. 1191/69/EEC: Demiryolu, karayolu ve iç su yolu taşımacılığında kamu hizmeti yükümlölükleri ile ilgili olarak Üye Devletler tarafından gerçekteştirilen faaliyetlere ilişkin 26 Haziran 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
13. 1192/69/EEC: Demiryolu şetmelerinin hesaplarının normalleşmesine yönelik ortak kurallara ilişkin 26 Haziran 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
14. 1107/70/EEC: Demiryolu, karayolu ve iç su yolu taşımacılığında verilen devlet yardımlarına ilişkin 4 Haziran 1970 tarihli Konsey Tüzüğü
15. 2830/77/EEC: Demiryolu şetmelerinin yıllık hesapları ve hesap sistemlerinin mukayesesinin başarılması için gerekli tedbirlere ilişkin 12 Aralık 1977 tarihli Konsey Tüzüğü

16. 1101/89 EEC: İç sularda taşımacılık ile ilgili yapısal gelişmelere ilişkin 27 Nisan 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
17. 1102/89/EEC: İç sularda taşımacılık ile ilgili yapısal gelişmelere ilişkin 1101/89 sayılı Konsey Tüzüğünü uygulanması için bazı tedbirleri belirleyen 27 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
18. 11/60/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Antlaşmanın 79(3). Maddesinin uygulanmasında taşımacılık ücret ve şartlarındaki ayrımcılığın kaldırılmasına ilişkin 16 Ağustos 1960 tarihli Konsey Tüzüğü
19. 83/418/EEC: Demiryollarının uluslararası yolcu ve yük trafiği yönetiminde ticari bağımsızlığına ilişkin 25 Temmuz 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
20. 3916/90/EEC: Karayolu Mal Taşımacılığı Pazarında Vukuu Bulacak Bir Kriz Durumunda Alınacak Önlemlere İlişkin 21 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
21. 62/806/EEC: Uluslararası ulaştırma için belirli ortak kuralların oluşturulmasına ilişkin Birinci Konsey Direktifi
22. 76/914/EEC: Karayolu Taşımacılığında Bulunan Bazı Araç Sürücülerinin Minimum Eğitim Düzeylerine İlişkin 16 Aralık 1976 tarihli Konsey Direktifi
23. 82/714/EEC: İç sularda çalışan tekneler için teknik gereksinimleri belirleyen 4 Ekim 1982 tarihli Konsey Direktifi
24. 56/83/EEC: Yolcuların otobüs ve otobüs servisleriyle(ASOR) uluslararası taşınmasına yönelik Anlaşmanın uygulanmasına ilişkin 16 Aralık 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
25. 84/647/EEC: Karayolu ile mal taşımacılığı için sürücüsüz kiralanan araçların kullanımına ilişkin 19 Aralık 1984 tarihli Konsey Direktifi
26. 2919/85/EEC: Ren Ulaştırma Sözleşmesine bağlı olarak gemilerin Ren Nehrinde ulaşımına ait Yenilenmiş Sözleşme altındaki düzenlemelerin kabul edilmesine yönelik şartları belirleyen 17 Ekim 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
27. 87/540/EEC: Ulusal ve uluslararası sularda yük taşıyan araçların kontrol edilmesinin kabulü ve bu kontrol için gerekli olan diploma, sertifika ve diğer resmi delil belgelerinin karşılıklı tanınmasına ilişkin 9 Kasım 1987 tarihli Konsey Direktifi
28. 91/672/EEC: İç su yolunda mal ve yolcu taşıyan ulusal kaptanların sertifikalarının karşılıklı tanınmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli sayılı Konsey Direktifi
29. 3921/91/EEC: Üye bir ülkenin iç su yolunda yerleşik olmayan taşıyıcıların mal ve yolcu taşıma şartlarına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
30. 684/92/EEC: Uluslararası Otobüs ve Otokarla Yapılan Yolcu Taşımacılığında ortak kurallarla İlgili 16 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
31. 881/92/EEC: Bir veya Birden Fazla Üye Ülkenin Sınırları İçerisinden Geçerek Yapılan Karayolu Taşımacılığı Pazarına Giriş Şartlarını Belirleyen 26 Mart 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 3118/93/EEC: Yerleşik Olmayan Taşıyıcıların Bir Üye Devlette Ulusal Karayolu Mal Taşımacılığı Pazarına Giriş Şartlarını Belirleyen 25 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
33. 792/94/EC: Kendi Hesabına Mal Taşımacılığında Bulunan İşletmelerle Alakalı Olarak 3118/93/EEC sayılı Tüzüğün Uygulanma Şekillerini İçeren 8 Nisan 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
34. 3315/94/EC: Yerleşik Olmayan Taşıyıcıların Bir Üye Devlette Ulusal Karayolu Mal Taşımacılığı Pazarına Giriş Şartlarını Belirleyen 3118/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü tadil eden 22 Aralık 1994 tarihli Tüzük

35. 95/18/EC: Demiryolu işletmelerine lisans verilmesine ilişkin 19 Haziran 1995 tarihli Konsey Direktifi
36. 95/19/EC: Demiryolu altyapı kapasitesinin oluşturulması ve altyapı ücretinin alınmasına ilişkin 19 Haziran 1995 tarihli Konsey Direktifi
37. 96/26/EC: Karayolu ile Yapılan Mal ve Yolcu Taşıyıcıları Mesleğine Girişe ve Bu Taşıyıcıların Ulusal ve Uluslararası Alanda Yerleşim Özgürlüklerinin Etkin Kullanımının Teşvik Edilmesini Sağlamak Üzere Diploma, Sertifika ve Diğer Belgelerin Karşılıklı Tanınmasına İlişkin 29 Nisan 1996 tarihli Konsey Direktifi
38. 96/35/EC: Tehlikeli malların karayolu, demiryolu ve iç sularda taşınmasında görev alan güvenlik danışmanlarının mesleki yeterlilikleri ve atanmalarına ilişkin 3 Haziran 1996 tarihli Konsey Direktifi
39. 1356/96/EC: Üye ülkeler arasında iç sular yoluyla mal ve yolcu taşınmasının özgürce yapılması amacıyla uygulanabilecek ortak kurallara ilişkin 8 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
40. 12/98/EC: Yerleşik Olmayan Taşıyıcıların Bir Üye Devlet Sınırları İçerisinde Ulusal Yolcu Taşımacılığında Bulunabilmelerine İlişkin 11 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
41. 2183/78/EEC: Demiryolu işletmelerinin maliyet prensiplerinin belli bir forma göre belirlenmesine ilişkin 19 Eylül 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
42. 82/529/EEC: Malların uluslararası demiryoluyla taşınma oranlarının sabitleştirilmesine ilişkin 19 Temmuz 1982 tarihli Konsey Kararı
43. 4058/89/EEC: Üye Devletler Arasında Karayolu İle Mal Taşımacılığı İçin Ücret Tespiti Hakkında 21 Aralık 1989 Tarihli Konsey Tüzüğü
44. 96/75/EC: Topluluk içinde ulusal ve uluslararası iç sulardaki taşımacılığın kiralınması ve ücretlendirilmesine ilişkin 19 Kasım 1996 tarihli Konsey Direktifi
45. 62/403/EEC: Üye Devletlerde taşımacılık ile ilgili belirli kanunlar, Yönetmelikler ve idari hükümler konusunda bir prosedür veya ön inceleme ve istişare oluşturan Konsey Kararı
46. 91/440/EEC: Topluluk demiryollarının geliştirilmesine ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
47. 92/6/EEC: Toplulukta belirli motorlu araç kategorilerinde hız sınır aletlerinin kullanımı ve yerleştirilmesine ilişkin 10 Şubat 1992 tarihli Konsey Direktifi
48. 3821/85/EEC: Karayolu taşınmasında ekipman kaydına ilişkin 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
49. 89/459/EEC: Üye devletlerin motorlu araç lastiklerinin dış derinliği hakkındaki yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 18 Temmuz 1989 tarihli Konsey Direktifi
50. 91/439/EEC: Sürücü belgelerine ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
51. 91/671/EEC: 3.5 Tondan hafif araçlarda emniyet kemerinin zorunlu kullanımı hakkında üye ülke yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
52. 93/704/EC: Yol kazaları hakkında Topluluk veri tabanı oluşturulmasına ilişkin 30 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
53. 94/55/EC: Tehlikeli malların karayoluyla taşınmasına ilişkin üye ülke mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
54. (OJ L 251 15.09.1997) Tehlikeli malların karayoluyla taşınmasına hakkındaki üye devletlerin yasalarının yakınlaştırılmasına ilişkin 94/55/EC sayılı Konsey Direktifinin teknik gelişime uyarlanmasına dair 13 Aralık 1996 tarih ve 86/96 sayılı Komisyon Direktifinde belirtilen 94/55/EC sayılı Konsey Direktifinin A ve B eklerindeki değişiklikler

55. (OJ L 275 28.10.1996) Tehlikeli malların karayoluyla taşınması hakkında üye ülke mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarih ve 94/55/EC sayılı Konsey Direktifine A ve B Ekleri
56. 95/50/EC: Tehlikeli malların karayoluyla taşınması sırasındaki kontrollerde uygulanacak ortak prosedürlere ilişkin 6 Ekim 1995 tarihli Konsey Direktifi
57. 96/49/EC: Araçların kayıt belgeleri hakkındaki Üye Ülke mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
58. 96/50/EC: Topluluk iç sularında mal ve yolcu taşıyacak kaptanların ulusal sertifikalarını edinme şartlarının uyumlaştırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
59. 96/53/EC: Topluluk içinde seyir halinde bulunan belirli karayolu araçlarının ulusal ve uluslararası trafik içindeki maksimum boyutları ve uluslararası trafikteki ağırlıklarının tanımlanmasına ilişkin 25 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi
60. 96/96/EC: Motorlu taşıtlar için yol uygunluk testlerine ilişkin mevzuatın yaklaştırılmasına dair 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
61. 3820/85/EEC: Karayolu taşımacılığı ile ilgili bir kısım sosyal mevzuatın uyumlaştırılmasına ilişkin 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 88/599/EEC: Karayolu taşımacılığı ile ilgili bazı sosyal mevzuatın uyumuna ilişkin 3820/85 sayılı Tüzüğün ve karayolu taşımacılığında kayıt ekipmanları ile ilgili 3821/85 sayılı Tüzüğün uygulanması için standart kontrol prosedürlerine ilişkin 23 Kasım 1988 tarihli Konsey Direktifi
63. 93/173/EEC: Karayolu taşımacılığı ile ilgili bazı sosyal mevzuatın uyumu ile ilgili 3820/85 sayılı Tüzüğün 16. Maddesinde bahsedilen standart formun tanzim edilmesine ilişkin 22 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
64. 3298/94/EC: Norveç, Avusturya, Finlandiya ve İsveç Katılım senedi Protokol No. 9 Madde 11 ile belirlenen ağır vasıtaların Avusturya'dan transit geçişi ile ilgili Transit Geçiş Hakları (Eco-points) sistemine ilişkin detaylı tedbirleri belirleyen 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
65. 92/106/EEC: Üye devletler arasında bazı tür kombine mal taşımacılığı için ortak kuralların oluşturulmasına ilişkin 7 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
66. 2196/98/EC: Taşımacılığı geliştirmek için yeni eylemler konusunda Topluluğun mali desteğini geliştirmekle ilgili olarak 1 Ekim 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
67. 2121/98/EC: Otobüs ile uluslararası yolcu taşımacılığına yönelik ortak kurallara ilişkin 16 Mart 1992 tarih ve 684/92 sayılı ve 12/98 sayılı Yönetmeliklerde değişiklik yapan 2 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
68. 2411/98/EC: Motorlu taşıtların Üye ülkeler trafiğinde belirli işaretlerin tanınmasına ilişkin 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.9.3 Deniz Taşımacılığı

69. 73/152/ECSC: Çelik Sanayindeki işletmelere Topluluk içi deniz bağlantıları dahil olmak üzere taşıma rotaları için taşımacılık ücret tarifelerini yayımlama yükümlülüğü getiren 23 Mayıs 1973 tarihli Komisyon Kararı
70. 4057/86/EEC: Deniz taşımacılığında haksız fiyat uygulamalarına ilişkin 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
71. 78/774/EEC: Kargo nakliyatında bazı üçüncü ülkelerin faaliyetlerine ilişkin 19 Eylül 1978 tarihli Konsey Kararı

- 72.** 954/79/EEC: Düzenli Hat Konferansları (Liner Conferences) Hareket Kodu ilişkin Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin Üye Devletler tarafından onaylanmasına veya katılmalarına ilişkin 15 Mayıs 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
- 73.** 87/475/EEC: İtalya ve Cezayir arasında deniz taşımacılığına ilişkin 17 Eylül 1987 tarihli Konsey Kararı
- 74.** 4055/86/EEC: Üye Devletler arasında ve Üye devletler ile üçüncü ülkeler arasında deniz taşımacılığı hizmetlerinin sağlanma serbestliği ilkelerini uygulayan 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 75.** 4058/86/EEC: Okyanus ticaretinde kargolara serbest erişim garantisi sağlayan koordine faaliyetleri ilişkin 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 76.** 3577/92/EEC: Üye devletler içinde deniz taşımacılığı hizmetlerinin serbestçe sağlanması ilkelerini uygulayan 7 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü(deniz kabotajı)
- 77.** 93/125/EEC: Üye devletler içinde deniz taşımacılığı hizmetlerini sağlanma serbestliği ilkelerini uygulayan 3577/92 sayılı Tüzüğün 5.Maddesi uyarınca koruma tedbirlerinin Komisyon tarafından kabulü için İspanya'nın talebine ilişkin 17 Şubat 1993 tarihli Komisyon kararı (deniz kabotajı) (Sadece İspanyolca metin esastır.)
- 78.** 93/396/EEC: Üye Devletler içinde deniz taşımacılığı hizmetlerini sağlanma serbestliği ilkelerini uygulayan 3577/92 sayılı Tüzüğün 5.Maddesi uyarınca koruma tedbirlerinin uzatılmasının Komisyon tarafından kabulü için İspanya'nın talebine ilişkin 13 Temmuz 1993 tarihli Komisyon kararı(deniz kabotajı) (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 79.** 79/115/EEC: Kuzey denizi ve İngiliz kanalında faaliyet gösteren gemilerde açık deniz kılavuzlarının kılavuzluğuna ilişkin 21 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 80.** 613/91/EEC: Topluluk içinde gemi sicillerinin bir yerden diğerine transferine ilişkin 4 Mart 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 81.** 92/143/EEC: Avrupa için gemi radyoculuğu sistemlerine ilişkin 25 Şubat 1992 tarihli Konsey Kararı
- 82.** 93/75/EEC: Tehlikeli veya çevreyi kirletici madde taşıyan Topluluk limanlarına demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkında 13 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 83.** 2158/93/EEC: 613/91 sayılı Konsey Tüzüğünü amacına uygun olarak, 1974 Uluslararası Denizde Can Güvenliği Sözleşmesinde ve 1973 Uluslararası Gemi Kaynaklı Kirliliğin Engellenmesi Sözleşmesinde değişikliklerin uygulanmasına ilişkin 28 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 84.** 94/57/EC: Gemi denetimi ve sörvey kuruluşları ile denizcilik idarelerinin ilgili faaliyetleri için ortak kurallar ve standartlara ilişkin 22 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
- 85.** 98/295/EC: 94/57EC Konsey Direktifi ile bağlantılı olarak Yunan Gemiciliği kayıtlarının tanınması ile ilgili 22 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 86.** 2978/94/EC: Ayrılmış balast tanklı petrol tankerlerinde balast yerlerinin tonaj ölçümü hakkındaki IMO Kararı A: 747 (18) 'in uygulanmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Konsey Kararı
- 87.** 95/21/EC: Topluluk limanlarını kullanarak yapılan deniz taşımacılığı ve Üye devletlerin karasularındaki seyirle ilgili olarak, gemi güvenliği, kirliliğin önlenmesi ve gemide yaşam ve çalışma koşulları ile ilgili uluslar arası standartların uygulanmasına ilişkin 19 Haziran 1995 tarihli Konsey direktifi (Liman Devleti Kontrolü)
- 88.** 3051/95/EC: sayılı Ro-Ro yolcu feribotlarının güvenli idaresine ilişkin 8 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 89.** 96/127/EC: Almanya'nın talebi üzerine, tehlikeli veya çevreyi kirletici madde taşıyan ve Topluluk limanlarında demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkındaki 93/75/EEC

sayılı Konsey direktifinin Madde 5(4) 'ün uygulanmasına ilişkin 22 Ocak 1996 tarihli Komisyon kararı (Sadece Almanca metin esastır)

90. 96/513/EC: Fransa'nın talebi üzerine, tehlikeli veya çevreyi kirlletici madde taşıyan ve Topluluk limanlarında demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkında 93/75/EEC sayılı Konsey Direktifinin Madde 5(4) 'ün uygulanmasına ilişkin 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon kararı(Sadece Fransızca metin esastır)
91. 96/587/EC: 94/57/EC sayılı Konsey Direktifi uyarınca Üye devletler tarafından bildirilmiş tanınmış kuruluşların listesinin yayımlanmasına ilişkin 30 Eylül 1996 tarihli Komisyon kararı(AEA ile uyumlu metin)
92. 96/710/EC: Almanya'nın talebi üzerine, tehlikeli veya çevreyi kirlletici madde taşıyan ve Topluluk limanlarında demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkındaki 13 Eylül 93 tarih ve 93/75/EEC sayılı Konsey Direktifinin madde 5(4) 'ün uygulanmasına ilişkin 27 Kasım 1996 tarihli Komisyon kararı (Sadece Almanca metin esastır.)
93. 96/39/EC: Tehlikeli veya çevreyi kirlletici madde taşıyan ve Topluluk limanlarında demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkındaki 93/75/EEC sayılı Komisyon Direktifini değiştiren 19 Haziran 1996 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
94. 96/40/EC: Devlet liman kontrolünü yürüten Enspektörler için ortak bir kimlik kartı modeli oluşturulmasına ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Komisyon Direktifi (AEA ile uyumlu metin)
95. 96/98/EC: Deniz ekipmanlarına ilişkin 20 Aralık 1996 tarihli Konsey direktifi
96. 97/34/EC: Tehlikeli veya çevreyi kirlletici madde taşıyan ve Topluluk limanlarında demir atmış veya ayrılan gemilerin minimum gereksinimleri hakkındaki 93/75/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 6 Haziran 1997 tarihli Komisyon direktifi (AEA ile uyumlu metin)
97. 97/58/EC: Gemi denetimi ve sörvey kuruluşları ile denizcilik idarelerinin ilgili faaliyetleri için ortak kurallar ve standartlarına ilişkin 94/57/EC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 26 Eylül 1997 tarihli Komisyon direktifi
98. 97/70/EC: Uzunluğu 24 metre ve daha fazla olan balıkçı tekneleri için uyumlaştırılmış bir güvenlik programı oluşturan 11 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi
99. 98/18/EC: Yolcu gemilerinin güvenlik kurallarına ve standartlarına ilişkin 17 Mart 1998 tarihli Konsey Direktifi
100. 179/98: Ro-Ro yolcu feribotlarının güvenli idaresine ilişkin 8 Aralık 1995 tarih ve 3051/95 sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren 23 Ocak 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
101. 94/58/EC: Gemiadamları eğitiminin minimum düzeyine ilişkin 22 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
102. 77/587/EEC: Üye devletler ve üçüncü ölkeler arasında taşımacılık konusundaki ilişkilere ve uluslararası kuruluşların bu tür konularla ilgili faaliyetlerine ilişkin bir danışma prosedürü oluşturan 13 Eylül 1977 tarihli Konsey Kararı
103. 83/573/EEC: Uluslar arası ticari deniz taşımacılığı alanında karşı tedbirlere ilişkin 26 Ekim 1983 tarihli Konsey Kararı
104. 98/41/EC: Topluluk üye ölkelerinde Yolcu gemilerinde çalışanların kaydına ilişkin 18 Haziran 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.9.4 Havayolu Ulaştırması

105. 2299/89/EEC: Bilgisayarlı rezervasyon sistemlerine ilişkin 24 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü

106. 295/91/EEC: Tarifeli hava taşımacılığında fazla rezervasyon nedeniyle uçurulamayan yolculara yönelik bir telafi sistemine ilişkin ortak kuralları belirleyen 4 Şubat 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
107. 91/670/EEC: Sivil Hava sahasında faaliyet yapabilmek için personel lisans belgelerinin karşılıklı kabul edilmesine ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
108. 92/14/EEC: Uluslararası Sivil Havacılık Sözleşmesi, Ek 16, Cilt 1, Bölüm 2I kategorisindeki uçakların işletilmesinin sınırlandırılmasına ilişkin 2 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
109. 2407/92/EEC: Hava taşıyıcılarının lisanslandırılmasına ilişkin 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
110. 2408/92/EEC: Topluluk hava taşıyıcılarının Topluluk içi hatlara girişlerine ilişkin 23 Temmuz 1992 tarih Konsey Tüzüğü
111. 2409/92/EEC: Havayolu hizmetlerinde yük ve yolcu tarifelerine ilişkin 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
112. 96/67/EC: Topluluk havaalanlarında yer hizmetleri piyasasına girişe ilişkin 15 Ekim 1996 tarihli Konsey Direktifi
113. 95/93/EEC: Topluluk havaalanlarında slot tahsisatı ile ilgili ortak kuralları belirleyen 18 Ocak 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
114. 3922/91/EEC: Sivil Havacılık alanında teknik gereksinimler ve idari prosedürlerin uyumlaştırılmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
115. 93/65/EEC: Hava trafiği yönetimi ekipman ve sistemlerinin satın alınmasına ilişkin teknik özelliklerin kullanım ve tanımına ilişkin 19 Temmuz 1993 tarihli Konsey Direktifi
116. 94/56/EC: Sivil Havacılık kaza ve olaylarının yönetimiyle ilgili temel prensiplerin oluşturulmasına ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
117. 2176/96/EC: 3922/91/EEC sayılı Bilimsel ve teknik ilerleme hakkındaki Konsey Tüzüğünde değişiklik yapan 13 Kasım 1996 tarih Komisyon Tüzüğü(EEA ile uyumlu metin)
118. 97/15/EC: Hava trafik idaresi ile ilgili ekipman ve sistemlerin sağlanmasında uygun teknik özelliklerin tanımlanması ve kullanılmalarına ilişkin 93/65/EEC sayılı Konsey Direktifi değiştiren ve Euro kontrol standartlarını kabul eden 25 Mart 1997 tarihli Komisyon Direktifi
119. 80/51/EEC: Subsonik uçaklardan ses emisyonlarının limitine ilişkin 20 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
120. 89/629/EEC: Sivil subsonik jet uçaklarından ses emisyonlarının limitine ilişkin 4 Aralık 1989 tarihli Konsey Direktifi
121. 2027/97/EC: Kaza durumlarında uçak sorumluluğuna ilişkin 9 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
122. 80/50/EEC: Üye Devletler ve Üçüncü Ülkeler arasında havayolu taşımacılığı ilişkileri ve uluslararası örgütler nezdindeki eylemler konusunda bir danışma prosedürü oluşturan 20 Aralık 1979 tarihli Konsey Kararı

7.9.5 Düzeltmeler

123. 96/48/EC: Trans-Avrupa Demiryolu taşımacılığı sistemi ile ilgili 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Direktifi

- 124.** 76/135/EEC: İç sularda gemi lisanlarının karşılıklı tanınması ile ilgili 20 Ocak 1976 tarihli Konsey direktifi
- 125.** (OJ L 373 21.12.1992 p.28) Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İsviçre Konfederasyonu arasında malların kara ve demiryoluyla taşınmasına ilişkin Anlaşma-Delegasyon bildirimleri, Ortak Bildiri-Nota Değişimi
- 126.** (OJ L 047 25.02.1993 p.42) Malların kara ve demiryoluyla taşınmasına ilişkin Avrupa Topluluğu ve İsviçre arasındaki Anlaşmada geçen overflow sisteminin uygulanmasına ilişkin İdari Düzenleme
- 127.** (OJ L 189 29.07.1993 p.161) Ulaştırma alanında Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Slovenya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma, Slovenya tarafının bildirimleri, Ortak Bildiri
- 128.** (OJ L 348 18.12.1997 p.170) Ulaştırma alanında Avrupa Topluluğu ve Makedonya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma
- 129.** (OJ L 230 05.08.1982 p.39) Yolcuların uluslararası karayolunda otobüs ve servis araçlarıyla (ASOR) taşınmasına ilişkin Anlaşma, Nihai Senet- Tarafların Bildirimleri-Avrupa Ekonomik Topluluğu Bildirisi
- 130.** (OJ C 241 29.08.1994 p.361) Norveç Krallığı, Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Kabul şartlarına ilişkin Senet ve Avrupa Birliğinin Kuruluşuna ilişkin Anlaşmalarda düzenlemeler ve Avusturya'da demiryolu ve kombine ulaşım ile ilgili 9 nolu Protokol maddesi
- 131.** 3912/92/EEC: İç sular taşımacılığı ve Karayolu alanında Topluluk içinde yürütülen kontroller konusunda 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

7.9.6 Ulaştırma - Ekler (1.1.2000)

- 132.** 99/569/EC: Hızlı Demir Yolu taşımacılığı için kumanda ve yönetimi ilişkin 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon kararı No: C(1999) 2475) - (Text with EEA relevance)
- 133.** (OJ L 182 16.07.1999 p.21) Avrupa Topluluğu ve Slovenya Cumhuriyeti arasında 1 Ocak 1997 tarihinden itibaren geçerli olmak kaydıyla Avusturya aracılığıyla Slovenya transit trafiğine uygulanacak eco-point sistemiyle ilgili nota değişimi şeklindeki Anlaşma
- 134.** 99/62/EC: Ağır malların taşıyıcılığı için Altyapı çalışmaları için 17 Haziran 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Avrupa Konseyi Direktifi
- 135.** 718/99/EC: Denizcilik taşımacılığı ve kapasitelerini arttırmak için 29 Mart 1999 tarihli Konsey Kararı
- 136.** 805/99/EC: Dahili denizlik filo kapasitelerinin artırma teşvikleri için: 718/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin 16 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 137.** 99/415/ECSC: İsviçre toprağından transit geçerek taşınan demir ve çeliğin uluslararası demiryolu tarifelerini düzenleyen 28 Temmuz 1956 tarihli Anlaşmayı sona erdirmeye konusunda Komisyona yetki veren ve 17 Haziran 1999 tarihli Konseyde toplanan Üye Ülke Hükümet Temsilcilerinin Kararı
- 138.** 99/36/EC: Taşınabilen basınç ekipmanları ile ilgili ilgili 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
- 139.** 99/37/EC: Araçlardaki kayıt dokümanlarına ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
- 140.** 99/35/EC: Yolcu uçakları ve RO-RO gemiciliği ile taşımacılığın güvenliği için 29 Nisan 1999 tarihli Konsey direktifi
- 141.** 925/99/EC: Sesten yavaş uçan Jet uçaklarının, Uluslararası Sivil Havacılık Sözleşmesinin 1 ve 2. Cildi 16 Nolu Ekinde yer alan standartları karşılayacak şekilde yeniden düzenlenmiş ve

sertifikalandırılmış bazı tiplerinin Topluluk içerisinde tescil ve operasyonuna ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Tüzüğü(3. Baskı, Temmuz 1993)

7.10 Vergilendirme

7.10.1 Özel Tüketim Vergisi

1. 92/12/EEC: Özel tüketim vergisine tabi ürünlere ve bunların bulundurulmasına, taşınmasına ve denetimine ilişkin genel düzenlemelere ilişkin 25 Şubat 1992 tarihli Konsey Direktifi
2. 92/79/EEC: Sigaralar üzerindeki vergilerin yaklaştırılmasına ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
3. 92/80/EEC: Sigara dışında mamul tütün üzerindeki vergilerin yaklaştırılmasına ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
4. 92/81/EEC: Madensel yağlar üzerindeki özel tüketim vergilerinin yapılarının uyumuna ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
5. 92/82/EEC: Madensel yağlar üzerindeki özel tüketim vergileri oranlarının yaklaştırılmalarına ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
6. 92/83/EEC: Alkol ve alkollü içecekler üzerindeki özel tüketim vergilerinin yapılarının uyumuna ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
7. 92/84/EEC: Alkol ve alkollü içecekler ile ilgili özel tüketim vergilerinin oranlarının yaklaştırılmalarına ilişkin 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi
8. 92/108/EEC: 92/81/EEC sayılı Direktifi değiştiren ve özel tüketim vergisine tabi ürünlere ve bunların bulundurulmasına, taşınmasına ve denetimine ile ilgili genel düzenlemelere ilişkin 92/12/EEC sayılı direktifi değiştiren 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
9. 2719/92/EEC: Özel tüketim vergisine tabi ürünlerin vergi erteleme düzenlemeleri altında dolaşımında idari refakat belgesine ilişkin 11 Eylül 1992 tarih ve sayılı Komisyon Tüzüğü
10. 3649/92/EEC: Sevkedildikleri üye ülkelerde tüketime sunulmuş özel tüketim vergisine tabi malların Topluluk içi dolaşımı için basitleştirilmiş refakat belgesine ilişkin 17 Aralık 1992 tarih ve Komisyon Tüzüğü
11. 2225/93/EEC: Özel tüketim vergisine tabi ürünlerin vergi erteleme düzenlemeleri altında dolaşımında idari refakat belgesine ilişkin 27 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
12. 3199/93/EC: Özel tüketim vergisinden muafiyet amacıyla alkolün tamamen denaturasyonu(Bozulması) ile ilgili prosedürlerin karşılıklı tanınmasına ilişkin 22 Kasım 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
13. 94/74/EC: Özel tüketim vergisine tabi ürünlere ve bu ürünlerin bulundurulmalarına, taşınmalarına ve gözetimlerine ilişkin genel düzenlemelere ilişkin 92/12/EEC sayılı Direktifi, madensel yağlar için özel tüketim vergilerinin yapılarının uyumuna ilişkin 92/81/EEC sayılı Direktifi ve madensel yağların özel tüketim vergilerinin oranlarının yaklaştırılmasına ilişkin 92/82/EEC sayılı direktifi değiştiren 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
14. 95/59/EC: Mamul tütünün tüketimini etkileyen muamele vergileri dışındaki vergilere ilişkin 27 Kasım 1995 tarihli Konsey Direktifi

15. 95/60/EC: Gaz yağı ve karosenin mali işaretlenmesine ilişkin 27 Kasım 1995 tarihli Konsey Direktifi
16. 2546/95/EC: Özel tüketim vergisinden muafiyet amacıyla alkolün tamamen denaturasyonu (bozulması) ile ilgili prosedürlerin karşılıklı tanınmasına ilişkin 3199/93 sayılı Komisyon Yönetmeliğini değiştiren 30 Ekim 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
17. 96/99/EC: Özel tüketim vergisine tabi ürünlere ve bu ürünlerin bulundurulmalarına, taşınmalarına ve takibine ilişkin genel düzenlemelere ilişkin 92/12/EEC sayılı Konsey direktifini değiştiren 30 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
18. 31/96/EC: Özel tüketim vergisi muafiyet sertifikasına ilişkin 10 Ocak 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
19. 97/425/EC: Üye Devletlere, 92/81/EEC sayılı Direktifte öngörülen prosedüre göre, özel amaçlar için kullanıldıklarında bazı madensel yağlara, , özel tüketim vergisi muafiyeti veya mevcut indirimli oranları uygulamaya devam etme veya uygulamaya Üye ülkeleri yetkilendiren 30 Haziran 1997 tarihli Konsey Kararı
20. Enerji ürünlerinin vergilendirilmesi için Topluluk çerçevesine yeniden yapılandıran bir Konsey Direktifi için Komisyon tarafından sunulan bir öneriye ilişkin ECSC Danışma Komitesi İlke Kararı (10 Ekim 1997 tarihindeki 337. Oturumda bir çekimser oya karşılık oy birliğiyle kabul edilmiştir)
21. 98/274/EC: Danimarka Krallığı'na 92/81/EEC sayılı Direktfinin 8 (4) . Maddesine göre, bazı madensel yağlara, özel amaçlar için kullanıldıklarında, indirimli özel tüketim vergisi uygulama ve uygulamaya devam etme veya bu vergiden muaf tutma yetkisi veren 21 Nisan 1998 tarihli Konsey Kararı
22. 98/275/EC: Hollanda Krallığı'na 92/81/EEC sayılı Direktfinin 8 (4) . Maddesine göre, bazı madensel yağlara, özel amaçlar için kullanıldıklarında, indirimli özel tüketim vergisi uygulama ve uygulamaya devam etme veya bu vergiden muaf tutma yetkisi veren 21 Nisan 1998 tarihli Konsey Kararı
23. 98/617/EC: Alkol ve alkollü içecekler üzerinden alınan ÖTV'lerin yapısının uyumuna ilişkin 92/83/EEC sayılı Konsey Direktifi uyarınca ÖTV'den muaf bazı ürünlere muafiyet tanımayı reddetmek için İtalya'nın yetkisini kabul etmeyen 21 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin asıldır)
24. 2559/98/EC: Özel tüketim vergisinden muafiyet amacıyla alkolün tamamen denaturasyonu (bozulması) ile ilgili işlemlerin karşılıklı tanınmasına ilişkin (EC) 3199/93 sayılı Tüzüğü değiştiren 25 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
25. 1999/804/EC: Fransa Cumhuriyeti'ne 92/81/EEC sayılı Direktfinin 8 (4) . Maddesine göre, bazı madensel yağlara, özel amaçlar için kullanıldıklarında, ÖTV'den muaf tutma veya indirimli özel tüketim vergisi uygulama ya da başlatmaya yetki veren 29 Kasım 1999 tarihli Konsey Direktifi
26. 1999/880/EC: Üye Devletlere, 92/81/EEC sayılı Direktfinin öngördüğü prosedüre göre, bazı madensel yağların, özel amaçlar için kullanıldıkları zaman, mevcut indirimli özel tüketim vergisi uygulama ve uygulamaya devam etme veya bu vergiden muaf tutma yetkisi veren 17 Aralık 1999 tarihli Konsey Kararı

7.10.2 Katma Değer Vergisi

27. 67/227/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler Mevzuatının uyumuna ilişkin 11 Nisan 1967 tarihli Birinci Konsey Direktifi
28. 68/221/EEC: Antlaşmanın 97.Maddesinde bahsedilen ortalama oranların hesaplanması amacıyla ortak bir metoda ilişkin 30 Nisan 1968 tarihli Konsey Direktifi
29. 69/463/EEC: Üye Devletlerde katma değer vergisinin başlatılması- muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatının uyumuna ilişkin 9 Aralık 1969 tarihli Üçüncü Konsey Direktifi

30. 71/401/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 20 Aralık 1971 tarihli Dördüncü Konsey Direktifi - İtalya'da katma değer vergisinin başlatılması
31. 72/250/EEC: Bilanço vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 4 Temmuz 1972 tarihli Beşinci Konsey Direktifi – İtalya'da katma değer vergisinin uygulanmaya başlaması
32. 77/388/EEC: -Ortak katma değer vergisi sistemi: tek tip matrah – Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Altıncı Konsey Direktif
33. 78/583/EEC: KDV ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 26 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktifi
34. 79/1072/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 6 Aralık 1979 tarihli Sekizinci Konsey Direktifi - Ülke toprakları içinde ikamet etmeyen vergi mükelleflerine katma değer vergisi iadesi hakkında düzenlemeler
35. 80/368/EEC: Fransa'nın denizaşırı departmanlarının 77/388/EEC sayılı direktif kapsamı dışında tutulması- Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 26 Mart 1980 tarihli Onbirinci Konsey Direktifi-
36. 83/181/EEC: Bazı malların nihai ithalatında katma değer vergisinden muafiyet ile ilgili 77/388/EEC sayılı Direktifin 14(1) . Maddesi kapsamını tespit eden 28 Mart 1983 tarihli Konsey Direktifi
37. 83/333/EEC: Katma değer vergisi ile ilgili 17 Mayıs 1977 tarihli Altıncı Konsey Direktifinin 27. Maddesinin Uygulanması (Federal Almanya ve Lüksemburg arasındaki Anlaşma taslağına göre bir sapma izni)
38. 83/648/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 19 Aralık 1983 tarihli Onbeşinci Konsey Direktifi- (Yunanistan Cumhuriyeti'nde ortak katma değer vergisi sisteminin uygulanmaya başlamasının ertelenmesi)
39. 84/87/EEC: İtalya Cumhuriyeti'nin 31 Aralık 1983 tarihine kadar Güney İtalya'daki depremzedelere yardım programı kapsamında katma değer vergisi düzenlemelerinden sapmasına izin veren 6 Şubat 1984 tarihli Konsey Kararı
40. 84/468/EEC: Katma değer vergisine ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Altıncı Konsey Direktifinin 27. Maddesinin Uygulanması (Federal Almanya ve Hollanda arasındaki taslak bir anlaşma kapsamında Direktiften bir sapma önlemine izin)
41. 84/469/EEC: Katma değer vergisine ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Altıncı Konsey Direktifinin 27. Maddesinin Uygulanması (İngiltere tarafından talep edilen belirli türde hile ve vergi kaçırılmasını önlemek amacıyla bir deregasyon yetkisi)
42. 84/386/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren, muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 31 Temmuz 1984 tarihli Onuncu Konsey Direktifi -Taşınabilir varlıkların kiralanmasına katma değer vergisi uygulanması
43. 85/346/EEC: Bazı malların nihai ithalatında katma değer vergisi muafiyeti konusunda 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 8 Temmuz 1985 tarihli Konsey Direktifi
44. 85/361/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 16 Temmuz 1985 tarihli Yirminci Konsey Direktifi- Katma değer vergisi ortak sistemi: Bazı tarım ürünlerine uygulanan parasal tazminat tutarlarının sonlandırılmasını tazmin etmek amacıyla bazı çiftçilere verilen özel yardımlarla bağlantılı deregasyonlar
45. 86/356/EEC: Şirket arabalarının benzin harcamaları üzerine yüklenen indirilemeyen katma değer vergisi konusunda tek oran tedbirleri uygulanması için İngiltere'ye yetki veren 21 Temmuz 1986 tarihli Konsey Kararı

46. 86/247/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin Yirmibirinci Konsey direktifi – Yunanistan Cumhuriyeti'nde ortak katma değer vergisi sisteminin uygulamasına başlamasının tehir edilmesi
47. 86/560/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 17 Kasım 1986 tarihli Onüçüncü Konsey Direktifi- Topluluk topraklarında ikamet etmeyen (mukim olmayan) vergi mükelleflerine katma değer vergisi iade için düzenlemeler
48. 88/331/EEC: Bazı malların nihai ithalatında katma değer vergisinden muafiyet konusundaki 77/388/EEC sayılı Direktifin 14 (1) (d) maddesinin kapsamını tespit eden 83/181/EEC sayılı Direktifi değiştiren 13 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi
49. 88/489/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 17 Mayıs 1977 tarih ve 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 21(1) (a) maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için Hollanda Krallığı'na yetki veren 19 Temmuz 1988 tarihli Konsey Kararı
50. 89/219/EEC: Kombine nomunklatürün uygulanmaya konmasını göz önünde bulundurarak bazı malların nihai ithalatında katma değer vergisinden muafiyet konusundaki 77/388/EEC sayılı Direktifin 14(1) (a) maddesinin kapsamını tespit eden 83/181/EEC sayılı Direktifi değiştiren 7 Mart 1989 tarihli Komisyon Direktifi
51. 89/487/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 17(6) maddesi ikinci alt paragrafından sapma yapan bir tedbirin uygulanması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 28 Temmuz 1989 tarihli Konsey Kararı
52. 89/488/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 17(2) maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 28 Temmuz 1989 tarihli Konsey Kararı
53. 89/683/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2. Maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 21 Aralık 1989 tarihli Konsey Kararı
54. 89/465/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 18 Temmuz 1989 tarihli Onsekizinci Konsey Direktifi – 77/388/EEC sayılı Altıncı direktifin 28 (3) . Maddesinde bahsedilen bazı sapmaların kaldırılması
55. 90/640/EEC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Federal Almanya topraklarında üslenmiş Sovyet Silahlı Kuvvetlerini, muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 14. ve 15. Maddelerinden muaf tutma yetkisi veren 3 Aralık 1990 tarihli Konsey Kararı
56. 91/680/EEC: Mali sınırların kaldırılması amacıyla 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren ve Ortak katma değer vergisi sistemini tamamlayan 16 Aralık 1991 sayılı Konsey Direktifi
57. 92/543/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin Madde13 B (d) (1) ve (2) ile birlikte yorumlanan , Madde 2 (1) 'den sapma yapan tedbirleri uygulaması için Federal Almanya Cumhuriyeti'ne yetki veren 23 Kasım 1992 tarihli Konsey Kararı
58. 92/544/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin Madde17 ve Madde 22 (3) , (4) ve (5) 'den sapma yapan tedbirleri uygulaması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 23 Kasım 1992 tarihli Konsey Kararı
59. 92/614/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (b) maddesine göre Federal Almanya Cumhuriyeti'ne özel bir tedbir uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
60. 92/615/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) (b) maddesine göre Danimarka Krallığı'na özel bir tedbir uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı

61. 92/616/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) Maddesine göre İspanya Krallığı'na özel bir tedbir uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
62. 92/617/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) ve (b) Maddesine göre İrlanda'ya özel bir tedbir uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
63. 92/618/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) Maddesine göre İtalya Cumhuriyeti'ne özel bir tedbir uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
64. 92/619/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) ve (b) Maddesine göre Lüksemburg Büyük Dükalığı'na özel tedbirler uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
65. 92/620/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (a) ve (b) Maddesine göre Hollanda Krallığı'na özel tedbirler uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
66. 92/621/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifin 22(12) (b) Maddesine göre İngiltere'ye özel tedbirler uygulama yetkisi veren 21 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
67. 92/77/EEC: Ortak katma değer vergisi sistemini tamamlayan ve 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi (KDV oranlarının yaklaştırılması)
68. 92/111/EEC: 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren ve katma değer vergisi ile ilgili basitleştirme tedbirlerini uygulamaya koyan 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
69. 93/109/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin Madde 17 (2) 'den sapma yapan bir tedbirin uygulanmasını uzatılması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 15 Şubat 1993 tarihli Konsey Kararı
70. 93/110/EEC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2. Maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanmasını uzatılması için Fransa Cumhuriyeti'ne yetki veren 15 Şubat 1993 tarihli Konsey Kararı
71. 93/609/EC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 22(12) Maddesine göre özel bir tedbirin uygulanması için İngiltere'ye yetki veren 22 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
72. 94/5/EC: Ortak katma değer vergisi sistemini tamamlayan ve 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 14 Şubat 1994 tarihli Konsey Direktifi – İkinci el mallara, sanat eserlerine, koleksiyon parçalarına ve antikalara uygulanabilen özel düzenlemeler
73. 94/76/EC: Avrupa Birliğinin 1 Ocak 1995 tarihinde genişlemesi kapsamında, katma değer vergisi konusunda geçiş tedbirlerin uygulamaya konulması ile 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
74. 95/114/EC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 3. Maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için Federal Almanya Cumhuriyeti'ne ve Lüksemburg Büyük Dükalığı'na yetki veren 30 Mart 1995 tarihli Konsey Kararı
75. 95/115/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Polonya Cumhuriyeti ile muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2. ve 3. Maddesinden sapma yapan tedbirleri ihtiva eden bir anlaşmayı akdetme yetkisi veren 30 Mart 1995 tarihli Konsey Kararı
76. 95/252/EC: Muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 6. ve 17. Maddelerinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için İngiltere'ye yetki veren 29 Haziran 1995 tarihli Konsey Kararı
77. 95/435/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Polonya Cumhuriyeti ile muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Konsey Direktifinin 2. ve 3.

Maddelerinden sapma yapan tedbirleri ihtiva eden bir anlaşmayı akdetme yetkisi veren 23 Ekim 1995 tarihli Konsey Kararı

78. 95/7/EC: Bazı muafiyetlerin kapsamı ve bunların uygulanması için pratik düzenlemeler-Katma değer vergisi ile ilgili yeni basitleştirme önlemleri başlatan ve 77/388/EEC direktifi değiştiren 10 Nisan 1995 tarihli Konsey Direktifi
79. 96/402/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Polonya Cumhuriyeti ile muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Konsey Direktifinin 2. ve 3. Maddelerinden sapma yapan tedbirleri ihtiva eden bir anlaşmayı yapma yetkisi veren 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı
80. 96/432/EC: Hollanda'ya muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Konsey Direktifinin 11. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 8 Temmuz 1996 tarihli Konsey Kararı
81. 96/42/EEC: Ortak katma değer vergisi sistemine ilişkin 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Direktifi
82. 96/95/EEC: Standart katma değer vergisi düzeyi konusunda ortak katma değer vergisi sitemine ilişkin 77/388/EEC sayılı direktifi değiştiren 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
83. 97/188/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne, Çek Cumhuriyeti ile muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2. ve 3. Maddelerinden sapma yapan tedbirleri ihtiva eden iki anlaşmayı yapma yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
84. 97/189/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti ve Fransa Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 3. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
85. 97/200/EC: Belçika Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
86. 97/201/EC: Danimarka Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
87. 97/202/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
88. 97/203/EC: Yunanistan Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
89. 97/204/EC: İspanya Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
90. 97/205/EC: Fransa Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
91. 97/206/EC: İrlanda'ya muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
92. 97/207/EC: İtalya Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı

93. 97/208/EC: Lüksemburg Büyük Dükalığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
94. 97/209/EC: Hollanda Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
95. 97/210/EC: Avusturya Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
96. 97/211/EC: Portekiz Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
97. 97/212/EC: Finlandiya Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
98. 97/213/EC: İsveç Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
99. 97/214/EC: Büyük Britanya Birleşik Krallığı'na ve Kuzey İrlanda'ya muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 9. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 17 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
100. 97/375/EC: İngiltere'ye muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 17. Maddesinden sapma yapan ihtiyari bir tedbiri uygulama yetkisi veren 9 Haziran 1997 tarihli Konsey Kararı
101. 97/510/EC: İrlanda'ya muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 21. Maddesinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
102. 97/511/EC: Federal Almanya Cumhuriyeti'ne Çek Cumhuriyeti ile muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2.ve 3. Maddelerinden sapma yapan tedbirleri ihtiva eden bir anlaşmayı yapma yetkisi veren 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
103. 98/20/EC: Hollanda Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 21. Maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanmasını uzatma yetkisi veren 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
104. 98/23/EC: İngiltere'ye muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 28e(1) . Maddesinden sapma yapan bir tedbirin uygulanmasını uzatma yetkisi veren 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
105. 98/161/EC: Hollanda Krallığı'na muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2. ve 28a(1) . Maddelerinden sapma yapan bir tedbirin uygulanması için yetki veren 16 Şubat 1998 tarihli Konsey Kararı
106. 98/198/EC: İngiltere'ye muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler mevzuatlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 6. ve 17. Maddelerinden sapma yapan bir tedbirin uygulanmasının uzatılması için yetki veren 9 Mart 1998 tarihli Konsey Kararı
107. 98/527/EC, Euratom: KDV hilelerinin (hesaplanan KDV ile gerçekleşen KDV arasındaki fark) milli gelir hesaplamalarında giderilmesi amacıyla 24 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (C(1998) 2202 sayılı doküman ile bildirilmiştir) (Avrupa Ekonomik Alanı ile ilgili metin)

- 108.** 98/80/EC: 77/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren ve KDV'nin ortak sisteme bütünüleşmesine yönelik 12 Ekim 1998 tarihli Konsey Direktifi- Yatırım amaçlı altın için özel sistem
- 109.** 99/80/EC: İtalya Cumhuriyeti'ne muamele vergileri ile ilgili Üye Devletler kanunlarının uyumuna ilişkin 77/388/EEC sayılı Altıncı Konsey Direktifinin 2 ve 10. Maddelerinden sapma yapan bir tedbiri uygulama yetkisi veren 18 Ocak 1999 tarihli Konsey Kararı
- 110.** 99/200/EC: Yunanistan Cumhuriyeti'nin niyeti doğrultusunda, 77/388/EEC sayılı Konsey Direktifinin 12(3) (b) Maddesiyle ilgili olarak doğal gaz ve elektrik temininde indirimli KDV oranların uygulanmasına yönelik 26 Şubat 1999 tarihli Komisyon Kararı (C(1999) 477 sayılı doküman ile bildirilmiştir) (Sadece Yunanca metin asıldır)

7.10.3 Karşılıklı Yardım

- 111.** 76/308/EEC: Tarımsal vergiler ile gümrük vergilerinin ve Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu'nun finansmanı sisteminin bir kısmını oluşturan işlemlerden kaynaklanan alacakların tahsili için karşılıklı yardıma ilişkin 15 Mart 1976 tarihli Konsey Direktifi
- 112.** 77/794/EEC: Tarımsal vergiler ile gümrük vergilerinin ve Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu'nun finansman sisteminin bir kısmını oluşturan işlemlerden kaynaklanan alacakların tahsilinde karşılıklı yardıma ilişkin 76/308 sayılı Direktifin bazı hükümlerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 4 Kasım 1977 tarihli Komisyon Direktifi
- 113.** 79/1070/EEC: Dolaysız vergilendirme alanında Üye Devletler yetkili kurumları ile karşılıklı yardıma ilişkin 77/779/EEC sayılı Direktifi değiştiren 6 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 114.** 79/1071/EEC: Tarımsal vergiler ile gümrük vergileri ve Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu'nun finansmanı sisteminin bir kısmını oluşturan işlemlerden kaynaklanan alacakların tahsili için karşılıklı yardıma ilişkin 76/308/EEC sayılı Direktifi değiştiren 6 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
- 115.** 85/348/EEC: Muamele vergisinden ve uluslararası gezgin ithalatta özel tüketim vergisinden muafiyet ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 69/169/EEC sayılı direktifi değiştiren 8 Temmuz 1985 tarihli Konsey Direktifi
- 116.** 85/479/EEC: Tarımsal vergiler ile gümrük vergileri ve Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonu'nun finansman sisteminin bir parçasını oluşturan işlemlerden kaynaklanan alacakların tahsilinde karşılıklı yardıma ilişkin 76/308 sayılı Direktifin bazı hükümlerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 77/794/EEC sayılı direktifi değiştiren 14 Ekim 1985 tarihli Komisyon Direktifi
- 117.** 86/489/EEC: Katma değer vergisi ile Tarımsal vergiler , gümrük vergileri ve Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonunun finansman sisteminin bir parçasını oluşturan işlemlerden kaynaklanan alacakların tahsilinde karşılıklı yardıma ilişkin 76/308/EEC sayılı Direktifin bazı hükümlerinin uygulanması için detaylı kuralları belirleyen 77/794/EEC sayılı direktifi değiştiren 24 Aralık 1986 tarihli Komisyon Direktifi
- 118.** 218/92/EEC: Dolaylı vergilendirme (KDV) alanında idari işbirliğine ilişkin 27Ocak 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 119.** 98/888/EC: İç pazarın dolaylı vergi sistemlerini iyileştirmek amacıyla bir Topluluk eylem programı tesis eden 30 Mart 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı (Fiscalis Programme)
- 120.** 98/467/EC: İç pazarın dolaylı vergilendirme sistemlerinin işleyişini geliştirmek için bir Topluluk Eylem Programı yapılmasına yönelik 888/98/EEC sayılı Konsey Kararı ile Avrupa Parlamentosu için belli uygulama hükümleri getiren 2 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (Fiscalis Program) (C(1998) 1819 sayılı doküman ile bildirilmiştir)
- 121.** 98/532/EC: Fiscalis Programı uyarınca dil eğitimi araçları ile haberleşme ve bilgilendirme değişim sistemleriyle ilgili çalışmaların devamı için gerekli bazı tedbirlere ilişkin olarak 8 Temmuz 1998

tarhli Komisyon Kararı (İç pazarın dolaylı vergilendirme sistemlerinin işleyişini geliştirmek amacıyla bir Topluluk Eylem Programının hazırlanmasına ilişkin 888/98/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı) (C(1998) 1866 sayılı doküman ile bildirilmiştir)

7.10.4 Muhtelif

122. 69/169/EEC: Uluslararası seyahat sırasındaki ithalatta muamele vergisinden ve özel tüketim vergisinden muafiyet ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 28 Mayıs 1969 tarihli Konsey Direktifi
123. 72/230/EEC: Uluslararası seyahat sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 12 Haziran 1972 tarihli İkinci Konsey Direktifi
124. 76/134/EEC: Uluslararası seyahat sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar ile ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapmaya (derogation) ilişkin 20 Ocak 1976 tarihli Konsey Direktifi
125. 77/82/EEC: Uluslararası seyahatler sırasında uygulanabilen muamele vergisi ve özel tüketim vergilerine ilişkin kurallar ile ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapmaya (derogation) ilişkin 18 Ocak 1977 tarihli Konsey Direktifi
126. 77/800/EEC: Uluslararası seyahatler sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar ile ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapmaya (derogation) ilişkin 19 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
127. 78/1032/EEC: Uluslararası seyahat sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 19 Aralık 1978 tarihli Üçüncü Konsey Direktifi
128. 78/1033/EEC: Uluslararası seyahat sırasındaki muamele vergisinden ve özel tüketim vergisinden muafiyete ilişkin kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 69/169/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 19 Aralık 1978 tarihli dördüncü Konsey Direktifi
129. 78/1035/EEC: Üçüncü ülkelerden ticari olmayan malların küçük sevkiyatlarla ithalinde vergilerden muafiyete ilişkin 19 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
130. 81/933/EEC: Üçüncü ülkelerden ticari olmayan malların küçük sevkiyatlarla ithaline ve uluslararası seyahat sırasında uygulanabilen vergi indirimlerine ilişkin 69/169/EEC ve 78/1035/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 17 Kasım 1981 tarihli Konsey Direktifi
131. 82/443/EEC: Uluslararası seyahat sırasında uygulanabilen muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar konusundaki 69/169/EEC ve 77/800/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 29 Haziran 1982 tarih Konsey Direktifi
132. 83/2/EEC: Uluslararası seyahatler sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar ile ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapmaya (derogation) ilişkin 30 Aralık 1982 tarihli Konsey Direktifi
133. 83/182/EEC: Bir üye ülkeden diğerine geçici olarak ithal edilen çeşitli ulaşım araçlarının Topluluk içinde vergi muafiyetine ilişkin 28 Mart 1983 tarihli Konsey Direktifi
134. 83/183/EEC: Bireysel şahsi malların bir üye ülkeden diğerine daimi olarak ithalatına uygulanabilen vergi muafiyetlerine ilişkin 28 Mart 1983 tarihli Konsey Direktifi
135. 83/651/EEC: Uluslararası seyahatler sırasındaki muamele vergisi ve özel tüketim vergisine ilişkin kurallar ile ilgili olarak İrlanda'ya verilen bir sapmayı uzatan 22 Aralık 1983 tarihli Konsey Direktifi

136. 84/231/EEC: Uluslararası seyahatler sırasında ithalatta muamele vergisinden ve özel tüketim vergisinden muafiyet ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 69/169/EEC ve 83/2/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 30 Nisan 1984 tarihli Konsey Direktifi
137. 85/576/EEC: Üçüncü ülkelerden ticari olmayan malların küçük sevkiyatlarla ithaline uygulanabilen vergi muafiyetine ilişkin ve 78/1035/EEC sayılı Direktifi değiştiren 20 Aralık 1984 tarihli Konsey Direktifi
138. 87/198/EEC: Uluslararası seyahatler sırasında ithalatta uygulanabilen muamele vergilerini ve özel tüketim vergilerine ilişkin kurallar ile ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapmaya ilişkin 69/169/EEC sayılı Direktifi değiştiren 16 Mart 1987 tarihli Konsey Direktifi
139. 88/664/EEC: Uluslararası düzeydeki ithalatta muamele vergisi ve özel tüketim vergisinden muafiyete ilişkin kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 69/169/EEC sayılı Direktifi dokuzuncu kez değiştiren 21 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
140. 89/194/EEC: İthalatta yolcu muafiyetlerini düzenleyen kurallarla ilgili olarak Danimarka Krallığı'na verilen bir sapma ile ilgili 69/169/EEC sayılı Direktifi değiştiren 13 Mart 1989 tarihli Konsey Direktifi
141. 89/220/EEC: Kombine nomenklatürün uygulamaya konmasını dikkate alarak uluslararası seyahatte ithalatta muamele vergisinden ve özel tüketim vergisinden muafiyet ile ilgili kanun, tüzük ve idari kararlarla belirlenen hükümlerin uyumuna ilişkin 69/169/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 7 Mart 1989 tarihli Komisyon Direktifi
142. 91/191/EEC: İthalatlardaki yolcu muafiyetlerini düzenleyen kurallarla ilgili olarak Danimarka Krallığı'na ve İrlanda'ya verilen bir sapma konusunda 69/169/EEC sayılı Direktifi değiştiren 27 Mart 1991 tarihli Konsey Direktifi
143. 91/673/EEC: Seyahat edenlerin muafiyetleri konusunda Danimarka Krallığı ve İrlanda'ya verilen istisnaları uzatan ve tadil eden 69/179/EEC sayılı direktifi değiştiren 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
144. 94/4/EC: Topluluk içi seyahatte vergisiz satın almaların limitlerini ve üçüncü ülkelerden gelen yolcular için iade seviyesini artıran ve 69/169/EEC ve 77/388/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 14 Şubat 1994 tarihli Konsey Direktifi
145. 94/75/EC: 94/4/EC sayılı direktifi değiştiren ve Avusturya ve Almanya'ya uygulanabilen geçici sapma tedbirlerini uygulamaya koyan 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
146. 98/94/EC: 94/4/EC sayılı Direktifi değiştiren ve Almanya ve Avusturya'ya sağlanan geçici sapmaların (derogation) sürelerinin uzatılmasına ilişkin 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.10.5 Dolaysız Vergilendirme

147. 69/335/EEC: Sermaye artırılmasına ilişkin dolaylı vergiler konusunda 17 Temmuz 1969 tarihli Konsey Direktifi
148. 77/799/EEC: Dolaysız vergiler alanında Üye Devletlerin yetkili otoriteleri ile karşılıklı yardıma ilişkin 19 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
149. 90/434/EEC: Farklı Üye Devletlerin şirketlerinin birleşmelere, bölünme, ve (devir) aktiflerinin transferlerine ve hisselerinin mübadelesine uygulanabilen ortak vergi sistemine ilişkin 23 Temmuz 1990 tarihli Konsey Direktifi
150. 90/435/EEC: Farklı Üye Devletlerin ana şirketlerine ve bağlı kuruluşlarına uygulanabilen ortak vergi sistemine ilişkin 23 Temmuz 1990 tarihli Konsey Direktifi
151. 90/436/EEC: Bağlı kurumların kararlarının düzeltilmesi bağlamında çifte vergilendirmenin kaldırılmasına ilişkin Sözleşme

7.11 Ekonomik ve Parasal Birlik

7.11.1 İlkeler

1. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK I: İLKELER MADDE 3A
2. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM I: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 102A
3. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM I: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 103
4. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM I: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 103A
5. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM I: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 104
6. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM I: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 104A
7. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 1: EKONOMİ POLİTİKASI MADDE 104 C
8. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: PARA POLİTİKASI MADDE 105
9. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: PARA POLİTİKASI MADDE 105A
10. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: PARA POLİTİKASI MADDE 108
11. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: PARA POLİTİKASI MADDE 108A
12. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: PARA POLİTİKASI MADDE 109
13. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 3: KURUMSAL HÜKÜMLER MADDE 109A
14. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: GEÇİCİ HÜKÜMLER MADDE 109
15. AVRUPA TOPLULUĞUNU KURAN ANTLAŞMA BAŞLIK IV: EKONOMİ VE PARA POLİTİKASI BÖLÜM 2: GEÇİCİ HÜKÜMLER MADDE 109K
16. AVRUPA BİRLİĞİNİ KURAN ANTLAŞMA AVRUPA MERKEZ BANKASI VE AVRUPA MERKEZ BANKALARI SİSTEMİ STATÜSÜ HAKKINDA PROTOKOL
17. AVRUPA BİRLİĞİNİ KURAN ANTLAŞMA AŞIRI BÜTÇE AÇIKLARI PROSEDÜRÜNE İLİŞKİN PROTOKOL

18. EEC Konsey: Para Komitesinin idare hükümleri
19. EEC: Para Komitesinin idari hükümlerini değiştiren Konsey Kararı
20. EEC: Para Komitesinin idari hükümlerini değiştiren Konsey Kararı
21. 74/122/EEC: Ekonomi Politikası Komitesi kuran 18 Şubat 1974 tarihli Konsey Kararı
22. 90/141/EEC: Ekonomik ve parasal birliğin birinci aşaması boyunca ekonomi politikaları ve performanslarının yakınlaştırılmasına ilişkin 12 Mart 1990 tarihli Konsey Kararı
23. 3603/93/EC: Avrupa Topluluğunu Kuran Antlaşmanın 104 ve 104b (1) maddeleri kapsamında sözü edilen uygulamalara ilişkin tanımlamalar hakkındaki 13 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
24. 3604/93/EC: Antlaşmanın Madde 104 a kapsamında sözü edilen öncelikli yararlanma uygulamalarına ilişkin 13 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
25. 3605/93/EEC: Avrupa Topluluğunu Kuran Antlaşmanın ek bölümünde yer alan aşırı bütçe açıkları prosedürüne ilişkin Protokolün uygulamasına ilişkin Konsey Tüzüğü
26. 96/421/EC: Almanya'da aşırı bütçe açığına ilişkin 27 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı
27. 93/716/EC: Avrupa Para Enstitüsünün finansal kaynaklarının tespitine yönelik kullanılacak istatistiki verilere ilişkin 22 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
28. 93/717/EC: Taslak mevzuat hükümlerinin üye Devlet otoriteleri tarafından Avrupa Para Enstitüsüne danışılmasına ilişkin 22 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
29. 3320/94/EC: Avrupa Birliği Antlaşması yürürlüğe girdikten sonra ECU tanımına ilişkin Topluluk mevzuatının konsolidasyonu hakkında 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
30. 96/736/EC: Avrupa Para Birliğinin üçüncü aşamasına geçiş ile ilgili Avrupa Topluluğunu Kuran Antlaşmanın Madde 109 j (3) uygun olarak 13 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
31. 1103/97/EC: Euroya geçişe ilişkin çeşitli hükümleri içeren 17 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 1466/97/EC: Bütçe pozisyonlarının ve Ekonomi Politikalarının koordinasyonunun izlenmesine güçlendirilmesine ilişkin 7 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
33. 1467/97/EEC: Aşırı bütçe açıkları prosedürünün uygulanmasının hızlandırılması ve şeffaflaştırılmasına ilişkin 7 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
34. 98/317/EC: Antlaşmanın Madde 109 j (4)'üne uygun olarak 3 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı
35. 974/98/EC: Euroya geçiş ile ilgili 3 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
36. 975/98/EC: Dolaşıma girecek Euro bozuk paralarının teknik özellikleri ve belirlenmesine ilişkin 3 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
37. 2531/98/EC: Avrupa Merkez Bankası tarafından uygulanacak asgari rezerv miktarı hakkında 23 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
38. 2532/98/EC: Avrupa Merkez Bankasının kısıtlama uygulama yetkisine ilişkin 23 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
39. 2533/98/EC: Avrupa Merkez Bankası tarafından istatistiki bilgilerin toplanmasına ilişkin 23 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

40. Ekonomik ve Finansal Komitenin oluşumu konusunda detaylı hükümler içeren 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
41. 2866/98/EC: Euroya geçen üye devlet para birimleri ile euro arasındaki dönüşüm oranlarına ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.11.2 Para Politikası

42. 3308/80/EEC, Euratom: Avrupa Para Birimini Topluluk yasal belgelerinde ECU ile değiştiren 16 Aralık 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
43. 907/73/EEC: Avrupa Parasal İşbirliği Fonunu kuran 3 Nisan 1973 tarihli Konsey Tüzüğü
44. 73/208/EEC: Avrupa Parasal İşbirliği Fonunun kuruluş yerine ilişkin 24 Temmuz 1973 tarihli üye Devletlerin Hükümet Temsilcilerinin Kararı
45. 64/300/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğuna üye devletlerin Merkez Bankaları arasındaki işbirliğine ilişkin 8 Mayıs 1964 tarihli Konsey Kararı
46. 64/301/EEC: Uluslararası parasal ilişkiler alanında üye Devletler arasında işbirliğine ilişkin 8 Mayıs 1964 tarihli Konsey Kararı
47. 68/406/EEC: Antlaşmanın Madde 108 (3) üne uygun olarak Fransız Cumhuriyetine bazı koruyucu önlemler alma izni veren 4 Aralık 1968 tarihli Konsey Kararı
48. 71/142/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu üye devletleri Merkez Bankaları arasında işbirliğini geliştiren 22 Mart 1971 tarihli Konsey Kararı
49. 3181/78/EEC: Avrupa Para Sistemine ilişkin 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
50. 79/486/EEC: Toplulukta yatırımın teşvik edilmesine yönelik ödünç verme yetkisi veren 78/870/EEC sayılı Kararı uygulamaya koyan 14 Mayıs 1979 tarihli Konsey Kararı
51. 1736/79/EEC: Avrupa Para Sistemi kapsamında verilen bazı ödünçlerin faiz oranlarının düşük tutulmasına ilişkin 3 Ağustos 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
52. 82/169/EEC: Toplulukta yatırımın teşviki amacıyla Komisyona ödünç verme yetkisi veren 15 Mart 1982 tarihli Konsey Kararı
53. 82/268/EEC: Toplulukta yatırımın teşviki amacıyla Komisyona ödünç verme yetkisi veren 82/169/EEC sayılı kararın uygulanmasına ilişkin 26 Nisan 1982 tarihli Konsey Kararı
54. 93/67/EEC: İtalyan Cumhuriyetine verilecek Topluluk ödünçüne ilişkin 18 Ocak 1993 tarihli Konsey Kararı

7.11.3 Ekonomi Politikası

55. 76/771/EEC: Topluluk ödünç diliminin değişkenden sabit orana dönüştürülmesine ilişkin 20 Eylül 1976 sayılı Konsey Kararı
56. 77/232/EEC: Topluluk ödünç diliminin değişkenden sabit orana dönüştürülmesine ilişkin 14 Mart 1977 sayılı Konsey Kararı
57. 77/414/EEC: Topluluk ödünç diliminin değişkenden sabit orana dönüştürülmesine ilişkin 14 Haziran 1977 sayılı Konsey Kararı

58. 78/870/EEC: Toplulukta yatırımın teşviki amacıyla Komisyona ödünç verme yetkisi tanıyan 16 Kasım 1978 tarihli Konsey Kararı
59. 80/739/EEC: Toplulukta yatırımın teşviki amacıyla Komisyona ödünç verme yetkisi tanıyan 78/870/EEC sayılı Kararın ikinci defa uygulanmasına ilişkin 22 Temmuz 1980 tarihli Konsey Kararı
60. 80/1103/EEC: Topluluk içinde yatırımı teşvik amacıyla Komisyona borç verme anlaşması yapması için yetki veren 78/870/EEC sayılı Kararın ikinci defa uygulamaya yönelik 80/739/EEC sayılı Karar uyarınca belirlenmesinin 2'nci dilimini uygulayan 25 Kasım 1980 sayılı Konsey Kararı
61. 85/543/EEC: Yunanistan'a bir Topluluk ödünçü tanıyan 9 Aralık 1985 tarihli Konsey Kararı
62. 91/136/EEC: Yunanistan'a bir Topluluk ödünçü tanıyan 4 Mart 1991 tarihli Konsey Kararı:
63. 66/740/EEC: İtalyan maden işçilerine Topluluk yardımına ilişkin 22 Aralık 1966 tarihli Konsey Kararı
64. 83/258/EEC: Fransa'ya Topluluk ödünçü tanıyan 16 Mayıs 1983 tarihli Konsey Kararı

7.11.4 Değişiklik (1.1.1999)

65. 98/415/EC: Ulusal otoritelerin taslak yasal hükümlere ilişkin olarak Avrupa Birliği Merkez Bankasıyla istişarede bulunmaları hakkında 29 Haziran 1998 Konsey Kararı
66. 98/382/EC: Avrupa Birliği Merkez Bankası sermayesine ilişkin istatistiki veriler hakkında 5 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
67. 98/683/EC: CFA Frank ve Comorian Frank döviz kuruna ilişkin 23 Kasım 1998 tarihli Konsey Kararı
68. 98/744/EC: Cape Verde para biriminin döviz kuruna ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
69. 1999/8/EC: Ekonomik ve Mali Komitenin kabulüne ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
70. 1999/95/EC: Saint-Pierre ve Miquelon ve Mayotte'nin parasal düzenlemelerine ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
71. 1999/96/EC: Monako Prensiği ile parasal ilişkilere dair anlaşma hakkında Topluluğun tutumuna ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
72. 1999/97/EC: San Marino ile parasal ilişkilere dair anlaşma hakkında Topluluğun tutumuna ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
73. 1999/98/EC: Vatikan ile parasal ilişkilere dair anlaşma hakkında Topluluğun tutumuna ilişkin 31 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
74. 98/345/EC: Tek para birimini Devlet ve Hükümet Başkanları nezdinde kabul eden üye Devlet Hükümetlerinin, Avrupa Birliği Merkez Bankasının Başkan, Başkan Yardımcısı ve Yürütme Kurulu üyelerini atayan 26 Mayıs 1998 tarihli ortak Karar

7.11.5 Değişiklik 1.1.2000

75. ECB/1998/6: Euro banknotlarının kıymetlendirilmesi, belirlenmesi, kuru ve geri çekilmesi hakkında 7 Temmuz 1998 tarihli Avrupa Birliği Merkez Bankası kararı

7.11.6 Ekonomik ve Mali Komite Statüsü

76. ECB/1999/4: Avrupa Birliği Merkez Bankasının müeyyide koyabilme yetkileri hakkında 23 Eylül 1999 tarihli Avrupa Birliği Merkez Bankası Tüzüğü
77. ECB/1998/2: Avrupa Birliği Merkez Bankasının sermayesinin oluşturulması için, gereken önlemleri düzenleyen 9 Haziran 1998 tarihli Avrupa Birliği Merkez Bankası Kararı
78. ECB/1998/14: Avrupa Birliği Merkez Bankası sermayesine hissedar olmayan Ulusal Merkez Bankaları tarafından oluşturulması için gereken önlemleri düzenleyen 1 Aralık 1998 tarihli Avrupa Birliği Merkez Bankası Kararı
79. ECB/1998/13: Ulusal Merkez Bankalarının Avrupa Birliği Merkez Bankası sermayesi yüzde paylarına ilişkin 1 Aralık 1998 tarihli Avrupa Birliği Merkez Bankası Kararı

7.12 İstatistik

7.12.1 Temel Prensipler

1. 322/97/EC: Topluluk istatistiklerine ilişkin 17 Şubat 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
2. 97/281/EC: Topluluk istatistiklerinin oluşturulmasında Eurostatın rolüne ilişkin 21 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı

7.12.2 Sınıflandırma

3. 3037/90/EEC: Avrupa Topluluğunda ekonomik aktivitelerin istatistiki sınıflandırılmasına ilişkin 9 Ekim 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 696/93/EEC: Toplulukta üretim sisteminin analizi ve gözetimi için istatistiki ünitelere ilişkin 15 Mart 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 761/93/EEC: Avrupa Topluluğunda ekonomik aktivitelerin istatistiki sınıflandırılmasına ilişkin 3037/90/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren 24 Mart 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
6. 3696/93/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğunda aktiviteler temelinde ürünlerin istatistiki sınıflandırılmasına ilişkin 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
7. 2658/87/EEC: Ortak Gümrük Tarifesi ve istatistiki nomenklatür ve tarife hakkındaki 23 Temmuz 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
8. 2913/92/EEC: Topluluk Gümrük Kodu oluşturulmasına ilişkin 12 Ekim 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
9. 3330/91/EEC: Üye Devletler arasında mal ticaretine ilişkin istatistikler hakkındaki 7 Kasım 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
10. 1172/95/EC: Topluluğun ve üye devletlerin üye olmayan ülkeler ile mal ticareti konusundaki istatistiklere ilişkin 22 Mayıs 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

11. 3046/92/EEC: Üye devletlerarası mal ticareti konusundaki istatistiklere ilişkin 3330/91/EC sayılı Konsey Tüzüğüne değiştiren ve uygulanmasına ilişkin hükümleri belirleyen 22 Ekim 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
12. 208/93/EEC: Topluluk Dış Ticaret istatistikleri ve üye ölkelerarası ticaret istatistikleri için ölkeler nomenklatürüne ilişkin 01 şubat 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
13. 2317/97/EC: Topluluk Dış Ticaret istatistikleri ve üye ölkelerarası ticaret istatistikleri için ölkeler nomenklatürüne ilişkin 21 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
14. 2645/98/EC: Topluluk Dış Ticaret istatistikleri ve üye ölkelerarası ticaret istatistikleri için ölkeler nomenklatürüne ilişkin 09 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
15. 1264/98/EC: Kombine nomenklatürde bazı malların sınıflandırılmasına ilişkin 17 Haziran 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
16. 2543/1999/EC: Topluluk Dış Ticaret istatistikleri ve üye ölkelerarası ticaret istatistikleri için ölkelerin nomenklatürüne ilişkin 01 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.3 İstatistiki Koordinasyon

17. 58/97/EC: Yapısal iş istatistiklerine ilişkin 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
18. 1165/98/EC: Kısa dönem istatistiklere ilişkin, 19 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
19. 2699/98/EC: Yapısal iş istatistikleri için yapılacak değişikliklere ilişkin 17 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
20. 2700/98/EC: Yapısal iş istatistiklerinin özelliklerinin tanımlanmasına ilişkin 17 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
21. 2701/98/EC: Yapısal iş istatistikleri için üretilecek veri serilerine ilişkin 17 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
22. 2702/98/EC: Yapısal iş istatistiklerinin nakli için teknik formata ilişkin 17 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.4 Veri Güvenliği ve İstatistiki Gizlilik

23. 2186/93/EEC: İş kayıtlarının istatistiki amaçlarla tutulmasına yönelik Topluluk koordinasyonuna ilişkin 22 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
24. 1588/90/Euratom, EEC: İstatistiki gizliliğe tabi verilerin Avrupa Topluluğu İstatistik Ofisi'ne iletilmesine ilişkin 11 Haziran 1990 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.5 Nüfus

25. 311/76/EEC: Yabancı işçilerin istatistiklerinin toplanmasına ilişkin Konsey Tüzüğü

7.12.6 İş Piyasası

26. 3711/91/EEC: Toplulukta yıllık işgücü örnekleme araştırmasına ilişkin 16 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
27. 2744/95/EC: Kazançların yapıları ve dağılımına ilişkin 27 Kasım 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
28. 23/97: Emek maliyetlerinin düzeyi ve yapısı ile ilgili istatistikler hakkında Konsey Tüzüğü
29. 577/98/EC: Toplulukta bir işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesi hakkında 9 Mart 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
30. 1571/98/EC: Toplulukta bir işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesi hakkında 577/98/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin 20 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
31. 1924/1999/EC: Toplulukta yapısal işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesi hakkındaki 577/98 sayılı Konsey Tüzüğü'nü uygulayan işgücü araştırmasının 2000-2002 adhoc modülleri programına ilişkin 8 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
32. 1925/1999/EC: Toplulukta bir işgücü örnekleme araştırmasının düzenlenmesi hakkındaki 577/98/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nü uygulayan okuldan iş yaşamına geçiş hakkındaki 2000 adhoc modülünün tanımlanmasına ilişkin 8 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
33. 530/1999/EC: Kazançlar ve emek maliyetleri hakkında yapısal istatistiklere ilişkin 9 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
34. 1726/1999/EC: Kazançlar ve emek maliyetleri hakkında yapısal istatistiklere ilişkin 530/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nü uygulayan emek maliyetlerine ilişkin bilginin tanımı ve gönderilmesi ile ilgili 27 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.7 Sağlık Güvenliği ve Tüketicinin Korunması

35. 1400/97/EC: Kamu sağlığı alanında eylem çerçevesinde düzenli sağlık kontrolüne ilişkin bir Topluluk Eylem Programının kabul edilmesi hakkında 30 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
36. 89/391/EEC: İş başında işçi emniyeti ve sağlığının iyileştirilmesini teşvik edici önlemlerin alınması hakkında 12 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
37. 3092/94/EC: Ev kazalarına ilişkin Topluluk bilgi sistemini tanıtan 7 Aralık 1994 tarihli Konsey ve Avrupa Parlamentosu Kararı
38. 95/184/EC: Ev kazalarına ilişkin Topluluk bilgi sistemini tanıtan 3092/94/EC sayılı Kararı değiştiren 22 Mayıs 1995 tarihli Konsey Kararı

7.12.8 Yıllık Ekonomik Hesaplar

39. 2223/96/EC: Toplulukta Avrupa ulusal ve bölgesel hesaplar sistemi hakkında 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
40. 448/98/EC: 2223/96/EC sayılı Tüzüğü tamamlayan ve değiştiren 16 Şubat 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.9 Üç Aylık ve Çevre Hesapları

41. 94/808/EC: Topluluk istatistiklerinin çevresel bileşenine ilişkin 4 yıllık (1994-1997) kalkınma programının kabulü hakkında 15 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı

7.12.10 Mali Hesaplar

42. 3605/93/EC: Avrupa Topluluğunu Kuran Antlaşmaya ek aşırı açıklarla ilgili usul hakkında protokolün uygulanmasına ilişkin 23 Kasım 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
43. 1467/97/EC: Aşırı açıklarla ilgili usulün uygulanmasının hızlandırılmasına ilişkin 7 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.11 İzleme ve Kaynaklar

44. 89/130/EEC: Gayri Safi Milli Hasılanın piyasa fiyatında derlenmesinin uyumlaştırılması hakkında 13 Şubat 1989 tarihli Konsey Direktifi
45. 91/450/EEC: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin birinci maddesinin uygulanması amacıyla üye devletlerin topraklarının tanımlanması hakkında 26 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
46. 93/454/EEC: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin birinci maddesinin uygulanması amacıyla üretime ve ithalata bağlı vergilerin tanımlanması hakkında 22 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
47. 93/475/EEC: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin birinci maddesinin uygulanması amacıyla üretim ve ithalat sübvansiyonlarını tanımlanması hakkında 22 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
48. 93/570/EEC: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin birinci maddesinin uygulanması amacıyla üretime bağlı diğer vergiler ve dolaylı tüketim arasındaki farkın tanımlanması hakkında 4 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
49. 94/168/EC: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması amacıyla alınması gereken önlemler hakkında 22 Şubat 1994 tarihli Konsey Direktifi
50. 95/309/EEC, Euratom: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin birinci maddesinin uygulanması amacıyla tahmini ikametgah için ilkeler belirlenmesi hakkında 18 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
51. 97/157/EC, Euratom: GSMH'nin hesaplanmasının uyumlaştırılması hakkındaki 89/130/EEC Konsey Direktifinin uygulanması amacıyla ortak yatırım için teşebbüslerin gelirlerinin tanımlanması hakkında 13 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı
52. 97/178/EC, Euratom: Topluluk Entegre Ekonomik Hesapları ile Avrupa Ulusal ve Bölgesel Hesaplar Sistemi arasında geçiş için bir metodoloji tespitine ilişkin 10 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı
53. 97/619/EC, Euratom: GSMH'nin piyasa fiyatları ile hesaplanmasının harmonizasyonuna ilişkin 89/130/EEC, Euratom sayılı Konsey direktifinin uygulanması amacıyla üye Devletlerin GSMH tahminlerindeki değişiklikler hakkındaki 3 Eylül 1997 tarihli Komite Kararı (İlgili AEA Metni)
54. 98/527/EC, Euratom: Yanlış KDV beyanının ulusal hesaplar içinde ele alınmasına ilişkin 24 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (Teorik KDV ile mevcut KDV arasında farklılık olması) (C (1998) 2202 sayılı doküman ile onaylanmıştır.) (İlgili AEA Metni)

55. 98/501/EC, Euratom: 89/130/EEC sayılı Konsey Direktifinin Madde 1'inin uygulanması için Aşırı Bütçe Açığı Protokolünde belirlenen bazı spesifik muamelelere ilişkin 24 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı
56. 1999/622/EC, Euratom: Vergiye tabi olmayan üniteler ve vergiye tabi olup da vergiden muaf faaliyetleri olan ünitelere KDV'nin geri ödemesi konusunda 89/130/EEC, Euratom Komisyon Direktifini uygulamasına ilişkin 8 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.12.12 Fiyatlar

57. 2494/95/EC: Harmonize tüketici fiyat endeksleri ile ilgili 23 Ekim 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
58. 1749/96/EC: Harmonize tüketici fiyat endeksi ile ilgili 2494/95 sayılı Konsey Tüzüğüne yönelik ilk uygulama önlemleri hakkında 9 Eylül 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
59. 2214/96/EC: Harmonize tüketici fiyat endeksleri: harmonize tüketici fiyat endekslerinin alt endekslerinin iletilmesi ve yayılması ile ilgili 20 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile ilgili metin)
60. 2454/97/EC: Harmonize tüketici fiyat endekslerinin tanzimlerinin kalitesine ilişkin asgari standartlar hakkındaki 2494/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına yönelik ayrıntılı kuralları belirleyen 10 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile ilgili metin)
61. 2052/88/EEC: Yapısal fonların görevleri ve etkinlikleri ile faaliyetlerinin kendi aralarında ve Avrupa Yatırım Bankasının faaliyetleri ile eşgüdümü ve diğer mevcut mali belgeler hakkında 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 2081/93/EC: Yapısal fonların görevleri ve etkinlikleri ile faaliyetlerinin kendi aralarında ve Avrupa Yatırım Bankasının faaliyetleri ile eşgüdümü ve diğer mevcut mali belgeler hakkında 2052/88 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
63. 1164/94/EC: Bir Yakınlaştırma Fonu kuran 16 Mayıs 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
64. 3830/91/ECSC , EEC, Euratom: Ücret ayarlamaları için ayrıntılı kurallar hakkında Avrupa Toplulukları Çalışanlarının Personel Yönetmelikleri ve bu Toplulukların diğer görevlilerinin istihdam koşullarını değiştiren 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
65. 2646/98/EC: Harmonize Tüketici Fiyatları Endeksindeki tarifelerin işlenmesine yönelik asgari standartlar içeren 2494/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına yönelik detaylı kurallar getiren 9 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü (İlgili AEA Metni)
66. 1617/1999/EC: 2494/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kurallar getiren ve 2214/96/EC sayılı Komisyon Tüzüğü'nü değiştiren 23 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü (İlgili AEA Metni)
67. 2166/1999/EC: Harmonize Tüketici Fiyatları Endeksindeki sosyal güvenlik, eğitim ve sağlık alanındaki ürünlerin işlenmesine yönelik minimum standartlar içeren 2494/95/EC sayılı Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kurallar içeren 8 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.13 Sanayi

68. 72/211/EEC: Sanayi ve küçük meslek sanayilerinde konjonktür hareketleri hakkında eşgüdümlü istatistikler ile ilgili 30 Mayıs 1972 tarihli Konsey Direktifi
69. 78/166/EEC: Sivil mühendislik ve inşaat iş çemberinde koordineli istatistikler hakkında 13 Şubat 1978 tarihli Konsey Direktifi

70. 3924/91/EEC: Bir Topluluk sanayi üretim araştırmasının başlatılması hakkında 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
71. 1272/75/ECSC: Çelik sanayindeki işletmelerin, çelik üretimine ilişkin bazı bilgileri sağlama yükümlülüğüne ilişkin 16 Mayıs 1975 tarihli Komisyon Kararı
72. 1566/86/ECSC: Demir ve çelik istatistiklerine ilişkin 24 Şubat 1986 tarihli Komisyon Kararı
73. 4104/88/ECSC: 1566/86/ECSC sayılı Kararın ekini değiştiren 13 Aralık 1988 tarihli Komisyon Kararı
74. 3010/91/ECSC: Çelik işletmelerinin yatırımları hakkında verecekleri bilgilere ilişkin 15 Ekim 1991 tarihli Komisyon Kararı
75. 3731/91/ECSC: 1566/86/ECSC, 4104/88/ECSC ve 3938/89/ECSC sayılı kararların ekindeki soru formlarını değiştiren 18 Ekim 1991 tarihli Komisyon Kararı
76. 3641/92/ECSC: Demir ve çelik istatistikleri hakkında 1566/86/ECSC sayılı Komisyon Kararının ekini değiştiren 24 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
77. 1618/1999/EC: Yapısal iş istatistiklerinin kalitesini yükseltmeye yönelik kriterlere ilişkin 23 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.14 Enerji ve Ham Maddeler

78. 612/91/ECSC: Kömür istatistiklerine ilişkin 31 Ocak 1991 tarihli Komisyon Kararı
79. 90/377/EEC: Sanayide kullanılan elektrik ve gaz fiyatlarının şeffaflığını düzenleyen Topluluk prosedürüne ilişkin 29 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
80. 2390/96/ECSC: 612/91/ECSC sayılı Kararı yenileyen 16 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı

7.12.15 Ulaştırma

81. 1108/70/EEC: Demiryolu, karayolu ve iç su yolu taşımacılığına ilişkin altyapı harcamaları için hesap sisteminin oluşturulmasına dair 4 Haziran 1970 tarihli Konsey Tüzüğü
82. 78/546/EEC: Bölgesel istatistikleri açısından karayolu yük taşımacılığında istatistiki verilere ilişkin 12 Haziran 1978 tarihli Konsey Direktifi
83. 1384/79/EEC: Karayolu, demiryolu ve su yolu ulaşımı altyapı harcamalarına ilişkin hesap sistemi hakkındaki 1108/70/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren 25 Haziran 1979 sayılı Konsey Tüzüğü
84. 3021/81/EEC: 1108/70/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü uyarlayan (Yunanistan'ın katılımı nedeni ile) 19 Ekim 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
85. 89/462/EEC: Malların karayolu ile taşınmasına ilişkin istatistikler hakkındaki 78/546/EEC sayılı Direktifi değiştiren 18 Temmuz 1989 tarihli Konsey Direktifi
86. 3572/90/EEC: Almanya'nın birleşmesi nedeniyle, bazı Tüzük, Direktif ve Kararları değiştiren 4 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
87. 881/92/EEC: Bir veya daha fazla üye ülkelerin topraklarından geçişte veya toprakları içinde üye devletten veya üye devlete malların karayolu ile taşınmasında pazara giriş hakkında 26 Mart 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

88. 80/1177/EEC: Bölgesel istatistikler açısından, demiryolları ile taşınan mallar bakımından istatistiksel kazanımlara ilişkin 4 Aralık 1980 tarihli Konsey Direktifi
89. 91/440/EEC: Topluluk demiryollarının geliştirilmesine ilişkin 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Direktifi
90. 281/71/EEC: 1108/70/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün 3 (e) maddesi için denizyolu özelliği taşıyan suyollarının listesinin oluşturulması hakkında 9 Şubat 1971 tarihli Komisyon Tüzüğü
91. 80/1119/EEC: İç suyu yük taşımacılığında istatistik kazançlara ilişkin 17 Kasım 1980 tarihli Konsey Direktifi
92. 95/64/EC: Denizyolu yük ve yolcu taşımacılığı ile ilgili istatistiklere ilişkin 8 Aralık 1995 tarihli Konsey Direktifleri Konsey Direktifi
93. 93/704/EC: Karayolu kazalarıyla ilgili Topluluk veri tabanının hazırlanmasına ilişkin 30 Kasım 1993 tarihli Konsey Kararı
94. 1172/98/EC: Malların karayolu ile taşınmasına dair istatistiklere ilişkin 25 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
95. 98/385/EC: Malların ve yolcuların deniz yoluyla taşınmasına ilişkin 95/64/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanabilmesi için kurallar koyan 13 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Kararı

7.12.16 Haberleşme

96. 1999/297/EC: Radyo-TV ve ilgili sektörler sanayi ve pazarlarına ilişkin bir Topluluk istatistikleri alt yapısı oluşturan 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı

7.12.17 Turizm

97. 95/57/EC: Turizm alanında istatistiki bilgilerin derlenmesine ilişkin 23 Kasım 1995 tarihli Konsey Direktifi
98. 99/35/EC: Turizm alanında istatistiki bilgilerin derlenmesine ilişkin 95/57/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanma prosedürlerine ilişkin 9 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı

7.12.18 Hizmetler

99. 1225/1999/EC: Sigorta hizmetleri istatistiklerinin özelliklerini tanımlayan 27 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
100. 1226/1999/EC: Sigorta hizmetleri istatistiklerine tanınan saptamalara ilişkin 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
101. 1227/1999/EC: Sigorta hizmetleri istatistiklerinin nakli için teknik formata ilişkin 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
102. 1228/1999/EC: Sigorta hizmetleri istatistikleri için veri serisi oluşturulmasına ilişkin 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.12.19 Mal ticareti

103. 2256/92/EEC: Üye ülkelerarası ticaret istatistikleri için istatistiki eşiğe ilişkin 31 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
104. 3590/92/EEC: Üye ülkelerarası ticaret istatistikleri için istatistiki bilgi araçlarına ilişkin 11 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü
105. 854/93/EC: Üye ülkeler arasında mal ticareti ile ilgili depolama istatistikleri ve transit taşımacılık istatistiklerine ilişkin 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
106. 96/715/EC: Üye ülkeler arası mal ticaretine ilişkin istatistikler için hükümetlerarası telematik ağı hakkında 9 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
107. 2385/96/EC: 3046/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü değiştiren 16 Aralık 1996 sayılı Komisyon Tüzüğü
108. 1125/94/EC: Üye ülkelerarası ticaret istatistiklerinin sevki için son teslim tarihine ilişkin 17 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
109. 2820/94/EC: Üye ülkelerarası ticaret istatistikleri kapsamında bireysel muameleler için bir eşik değeri kararlaştırmaya ilişkin 21 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
110. 840/96/EC: Dış ticaret istatistikleri ile ilgili 1172/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin bazı hükümleri belirleyen 7 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
111. 476/97/EC: 1172/95/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nü değiştiren 13 Mart 1997 sayılı Konsey Tüzüğü

7.12.20 Toprak Kullanımı ve Yöre

112. 94/753/EC: 1994-1998 döneminde tarımsal istatistiklere uzaktan duyumun sürekli olarak uygulanması hakkında 14 Kasım 1994 tarihli Konsey Kararı

7.12.21 Tarımsal Yapılar

113. 79/65/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğunda tarımsal holdinglerin gelirleri ve çalışma tarzlarına ilişkin verilerin toplanması için bir ağ oluşturulması hakkında 15 Haziran 1965 tarihli Konsey Tüzüğü
114. 1859/82/EEC: Tarımsal holdinglerin gelirlerinin belirlenmesi amacıyla kar eden holdinglerin seçimine ilişkin 12 Temmuz 1982 tarihli Komisyon Tüzüğü
115. 85/377/EEC: Tarımsal holdingler için bir Topluluk tipolojisi belirleyen 7 Haziran 1985 tarihli Komisyon Kararı
116. 571/88/EEC: 1988-1997 yılları arasında tarımsal holdinglerin yapısı hakkında Topluluk araştırmaları düzenlemesi ile ilgili 29 Şubat 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
117. 89/651/EEC: 1988-1997 döneminde tarımsal araştırmalar için özellik tanımları ve tarımsal ürünlerin listesiyle ilgili 26 Ekim 1988 tarihli Komisyon Kararı
118. 807/89/EEC: İşlenebilir toprakların kenara bırakılması hakkında 571/88/EEC sayılı Tüzüğü'nün Ek 1'ini değiştiren 20 Mart 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
119. 3549/92/EC: Tarımsal holdinglerin gelirlerinin belirlenmesi amacıyla kar eden holdinglerin seçimine ilişkin 1859/82/EEC sayılı Tüzüğü'ni değiştiren 9 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

120. 94/772/EC: 1993 yılında tarımsal holdinglerin yapısı hakkındaki araştırma için Eurofarm sisteminin tabular veri bankasında saklanacak Topluluk tablo programını değiştiren 28 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
121. 93/156/EEC: 1996-1997 döneminde tarımsal holdinglerin yapısı hakkındaki Topluluk araştırmaları için 807/89/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün Ek 1'ini değiştiren 9 Şubat 1993 tarihli Komisyon Kararı
122. 96/393/EC: Tarımsal holdingler için bir Topluluk tipolojisi belirleyen 85/377/EEC sayılı Kararı değiştiren 13 Haziran 1996 sayılı Komisyon Kararı (İlgili AEA Metni)
123. 97/341/EC: 1995 ve 1996 yıllarında tarımsal holdinglerin yapısı hakkındaki araştırma için Eurofarm sisteminin tabular veri bankasında (BDT) saklanacak Topluluk istatistiksel tablo programını oluşturan 20 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı
124. 97/407/EC: 1997 yılı tarla incelemeleri sonuçlarının Avrupa Toplulukları İstatistik Ofisine son teslim tarihine ilişkin 18 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (İlgili AEA Metni)
125. 89/651/EEC sayılı Komisyon Kararının Ek 1'ini değiştiren 19 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı (İlgili AEA Metni)
126. 60/97/EC: Tarımsal holdinglerin gelirlerinin belirlenmesi amacıyla kar eden holdinglerin seçimine ilişkin 1859/82/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 16 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
127. 97/621/EC: Tarımsal holdinglerin yapılarına dair 1997 Topluluk incelemesinden başka kaynaklardan bilgi alabilecek olan üye ülkeler için özelliklerin saptanmasına ilişkin 5 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı
128. 154/75/EEC: Zeytinyağı üreten üye ülkelerde bir zeytin yetiştiriciliği kaydının oluşturulmasına ilişkin 21 Ocak 1975 tarihli Komisyon Tüzüğü
129. 2276/79/EEC: Zeytinyağı üreten üye devletlerde zeytin üretimi kayıtlarını hazırlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 16 Ekim 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
130. 2366/98/EC: 1998/99, 1999/2000, 2000/01 yılları için zeytinyağı üretimine verilen yardıma ilişkin detaylı kuralları belirleyen 30 Ekim 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
131. 357/79/EEC: Üzüm bağları ile ilgili istatistiki araştırmalar hakkında 5 Şubat 1979 tarihli Konsey Tüzüğü
132. 79/491/EEC: Üzüm bağlarına ilişkin veriler hakkında 17 Mayıs 1979 tarihli Komisyon Kararı
133. 991/79/EEC: Üzüm bağları temel istatistiki incelemelerine ilişkin tanımları ortaya koyan 17 Mayıs 1979 tarihli Komisyon Tüzüğü
134. 80/763/EEC: Üzüm bağlarının istatistiki incelemelerine ilişkin ek hükümlerin yer aldığı 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
135. 80/764/EEC: Üzüm bağlarının incelemelerine ilişkin tanımları ve çizelgeleri tayin eden 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
136. 80/765/EEC: Üzüm bağlarının incelemelerine ilişkin verilerin optik okunabilir forma dönüştürülmesi için bir koda standart kurallar koyan 8 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Kararı
137. 2802/85/EEC: Üzüm bağlarının temel istatistik incelemelerine ilişkin tablolar hakkındaki 991/79/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 7 Ekim 1985 tarihli Komisyon Tüzüğü
138. 85/620/EEC: 79/491/EEC sayılı Kararı (İspanya ve Portekiz'in katılımlarından dolayı) değiştiren 13 Aralık 1985 tarihli Komisyon Kararı

139. 85/621/EEC: 80/765/EEC sayılı Kararı (İspanya ve Portekiz'in katılımlarından dolayı) değiştiren 13 Aralık 1985 tarihli Komisyon Kararı
140. 2392/86/EEC: Topluluk üzüm bağı kaydı oluşturan 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
141. 649/87/EEC: Topluluk üzüm bağı kaydı oluşturulması için ayrıntılı kurallar belirleyen 3 Mart 1987 sayılı Komisyon Tüzüğü
142. 1097/89/EEC: Topluluk üzüm bağı kaydı oluşturulması için ayrıntılı kurallar belirleyen 649/87 sayılı Tüzüğü değiştiren 27 Nisan 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
143. 1279/89/EEC: Zeytinyağı üreten üye devletlerde zeytin üretimi kayıtlarının hazırlanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 2276/79 sayılı Tüzüğü değiştiren 10 Mayıs 1989 tarihli Komisyon Tüzüğü
144. 2159/92/EEC: Zeytin üretimi kayıtlarının oluşturulması ve güncelleştirilmesi için harcamaların finansmanı hakkında 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
145. 3205/93/EC: Üzüm bağları ile ilgili istatistiki araştırmalar hakkındaki 357/79 sayılı Tüzüğü değiştiren 16 Kasım 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
146. 1596/96/EC: Topluluk veri tabanı oluşturan 2392/86/EEC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren Konsey Tüzüğü
147. 96/20/EC: Üzüm bağlarının basit ve orta seviyede istatistiki incelemelerine yönelik verilerin optik okunabilir forma dönüştürülmesi konusunda bir kod ve standart kurallar getiren 79/491/EEC ve 80/765/EEC kararları Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa katılması nedeniyle değiştiren 19 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı
148. 76/625/EEC: Bazı meyve ağacı türlerinin fidanlıklarının potansiyel üretimlerini tespit etmek için üye Devletler tarafından yapılacak istatistik incelemelerine ilişkin 20 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
149. 76/806/EEC: Bazı meyva ağacı türlerinin fidanlıklarının potansiyel üretimlerini tespit etmek için üye Devletler tarafından yapılacak incelemelere ilişkin ek koşullar getiren 1 Ekim 1976 tarihli Konsey Kararı
150. 77/144/EEC: Bazı meyve ağacı türlerinin fidanlıklarının incelemelerinin ve bu incelemeler için üretim alanlarını sınırlayan verilerin optik okunabilir forma dönüştürülmesine ilişkin standart kodlar ve kurallar getiren 22 Aralık 1976 sayılı Komisyon Kararı
151. 86/652/EEC: Bazı meyve ağacı türlerinin fidanlıklarının potansiyel üretimlerini tespit etmek için üye Devletler tarafından yapılacak istatistiki incelemelere ilişkin 76/625/EEC sayılı Direktifi değiştiren 18 Aralık 1986 tarihli Komisyon Direktifi
152. 87/206/EEC: Bazı meyve ağacı türlerinin fidanlıklarının potansiyel üretimlerini tespit etmek için üye Devletler tarafından yapılacak istatistiki incelemelere ilişkin ek koşullar getiren 76/806/EEC sayılı Kararı, ikinci defa değiştiren 12 Mart 1987 tarihli Komisyon Kararı
153. 87/228/EEC: 77/144/EEC sayılı Kararı değiştiren 16 Mart 1987 tarihli Komisyon Kararı
154. 96/689/EC: 77/144/EEC sayılı Kararı değiştiren 25 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
155. 94/677/EC: 1995-1997 döneminde tarımsal holdinglerin yapılarına ilişkin Topluluk incelemeleri hakkındaki 571/88/EEC sayılı Komisyon Tüzüğünün Ek 1'ini değiştiren 6 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
156. 96/170/EC: 1988-1997 döneminde tarımsal holdinglerin yapılarına ilişkin Topluluk incelemelerinin organizasyonu hakkındaki 571/88/EEC sayılı Komisyon Tüzüğünün Ek 1'ini ve bu incelemeler için tarımsal ürünlerin listelenmesine ve karakteristiklerinin tanımlanmasına ilişkin 89/651/EEC sayılı Komisyon Kararını uyarlayan 15 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı

157. 2467/96/EC: Tarımsal holdinglerin yapılarının incelenmesine yönelik Topluluk incelemelerinin organizasyonuna ilişkin 571/88/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 17 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
158. 94/376/EC: Tarımsal holdingler için bir Topluluk tipolojisi oluşturan 85/377/EEC sayılı Kararı değiştiren 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
159. 1999/714/EC: 1999-2000 tarımsal holdinglerin yapılarının temel inceleme sonuçlarının Avrupa Topluluklar İstatistik Ofisine bildirilmesine ilişkin son teslim tarihini düzenleyen 19 Ekim 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 3352 sayılı doküman ile kabul edilmiş)
160. 1999/799/EC: Euroform sisteminin Tabular Veri Bankasında muhafaza edilecek istatistiki tablolara ilişkin yeni bir Topluluk programı belirleyen 29 Ekim 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.12.22 Tarımsal Üretim

161. 837/90/EEC: Tahıl üretimi konusunda üye devletler tarafından sağlanacak istatistiki bilgi ile ilgili 26 Mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
162. 959/93/EEC: Tahıl dışındaki tarımsal ürünler hakkında üye Devletler tarafından sağlanacak istatistiki bilgi ile ilgili 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
163. 2197/95/EC: 837/90/EEC sayılı üye Devletler tarafından tahıl üretimi konusunda sağlanacak istatistiki bilgi ile ilgili Konsey Tüzüğü'nün ve 959/93/EEC sayılı üye Devletler tarafından tahıl dışındaki mahsüle ilişkin bilgi verilmesine dair Konsey Tüzüğü'nün Eklerini değiştiren 18 Eylül 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.23 Hayvansal Üretim

164. 93/23/EEC: Domuz üretimi hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
165. 93/24/EEC: Büyükbaş hayvan üretimi hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
166. 93/25/EEC: Koyun ve keçi miktarları hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 1 Haziran 1993 tarihli Konsey Direktifi
167. 94/432/EC: Domuz nüfusu ve üretimine ilişkin istatistiki araştırmalar ile ilgili 93/23 EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için ayrıntılı kurallar getiren 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
168. 94/433/EC: Büyükbaş hayvan nüfusu ve üretimine ilişkin istatistiki araştırmalar ile ilgili 93/25/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için ayrıntılı kurallar getiren 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
169. 94/434/EC: Koyun ve keçi nüfusu ve üretimine ilişkin istatistiki araştırmalar ile ilgili 93/25/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için ayrıntılı kurallar getiren 30 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
170. 95/380/EC: Domuz üretimi hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 93/23/EEC sayılı, büyükbaş hayvan üretimi hakkında yapılacak araştırmalara ilişkin 93/24 EC sayılı ve koyun ve keçi miktarları hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 93/25/EEC sayılı Konsey Direktiflerinin uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 94/432/EEC, 94/433/EC ve 94/434/EC sayılı Komisyon Kararlarını değiştiren 18 Eylül 1995 tarihli Komisyon Kararı

171. 97/77/EC: Domuz, büyükbaş hayvan ve koyun ve keçi üretimi hakkında yapılacak istatistiki araştırmalara ilişkin 93/23/EEC, 93/24/EEC ve 93/25/EEC sayılı Direktifleri değiştiren 16 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi
172. 97/394/EC: Topluluğa getirilen hayvan ve hayvan ürünleri veri tabanı için gereken minimum verileri tayin eden 6 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı
173. 2782/75/EEC: Kuluçkalık yumurtalar ya da kümes civcivlerinin üretimi ve pazarlanmasına ilişkin 29 Ekim 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
174. 1868/77/EEC: Kuluçkalık yumurtalar ya da kümes civcivlerinin üretimi ve pazarlanması hakkında 2782/75 sayılı tüzüğün uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 29 Temmuz 1977 tarihli Komisyon Tüzüğü
175. 2916/95/EC: Kümes hayvanları eti ve yumurta pazarlarının ortak olarak düzenlenmesiyle ovalbumin ve laktalbumin için ortak ticaret sistemi ile ilgili belirli Tüzükleri değiştiren 18 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
176. 96/16/EC: Süt ve süt ürünlerinin istatistiki incelemesi hakkında 19 Mart 1996 tarihli Konsey Direktifi
177. 97/80/EC: Süt ve süt ürünlerinin istatistiki incelemesine ilişkin 96/16/EC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması için hükümler getiren 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
178. 98/325/EC: Temel süt ürünlerinin protein muhtevasına ilişkin 1998 yılı çalışma programı hakkında 24 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı
179. 1999/309/EC: Temel süt ürünlerinin protein muhtevasına ilişkin 1999 yılı çalışma programı hakkında 23 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.12.24 Diğer Tarımsal İstatistikler

180. 96/411/EC: Topluluk tarım istatistiklerinin islahına ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı
181. 98/186/EC: Topluluk tarım istatistiklerin islahı için 1998 teknik eylem planını onaylayan 25 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı
182. 98/3/EC: Topluluk tarım istatistiklerine ilişkin 96/411/EC sayılı Kararı değiştiren 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
183. 72/279/EEC: Tarım istatistikleri için devamlı bir komite oluşturulmasına ilişkin 31 Temmuz 1972 tarihli Konsey Kararı
184. 1999/41/EC: Tarımsal istatistiklerin islahına ilişkin teknik eylem planının onaylanması hakkında 21 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
185. 98/718/EC: Domuz yetiştiriciliğine ilişkin 4 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı

7.12.25 Orman İstatistikleri

186. 1615/89/EEC: Avrupa Orman Bilgi ve İletişim Sistemini (Efics) kuran 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
187. 89/367/EEC: Daimi Ormancılık Komitesi kuran 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Kararı

- 188.** 400/94/EC: Avrupa Orman Bilgi ve İletişim Sistemini (Efics) kuran 1615/89 sayılı Tüzüğü genişleten 21 Şubat 1994 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.26 Balıkçılık İstatistikleri

- 189.** 2930/86/EEC: Balıkçı teknelerinin özelliklerini tanımlayan 22 Eylül 1986 tarihli Konsey Tüzüğü
- 190.** 109/94/EC: Topluluğun balıkçı tekneleri kayıtları ile ilgili 19 Ocak 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 191.** 3259/94/EC: Balıkçı teknelerinin özelliklerini tanımlayan 2930/86 sayılı Tüzüğü değiştiren 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 192.** 493/96/EC: Topluluğun balıkçılık tekneleri kayıtları ile ilgili 109/94 sayılı Tüzüğü değiştiren 20 Mart 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 193.** 2090/98/EC: Topluluk balıkçı tekneleri kayıtlarına ilişkin 30 Eylül 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 194.** 3880/91/EEC: Kuzeydoğu Atlantikte balıkçılık yapan üye devletlerin av istatistiklerinin teslimine ilişkin 17 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 195.** 2018/93/EEC: Kuzeybatı Atlantikte balıkçılık yapan üye ülkelerde tutulacak av istatistiklerine ilişkin 30 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 196.** 2847/93/EEC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir bir kontrol sistemi kuran 12 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 197.** 2597/95/EC: Kuzey Atlantik'ten başka bölgelerde balıkçılık yapan üye devletlerin av istatistiklerinin teslimine ilişkin 23 Ekim 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
- 198.** 2205/97/EEC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir bir kontrol sistemi kuran 2847/93 sayılı Tüzüğü değiştiren 30 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 199.** 2635/97/EC: Ortak balıkçılık politikasına uygulanabilir bir kontrol sistemi kuran 2847/93 sayılı Tüzüğü değiştiren 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 200.** 1382/91/EEC: Üye Devletlerde balıkçılık ürünlerinin karaya çıkarılması hakkındaki verileri göndermeleri ile ilgili 21 Mayıs 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 201.** 3759/92/EEC: Balıkçılık ve su ürünleri pazarının ortak olarak düzenlenmesi hakkında 17 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 202.** 2104/93/EEC: Üye Devletlerde balıkçılık ürünlerinin karaya çıkarılması hakkındaki verileri göndermeleri ile ilgili 1382/91 sayılı Tüzüğü değiştiren 22 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 203.** 33184/94/EEC: Balıkçılık ve su ürünleri pazarının ortak olarak düzenlenmesi hakkında 3759/92/EEC sayılı Tüzüğü değiştiren 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 204.** 788/96/EC: Üye Devletlerin su ürünleri ile ilgili istatistikleri göndermeleri hakkında 22 Nisan 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.12.27 Bölgesel ve Coğrafi Bilgi

- 205.** 92/106/EEC: Üye devletler arası kombine mal taşımacılığı için ortak kurallar tayin eden 7 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi

7.12.28 İstatistik Alanındaki Komiteler

206. 87/373/EEC: Komisyona verilen yetkilerin kullanılmasına yönelik muamelelere ilişkin 13 Temmuz 1987 tarihli Konsey Kararı
207. 89/382/EEC: Bir Avrupa Toplulukları İstatistik Programları Komitesi kuran 19 Haziran 1989 tarihli Konsey Kararı
208. 91/115/EEC: Ödemeler dengesi, finansal ve parasal komite kuran 25 Şubat 1991 tarihli Komisyon Kararı
209. 91/116/EEC: Ekonomik ve sosyal alanlarda istatistiki bilgi ile ilgili bir komite kuran 91/115/EEC sayılı Kararı değiştiren 25 Şubat 1991 tarihli Konsey Kararı
210. 96/174/EC: Ödemeler dengesi, finansal ve parasal komite kuran 91/115/EEC sayılı kararı değiştiren 26 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı
211. 97/255/EC: Ekonomik ve sosyal alanlarda istatistiki bilgi konusunda Avrupa Danışma Komitesi kuran 14 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı
212. 1999/126/EC: 1998-2002 dönemi Topluluk istatistik programına ilişkin 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
213. 1999/468/EC: Komisyona verilen yetkilerin kullanımına ilişkin 28 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.13 Sosyal Politika ve İstihdam

7.13.1 İş Hukuku

1. 75/129/EEC: Toplu işten çıkarmalar ile ilgili Üye Devletler yasalarının yakınlaştırılması hakkında 17 Şubat 1975 tarihli Konsey Direktifi
2. 98/59/EC: Toplu işten çıkarmalarla ilgili üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Direktifi
3. 77/187/EEC: İşletmenin, müessesenin veya müessesenin bir kısmının devri halinde çalışanların haklarının korunmasına ilişkin üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 14 Şubat 1977 tarihli Konsey Direktifi
4. 98/50/EC: İşletmenin, müessesenin veya müessesenin bir kısmının devri halinde çalışanların haklarının korunmasına ilişkin üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkındaki 77/187/EEC sayılı Direktifi Değiştiren 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Direktifi
5. 80/987/EEC: İşverenin ödeme aczine düşmesi halinde, çalışanların korunması ile ilgili üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 20 Ekim 1980 tarihli Konsey Direktifi
6. 91/533/EEC: İşverenin sözleşme ya da istihdam ilişkisine uygulanabilecek koşulların çalışanlara bildirmesi yükümlülüğü hakkında 14 Ekim 1991 tarihli Konsey Direktifi

7. 94/45/EC: Çalışanların bilgilendirilmesi ve çalışanlara danışılması amacıyla Avrupa Çalışma Konseyinin kurulması ya da Topluluk çapında faaliyet gösteren işletmelerde ve Topluluk çapında faaliyet gösteren işletme gruplarında bir usulün tesis edilmesine ilişkin 22 Eylül 1994 tarihli Konsey Direktifi
8. 96/71/EC: Hizmet edimi çerçevesinde çalışanların yurtdışında geçici görevlendirilmesi hakkında 16 Aralık 1996 tarihli Konsey ve Avrupa Parlamentosu Direktifi
9. 97/74/EC: Çalışanların bilgilendirilmesi ve çalışanlara danışılması amacıyla Avrupa Çalışma Konseyinin kurulması ya da Topluluk çapında faaliyet gösteren işletmelerde ve Topluluk çapında faaliyet gösteren işletme gruplarında bir usulün tesis edilmesine ilişkin direktifin Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda'ya genişletilmesi hakkında 15 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi (Bu direktif doğrudan Büyük Britanya ile Kuzey İrlanda'yı ilgilendirdiğinden değerlendirilme dışı bırakılmıştır)
10. 97/81/EC: UNICE, CEEP ve ETUC tarafından imzalanan kısmi çalışma hakkında Çerçeve Anlaşması hakkında 15 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi - EK Kısmi Çalışma Hakkında Çerçeve Anlaşması
11. 91/383/EEC: Geçici veya sınırlı süreli istihdam edilen çalışanların işyerinde sağlık ve güvenliklerinin iyileştirilmesini teşvik tedbirlerini tamamlayan 25 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi
12. 93/104/EC: Çalışma süresinin düzenlenmesinin belirli yönlerine ilişkin 23 Kasım 1993 tarihli Konsey Direktifi
13. 94/33/EC: Çalışan gençlerin İşyerinde korunması hakkında 22 Haziran 1994 tarihli Konsey Direktifi
14. 98/23/EC: UNICE, CEEP ve ETUC ile imzalanan Part time işler ile ilgili çerçeve anlaşma hakkındaki 97/81/EC sayılı Konsey Direktifinin, İngiltere ve Kuzey İrlanda'yı kapsamına dair 7 Nisan 1998 tarihli Konsey Direktifi
15. 99/63/EC: Avrupa Topluluğu Gemi Sahipleri (Armatörleri) Örgütü (ECSA) ile Avrupa Birliğinde Ulaşım İşçileri Sendikaları Federasyonu hakkında çerçeve anlaşmasına ilişkin Konsey Direktifi (FST) arasında imzalanan gemiadamlarının çalışma saatlerinin düzenlenmesi hakkındaki Anlaşmaya ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Direktifi
16. 99/70/EC: ETUC, UNICE ve CEEP tarafından imzalanan belli süre çalışma hakkında çerçeve anlaşmasına ilişkin 28 Haziran 1999 tarihli Konsey Direktifi

7.13.2 Sosyal Diyalog

17. 70/532/EEC: Avrupa Topluluklarında Daimi İstihdam Komitesi kurulmasına ilişkin 14 Aralık 1970 tarihli Konsey Kararı
18. 75/62/EEC: Avrupa Topluluklarında bir Daimi İstihdam Komitesi kuran 70/532/EEC sayılı Kararı değiştiren 20 Ocak 1975 tarihli Konsey Kararı
19. 74/441/EEC: Deniz Balıkçılığının sosyal problemleri hakkında karma komite kurulmasına ilişkin 25 Temmuz 1974 tarihli Komisyon Kararı
20. 87/446/EEC: Deniz Balıkçılığında Sosyal Problemlerle ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 74/441/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
21. 74/442/EEC: Tarım İşçilerinin Sosyal Problemleri ile ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 25 Temmuz 1974 tarihli Komisyon Kararı
22. 83/54/EEC: Tarım işçilerinin sosyal problemleriyle ilgili karma komitenin kurulmasına dair 74/442/EEC sayılı Kararı değiştiren 24 Ocak 1983 tarihli Komisyon Kararı

23. 87/445/EEC: Tarım İşçilerinin Sosyal Problemleri ile ilgili Müşterek Komite kurulmasına ilişkin 74/442/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
24. 80/991/EEC: Nehir Yolculuğu Müşterek Komitesi kuran 9 Ekim 1980 tarihli Komisyon Kararı
25. 85/13/EEC: Demiryolları Müşterek Komitesi kurulmasına ilişkin 19 Aralık 1984 tarihli Komisyon Kararı
26. 91/407/EEC: Demiryolları Karma Komitesi kuran 85/13/EEC sayılı Kararı değiştiren 12 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
27. 85/516/EEC: Karayolu Taşımacılığı Müşterek Komitesi kuran 18 Kasım 1985 tarihli Komisyon Kararı
28. 87/447/EEC: Karayolu ulaştırması ile ilgili karma komite kurulmasına dair 85/516/EEC sayılı Kararı değiştiren 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
29. 87/467/EEC: Denizyolu Taşımacılığı Müşterek Komitesi kuran 31 Temmuz 1987 tarihli Komisyon Kararı
30. 90/449/EEC: Sivil Havacılık Müşterek Komitesi kuran 30 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı
31. 90/450/EEC: Telekomünikasyon Hizmetleri Müşterek Komitesi kuran 30 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Kararı
32. 94/595/EC: Posta hizmetleri karma komitesi kuran 27 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Kararı
33. 98/500/EC: Avrupa düzeyinde sosyal taraflar arasında diyalogu ilerletme hakkında Sektörel Diyalog Komitelerin kurulması hakkında 20 Mayıs 1998 tarihli Komisyon Kararı
34. 99/207/EC: İstihdam Daimi Komitesinin reformu ve 70/532/EEC sayılı Kararın kaldırılması hakkında 9 Mart 1999 tarihli Konsey Kararı

7.13.3 Kadın ve Erkekler Arasında Eşit Muamele

35. 75/117/EEC: Kadın ve erkek çalışanlar arasında eşit ücret ilkesinin uygulanması hakkında üye devletler mevzuatlarının yakınlaştırılmasına ilişkin 10 Şubat 1975 tarihli Konsey Direktifi
36. 76/207/EEC: İşe alınma, mesleki eğitime giriş ve çalışma şartları ile ilgili olarak kadın ve erkekler arasında muamele eşitliği prensibinin uygulanmasına ilişkin 9 Şubat 1976 tarihli Konsey Direktifi
37. 86/613/EEC: Tarım da dahil bağımsız çalışan kadınların hamilelik ve analık dönemlerinde korunması ve tarım da dahil bağımsız çalışan kadın ve erkeğe eşit muamele prensibinin uygulanmasına ilişkin 11 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
38. 92/85/EEC: Hamile, Loğusa veya Emzikli Kadın Çalışanların İşyerinde Sağlık ve Güvenliklerinin İyileştirilmesine İlişkin Asgari Önlemlerin Belirlenmesi Konusundaki 19 Ekim 1992 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16.maddesi 1.paragrafı kapsamında onuncu direktif)
39. 96/34/EC: UNICE, CEEP ve ETUC tarafından sonuçlandırılan EBEVEYN İZİNİ konusunda çerçeve anlaşma hakkında 3 Haziran 1996 tarihli Konsey Direktifi
40. 97/80/EC: Cinsiyete dayalı ayrımcılık durumları konusunda kanıt yükümlülüğü hakkında 15 Aralık 1997 tarihli Konsey Direktifi
41. 79/7/EEC: Sosyal güvenlik alanında kadın ve erkeğe muamele eşitliği hakkında 19 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi

42. 86/378/EEC: Sosyal güvenlik sistemlerinde kadın ve erkeğe muamele eşitliği prensibinin uygulanması hakkında 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Direktifi
43. 82/43/EEC: Erkekler ile kadınlar arasında fırsat eşitliği hakkında Danışma komitesi kurulmasına ilişkin 9 Aralık 1981 tarihli Komisyon Kararı
44. 95/593/EC: (1996'dan 2000'e) Erkek ve kadınlar için fırsat eşitliği hakkında orta dönemli bir Topluluk faaliyet programı oluşturulmasına ilişkin 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Kararı
45. 98/52/EC: Cinsiyete dayalı ayrımcılık durumlarında ispat mecburiyeti hakkında 97/80/EC sayılı Konsey direktifinin İngiltere ve Kuzey İrlanda'yı kapsayacak şekilde genişletilmesine dair 13 Temmuz 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.13.4 Irkçılığa Karşı Mücadele

46. 1035/97/EC: Irkçılığa ve Yabancı Düşmanlığına Karşı Avrupa Gözlemevinin Kurulmasına İlişkin 2 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.13.5 İstihdam

47. 1006/92/ECSC: Yeniden uyum yardımının, AKÇT Antlaşması kapsamına girmeyen serbest işlerle uğraşan, kısa süreli emekli aylığı ile emekli olan ve yerlerine, Antlaşma kapsamına girmeyen sektörlerde aynı işletme tarafından istihdam edilen işçilerin alındığı işçileri de kapsayacak şekilde genişletilmesi hakkında 9 Nisan 1992 tarihli Komisyon Kararı
48. 97/16/EC: Bir İstihdam ve Emek Piyasası Komitesi kuran 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
49. 98/171/EC: İstihdam ve işgücü piyasası alanında analiz, araştırma ve işbirliğine ilişkin Topluluk faaliyetleri hakkında 23 Şubat 1998 tarihli Konsey Kararı
50. 75/782/ECSC: Kömür sanayinde çalışma koşullarının uyumlaştırılması konusunda karma komite ile ilgili 24 Kasım 1975 tarihli Komisyon Kararı

7.13.6 Avrupa Sosyal Fonu

51. 2396/71/EEC: Avrupa sosyal Fonunun reformu konusunda 1 Şubat 1971 tarihli Konsey Kararının uygulanması hakkında 8 Kasım 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
52. 2893/77/EEC: Avrupa Sosyal Fonunun reformu konusunda Konsey Kararının uygulanması hakkında 2396/71/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne değişiklik getiren 20 Aralık 1977 tarihli Konsey Tüzüğü
53. 2052/88/EEC: Yapısal Fonların hedefleri ve etkinliği ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer mali araçlarla faaliyetlerinin eşgüdümü hakkında 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
54. 2081/93/EEC: Yapısal Fonların hedefleri ve etkinliği ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer mali araçlarla faaliyetlerinin eşgüdümü hakkında 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne değişiklik getiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
55. 4253/88/EEC: Farklı Yapısal Fonların kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer araçlarla faaliyetlerinin eşgüdümü hakkında 2052/88/EEC: Konsey Tüzüğüne uygulanmasına ilişkin hükümleri belirten 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü

56. 3193/94/EC: Yapısal Fonların hedefleri ve etkinliği ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer mali araçlarla faaliyetlerinin eşgüdümü hakkında 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 2052/88/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasıyla ilgili 4253/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne değişiklik getiren 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
57. 4254/88/EEC: Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonuyla ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
58. 2083/93/EEC: Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonlarıyla ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 4256/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne değişiklik getiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
59. 4255/88/EEC: Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonuyla ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğünün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
60. 2084/93/EEC: Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonlarıyla ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 4255/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğüne değişiklik getiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
61. 4256/88/EEC: Avrupa Ziraî Rehber ve Garanti Fonunun (EAGGF) Rehber Bölümü ile ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 2085/93/EEC: Avrupa Ziraî Rehber ve Garanti Fonunun (EAGGF) Rehber Bölümü ile ilgili olarak 2052/88/EEC sayılı Konsey Tüzüğün uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında tüzüğe değişiklik getiren 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
63. 1260/99/EC: Yapısal Fonların genel hükümlerini belirlenmesi hakkında 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
64. 1784/99/EC: Avrupa Sosyal Fonu hakkında 12 Temmuz 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Tüzüğü

7.13.7 Sosyal Güvenlik, Yaşlılar ve Dışlanma

65. 91/544/EEC: Yaşlılar ile ilgili İrtibat Grubu hakkında 17 Ekim 1991 tarihli Komisyon Kararı
66. 93/417/EEC: Yaşlılar İrtibat Grubu Kararını değiştiren 21 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı

7.13.8 Dublin Vakfı

67. 1365/75/EEC: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için bir Avrupa Vakfının kurulması hakkında 26 Mayıs 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
68. 1947/93/EEC: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için bir Avrupa Vakfının kurulması hakkında Tüzüğe değişiklik getiren 30 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
69. 1417/76/EEC: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfına uygulanacak mali hükümler hakkında 1 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
70. 1949/93/EEC: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfına uygulanacak mali hükümler hakkında 1417/76 sayılı tüzüğü değiştiren 30 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
71. 1860/76/ECSC, EEC, EURATOM sayılı Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı Eleman İstihdam Koşullarını açıklayan 29 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü

72. 1238/80/ECSC, EEC, EURATOM: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı Eleman İstihdam Koşullarını açıklayan 1860/76 sayılı tüzüğü değiştiren 13 Mayıs 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
73. 510/82/ECSC, EEC, EURATOM: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı Eleman İstihdam Koşullarını açıklayan 1860/76 sayılı tüzüğü değiştiren 22 Şubat 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
74. 680/87/ECSC, EEC, EURATOM: Çalışma ve Yaşam Koşullarının İyileştirilmesi için Avrupa Vakfı Eleman İstihdam Koşullarını açıklayan 1860/76 sayılı tüzüğü değiştiren 23 Şubat 1987 tarihli Konsey Tüzüğü

7.13.9 Kamu Sağlığı

75. 89/622/EEC: Tütün ürünlerinin etiketlenmesine ilişkin üye devletlerin kanunlarının, tüzüklerinin ve idari hükümlerinin yakınlaştırılması hakkında 13 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi
76. 90/239/EEC: Sigaradaki maksimum katran miktarına ilişkin üye devletlerin kanunlarının, tüzüklerinin ve idari hükümlerinin yakınlaştırılması hakkında 17 Mayıs 1990 tarihli Konsey Direktifi
77. 91/317/EEC: 1991-1993 'AIDS'e Karşı Avrupa' Programı çerçevesinde bir eylem planı kabul edilmesi için 4 Haziran 1991 tarihli Konsey bünyesinde toplanan Üye Devletler Sağlık Bakanları ile Konseyin Kararı
78. 96/269/ECSC: Kamu sağlığı alanında faaliyet çerçevesinde AIDS ve diğer bulaşıcı hastalıkların önlenmesi hakkında 96/645/EC sayılı Avrupa Parlamentosu Kararı ve Topluluk Eylem Programının uygulanmasıyla ilgili 29 Mart 1996 tarihli Konsey Kararı
79. 1729/95/EC: "AIDS'e Karşı Avrupa Programının" yaygınlaştırılması hakkında 19 Haziran 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
80. 96/269/ECSC: Halk Sağlığı Eylem Programı çerçevesinde sağlığın geliştirilmesi, bilgi, eğitim ve öğretimi hakkında 96/645/EC sayılı ve 29 Mart 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyin Topluluk Eylem Programının uygulanmasıyla ilgili Komisyon Kararı (1996-2000)
81. 1400/97 EC: Kamu sağlığı alanında faaliyet çerçevesinde sağlığın izlenmesi hakkında Topluluk faaliyet programının benimsenmesine ilişkin 30 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
82. 102/97 EC: Kamu sağlığı alanında faaliyet çerçevesinde uyuşturucu bağımlılığının önlenmesi hakkında Topluluk faaliyet programının benimsenmesine ilişkin 16 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
83. 96/269/ECSC: Kamu sağlığı alanında faaliyet çerçevesinde kansere karşı mücadele ile ilgili bir faaliyet programının benimsenmesine ilişkin 29 Mart 1996 tarih ve 646/96/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
84. 78/618/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 28 Haziran 1978 tarihli Komisyon Kararı
85. 80/1084/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 78/618/EEC sayılı Kararı uyarlayan 7 Kasım 1980 tarihli Komisyon Kararı
86. 88/241/EEC: Kimyasal karışımların zehirlilik ve ekolojik zehirlilik durumlarını denetlemek için bir Bilimsel Danışma Komitesi kuran 78/618/EEC sayılı Kararı değiştiren 14 Mart 1988 tarihli Komisyon Kararı

87. 98/43/EC: tütün ürünlerinde reklam ve sponsorluk hakkında üye devletlerin kanunlarının, tüzüklerin ve idari kararların yakınlaştırılmasına ilişkin 6 Temmuz 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Direktifi
88. 2119/98/EC: Toplulukta sara hastalılarının ve bulaşıcı hastalıkların gözetimi ve kontrolü için bir ağ kurulması hakkında 24 Eylül 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı

7.13.10 İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği

89. 2062/94/EC: Avrupa İşyerinde Güvenlik ve Sağlık Ajansı kuran 18 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
90. 1643/95/EC: Avrupa İşyerinde Güvenlik ve Sağlık Ajansı kuran 2062/94 sayılı Tüzüğü (EC) değiştiren 29 Haziran 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
91. 89/391/EEC: İşçilerin çalışırken sağlık ve güvenliğine yönelik iyileştirilmiş tedbirlerin alınmasının teşvikine ilişkin 12 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
92. 80/1107/EEC: İşyerinde kimyasal, fiziksel ve biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 27 Kasım 1980 tarihli Konsey Direktifi
93. 89/654/EEC: İş yerlerinde asgari sağlık ve güvenlik gerekleri hakkında 30 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi
94. 92/58/EEC: İşyerinde güvenlik ve/veya sağlık işaretleri için asgari gereksinimler hakkında 24 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16.maddesi 1. Paragrafı kapsamında dokuzuncu direktif)
95. 89/655/EEC: İş araç gereçlerinin işyerinde çalışanlar tarafından kullanılması için asgari güvenlik ve sağlık gerekleri hakkında 30 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16. maddesi 1. paragrafı kapsamında ikinci direktif)
96. 90/270/EEC: Ekranlı araçlar ile çalışmalarda asgari sağlık ve güvenlik koşullarına ilişkin 29 Mayıs 1990 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16.maddesi 1. Paragrafı kapsamında beşinci direktif)
97. 89/656/EEC: Kişisel koruyucu donanımların işyerinde çalışanlar tarafından kullanılması için asgari güvenlik ve sağlık gerekleri hakkında 30 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16. maddesi 1. paragrafı kapsamında üçüncü direktif)
98. 82/130/EEC: Grizulu madenlerde patlayabilir ortamlarda elektrikli cihazların kullanılmasına ilişkin üye devletler mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 15 Şubat 1982 tarihli Konsey Direktifi
99. 88/642/EEC: Çalışma esansında kimyasal, fiziksel ve biyolojik maddelere maruz kalmaya bağlı risklere karşı çalışanların korunması hakkında 80/1107 sayılı Konsey Direktifinde değişiklik yapan 16 Aralık 1988 tarihli Konsey Direktifi
100. 90/394/EEC: Çalışanların işyerinde kanserojenlere maruz kalmaları ile ilgili risklerden korunmasına ilişkin 28 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16.maddesi 1. paragrafı kapsamında altıncı direktif)
101. 99/38/EC: İşçilerin işyerinde kanser yapıcı maddelere maruz kalma riskinden korunması hakkındaki 90/394/EEC sayılı Konsey direktifine mutagenlerin de eklenmesine dair 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
102. 97/42/EC: Çalışanların işyerinde kanserojenlere maruz kalmaları ile ilgili risklerde korunmasına ilişkin direktifi (89/391/CEE sayılı direktifin 16.maddesi 1. paragrafı kapsamında altıncı direktif) değiştiren 27 Haziran 1997 tarihli Konsey Direktifi

- 103.** 88/364/EEC: Bazı özel maddelerin ve/veya bazı eylemlerin yasaklanması suretiyle çalışanların korunmasına ilişkin 9 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi (80/1107 sayılı Direktifin 8.maddesi kapsamında dördüncü özel direktif)
- 104.** 78/610/EEC: Vinil Klorür Monomerine maruz kalan çalışanların sağlıklarının korunması hakkında üye devletlerin yasalarının, tüzüklerinin ve idari düzenlemelerinin yakınlaştırılması hakkında 29 Haziran 1978 tarihli Konsey Direktifi
- 105.** 82/605/EEC: Çalışma esnasında Metalik kurşuna (Pb) ve bu maddenin iyonik bileşenlerine maruz kalmaya bağlı risklere karşı çalışanların korunması hakkında 28 Temmuz 1982 tarihli Konsey Direktifi (80/1107 sayılı Direktifin 8.maddesi kapsamında ilk özel direktif)
- 106.** 83/477/EEC: İşyerinde asbeste maruz kalmaktan ortaya çıkabilecek risklerden çalışanların korunması hakkında 19 Eylül 1983 tarihli Konsey Direktifi (80/1107/EEC sayılı Konsey Direktifinin 8.maddesi kapsamında çıkarılan ikinci direktif)
- 107.** 91/322/EEC: Çalışma esnasında kimyasal, fiziksel ve biyolojik maddelere maruz kalmaya bağlı risklere karşı çalışanların korunması hakkında 80/1107 sayılı Konsey Direktifinin uygulanmasında gösterge niteliğindeki sınır değerlerin saptanmasına ilişkin 29 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Direktifi
- 108.** 96/94/EEC: Çalışma sırasında kimyasal, fiziksel, biyolojik maddelere maruz kalmaya bağlı risklere karşı çalışanların korunmasına ilişkin 80/1107/EEC sayılı Konsey direktifinin uygulanmasında gösterge niteliğindeki sınır değerlerin ikinci listesinin oluşturulmasına ilişkin 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Direktifi
- 109.** 86/188/EEC: Çalışma esnasında gürültüye maruz kalmaya bağlı risklere karşı çalışanların korunması hakkında 12 Mayıs 1986 tarihli Konsey Direktifi
- 110.** 90/679/EEC: İş yerinde biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 26 Kasım 1990 tarihli Konsey Direktifi ((89/391/EEC sayılı direktifin 16. maddesi 1. paragrafı kapsamında yedinci direktif)
- 111.** 93/88/EEC: İş yerinde biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 90/679/EEC sayılı direktifi değiştiren 12 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
- 112.** 95/30/EC: İş yerinde biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 90/679/EEC sayılı direktifi teknik ilerlemelere uyarlayan 30 Haziran 1995 tarihli Komisyon Direktifi
- 113.** 97/59/EC: İş yerinde biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 90/679/EEC sayılı direktifi teknik ilerlemelere uyarlayan 7 Ekim 1997 tarihli Komisyon Direktifi
- 114.** 97/65/EC: İş yerinde biyolojik maddelere maruz kalma ile ilgili risklerden çalışanların korunması hakkında 90/679/EEC sayılı direktifi teknik ilerlemelere uyarlayan 26 Kasım 1997 tarihli Komisyon Direktifi
- 115.** 92/57/EEC: Geçici veya hareketli inşaat sitelerinde asgari güvenlik ve sağlık gereksinimlerinin uygulanması hakkında 24 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi (89/391/EEC sayılı direktifin 16. maddesi 1. paragrafı kapsamında sekizinci direktif)
- 116.** 92/91/EEC: Kıyılarda ve açık denizlerde sondaj yoluyla maden çıkaran endüstrilerde çalışanların güvenlik ve sağlık korumalarının iyileştirilmesi ile ilgili asgari gereksinimler hakkında 3 Kasım 1992 tarihli Konsey Direktifi (89/391/EEC sayılı direktifin 16.maddesi 1.paragrafı kapsamında onbirinci direktif)
- 117.** 92/104/EEC: Yer üstü ve yer altı madenciliğinde çalışanların güvenlik ve sağlık korumalarının iyileştirilmesi ile ilgili asgari gereksinimler hakkında 3 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi (89/391/EEC sayılı direktifin 16.maddesi 1.paragrafı kapsamında onikinci direktif)

118. 93/103/EC: Balıkçı gemilerinde çalışanların asgari güvenlik ve sağlık gereksinimlerine ilişkin 23 Kasım 1993 tarihli Konsey Direktifi (89/391/EEC sayılı direktifin 16.maddesi 1.paragrafi kapsamında onüçüncü direktif)
119. 90/269/EEC: Çalışanların özellikle sırt incinmelerine neden olabilecek el ile yükleme ve boşaltma işlerinde asgari sağlık ve güvenlik koşulları hakkında 29 Mayıs 1990 tarihli Konsey Direktifi (89/391/EEC sayılı direktifin 16.maddesi 1. Paragrafi kapsamında dördüncü direktif)
120. 92/29/EEC: Gemilerde daha iyi bir tıbbi tedavi geliştirilmesi için asgari güvenlik ve sağlık gereksinimleri hakkında 31 Mart 1992 tarihli Konsey Direktifi
121. ECSC Bakanlar Konseyi: Maden Güvenliği Komisyonunun çalışma Tüzüğü ve işlemlerine ilişkin Karar
122. 9 Temmuz 1957 tarihli Maden Güvenliği Komisyon Kararını değiştiren 11 Mart 1965 tarihli üye devletlerin Hükümet Temsilcilerinin Kararı
123. 74/326/EEC: Madencilikte Sağlık ve Güvenlik Komisyonunun sorumluluklarının genişletilmesine ilişkin 27 Haziran 1974 tarihli Konsey Kararı
124. 88/383/EEC: İşyerinde güvenlik, hijyen ve sağlık hakkında bilgilendirmenin sağlanmasına ilişkin 24 Şubat 1988 tarihli Komisyon Kararı
125. 95/319/EC: Kıdemli İş Teftişi Komitesi kurulmasına ilişkin 12 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
126. 95/320/EC: Kimyasal Maddelere Maruziyet Limitlerinin tesbiti alanında Bilimsel Komite kurulmasına ilişkin 12 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı
127. 74/325/EEC: İşyerinde Güvenlik, Hijyen ve Sağlığın korunması Hakkında Danışma Komitesinin kurulmasına ilişkin 27 Haziran 1974 tarihli Konsey Kararı
128. 98/24/EC: İşçilerin sağlık ve güvenliğini İşyerindeki kimyasal maddelerle ilgili risklerden korumaya ilişkin 7 Nisan 1998 tarihli Konsey Direktifi

7.14 Enerji

7.14.1 Genel

1. 625/83/EEC: Enerji stratejisi ile ilgili olarak Topluluğa yönelik özel önlemler getiren 15 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
2. 84/510/EEC: Özel enerji geliştirme programı çerçevesinde mali yardım sağlayan 17 Ekim 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
3. 84/511/EEC: Özel enerji geliştirme programı çerçevesinde mali yardım sağlayan 17 Ekim 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
4. 1890/84/EEC: Enerji stratejisi ile ilgili olarak Topluluğa yönelik özel önlemler uygulamaya koyan 26 Haziran 1984 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 90/377/EEC: Sınai nihai kullanıcılardan istenen gaz ve elektrik fiyatlarının şeffaflığını temin etmek üzere bir Topluluk prosedürü ile ilgili 29 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi

6. 90/653/EEC: Malların taşınması ile ilgili istatistikler ve gaz ile elektrik fiyatları ile ilgili istatistiklere ilişkin belirli Topluluk Direktiflerinin Almanya'da uygulanması amacıyla değişiklikler getiren 4 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
7. 94/806/EC: Nükleer dışı enerji alanında, göstererek anlatım da dahil olmak üzere, özel bir araştırma ve teknolojik gelişme programı (1994-1998) kabul eden 23 Kasım 1994 tarihli Konsey Kararı
8. 96/391/EC: Enerji sektöründe trans-Avrupa şebekelerinin geliştirilmesi daha iyi bir içerik yaratılmasını amaçlayan bir dizi önlem belirleyen 28 Mart 1996 tarihli Konsey Kararı
9. 96/642/EC: Bir Enerji Danışma Komitesi kuran 8 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
10. 1254/96/EC: Trans-Avrupa enerji şebekeleri için bir dizi ilke belirleyen 5 Haziran 1996 tarihli ve sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
11. 547/96/EC: Grönland'da bir hidrokarbon keşif projesi için Topluluk desteğine ilişkin 1038/79 sayılı Tüzüğü (EEC) kaldıran 28 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
12. 736/96/EC: Petrol, doğal gaz ve elektrik sektörlerinde Topluluğu ilgilendiren yatırım projeleri hakkında Komisyonun haberdar edilmesine ilişkin 22 Nisan 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
13. 2386/96/EC: Petrol, doğal gaz ve elektrik sektörlerinde Topluluğu ilgilendiren yatırım projeleri hakkında Komisyonun haberdar edilmesine ilişkin 22 Nisan 1996 tarih ve 736/96 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) uygulayan 16 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü (EAA ile ilgili metin)
14. 2277/96/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu üyesi olmayan ülkelerden indirimli ithalata Karşı koruma hakkında 28 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı
15. 97/7/EC: Üye devletlere termal santrallerde minimum katı yakıt stoklarını muhafaza etme yükümlülüğü getiren 75/339/EEC sayılı Direktifi kaldıran 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
16. 97/9/EC: Karayolu taşıtlarınca tüketilen enerjinin, daha iyi sürüş alışkanlıkları vasıtasıyla, akılcı kullanımı hakkında 76/494/EEC sayılı tavsiyeyi kaldıran 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
17. 97/548/EC: 1047/97/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı ile değiştirilen 1254/96/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı ile Trans-Avrupa enerji şebekeleri sektöründe belirlenmiş ortak menfaat yararı proje şartnamelerini tanımlayan 11 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)
18. 1047/97/EC: Trans-Avrupa enerji şebekeleri için bir dizi ilke belirleyen 1254/96/EC sayılı Kararı değiştiren 29 Mayıs 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
19. 24/97/EC: Topluluğun enerji stoklarının durumu hakkında bilgi verilmesi ile ilgili 1729/76 Sayılı Tüzüğü kaldıran 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
20. 701/97/EC: Enerji sektöründe uluslararası işbirliğini teşvik programını Sinerji programını değiştiren 14 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
21. 2598/97/EC: Enerji sektöründe uluslararası işbirliğini teşvik programının (Sinerji Programı) geçerliliğini uzatan 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
22. 98/134/EC: 96/642/EC sayılı Kararla kurulan Enerji Danışma Komitesi üyelerini atayan 3 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı

7.14.2 Enerjinin Rasyonel Kullanımı ve Muhafazası

23. 78/170/EEC: Isı jeneratörlerinin ısıtma performansı ve yeni ya da mevcut sanayi dışı binalarda sıcak su üretimi hakkında ve yeni sanayi dışı binalarda ısının izolasyonu ve iç sıcak su dağılımı hakkında 13 Şubat 1978 tarihli Konsey Direktifi
24. 79/639/EEC: 77/706/EEC sayılı Konsey Kararının uygulanması için ayrıntılı kurallar belirleyen 15 Haziran 1979 tarihli Komisyon Kararı
25. 79/531/EEC: Elektrikli ev aletlerinin enerji tüketiminin etiketlenme yoluyla gösterilmesi hakkında 79/530/EEC sayılı Direktifi elektrikli fırınlara uygulayan 14 Mayıs 1979 tarihli Konsey Direktifi
26. 85/536/EEC: Petrolde ikame yakıt unsurlarının kullanımı vasıtasıyla ham petrol tasarrufu hakkında 5 Aralık 1985 tarihli konsey direktifi
27. 92/42/EEC: Sıvı ya da gazlı yakıtlarla ateşlenen yeni sıcak su ısıtıcıları için verimlilik gereksinimleri hakkında 21 Mayıs 1992 tarihli Konsey Direktifi
28. 92/75/ECC: Elektrikli ev aletlerinin enerji ve diğer kaynak tüketimlerinin etiketleme ve standart ürün bilgileri yoluyla gösterilmesi hakkında 22 Eylül 1992 tarihli Konsey Direktifi
29. 93/500/EEC: Topluluk içinde yenilenebilir enerji kaynaklarının tanıtılması ile ilgili 13 Eylül 1993 tarihli Konsey Kararı (Altener Program)
30. 93/76/EEC: Enerji verimliliğini (SAVE) geliştirerek karbondioksit yayılımını sınırlamaya yönelik 13 Eylül 1993 tarihli Konsey Direktifi
31. 94/2/EC: Ev için elektrikli buzdolapları, soğutucular ve bunların bileşimlerinin enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 21 Ocak 1994 tarihli Komisyon Direktifi
32. 95/505/EC: Sınai işletmelerde enerjinin akılcı kullanımı hakkında 80/823/EEC sayılı tavsiyeyi kaldıran 23 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı
33. 95/12/EC: Ev çamaşır makinelerinin enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 23 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Direktifi
34. 95/13/EC: Ev elektrikli çamaşır kurutucularının enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 23 Mayıs 1995 tarihli Komisyon Direktifi
35. 96/737/EC: Toplulukta enerji verimliliğinin (SAVE II) tanıtılması ile ilgili çok yıllık bir program konusunda 16 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
36. 96/57/EC: Ev için elektrikli buzdolapları, soğutucular ve bunların bileşimleri için enerji verimlilik gereksinimleri hakkında 3 Eylül 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
37. 96/60/EC: Ev için kombine çamaşır makinesi-kurutucusunun enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 19 Eylül 1996 tarihli Komisyon Direktifi
38. 97/17/EC: Ev için bulaşık makinelerinin enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 16 Nisan 1997 tarihli Komisyon Direktifi (EAA ile ilgili metin)
39. 98/11/EC: Ev lambalarının enerji etiketleri ile ilgili 92/75/EEC sayılı Konsey Direktifini uygulayan 27 Ocak 1998 tarihli Komisyon Direktifi (EAA ile ilgili metin)

7.14.3 Kömür Endüstrisinin Teşviki

40. 77/621/ECSC: 1976 yılı boyunca Fransız Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Kararı
41. 77/622/ECSC: 1976-77 yılları boyunca İngiliz Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Kararı
42. 77/623/ECSC: 1976 yılı boyunca Alman Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Kararı
43. 77/624/ECSC: 1976 yılı boyunca Belçika Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 23 Eylül 1977 tarihli Komisyon Kararı
44. 78/295/ECSC: 1977 yılı boyunca Fransız Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 1 Mart 1978 tarihli Komisyon Kararı
45. 78/296/ECSC: 1977 yılı boyunca Alman Devletinden Kömür Madenciliği endüstrisine yardımı onaylayan 1 Mart 1978 tarihli Komisyon Kararı
46. 78/297/ECSC: 1977 yılı boyunca 1977 yılı endüstrisine Belçika Krallığından Kömür madenciliği endüstrisine yardımını onaylayan 1 Mart 1978 tarihli Komisyon Kararı
47. 78/298/ECSC: 1977-78 yılı boyunca 1977-78 yılı endüstrisine İngiliz Krallığından Kömür madenciliği endüstrisine yardımını onaylayan 1 Mart 1978 tarihli Komisyon Kararı
48. 79/22/ECSC: 1978 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan Aralık 1978 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
49. 79/23/ECSC: 1978-79 kömür pazarlama yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Aralık 1978 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
50. 79/24/ECSC: 1978 yılı boyunca Belçika Krallığının kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Aralık 1978 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
51. 79/25/ECSC: 1978 yılı boyunca Federal Almanya Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Aralık 1978 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
52. 80/1279/ECSC: 1980 yılı boyunca Federal Almanya Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Kasım 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
53. 80/1280/ECSC: 1978 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine ek yardımda bulunmasını ve 1979 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Kasım 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
54. 80/1281/ECSC: 1979 yılı boyunca Belçika Krallığının kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Kasım 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
55. 80/1282/ECSC: 1978-79 mali yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine ek yardımda bulunmasını ve 1979-80 mali yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 7 Kasım 1980 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
56. 81/646/ECSC: 1980 yılı boyunca Federal Almanya Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 10 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)

57. 81/647/ECSC: 1980 yılı boyunca Belçika Krallığının kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 10 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
58. 81/648/ECSC: 1980 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 10 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
59. 81/649/ECSC: 1980/81 mali yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 10 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
60. 82/304/ECSC: 1981 yılı boyunca Federal Almanya Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 28 Nisan 1982 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
61. 82/305/ECSC: 1981 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 28 Nisan 1982 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
62. 82/306/ECSC: 1981 yılı boyunca Belçika Krallığının kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 28 Nisan 1982 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
63. 82/307/ECSC: 1981/82 mali yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 28 Nisan 1982 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
64. 84/454/ECSC: 1982 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine ek yardımda bulunmasını ve 1983 yılı boyunca Fransa Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 6 Eylül 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
65. 84/455/ECSC: 1983 yılı boyunca Federal Almanya Cumhuriyetinin kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 6 Eylül 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
66. 84/456/ECSC: 1983/84 mali yılı boyunca Birleşik Krallığın kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 6 Eylül 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
67. 84/457/ECSC: 1983 yılı boyunca Belçika Krallığının kömür madenciliği endüstrisine yardım etmesini onaylayan 6 Eylül 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca ve Flamanca metinler esastır)
68. 93/66/ECSC: 1990, 1991 ve 1992 yıllarında kömür endüstrisi ile ilgili olarak Almanya'nın alacağı mali önlemlere ve aynı zamanda 1989 ve 1990 yıllarında kömür endüstrisine yapılacak ek mali yardıma ilişkin 25 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
69. 3632/93/ECSC: Kömür endüstrisine yönelik devlet yardımı için Topluluk kuralları getiren 28 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
70. 341/94/ECSC: Kömür endüstrisine yönelik devlet yardımı için Topluluk kuralları getiren 3632/93/ECSC sayılı Kararı uygulayan 8 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
71. 94/573/ECSC: 1994 yılında Almanya'nın kömür endüstrisine yardım etmesine izin veren 1 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
72. 94/574/ECSC: 1993/94 mali yılının son çeyreğinde ve 1994/95 mali yılında Birleşik Krallığın kömür endüstrisine yardım etmesine izin veren 1 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
73. 94/995/ECSC: 1994/95 yılında ve 1995/96 mali yılında kömür endüstrisi ile ilgili olarak Birleşik Krallık tarafından alınacak mali önlemlere karar veren 3 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)
74. 94/999/EC: Birleşik Krallık tarafından 1994 yılında kömür endüstrisine yapılacak yardıma izin veren 30 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)

75. 94/1042/ECSC: Birleşik Krallık tarafından kömür endüstrisine yapılacak yardıma izin veren 13 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)
76. 96/458/ECSC: Fransa'nın 1996 yılı için kömür endüstrisine yardım etmesine izin veren 30 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
77. 96/514/ECSC: Birleşik Krallığın kömür endüstrisine yardım etmesine izin veren 20 Mart 1996 tarihli Komisyon kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
78. 96/560/ECSC: 1995 ve 1996 yılları için kömür endüstrisine yapılacak Alman yardımı hakkında 30 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
79. 96/575/ECSC: 1996 yılında kömür endüstrisi ile ilgili olarak İspanya tarafından alınacak mali önlemler hakkında 30 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
80. 96/576/ECSC: 1995 ve 1996 yıllarında kömür endüstrisine yapılacak Portekiz yardımına izin veren 29 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
81. 96/591/ECSC: 1995 yılında kömür endüstrisi ile ilgili olarak İspanya tarafından alınacak mali önlemler ve 1994 yılında kömür endüstrisi ile ilgili ek mali önlemler hakkında 30 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
82. 97/376/ECSC: Birleşik Krallık tarafından kömür endüstrisine yapılacak yardıma izin veren 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
83. 97/577/ECSC: Birleşik Krallık tarafından kömür endüstrisine yapılacak yardıma izin veren 30 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır) (EAA ile ilgili metin)

7.14.4 Rekabet : Oranlar ve Diğer Satış Koşulları

84. 77/707/ECSC: Üçüncü ülke menşeli antrasit ithalatının Topluluk tarafından denetlenmesi ile ilgili 7 Kasım 1977 tarihli Konsey Toplantısında Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğuna üye devletlerin Hükümet Temsilcilerinin Kararı

7.14.5 Kömür ile İlgili Diğer Önlemler

85. 2177/84/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğuna üye olmayan ülkelerden yapılan indirimli veya sübvansiyon verilmiş ithalata karşı korunma hakkında 27 Temmuz 1984 tarihli Komisyon Kararı
86. 2390/96/ECSC: 612/91/ECSC sayılı Kararı kaldıran 16 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
87. Maden Emniyeti Komisyonunun çalışma koşulları ve iç tüzüğü ile ilgili ECSC Bakanlar Konseyi Kararı
88. Özel Bakanlar Konseyinde toplanan Üye Devletler Hükümetleri Temsilcilerinin, Maden Emniyeti Komisyonunun çalışma koşulları ve iç tüzüğü ile ilgili 9 Temmuz 1957 tarihli Kararı değiştiren 11 Mart 1965 tarihli Kararı

7.14.6 Elektrik

89. 90/547/EEC: Elektriğin nakil şebekeleri vasıtasıyla geçişi hakkında 29 Ekim 1990 tarihli Konsey Direktifi

90. 92/167/EEC: Elektriğin Şebekeler arasından Geçişi hakkında bir Uzmanlar Komitesi kuran 4 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı
91. 96/92/EC Elektrik iç pazarı ile ilgili ortak kurallara ilişkin 19 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
92. 97/646/EC: 92/167/EEC sayılı Karar uyarınca kurulan elektriğin şebekeler arasından geçişi hakkındaki uzmanlar komitesine yeni üyelerin atanması ve üyelerin görev sürelerinin yenilenmesi ile ilgili 25 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı

7.14.7 Yakıt Tedariki

93. AAET Komisyonu: Euratom Tedarik Ajansının göreve başlama tarihini belirleyen ve maden filizi, hammadde ve özel fizyon maddelerinin tedarikine karşı talebin dengelenebileceği yöntemi saptayan 5 Mayıs 1960 tarihli Ajans Kurallarını onaylayan Karar
94. AET Komisyonu: Euratom Tedarik Ajansının göreve başlama tarihini belirleyen maden filizi, hammadde ve özel fizyon maddelerinin tedarikine karşı talebin dengelenebileceği yöntemi saptayan 5 Mayıs 1960 tarihli Ajans Kurallarını onaylayan Karar
95. 17/66/Euratom: Maden filizi, hammadde ve özel fizyon maddelerinin ufak miktarlarda transferinin Tedarik Bölümünün Kurallarından muaf tutan 29 Kasım 1966 tarihli Komisyon Tüzüğü
96. 93/428/Euratom: AAET Antlaşmasının 53.Maddesinin ikinci paragrafının uygulanması ile ilgili bir prosedür hakkında 19 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
97. 94/285/Euratom: Euratom Antlaşmasının 53.Maddesinin ikinci paragrafının uygulanması ile ilgili bir prosedür hakkında 21 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)

7.14.8 Enerji Santralleri ve Ortak İşletmeler

98. "Société d'énergie nucléaire franco-belge des Ardennes" Ortak İşletmesinin kuruluşu hakkında Konsey Kararı
99. 63/27/Euratom: "Kernkraftwerk RWE-Bayernwerk GmbH" Ortak İşletmesinin kuruluşu hakkında 18 Haziran 1963 tarihli Konsey Kararı
100. 74/295/Euratom: Hochtemperatur Kernkraftwerk GmbH (HKG) Ortak işletmesinin Kuruluşu 4 Haziran 1974 tarihli Konsey Kararı
101. 74/296/Euratom: Hochtemperatur-Kernkraftwerk GbmH (HKG) Ortak işletmesine avantaj sağlanması hakkında 4 Haziran 1974 tarihli Konsey Kararı
102. 74/590/Euratom: Societe belge française d'énergie nucleaire mosane Ortak İşletmesinin kuruluşu hakkında 26 Kasım 1974 tarihli Konsey Kararı
103. 74/591/Euratom: Societe belge française d'énergie nucleaire mosane Ortak İşletmesine avantaj sağlayan 26 Kasım 1974 tarihli Konsey Kararı
104. 75/328/Euratom: Schnell Brüter Kernkraftwerksgesellschaft mbh' ortak işletmesinin kuruluşu hakkında 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey Kararı
105. 75/329/Euratom:"Schnell-Brüter Kernkraftwerksgesellschaft mbh" (SBK) ortak işletmesine avantaj sağlanması hakkında 20 Mayıs 1975 tarihli Konsey kararı

106. 77/270/Euratom: Nükleer enerji santrallerinin finansmanına katkıda bulunmak amacıyla Komisyona, Euratom kredisi verme yetkisi veren 29 Mart 1977 tarihli Konsey Kararı
107. 77/271/Euratom: Nükleer enerji santrallerinin finansmanına katkıda bulunmak amacıyla Komisyona, Euratom kredisi verme yetkisi veren 77/270/Euratom sayılı Kararın uygulanması hakkında 29 Mart 1977 tarihli Konsey Kararı
108. 88/350/Euratom: "Kernkraftwerk RWE-Bayernwerk GmbH" (KRB) ortak işletmesinin statüsünde (Gesellschaftsvertrag) yapılacak değişiklikleri onaylayan 21 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
109. 92/547/Euratom: Kernkraftwerk Lingen GmbH'nin statüsünü ortak işletme olarak genişleten 16 Kasım 1992 tarihli Konsey Kararı
110. 96/243/ECSC: Kernkraftwerk RWE-Bayernwerk GmbH (KRB) ortak işletmesinin statüsünde yapılacak değişiklikleri onaylayan 25 Mart 1996 tarihli Konsey kararı
111. 97/8/EC: Enerji santrallerinde petrol ürünlerinin kullanımının sınırlanmasıyla ilgili 75/405/EEC sayılı Direktifi kaldıran 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı

7.14.9 Güvenlik

112. 3227/76/Euratom: güvenlik hükümlerinin uygulanması ile ilgili 19 Ekim 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
113. 90/413/Euratom: Euratom Antlaşmasının (XVII-001–ANF Lingen) 83.Maddesinin uygulanması ile ilgili bir prosedür hakkında 1 Ağustos 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
114. 92/194/Euratom: Euratom Antlaşmasının (XVII-002–UKAEA Dounreay) 83.Maddesinin uygulanması ile ilgili bir prosedür hakkında 4 Mart 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
115. 94/955/Euratom: Euratom Antlaşmasının 83.Maddesi uyarınca bir prosedür ile ilgili 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Kararı (XVII-004) (Sadece İspanyolca metin esastır)
116. 96/671/Euratom: Euratom Antlaşmasının (XVII-05) 83.Maddesinin uygulanmasındaki bir prosedür ile ilgili 13 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
117. 97/873/Euratom: Euratom Antlaşmasının (XVII-06 – Enusa Juzbado) 83.Maddesinin uygulanmasındaki bir prosedür ile ilgili 12 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)

7.14.10 Nükleer Enerji ile İlgili Diğer Önlemler

118. AAET Konseyi: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunu kuran Antlaşmanın 41. Maddesine göre Komisyona bildirilecek yatırım projelerini tanımlayan 4 sayılı Tüzük
119. AAET Komisyonu: Antlaşmanın 41. Maddesi uyarınca tavsiye edilen tebliğlerin yürürlüğe konulması usullerini saptayan 1 sayılı Tüzük
120. 2014/76/Euratom: Üye Devletler topraklarında uranyum araştırma programları ile ilgili projelerin desteklenmesi hakkında 23 Temmuz 1976 tarihli Komisyon Tüzüğü
121. 80/237/Euratom: Işınlanmış Nükleer Yakıtların Yeniden İşlenmesi hakkında bir 'ad hoc' Danışma Komitesi kurulması hakkında 18 Şubat 1980 tarihli Konsey Kararı

7.14.11 Malzeme ve Stoklar

122. 68/416/EEC: Üye Devletlerin asgari ham petrol ve/veya petrol ürünleri stoku muhafaza etme yükümlülükleri ile ilgili olarak Hükümetler arasındaki münferit anlaşmaların sonuçlandırılması ve uygulanması hakkında 20 Aralık 1968 tarihli Konsey Kararı
123. 68/414/EEC: Üye Devletlere asgari ham petrol ve/veya petrol ürünleri stoku muhafaza edilmesi yönünde bir AET yükümlülüğü getiren 20 Aralık 1968 tarihli Konsey Direktifi
124. 73/238/EEC: Ham petrol ve petrol ürünlerinin tedarikindeki güçlüklerin etkisini azaltıcı önlemler hakkında 24 Temmuz 1973 tarihli Konsey Direktifi
125. 77/706/EEC: Ham petrol ve petrol ürünlerinin tedarikinde güçlüklerle karşılaşılması durumunda primer enerji kaynaklarının tüketiminde bir azaltmaya yönelik bir Topluluk hedefi belirlenmesi hakkında 7 Kasım 1977 tarihli Konsey Direktifi

7.14.12 Topluluk İçi Ticaret

126. 97/374/EC: Tedarik güçlükleri durumunda bir üye devletten diğerine ham petrol ve petrol ürünleri ihracatı hakkında 77/186/EEC sayılı kararı kaldıran 5 Haziran 1997 tarihli Konsey Kararı

7.14.13 Petrol veya Gaz ile İlgili Diğer Önlemler

127. 76/491/EEC: Toplulukta ham petrol ve petrol ürünlerinin fiyatları ile ilgili bir topluluk bilgi ve danışma prosedürü hakkında 4 Mayıs 1976 tarihli Konsey Direktifi
128. 77/190/EEC: Toplulukta ham petrol ve petrol ürünlerinin fiyatları ile ilgili bir topluluk bilgi ve danışma prosedürü hakkında 76/491/EEC sayılı Direktifi uygulayan 26 Ocak 1977 tarihli Komisyon Kararı
129. 81/717/EEC: Petrokimya endüstrisinde yatırım için Hollanda Hükümeti tarafından yapılan yardım teklifi hakkında 23 Temmuz 1981 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamanca metin esastır)
130. 91/296/EEC: Doğal gazın şebekeler vasıtasıyla geçişi hakkında 31 Mayıs 1991 tarihli Konsey Direktifi
131. 94/22/EC: Hidrokarbonların araştırılması, keşfi ve üretimi ile ilgili yetkilerin verilmesi ve kullanılması koşulları hakkında 30 Mayıs 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
132. 95/49/EC: Doğal Gazın şebekeler vasıtasıyla geçişi hakkındaki 91/296/EEC sayılı Direktif kapsamındaki varlıklar listesini güncelleştiren 26 Eylül 1995 tarihli Komisyon Direktifi
133. 2964/95/EC: Ham petrol ithalatı ve Topluluk teslimatlarının kayıt işlemlerini başlatan 20 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
134. 545/96/EC: Topluluğun üçüncü ülkelere yapılan ham petrol ve doğal gaz ihracatından haberdar edilmesi hakkında 388/75 sayılı Tüzüğü (EEC) kaldıran 28 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
135. 546/96/EC: Topluluğun ham petrol ve doğal gaz ithalatından haberdar edilmesi hakkında 1055/72 sayılı Tüzüğü (EEC) kaldıran 29 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.14.14 Diğer Enerji Kaynakları

136. 95/539/EC: Doğal gazın şebekeler vasıtasıyla geçişi hakkında bir komite kuran 8 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (EEA ile ilgili metin)

7.14.15 Enerji - Ek (01.01.1999)

137. Atom enerjisinin barışçı kullanımında işbirliği için Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu (Euratom) ile Kanada Hükümeti arasında yapılan antlaşma
138. Nükleer malzemelerin Avustralya'dan Avrupa Atom Enerjisi Topluluğuna transferi ile ilgili olarak Avustralya Hükümeti ile Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu arasında yapılan Anlaşma
139. Avrupa Enerji Şartı Konferansı Nihai Senedi – Enerji Şartı Antlaşmasının Madde 26 (3) b (ii) uyarınca Avrupa Toplulukları tarafından Enerji Şartı Sekretaryasına sunulan Bildirim
140. Ek 3: Enerji verimliliği ve ilgili çevresel konular hakkında Enerji Şartı Protokolü
141. Avrupa Enerji Şartı Konferansı Nihai Senedi - Ek 3: Enerjinin verimliliği ve çevresel yönleri ile ilgili Enerji Şartı Protokolü
142. Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ile Amerika Birleşik Devletleri arasında nükleer enerjinin barışçı kullanımında işbirliği Anlaşması
143. AAET Konseyi: Euratom Tedarik Ajansı Statüsü
144. AAET Tedarik Ajansı: Maden filizi, hammadde ve özel fisyon maddelerinin tedarikine karşı talebin dengelenebileceği yöntemi saptayan Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun Tedarik Ajansının Kuralları
145. Enerji Şartı Antlaşması ve enerji verimliliği ve ilgili çevresel konular hakkındaki Enerji Şartı Protokolünün Avrupa Toplulukları tarafından sonuçlandırılması hakkında 23 Eylül 1997 tarihli Konsey ve Komisyon Kararı
146. 98/352/EC:Toplulukta yenilenebilir enerji kaynaklarının tanıtılması için çokyıllı bir programa ilişkin 18 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı (Altener II)
147. 21 Nisan 1964 tarihinde Lüksemburg'da yapılan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğunun 94.Özel Bakanlar Konseyinde Avrupa Toplulukları Üye Devletleri Hükümetleri arasında kabul edilen enerji sorunlarına ilişkin Anlaşma Protokolü *
148. 16 Şubat 1967 tarihinde Lüksemburg'da yapılan AKÇT'nin 107.Özel Bakanlar Konseyinde Avrupa Toplulukları Üye Devletleri Hükümetleri arasında kabul edilen, kok kömürü ve demir ve çelik endüstrisi için kok hakkında Anlaşma Protokolü
149. Nükleer Silahların Çoğaltılmaması Antlaşmasının III(1) Maddesinin Uygulanması konusunda Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun Nükleer Silahı Olmayan Ülkeleri, Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ve Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı ile Belçika, Danimarka, Almanya, İrlanda, İtalya, Lüksemburg arasında yapılan Anlaşma (78/164/Euratom)
150. Nükleer Silahların Çoğaltılmaması Antlaşması ile ilgili olarak Büyük Britanya Birleşik Krallığı ile Kuzey İrlanda'da güvenliğin uygulanması konusunda Büyük Britanya Birleşik Krallığı ve Kuzey İrlanda, Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ve Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı arasındaki Anlaşma (INFCIRC/263)
151. Fransa'da güvenliğin uygulanması konusunda Fransa, Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ve Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı arasındaki Anlaşma (INFCIRC/290)

- 152.** Euratom Antlaşmasının 53.Maddesinin ikinci paragrafının uygulanması ile ilgili bir prosedür konusunda 4 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 153.** 98/30/EC: Gaz iç pazarı için ortak kurallar ile ilgili 22 Haziran 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
- 154.** 72/443/ECSC: Ortak Pazarda kömür satışlarının fiyat ayarlamaları hakkındaki 22 Aralık 1972 tarihli Komisyon Kararı
- 155.** 98/367/EC: Avrupa Toplulukları ile üye ülkeler arasında birlik kurmayı amaçlayan Avrupa Antlaşması çerçevesinde Polonya petrol sektörünün modernizasyonu ile ilgili Avrupa Topluluğu ve Polonya Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklindeki anlaşmanın sonucu ile ilgili 10 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 156.** 98/537/EC: Enerji Şartı Antlaşmasının ticari hükümleri ve Enerji Antlaşması, Şartı Uluslararası Konferansı ve Enerji Şartı Konferansı tarafından kabul edilen şartlı uygulamaları hakkındaki değişikliği kabul eden belgeyi onaylayan 13 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 157.** 98/585/Euratom: JET'in statüleri ile ilgili değişiklikleri onaylayan 13 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
- 158.** 98/635/ECSC: 1994.1995 ve 1996 yıllarında Kömür Endüstrisinde İspanya tarafından getirilen ek önlemlerle ilgili 3 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 159.** 98/636/ECSC: 1997 yılında Kömür Endüstrisinde İspanya tarafından getirilen ek mali önlemlerle ilgili 3 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
- 160.** 98/637/ECSC: 1998 yılında Kömür Endüstrisine İspanya tarafından verilen yardımlarla ilgili 3 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
- 161.** 98/687/ECSC: 1997 yılında Kömür Endüstrisine Almanya tarafından verilen yardımlarla ilgili 10 Haziran 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
- 162.** 99/21/EC, Euratom: 1998-2002 arasında Enerji Sektöründe aktiviteler konusunda çok yıllık bir altyapı programını benimseyen 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 163.** 99/22/EC: 1998-2002 arasında enerji sektöründe çalışmalar, analizler, tahminler ve ilgili diğer çalışmalar konusunda çok yıllık bir programı benimseyen 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 164.** 99/23/EC: 1998-2002 arasında enerji sektöründe uluslararası işbirliğini teşvik eden çok yıllık bir programı benimseyen 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 165.** 99/24/EC: 1998-2002 Katı yakıtların etkin ve temiz kullanımını teşvik eden teknolojik aktivitelerle ilgili çok yıllık bir programı benimseyen 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 166.** 99/25/Euratom: Radyoaktif malzemelerin güvenli taşınması, Tacis Programına iştirak eden ülkelerde nükleer tesislerin güvenliğinin teşviki amacıyla endüstriyel işbirliği ve koruyucularla ilgili nükleer sektördeki çok yıllık bir programı benimseyen 14 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı

7.14.16 Enerji - Ek (01.01.2000)

- 167.** 99/367/EC: Enerji Danışma Komitesinin yedek üyelerini atayan 4 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı
- 168.** 99/270/EC: 1998 yılında Kömür Endüstrisine Almanya tarafından verilen yardımlarla ilgili 2 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
- 169.** 299/99/ECSC: 1999 yılında Kömür Endüstrisine Almanya tarafından verilen yardımlarla ilgili 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)

- 170.** 99/451/ECSC: 1999 yılında Kömür Endüstrisine İspanya tarafından verilen yardımlarla ilgili 4 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır) (EAA ile ilgili metin)
- 171.** 99/791/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Büyük Britanya ve Kuzey İrlanda için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
- 172.** 99/792/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Fransa için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 173.** 99/793/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Lüksemburg için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
- 174.** 99/794/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Almanya için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 175.** 99/795/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Avusturya için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
- 176.** 99/796/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Hollanda için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Felemenkçe metin esastır)
- 177.** 99/797/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde İspanya için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İspanyolca metin esastır)
- 178.** 99/798/EC: İç pazarda elektrik ile ilgili ortak kurallar konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konseyin 24. Maddedeki 96/92/EC direktifi çerçevesinde Danimarka için transyonel rejim uygulamaları konusunda 8 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)
- 179.** 99/280/EC: Tüketiciler için Petrol ürünleri fiyatları ve ham petrol arz maliyetleri üzerinde enformasyon ve danışma konusunda Topluluk Prosedürü ile ilgili 22 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı
- 180.** 99/2587/Euratom: Avrupa Atom Enerji Topluluğunu kuran anlaşmanın 41. Maddesi ile uyumlu Olmak üzere Yatırım Proje Tanımlamalarının Komisyona iletimi konusunda 2 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 181.** 99/566/EC: Tüketiciler için Petrol ürünleri fiyatları ve ham petrol arz maliyetleri üzerinde enformasyon ve danışma konusunda Topluluk Prosedürü ile ilgili 22 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararını uygulayan 26 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)

7.15 Sanayi Politikaları

7.15.1 Program ve İstatistikler

- 1.** 96/413/EC: Avrupa sanayiinin rekabet gücünün güçlendirilmesi için bir Topluluk eylem programının uygulanması hakkında 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı

7.15.2 Demir ve Çelik Endüstrisi

2. 66/21/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Çelik endüstrisindeki işletmelerin, faturalı fiyatların iadelerini veya çelik ürünlerinin dağıtımını yapmalarını isteyen 16 Kasım 1966 tarihli ve 21-66 sayılı Karar

7.15.3 Rekabet : Fiyatlar ve Diğer Satış Şartları

3. 53/30/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Kömür ve çelik ortak pazarında Antlaşmanın 60 (1) Maddesince yasaklanan uygulamalar hakkında 2 Mayıs 1953 tarihli Karar
4. 53/31/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Çelik endüstrisindeki işletmelerce uygulanan fiyat listelerinin yayımlanması ve satış koşulları hakkında 2 Mayıs 1953 tarihli Karar
5. 54/37/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Fiyat listelerinin yayımlanması ve çelik endüstrisindeki işletmeler tarafından Antlaşmanın III.Ekine uygun olarak özel çeliklerin satışına uyguladıkları satış koşulları hakkında 29 Temmuz 1954 tarihli Karar
6. 54/7037/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Fiyat listelerinin yayımlanması ve çelik endüstrisindeki işletmeler tarafından Antlaşmanın III.Ekine uygun olarak özel çeliklerin satışına uyguladıkları satış koşulları hakkında 29 Temmuz 1954 tarihli Karar
7. 63/23/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Topluluk demir ve çelik işletmelerinin, Topluluk dışı işletmelerinkine göre kendi kotasyonlarını ayarladıkları işlemleri Yüksek Otoriteye rapor etmelerini isteyen 11 Aralık 1963 tarihli Karar
8. 63/24/ECSC: AKÇT Yüksek otoritesi: Topluluk çelik endüstrisindeki işletmelerin, dolaylı ihracat için tenzilat veya özel fiyatlarla ilgili işlemleri Yüksek Otoriteye rapor etmelerini isteyen 11 Aralık 1963 tarihli Karar
9. 63/7023/ECSC: AKÇT Yüksek Otoritesi: Topluluk demir ve çelik işletmelerinin, Topluluk dışı işletmelerinkine göre kendi kotasyonlarını ayarladıkları işlemleri Yüksek Otoriteye rapor etmelerini isteyen 11 Aralık 1963 tarihli Karar

7.15.4 Demir ve Çelikle İlgili Diğer Önlemler

10. 3073/73/ECSC: Bazı EFTA ülkelerinde demir ve çelik ürünlerinin satışı hakkında 31 Ekim 1973 tarihli Komisyon Kararı
11. 911/75/ECSC: Demir ve çelik ürünlerinin Norveç Krallığında satışı hakkında 7 Nisan 1975 tarihli Komisyon Kararı
12. 3316/80/ECSC: Demir ve çelik işletmeleri ile ilgili özel ve çabuk bir soruşturma hakkında 18 Aralık 1980 tarihli Komisyon Kararı
13. 2030/82/ECSC: Demir ve çelik endüstrisindeki işletmelerin, tali standarttaki ürünleri ve defolu olanlarla ilgili olarak verecekleri rapor hakkında 26 Temmuz 1982 tarihli Komisyon Kararı
14. 83/83/ECSC: AKTC Antlaşmasının I.Ekindeki listeye birkaç ürün ekleyen 21 Şubat 1983 tarihli Konsey Kararı

7.15.5 Orman Sanayi

15. 83/247/EEC: Ormanlık ve ormancılığa dayalı sanayiler ile ilgili Topluluk Politikası konusunda bir Komite kurulması hakkında 11 Mayıs 1983 tarihli Komisyon Kararı

7.16 Küçük ve Orta Boy İşletmeler

1. 81/428/EEC: Ticaret ve Dağıtım Komitesi kurulmasına ilişkin 20 Mayıs 1981 tarihli Komisyon Kararı
2. 86/664/EEC: Turizm alanında bir danışma ve işbirliği prosedürü oluşturan 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Kararı
3. 95/57/EC: Turizm alanında istatistiksel bilginin toplanması hakkında 23 Kasım 1995 tarihli Konsey Direktifi
4. 97/15/EC: Avrupa Birliğinde küçük ve orta büyüklükteki işletmeler (KOBİ) için üçüncü çok yıllık program hakkında 9 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı (1997-2000)
5. 97/761/EC: Toplulukta KOBİ'ler için uluslararası ortak girişimlerin kurulması ile ilgili bir destek mekanizmasını onaylayan 5 Kasım 1997 tarihli Komisyon Kararı
6. 98/215/EC: Kooperatifler, karşılıklı yardım kuruluşları, dernekler ve vakıflarla (CMAF) için danışma komitesi kurulması ile ilgili 13 Mart 1998 tarihli Komisyon Kararı (Avrupa Ekonomik Anlaşması ile uyumlu)
7. 98/347/EC: Yenilikçi ve iş yaratıcı küçük ve orta büyüklükteki işletmeler (KOBİ) için mali yardım önlemleri hakkında 19 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı büyüme ve istihdam inisiyatifi

7.17 Bilim ve Araştırma

7.17.1 Araştırma ve Teknolojik Gelişme

1. 85/507/EEC, Euratom: Avrupa Toplulukları ve İsviçre Konfederasyonu arasında bilimsel ve teknik işbirliği Çerçeve Anlaşmasının tamamlanması ile ilgili 4 Kasım 1985 tarihli Konsey Kararı
2. 87/105/Euratom: Topluluk için ve onun adına Komisyon tarafından, Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ve Birleşik Devletler Enerji Departmanı arasında kontrollü termonükleer füzyon alanında bir işbirliği Anlaşmasının tamamlanması ile ilgili 6 Kasım 1986 tarihli Komisyon Kararı
3. 89/149/Euratom: Topluluk için ve onun adına Komisyon tarafından, Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ve Japon Hükümeti arasında kontrollü termonükleer füzyon alanında bir işbirliği Anlaşmasının tamamlanması ile ilgili 10 Şubat 1989 tarihli Komisyon Kararı
4. 90/23/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu adına, Avrupa Toplulukları ve İzlanda Cumhuriyeti arasında bilimsel ve teknik işbirliği Çerçeve Anlaşmasının sonuçlandırılması ile ilgili 29 Eylül 1989 tarihli Konsey Kararı

5. 94/457/EC: Avrupa Topluluğu ile Avustralya arasında bilimsel ve teknik işbirliği ile ilgili bir anlaşmanın sonuçlandırılması hakkında 27 Haziran 1994 tarihli Konsey Kararı
6. 4151/81/EC: Füzyon Programı için bir Danışma Komitesi kuran 16 Aralık 1980 tarihli Konsey Kararı - Kaynak: Konsey Belgesi (ATO 103, 8 Ocak 1981)
7. 96/219/EC: Avrupa Topluluğu ile Kanada arasında Bilimsel ve Teknolojik İşbirliği Anlaşmasının sonuçlandırılması ile ilgili 26 Şubat 1996 tarihli Konsey Kararı
8. 96/282/Euratom: Ortak Araştırma Merkezinin yeniden düzenlenmesi hakkında 10 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı
9. 96/419/Euratom: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu için Ortak Araştırma Merkezi tarafından uygulanacak bir ek araştırma programını kabul eden 27 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı (1996-1999)

7.17.2 Genel Prensipler

10. 74/2380/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu araştırma programları ile ilgili bilginin yayımı için hükümler getiren 17 Eylül 1974 tarihli Konsey Tüzüğü

7.17.3 Bilim

11. 84/338/Euratom, ECSC, EEC: Topluluk araştırma, geliştirme ve sunuş faaliyetlerinin idaresi ve eşgüdümü ile ilgili yapılar ve prosedürler hakkında 29 Haziran 1984 tarihli Konsey Kararı

7.17.4 Ek (1.1.1999)

12. 98/610/EC/Euratom: Araştırma ve teknolojik gelişme alanındaki kilit eylemlerin içeriği ve yönlendirilmesi ile ilgili olarak Komisyona yardımcı olacak bir uzman grubun oluşturulmasına ilişkin 22 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
13. 98/611/EC/Euratom: Avrupa Araştırma Forumunun oluşturulmasına ilişkin 23 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (Metin AEA ile uyumludur)
14. 99/64/Euratom: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun (Euratom) araştırma ve eğitim aktiviteleri ile ilgili Beşinci Çerçeve Programına ilişkin 23 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
15. 99/65/EC: Avrupa Topluluğunun Beşinci Çerçeve Programına (1998-2002) katılacak olan işletme, araştırma merkezi ve üniversitelerin katılımları ve Programın uygulanması ile ilgili araştırma sonuçlarının dağıtılmasına yönelik kurallara ilişkin 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
16. 99/66/Euratom: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun (Euratom) Beşinci Çerçeve Programına (1998-2002) , Programın uygulanması ile ilgili katılacak olan işletme, araştırma merkezi ve üniversitelerin katılımlarına yönelik kurallara ilişkin 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
17. 99/182/EC: Avrupa Topluluğunun araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme aktivitelerine ilişkin Beşinci Çerçeve Programına (1998-2002) katılım ile ilgili 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
18. 99/167/EC: Yaşam kalitesi ve yaşam kaynaklarının idaresi ile ilgili araştırma, teknolojik gelişme ve sergilemeye yönelik bir programın (1998-2002) kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı

19. 99/168/EC: Teknolojik gelişme ve kullanıcı dostu bir bilgi toplumunda sergilemeye (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
20. 99/169/EC: Teknolojik gelişme ve rekabetçi ve sürdürülebilir büyümeyi sergilemeye (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
21. 99/170/EC: Teknolojik gelişme ve enerji, çevre ve sürdürülebilir kalkınmayı sergilemeye (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
22. 99/171/EC: Topluluk araştırmalarının uluslararası rolünü belirlemeye (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
23. 99/172/EC: Araştırma, teknolojik gelişme ve yeniliğin ve KOBİ'lerin katılımının desteklenmesinin sergilenmesine (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
24. 99/173/EC: Araştırma, teknolojik gelişme ve insanların araştırma potansiyelinin ve sosyo ekonomik bilgi temelini geliştirilmesinin sergilenmesine (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
25. 99/174/EC: Ortak Araştırma Merkezi tarafından Avrupa Topluluğu için doğrudan eylem yolu ile gerçekleştirilecek sergilemeye de dahil olmak üzere araştırma, teknolojik gelişmeye (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
26. 99/175/Euratom: Nükleer enerji alanında, araştırma ve eğitim programlarının (Euratom) (1998-2002) kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
27. 99/176/Euratom: Ortak Araştırma Merkezi tarafından Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu için doğrudan eylem yolu ile gerçekleştirilecek araştırma ve eğitime (1998-2002) yönelik özel bir programın kabulüne ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.17.5 Ek (1.1.2000)

28. (OJ L 188 22.07.1994 p.18) Avrupa Topluluğu ile Avustralya arasında bilimsel ve teknik işbirliğini öngören Anlaşma
29. (OJ L 074 22.03.1996 p.26) Avrupa Topluluğu ile Kanada arasında bilimsel ve teknik işbirliğini öngören Anlaşma
30. Bulgaristan'ın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 30 Temmuz 1999 tarih ve 4/1999 sayılı AT-Bulgaristan Ortaklık Konseyi Kararı
31. Çek Cumhuriyetinin, araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 30 Temmuz 1999 tarih ve 2/1999 sayılı AT- Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyi Kararı
32. Estonya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 31 Mayıs 1999 tarih ve 2/1999 sayılı AT-Estonya Ortaklık Konseyi Kararı
33. Macaristan'ın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 12 Temmuz 1999 tarih ve 3/1999 sayılı AT-Macaristan Ortaklık Konseyi Kararı
34. Letonya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 23 Temmuz 1999 tarih ve 1/1999 sayılı Letonya Ortaklık Konseyi Kararı

35. Litvanya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 16 Eylül 1999 tarih ve 5/1999 sayılı Litvanya Ortaklık Konseyi Kararı
36. Polonya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 4 Ağustos 1999 tarih ve 4/1999 sayılı Polonya Ortaklık Konseyi Kararı
37. Romanya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 30 Haziran 1999 tarih ve 3/1999 sayılı AT- Romanya Ortaklık Konseyi Kararı
38. Slovenya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 15 Temmuz 1999 tarih ve 3/1999 sayılı AT- Slovenya Ortaklık Konseyi Kararı
39. Slovakya'nın araştırma, teknolojik gelişme ve sergileme (1998 –2002) ile ilgili Topluluk programlarına ve araştırma ile eğitim programlarına (1998 –2002) katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 5 Ağustos 1999 tarihli ve 3/1999 sayılı AT- Slovakya Ortaklık Konseyi Kararı
40. (OJ L 180 15.07.1999 p.37) Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Kıbrıs arasında bir Ortaklık kuran Anlaşmaya Ek Protokol
41. (OJ L 083 27.03.1999 p.51) Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İsrail Devleti arasında bilimsel ve teknik işbirliği öngören Anlaşma-Ortak Deklarasyon-Ek A: Fikri mülkiyet hakkının verilmesine ilişkin ilkeler - Ek B: Bu Anlaşmanın 7'inci Maddesinde değinildiği üzere İsrail'in yapacağı mali katkıya ilişkin mali kurallar

7.18 Eğitim, Staj ve Gençlik

1. 63/266/EEC: Bir ortak mesleki eğitim politikası uygulanması için genel ilkeleri belirleyen 2 Nisan 1963 tarihli Konsey Kararı
2. 68/189/EEC: Mesleki eğitim danışma komitesinin kurallarını değiştiren 9 Nisan 1968 tarihli Konsey Kararı
3. 75/337 EEC: Bir Avrupa Mesleki Eğitimi Geliştirme Merkezi kuran 10 Şubat 1975 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 76/1416 EEC: Avrupa Mesleki Eğitimi Geliştirme Merkezine uygulanan mali hükümler hakkında 1 Haziran 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 77/486/EEC: Göçmen işçilerin çocuklarının eğitimi hakkında 25 Temmuz 1977 tarihli Konsey Direktifi
6. 85/368/EEC: Avrupa Topluluğu Üye Devletleri arasında mesleki eğitim niteliklerinin karşılaştırılabilirliği hakkında 16 Temmuz 1985 tarihli Konsey Kararı
7. 86/365/EEC: Teknoloji alanında eğitim ile ilgili olarak üniversiteler ve firmalar arasında işbirliği programı (Comett) kabul eden 24 Temmuz 1986 tarihli Konsey Kararı
8. 87/327/EEC: Üniversite Öğrencilerinin Hareketliliği için Avrupa Topluluğu Eylem Planı kabul eden 15 Haziran 1987 tarihli Konsey Kararı
9. 87/373/EEC: Komisyona verilen uygulama yetkilerinin uygulanması için prosedür belirleyen 13 Temmuz 1987 tarihli Konsey Kararı

10. 87/569/EEC: Genç insanların mesleki eğitimi ile yetişkin ve çalışma yaşamına hazırlanmaları için bir eylem programı hakkında 1 Aralık 1987 tarihli Konsey Kararı
11. 88/348/EEC: Gençlerin mübadelesini teşvik için bir eylem programı – “ Youth for Europe ” programı – kabul eden 16 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
12. 88/417/EEC: Öğrenme teknolojileri – teknolojik ileri (Delta) keşif eylemi vasıtasıyla Avrupada öğrenmenin gelişmesi – alanında bir Topluluk eylemi hakkında 29 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
13. 89/27/EEC: Teknoloji alanında eğitim ile ilgili olarak üniversiteler ve endüstri arasında işbirliği hakkında programın (Comett II) (1990-1994) ikinci safhasını kabul eden 16 Aralık 1988 tarihli Konsey Kararı
14. 89/489/EEC sayılı Avrupa Birliğinde yabancı dil ehliyetini teşvik etmek için bir eylem programı (Lingua) oluşturan 28 Temmuz 1989 tarihli Konsey Kararı
15. 89/657/EEC: Avrupa Topluluğundaki teknolojik değişim sonucunda mesleki eğitim alanında yeniliğin teşvik edilmesi için bir eylem programı (Eurotecnet) oluşturan 18 Aralık 1989 tarihli Konsey Kararı
16. 90/233/EEC: Üniversite öğrencileri için bir trans-Avrupa hareketlilik programı (Tempus) oluşturan 7 Mayıs 1990 tarihli Konsey Kararı
17. 90/1360/EEC: Bir Avrupa Eğitim Vakfı kuran 7 Mayıs 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
18. 90/267/EEC: Avrupa Topluluğunda sürekli mesleki eğitimin geliştirilmesi için bir eylem programı (force) oluşturan 29 Mayıs 1990 tarihli Konsey Kararı
19. 91/387/EEC: Genç insanların mesleki eğitimi ile yetişkin ve çalışma yaşamına hazırlanmaları için bir eylem programı (Petra) ile ilgili 87/569/EEC sayılı Kararı değiştiren 22 Temmuz 1991 tarihli Konsey Kararı
20. 91/395/EEC: “Youth For Europe” programını (ikinci safha kabul eden) 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Kararı
21. 91/613/EEC: Erasmus programı çerçevesinde eğitim ve öğretim alanında işbirliği kuran, Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İzlanda Cumhuriyeti arasında bir Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 28 Ekim 1991 tarihli Konsey Kararı (Tüm EFTA ülkeleri için uygundur)
22. 93/136/EEC: Özürlü insanlara yardım etmek için üçüncü Topluluk eylem programı oluşturan 25 Şubat 1993 tarihli Konsey Kararı (Helios II 1993-1996)
23. 93/246/EEC: Yüksek öğrenim için trans-Avrupa işbirliği programının ikinci safhasını kabul eden 29 Nisan 1993 tarihli Konsey Kararı
24. 94/557/EC, Euratom: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Avrupa Atom Enerjisi Topluluğuna Avrupa Okullarının Statüsünü tanımlayan Sözleşmeyi imzalama ve sonuçlandırma yetkisi veren 17 Haziran 1994 tarihli Konsey Kararı
25. 94/819/EC: Bir Avrupa Topluluğu mesleki eğitim politikasının uygulanması için bir eylem programı oluşturan 6 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı
26. 95/818/EC: “Youth for Europe” programının üçüncü safhasını kabul eden 14 Mart 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
27. 95/819/EC: Topluluk eylem programı “Socrates”i kuran 14 Mart 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı

28. 95/487/EC: Avrupa Topluluğu ile Amerika Birleşik Devletleri arasında yüksek öğrenimde ve mesleki eğitim ile öğretimde işbirliği kuran bir Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 23 Ekim 1995 tarihli Konsey Kararı
29. 95/523/EC: Avrupa Topluluğu ile Kanada arasında yüksek öğrenim ve eğitimde işbirliği kuran bir Anlaşmanın sonuçlandırılması ile ilgili 27 Kasım 1995 tarihli Konsey Kararı
30. 96/1025/EC: Avrupa Mesleki Eğitimin Geliştirilmesi Merkezi Yönetim Kurulunu yenileyen 15 Ekim 1996 tarihli Konsey Kararı
31. 97/820/EC: Eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Romanya'nın Topluluğu katılım koşullarını kabul eden Avrupa Toplulukları ile üye devletleri ve Romanya arasındaki 4 Ağustos 1997 tarihli Ortaklık Konseyi Kararı
32. 97/923/EC: Macaristan'ın eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 4 Ağustos 1997 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Macaristan Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
33. 97/1010/EC: Çek Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 30 Eylül 1997 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Çek Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
34. 97/739/EC: Kıbrıs'ın eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin olarak Topluluk ile Kıbrıs iki taraflı anlaşmaların sonuçlandırılması ile ilgili 6 Ekim 1997 tarihli Konsey Kararı
35. 98/313(01)/EC: Polonya Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 27 Şubat 1998 tarihli ve 1/98 sayılı Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Polonya Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
36. 98/324(01)/EC: Slovak Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 3 Mart 1998 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Slovak Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
37. 98/1117(01)/EC: Estonya Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 29 Ekim 1998 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Estonya Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
38. 98/1121(01)/EC sayılı Letonya Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 27 Ekim 1998 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Letonya Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
39. 98/1117(01)/EC sayılı Litvanya Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 30 Ekim 1998 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Litvanya Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
40. 98/1216(01)/EC sayılı Bulgaristan Cumhuriyeti'nin eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 29 Ekim 1998 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Bulgaristan Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
41. 98/414(01)/EC: Bulgaristan Cumhuriyeti'nin mesleki eğitim alanında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 15 Mart 1999 tarihli Avrupa Topluluğu ile üye devletleri ve Bulgaristan Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
42. 99/1001(01)/EC: Slovenya'nın eğitim, gençlik ve öğretim alanlarında Topluluk programlarına katılmasına ilişkin koşullarının kabul edildiği 29 Nisan 1999 tarihli Avrupa Topluluğu ile Slovenya arasındaki Ortaklık Konseyi Kararı
43. 98/1686/EC: 'Gençler İnsanlar için Gönüllü Avrupa Servisi' adlı Topluluk eylem programını oluşturan 20 Temmuz 1998 tarihli Karar

44. 99/51/EC: Çıraklık da dahil, çalışmaya yönelik eğitim için Avrupa yollarının geliştirilmesine ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
45. 99/311/EC: Yüksek öğrenim için (Tempus III) Trans-Avrupa işbirliği şemasının üçüncü evresinin kabulüne ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı
46. 99/382/EC: Topluluk mesleki eğitim eylem programı 'Leonardo da Vinci'nin ikinci evresinin oluşturulmasına ilişkin 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı
47. 99/468/EC: Topluluğa icra yetkisinin gerçekleştirilmesi için gerekli prosedürleri sunan 28 Haziran 1999 tarihli Konsey Kararı

7.19 Telekomünikasyon

1. 87/372/EEC: Toplulukta kamuya ait tüm Avrupa çapında hücreli sayısal karada yerleşik mobil haberleşme cihazlarının bir şekilde kullanımı için tahsis edilmiş frekanslar hakkında 25 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
2. 88/301/EEC: Telekomünikasyon terminal teçhizatı piyasasında rekabet hakkında 16 Mayıs 1988 tarihli Komisyon Direktifi
3. 90/387/EEC: Açık şebeke tedarikinin uygulanması vasıtasıyla telekomünikasyon hizmetleri için iç pazarın kurulması hakkında 28 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
4. 90/388/EEC: Telekomünikasyon hizmetleri piyasalarında rekabet konusunda 28 Haziran 1990 tarihli Komisyon Direktifi
5. 90/544/EEC: Tüm Avrupa çapında karada yerleşik kamu çağrı cihazlarının Toplulukta eşgüdümlü olarak başlatılması için tahsis edilmiş frekanslar hakkında 9 Ekim 1990 tarihli Konsey Direktifi
6. 91/396/EEC: Tek bir Avrupa acil telefon numarasının kullanımı hakkında 29 Temmuz 1991 tarihli Konsey Kararı
7. 91/287/EEC: Avrupa sayısal telsiz telefon haberleşme cihazlarının (DECT) Toplulukta eşgüdümlü olarak kullanımı için tahsis edilmiş frekanslar hakkında 3 Haziran 1991 tarihli Konsey Direktifi
8. 92/264/EEC: Standart uluslararası bir telefon giriş kodunun Toplulukta kullanımı hakkında 11 Mayıs 1992 tarihli Konsey Kararı
9. 92/400/EEC: 89/189/EEC sayılı Konsey Direktifine ekli standartlar kurumlarının listelerini değiştiren 15 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
10. 92/44/EEC: Kiralanmış hatlara açık şebeke tedarikinin uygulanması hakkında 5 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi
11. 94/46/EC: Özellikle uydu haberleşmesi ile ilgili 88/301/EEC sayılı Direktif ve 90/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 13 Ekim 1994 tarihli Komisyon Direktifi
12. 95/46/EC: Kişisel verilerin işlenmesi ile ilgili olarak bireylerin korunması ve bu tür verilerin serbest dolaşımı hakkında 24 Ekim 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
13. 95/47/EC: Televizyon sinyallerinin nakil standartlarının kullanımı konusunda 24 Ekim 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

14. 95/51/EC: Halihazırda serbestleştirilmiş telekomünikasyon hizmetlerinin sağlanması için kablolu televizyon şebekelerinin kullanımı üzerindeki sınırlamaların kaldırılması ile ilgili 90/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 18 Ekim 1995 tarihli Komisyon Direktifi
15. 95/62/ECC: Açık şebeke tedarikinin (ONP) sesli telefon haberleşmesine uygulanması hakkında 13 Aralık 1995 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
16. 96/2/EC: Mobil ve kişisel iletişim ile ilgili 90/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 16 Ocak 1996 tarihli Komisyon Direktifi
17. 96/19/EC: Telekomünikasyon piyasasında tam rekabetin uygulanmasına ilişkin 90/388/EEC sayılı Direktifi değiştiren 13 Mart 1996 tarihli Komisyon Direktifi
18. 97/710/EC: Toplulukta kişisel uydu haberleşmesi hizmetleri alanında eşgüdümlü bir yetki yaklaşımı hakkında 24 Mart 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
19. 97/1336/EC: Trans-Avrupa telekomünikasyon şebekeleri genel prensipleri hakkında 17 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
20. 97/13/EC: Telekomünikasyon hizmetleri alanında genel yetkiler ve bireysel lisanslar için ortak bir çerçeve hakkında 10 Nisan 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
21. 97/33/EC: Açık Şebeke Tedariki (ONP) ilkelerinin uygulanması vasıtasıyla asgari hizmet ve karşılıklı çalışabilirliğin temin edilmesi konusunda Telekomünikasyonda karşılıklı bağlantı hakkında 30 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
22. 97/51/EC: Telekomünikasyonda rekabetçi ortama uyum sağlamak amacıyla 90/387/EEC ve 92/44/EEC sayılı Konsey Direktiflerini değiştiren 6 Ekim 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
23. 97/66/EC: Telekomünikasyon sektöründe kişisel verilerin işlenmesi ve mahremiyetin korunması ile ilgili 15 Aralık 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
24. 98/80/EEC: 92/44/EEC sayılı Konsey Direktifinin II.Ekinin değiştirilmesi hakkında 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (EAA ile ilgili metin)
25. 98/10/EC: Açık şebeke tedarikinin (ONP) telefona uygulanması ve rekabetçi bir ortamda asgari telekomünikasyon hizmeti hakkında 26 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
26. 98/61/EC: Operatör numaralarının taşınabilirliği ve önseçimi ile ilgili olarak Konseyin 24 Eylül 1998 tarihli 97/33/EC Direktifini değiştiren Direktif ve Avrupa Parlamentosunun Direktifi
27. 99/128/EC: Koordine edilmiş 3.kuşak mobil telsiz haberleşme sisteminin (UMTS) Toplulukta tanıtımı hususunda 14 Aralık 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
28. 99/64/EC: Tek işleticiye ait kablolu TV telekomünikasyon ağlarının ayrı birer hukuki varlık olduğunu temin etmek için 90/388/EEC direktifini değiştiren 23 Haziran 1999 tarihli Komisyon Direktifi (EAA ile ilgili metin)
29. 99/276/EC: Global ağlar üzerinde zararlı içerik ve illegalite ile mücadeleyle İnternetin daha güvenli kullanımını teşvik için çokyillik Topluluk eylem planının kabulünü benimseyen 25 Ocak 1999 tarihli Konsey ve Avrupa Parlamentosu Kararı

7.20 Kültür ve Görsel-İşitsel Politikalar

7.20.1 Kültür

1. 95/563/EC: Avrupa Görsel & İşitsel Çalışmalarının Geliştirilmesi ve Yayılmasını Teşvik Eden Bir Programın Uygulanmasıyla Hakkında 10 Temmuz 1995 Tarihli Konsey Kararı (Media II – Geliştirme ve Dağıtım) (1996-2000)
2. 95/564/EC: Avrupa Görsel & İşitsel Programının Sanayideki Profesyoneller İçin Bir Eğitim Programı Uygulanması Hakkında 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Kararı (Media II – Eğitim)
3. 719/96/EC: Bir Avrupa boyutu olan artistik ve kültürel faaliyetleri destekleyecek bir program oluşturan 29 Mart 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı (Kaleidoscope Programı)
4. 97/1007/EC: Avrupa Kültürel Eyleminin geleceği ile ilgili 22 Eylül 1997 tarihli Konsey Kararı
5. 97/305 sayılı Avrupa Dil Alanı Kapsamında Belirlenen Sınırötesi Kitap Fiyatları Konusundaki 22 Eylül 1997 tarihli Konsey Kararı
6. 97/2085/EC: Kitap , Okuma ve Çevirinin Desteklenmesi Programı Yaratılması Hakkında 6 Ekim 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı (Ariane Programı)
7. 97/2228/EC: Kültürel miras alanında bir Topluluk eylem planı oluşturan 13 Ekim 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı (Raphael Programı)

7.20.2 Görsel-İşitsel Politikalar

8. 89/552/EEC: Televizyon yayın faaliyetlerinin izlenmesi ile ilgili olarak Üye Devletlerde yasa, Tüzük veya idari kararlarla belirlenen bazı hükümlerin eşgüdümü hakkında 3 Ekim 1989 tarihli Konsey Direktifi
9. 97/36/EC: Televizyon yayın faaliyetlerinin izlenmesi ile ilgili olarak Üye Devletlerde yasa, Tüzük veya idari kararlarla belirlenen bazı hükümlerin eşgüdümü hakkında 89/552/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 30 Haziran 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
10. 99/297/EC: Görsel & İşitsel ve ilgili sektör pazarları ve endüstrisine ilişkin bir Topluluk İstatistiksel Bilgiler Altyapısı oluşturmak hakkında 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Kararı
11. 99/784/EC: Avrupa Görsel&İşitsel Gözlemine Katılmakla ilgili 22 Kasım 1999 tarihli Konsey Kararı
12. 99/1419/EC: 2005 ila 2019 yıllarındaki Avrupa Kültür Başkentleri kutlamalarına yönelik bir Topluluk eylemi oluşturan 25 Mayıs 1999 tarihli sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı

7.21 Bölgesel Politika

1. 88/2052/EEC: Yapısal Fonların görevleri ve etkinlikleri, faaliyetlerinin kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer finansman araçları faaliyetleriyle koordinasyonlarına ilişkin 24 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü

2. 88/4253/EEC: Farklı Yapısal Fonların faaliyetlerinin kendi aralarındaki ve Avrupa Yatırım Bankası ve diğer finansman araçları faaliyetleriyle ilgili 88/2057/EEC sayılı Tüzüğün uygulamasına yönelik hükümlere ilişkin 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
3. 88/4254/EEC: Avrupa Bölgesel Kalkınma Fonu ile ilgili 88/2052/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasına yönelik hükümlere ilişkin 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 88/4255/EEC: Avrupa Sosyal Fonu ile ilgili 88/2052/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasına yönelik hükümlere ilişkin 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 88/4256/EEC: Avrupa Tarım Yönlendirme ve Garanti Fonu ile ilgili 88/2052/EEC sayılı Tüzüğün uygulanmasına yönelik hükümlere ilişkin 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
6. 90/1865/EEC: Yapısal Fon yardımlarının gecikmeli geri ödenmeleri durumunda, geç ödeme hesabına uygulanacak faize ilişkin 2 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
7. 90/1866/EEC: Yapısal Fonların bütçe idaresine yönelik olarak ECU'nun kullanılmasıyla ilgili düzenlemelere ilişkin 2 Temmuz 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
8. 93/589/EEC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde tanımlanan Kriter 1 bölgelerine yönelik olarak Yapısal Fonlardan ve Balıkçılığı Yönlendirme Finansman Aracından taahhüt edilen ödeneklerin üye ülkeler arasında indikatif dağılımını belirleyen 28 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
9. 93/792/EEC: Uyum Finansman Aracının kurulmasına ilişkin 30 Mart 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
10. 93/2080/EEC: Balıkçılığı Yönlendirme Finansman Aracına yönelik 88/2052/EEC sayılı Tüzüğün uygulamasıyla ilgili hükümlere ilişkin 20 Temmuz 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
11. 94/169/EEC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde Kriter 2 olarak tanımlanan Gerileyen Sanayi Bölgelerinin ilk listesini oluşturmaya ilişkin 20 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
12. 94/176/EC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde tanımlanan Kriter 2 bölgelerine yönelik olarak Yapısal Fonlardan taahhüt edilen ödeneklerin üye ülkeler arasında indikatif dağılımını belirleyen 11 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
13. 94/197/EC: 1994-1999 dönemi için 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde tanımlanan Kriter 5b kapsamındaki Kırsal Alanlar listesini belirleyen 26 Ocak 1994 tarihli Komisyon Kararı
14. 94/203/EC: 1994-1999 dönemi için 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde tanımlanan Kriter 5b bölgelerine yönelik olarak Yapısal Fonlardan taahhüt edilen ödeneklerin, üye ülkeler arasında indikatif dağılımını belirleyen 28 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
15. 94/342/EC: Yapısal Fonlardan ve Balıkçılığı Yönlendirme Aracından yapılan yardımlarla ilgili olarak üye devletler tarafından yürütülecek bilgi ve tanıtım tedbirlerine ilişkin 31 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Kararı
16. 94/566/EC: Uyum Finansman Aracını kuran 93/792/EEC sayılı tüzüğün kapsamının genişletilmesine ilişkin 10 Mart 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
17. 94/1164/EC: Uyum Fonunun kurulmasına ilişkin 16 Mayıs 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
18. 98/2760/EC: Üye ülkelerle Merkezi ve Doğu Avrupa Ülkeleri arasında sınır-ötesi işbirliğine yönelik olarak PHARE çerçevesinde bir programın uygulanmasına ilişkin 18 Aralık 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
19. 94/1681/EC: Yapısal politikalar ve bu konudaki bilgi sistemi organizasyonu çerçevesinde yanlış yapılan ödeme telafi edilmesi ve ilgili düzensizliklerin giderilmesine ilişkin 11 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü

20. 94/1831/EC: Uyum Fonu ve bu konudaki bilgi sistemi organizasyonu çerçevesinde yanlış yapılan ödemelerin telafi edilmesi ve ilgili düzensizliklerin giderilmesine ilişkin 26 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
21. 95/37/EC: 1995-1999 dönemi için Avusturya ve Finlandiya'da, 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 5b kapsamında kırsal alanlar listesinin oluşturulmasına ilişkin 17 Şubat 1995 tarihli Komisyon Kararı
22. 95/143/EC: 1995-1999 dönemi için İsveç'te, 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 5b kapsamında kırsal alanlar listesinin oluşturulmasına ilişkin 18 Nisan 1995 tarihli Komisyon Kararı
23. 96/455/EC: Üye devletlerin 94/1164/EC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Uyum Fonu faaliyetlerine yönelik olarak yapacakları yayın ve bilgi tedbirlerine ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Komisyon Kararı
24. 96/468/EC: 1997- 1999 döneminde 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 2 bölgelerine yönelik Yapısal Fonlardan yapılan taahhütlerin üye ülkelere indikatif dağılımını belirleyen 19 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı
25. 96/472/EC: 1997-1999 döneminde 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ve 94/169/EC düzeltme Kararı ile tanımlanan Kriter 2 kapsamında gerileyen sanayi bölgeleri listesi oluşturulmasına ilişkin 26 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı
26. 97/237/EC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 2 kapsamındaki gerileyen sanayi alanları listesinin düzeltilmesine ilişkin 14 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı
27. 97/349/EC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 2 kapsamındaki gerileyen sanayi alanları listesinin düzeltilmesine ilişkin 27 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı
28. 97/352/EC: 88/2052/EEC sayılı Konsey Tüzüğü ile tanımlanan Kriter 2 kapsamındaki gerileyen sanayi alanları listesinin düzeltilmesine ilişkin 20 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı
29. 97/2064/EC: Yapısal Fonlarla ortaklaşa finanse edilen girişimlerin üye devletlerce mali kontrolüne yönelik 88/4253/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı düzenlemeleri belirleyen 15 Ekim 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
30. 94/2687/EC: İrlanda'ya yönelik Uluslararası Fona Topluluğun mali katkısına ilişkin 31 Ekim 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
31. 97/2614/EC: İrlanda'ya yönelik Uluslararası Fona Topluluğun mali katkısına ilişkin 15 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
32. 95/852/EC: Portekiz tekstil ve giyim sanayinin modernizasyonuna yönelik hibe şeklindeki mali yardıma ilişkin 10 Nisan 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
33. 99/1260/EC: Yapısal Fonlarla ilgili genel hükümlere ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
34. 99/1261/EC: Bölgesel Kalkınma Fonuna ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey ve Avrupa Parlamentosu Tüzüğü
35. 99/1262/EC: Avrupa Sosyal Fonuna ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey ve Avrupa Parlamentosu Tüzüğü
36. 99/1263/EC: Balıkçılığı Yönlendirme Finansman Aracına yönelik 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
37. 99/1264/EC: Uyum Fonunun kurulmasına yönelik 94/1164/EC sayılı Tüzüğü revize eden 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

38. 99/1265/EC: Uyum Fonunun kurulmasına yönelik 94/1164/EC sayılı Tüzüğün II no'lu ekini revize eden 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
39. 99/1266/EC: Katılım Öncesi Stratejisi çerçevesinde aday ülkelere yönelik yardımın koordinasyonuna ve 89/3906/EC sayılı Tüzüğün revizesine ilişkin 21 Haziran 1999 sayılı Konsey Tüzüğü
40. 99/1267/EC: Katılım Öncesi Yapısal Politikalar Aracının 'Instrument for Structural Policies for Pre-accession' kurulmasına ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
41. 99/1268/EC: 99/2759/EC sayılı Tüzüğün uygulama kapsamında olan katılım öncesi dönemde, aday Orta ve Doğu Avrupa Ülkelerinde tarım ve kırsal kalkınma alanında, katılım öncesi alınan tedbirlere yönelik Topluluk desteğine ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.22 Çevre

7.22.1 Yatay

1. 85/337/EEC: Çevre ile ilgili resmi ve ya özel projelerin etkilerinin değerlendirilmesi hakkında Konsey Direktifi
2. 90/313/EEC: Çevre hakkında bilgilere ulaşma serbestisine ilişkin 7 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
3. 91/692/EEC: Çevreye ilişkin bazı Direktiflerin uygulanması hakkındaki raporların standartlaştırılması ve akla uygun hale getirilmesi hakkında 23 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
4. 92/446/EEC: Su sektöründeki Direktiflerle ilgili anketi kapsayan 27 Temmuz 1992 tarihli Komisyon Kararı
5. 94/741/EC: Atık sektöründeki bazı Direktiflerin uygulanması (91/692/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması) konusunda Üye Devletler raporları için anketlerle ilgili 24 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
6. 96/511/EC: 80/203/EEC, 82/884/EEC, 84/360/EEC ve 85/203/EEC sayılı Konsey Direktiflerinde yer alan anketlerle ilgili 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
7. 97/622/EC: Atık sektöründeki bazı Direktiflerin uygulanması (91/692/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması) konusunda Üye Devletler raporları için anketlerle ilgili 27 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Kararı
8. 1210/90 EEC: Avrupa Çevre Ajansı ve Avrupa Çevre Bilgi ve Gözlem Ağının kurulması hakkında Konsey Tüzüğü
9. 1973/92/EEC: Çevre için bir mali belge (LIFE) oluşturan 21 Mayıs 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
10. 1404/96 EC: Çevre için bir mali belge (LIFE) oluşturan 1973/92 sayılı Tüzüğü (EEC) değiştiren 15 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.22.2 Hava Kalitesi

11. 96/62/EC: Dış hava kalitesinin değerlendirilmesi ve yönetimine dair Konsey Direktifi
12. 97/101/EC: Üye devletler arasında hava kirliliği ölçümleri bilgilerinin ve net work verilerinin karşılıklı değişimini ortaya koyan 27 Ocak 1997 tarihli Konsey Kararı
13. 80/779/EEC: Kükürt dioksit ve askıdaki maddeler için hava kalitesi sınır ve rehber değerlerine dair 15 Temmuz 1980 tarihli Konsey Direktifi
14. 82/884/EEC: Havadaki kurşun oranına dair 3 Aralık 1982 tarihli Konsey Direktifi
15. 85/203/EEC: Azot dioksit hava kalitesi standardı ile ilgili 7 Mart 1985 tarihli Konsey Direktifi
16. 92/72/EEC: Ozonun yol açtığı hava kirliliğine dair 21 Eylül 1992 tarihli Konsey Direktifi
17. 94/63/EC: Petrolün depolanması ve terminallerden servis istasyonlarına dağıtılmasından kaynaklanan uçucu organik bileşiklerin (VOC) kontrolüne dair 20 Aralık 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
18. 85/210/EEC: Benzindeki kurşun oranı ile ilgili üye devletler yasalarının yaklaştırılması hakkında 20 Mart 1985 tarihli Konsey Direktifi
19. 93/12/EEC: Bazı likid yakıtların sülfür içeriği ile ilgili 23 Mart 1993 tarihli Konsey Direktifi
20. 98/70/EC: Petrol ve dizel yakıtların kalitesine dair ve 93/12/EEC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 13 Ekim 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
21. 99/32/EC: Bazı sıvı yakıtların kükürt oranının azaltılmasına ve 93/12/EEC sayılı Direktifin değiştirilmesine dair 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi
22. 97/68/EC: Yolda gitmeyen hareketli makinalardaki içten yanmalı motorlardan kaynaklanan gaz ve partikül haldeki kirleticiler için tedbirlerle ilgili üye devletler mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 16 Aralık 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
23. 99/30/EC: Havadaki sülfür dioksit, nitrojen dioksit, nitrojen oksit, partikül ve kurşun değerlerinin sınırlandırılması ile ilgili 22 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi

7.22.3 Atık Yönetimi

24. 78/176/EEC: Titanyum dioksit endüstrisine ait atıklar hakkında 20 Şubat 1978 tarihli Konsey Direktifi
25. 82/883/EEC: Titanyum dioksit endüstrisine ait atıklardan etkilenen çevrenin kontrolü ve izlenmesi usulleri hakkında 3 Aralık 1982 tarihli Konsey Direktifi
26. 92/112/EEC: Titanyum dioksit endüstrisine ait atıkların neden olduğu kirlenmenin azaltılması ve sonunda ortadan kaldırılması ile ilgili programların uyumlaştırılması usulleri hakkında 15 Aralık 1992 tarihli Konsey Direktifi
27. 89/369/EEC: Belediyelere ait yeni atık yakma tesislerinden kaynaklanan hava kirliliğinin önlenmesi hakkında 8 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi
28. 89/429/EEC: Mevcut belediye atık yakma tesislerinden kaynaklanan hava kirliliğinin azaltılması hakkında 21 Haziran 1989 tarihli Konsey Direktifi

29. 94/67/EC: Tehlikeli atıkların yakılmasına ilişkin 16 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
30. 96/302/EC: 91/689/EEC sayılı tehlikeli atıklara ilişkin direktif formatının oluşturulması ile ilgili 17 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı
31. 97/283/EC: Tehlikeli atıkların yakılmasında atmosferik emisyonlarda dioksin ve furan konsantrasyonlarının ölçüm metodlarına ilişkin 21 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı
32. 75/439/EEC: Atık yağların bertaraf edilmesine ilişkin Konsey Direktifi
33. 75/442/EEC: Atıklar hakkında 15 Temmuz 1975 tarihli Konsey Direktifi
34. 76/431/EEC: Atık Yönetimi Komitesi kuran 21 Nisan 1976 tarihli Komisyon Kararı
35. 94/3/EC: Atıklar hakkında 75/442/EEC sayılı Konsey Direktifinin 1a maddesine göre bir atık listesi yapan 20 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
36. 96/59/EC: Poliklorlu bifenil ve poliklorlu terfenillerin (PCB/PCT) ortadan kaldırılması hakkında 16 Eylül 1996 tarihli Konsey Direktifi
37. 91/689/EEC: Tehlikeli atıklar hakkında 12 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
38. 94/904/EC: 91/689/EEC Direktifi Madde 1(4) e doğrultusunda tehlikeli atık listesinin oluşturulmasına ilişkin 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı
39. 86/278/EEC: Çevrenin ve özellikle tarımda lağım suyu çamuru kullanıldığında, toprağın korunması hakkında 12 Haziran 1986 tarihli Konsey Direktifi
40. 91/157/EEC: Belirli tehlikeli maddeleri ihtiva eden piller ve akümülatörlere ilişkin 8 Mart 1991 tarihli Konsey Direktifi
41. 93/86/EEC: Belirli tehlikeli maddeleri ihtiva eden piller ve akümülatörlere ilişkin 91/157/EEC sayılı, teknik süreçlerin uyarlanmasına ilişkin 4 Ekim 1993 tarihli Komisyon Direktifi
42. 94/62/EC: Ambalaj ve Ambalaj Atıkları ile ilgili 20 Aralık 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
43. 99/177/EC: Paketleme ve atık paketleme ile ilgili 94/62/EC sayılı Direktifdeki ağır metal yoğunlaşma seviyesi ile ilgili plastik kasa ve plastik paletlerin sapma durumunu ortaya koyan 8 Şubat 1999 tarihli Komisyon Kararı
44. 99/412/EC: 259/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 41(2) maddesi (C (1999) 1456 sayı ile bildirilen doküman uyarınca üye devletlerin anket rapor etme yükümlülüğüne dair 3 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı
45. 99/42/EC: Paketleme ve atık paketleme(C (1998) 33940 sayılı dokümanda bildirilen) (sadece Almanca metin geçerlidir) (EEA ile bağlantılı metin) ile ilgili 94/62/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin 6(6) maddesi uyarınca Avusturya tarafından bildirilen tedbirleri teyid eden 22 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
46. 99/652/EC: Paketleme ve atık paketleme(C(1999) 2919 sayılı dokümanda bildirilen) (EEA ile bağlantılı metin) (sadece Hollandaca metin geçerlidir) ile ilgili 94/62/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin 6(6) maddesi uyarınca Belçika Tarafından bildirilen tedbirleri teyid eden 15 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı
47. 99/823/EC: Paketleme ve atık paketleme(C(1999) 3818 sayılı dokümanda bildirilen) (EEA ile bağlantılı metin) (sadece Hollandaca metin geçerlidir) ile ilgili 94/62/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifinin 6(6) maddesi uyarınca Hollanda tarafından bildirilen tedbirleri teyid eden 22 Kasım 1999 tarihli Komisyon Kararı

48. 97/129/EC: Ambalaj ve Ambalaj Atıkları hakkındaki 94/62/EC sayılı direktif doğrultusunda ambalaj materyalleri için bir tanımlama sistemi oluşturulması ile ilgili 28 Ocak 1997 tarihli Komisyon Kararı
49. 97/138/EC: Ambalaj ve Ambalaj Atıkları hakkındaki 94/62/EC sayılı direktif doğrultusunda ambalaj materyalleri için envanter sistemine ilişkin format oluşturulmasına dair 3 Şubat 1997 tarihli Komisyon Kararı
50. 259/93/EEC: Avrupa Birliği içinde veya dışında atıkların gemiye yüklenmesi kontrolü ve danışmanlık hakkındaki 1 Şubat 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
51. 94/575/EC: 20 Temmuz 1994 tarihli ve 259/93 sayılı Konsey Tüzüğü'nün kontrol prosedürlerini belirleyen Komisyon Kararı
52. 94/774/EC: 259/93 sayılı Konsey Tüzüğüne bağlı olarak standartların belirlenmesi ile ilgili 24 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
53. 99/31/EC: Toprağa gömülü atıklar ile ilgili 26 Nisan 1999 tarihli Konsey Direktifi

7.22.4 Su Kalitesi

54. 91/271/EEC: Kentsel Atıksu Arıtımı konulu Konsey 21 Mayıs 1991 tarihli Konsey Direktifi
55. 93/481/EEC: 91/271/EEC sayılı Konsey Direktifinin 17. maddesinde öngörülen milli programların takdimi için oluşturulacak formata ilişkin 28 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Kararı
56. 91/676/EEC: Tarım Kaynaklarının Sularda Sebep olduğu Nitrat Kirliliğinin Önlenmesi konulu 12 Aralık 1991 tarihli Konsey Direktifi
57. 76/464/EEC: Bazı Tehlikeli Maddelerin Su Ortamlarına Deşarjının Yarattığı Kirliliğe dair 4 Mayıs 1976 tarihli Konsey Direktifi
58. 82/176/EEC: Klor Alkali Elektroliz Endüstrisinin Civa Deşarjının Limit Değerleri ve Kalite Hedeflerine dair 22 Mart 1982 tarihli Konsey Direktifi
59. 83/513/EEC: Kadmiyum Deşarjlarının Limit Değerleri ve Kalite hedeflerine Dair 26 Eylül 1983 tarihli Konsey Direktifi;
60. 84/156/EEC: Klor Alkali Elektroliz Endüstrisi Haricindeki Sektörlerden Kaynaklanan Civa Deşarjının Limit Değerleri ve Kalite Hedeflerine dair 8 Mart 1984 tarihli Konsey Direktifi
61. 84/491/EEC sayılı hexachlorocyclohexane'nin Deşarjının Limit Değerleri ve Kalite Hedeflerine dair 9 Ekim 1984 tarihli Konsey Direktifi
62. 86/280/EEC: 76/464/EEC sayılı Direktifin Ekinde yer alan Liste I'de belirtilen Bazı Tehlikeli Maddelerin deşarjının Limit Değerleri ve Kalite Hedeflerine dair 12 Haziran 1986 tarihli Konsey Direktifi
63. 88/347/EEC: 76/464/EEC sayılı Direktifin Ekinde yer alan Liste I'de belirtilen Bazı Tehlikeli Maddelerin Deşarjının Limit Değerleri ve Kalite Hedeflerine dair Direktifte yapılan değişiklikle ilgili 16 Haziran 1988 tarihli Konsey Direktifi
64. 90/415/EEC: 76/464/EEC sayılı Direktifte yapılan değişikliklere dair 27 Temmuz 1990 tarihli Konsey Direktifi
65. 76/160/: Yüzme Sularının Kalitesine dair 8 Aralık 1975 tarihli Konsey Direktifi
66. 80/778/EEC: Kullanım Amaçlı Suların Kalitesine dair 15 Temmuz 1980 tarihli Konsey Direktifi

67. 98/83/EC: İnsan tüketimine yönelik su kalitesi ile ilgili 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Direktifi
68. 75/440/EEC: Üye Ülkelerde İçmesuyu için Kullanılacak Yüzey Suyu Kalitesine dair 16 Haziran 1975 tarihli Konsey Direktifi
69. 77/795/EEC: Toplumda kullanılan Yüzey Suları Hakkında Bilgi Değişimini Kurmaya yönelik 12 Aralık 1977 tarihli Konsey Direktifi
70. 79/869/EEC: Üye Ülkelerde Kullanılan İçmesuyunun Analiz Sıklığı ve Ölçüm Metodlarına dair 9 Ekim 1979 tarihli Konsey Direktifi
71. 80/68/EEC: Tehlikeli Maddelerin Yarattığı Yeraltı Suyu Kirliliğinin Önlenmesine dair 17 Aralık 1979 tarihli Konsey Direktifi
72. 78/659/EEC: Balıkların Yaşamını Korumaya Yönelik Tatlısu Kalitesine dair 18 Temmuz 1978 tarihli Konsey Direktifi
73. 79/923/EEC: Deniz Kabuklularının Ortamlarının Kalitesinin Korunmasına dair 30 Ekim 1979 tarihli Konsey Direktifi

7.22.5 Doğa Koruma

74. 92/43/EEC: Yaban Flora Ve Fauna ve Doğal Yaşam Ortamlarının Korunmasına dair 21 Mayıs 1992 tarihli Konsey Direktifi
75. 97/266/EEC: Natura 2000 bilgi ağının oluşturulmasına ilişkin 18 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı
76. 79/409/EEC: Yaban Kuşlarının Korunmasına dair 2 Nisan 1979 tarihli Konsey Direktifi
77. 83/129/EEC: Fok yavrularından elde edilen ürün ve derilerin ithalatına ilişkin Direktif
78. 97/338/EC: Yabani hayvan ve bitki örtüsü türlerinin, oradaki ticaretin düzenlenmesi vasıtasıyla korunması hakkında 9 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
79. 98/2473/EC: Bazı yabani hayvan ve bitki türlerinin örneklerinin Topluluğa geçici olarak girişini durduran 16 Kasım 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
80. 2307/97/EC: Yabani hayvan ve bitki örtüsü türlerinin, oradaki ticaretin düzenlenmesi vasıtasıyla korunması hakkında 338/97 sayı ve 9 Ekim 1984 tarihli Konsey Tüzüğü (EC) değiştiren 18 Kasım 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
81. 939/97/EC: Yabani hayvan ve bitki örtüsü türlerinin, oradaki ticaretin düzenlenmesi vasıtasıyla korunması hakkında 338/97 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) nin uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar belirleyen 26 Mayıs 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
82. 2551/97/EC: Bazı yabani hayvan ve bitki örtüsü türleri örneklerinin Topluluğa girişini askıya alan 15 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
83. 767/98/EC: Yabani hayvan ve bitki örtüsü türlerinin, oradaki ticaretin düzenlenmesi vasıtasıyla korunması hakkında 338/97 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) nün uygulanması ile ilgili ayrıntılı kurallar belirleyen 939/97 tarihli Tüzüğü (EC) değiştiren 7 Nisan 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
84. 348/81/EEC: Balinalar ve Diğer Deniz Memelileri Ürünlerinin İthalatıyla ilgili 20 Ocak 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
85. 3254/91 EEC: "AB Ülkelerinde Bacaktan Yakalama Tuzaklarının Kullanımı ve Bacaktan Yakalama Tuzaklarından Elde Edilen Hayvanların Derilerinden Üretilmiş Eşyaların İthalinin Yasaklanması" ile ilgili 4 Kasım 1991 tarihli Avrupa Konseyi Direktifi

86. 97/602/EC: 35/97 (EC) sayılı Komisyon Tüzüğü'nün 1(1) (a) maddesi ve 3254/91 (EEC) sayılı Tüzüğü'nün 3(1) maddesinin ikinci alt paragrafındaki verilen listeye ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
87. 35/97/EC: 3254/91 sayılı Konsey Tüzüğü'nde (EEC) kapsanan kürklerin ve malların belgelenmesi hakkında hükümler belirleyen 10 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
88. 99/22/EC: Hayvanat Bahçelerindeki vahşi hayvanların korunması ile ilgili 29 Mart 1999 tarihli Konsey Direktifi
89. 1968/99/EC: Bazı yabancı hayvan ve bitki türlerinin örneklerinin Topluluğa girmesinin askıya alınmasına dair 10 Eylül 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.22.6 Endüstriyel Kirlilik Kontrolü ve Risk Yönetimi

90. 84/360/EEC: Endüstriyel fabrikalardan kaynaklanan hava kirliliği ile mücadele edilmesi hakkında 28 Haziran 1984 tarihli Konsey Direktifi (Entegre Kirlilik Önlemesi ve Kontrolü hakkında 96/61/EC sayılı Direktif ile ikame edilecektir.)
91. 88/609/EEC: Büyük yakım tesislerinden havaya yayılan bazı kirlenici maddelerin sınırlandırılması hakkında 24 Kasım 1988 tarihli Konsey Direktifi
92. 96/61/EC: Entegre kirlilik önleme ve kontrolü ile ilgili 24 Eylül 1996 tarihli Konsey Direktifi
93. 82/501/EEC: Bazı endüstriyel faaliyetlerin önemli kaza tehlikeleri hakkında 24 Haziran 1982 tarihli Konsey Direktifi
94. 96/82/EC: Tehlikeli maddeler ile ilgili önemli kaza tehlikelerinin kontrolü hakkında 9 Aralık 1996 tarihli Konsey Direktifi
95. 99/314/EC: Tehlikeli maddelerin yol açtığı tehlikeli büyük kazaların kontrolü ile ilgili 96/82/EC sayılı Konsey Direktifine ilişkin anket hakkında 9 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 856 sayılı dokümanda bildirilen EEA bağlantılı metin)
96. 880/92/EEC: Bir Topluluk eko-marka ödül programı hakkında 23 Mart 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
97. 93/431/EEC: Topluluk eko-markasının bulaşık makinalarına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 28 Haziran 1993 tarihli Komisyon Kararı
98. 98/483/EC: Bulaşık makinalarında Topluluk eko-etiketlenmesi ile ilgili ekolojik kriterleri tespit eden 20 Temmuz 1998 tarihli Komisyon Kararı (C (1998) 2102 sayılı dokümanda bildirilen EEA bağlantılı metin)
99. 94/923/EC: Topluluk eko-markasının toprak iyileştiricilerine verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 14 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
100. 98/488/EC: Toprağı ıslah edici maddelerin Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 7 Nisan 1998 tarihli Komisyon Kararı
101. 94/924/EC: Topluluk eko-markasının tuvalet kağıtlarına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 14 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
102. 94/925/EC: Topluluk eko-markasının mutfak kullanımı için kağıt havlulara verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 14 Kasım 1994 tarihli Komisyon Kararı
103. 95/365/EC: Topluluk eko-markasının çamaşır deterjanlarına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 25 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Kararı

104. 95/533/EC: Topluluk eko-markasının tek-uçlu ampullere verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 1 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
105. 96/13/EC: Topluluk eko-markasının iç mekan boyalara ve verniklere verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 15 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı
106. 96/304/EC: Topluluk eko-markasının yatak çarşaflarına ve tişörtlere verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 22 Nisan 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
107. 96/337/EC: Topluluk eko-markasının çift-uçlu ampullere verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 8 Mayıs 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
108. 96/461/EC: Topluluk eko-markasının çamaşır makinalarına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 11 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
109. 96/467/EC: Topluluk eko-markasının kopye kağıdına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 16 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
110. 96/703/EC: Topluluk eko-markasının buzdolaplarına verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 26 Kasım 1996 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
111. 98/94/EC: Topluluk eko-markasının kağıt mendil ürünlerine verilmesi için ekolojik kıstaslar belirleyen 7 Ocak 1998 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
112. 93/326/EEC: Topluluk eko-markası ile ilgili maliyetlerin ve ücretlerin tespit edilmesi için belirleyici ilkeler getiren 13 Mayıs 1993 tarihli Komisyon Kararı
113. 93/517/EEC: Topluluk eko-markasının kullanım koşullarını içeren standart bir sözleşme hakkında 15 Eylül 1993 tarihli Komisyon Kararı
114. 94/10/EC: Topluluk eko-markasının verilme kararını tebliğ etmek için standart bir özet formu hakkında 21 Aralık 1993 tarihli Komisyon Kararı
115. 1836/93/EEC: Sanayi sektöründeki şirketlerin, bir Topluluk eko-yönetim ve hesap denetimi projesine gönüllü olarak katılımlarına izin veren 29 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
116. 97/265/EC: Sanayi sektöründeki şirketlerin, bir Topluluk eko-yönetim ve hesap denetimi projesine gönüllü olarak katılımlarına izin veren 29 Haziran 1993 tarih ve 1836/93 sayılı Konsey Tüzüğü (EEC) 'nün 12. maddesine göre, çevre yönetimi sistemleri için bir şartname belirleyen uluslararası standart ISO 14001: 1996 ve Avrupa standardı EN ISO 14001: 1996'nın tanınması hakkında 16 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
117. 97/264/EC: Sanayi sektöründeki şirketlerin, bir Topluluk eko-yönetim ve hesap denetimi projesine gönüllü olarak katılımlarına izin veren 29 Haziran 1993 tarih ve 1836/93 sayılı Konsey Tüzüğü (EEC) 'nün 12.maddesine göre belgeleme usullerinin tanınması hakkında 16 Nisan 1997 tarihli Komisyon Kararı (AEA ile ilgili metin)
118. 98/634/EC: Yatak yaylarında Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 2 Ekim 1998 tarihli Komisyon Kararı (C (1998) 2919 sayılı dokümanda bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
119. 99/10/EC: Boyalar ve verniklerin Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 18 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı (C (1998) 4257 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
120. 99/178/EC: Tekstil ürünlerinde Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 17 Şubat 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 339 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
121. 99/179/EC: Ayakkabılara Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 17 Şubat 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 340 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)

122. 99/205/EC: Kişisel kompütlere Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 26 Şubat 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 425 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
123. 99/427/EC: Bulaşık makinalarında kullanılan deterjanlarda Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 28 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 1377 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
124. 99/476/EC: Çamaşır makinalarında kullanılan deterjanlarda Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 10 Haziran 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 1522 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
125. 99/554/EC: Kopyalama kağıtlarında Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 19 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 2144 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
126. 99/568/EC: Ampullerde kullanılan Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 27 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 2439 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
127. 99/698/EC: Taşınabilir Bilgisayarlarda Topluluk eko-etiketlenmesi için ekolojik kriterleri tespit eden 13 Ekim 1999 tarihli Komisyon Kararı (C (1999) 3278 sayılı doküman ile bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
128. 99/391/EC: Kirliliğin entegre olarak önlenmesi ve kontrolü (IPPC) hakkında 96/61/EC sayılı Direktife ilişkin anket hakkında 31 Mayıs 1999 tarihli Komisyon Kararı (91/692/EEC sayılı Konsey Direktifinin uygulanması) (C(1999) 1395 sayılı dokümanla bildirilen EEA ile bağlantılı metin)
129. 99/13/EC: Belli faaliyetlerde ve tesislerde kullanılan organik çözücülerin kullanımına bağlı olarak yayılan uçucu organik bileşenlerin sınırlandırılması hakkında 11 Mart 1999 tarihli Konsey Direktifi

7.22.7 Kimyasallar ve Genetik Olarak Yapıları Değiştirilmiş Organizmalar

130. 86/609/EEC: Deneysel ve diğer bilimsel amaçlarla kullanılan hayvanların korunması ile ilgili üye devletler yasaları, yönetmelikleri ve idari hükümlerinin yaklaştırılması hakkında 24 Kasım 1986 tarihli Konsey Direktifi
131. 90/67/EEC: Deneysel ve diğer bilimsel amaçlarla kullanılan hayvanların korunması danışma komitesi kuran 9 Şubat 1990 tarihli Komisyon Kararı
132. 90/219/EEC: Genetik olarak yapıları değiştirilmiş mikro organizmaların kullanımının devamıyla ilgili 23 Nisan 1990 tarihli Konsey Direktifi
133. 91/448/EEC: 90/219/EEC sayılı Direktifin 4 nolu maddesine ilişkin sınıflandırma rehberliği ile ilgili 29 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
134. 87/217/EEC: Asbestin yarattığı çevresel kirliliğin önlenmesi ve azaltılması hakkında 19 Mart 1987 tarihli Konsey Direktifi
135. 67/548/EEC: Tehlikeli Maddelerin Sınıflandırılması, Ambalajlanması ve Etiketlenmesi ile ilgili Konsey Direktifi
136. 84/449/EEC: Tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesi ile ilgili yasalar, yönetmelikler ve idari hükümlerin yaklaştırılması hakkında 67/548/EEC sayılı Konsey Direktifini altıncı kez teknik ilerlemeye uyarlayan 25 Nisan 1984 tarihli Komisyon Direktifi
137. 93/67/EEC: 67/548/EEC sayılı Konsey Direktifine göre bildirimde bulunan maddelerin insan ve çevre üzerindeki risklerini değerlendirme prensiplerine ilişkin Konsey Direktifi

138. 93/72/EEC: Tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesi ile ilgili yasalar, yönetmelikler ve idari hükümlerin yaklaştırılması hakkında 67/548/EEC sayılı Konsey Direktifini dokuzuncu kez teknik ilerlemeye uyarlayan 1 Eylül 1993 tarihli Komisyon Direktifi
139. 93/90/EEC: 67/548/EEC sayılı Komisyon Direktifinin 13 no' lu maddesine ilişkin bildirimler listesi hakkındaki 29 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
140. 85/71/EEC: Tehlikeli maddelerin sınıflandırılması, paketlenmesi ve etiketlenmesi ile ilgili yasalar, yönetmelikler ve idari hükümlerin yaklaştırılması hakkında 67/548/EEC sayılı Konsey Direktifine uygun olarak belirtilen kimyasal maddelerin listesiyle ilgili 21 Aralık 1984 tarihli Komisyon Kararı
141. 90/220/EEC: Genetik yapıları değiştirilen organizmaların çevreye tedbirli bırakılmasına dair 23 Nisan 1990 tarihli Konsey Direktifi
142. 91/274/EEC: 90/220/EEC sayılı Konsey Direktifinin 10. maddesinde değinilen Topluluk mevzuatı listesi ile ilgili 21 Mayıs 1991 tarihli Komisyon Kararı
143. 91/596/EEC: Genetik olarak değiştirilmiş organizmaların çevreye kasten bırakılması hakkında 90/220/EEC sayılı Konsey Direktifinin 9. maddesinde değinilen Özet Bildirim Bilgi Formatı ile ilgili 4 Kasım 1991 tarihli Konsey Kararı
144. 92/146/EEC: 90/220/EEC sayılı Konsey Direktifinin 12. maddesinde değinilen Özet Bildirim Bilgi Formatı ile ilgili 11 Kasım 1992 tarihli Komisyon Kararı
145. 93/572/EEC: 90/220/EEC sayılı Direktifin 13. maddesine uygun Genetik olarak değiştirilmiş organizmaları içeren bir ürünün pazarda yer almasıyla ilgili 19 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
146. 93/584/EEC: 90/220/EEC sayılı direktifin 6. maddesine uygun Genetik olarak değiştirilmiş bitkilerin çevreye tedbirli bırakılması ile ilgili prosedür için kriter oluşturmak konulu 22 Ekim 1993 tarihli Konsey Direktifi
147. 94/385/EC: 90/220/EEC sayılı direktifin 13. maddesine uygun Genetik olarak değiştirilmiş organizmaları içeren bir ürünün pazarda yer almasıyla ilgili 8 Haziran 1994 tarihli Konsey Direktifi
148. 94/505/EC: 90/220/EEC sayılı direktifin 13. maddesine uygun Genetik olarak değiştirilmiş organizmaları içeren bir ürünün pazarda yer almasıyla ilgili 18 Temmuz 1994 tarihli Konsey Direktifi
149. 94/730/EC: 90/220/EEC sayılı direktifin 6. maddesine uygun Genetik olarak değiştirilmiş bitkilerin çevreye tedbirli bırakılması ile ilgili prosedür oluşturmak konulu 4 Kasım 1994 tarihli Konsey Direktifi
150. 96/158/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş organizmayı içeren bir ürünün pazarda yer almasına dair 6 Şubat 1996 tarihli Konsey Direktifi
151. 96/281/EEC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş soya fasülyesinin pazarda yer alması konulu 3 Nisan 1996 tarihli Konsey Direktifi
152. 96/424/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş Hindibanın pazarda yer alması konulu 20 Mayıs 1996 tarihli Konsey Direktifi
153. 97/98/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş mısırın pazarda yer alması konulu 23 Ocak 1997 tarihli Konsey Direktifi
154. 97/392/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş şalgamın (Brassica napus L. oleifera Metz. MS1, RF1) pazarda yer alması konulu 6 Haziran 1997 tarihli Konsey Direktifi
155. 97/393/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş şalgamın (Brassica napus L. oleifera Metz. MS1, RF2) pazarda yer alması konulu 6 Haziran 1997 tarihli Konsey Direktifi

156. 97/549/EC: 90/220/EEC sayılı Direktife uygun Genetik olarak değiştirilmiş T102-Test'in pazarda yer alması konulu 14 Temmuz 1997 tarihli Konsey Direktifi
157. 793/93/EEC: Mevcut maddelerin risklerinin değerlendirilmesi ve kontrolüne ilişkin 23 Mart 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
158. 1448/94/EEC: Üye ülkeler tarafından temin edilen kimyasal maddelerin envanter kriterlerine ilişkin bilgileri üzerine 28 Haziran 1994 tarihli Komisyon Kararı
159. 1179/94/EC: 793/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca öngörülen öncelikli maddelerin ilk listesi ile ilgili 25 Mayıs 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
160. 2268/95/EC: 793/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca öngörülen öncelikli maddelerin ikinci listesi ile ilgili 27 Eylül 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
161. 142/97/EC: 793/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca öngörülen mevcut bazı maddeler hakkında bilgi sağlanması ile ilgili 27 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile ilgili metin)
162. 143/97/EC: 793/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca öngörülen öncelikli maddelerin üçüncü listesi ile ilgili 27 Ocak 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü (AEA ile ilgili metin)
163. 2161/99/EC: Mevcut maddelerin tehlikesinin değerlendirilmesi ve kontrolü hakkındaki 793/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğünde öngörüldüğü şekilde, belli önceliğe sahip madde üreten veya ithal eden kişilere daha ileri test zorunlulukları getiren 12 Ekim 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
164. 2455/92/EC: Bazı tehlikeli kimyasalların ithalat ve ihracatına ilişkin 23 Temmuz 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
165. 3093/94/EC: Ozon tabakasını incelten maddeler hakkında 15 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
166. 99/59/EC: Ozon tabakasını zedeleyen maddeler hakkındaki 3093/94 sayılı Konsey Tüzüğü uyarınca toplulukta 1999 yılında zaruri kullanımlar için izin verilen kontrol altındaki maddelerin tahsis edilen miktarlarına ilişkin 11 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı (C(1998) 4564 sayılı dokümanda bildirilen sadece İspanyolca, Almanca, İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Flemekçe, Fince metinler asıldır) (EEA bağlantılı metin)
167. 98/8/EC: Biocidal ürünlerin piyasaya çıkartılması ile ilgili 16 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.22.8 Araç ve Makinelere Kaynaklanan Gürültü

168. 79/113/EEC: İnşaat tesis ve makinalarının gürültü emisyonlarının belirlenmesi ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 19 Aralık 1978 tarihli Konsey Direktifi
169. 84/532/EEC: İnşaat alanı ve teçhizatına ilişkin ortak hükümlerle ilgili olarak üye devletlerin mevzuatlarının yakınlaştırılması hakkında 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
170. 84/533/EEC: Hava kompresörlerinin izin verilebilir ses gücü düzeyleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
171. 84/534/EEC: Kule vinçlerinin izin verilebilir ses gücü düzeyleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
172. 84/535/EEC: Kaynak makinası jeneratörlerinde izin verilebilir ses gücü seviyeleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
173. 84/536/EEC: Güç jeneratörlerinin izin verilebilir ses gücü düzeyleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi

174. 84/537/EEC: Elle kullanılan kırıcıların ve delicilerin izin verilebilir ses gücü düzeyleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
175. 84/538/EEC: Çim biçme makinalarının izin verilebilir ses gücü düzeyleri ile ilgili üye devlet mevzuatlarının yakınlaştırılmasına dair 17 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
176. 86/662/EEC: Hidrolik ve kablolu kazıcılar, dozerler, yükleyiciler ve dozer-yükleyicilerden yayılan gürültünün sınırlandırılmasına dair 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
177. 86/594/EEC: Ev aletlerinden yayılan gürültüye dair 1 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi

7.22.9 Nükleer Güvenlik ve Radyasyondan Korunma

178. Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun kuran Antlaşma (A.A.E.T – Euratom) , başlık iki – nükleer enerji alanında gelişmeye teşvik edici hükümler, bölüm III: Sağlık ve güvenlik, madde 33
179. Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun kuran Antlaşma (A.A.E.T – Euratom) , başlık iki – nükleer enerji alanında gelişmeye teşvik edici hükümler, bölüm III: Sağlık ve güvenlik, madde 35
180. Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun kuran Antlaşma (A.A.E.T – Euratom) , başlık iki – nükleer enerji alanında gelişmeye teşvik edici hükümler, bölüm III: Sağlık ve güvenlik, madde 37
181. 97/43/Euratom: Tıbbi olarak maruz kalmaya bağlı olarak iyonlama radyasyonunun tehlikelerine karşı bireylerin sağlıklarının korunması hakkında ve 84/466/Euratom sayılı Direktifi kaldıran 30 Haziran 1997 tarihli Konsey Direktifi
182. 89/618/Euratom: Radyolojik olarak acil bir durumda uygulanması gereken sağlık koruma önlemleri ve alınması gereken önlemler hakkında kamunun bilgilendirilmesi ile ilgili 27 Kasım 1989 tarihli Konsey Direktifi
183. 90/641/Euratom: Kontrollü alanlardaki faaliyetleri sırasında iyonlama radyasyonu riskine maruz kalan dış mekanda çalışan işçilerin işyerinde korunmaları hakkında 4 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
184. 92/3/Euratom: Radyoaktif atıkların Üye Devletler arasında ve Topluluk içi ve dışına naklinin denetlenmesi ve kontrolü hakkında 3 Şubat 1992 tarihli Konsey Direktifi
185. 93/552/Euratom: 92/3/Euratom sayılı Konsey Direktifinde değinilen radyoaktif atıkların naklinin denetlenmesi ve kontrolü için standart bir belge oluşturan 1 Ekim 1993 tarihli Komisyon Kararı
186. 96/29/Euratom: İyonlama radyasyonundan kaynaklanan tehlikelere karşı işçilerin ve kamunun sağlığının korunması için temel güvenlik standartları belirleyen 13 Mayıs 1996 tarihli Konsey Direktifi
187. 87/600/Euratom: Radyolojik bakımdan acil bir durumda erken bilgi alışverişi için yapılan Topluluk düzenlemeleri hakkında 14 Aralık 1987 tarihli Konsey Kararı
188. 3954/87/Euratom: Nükleer bir kaza ya da herhangi bir başka radyolojik emercensi durumunun ardından gıda maddeleri ve yemler için izin verilen azami radyoaktif bulaşma düzeylerini belirleyen 22 Aralık 1987 tarihli Konsey Tüzüğü
189. 770/90/Euratom: Nükleer bir kaza ya da herhangi bir başka radyolojik emercensi durumunun ardından yemler için izin verilen azami radyoaktif bulaşma düzeylerini belirleyen 29 Kasım 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
190. 2219/89/EEC: Nükleer bir kaza ya da herhangi bir başka radyolojik emercensi durumunun ardından gıda maddeleri ve yem ihraç etmek için özel koşullar hakkında 18 Temmuz 1989 tarihli Konsey Tüzüğü

191. 944/89/Euratom: Nükleer bir kaza ya da herhangi bir başka radyolojik emercensi durumunun ardından çok küçük gıda maddeleri için izin verilen azami radyoaktif kirlenme düzeylerini belirleyen 12 Nisan 1989 tarihli sayılı Komisyon Tüzüğü
192. 737/90/EEC: Çernobil nükleer santralindeki kazadan sonra üçüncü ülke menşeli tarımsal ürünlerinin ithaline ilişkin koşullar hakkında 22 Mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
193. 1661/99/EC: Çernobil nükleer santralindeki kazayı takiben, üçüncü ülke kaynaklı tarımsal ürünlerin ithalini düzenleyen şartlar hakkında (EEC) 737/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kurallar getiren 27 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
194. 727/97/EC: Çernobil nükleer santralindeki kazadan sonra üçüncü ülke menşeli tarımsal ürünlerinin ithaline ilişkin koşullar hakkında 737/90 sayılı Konsey Tüzüğü (EEC) nün uygulama alanından çıkarılan ürünler listesini belirleyen 24 Nisan 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
195. 1493/93/Euratom: Radyoaktif maddelerin üye devletler arasında nakline ilişkin 8 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
196. 99/175/Euratom: Nükleer enerji alanında bir araştırma ve eğitim programı kabul eden 25 Ocak 1999 tarihli Konsey Kararı (1998'den 2002'ye kadar)
197. 99/176/Euratom: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğunun doğrudan eylemleriyle Karma Araştırma Merkezi tarafından yürütülecek özel bir araştırma ve eğitim programı kabul eden 25 Ocak 1999 tarihli Konsey Kararı (1998'den 2002'ye kadar)
198. 83/88/EEC: Çernobil nükleer santralindeki kazayı takiben, üçüncü ülke kaynaklı tarımsal ürünlerin ithalini düzenleyen şartlar hakkında (EEC) 3955/87 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ilişkin detaylı kurallar getiren 5 Temmuz 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.22.10 İklim Değişikliği

199. 93/389/EEC: Toplulukta CO2 ve diğer sera gazı emisyonlarını izleme mekanizması için 24 Haziran 1993 tarihli Konsey Kararı

7.22.11 Sivil Koruma

200. 98/22/EC: Sivil korunma alanında bir Topluluk eylem programı oluşturan 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
201. 80/686/EEC: Hidrokarbonların neden olduğu kirliliğin kontrolü ve azaltılması hakkında bir Danışma Komitesi kuran 25 Haziran 1980 tarihli Komisyon Kararı
202. 86/85/EEC: Hidrokarbonlar ve başka zararlı maddelerin denize dökülmesi ile yaratılan kirliliğin kontrolü ve azaltılması için bir Topluluk bilgi sistemi oluşturan 6 Mart 1986 Konsey Kararı
203. 99/847/EC: Sivil korunma alanında bir Topluluk Eylem Planı ortaya koyan 9 Aralık 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.22.12 Politika

204. 97/872/EC: Çevre koruması alanında faal sivil toplum örgütlerinin teşvik edilmesine yönelik bir Topluluk eylem programı hakkında 16 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı

7.22.13 Uluslararası İşbirliği

205. 82/72/EEC: Avrupa vahşi hayatı ve doğal ortamının korunmasına ilişkin sözleşmenin sonuçlandırılmasına dair 3 Aralık 1981 tarihli Komisyon Kararı
206. 82/461/EEC: Göçmen vahşi hayvan türlerine ilişkin sözleşmenin sonuçlandırılmasına dair 24 Haziran 1982 tarihli Komisyon Kararı
207. 86/277/EEC: Hava kirleticilerinin Avrupa'da uzun mesafelere yayılmasının izlenmesi ve değerlendirilmesi için bir işbirliği programının (EMEP) uzun vadeli finansmanı ile ilgili uzun mesafeli sınır ötesi hava kirliliği hakkındaki 1979 Sözleşmesinin Protokolünün sonuçlandırılmasına ilişkin 12 Haziran 1986 tarihli Konsey Kararı
208. 88/540/EEC: Ozon tabakasının korunması hakkında Viyana Sözleşmesi ve ozon tabakasını incelten maddeler hakkında Montreal Protokolünün sonuçlandırılması ile ilgili 14 Ekim 1988 tarihli Konsey Kararı
209. 97/640/EC: Taraflar Konferansının III/1 sayılı Kararında belirtildiği şekilde, tehlikeli atıkların sınır ötesi hareketlerinin ve onların ortadan kaldırılmasının kontrolü hakkındaki Sözleşmede (Basle Sözleşmesi) yapılan değişikliğin, Topluluk adına, onaylanması hakkında 22 Eylül 1997 tarihli Konsey Kararı
210. 98/145/EC: Sözleşmeye Taraf Konferansının beşinci toplantısında kararlaştırıldığı şekilde vahşi hayvanların göçeden türlerinin korunması hakkındaki Bonn Sözleşmesinin I ve II. Eklerinde yapılan değişikliklerin, Avrupa Topluluğu adına, onaylanmasına ilişkin 12 Şubat 1998 tarihli Konsey Kararı
211. Oder'in korunması için Uluslararası Komisyona ilişkin Sözleşme
212. Akdenizdeki özellikle korumalı alanlar ve biyolojik çeşitlikle ilgili Protokol
213. Deneysel ve diğer bilimsel amaçlar için kullanılanomurgalı hayvanların korunmasına dair Avrupa Sözleşmesi

7.23 Tüketicinin Korunması ve Sağlık

1. 84/450/EEC: Aldatıcı reklamlarla ilgili Üye Devletler yasaları, Yönetmelikleri ve idari hükümlerinin yaklaştırılmasına ilişkin 10 Eylül 1984 tarihli Konsey Direktifi
2. 85/374/EEC: Ayıplı mallardan dolayı sorumluluk ile ilgili Üye Devletler yasaları, Yönetmelikleri ve idari hükümlerinin yaklaştırılmasına ilişkin 25 Temmuz 1985 tarihli Konsey Direktifi
3. 85/577/EEC: İşyerleri dışında görüşülen sözleşmeler konusunda tüketiciyi korumaya yönelik 20 Aralık 1985 tarihli Konsey Direktifi
4. 87/102/EEC: Tüketici kredisi ile ilgili Üye Devletler yasaları, Yönetmelikleri ve idari hükümlerinin yaklaştırılmasına ilişkin 22 Aralık 1986 tarihli Konsey Direktifi
5. 87/357/EEC: Tüketicilerin sağlık ve güvenliğini tehdit eden, olduklarından farklı görünen ürünler ile ilgili Üye Devletler yasalarının yaklaştırılması hakkında 25 Haziran 1987 tarihli Konsey Direktifi
6. 90/314/EEC: Paket seyahat, paket tatil ve paket turlar hakkında 13 Haziran 1990 tarihli Konsey Direktifi
7. 92/59/EEC: Genel ürün güvenliği ile ilgili 29 Haziran 1992 tarihli Konsey Direktifi

8. 93/13/EEC: Tüketici sözleşmelerinde adil olmayan koşullar hakkında 5 Nisan 1993 tarihli Konsey Direktifi
9. 94/3092/EC: Evde ve boş zamanlarda oluşan kazalarla ilgili bir Topluluk enformasyon sistemi kurulması hakkında 7 Aralık 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Kararı
10. 94/47/EC: Taşınmaz malların devre mülk esasına göre kullanım hakkının satın alınması ile ilgili sözleşmeler konusunda satın alanların korunması hakkında 26 Ekim 1994 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
11. 95/260/EC: Bir Tüketici Komitesi kuran 13 Haziran 1995 tarihli Komisyon Kararı
12. 97/404/EC: Bilimsel Tespit Komitesi kuran 10 Haziran 1997 tarihli Komisyon Kararı
13. 97/579/EC: Tüketici sağlığı ve gıda güvenliği alanında Bilimsel Komiteler kuran 23 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı
14. 97/7/EC: Mesafeli sözleşmeler ile ilgili olarak tüketicilerin korunması – Konsey ve Parlamento Beyanati Madde 6 (1) – Komisyon Beyanati Madde 3 (1) , 1.bent – hakkında 20 Mayıs 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
15. 97/55/EC: Karşılaştırmalı reklamları da içerecek şekilde yanlış yönlendiren reklam ile ilgili 84/450/EEC sayılı Direktifi değiştiren 6 Ekim 1997 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
16. 98/6/EC: Tüketicilere sunulan ürünlerin fiyatlandırılmasında tüketicinin korunması hakkında 16 Şubat 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
17. 98/139/EC: Üye Devletlerde Komisyon uzmanları tarafından veterinerlik alanında yapılan yerinde kontrollerle ilgili bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı
18. 98/140/EC: Üçüncü ülkelerde Komisyon uzmanları tarafından veterinerlik alanında yapılan yerinde kontrollerle ilgili bazı ayrıntılı kurallar belirleyen 4 Şubat 1998 tarihli Komisyon Kararı
19. 98/27/EC: Tüketici çıkarlarının korunmasına ilişkin hükümler hakkında 19 Mayıs 1998 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi
20. 1999/44/EC: Tüketim mallarının satışı ve toplu garantilerin bazı yönleri hakkında 25 Mayıs 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Direktifi

7.24 Adalet ve İçişleri

7.24.1 İltica

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması Yürürlüğe Girmeden Önce Avrupa Toplulukları'na Üye Devletlerce Kabul Edilen Sözleşmeler

1. OJ C 254 19/08/1997 Avrupa Topluluklarına Üye Devletlerden birinde yapılan iltica başvurularının incelenmesinden sorumlu Devleti saptayan, 15 Haziran 1990'da Dublin'de imzalanmış ve 1 Eylül 1997 tarihinde yürürlüğe girmiş olan Sözleşme 297A0819(01)

Kabul Edilen Uygulama Önlemleri

- OJ L 281 14/10/1997: Dublin Sözleşmesinin uygulanmasına ilişkin hükümler hakkında 9 Eylül 1997 tarih ve 1/97 sayılı Karar
- OJ L 281 14/10/1997: Dublin Sözleşmesinin 18. Maddesi ile oluşturulan Komitenin İç Tüzüğünü belirleyen 9 Eylül 1997 tarih ve 2/97 sayılı Karar
- OJ L 196 14/07/1998: Dublin Sözleşmesinin 18. Maddesi ile kurulan Komitenin Sözleşmenin uygulanmasına yönelik hükümlerle ilgili 1/98 sayılı Kararı

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

2. 1951 tarihli Birleşmiş Milletler Mültecilerin Hukuki Durumuna Dair Sözleşme (Cenevre, 28 Temmuz 1951)
3. 1967 tarihli Mültecilerin Durumuna Dair Protokol (New York, 31 Ocak 1967)

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

4. OJ L 63 13/03/1996: Cenevre Sözleşmesinin 1. Maddesinde geçen "mülteci" sözcüğünün tanımının uyumlaştırılmış bir şekilde uygulanması hakkında 4 Mart 1996 tarihli Ortak Tutum (496X0196)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

5. WGI 1107: CIREA'nın (İltica Hakkında Bilgilendirme, Tartışma ve Değişim Merkezi) kurulması hakkında 11 Haziran 1992 tarihli Karar
6. WGI 1283: Evsahibi üçüncü ülkelerle ilgili meselelere uyumlaştırılmış bir yaklaşım hakkında 30 Kasım 1992 tarihinde kabul edilen İlke Kararı
7. WGI 1282 REV 1: İltica için açıkça asılsız başvurular hakkında 30 Kasım 1992 tarihinde kabul edilen İlke Kararı
8. WGI 1281: Genel anlamda ciddi zulüm riski olmayan ülkelerle ilgili olarak 30 Kasım 1992 tarihinde kabul edilen Sonuçlar
9. OJ C 274 19/09/1996: Bazı üçüncü ülkelerdeki durum hakkında CIREA tarafından hazırlanan ortak raporların dolaşımı ve gizliliğine ilişkin olarak 20 Haziran 1994 tarihinde kabul edilen Metin (396Y0919 (12))
10. OJ C 274 19/09/1996: Üçüncü ülkelerle ilgili ortak raporlar için 20 Haziran 1994 tarihli İlkeler (396Y0919 (16))
11. 7472/92 CIREA 17-20/06/1994: Üçüncü ülkelerdeki durumun ortak değerlendirmesiyle ilgili rapor hazırlanması için Usul
12. OJ C 274 19/09/1996: İltica usulleri için asgari garantiler hakkında 20 Haziran 1995 tarihli İlke Kararı (396Y0919 (05))
13. OJ C 262 7/10/1995: Yerlerinden edilmiş kişilerin geçici olarak kabul edilme ve ikametleri hakkında yük paylaşımıyla ilgili 25 Eylül 1995 tarihli İlke Kararı (395Y1007 (01); 95/C 262/01)
14. OJ L 63 13/03/1996: Yerlerinden edilmiş kişilerin geçici olarak kabul edilme ve ikametleri hakkında yük paylaşımıyla ilgili bir uyarı ve acil hal prosedürü hakkında 4 Mart 1996 tarihli Karar (396D0198; 96/198/JHA)
15. OJ L 178 7/07/1997: İltica ile ilgili olarak kabul edilen belgelerin uygulanmasının izlenmesi hakkında 26 Haziran 1997 tarihli Karar (397D0420 ; 97/420/JHA)

D) Diğer Sözleşmeler

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

16. OJ L 281 07/11/2000: Dublin Sözleşmesinin 18. Maddesi ile kurulan Komitenin, Sözleşmenin 3(4) ve 9. Maddeleri uyarınca aile üyelerinin sorumluluğunun devri hakkında 31 Ekim 2000 tarihli ve 1/2000 sayılı Kararı (400D0677;2000/677/CMS) s.1
17. OJ L 316 15/12/2000: Dublin Sözleşmesinin etkili biçimde uygulanması için parmak izlerinin mukayesesine yönelik olarak Eurodac'ın kurulması hakkında 11 Aralık 2000 tarihli 2725/2000(EC) sayılı Konsey İlke Kararı (300R2725) s.1

7.24.2 Dış Sınırlar

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

18. OJ L 63 13/03/1996: Havaalanı transit işlemleri hakkında 4 Mart 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0197; 96/197/JHA) s.8
19. OJ L 281 31/10/1996: Sınır öncesi yardım ve eğitim amaçlı görevlendirmeler hakkında 25 Ekim 1996 tarihli Ortak Tutum (496X0622; 96/622/JHA) s.1
20. OJ L 333 9/12/1998: Avrupa (Görüntü) Arşiv Sistemi (FADO - Sahte ve Hakiki Belgeler) oluşturulmasıyla ilgili Ortak Tutum (498X0700; 98/700/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

Avrupa Birliği Antlaşması'nın 100c Maddesi Çerçevesinde Kabul Edilen Konsey Tüzükleri

21. OJ L 164 14/07/1995: Vizeler için tek tip bir format belirleyen 29 Mayıs 1995 tarih ve 1683/95 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) (395R1683)
22. OJ C 189 17/06/1998: Avrupa Birliği'ne giriş noktalarında sahte belgeleri tespit eden cihazların tedarikiyle ilgili 28 Mayıs 1998 tarihli Konsey Tavsiye Kararı (398Y0617(01); 98/C189/02)
23. OJ L 72 12/03/1999: Üye Devletlerin dış sınırlarını geçerken vatandaşlarının vize sahibi olması gereken üçüncü ülkelerin belirlenmesine ilişkin (EC) 574/99 sayılı Konsey Tüzüğü
24. OJ C 140 20/05/1999: Yurtdışındaki temsilciliklerin vize bölümleri ile vizelerin verilmesi veya uzatılmasından sorumlu yerel makamların bürolarında sahte belgelerin tespit imkanları hakkında Konsey Tavsiye Kararı

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.3 Göç

Göçmen Kabulü

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

25. OJ L 327 19/12/1994: Bir Üye Devlette mukim bulunan, üçüncü ülkelerden gelmiş öğrenciler için seyahat kolaylıklarıyla ilgili 30 Kasım 1994 tarihli Ortak Eylem (494D0795) s.1
26. OJ L 7 10/01/1997: Oturma izinleriyle ilgili tek tip bir format hakkında 16 Aralık 1996 tarihli Ortak Eylem (497X0011; 97/11/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

27. WGI 1506 REV1: Kabul edilebilir/kabul edilemez seyahat belgeleri hakkında 11 Haziran 1992 tarihinde Bakanlar tarafından kabul edilen Metin
28. WGI 1497 REV1: Aile birleştirmesinin uyumlaştırılması hakkında 1 Haziran 1993 tarihli İlke Kararı
29. OJ C 274 19/09/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının çalışmak için Üye Devletler topraklarına kabul edilmelerinin sınırlandırılması hakkında 20 Haziran 1994 tarihli İlke Kararı (396Y0919(02)) s.3
30. OJ C 274 19/09/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının serbest çalışmak amacıyla Üye Devletlerin topraklarına kabul edilmelerine ilişkin sınırlamalar hakkında 30 Kasım 1994 tarihli İlke Kararı (396Y0919(03)) s.7
31. OJ C 274 19/09/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının öğrenim amacıyla Avrupa Birliği'ne Üye Devletlerin topraklarına kabul edilmeleri hakkında 30 Kasım 1994 tarihli İlke Kararı (396Y0919(04)) s.10
32. OJ 274 19/09/1996: Sınır Geçişleri ve Göç Hakkında Bilgi, Tartışma ve Mübadele Merkezi'nin (CIREFI) düzenlenmesi ve geliştirilmesiyle ilgili 30 Kasım 1994 tarihli Sonuçlar (Bu belge, "İhraç" bağlamında da geçerlidir.) (396Y0919(15)) s.50-51
33. OJ C 11 16/01/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının kabulüyle ilgili olarak halihazırda benimsenmiş bulunan belgelerin uygulanmasının izlenmesi hakkında 22 Aralık 1995 tarihli Karar (396Y0116(01)) s.1
34. OJ C 80 18/03/1996: Üye Devletler topraklarında uzun süreli ikamet eden üçüncü ülke vatandaşlarının statüsüyle ilgili 4 Mart 1996 tarihli İlke Kararı (396Y0318 (02); 96/C 80/02) s.2
35. OJ C 80 18/03/1996: Vizelerle ilgili yerel konsolosluk işbirliği hakkında 4 Mart 1996 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0318(01); 96/C 80/01) s.1
36. OJ C 221 19/07/1997: Yanlarında refakatçi bulunmayan üçüncü ülke vatandaşı çocuklar hakkında 26 Haziran 1997 tarihli İlke Kararı (397Y0719 (02); 97/C 221/03) s.23-27
37. OJ C 328 16/12/1997: Sahte evlilikler hakkında 4 Aralık 1997 tarihli İlke Kararı (397Y1216(01); 97/C 382/01)
38. İkamet izinleri için tek tip formata ilişkin ana film hazırlık masraflarının paylaşılması hakkında 19 Mart 1998 tarihli Konsey Kararı
39. Doc 8927/1/98 REV1: CIREFI'de veri mübadelesi için ortak ilkeler
40. OJ 333/9 9/12/1998: Oturma izinleri için tek tip formatın doldurulmasıyla ilgili ortak standartlar hakkında Konsey Kararı (398D0701; 98/701/JHA)

D) Diğer Sözleşmeler

İhraç

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

41. WGI 1266: İhraçla ilgili olarak Üye Devletlerin yaptığı uygulamalar hakkında 30 Kasım 1992 tarihli Tavsiye Kararı
42. WGI 1266: İhraç amacıyla transit geçiş hakkında 30 Kasım 1992 tarihli Tavsiye Kararı
43. WGI 1516: İzinsiz ikamet eden ya da çalışan üçüncü ülke vatandaşlarının kontrolü ya da ülke dışına çıkarılmasıyla ilgili 1 Haziran 1993 tarihli Tavsiye Kararı
44. OJ C 274 19/09/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının ülke dışına çıkarılmaları/ihraç edilmeleri için standart bir seyahat belgesinin kabulü hakkında 30 Kasım 1994 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0919(06)) s.18
45. OJ C 5 10/01/1996: Yasadışı göç ve yasadışı istihdamla mücadele araçlarının uyumlaştırılması ve ilgili kontrol araçlarının iyileştirilmesi hakkında 22 Aralık 1995 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0110(01); 96/C 5/01) s.1
46. OJ C 5 10/01/1996: Ülkeden ihraç önlemlerinin uygulanmasında birlikte hareket ve işbirliği hakkında 22 Aralık 1995 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0110 (02); 96/C 5/02) s.3-7
47. OJ C 304 14/10/1996: Üçüncü ülke vatandaşlarının yasadışı istihdamıyla mücadele hakkında 27 Eylül 1996 tarihli Tavsiye Kararı (496Y1014(01); 96/C 304/01) s.1
48. OJ L 342 31/12/1996: Yasadışı göç, geri kabul, üçüncü ülke vatandaşlarının yasadışı istihdamı ve ihraç emirlerinin uygulanmasında işbirliği konularında Konsey tarafından kabul edilen belgelerin uygulanmasının izlenmesi hakkında 16 Aralık 1996 tarihli Karar (396D0749; 96/749/JHA) s.5
49. OJ L 147 5/06/1997: Üçüncü ülke vatandaşlarının gönüllü olarak ülkelerine geri dönmeleri için sağlanan yardımla ilgili bilgi alışverişi hakkında 26 Mayıs 1997 tarihli Karar (397D0340; 97/340/JHA) s.3

D) Diğer Sözleşmeler

Geri Kabul

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

50. OJ C 274 19/09/1996: Avrupa Birliği'ne üye bir devlet ile bir üçüncü ülke arasında akdedilebilecek bir ikili geri kabul anlaşması örneğiyle ilgili 30 Kasım 1994 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0919(07)) s.20-24
51. OJ C 274 19/09/1996:Geri kabul anlaşmalarının uygulanmasıyla ilgili protokollerin hazırlanma ilkeleri hakkında 24 Temmuz 1995 tarihli Tavsiye Kararı (396Y0919(08)) s.25
52. Gelecekte yapılacak karma anlaşmalara eklenecek hükümler hakkında 4 Mart 1996 tarihli Konsey Sonuçları (Resmi Gazete'de yayımlanmamıştır. Bknz. 4272/96 ASIM 6; 5457/96 ASIM 37)

53. Doc 13409/99 MIRG 69: Avrupa Birliği mutabakatları ve karma mutabakatlarda yer alan geri kabule ilişkin hükümlerin güncelleştirilmesi

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.4 Örgütlü Suçlar, Sahtecilik ve Yolsuzluk

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması'nın K.3 (2) (c) Maddesi Çerçevesinde Konsey Tarafından Düzenlenen Sözleşmeler

54. OJ C 316 27/11/1995 : Avrupa Polis Bürosu'nun kurulması hakkında 26 Temmuz 1995 tarihli Sözleşme (495A1127(01); 95/C 316/01)
- OJ C 299 9/10/1996: Bir Avrupa Polis Bürosu kurulmasına dair Sözleşmenin AT Adalet Divanı tarafından ön kararlar yoluyla yorumlanması hakkında 23 Temmuz 1996 tarihli Protokol
 - OJ C 221 19/07/1997: Europol, Europol organlarının üyeleri, Europol Başkan Yardımcısı ve çalışanlarının ayrıcalık ve dokunulmazlıkları hakkında 19 Haziran 1997 tarihli Protokol

Uygulama Önlemleri

55. Doc EUROPOL 91: Europol Yönetim Kurulu'nun iç tüzüğünü belirleyen 1/10/1998 tarihli Kararı
56. Doc EUROPOL 86: Europol irtibat görevlilerinin hak ve ödevleriyle ilgili 1/10/1998 tarihli Europol Yönetim Kurulu Kararı (1999/C 26/09)
57. Doc EUROPOL 95: Europol'ün AB'ye bağlı kuruluşlarla dış ilişkilerine dair kurallar hakkında 1/10/1998 tarihli Europol Yönetim Kurulu Kararı (1999/C 26/10)
58. Doc EUROPOL 94: Europol'ün üçüncü ülkelerle ve AB 'ye bağlı olmayan kuruluşlarla olan dış ilişkilerine ilişkin kuralları belirleyen 3/11/1998 tarihli Konsey Kararı (1999/C 36/04)
59. Doc EUROPOL 92: Europol tarafından üçüncü taraflardan bilgi alınmasıyla ilgili kuralları belirleyen 3/11/1998 tarihli Konsey Kararı (1999/C 26/03)
60. Doc EUROPOL 89: Europol'ün gizliliği hakkında kurallar kabul eden 3/11/1998 tarihli Konsey Kararı (1999/C 26/02)
61. Doc EUROPOL 87: Europol analiz dosyalarına uygulanabilir kuralları kabul eden 3/11/1998 tarihli Konsey Kararı (1999/C 26/01)
62. Doc EUROPOL 88: Europol'e uygulanabilir personel yönetmeliklerini belirleyen 3/12/1998 tarihli Konsey Kararı
63. OJ C 312 29/10/1999: Europol bütçesine uygulanabilir Bütçe Yönetmeliğini kabul eden ve 1999/ C 25/01 sayılı Konsey Kararını iptal eden 4/10/ 1999 tarihli Konsey Kararı
64. OJ C 88 30/03/1999: Europol tarafından üçüncü ülkelere ve organlara kişisel veri iletimini düzenleyen kurallar hakkında 12/03/1999 tarihli Konsey Kararı
65. OJ C 149 28/05/1999: Europol Başkanı ve Başkan Yardımcılarının atanması hakkında 29/04/1999 tarihli Konsey Kararı

66. OJ C 364 17/12/1999: Maaş, emeklilik ve diğer parasal hakların Euro'ya çevrilmesine ilişkin Europol personel statüsü hakkındaki 3 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararını değiştiren Konsey Kararı
67. OJ C 364 17/12/1999: Europol personeline verilmekte olan maaş, tahsisat ve tazminat ödemelerinin kabulü hakkında Konsey Kararı
68. OJ C 149 28/ 05/ 1999: Europol Denetim Kurulu'nun iç tüzüğünü belirleyen Kararı

Europol'e İlişkin Diğer Önlemler

69. Doc EUROPOL 118: Kişinin yaşamına, bedenine, kişisel özgürlüğüne veya mülküne yönelik terörist eylemler sırasında işlenen ya da işlenmesi muhtemel olan cürümlerle mücadele hakkında Europol'e talimat veren 3/12/1998 tarihli Konsey Kararı
70. Doc EUROPOL 117: Europol Sözleşmesi'nin Ek'inde yer alan "insan ticareti" suçunun tanımını tamamlayan 3/12/1998 tarihli Konsey Kararı
71. OJ C 316 27/11/1995: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair 26 Temmuz 1995 tarihli Sözleşme (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (495A1127(03); 95/C 316/03)

OJ C 191 23/06/1997: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme hakkında Açıklayıcı Rapor

- OJ C 313 23/10/1996: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme'ye İlişkin 27 Eylül 1996 tarihli Protokol (496Y1023(01) 96/C 313/01)

OJ C 11 15/01/1998: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme'ye İlişkin Protokol hakkında Açıklayıcı Rapor

- OJ C 221 19/07/1997: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme'nin İkinci Protokolü

OJ C 91 31/03/1999: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme'nin İkinci Protokolü hakkında Açıklayıcı Rapor

- OJ C 151 20/05/1997: Avrupa Toplulukları'nın Mali Çıkarlarının Korunmasına Dair Sözleşme'nin, AT Adalet Divanı tarafından ön kararlar yoluyla yorumlanması hakkında Protokol

72. OJ C 195 25/06/1997: Avrupa Toplulukları Görevlilerinin veya Avrupa Birliği'ne Üye Devletlerin Görevlilerinin Dahil Olduğu Yolsuzluğa Karşı Mücadele Hakkında 26 Mayıs 1997 tarihli Sözleşme (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (497A0625(01); 97/C 195/01)

OJ C 391 15/12/1998: Avrupa Toplulukları Görevlilerinin veya Avrupa Birliği'ne Üye Devletlerin Görevlilerinin Dahil Olduğu Yolsuzluğa Karşı Mücadele Hakkında 26 Mayıs 1997 tarihli Sözleşme üzerine Açıklayıcı Rapor

73. OJ C 149 28/05/1999: Europol'ün kalpazanlık ve ödeme vasıtalarına ilişkin sahtekarlıkla mücadele bağlamındaki görev süresini uzatan Konsey Kararı s.16 (499Y0528(02))

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

74. OJ L 268 19/10/1996: AB'ye Üye Devletlerin irtibat görevlileriyle ilgili girişimlerine ortak bir çerçeve sağlanması hakkında 14 Ekim 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0602; 96/602/JHA)

75. OJ L 342 31/12/1996: Üye Devletler arasında yasa uygulama konusunda işbirliğini kolaylaştırmak üzere, uluslararası örgütlü suçla mücadele için gerekli özel yetkinlik, beceri ve uzmanlığa dair rehber oluşturulması ve bunun idame ettirilmesiyle ilgili 29 Kasım 1996 tarihli Ortak Eylem

76. OJ L 63 4/03/1997: İnsan ticareti ve çocukların cinsel yönden istismarıyla mücadele amacıyla harekete geçilmesiyle ilgili 24 Şubat 1997 tarihli Ortak Eylem (Adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (497X0154; 97/154/JHA)
77. OJ L 159 17/06/1997: (Uyuşturucu madde kaçakçılığıyla mücadele bağlamında) Hedef belirleme kriterleri, seçme yöntemleri ve gümrük ile polis bilgilerinin toplanmasının iyileştirilmesi için 9 Haziran 1997 tarihli Ortak Eylem (497X0372; 97/372/JHA)
78. OJ L 344/9 15/12/1997: Örgütlü suçla mücadelede uluslararası yükümlülüklerin ulusal düzeyde tatbikatı ve uygulamasının değerlendirilmesi için bir mekanizma oluşturan 5 Aralık 1997 tarihli Ortak Eylem (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.)
79. OJ L 358 31/12/1998: Özel sektörde yolsuzluk hakkında Ortak Eylem
80. OJ L 87 31/03/1999: Birleşmiş Milletler örgütlü suçlarla mücadele sözleşmesi önerisi hakkında 29 Mart 1999 tarihli Ortak Tutum
81. OJ L 142 5 /06/1999: Avrupa Konseyi'nde İnternet Suçlarına İlişkin Sözleşme taslağı üzerinde yapılan müzakereler hakkında Ortak Tutum

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

82. 9841/93 ENFOPOL 32: Otomobil suçları hakkında Sonuç (29-30 Kasım 1993)
83. 8990/3/94 REV3 ENFOPOL 107: Örgütlü suçla mücadele hakkında Eylül 1994 tarihli Berlin Ortak Bildirisi
84. Telekomünikasyona yasal müdahale hakkında 17 Ocak 1995 tarihli İlike Kararı (96/C 329/01)
85. Avrupa Birliği'ne Üye Devletler ile Baltık ülkeleri dahil Merkezi ve Doğu Avrupa ülkelerinin, uluslararası örgütlü suçla mücadelede adli işbirliğiyle ilgili eylem programı (25-26 Eylül 1995)
86. OJ C 327 7/12/1995: Uluslararası örgütlü suçla mücadelede tanıkların korunması hakkında 23 Kasım 1995 tarihli İlike Kararı (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (395Y1207(04); 95/C/327/04)
87. Örgütlü suç hakkında Bildiri (19-20 Mart 1996) (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.)
88. Örgütlü suçla mücadelenin artırılmasına yönelik önlemler (12 Aralık 1996)
89. OJ C 10 11/01/1997: Uluslararası örgütlü suçla mücadelede adli süreçle işbirliği yapan şahıslar hakkında 20 Aralık 1996 tarihli İlike Kararı (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (497Y0111(01); 97/C 10/01)
90. OJ C 251 15/08/1997: Örgütlü suçla mücadele hakkında 28 Nisan 1997 tarihli eylem planı (497Y0815(01); 97/C 251/01)
91. 10110/2/97 REV2: 4 Aralık 1997 tarihli, sınıraşan örgütlü suçla mücadeleye yönelik projeye dayalı eylem-Pratik Rehber
92. 12888/97: İleri teknoloji suçlarına ilişkin G-8 ilkeleri hakkında 19 Mart 1998 tarihli Sonuçlar, örgütlü suçlara ve bunlarla ilgili konulara dair Tavsiye Kararı
93. OJ C 220 15/07/1998: AB'ye Üye Devletler ile Merkezi ve Doğu Avrupa'dan aday ülkeler ve Kıbrıs arasında örgütlü suçlar hakkında 28 Mayıs 1998 tarihli Katılım Öncesi Paketi (498Y0715(01); 98/C 220/01)
94. OJ C 408 29/12/1998: Geniş kapsamlı bir mücadele stratejisi oluşturulması bağlamında, örgütlü suçun önlenmesi hakkında Konsey Kararı (31998Y1229 (01))

95. Doc ENFOPOL 101 REV2; ENFOPOL 121: Silah kaçakçılığı hakkında Tavsiye Kararı
96. Doc 13009/1/99 CRIMORG 175 NIS 121 REV1; 1238/1/99 CRIMORG 154 NIS 107 REV1: Örgütlü suçla mücadele bağlamında Rusya Federasyonu için bir ortak eylem amaçlayan Avrupa Birliği eylem planı

D) Diğer Sözleşmeler

97. 8 Kasım 1990 tarihli Kara Paranın Aklanması, Suçtan kaynaklanan Gelirlerin Araştırılması, Ele Geçirilmesi ve Müsaderesi Hakkında Avrupa Sözleşmesi (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.)
98. 17 Aralık 1997 tarihli Uluslararası Ticari Muamelelerde Yabancı Kamu Görevlilerinin Rüşvet Suçlarıyla Mücadele Hakkında OECD Sözleşmesi
99. 1998 tarihli Yolsuzluğa Dair Ceza Hukuku Avrupa Konseyi Sözleşmesi
100. 1997 tarihli Yolsuzluğa Dair Özel Hukuk Avrupa Konseyi Sözleşmesi

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

101. OJ C 106 13/04/2000: Europol Başkanına üçüncü ülkelerle ve AB'ye bağlı olmayan kuruluşlarla anlaşma müzakerelerine girmesi için yetki verilmesi hakkında 27 Mart 2000 tarihli Konsey Kararı (400Y0413(01)) s.1-2
102. OJ L 336 30/12/2000: Bir Avrupa Polis Koleji kurulmasına ilişkin 22 Aralık 2000 tarihli Konsey Kararı (CEPOL) (300D0820; 2000/820/JHA)

7.24.5 Uyuşturucular

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması Yürürlüğe Girmeden Önce AT'ye Üye Devletlerce Kabul Edilen Sözleşmeler

--

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

103. 1961 tarihli Uyuşturucu Maddelere Dair Tek Sözleşmesi (New York, 30 Mart 1961)
104. Uyuşturucu Maddelere Dair Tek Sözleşmesi'ni Değiştiren 1972 tarihli Protokol (Cenevre, 25 Mart 1972)
105. 1971 tarihli Psikotrop Maddeler Sözleşmesi (Viyana, 21 Şubat 1971)
106. 1988 tarihli Uyuşturucu ve Psikotrop Madde Kaçakçılığına Karşı Birleşmiş Milletler Viyana Sözleşmesi (Viyana, 20 Aralık 1988) (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.)

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

107. OJ L 322 12/12/1996 : Yasadışı uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadelede Üye Devletler arasında işbirliğinin geliştirilmesini kolaylaştırmak için uyuşturucuların kimyasal profilinin çıkarılması hakkında bilgi alışverişiyle ilgili 29 Kasım 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0699; 96/699/JHA)
108. OJ L 342 31/12/1996 : Uyuşturucu bağımlılığıyla mücadele ile uyuşturucu kaçakçılığını önlemek ve bununla mücadele etmek için AB'ye Üye Devletlerin mevzuat ve uygulamalarının birbirine

yaklaştırılması hakkında 17 Aralık 1996 tarihli Ortak Eylem (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.) (496X0750; 96/750/JHA)

- 109.** OJ L 167 25/06/1997: Yeni sentetik uyuşturucularla ilgili bilgi alışverişi, risk analizi ve bu maddelerin kontrolü hakkında 16 Haziran 1997 tarihli Ortak Eylem (497X0396; 97/396/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

- 110.** OJ C 375 12/12/1996: Uyuşturucularla mücadelede polis/gümrük anlaşmalarının hazırlanması hakkında 29 Kasım 1996 tarihli İlke Kararı (496Y1212(01); 96/C 375/01)

- 111.** OJ C 375 12/12/1996: AB içinde uyuşturucu turizmi sorununun çözümüne yönelik önlemler hakkında 29 Kasım 1996 tarihli İlke Kararı (496Y1212(02); 96/C 375/02)

- 112.** OJ C 389 23/12/1996: AB içinde yasadışı uyuşturucu ekimi ve üretimiyle mücadele edilmesi ve bunların ortadan kaldırılması için önlemler hakkında 16 Aralık 1996 tarihli İlke Kararı (496Y1223(01); 96/C 389/01)

- 113.** OJ C 10 11/01/1997: Ağır Yasadışı Uyuşturucu Kaçakçılığı Nedeniyle Mahkumiyet Hakkında 20 Aralık 1996 tarihli İlke Kararı (497Y0111(02); 97/C 10/02)

- 114.** OJ L 244 16/09/1999: 4-MTA'nın kontrol tedbirlerine ve adli cezalandırmaya tabi tutulacak yeni bir sentetik uyuşturucu olarak tanımlanması hakkında 13 Eylül 1999 tarihli Konsey Kararı

D) Diğer Sözleşmeler

- 115.** 1995 tarihli Uyuşturucu ve Psikotrop Madde Kaçakçılığı Hakkında Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin 17. Maddesini Uygulayan, Deniz Yoluyla Kaçakçılık Hakkında Anlaşma (Strazburg, 31 Ocak 1995) (Cezai konularda adli işbirliği bağlamında da geçerlidir.)

7.24.6 Terörizm

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

- a) Avrupa Birliği Antlaşması Yürürlüğe Girmeden Önce AT'ye Üye Devletlerce Kabul Edilen Sözleşmeler**

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

- 116.** 1977 tarihli Terörizmin Bastırılması hakkında Avrupa Sözleşmesi (Strazburg, 27 Ocak 1977)

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

- 117.** OJ L 273 25/10/1996 : AB'ye Üye Devletler arasında terörizme karşı işbirliğini kolaylaştırmak üzere terörizme karşı koymak için gerekli özel yetkinlik, beceri ve uzmanlığa dair bir rehber oluşturulması ve bunun idame ettirilmesiyle ilgili 15 Ekim 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0610; 96/610/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

- 118.** Terörizmin finansmanı hakkında 30 Kasım 1993 tarihli Bildiri

- 119.** İçişleri ve Adalet Bakanları tarafından 14 Ekim 1995 tarihinde yayımlanan Terörizm Hakkında Bildiri (La Gomera Declaration)

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.7 Polis İşbirliği

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Bknz. "Örgütlü Suç, Sahtecilik ve Yolsuzluk" başlığı altındaki Sözleşmeler ve diğer önlemler

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

120. OJ L 147 5/06/1997: Asayiş ve güvenlik konularında işbirliği hakkında 26 Mayıs 1997 tarihli Ortak Eylem (497X0339 ; 97/339/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

121. Radyo İletişimi hakkında İlke Kararı (29-30 Kasım 1993, JHA Konseyi)

122. Motorsikletli çeteler hakkında Bildiri (29-30 Kasım 1993)

123. 10375/93 ENFOPOL 45: Spor karşılaşmalarının organizatörlerinin sorumluluğu hakkında Tavsiye Kararı (29-30 Kasım 1993)

124. Çevre Suçları hakkında Tavsiye Kararı (29-30 Kasım 1993)

125. 5914/94 ENFOPOL 46: Suçluluğun operasyonel analizi hakkında bir eğitim modülü için 6 Mayıs 1994 tarihli Tavsiye Kararı

126. OJ C 131 3/05/1996: Futbol maçları esnasında muhtemel asayiş sorunlarının önlenmesi ve kontrol altına alınmasına ilişkin ilkeler hakkında Tavsiye Kararı (22 Nisan 1996) (396Y0503(02) ; 96/C 131/01)

127. OJ C 193 24/06/1997: Futbol holiganlığının, tecrübe alışverişi, stadyumlardan men etme ve medya politikası yoluyla önlenmesi ve kontrol altına alınması hakkında 9 Haziran 1997 tarihli İlke Kararı (397Y0624(01); 97/C 193/01)

128. OJ C 193 24/06/1997: DNA analiz sonuçlarının değişimi hakkında 9 Haziran 1997 tarihli İlke Kararı (397Y0624(02) ; 97/C 193/02)

129. Doc ENFOPOL 69 REV1: Şifreleme ve yasaların uygulanmasıyla ilgili 28 Mayıs 1998 tarihli Konsey Sonuçları

130. OJ C162 9/06/1999: Uluslararası suçla, kullanılan yolların daha kapsamlı denetimi suretiyle mücadele hakkında 27 Mayıs 1999 tarihli İlke Kararı

131. OJ C 196 13/06/1999: Uluslararası futbol maçları bağlamındaki şiddet ve huzursuzlukların önlenmesi ve kontrolüne yönelik uluslararası polis işbirliğine ve tedbirlere ilişkin bir elkitabı hakkında 21 Haziran 1999 tarihli İlke Kararı

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.8 Gümrük İşbirliği

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması'nın K.3 (2) (c) Maddesi Çerçevesinde Konsey Tarafından Düzenlenen Sözleşmeler

- 132.** OJ C 316 27/11/1995: Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkında 26 Temmuz 1995 tarihli Sözleşme (495A1127(02))
- OJ C 151 20/05/1997: Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkındaki Sözleşme'nin AT Adalet Divanı tarafından ön kararlar yoluyla yorumlanması hakkında 29 Kasım 1996 tarihli Protokol
 - OJ C 91 31/03/1999: Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkındaki Sözleşme'de yer alan kazançların aklanması konusunun kapsamına dair Protokol ve Sözleşme'ye nakliye vasıtalarının kayıt numaralarının dahil edilmesi hakkında 12 Mart 1999 tarihli Konsey Kararı
- 133.** ENFOCUSTOM 63: Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkında Sözleşme ve 13 Mart 1997 tarih ve 515/97 sayılı Konsey Tüzüğü - veri bankalarında korunacak bilgilerin sınırlarının belirlenmesi
- 134.** OJ C 024 23/01/1998: Gümrük İdareleri Arasında Karşılıklı Yardımlaşma ve İşbirliği Hakkında 18 Aralık 1997 tarihli Sözleşme (498A0123(01))

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

- 135.** OJ L 322 12/12/1996: Uyuşturucu kaçakçılığıyla mücadelede gümrük yetkilileri ile ticari işletmeler arasında işbirliği hakkında 29 Kasım 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0698; 96/698/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

- 136.** İç pazar gümrük işlemlerinde sahtecilikle mücadele için bir stratejik Birlik planı geliştirilmesine katkı sağlanması hakkında Sonuçlar (30 Kasım - 1 Aralık 1994)
- 137.** 10607/96 ENFOCUSTOM 42, Ek A: Gelecekte yapılacak ortak gümrük denetleme operasyonları için gözden geçirilmiş düzenlemeler hakkında 29 Kasım 1996 tarihli Karar
- 138.** OJ C 193 24/06/1997: Ortak gümrük denetleme operasyonları için bir el kitabıyla ilgili 9 Haziran 1997 tarihli İlke Kararı (397Y0624(03); 97/C 193/03)
- 139.** Doc ENFOCUSTOM 56: Üçüncü Sütun için Gümrük Bilgilendirme Sistemi (CIS) - teknik gereksinimlerle ilgili olarak 22/12/ 1998 tarihinde kabul edilen hedefler

D) Diğer Sözleşmeler

- 140.** OJ C 316 27/11/1995: Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkındaki Sözleşme'nin bazı AB Üyesi Devletler arasında geçici olarak uygulanmasıyla ilgili 26 Temmuz 1995 tarihli Anlaşma (495A1127(04);95/C316/04)

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

OJ L 033 04/02/1997: Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin Topluluk içinde gümrükler için bir eylem programı kabul eden 19 Aralık 1996 tarihli 210/97/EC sayılı Kararı (Gümrükler 2000) – Komisyon açıklaması (397D0210)

Aşağıdaki değişiklik yapılmıştır:

OJ L 013 19/01/2000: Topluluk içinde gümrükler için (Gümrükler 2000) bir eylem programı kabul eden 210/97/EC sayılı kararı değiştiren ve 91/341/EEC sayılı Konsey Kararını fesheden 17 Aralık 1999 tarihli ve 105/2000/EC sayılı Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı (300D0105; 91/341/EEC) s.1-4

7.24.9 Hukuki Konularda Adli İşbirliği

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması'nın K.3 (2) (c) Maddesi Çerçevesinde Konsey Tarafından Düzenlenen Sözleşmeler

- 141.** OJ C 261 27/08/1997: Divanın Yetkileri Hakkındaki Protokolü de İçeren, Hukuki ya da Ticari Konularda Adli ve Adli Olmayan Belgelerin AB'ye Üye Devletlerde Tebligatı Hakkında 26 Mayıs 1997 tarihli Sözleşme (397A0827(01); 97/C 261/03)
- 142.** OJ C 221 16/07/1998: Evlilikle İlgili Kararlarda, Yargı Yetkisi, Tanıma ve Tenfize Dair 28 Mayıs 1998 tarihli Sözleşme

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılmaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

- 143.** OJ L 299 31/12/1972: Hukuki ve Ticari Konularda Yargılama Yetkisi ve Hükümlerin Uygulanması Hakkında Sözleşme (Brüksel, 27 Eylül 1968) ve Sözleşme'nin Avrupa Adalet Divanı tarafından rulanmasına İlişkin Protokol (Lüksemburg, 27 Eylül 1968) (468A0927(01))

-Aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır:

- OJ L 304 30/10/1978: Danimarka, İrlanda ve İngiltere'nin 1968 tarihli Brüksel Sözleşmesi'ne Katılımları Hakkında Sözleşme (Brüksel, 9 Ekim 1978) (478A1009 (01))
 - OJ L 388 31/12/1982: Yunanistan'ın 1968 tarihli Brüksel Sözleşmesi'ne Katılımı Hakkında Sözleşme (Brüksel, 25 Ekim 1982) (482A1025 (01))
 - OJ L 285 3/10/1989: İspanya ve Portekiz'in 1968 tarihli Brüksel Sözleşmesi'ne Katılımları Hakkında Sözleşme (San Sebastian, 26 Mayıs 1986) (489A0535)
 - OJ C 15 15/01/1997: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in 1968 tarihli Brüksel Sözleşmesi'ne Katılımları Hakkında Sözleşme (497Y0115 (01))
- 144.** OJ L 266 9/10/1980: Akitten Doğan Borçlara Uygulanacak Hukuk Hakkında Sözleşme (Roma, 19 Haziran 1980); Sözleşme'nin, Adalet Divanı'nın Yorumu Hakkında Birinci Protokolü (Brüksel, 19 Aralık 1988) ve Sözleşme'nin İkinci Protokolü (Brüksel 19 Aralık 1988) (480A0934; 80/934/EEC)

-Aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır:

- OJ L 146 31/05/1984: Yunanistan'ın 1980 tarihli Roma Sözleşmesi'ne Katılımı Hakkında Sözleşme (Lüksemburg, 10 Nisan 1984) (484A0297)
- OJ L 333 18/11/1992: İspanya ve Portekiz' in 1980 tarihli Roma Sözleşmesi'ne Katılımları Hakkında Sözleşme (Funchal, 18 Mayıs 1992) (492A0529)
- OJ C 15 15/01/1997: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in 1980 tarihli Roma Sözleşmesi'ne Katılımları Hakkında Sözleşme (Dublin, 29 Kasım 1996) (497Y0115 (02))

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

145. OJ L 309 29/11/1996: Bir üçüncü ülkede kabul edilen mevzuatın o ülke dışında uygulanmasının etkilerine karşı koruyucu önlemler ile bunlara bağlı olarak veya bunların sonucunda oluşan eylemler hakkında 22 Kasım 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0668; 96/668/CFSP)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

146. Doc. 11751/99 JUSTCIV 139: Hukuki ve ticari konularda uluslararası yetki ile yabancı mahkeme kararlarının etkileri hakkında bir sözleşme taslağı hazırlanmasına yönelik Lahey çalışmalarına ilişkin Sonuçlar (25-30 Ekim 1999)

D) Diğer Sözleşmeler

147. Hukuki Usul Hakkında Sözleşme (Lahey, 1 Mart 1954)
148. Hukuki ve Ticari Konularda Adli ve Adli Olmayan Belgelerin Yurtdışında Tebligatı Hakkında Sözleşme (Lahey, 15 Kasım 1965)
149. Hukuki veya Ticari Konularda Yurtdışında Delillerin Toplanmasına İlişkin Sözleşme (Lahey, 18 Mart 1970)
150. Çocukların Velayetine ve Velayetin Tekrar Gözden Geçirilmesine İlişkin Kararların Tanınması ve Tenfizine Dair Avrupa Sözleşmesi (Lüksemburg, 20 Mayıs 1980)
151. Yargıya Uluslararası Müracaat Hakkında Sözleşme (Lahey, 25 Ekim 1980)
152. Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Yönleri Konulu Sözleşme (Lahey, 25 Ekim 1980)
153. Çocukların Korunması İçin Ebeveyn Sorumluluğu ile Alınacak Önlemler Bağlamında Yargılama Yetkisi, Uygulanacak Hukuk, Tanıma, Tenfiz ve İşbirliği Hakkında Sözleşme (Lahey 25 Ekim 1980)
154. Avrupa Topluluklarına Üye Devletlerde Belge Tasdiki Uygulamasının Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Sözleşme (Brüksel, 25 Mayıs 1987)
155. Hukuki ve Ticari Konularda Yargılama Yetkisi ile Mahkeme Kararlarının Tenfizi Hakkında Sözleşme (Lugano, 16 Eylül 1988)
156. Avrupa Topluluklarına Üye Devletler Arasında Nafaka Ödemelerinin Tahsiline Yönelik Usullerin Basitleştirilmesi Hakkında Sözleşme (Roma, 6 Kasım 1990)

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

157. OJ C 155 06/06/2000: Tüketici anlaşmazlıklarının adli olmayan yollardan çözümü için ulusal kurumlarla Topluluk çapında bir bilgi ağı kurulması hakkında 25 Mayıs 2000 tarihli Konsey İlke Kararı (300Y0606 (01); 2000/C 155/01) s.1
158. OJ C 160 08/06/2000: Brüksel Sözleşmesine Ek 27 Eylül 1968 tarihli Protokol'ün VI. Maddesi uyarınca Portekiz Cumhuriyeti'nden alınan bilgi (300Y0608 (02); 2000/C 160/01) s. 1
159. OJ L 160 30/06/2000: Hukuki ve ticari konularda adli ve adli olmayan belgelerin Üye Devletlerde tebliği hakkında 29 Mayıs 2000 tarihli ve (EC) 1348/2000 sayılı Konsey Tüzüğü (300R1348) s. 37-43
160. OJ L 160 30/06/2000: İflas yargılamaları hakkında 29 Mayıs 2000 tarihli ve (EC) 1346/2000 sayılı Konsey Tüzüğü (300R1346) s.1-13
161. OJ L 160 30/06/2000: Evlilikle ve her iki eşin çocukları için ebeveynlik sorumluluğuyla ilgili konularda yargılama yetkisi ile mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizi hakkında 29 Mayıs 2000 tarihli ve (EC) 1347/2000 sayılı Konsey Tüzüğü (300R1347) s.19-29

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2001 Yılı Müktesebatı

162. OJ L 012 16/01/2001: Hukuki ve ticari konularda yargılama yetkisi ile mahkeme kararlarının tenfizi hakkında 22 Aralık 2000 tarihli ve 44/2001 sayılı Konsey İlke Kararı (301R0044) s.1-23

7.24.10 Cezai Konularda Adli İşbirliği

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması'nın K.3 (2) (c) Maddesi Çerçevesinde Konsey Tarafından Düzenlenen Sözleşmeler

163. OJ C 078 30/03/1995: AB'ye Üye Devletler Arasında Suçluların İadesi Usullerinin Basitleştirilmesi Hakkında 10 Mart 1995 tarihli Sözleşme (495A0330(01))
164. OJ C 313 23/10/1996: AB'ye Üye Devletler Arasında Suçluların İadesi Hakkında 27 Eylül 1996 tarihli Sözleşme (496Y1023(02))
165. OJ C 216 10/07/1998: AB Antlaşması'nın K.3 Maddesine İstinaden Akdedilen, Sürücü Ehliyetinin Geçersiz Kılınması Hakkında Sözleşme (498A0710(01))

OJ C 211 23/07/1999: Sürücü Ehliyetinin Geçersiz Kılınması Hakkında Sözleşme'ye İlişkin Açıklayıcı Rapor

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılamaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

166. Suçluların İadesi Hakkında Avrupa Sözleşmesi (Paris, 13 Aralık 1957)
167. Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Hakkında Avrupa Sözleşmesi (Strazburg, 20 Nisan 1959)

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

168. OJ L 105 27/ 4/ 1996: AB'ye Üye Devletler arasında yargısal işbirliğini geliştirmek amacıyla irtibat yargıçları mübadelesi için bir çerçeveye ilgili 22 Nisan 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0277; 96/227/JHA)
169. OJ L 185 24/07/1996: Irkçılık ve Yabancı Düşmanlığıyla Mücadele İçin Eyleme Geçilmesine İlişkin 15 Temmuz 1996 tarihli Ortak Eylem (496X0443; 96/443/JHA)
170. OJ L 191 07/07/1998: Ceza işlerinde karşılıklı adli yardımda iyi uygulamaya ilişkin 29 Haziran 1998 tarihli Ortak Eylem (498X0427; 98/427/JHA)
171. OJ L 191 07/07/1998: Bir Avrupa Yargı Ağı'nın oluşturulmasına ilişkin 29 Haziran 1998 tarihli Ortak Eylem (498X0428; 98/428/JHA)
172. Doc 5630/1/99 CRIMORG 14 REV1: Avrupa Yargı Ağı'na İlişkin Telekomünikasyon Sistemi
173. OJ L 333 09/12/1998: Kara paranın aklanması, suçla ilgili araçların ve suçtan kaynaklanan gelirlerin tanımlanması, tespiti, dondurulması ve bunlara el konulması hakkında 3 Aralık 1998 tarihli Ortak Eylem (498X0699; 98/699/JHA)
174. OJ L 351 29/12/1998: AB'ye Üye Devletlerde bir suç örgütüne katılmayı bir suç haline getiren Ortak Eylem (98/733/JHA)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

175. OJ C 171 18/06/1999: Euro'nun yürürlüğe konulması bağlamında kalpazanlığa karşı korumanın cezai yaptırımlarla artırılması hakkında Konsey Kararı

D) Diğer Sözleşmeler

176. Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Avrupa Sözleşmesi (Lahey, 28 Mayıs 1970)
177. Ceza Kovuşturmalarının Aktarılmasına Dair Avrupa Sözleşmesi (Strazburg, 15 Mayıs 1972)
178. Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi'nin Birinci Ek Protokolü (Strazburg, 15 Ekim 1975)
179. Suçluların İadesine İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek İkinci Protokol (Strazburg, 17 Mart 1978)
180. Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi'ne Ek Protokol (Strazburg, 17 Mart 1978)
181. Hükümlülerin Nakline Dair Sözleşme (Strazburg, 21 Mart 1983)
182. Üye Devletler arasında Ceza Kovuşturmalarının Aktarılmasına Dair Sözleşme (Roma, 6 Kasım 1990)
183. Avrupa Toplulukları'na Üye Devletler arasında Yabancı Mahkemelerin Kesinleşmiş Ceza Kararlarının Tenfizine Dair Sözleşme (Brüksel, 13 Kasım 1991)

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

184. OJ L 015 20/01/2000: AB Konseyi ile İzlanda ve Norveç arasında akdedilen, bir tarafta İrlanda ve İngiltere, diğer tarafta ise İzlanda ve Norveç olmak üzere, bu ülkelere uygulanabilecek Schengen müktesebatı alanlarındaki hak ve ödevlerin belirlenmesi hakkında Anlaşma (200A0120(01) p.2-7
- OJ L 015 20/01/2000: AB Konseyi ile İzlanda ve Norveç arasında, bir tarafta İrlanda ve İngiltere, diğer tarafta ise İzlanda ve Norveç olmak üzere, bu ülkelere uygulanabilecek Schengen müktesebatı alanlarındaki hak ve ödevlerin belirlenmesi hakkında Anlaşma akdedilmesine dair 28 Haziran 1999 tarihli Konsey Kararı (300D0029; 2000/29/EC) s.1
185. OJ L 138 09/06/2000: İnternet ortamında çocuk pornografisiyle mücadeleyle ilişkin 29 Mayıs 2000 tarihli Konsey Kararı (400X0375; 2000/375/JHA) s. 1
186. OJ L 248 03/10/2000: Ortak sınırlarda kontrollerin tedricen kaldırılması hakkındaki 14 Haziran 1985 tarihli Schengen Anlaşmasını uygulamaya koyan Sözleşmenin 40 (4) ve (5), 41 (7) ve 65 (2) sayılı Maddelerinin değiştirilmesine ilişkin bir usul ihdas eden 28 Eylül 2000 tarihli Konsey Kararı (300D0586; 2000/586/JHA) s.1-2
187. OJ C 289 12/10/2000: Europol'ün belli davalar bağlamında cezai soruşturma başlatma talebinde bulunması konusunda Üye Devletlere yönelik 28 Eylül 2000 tarihli Konsey Tavsiye Kararı (300Y1012(01); 2000/C 289/13) s .8
188. OJ L 271 24/10/2000: Bilgi alışverişi konusunda Üye Devletlerin mali istihbarat birimleri arasında işbirliğine dair düzenlemeler hakkında 17 Ekim 2000 tarihli Konsey Kararı (300D0642; 2000/642/JHA) s.4-6
189. OJ L 271 24/10/2000: Bir Avrupa Polis Bürosu Kurulması Hakkında Sözleşme (Europol Sözleşmesi), Bilgi Teknolojisinin Gümrük Amaçlı Kullanımı Hakkında Sözleşme ve Ortak Sınırlarda Kontrollerin Tedricen Kaldırılması Hakkındaki Schengen Anlaşmasının Uygulanmasına Dair Sözleşme (Schengen Sözleşmesi) çerçevesinde kurulan ortak denetim veri koruma organları için bir sekreteryaya ihdası hakkında Ekim 2000 tarihli Konsey Kararı (300D0641; 2000/641/JHA) s.1-3
190. OJ C 323 14/11/2000: Avrupa Parlamentosu ve Konseyinin EUMC (İrkçılık ve Yabancı Düşmanlığı Avrupa İzleme Merkezi) için 95/46/EC sayılı Direktifini uygulayan, Veri Korumaya İlişkin Geçici Tüzük (300Y1114(01); 2000/C 323/07) s.6
191. OJ C 357 13/12/2000: Üye Devletler tarafından kurulan ortak soruşturma ekiplerine Europol'ün desteği konusunda, Üye Devletlere yönelik 30 Kasım 2000 tarihli Konsey Tavsiye Kararı (300Y1213(01); 2000/C 357/06) s. 7

7.24.11 Altıncı Başlık Altındaki REU (Lisans Öğrencileri İçin Araştırma Deneyimi) Etkinliklerinin Finansmanı

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

- 192.** OJ L 287 8/11/1996: Hukukçuların teşviki ve mübadelesine ilişkin bir program hakkında 28 Ekim 1996 tarihli Ortak Eylem (GROTIUS programme) (496X0636; 96/636/JHA) s.3
- 193.** OJ L 322 12/12/1996: İnsan ticareti ve çocukların cinsel yönden istismarıyla mücadelede sorumlu kişiler için bir teşvik ve mübadele programı oluşturulması hakkında 29 Kasım 1996 tarihli Ortak Eylem (STOP programme) (496X0700; 96/700/JHA) s.7
- 194.** OJ L 7 10/01/1997: Kanun uygulayıcı yetkililerin mübadelesi ve eğitimi ile bunlar arasında işbirliği için ortak bir program sağlanması hakkında 20 Aralık 1996 tarihli Ortak Eylem (OISIN programme) (497X0012; 97/12/JHA) s.5
- 195.** OJ L 99 31/03/1998: İltica, göç ve dış sınırlardan yasadışı geçiş konularında bir mübadele, eğitim ve işbirliği programı oluşturulması hakkında 19 Mart 1998 tarihli Ortak Eylem (ODYSSEUS Programme) (498X0244; 98/244/JHA) s.2
- 196.** OJ L 99 31/03/1998: Örgütlü suçlarla mücadele eden kişiler için bir mübadele, eğitim ve işbirliği programı oluşturulması hakkında 19 Mart 1998 tarihli Ortak Eylem (FALCONE programme) (498X0245; 98/245/JHA) s.8

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.12 İnsan Haklarına İlişkin Konular

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

a) Avrupa Birliği Antlaşması'nın K.3 (2) (c) Maddesi Çerçevesinde Konsey Tarafından Düzenlenen Sözleşmeler

b) Birliğin Hedeflerinden Ayrılmaz Kabul Edilen Diğer Sözleşmeler

- 197.** 1950 tarihli İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi (Roma, 4 Kasım 1950) ve 1952 tarihli 1 No.lu Ek Protokolü
- 198.** Birleşmiş Milletler Her Türlü Irk Ayrımcılığının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Uluslararası Sözleşme (New York, 7 Mart 1996)

- 199.** Kişisel Verilerin Korunmasına Dair Sözleşme (Strazburg, 28 Ocak 1981)
- 200.** İşkence ve İnsanlıkdışı veya Küçültücü Muamele veya Cezalandırmanın Önlenmesine İlişkin Avrupa Sözleşmesi (Strazburg, 26 Kasım 1987)
- 201.** Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi (New York, 20 Kasım 1989)

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

D) Diğer Sözleşmeler

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek Protokoller

- 202.** İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 4 No.lu Protokol (Strazburg, 16 Eylül 1963)
- 203.** İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek, Ölüm Cezasının kaldırılmasına ilişkin 6 No.lu Protokol (28 Nisan 1983)
- 204.** İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi'ne Ek 7 No.lu Protokol (22 Kasım 1984)

7.24.13 Muhtelif

A) Aday Ülkelerin Katılmak Zorunda Olduğu Sözleşmeler

B) Ortak Eylemler ve Ortak Tutumlar

- 205.** OJ L 191 07/07/1998: Aday ülkelerin Avrupa Birliği'nin "Adalet ve İçişleri" alanlarındaki müktesebatını kabul etmeleri, uygulamaları ve etkin bir şekilde yürürlüğe koymalarının toplu değerlendirilmesi için bir mekanizma oluşturulması hakkında Ortak Eylem (498X0429; 98/429/JHA9)

C) Avrupa Birliği'nin Diğer Belgeleri

D) Diğer Sözleşmeler

7.24.14 Schengen

- 206.** OJ L 123 13/05/1999: Genel Sekreter'e, Schengen müktesebatının Avrupa Birliği çerçevesine ithali bağlamında, sözleşme akdi amacıyla bazı Üye Devletlerin temsilcisi olarak hareket etme yetkisi verilmesiyle ilgili 3 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı
- 207.** OJ L 123 13/05/1999: Konsey Genel Sekreteri'nin, Sirene Ağı İkinci Safhası yönetim biriminin Yardım Masası Sunucusunun tesis ve işleyişiyle ilgili olarak, bazı Üye Devletler namına, kendi

adıylı akdettiği sözleşmelerin btçesel veçhelerine dair bir mali tüzük oluşturulması hakkında 3 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı

- 208.** OJ L 176 10/07/1999: Avrupa Birliği Konseyi ile İzlanda ve Norveç arasında akdedilen, bu iki ülkenin Schengen müktesebatının yürürlüğe konması, tatbik edilmesi ve geliştirilmesiyle irtibatlandırılmasına dair Anlaşmanın uygulanması için bazı düzenlemeler hakkında 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı s.31 (399D0437)
- 209.** OJ L 176 10/07/1999: İzlanda ile Norveç arasında, Norveç'in Schengen müktesebatının yürürlüğe konması, tatbik edilmesi ve geliştirilmesiyle irtibatlandırılmasına dair Anlaşma akdi hakkında 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı s.35 (399D0439; 1999/439EC)
- 210.** OJ L 176 10/07/1999: Müktesebatı oluşturan münferit hüküm ve kararların her birinin hukuki temelini belirlemesiyle Schengen müktesebatının tanımlanması hakkında 20 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı
- 211.** OJ L 176 10/07/1999: Schengen müktesebatını oluşturan münferit hüküm ve kararların hukuki temelini belirleyen 20 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı
- 212.** OJ L 176 10/07/1999: 19 Haziran 1999 tarihinde imzalanan ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen ortadan kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Schengen Anlaşması'nın uygulanması hakkındaki Sözleşme'nin 115. Maddesi uyarınca kurulan Ortak Denetim Kurumu'na ilişkin 20 Mayıs 1999 tarihli Konsey Kararı
- 213.** Doc 9551/99 JHA 54; 9357/99 JHA 50: Bir tarafta İrlanda ve İngiltere, diğer tarafta ise İzlanda ve Norveç olmak üzere, bu ülkelere uygulanabilecek Schengen müktesebatı alanlarında hak ve yükümlülükler getirilmesi konusunda İrlanda ve Norveç'le akdedilen Anlaşma hakkında 28 Haziran 1999 tarihli Konsey Kararı
- 214.** OJ C 211 23/07/1999: Norveç'in Schengen müktesebatının yürürlüğe konması, tatbiki ve geliştirilmesiyle irtibatlandırılmasına ilişkin olarak AB Konseyi ile İzlanda ve Norveç arasında akdedilen Anlaşmayla kurulan AB/İzlanda ve Norveç Karma Komitesi hakkında 29 Haziran 1999 tarihli Konsey Kararı
- 215.** OJ L 327 21/12/1999; OJ C 369 21/12/1999: Yunanistan'da Schengen müktesebatının tam olarak yürürlüğe konması

20 MAYIS 1999 TARİHLİ VE 1999/435/EC SAYILI KONSEY KARARININ 1(2). MADDESİNDE ATIFTA BULUNULAN SCHENGEN MÜKTESEBATI (Avrupa Topluluklarının 22 Eylül 2000 tarihli ve L 239 sayılı Resmî Gazetesi, Cilt 43)

1. ANLAşMA – SöZLEşME – ÜLKELERİN TARAF OLMA DURUMU

- 216.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen Müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği (Belçika, Hollanda, Lüksemburg), Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında (14 Haziran 1985 tarihinde, Schengen'de imzalanan) ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen ortadan kaldırılmasına dair Anlaşma
- 217.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen Müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan (19 Haziran 1990 tarihinde Schengen'de imzalanan) Sözleşme
- 218.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye İtalya'nın taraf olması hakkında (27 Kasım 1990 tarihinde Paris'te imzalanan) Anlaşma

- 219.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İtalya'nın 27 Kasım 1990 tarihinde Paris'te imzaladığı Anlaşmayla taraf olduğu, Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye İspanya'nın taraf olması hakkında (25 Haziran 1991 tarihinde Bonn'da imzalanan) Anlaşma
- 220.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İtalya'nın 27 Kasım 1990 tarihinde Paris'te imzaladığı Anlaşmayla taraf olduğu, Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye Portekiz'in taraf olması hakkında (25 Haziran 1991 tarihinde Bonn'da imzalanan) Anlaşma
- 221.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İtalya'nın 27 Kasım 1990 tarihinde Paris'te, İspanya ve Portekiz'in ise 25 Haziran 1991 tarihinde Bonn'da imzaladıkları Anlaşmalarla taraf oldukları, Benelux Ekonomik Birliği , Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye Yunanistan'ın taraf olması hakkında (6 Kasım 1992 tarihinde Madrid'de imzalanan) Anlaşma
- 222.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İtalya'nın 27 Kasım 1990 tarihinde Paris'te, İspanya ve Portekiz'in 25 Haziran 1991 tarihinde Bonn'da, Yunanistan'ın ise 6 Kasım 1992 tarihinde Madrid'de imzaladıkları Anlaşmalarla taraf oldukları, Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye Avusturya'nın taraf olması hakkında (28 Nisan 1995 tarihinde Brüksel'de imzalanan) Anlaşma
- 223.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye Danimarka'nın taraf olması hakkında (19 Aralık 1996 tarihinde Lüksemburg'da imzalanan) Anlaşma
- 224.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye Finlandiya'nın taraf olması hakkında (19 Aralık 1996 tarihinde Lüksemburg'da imzalanan) Anlaşma
- 225.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Benelux Ekonomik Birliği, Federal Almanya ve Fransa Hükümetleri arasında ortak sınırlardaki kontrol noktalarının tedricen kaldırılmasına dair 14 Haziran 1985 tarihli Anlaşmayı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'ye İsveç'in taraf olması hakkında (19 Aralık 1996 tarihinde Lüksemburg'da imzalanan) Anlaşma

2. İCRA KOMİTESİ VE MERKEZİ GRUP KARARLARI - MERKEZİ GRUP BİLDİRİLERİ

2.1. YATAY

- 226.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Bakanlar ve Devlet Sekreterleri bildirimlerine ilişkin 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 10)
- 227.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Bazı belgelerin gizli niteliğine ilişkin 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 22 rev.)
- 228.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Anlaşması'nı uygulayan 19 Haziran 1990 tarihli Sözleşme'nin yürürlüğe konulması hakkında 22 Aralık 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 29, rev. 2)
- 229.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Anlaşması'nı uygulayan (19 Haziran 1990 tarihli) Sözleşme'nin 2(2). Maddesinin uygulanma usulü hakkında 20 Aralık 1995 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2)

- 230.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Anlaşması'nın Yunanistan'da uygulanmasına ilişkin Sözleşme'nin yürürlüğe konulması hakkında 7 Ekim 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 29, rev. 2)
- 231.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Bazı belgelerin gizli niteliğine ilişkin 23 Haziran 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 17)
- 232.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen'in değerlendirilmesi ve uygulanması için bir Daimi Komite kurulması hakkında 16 Eylül 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 26 def.)
- 233.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen teknik müktesebatının tamamını kapsayacak bir genel hüküm hakkında 23 Haziran 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 29 rev.)
- 234.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yunanistan için bir Geçici (Özel) Komite kurulması hakkında 16 Eylül 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 43 rev.)
- 235.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yunanistan'da Uygulama Sözleşmesi'nin yürürlüğe konulması hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 49 rev.3)

2.2. BAŞLIK II : İÇ SINIRLARDA KONTROLLERİN KALDIRILMASI VE KİŞİLERİN DOLAŞIMI

- 236.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Tek tip vizenin süresini uzatan 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 21)
- 237.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Tek tip vizenin geçerlilik süresinin iptali, feshedilmesi veya kısaltılması için ortak ilkeler hakkında 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 24)
- 238.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İç sınırlar üzerinde bulunan karayolu geçiş noktalarındaki trafiğin önündeki engeller ile kısıtlamaların kaldırılmasına yönelik uyum önlemleri hakkında 26 Nisan 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 1, rev.2)
- 239.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Hudutlarda tek tip vize verilmesi hakkında 26 Nisan 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 2)
- 240.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Sözleşme'nin 17(2). Maddesinde atıfta bulunulan merkezi makamlarla istişare için bilgisayar ortamında bir usul ihdası hakkında 21 Kasım 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 15 rev.)
- 241.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Ortak giriş ve çıkış etiketleri alımı hakkında 21 Kasım 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 16 rev.)
- 242.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Hava limanları ve hava alanlarında Schengen düzenlemelerinin ihdası hakkında 22 Aralık 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 17 rev. 4)
- 243.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Tek tip vize verilmesine ilişkin istatistiki bilgilerin mübadelesi hakkında 22 Aralık 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 25)
- 244.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Ortak vize politikası hakkında 5 Mayıs 1995 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (95) PV 1rev.)
- 245.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Dış sınırlardaki muhtemel teknik aksaklıklara ilişkin istatistiki ve özel verilerin Schengen Devletleri arasında hızla mübadelesi hakkında 20 Aralık 1995 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (95) 21)
- 246.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Anlaşması'nı uygulayan Sözleşme'nin 30 (1) (a). Maddesine uygun olarak Schengen vizeleri verilmesine ilişkin ilkeler hakkında 27 Haziran 1996 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (96) 13 rev.1)

- 247.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Transit geçiş yapan gemi adamlarına sınırlarda vize verilmesi hakkında 19 Aralık 1996 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (96) 27)
- 248.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Vize politikasının uyumlaştırılması hakkında 15 Aralık 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 32)
- 249.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İkamet müsaadeleri için tek tip bir formata ilişkin Ortak Eylemin uygulanması hakkında 15 Aralık 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 34 rev.)
- 250.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Devletleri arasında geri kabul anlaşmaları çerçevesinde kanıt ve işari delil vasıtalarına ilişkin ana ilkeler hakkında 15 Aralık 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 39 rev.)
- 251.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Görev Gücü faaliyetleri hakkında 21 Nisan 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 1, rev.2)
- 252.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Akit taraflar arasında yabancı ülke vatandaşlarının hava yoluyla iadesi için işbirliği hakkında 21 Nisan 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 10)
- 253.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Verilen vizelere ilişkin istatistiklerin mübadelesi hakkında 21 Nisan 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 12)
- 254.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen alanından ihraç için gerekli belgelerin verilmesi bağlamında sorun çıkaran ülkelerle ilgili olarak alınacak önlemlere ilişkin 23 Haziran 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 18, rev.)
- 255.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Monaco ikamet tezkereleri hakkında 23 Haziran 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 19)
- 256.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Vize müracaatçılarının pasaportlarına etiket yapıştırılması hakkında 23 Haziran 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 21)
- 257.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: AB üyeliğine aday Devletlere (Dış Sınırlardaki Kontrollere İlişkin) Ortak Kılavuzun iletilmesi hakkında 16 Eylül 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 35 rev.2)
- 258.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yasadışı göçle mücadeleyle yönelik tedbirlerin kabulü hakkında 27 Ekim 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 37 def.2)
- 259.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yasadışı göçle mücadeleyle yönelik tedbirlerin kabulü hakkında 27 Ekim 1998 tarihli Merkezi Grup Kararı (SCH/C (98) 117)
- 260.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Vatandaşları bazı Schengen Devletlerince vizeye tabi tutulan Devletlere ilişkin gri listenin feshedilmesi hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 53 rev.2)
- 261.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Vize etiketi yapıştırılabilecek belgelere ilişkin bir kılavuz hazırlanması hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 56)
- 262.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Vize etiketi yapıştırılabilecek belgelere ilişkin bir kılavuz hazırlanması hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 14)
- 263.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Davetiye, kefalet ve kalınacak yerle ilgili kanıtları içeren uyumlaştırılmış bir form ihdası hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 57)
- 264.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Arşiv danışmanlarının eşgüdümü konuşlandırılması hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 59 rev.)

- 265.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Ortak Kılavuz ve Ortak Konsolosluk Yönergelerinin nihai nüshaları hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 13)

2.3. POLİS İŞBİRLİĞİ

- 266.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Suçun önlenmesi ve tespiti alanında hudut ötesi polis işbirliği hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 51 Rev.3)
- 267.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Hudut Ötesi Polis İşbirliği El Kitabı hakkında 16 Aralık 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 52)
- 268.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Telekomünikasyona ilişkin Schengen müktesebatı hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 6)
- 269.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: İrtibat görevlileri hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 7 rev.2)
- 270.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Muhbirlere ödemedede bulunulmasına ilişkin genel prensipler hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 8 rev.2)
- 271.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Muhbirlere ödemedede bulunulmasına ilişkin genel prensipler hakkında 22 Mart 1999 tarihli Merkezi Grup Kararı (SCH/C (99) 25)
- 272.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Cürümlerin önlenmesi ve tespiti bağlamındaki polis işbirliğinin geliştirilmesi hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 18)

2.4. ADLİ İŞBİRLİĞİ

- 273.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Uyuşturucu trafiğiyle mücedede pratik adli işbirliğinin geliştirilmesi hakkında 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 14)
- 274.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Trafik suçlarıyla ilgili adli tabikat bağlamında işbirliğine dair Anlaşma hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 11 Rev.2)
- 275.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Suçluların iadesine ilişkin 26 Haziran 1996 tarihli İcra Komitesi Bildirisi (SCH/Com-ex (96) Decl.6 rev.2)
- 276.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Çocuk kaçırmaya ilişkin 9 Şubat 1998 tarihli İcra Komitesi Bildirisi (SCH/Com-ex (97) Decl.13 rev.2)

2.5. SIS (SCHENGEN BİLGİ SİSTEMİ)

- 277.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Schengen Bilgi Sistemi'nin (C.SIS) kuruluş ve işletme giderlerine ilişkin Mali Tüzük hakkında 14 Aralık 1993 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (93) 16)
- 278.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: SIS II ön çalışmasına ilişkin ihale açılması hakkında 25 Nisan 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 2 rev.2)
- 279.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: C.SIS'in kuruluş ve işletme masraflarına İzlanda ve Norveç'in katkıları hakkında 7 Ekim 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 18)
- 280.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: SIS'in geliştirilmesi hakkında 7 Ekim 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 24)
- 281.** OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: C.SIS'e (Schengen Bilgi Sistemi Merkez Bölümü) ilişkin Mali Tüzüğü değiştiren 15 Aralık 1997 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (97) 35)

282. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: C.SIS'in (Schengen Bilgi Sistemi Merkez Bölümü) (Akit Devletler için 15, yedek olarak da 3 bağlantı olmak üzere) 15/18 bağlantısı hakkındaki 21 Nisan 1998 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (98) 11)
283. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yardım Masasının 1999 yılı bütçesi hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 3)
284. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: C.SIS'in (Schengen Bilgi Sistemi Merkez Bölümü) kuruluş harcamaları hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 4)
285. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Sirene Kılavuzunun güncelleştirilmesi hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 5)
286. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Yabancı kavramını tanımlayan 18 Nisan 1996 tarihli İcra Komitesi Bildirisi (SCH/Com-ex (96) decl.5)
287. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: SIS'in yapısı hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Bildirisi (SCH/Com-ex (99) decl. 2 rev.)

2.6. MUHTELİF

288. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Uyuşturucu ve psikoaktif maddelerin taşınmasına yönelik olarak 75. Maddede öngörülen sertifika hakkında 22 Aralık 1994 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (94) 28 rev.)
289. OJ L 239 22/09/2000 Schengen müktesebatı: Ateşli silahların yasadışı ticareti hakkında 28 Nisan 1999 tarihli İcra Komitesi Kararı (SCH/Com-ex (99) 10)

EUR-Lex'te Tespit Edilen 2000 Yılı Müktesebatı

290. OJ L 303 02/12/2000: 14 Haziran 1985 tarihli Schengen Anlaşması'nı uygulayan Sözleşme'yle kurulan İcra Komitesince kabul edilmiş Ortak Kılavuzun bazı bölümlerinin gizlilik derecesinin kaldırılması hakkında 30 Kasım 2000 tarihli Konsey Kararı (300D751; 2000/751/EC) s.29

7.25 Gümrük Birliği

7.25.1 Genel Mevzuat

1. 76/308/EEC: Avrupa Tarımsal Yönlendirme ve Garanti Fonunun finansman sisteminin bir parçasını oluşturan işlemlerin yürütülmesinden ve tarımsal vergi ve gümrük vergilerinden kaynaklanan taleplerin karşılanmasına yönelik karşılıklı yardıma ilişkin 15 Mart 1976 tarihli Konsey Direktifi
2. 77/794/EEC: Avrupa Tarımsal ve Yönlendirme ve Garanti Fonunun finansman sisteminin bir parçasını oluşturan işlemlerin yürütülmesinden ve tarımsal vergi ve gümrük vergilerinden kaynaklanan taleplerin karşılanmasına yönelik karşılıklı yardıma ilişkin 15 Mart 1976 tarih 76/308/EEC sayılı Konsey Direktifinin bazı hükümlerini uygulamak için ayrıntılı kuralların yer aldığı 4 Kasım 1977 tarihli Komisyon Direktifi
3. 918/83/EEC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 28 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 2288/83/EEC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 918/83 sayılı ve 28 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü'nün 60 maddesi'nin 1 fıkrası'nın (b) bendinde

öngörülen biyolojik ve kimyasal maddelerin listesini içeren 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü

5. 2289/83/EEC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 918/83 sayılı ve 28 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü'nün 70 ila 78 maddelerinin uygulanmasına ilişkin hükümleri içeren 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
6. 2290/83/EEC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 918/83 sayılı ve 28 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü'nün 50 ila 59 maddelerinin uygulanmasına ilişkin hükümleri içeren 29 Temmuz 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
7. 3915/88/EEC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 918/83 sayılı ve 28 Mart 1983 tarihli Konsey Tüzüğü'nün 63 Maddesinin (c) bendinin uygulanmasına ilişkin hükümleri içeren 15 Aralık 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
8. 2913/92/EEC: Topluluk Gümrük Kodu'nu tesis eden 12 Ekim 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
9. 2454/93/EEC: Topluluk Gümrük Kodu'nu tesis eden 2913/92 sayılı ve 12 Ekim 1992 tarihli Konsey Tüzüğü'nün uygulanması hakkındaki hükümleri içeren 2 Temmuz 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
10. 3911/92/EEC: Kültürel malların ihracatına ilişkin 9 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
11. 752/93/EEC: Kültürel malların ihracatına ilişkin 3911/92/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulama hükümlerini belirleyen 30 Mart 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
12. 355/94/EC: Gümrük vergilerinden muafiyet konusundaki Topluluk sistemini düzenleyen 918/83 sayılı Tüzükte değişiklik yapan 14 Şubat 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
13. 3295/94/EC: Sahte ve korsan eşyanın serbest dolaşıma girişini, ihracını, yeniden ihracını yada askıya alma rejimlerine tabi tutulmasını yasaklamaya yönelik önlemleri belirten 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
14. 3381/94/EC: Çift amaçlı kullanımlı eşyanın ihracının kontrolü konusunda bir Topluluk rejimi oluşturan 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
15. 1367/95/EC: Sahte ve korsan eşyanın serbest dolaşıma girişini, ihracını, yeniden ihracını yada askıya alma rejimlerine tabi tutulmasını yasaklamaya yönelik önlemleri belirten 3295/94 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması konusundaki hükümleri içeren 16 Haziran 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
16. 210/97/EC: Toplulukta bir gümrük faaliyet programı oluşturulmasına ilişkin 19 Aralık 1996 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konseyi Kararı (Gümrük 2000)

7.25.2 Sınıflandırma ve Tarife

17. 2658/87/EEC: Tarife ve İstatistik Nomenklatürü, ve Ortak Gümrük Tarifesi hakkındaki 23 Temmuz 1987 tarihli Konsey Tüzüğü

7.25.3 Kotalar, Tavanlar ve Askıya Alma

18. 410/1994: Polonya menşeli bazı sanayi ürünlerinin Topluluğa ithalatında tarife kotası uygulanmasına ilişkin AT ile Polonya arasındaki mektup teatisi şeklindeki anlaşma
19. 3621/92/EEC: Kanarya menşeli bazı balıkçılık ürünleri ithalatındaki otonom vergileri geçici olarak askıya alan 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

20. 1657/93/EEC: Azora ve Madera Serbest bölgelerinin ekipmanına ilişkin bazı sanayi ürünlerindeki otonom vergilerin geçici olarak askıya alınmasına ilişkin 24 Haziran 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
21. 122/96/EC: Azora ve Madera serbest bölgelerine ithal edilen bazı ürünlere tercihli tarife uygulanmasına imkan veren 22 Ocak 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
22. 1808/95/EC: GATT'a bildirimde bulunulmuş bazı tarım, sanayi ve balıkçılık ürünleri Topluluk tarife kotası açılmasına ve idaresine ilişkin 24 Temmuz 1995 tarihli sayılı Konsey Tüzüğü
23. 3050/95/EC: Uçakların tamiri, bakımı ve inşası amaçlı bir grup ürünlerdeki otonom vergilerin geçici olarak askıya alınmasına ilişkin 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
24. 527/96/EC: Kanarya Adaları menşeli bazı sanayi ürünleri ithalatına aşamalı olarak gümrük vergisi uygulanmasına ve otonom vergilerin geçici olarak askıya alınmasına ilişkin 25 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
25. 1255/96/EC: Bazı tarım ve sanayi ürünlerindeki gümrük vergilerinin geçici olarak askıya alınmasına ilişkin 27 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
26. 2505/96/EC: Bazı tarım ve sanayi ürünlerinde Topluluk tarife kotası açılmasına ilişkin 3059/95/EC sayılı Tüzüğü değiştiren ve Bazı tarım ve sanayi ürünlerinde Topluluk tarife kotası açılmasına imkan tanıyan 20 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.25.4 Menşe

27. 3351/83/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve bazı ülkeler arasındaki tercihli ticarete ilişkin hükümler çerçevesinde EUR1 dolaşım belgelerinin düzenlenmesini ve EUR2 formlarının verilmesini kolaylaştıracak usuller konusundaki 14 Kasım 1983 tarihli Konsey Tüzüğü

7.25.5 Gümrük Prosedürleri

28. 3036/94/EC: Bazı üçüncü ülkelerde işleme tabi tutulduktan sonra Topluluğa tekrar ithal edilecek bazı tekstil ve giyim eşyasına uygulanacak hariçte işleme rejimi hakkında 8 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
29. 3017/95/EC: Bazı üçüncü ülkelerde işleme tabi tutulduktan sonra Topluluğa tekrar ithal edilecek bazı tekstil ve giyim eşyasına uygulanacak hariçte işleme rejimi hakkındaki 3036/94/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulama hükümlerini belirleyen 20 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

7.25.6 Transit

30. OJ L 134, 22.5.1987, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Avusturya, Finlandiya, İzlanda, Norveç, İsveç ve İsviçre arasında eşya ticaretine ilişkin formalitelerinin basitleştirilmesine ilişkin Sözleşme
31. OJ L 226, 13.8.1987, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Avusturya, Finlandiya, İzlanda, Norveç, İsveç ve İsviçre arasında ortak transit rejimi konusunda Sözleşme
32. OJ L 402, 31.12.1992: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşmenin II Eki'nde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/92 sayılı ve 24 Eylül 1992 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
33. 89/713/EEC: Eşya ticaretine ilişkin formalitelerinin basitleştirilmesine Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan, AET-EFTA Karma Komitesinin 1/89 sayılı ve 3 Mayıs 1989 tarihli işlemlerin basitleştirilmesi kararı

34. 90/428/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşmede değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/89 sayılı ve 8 Aralık 1989 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
35. 92/599/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin I Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 1/91 sayılı ve 19 Eylül 1991 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
36. 92/600/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/92 sayılı ve 24 Eylül 1992 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
37. OJ L 025, 2.2.1993, p.27: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin değiştirilmesine ilişkin olarak Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti, İzlanda Cumhuriyeti, Norveç Krallığı, İsveç Krallığı ve İsviçre Konfederasyonu arasında mektup teatisi ile yapılan anlaşma
38. 94/16/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin III Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 1/93 sayılı ve 23 Eylül 1993 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
39. 94/17/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/93 sayılı ve 23 Eylül 1993 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
40. 94/947/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 1/94 sayılı ve 8 Aralık 1994 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
41. 94/949/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 3/94 sayılı ve 8 Aralık 1994 tarihli AET-EFTA Karma Komitesi Kararı
42. 94/950/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin uygulamaya geçirilmesi konusundaki önlemleri içeren, Ortak Transit konusundaki 4/94 sayılı ve 8 Aralık 1994 tarihli AET-EFTA Ortak Komitesi Kararı
43. 96/155/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin değiştirilmesine ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ile Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti, İzlanda Cumhuriyeti, Norveç Krallığı, İsveç Krallığı ve İsviçre Konfederasyonu arasında karşılıklı mektup teatisi ile yapılan anlaşma
44. 96/514/EC: Ortak transit rejimi konusundaki 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'ye dahil olmaları için Polonya Cumhuriyeti, Macaristan Cumhuriyeti, Çek Cumhuriyeti ve Slovak Cumhuriyeti'ne yapılan çağrıya ilişkin, Ortak Transit konusundaki 1/95 sayılı ve 26 Ekim 1995 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
45. 96/514/EC: Ortak transit rejimine ilişkin Sözleşme'nin III Eki'nin I ve IV alt eklerinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/95 sayılı ve 26 Ekim 1995 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
46. 96/514/EC: Eşya ticareti formalitelerinin basitleştirilmesi konusundaki 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'ye dahil olmaları için Polonya Cumhuriyeti, Macaristan Cumhuriyeti, Çek Cumhuriyeti ve Slovak Cumhuriyeti'ne yapılan çağrıya ilişkin, mal ticareti işlemlerinin basitleştirilmesi konusundaki 1/95 sayılı ve 26 Ekim 1995 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
47. 96/514/EC: Eşya ticareti formalitelerinin basitleştirilmesi konusundaki Sözleşme'nin I Eki'nde değişiklik yapan, eşya ticareti formalitelerinin basitleştirilmesi konusundaki 2/95 sayılı ve 26 Ekim 1995 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
48. 96/531/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Eki'nin 34 maddesinin A bendini uygulamaya koyan, Ortak Transit konusundaki 1/96 sayılı ve 5 Temmuz 1996 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı

49. 96/532/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Eki'nin 34 maddesinin A bendini uygulamaya koyan, Ortak Transit konusundaki 2/96 sayılı ve 5 Temmuz 1996 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
50. OJ L 091, 5.4.1997, p.14: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin değiştirilmesine ilişkin olarak Avrupa Topluluğu ile İzlanda Cumhuriyeti, Norveç Krallığı ve İsviçre Konfederasyonu arasında mektup teatisi ile yapılan anlaşma
51. 97/214/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Eki'nin 50 maddesinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 3/96 sayılı ve 5 Aralık 1996 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
52. 97/214/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin I, II, ve III Eklerinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 4/96 sayılı ve 5 Aralık 1996 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
53. 97/214/EC: AB-EFTA Karma Komitesi'nin Ortak transit rejimine ilişkin 1/96 ve 2/96 sayılı Kararlarıyla kapsamlı teminat kullanımına getirilmiş olan yasağın yenilenmesine ilişkin, Ortak Transit konusundaki 5/96 sayılı ve 5 Aralık 1996 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
54. OJ L 186, 16.7.1997: AB-EFTA Karma Komitesi'nin 1/96 ve 2/96 sayılı Kararlarıyla kapsamlı teminat kullanımına getirilmiş olan yasağın yenilenmesine ilişkin, Ortak Transit konusundaki 1/97 sayılı ve 4 Temmuz 1997 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
55. OJ L 005, 9.1.1998: AB-EFTA Karma Komitesi'nin 1/96 ve 2/96 sayılı Kararlarıyla kapsamlı teminat kullanımına getirilmiş olan yasağın yenilenmesine ilişkin, Ortak Transit konusundaki 5/97 sayılı ve 17 Aralık 1999 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
56. 97/829/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin I ve II Ekleri'nde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 2/97 sayılı ve 23 Temmuz 1997 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
57. 97/829/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'de ve bu sözleşmenin II ve III Ekleri'nde değişiklik yapan ve Ek Protokol ES-PT'yi fesheden, Ortak Transit konusundaki 3/97 sayılı ve 23 Temmuz 1997 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
58. OJ L 005, 9.1.1998: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşmenin II Eki'nin VIII alt ekinde değişiklik yapan, Ortak Transit konusundaki 4/97 sayılı ve 17 Aralık 1997 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
59. 85/250/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin Gümrük Transit sistemleri arasında bağlantı kurulmasına ilişkin tavsiyesini ve Avrupa Ekonomik Komisyonu Dahili Taşımacılık Komitesi'nin aynı konuyla ilgili kararını Avrupa Topluluğu adına kabul eden 22 Nisan 1985 tarihli Konsey Kararı
60. 1811/88/EEC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin I, II ve III Ekleri'nde değişiklik yapan AB-EFTA Ortak Komitesi'nin 1/88 sayılı 'Ortak Transit' Kararı'nın uygulanması konusundaki 23 Haziran 1988 tarihli Konsey Tüzüğü
61. 2011/89/EEC: Eşya ticareti formalitelerinin basitleştirilmesine ilişkin Sözleşme'nin II Ekinde değişiklik yapan AB-EFTA Ortak Komitesi'nin 1/89 sayılı 'İşlemlerin basitleştirilmesi' Kararı'nın uygulanması, ve Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin I, II ve III Ekleri'nde değişiklik yapan AB-EFTA Ortak Komitesi'nin 1/89 sayılı 'Ortak Transit' Kararı'nın uygulanması konusundaki 19 Haziran 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 3925/91/EEC: Topluluk-içi uçuşlarda yolculara ait kabin ve el bagajlarına, ve Topluluk-içi deniz yolculuğu yapan kişilere ait bagajlara uygulanan kontrol ve işlemlerin kaldırılması konusundaki 19 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
63. 95/521/EC: Kapsamlı teminat kullanımının bazı transit işlemleri için geçici olarak yasaklanmasına ilişkin özel önlemler içeren 28 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı

64. 96/37/EC: Kapsamlı teminat kullanımının bazı transit işlemleri için geçici olarak yasaklanmasına ilişkin özel önlemler içeren 20 Aralık 1995 tarihli Komisyon Kararı
65. 96/743/EC: Kapsamlı teminat kullanımının bazı Topluluk dışı transit işlemleri için geçici olarak yasaklanmasına ilişkin özel önlemler içeren 9 Aralık 1996 tarihli Komisyon Kararı

7.25.7 Karşılıklı Yardım

66. 616/78/EEC: Ortak Gümrük Tarifesinin 51 faslında veya 53 ila 62 fasıllarında geçen ve Topluluğa ithal edilen bazı tekstil ürünlerinin menşeinin ispatı, ve bu ispatın kabulü için gerekli şartlar konusundaki 20 Mart 1978 tarihli Konsey Tüzüğü
67. 85/187/EEC: Konteynerlerle ilgili gümrük kaçakçılığı ile mücadele konusundaki 15 Haziran 1983 tarihli Gümrük İşbirliği Konseyi tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 7 Mart 1985 tarihli Konsey Kararı
68. 515/97/EC: Gümrük ve tarım konularındaki mevzuatın doğru bir şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla Üye Ülkelerin Gümrük İdareleri arasında karşılıklı yardım, ve Üye Ülkelerle Komisyon arasında işbirliği konulu 13 Mart 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
69. 3677/90/EEC: Bazı maddelerin, yasal olmayan şekilde psicotropik maddeler ve uyuşturucu üretiminde kullanılmasını engellemek için alınan önlemlere ilişkin 13 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
70. 3769/92/EEC: Bazı maddelerin, yasal olmayan şekilde psicotropik maddeler ve uyuşturucu üretiminde kullanılmasını engellemek için alınan önlemlere ilişkin 13 Aralık 1990 tarihli ve 3677/90/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanmasına ve tadil edilmesine ilişkin 21 Aralık 1992 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.25.8 Uluslararası Gümrük İşbirliği

71. OJ L 295, 18.11.1977, p.8: Kan gruplarının belirlenmesine ilişkin Avrupa Anlaşması
72. OJ L 252, 14.9.1978, p.2: TIR Karneleri kapsamında uluslararası eşya taşımacılığı konusundaki Gümrük Sözleşmesi (TIR Sözleşmesi)
73. OJ L 295, 18.11.1977, p.15: Kumaş cinsi belirteçlerin değişimine ilişkin Avrupa Anlaşmasına Ek Protokol
74. OJ L 071, 17.3.1980, p.107: Tarife ve Ticaret Genel Anlaşması'nın VII Maddesinin uygulanmasına ilişkin Anlaşma
75. OJ L 134, 31.5.1979, p.14: Kültürel, bilimsel ve eğitim amaçlı ürünlerin ithalatına ilişkin Anlaşma eki Protokol
76. OJ L 071, 17.3.1980, p.127: Tarife ve Ticaret Genel Anlaşması'nın VII Maddesinin uygulanması ilişkin Anlaşma Protokolü
77. OJ L 126, 12.5.1984, p.3: Eşyanın sınır kontrollerinin uyumlaştırılması konusundaki Uluslararası Anlaşma
78. OJ L 131, 17.5.1986, p.48: Hastanelerde ücretsiz olarak kullanılacak, laboratuvar, ameliyat ve tıbbi ekipmanın tanı ve tedavi amaçlı diğer tıbbi malzemenin, gümrükten muaf olarak geçici ithaline ilişkin Anlaşma

- 79.** OJ L 131, 17.5.1986, p.50: Hastanelerde ücretsiz olarak kullanılacak, laboratuvar, ameliyat ve tıbbi ekipmanın tanı ve tedavi amaçlı diğer tıbbi malzemenin, gümrükten muaf olarak geçici ithaline ilişkin Anlaşmaya ek Protokol
- 80.** OJ L 037, 7.2.1987, p.2: İnsandan elde edilen tedavi amaçlı maddelerin değişimine ilişkin Avrupa Anlaşması
- 81.** OJ L 037, 7.2.1987, p.4: İnsandan elde edilen tedavi amaçlı maddelerin değişimine ilişkin Avrupa Anlaşması eki Protokol
- 82.** OJ L 037, 7.2.1987, p.29: İnsandan elde edilen tedavi amaçlı maddelerin değişimine ilişkin Avrupa Anlaşmasına Ek Protokol
- 83.** OJ L 037, 7.2.1987, p.31: Kan gruplarının değişimine ilişkin Avrupa Anlaşması
- 84.** OJ L 037, 7.2.1987, p.33: Kan gruplarının değişimine ilişkin Avrupa Anlaşma eki Protokol
- 85.** OJ L 037, 7.2.1987, p.44: Kan gruplarının değişimine ilişkin Avrupa Anlaşmasına Ek Protokol
- 86.** OJ L 116, 8.5.1990, p.19: Malların taşınmasındaki formalitelerin ve kontrolün basitleştirilmesine ilişkin olarak AET ile İsviçre arasındaki Anlaşma
- 87.** 91/467/EEC: Topluluktaki gümrükle ilgili idari hükümlerin, yönetmeliklerin ve kanunların Andora tarafından kabul edilmesine ilişkin AET-Andora Ortaklık Komitesinin 12 Temmuz 1991 tarih ve 2/91 sayılı Kararı
- 88.** OJ L 130, 27.5.1993, p.4: Geçici kabule ilişkin Sözleşme
- 89.** OJ L 056, 26.2.1994, p.3: Özel karayolu taşıtlarının geçici ithalatı konusundaki Gümrük Sözleşmesi (1954)
- 90.** OJ L 056, 26.2.1994, p.24: 'Gümrük geçiş' ve 'CPD' karnelerinin özel karayolu taşıtlarına uygulanabilmesine ilişkin 2 Temmuz 1993 tarihli Birleşmiş Milletler tavsiye kararının kabulü
- 91.** OJ L 056, 26.2.1994, p.28: Ticari karayolu taşıtlarının geçici ithalatı konusundaki Gümrük Sözleşmesi (1956)
- 92.** OJ L 056, 26.2.1994, p.50: 'Gümrük geçiş' ve 'CPD' karnelerinin ticari karayolu taşıtlarına uygulanabilmesine ilişkin Birleşmiş Milletler tavsiye kararının kabulü
- 93.** 95/137/EC: Uluslararası Taşımacılıkta Kullanılan Konteyner Havuzlarının Gümrük İşlemlerine İlişkin Sözleşme (Cenevre, 21 Ocak 1994)
- 94.** 96/142/EC: Gümrük Birliği'nin son safhasının uygulanmasına ilişkin 1/95 sayılı ve 22 Aralık 1995 tarihli AB-Türkiye Ortaklık Konseyi Kararı
- 95.** 1999/318/EC: 1/95 sayılı OKK'nın 9 sayılı ekinde yer alan Komiteler listesinin genişletilmesine ilişkin 8 Mart 1999 tarihli ve 2/1999 sayılı Türkiye-AB Ortaklık Konseyi Kararı
- 96.** 96/488/EEC: 1/95 sayılı ve 22 Aralık 1995 tarihli AB-Türkiye Ortaklık Konseyi Kararı'nın uygulanmasına ilişkin ayrıntılı kuralların belirlendiği 1/96 sayılı ve 20 Mayıs 1996 tarihli AB-Türkiye Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı
- 97.** OJ L 105, 23.4.1997, p.15: Avrupa Topluluğu ile Norveç Krallığı arasında mektup teatisi ile yapılan Gümrük İşbirliği Anlaşması
- 98.** OJ L 105, 23.4.1997, p.17: Avrupa Topluluğu ile Norveç Krallığı arasındaki Gümrük İşbirliği Anlaşması

99. OJ L 121, 13.5.1997, p.14: Avrupa Topluluğu ile Kore Cumhuriyeti arasında yapılan Gümrük Konularında İşbirliği ve Karşılıklı İdari Yardım Anlaşması
100. OJ L 007, 13.1.1998, p.38: Avrupa Topluluğu ile Kanada arasında yapılan Gümrük Konularında İşbirliği ve Karşılıklı Yardım Anlaşması
101. 97/126/EC: Avrupa Topluluğunun bir taraf, Danimarka Hükümeti ile Faroe Adaları Hükümeti'nin ise diğer taraf olduğu anlaşmanın tamamlanmasına ilişkin 6 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
102. 97/541/EC: Avrupa Topluluğu ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki gümrük konularında işbirliği ve karşılıklı yardım anlaşmasının tamamlanmasına ilişkin 21 Mayıs 1997 tarihli Konsey Kararı
103. 77/415/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin bazı eklerini Topluluk adına kabul eden 3 Haziran 1977 tarihli Konsey Kararı
104. 78/528/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin üç adet ekini Topluluk adına kabul eden 6 Haziran 1978 tarihli Konsey Kararı
105. 79/6/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin Gümrük tarifelerinde eşya sınıflandırılması nomenklatür Sözleşmesine ilişkin 13 Haziran 1978 tarihli tavsiye kararını kabul eden 18 Aralık 1978 tarihli Konsey Kararı
106. 80/391/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin bir ekini Topluluk adına kabul eden 17 Mart 1980 tarihli Konsey Kararı
107. 82/456/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin gümrük konularında teknik işbirliğine ilişkin bir tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 14 Haziran 1982 tarihli Konsey Kararı
108. 82/457/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin ticari faturalarla ilgili gümrük gereksinimlerine ilişkin tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 14 Haziran 1982 tarihli Konsey Kararı
109. 85/204/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin üç adet ekini Topluluk adına kabul eden 7 Mart 1985 tarihli Konsey Kararı
110. 86/6/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin, eşya beyannamelerinin bilgisayar veya diğer otomatik yazıcılar vasıtasıyla ibraz edilmesine ilişkin 16 Haziran 1982 tarihli tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 20 Ocak 1986 tarihli Konsey Kararı
111. 86/103/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin F 2 no'lu ekini Topluluk adına kabul eden 24 Mart 1986 tarihli Konsey Kararı
112. 87/595/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin, veri unsurlarının simgelenmesi için kodların kullanılmasına ilişkin 22 Mayıs 1984 tarihli tavsiye kararını Topluluk adına kabul eden 30 Kasım 1987 tarihli Konsey Kararı
113. 88/355/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin B2 ekini Topluluk adına kabul eden 7 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
114. 88/356/EEC: Gümrük işlemlerinin basitleştirilmesi ve uyumlaştırılmasına ilişkin Uluslararası Sözleşme'nin E4 ekini Topluluk adına kabul eden 7 Haziran 1988 tarihli Konsey Kararı
115. 89/339/EEC: Gümrük İşbirliği Konseyi'nin, demiryoluyla taşınan kayıtlı bagajların gümrük işlemlerine ilişkin 5 Haziran 1962 tarihli tavsiye kararını 21 Haziran 1988'de değiştirildiği şekliyle Topluluk adına kabul eden 3 Mayıs 1989 tarihli Konsey Kararı
116. 89/526/EEC: Avrupa Ekonomik Komisyonu Dahili Taşımacılık Komitesi'nin, eşyanın sınır kontrollerinin uyumlaştırılması konusundaki Uluslararası Anlaşma'nın uygulanması için teknik yardım önlemlerine ilişkin kararını Topluluk adına kabul eden 18 Eylül 1989 tarihli Konsey Kararı

- 117.** 3648/91/EEC: Topluluk iç sınırlarında bazı çıkış işlemlerinin kaldırılması, ortak sınır noktalarının benimsenmesi hakkındaki 4283/88 sayılı Tüzük ile iki üye ülke arasındaki sınırdan geçmek suretiyle bir üye ülkeden çıkışta gümrük işlemlerinin TIR Sözleşmesi çerçevesinde kaldırılması hakkındaki 3690/86 sayılı Tüzüğünü kaldırarak ve form 302'nin kullanım yöntemlerini belirleyen 11 Aralık 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 118.** 93/329/EEC: Geçici Kabule ilişkin Sözleşme ve eklerinin kabulüne ilişkin 15 Mart 1993 tarihli Konsey Kararı
- 119.** 94/166/EC: Avrupa Ekonomik Komisyonu'nun (UN/ECE) , taşımacılığı etkileyen gümrük sorunları konusundaki Çalışma Grubu'nun, daha yüksek teminatlı ek bir TIR Karnesi kullanımını öngören 2 Temmuz 1993 tarihli ve 47 sayılı tavsiye kararını kabul eden 10 Mart 1994 tarihli Konsey Kararı
- 120.** 95/285/EC: TIR transit rejiminin güvenli ve etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamak üzere kısa vadeli önlemler içeren 49 sayılı tavsiye kararını kabul eden 24 Temmuz 1995 tarihli Konsey Kararı

7.25.9 Malların Dolaşımı

- 121.** 96/514/EC: Ortak transit rejimine ilişkin 20 Mayıs 1987 tarihli Sözleşme'nin II Eki'nin 34 maddesinin B(2) fıkrasını uygulamaya koyan, Ortak Transit konusundaki 3/95 sayılı ve 26 Ekim 1987 tarihli AB-EFTA Ortak Komitesi Kararı
- 122.** 1180/77/EEC: Türkiye menşeli bazı tarım ürünlerinin Topluluğa ithalatına ilişkin 17 Mayıs 1977 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26 Dış İlişkiler

7.26.1 DTÖ

- 1.** OJ L 071, 17.3.1980, p.58: Sivil Uçak ticaretine ilişkin Anlaşma
- 2.** OJ L 001, 03.01.1994, p.194: Avrupa Ekonomik Alanına ilişkin Anlaşma-Fikri mülkiyete ilişkin Protokol 28
- 3.** OJ L 336, 23.12.1994, p.86: Ticarete teknik engellere ilişkin Anlaşma (DTÖ-GATT 1994)
- 4.** OJ L 336, 23.12.1994, p.100: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A- Ticarete dayalı yatırım tedbirlerine ilişkin Anlaşma (DTÖ – Gatt 1994)
- 5.** OJ L 336, 23.12.1994, p.103: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A- Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşmasının VI'ncı Maddesinin uygulanmasına yönelik Anlaşma
- 6.** OJ L 336, 23.12.1994, p.138: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A- Ön sevkiyatın denetimine ilişkin Anlaşma (DTÖ – Gatt 1994)
- 7.** OJ L 336, 23.12.1994, p.151: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A- İthalat lisans usullerine ilişkin Anlaşma (DTÖ – Gatt 1994)
- 8.** OJ L 336, 23.12.1994, p.156: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A- sübvansiyonlar ve telafi edici tedbirlere ilişkin Anlaşma (DTÖ – Gatt 1994)

9. OJ L 336, 23.12.1994, p.184: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A-Korumacı tedbirlere ilişkin Anlaşma (DTÖ – Gatt 1994)
10. OJ L 336, 23.12.1994, p.191: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1B-Hizmet ticareti Genel Anlaşmasına ilişkin Anlaşma (DTÖ)
11. OJ L 336, 23.12.1994, p.214: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 -Ek 1C Fikri mülkiyetin ticaret ile ilgili unsurları (DTÖ)
12. OJ L 336, 23.12.1994, p.234: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 2 - Ek 1A-Uyuşmazlıkların çözümüne ilişkin kural ve usullere yönelik Anlaşma(DTÖ)
13. OJ L 336, 23.12.1994, p.251: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 1 - Ek 1A-Ticaret politikaları gözden geçirme mekanizması (DTÖ) (DTÖ – Gatt 1994)
14. OJ L 336, 23.12.1994, p.253: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Nihai Karar-Uruguay Turu çok taraflı ticari müzakerelerin sonuçlarını içerir- Marakeş, 15 Nisan 1994 (DTÖ)
15. OJ L 336, 23.12.1994, p.273: Uruguay Turu çok taraflı müzakereler (1986-1994) – Ek 4- Kamu ihalelerine ilişkin Anlaşma (DTÖ)
16. OJ L 155, 12.6.1997, p.3: Bilgi teknolojisi ürünleri ticaretine yönelik Anlaşma - Bilgi teknolojisi ürünleri ticaretine ilişkin Bakanlık Deklarasyonunun Uygulanması (DTÖ)
17. OJ L 202, 30.7.1997, p.74: Avrupa Birliği ile İsrail Devleti arasında telekomünikasyon operatörleri vasıtasıyla ihaleye ilişkin Anlaşma – Madde 1 (6) –ilgili yazışmalar – kabul edilmiş tutanaklar
18. OJ L 321, 22.11.1997, p.32: Avrupa Birliği ile Kore Cumhuriyeti arasında telekomünikasyon operatörleri vasıtasıyla ihaleye ilişkin Anlaşma – kalifikasyon usulleri ile ilgili yazışmalar – kabul edilmiş tutanaklar – memorandum
19. 94/824/EC: Yarı iletken maddelerin topoğrafyalarının korunması kapsamına Dünya Ticaret Örgütüne üye devlet mensubu kişilerin de katılmasına ilişkin 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Direktifi
20. 3288/94/EC: Uruguay Turu çerçevesinde sonuçlanan anlaşmaların uygulanmasına ilişkin Topluluk ticari markaları ile ilgili 40/94/EC Sayılı Tüzüğü değiştiren 22 Aralık 94 tarihli Konsey Tüzüğü
21. 95/215/EC: Avrupa Topluluğu ile Amerika Birleşik Devletleri arasında, kamu ihalelerine ilişkin mektup teatisi şeklindeki Anlaşmanın sonuçlarına yönelik 29 Mayıs 1995 tarihli Konsey Kararı
22. 96/412/EC: Kendi yetkisi dahilinde Topluluk lehine sonuçlanan mali hizmetler ve gerçek kişilerin dolaşımı ile ilgili Dünya Ticaret Örgütü müzakereleri sonuçlarına ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Direktifi
23. 97/359/EC: Bilgi teknolojisi ürünleri üzerindeki vergilerin kaldırılmasına ilişkin 24 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
24. 97/838/EC: Kendi yetkisi dahilinde Topluluk lehine sonuçlanan temel telekomünikasyon hizmetleri ile ilgili Dünya Ticaret Örgütü müzakereleri sonuçlarına ilişkin 28 Kasım 1997 tarihli Konsey Direktifi
25. COM/98/0659 final (OJ C 400, 22.12.1998, p.26): Mali hizmetlere ilişkin DTÖ müzakereleri sonuçları itibarıyla Topluluk yetki alanındaki konulara ilişkin tadil edilmiş Konsey Kararı Teklifi
26. OJ L 020, 27.1.1999, p.40: Hizmetler Genel Anlaşmasının Beşinci Protokolü-Ticaret Komitesi ve Hizmetlerin Ticareti Konseyinin bu bağlamdaki Mali Hizmetlere ilişkin kararları

7.26.2 İhracat Kredileri/OECD

27. 98/29/EC: Kısa ve uzun vadeli işlemlerde ihracat kredisi sigortası ile ilgili hükümlerin uyumlaştırılması hakkında 7 Mayıs 1998 tarihli Konsey Direktifi
28. 73/391/EEC: Kredi sigortası, kredi teminatları ve mali kredilere ilişkin danışma ve bilgi alma usullerine ilişkin 3 Aralık 1973 tarihli Konsey Kararı
29. 76/641/EEC: Kredi sigortası, kredi teminatları ve mali kredilere ilişkin danışma ve bilgi alma usullerine yönelik 73/391 Sayılı Konsey Kararı değiştiren 27 Temmuz 1976 tarihli Konsey Direktifi
30. 82/854/EEC: Avrupa Topluluğunun diğer üye devletleri ile ya da üye olmayan devletler ile yapılan ithalat teminatı ve ithalat finansmanı alanlarında yapılan bazı alt sözleşmelere ilişkin uygulanacak kurallara yönelik 10 Aralık 1982 tarihli Konsey Kararı
31. 84/568/EEC: Devletin adına ya da devlet desteği ile çalışan ya da bir ya da birden çok Avrupa Toplulukları Üye Devletlerinde yapılan bir ya da birden çok alt sözleşmeyi içeren bir sözleşme durumunda böyle örgütler adına çalışan kamu kurumların Üye Devletlerin ithalat kredi sigorta örgütlerinin karşılıklı yükümlülüklerine ilişkin 27 Kasım 1984 tarihli Konsey Direktifi
32. 90/684/EEC: Gemi inşası konusunda yardıma ilişkin 21 Aralık 1990 tarihli Konsey Direktifi
33. 93/112/EEC: Devlet destekli ithalat kredileri alanında bazı ana ilkelerin uygulanmasına ilişkin 4 Nisan 1978 tarihli Kararın kapsamını genişleten 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı
34. 97/173/EC: Devlet destekli ithalat kredileri alanında bazı ana ilkelerin uygulanmasına ilişkin 4 Nisan 1978 tarihli Kararı değiştiren 3 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
35. 97/530/EC: Devlet destekli ithalat kredileri alanında bazı ana ilkelerine ilişkin OECD Düzenlemesini değiştiren 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Direktifi

7.26.3 Ticaret ve Ticaretle Alakalı Konulardaki Anlaşmalar

36. 2271/96/EC: Üçüncü bir ülke tarafından kabul edilen bir mevzuatın, veya bu mevzuata dayanılarak yapılan bir faaliyetin veya bunun sonucunun sınır dışı uygulamalarının sonuçlarına karşı korunmaya ilişkin 22 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
37. 98/138/EC: Özbekistan ile Avrupa Topluluğu, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu arasında ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşmanın Avrupa Topluluğu tarafından sonuçlandırılmasına ilişkin 26 Ocak 1998 tarihli Konsey Kararı
38. 98/149/EC: Ukrayna ile Avrupa Toplulukları ve Üye Ülkeler arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşmasının sonuçlandırılmasına ilişkin 26 Ocak 1998 tarihli EC, AKÇT, EURATOM, Konsey ve Komisyon Kararı
39. 98/401/EC: Moldavya ile Avrupa Toplulukları ve Üye Ülkeler arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşmasının sonuçlandırılmasına ilişkin 28 Mayıs 1998 tarihli EC, AKÇT, EURATOM, Konsey ve Komisyon Kararı
40. 98/588/EC: Azerbaycan ile AT, AKÇT ve EURATOM arasında ticaret ve ticaretle alakalı konularda Geçici Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 13 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
41. OJ L 285, 22.10.1998, p.2: Azerbaycan ile AT, EURATOM ve AKÇT arasında ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma-Gümrük konularında karşılıklı işbirliği Protokolü-Nihai senet-Ortak Bildirim- Azerbaycan tarafından yapılan deklarasyon

42. OJ L 366, 31.12.1994, p.25: Romanya ile Avrupa Toplulukları ve Üye Ülkeler arasındaki Avrupa Anlaşmalarına ve Romanya ile AET, AKÇT arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşmaya ek Ek İkinci Protokol
43. OJ L 129, 21.5.1997, p.3: Ermenistan ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma-Gümrük konularında idari otoriteler arasında karşılıklı işbirliği Protokolü
44. OJ L 129, 21.5.1997, p.23: Gürcistan ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma-Gümrük konularında idari otoriteler arasında karşılıklı işbirliği Protokolü
45. OJ L 235, 26.8.1997, p.3: Kırgızistan ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma
46. OJ L 043, 14.2.1998, p.2: Özbekistan ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma
47. 273/98/EC: Makedonya menşeli bazı ürünlerde tarife kotası ve tarife tavanı açılmasına ve referans miktarlarına Topluluk gözetimi tatbikine ilişkin 2 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü
48. 3508/80/EEC: Malta ile ticarete uygulanan düzenlemelerin geçerlilik süresinin 31 Aralık 1980 ötesine uzatılmasına ilişkin 22 Aralık 1980 tarihli Konsey Tüzüğü
49. 429/73/EEC: Türkiye menşeli ve 1059/69/EEC sayılı Tüzük kapsamındaki bazı ürünlerin Topluluğa ithalatına özel hükümler getiren 5 Şubat 1973 tarihli Tüzük
50. 3704/90/EEC: Malta ile ticarete uygulanan düzenlemelerin Ortaklık Anlaşmasının ilk döneminin sona erme tarihinin ötesine uzatan 18 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
51. 410/97/EC: Sloven Cumhuriyeti ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşmanın uygulanması hakkında bazı yöntemlere ilişkin 24 Şubat 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
52. 1842/71/EEC: Türkiye ile AET arasındaki Geçici Anlaşmaya ve Ortaklık Anlaşmasına Ek Protokole getirilen korunma önlemlerine ilişkin 21 Haziran 1971 tarihli Konsey Tüzüğü
53. 97/567/EC, ECSC, EURATOM: Kırgızistan ile Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM arasındaki ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşmanın Avrupa Topluluğu tarafından sonuçlandırılmasına ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı

7.26.4 Ticaret Politikası Araçları

54. 2603/69/EEC: İhracata yönelik ortak kurallar getiren 20 Aralık 1969 tarihli Konsey Tüzüğü
55. 2424/88/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğuna üye olmayan ülkelerden ithal edilen dumping ve sübvansiyonlu mallara karşı korunmaya ilişkin 29 Temmuz 1988 tarihli Komisyon Kararı
56. 519/94/EC: Bazı üçüncü ülkelerden yapılan ithalata ilişkin ortak kurallar getiren ve 1765/82, 1766/82 ve 3420/83 Nolu Yönetmelikleri iptal eden 7 Mart 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
57. 520/94/EC: Miktar kotalarının idaresi için bir Topluluk usulünün oluşturulmasına ilişkin 7 Mart 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
58. 3285/94/EC: İthalata yönelik ortak kurallara ilişkin ve 518/94 Sayılı Tüzüğü iptal eden 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü

59. 3286/94/EC: Topluluğun uluslararası ticaret kuralları ve özellikle de Dünya Ticaret Örgütünün oluşturduğu kurallar dahilindeki haklarını kullanabilmesini sağlamak için ortak ticaret politikaları alanında Topluluk usullerinin yer aldığı 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
60. 384/96/EC: Avrupa Topluluğuna üye olmayan dumpingli ithalata karşı korunmaya ilişkin 22 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
61. 385/96/EC: Gemilerin zarar verici fiyatlandırılmasına karşı korunmak için 29 Ocak 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
62. 2277/96/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğuna üye olmayan ülkelerden ithal edilen dumping mallarına karşı korunmaya ilişkin 28 Kasım 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
63. 2026/97/EC: Avrupa Topluluğuna üye olmayan ülkelere ithal edilen sübvansiyonlu mallara karşı korunmaya ilişkin 6 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
64. 905/98/EC: AT üyesi olmayan ülkelere yapılan dumpingli ithalatta koruma önlemlerine ilişkin 384/96/EC sayılı Tüzüğü değiştiren 27 Nisan 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
65. 139/96/EC: Ortak Topluluk gözetim belgesine ilişkin 519/94/EC ve 3285/94/EC sayılı Konsey Yönetmeliklerini değiştiren 22 Ocak 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
66. 97/634/EC: Norveç menşeli Atlantik somon ithalatına ilişkin anti-dumping ve anti-sübvansiyonla bağlantılı olarak önerilen taahhüdün kabul edilmesi hakkında 26 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı
67. 2450/98/EC: Hindistan menşeli paslanmaz çelik boru ithalatına kesin anti-dumping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 13 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
68. 772/1999/EC: Norveç menşeli Atlantik Somon ithalatına anti-dumping ve telafi edici vergi uygulanmasına ve 1890/97/EC ve 1891/97/EC sayılı Konsey Yönetmeliklerinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin 30 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
69. 929/1999/EC: Bazı ihracatçılar ve ithalatçılar açısından, Norveç menşeli Atlantik somon ithalatına geçici anti-dumping ve telafi edici vergi uygulanmasına ilişkin 82/199/EC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren, Norveç menşeli Atlantik somon ithalatına ilişkin anti-dumping ve anti-sübvansiyonla bağlantılı olarak önerilen taahhüdün kabul edilmesi hakkında 97/634/EC sayılı Komisyon Kararını değiştiren, Norveç menşeli Atlantik Somon ithalatına anti-dumping ve telafi edici vergi uygulanmasına ilişkin 772/1999/EC sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren, hayvansal gıdalardaki istenmeyen katkılara ve ürünlere ilişkin 22 Nisan 1999 tarihli ve 1999/29/EC sayılı Konsey Direktifini değiştiren 29 Nisan 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
70. 1003/1999/EC: Norveç menşeli Atlantik somon ithalatında anti-dumping ve telafi edici vergi uygulanmasına ilişkin 772/1999/EC sayılı Tüzüğü değiştiren 10 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
71. 1599/1999/EC: Hindistan menşeli çapı 1 mm veya daha büyük paslanmaz çelik tel ithalatında kesin telafi edici vergi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsiline ve Kore menşeli aynı ürün ithalatına başlatılan soruşturmanın da sona erdirilmesine ilişkin 12 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
72. 1601/1999/EC: Hindistan menşeli çapı 1 mm veya daha küçük paslanmaz çelik tel ithalatında kesin telafi edici vergi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsiline ve Kore menşeli aynı ürün ithalatına başlatılan soruşturmanın da sona erdirilmesine ilişkin 12 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
73. 1826/1999/EC: Norveç menşeli Atlantik somonlarına uygulanan geçici anti-dumping ve telafi edici vergiler, bu vergilerle ilgili taahhütler ile kesin anti-dumping ve telafi edici uygulamalarına ilişkin, sırasıyla, 929/1999/EC işaretli Komisyon Tüzüğü, 97/634/EC işaretli Komisyon Kararı ve 772/1999 işaretli Konsey Tüzüğünü tadil eden 23 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
74. 1567/97/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli deri el çantalarına kesin anti-dumping vergisi uygulanması ve bu ülke menşeli plastik ve kumaş el çantalarındaki soruşturmanın durdurulmasına ilişkin 1 Ağustos 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

75. 1950/97/EC: Hindistan, Endonezya ve Tayland menşeli polietilen ya da polipropilen çanta veya torbalara kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 6 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
76. 2334/97/EC: Polonya menşeli düz ahşap paletlere kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 24 Kasım 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
77. 2398/97/EC: Mısır, Hindistan ve Pakistan menşeli pamuklu yatak çarşaflarına kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 28 Kasım 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
78. 1999/71/EC: Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya ve Polonya menşeli suntalarla ilgili olarak yürütülmekte olan soruşturma kapsamındaki taahhütlerin kabulüne ve Brezilya menşeli ithalata ilişkin soruşturmanın tedbir alınmaksızın sonlandırılması hakkındaki 6 Ocak 1999 tarihli Komisyon Kararı
79. 1999/215/EC: Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Macaristan menşeli plastik ciltler ve balya sicimleri ilgili olarak yürütülmekte olan soruşturma kapsamındaki taahhütlerin kabulüne ve Suudi Arabistan menşeli ithalata ilişkin soruşturmanın tedbir alınmaksızın sonlandırılması hakkındaki 6 Mart 1999 tarihli Komisyon Kararı
80. 1999/219/EC: İngiliz Ecumet firmasının Brezilya menşeli silikon metal ithalatında uygulanan anti-damping vergisinin iadesi talebine ilişkin 11 Mart 1999 tarihli Komisyon Kararı
81. 1999/572/EC: Çin Halk Cumhuriyeti, Macaristan, Hindistan, Güney Kore, Meksika, Polonya, Güney Afrika ve Ukrayna menşeli çelik tel ip ve kablo ithalatındaki anti-damping soruşturmasına ilişkin taahhütlerin kabulü hakkındaki 13 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Kararı
82. 1999/642/EC: Polonya menşeli düz ahşap paletlerin ithalatındaki anti-damping soruşturmasına ilişkin taahhütlerin kabulü hakkındaki 10 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı
83. 96/1999/EC: Hindistan, Endonezya ve Tayland menşeli polietilen ya da polipropilen çanta veya torbalara kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 1950/97 sayılı Konsey Tüzüğünü tadil eden 12 Ocak 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
84. 152/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli deri çantalara kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 1567/97/EC sayılı Konsey Tüzüğü'nün gözden geçirilerek, beş ihracatçıdan yapılan ithalata uygulanan vergilerin durdurulması ve bu ithalatın kayıt altına alınmasına dair 22 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
85. 192/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli tekrar doldurulamayan gazlı cep çakmaklarına uygulanan kesin anti-damping vergisinin, Çin Halk Cumhuriyeti menşeli veya atılabilir ve doldurulabilir cep çakmakları ile Tayvan menşeli ya da çıkışlı tekrar doldurulamayan çakmalara da uygulanması, Makao ve Hong Kong menşeli tekrar doldurulamayan çakmaktaki soruşturmanın sonlandırılmasına ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
86. 194/1999/EC: Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya ve Polonya menşeli suntalarla kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 25 Ocak 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
87. 397/1999/EC: Tayvan menşeli bisikletlerin ithalatında kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 22 Şubat 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
88. 603/1999/EC: Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Macaristan menşeli plastik ciltler ve balya sicimlerin ithalatında kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ve geçici vergilerin tahsil edilmesine ilişkin 15 Mart 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
89. 1334/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli magnezyum oksit ithalatında kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
90. 1335/1999/EC: Endonezya menşeli bazı manyetik diskler (3.5" mikrodiskler) yeniden kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

91. 1421/1999/EC: Mısır, Hindistan ve Pakistan menşeli pamuklu yatak çarşaflarına kesin anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 2398/97 sayılı Tüzüğü tadil eden 28 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
92. 1600/1999/EC: Hindistan menşeli çapı 1mm ya da daha fazla olan paslanmaz çelik tellere kesin anti-damping vergisi uygulanması ve geçici vergilerin tahsilatı ile Kore'den ithal edilen çapı 1mm ya da daha fazla olan paslanmaz çelik tellere ilişkin soruşturmanın sonlandırılmasına dair 12 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
93. 1646/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti ve Tayvan menşeli bazı manyetik disklerin(3.5" mikrodiskler) Toplulukta monte edilmeleri suretiyle anti-damping vergisi uygulamasının ihlaline ilişkin bir inceleme başlatılmasına hakkındaki 27 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
94. 1683/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli bazı demir ya da çelik tüp veya boru aksamın Tayvan üzerinden gönderilmeleri suretiyle anti-damping vergisi uygulamasının ihlaline ilişkin bir inceleme başlatılmasına hakkındaki 28 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
95. 1728/1999/EC: Tayvan menşeli sentetik lifler ve polyester ithalatına kesin anti-damping vergisi uygulanması ve Kore menşeli sentetik lifler ve polyester ithalatına ilişkin soruşturmanın sonlandırılması hakkındaki 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
96. 1796/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti, Macaristan, Hindistan, Meksika, Polonya, Güney Afrika ve Ukrayna menşeli çelik ip ve halatlara kesin anti-damping vergisi uygulanması ve Kore menşeli ürün ithalatındaki soruşturmanın sonlandırılmasına ilişkin 12 Ağustos 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
97. 1802/1999/EC: Hırvatistan ve Ukrayna menşeli lehimsiz boru ve tüplere geçici anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 17 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
98. 2563/1999/EC: Çin Halk Cumhuriyeti menşeli kompakt disk kutularına geçici anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 3 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü Hırvatistan ve Ukrayna menşeli lehimsiz boru ve tüplere geçici anti-damping vergisi uygulanmasına ilişkin 17 Ağustos 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
99. 2597/1999/EC: Hindistan menşeli polietilen tereftalat ithalatında kesin telafi edici vergi uygulanması ve geçici vergilerin tahsilatına ilişkin 6 Aralık 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.5 Genelleştirilmiş Preferanslar Sistemi

100. 2820/98/EC: 1 Temmuz 1999-31 Aralık 2001 tarihleri arasında uygulanacak Genelleştirilmiş Tercihler Sistemine ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
101. 1763/1999/EC: Arnavutluk menşeli ürünlerin Topluluğa ithalatındaki düzenlemeler ile 1 Temmuz 1999-31 Aralık 2001 tarihleri arasında uygulanacak Genelleştirilmiş Tercihler Sistemine ilişkin 2890/98 Konsey Tüzüğünü bu ülke açısından değişikliğe uğratan 29 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
102. 3281/94/EC: Gelişmekte olan ülkeler menşeli sanayi ürünlerine 1995-1998 döneminde uygulanacak dört yıllık genelleştirilmiş tercihler sistemine ilişkin 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
103. 552/97/EC: Myanmar'ın geçici olarak genelleştirilmiş tercihler sistemi dışına çıkarılmasına dair 24 Mart 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
104. 2623/97 Gelişmekte olan ülkeler menşeli bazı sını ve tarımsal ürünlerde çok yıllık genelleştirilmiş tercihler sistemi uygulanmasına dair 1256/96 ve 3281/94 sayılı Yönetmeliklerin 6. maddelerinin uygulanması hakkındaki 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.6 Tehlikeli Olmayan Atıkların Sevkiyatı

105. 1420/1999/EC: OECD üyesi olmayan bazı ülkelere sev edilecek bazı atıklara uygulanacak ortak kural ve prosedürlere ilişkin 29 Nisan 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
106. 1547/1999/EC: Bazı ülkelere sev edilecek atıklara uygulanacak olan 259/93/EEC işaretli Konsey Tüzüğü kapsamındaki kontrol prosedürlerine ilişkin 12 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.26.7 Karşılıklı Tanıma

107. OJ L 263, 9.10.1999, p.7: İsrail ve Avrupa Topluluğu arasında OECD'nin İyi Laboratuvar uygulamalarına ilişkin prensiplerin karşılıklı olarak kabulüne dair Anlaşma-Mutabakat Zaptı
108. OJ L 031, 4.2.1999, p.3: Avrupa Topluluğu ve ABD arasında karşılıklı tanıma anlaşması-ortak bildirim
109. 98/508/EC: Avrupa Topluluğu ve Avustralya arasında uygunluk değerlendirmesi ve markalama alanlarında karşılıklı tanıma anlaşması yapılmasına dair 18 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
110. 98/566/EC: Avrupa Topluluğu ve Kanada arasında karşılıklı tanıma anlaşması yapılmasına dair 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Kararı
111. OJ L 042, 14.2.1998, p.43: Avrupa Topluluğu, Kanada ve Rusya Federasyonu arasında uluslararası avlanma standartları ile ilgili Anlaşma
112. 98/509/EC: Avrupa Topluluğu ve Yeni Zelanda arasında uygunluk değerlendirmesi alanında karşılıklı tanıma anlaşması yapılmasına dair 18 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı

7.26.8 Çift Kullanıma Konu Mallar

113. 3381/94/EC: Çift kullanımlı malların ihracatının kontrolüne ilişkin bir Topluluk rejimi oluşturan 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.9 Sektörel Politikalar- Tekstil Ürünleri

114. OJ L 153, 27.6.1996, p.48: Avrupa Toplulukları ile Pakistan İslam Cumhuriyeti arasında tekstil ürünlerinin pazara girişine ilişkin düzenlemeler ile ilgili Görüş Birliğine Dair Memorandum
115. OJ L 153, 27.6.1996, p.53: Avrupa Toplulukları ile Hindistan Cumhuriyeti arasında tekstil ürünlerinin pazara girişine ilişkin düzenlemeler ile ilgili Görüş Birliğine Dair Memorandum
116. 88/656/EC: Tekstil ürünlerinin ticaretinde AET ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki anlaşmanın geçici olarak yürürlüğe girmesine dair 19 Aralık 1988 tarihli Konsey Kararı
117. 3030/93/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerinin tabi olacağı ortak kurallar hakkındaki 12 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
118. 3617/93/EEC: 3030/93/EEC sayılı Konsey Tüzüğü'nün III sayılı Ekinin 14,21 ve 28. maddelerini tadil eden 29 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü

119. 277/94/EEC: AET ile bazı ülkeler arasında (Arnavutluk, Ermenistan, Azerbaycan, Beyaz Rusya, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Gürcistan, vs.) tekstil ürünleri ticaretine ilişkin bazı Anlaşma ve Protokollerin geçici olarak uygulanmasına dair 20 Aralık 1994 94 tarihli Konsey Kararı
120. 195/94/EEC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine Komisyon kuralları getiren 3030/93 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün EK I, II, III, V, VII, VIII VE IX) 'u değiştiren 12 Ocak 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
121. 517/94/EC: İkili anlaşma, protokol ya da başka düzenlemeler ile, ya da başka özel Topluluk ithalat kuralları kapsamında olmayan üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin kurallar getiren 7 Mart 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
122. 1470/94/EC: Çin Halk Cumhuriyeti'nin kategori 160'da yer alan tekstil ürünlerine miktar kotaları getiren ve üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün EK IV ve V'ini değiştiren 27 Haziran 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
123. 1756/94/EC: Çin Halk Cumhuriyeti'nin kategori 122, 123, 124, 125 B, 140 ve 146 C'de yer alan tekstil ürünlerine miktar kotaları getiren ve üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün EK IV ve V'ini değiştiren 18 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
124. 2612/94/EC: Çin Halk Cumhuriyeti'nin kategori 127 B ve 145'de yer alan tekstil ürünlerine miktar kotaları getiren ve üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün EK IV ve V'ini değiştiren 27 Ekim 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
125. 2798/94/EEC: İkili anlaşma, protokol ya da başka düzenlemeler ile, ya da başka özel Topluluk ithalat kuralları kapsamında olmayan üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin kurallar getiren ve 7 Mart 1994 tarih ve 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) EK IV'ünde sıralanan Çin Halk Cumhuriyeti menşeli bazı tekstil ürünlerinin ithalatında uygulanacak miktar sınırlaması seviyesini 1994 için değiştiren 14 Kasım 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
126. 2980/94/EC: Çin Halk Cumhuriyeti'nin kategori 146A ve 146 B'de yer alan tekstil ürünlerine miktar kotaları getiren ve üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün EK IV ve V'ini değiştiren 7 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
127. 3036/94/EC: Bazı üçüncü ülkelerde işlendikten ya da işlem gördükten sonra tekrar Topluluğa ithal edilen bazı tekstil ve giyim ürünlerine uygulanabilecek hariçte işleme sürecine ilişkin düzenlemeler oluşturan 8 Aralık 1994 tarihli ve Konsey Tüzüğü
128. 3168/94/EC: İkili anlaşma, protokol ya da başka düzenlemeler ile, ya da başka özel Topluluk ithalat kuralları kapsamında olmayan üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin kurallar getiren ve 7 Mart 1994 tarih ve 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasına ilişkin 21 Aralık 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
129. 3169/94/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilecek olan bazı tekstil ürünlerine ilişkin Komisyon kuralları getiren 3030/93 tarihli Konsey Tüzüğü'nün (EEC) EK III'ünü değiştiren 23 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
130. 95/155/EC: Avrupa Topluluğu ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında, tekstil ürünleri ticaretine ilişkin ikili anlaşmalar kapsamına girmeyen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin Anlaşmanın geçici uygulanmasına dair 10 Nisan 1995 tarihli Konsey Kararı
131. 1627/95/EC: İkili anlaşma, protokol ya da başka düzenlemeler ile, ya da başka özel Topluluk ithalat kuralları, Topluluk ithalat izni kapsamında olmayan üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin kurallar getiren ve 7 Mart 1994 tarih ve 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulama alanına ilişkin ve Tüzüğü'nün bazı hükümlerine değişiklik getiren 3168/94 Sayılı Komisyon Tüzüğü'nü değiştiren 5 Temmuz 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü
132. 3017/95/EC: Bazı üçüncü ülkelerde işlendikten ya da işlem gördükten sonra tekrar Topluluğa ithal edilen bazı tekstil ve giyim ürünlerine uygulanabilecek hariçte işleme sürecine ilişkin düzenlemeler oluşturan 8 Aralık 1994 tarihli ve 3036 Sayılı Konsey Tüzüğü'nün (EC) uygulanmasına yönelik hükümler getiren 20 Aralık 1995 tarihli Komisyon Tüzüğü

133. 3060/95/EC: Tayvan'dan bazı tekstil ürünlerinin ithal edilmesine ilişkin düzenlemelere dair 33 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
134. 96/415/EC: Avrupa Topluluğu ile Dünya Ticaret Örgütüne üye bazı ülkeler ile yapılan tekstil ürünleri ticaretine ilişkin idari düzenlemelerin sonuçlanmasına ilişkin 28 Mayıs 1996 tarihli Konsey Kararı
135. 96/477/EC: Avrupa Topluluğu ile Viyetnam Sosyalist Cumhuriyeti arasında yapılan tekstil ve giyim ürünleri ticaretine ilişkin Anlaşmanın sonuçlanmasına ilişkin 21 Mart 1996 tarihli Konsey Kararı
136. 538/96/EC: Federal Yugoslavya Cumhuriyeti (Sırbistan ve Karadağ) menşeli bazı tekstil ürünlerin ithalatına ilişkin 517/94 Sayılı Tüzüğü değiştiren 25 Mart 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
137. 1410/96/EC: Üçüncü ülkelerden ithal edilen bazı tekstil ürünlerine yönelik kurallara ilişkin 3030/93 Sayılı Tüzüğün EK I, II, III, V, VI, VII, VIII, IX ve XI'İ değiştiren 3053/95 Sayılı Tüzüğün kısmen geri çekilmesi ile ilgili 19 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
138. 1476/96/EC: Kuzey Kore menşeli, kategori 87 ve 109'a giren tekstil ürünleri ithalatı için kotalar getiren ve üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine Komisyon kuralları getiren 517/94 Sayılı Tüzüğü EK IV ve V'ine değişiklik getiren 26 Temmuz 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
139. 1937/96/EC: İkili anlaşma, protokol ya da başka düzenlemeler ile, ya da başka özel Topluluk ithalat kuralları kapsamında olmayan üçüncü ülkelerden ithal edilecek bazı tekstil ürünlerine ilişkin kurallar getiren 517/94 Sayılı Konsey Tüzüğünün EK III B ve VI'sını değiştiren 8 Ekim 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
140. 2315/96/EC: 3030/93 Sayılı Tüzüğün (EEC) Madde 1'ine (7) uygun olarak 1 Ocak 1998 yılı itibarıyla GATT 1994'e entegre olacak tekstil ve giyim ürünlerinin listesini oluşturan ve 3030/93 Sayılı Tüzüğün (EEC) EK X'unu ve 3285/94 Sayılı Tüzüğün (EC) EK II'sini değiştiren 25 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
141. 2339/96/EC: 517/94 Sayılı Konsey Yönetmeliğine (EC) uygun olarak 1997 yılı için oluşturulan tekstil kotalarının idaresi ve dağıtımı için kurallar getiren 6 Aralık 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü
142. 97/550/EC: Tekstil ürünleri ticaretine ilişkin Avrupa Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmanın sonuçlanmasına yönelik 21 Mart 1996 tarihli Konsey Kararı
143. 97/566/EC: Avrupa Topluluğu ile eski Yugoslavya Makedonya Cumhuriyeti arasında yapılan tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin Anlaşmanın geçici olarak uygulanması hakkında 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
144. 1999/875/EC: Avrupa Topluluğu ile eski Yugoslavya Makedonya Cumhuriyeti arasında yapılan tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin Anlaşmanın geçici olarak uygulanması hakkında 21 Aralık 1999 tarihli Konsey Kararı
145. 447/97/EC: Çin Halk Cumhuriyetinde hariçte işleme faaliyetlerinden sonra bu ülke çıkışlı belirli tekstil ürünlerinin Avrupa Topluluğuna yeniden ithaline Topluluk miktar kısıtlaması getiren ve üçüncü ülkelerden belirli tekstil ürünlerinin ithaline ilişkin ortak kurallar hakkında 3030/93 sayılı Konsey Tüzüğünün (EEC) VII.Ekini değiştiren 7 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
146. 1087/97/EC: Çin menşeli tekstil ve giyim ürünleri ve belirli kota ürünlerinin, miktar kısıtlamaları veya eş etkili önlemler olmaksızın Kanarya adalarına ithalata yetki veren 9 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
147. 1445/97/EC: Çin Halk Cumhuriyetinde ekonomik hariçte işleme faaliyetlerinden sonra bu ülke çıkışlı 13.kategoriden tekstil ürünlerinin Avrupa Topluluğuna yeniden ithaline uygulanan Topluluk miktar kısıtlamalarının seviyesini belirleyen ve 3030/93 sayılı Konsey Tüzüğünü değiştiren 24 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
148. 2458/97/EC: 517/94 sayılı Konsey Tüzüğü (EC) uyarınca 1998 yılı için belirlenen tekstil kotalarının idaresi ve dağıtımı için kurallar getiren 10 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

149. 2577/97/EC: Rusya Federasyonu menşeli belirli tekstil ürünlerinin ithali ile ilgili 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
150. 98/135/EC: Tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Topluluğu ile Mısır Arap Cumhuriyeti arasında bir Mutabakat Zaptının geçici olarak uygulanmasına ilişkin 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
151. 36/1999/EC: Avrupa Topluluğunda 1999 yılında düzenlenmiş olan ticaret fuarlarına katılan belirli üçüncü ülkeler menşeli belirli tekstil ürünlerinin Topluluğa ithali için ek kotalar açılması hakkında 8 Ocak 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
152. 98/379/EC: Avrupa Topluluğu ve Rusya Federasyonu arasında tekstil ürünlerinin ticaretini düzenleyen anlaşmanın geçici olarak uygulanmasına dair 11 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı
153. 98/678/EC: Avrupa Topluluğu ve Lao Demokratik Halk Cumhuriyeti arasında tekstil ürünlerinin ticaretini düzenleyen anlaşmanın geçici olarak uygulanmasına dair 9 Kasım 1998 tarihli Konsey Kararı
154. OJ L 380, 31.12.1988, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C- Protokol D- Protokol E- Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
155. OJ L 410, 31.12.1992, p.103: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Mutabakat Zaptı-Not Verbal- Mektup teatisi
156. OJ L 208, 6.8.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ve Lao Demokratik Halk Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretini düzenleyen anlaşma- Protokol A- Protokol B-Mutabakat Zaptı
157. OJ L 012, 16.1.1999, p.28: Son olarak 13 Aralık 1995 tarihinde değişikliğe uğrayan ve parafe edilen, Avrupa Topluluğu ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünleri anlaşmasını tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
158. OJ L 215, 13.8.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ve Kamboçya Krallığı arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretini düzenleyen anlaşma- Protokol A- Protokol B-Mutabakat Zaptı
159. 2483/1999/EC: MFA tekstil ürünleri bağlamında Avrupa Topluluğu ile Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki anlaşmaya aykırı uygulamaya konu kılınan miktarın Kategori 4 için açılmış bulunan kotadan düşülmesine ilişkin 25 Kasım 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
160. 47/1999/EC: Tayvan menşeli bazı tekstil ürünlerin ithalatına ilişkin düzenlemeleri içeren 22 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
161. 2629/1999/EC: 517/94 sayılı Konsey Tüzüğü çerçevesinde, 2000 yılı için açılmış olan tekstil kotalarının dağıtım kuralarına ilişkin 13 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
162. OJ L 343, 31.12.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ve Ermenistan Cumhuriyeti arasında 20 Temmuz 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
163. OJ L 343, 31.12.1999, p.6: Avrupa Topluluğu ve Azerbaycan Cumhuriyeti arasında 20 Eylül 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
164. OJ L 343, 31.12.1999, p.10: Avrupa Topluluğu ve Gürcistan arasında 17 Kasım 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
165. OJ L 343, 31.12.1999, p.14: Avrupa Topluluğu ve Kazakistan arasında 15 Ekim 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma

- 166.** OJ L 343, 31.12.1999, p.18: Avrupa Topluluğu ve Moldavya Cumhuriyeti arasında 14 Mayıs 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 167.** OJ L 343, 31.12.1999, p.22: Avrupa Topluluğu ve Tacikistan Cumhuriyeti arasında 18 Ekim 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 168.** OJ L 343, 31.12.1999, p.26: Avrupa Topluluğu ve Türkmenistan arasında 20 Temmuz 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 169.** OJ L 343, 31.12.1999, p.30: Avrupa Topluluğu ve Özbekistan Cumhuriyeti arasında 8 Haziran 1993 tarihinde parafe edilen tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 170.** OJ L 344, 31.12.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ve Makedonya arasında tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşma-Pazara girişe zaptı Protokolü
- 171.** OJ L 336, 29.12.1999, p.27: Tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Topluluğu ile Beyaz Rusya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmanın yenilenmesi ile ilgili Avrupa Topluluğu ile Beyaz Rusya Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 172.** OJ L 337, 30.12.1999, p.44: Avrupa Topluluğu ve Ukrayna arasında tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 173.** OJ L 345, 31.12.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında 6 Aralık 1999 tarihinde Pekin'de parafe edilen ve tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşma
- 174.** OJ L 123, 17.5.1994, p.64: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ermenistan Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C- Protokol D-Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
- 175.** OJ L 123, 17.5.1994, p.92: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Azerbaycan Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C- Protokol D-Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
- 176.** OJ L 123, 17.5.1994, p.120: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Beyaz Rusya Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
- 177.** OJ L 123, 17.5.1994, p.250: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Gürcistan Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C- Protokol D-Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
- 178.** OJ L 123, 17.5.1994, p.390: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünlerinin ticaretine dair anlaşma-Protokol A- Protokol B- Protokol C- Protokol D-Mutabakat Zaptı-Mektup teatisi
- 179.** OJ L 094, 26.4.1995, p.508: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ukrayna arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Ukrayna arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 180.** OJ L 081, 30.3.1996, p.26: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ermenistan Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Ermenistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma

- 181.** OJ L 081, 30.3.1996, p.62: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Gürcistan Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Gürcistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 182.** OJ L 081, 30.3.1996, p.146: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 183.** OJ L 081, 30.3.1996, p.265: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Beyaz Rusya Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Beyaz Rusya Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 184.** OJ L 081, 30.3.1996, p.294: 22 Aralık 1994 tarihinde parafe edilen Mektup Teatisi şeklindeki Anlaşma tarafından son olarak değiştirilen, 5 Mayıs 1993 tarihinde parafe edilen Tekstil Ürünlerinin Ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ukrayna Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmanın yenilenmesi ile ilgili Avrupa Topluluğu ile Ukrayna Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 185.** 96/593/EC: 23 Şubat 1995 tarihinde Brüksel’de parafe edilen Mektup Teatisi şeklinde bir Anlaşma tarafından değiştirilen, 20 Temmuz 1993 tarihinde Brüksel’de parafe edilen tekstil ürünlerinin ticareti konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Ermenistan Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmayı yürürlükte tutan Avrupa Topluluğu ile Ermenistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 186.** 96/593/EC: 20 Eylül 1993 tarihinde Brüksel’de parafe edilen tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Azerbaycan Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmayı yürürlükte tutan Avrupa Topluluğu ile Azerbaycan Cumhuriyeti arasında Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma
- 187.** 96/593/EC: Haziran 1995 tarihinde Brüksel’de parafe edilen Mektup Teatisi şeklinde bir Anlaşma tarafından değiştirilen, 17 Kasım 1993 tarihinde Brüksel’de parafe edilen tekstil ürünlerinin ticareti konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Gürcistan Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmayı yürürlükte tutan Avrupa Topluluğu ile Gürcistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 188.** 96/593/EC: 1 Mart 1995 tarihinde Brüksel’de parafe edilen Mektup Teatisi şeklinde bir Anlaşma tarafından değiştirilen, 14 Mayıs 1993 tarihinde Brüksel’de parafe edilen tekstil ürünlerinin ticareti konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmayı yürürlükte tutan Avrupa Topluluğu ile Moldavya Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 189.** 96/593/EC: 18 Ekim 1995 ve 30 Aralık 1995 tarihinde parafe edilen Mektup Teatisi şeklinde bir Anlaşma tarafından değiştirilen, 28 Eylül 1993 tarihinde Brüksel’de parafe edilen tekstil ürünlerinin ticareti konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Türkmenistan Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmayı yürürlükte tutan Avrupa Topluluğu ile Türkmenistan Cumhuriyeti arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 190.** 98/333/EC: Avrupa Topluluğu ve Makedonya arasında tekstil ürünlerinin ticaretine yönelik bir anlaşma yapılmasına ilişkin 8 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
- 191.** 99/36/EC: Avrupa Topluluğu ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki tekstil ürünleri ticaretine ilişkin anlaşmayı tadil eden mektup teatisi şeklindeki anlaşmanın geçici olarak uygulanmasına dair 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Kararı
- 192.** 98/355/EC: Avrupa Topluluğu ve Mısır Arap Cumhuriyeti arasında tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin bir mutabakat zaptının tamamlanmasına dair 18 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı
- 193.** 98/491/EC: Avrupa Topluluğu ve Rusya Federasyonu arasında 28 Mart 1998 tarihinde parafe edilen tekstil ürünlerinin ticaretine ilişkin anlaşmanın tamamlanmasına dair 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Kararı

- 194.** OJ L 041, 13.2.1998, p.13: Avrupa Topluluğu ve Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti arasında 15 Aralık 1992 tarihinde parafe edilmiş olan ve son olarak 1 Ağustos 1995 tarihinde parafe edilen mektup teatisi şeklinde tadil edilen tekstil ve hazır giyim anlaşmasını tadil eden mektup teatisi şeklindeki Anlaşma
- 195.** OJ L 311, 4.12.1999, p.2: Avrupa Topluluğu ve Üye Devletleri ile Güney Afrika Cumhuriyeti arasında Ticaret, Kalkınma ve İşbirliği anlaşmasının geçici olarak uygulanmasına ilişkin mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 196.** 283/98/EC: Avrupa Topluluğunda 1998 yılında düzenlenmiş olan ticaret fuarlarına katılan belirli üçüncü ülkeler menşeli belirli tekstil ürünlerinin Topluluğa ithali için ek kotalar açılması hakkında 3 Şubat 1998 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.26.10 Sektörel Politikalar - AKÇT

- 197.** 98/119/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Romanya arasında, 1 Ocak - 31 Aralık 1998 tarihleri arasında bazı AKÇT çelik ürünlerinin Romanya'dan Topluluğa ithalatına yönelik 22 Aralık 1997 tarihli 3/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Karar
- 198.** 98/119/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Slovak Cumhuriyeti arasında, 1 Ocak - 31 Aralık 1998 tarihleri arasında bazı AKÇT ve AT çelik ürünlerinin Slovak Cumhuriyetinden Topluluğa ithalatına yönelik 22 Aralık 1997 tarihli 3/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Karar (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi)
- 199.** 98/119/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Bulgaristan Cumhuriyeti arasında, 1 Ocak - 31 Aralık 1998 tarihleri arasında bazı AKÇT çelik ürünlerinin Bulgaristan Cumhuriyetinden Topluluğa ithalatına yönelik 23 Aralık 1997 tarihli 3/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Karar (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi)
- 200.** 98/119/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Çek Cumhuriyeti arasında, 1 Ocak - 31 Aralık 1998 tarihleri arasında bazı AKÇT çelik ürünlerinin Çek Cumhuriyetinden Topluluğa ithalatına yönelik 23 Aralık 1997 tarihli 3/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Karar (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi)
- 201.** 528/96/EC: AKÇT ürünlerinde serbest ticaret anlaşması (Ortaklık Konseyi Kararı çerçevesinde Gümrük Birliğini tamamlar niteliktedir)
- 202.** 97/481/EC: AT ve AKÇT Antlaşmaları kapsamındaki bazı çelik ürünlerinin Ukrayna'dan Avrupa Topluluğuna ithal edilmesine yönelik olarak Avrupa Topluluğu ile Ukrayna arasında miktar kısıtlaması olmaksızın bir çifte kontrol sisteminin ön gören mektup teatisi şeklindeki Anlaşmanın sonuçlandırılmasına ilişkin 26 Haziran 1997 tarihli Konsey Kararı
- 203.** 97/482/EC: Bazı çelik ürünlerin ticaretine ilişkin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ile Ukrayna arasında yapılan anlaşmaların sonuçlandırılmasına ilişkin 7 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 204.** 97/741/EC: AT ve AKÇT Antlaşmalarında kapsanan bazı çelik ürünlerinin Rusya Federasyonundan Avrupa Topluluğuna ihracatı konusunda miktar kısıtlamaları olmaksızın bir çifte kontrol sistemi oluşturan, Avrupa Topluluğu ile Rusya Federasyonu arasında bir Mektup Teatisi şeklinde Anlaşma tamamlanması hakkında 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Kararı
- 205.** 97/742/EC: AKÇT ve Rusya Federasyonu arasında bazı çelik ürünlerin ticaretine ilişkin anlaşmaların tamamlanması hakkındaki 12 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 206.** 97/831/EC: Makedonya ile bir çelik protokolünü (demir hurdalarının çifte kontrolü) de içeren işbirliği anlaşması hakkındaki 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı
- 207.** 1526/97/EC: AT ve AKÇT Antlaşmalarınca kapsanan belirli çelik ürünlerinin Ukrayna'dan Avrupa Topluluğuna ihracı konusunda miktar kısıtlamaları olmaksızın çifte kontrol sistemi uygulanması hakkında 26 Haziran 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

- 208.** 2135/97/EC: AT ve AKÇT Antlaşmalarınca kapsanan belirli çelik ürünlerinin Rusya Federasyonu'ndan Avrupa Topluluğuna ihracı konusunda miktar kısıtlamaları olmaksızın çifte kontrol sistemi uygulanması hakkında 24 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 209.** 2604/97/EC: AT ve AKÇT Antlaşmalarında kapsanan, üçüncü ülke menşeli belirli demir ve çelik ürünlerinin ithaline bir ön Topluluk gözetimi uygulamasını başlatan 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 210.** 97/862/EC: Üye Devletler Hükümet Temsilcilerinin Kararları; Kazakistan menşeli belirli AKÇT çelik ürünlerine uygulanan otonom Topluluk kotaları
- 211.** 1401/97/ACSC: Ukrayna menşeli belirli çelik ürünlerinin ithaline ilişkin belirli kısıtlamalar hakkında 7 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 212.** 97/1401(R)/EC: Ukrayna menşeli belirli çelik ürünlerinin ithali üstündeki belirli kısıtlamalar hakkında 7 Temmuz 1997 tarihli Komisyon Kararına Düzeltme
- 213.** 2136/97/ECSC: Rusya Federasyonu menşeli belirli çelik ürünlerinin ithaline ilişkin belirli kısıtlamalar hakkında 12 Eylül 1997 tarihli Komisyon Kararı
- 214.** 84/98/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1998 dönemi için (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi) Romanya'dan Topluluğa belirli AKÇT çelik ürünlerinin ihracı ile ilgili 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 215.** 85/98/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1998 dönemi için (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi) Slovakya'dan Topluluğa belirli AKÇT ve AT çelik ürünlerinin ihracı ile ilgili 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 216.** 86/98/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1998 dönemi için (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi) Bulgaristan'dan Topluluğa belirli AKÇT ve AT çelik ürünlerinin ihracı ile ilgili 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 217.** 87/98/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1998 dönemi için (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi) Çek Cumhuriyeti'nden Topluluğa belirli AKÇT ve AT çelik ürünlerinin ihracı ile ilgili 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 218.** 190/98/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1998 dönemi için (çifte kontrol sistemi) Makedonya'dan Topluluğa belirli AKÇT ve AT çelik ürünlerinin ihracı ile ilgili 19 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 219.** 1999/313/EC: AKÇT-Türkiye Ortak Komitesinin çalışma usullerini belirleyen 23 Şubat 1999 tarih ve 1/99 sayılı Ortak Komite Kararı
- 220.** 1999/812/EC: AKÇT-Türkiye Ortak Komitesinin, Anlaşmanın 1 sayılı Protokolünü tadil eden 8 Temmuz 1999 tarih ve 2/99 sayılı Kararı
- 221.** 1999/425/ECSC: Üye Devlet Temsilcilerinin, AKÇT Antlaşması kapsamındaki bazı çelik ürünlerin ticaretinde Kazakistan'a uygulanacak tedbirlere ilişkin kararları
- 222.** 2727/1999/EC: Üçüncü ülkeler menşeli bazı demir ve çelik ürünlerin ithalatında ön gözetim uygulanmasına dair 20 Aralık 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 223.** 2788/1999/ECSC: Demir ve Çelik ürünlerdeki korumacı vergilerin arttırılmasına dair Yüksek Otorite Tavsiyesinin derogasyonuna ilişkin 22 Aralık 1999 tarihli Komisyon Kararı
- 224.** OJ L 342, 31.12.1999, p.55: AKÇT ve Kazakistan Cumhuriyeti Hükümeti arasında bazı çelik ürünlerin ticaretine ilişkin anlaşma-Mutabakat Zaptı-Bildirimler-Protokol A-Protokol B
- 225.** OJ L 342, 31.12.1999, p.38: Kazakistan'dan Topluluğa ihraç edilecek bazı çelik ürünlere miktar kısıtlamasına tabi kılınmaksızın ikili kontrol uygulanmasına dair Avrupa Topluluğu ve Kazakistan Cumhuriyeti Hükümeti arasında mektup teatisi şeklinde anlaşma

- 226.** 2473/1999/EC: Kazakistan'dan Topluluğa ihraç edilecek bazı çelik ürünlere miktar kısıtlamasına tabi kılınmaksızın ikili kontrol uygulamasına dair 17 Aralık 1999 tarihli Konsey Kararı
- 227.** OJ L 350, 19.12.1973, p.2: AKÇT Üye Devletleri ve İzlanda Cumhuriyeti arasındaki anlaşma-Nihai Metin-Bildirimler
- 228.** OJ L 287, 22.11.1993, p.2: AKÇT ve AKÇT Üye Devletleri ile Sloven Cumhuriyeti Cumhuriyeti arasındaki anlaşma-Nihai Metin
- 229.** 95/572/ECSC: Bulgaristan menşeli AKÇT kapsamındaki bazı çelik ürünlerin Topluluğa ihracatına ilişkin olarak AT-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 22 Aralık 1995 tarih ve 2/95 sayılı Kararı
- 230.** 95/573/ECSC: Bulgaristan menşeli AKÇT kapsamındaki bazı çelik ürünlerin Topluluğa ihracatına ilişkin olarak AT-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 20 Aralık 1995 tarih ve 3/95 sayılı Kararı
- 231.** 95/575/ECSC: Slovak Cumhuriyeti menşeli AKÇT kapsamındaki bazı çelik ürünlerin Topluluğa ihracatına ilişkin olarak Ortaklık Konseyinin 19 Aralık 1995 tarih ve 2/95 sayılı kararı
- 232.** OJ L 147, 20.6.1996, p.2: Avrupa Topluluğu, AKÇT ve EURATOM ile Kazakistan arasında ticaret ve ticaretle ilgili konulara ilişkin geçici anlaşma- Gümrük konularında idarelerin karşılıklı yardımlaşması-Nihai Metin- Ortak Deklarasyon-Kazakistan'ın fikri, sınai ve ticari mülkiyet hakları konularındaki bildirim
- 233.** 97/129/EC: 1 Ocak ile 31 Aralık 1997 döneminde bazı AKÇT çelik ürünlerinin Bulgaristan'dan Topluluğa ihracı ile ilgili 17 Aralık 1996 tarih ve 1/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı (3/95 sayılı Ortaklık Konseyi kararınca oluşturulan çifte kontrol sisteminin yaygınlaştırılması)
- 234.** 87/456/ECSC: Üye Ülke Hükümetleri temsilcilerinin, bir tarafta İspanya ve Portekiz, diğer tarafta Cezayir, Mısır, Ürdün, Lübnan, Tunus ve Türkiye olmak üzere, AKÇT Antlaşması kapsamındaki ürünlerin ticaretine ilişkin 11 Ağustos 1987 tarihli Kararı
- 235.** 264/94/ECSC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Macaristan arasında ortaklık ilişkisi tesis eden Avrupa Anlaşmasının uygulanmasına yönelik bazı esaslar hakkındaki 1 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 236.** 265/94/ECSC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Polonya arasında ortaklık ilişkisi tesis eden Avrupa Anlaşmasının uygulanmasına yönelik bazı esaslar hakkındaki 1 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 237.** 78/798/ECSC: AKÇT Üye Devletleri ile Cezayir Demokratik Halk Cumhuriyeti arasındaki Anlaşma
- 238.** 78/799/ECSC: AKÇT Üye Devletleri ile Fas Krallığı arasındaki Anlaşma

7.26.11 Negatif Tedbirler (yaptırımlar)

- 239.** 3541/92/EEC: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 661 Sayılı İlke Kararı (1990) ve ilgili ilke kararları gereği, Irak'ın sözleşme ve işlemler ile ilgili taleplerini yerine getirmeyi yasaklayan 7 Aralık 1992 tarihli Konsey Tüzüğü
- 240.** 2697/93/EEC: Bazı malların UNITA'ya gönderilmesini yasaklayan 25 Ekim 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 241.** 3274/93/EEC: Bazı mal ve hizmetlerin Libya'ya satılmasını önleyen 29 Kasım 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 242.** 3275/93/EC: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 883 Sayılı İlke Kararı (1993) ve ilgili ilke kararları gereği, sözleşme ve işlemler ile ilgili taleplerin yerine getirilmesini yasaklayan 29 Kasım 1993 tarihli Konsey Tüzüğü

- 243.** 1264/94/EC: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 917 (1994) , 841 (1993) , 873 (1993) Sayılı İlke Kararları ve ilgili ilke kararları gereği, Haiti makamlarının, sözleşme ve işlemler ile ilgili taleplerinin yerine getirilmesini yasaklayan 30 Mayıs 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 244.** 1733/94/EEC: Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 757 Sayılı İlke Kararı (1992) ve ilgili ilke kararları gereği, sözleşme ve işlemler ile ilgili taleplerin yerine getirilmesini yasaklayan 11 Temmuz 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 245.** 2543/94/EC: Haiti ile bazı ekonomik ve mali ilişkilerin kesintiye uğratılmasına ilişkin 1263/94 Sayılı Tüzüğü (EC) iptal eden 19 Ekim 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 246.** 2382/96/EC: Yugoslavya Cumhuriyeti (Sırbistan ve Karadağ) , Hırvatistan Cumhuriyetinin Birleşmiş Milletlerin Koruması Altındaki bölgeleri ve Bosna ve Hersek Cumhuriyetlerinin Bosnalı Sırp güçlerinin kontrolü altında bulunan bölgeleri ile ekonomik ve mali ilişkilerin kısıtlandırılmasını sonlandıran 990/93 ve 2471/94 Sayılı Yönetmelikleri iptal eden 9 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 247.** 2465/96/EC: Avrupa Topluluğu ile Irak arasındaki ekonomik ve mali ilişkilere ara verilmesine ilişkin 17 Aralık 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 248.** 2229/97/EC: Barış süreci kapsamındaki yükümlülüklerin yerine getirilebilmesini teminen, UNITA'yı ikna etmesi sağlamak için Angola ile bazı ekonomik ilişkilere ara verilmesine ilişkin 30 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 249.** 2465/97/EC: Sierra Leone ile bazı ekonomik ilişkilere ara verilmesine ilişkin 8 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 250.** 926/98/EC: Yugoslavya Federal Cumhuriyeti ile bazı ekonomik ilişkilerin azaltılmasına ilişkin 17 Nisan 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 251.** 91/588/ECSC: 11 Kasım 1991 tarihinde toplanan Konsey toplantısında üye devlet hükümetleri temsilcilerinin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ile Yugoslavya Sosyalist Federal Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşma gereği verilen tavizlerin askıya alınmasına dair Kararı
- 252.** 96/707/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ile eski Yugoslavya Cumhuriyeti (Sırbistan ve Karadağ) arasındaki ticaret ile ilgili 93/235/ECSC Sayılı Kararı fesh eden Karar
- 253.** 1705/98/EC: Barış süreci kapsamındaki yükümlülüklerin yerine getirilebilmesini teminen, UNITA'yı ikna etmesi sağlamak için Angola ile bazı ekonomik ilişkilere ara verilmesine ilişkin 28 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 254.** 1295/98/EC: Yugoslavya Federal Cumhuriyeti ve Sırbistan Cumhuriyeti'nin yurtdışındaki fonlarının dondurulmasına dair 22 Haziran 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 255.** 1607/98/EC: Sırbistan Cumhuriyetinde yeni yatırımların yasaklanmasına dair 24 Temmuz 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 256.** 1901/98/EC: Yugoslav uçaklarının Avrupa Topluluğu ile Yugoslavya arasındaki uçuşlarının yasaklanmasına dair 7 Eylül 1998 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.12 Kuzey Amerika, Uzak Doğu, Okyanusya

- 257.** 2300/76/EEC: Avrupa Toplulukları ile Kanada arasında ticari ve ekonomik işbirliği için Çerçeve Anlaşma yapan 20 Eylül 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
- 258.** 2616/85/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Çin Halk Cumhuriyeti arasında bir Ticari ve Ekonomik İşbirliği Anlaşmasının sonuçlandırılması ile ilgili 16 Eylül 1985 tarihli Konsey Tüzüğü

- 259.** 92/605/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluk ile Makao arasında bir ticaret ve işbirliği anlaşmasının sonuçlandırılması ile ilgili 14 Aralık 1992 tarihli Konsey Kararı

7.26.13 Genişleme

- 260.** 3492/93/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Polonya Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili usuller hakkında 13 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 261.** 94/937/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile bazı üçüncü ülkeler arasındaki Avrupa Anlaşmalarının ve Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Avrupa Kömür Çelik Topluluğu ile aynı üçüncü ülkeler arasında ticaret ve ticarete ilişkin konulardaki Geçici Anlaşmaların İkinci Ek Protokollerinin bazı maddelerinin geçici olarak uygulanması hakkında 22 Aralık 1994 tarihli Konsey Kararı
- 262.** 1628/94/EC: Phare Programı çerçevesinde Topluluk Üyesi Devletler ile merkezi ve doğu Avrupa ülkeleri arasında sınır ötesi işbirliğine yönelik bir programın uygulanması ile ilgili 4 Temmuz 1994 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 263.** 3296/94/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Çek Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili bazı usuller hakkında 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 264.** 3906/89/EEC: Macaristan ve Polonya Halk Cumhuriyetlerine ekonomik yardıma ilişkin 18 Aralık 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
- 265.** 3297/94/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Slovak Cumhuriyeti arasında ortaklık tesis eden oluşturan Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili bazı usullere ilişkin 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 266.** 3382/94/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Romanya arasında ortaklık tesis eden Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili bazı usullere ilişkin 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 267.** 3383/94/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Bulgaristan Cumhuriyeti arasında ortaklık tesis eden Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili bazı usullere ilişkin 19 Aralık 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
- 268.** 98/367/EC: Avrupa Topluluğu ve Polonya arasında, Avrupa Anlaşması kapsamında, Polonya sıvı yakıt sektörünün modernize edilmesine ilişkin mektup teatisi şeklinde bir anlaşmanın tamamlanmasına dair 10 Kasım 1997 tarihli Konsey Kararı
- 269.** 98/529/EC: Avrupa Topluluğu ve Polonya arasında, Avrupa Anlaşması kapsamında, Avrupa Uygunluk Değerlendirmesi Anlaşmasına yönelik bir Protokol düzenlenmesi için mektup teatisi şeklinde bir anlaşmanın tamamlanmasına dair 27 Kasım 1997 tarihli Konsey Kararı
- 270.** 1999/318/EC: Gümrük Birliğinin tamamlanmasına ilişkin 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararının 9 sayılı Ekinde yer alan komitelerin genişletilmesine dair 8 Mart 1999 tarih ve 2/1999 sayılı Türkiye-AB Ortaklık Konseyi Kararı
- 271.** OJ L 357, 31.12.1994, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Romanya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Romanya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 7 yıllık limitli tavizler-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-AB Komisyonunun ve Topluluğun Bildirimleri-Romanya'nın Bildirimleri
- 272.** OJ L 028, 2.2.1999, p.3: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Macaristan arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin Protokol

- 273.** OJ L 006, 12.1.1999, p.4: Polonya'nın enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Polonya Ortaklık Konseyinin 4/98 sayılı Kararı
- 274.** 1999/112/EC: Letonya'nın kültür alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Letonya Ortaklık Konseyinin 3/98 sayılı Kararı
- 275.** 1999/112/EC: Çek Cumhuriyeti'nin küçük ve orta ölçekli kuruluşlar ile ilgili Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 3/98 sayılı Kararı
- 276.** OJ L 006, 12.1.1999, p.14: Çek Cumhuriyeti'nin enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 4/98 sayılı Kararı
- 277.** OJ L 006, 12.1.1999, p.17: Çek Cumhuriyeti'nin mali katkısına ilişkin 2/97 sayılı Ortaklık Konseyi Kararını tadil eden Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 5/98 sayılı Kararı
- 278.** OJ L 035, 9.2.1999, p.1: Çevre alanında Romanya'nın Topluluğun mali enstrümanları kapsamına alınmasına ilişkin şartları içeren Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 1/98 sayılı Kararı
- 279.** 1999/209/EC: Romanya'nın küçük ve orta ölçekli kuruluşlar ile ilgili Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 2/98 sayılı Kararı
- 280.** 1999/209/EC: Romanya'nın kültür alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 3/98 sayılı Kararı
- 281.** 1999/209/EC: Romanya'nın sağlık ve sosyal politika alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 6/98 sayılı Kararı
- 282.** 1999/209/EC: Bulgaristan'ın küçük ve orta ölçekli kuruluşlar ile ilgili Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 4/98 sayılı Kararı
- 283.** 1999/209/EC: Bulgaristan'ın sağlık ve sosyal politika alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 5/98 sayılı Kararı
- 284.** 1999/209/EC: Bulgaristan'ın enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 6/98 sayılı Kararı
- 285.** 1999/209/EC: Slovak Cumhuriyetinin küçük ve orta ölçekli kuruluşlar ile ilgili Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Slovak Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 3/98 sayılı Kararı
- 286.** 1999/209/EC: Litvanya'nın kültür alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Litvanya Ortaklık Konseyinin 4/98 sayılı Kararı
- 287.** OJ L 061, 14.3.1971, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Malta arasında bir ortaklık tesis edilmesine ilişkin Anlaşma-Menşeli ürünler ve idari işbirliği metotları hakkındaki Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler- Malta'nın bildirimini
- 288.** OJ L 133, 21.5.1973, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Kıbrıs arasında bir ortaklık tesis edilmesine ilişkin Anlaşma-Menşeli ürünler ve idari işbirliği metotları hakkındaki Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler- Tek Taraflı Bildirimler
- 289.** 95/484/EC: Avrupa Topluluğu ve Malta arasındaki mali ve teknik işbirliğine ilişkin Protokol
- 290.** 95/485/EC: Avrupa Topluluğu ve Kıbrıs arasındaki mali ve teknik işbirliğine ilişkin Protokol
- 291.** OJ L 100, 15.4.1999, p.26: Avrupa Topluluğu ve Kıbrıs arasında mali ve teknik işbirliğine ilişkin Dördüncü Protokol kapsamındaki yardımların genişletilmesine dair Protokol
- 292.** OJ L 100, 15.4.1999, p.32: Avrupa Topluluğu ve Malta arasında mali ve teknik işbirliğine ilişkin Dördüncü Protokol kapsamındaki yardımların genişletilmesine dair Protokol

- 293.** OJ L 347, 31.12.1993, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Macaristan arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Macaristan'ın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 7 yıllık limitli tavizler-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Tek taraflı bildirimler
- 294.** OJ L 348, 31.12.1993, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Polonya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Polonya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım -Nihai Metin-Ortak Bildirimler
- 295.** OJ L 358, 31.12.1994, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Bulgaristan arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Bulgaristan'ın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 7 yıllık limitli tavizler-Protokol 8 sınır boyu su yatakları-Nihai Metin-Ortak Bildirimler
- 296.** OJ L 359, 31.12.1994, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Slovak Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Slovakya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 7 yıllık limitli tavizler-Protokol 8 kara ulaşımı ve transit altyapıları-Nihai Metin-Ortak Bildirimler
- 297.** OJ L 360, 31.12.1994, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Çek Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 Çek Cumhuriyeti'nin İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 6 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 7 yıllık limitli tavizler-Protokol 8 kara ulaşımı ve transit altyapıları-Nihai Metin-Ortak Bildirimler
- 298.** 95/277/EC: AT ve Romanya Ortaklık Konseyinin çalışma usullerine ilişkin 1/95 sayılı Kararı
- 299.** 97/1010/EC: Çek Cumhuriyeti'nin eğitim ve gençlik alanlarındaki programlarına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 2/97 sayılı Kararı
- 300.** OJ L 026, 02.02.1998, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Letonya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ürünlerine ilişkin diğer uygulamalar, Protokol 2 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 3, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 4 Letonya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 5 gümrük konularında karşılıklı yardım -Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Tek Taraflı Bildirimler
- 301.** OJ L 041, 13.02.1998, p.82: Avrupa Topluluğu ve Litvanya arasındaki serbest ticaret anlaşmasına ilişkin olarak mektup teatisi şeklindeki Ek Protokol
- 302.** OJ L 041, 13.02.1998, p.87: Avrupa Topluluğu ve Letonya arasındaki serbest ticaret anlaşmasına ilişkin olarak mektup teatisi şeklindeki Ek Protokol
- 303.** OJ L 051, 20.02.1998, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Litvanya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ürünlerine ilişkin diğer uygulamalar, Protokol 2 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 3, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 4 Litvanya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 5 gümrük konularında karşılıklı yardım -Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Tek Taraflı Bildirimler
- 304.** OJ L 068, 09.03.1998, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Estonya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ürünlerine ilişkin diğer uygulamalar, Protokol 2 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 3, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 4 Estonya'nın İspanya ve Portekiz ile ticareti ile ilgili özel hükümler, Protokol 5 gümrük konularında karşılıklı yardım -Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Tek Taraflı Bildirimler

- 305.** 98/119/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Çek Cumhuriyeti arasında, 1 Ocak - 31 Aralık 1998 tarihleri arasında bazı AKÇT çelik ürünlerinin Çek Cumhuriyetinden Topluluğa ithalatına yönelik 23 Aralık 1997 tarihli 3/97 Sayılı Ortaklık Konseyi Karar (çifte kontrol sisteminin yenilenmesi)
- 306.** OJ L 029, 03.02.1999, p.11: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Estonya arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin Protokol
- 307.** OJ L 112, 29.04.1999, p.3: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Bulgaristan arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin Protokol-Mektup teatisi
- 308.** 1999/410/EC: AT ve Sloven Cumhuriyeti Ortaklık Komitesinin çalışma usullerini belirleyen 1/1999 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 309.** 1999/410/EC: Romanya'nın enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 1/1999 sayılı Kararı
- 310.** 1999/410/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Romanya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 64 (1) (i) ve (2) .Maddelerinde ve bu Anlaşmanın AKÇT ürünleri konusundaki Protokolünün 8(1) (i) , (1) (ii) ve (2).Maddelerinde değinilen rekabet hükümlerinin uygulanmasına yönelik kuralları kabul eden 30 Ocak 1996 tarihli, Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Çek Cumhuriyeti arasındaki Ortaklık Konseyinin 1/96 sayılı Kararı
- 311.** OJ L 099, 14.04.1999, p.28: Bulgaristan'ın mesleki eğitim alanındaki Topluluk programlarına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 2/99 sayılı Kararı
- 312.** 1999/528/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Polonya arasında, 1 Nisan - 31 Aralık 1999 tarihleri arasında bazı AKÇT çelik ürünlerinin Çek Cumhuriyetinden Topluluğa ithalatında çifte kontrol sisteminin tesisine yönelik 2/1999 Sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 313.** 1999/609/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Estonya arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 63 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) .Maddelerinin uygulanmasına ilişkin usuller hakkındaki 1/1999 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 314.** 1999/623/EC: Litvanya'nın enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Litvanya Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı
- 315.** 1999/623/EC: Litvanya'nın sağlık ve sosyal politika alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Litvanya Ortaklık Konseyinin 3/1999 sayılı Kararı
- 316.** 1999/623/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Litvanyaaarasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 64 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) .Maddelerinin uygulanmasına ilişkin usuller hakkındaki 4/1999 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 317.** 1999/716/EC: Estonya'nın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Estonya Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı-Topluluk ve Estonya'nın Ortak Bildirimi
- 318.** 1999/917/EC: Romanya'nın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Romanya Ortaklık Konseyinin 3/1999 sayılı Kararı
- 319.** 1999/917/EC: Macaristan'ın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Macaristan Ortaklık Konseyinin 3/1999 sayılı Kararı
- 320.** 1999/918/EC: Macaristan'ın enerji verimliliğine dair SAVE II programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Macaristan Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı

- 321.** 1999/922/EC: Slovak Cumhuriyeti'nin araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Slovak Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 3/1999 sayılı Kararı
- 322.** 1999/928/EC: Bulgaristan'ın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Bulgaristan Ortaklık Konseyinin 4/1999 sayılı Kararı
- 323.** OJ L 256, 01.10.1999, p.69: Sloven Cumhuriyeti'nin eğitim ve gençlik alanlarındaki Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Sloven Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı
- 324.** 1999/1001/EC: Sloven Cumhuriyeti'nin araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Sloven Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 3/1999 sayılı Kararı-Ortak Bildirim
- 325.** 1999/1005/EC: Çek Cumhuriyeti'nin araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı-Ortak Bildirim
- 326.** 1999/1013/EC: Letonya'nın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programı (1998-2000) ile araştırma ve eğitim faaliyetlerine katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Letonya Ortaklık Konseyinin 1/1999 sayılı Kararı-Ortak Bildirim
- 327.** 1999/1020/EC: Litvanya'nın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programına katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Litvanya Ortaklık Konseyinin 5/1999 sayılı Kararı
- 328.** 1999/1104/EC: Polonya'nın araştırma ve teknolojik gelişim alanındaki Topluluk programına katılımına (1998-2000) ilişkin Avrupa Topluluğu-Polonya Ortaklık Konseyinin 4/1999 sayılı Kararı-Polonya ve Topluluğun Ortak Bildirimi
- 329.** 1999/1104/EC: Sloven Cumhuriyeti'nin küçük ve orta ölçekli kuruluşlar ile ilgili Topluluk programına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Sloven Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 4/1999 sayılı Kararı
- 330.** 1999/1119/EC: Çek Cumhuriyeti'nin sağlık ve sosyal politika ile ilgili Topluluk programlarına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Çek Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 2/1999 sayılı Kararı
- 331.** 1999/1127/EC: Sloven Cumhuriyeti'nin sağlık ve sosyal politika ile ilgili Topluluk programlarına katılımına ilişkin Avrupa Topluluğu-Sloven Cumhuriyeti Ortaklık Konseyinin 5/1999 sayılı Kararı
- 332.** 1569/1999/EC: Avrupa Topluluğu ve Üye Devletleri ile Sloven Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının uygulanmasına dair bazı usuller hakkındaki 12 Temmuz 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 333.** OJ C 090, 31.03.1999, p.6: Avrupa Anlaşmasının 4 No'lu Protokolüne ilişkin notlar
- 334.** 1266/1999/EC: 3906/89 sayılı Tüzüğü tadil eden ve Katılım Öncesi Strateji kapsamında aday ülkelere verilecek yardımın koordinasyonunu içeren 21 Haziran 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 335.** 26/1999/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünleri itibariyle, Litvanya, Letonya ve Estonya ile tamamlanan Avrupa Anlaşmalarına yönelik olarak otonom ve geçiş tedbirleri oluşturulmasına ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 336.** 27/1999/EC: Bazı işlenmiş tarım ürünleri itibariyle, Polonya, Macaristan, Slovak Cumhuriyeti, Çek Cumhuriyeti, Romanya ve Bulgaristan ile yapılmış bulunan tercihli düzenlemeler kapsamında otonom ve geçiş tedbirleri oluşturulmasına ilişkin 21 Aralık 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 337.** OJ L 051, 26.02.1999, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Üye Devletleri ve Sloven Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşması – Protokol 1 Tekstil ve hazır giyim ürünleri, Protokol 2 AKÇT ürünleri, Protokol 3 işlenmiş tarım ürünleri, Protokol 4, menşeli ürünler kavramı ve idari işbirliği metotları, Protokol 5 gümrük konularında karşılıklı yardım, Protokol 6 yıllık limitli tavizler - Nihai Metin-Ortak Bildirimler- Tek Taraflı Bildirimler

- 338.** 96/142/EC: Gümrük Birliğinin nihai aşamasının yürürlüğe konulmasına ilişkin 22 Aralık 1995 tarih ve 1/95 sayılı AT-Türkiye Ortaklık Konseyi Kararı
- 339.** 98/180(1)/EC: Avrupa Toplulukları ve Estonya Cumhuriyeti arasında ortaklık tesis eden Avrupa Anlaşması
- 340.** OJ L 393, 31.12.1987, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Kıbrıs Cumhuriyeti arasında bir Ortaklık kuran Anlaşmanın ikinci safhasının uygulanması için koşulları ve usulleri belirleyen ve Anlaşmanın belirli hükümlerini uyarlayan Protokol
- 341.** OJ L 116, 09.05.1991, p.67: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Malta arasında bir ortaklık kuran Anlaşmanın ilk safhasını uzatan Protokol
- 342.** 96/145/EC: Türk uzmanlarının bazı teknik komitelerin çalışmalarına katılmaları için yapılacak düzenlemeler hakkında 22 Aralık 1995 tarihli AT-Türkiye Ortaklık Konseyinin 5/95 sayılı Kararı
- 343.** 96/146/EC: AT-Türkiye Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararına Ek 9'da değinilen komitelerin listesinin genişletilmesi hakkında 22 Aralık 1995 tarihli AT-Türkiye Ortaklık Konseyinin 6/95 sayılı Kararı
- 344.** 96/488/EC: AT-Türkiye Ortaklık Konseyinin 1/95 sayılı Kararının uygulanmasına yönelik ayrıntılı kuralları belirleyen 20 Mayıs 1996 tarihli AT-Türkiye Gümrük İşbirliği Komitesinin 1/96 sayılı Kararı
- 345.** 3451/91/EEC: AET-Malta Ortaklık Konseyinin 1/89 sayılı Kararına ekli Ortak Deklarasyonun uygulanması için hükümler getiren 25 Kasım 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 346.** 95/347/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletleri ile Macaristan Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 4.Protokolunu değiştiren 17 Temmuz 1995 tarih ve 1/95 sayılı AT-Macaristan Ortaklık Konseyi Kararı
- 347.** 96/275/EC: Avrupa Toplulukları ve Bulgaristan arasında ortaklık tesis eden Avrupa Anlaşmasına ek Üçüncü Protokol
- 348.** 96/133/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Çek Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının 64 (1) (i) , (1) (ii) ve 2.Maddelerinin uygulanması için gerekli uygulama kurallarını ve bu Anlaşmanın AKÇT ürünleri ile ilgili 2.Protokolünün 8 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) .Maddelerini uygulayan kuralları kabul eden 30 Ocak 1996 tarih ve 1/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 349.** 96/494/EC,ECSC,Euratom: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Polonya Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının 63 (1) (i) , (1) (ii) ve 2.Maddelerinin uygulanması için gerekli uygulama kurallarını ve bu Anlaşmanın AKÇT ürünleri ile ilgili 2.Protokolünün 8 (1) (i), (1) (ii) ve (2) .Maddelerini uygulayan kuralları kabul eden 16 Temmuz 1996 tarih ve 1/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 350.** 96/495/EC,ECSC,Euratom: Topluluk menşeli ve Avrupa Anlaşmasının 3.Protokolünün III.Ekinde liste halinde verilen malların Polonya'ya ithaline uygulanan vergilerin belirlenmesi hakkında 16 Temmuz 1996 tarih ve 2/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 351.** 96/496/EC,ECSC,Euratom: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Polonya Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının 105 (1) ve (2) . Maddelerini göre hayvan derileri ile ilgili Avrupa Toplulukları ve Polonya Cumhuriyeti arasındaki anlaşmazlığı gideren 16 Temmuz 1996 tarih ve 3/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 352.** 96/651/EC,ECSC,Euratom: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Slovak Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 64 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) .Maddeleri ile bu Anlaşmanın AKÇT ürünleri hakkındaki 2.Protokolünün 8 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) .Maddelerinde değinilen rekabet kurallarının uygulanması için uygulama kuralları kabul eden, 15 Ağustos 1996 tarih ve 1/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 353.** 96/652/EC,ECSC,Euratom: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Macaristan Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının 62 (1) (i) , (1) (ii) ve (2) . Maddelerinin uygulanması için gerekli

kuralları ve bu Anlaşmanın AKÇT ürünleri hakkındaki Protokolünün 8(1) (i) , (1) (ii) ve (2) . Maddelerinin uygulayan kuralları kabul eden 6 Kasım 1996 ve 2/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı

- 354.** 97/129/EC: Topluluk menşeli işlenmiş tarımsal ürünlerin ithalinde Slovak Cumhuriyetince uygulanan vergiler ile ilgili 9 Aralık 1996 tarih ve 2/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 355.** 97/407/EC: Avrupa Topluluklar ve Üye Devletleri ile Macaristan Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 4.Protokolünü değiştiren 3/96 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 356.** 97/412/EC: Topluluk menşeli işlenmiş tarımsal ürünlerin ithaline Çek Cumhuriyeti tarafından uygulanan vergiler ile ilgili 3 Nisan 1997 tarih ve 1/97 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 357.** 97/524/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Bulgaristan Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 4.Protokolünü değiştiren 6 Mayıs 1997 ve 1/97 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 358.** 97/811/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Polonya Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının 4.Protokolünü değiştiren 30 Haziran 1997 tarih ve 1/97 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı
- 359.** 3491/93/EC: Avrupa Toplulukları ve Üye Devletler ile Macaristan Cumhuriyeti arasında bir ortaklık kuran Avrupa Anlaşmasının uygulanması ile ilgili usuller hakkında 13 Aralık 1993 tarihli Konsey Tüzüğü
- 360.** COM/97/0297 final: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Macaristan arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin bir Protokol yapılması hakkındaki Konsey Karar taslağı
- 361.** 98/677/EC: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Litvanya arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin bir Protokol yapılması hakkındaki 18 Mayıs 1998 tarihli Konsey Kararı
- 362.** 98/626/EC: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Romanya arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin bir Protokol yapılması hakkındaki 5 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
- 363.** 98/638/EC: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Slovak Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin bir Protokol yapılması hakkındaki 5 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı
- 364.** OJ L 351, 23.12.1997, p.63: Ulaştırma konusunda Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Sloven Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasına ek Protokol
- 365.** 98/658/EC: Sloven Cumhuriyeti ile Avrupa Topluluğu, Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu arasında ticaret ve ticaretle alakalı konulardaki Geçici Anlaşma ile Avrupa Toplulukları ile Sloven Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasına ek Protokol düzenlenmesine ilişkin 24 Eylül 1998 tarihli Konsey Kararı
- 366.** 98/707/EC: Avusturya, Finlandiya ve İsveç'in Topluluğa üyelikleri ve Uruguay Round'un tarım müzakerelerinin neticesi çerçevesinde AT ve Çek Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının ticarete ilişkin boyutunun mevcut tercihli rejimi geliştirecek şekilde uyumlaştırılmasına ilişkin bir Protokol yapılması hakkındaki 22 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı

7.26.14 RELEX

- 367.** OJ L 269, 19.10.1999, p.18: Avrupa Topluluğu ve Kamboçya Krallığı arasında İşbirliği Anlaşması-Ortak Bildirimler-Deniz taşımacılığına ilişkin mektup teatisi
- 368.** OJ L 239, 09.09.1999, p.3: Avrupa Toplulukları ve Ermenistan Cumhuriyeti arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardıma ilişkin Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Şirket kurulmasına ilişkin mektup teatisi- Fransız Hükümetinin Bildirimi
- 369.** OJ L 246, 17.09.1999, p.3: Avrupa Toplulukları ve Azerbaycan Cumhuriyeti arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardıma ilişkin Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Şirket kurulmasına ilişkin mektup teatisi- Fransız Hükümetinin Bildirimi
- 370.** OJ L 205, 04.08.1999, p.3: Avrupa Toplulukları ve Gürcistan arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardıma ilişkin Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Şirket kurulmasına ilişkin mektup teatisi- Fransız Hükümetinin Bildirimi
- 371.** OJ L 196, 28.07.1999, p.3: Avrupa Toplulukları ve Kazakistan Cumhuriyeti arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardıma ilişkin Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Şirket kurulmasına ilişkin mektup teatisi- Fransız Hükümetinin Bildirimi
- 372.** OJ L 196, 28.07.1999, p.48: Avrupa Toplulukları ve Kırgız Cumhuriyeti arasında Ortaklık ve İşbirliği Anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardıma ilişkin Protokol-Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Şirket kurulmasına ilişkin mektup teatisi- Fransız Hükümetinin Bildirimi
- 373.** OJ L 117, 05.05.1999, p.31: Avrupa Topluluğu ile ASEAN ülkeleri arasındaki işbirliğinin Vietnam Sosyalist Cumhuriyetini de kapsamına yönelik Protokol
- 374.** OJ L 063, 12.03.1999, p.39: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Kosta Rika, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nikaragua ve Panama Cumhuriyetleri arasında çerçeve İşbirliği Anlaşması- Deniz taşımacılığına ilişkin mektup teatisi-Tek taraflı bildirimler
- 375.** OJ L 083, 27.03.1999, p.51: Avrupa Topluluğu ve İsrail arasında bilimsel ve teknolojik işbirliği anlaşması-Ortak Bildirimler
- 376.** OJ L 322, 14.12.1999, p.3: Akdeniz'deki biyolojik çeşitlilik ve özel koruma altındaki alanlara ilişkin Protokol
- 377.** OJ L 261, 07.10.1999, p.37: Avrupa Topluluğu ve Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Başış ve Yardım Ajansı (UNRWA) arasında Yakın Doğu ülkelerindeki mültecilere yapılacak yardıma ilişkin Konvansiyon
- 378.** OJ L 151, 18.06.1999, p.21: Avrupa Topluluğu ve Hong Kong arasında gümrük konularında karşılıklı idari yardım ve işbirliğine ilişkin anlaşma

7.26.15 Avrupa, BDT – Çok Taraflı İlişkiler

- 379.** OJ L 149, 10.06.1987, p.14: Deniz Araştırması için Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Uluslararası Konye arasında Mektup Teatisi şeklinde Düzenleme
- 380.** 87/476/EEC: İşbirliğinin güçlendirilmesi ve yoğunlaştırılması hakkında Avrupa Topluluğu ile Avrupa Konye arasında Mektup Teatisi
- 381.** OJ L 215, 20.08.1994, p.10: 10 Aralık 1982 tarihli Deniz Kanunu hakkında Birleşmiş Milletler Sözleşmesinin XI. Kısımının uygulanması ile ilgili Anlaşma

7.26.16 Avrupa, BDT – Çok Taraflı İlişkiler

- 382.** 96/706/EC: Avrupa- Akdeniz Ortaklığı çerçevesinde ekonomik ve sosyal yapıların reformunu destekleyecek mali ve teknik tedbirlere ilişkin gösterge programların ana hatlarının benimsenmesi hakkındaki 6 Aralık 1996 tarihli Konsey Kararı
- 383.** 1488/96/EC: Avrupa- Akdeniz Ortaklığı çerçevesinde ekonomik ve sosyal yapıların reformunu destekleyecek mali ve teknik tedbirlere ilişkin 23 Temmuz 1996 tarihli Konsey Kararı

7.26.17 Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 384.** 82/621/EEC: 1 ve 2. Protokolleri değiştiren 2 Aralık 1981 tarihli AET-İzlanda Karma Komitesinin 5/81 sayılı Kararı
- 385.** 82/621/EEC: 1 ve 2. Protokolleri değiştiren 9 Aralık 1981 tarihli AET-Norveç Karma Komitesinin 5/81 sayılı Kararı
- 386.** 82/1231/EEC: 1 ve 2. Protokolleri değiştiren 30 Kasım 1982 tarihli AET-Norveç Karma Komitesinin 3/82 sayılı Kararı
- 387.** 94/330/EC: AEA Karma Komitesinin çalışma usullerini kabul eden 8 Şubat 1994 tarih ve 1/94 sayılı AEA Karma Komite Kararı
- 388.** 2840/72/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İsviçre Konfederasyonu arasındaki anlaşmanın tamamlanması ve uygulama hükümlerinin benimsenmesi ile aynı anlaşmanın Lihtenştayn Prensiği içinde geçerli olacağına ilişkin ek bir anlaşma yapılmasına dair 19 Aralık 1972 tarihli Konsey Tüzüğü
- 389.** 2842/72/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile İzlanda Cumhuriyeti arasındaki Anlaşmanın tamamlanması ve uygulama hükümlerine ilişkin 19 Aralık 1972 tarihli sayılı Konsey Tüzüğü
- 390.** 1691/73/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Norveç Krallığı arasındaki Anlaşmanın tamamlanması ve uygulama hükümlerine ilişkin 25 Haziran 1973 tarihli sayılı Konsey Tüzüğü
- 391.** 1531/82/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İzlanda arasındaki Anlaşmanın 1 ve 2. Protokollerini değiştiren AET-İzlanda Ortak Komitesinin 5/81 sayılı Kararının uygulanması hakkındaki 25 Mayıs 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 392.** 1532/82/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Norveç arasındaki Anlaşmanın 1 ve 2. Protokollerini değiştiren AET-Norveç Ortak Komitesinin 5/81 sayılı Kararının uygulanması hakkındaki 25 Mayıs 1982 tarihli Konsey Tüzüğü
- 393.** 3618/82/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Norveç arasındaki Anlaşmanın 1 ve 2. Protokollerini değiştiren AET-Norveç Ortak Komitesinin 3/82 sayılı Kararının uygulanması hakkındaki 21 Aralık 1982 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.18 Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 394.** 95/214/EEC: AEA Anlaşmasına Ek II'yi (teknik yönetmelikler, standartlar, test ve belgeleme) değiştiren 29 Eylül 1995 tarih ve 62/95 sayılı AEA Karma Komitesi Kararı
- 395.** 91/602/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Yugoslavya Sosyalist Federal Cumhuriyeti arasındaki İşbirliği Anlaşmasını fesheden 25 Kasım 1991 tarihli Konsey Kararı

7.26.19 Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 396.** OJ L 041, 18.02.1993, p.46: Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Moğolistan arasında ticaret ve ekonomik işbirliği anlaşması
- 397.** 96/223/EC: Avusturya Cumhuriyeti, Finlandiya Cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine beklenen katılımlarını da dikkate alacak şekilde, tekstil ürünlerinin ticareti hakkında Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Arnavutluk arasındaki Anlaşmayı değiştiren Avrupa Topluluğu ile Arnavutluk arasında mektup teatisi şeklinde Anlaşma
- 398.** OJ L 327, 28.11.1997, p.3: Avrupa Topluluğu ve Rusya Federasyonu arasında ortaklık ve işbirliği anlaşması
- 399.** OJ L 049, 19.02.1998, p.3: Avrupa Topluluğu ve Ukrayna arasında ortaklık ve işbirliği anlaşması
- 400.** OJ L 181, 24.06.1998, p.3: Avrupa Topluluğu ve Moldavya Cumhuriyeti arasında ortaklık ve işbirliği anlaşması-Gümrük konularında karşılıklı yardım ve işbirliği Protokolü- Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Mektup Teatisi
- 401.** 92/535/EEC: Avrupa Topluluğu ve Arnavutluk arasında ticaret ve ekonomik işbirliği anlaşması yapılmasına ilişkin 26 Ekim 1992 tarihli Konsey Kararı
- 402.** 97/832/EC: Avrupa Topluluğu ve Makedonya arasında ulaştırma alanında bir anlaşma yapılmasına ilişkin 27 Kasım 1997 tarihli Konsey Kararı
- 403.** 571/97/EC: Avrupa Topluluğu, Avrupa Kömür Çelik Topluluğu ve Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ile Sloven Cumhuriyeti Cumhuriyeti arasında ticaret ve ticarete ilişkin önlemler hakkındaki Geçici Anlaşmanın domuz eti sektörü itibarıyla uygulanacak ayrıntılı kurallar belirleyen 26 Mart 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 404.** 91/587/ECSC: 11 Kasım 1991 tarihinde toplanan Konsey toplantısında üye devlet hükümetleri temsilcilerinin Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu ile Yugoslavya Sosyalist Federal Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşma gereği verilen tavizlerin askıya alınmasına dair Kararı
- 405.** OJ L 068, 15.03.1990, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve EURATOM ile Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği arasında ticaret ve ekonomik işbirliği anlaşması-SSCB tarafından yapılan bildirim-Ortak Bildirim

7.26.20 Avrupa, BDT – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 406.** 91/468/EEC: Ek I'i ve Anlaşmanın Ek'ini(Appendix) değiştiren 12 Temmuz 1991 tarihli EEC - Andora Karma Komitesinin 3/91 sayılı Kararı
- 407.** 91/470/EEC: Andora Prensiği adına Topluluk tarafından toplanan ithalat vergilerinin Andora Hazinesinin kullanımına verilmesi ile ilgili prosedürleri kabul eden 12 Temmuz 1991 tarih ve 5/91 sayılı EEC -Andora Karma Komite Kararı
- 408.** 91/471/EEC: Topluluk ve Andora arasındaki Anlaşmanın 15. Maddesindeki karşılıklı yardımın uygulanması ile ilgili düzenlemelere ilişkin 12 Temmuz 1991 tarih ve 6/91 sayılı EEC-Andora Karma Komite Kararı
- 409.** 93/446/EEC: San Marino Cumhuriyeti adına Topluluk tarafından toplanan ithalat vergilerini San Marino Maliye Bakanlığının kullanımına verilmesi ile ilgili prosedürleri kabul eden 27 Temmuz 1993 tarih ve 1/93 sayılı Topluluk - San Marino İşbirliği Komitesi Kararı
- 410.** 94/598/EC: San Marino Cumhuriyeti tarafından kabul edilecek Topluluk veterinerlik yönetmeliklerine ilişkin 28 Haziran 1994 tarih ve 1/94 sayılı EC - San Marino İşbirliği Komitesi Kararı

- 411.** 95/433/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve San Marino Cumhuriyeti arasında ticaret ve gümrük birliğine ilişkin Geçici Anlaşmanın Madde 7 (1) (a) 'da atıf yapılan gümrük bürolarının listesini değiştiren 6 Ekim 1995 tarih ve 1/95 sayılı EC - San Marino İşbirliği Komitesi Kararı
- 412.** 96/445/EC: San Marino Cumhuriyeti adına Topluluk tarafından toplanan ithalat vergilerinin San Marino Maliye Bakanlığının kullanımına verilmesi ile ilgili prosedürleri kabul eden 1/93 sayılı Kararın tadil eden Topluluk - San Marino İşbirliği Komitesinin 1/96 sayılı Kararı
- 413.** 96/446/EC: San Marino Cumhuriyeti adına Topluluk tarafından toplanan ithalat vergilerinin San Marino Maliye Bakanlığının kullanımına verilmesi ile ilgili prosedürleri kabul eden 1/93 sayılı Kararın Madde 1 (a) ve (b) 'yi uygulayan 20 Haziran 1996 tarih ve 2/96 sayılı EC- San Marino İşbirliği Komitesi Kararı
- 414.** 96/448/EC. Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Andora Prenslığı arasında Mektup teatisi şeklindeki Anlaşmaya Ek II'nin uygulanması ile ilgili düzenlemeleri belirleyen Temmuz 1996 tarih ve 2/96 EC - Andora Ortak Komitesi Kararı
- 415.** 96/336/EC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Andora Prenslığı arasında Mektup Teatisi şeklindeki Anlaşmanın 8. Maddesinin uygulanmasına ilişkin 11 Haziran 1996 tarihli Konsey Kararı

7.26.21 Avrupa, BDT- Geçiş Sürecindeki Ülkeler Yararına Faaliyetler

- 416.** 599/91/EEC: Topluluktan Sovyetler Birliğine tarım ürünleri ve yiyecek ihracatında bir kredi garantisi sistemi başlatan 5 Mart 1991 tarihli Konsey Tüzüğü
- 417.** 1628/96/EC: Bosna-Hersek'e Hırvatistan'a, Federal Yugoslavya Cumhuriyetine ve Eski Yugoslav Makedonya Cumhuriyetine yardım ile ilgili 25 Temmuz 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.22 Avrupa, BDT- Geçiş Sürecindeki Ülkeler Yararına Faaliyetler

- 418.** 1279/96/EC, Euratom: BDT ve Moğolistan'ın ekonomik reform ve yeniden yapılanmasına yönelik yardıma ilişkin 25 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 419.** 98/1/EC, Euratom: 1997 yılında Beyaz Rusya için bir TACIS Sivil Toplum Geliştirme Programına ilişkin 18 Aralık 1997 tarihli Konsey Kararı

7.26.23 Avrupa, BDT – Ticaret Politikası

- 420.** 2894/94/EC: Avrupa Ekonomik Alanına ilişkin Anlaşmanın uygulanması ile ilgili düzenlemelere ilişkin 28 Kasım 1994 tarihli Konsey Kararı

7.26.24 Avrupa, BDT – Ticaret Politikası

- 421.** 102/76/EEC: Norveç menşeli bazı balıkçılık ürünlerine uygulanacak gümrük işlemlerine ilişkin 19 aralık 1976 tarihli Konsey Tüzüğü
- 422.** 700/88/EEC: Kıbrıs, İsrail ve Ürdün menşeli bazı çiçeklerin Topluluğa ithalindeki düzenlemelerin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 17 Mart 1988 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 423.** 70/97/EC: Bosna- Hersek Cumhuriyeti, Hırvatistan Cumhuriyeti ve Eski Yugoslav Makedonya Cumhuriyeti menşeli ürünlerin ve Sloven Cumhuriyeti menşeli şarabın Topluluğa ithalatında uygulanacak düzenlemelere ilişkin 20 Aralık 1996 tarih ve sayılı Konsey Tüzüğü

- 424.** 825/97/EC: Bosna- Hersek Cumhuriyeti, Hırvatistan Cumhuriyeti ve Eski Yugoslav Makedonya Cumhuriyeti menşeli ürünlerin ve Sloven Cumhuriyeti menşeli şarabın Topluluğa ithalatında uygulanacak düzenlemelere ilişkin 70/97 sayılı Konsey Tüzüğü tadil eden 29 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 425.** 3636/97/EC: Bosna- Hersek Cumhuriyeti, Hırvatistan Cumhuriyeti ve Eski Yugoslav Makedonya Cumhuriyeti menşeli ürünlerin ve Sloven Cumhuriyeti menşeli şarabın Topluluğa ithalatında uygulanacak düzenlemelere ilişkin 70/97 sayılı Konsey Tüzüğü tadil eden 29 Aralık 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.25 Avrupa, BDT - Ekler (1.1.1999)

- 426.** 98/672/EC: Avrupa Topluluğu ile, Barbados, Belize, Kongo, Fiji, Guyana, Fildişi Sahilleri, Jamaika, Kenya, Madagaskar, Malavi, Mauritius, Surinam, Saint Kitts ve Nevis, Svaziland, Tanzania, Trinidad ve Tobago, Uganda, Zambiya, Zimbabve ile mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılması ve Hindistan ile 1997/98 dönemi için şeker kamışından elde edilen şeker fiyatlarına ilişkin mektup teatisi şeklindeki anlaşma hakkındaki 20 Nisan 1998 tarihli Konsey Kararı
- 427.** OJ L 156, 29.05.1998, p.108: Dördüncü AKP-AT konvansiyonuna ilişkin İkinci Mali Protokol kapsamındaki Topluluk yardımının finansmanı ve idaresi ile ilgili olarak Üye Ülke Devletleri arasındaki iç anlaşma
- 428.** 98/278/EC: AET ile Kartagena Anlaşması ve söz konusu anlaşmanın üye ülkeleri; Bolivya, Kolombiya, Ekvator, Peru ve Venezuela ile işbirliğine yönelik bir çerçeve anlaşma yapılması hakkındaki 7 Nisan 1998 tarihli Konsey Kararı
- 429.** 98/732/Euratom: Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu ile Kanada arasında nükleer araştırma alanında işbirliği konusunda bir anlaşma yapılmasına dair 15 Aralık 1998 tarihli Komisyon Kararı
- 430.** 98/97/EC: Avrupa Topluluğu ve Cape Verde arasında, 6 Eylül 1997 ile 5 Eylül 2000 dönemi için, Cape Verde kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma hakları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokolün geçici olarak uygulanmasına dair mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılmasına ilişkin 20 Ocak 1998 tarihli Konsey Kararı
- 431.** 98/708/EC: Avrupa Topluluğu ve Şili arasında, narkotik haplar ve psikotrop maddelerin üretiminde kullanılan prekürsörler ve kimyasal maddelere ilişkin bir anlaşma yapılmasına dair 3 Kasım 1998 tarihli Konsey Kararı
- 432.** 98/484/EC: Avrupa Topluluğu ve Komor Federal İslam Cumhuriyeti arasında, 28 Şubat 1998- 27 Şubat 2001 döneminde Komor kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali katkı ile ilgili Protokolün geçici olarak uygulanmasına dair mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılmasına ilişkin 20 Temmuz 1998 tarihli Konsey Kararı
- 433.** OJ L 217, 05.08.1998, p.30: Avrupa Topluluğu ve Komor Federal İslam Cumhuriyeti arasında, 28 Şubat 1998- 27 Şubat 2001 döneminde Komor kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali katkı ile ilgili Protokol
- 434.** 98/102/EC: Avrupa Topluluğu ve Fildişi Sahilleri arasında, 1 Temmuz 1997-30 Haziran 2000 dönemi için, Fildişi Sahilleri kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma hakları ve mali katkı ile ilgili Protokolün geçici olarak uygulanmasına dair mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılmasına ilişkin 20 Ocak 1998 tarihli Konsey Kararı
- 435.** OJ L 025, 31.01.1998, p.85: Avrupa Topluluğu ve Fildişi Sahilleri arasında, Fildişi Sahilleri kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma hakları ve mali katkı ile ilgili Protokol
- 436.** 98/591/EC: Avrupa Topluluğu ve ABD Hükümeti arasında bilimsel ve teknolojik işbirliği anlaşması yapılmasına dair 13 Ekim 1998 tarihli Konsey Kararı

- 437.** 97/360/EC: Bazı alkollü içkilere uygulanan vergilerin kaldırılmasına dair 24 Mart 1997 tarihli Konsey Kararı
- 438.** 98/386/EC, ECSC: Avrupa Topluluğu ile ABD Hükümeti arasında, tarafların rekabet mevzuatlarının pozitif ilkelerini karşılıklı olarak tanımalarına ilişkin bir anlaşma yapılmasına dair 29 Mayıs 1998 tarihli Konsey ve Komisyon Kararı
- 439.** 2469/98/EC: Avrupa Topluluğu ile Gabon arasında, anılan ülkenin kıyılarında avlanmaya dair bir anlaşma yapılması ile ilgili 9 Kasım 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 440.** 97/824/EC: Avrupa Topluluğu ve Gine-Bissau arasında, 16 Haziran 1997-15 Haziran 2001 dönemi için, Gine-Bissau kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokolün geçici olarak uygulanmasına dair mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılmasına ilişkin 20 Kasım 1997 tarihli Konsey Kararı
- 441.** 98/449/EC: Avrupa Topluluğu ve Gine arasında, 1 Ocak 1998-31 Aralık 1999 dönemi için, Gine kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokolün geçici olarak uygulanmasına dair mektup teatisi şeklinde bir anlaşma yapılmasına ilişkin 29 Haziran 1998 tarihli Konsey Kararı
- 442.** OJ L 011, 17.01.98, p.33: Avrupa Topluluğu ve Ekvator Ginesi arasında, 1 Temmuz 1997-30 Haziran 2000 dönemi için, Ekvator Ginesi kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokol
- 443.** OJ L 317, 26.11.1998, p.35: Avrupa Topluluğu ve Hindistan arasında, 1997/98 dönemi için şeker kamışı şekeri fiyatlarına ilişkin anlaşma
- 444.** 373/98/EC: Avrupa Topluluğu ve Letonya arasında balıkçılık ilişkilerine dair Anlaşmada yer alan ortak kuruluşlara ilişkin şartları düzenleyen Protokol l'in tamamlanması hakkındaki 12 Şubat 1998 tarihli Konsey Tüzüğü
- 445.** OJ L 295, 04.11.1998, p.34: Avrupa Topluluğu ve Madagaskar arasında, 21 Mayıs 1998-20 Mayıs 2001 dönemi için, Madagaskar kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokol
- 446.** OJ L 163, 20.06.1997, p.29: Avrupa Topluluğu ve Mauritius arasında, 1 Aralık 1996-30 Kasım 1999 dönemi için, Mauritius sularında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali konular ile ilgili Protokol
- 447.** OJ L 302, 05.11.1997, p.4: Avrupa Topluluğu ve Senegal arasında, 1 Mayıs 1997-30 Nisan 2001 dönemi için, Senegal kıyılarında avlanmaya dair anlaşma ile belirlenmiş olan avlanma imkanları ve mali boyutlu telafiler ile ilgili Protokol
- 448.** 98/250/EC: Avrupa Toplulukları ve Çek Cumhuriyeti arasındaki Avrupa Anlaşmasının ticaret ile ilgili boyutu kapsamında, sağlık, bitki ve hayvan sağlığına ilişkin tedbirleri içeren bir Protokol düzenlenmesi hakkındaki 20 Ekim 1997 tarihli Konsey Kararı
- 449.** 98/238/EC: Avrupa Topluluğu ve Tunus arasında ortaklık ilişkisi tesisine yönelik bir Avrupa-Akdeniz anlaşması tamamlanmasına ilişkin 26 Ocak 1998 tarihli Konsey ve Komisyon Kararı
- 450.** OJ C 317, 18.10.1997, p.5: Avrupa Topluluğu ve Yemen arasında bir işbirliği anlaşması yapılmasına ilişkin Konsey Karar Taslağı

7.26.26 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Çok Taraflı İlişkiler

- 451.** 82/726/ECSC, EEC, Euratom: Arap Ekonomik Birliği Konseyi (CAEU) ve Avrupa Toplulukları arasında İşbirliği Anlaşması

7.26.27 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Çok Taraflı İlişkiler

- 452.** 3062/95/EC: Tropikal ormanların iyileştirilmesi için yapılan işlemlere ilişkin 20 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.28 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 453.** OJ L 263, 27.09.1978, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Cezayir Demokratik Halk Cumhuriyeti arasında işbirliği anlaşması –Teknik ve Mali İşbirliğine ilişkin Protokol 1- “menşeli ürünler” kavramının ve idari işbirliği yöntemlerinin tanımına ilişkin Protokol 2 – Nihai Metin-Ortak Bildirimler-Mektup teatisi
- 454.** 79/331/EEC: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İsrail devleti arasındaki Anlaşmanın menşeli ürünler kavramının ve idari işbirliği yöntemlerinin tanımına ilişkin Protokolü değiştiren 13 Temmuz 1978 tarih ve 1/78 sayılı Ortak Komite Kararı

7.26.29 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 455.** OJ L 018, 22.01.1974, p.93: Yeni Üye Devletlerin Topluluğa katılmaları sonucunda, Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Lübnan Cumhuriyeti arasında yapılan Anlaşmaya ilişkin bazı hükümleri belirleyen Protokol- Nihai Metin-Bildirimler-Niyet Bildirimi
- 456.** OJ L 136, 28.05.1975, p.3: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve İsrail Devleti arasında Anlaşma-Protokol 1- Protokol 2- Protokol 3- Nihai Metin- Ortak Bildirimler- Tek taraflı Bildirimler- Mektup teatisi
- 457.** OJ L 264, 27.09.1978, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Fas Krallığı arasındaki işbirliği Anlaşması – Teknik ve mali işbirliğine ilişkin Protokol 1 – “Menşeli ürünler” kavramının ve idari işbirliği metotlarının tanımlanmasına ilişkin Protokol 2 – Nihai Senet-Ortak Bildirimler-Tek taraflı bildirimler- Mektup teatisi
- 458.** OJ L 266, 27.09.1978, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mısır Arap Cumhuriyeti arasındaki işbirliği Anlaşması – Teknik ve mali işbirliğine ilişkin Protokol 1 – “Menşeli ürünler” kavramının ve idari işbirliği metotlarının tanımlanmasına ilişkin Protokol 2 – Nihai Senet-Ortak Bildirimler-Tek taraflı bildirimler- Mektup teatisi
- 459.** OJ L 269, 27.09.1978, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Suriye Arap Cumhuriyeti arasındaki işbirliği Anlaşması – Teknik ve mali işbirliğine ilişkin Protokol 1 – “Menşeli ürünler” kavramının ve idari işbirliği metotlarının tanımlanmasına ilişkin Protokol 2 – Nihai Senet-Ortak Bildirimler - Mektup teatisi
- 460.** OJ L 267, 27.09.1978, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Lübnan Cumhuriyeti arasındaki işbirliği Anlaşması – Teknik ve mali işbirliğine ilişkin Protokol 1 – “Menşeli ürünler” kavramının ve idari işbirliği metotlarının tanımlanmasına ilişkin Protokol 2 – Nihai Senet-Ortak Bildirimler-Tek taraflı bildirimler- Mektup teatisi
- 461.** 79/1030/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu Üye devletleri ve Lübnan Cumhuriyeti arasında Anlaşma
- 462.** OJ L 026, 31.01.1985, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Yemen Arap Cumhuriyeti arasında İşbirliği Anlaşması

- 463.** OJ L 297, 21.10.1987, p.2: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Cezayir Demokratik Halk Cumhuriyeti arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler-Federal Almaya temsilcisinin bildirimleri
- 464.** OJ L 297, 21.10.1987, p.11: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Mısır Arap Cumhuriyeti arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler-Federal Almaya temsilcisinin bildirimleri
- 465.** OJ L 297, 21.10.1987, p.19: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Ürdün Haşemi Krallığı arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler-Federal Almaya temsilcisinin bildirimleri
- 466.** OJ L 297, 21.10.1987, p.29: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Lübnan Cumhuriyeti arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler-Federal Almaya temsilcisinin bildirimleri
- 467.** OJ L 224, 13.08.1988, p.18: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Fas Krallığı arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler
- 468.** OJ L 327, 30.11.1988, p.58: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Suriye Arap Cumhuriyeti arasında İşbirliği Anlaşmasına ek Protokol-Ortak Bildirimler-Federal Almaya temsilcisinin bildirimleri
- 469.** OJ L 187, 16.07.1997,p.3: Bir tarafta Avrupa Ekonomik Topluluğu ile Filistin Yönetimi Batı Yakası ve Gazze Şeridi yararına Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) arasında ticaret ve işbirliğine ilişkin Avrupa-Akdeniz Geçici Ortaklık Anlaşması - Batı Yakası ve Gazze Şeridi menşeli tarım ürünlerinin Topluluğa ithaline uygulanan düzenlemelere ilişkin Protokol 1 – Topluluk menşeli tarım ürünlerinin Batı Yakası ve Gazze Şeridine ithaline uygulanan düzenlemelere ilişkin Protokol 2 – “Menşeli ürünler” kavramı ve idari işbirliği metodlarının tanımına ilişkin Protokol 3 – Nihai Senet- Ortak Deklarasyonlar - Avrupa Topluluğu Deklarasyonu

7.26.30 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya – Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 470.** 1762/92/EC: Topluluk ve üye olmayan Akdeniz ülkeleri arasında yapılan mali ve teknik işbirliği Protokollerinin uygulanmasına ilişkin 29 Haziran 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.31 Akdeniz, Latin Amerika, Güney Asya –Ticaret Politikası

- 471.** OJ L 286, 29.10.1980: Avrupa Ekonomik Topluluğu ve Lübnan arasındaki İşbirliği Anlaşmasının, menşeli ürünler ve idari işbirliği yöntemlerine ilişkin Protokolünü tadil eden, AET-Lübnan İşbirliği Konseyinin 3/80 sayılı Kararı
- 472.** OJ L 226, Avrupa Topluluğu ve Meksika arasında ticaret ve ticaretle alakalı konulara ilişkin geçici anlaşma-Nihai metin-Ortak Bildirimler-tek taraflı Bildirimler

7.26.32 Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası

- 473.** 2046/97/EC: Uyuşturucu ve uyuşturucu ile mücadele kampanyasında kuzey-güney işbirliğine ilişkin 13 Ekim 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.33 Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası

- 474.** 213/96/EC: Latin Amerika, Asya, Akdeniz bölgesi ve Güney Afrika ülkeleri için Avrupa Toplulukları Avrupa Toplulukları yatırım ortakları mali belgesinin uygulanmasına ilişkin 29 Ocak 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

- 475.** 443/97/EC: Asya ve Latin Amerikalı gelişmekte olan ÷lkelerdeki vatansız halklara yardım operasyonlarına ilişkin 3 Mart 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 476.** 550/97/EC: Gelişmekte olan ÷lkelerde HIV/AIDS ile ilgili operasyonlara ilişkin 24 Mart 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 477.** 722/97/EC: Sürdürülebilir kalkınma kapsamındaki gelişmekte olan ÷lkelerde çevresel önlemlere ilişkin 22 Nisan 1997 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.34 Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası

- 478.** 443/92/EC: Asya ve Latin Amerika ÷lkelerine teknik ve mali yardım ile ekonomik işbirliğine ilişkin 25 şubat 1992 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.35 Akdeniz Latin Amerika, Güney Asya – Kalkınma politikası

- 479.** 1256/96/EC: Gelişmekte olan ÷lkeler menşeli bazı tarım ürünlerine, 1 Temmuz 1996-30 Haziran 1999 dönemi için çok yıllık genelleştirilmiş tarife tercihleri sisteminin uygulanmasına dair 20 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.36 Kalkınma Politikası- Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 480.** 97/811/EC: Dördüncü AKP-AT Konvansiyonun 1. protokolünü, armonize mal tanımı ve kodlama sistemi ile petrol ürünlerine ilişkin menşe kurallarının uyumlaştırılmasını dikkate alacak şekilde tadil eden 2/97 sayılı AKP-AT Bakanlar Konseyi Kararı

7.26.37 Üye Olmayan Ülkelerle İkili Anlaşmalar

- 481.** 90/1231/EEC: İş, tedarik ve servis sözleşmeleri için Avrupa Kalkınma Fonu (EDF) tarafından finanse edilen aracılık ve tahkim ile ilgili genel yönetmelikler, genel koşullar ve prosedüre ait kuralları kabul eden ve uygulanmalarına ilişkin 29 Mart 1990 tarih ve 3/90 sayılı AKP-AET Bakanlar Kurulu Kararı
- 482.** 93/131/EEC: Dördüncü AKP-AET Sözleşmesine göre Sınai Kalkınma Merkezi Personel Yönetmeliklerini belirleyen 15 Aralık 1992 tarih ve 1/92 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı
- 483.** 93/132/EEC: Dördüncü AKP-AET Sözleşmesine göre Tarımsal ve Kırsal İşbirliği Teknik Merkezi Personel Yönetmeliklerini belirleyen 22 Aralık 1992 tarih ve 2/92 sayılı AKP-AET Elçiler Komitesi Kararı
- 484.** 93/587/EEC: Dördüncü AKP-AET Sözleşmesinin Eritre'ye uygulanmasına ilişkin 22 Ekim 1993 tarih ve 1/93 sayılı AKP-AET Bakanlar Kurulu kararı
- 485.** 94/386/EC: Belirli kıyafetlerin üretimi konusunda, Fiji Cumhuriyetinin özel durumu kapsamında "menşeli ürünler" kavramının tanımından sapma getiren 10 Haziran 1994 tarih ve 1/94 sayılı AKP-AET Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı
- 486.** 94/946/EC: Konserve ton balığı üretimi konusunda şeyssel Cumhuriyetinin özel durumu kapsamında "menşeli ürünler" kavramının tanımından sapma yapan 4/93 sayılı Kararı değiştiren 25 Kasım 1994 tarih ve 2/94 sayılı AKP-AB Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı

- 487.** 95/429/EC: Dördüncü ACP –AET Sözleşmesinin bir katılım protokolünün sonucuna bağlı olarak Avusturya, Finlandiya ve İsveç'e uygulanması için geçiş düzenlemelerini kabul eden 13 Nisan 1995 tarih ve 1/95 sayılı AKP-AT Bakanlar Kurulu Kararı
- 488.** 95/556/EC: Yedinci Avrupa Kalkınma Fonu protokolünün süresinin bitiminden sonra 1 Mart 1995 tarihinden itibaren uygulanacak geçiş önlemlerine ilişkin 3 Kasım 1995 tarih ve 3/95 sayılı AKP-ET Bakanlar Kurulu Kararı
- 489.** 95/557/EC: Avusturya cumhuriyeti, Finlandiya cumhuriyeti ve İsveç Krallığının Avrupa Birliğine katılımı sonucunda Dördüncü AKP-AT Lomé Sözleşmesi Protokolünün geçici uygulanmasına ilişkin 3 Kasım 1995 tarih ve 4/95 sayılı AKP-EC Bakanlar Kurulu Kararı
- 490.** 95/583/EC: Dördüncü Lomé Sözleşmesinin 330 (1) Maddesindeki en az gelişmiş AKP ülkeleri listesini güncel hale getiren 3 Kasım 1995 tarih ve 5/95 sayılı AKP-EC Bakanlar Kurulu Kararı
- 491.** 95/584/EC: 1 Ocak 1996 tarihinden sonra uygulanacak geçiş önlemlerine ilişkin 20 Aralık 1995 tarih ve 6/95 sayılı AKP-AT Bakanlar Kurulu Kararı
- 492.** 96/558/EC: Konserve ton balığı ve ton filetosu üretimi ile ilgili olarak Fiji, Mauritius ve Senegal'in özel durumunu göz önünde bulunduran "menşeli ürünler" tanımından sapma yapan 2 Eylül 1996 tarih ve 2/96 sayılı AKP-AT Gümrük İşbirliği Komitesi Kararı

7.26.38 AKP-Ticaret Politikası

- 493.** 91/476/EEC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu alanı içinde Topluluk ile deniz aşırı ülkeler ve topraklar arasındaki ticaret ile ilgili düzenlemelere ilişkin 86/284/ECSC sayılı kararı uzatan Üye Ülkeler Hükümetleri Temsilcileri kararı
- 494.** 91/483/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu alanı içinde Topluluk ile deniz aşırı ülkeler ve topraklar arasında ticaret ile ilgili düzenlemelere ilişkin 25 Temmuz 1991 tarihli Konsey'de toplanan Üye Ülkeler Hükümetleri Temsilcileri kararı

7.26.39 AKP-Ticaret Politikası

- 495.** 715/90/EEC: AKP Devletleri veya deniz aşırı ülkeleri veya toprakları menşeli tarım ürünlerine veya tarım ürünlerinin işlenmesi sonucunda elde edilen bazı mallara uygulanan düzenlemelere ilişkin 5 mart 1990 tarihli Konsey Tüzüğü
- 496.** 903/90/EEC: AKP Devletleri veya deniz aşırı ülkeleri veya toprakları menşeli bazı kümes hayvanları etleri ürünlerinin ithalatına yönelik düzenlemelerin uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 9 Nisan 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 497.** 904/90/EEC: AKP Devletleri veya deniz aşırı ülkeleri veya toprakları menşeli bazı domuz eti ürünlerinin ithalatına yönelik düzenlemelerin uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 9 Nisan 1990 tarih ve sayılı Komisyon Tüzüğü
- 498.** 86/284/ECSC: Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu alanı içinde Topluluk ile deniz aşırı ülkeler ve topraklar arasında ürün ticareti ile ilgili düzenlemelere ilişkin Üye Ülkeler Hükümetleri Temsilcileri kararı

7.26.40 AKP-Ticaret Politikası

- 499.** 1150/90/EEC: AKP Devletleri veya deniz aşırı ülkeleri veya toprakları menşeli bazı süt ürünlerinin ithalatına uygulanabilen düzenlemelerin uygulanması ile ilgili detaylı kuralları belirleyen 4 Mayıs 1990 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 500.** 3594/91/EEC: Afrika, Karayip ve Pasifik Devletleri menşeli ve referans miktarlara tabi tarım ürünlerine uygulanabilen düzenlemelere ilişkin 11 Aralık 1991 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.26.41 AKP-Ticaret Politikası

- 501.** 2604/69/EEC: İhracat için ortak kurallar koyan 2603/69 sayılı Tüzüğün Fransa'nın deniz aşırı bölgelerine uygulanmasına ilişkin 20 Aralık 1969 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.42 AKP-Ticaret Politikası

- 502.** 3705/90/EEC: Dördüncü AKP-AET Sözleşmesinde bahsedilen korumacı önlemlere ilişkin 18 Aralık 1990 tarihli Konsey Tüzüğü

7.26.43 AKP - Kalkınma Politikası

- 503.** 1974/80/EEC: Hububat ve pirinç dahil bazı gıda yardımı operasyonları konusunda genel uygulama kurallarını belirleyen 22 Temmuz 1980 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 504.** 3245/81/EEC: Bir Avrupa İşbirliği Ajansı kuran 26 Ekim 1981 tarihli Konsey Tüzüğü
- 505.** 3423/81/EEC: Gıda yardımım olarak hububat ve pirinç ürünlerinin ihracatı ile ilgili Üye Devletler verilerinin nakline ilişkin 30 Kasım 1981 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 506.** 82/77/EEC: 1980 Gıda Yardımı Sözleşmesinin geçici uygulanması ile ilgili bir bildirim imzalanması ve muhafaza edilmesine ilişkin 27 Haziran 1980 tarihli Konsey Kararı
- 507.** 1354/83/EEC: Gıda yardımı olarak kaymaksız süt tozu, tereyağı ve yağ tedariki ile ilgili genel kuralları belirleyen 17 Mayıs 1983 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 508.** 2258/96/EC: Gelişmekte olan ülkelere rehabilitasyon ve yeniden inşa operasyonlarına ilişkin 22 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 509.** 2259/96/EC: Güney Afrika ile kalkınma işbirliğine ilişkin 22 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 510.** 1484/97/EC: Gelişmekte olan ülkelere nüfus politikaları ve programları ile ilgili yardıma ilişkin 22 Temmuz 1997 tarihli Konsey Tüzüğü
- 511.** 95/580/EC: İkinci ve Üçüncü Lomé Sözleşmelerine göre sağlanan özel kredilerin hibeye çevrilmesine ilişkin Üye Devletler Hükümetleri Temsilcileri Kararı

7.26.44 AKP - Kalkınma Politikası

- 512.** 1292/96/EC: Gıda güvenliğinin desteklenmesinde gıda-yardım politikası, gıda-yardım idaresi ve özel operasyonlara ilişkin 27 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
- 513.** 2519/97/EC: 1292/96 sayılı Konsey Yönetmeliğine göre Topluluk gıda yardımı olarak tedarik edilecek ürünler ile ilgili genel kuralları belirleyen 16 Aralık 1997 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.26.45 AKP - Kalkınma Politikası

- 514.** 95/581/EC: Dördüncü AKP-AT Sözleşmesini değiştiren Anlaşmanın programlanması ile ilgili iç anlaşmanın (Sekizinci EDF) bazı hükümlerinin geçici uygulanmasına ilişkin Üye Devletler Hükümetleri Temsilcileri Kararı

7.26.46 AKP - Kalkınma Politikası

- 515.** 91/482/EEC: Deniz aşırı ülkeler ve toprakların Avrupa Ekonomik topluluğu ile birleşmesine ilişkin 25 Temmuz 1991 tarihli Konsey kararı
- 516.** 94/724/EC: CN kod 8536 90 10 içindeki tel ve kablolar için bağlantı ve irtibat unsurları ile ilgili olarak Montserrat'ın özel durumu kapsamında "menşeli ürünler" kavramının tanımına sapma getiren 31 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
- 517.** 96/109/EC: Deniz aşırı ülke ve toprakların Avrupa Topluluğu ile ortaklığı bağlamında 1 Mart 1995 tarihinden itibaren uygulanacak geçici önlemlere ilişkin 29 Ocak 1996 Konsey Kararı
- 518.** 96/529/EC: CN Kod 030420 dahilindeki donmuş kod balığı filetosu ile ilgili olarak Saint Pierre ve Miquelon'un özel durumu kapsamında "menşeli ürünler" kavramının tanımına sapma getiren 29 Temmuz 1996 tarihli Komisyon kararı

7.26.47 AKP - Kalkınma Politikası

- 519.** 589/96/EC: Afrika, Karayip ve Pasifik devletleri ile denizaşırı ülkeler ve topraklar menşeli tarım ürünlerinin işlenmesi sonucunda elde edilen tarım ürünleri ve bazı mallara uygulanabilen düzenlemelere ilişkin 715/90 sayılı Konsey Tüzüğü'nün sığır ve dana eti sektörüne uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 2 Nisan 1996 tarihli Komisyon Tüzüğü

7.26.48 AKP- Kalkınma Politikası - Ekler (1.1.2000)

- 520.** 856/1999/EC: Geleneksel muz tedarikçisi AKP ülkelerine yönelik özel yardım çerçevesi oluşturulması ile ilgili 22 Nisan 1999 tarihli Konsey Tüzüğü
- 521.** 1609/1999/EC: Geleneksel muz tedarikçisi AKP ülkelerine yönelik özel yardım çerçevesi oluşturulması ile ilgili 856/1999 sayılı Konsey Tüzüğü'nün uygulanması ile ilgili ayrıntılı kuralları belirleyen 22 Temmuz 1999 tarihli Komisyon Tüzüğü
- 522.** 1999/706/EC: Geleneksel muz tedarikçisi ülkelere yönelik yardım çerçevesi kapsamında 1999 yılı miktarının belirlenmesine ilişkin 30 Eylül 1999 tarihli Komisyon Kararı

7.26.49 İnsani Yardımlar

523. 1257/96/EC: İnsani yardıma ilişkin 20 Haziran 1996 tarihli Konsey Tüzüğü

7.27 Mali Kontrol

1. 94/140/EC: Bir hilekarlığı önleme koordinasyonu danışma komisyonu kurulması 23 Şubat 1994 tarihli Komisyon Kararı
2. 2988/95/EC, Euratom: Avrupa Topluluklarının mali çıkarlarının korunmasına ilişkin 18 Aralık 1995 tarihli Konsey Tüzüğü
3. 2185/96/Euratom, EC: Avrupa Topluluklarının mali çıkarlarını hilekarlık ve diğer düzensizliklere karşı korumak amacıyla Komisyon tarafından yürütülen yerinde kontrol ve teftişlere ilişkin 11 Kasım 1996 tarihli Konsey Tüzüğü
4. 99/352/EC, ECSC, Euratom: Avrupa Hilekarlığı Önleme Kurumu'nun (OLAF) kurulmasına yönelik 28 Nisan 1999 tarihli Komisyon Kararı (SEC (1999) 802 sayılı doküman ile bildirilmiştir)
5. 1073/1999/EC: Tahkikatların Avrupa Hilekarlığı Önleme Kurumu (OLAF) tarafından yürütülmesine ilişkin 25 Mayıs 1999 tarihli Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü
6. 1074/1999/Euratom: Tahkikatların Avrupa Hilekarlığı Önleme Kurumu (OLAF) tarafından yürütülmesine ilişkin 25 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü

7.28 Mali ve Bütçesel Hükümler

7.28.1 Bütçe

1. 77/1231/EEC: Avrupa Toplulukları genel bütçesine uygulanabilen 21 Aralık 1977 tarihli Mali Tüzük
2. 3418/93/Euratom, ECSC, EC: 21 Aralık 1977 tarihli Mali Tüzüğün bazı hükümlerinin uygulanmasına ilişkin detaylı kuralları belirleyen 9 Aralık 1993 tarihli Komisyon Tüzüğü
3. 94/729/EC: Bütçe disiplinine ilişkin 31 Ekim 1994 tarihli Konsey Kararı
4. 2728/94/EC, Euratom: Dış faaliyetler için bir Garanti Fonu kuran 31 Ekim 1994 tarihli Konsey Tüzüğü
5. 165/74/EEC, Euratom, ECSC: 2/71 Sayılı (EEC, Euratom, ECSC) Tüzüğün 14 (5) . Maddesine göre Komisyon tarafından belirlenen süreler için görevlendirilenlerin yetki ve yükümlülüklerinin tespit edilmesine ilişkin 21 Ocak 1974 tarihli Konsey Tüzüğü

7.28.2 Özkaynaklar

6. 84/277/EEC, Euratom, ECSC: Katma değer vergisi ile artan özkaynaklarına ilişkin, 2892/77/EEC, Euratom, ECSC sayılı Tüzüğü'nün 13 (2) Maddesine göre İrlanda ile ilgili 13 Nisan 1984 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
7. 88/376/EEC, Euratom: Toplulukların kendi kaynaklarına ilişkin 24 Haziran 1988 tarihli Komisyon Kararı
8. 1552/89/EEC, Euratom: Toplulukların özkaynaklarına ilişkin 86/376/EEC, Euratom sayılı kararı uygulayan 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
9. 1553/89/EEC, Euratom: Katma değer vergisi ile artan özkaynaklarının toplanması ile ilgili aynı belirleyici düzenlemelere ilişkin 29 Mayıs 1989 tarihli Konsey Tüzüğü
10. 90/176/Euratom, EEC: Fransa'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
11. 90/177/Euratom, EEC: Belçika'ya KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri dikkate almaması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamenkçe ve Fransızca metin esastır)
12. 90/178/Euratom, EEC: Lüksemburg'a KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri dikkate almaması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fransızca metin esastır)
13. 90/180/Euratom, EEC: Hollanda'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Flamenkçe metin esastır)
14. 90/181/Euratom, EEC: İtalya'ya KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İtalyanca metin esastır)
15. 90/182/Euratom, EEC: İngiltere'ye bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
16. 90/183/Euratom, EEC: İrlanda'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İngilizce metin esastır)
17. 90/184/Euratom, EEC: Danimarka'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Danimarkaca metin esastır)
18. 90/185/Euratom, EEC: Yunanistan'a KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 23 Mart 1990 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Yunanca metin esastır)
19. 91/450/EEC, Euratom: Piyasa fiyatlarında toplanan gayri safi yurtiçi hasılanın uyumuna ilişkin 89/130/EEC, Euratom sayılı Konsey direktifinin 1. Maddesinin uygulanması amacıyla Üye Devletler topraklarını belirleyen 26 Temmuz 1991 tarihli Komisyon Kararı
20. 92/164/EEC, Euratom: Portekiz'e geçen yıldan önceki yılların istatistiklerini kullanması fakat geçen yıla ait olanları kullanmaması, bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 25 Şubat 1992 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)

21. 94/728/EC, Euratom: Avrupa Topluluklarının özkaynakları sistemine ilişkin 31 Ekim 1994 tarihli Komisyon Kararı
22. 95/530/EC, Euratom: Portekiz'e geçen yıldan önceki yılların istatistiklerini kullanması fakat geçen yıla ait olanları kullanmaması, bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 92/164/EEC, Euratom sayılı Kararı değiştiren 29 Kasım 1995 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
23. 96/159/EC, Euratom: Portekiz'e geçen yıldan önceki yılların istatistiklerini kullanması fakat geçen yıla ait olanları kullanmaması ve KDV kendi özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 92/164/EEC, Euratom sayılı Kararı değiştiren 6 Şubat 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Portekizce metin esastır)
24. 96/564/EC, Euratom: Avusturya'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 92/164/EEC, Euratom sayılı Kararı değiştiren 11 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Almanca metin esastır)
25. 96/565/EC, Euratom: İsveç'e bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 11 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece İsveççe metin esastır)
26. 96/565/EC, Euratom: Finlandiya'ya bazı kategorilerdeki işlemleri dikkate almaması ve KDV özkaynakları tabanının hesaplanmasında bazı yaklaşık tahminleri kullanması için yetki veren 11 Eylül 1996 tarihli Komisyon Kararı (Sadece Fince metin esastır)
27. 97/245/EC, Euratom: Toplulukların özkaynakları sistemini göre Üye Devletler tarafından Komisyona bilgi iletilmesi ile ilgili düzenlemeleri belirleyen 20 Mart 1997 tarihli Komisyon Kararı
28. 1026/1999/EC, Euratom: Toplulukların özkaynaklarının kontrol ve denetimlerinin sürdürülmesine yönelik yetki ve yükümlülüklerin Komisyon tarafından yetkili kılınmış organlarca yürütülmesi kararına ilişkin 10 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü (EC, Euratom)

7.28.3 Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu

29. 77/729/ECSC: Kömür ve çelik üretiminden elde edilen vergilerle karşılanan Avrupa Kömür ve Çelik Topluluğu idari harcamalar kısmını ayarlayan 21 Aralık 1977 tarihli Konsey Kararı
30. 2618/97/ECSC: 1998 mali yılı için vergi oranlarını belirleyen ve Antlaşmanın 49. ve 50. Maddelerinde bahsedilen vergilerin uygulanma miktarlarına ve metotlarına ilişkin 3/52/ECSC sayılı Kararı değiştiren 23 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı
31. 2787/99/ECSC: 2000 mali yılı için vergi oranlarını belirleyen ve Antlaşmanın 49. ve 50. Maddelerinde bahsedilen vergilerin uygulanma miktarlarına ve metotlarına ilişkin 3/52/ECSC sayılı Kararı değiştiren 8 Aralık 1997 tarihli Komisyon Kararı

7.28.4 Diğer Gelirler

32. 260/68/EEC, Euratom, ECSC: Avrupa Toplulukları yararına vergi uygulama koşulları ve prosedürlerini belirleyen 29 Şubat 1968 tarihli ve sayılı Konsey Tüzüğü

KISALTMALAR

AB	Avrupa Birliği
ATAD	Avrupa Toplulukları Adalet Divanı
AEA	Avrupa Ekonomik Alanı
AEK	Avrupa Ekonomik Komisyonu
AGİT	Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı
AKÇT	Avrupa Kömür Çelik Topluluğu
AMB	Avrupa Merkez Bankası
AMBS	Avrupa Merkez Bankaları Sistemi
AT	Avrupa Topluluğu
BDDK	Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu
BKK	Bakanlar Kurulu Kararı
BM	Birleşmiş Milletler
CITES	Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora
DHMI	Devlet Hava Meydanları İşletmesi
Dolar	A.B.D. Doları
DTÖ	Dünya Ticaret Örgütü (World Trade Organisation: WTO)
EDP	Excessive Deficit Procedure (Aşırı Açık Prosedürü)
EFTA	European Free Trade Area (Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi)
EIONET	European Environment Information and Observation Network (Avrupa Çevre Bilgi ve Gözlem Ağı)

EPB	Ekonomik ve Parasal Birlik
EPC	European Political Cooperation
ESA	European Sytem of Accounts (Avrupa Hesaplar Sistemi)
EKOSOK	Ekonomik ve Sosyal Konsey
GSYİH	Gayri Safi Yurtiçi Hasıla
GAP	Güneydoğu Anadolu Projesi
GATT	General Agreement on Trade and Tariffs (Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Genel Anlaşması)
IATA	International Air Tranport Assocaiation (Uluslararası Hava Taşımacılığı Derneği)
ILO	International Labour Organisation (Uluslararası Çalışma Örgütü)
İLU	İyi Laboratuar Uygulamaları (Good Laboratory Practice= GLP)
İMKB	İstanbul Menkul Kıymetler Borsası
IMO	International Maritime Organisation (Uluslararası Denizcilik Örgütü)
İş-Kur	Türkiye İş Kurumu
IPEC	International Programme on the Elimination of Child Labour (Çocuk İşçilerin İşgücü Piyasasından Çıkarılmasına İlişkin Uluslararası Program)
KHGM	Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü
KHK	Kanun Hükmünde Karamame
KOB	Katılım Ortaklığı Belgesi
KOBİ	Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletme
MARPOL 73/78	Gemilerden Kaynaklanan Kirliliğin Önlenmesine Yönelik Uluslararası Konvansiyon (The International Convention for the Prevention of Pollution from Ships)
MDAÜ	Merkezi ve Doğu Avrupa Ülkeleri
MPM	Milli Produktivite Merkezi
MSTQ	Metrology, Standardisation Test Quality
MSDK	Metroloji, Standardizasyon, Deney, Kalite
NACE	Nomenclatures by Economic Activity (Ekonomik Faaliyet Alanına Göre Sınıflandırma)
NUTS	Nomenclature of Territorial Units for Statistics (İstatistiki Amaçlarla Bölgesel Sınıflandırma)
OECD	Organisation for Economic Cooperation and Development (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)
OGT	Ortak Gümrük Tarifesi
OTP	Ortak Tarım Politikası
ÖİK	Özel İhtisas Komisyonu

REITOX	Avrupa Uyuşturucu ve Uyuşturucu Bağımlılığı İzleme Merkezi (European Information Network on Drugs and Drug Addiction)
REMPEC	Regional Marine Pollution Emergency Response Centre for the Mediterranean Sea (Akdeniz Bölgesel Deniz Kirliliği Acil Müdahale Merkezi)
SAD	Single Administrative Document (Tek İdari Belge)
SIGMA	Support for Improvement in Governance and Management in Central and Eastern European Countries (Merkezi ve Doğu Avrupa Ülkelerinde Yönetişim ve İdareyi Geliştirmeye Yönelik Destek)
SPK	Sermaye Piyasası Kurulu
SSK	Sosyal Sigortalar Kurumu
STA	Serbest Ticaret Anlaşması
TAEK	Türkiye Atom Enerjisi Kurumu
TAIEX	Technical Assistance Information Exchange (Teknik Yardım ve Bilgi Değişimi Ofisi)
TBMM	Türkiye Büyük Millet Meclisi
TCDD	Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları
TCMB	Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası
TEFE	Toptan Eşya Fiyatları Endeksi
TÜFE	Tüketici Fiyatları Endeksi
TINA	Trans-European Transport Network (Trans-Avrupa Ulaştırma Ağı)
TMO	Toprak Mahsulleri Ofisi
TRIPS	Trade Related Intellectual Property Rights (Ticarete İlişkin Fikri Mülkiyet Hakları)
TİSK	Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu
TÜBA	Türkiye Bilimler Akademisi
TÜBİTAK	Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu
TÜRKAK	Türk Akreditasyon Kurumu
UCITS	Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities
UME	Ulusal Metroloji Enstitüsü
UNCTAD	United Nations Conference on Trade and Development (Birleşmiş Milletler Ticaret ve Kalkınma Konferansı)
WIPO	World Intellectual Property Organisation (Dünya Fikri Mülkiyet Hakları Örgütü)
YHK	Yüksek Hakem Kurulu